

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXVII
E
47
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

PHILIPP. ULRIC. MOSER,
A. A. ET PHILOS. MAG. VERBI DIVINI APUD DETTING.
ET HEUCHLING. IN DUCAT. WIRTEMB. MINISTRI
NUPER PIE DEFUNCTI,

LEXICON
MANUALE HEBRAICUM
ET
CHALDAICUM,

IN QUO
OMNIUM TEXTUS SACRI V. T. VOCABULORUM
HEBRAICORUM ET CHALDAICORUM
SIGNIFICATUS
EXPLICANTUR.

IN USUM GYMNASIORUM ET SCHOLARUM.

CUM INDICE LAT. COPIOSISSIMO.

PRÆFATUS EST
D. GOTTLOB CHRISTIAN STORR
PROF. THEOL. TUBING.

ULMÆ
IN OFFICINA STETTINIANA
MDCCXCV.

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Quod in lucem prodit lexicon novum, eius edendi consilium vix capturus fuisset æque modestus ac eruditus Auctor, nisi Vir quidam doctus, cuius auctoritas fuisset magna apud eum & in primis gravis, tandem persuasisset, uti laboriosissimum opus, in quo, suæ duntaxat hebraicarum literarum cupiditati & incredibili studio obsecutus, amplius quindecim annorum subcisivas operas consumsisset, perire non sineret, sed publico, tironum maxime, commodo divulgaret. Hac demum caussa impulsus scriptum suum, diligenter ante recognitum, typographo exscribendum tradidit exeunte anno MDCCLXXXXI. Sed non ita multum provectæ fuerant operæ, quum proximo statim anno die VI. Augusti beatam mortem obiret Auctor,

ætatis annum LXXIII. vix ingressus. Unde factum quidem est, ut, qui cum scripto retractando Supplementa b. MICHAELIS ad lexica hebraica, quoad extarent, contendere instituisset, partem ultimam, literam ע & reliquas exequentem usque ad extremum, adhibere non amplius posset. Ceteroqui vero ad perfectionem libri & integritatem nihil deesse, lectores per se ipsi intelligent. Emendationis speciminum typographicorum, in qua ipse b. Auctor, dum viveret, operam ponere solebat, universæque editionis curam diligentissimam suscepit Filius, optimo Patre dignus, Vir plurimum reverendus, PHILIPPUS HENRICUS MOSER, Philos. Magister, ecclesiæ Marchbronnensis Pastor & Scholæ Blabyrensis Præceptor.

Brevis hæc narratio docet, b. MOSERI lexicon edi cœptum esse eo tempore, quo novæ editionis lexici SIMONIS expectatio teneretur adhuc suspensa. Sed ne nunc quidem, cum expleta est, prodeunti libro nullum locum esse putamus. Etenim b. SIMONIS lexicon illustris EICHHORNII cura tam ample exornatum atque locupletatum est, ut non possit non maioris venire, quam res multorum hebraicæ linguæ studiosorum fert ac postulat. Horum vero ipsorum rationes uberioris & copiosioris tractationis laudi b. Auctor anteponendas duxit.

Non

Non negamus, ſtudio brevitatis multa fuiſſe prætermittenda, quæ non modo hiſtoriæ cauſſa iuvaret legiſſe, ſed quæ ad ipſam quoque originem ſignificationum accuratius indagandam, vel etiam ad vim vocabulorum rectius definiendam adiuvare poterant. Quæ a verbo סעף manarunt nomina, eorum ſignificationes, cum a loco Eſ. LVII. 5. diſceſſeris, b. MOSERUS noſter, ut hoc exemplo utamur, duxit ab arabico verbo شعب (*diviſit*), in quo præter alios ipſum quoque MICHAELIS maxima ſaltem ex parte conſentientem habet. Cum vero literarum *Phe* & *Be* permutatio rariſſima *), eiusque ſumtio hanc eamdem ob cauſſam etiam beato MICHAELIS **) haud parum moleſta ſit; optandum ſane fuiſſet, ut Auctori noſtro per brevitatis legem hiſtorice ſaltem exponere licuiſſet, quemadmodum SCHULTENSIUS ***) cum ab arabico verbo شعف, quod & nova SIMONIS editio contulit, quoque MOSERUS ipſe in explicando certe Eſaiæ, quem laudavimus, loco uſus eſt, tum a verbo شغف hebraicorum, de quibus agitur, nominum ſignificationes derivaverit. Hoc pacto lectoribus optio data fuiſſet eligendæ *originationis*, quæ cuique arrideret, eaque ſimul ratione via certe munita

)(3 fuiſſet

*) v. SCHULTENSII Clav. dial. p. 274.

**) Supplem. p. 1782.

***) ad Job. IV. 13. p. 102. ſ.

fuiſſet ad tollendam difficultatem, quæ SCHULTENSIANÆ originationi obſtare & verbi شعب comparationem in primis commendare videtur. Unus eſt, qui eam affert, locus, Jud. XV. extans (v. 8. 11.). Concedimus enim beato MICHAELIS *), *eminentiæ* ſeu *verticis* ſignificatum, unde vis vocis סעפות & non nullæ vocabuli סעיף ſignificationes commode explicari poſſunt, in illo certe libri Judicum loco non admodum convenire. Sed SCHULTENSIUS de vocabuli شعفة, quod *verticem* dicit, illa etiam ſignificatione admonuit, quæ, ſicut vox شغاف, *caput cordis*, *pericardium* indicet, unde & vis *commotionis animi*, etiam in hebraico nomine סְעִפִּים (1 Reg. XVIII. 21.) aut שעפים (Job. IV. 13. XX. 2.) reliqua, & notio *inſaniæ* pendeat, quæ & in hebraica voce סֵעֲפִים **) (Pſ. CXIX. 113. *inſani*, παρανομοι ***) cernitur. Atqui notio *cordis*, vocabulo per *Phe* ſcripto ſubiecta, lectores poterat ſaltem ducere ad notionem *meditullii*, *interioris partis* ****)

petræ

*) l. l. p. 1783. 1770.

**) cf. Ven. MÜNTINGHE Annott. philol. crit. in Pſalmos p. 178. T. III. verſ. germ.

***) cf. Ven. KNAPPIUS ad Pſ. CXIX. 113. & Ven. SCHNURRERI noſtri Diſſertationes p. 491.

****) Similiter Arabum قلب, cui apud HARIRIUM (v. SCHULTENSIUM ad Confeſſ. V. p. 88.) reſpondet nomen خلب,

noſtri

petræ, quo nomine *ſpelunca* petræ ſeu *caverna* — hanc enim Jud. XV. intelligi, non *eminentiam* petræ, quod SCHULTENSIUS volebat, ſupra dedimus atque conceſſimus — haud profecto minus appellari poterat quam voce *fiſſuræ* (شعبة per *Be*).

Eadem notio *cordis* patefacit aditum ad inveniendam *ſignificationem* verbi פֵּעַף Eſ. X. 33. quod & nova SIMONIS editio cum pleriſque vertit: *amputare* ramos. Quod ſi vero hoc verbum a *ramo* (סעיף, *cacumine* arboris) nomen traxiſſet, hoc potius ſonaret: *) ramos *facere*, *acquirere*, *proferre* (ποιειν **), quemadmodum Arabibus شعبة eſt *ramus*, شعب autem: ramos *produxit*, non ***): *amputavit*. Præterea, quod MICHAELIS ****) obſervavit, *internecioni*,

 quam

noſtri شغبة & شغاف, ut infra (p. VIII.) dicemus, ſimillimum, itemque hebraica vocabula לֵב & לֵבָב (Pſ. XLVI. 3. Jon. II. 4.) uſurpantur de medulla, ſeu *interiore parte* rei.

*) v. Obſſ. ad anal. & ſynt. hebr. p. 198.

**) cf. Marc. IV. 32.

***) Ex analogia verborum פֵּאֵר (ramos *excuſſit*) & שֵׁרֵשׁ (*eradicavit*) nihil in contrarium effici cogique poſſe, oſtenditur l. c. p. 197. 199. Nec horum quidem verborum forma Pihel vim *privativam* habet.

****) Supplem. p. 1990.

quam contextus Esaiæ minatur, parum apta videtur commemoratio amputationis *ramorum duntaxat*. Sed & detractio, qualis est *defluvium capillorum*, de quo verbum شعف usurpari solet, longe distat ab illo vehementissimo impetu, quem contextus describit. *Deturbata* cum impetu corona (sic enim MICHAELIS *) verborum Esaiæ vim interpretatur) non commode dicitur *defluere*. Eadem verbi شعف significatione, quamnis alio translata, b. MOSERUS noster usus est. Veremur autem, ne *foliis ac frondibus nudati* caudices (sic enim vertit **) ab *extremi exitii* imagine abhorreant perinde ut *amputati rami*. Qua propter malimus verbi شغف eam vim comparare, qua idem valet ac: *læsit in pericardio* ***), unde loci laudati hic sensus erit: „validissime

*) l. l. p. 1781. s. 1990.

**) p. 498. 576.

***) Hæc notio: *affecit cor*, translata ad *animum*, peperit significationes *affectus animi*, ut amoris, *vehementis*, *commotionis* ac *perturbationis* animi, *insaniæ*, quas in verbis شغف & شعف inesse constat, & quas supra (p. VI.) tetigimus. Ceterum voci خلب, cui æque ac vocibus شغاف & شغغة *pericardii* vis subiecta est, cognatum verbum خلب similiter, atque verbum شغف, habet significationem: *affecit in pericardio*. Cf. quæ Ven. SCHNURRERUS l. l. p. 152. ex SCHULTENSIO ad HARIRII Confess. II. p. 55. attulit.

dissime *in ipsa medulla lædit* decora & ornamenta (פְּאֵרָה. *) Non longe diversa est Alexandrina versio: *συνταρασσει* (בלע, cf. Ps. XXI. 10.) *της ενδοξης μετα ισχυος.*

Sed vel huius vocis סעף exemplo patet, esse, ubi ipsa etiam *maiora* lexica *significationum* & *originis* earum indagationem, tametsi variarum opinionum copiosiore expositione adiuvatur, lectoris tamen studio pertexendam demum atque perficiendam relinquunt. Neque id in rarioribus tantum, sed in ipsis etiam *tritis* vocabulis usu venit. Veluti notio *cadendi*, arabico sermone trita, & syriaco etiam verbo ܗܘܐ a b. MICHAELIS **) asserta, recte a lexicographis collata est tum ad explicandos librorum sacrorum aliquot locos, qui verbo הוה seu היה eam ipsam vim tribuunt ***), tum ad patefaciendam illustrandamque origi-

 nem

*) Eiusdem formæ sunt nomina עֻפְּלָה (Habac. II. 4.) & חָפְשָׁה Cf. Obss. gr. p. 62. Præf. p. XIII.

**) Suppl. p. 512.

***) Locis, quæ MOSERUS noster p. 156. cum b. MICHAELIS (p. 513.) attulit, quævе in Obss. gr. p. 39. s. laudata fuerant, alieniora quædam addidit nova editio lexici SIMONIS (p. 427.), pro quibus substitui posse videtur suspectus laudato MICHAELIS (p. 522. f.) Esaiæ locus (XLVI. 1.) „*ciciderunt* (הָיוּ, cf. l. l. p 522.) imagines eorum (cesseruntque) bestiis (cf. II. 20.)" Verbum *cedendi* ex præpositione ל, da-

nem *) ſignificationum vocabuli הַיָּה. Quam vero *cognationem* habeat vis *cadendi* cum notione illa tritiſſima: *factus eſt*, *fuit*, non ſatis declarant, qui lexica condiderunt. Monere quidem ſolent, ex hac ſignificatione: *cecidit*, genitam eſſe alteram: *accidit*, quæ eſt ipſa vulgaris: *factum eſt*, unde porro, cum ea, quæ vel evenerunt vel evenient, dicamus vel *fuiſſe* aut *eſſe*, vel *fore*, vis *verbi ſubſtantivi* facile manavit. Sed illud ipſum quæritur, an a ſignificatu *cadendi* hæc vis: *accidit*, quæ certe arabico verbo هوي ſubiecta

---

ל, dativi indice, hoc facilius intelligi (cf. Obſſ. gr. §. LXXI.) poteſt, quod hæc ipſa vis (cf. Lev. XXV. 7.) iuxta cum ſignificatione *cadendi* ineſt in ipſo verbo *expreſſo* הָיָה. Senſum loci, in hanc partem accepti, declaravit Ven. HENSLERUS in Annott. germanicæ verſioni Eſaiæ ſubiunctis p. 249. Interpretatio b. MOSERI (p. 159.), quæ verbum הָיָה refert ad extremam, non ad proximam verſiculi partem, incurrere videtur in difficultatem, HIERONYMO exprobratam a b. MICHAELIS (p. 523.). Neque etiam verba: עֲצַבֵּיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה commode ſic vertuntur: ſimulacra eorum, *quæ ſunt* beſtiarum & iumentorum.

*) Notioni huic: *cadit* (هَوَى), unde fluxerunt ſignificatus *cupiditatis*, qua quis præceps fertur, (هَوًى, هَوِيَّة), & *barathri*, in quod aliquis incidit, (هُوَّة), quæ utraque vis (*cupiditatis*, & *voraginis* malorum, calamitatis) etiam in hebraica voce הַיָּה ineſt, in ipſa vocabulorum هَوًى

subiecta non est, potuerit nasci. Unde conferendum erat *) verbum נפל, quod, ut latinum *cadere*, usurpatur **) de *alea* & sorte (1 Sam. XIV. 42. coll. Jon. I. 7.), indeque porro de *eventu* rei (Ruth. III. 18.). Hac utriusque verbi (נפל & הוה) analogia Esaias ipse (XLVII. 11. ***) usus est: *cadet* (תפל) super te (*accidet* tibi) *res accidens* (הֹוָה) †), h. e. eveniet tibi *malum*, feres *infortunium* (cf. Ez. VII. 26.), sicut Latini quoque verba: si quid ei *acciderit*, in hanc sententiam usurpant: si quid *mali* ††) acciderit ei.

Vocabuli triti *significationem*, ut huius quoque generis exemplum subiiciamus, lexica prætermittere solent, quum

---

هَوِيّ & هُوَّة usurpatione expresse alludit sententia XVI. *Florilegii*, Rudimentis linguæ arab. *Erpenianis* a SCHULTENSIO adiecti p. 174.

*) Alio loco, (ad verbum נפל, non item ad verba רוה & היה), utrumque vocabulum comparatur in editione nova SIMONIS p. 1037.

**) v. SCHULTENSII Orig. hebr. p. 272. ed. 2.

***) Notationis respectum in hoc loco etiam MICHAELIS p. 513. observavit.

†) In hoc participio feminino seu (Obss. gr. p. 247. s.) neutro, quod significat *accidens*, perspicue cernitur verbi הָוָה usurpatio in hanc partem: *accidit*.

††) cf. Diss. III. in librorum N. T. historicorum aliquot locos not. 279.

quum *superlativi* indicem vim, quæ in voce כל inest (Ps. XXXIX. 6, XLV. 14), silentio prætereunt *). Origo modi huius loquendi videtur **) esse e significatu *merus*, quem & græcum vocabulum πας latinumque *omnis* habet ***). Qui enim altero loco *mera* fragilitas (כל־הבל) appellantur, eos hyperbolica locutio significat profecto †) *admodum* caducos esse. Quæ altero loco vocatur *merus* decor

*) Attigit quidem MICHAELIS p. 1184. (1284.), sed dubitanter.

**) Laudatus MICHAELIS comparat latinum *omnipotens*, ad cuius similitudinem accedat כל־כבודה (Ps. XLV. 14.), *omnimode* gloriosa, *gloriosissima*. Altero, quem subdit, loco (Prov. XXI. 5.) non: *omnia* festinans, sed vel *omnis* præfestinus, quomodo SCHULTENSIUS vertit, vel, quod malimus, ut substantivum מתעבת habeat *substantivum*, *quod respondeat*, *totum* (כל) præfestinantis, *quidquid instituit & agit*, intelligi videtur.

***) v. RAPHELII Annott. ex ARRIANO ad Jac. I. 17. p. 692. Eam vim deprehendere nobis videmur etiam Rom. XIV. 5. „alius diem quamdam (ἡμέραν) putat pluris quam diem (vulgari die potiorem sanctioremque), alius (eam, cf. Diss. cit. not. 25.) putat *meram* (πᾶσαν) diem, nihil supra.“

†) Abstracti, pro concreto positi, vim (v. KYPKE ad Marc. XIII. 19. & Obss. gr. p. 259. n. 7.) adauget præterea hyperbolice (cf. l. c. p. 262.) addita vox *mera*.

decor *) & honos (כל־כבודה), eam facile intelligimus *ornatissimam* dici. Forte etiam significatus *coronæ* desiderari possit, qui, ut late regnat **) per universam vocum, ex radice כלל natarum, seriem, ita ipsi etiam vocabulo כ'ל subiectus esse videtur Coh. XII. 13. Nam latinismus ille: hoc enim *omnium hominum est* (sc. *officium*, (כי־זה כל־האדם), nullo, quod sciamus, hebraico exemplo confirmari potest. Unde malumus sic vertere: „hæc enim est ***) *corona* (sive †): hoc decus est) hominum." Alterum, quod v. 14. sequitur, כי subiicit novam rationem, qua, ipso v. 13. sed paullo superius ††) iniuncta, pietas erga Deum & obtemperatio legibus eius commendetur. Illam nempe & (v. 13.) decoram esse hominibus atque

---

*) Vocabulum כבודה est proprie nomen *abstracti* (l. c. p. 66. n. 4. p. 81. f.), quod vero, sicut alia huius formæ nomina (l. c. p. 82. f.), etiam *adiectivi* vim obtinere poterat (Ez. XXIII. 41.).

**) v. MICHAELIS p. 1281. ss.

***) Comparetur imago similis Prov. I. 9.

†) cf. Prov. XII. 4.

††) Similiter græcum γὰρ haud raro non ad proximam sententiam, sed ad superiorem pertinet, cui etiam proxima enunciatio rationem aliquam per vocem γὰρ subiunxerat. v. Ebr. V. 13. not. o).

Digitized by Google

atque laudabilem *), & (v. 14.) coniunctam saluti hominum, quos Deus in iudicium vocaturus, & suam cuique sortem accommodate ad cuiusque vel obedientiam vel prave facta daturus sit. Notio *coronæ* in voce כ'ל, quemadmodum in nomine עטרת, ducta videtur e significatu *circumdandi*, quem verbo כלל cum altero עטר communem fuisse, ostendit derivatum nomen מכלל, loricam, pectus *cingentem*, significans **). Quin ipsa etiam vulgaris illa significatio: *totus*, unde hæc altera: *omnis*, pendet ***), a significatu *circumdandi* facile poterat proficisci. Ut enim شيء باسره, res *in loro suo*, *circumdata* quasi & constricta vinculo, ne pars ulla dissipari & de toto decedere queat, Arabibus est res *tota* †): sic *cinctura* (كلّ, כל) rei, sive res *circumdata*, *cincta*, eamdem vim obtinere &

*) cf. Ps. CXI. 10.

**) v. MICHAELIS p. 1186. (1286.).

***) Eorum, quos nomen aliquod generale, vel pluraliter vel collective positum, amplectitur, velut hominum, universitas (*totum*) idem valet, quod *omnes* v. c. homines. Et Latini quoque non modo voce *omnis* pro altera *totus*, sed interdum quoque vocabulo *toti* pro usitatiore *omnes* utuntur. Consentit locutio vulgaris, quam pars certe Germanorum fecerunt usitatam: *die ganzen* Bürger &c. pro: *alle* Bürger.

†) v. GOLII Lexic. p. 98. & SCHULTENSII Opp. min. p. 335.

Digitized by Google

& rem *totam* significare poterat. Inde orta vis *efficiendi*, *ut res tota sit* atque integra, uno verbo, *consummandi*, quam Chaldæi & Syri in verbo שכלל *) (*consummavit*, *absolvit*, *perfecit*), Hebræi autem in voce כליל, de eo, quod *perfectum* est, usurpata (Ez. XVI. 14.), conservarunt. Eadem vis est origo **) significationis *consumendi*, quæ superat in hebraici nominis כליל usurpatione de sacrificio, quod totum igni *consumeretur* ***), quæ etiam parens est arabicorum significatuum, ad *fatigationem* & *hebetudinem*, ubi *consumtæ* & exhaustæ †) sunt vires, pertinentium.

Materia,

---

*) De hác verbi כלל forma v. Obss. gr. §. XXXIX. extr. p. 231.

**) Alia quoque verba *consummandi*, ut תם (1 Reg. XIV. 10. extr. 2 Reg. VII. 13.) & תשלים (Es. XXXVIII. 12. s.), de rebus *absumtis* usurpari solent. cf. Ebr. VII. 11. not. i). p. 117. s.

***) v. MOSERUM p. 331. extr. & MICHAELIS p. 1283.

†) v. SCHULTENSIUM ad HARIRII Confess. V. p. 92. Alibi quidem (v. Excerpt. ex Hamasa, grammaticæ ERPENII arabicæ subnexa, p. 464.), consentiente MICHAELIS (Suppl. p. 1281.), *hebes* & *obtusa* acies v. c. ensis, visus, appellata putatur ex eo, quod sit veluti *complicata*, retro flexa & curvata. Quidni vero *hebescens* (كليل, v. Excerpt. ex Hamas. p. 462.) oculus veluti *lassatus* dicatur, quo ipso vocabulo SCHULTENSIUS p. 464. utitur, h. e. *defectus viribus*? Deinde nullo exemplo probatur significatio *complicandi*, quæ verbo كلّ tributa est, sed mera coniectura nititur.

Materia, in qua lexicon hebraicum verſatur, pæne infinita & crebro tam impedita eſt, ut ne maxima quidem vel auctoris peritia atque diligentia vel paginarum libri multitudo ſufficiat omnibus partibus æqualiter perpoliendis & perficiendis. Hoc vero ſine dubitatione confirmaverim, *Etymologicum*, quod prodit, *veteris teſtamenti hebraicum & chaldaicum* (ſic enim inſcripſerat b. MOSERUS) ea cura, induſtria & dexteritate elaboratum exire, ut, ſive notiores vocabulorum ſignificationes cognatarum linguarum conſenſu firmatas velis, ſive rationem habeas enodationis vocum difficiliorum & ſignificatuum rariorum, ſive nexum & γενεαλογίαν ſignificationum ſpectes, in tali genere tam modico pretio nihil ſimile vendatur. Qui egregio hoc adminiculo recte utentur, ſuo tempore ad amplioris ſcientiæ ſubſidia tanto paratiores accedent, ſuumque ſtudium & operam in lexica hebraica ſenſim magis & magis emendanda atque expolienda laudabiliter ipſi conferre poterunt. Scripſi Tubingæ a. d. V. Kal. Nov. A. MDCCLXXXXIV.

D. GOTTLOB CHRISTIANUS STORR.

אב

א.

אַב m. Pater; vid. אבה.

אבב. Ar. أبّ instituit; expedivit ad aliquid faciendum. Hinc

אַב m. *Germen vernum; virens* ſ. *viriditas verna*, i. e. quod terra vere inſtituit ſ. producit. Ar. أَبٌّ Idem. Aff. אִבּוֹ, *viror ejus*, Job. 8, 12. Pl. אִבִּים; hinc in regim. אִבֵּי *virentia*, Cant. 6, 11.

אֵבָא, אִנְבָּא m. Chald. *Idem*. Aff. אִנְבֵּיהּ & אִנְבַּהּ, *virentia ejus*, Dan. 4, 11. & 9.

אָבִיב m. 1) *culmus, ariſta* ſ. *ſpica, nunc matura; ſeges, quae in ſpicas emerſit;* eine ausgegangene Frucht; propr. quicquid vere in calamos exiit. Ex. 9, 31. Lev. 2, 14. Hinc Syr. ܐܒܘܒܐ, tibia; Gall. Pipe. 2) *Menſis Abib*, Chald. נִיסָן dictus, partim Martio, partim etiam Aprili noſtro reſpondens. 3) Nomen proprium loci תֵּל אָבִיב, qſ. acervus ſpicarum. Ez. 3, 15.

אָבַד originitus, E conſpectu & à ſocietate aliorum deperditus fuit, ut Ar. أبد aufugit; quocum convenit بان Abiit, diviſus eſt a ſuis. Hinc 1) *Amiſſus, perditus fuit; Periit, interiit; Mortuus, interfectus eſt; Abolitus, deſtructus, exſtinctus eſt.* 2) *Deſtitutus, miſer fuit.* Qua in ſignificatione convenit cum Ar. وبد, male habuit, duriorem exegit vitam. KAL, Præt. Num. 21. 30. Partic. Ben. אֹבֵד *perditus, exul, extorris, vagus.* Devt. 26, 5. Inf. abſol. אָבֹד, *pereundo*, Devt. 8, 19. conſtr. אֲבֹד, *perire*, ib. 7, 20. cum Aff. אֲבָדְךָ, *perire te*, Devt. 28, 20. in pauſa אָבְדָךְ ib. 28, 22. Fut. יֹאבַד, *peribit*, Prov. 19, 9. & יֹאבֵד, Job. 3, 3. Pl. cum ה parag. נֹאבֵדָה, *pereamus*, Jon. 1, 14. תֹּאבֵדוּ (pro תאבדו) in pauſa, *peribitis*, Eſth. 4, 14. & cum ן parag. תֹּאבֵדוּן, Devt. 4, 26. PIH. Præt. אִבַּד, *perdidit, amiſit; interfecit; delevit, deſtruxit*, 2 Reg. 21, 3. Inf. אַבֵּד, *perdendo*, Devt. 12, 2. Fut. אֲאַבֵּד pro אאבד, *perdam*, Ez. 28, 16. יְאַבֵּד, *perdet*, Prov. 29, 3. HIPH. Præt. הֶאֱבִיד, *perdidit*. Num. 24, 19. הֶאֱבַדְתָּ, *perdidiſti*, Job. 14, 19. & הַאֲבַדְתָּ, Devt. 7, 24. Inf. הַאֲבִיד *perdere*, Devt. 28, 63. Not. אוֹבֵדָה, vid. יבד.

אֲבַד Chald. *Idem*, quod Hebr. Hujus verbi formæ interdum ſunt tanquam a יבד. Fut. pl. יֵאבַדוּ, *peribunt*, Jer. 10, 11. APH.

Præt. הוֹבֵד, *perdidit*. Fut. תְּהוֹבֵד, *perdas*, Dan. 2, 24. Pl. יְהוֹבְדוּן, *perdant*, ib. v. 18. Inf. לְהוֹבָדָה & לְהוֹבָדָא, *perdere*, ib. v. 12. 24. Mutato א in ו, & retento in conj. Aphel ה characteristico. HOPH. Præt. הוּבַד, *perditum fuit*, Dan. 7, 11.

אֹבֵד m. *Perditus*, *periens*; *Extorris*, *exul*, Num. 24, 20. 24. Al. Perditio, Temere!

אֲבֵדָה f. *Res perdita*, *amissa*. Ex. 22, 8. Constr. אֲבֵדַת, Deut. 22, 3.

אֲבַדּוֹן m. *Exitium*, *interitus*. *Perditionis locus*, Job. 31, 12, Prov. 27, 20. ubi duplex lectio, sc. אֲבֵדָה & אֲבַדּוֹן.

אָבְדָן m. *Perditio*, Esth. 9. 5.

אָבְדַן m. *Interitus*, *perditio*, Esth. 8, 6.

אָבָה propr. ut Ar. أبى Nuit, pecul. digito; hinc sermone ajente Annuit, negante vero Renuit. 1) *Voluit*, *probavit*, *approbavit*, *annuit*; *assensus fuit*; cst. cum Dat. Præt. pl. אָבוּא (pro אָבוּ, more *Arabico*) *assenserunt*, Jes. 28, 12. 2) Plerumque vero additis Partic. לֹא aut אַל, *Negavit*, *recusavit*, *noluit*; cst. cum Acc. KAL, Præt. Ex. 10, 27. Fut. יֹאבֶה, *volet*, Devt. 29, 19. תֹּבֵא Fut. vid. in יבא.

אָב m. (per Apocopen pro אָבֶה, volens, cupiens) 1) *Pater*. 2) *Avus*, *proavus*, *abavus* etc. *Socer*. 3) Metaph. *Auctor*, *inventor*; *nutritor*; *Princeps*; *Herus*; *Doctor*, *præceptor*; *Patronus*. Cst. אֲבִי Gen. 4, 20.; bis אָב, Gen. 17, 4. 5. Affix. אָבִי, *pater meus*, Gen. 19, 34. אֲבִיהֶם, *pater eorum*, Gen. 9. 34. Plur. אָבוֹת m. (qs. אַנְשֵׁי הָאָבוֹת viri voluntatum, i. e. liberis bene cupientes) *Patres*, *majores*, Num. 14, 18. Cst. אֲבוֹת, Ex. 6, 28. Aff. אֲבוֹתֵיכֶם, *patres vestri*, Gen. 48, 21. & sine Jod. אֲבוֹתְכֶם irreg. Devt. 1, 11.

אַב, אַבָּא m. CHALD. *Idem*. Aff. אֲבִי, *pater meus*, Dan. 5, 13. אֲבוּךְ, *pater tuus*, ib. v. 11. Pl. אֲבָהָן. Aff. אֲבָהָתִי (pro אֲבָהָתַי), *patres mei*, Dan. 2, 23.

אֵבֶה m. (formæ כֵּסֶה) *Nutus*; ut Ar. إيبًا (a وبا Nuit v. g. digito) Nutus. Hinc אֳנִיּוֹת אֵבֶה *naves nutus* i. e. *veloces*, Job. 9, 26. Al. naves papyraceæ s. arundineæ, ut Hillerus ab Ar. أَبَاءٌ, Arundo. Al. Naves desiderii; naves inimicæ s. piratarum; naves fluvii Ebhæ.

אָבִי

אָבִי (a Sing. inuf. אָבָה [formæ נָוֶה] voluntas, desiderium; cum Aff. ׳) *Voluntas, desiderium meum est; i. e. optarem; o si! utinam!* Job. 34, 36. Al. Mi Pater! ah! Al. Adducam, qs. אָבִיא.

אֲבוֹי m. *Fastidium, nausea*, Prov. 23, 29. qs. Particip. pass. a rad. Ar. أبى Fastidivit; q. d. Fastiditum.

אֶבְיוֹן m. *Egenus, inops*, i. e. qui res necessarias desiderat, Devt. 15, 4.

אֲבִיּוֹנָה f. *Appetitus, desiderium, concupiscentia*, pec. *concubitus*, Eccl. 12, 5. LXX. Vulg. Syr. & Ar. Capparis, scil. quæ instigare Venerem putatur. Chald. מִשְׁכְּבָא, Concubitus. Vox composita ex אָבָה in comp. אֲבִי, & יוֹנָה, oppressio, compressio.

אִבְחָה f. *confectio, mactatio*, vid. בחה.

אבטיחים, vid. בטח.

אבך. (Ar. أبك, Pinguis fuit.) Hinc HITHPAH. הִתְאַבֵּךְ propr. *volvendo se spissus s. densus factus est*, i. e. condensavit se, Es. 9, 18. Vulg. Convolventur superbia fumi. Al. Efferent se,

אבל *Luxit, in luctu fuit.* Meton. *Devastatus fuit, luctum præbuit.* Chald. Syr. & Ar. in II. & V. Conj. Idem. Fut. תֶּאֱבַל, *lugebit*, Jer. 4, 28. HIPH. Præt. הֶאֱבִיל, *luctum attulit; devastavit.* Fut. יַאֲבֵל, *luctum afferet*, Thr. 2, 8. HITHP. הִתְאַבֵּל, *luctui se dedit, lugentem se simulavit*, 1 Sam. 15, 35. Fut. אֶתְאַבְּלָה (cum ה parag.) *apud me luxi*, Neh. 1, 4. יִתְאַבֵּל & יִתְאַבָּל, *lugebit*, Gen. 37, 34. Ez. 7, 10. יִתְאַבָּלוּ (in pausa), *luxerunt*, Ex. 33, 4.

אבל m. 1) *Lugens, mœstus*, Gen. 37, 35. Cst. אֲבֵל &. seq. Makkaph אֲבֶל־, Ps. 35, 14. Pl. אֲבֵלִים, *lugentes*, Es. 61, 2. Fœm. אֲבֵלָה; hinc pl. אֲבֵלוֹת. Thr. 1, 4. 2) Nomen propr. Urbis, f. g. v. g. אָבֵל הַגְּדוֹלָה, subintell. עִיר, Abel magna, sc. ob magnum luctum Bethsemitis ibi allatum ita dicta, 1 Sam. 6, 18.

אבל m. *Luctus, mœror*, Gen. 27, 41. Aff. אֶבְלֵךְ, *luctus tuus*, Es. 60, 20.

אֲבָל Partic. (a Rad. وبل, Acriter persecutus est; vehementer propulit; restitit. Propr. Persecutio v. g. orationis; it. Propulsio, videl. ejus rei, de qua ante dictum fuit; nec non Resistentia, i. e. si res nunc dicenda opponitur rei prius dictæ.)

Sed, *verum* f. *vero*, *atvero*, *veruntamen*, *at*; *quin*, *quin immo*, *immo*; *Maxime*, *Certe*, Gen. 17, 19. Ez. 15, 13. Ar. بَلْ Idem.

אוּבַל & אֻבַל, vid. יבל.

אבן. Ar. أَبَنَ Coaluit, concrevit. Hinc

אֶבֶן c. fed f. fæpius. 1) *Lapis*, *faxum*, qf. terra concreta. 2) *Gemma*. 3) *Pondus*, ex qualibet re factum. 4) *Perpendiculum*. 5) *Maſſa*, v. g. plumbi, ftanni &c. Gen. 31, 45. Aff. אַבְנוֹ, lapis fuus, 2 Reg. 3, 25. Pl. אֲבָנִים, *Lapides*, *pondera*, *perpendicula*, Gen. 31, 46. Sed 6) אֶבֶן m. (prifce pro בֵּן, cum א profthetico, ut Chald. אַבְנָא, & Ar. إِبْنٌ *Filius*, aut collective *Filii*, Gen. 49, 24. Coll. 37, 5 — 10. Videl. *Inde* (fc. a Supremo Jacobi) *moderator* (Ægypti creatus eft) *Filius Iſraëlis* (Jofephus). Sic Schultenfio etiam Pl. cft. אַבְנֵי, *Filii*, Job. 5, 23.

אֶבֶן, אַבְנָא f. Chald. *Idem*, Efr. 5, 8. Dan. 2, 34.

אָבְנַיִם m. Dual. 1) *Sella*, f. *rota figuli*, Jer. 18, 3. ab אֶבֶן, Lapis. 2) *Sella parturientium*, Ex. 1, 16, ab Ar. بنى in IV. Conj. أبنى Paff. Filius editus eft; i. e. fella, in qua nati in lucem eduntur. Al. Uterus; tempeftivitas.

אַבְנֵט m. (vocabulum Perficum) *Balteus*; unde Germ. ein Band. Ef. 22, 21. Plur. אַבְנֵטִים, Ex. 28, 41. Al. pro בֶּטֶן a אַבְטֵן, cingulum ventrale.

אבס. Ar. أَبَسَ Collegit, coacervavit rem. II. Mifcuit. Hinc

אֵבוּס m. *Præſepe*, i. e. ubi pabulum f. grana acervatim proponuntur mifcenturve, LXX. φάτνη, Ef. 1, 3. Prov. 14, 4. Pl. c. Aff. אֲבוּסֶךָ, *præſepia tua*, Job. 39, 9. (fec. codices quosdam). Al. Area.

אָבוּס m. Part. paff. *Saginatus*, *pinguefactus*, i. e. cui pabula & grana acervantur, Prov. 15, 17. Pl. אֲבוּסִים, *ſaginata*, 1. Reg. 5, 3. Conv. Ar. أَبَشَ Potu & ingurgitatione lactis intumuit.

מַאֲבוּס m. *Granarium*, *horreum*, *arca*, ubi frumentum f. grana acervantur. Pl. c. Afi. מַאֲבֻסֶיהָ, *horrea ejus*, Jer. 50, 26.

אֲבַעְבֻּעֹת, f. pl. *Puſtulæ*; vid. בעה.

אבק. Ar. أبق, Aufugit, subduxit se. Hine

אָבָק m. *Pulvis tenuis*, *pulvisculus*, i. e. qui vel flatu oris dispellitur & aufugit, Ex. 9, 9. Cst. אֲבַק, Nah. 1, 3. c. Aff. אֲבָקָם, *pulvis eorum*, Ez. 26, 10. Not. עָפָר est *pulvis grandior*.

אֲבָקָה, f. *Pulvis aromaticus*. Cst. אַבְקַת, Cant. 3, 6.

נֶאֱבַק NIPH. *Luctatus*, *colluctatus fuit*; nimirum, qui luctantur, in arenam descendere, & pulvere terræ conspergi solent. (Sic Gr. παλαίω, luctor, a πάλη, tenuissima farina, cinis.) Fut. יֵאָבֵק, *colluctabitur*, Gen. 32, 25. Inf. c. Aff. הֵאָבְקוֹ, *luctari ejus*, ib. v. 26.

אבר, unde Ar. أبر & أبرة Prominentior rei extremitas aut summitas, v. g. cuspis, mucro.

אָבִיר m. *Supremus*, *Summus*. Dicitur de Deo solo. LXX. δυνάστης, Dominus. Regim. אֲבִיר, Gen. 49, 24.

אֵבֶר m. *Ala avium*, pec. *pennæ remiges* (die Schwingfedern); qs. extremitas alarum. Ps. 55, 7. Es. 40, 31. Ez. 17, 3. Contra כָּנָף est *Ala* in genere.

אֶבְרָה f. *Idem*, Job. 39, 13. Pl. אֲבָרוֹת. c. Aff. אֶבְרוֹתֶיהָ, *alæ ejus*, Ps. 68, 14.

הֶאֱבִיר HIPH. *Volavit*, qs. extremitatibus alarum per aërem remigavit. Fut. יַאֲבֶר, *volabit*, Job. 39, 26.

אַבִּיר m. *Fortis*, *robustus*, 1 Sam. 21, 8. vel a Rad. **אבר**, de qua paulo ante; vel ab Ar. نبر Elevavit, extulit; pro אַנְבִּיר, qs. qui aliis fortitudine s. robore superior est. Dicitur non minus de Deo. Pl. אַבִּירִים. *Robusti*. Synecd. *Angeli*, Ps. 78, 25. *Heroës*, *homines fortes*, Jer. 46, 15. *Equi*, Jer. 47, 3. *Tauri*, *juvenci*, Es. 34, 7. Not. כַּאבִּיר Es. 10, 13. est Symbolum duarum lectionum, scil. כְּאַבִּיר, *sicut fortis*; & כַּבִּיר, *Multitudinem s. vim*, a כָּבַר Multus fuit. LXX. τὴν ἰσχύν, robur.

אגר. Chald. אֲגַר Collegit; ligavit, Convenit Ar. وجد, in IV. Conj. آجد Corroboravit, robustum effecit constrictione; unde موجد Firmiter constrictus, v. g. nodus. Affine est Hebr. גָּדַד, Turmatim convenit.

אֲגֻדָּה f. *Collectio quævis*. 2) *Manipulus*, *fascis*, i. e. collectus & constrictus. 3) *Vinculum*, *nodus contortus*. 4) *Turma* s. agmen

agmen militum, *cuneus*. 5) *Solum compactum*, Am. 9, 6.; ab Ar. أجد, Firmum ac robuftum effecit: unde porro جَدِيد, Solum, v. g. terræ.

אֱגוֹז m. (a Rad. גזז, Abfciffus, avulfus fuit; cui conv. Ar. جاز in IV. Conj. Refecuit; atque hinc جَوْز Nux Perfica) *Nux*, cujusvis generis, pec. ingens f. nobilior, Cant. 6, 11.

אגל. Ar. أجل in II. Conj. Collegit in unum v. g. aquam. Hinc

אֵגֶל m. Pl. cft. אֶגְלֵי, *Guttæ majores* i. e. Collectiones aquæ, Job. 38, 28.

I. אגם. Ar. أجم, Alterata, corrupta fuit aqua; quin potius جمّ, Confluxit, fc. aqua.

אֲגַם m. (perinde ut Ar. أَجَم) *Palus*, *ftagnum*. Hinc Pl. אֲגַמִּים; in reg. אַגְמֵי, Ef. 14, 23.

אֲגַם m. *Idem*. Ef. 35, 7. Pl. אֲגַמִּים, ib. c. 42, 15.

אַגְמוֹן m. 1) *Juncus*, *carectum*; a paludibus dictum. Juncus vero ejus generis defignatur, qui & caput habet ad annuli formam propendens, & ramos etiam producit. Ef. 58, 5. Hinc כִּפָּה וְאַגְמוֹן *Ramus & juncus*, h. e. tota communitas, Ef. 9, 13. 19, 15. 2) *Annulus*, pec. ex juncis contextus, Job. 40, 26.

II. אגם. Ar. أجم Arfit ignis; unde أُجْم Ardens. Hinc

אַגְמוֹן m. *Incendium*, Job. 41, 11. LXX. ἄνθραξις. Al. Cacabus, Cortina, Ahenum.

אגן. Ar. أجن Contudit v. g. fullo pannum; unde etiam إِجَّانَةٌ Labrum f. vas lapideum inftar pelvis, in quo lavantur veftes. Hinc

אַגָּן m. *Crater*, *pelvis*. Conv. Syr. ܐܓܢܐ, Id. & Gr. Ἄγγος, Ἀγγεῖον, Vas. Pl. אַגָּנוֹת, *Crateres*, Ex. 24, 6. Ef. 22, 24.

אֲגַף m. unde Pl. אֲגַפִּים, *Alæ* f. *agmina*, aut *turmæ militares*, v. g. equitum, Ez. 12, 14. c. 17, 21. it. *Exercitus*, Dan. 11, 15. 31. (a Rad. גָּפַף, גף Chald. Claufit, conclufit.) Conv. etiam Syr. ܓܦܐ ܓܦܐ Ala; & Ar. جفّ in II. Conj. Alas motitavit.

I. אָגַר, *Collegit*, *congeffit*, *comportavit*; Gr. ἀγείρω, congrego,

grago, aggrego. Conv. גגל, Id. & videtur per Antiſtœchon eſſe Ar. اجل in II. Conj. Collegit in unum. Præt. אגרה, Prov. 6, 8. Part. Ben. אוגר, *colligens*, Prov. 10, 5. Fut. תאגר, *colliget* Devt. 38, 29. Hinc

אגרטל m. unde Pl. cſt. אגרטלי, *Pelves*, *pollubra*, quibus ſanguis victimarum excipiebatur, Eſr. 1, 9. Compoſ. quippe ex אגר, collegit, & טלה, Agnus, aut inuſ. טל, Ar. طل Sanguis.

II. אגר Chald. Conduxit, locavit pretio; conſentiente Syr. ܐܓܪ & Ar. اجر. Hinc

אגורה f. *Nummulus*, *obulus*; Gr. ὀβολός. Id. q. גרה. 1 Sam. 2, 36.

III אגרת f. *Epiſtola*, *litteræ*; ab Ar. اجر Conduxit, locavit; qſ. Syngrapha, atque hinc generalius Epiſtola, Eſth. 9, 26. 29. Aut potius eſt ab Æthiop. *Negar*, Indicavit; annunciavit, i. e. Nuntius. Pl. אגרות, *Epiſtolæ*, Neh. 2, 7.

אגרא f. Chald. *Idem*, Eſr. 4, 8. Emph. אגרתא, ib. v. 11.

אגרוף, vid. ſub גרף.

אד, vid. ſub אוד.

ארב. Rad. inuſ. cui convenit cum Ar. وبب Male ſe habuit. Unde HIPH. Inf. לאדיב pro להאדיב, *ad Affligendum*, 1 Sam. 2, 33. Aliis לאדיב dicitur pro להדאיב *ad dolore afficiendam* ſ. *contriſtandam animam tuam*, a Rad. דאב, Doluit, moeſtus fuit. Chald. להשבא, ad contriſtandum. LXX. Syr. Ar. & Vulg. ad liqueſaciendum, qſ. eſſet a דוב Chald. Hebr. זוב, Fluxit; ſed aliene!

אדין Chald. (Hebr. אז, quod vid. ſ. l.) *Tunc*. Inde באדין *Tunc*, *ſtatim*; it. *quare*, *igitur*, Dan. 6, 16. Conv. Ar. اذن Tunc, eo tempore.

אדם, *Rubuit*; *ruber*, *rubicundus fuit*. Al. Splenduit. Conv. Chald. אדם Idem; & Ar. أدم Fuſcus evaſit vel fuit. Aliis potius دم Tinxit veſtem; rubrum aliquid effecit. KAL. Præt. אדמו, *rubuerunt*, Thr. 4, 7. PYH. Part. מאדם, *rubefactus*, Nah. 2, 4. HIPH. האדים, *rubrum effecit*; *ruber fuit*. Fut. יאדימו, *rubra erunt*, Eſ. 1, 18. HITHP. Fut. יתאדם, *rubrum ſe exhibet*, *rutilat*, Prov. 23, 31.

אָדֹם m. *Ruber*, *rufus*, *fuscus*, Gen. 25, 30. Pl. אֲדֻמִּים, *rubri*, 2 Reg. 3, 22. Fæm. אֲדֻמָּה, *rufa*, Num. 19, 2.

אֹדֶם m. *Sardius*, *pyropus*, *rubinus*, Ex. 28, 17, LXX. Σάρδιος, & Chald. סַמְקָן Idem. Al. Adamas; temere!

אֲדַמְדָּם m. *Subrubidus; non plane rufus* Chald. חִוָּרָה סַמְקָא, Alboruber. Fœm, אֲדַמְדֶּמֶת, *subrubida*, Lev. 13, 19. 24. 43. Pl. אֲדַמְדַּמּוֹת, *subrubidæ*, ib. v. 37. Al. Rubris maculis varius.

אַדְמוֹנִי m. *Rubicundus*, *rufus*, Gen. 25, 25.

אדם. Æth. *Aduma*, placuit; jucundum, delectabile fuit. Hinc videtur fuisse.

אֲדָמָה f. 1) *Terra*, *humus*, propr. culta. forsan a pulcritudine dicta (al. a colore subfusco). 2) *Rus*, *ditio*, Gen. 1, 25. c. 2, 6. Regim. אַדְמַת, Ex. 3, 5. Pl. אֲדָמוֹת, *Terræ*, Ps. 49, 12.

אָדָם m. Nomen proprium & Appellativum. 1) *Homo*, i. e. Terrigena; quippe ab אֲדָמָה f. אָדָם (quæ olim fortasse hujus Substantivi forma fuit) terra dictus. Ps. 49, 3. 2) *Adamus*. 3) Quisque, Lev. 1, 2. Al. a Splendore s. splendido corpore; al. a colore fusco s. rubro dictus.

I. אָדוֹן m. (pro أَدُون, a Rad. Ar. أَدَن Viribus, robore polluit; formæ חָזוֹן a הָיָה) *Dominus*. *Herus*, i. e. qui viribus & potestate pollet. Conv. Gr. δύναμαι. Jos. 3, 11. Mich. 4, 11. Cst. אֲדוֹן, Jos. 3, 11. Aff. אֲדוֹנִי, *Dominus meus*, Gen. 23, 15. cum Præf. & Suff. לַאדוֹנִי (pro לְאֲדוֹנִי,) *Domino meo*, Gen. 24, 36. Pl. אֲדוֹנִים, *Domini*, Es. 26, 13. Dicitur de Uno, honoris gratia, v. g. de Abrahamo, Gen. 24, 9. De uno Deo, Ps. 136, 3. Et de Pluribus, Devt. 10, 17. Cum Aff. ׳, per Patach. אֲדֹנַי, *Domini mei*, Gen. 19, 2. Sed אֲדֹנָי, per Kamez, quippe cum Vocalibus τῶ יְהוָֹה dicitur de solo Deo, *Dominus*.

II. אֶדֶן m. (pro אַדְנָה, a Rad. Ar. دنا Accessit, in IV. Conj. Admovit; formæ אֶכֶף, a r. כָּפָה) *Basis*, *stylobata*, eaque inferne cuspidata, ut terræ impingi possit, Gr. κατάπηξ; i. e. quæ columnæ accedit s. substruitur, Ex. 38, 27. Pl. אֲדָנִים, *stylobatæ*, Ex. 38, 17. Al. ab Æthiop. *Danana*, Inclinavit, procubuit. Ar. دنّ Depresso collo fuit; in IV. Conj. constitit; sed minus Grammatice!

I. אדר. Convenit cum Ar. أَثَرَ, Inflatus, magnus. Hinc NIPH. Part. נֶאְדָּר qf. *magnificatus*, Ex. 15, 11. cum י parag. נֶאְדָּרִי, ib. v. 6. HIPH. Fut. יַאְדִּיר, *magnificabit*, Ef. 42, 21.

אֶדֶר m. *Magnitudo;* pec. ingens fumma (Ironice dictum) Zach. 11, 13.

אַדִּיר m. *Magnificus, ingens, eximius;* formæ צַדִּיק; Pf. 8, 2. Pl. אַדִּירִים, *Magnifici, eximii,* it. *Magnates, Principes,* Jud. 5, 25. Jer. 14, 3. nec non per Metaph. cum הַצֹּאן, *Arietes,* Jer. 25, 34. 35.

אַדֶּרֶת, f. *Magnificentia*, Ez. 17, 8.

II. אדר. Ar. أَزَرَ, Induit corpus tegumento; ד cum ז, ut Chaldaice fit, commutato; unde etiam إِزَارٌ Pallium; nec non Chald. אדר & אדורא, Pellis. Hinc

אֶדֶר m. *Pallium, indumentum; Pellis,* Mich. 2, 8.

אַדֶּרֶת f. *Idem,* Jof. 7, 21. 1 Reg. 19, 19.

III. אִדְּרָא, אדר m. CHALD. *Area.* Dicitur pro אִנְדַּר, a Rad. Ar. نَدَرَ in IV. Conj. Excidere, decidere fecit aliquid, i. e. Excuffit. Unde etiam Ar. أَنْدَرُ Area, fc. ubi fruges excutiuntur. Pl. cft. אִדְּרֵי, *Areæ,* Dan. 2, 35.

IV. אֲדָר m. *Adar;* menfis Hebræorum duodecimus f. ultimus, isque partim Februario, partim, & quidem maximam, Martio noftro (fec. Michaëlis, foli Martio) refpondens. Adar vero f. آذَر eft vox Perfica, & fignificat Ignem f. Solem, quem Perfæ olim pro Deo venerabantur, & cujus in honorem nonum menfem fuum, Decembrem noftrum, Adar nuncupabant.

אֲדַרְגָּזְרַיָּא m. Plur. CHALD. *Ignis f. Solis facerdotes, Antiftites facrorum,* Dan. 3, 2. Comp. enim eft ex אֲדַר Ignis f. Sol, quem Perfæ olim, ut fupra dictum eft, pro Deo colebant; & גָּזְרַיָּא f. abfolute גָּזְרִין (ab Ar. جَزَرَ Mactavit) Mactatores f. Sectores, i. e. qui ex victimis, quas exfecabant, futura prædicere conabantur. Al. Judices primarii.

אַדְרַזְדָּא CHALD. Partic. (Græcæ originis ἀδράστα f. ἀδράστως, non fugitivo modo i. e. accurate) *Diligenter, fedulo,* Efr. 7, 23. Al. Confeftim, citiffime; qf. ex אֲדַר, quod ut Ar. أَثَرَ fignifi-

 cat

cat Magnum; Adverbialiter Valde: & زود, Perfico vocabulo, Cito, Celeriter.

אֲדַרְכֹּנִים m. Plur. *Drachmæ;* i. q. דַּרְכְּמוֹנִים, quod vid. f. l.

אָרוּשׁ, vid. in דוש.

אָהַב & אָהֵב, *Amavit, dilexit, charum habuit.* (Prope abeft Ar. هوس Libidine actus fuit.) Gr. ἀγαπάω. Interdum etiam *Optavit,* Pf. 116, 1. KAL, Præt. c. Aff. אֲהֵבְךָ, *dilexit te,* Devt. 15, 16. Fœm. c. Aff. אֲהֵבָתֶךְ, *dilexit te,* Ruth. 4, 15. אֲהֵבַתְהוּ, *dilexit eum,* 1 Sam. 18, 28. Fut. אֵהַב, *diligam,* Mal. 1, 2. & אֱהַב, Prov. 8, 17. תֶּאֱהַב, *diliges,* Prov. 20, 13. & תֶּאֱהַב, 2 Chr. 19, 2. Pl. in paufa תֶּאֱהָבוּ, *diligatis,* Zach. 8, 17. cum Nun parag. manente (־) extra Paufam תֶּאֱהָבוּן, Pf. 4, 3. & תְּאֵהָבוּ ex *Chaldaifmo* pro תֶּאֱהָבוּ, Prov. 1, 22. Part. Ben. fœm. cum י parag. אֹהַבְתִּי, *diligens,* Hof. 10, 11. Inf. אֱהֹב, *amare,* Ecclef. 3, 8. cum ה parag. אַהֲבָה, Devt. 10, 12. 15. cum Aff. אַהֲבָם, *amare eorum,* Hof. 9, 10. Imper. אֱהַב, *ama,* Hof. 3, 1. c. Aff. אֱהָבֶהָ, *dilige eam,* Prov. 4, 6. Pl. אֶהֱבוּ, *diligite,* Pf. 31, 24. in paufa אֱהָבוּ, Zach. 8, 19. PIH. אִהֵב, *Amavit ardenter;* etiam *lafcive.* Part. pl. mafc. c. Aff. מְאַהֲבַי, *diligentes me,* Zach. 13, 6.

אֹהַב m. *Amor.* cum Aff. אֳהָבִם *Amor ipforum,* Hof. 9, 10. Pl. אֳהָבִים, *Amores,* Prov. 7, 18.

אֹהַב m. unde Pl. אֳהָבִים, *Idem,* Prov. 5, 19. Hof. 8, 19.

אַהֲבָה f. *Amor, dilectio,* Prov. 10, 12.

אֲהָהּ, Interjectio dolentis, *Ah! heu!* Jud. 6, 22. Dicitur etiam הָהּ, *Ah!* Ez. 30, 2. Conv. Ar. آهْ. Unde آهَ Præ dolore fufpiravit & dixit Ah!

אֱהִי Fut. apocopatum verbi הָיָה; *Ero,* Hof. 13, 14. it. v. 7. & 10. Ita fcil. v. 9. *Affur perdet te, o Ifraël! quia contra me es, contra auxilium tuum.* v. 10. *Num* (igitur ego) *fim jam Rex tuus, qui te falvum faciat in omnibus urbibus tuis? aut* (num) *fim pro judicibus tuis* (loco judicum tuorum), *cum* (olim) *dixeris mihi: Da mihi Regem & Principes.* Al. dicitur pro אֵי vel אַיֵּה.

אהל.

אהל. Ar. أهل Conjugium iniit; in IV. Conj. in familiam introduxit & cooptavit. Hinc

אהל m. *Tentorium*. c. Aff. in paufa: אָהֳלֶךָ, *tentorium tuum*, Jud. 19, 9. Pl. אֹהָלִים, cum Aff. אֹהָלָיו, *tentoria fua*, Jud. 7, 8.

אֹהֶל m. *Tentorium; Tabernaculum;* fpec. *Tegumentum tentorii*, Job. 21, 18. it. *habitaculum*, i. e. ubi familia una eft. Cum ה parag. אֹהֱלָה, *in tentorium*, Gen. 18, 6. cum Aff. אָהָלְךָ, *tentorium tuum*, Pf. 61, 5. in paufa אָהֳלֶךָ, Pf. 15, 1. אָהֳלוֹ *tentorium ejus*, Gen. 26, 25. & אָהֳלֹה Gen. 9, 21. Pl. אֳהָלִים, *tentoria*. Jud. 8, 11. Reg. אָהֳלֵי, Gen. 9, 27. Inde porro

אָהַל, *Tentorium fixit, movit, promovit*. KAL, Fut. יֶאֱהַל, *Tentorium figet*, Gen. 13, 12. HIPH. Fut. יָהֵל, pro יַאֲהִל, *Tentorium figet*, Jef. 13, 20. LXX. διέρχεσθαι. Al. Ignem accendet, ab הלל. Sed יַאֲהִיל, Job. 25, 5. dicitur pro יָהֵל f. יָהִיל, lucebit ab הלל, quod vid. f. l. LXX. ἐπιφαύσκει.

אֲהָלִים m. Pl. (a Sing. אָהָל) *Agallochum*, cedri fpecies odorifera; Gr. ξυλαλόη, Aloëholz, Calambac. Num. 24, 6. Prov. 7, 17. Al. ut veteribus, LXX. Syro, Arabi Polygl. & Sam. Tentoria.

אֲהָלוֹת f. Pl. *Idem*, Pf. 45, 9. Cant. 4, 14. Rad. fortaffis Ar. أهل Dignus, conveniens fuit.

או Partic. *Aut, vel, five. Aut fi. Aut num? an vero?* it. *Nifi*, Lev. 26, 41. etiam *Donec*, ut Ar. أَوْ Idem.

אוב m. (a Rad. Ar. آب pro أوب, quæ videtur olim fignificaffe Flavit, inflavit; unde fupereft adhuc أَوْبٌ Ventus.) 1) *Uter*. Pl. f. אֹבוֹת, *Utres*, Job. 32, 19. ut Ar. إيّاب Idem, qf. vento repletus diftentusque. 2) *Pytho, pythoniffa, fpiritus fatidicus*. Pl. אֹבוֹת, *Pythones* Ef. 8, 19. Pythones enim in fpeluncis, idque plerumque noctu, ex ventre, tanquam ex utre, oracula fua expromere folebant. Hinc LXX. ἐγγαστρίμυθος, ventriloquus. Al. Manes. Michaëlis in Supplem. Necromantes.

אובל, vid. יבל.

I. אור. Ar. آل Incurvavit, inflexit. Hinc

אודות; femper vero junctum Partic. עַל, v. g. עַל־אוֹדוֹת, *Propter*,

Propter, *causa*, *gratia*, *ergo*; qs. inflexio orationis a re exposita ad ejus causam. Semel אֶל־אוֹדוֹת, 2 Sam. 13, 16. Aff. עַל־אוֹדוֹתַי, *propter me*, Jos. 14, 6.

II. אוּר m. *Titio*, *torris*, Am. 4, 11. Pl. אוּדִים, *Titiones*, Es. 7, 4. LXX. δαλός. Rad. obsol. אוּד, significationis Ar. verbi أدي (etiam أوي Ruth. 2, 9.) Læsus fuit, noxam percepit; qs. lignum læsum igne.

III. אֵיד m. (quod aliis derivatur ab אוּד; sed ad אֵיד per י referendum, & propterea semper plene per י legitur; quippe ab Ar. آد pro أيد Gravitate pressit) *Calamitas*, *infortunium*; qs. quod valde premit Job. 18, 12. Conv. etiam Ar. أَنٌ & أَنٌ Infortunium, Adversitas.

IV. אֵד m. *Vapor*, *exhalatio*; *nebula*; *nubes*; Gen. 2, 6. Job. 36, 26. Al. etiam Metaph. Tristitia. Hoc vocabulum semper sine י scribitur; dicitur enim pro נְאֵד, ut זֵר pro נֵזֶר Corona. Rad. est نأد Aquam emisit v. g. terra.

אוה. NIPH. נָאוָה, *Concupiscibilis*, *decorus fuit*, Ps. 93, 5. PIH. אִוָּה, *Concupivit*, *desideravit*, *expetiit*. Unde fortasse Lat. *Aveo*. Præt. cum Aff. אִוִּיתִיהָ, *expetivi eam*, Ps. 132, 14. HITHPAH. Præt. הִתְאַוָּה, *Idem*, *concupiscentem se præbuit*. הִתְאַוֵּיתִי, *Concupivi*, Jer. 17, 16. תִּתְאָו, pro תִּתְאַוֶּה, *concupisces*, Prov. 23, 3. 6. Conv. fere Ar. أوى, Teneriore affectu propensus s. commotus fuit, sc. in rem desideratam. Not. הִתְאַוִּיתֶם, *Designabitis*, Num. 34, 10. vid. in תאה.

אֵי m. *Desiderium*, Prov. 31, 4. Sic nonnullis sec. Keri אֵי, sc. constr. ab אֵי, formæ נֵי. Sed sec. Kethibh אוֹ, formæ נוֹי pro absol. אַוָּה, quod pariter esset Desiderium: At utrumque vitiose atque perperam. Nam sec. Kethibh legendum est אוֹ, scil. v. 4. *Ne Regibus*, *o Lemuel*, *ne* (inquam) *Regibus* (dato) *bibendum vinum*, *neque Principibus*; AUT (alium) *potum inebriantem*. Sed sec. Keri legendum אֵי, NIMIRUM *potum inebriantem*. Nam אֵי conv. cum Ar. أَيْ Nimirum s. Id est.

אַוָּה f. *Desiderium*, Hos. 10, 10. coll. 9.

תַּאֲוָה f. *Desiderium*, *appetitus*, *concupiscentia*, Ps. 106, 4. It. *Desiderabile*, Gen. 3, 7.

מַאֲוַיֵּי

מַאֲוַי m. Sing. inuf. unde Pl. cſt. מַאֲוַיֵּי, *cupiditates improbæ*, Pſ. 140, 9.

אוֹי, & cum ה parag. אוֹיָה, Interjectio lamentantis, *Eheu! Heu! Væ!* qſ. deſiderium ſ. defectus. Eſ. 3, 11. Pſ. 120, 5.

אוֹחִים m. Pl. *Ohim*; vid. אָח.

I. אול. Ar. آل pro أول Recte diſpoſuit; unde آل Corpus, & res quælibet erecta; Hebraice.

אוּל m. *Corpus*; it. *Status*. Aſſ. אוּלָם, *corpus* ſ. *ſtatus eorum*, Pſ. 73, 4. Al. Robur.

II. אַוַל. Ar. آل Deſcivit, defecit; Hinc

אֱוִיל m. *Stultus*, *deſipiens*; qſ. mente deficiens, propr. qui a recta ratione & ſcopo aberrat. Job. 5, 3. cum י Parag. & defective אֱוִלִי, Zach. 11, 15. Pl. אֱוִילִים, *ſtulti*, Pſ. 107, 17. Not. נוֹאַל, *ſtulte egit*, vid. in יאל.

אִוֶּלֶת f. *Stultitia*, Prov. 12, 23. it. *Stulta*, ibid. c. 14, 1. Sed אִוֶּלֶת, *Prærogativa*, v. poſt.

III. אוּל. Ar. آل pro أول Præceſſit, anterior evaſit. Hinc

אִוֶּלֶת f. *Prærogativa*, Prov. 14, 24. Sic etiam أَوَّلٌ Primatus, primæ partes. Al. Converſatio, neſcio, unde?

אוּלָם, אֻלָם, אֵלָם m. *Veſtibulum*, *porticus*, 1 Reg. 7, 6. Ez. 40, 39. Cſt. אוּלָם, 1 Reg. 7, 7. itidem per Kamez, quia ם eſt intenſivum. Pl. אוּלַמִּים & אֵלַמִּים. Cſt. אֵלַמֵּי, Ez. 41, 15.

Ar. أَلْأَمُ & أَلْأَمُّ Idem, q. d. anterior pars domus.

אוּלָם Partic. *Certe*, *profecto*; *quin immo*, Gen. 28, 19. Semel אֻלָם, Job. 17, 10. 2) *Antea*, *prius*, Gen. 28, 19. Jud. 18, 29. qſ. Præcipue.

IV. אַוַל. Ar. آل in II. Conj. Interpretatus fuit. Hinc

אוּלַי & אֻלַי Partic. *Forſan*, *fortaſſis*, Gen. 50, 15. qſ. interpretatio.

I. און. אָוֶן m. (pro אוֹנָה, ab Ar. ونى Torpuit, languit; defuit; in IV. Conj. Deſtituit. defatigavit.) 1) *Vanitas*, *mendacium*; *Nihilum*; *Idolum*; it. *Iniquitas*; *moleſtia*, Pſ. 5, 6. c. Aſſ. אוֹנוֹ, *iniquitas ejus*, Job. 20, 10. 2) *Dolor*, *mœror*, *luctus*,

luctus, Jer. 4, 15. Q. quod deest & hominem destituit, defatigat.

און m. *Dolor* (Ar. أون Onus, defatigatio) Gen. 35, 18. Sed

II. און m. *Vires*, *robur*, *potentia*, *opes*; (formæ אות ab אתה; pertinet ad Rad. أني Ad perfectionis gradum pervenit) Aff. אונו, *vires ejus*, Job. 20, 10. Pl. אונים, *vires*, Ps. 78, 51. Sed 2) און, Hos. 12, 9. *Tempus opportunum*, ab آن Tempestive accidit. Al. Divitiæ.

III. אונים m. pl. (a Sing. אונה) *Deceptores*, *fraudatores*, h. e. simulatores, Prov. 11, 7. Rad. אָנָה, pro יָנָה, Oppressit; Chald. in Aphel אוני Dolosis verbis aut factis decepit. Affine est Æthiop. *Thawanaja*, Illusit, Jud. 19, 25.

IV. תְאֻנִים m. pl. (a Sing. תְאֹן) *Summæ effervescentiæ*, Ez. 24, 12. Rad. est أني Summo ardore efferbuit calida aqua. Videl. (Olla) תְאֻנִים *summis effervescentiis laborat*, *neque tamen egreditur* (i. e. expurgatur) *ex ea multitudo* חֶלְאָתָהּ *rubiginis* (i. e. fordium) *ejus*.

אוץ 1) *Coëgit*, *urfit*, *institit*, *arctavit*; & Pass. *Pressus*, *arctatus fuit*. It. Intrans. *Festinavit*. Conv. Ar. أضّ Coëgit, adegit. KAL, Part. אָץ, *Festinans*, *præceps* Jos. 10, 13. HIPH. Fut. pl. וַיָּאִיצוּ, *institerunt*, *urserunt*, Gen. 19, 15. Sed 2) אָץ, pro אָיַץ, Ar. آض pro أيض, Recessit, refugit. KAL, Præt. אַצְתִּי, Jer. 17, 16. *Ego vero non* אַצְתִּי *refugi a pastore* (essendo i. e. quo minus pastor essem) *secundum te*.

I. אור, *Luxit*, *illuxit*, *lucidus*, *fuit*. KAL, Præt. אוֹר, Gen. 44, 3. Sic porro אוֹרָה, אוֹרְנָה &c. Part. אוֹר, *Lucens*, Prov. 4, 18. Fut. תָאֹרְנָה, *lucidi facti sunt*, 1 Sam. 14, 27. Imp. f. אוֹרִי, *illucesce*, Es. 60, 1. NIPH. Præt. נָאוֹר, *Illuminatus*, *lucidus*, *illustris factus est*; *illuxit*; *exsplenduit*, Ps. 76, 5. Fut. יֵאוֹר, *lucidum factum est*, 2 Sam. 2, 32. Inf. לֵאוֹר, pro לְהֵאוֹר, *ad lucendum*, Job. 33, 30. HIPH. הֵאִיר, *illuminavit*, *illustravit*, *incendit* v. g. ignem. It. *illuxit*, *reluxit*. Præt. pl. הֵאִירוּ, *illustrarunt*, Ps. 77, 19. Part. מֵאִיר, *illustrans*, Prov. 29, 13. fœm. in reg. מְאִירַת Ps. 19, 9. Inf. הָאִיר, *illuminare*, Esr. 9, 8. Imp. הָאֵר, *lucere fac*, Ps. 80, 4. cum ה parag. הָאִירָה Ps. 13, 4. Fut.

יָאִיר

יָאֵיר & יָאֵר, *lucere faciat*, Pf. 119, 130. Pf. 67, 2. Conv. fere Ar. أَرَ & أَرِيَ in II. Conj. Accendit, excitavit ignem. Conv. etiam Gr. ἄρις, Sol apud Ægyptios; it. Lat. Orior.

אוֹר m. *Lux*, *lumen*. Metaph. *Felicitas*, *gaudium*; it. *Favor*, *gratia*; *Parrhesia*, *libertas*. Plur. אוֹרִים, lumina, Pf. 136, 7.

אוֹרָה f. *Lux*, *lumen*; Metaph. *Lætitia*. Pf. 139, 12. Sed אוֹרָה, unde Pl. אוֹרוֹת Ef. 26, 19. 2 Reg. 4, 39. vid. fub אָרָה.

אוּר m. *Ignis*, *lux*; *focus*, Ef. 50, 11. Conv. Lat. Uro. Pl אוּרִים, *Ignes*, Ef. 24, 15. Hinc

אוּרִים m. pl. modo folum pofitum, modo cum תֻּמִּים conjunctum. Urim & Thummim erant fingularis ille ignis, quem Mofes a Deo cœlitus acceptum pectorali fummi Sacerdotis indiderat, & ex quo tanquam ex minori Schechina Deus in V. T. voce ac verbis difertis refponfa dare folebat. Ex. 28, 30. Aliis alia.

אֻרִים m. pl. *Septentriones*, Ef. 24, 15. ab Sing. אוּר, Ar. أُور Septentrio. (Hinc videtur effe nomen urbis Ur Chaldaicæ, fc. Palæftinis ad Septentrionem fpectantis.) Nimirum defignatur Ef. 24, 15. fqq. quem olim curfum prædicatio Evangelii fervatura fit. Al. Ignes; valles; ripæ rivulorum; doctrinæ; catervæ.

מָאוֹר m. *Lumen*, *luminare*, Gen. 1, 16. Pl. f. מְאוֹרוֹת: *lumina*, ibid.

II. אוֹרָה m. (a rad. Ar. أَرِيَ Fudit pluviam nubes) *Pluvia*, Job. 37, 11. *Etiam* בְּרִי *terra* יַטְרִיחַ *projicit nubem*, (&) *fpargit nubes* אוֹרוֹ *pluviam fuam*. Al. a יְאוֹר Rivus.

מְאוּרָה f. *Manfio*. *fpelunca*, Ef. 11, 8. vid. ארה.

אוֹת c. Signum, vid. אָתָה.

אָז, interdum אֱזַי (Pf. 124, 3. 4. 5.) *Tunc*. Rad. eft أَرِيَ Appofitus rei, comprehenfus fuit; unde إِرْي Situs i. e. cum aliquid certo tempori velut appofitum aut comprehenfum illo fuit, certum itaque quafi fitum ad tempus aliquod habet.) Chald. אֱדַיִן, quod vid. f. l. Futuris additum plerumque ea convertit in Præterita; Ex. 15, 1. מֵאָז, aut מִן אָז, *Ex quo*, *ex* f. *ab illo tempore quo* &c. it. *olim*; *a principio*; *ab æterno*.

אָזָא & אֲזָה Chald. *Accendit, fuccendit.* Conv. Ar. أَزَّ Idem Part. Peh. אזה (pro אֲזַה vel אֲזֵי) *accenfus*, Dan. 3, 22. Inf. מֵזָא (pro מֵאזָא, ex מֵאזָא) *accendere*, Dan. 3, 19. Aff. מֵזֵהּ (mutata 3. radicali in י mobile) *accendere eam*, Dan. 3, 19.

אֵזוֹב m. *Hyffopus*; pec. major è fruticum genere, Ex. 12, 22. LXX. ὕσσωπος; Syr. ܙܘܦܐ. Rad. eft أزب Intonfus, hirfutus, fuit. Al. Ruta muraria; Adianthum; Capillus Veneris; Ros marinus; Mentha.

אֲזַד Chald. *Abiit, exiit.* Idem, quod feq. vocabulum, fcil. mutato ד in ל. Particip. f. אָזְדָא, *abiens*, Dan. 2, 5. 8.

אָזַל *Ambulavit, porro ivit; abiit, receffit; profectus eft, iter fecit,* Conv. Syr. ܐܙܠ Abiit; nec non Ar. أزل in V. Conj. Evafit.) KAL, Præt. f. אָזְלַת, pro אָזְלָה, ex *Chaldaifmo*, Devt. 32, 36. Fut. f. תֵּזֵל, ex forma *Chaldaica* pro תֵּאזֵל, *abis*, Jer. 2, 36. PYH. Part. מְאוּזָּל, pro מְאֻזָּל, *Abire, factus*, i. e. commeans, peregrinus, circumforaneus fc. mercator, Ez. 27, 19. Al. Meüfal f. Ufal, metropolis olim Iemenis, terræ Arabicæ. Al. Netum.

אֲזַל Chald. *Idem*, Dan. 2, 17. Præt. pl. אֲזַלוּ, *abierunt*, Efr. 4, 23. Imp. אֱזֶל־ pro אֱזֵל, & hoc pro אֲזֵל, *abi*, Efr. 5, 15.

אֶזֶל m. *Ezel*; Nom. propr. Lat. Iter, profectio. 1 Sam. 20, 19. Lapis הָאָזֶל, qui Ezel dicitur, i. e. juxta quem, ceu indicem profectionis, peregrinantes tranfire debent.

און. I. PIH. אִזֵּן, *Appendit, libravit, ponderavit*, Eccl. 12, 9. Conv. Ar. وزن Idem. Hinc

מאזנים m. Dual. *Bilances, trutina, ftatera*, Ef. 40, 12. 15. Cft. מֹאזְנֵי, Prov. 11, 1. Ar. ميزان; Pl. موازين, Idem.

מאזנין Chald. Dual. *Idem.* Hinc מֹאזַנְיָא, Dan. 5, 27.

II. אֹזֶן f. *Auris*, Job. 12, 11. Aff. אָזְנוֹ, *auris fua* f. *ejus*, Jef. 33, 15. Dual. אָזְנַיִם, *aures*, Devt. 29, 3. Chald. אוּדְן, Syr. ܐܕܢܐ & ܐܕܢ, Ar. أُذُن Idem. Conv. etiam Gr. οὖς. Hinc

אזן PIH. *Audivit, attendit, audivit attente*, Eccl. 12, 9. HIPH. Præt. הֶאֱזִין, *Audivit, aufcultavit, auribus percepit; aures præbuit, advertit, accommodavit; obedivit, obtemperavit,* Devt.

Devt. 1, 45. Fut. יָאזֵן, pro אַאֲזִין, *attendam*, Job. 32, 12. יַאֲזִין, *auribus percipiet*, Job. 9, 16. Part. מֵזִין, pro מַאֲזִין, *auscultans*, Prov. 17, 4. Imper. cum ה parag. הַאֲזִינָה, *ausculta*, Num. 23, 19. Pl. f. הַאֲזֵנָּה, *auscultate*, Gen. 4, 22. Ar. أذن Idem.

III. אָזֵן m. unde Pl. אֲזֵנִים; c. Aff. אֲזֵנֶךָ, pro אֲזֵנֶיךָ, *Supellectilia tua ansata*, Devt. 23, 14. ab Ar. أذن in II. Conj. Aurem f. ansam fecit. Al. Arma tua; aliene! uti & ornamenta tua, a زان ornavit, quod Schultensius vult.

אזק. Ar. أزق Coarctatus fuit. Chald. זְקַק, Ligavit, compedivit. Hinc

אֲזִקִּים Pl. m. *Compedes*, *vincula*, *catenæ*, Jer. 40, 1. 4. Vid. etiam זִקִּים, a r. זקק.

אָזַר, *Cinxit*, *accinxit se; accinctus fuit*. KAL, Fut. תאזור, *Cinges*, Jer. 1, 17. c. Aff. יַאַזְרֵנִי, *cinget me*, Job. 30, 18. NIPH. Part. נֶאְזָר, *accinctus*, Ps. 65, 7. PIH. Fut. אֲאַזֵּר, c. Aff. אֲאַזֶּרְךָ *Accingam te*, Es. 45, 8. תַּזְרֵנִי (pro תְאַזְּרֵנִי, Ps. 18, 40.) *accinges me*, 2 Sam. 22, 40. Part. Pl. מְאַזְּרֵי זִיקוֹת, *accingentes se* i. e. induti *ignibus*, Es. 50, 11. Al. Accendentes; conjectura! HITHP. Præt. הִתְאַזָּר, *accinxit se*, Ps. 93, 1. Conv. Ar. أزر in II. Conj. Idem; nec non Hebr. אָסַר. & Ar. أسر Ligavit, constrinxit.

אזור m. *Cingulum; cinctura*, communis & bellica, Job. 12, 18. Es. 11, 5.

אֶזְרוֹעַ m. *Brachium*; vid. זרע.

אָח, Vox & ipse sonus ingemiscentis Ah! heu! Ez. 6, 11. c. 21, 20. Ar. أحْ, أخْ, & أخّ Idem; unde etiam أحّ & أحاحَ Ah edidit iterato & frequentius. Cui Conv. etiam אֲנָחָה Suspiravit, ingemuit, nec non وَحَاء Sonus, Echo.

הֶאָח, Vox gestientis & exultantis *Euge!* Ps. 35, 21. Jes. 44, 16.

אָח f. *Olla*, Jer. 36, 22. vid. אחח.

אֹחִים & אוחים Pl. m. (a Sing. אֹחַ [formæ עֹז], & hoc a verbo, quod Ar. in usu est أحّ Frequenter iteravit Ah) *Sonitus Ah referentes* s. *horridi*, v. g. avium feralium, vel & bestiarum de-

 solata

ſolata & deſerta loca habitantium, Eſ. 13, 21. LXX. ἠχεῖ, ſonitus. Al. Dracones ſ. Serpentes.

אַחַד vel אֶחָד m. אַחַת (pro אַחֶדֶת) vel אֶחָת f. (Ar. أَحَدَ & وَحَدَ, Pactum iniit. In II. Conj. Unum eſſe dixit; ſcil. ab أَحَدٌ = Unus) Gen. 21, 15. c. 1, 9. c. 2, 21. c. 11, 2. 1) *Unus, a, um* (non plures). 2) *Unus* (non diviſus aut diſtinctus). 3) *Aliquis*, 1 Reg. 19, 4. 5. 4) *Primus, a, um.* 5) *Solus, a, um.* (ſine alio). 6) אֶחָד–אֶחָד, *alius alium* ſ. *alii* ſ. *ab alio* &c. *Alter alterum* &c. 7) כְּאֶחָד, *ſicut unus* i. e. ſimul. 8) אַחַת, *Semel*, 2 Reg. 6, 10. it. בְּאַחַת, Num. 10, 4. 9) חַד, pro אֶחָד, Ez. 33, 30. Minime vero אַח Ez. 18, 10. pro אחד (ut quidam volunt); ſed ſimile quid; quod vid. in אַח 10) *Ahad*, Nom. propr. Jes. 66, 17. אַחַר אַחַד בַּתָּוֶךְ, *poſt Unum* (Syr. ܐܕܕ Adadum i. e. plane Unicum, ſcil. Solem, Deum Syrorum, vid. Macrob. Saturn. Lib. 1. c. 23.) *in medio* i. e. poſitum. Plur. m. אֲחָדִים 1) *Iidem*, Gen. 11, 1. 2) *Pauci, ſinguli*, Einzelne, Dan. 11, 20.

חַד m. CHALD. *Unus*, Dan. 2, 31. Foem. חֲדָא & חֲדָה, *Una*, Dan. 4, 16. c. 2, 9. 2) *Primus, a, um.* כַּחֲדָה, *ſicut una*, i. e. ſimul, Dan. 2, 35.

הִתְאַחֵד HITHP. unde Imper. הִתְאַחֲדִי, *Vide, obſerva*, Ez. 21, 21. ab Ar. أَحَدَ Vidit, obſervavit. In X. Conj. Animum advertit. Al. Incomparabilem, qſ. unum, te exhibe, a وَحَدَ. LXX. Exacue te, a חדד.

I. אחה. Ar. أَخَى Conjunxit. Hinc

אָח m. *Frater.* 2) *Conſanguineus, agnatus, cognatus, propinquus*, Gen. 43, 6. c. 13, 8. Jud. 9, 3. 3) *Gentilis, popularis*, Lev. 25, 46. 4) Metaph. *Alter, ſocius*, Ex. 25, 20. 5) *Vicinus*, Lev. 19, 17. 6) *Simile quid*, Ez. 18, 10. (non Unum quid, ut quidam volunt). Dicitur vero אַח pro אָחָה; hinc Cſt. אֲחִי, 1. Chr. 20, 5. Aff. אָחִיךָ, *Frater tuus*, Gen. 4, 9. אָחִיו, *Frater ejus* ſ. *ſuus*, Gen. 4, 2. & אֲחִיהוּ, 2. Chr. 31, 12. אֲחִיהֶם, *Frater eorum*, 2 Sam. 3, 30. Plur. אַחִים, *Fratres.* Hinc in Reg. אֲחֵי, Gen. 34, 25. Aff. אֲחֵיכֶם, *Fratres veſtri*, Lev. 10, 4. It. אֲחֵהֶם, Num. 18, 6. Hinc c. Aff. אַחַי, *Fratres mei*, Gen. 19, 7. in pauſa אֶחָי, 1 Sam. 20, 29. Ar. أَخٌ = Idem.

אח, אחא m. CHALD. *Frater.* Plur. אחין. Aff. אחיך, *Fratres tui*, Esr. 7, 18.

אחות f. 1) *Soror.* 2) *Consanguinea*, *propinqua*, Gen. 24, 60. 3) *Altera*, *socia*, Ex. 26, 3. Cst. אחות, Gen. 4, 22. Aff. אחותו, *soror ejus*, Gen. 24, 30. semel אחתו, Num. 6, 7. Plur. אחיות, *Sorores*; Cst. אחיות. Cum Aff. אחיותי & אחותי, *sorores meæ*, Jos. 2, 13. אחותיך, *sorores tuæ*, Ez. 16, 55. & אחיותיך, pro אחיותיך, Ez. 16, 52. אחיותיו, *sorores ejus*, Job. 42, 11. Ar. أُخْتٌ Idem.

אחוה, f. *Fraternitas*, Zach. 11, 14. Aliud vid. sub חוה

II. אחו m. In genere omne virens, quod in paludibus nascitur; *carectum*, *ulva*, Gen. 41, 2. 18. Vox Coptica. Hinc forsan أخي, Ligavit, colligavit, quia Ægyptii juncum ad ligandum adhibebant.

אחז *Prehendit*, *apprehendit*, *comprehendit*; *cepit*; *tenuit*, *obtinuit*, *occupavit*, *possedit*; *adjunxit*, *adjecit*, *cohærere fecit*, *contignavit*, 1 Reg. 6, 10. Constr. cum את, & cum ב. KAL, Præt. f. אחזה, *cepit*, Job. 23, 11. Aff. אחזתני, *cepit me*, Ps. 119, 53. אחזתה, *cepit eam*, Jer. 49, 24. אחזתם, *cepit eos*, Ps. 48, 7. Fut. אחז, *comprehendam*, Jud. 20, 6. cum ה parag. אחזה, Cant. 7, 9. תאחז, *teneas*, Eccl. 7, 20. (al. תאחז). יאחז, *comprehendet*, Job. 18, 9. & יאחז, 1 Reg. 6, 10. fœm. תאחז, *comprehendet*, Devt. 32, 41. & תחז, eliso א, 2 Sam. 20, 9. plur. cum Nun parag. & in pausa יאחזון, *capient*, Jes. 13, 8. Aff. יאחזוני, *prehendunt me*, Job. 30, 16. יאחזוך, *capient te*, Jer. 13, 21. Part. Pah. אחוז, *suspensus*, Esth. 1, 6. & אחז, 1 Chr. 24, 6. Inf. cst. אחוז, *adhærere*, 1 Reg. 6, 6. c. Praef. לאחז, *ad comprehendendum*, Job. 38, 13. Imper. אחז, *comprehende*, Ex. 4, 4. fœm. אחזי, pro אחזי, Ruth. 3, 15. pl. אחזו, *prehendite*, Cant. 2, 15. in pausa אחזו Neh. 7, 3. NIPH. Præt. נאחז, *Captus*, *detentus fuit*; *possessor constitutus fuit*. Præt. irreg. נאחזו, pro נאחזו, *detenti sunt*, Num. 32, 30. Imper. pl. האחזו, *possessores evadite*, Gen. 34, 10. PIH. Part. מאחז, *conjungens*, i. e. consolidans, Job. 29, 9. HOPH. Part. pl. מאחזים

conjuncti, 2 Chr. 9, 18. Conv. plane Chald. אֱחַד, & Syr. إيم & Ar. أخذ Idem.

אָחוּז & אָחֻז m. 1) Part. *captus* f. *cinctus*, Cant. 3, 8. v. etiam verb. 2) *Possessio, portio assignata*, Num. 30, 31. 1 Chr. 24, 6.

אֲחֻזָּה f. *Possessio, hæreditas* Gen. 47, 11. Cum Dagesch Euphonico.

אחח. Ar. أحَّ & أحاح Exarsit, excanduit. Hinc

אָח f. pro אָחָה, *Olla, cacabus* f. *receptaculum ignis*, Jer. 36, 22. Michaëlis. Al. Focus, caminus.

אַחְלָמָה f. *Amethystus* gemma; compos. ex אָח ignis, & לְאָמָה puellae; non secus ac Amethystus, comp. ex אָמָה puella, & אִשְׁתָּא Chald. Ignis, puellæ nitor. Sic etiam Æthiopibus Amath ancillam, & Yst ignem significat. Ex. 28, 20. v. Hilleri Syntagm. Hermen. p. 59 - 62. Al. Adamas; Sardonyx; Jaspis Persica aërizusa, vulgo Turchesa.

אַחַל m. Sing. pro אַחְלָה; hinc אַחֲלֵי Plur. cstr. propr. Dulcedines; alioquin Vox optantis *Utinam! O si! Bene vertat!* 2 Reg. 5, 3. Aff. אַחֲלַי Id. *Ita gratum & jucundum mihi accidat!* Ps. 119, 5. Rad. est Ar. حَلَا pro حلو, it. حلي Dulcis f. suavis fuit; unde etiam أَحْلَى Dulcius; nec non Chald. & Syr. חֲלִי Dulcis, e. Itaque formæ est אַשְׁרֵי, ab אשר.

אַחְמְתָא f. Chald. *Tabularium sanctius*, Esr. 6, 2. Rad. حَمَا in IV Conj. Custodivit; inaccessum fecit locum. Al. Ahmetha, i. e. Ecbatana Medorum; al. Lagena, a חֵמֶת.

אָחַר *Moratus, cunctatus fuit; Tardavit, distulit.* (Conv. Chald. אַחַר, Syr. ܐܘܚܪ in Conj. Aphel, Distulit; nec non Ar. أخّر Posteriorem fecit, vel Posterior fuit. Germ. Harren.) Fut. אֵחַר, pro אֶאֱחַר, seu potius est a יָחַר, a quo hoc unum Fut. format; *Morabor*, Gen. 32, 5. PIH. אֵחַר, *Distulit.* Hinc אֵחֲרוּ pro אִחֲרוּ, *distulerunt*, Jud. 5, 28. Fut. תְּאַחֵר, *differes*, Devt. 23, 21. & תְּאַחַר, Ps. 40, 18. HIPH. הֶאֱחִיר Id. Fut. וַיּוֹחֶר, pro

pro וְאֵחַר (ex *Chaldaifmo*, aut a יָחַר, pro וַיּוֹחֶר) ob. accent. retr. & *moratus eſt*, 2 Sam. 20, 5.

אחר, pro אַחַר m. *Alius*, qſ. poſterior, Gen. 4, 25. Plur. אֲחֵרִים, *alii*, Gen. 8, 10. & אָחֳרִין, more *Chaldaico*, Job. 31, 10. Foem. אַחֶרֶת, *alia*, Gen. 26, 21. Plur. אֲחֵרוֹת, *aliæ*, Gen. 29, 27.

אָחוֹר m. *Pars poſterior*, *tergum*; *finis*, *poſtremum*. It. *Occidens* (cujus Oppoſitum קֶדֶם Oriens i. e. pars anterior), Jeſ. 9, 11. It. *Retro*, *retrorſum*. בְּאָחוֹר, *pone*; it. *tandem*, Prov. 29, 11. לְאָחוֹר, *Retrorſum*, Jer. 7, 24. מֵאָחוֹר, *a tergo*, 2 Sam. 10, 9. Plur. עַל־אֲחוֹרֵי, *verſus partes poſteriores*, Ex. 26, 12. Aff. אֲחוֹרַי, *poſteriora mea*, Ex. 33, 23.

אַחַר & אַחֲרֵי, *Poſt*, *poſtea*, *poſtquam*. Ex. 5, 1. Neh. 3, 30. 31. it. *Pone*, *retro*; *Præter*; *Secundum*. Cum Aff. אַחֲרָיו, *poſt eum*, Gen. 17, 19. Cum partic. אַחַר כֵּן, *poſt*, Lev. 14, 36. & אַחֲרֵי כֵן, Gen. 6, 4. & מֵאַחֲרֵי כֵן, 2 Sam. 15, 1. אַחֲרֵי אֲשֶׁר ſ. אַחַר, *poſtquam*, Devt. 24, 4. Ez. 40, 1. it. אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר, Joſ. 2, 7. מֵאַחַר, *a parte poſtica*, 2 Sam. 7, 8. אֶל־אַחֲרָי, *pone me*, 2 Reg. 9, 18.

אַחֲרֵי & אַחֲרֵין CHALD. *Poſt*. אַחֲרֵי דְנָא, *poſthæc*, *poſthac*, Dan. 2, 29. אַחֲרֵין, *ad poſtrema* ſ. *poſtremum*, Dan. 4, 5.

אַחֲרִית f. 1) *Poſtremum*, *extremum*, *finis*. 2) Meton. *Poſteri*, Pſ. 109, 13. *Conditio*, quæ alicui poſtea obtingit ſ. *poſterior*, Prov. 23, 32. *Præmium* ſ. *merces*, Pſ. 37, 37. *Poena*, ib. v. 38. 3) Metaph. *Reſiduum*, *reliquiæ*, Jer. 50, 12.

אַחֲרִית f. CHALD. Idem. אַחֲרִית יוֹמַיָּא, *Ultimum dierum*, Dan. 2, 28.

אָחֳרֵי m. CHALD. Unde Plur. אָחֳרָנִין, *Poſtremi*, Dan. 4, 5.

אָחֳרִי f. CHALD. *Alia*, Dan. 2, 39. Dicitur pro אַחֲרִית.

אַחֲרוֹן m. *Poſterior*, *us*; *ultimus*; *poſtremum*, Jeſ. 48, 12. Pl. אַחֲרוֹנִים, *poſtremi*, Gen. 33, 2. Foem. אַחֲרוֹנָה, *Poſtremum*, Dan. 11, 29. Cum præf. בּ & לּ *poſtea*, *tandem*, Devt. 13, 10. Num. 2, 31.

אֲחֹרַנִּית, *Retrorſum*, Gen. 9, 23.

אָחֳרָן m. CHALD. *Alius*, Dan. 2, 11.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים m. Pl. *Satrapæ*, Eſth. 3, 9. Cft. אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי. Eſr.

Esth. 3, 12. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא m. pl. in statu Emphat. Chald. Dan. 3, 2. Gr. ap. Theopompum Ἐξατράπης; communiter Σατράπης. Vox composita ex אֲחַשׁ Pers. Magnus, & דַּרְבָּן itidem Pers. Janitor. Satraparum enim erat, in atrio & ad portam regiam jussa regis accipere, Hilleri Onomast. p. 618. Michaëlis putat dici pro שחרפנים Schachdarpenim, i. e. Schachi janitores; vid. Suppl. p. 64.

אֲחַשְׁתְּרָנִים m. Plur. *Cursores regii.* LXX. βιβλιαφόροι; Vulg. Veredarii, Esth. 8, 10. Vox videtur composita esse ex אֲחַשׁ Pers. Magnus, & הָרָן (ab Ar. تَرِي, quod puto idem significasse, quod تَارَ Circumivit; unde تَوْرَم Caduceator, legatus) Tabellarius. Al. Muli præstantiores; Al. Cameli; Al. Asturcones.

אָטָד m. *Rhamnus*, Jud. 9, 14. 15. Ar. أَطَدْ Rhamni nigri species valde spinosa; Dioscoridi Atadim, Afris item Atad dicta.

אטט. Ar. أَطَّ Leniter susurravit, stridnit; it. Teneriore amoris vel commiserationis affectu ductus fuit. Hinc

אַט & לְאַט, propr. Teneriori amoris affectu, aut Ad teneriorem animi affectum; alioquin *Lente*, *sensim*, *quiete*, *leniter*, *pedetentim*. 1 Reg. 21, 27. Jes. 8, 6. לְאִטִּי, qs. *ad lentitudinem meam*, Gen. 33, 14. לְאַט לִי, *leniter*, s. *mitius mecum!* subaudi *agite*, 2 Sam. 18, 5. דְּבַר לָאַט *verbum mite*, Job. 15, 11. וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל, *& blande ei spem præbebo* i. e. eum confirmabo, Hos. 11, 4. Al. Et inclino me ad illum, & אוֹכִיל (eum) duco.

אִטִּים m. pl. *Sacrificuli*, *mistae*, i. e. qui secreta verba susurrantes, nescio quæ mysteria mussant. Jes. 19, 3. LXX. ἀγάλματα, simulacra. Chald. חַרְשִׁין, Magi, incantatores. Ventriloqui, Michaëlis.

אָטַם, *Clausit*, *obturavit; constrinxit*, *compressit.* Part. Ben. אֹטֵם, *claudens*, Jes. 33, 15. HIPH. Fut. יַאְטֵם, *obturat*, Ps. 58, 5. Conv. Ar. أَطَمَ Occlusit, contraxit. Germ. Damm, Dammen.

אָטוּם Part. Pah. hinc plur. אֲטוּמִים & אֲטֻמוֹת, *Clausuræ*, 1 Reg. 6, 4. Ez. 40, 16. שְׁקֻפִים אֲטֻמִים loco priori, Michaëlis, Jalousie-Fenster; Fenestræ clausurarum.

אֵטוּן (pro אֵיטוּן, ab absol. verbo יטה) m. *Sindon lecticaria*, Td. Bett-Kotton (i. e. mit bunten Ueberzügen von egyptischem Bett-

Bett-Kotton.) Prov. 7, 16. LXX. ἀμφίταπος, tapes utrinque villosus; aliene! Est potius 'Ὀθόνη, ὀθόνιον, linteum xylinum. Rad. esse videtur Ar. وطي in II. Conj. Commode composuit lectum. Conv. etiam quodammodo Chald. אֲטוּנָא, Funis, filum. Al. Aroma, incensum; sed incongrue! Castello, ut & Ludolfo, Thus, suffitus.

אָטַר *Clausit, occlusit, præclusit.* Fut. תֶּאְטַר, *concludat*, Ps. 69, 16. Ar. أطر Circumdedit, sepsit.

אִטֵּר m. *Præclusus*, יַד יְמִינוֹ manu dextera sua, i. e. Scævola, Jud. 3, 15. c. 20. 16.

אֵי Partic. 1) *Ubi?* 2) *Qui*, interrogantis. אֵי זֶה *ubi iste? ubinam? quænam, qualenam, quodnam? quidnam?* אֵי מִזֶּה, *Undenam?* אֵיכָה, אֵיכָכָה, אֵיךְ & הֵיךְ, *quomodo?* Devt. 1, 12. Esth. 8, 6. Ps. 11, 1. 1 Chr. 13, 12. אֵיכֹה, אֵיכָה, *Ubi, ubinam?* 2 Reg. 6, 13. Cant. 1, 7. אֵיפֹה, אֵיפוֹא, אֵפוֹא & אֵפוֹ, *Ubi? undenam?* Gen. 37, 16. Jud. 9, 38. Gen. 27, 33. Job. 9, 24. אֵי לָזֹאת, *Quare? propter quid?* Jer. 5, 7.

אַיֵּה, *Ubi?* Aff. אַיֶּכָּה (pro אַיֶּכָה) *Ubi es tu?* Gen. 3, 9. אַיּוֹ, *ubi ille?* Ex. 2, 20.

I. אִי 1) pro אוֹי, *Væ!* Eccl. 4, 10. c. 10, 16. Sed 2) *Vere, bene!* Job. 22, 30. Perinde ut Ar. أي Bene, maxime! 3) it. *Non*, quod Prov. 31, 4. etiam scribitur אֵי.

II. אִי m. *Ora, littus; insula; provincia, regio*; ab Ar. أوى Habitavit, hospitio excepit. Hinc qs. ubi homines habitant, *terra habitabilis*, Jes. 20, 6. Plur. אִיִּים, Jes. 40, 15. & אִיִּין, more *Chaldaico*, Ez. 26, 18. Cst. אִיֵּי Gen. 10, 5.

אִיִּים m. *Ijim*; aves vocem אִי ingeminantes, & loca deserta habitantes, Es. 13, 22. Bochartus: Thoës, luporum s. vulpium quædam species. Al. Aves insulanæ; Ululæ. Chald. הַתּוּלִין, Feles.

אָיַב *Inimicatus, infensus, infestus fuit.* Ar. أوب Iratus fuit. KAL, Præt. אָיַבְתִּי *Odi*, Ex. 23, 22.

אֹיֵב m. *Inimicus, hostis*. Aff. אֹיְבִי, *inimicus meus*. Sed אֹיִבְךָ, *Inimicus tuus*, Ex. 23, 4. Pl. אֹיְבִים *Inimici*. Fœm. sing. אֹיֶבֶת, *Inimica*. Cum ׳ parag. אֹיַבְתִּי, Mich. 7, 8. Al. Inimica mea.

אֵיבָה f. *Inimicitia*, Gen. 3, 16. Hæc plus dicit, quam שִׂנְאָה.

אֵיד m. *Vapor*, vid. sub אוּד.

אַיָּה f. *Æsalon*, avis impura, a voce Ar. يايا quam clamare solet, ita dicta, Bocharto. LXX. ἴκτινος, milvus; γὺψ, vultur. Ar. يُـوْيُـو. Al. Pica; Cornix; Accipiter. Lev. 11, 14. Devt. 14, 13. Job. 28, 7.

אֵיךְ, *Quomodo? ubinam?* v. אֵי.

איל vel אול. Ar. آل pro أول Crassus fuit; It. Præcessit, anterior fuit; Præfuit. Hinc

אל m. 1) *Validus, potens.* Plur. אֵלִים *Potentes*, Job. 41, 16. Cst. אֵילֵי f. אֵלִי, Ex. 15, 15. Ez. 32, 21. 2) אֵל *Deus*, i. e. Deus fortis, Ar. إيل & إل Deus; aliis vero a r. آل Præfuit, primus fuit. At vid. sub אלה. 3) *Quercus*, Gen. 14, 6. rectius Planities Plur. אֵילִים, Jes. 1, 29. & אֵלִים, Ez. 31, 14.

אַיִל m. 1) *Aries*, q. d. qui alios antecedit. Gen. 15, 9. Cst. אֵיל, Plur. אֵילִים, *Arietes, hirci*, Ex. 25, 5. Metaph. *Duces, Principes, Primores.* 2) אַיִל m. in aedificiis (ab آل Anterior fuit), *Projectura*; *postis*; *superliminare*, 1 Reg. 6, 31. cst. אֵיל, Ez. 41, 3.

איל (forsan ab absol. אֵיל; ἅπαξ λεγ.) m. *Planities montana*, Gen. 14, 6. ut Ar. إل Mons totusque ejus tractus. v. Buschingii Asia p. 426. Chald. מֵישַׁר Id. Rad. آل Recte dispofuit; it. Explicuit: qs. Tractus explicitus & recte dispositus. LXX. & Syr. Τερέβινθος, Male! Al. etiam Quercetum.

אֱיָל m. *Facultas, potentia, vires, robur*, Ps. 88, 5. Dicitur etiam cst. אֵל, sed semper cum Præf. ל, Gen. 31, 29. Rad. آل Crassus fuit.

אֱיָלוּת f. *Idem*, Cum Aff. אֱיָלוּתִי Robur meum, Ps. 22, 20.

אַיָּל m, aliis c, *Cervus*, qs. Fugitivus; ab آل Confugit alio. Devt. 12, 15. Plur. אַיָּלִים, *Cervi*, Thr. 1, 6.

אַיָּלָה & אַיֶּלֶת f. *Cerva*. Jer. 14, 5. Plur. אַיָּלוֹת, *Cervæ*, 2 Sam. 22, 34. Cst. אַיְלוֹת, Cant. 2, 7. Sed אַיָּלָה Gen. 49, 21. Bocharto aliisque, Terebinthus, ut: *Naphthali est terebinthus patula proferens* אִמְרֵי *ramos pulchros*.

אֵלוֹן

אַלּוֹן m. *Quercus*, *quercetum*; ab آل Craffus fuit. 1 Sam. 10, 3. Plur. cft. אַלּוֹנֵי, Gen. 13, 18. Vid. etiam fub אֵלָה. Bochartus, Celfius & Michaëlis: Terebinthus.

אים. Ar. آم pro أوم Auxit molem corporis. Hinc

אֵים m. fing. unde Pl. אֵימִים & אֵמִים 1) *Gigantes*, *homines terrifici*, q. d. ingenti corporis mole præditi. Gen. 14, 5. 2) Metaph. *Idola*, q. d. monftra informia & ingentia i. e. *Terriculamenta*, Jer. 50, 38.

אָיֹם m. & אֲיֻמָּה f. *Terribilis*, *formidabilis*, pec. a corporis mole, Hab, 1, 7. Cant. 6, 4. 10.

אֵימָה, & cum ה parag. אֵימָתָה f. *Terribilitas*, *formidabilitas*, Gen. 15, 12. Ex. 15, 16. Pl. אֵימוֹת, *Formidines*, Pf. 55, 5.

אֵמְתָנִי f. Chald. *Terribilis*; per Apoc. pro אֵמְתָנִית, Dan. 7, 7.

אַיִן, abfol. in paufa אָיִן, Ex. 17, 7. fed אֵין præjunctum Nominibus, Participiis aliisque Particulis; alias אָיִן, fi poftponitur, v. c. Jef. 37, 3. non tamen femper, Gen. 47, 13. 1) *Non.* 2) *Nihil.* 3) *Nullus*, *nemo*. 4) *Non eft poffibile*, *non licet*. Rad. eft ونى Deftituit hominem; Defuit. Semel אִין. pro אַיִן, 1 Sam. 21, 8.; per Apoc. etiam אִי, Job. 22, 30. nec non אִי, Prov. 31, 4. Cum Præf. בְּאֵין, *Absque*, *fine*. וְאַיִן, *& nullus*. כְּאַיִן, *fere nihil*, i. e. *parum*; *fere nemo*, i. e. pauci. לְאַיִן, *in nihilum*. מֵאֵין & מֵאַיִן, *ut non fit*; *eo quod non fit*. שֶׁאֵין, *nam non*, Pf. 146, Cum Aff. אֵינֶנִּי, *non ego*, Ex. 5, 10. אֵינְךָ, *non tu*, Gen. 20, 7. fœm. אֵינֵךְ, Ez. 26, 21. אֵינֶנּוּ, *non ille*, Gen. 5, 24. it. *Non nos*, Jer. 44, 16. fœm. אֵינֶנָּה, *non illa*, Lev. 11, 26. אֵינְכֶם, *non vos*, Devt. 1, 32.

מֵאַיִן, *Unde*, *undenam?* Gen. 29, 4. Ar. مِنْ أَيْنَ Idem.

איף. Ar. وفى Integrum, totum dedit; Integer, completus fuit. Hinc أَلْوَافِيَة Integrum pondus.

אֵיפָה & אֵפָה f. *Epha*, i. e. tres feæ, aut 432. ova. Menfura aridorum major. Ex. 16, 35. Lev. 5, 11.

אֵיפֹה & אֵפוֹ vid. in אִי & פֹּה.

איש. Ar. أيس Vim rei impreffit; unde أَيْسٌ Vis.

אִישׁ m. 1) *Vir*, (a viribus ita dictus; Gr. ἰσχύς, fortis) *mas; maritus.* 2) *Strenuus, eximius.* 3) *Quisque, quilibet.* 4) *Aliquis, quidam.* 5) *Deditus, præditus*, ut אִישׁ חֲמָסִים, *deditus iniquitatibus*, Pſ. 140, 5. Pl. אִישִׁים raro, Pſ. 141, 4. Prov. 8, 4. Eſ. 53, 3. alias ſemper אֲנָשִׁים. Not. הָאִשׁ Mich. 6, 10. nonnullis dicitur pro הֲיֵשׁ. Sed eſt pro אֵשׁ Ignis, quod vid. ſ. l. Etiam 2 Sam. 14, 19. legitur אִשׁ pro יֵשׁ.

אִשָּׁה f. (ab אִישׁ, י per Dageſch in ſibilante compenſato) *Vira, fœmina, mulier, uxor*, it. *Quælibet res fœminino genere appellata*, Ex. 26, 3. Cſt. & cum Aff. ſemper אֵשֶׁת. Plur. אִשּׁוֹת, *mulieres*, ſemel tantum occurrit, Ez. 23, 44. alias ſemper נָשִׁים *fœminæ.* Aliis אִשָּׁה eſt pro אֲנָשָׁה.

אֵשֶׁת f. *Idem*, Gen. 11, 29. 31. Aff. אִשְׁתּוֹ, *uxor ejus*, Gen. 3, 21. אִשְׁתְּךָ & אֶשְׁתְּךָ, *uxor tua*, Gen. 6, 18. Pſ. 128, 3.

אִישׁוֹן m. *Pupilla;* ab Ar. وَثَنٌ & أَلْأَيْثُونُ Simulacrum, a Rad. وثن in IV. Conj. أوثن Multus fuit; it. in Idololatriam prolapſus eſt, qſ. Deum ſolidum ſ. ſimulacrum aliquod pro Deo coluit. Hinc אִישׁוֹן עַיִן *Pupilla* (imago) *oculi*, Devt. 32, 10. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, qſ. *in pupilla* (h. e. in denſitate) *noctis* ſ. in media nocte, Prov. 7, 9. Al. Nigredo.

אֱשׁוּן m. *Idem*, Prov. 20, 20.

אִית Chald. *Eſt, ſunt;* Hebr. יֵשׁ, Ar. أَيْسَ Idem. Aff. הַאִיתָךְ *Numquid es tu?* Dan. 2, 26. אִיתַנָא, *ſumus nos*, Dan. 3, 18. In Daniele ſemper abſolute legitur אִיתַי, v. c. Dan. 2, 10. 11.

איתן. Ar. وتن Perennis, aſſiduus fuit; in X Conj. Validus fuit. Hinc

אֵיתָן m. 1) *Perennis, aſſiduus; pertinax, durabilis;* interdum *Perennitas.* Ex. 14, 27. Pſ. 74, 15. Jer. 5, 15. Am. 5, 24. 2) *Validus*, Gen. 49, 24. בְּאֵיתָן, ex *Arabiſmo*, pro אֵיתָן. Plur. אֵיתָנִים, 1) *Petræ perennes*, Mich. 6, 2. 2) *Validi*, Job. 12, 19. 3) *Ethanim;* nomen menſis anni Ecleſiaſtici ſeptimi, i. e. Septembris, 1 Reg. 8, 2.

אֵתָן m. (ſ. אֵיתָן, pro אֵיתָּן, formæ אֶתְנָן) *Fractus, luxatus*, Job.

Job. 33, 19. Rad. وثي Luxatus, læſus fuit; aut eſt Ar. أنّق morbus vehemens, ab أنا Sic etiam

אֵיתָן m. *Dolor*, Prov. 13, 15. ab. أني Læſus fuit. Al. Lacuna perennis.

אִיתוֹן, vid. in אָתָה.

אַךְ Partic. 1) *Tantum*, *tantummodo*, *duntaxat.* 2) *Veruntamen*, *tamen*; *Sed.* 3) *Certe*, *utique*; *omnino*, *plane.* 4) *Fortaſſe.* In media ſententia fere excluſiva eſt.

אַכְזָר, vid. in כזר.

אָכַל, *Comedit*; *devoravit*; *conſumſit* v. g. os, ignis, gladius, terra &c. 2 Sam. 2, 26. KAL, Præt. c. Aff. אֲכָלַנִי, *conſumſit me*, Gen. 31, 40. Fœm. אָכָלָה, in pauſa, pro אָכְלָה, Ez. 19, 14. c. Aff. אֲכָלָתְנִי, *conſumſit me*, Pſ. 69, 10. Fut. אוֹכַל & אֹכַל, *comedam*, Gen. 24, 33. Jeſ. 44, 19. cum ה Parag. אוֹכְלָה, & in pauſa אוֹכֵלָה, Gen. 27, 25. ib. v. 4. Inf. abſ. אָכוֹל; cſt. אֲכוֹל. Aff. אָכְלְךָ, *comedere tuum*, Gen. 2, 17. אָכְלוֹ, *comedere ejus*, 1 Reg. 13, 23. & אָכְלָה, 1 Sam. 1, 9. Imper. אֱכֹל, *comede*, 1 Sam. 9, 24. cum ה parag. אִכְלָה, Gen. 27, 19. pl. אִכְלוּ, *comedite*, Gen. 45, 18. in pauſa אֱכֹלוּ, Jeſ. 55, 1. NIPH. Præt. נֶאֱכַל, *comeſtus*, *conſumtus eſt*, Ex. 22, 6. Inf. הֵאָכֵל, *comedendo*, Lev. 7, 18. Fut. יֵאָכֵל, *comedetur*, Gen. 6, 21. PIH. Præt. אִכֵּל, *conſumſit plane.* Fut. תְּאַכְלֵהוּ, pro תְּאַכְּלֵהוּ ſ. תְּאַכְּלֵהוּ, *conſumet eum plane*, Job. 20, 26. PYH. אֻכַּל, *conſumtus fuit*, Ex. 3, 2. HIPH. Præt. הֶאֱכִיל, *comedendum dedit*; *cibavit*, *aluit*; it. *Conſumſit.* Præt. הֶאֱכַלְתִּי, *cibavi*, Ex. 16, 32. & הַאֲכַלְתִּי, Jeſ. 49, 26. Fut. אֹכַל, pro אַאֲכִל, *conſumam*; hinc Aff. אֲכַלְךָ, *conſumam te*, Ex. 33, 3. תַּאֲכֵל, *cibabis*, Ez. 3, 3. יַאֲכִיל, *comedendum dabit*, Num. 11, 4. Inf. לְהָכִיל, pro לְהַאֲכִיל, *ad conſumendum*, Ez. 21, 33. Ar. أكل Idem. Not. אוֹכִיל, Hoſ. 11, 4. it. יוֹכְלוּ ſ. potius יוּכְלוּ, Ez. 42, 5. pertinent ad יָכַל, Potuit.

אֲכַל Chald. 1) *Idem.* Part. fœm. אָכְלָה, *comedens*, Dan. 7, 7. Imper. fœm. אֲכֻלִי, *comede*, Dan. 7, 5. Fut. יֵאכֻל, *comedat*, Dan. 4, 33. 2) Proclamavit; junctum cum קַרְצִין, *Criminatus*, *calumniatus fuit*, Dan. 3, 8. 6, 25.

אֹכֶל

אֹכֶל m. *Cibus, commeatus*, Gen. 41, 35. Aff. אָכְלוֹ, *cibus ejus*, Ex. 12, 4.

אָכְלָה f. *Idem*, Gen. 1, 29. 30.

אָכִיל m. *Idem*. Hinc Fœm. אֲכִילָה, 1 Reg. 19, 8.

אֲכִיל, *Confirmabo*, Hos. 11, 4. Est a יָכַל. Ar. وكل in IV. Conj. Spe lactavit. Al. Cibus.

מַאֲכָל m. *Cibus, esca*, Gen. 6, 21. reg. מַאֲכַל, Gen. 40, 17.

מַאֲכֹלֶת & מַכֹּלֶת f. *Idem*, Jes. 9, 4. 1 Reg. 5, 11.

מַאֲכֶלֶת f. *Culter*; it. *Gladius*, a consumendo dictus. Gen. 22, 6, 10. Pl. מַאֲכָלוֹת, *Cultri*, Prov. 30, 14.

אָכֵן, *Certe, profecto; utique, sane!* Gen. 28, 16. it. *Tamen, sed*. Propr. pertinet ad כון, in HIPH. Firmavit.

אָכַף, *Imposuit* propr. clitellas i. e. onus, Prov. 16, 26. (Ar. أكف IV. Imposuit clitellas; conv. etiam وكف in IV Conj. Imposuit clitellas; it. In crimen conjecit) intell. *Imposuit laborem*. Al. Incurvavit.

אֶכֶף m. ἅπαξ λεγόμ. *Criminatio*. Aff. אַכְפִּי, *criminatio mea*, Job. 33, 7. LXX. ἡ χείρ μου, manus mea; aliene!

אכר. Ar. أكر in V. Conj. Fodit terram. Hinc

אִכָּר m. *Agricola; fossor terræ*, Am. 5, 16. Ar. أكّار Idem. Conv. Gr. ἀγρός; Lat. Ager; Germ. Aker, akern. Pl. אִכָּרִים Joel. 1, 11.

אֵל m. *Deus*, vid. איל.

אֵל & cum ה parag. אֵלֶּה c. *Illi, ae, a; Isti, ae, a; Hi, hæ, hæc*. Cum ה Emph. הָאֵל & הָאֵלֶּה, *Idem*. Chaldaicum אֵלֶּה, *Idem*.

אַל (a Rad. אלל, quæ fortasse idem significavit, quod Ar. ألّ Defuit; unde etiam אֱלִיל Idolum, i. e. Nihilum) 1) Partic. dehortandi & deprecandi, *Ne, nequaquam, ut ne* 2) Interd. *Non, nihil*; לְאַל, *in nihilum*, Job. 24, 25. 3) Semel interrogative, pro הֲלֹא *Annon?* 1 Sam. 27, 10. ut Ar. ألّ Id. Al. Quo? pro אָן.

אַל, Chald. *Ne*, Dan. 2, 24.

אֶל absolutum; conjunctim —אֶל; & qf. in regim. אֱלֵי, Job. 3, 22. 1) *Ad, apud, versus*. 2) *Erga*. 3) *Secundum*. 4) *In*. 5) *Cum*. 6) *Super*. 7) *Contra*. 8) it. pro אֵת *Propter*, 1 Sam. 4, 21. Aff. אֵלַי, *ad me*, Gen. 4, 10. אֵלֶיךָ, *ad te*, ib. 6, 20. fœm. אֵלַיִךְ

אֵלַיִךְ, Gen. 38, 16. אֵלֵינוּ, *ad nos*, ib. 19, 5. אֲלֵיכֶם, *ad vos*, ib. v. 8. Cum Partic. אֶל־אֲשֶׁר, *Quocunque*, Ex. 32, 34. אֶל־מִבֵּית, *Intra*, Lev. 16, 15. אֶל־מִחוּץ, *Extra*, Lev. 4, 12. אֶל־מוּל, *e regione*, Joſ. 8, 32. אֶל־עֵבֶר, *Ultra*, Devt. 30, 13. אֶל־נֹכַח, *verſus*, Num. 19, 4. Ar. الى & إلى Ad, uſque.

אֶלְגָּבִישׁ m. *Grando immanis*, Ez. 13, 11. i. q. אֶבֶן בָּרָד Eſ. 30, 30. Vox compoſita eſt ex אל Deus, & גביש Cryſtallus, Job. 28, 18. q. d. Dei Cryſtallus; quod poſterius vid. ſ. l. Hinc itaque אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ, *lapides grandinis maximæ*, Ez. 13, 11. 13. Hillero dicitur pro אֶגֶל בִּישׁ Gutta maligna. Al. אל potens, & גביש lapis pretioſus. Michaëlis compoſ. ex אל Artic. Arab. & جامس Congelatum.

אַלְגֻּמִּים ſ. אַלְגּוּמִּים; it. per Metatheſin אַלְמֻגִּים m. *Cedrorum ſpecies reſinoſa & odorata*. LXX. ξύλα πεύκινα, ligna picea ſ. reſinoſa, 2 Par. 2, 7. 2 Par. 9, 10. 11. 1 Reg. 10, 11. 12. Hillero vox compoſita eſt ex אֶגֶל Gutta, & גֻּמִּים Gummium; vel ex אֶגֶל & מֻגִּים liquorum. Derivari vero forſan rectius poſſet ab Ar. لجم, unde لاجم Quod ſtillat, videl. reſinam, h. e. Cedri ſtillantes ſ. reſinoſæ. Al. Pinus Indica.

אלה. Ar. اله Coluit, adoravit. Hinc

אֱלֹהַ m. *Deus*. Cum Præf. לֶאֱלֹהַ, *Deo*, Job. 12, 4. c. Aff. לֵאלֹהוֹ, *Deo ſuo*, Hab. 1, 11. Pl. אֱלֹהִים, 1) *Deus*, 2) *Dii falſi*. 3) *Angeli boni*. 4) *Judices ſ. Magiſtratus*.

אֱלָהּ, אֱלָהָא m. Chald. *Idem*. Aff. אֱלָהִי, *Deus meus*, Pl. אֱלָהִין, אֱלָהַיָּא, cſt. אֱלָהֵי.

I. אלה. Ar. الى Potuit facere; it. Superior fuit. It. Non reliquit. Unde etiam ألو & ألى Beneficentia, beneficium. Hinc

אֵל m. *Deus*, q. d. Adjutor, beneficus. It. Supremus. Pl. אֵלִים, *Dii*, Dan. 11, 36. Al. ab آل Præfuit, primus fuit. 2) Cum nomine regente ſignif. etiam *Magnus*, Pſ. 36, 7. 80, 11. Coll. Pſ. 104, 16.

II. אָלָה, *Exſecratus eſt; Juravit, jurejurando ſe adſtrinxit*; propr. Diras legis in ſe aut alium dixit. Conv. Ar. ألى

Aver-

Avertit faciem ab eo, q. d. deteſtatus eſt; & ألى pro ألى in IV. Conj. Jusjurandum dedit. KAL, Præt. Jud. 17, 2. Inf. אָלֹה, *exſecrando*, Hoſ. 4, 2. Imper. אֱלִי *Exſecrare*, i. e. ſicut virgo, quæ dira raptoribus ſ. interfectoribus ſponſi ſui imprecatur, Joël. 1, 8. Al. Ejula, a verbo Chald. אלה Ejulavit, quod fere veri ſimilius. HIPH. הֶאֱלָה, *Adjuravit*, *adjuratione obſtrinxit alium*. Inf. c. Aff. הַאֲלוֹתוֹ, *adjurare eum*, 1 Reg. 8, 31. Not. וַיֹּאֶל, *Et juravit*, 1 Sam. 14, 24. videtur eſſe Fut. HIPH. per Apoc. pro וַיַּאֲלֶה.

אָלָה f. *Jusjurandum*, *adjuratio*; *execratio*, *imprecatio*. Aff. אָלָתִי, *Exſecratio mea*, Gen. 24, 41. Kamez hujus generis Subſtantivorum manet invariatum. Pl. abſ. & cſt. אָלוֹת, *Exſecrationes*, Num. 5, 23. Devt. 29, 20.

תַּאֲלָה f. *Idem*, C. Aff. תַּאֲלָתְךָ, *Exſecratio tua*, Thr. 3, 65.

III. אַלְיָה f. *Cauda*, pec. ovilla, grandis & adipoſa, Ex. 29, 22. Rad. Ar. ألي Carnoſos clunes habuit; unde etiam أَلْيَة Cauda adipoſa, v. g. ovis. Not. זָנָב, *Cauda*, eſt genus.

IV. אֵלָה f. *Quercus*, *ilex*, *quercetum*. Rad. أل Incraſſuit; unde أَيِّل Craſſeſcens. Gen. 35, 4. Pl. m. אֵילִים, *Quercus*, Jeſ. 1, 29.

אֵלוֹן m. *Idem*, Jud. 9, 6. 37. Pl. cſt. אֵלוֹנֵי, *Quercus*, Gen. 13, 18.

אַלָּה (pro אֵלָה, cum Dageſch compenſ.) f. *Idem*, Joſ. 24, 26. Hillero, Æſculus.

אַלּוֹן m. *Robur*, *quercus* ſ. *Æſculus*, Gen. 35, 8. LXX. Βάλανος. Al. Pinus; caſtanea; tilia. Pl. אַלּוֹנִים, *robora*, Am. 2, 9.

אִלּוּ *Si*; *quamvis*; pro אִם לוּ. Eccl. 6, 6. Eſth. 7, 4.

אֲלוּ Chald. *Ecce!* i. q. אֲרוּ; Dan. 2, 31.

אלח. NIPH. נֶאֱלַח, *Putidus*, *fœtidus*, it. *Perditus & profligatus factus eſt*. Pſ. 14, 3. 53, 4. Job. 15, 16. Confine eſt Ar. لح Perdidit, exitio dedit.

אִלֵּךְ m. Chald. *Illi*, *iſti*, Dan. 3, 12.

אֱלִיל m. (formæ אֲשִׁישׁ, ab אָשַׁשׁ) ab أل Defuit; *Nihilum*, qſ. quod deeſt, Zach. 11, 17. Plur. אֱלִילִים, *Idola*, Lev. 19, 4. i. e. res nihili.

אֱלוּל m. *Elul;* fextus Hebræorum menfis, maximam partem Augufto noftro refpondens. Neh. 6, 15.

אַלְלַי, *Væ mihi.* Rad. ألّ Gemuit. Mich. 7, 1. Job. 10, 15.

I. אלם. Rad. obfoleta, quæ videtur olim fignificaffe Ligavit; cui adfine adhuc Arabice fupereft in وَلْم Vinculum pedis. Hinc NIPH. נֶאֱלַם, *Obmutuit*; propr. Ligatus fuit lingua. Fœm. נֶאֱלָמָה (in paufa) *obmutuit;* Jes. 53, 7. Fut. תֵּאָלֵם, *obmutefces*, Ez. 24, 27. PIH. אִלֵּם, *Ligavit, colligavit*, pec. manipulos, fafces. Part. pl. מְאַלְּמִים, *colligantes*, Gen. 37, 7.

אִלֵּם m. *Mutus*, q. d. ligatus linguam. Ex. 4, 11.

אֵלֶם m. 1) *Colligatio, obligatio*, Pf. 58, 2. *An revera* אֵלֶם *obligationem juftitiæ pronuntiabitis?* 2) *Liga, conjuratio*, Pf. 56, 1. עַל־יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים, *de oppreffione ligæ longinquorum.*

אֲלֻמָּה f. *Manipulus, merges, fafcis, fafciculus.* Aff. אֲלֻמָּתִי, *manipulus meus*, Gen. 37, 7. Pl. m. אֲלֻמִּים, *manipuli*, ib. & אֲלֻמּוֹת hinc אֲלֻמֹּתָיו, *manipulos fuos*, Pf. 126, 6.

II. אֵלָם, אוּלָם & אֻלָּם m. *Porticus, veftibulum*, Halle, 1 Reg. 6, 3. 7, 12. Ez. 40, 48. Rad. ألّ Anterior fuit; unde إِلَام Porticus. Pl. cft. אֵלַמֵּי, *Porticus*, Ez. 41, 15.

אֵילָם & אֵלָם m. *Idem.* Hinc Plur. אֵילַמִּים f. אֵלַמִּים & אֵלַמּוֹת v. Ez. 40, 22. 29. 40, 16.

אוּלָם, *Profecto, certe;* vid. in אוּל.

III. אלם. Ar. أَلِم Doluit f. luxit. Hinc

אַלְמָן m. *Viduus, viduatus*, Jer. 51, 5. qf. qui dolet, luget.

אַלְמָנָה f. *Vidua*, Gen. 38, 11. Pl. אַלְמָנוֹת, *viduæ*, Ex. 22, 23. Sed 2) pro אַרְמְנוֹת (per Antiftoechon dictum) *Palatia*, Jef. 13, 22. Ez. 19, 7.

אַלְמוֹן m. *Viduitas*, Jef. 47, 9.

אַלְמָנוּת f. *Idem*, reg. אַלְמְנוּת, 2 Sam. 20, 3. Pl. אַלְמְנוּתַיִךְ, Jef. 54, 4.

IV. אַלְמֹנִי ALMONI, fictitium nomen perfonæ vel loci non nominati. Componitur cum פְּלֹנִי fic: פְּלֹנִי אַלְמֹנִי *Talis vel talis perfona*

persona Ruth 4, 1. 1 Sam. 21, 2. Ar. فُلَانٌ *ὁ δεῖνα*; أَيُّ Ullus, aliquis; junctim Ullus aliquis.

אַלְמֹג, vid. אַלְגּוּמִּים.

אִילָן, אִילָנָא & אִילָנָה m. CHALD. *Arbor*, Dan. 4, 7. 8. 11. 17. 23.

אִלֵּין CHALD. *Illi, æ; isti, æ*, Dan. 2, 44. & אִלֵּן, ib. 6, 7.

I. אלף. Ar. ألف Conjunxit, sociavit, pec. amicitia, familiaritate. Hinc

אֶלֶף m. 1) *Familia, tribus*, Jud. 6, 5. Mich. 5, 1. Populi enim, solem orientem spectantes, secundum familias sociari dinumerarique consueverant. Plur. אֲלָפִים, *Familiæ*. Reg. אַלְפֵי, 1 Sam. 23, 23. 2) *Mille*, Gen. 20, 16. (dictum a Familia; quia populi olim contra hostes pugnaturi per familias recenseri, atque sic milleni educi & locari in acie solebant.) Ar. أَلْفٌ Idem, Dual. אַלְפַּיִם, *Bis mille, duo millia*, Num. 7, 85. Plur. אֲלָפִים m. *Chiliades, millia, milleni*, Ex. 18, 21. אֶלֶף אֲלָפִים, *millies mille*, 1 Chr. 21, 5.

אֲלַף, אַלְפָּא, אֲלַף m. CHALD. *Mille*, Dan. 7, 10. 5, 1. Plur. אַלְפִין, c. 7, 10. Hinc verbum

הֶאֱלִיף HIPH. *Produxit millia, in millia se diffudit*. Part. pl. fœm. מַאֲלִיפוֹת, *in millia se diffundentes*, Ps. 144, 13. Ar. ألف Dedit millia. II. Mille fecit, qs. millesicavit.

II. אלף. Ar. ألف Assuevit, mansuefactus fuit; dictum a familiaritate; quia qui familiariter sociandi sunt, alius alii assuescere & sic mansuefieri atque doceri debent. Hinc Hebr. אָלַף, *Didicit*. Fut. תֶּאֱלַף, *Discas; assuescas*, Prov. 22, 5. PIH. אִלֵּף, *Docuit; assuefecit, mansuefecit*, Job. 15, 5. Part. c. Aff. מַלְּפֵנוּ, pro מְאַלְּפֵנוּ, *docens nos*, Job. 35, 11. Fut. c. Aff. וַאֲאַלֶּפְךָ, *docebo te*, Job. 33, 33. Unde porro

אַלּוּף m. 1) *Dux, rector, princeps, chiliarchus*, Gen. 36, 15. Zach. 9, 7. Pl. אַלּוּפִים, *Duces*, Jer. 13, 21. 2) *Familiaris, socius*, Mich. 7, 5. ut Ar. أَلِيفٌ. 3) *Bos*, qs. mansuefactus, Jer. 11, 19. Pl. אַלּוּפִים, *Boves*, Ps. 144, 14. it. אֲלָפִים, Prov. 14, 4. Devt. 7, 13.

אלץ.

אלץ. PIH. אִלֵּץ, *Moleste urfit, preffit.* Fut. c. Aff. וַתְּאַלְצֵהוּ & *Moleste urfit eum*, Jud. 16, 16. Conv. Syr. ܐܠܨ Coëgit, urfit, preffit.

אַלְקוּם m. *Satellitium*, vid. f. קוּם.

אִם Partic. 1) *Si, quando.* 2) *Siquidem, quandoquidem.* 3) *Num, utrum, an?* הַאִם & וְאִם, *An, utrum?* Job. 6, 13. 40, 9. עַד אִם, *Usque dum, donec*, Gen. 24, 19. עַד־אֲשֶׁר אִם *Id.* Num. 32, 17. כִּי אִם, *Sed*, 1 Sam. 8, 19. it. *Nam fi. Quodfi. Nifi. Etiamfi. Quia certe.* אַחַר אִם, *Poftquam*, Ez. 20, 39. אִם גַּם, *Annon etiam?* Ez. 21, 18. גַּם אִם *Etiamfi*, Eccl. 4, 11. אֲשֶׁר אִם, *Ut fi*, Gen. 13, 16. אִם לֹא, *Si non, nifi. Annon?* In juramentis abfolute pofitum negat; addita vero particula negativa affirmat. cf. 1 Reg. 1, 51. & Num. 14, 28. Rad. أمّ Intendit aliquid. Propofuit faciendum aliquid. Itaque dicitur qf. Pofitio, propofitio; Conditio. Quæftio. Hinc etiam Ar. أَمْ An, num, numquid? it. Sed. أَمْ لا Annon? أمّا Si.

אמה. Ar. أمه Inito pacto addixit. Hinc

אָמָה f. *Ancilla, ferva*, i. e. inito pacto addicta f. emta. Germ. Amme. Gen. 21, 10. Aff. אֲמָתִי, *ancilla mea*, Gen. 30, 3. Pl. אֲמָהוֹת, *Ancillæ*, Gen. 31, 33. regim. אַמְהוֹת, 2 Sam. 6, 20. Hinc. Ar. أمة pro أموى Ancilla, ferva facta fuit.

I. **אמל**. Ar. أمل Longe projectus fuit v. g. facies, nox, fpes. Hinc

אֻמְלָה f. Part. Pah. *Longe projecta f. extenfa* v. g. libido, Ez. 16, 30.

II. **אמל**. Ar. مل Laffus fuit. Hinc Pah. אֻמְלָה, *Languida, laffa, debilis*; fec. nonnullos; fed vid. Rad. præced. PYH. אֻמְלַל, *Languefactus, debilitatus eft*, Hof. 4, 3. Græc. ἀμαλὸς, infirmus. Metaph. *Labefactatus, marcidus fuit.*

אֻמְלָל m. *Languidus, debilis, infirmus*, Jef. 16, 8. Al. Participium.

אֲמֵלָל m. *Idem.* Hinc Pl. אֲמֵלָלִים, Neh. 3, 34.

אסם. Ar. أمّ Præivit exemplo fuo, docuitque & præcepit ali-

aliquid faciendum; Præfuit; it. Mater fuit, significatione a Nomine petita.

אֵם f. 1) *Mater*. Germ. Amme. Metaph. 2) *Metropolis*. 3) *Bivium*, Ex. 21, 26. Ar. أُمّ pro أُمّ Idem. Aff. אִמִּי, *Mater mea*, Gen. 20, 12. Pl. אִמּוֹת, *Matres*, Thren. 5, 3.

אוֹם, לְאֹם m. *Natio, gens, populus*, qs. ab una matre orti. Prov. 11, 26. (Ar. أُمَّة & أُمَّة Id.) Aff. לְאֻמִּי seu לְאוּמִּי, *Gens mea*, Jes. 51, 4. Plur. אֻמִּים, *nationes*, Ps. 117, 1. אֻמּוֹת, Num. 25, 15. לְאֻמִּים, Gen. 25, 23. Forsan לְאֹם est a لَمَّ Conjunctus, congregatus fuit; qs. congregatio; aut ab אוֹם cum ל prosthetico.

אֻמָּא m. CHALD. *Idem*. Dan. 3, 29. Plur. אֻמַּיָּן; in stat. emph. אֻמַּיָּא, *nationes*, Dan. 3, 4.

אַמָּה f. *Cubitus*, a flexu brachii usque ad manum. 2) *Ulna*, mensura cubitalis. Minor quatuor palmorum s. 16. digitorum. Major vero 5. palmorum s. 20. digitorum. Q. d. Exemplar mensuræ, s. quod metiendis aliis rebus qs. præit. Gen. 6, 15. Cst. אַמַּת Jer. 51, 13. 3) *Præfectura, metropolis, jurisdictio*, qs. Superioritas. 2 Sam. 8, 1. Dual. אַמָּתַיִם, *duo cubiti*, Ex. 25, 10. Plur. אַמּוֹת 1) *Cubiti*. Ex. 25, 16. 2) *Postes*, Es. 6, 4. Ar. أُمّ Principale in aliqua re. אַמִּין m. CHALD. *Cubiti*, Dan. 3, 1.

I. אָמַן (a quo paulo inflexum esse videtur Ar. مان pro مون Prospexit suis de rebus ad vitam necessariis; curavit, aluit eos.) *Nutrivit, educavit, aluit*. Occurrit tantum in Participiis; videl.

אֹמֵן Part. Ben. *Nutriens, nutritor, nutritius; curator*, Esth. 2, 7. Pl. אֹמְנִים, *Nutritores*, 2 Reg. 10, 1. Foem. אֹמֶנֶת, *Nutrix*, Ruth. 4, 16. Aff. אֹמַנְתּוֹ, *Nutrix ejus*, 2 Sam. 4, 4.

אָמוּן m. Part. Pah. unde Pl. אֱמֻנִים, *Nutriti, educati*, Thr. 4, 5. Hinc etiam.

אָמוֹן m. *Filius* ἐγκόλπιος, i. e. *qui in sinu gestatur*, Prov. 8, 30. Al. Artifex, architectus; incongrue! Sed הָאָמוֹן, pro הֶהָמוֹן, Multitudo, turba, Jer. 52, 15. vid. sub המה.

אָמְנָה f. *Curatela*, προστασία, *educatio*, Esth. 2, 20. Aliis est Infin.

II. אמן. Ar. أمن Fidit; confisus, nixus fuit. Media Kesrata, Securus, tutus fuit; it. Fidem habuit, concredidit. Media Dammata, Fidus fuit. IV. Securum tutumque putavit. Gr. ἀμύνω, tueor. Hinc NIPH. נֶאֱמַן *Fidus, fidelis fuit*; it. *Firmus, constans, stabilis, verus fuit*, 2 Sam. 7, 16. Præt. pl. נֶאֶמְנוּ, *fidi sunt*, Ps. 93, 5 in pausa נֶאֱמָנוּ, Jer. 15, 18. Part. masc. נֶאֱמָן, *fidus*, 1 Sam 2, 35. Pl. נֶאֱמָנִים, Fidi, Neh. 13, 13. reg. נֶאֶמְנֵי, Ps. 101. 6. Foem. נֶאֱמָנָה & נֶאֱמֶנֶת, *fida*, Ps. 19, 8. 89, 29. Fut. יֵאָמֵן, *firmus erit*, 1 Chr. 17, 23. תֵּאָמַנָה, pro תֵּאָמַנָּה, *innitentur* i. e. gestabuntur, Es. 60, 4. HIPH. הֶאֱמִין, *Credidit*, cst. cum לְ; it. *Fisus fuit, innixus est*, cst. cum בְּ. Præt. Gen. 45, 26. Fut. תַּאֲמִין, יַאֲמִין, & ablato accentu תַּאֲמֵן, *Credes*, Devt. 28, 66. Jer. 12, 6. Prov. 26, 25. Part. pl. מַאֲמִינִם, *Credentes*, Devt. 1, 32. Sed תַּאֲמִינוּ, dextram petetis, Jes. 30, 21. vid. sub יָמִין.

הֵימִן Chald. *Credidit*, Dan. 6, 24. Part. מְהֵימַן *fidus*, Dan. 2, 45.

אָמָּן m. *Artifex*; LXX. τεχνίτης; qs. cui in opere aliquo fides habetur, Cant. 7, 2. Syr. ܐܘܡܢܐ Idem.

אָמֵן m. 1) *Verum*, *veritas*, Jes. 65, 16. 2) Partic. assentientis s. fidentis, *Firmum* s. *verum esto! vere fiat!* Devt. 27, 15. LXX. γένοιτο.

אֵמֻן & אֱמוּן m. *Fidelitas*, *veritas*, Devt. 32, 20. Pl. אֱמוּנִים & אֱמֻנִים, 1) *Fideles*, Ps. 12, 2. 2) *Fidelitates*, Prov. 13, 17.

אֹמֶן m. *Veritas*, *fidelitas*; Jes. 25, 1.

אֲמָנָה f. 1) *Foedus fidelitatis*, Neh. 10, 1. Ar. أمانة Id. 2) *Constitutio* s. *mandatum fidelitatis*, Neh. 11, 23.

אֹמְנָה f. Pl. אֹמְנוֹת, *Antæ*, *postes*, *firmamenta*, qs. quæ firmum aliquid reddunt, 2 Reg. 18, 16.

אָמְנָה f. *Veritas*; adverb. *revera*, Gen. 20, 12. Jos. 7, 20.

אָמְנָם & אֻמְנָם Partic. *Vere*, *revera*, 2 Reg. 19, 17. Gen. 18, 13. 2) *Veritas indubia*, Job. 9, 2.

אֱמֻנָה & אֱמוּנָה f. 1) *Fides*, *fiducia*. Hab. 2, 4. 2) Fidelitas, *veracitas*. Ps. 89, 25. 3) *Veritas*. Ps. 119, 30. 4) *Firmitas*, Ex. 17, 12. 5) *Securitas*, Es. 33, 6. Cum præf. בְּ, בֶּאֱמוּנָה, *Confidenter*,

Pf. 33, 4. Aff. אֲמֻנָתְךָ, *veritas tua*, Pf. 143, 1. Pl. אֱמוּנוֹת, Fidelitates, Prov. 28, 20.

אֱמֶת f. pro אֱמֶנֶת, *Veritas* (in cogitando, dicendo & agendo); *fidelitas, conftantia*. Gen. 24, 45. Aff. אֲמִתּוֹ, *veritas ejus*, Pf. 57, 4.

I. אָמֵץ *Robuftus*, *fortis fuit*. Præt. pl. אָמְצוּ, *robufti fuerunt*, 2 Sam. 22, 18. Imp. אֱמָץ, *fortis efto*, Devt. 31, 7. Fut. יֶאֱמַץ, *robuftus erit*, Gen. 25, 23. PIH. אִמֵּץ, *Roboravit*, *corroboravit*, Devt. 2, 30. Fut. c. Aff. אֲאַמִּצְכֶם, *confirmabo vos*, Job. 16, 5. HIPH. הֶאֱמִיץ, *Idem*. Fut. יַאֲמֵץ, *roborabit*, Pf. 27, 14. HITHP. הִתְאַמֵּץ, *Roboravit fe*, 1 Reg. 12, 18. Conv. Syr. ܐܡܨ Valuit, & Ar. مضى Intendit nervos.

אַמִּיץ m. *Robuftus*, *fortis*, *validus*, Job. 9, 19. & אַמִּץ, 2 Sam. 15, 12.

אֹמֶץ m. *Robur*, *fortitudo*, Job. 17, 9.

אַמְצָה f. *Robur*, *confirmatio*. Zach. 12, 5.

מַאֲמַצִּים m. pl. *Corroborationes*, *robora*, Job. 36, 19.

II. אֲמֻצִּים m. *Fufci*, *fpadicei* (leviter rubentes, braunroth) fc. equi, Zach. 6, 3. 7. Synon. fere אֲדֻמִּים. LXX. ψαροί. Chald. קְטֹמְנִין cinericei coloris. Rectius Lutherus Lichtbraun. Rad. ومض Leviter fplenduit, ut fulmen per nubes. Michaëlis, Alacres, ab أبص Alacer fuit.

I. אָמַר *Dixit*; *cogitavit*, *conftituit apud animum*; *Promifit*; *Juffit*; cft. cum פֶּן *Vetuit*. KAL, Præt. cum ה Relativo, הָאָמַר, *qui dixit*, Job. 34, 31. Fut. אֹמַר, *dicam*, Gen. 24, 14. cum ה parag. אֹמְרָה, Pf. 42, 10. תֹּאמַר & תֹּאמֶר, *dices*, Gen. 14, 23. 1 Reg. 5, 6. יֹאמַר Dicet, Gen. 31, 8. Fut. conv. וַיֹּאמֶר & Dixit, Gen. 14, 19. Pl. יֹאמְרוּ, *dicent*, Ex. 4, 1. cum Aff. יֹמְרוּךָ, pro יֹאמְרוּךָ, *dicent de te*, Pf. 139, 20. תֹּמְרוּ & תֹּאמְרוּ, *dicetis*, Gen. 34, 11. 2 Sam. 19, 14. cum נ parag. תֹּאמְרוּן & תֹּאמֵרוּן, Gen. 32, 4. Jer. 21, 3. fœm. תֹּאמַרְנָה & תֹּאמַרְןָ, *dicent*, Pf. 35, 10. Ex. 1, 19. Inf. abf. אָמֹר, *dicendo*, Ex. 21, 5. cft. אֱמֹר *dicere*, Job. 34, 18. it. אֱמֹר, Ez. 25, 8. Cum Macc. אֱמָר־ Prov. 25, 7. cum Præf. בֶּאֱמֹר, *in dicendo*, Devt. 4, 10. כֶּאֱמֹר, *cum diceret*, Jof. 6, 8. לֵאמֹר, pro לֶאֱמֹר, *dicendo*, Gen. 1, 22. Aff. אָמְרִי, *dicere meum*, Jof. 6, 10. אֲמָרְכֶם, *dicere veftrum*, Jer. 23, 37. & cum ב, בֶּאֱמָרְכֶם, Mal. 1, 7. NIPH. נֶאֱמַר, *Dictum fuit*, Dan. 8, 26. Fut. יֵאָמֵר & יֵאמֵר, *dicetur*, Gen. 10, 9. 22, 14. HIPH.

הֶאֱמִיר,

הֶאֱמִיר, *Effecit, ut diceret* ſ. *promitteret*, Devt. 26, 18. HITHP. הִתְאַמֵּר, *Gloriatus fuit, prædicavit de ſe*, qſ. ſe dixit. Fut. יִתְאַמְּרוּ, *gloriabuntur*, Pſ. 94, 4. & תִּתְיַמָּרוּ, *gloriabimini*, Eſ. 61, 6. Ar. أمر Juſſit.

אֲמַר Chald. *Idem*. Dan. 2, 24. Præt. f. אֲמֶרֶת pro אֲמַרַת, *dixit*, Dan. 5, 10. Inf. מֵאמַר, *dicere*, Dan. 2, 9. & מֵמַר, Eſr. 5, 11.

אֹמֶר m. *Sermo, dictum, verbum*. Aff. אִמְרוֹ, *ſermo ejus*, Job. 20, 29. Pl. אֲמָרִים, *dicta*, Prov. 19, 7. Aff. אִמְרֵיכֶם, *dicta veſtra*, Job. 32, 14. אֲמָרָיו, *dicta ejus*, Prov. 17, 27. Sed אִמְרֵי, Gen. 49, 21. Bocharto aliisque pro אֲמִירֵי *rami*.

אֵמֶר m. *Idem*, Pſ. 68, 12.

אִמְרָה f. *Idem*, cſt. אִמְרַת, 2 Sam. 22, 31. Pl. אֲמָרוֹת, *dicta*, Pſ. 12, 7. cſt. אִמְרוֹת, ib.

מַאֲמָר m. cſt. *Dictum, edictum, pronunciatum, verbum*. Eſth. 9, 32.

מֵאמַר m. Chald. *Idem*, Dan. 4, 14.

II. אָמִיר m. *Ramus princeps*, i. e. ſummus, Wipfel. Jeſ. 17, 6. 9. Ar. أمر Evaſit princeps.

III. אִמְּרָא m. Chald. *Agnus*. Pl. אִמְּרִין, *Agni*, Eſr. 6, 9. Conv. Ar. إِمَّر & إِمَّرَة Id. ab أمر Multiplicavit.

אֶמֶשׁ *Heri, heſterno tempore; præterita nocte*, Gen. 19, 34. c. 31, 29. 42. Conv. Ar. أَمْس Heſternum tempus. أَمْس Heri.

אָן Adverbium Loci & Temporis, *Quo?* 1 Sam. 10, 14. Cum ה parag. אָנָה, *Quo?* Gen. 37, 30. עַד־אָן, *Uſque quo?* Job. 8, 2. מֵאָן, *Unde?* 2 Reg. 5, 25. אָנָה וָאָנָה, *quoquo*, 1 Reg. 2, 36. 42. Conv. Ar. أنى Tempus idoneum fuit.

אָנָּה vel אָנָּא, *Quæſo, obſecro!* Not. Sexies ſcribitur אָנָּה; alias אָנָּא.

אֲנָה & אֲנָא, Chald. vid. אֲנִי.

אִנּוּן Chald. *Illi; iſti*. Fœm. אִנִּין, *Illæ; iſtæ, eæ*. Dan. 2, 44. 7, 17.

I. אָנָה, vel potius און, unde אָנוּ *Mœrebunt*, Jeſ. 3, 26. 19, 8. & cui affine eſt אנן, Ar. أنّ Gemuit, ingemuit.

אֲנִיָּה & תַּאֲנִיָּה f. *Moeror, triſtitia, gemitus*, Jeſ. 29, 2. Thr. 2, 5.

II. אָנָה, PIHEL, *Objecit, occaſionem præbuit*, Ex. 21, 13. Ar. أني Appropinquavit tempori ſuo, tempeſtivus fuit. PYH. אֻנָּה, *Cauſa datur, accidit, traditur*. Fut. יְאֻנֶּה, *accidet*, Prov. 12, 21. foem. תְּאֻנֶּה, Pſ. 91, 10. HITHPAH. הִתְאַנָּה, *Occaſionem quæſivit*. Part. מִתְאַנֶּה, 2 Reg. 5, 7.

אֳנִי m. *Navis*; it. collective, *Claſſis*, qſ. quæ obviam fertur a vento. Jeſ. 33, 21. Foem. אֳנִיָּה, *Idem*, Prov. 30, 19. Pl. אֳנִיּוֹת, *Naves*, Gen. 49, 13.

תֹּאֲנָה & תַּאֲנָה f. *Occurſus, occaſio*, Jud. 14, 4. Jer. 2, 24.

אנח. NIPH. נֶאֱנַח, *Suſpiravit; ingemuit*, Thr. 1, 8. Conv. Chald. Syr. etiam Ar. أنح Anhelavit; it. نَحَّ Ingemuit.

אֲנָחָה f. *Gemitus*, Pſ. 31, 11. Aff. אַנְחָתִי, *gemitus meus*, Pſ. 6, 7. Pl. c. Aff. אַנְחוֹתַי, *gemitus mei*, Thr. 1, 22.

אֲנַחְנוּ, vid ſub אֲנִי.

אֲנִי & אָנֹכִי c. *Ego*, Gen. 9, 12. 7, 4. Plur. אֲנַחְנוּ *nos*, & ter נַחְנוּ, v. c. Gen. 42, 11. א enim proſtheticum eſſe docet Ar. نَحْنُ Id. אָנוּ *Idem*, Jer. 42, 6.

אֲנָה vel אֲנָא c. Chald. *Ego*, Dan. 2, 23. 8. Pl. אֲנַחְנָא c. *Nos*, Ar. أنا c. Ego.

אַתָּה m. (pro אַנְתָּה) *Tu*; quinquies אַתְּ, v. c. Pſ. 6, 4. Plur. אַתֶּם m. *Vos*. Gen. 29, 4. Chald. אַנְתָּה c. *Tu*. Dan. 2, 29. Plur. אַנְתּוּן m. *Vos*. Conv. Ar. أَنْتَ m. Tu. Plur. أَنْتُمْ m. Vos.

אַתְּ f. (pro אַנְתְּ) *Tu*; & ſexies אַתִּי, v. c. Jud. 17, 2. Plur. אַתֵּן & אַתֵּנָה f. *Vos*, Ez. 34, 31. Gen. 31, 6. Chald. אַתִּין & אַנְתִּין f. *Vos*. Ar. أَنْتِ f. Tu. أَنْتُنَّ f. Vos.

אֲנָךְ m. *Perpendiculum, libella, plumbum*. LXX. & Symmacho Adamas, Am. 7, 7. 8. Aliene! Ar. أنك Craſſus fuit; unde آنُكٌ Plumbum & ſtannum.

אָנֹכִי vid. ſub אֲנִי.

אנן. Ar. أَنَّ Gemuit. Hinc HITHP. הִתְאוֹנֵן, *Lamentatus, quiritatus fuit, planxit*. Thr. 3, 39. Num. 11, 1.

אנון vid. post אָן.

אָנַס, *Coëgit; negotium facessivit, ursit.* Part. אוֹנֵס, *cogens,* Esth. 1, 8. Syr. ܐܢܣ Violentiam adhibuit. Conv. Ar. etiam نسّ & نسا Abegit, propulit. Lat. Onus. אָנֵס Chald. *Negotium facessens,* Dan. 4, 6.

אנף. Ar. أنف Anterior & prior fuit. Hinc

אַף & אָף m. (pro אֲנַף, Ar. أَنْفٌ Nasus; propr. Anterior & eminens rei pars) *Nasus, nares.* Meton. *Ira, indignatio*; quia irati nasum diducere & vehementius per nares spirare solent. Num. 11, 20. Gen. 27, 45. Aff. אַפִּי, *ira mea*, Ex. 22, 23. Dual. אַפַּיִם m. *Nares, vultus, facies.* Meton. *Ira.* Hinc אֶרֶךְ אַפַּיִם *longanimis,* קְצַר אַפַּיִם *præceps ira;* Ex. 34, 6. Prov. 14, 17. מָנָה אַפָּיִם *duplex panis portio,* 1 Sam. 1, 5. Ar. أنف dicitur etiam Frustum panis. Aff. אַפָּיו, *nares ejus*, Gen. 2, 7.

אֲנַף, אַנְפָּא Chald. unde Dual. אַנְפִּין; cum Aff. אַנְפּוֹהִי, *vultus ejus*, Dan. 2, 46.

אָנַף *Iratus, indignatus fuit, succensuit.* Fut. יֶאֱנַף *irascatur*, Ps. 2, 12. Hithp. הִתְאַנַּף *Idem*, Devt. 1, 37. Fut. יִתְאַנַּף, *irascetur*, ib. 9, 8.

אֲנָפָה f. (ab ira sic dictus) *Falco montanus*, Lev. 11, 19. Syr. ܐܢܦܐ & ܐܢܦܬܐ Falco, Al. Ardea. Talm. Milvus.

אָנַק *Exclamavit*, propr. cum gemitu; *rhonchos duxit.* Syr. ܐܢܩ Suspiravit ex angustia. Conv. etiam Ar. نقّ Vociferata fuit v. g. felis; Græc. ὀγκάομαι, exclamo. Fut. יֶאֱנֹק, *exclamabit*, Jer. 51, 52. Niph. Part. pl. נֶאֱנָקִים, *exclamantes*, Ez. 9, 4. Imp. הֵאָנֵק, *exclama*, ib. 24, 17.

אֲנָקָה f. *Clamor* s. *exclamatio* gementis, Mal. 2, 13. cst. אַנְקַת, Ps. 12, 6.

אֲנָקָה f. *Stellio*; lacertarum species, a LXX. μυγάλη, & forsan ob clamorem s. gemitum dicta. Lev. 11, 30. Al. Igel.

אנש. Syr. ܐܢܫ Ægrotavit; Græce νοσέω, id. νόσος, morbus. Hinc Niph. נֶאֱנַשׁ, *Gravi morbo affectus est.* Fut. וַיֵּאָנַשׁ (in pausa irregulare) 2 Sam. 12, 15. Not. אָנוּשָׁה *Ægritudine afficiar*, Ps. 69, 21. est a נוּשׁ.

אָנוּשׁ m. 1) *Æger, lethalis, immedicabilis*, Job. 34, 6. Foem. אֲנוּשָׁה *mortifera*, Jer. 15, 18. Sed 2) אָנֻשׁ *Cicur, mansuetus* i. e. blandus, Jer. 17, 9. (ab Ar. أنس Familiaris, mansuetus fuit; familiariter usus fuit. Unde non minus أنوس Familiaris, mansuetus.) Al. Desperatus.

אֱנוֹשׁ m. (fortasse primitus אָנֻשׁ) *Homo;* qs. aegrotus. Ps. 8, 5. Plur. אֲנָשִׁים 1) *Homines, viri*, Gen. 12, 20. 2) *Conturbati*, Ez. 24, 17. 22. v. g. לֶחֶם אֲנָשִׁים *panis perturbatorum*; cui conv. Ar. نوّاس Conturbatus; agitatus.

נָשִׁים *Mulieres*, vid. sub נָשָׁה.

אֱנָשׁ, אֱנָשָׁא & אֲנָשָׁא m. Chald. *Homo*, Dan. 2, 10. 5, 21. 2, 38. Plur. אֲנָשִׁים (forma Hebraica) Dan. 4, 14.

אַנְתָּה *Tu*, Chald. vid. sub אֲנִי.

אָסָם m. *Reconditorium*, v. g. horreum, cella, penarium &c. Pl. אֲסָמִים; c. Aff. אֲסָמֶיךָ, *reconditoria tua*, Devt. 28, 8. Prov. 3, 10. Rad. est Ar. شام Recondidit.

אסן. Ar. أسن Noxam passus est. Hinc

אָסוֹן m. *Noxa, damnum;* it. *Exitium, mors*, Gen. 42, 4.

אָסַף 1) *Collegit, aggregavit, congregavit*, sc. unum aliquid ad alterum s. reliqua. Contra קִבֵּץ dicit Collectionem omnium in unum. Construitur cum אֶל. 2) *Recepit, retulit, retraxit*. Constr. non minus cum אֶל. Affine est Ar. أزف Adjunxit se ad alterum. 3) *Abstulit, abripuit, ademit*. Affine Ar. سغى itidem Abstulit. KAL, Praet. אָסַפְתָּ, *abstulisti*, Ps. 85, 4. & וַיְאַסְּפֵהוּ, Jud. 18, 25. c. Aff. אֲסַפְתּוֹ, *recipias eum*, Devt. 22, 2. Fut. אֶאֱסֹף, *colligam*, Mich. 2, 12. & אֹסֵף; hinc cum ה parag. אֹסְפָה, Mich. 4, 6. תֹּאסֵף, *auferas*, Ps. 26, 9. it. תֹּסֵף, Recipias, Ps. 104, 29. יֶאֱסֹף, *colliget*, 2 Reg. 5, 3. c. Aff. יַאַסְפֵנִי, *recipiet me*, Ps. 27, 10. Part. אֹסֵף; c. Aff. אֹסִפְךָ, *colligens te*, 2 Reg. 22, 20. Inf. abs. אָסֹף, *auferendo*, Jer. 8, 13. cst. אֱסֹף 2 Reg. 5, 7. c. Aff. אָסְפְּךָ, *colligere tuum*, Ex. 23, 16. Imp. אֱסֹף, *collige*, Num. 21, 17. cum ה parag. אֶסְפָה, Num. 11, 16. fœm. אִסְפִּי, Jer. 10, 17. NIPH. נֶאֱסַף *Receptus; ablatus; congregatus fuit*. Num. 27, 13. Inf. הֵאָסֵף & הֵאָסֵף, *colligi*, Gen. 29, 7. 2 Sam. 17, 11. PIH.

PIH. אִסֵּף, *Collegit*, Part. מְאַסֵּף, *colligens*, Jer. 9, 21. Plur. cum Aff. מְאַסְפָיו (fine Dagefch) *colligentes illud*, Jef. 62, 9. PYH. אֻסַּף, *Receptus*, *collectus fuit*, Jef. 33, 4. HIPH. הֶאֱסִיף, *Recepit; suftulit*. Fut. אֹסִפְךָ, quafi a יָסַף, *tollam te*, 1 Sam. 15, 6. אָסֵף vero Soph. 1, 2. 3. eft a סוּף aut Fut. HIPH. pro אַאֲסִיף, Auferam. HITHP. Inf. בְּהִתְאַסֵּף, *dum congregarent fe*, Devt. 33, 5.

אֹסֶף m. 1) *Collectio*. 2) *Ablatio*, *abfumtio*, Jef. 32, 10. 33, 4. Plur. eft. אַסְפֵּי, *collectiones*. Mich. 7, 1.

אָסִיף m. *Collectio*, *comportatio*, Ex. 23, 16. 34, 22.

אֲסֵפָה f. *Idem*, Jef. 24, 22.

אֲסֻפִּים m. Pl. *Collectiones; res collectæ;* Einfammlungs-Häufer, qf. Sammlungen. 1 Chr. 26, 15. 17. Neh. 12, 25.

אֲסֻפּוֹת f. Pl. *Collectiones*, Eccl. 12, 11. Al. Contignationes.

אֲסַפְסֻף m. *Collecta*, *mifcella turba*. Cum א quiefcente & Articulo הָאסַפְסֻף, Num. 11, 4.

אָסְפַּרְנָא Chald. vid. ספר.

אָסַר *Ligavit*, *obligavit*, *vinxit*, Gen. 40, 5. Chald. Syr. & Ar. idem. Præt. cum Aff. אֲסָרָם, *vinxit eos*, Job. 36, 13. Part. Ben. cum י parag. אֹסְרִי, *ligans*, Gen. 49, 11. Pah. pl. הָאֲסוּרִים, *vincti*, Jud. 16, 21. 25. & contracte הַסּוּרִים Eccl. 4, 14. Inf. abf. אָסוֹר, *vinciendo*, Jud. 15, 13. c. Præf. ל, לֶאְסֹר & לֶאְסֹר, *ad ligandum*, Num. 30, 3. Pf. 105, 22. c. Aff. אָסְרְךָ, *ligare te*, Jud. 15, 12. אָסְרָם, *ligare eos*, Hof. 10, 10. Fut. יֶאְסֹר & יֶאְסֹר, *vinciet*, 1 Reg. 20, 14. Gen. 46, 29. c. Aff. יַאַסְרֵהוּ, *vinciet eum*, 2 Reg. 17, 4. NIPH. נֶאְסַר, *Vinctus fuit*. Imp. הֵאָסְרוּ, *vincti eftote*, Gen. 42, 16. PYH. אֻסַּר, *Idem*, Præt. pl. אֻסָּרוּ, *vincti funt*, Jef. 22, 3. Not. אֶסֳּרֵם, *caftigabo eos*, Hof. 10, 10. eft a יָסַר, quod vid. f. l.

אֱסָר m. *Obligatio*, *votum*, Num. 30, 5. Pl. אֱסָרִים, *vota*, ib. v. 6.

אִסָּר m. *Idem*, Num. 30, 3. 4.

אֵסוּר m. *Vinculum*, *carcer*, Jer. 37, 15. Pl. אֲסוּרִים, *vincula*, Jud. 15, 14.

אָסִיר m. *Vinctus*, Pf. 79, 11. Pl. אֲסִירִים, *vincti*, Gen. 39, 22.

אַסִּיר m. *Idem*, Jef. 42, 7.

מָסֹרֶת f. pro מַאֲסֹרֶת, *Vinculum*, Ez. 20, 37.

אֱסוּר m. CHALD. *Vinculum*, Dan. 4, 12. Pl. אֱסוּרִין, *Vincula*, Efr. 7, 26.

אֱסָר, אֱסָרָא m. CHALD. *Interdictum*; q. d. Vinculum, Dan. 6, 8.

אָע, אָעָא m. CHALD. *Lignum*, Efr. 5, 8. Dan. 5, 4. Hebr. עֵץ.

אַף Partic. 1) *Etiam*, *quoque*. 2) *Quin etiam*. 3) *Omnino*. 4) *Nihilominus*. 5) *Et*; in carminibus, v. c. 1 Sam. 2, 7. Radix conftitui poteft Ar. وفي Integer, completus fuit; it. Complevit rem; qf. Res f. oratio, quæ rem integram dicit f. complet. אַף גַּם, *Etiamfi*, Lev. 26, 44. אַף כִּי, *Quanto magis*, Devt. 31, 27. it. *Quanto minus*, 1 Reg. 8, 27.

אַף m. *Nafus*; vid. אנף.

אפד. Ar. وفد Decuit. IV. Erexit caput fuum. Hinc

אֵפֹד m. *Ephod*, qf. decentia, amictus dignitatis. 1) *Humerale*, fummi facerdotis veftimentum, Ex. 28, 6. 2) *Tunica facerdotum & Levitarum*, 1 Sam. 2, 18. 3) *Veftis regia*, 2 Sam. 6, 14. 4) *Idolum*, i. e. ftatua falfi alicujus Dei populo adoranda erecta, a وفد Erexit caput; eminuit, Jud. 8, 27. Michaëlis; rectius, Veftitus, in quo idolum colitur; Græc. σίβασμα.

אָפַד *Amicivit, accinxit, induit, fuperinduit*, fpec. Ephodo, amictu dignitatis. Præt. Ex. 29, 5. Fut. וַיֶּאְפֹּד, *& amicivit*, Lev. 8, 7. Conv. Lat. Apto, aptus.

אֲפֻדָּה f. *Amictus*, Ex. 28, 8. it. *Obductio*, veftitus idolicus, Jef. 30, 22.

אַפֶּדֶן m. *Arx firma*, *caftrum altum*, Dan. 11, 45. Rad. fortaffe eft وفد in IV. Extulit caput fuum; immo potius فدن Longe extendit ftructuram; unde فدن Arx firma; it. Syr. ܐܦܕܢܐ Arces, palatia. Al. Aulæum.

I. אָפָה *Coxit*; propr. panem in furno, Gen. 19, 3. Syr. ܐܦܐ Id. KAL, Imp. אפו, pro אֵפוּ, *coquite*, Ex. 16, 23. Fut. c. Aff. תֹּפֵהוּ, pro תֹּאפֵהוּ, *coquet eum*, 1 Sam. 28, 24. pl. יֹאפוּ, *coquent*, Ez. 46, 20. NIPH. Fut. תֵּאָפֶה, *coquetur*, Lev. 6, 10. Conv. Germ. ein Ofen.

אפה

אֹפֶה m. Part. KAL, *Coquus*, *piſtor*, Gen. 40, 17. Aff. אֹפֵהֶם, *piſtor eorum*, Hoſ. 7, 6. Pl. אֹפִים, *Coqui*, Gen. 40, 2. Fœm. pl. אֹפוֹת, *Coquæ*, *Piſtrices*, 1 Sam. 8, 13.

מַאֲפֶה m. *Coctum*; reg. מַאֲפֵה, Lev. 2, 4.

II. תֻּפִינִים m. pl. pro תַּאֲפִינִים (Rad. أفن Diminuit) *Fruſta*, *diminutiones*, Lev. 6, 14. Al. Cocturæ. Al. a יפן rad. inuſ.

III. אֵפָה f. aut אֵיפָה, vid. ſub איף.

אפל. Ar. أفل Abiit; it. Occidit; ad occaſum tetendit, v. g. Sol, ſtella, annus.

אֹפֶל m. *Caligo noctis*; plus quam חֹשֶׁךְ. Pſ. 11, 2. Job. 3, 6.

אָפֵל m. *Caliginoſus*, *obſcurus*, Am. 5, 20.

אָפִיל m. Hinc Plur. fœm. אֲפִילֹת *Serotina femina*, i. e. exeuntis anni; Hebræis Vernalia, Ex. 9, 32. Opp. חֹרֶף Ineuntis anni: nobis *Auctumnale*; cf. Job. 29, 4. חָרְפִּי Juventutis meæ. Vid. Fulleri Miſcellanea, lib. 3. c. 11.

אֲפֵלָה f. *Caligo*, Ex. 10, 22. Pl. אֲפֵלוֹת, Jeſ. 59, 9.

מַאְפֵל m. *Idem*, Joſ. 24, 7. & addito יָהּ, מַאְפֵּלְיָה *maxime caliginoſa* v. g. terra ſaltuoſa, Jer. 2, 31. Al. Serotina.

אפן Rad. פָּנָה; Syr. ܐܦܢ Vertit, convertit. Hinc

אוֹפָן m. *Rota*, *canthus*, 1 Reg. 7, 32. cſt. אוֹפַן, Ex. 14, 25. Pl. אוֹפַנִּים *Rotæ*, 1 Reg. 7, 36.

אֹפֶן m. *Tempus*; forſan a Rotatione dictum. Hinc Pl. cſt. עַל־אָפְנָיו *In temporibus ſuis*, i. e. tempore opportuno, Prov. 25, 11. Conv. fere أوان Tempus.

אפס *Deſiit*, *defecit*, *abſumtum fuit*, Gen. 47, 15. Pſ. 77, 9. Conv. פָּסַס Defecit, imminutus eſt; nec non Ar. فس Diminuit, & فسا Deſiit.

אֶפֶס m. I. Subſtant. *Defectus*; *finis*, *terminus*, Job. 7, 6. Pl. cſt. אַפְסֵי, *fines*, Pſ. 2, 8. II. Partic. 1) *Non*; *nemo*, *nullus*; *nihil*, 2 Sam. 9, 3. Jeſ. 46, 9. Devt. 32, 36. 2) *Præter*, *niſi*, Jeſ. 45, 14. 3) *Tantum*, *tantummodo*. Num. 22, 35. 4) *Tamen*, *veruntamen*, Num. 13, 28. מֵאֶפֶס, *minus nihilo*, Jeſ. 40, 17. Aff. אַפְסִי, *Præter me*, Jeſ. 47, 11.

אָפְסַיִם m. Dual. Targ. קַרְסֻלִּין *Tali*, qf. termini pedum. Coccejus, Plantæ pedum, v. g. מֵי אָפְסָיִם *Aquæ talorum*, h. e. ad talos pertingentes f. plantas modo pedum humectantes, Ez. 47, 3.

אֶפַע m. *Vipera*, Ef. 41, 24. (Rad. פָּעָה Clamavit. Hinc etiam Ar. تفعى Viperam malitia imitatus eft.) Al. Nihilum.

אֶפְעֶה m. *Idem*, Jef. 59, 5.

אָפַף *Circumdedit*, propr. angendo; Coccejus, Irruit in quem. (Hinc Ar. per Metonym. Confeq. أفّ Anxius fuit.) Præt. pl. אָפְפוּ *Circumdederunt*, Pf. 40, 13. c. Aff. אֲפָפוּנִי *circumdederunt me*, Pf. 18, 5.

I. אפק (Ar. أفق Concinnavit infpiffando v. g. corium.) HITHP. הִתְאַפֵּק *Fortiter continuit* f. *repreffit fe*, q. d. Infpiffavit fe reprimendo aut contrahendo animum fuum. Gen. 45, 1.

II. אָפִיק m. unde Plur. אֲפִיקִים 1) *Nobiles*, Job. 12, 21. ab Ar. أفق Excelluit. 2) *Exitus quicunque* f. *cavitates*, *quæ exitum aperiunt*; a فاق Evafit. In II. Conj. Crenam fecit. Hinc אֲפִיקֵי מַיִם *Emiffiones aquarum*, v.g. e fcaturiginibus, fluviis, mari &c. 2 Sam. 22, 16. אֲפִיקֵי נְחֻשָׁה *Canaliculi aenei*, Job. 40, 18. Michaëlis, Eximia artificia, a fignif. Excelluit. אֲפִיקֵי אָרֶץ *Exitus terræ*, h. e. qui aquis, ventis &c. exitum aperiunt. אֲפִיקֵי מָגִנִּים *Cavitates fcutorum*, Job. 41, 6.

I. אפר. Ar. أفر Ferbuit vehementer v. g. calor. Hinc

אֵפֶר m. *Cinis*, i. e. in quem materia fervefcens redigitur, Gen. 18, 27. אֵפֶר eft pulvis ex materia igne combufta; עָפָר vero pulvis igne non aduftus.

II. אֲפֵר m. *Sudarium*, *peplum*, 1 Reg. 20, 38. 41. Ar. dicitur فرو Id. Al. Cinis; fed aliene!

III. אוֹפִיר m. *Ophir*. Nomen propr. Viri; atque hinc Regionis orientalis, quam habitavit, fc. Indiæ (Michaëlis, Arabiæ) auro pretiofiffimo abundantis; qf. أوفر Terra f. infula ditiffima, a Rad. وفر Copiofus, abundans fuit.

אֶפְרֹחַ

אַפִּרְיוֹן, vid. ſub פָּרָה.

I. אָצַל propr. Apud vel juxta poſuit. Hinc 1) *Separavit, ſubtraxit; repoſuit, ſepoſuit; ſervavit, aſſervavit.* 2) *Adjunxit* ſ. *junxit.* Arab. وصل Junxit rem rei; it. Junctum ſibi habuit. Præt. אָצַלְתָּ Reſervaſti, Num. 11, 17. אָצַלְתִּי, Separavi me, Eccl. 2, 10. NIPH. נֶאֱצַל *Sepoſitum fuit, ut aſſervaretur*, Ez. 42, 6. HIPH. הֶאֱצִיל *Separavit, ſecrevit.* Fut. וַיָּאצֶל, pro וַיַּאֲצֵל, *& ſeparavit*, Num. 11, 25.

אֵצֶל Part. *Apud, juxta, penes, prope*, Lev. 10, 12. Aff. אֶצְלִי *apud me*, Gen. 39, 15. מֵאֵצֶל qſ. de apud i. e. *de latere;* Gall. de chés. מֵאֶצְלִי, *de latere meo*, 1 Reg. 3, 20.

אַצִּיל m. Recte Michaëlis, *Junctura manus cum digitis.* Hinc אַמָּה אַצִּילָה Ez. 41, 8. i. q. אַמָּה וָטֹפַח, i. e. *cubitus uſque ad phalanges digitorum.* Al. Axilla. Pl. m. cſt. אַצִּילֵי, Ez. 13, 18. Pl. f. אַצִּילוֹת Jer. 38, 12. Conv. fere Lat. Axilla; & Germ. Achſel.

II. אצל Ar. أَصُلَ Firma radice fuit; it. Nobili ſtirpe oriundus fuit. Hinc

אָצִיל m. 1) unde Pl. cſt. אֲצִילֵי, *Magnates, optimates, ſelecti*, Ex. 24, 11. Ar. أَصِيل Genere aut exiſtimatione nobilis. 2) qſ. *Radices* ſ. *ima terræ*, i. e. *Horizon*, Jeſ. 41, 9. ſc. a priori ſignificatione verbi; unde etiam أَصْل Imum ſ. fundamentum cujusque rei.

אָצַר propr. Recluſit ſ. concluſit conſervandi gratia. Ar. أَصَرَ Incluſit. Hinc *Recondidit, repoſuit in theſaurum, theſaurum collegit.* KAL, Præt. pl. אָצְרוּ, *recondiderunt*, 2 Reg. 20, 17. NIPH. נֶאֱצַר *In theſaurum repoſitus fuit.* Fut. יֵאָצֵר, Jeſ. 23, 18. HIPH. הֶאֱצִיר, *Theſaurarium conſtituit.* Not. Fut. אוֹצְרָה, *Theſaurarios conſtituam*, qſ. a יצר, Neh. 13, 13.

אוֹצָר m. 1) *Apotheca; penuarium, reconditorium*, Prov. 21, 20. 2) *Theſaurus.* Prov. 15, 16. Pl. f. אוֹצָרוֹת, ib. 21, 6. cſt. אוֹצְרוֹת, 1 Reg. 14, 26.

אקק. Rectius rad. ponitur Æthiop. Nakawa, Sonuit; aut Ar. نَقَّ Vociferatus fuit. Hinc

אַקּוֹ

אקו m. *Ibex.* LXX. τραγέλαφος, Id. Steinbok. Devt. 14, 5.

אר m. pro יאר *Fluvius*, Am. 8, 8. vid. יאר.

ארב *Insidiatus fuit.* Constr. cum אל & על. Ar. أرب Callidus, astutus fuit. In III. Conj. Callide egit, circumvenire studuit socium. Præt. Devt. 19, 11. Fut. pl. cum ה parag. נארבה, *insidiabimur*, Prov. 1, 11. יארבו (in pausa, pro יארבו) *insidiabuntur*, ib. 1, 18. PIH. ארב *Idem.* Part. pl. מארבים *insidiantes*, Jud. 9, 25. HIPH. הארב *Insidias posuit.* Fut. וירב, pro ויארב, 1 Sam. 15, 5. LXX. ἐνήδρευσε. Al. Substitit, ab Ar. ربّ I & IV. Substitit, uno loco mansit.

ארב m. *Insidiator*, Thr. 3, 10.

ארב in pausa ארב m. 1) *Insidiæ*, *insidiatio*, Job. 38, 38. 2) *Insidiarum locus*, *latibulum*, *specus*, Job. 37, 8.

ארב m. *Insidiæ.* Aff. ארבו *insidiæ ejus*, Jer. 9, 7.

ארבה f. propr. Foramen, ex quo prospicitur. Hinc *Fenestra*; *fumarium*; *specus*; *cataracta*. Hos. 13, 3. Pl. ארבות, *Fenestræ*, Gen. 7, 11.

מארב m. 1) *Insidiæ*, *insidiarum locus*; *specus*. Jos. 8, 9. 2) *Turma insidians*, 2 Chr. 13, 13. reg. מארב Ps. 10, 8.

ארבה f. Hinc Pl. est. ארבות *Insidiæ* v. g. manuum ejus, sc. Moabi; intellige Arces s. castella, Jes. 25, 11. Al. Brachia.

ארבה m. *Locusta*, vid. רבה.

I. ארג *Texuit*, *contexuit.* Affine esse videtur Ar. أرج Agitavit. Fut. f. תארגי, *texes*, Jud. 16, 13. pl. in pausa, יארגו *texent*, Jes. 59, 5.

ארג m. *Textor*, Ex. 28, 32.

ארג m. 1) *Textura*, Job. 7, 6. 2) *Radius textorius*, Jud. 16, 14.

ארגון m. *Purpura*; pro ארג גון textura coloris. 2 Chr. 2, 6.

ארגונא m. CHALD. *Idem*, Dan. 5, 7.

ארגמן m. *Idem*; pro ארג אמן textura artificis, Ex. 25, 4.

II. ארגז m. *Arca*, *capsula*, *cistula*; quippe compos. ex أرز in II. Conj. Continuit; & גז, quæ vox Persica est, Gaza; qs. contentorium gazæ. 1 Sam. 6, 8. 11. 15.

I. ארה *Carpsit*, *decerpsit.* Præt. אריתי, *decerpsi*, Cant. 5, 1. pl.

pl. c. Aff. אָרוּהָ, *carpserunt eam*, Ps. 80, 13. Conv. Æthiop. *Araja*, Collegit; ut & Ar. أرى. Compulit, coëgit.

אֲרִי & אַרְיֵה m. *Leo;* dictus a discerpendo. Num. 23, 24. Gen. 49, 9. Syr. ܐܪܝܐ Idem. Plur. m. אֲרָיִים *Leones*, & f. אֲרָיוֹת, 1 Reg. 10, 20. Jud. 14, 5.

אַרְיֵה & אַרְיָא m. Chald. *Idem*. Pl. אַרְיָוָתָא, *Leones*, Dan. 6, 23.

II. ארה. Ar. أري Continuit se in loco. It. In foco accendit v. g. ignem.

אֲרִי m. *Præsepe, falisca*, Ps. 22, 17. *Manus meæ & pedes mei sunt* כָּאֲרִי *sicut falisca perforata*. Ar. أريّ Præsepe, falisca. Al. est כָּאֲרוּ & hoc pro כָּרוּ foderunt. Al. pro כָּרוּ, cum א Epenthetico, Perfoderunt.

אֲרִיאֵל m. *Ariel*, h. e. Focus, caminus i. e. ara Dei, Ar. enim أريّ s. أرية dicitur Focus, caminus. immo omnis locus, ubi ignis accenditur; ab أري Adustum fuit inferiore parte. Synecd. dicitur sic 1) Urbs Hierosolyma. 2) Quævis urbs, ubi ara idolo exstructa est, 2 Sam. 23, 20. Al. Leones Dei i. e. Viros fortissimos s. robustissimos. Michaëlis, Thrasones. Sed הראֵל Ez. 43, 15. quanquam idem Dei altare significat, proprie tamen dicitur Mons Dei.

אֻרְוָה f. *Stabulum, præsepe*. (Ar. آري Idem.) Plur. אֻרְוֹת 2 Chr. 32, 28. Cst. אֻרְוֹת 1 Reg. 4, 26. & אֻרָיוֹת 2 Chr. 9, 25.

אֻוָרָה pro אֻרְוָה f. *Idem*. Hinc Pl. אֻוָרוֹת, *stabula*, 2 Chr. 32, 28.

אָרוֹן c. 1) *Arca*. 2) *Loculus, feretrum*, Gen. 50, 26. cst. אֲרוֹן, Ex. 25, 10. Rad. est أري Continuit se in loco; unde أران Arca lignea; feretrum.

אוֹר m. *Germen terræ*, pec. quod grana aut baccas fert; ita dictum, quia ab hominibus manibus, a pecoribus vero ore carpi solet; aut, si mavis, ab Æthiop. *Arara*, Fructus collegit, Jes. 18, 4.

אוֹרָה f. *Idem*. Hinc Pl. אוֹרוֹת Germina, Jef. 26, 19. 2 Reg. 4, 39. Al. fpecialiter Malva; al. Olera.

מְאִירָה f. *Caverna, manfio*. Cft. מְאוּרַת Jef. 11, 8. ab أري Continuit fe in loco.

III. אֶרְאֵל m. *Strepitus armorum*, Ef. 33, 7. pro Ar. أَرْيَن, quod idem denotat; fcil. mutato ר in ל. Al. Validiffimus eorum. Al. Nuntius eorum; Metus eorum; Virorum fortium copia &c.

אֲרוּ Chald. Partic. *Ecce*, Dan. 7, 2. Dicitur etiam אֲלוּ ib. v. 4.

ארז. Ar. أرز Firmus, ftabilis fuit. Hinc

אֶרֶז m. *Cedrus conifera* (Ar. أَرْز) Lev. 14, 4. Aff. אַרְזָה (fine ה mappicato) *cedrus* (i. e. tabulatum cedrinum) *ejus*. Pl. אֲרָזִים, *Cedri*, 2 Sam. 5, 11. reg. אַרְזֵי, Jud. 9, 15.

אֲרֻזִים m. Pl. *Cedrata, cedrinæ capfulæ*, Ez. 27, 24. Al. Monilia; aliene! Al. Conftricti.

אָרַח *Iter fecit, profectus eft*, Job. 34, 8. Chald. אֲרַח & Syr. ܐܪܚ Idem. Part. אֹרֵחַ m. *Viator*, Jud. 19, 17.

אֹרַח m. 1) *Iter, proceffio*. 2) *Via, femita*. 3) *Menftrua purgatio*, Gen. 18, 11. ab Ar. أُرْخَة Tempus defignatum. 4) *Turma proficifcens*, Schultenfio, Job. 6, 19. Aff. אָרְחִי, *femita mea*, Pf. 139, 3.

אֹרְחָה f. *Idem*. Metaph. *Coetus peregrinantium; Caravané*. Reg. אֹרְחַת, Gen. 37, 25. Pl. אֳרָחוֹת, *Viæ*, Jud. 5, 6. cft. אָרְחוֹת Pf. 8, 9. Pl. it. אֹרְחוֹת, *Idem*. Hinc cft. אֹרְחוֹת Jef. 21, 13. Aff. אָרְחֹתֶיךָ, *femitæ tuæ*, Pf. 25, 4.

אֹרְחָה, אָרְחָתָא f. Chald. *Via, femita*. Pl. c. Aff. אָרְחָתָךְ, *Itinera tua*, Dan. 5, 23.

אֲרֻחָה f. *Viaticum*, propr. in fingulos dies penfum; *commeatus, cibarium itineris*, Jer. 40, 5. cft. אֲרֻחַת, Jer. 52, 34.

I. אָרַךְ *Productus, prorogatus, prolongatus, longus fuit*. Præt. pl. אָרְכוּ, *longi fuerunt*, Gen. 26, 8. Fut. pl. יַאַרְכוּ, *prolongabuntur*, Ez. 12, 22. fœm. וַתֶּאֱרַכְנָה, *& prolongatæ funt*, Ez. 31, 5. HIPH. הֶאֱרִיךְ, *Prorogavit, prolongavit, diftulit*, Prov.

Prov. 19, 11. it. *Prolongatus fuit, duravit.* Chald. & Syr. idem; Ar. أرك Tardatus, cunctatus fuit; & ورك Substitit, commoratus fuit.

אֹרֶךְ m. *Longitudo.* Hinc אֹרֶךְ אַפַּיִם *Longanimitas*, Prov. 25, 15. Aff. אָרְכּוֹ, *longitudo ejus*, Ex. 25, 10.

אָרֵךְ m. 1) *Idem.* 2) *Longus.* Hinc אֶרֶךְ אַפַּיִם, *Longanimis; Longanimitas*, Ex. 34, 6. אֶרֶךְ רוּחַ, *Mansuetus, tardus ad iram*, Eccl. 7, 8.

אַרְכָה f. Chald. *Prorogatio*, Dan. 7, 12. it. אַרְכָא, ib. 4, 24.

אֲרֻכָּה f. *Longum, diuturnum, diutinum*, 2 Sam. 3, 1.

II. אָרִיךְ m. Chald. *Decens, conveniens.* Rad. אָרַךְ Aptavit; cui confine est Ar. ورك Par fuit negotio. Esr. 4, 14. Al. Prolongandum.

אֲרֻכָה & אֲרוּכָה f. 1) *Altitudo, proceritas*, Jer. 30, 17. Neh. 4, 1. 2) *Sanitas, curatio*, i. e. prolongatio vitæ, Jes. 58, 8. Ar, أريكة Idem. 3) *Instauratio murorum*, 2 Chr. 24, 13.

אַרְכוּבָה Chald. vid. רכב.

אֲרָם m. Nomen Propr. 1) *Viri*, ARAM, Lat. Altus, a Rad. רום Altum esse, cum א prosthetico, Gen. 10, 22. 2) *Provinciæ*, ab illo nominatæ ARAM s. Syria, Jes. 7, 8.

אֲרַמִּי m. (cum Dagesch Euphon.) *Syrus*, 2 Reg. 5, 20. Plur. אֲרַמִּים 2 Reg. 8, 29. Fœm. אֲרַמִּיָּה 1 Par. 7, 14. & אֲרַמִּית s. אֲרָמִית *Syra*; Esr. 4, 7. Jes. 36, 11. it. Adverb. *Syriace, Chaldaice*, Dan. 2, 4.

אַרְמוֹן c. 1) *Palatium, arx*, qs. aedificium excelsum s. fastigiatum, a Rad. רָם. Ar. ورم Altus fuit. 1 Reg. 16, 18. Plur. אַרְמְנוֹת & אַלְמְנוֹת *palatia*, Jer. 17, 27. Jes. 13, 22. 2) Michaëlis: *Gynæconitis*, Ar. حرم, cum א pro ح. 1 Reg. 16, 18. 2 Reg. 15, 25. Prov. 18, 19. Jes. 32, 14. Eidem 3) *Finis, terminus*, Mich. 5, 4. coll. 5.

אֹרֶן m. *Ornus;* forsan a Rad. أرن Lætus fuit. Jes. 44, 14. LXX. πίτυς, pinus; quibus accedit etiam Bochartus, Hillerus &c. Celsio, Arab. أران Arbor Arabica spinosa baccifera: punctatum alias & in pluribus quidem codicibus אֹרֶן.

אַרְנֶבֶת f. Ar. أَرْنَب *Lepus;* Bocharto compof. ex אָרָה carpens, & נִיב Proventus terræ; at rectius ex ארה & נֶבֶת Ar. نَبْت Germen, herba, planta; Lev. 11, 6.

אֲרַע f. CHALD. Emphat. אַרְעָא 1) *Terra*, i. q. אֶרֶץ; Jer. 10, 11. 2) *Inferius; infra*, Dan. 2, 39. Hinc porro

אַרְעִית f. CHALD. *Inferius*, Dan. 6, 25.

אֶרֶץ c. fed. f. fæpius, *Tellus*, *terra*, Gen. 1, 10. Germ. Erde. Ar. أَرْض Idem. a Rad. أَرَضَ Depreffus, humilis fuit. Oppof. שָׁמַיִם Coelum, a Rad. سما Altus fuit. Cum ה locali אַרְצָה, *terram versus*, Gen. 11, 31. Aff. אַרְצִי *terra mea*, Gen. 20, 15. Plur. אֲרָצוֹת, *Terræ*, Gen. 26, 3. 4. Regim. אַרְצוֹת, Pf. 105, 44.

אֲרַק f. CHALD. (pro Hebr. אֶרֶץ) *Terra.* Emphat. אַרְקָא Jer. 10, 11.

ארר *Maledixit; exfecratus, deteftatus fuit.* Conv. quodammodo Arab. هر Deteftatus fuit. Græc. ἀράομαι. KAL. Præt. וְאָרוֹתִי *& Maledicam*, Mal. 2, 2. Part. Ben. pl. cft. אֹרְרֵי *maledicentes*, Job. 3, 7. c. Aff. אֹרְרֶיךָ *maledicentes tibi*, Gen. 26, 29. Inf. abf. אָרוֹר *maledicendo*, Jud. 5, 23. Imp. אָר, & cum ה parag. אָרָה, *maledic*, Num. 22, 6. & אֹור, plur. אֹורוּ, *maledicite*, Jud. 5, 23. Fut. אָאֹר *maledicam*, Gen. 12, 3. NIPH. Part. pl. נֵאָרִים, *quibus maledictum eft*, Mal. 3, 9. PIH. אֵרַר *Maledictionem attulit*, Præt. c. Aff. אֵרְרָהּ *maledictionem attulit ei*, Gen. 5, 29. Part. pl. מְאָרְרִים Num. 5, 18. 19. HOPH. הוּאַר *Maledictum fuit ei*, Fut. יוּאָר (in paufa) *maledictus erit*, Num. 22, 6.

אָרוּר Part. Pah. *Cui maledicitur; exfecrandus*, Gen. 3, 14. Foem. אֲרוּרָה ib. v. 17.

מְאֵרָה f. *Maledictio*, Devt. 28, 20. Plur. מְאֵרוֹת, Prov. 28, 27.

אֲרֶשֶׁת f. *Petitio; pronuntiatum labiorum*, Pf. 21, 3. ab Ar. وَرِشَ Concupivit. (Quidam fcriptum volunt אֲרֻשַּׁת, quod omnino præferendum videtur.)

ארשׂ PIHEL, *Defponfavit*, Devt. 20, 7. Fut. תְּאָרֵשׂ, *defponfabis*, ib. 28, 30. PYH. אֹרַשׂ, *Defponfatus fuit.* Præt. foem. (in paufa) אֹרָשָׂה Ex. 22, 15. Part. foem. מְאֹרָשָׂה, *defponfata*, Devt. 22, 23. Conv. Chald. אֲרַס Id. Ar. رشا Conciliavit fibi muneribus; hinc etiam fponfam.

אש

אֵשׁ atque hinc אִשָּׁה vid. sub אִשׁ.

אֶשֶׁד m. *Decurfus*, *locus declivis*, Num. 21, 15. Plur. f. אֲשֵׁדוֹת *loca declivia*, Jof. 10, 40. cft. אַשְׁדּוֹת, Devt. 3, 17. Rad. effe videtur Chald. שְׁדִי; Syr. ܫܕܐ In Aph. Fudit, effudit; cui conv. Ar. سدى Rigavit, madefecit; q. d. der Ablauf. Atque hinc etiam אֵשְׁדָּת Devt. 33, 2. quod perperam fcriptum putandum pro אֲשֵׁדָת, & hoc ab Ar. سدى, pro אֲשֵׁדָאָת (fcil. cum א epenthetico) i. e. *Effufio*, *rigatio*, *imber*. cf. Pf. 68, 9. Al. Ignis legis f. lex ignea.

אָשְׁיָה f. *Fundamentum*. Pl. c. Aff. אָשְׁיוֹתֶיהָ *Fundamenta ejus*, Jer. 50, 15. Ar. أسية Id. a Rad. أسا Roboravit; fanavit.

אֶשֶׁךְ m. *Tefticulus*, Lev. 21, 20. Syr. ܐܫܟܐ Idem. Convenit fortaffe cum Æthiop. *Wafacha*, Adpofuit, qf. appendit.

אֶשְׁכֹּל m. *Uva*; vid. fub שׁכל.

אֶשְׁכָּר m. *Donum*; vid. fub שׁכר.

אֶשֶׁל m. Ar. أثل, *Tamarix; nemus tamaricum*. Tamarix f. Tamarifcus vero in Afia ad magnæ quercus magnitudinem crefcere folet. Forfan a Rad. أثل Radicalis, firmus, conftans fuit; it. Egregia ftirpe prognatus fuit. Gen. 21, 33. 1 Sam. 22, 6. Al. Arbor, arboretum: Theodotioni, Quercus.

אָשֵׁם & אָשַׁם (Lev. 5, 19. 4, 13.) 1) *Deliquit; reus, reus peractus fuit*, fpecialiter ad Satisfaciendum aut Reftituendum Deo per oblationem, quod in ipfum vel directe vel in perfona proximi, quem vocant, vel omittendo folum, vel fimul committendo prætermiffum erat. Vid. Lev. V, 1 feq. 2) *Luit*, *punitus fuit*, Pf. 5, 11. 3) *Vaftatus*, *defolatus eft*, a fignificatione verbi שָׁמַם. Præt. plur. (in paufa) אָשֵׁמוּ, *rei fiant*, Lev. 4, 13. Fut. יֶאְשַׁם, *reus erit*, Lev. 5, 5. plur. יֶאְשְׁמוּ, *rei fient*, Pf. 34, 23. in paufa יֶאְשָׁמוּ ib. v. 22. NIPH. נֶאְשַׁם *Defolatus eft*. Joël 1, 18. HIPH. הֶאְשִׁים *Reum egit; punivit reum*. Imp. c. Aff. הַאֲשִׁימֵם *reos fac illos*, Pf. 5, 11. Conv. Ar. أثم Sontem judicavit; it. أثم Culpam commeruit.

אָשֵׁם m. *Delinquens*, *reus*, 2 Sam. 14, 13. Plur. אֲשֵׁמִים *Rei*, Gen. 42, 21.

אָשָׁם m. 1) *Delictum*, *reatus*. Jer. 51, 5. 2) *Oblatio pro reatu* qf. reftitutoria, *fatisfactio*, *mulcta*. Gen. 26, 10. Lev. 5, 15. חַטָּאת contra eft Oblatio expiatoria, qf. Piamentum. Vid. Rad. אשם. Michaëlis, Sacrificium pro peccato omiffionis. Pl. c. Aff. אֲשָׁמָיו *Delicta fua*, Pf. 68, 22.

אַשְׁמָה f. *Idem*, Lev. 22, 16. cft. אַשְׁמַת Efr. 10, 10. Plur. אַשְׁמוֹת, *delicta*, 2 Chr. 28, 10. c. Aff. אַשְׁמוֹתַי, *delicta mea*, Pf. 69, 6.

אַשְׁמַנִּים m. pl. *Vivi*, *pingues & robufti*, Jef. 59, 10. pertinet ad Rad. שמן, quod vide f. l. Al. Loca defolata.

אֶשְׁנָב m. vid. fub rad. שנב.

I. אשף. Syr. ܐܫܦ Incantavit. Affine etiam effe videtur Ar. نسف Conj. V. & VIII. Arcana clam locutus fuit.

אַשָּׁף m. Chald. *Magus*; *incantator*; Al. Aftrologus. Hinc enim Plur. אָשְׁפִין, *incantatores*, Dan. 2, 27. Emphat. אָשְׁפַיָּא Dan. 4, 4. Conv. Gr. Σοφὸς, fapiens.

אַשָּׁף m. (forfan pro אַנְשָׁף) Hebr. & Chald. *Idem*, Dan. 2, 10. Pl. אַשָּׁפִים *Magi*, ib. v. 20. 2, 2.

II. אַשְׁפָּה f. *Pharetra* (fic dicta fortaffe ab Ar. ثقف Infectatus fuit. V. Circumdedit: quia pharetra fagittas circumdat, aut ea hoftem infequebantur) Job. 39, 23. Cum Aff. אַשְׁפָּתוֹ Pharetra ejus f. fua, Pf. 127, 5.

III. אַשְׁפָּה f. *Fimus*, *ftercus*; a Syr. ܫܦܐ Limavit, purificavit; qf. Expurgamentum. Conv. etiam ثغا Repulit. Vid. etiam שָׁפַת Pofuit f. l. Hinc Pl. אַשְׁפּוֹת Sterquilinia, 1 Sam. 2, 8. it. אַשְׁפַּתּוֹת *Idem*, Thr. 4, 5. Not. הַשְׁפוֹת dicitur per Syncopen pro הָאַשְׁפּוֹת Neh. 3, 13. coll. 14.

אֶשְׁפָּר m. Fruftum, portio ampla; vid. שפר.

I. אָשַׁר *Inceffit*. Ar. أثر Veftigium rei impreffit, i. e. duxit. In II. & V. Conj. Veftigia legit. KAL, Imp. pl. אִשְׁרוּ *incedite*, Prov. 9, 6. PIH. אִשֵּׁר *Direxit*, *duxit*. Part. plur. cft. מְאַשְּׁרֵי, *dirigentes*, Jef. 9, 15. Imp. אַשֵּׁר, *dirige*, Prov. 23, 19. Fut. תְּאַשֵּׁר *duces*,

duces. Prov. 4, 14. PYH. אֻשַּׁר, *Ductus fuit*. Part. pl. c. Aff. מְאֻשָּׁרָיו *ducti ejus*, Jes. 9, 15.

אָשׁוּר m. 1) Tritus v. g. callis, i. e. quo inceditur, Hos. 13, 7. 2) *Incessus*, *ingressus*. c. Aff. אֲשֻׁרוֹ, *incessus ejus*, Prov. 14, 15. Pl. c. Aff. אֲשֻׁרַי, *gressus mei*, Ps. 40, 3. Vid. etiam אָשׁוּר mox infra.

אַשּׁוּר m. *Idem*. c. Aff. אַשֻּׁרִי, *ingressus meus*, Job. 31, 7. it. *Assyrius*, & *Assyria terra*.

II. אשׁר. PIH. אִשֵּׁר *Prosperavit*, *beavit*; *felicem prædicavit*. Accedit Ar. يسر Prosperavit, secundavit. c. Aff. אִשְּׁרוּנִי *beatam prædicarunt me*, Gen. 30, 13. Part. c. Aff. מְאַשְּׁרֶיךָ *beatum prædicantes te*, Jes. 3, 12.

אֹשֶׁר m. *Felicitas*, c. Aff. אָשְׁרִי, *felicitas mea*, Gen. 30, 13. Ar. يُسْر Idem.

אֶשֶׁר m. Hinc Pl. cst. אַשְׁרֵי *O beatum*, *beatos!* v. g. אַשְׁרֶיךָ *o beatum te!* אַשְׁרֵהוּ, pro אַשְׁרֵיהוּ, *o beatum illum!* Prov. 29, 18. cf. 1 Sam. 30, 26.

III. אֲשֵׁרָה m. *Lucus*, *nemus*; ab Ar. أشر Lætior in altum se protulit planta; qs. ein Lustwald. Devt. 16, 21. Semel אֲשֵׁרָה 2 Reg. 21, 4. Plur. m. אֲשֵׁרִים *luci*, 1 Reg. 14, 23. Aff. אֲשֵׁרֵיהֶם *luci eorum*, Devt. 7, 5. Foem. אֲשֵׁרוֹת *Luci*, Jud. 3, 7.

אָשׁוּר m. *Buxus*. Unde Pl. אֲשֻׁרִים, Ez. 27, 6.

תְּאַשּׁוּר m. *Cedri* species præstantissima, ab eadem ratione sic dicta, Jes. 41, 19. 60, 13.

IV. אֲשֶׁר 1) *Qui*, *quæ*, *quod*. 2) *Quia*, *quod*. 3) *Si*, Lev. 4, 22. Hinc אֲשֶׁר ב (raro בַּאֲשֶׁר v. g. Jes. 47, 14.) *in quo* s. *ubi*. כַּאֲשֶׁר *Sicut*. לַאֲשֶׁר *ei* s. *iis*, *qui*. מֵאֲשֶׁר s. אֲשֶׁר מ *A*, *de*, *ex quo*. Notandæ sunt porro hæ formulæ: אֲשֶׁר כ & אֲשֶׁר כָּמוֹ *Qualis*, 2 Sam. 9, 8. Jer. 9, 8. אֲשֶׁר מִשָּׁם *Unde*, Gen. 10, 14. אֲשֶׁר שָׁם s. שָׁמָּה, *Ubi*, *quo*, Gen. 13, 3. Jer. 19, 14. Ex. 29, 42. Gen. 20, 13. עַל־אֲשֶׁר שָׁם *Quocunque*, Ez. 1, 20. מִי אֲשֶׁר, *Quicunque*, Ex. 32, 33. אֲשֶׁר לֹא, *Ut non*, Gen. 11, 7. אֲשֶׁר אִם, *Ut si*, Gen. 13, 16. אֲשֶׁר עַל־כֵּן *Eo quod*, Job. 34, 27. בַּעֲבוּר אֲשֶׁר *Ut*, Gen. 27, 10. לְמַעַן אֲשֶׁר *Idem*, Jos. 3, 4. עַד־אֲשֶׁר *Donec*, Num.

Num. 11, 20. תַּחַת אֲשֶׁר ,עֵקֶב אֲשֶׁר ,עַל־אֲשֶׁר ,יַעַן אֲשֶׁר *Quia*, Gen. 22, 16. Devt. 29, 24. Gen. 26, 5. 1 Sam. 26, 22.

I. אשש Plerisque ab Ar. أسّ Corrupit. In II. Conj. Fundavit. Dicitur vero etiam أُسّ Cor hominis; quia quasi vitæ hominis fundamentum est; unde quibusdam HITHP. Imper. הִתְאֹשָׁשׁוּ (in pausa) *Capite animum, fortes & viros vos præbete*, Jes. , 8. Sed rectius Michaëlis, *Desperate*, i. e. confundimini, ab Ar. أيس Desperavit.

אֵשׁ c. sed f. sæpius, *Ignis*, Gen. 15, 17. (Æthiop. *Ast* Idem, q. d. Corruptor.) Pro eo אִשׁ Mich. 6, 10. *Adhuc nonne ignis* (sunt) *in domo improbi thesauri improbitatis?* (ut LXX. Vulg. & Veteres fere omnes; Al. pro יֵשׁ minus recte!) Aff. אִשּׁוֹ *ignis ejus*, Devt. 4, 36. אֶשְׁכֶם *ignis vester*, Jes. 50, 1. Not. אִשׁ 2 Sam. 14, 19. dicitur pro יֵשׁ Est.

אֶשָּׁא m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 11. Conv. Lat. Æstus; & Germ. Asche.

אִשֶּׁה m. *Ignitum, sacrificium igne absumendum*, Ex. 29, 18. Cst. אִשֵּׁה Lev. 1, 9. Pl. cst. אִשֵּׁי Lev. 2, 3.

אֻשַּׁיָּא m. CHALD. *Fundamentum*. Pl. emph. אֻשַּׁיָּא Esr. 4, 12. Aff. אֻשּׁוֹהִי *fundamenta ejus*, Esr. 6, 3. Ab Ar. أسّ Fundamenta jecit.

אִשָּׁה vel אֵשֶׁת f. *Uxor*. Vid. in איש.

II. אֲשִׁישׁ m. Sing. inus. Pl. cst. אֲשִׁישֵׁי *Massæ uvarum passarum*, Jes. 16, 7. Hos. 3, 1. Hinc אֲשִׁישָׁה f. *Idem*, 2 Sam. 6, 19. 1 Chr. 16, 3. Plur. אֲשִׁישׁוֹת Cant. 2, 5. Hæc vox videtur esse ab Ar. أثّ Densus, in se convolutus fuit. Unde أثيث Implexus & in se convolutus, compactus. Al. Lagena, dolium; scythus. Al. etiam Pedamentum, statumen uvarum. It. plur. Rudera: sed conf. Jes. 16, 7.

אֵת, & cum vinculo Maccaph אֶת־ propr. Objectum, Subjectum, a Rad. أتي Venit; it. Fuit, exstitit. It. Transitive Produxit, fecit, effecit. Hinc Hebraice nota Accusativi, si verbis Activis jungitur; sed nota Nominativi, si jungitur verbis Passivis, v. c.

v. c. Gen. 17, 5. Aff. אוֹתִי *Me.* אוֹתְךָ *Te*, in paufa אוֹתָךְ Devt. 28, 48. fœm. אוֹתָךְ 2 Sam. 14, 18. Cum ה parag. אוֹתְכָה Num. 22, 23. in paufa אוֹתָכָה Ex. 29, 35. אוֹתָן *Illas*; cum ה parag. אוֹתָנָה Ex. 35, 26. אֶתְכֶם *Vos* Devt. 11, 13. אתהם *Illos*, Gen. 35, 26.

אֵת Part. *Cum*, præpof. propr. Conjunctio. Gen. 15, 18. Aff. אִתִּי *Mecum* Pf. 34, 4. אִתְּךָ *Tecum*; in paufa אִתָּךְ Gen. 6, 18. fœm. אִתָּךְ Gen. 20, 16. אִתְּכֶם *Vobiscum*, Gen. 9, 10. Præf. מֵאֵת *A*, *ab*, Devt. 18, 3. c. Aff. מֵאִתִּי *à me.* Gen. 44, 28. & מֵאוֹתִי Jef. 54, 15. Et fic porro.

אֵת m. *Vomis; aratrum.* Aff. אִתּוֹ 1 Sam. 13, 20. Plur. אִתִּים, ib. v. 21. & אִתִּים Jef. 2, 4. tanquam a Rad. אות aut אתת obfoletis, quæ videntur fignificationem habuiffe verbi Arab. أَتَا aut أَتَى Supervenit. Subegit. Al. ab Ar. أَتَّ; unde أَثَاثٌ Inftrumenta domeftica.

אָתָה & אָתָא *Venit*, *advenit*, *acceffit*, Jef. 21, 12. Devt. 33, 2. Hinc אָתָנוּ, pro אָתָאנוּ, *advenimus*, Jer. 3, 22. Part. pl. foem. אוֹתִיּוֹת *ventura*, Jef. 41, 23. Fut. יֶאֱתֶה *veniet*, Prov. 1, 27. & יֵתֵא Devt. 33, 21. per Apoc. וַיֵּאת Jef. 41, 25. c. Aff. יֶאֱתָיֻנִי *venit mihi*, Job. 3, 25. foem. תֵּאתֶה Mich. 4, 8. plur. יֶאֱתָיוּ *advenient*, Job. 16, 22. cum נ parag. יֶאֱתָיוּן Jef. 41, 5. Imper. pl. אֵתָיוּ *venite*, Jef. 21, 12. Sed הֵתָיוּ, pro הַאְתָיוּ *adducite*, *afferte*, Jer. 12, 9. eft Hiphilicum. Arab. أَتَا & أَتَى venit, advenit. Not. נְאוֹת vid in נאי.

אֲתָה Chald. *Idem*, Dan. 7, 22. plur. אֲתוֹ *venerunt*, Efr. 4, 12. Inf. c. præf. לְמֵתֵא, Dan. 3, 2. Imp. pl. אֱתוֹ *venite*, ib. v. 26. APH. הַיְתִי *Adduxit*, Dan. 5, 13. pl. הַיְתִיו *adduxerunt*, Dan. 6, 17. Inf. הַיְתָיָה ib. 5, 2. HOPH. Præt. fing. foem. הֵיתָיִת *adductus eft*, ib. 6, 18. pl. הֵיתָיוּ *adducti funt*, ib. 3, 13.

אִיתוֹן m. *Ingreffus*, Ez 40, 15. *Porta* הָאִיתוֹן *ingreffus* i. e. interior.

אוֹת c. (pro אוֹתָה & אוֹתָה) *Signum* (tam nudum, quam prodigiofum) qf. quod venit f. accidit, vel ut portendat aliquid, vel ut revocet aliquid in memoriam. Gen. 4, 14. Plur. אוֹתוֹת *Signa*, Ex. 4, 9. 17. 28. 30.

אָת m. Chald. *Idem*. Pl. אָתִין Dan. 6, 28. Emphat. אָתַיָּא ib. 3, 32.

אֶתְמוֹל *Heri*, *antea*; vid. תמול.

אֶתְנָה & אֶתְנַן *Merces*; vid. תָּנָה.

אָתוֹן f. *Asinus*, *asina*, Num. 22, 23. Pl. אֲתוֹנוֹת *Asinæ*, Gen. 32, 15. Rad. أتن Contracto gressu incessit. Syr. ܐܬܢܐ Asina.

אַתּוּן, אַתּוּנָא c. Chald. *Fornax*; ab Hebr. אֵשׁ ignis. Dan. 3, 6. 11.

אַתִּיק m. *Peristylium*; vid. נָתַק.

אתר Ar. وتر Seorsim aliquid fecit; unde وترة Locus; Ora, margo.

אֲתַר m. Chald. *Locus*, Esr. 6, 3. Cum Aff. אַתְרֵהּ *Locus ejus*, Esr. 5, 15. Hinc. בָּאתַר & בָּתַר *Post*, Dan. 7, 6. 7. c. Aff. בַּתְרָךְ *post te*, Dan. 2, 39. בָּאתַר דְּנָה *Postea*, ib. 7, 6.

אֲתָרִים pl. m. pro תָּרִים, *Exploratores*, vid. תור.

ב.

ב litera Hebraice est Particula inseparabilis significans 1) *In*, Gen. 1, 1. 2) *Cum*, Gen. 32, 11. 3) *Apud*, 1 Sam. 29, 1. 4) *De*, Num. 11, 17. 5) *Postquam*, Ex. 3, 12. 6) *Propter*, Prov. 7, 23. 7) *Per*, Ps. 60, 14. 8) *Pro*, Gen. 29, 18. 9) *Non obstante*, Num. 14, 11. 10) *Erga*, 1 Par. 29, 3. 11) *In numero* s. *inter*, Jud. 11, 35. 12) *Ex*, Ex. 35, 32. 13) *Per*, in jurejurando, Gen. 22, 16. 14) Sæpe etiam per Ellipsin omittitur, Ps. 3, 8. 15) Cum Affixis sic coalescit: בִּי c. *in me*; בָּנוּ c. *in nobis*; בְּךָ, in pausa בָּךְ c. *in te*; בָּךְ f. *in te*; בָּכֶם m. *in vobis*; בָּכֶן f. *in vobis*; בּוֹ m. *in illo*; בָּהּ f. *in illa*; בָּהֶם בָּם m. *in illis*; בָּהֶן f. *in illis*. 16) Pro simplici ב sæpe ponitur בְּמוֹ *In*, Ps. 11, 2. 17) בַּאֲשֶׁר notat *In quo*, *eo quod*; בְּלֹא, *In non*; *sine*, *absque*; בְּאֵין, *In non*, *dum non*, *cum non est*; בְּעַד, *In*, *ad*, *pro*; בְּדֵי *In*, *pro*, *propter*, Jer. 51, 58.

באר. Ar. بأر Fodit, effodit v. g. puteum, locum pro igne. بار vero pro بور Exploravit. Hinc PIH. בֵּאֵר (qs. Eruit, elucidavit aliquid, it. Detexit s. aperuit rem) *Declaravit*, *exposuit*, *planum fecit*, *expressit verbis aut characteribus*; *insculpsit*, Devt. 1, 5. Inf. בַּאֵר pro בָּאֵר *insculpendo*, Devt. 27, 8. Imp. בָּאֵר *insculpe*, Hab. 2, 2.

בְּאֵר m. *Puteus.* Gr. φρέαρ; it. Ar. بِئْر Id. Pf. 55, 24. Cum ה locali בְּאֵרָה *ad puteum*, Num. 21, 16. Plur. בְּאֵרוֹת & בְּאֵרֹת *Putei*, Gen. 26, 15. 14, 10.

באר & בר m. *Fovea; cifterna; carcer*, propr. fubterraneus. 2 Sam. 23, 15. 16. 20. Cum ה locali בֹּרָה, *in foveam*, Gen. 37, 24. Pl. בארות & בורות. Jer. 2, 13. Gen. 37, 20. Vid: etiam בור

I. בָּאַשׁ (propr. difplicuit; averfandus, deteftandus vifus fuit. Unde Ar. بِئْسَ partic. vituperantis Vah! Phy! v. g. بِئْسَكَ vah f. phy te! ut propterea conveniat cum בוש pudefieri, erubefcere) *Foetuit, male oluit; putruit, putridus fuit.* Fut. וַיִּבְאַשׁ & Foetuit, Ex. 7, 21. NIPH. נִבְאַשׁ, *Foetidus, putidus factus fuit*, 1 Sam. 13, 4. Michaëlis: & quod fortiter rem gesfiffet Ifraël contra Philiftæos, minus recte! HIPH. הִבְאִישׁ, *Foetidum, putidum, invifum & deteftandum reddidit*, Ex. 16, 24. Inf. הַבְאִשׁ, *foetidum reddendo*, 1 Sam. 27, 12. c. Aff. הַבְאִישֵׁנִי Gen. 34, 30. HITHP. הִתְבָּאֵשׁ, *Foetidum, invifum & deteftandum fe exhibuit.* 1 Par. 19, 6. Conv. Germ. Bös.

בְּאשׁ Inf. Kal. *Foetere;* it. *Foetor*, Am. 4, 10. Aff. בָּאְשָׁם, *Foetor eorum*, Jef. 43, 3.

בְּאשׁ m. *Foetor.* Aff. בָּאְשׁוֹ, Joël. 2, 20.

II. בְּאֻשִׁים m. plur. (qf. a fing. בָּאוּשׁ a Rad. בָּאַשׁ Ar. بَأْس afper fuit, aut Noxa affecit, læfit) *Spineoli*, fpeciem uvarum referentes, Jef. 5, 2. ob afperitatem ita dicti, aut noxietatem. Hinc Targ. הוּמֵי Spinæ. LXX. ἄκανθαι, fpinæ. Germ. Schlehen. Al. Labrufcæ f. omphaces; folanum; aconitum.

בָּאְשָׁה f. *Sentis, rubus*, Job. 31, 40. LXX. βάτος, rubus; qf. Herba aut fructus foetidus f. malus. Celfio, Napellus, thora.

III. בְּאֵשׁ vel בִּישׁ CHALD. *Malum fuit aut vifum fuit, difplicuit;* Dan. 6, 15. Conv. fere cum antecedentibus fignificatibus.

בְּאוּשְׁתָּא f. CHALD. *Mala, maligna, peffima*, Efr. 4, 12.

בָּבָה f. *Pupilla, puella;* unde cft. בָּבַת עַיִן, *pupilla oculi*, Zach. 2, 12. it. contr. בַּת עַיִן Id. Pf. 17, 8. Idem, quod אִישׁוֹן. Conv. Syr. ܒܒܐ ut & Ar. بُؤْبُؤ Idem.

בַּג m. *Cibus*, *esca*; f. potius *Victus*. (Ar. البَاجّ Idem.) Non autem solitarium occurrit, sed semper conjunctum cum פַּת Portio, ut פַּתְבַּג *Portio ciborum*, das Traktament. LXX. τράπεζα. Dan. 1, 8. Aff. פַּתְבָּגוֹ Dan. 11, 26.

בָּגַד *Prævaricatus fuit*, *perfidus fuit*; *perfide egit*; constr. absol. cum בְּ & cum מִ. (Convenire videtur cum Ar. بعد Destitit, recessit.) Præt. בָּגַדְתָּה, cum ה parag. *Prævaricatus es*, Mal. 2, 14. Part. m. בֹּגֵד *Perfide agens*, *perfidiosus*, Ef. 24, 16. f. בֹּגֵדָה, Jer. 3, 8. Inf. Aff. בְּגִדוֹ, *cum Perfide agit*, Ex. 21, 8. Michaëlis etiam Contemsit, e. g. Ex. 21, 8. Pf. 25, 3. Jef. 33, 1. Fut. perf. 1. pl. נִבְגַּד *Mutuo perfide agemus*, *prævaricabimur*? Mal. 2, 10.

בֶּגֶד m. 1) *Perfidia*, *prævaricatio*, Jes. 24, 16. 2) *Vestis*; Ex. 11, 32. it. *Velum* (unde Ar. بجاد Amiculi Arabici genus striatum) Pl. בְּגָדִים *Vestes*, Ex. 6, 4. cst. בִּגְדֵי Gen. 27, 15. Et f. plur. בְּגָדוֹת cst. בִּגְדוֹת *Vestes*, Pf. 45, 9.

בָּגוֹדָה f. *Perfida*, *prævaricatrix*, Jer. 3, 7.

בּוֹגְדוֹת f. pl. *Perfidiæ*, Zeph. 3, 4.

בָּגַר vid. גדד.

בָּדָא *Effinxit*, *commentus est*, 1 Reg. 12, 33. Ar. بدأ f. بدى Excessit modum, præcipue in oratione. Part. Ben. c. Aff. בּוֹדָאם pro בּוֹדְאָם, *comminiscens ea*, Neh. 6, 8.

בַּדִּים m. plur. (pro בַּדָּאִים) 1) *Jactantiæ*, *mendacia*, Job. 11, 3. 2) *Jactatores*, *vaniloqui*, i. e. qui de se gloriantes multa fingunt atque excedunt modum, Jef. 44, 25.

I. בָּדַד *Solitarius fuit*, *solitarium egit*. (Ar. بدّ Separavit se, solus fuit) Part. בּוֹדֵד *Solus*, Jef. 14, 31. Rectius Dormitans; vid. II. בָּדַד.

בָּדָד *Solus*, *solitarius*. Sumitur autem tantum adverbialiter, idque per Ellipsin præf. לְ, & in utroque genere & numero. Ter plene legitur לְבָדָד Pf. 4, 9. Num. 23, 9. Mich. 7, 14.

בַּד m. *Solus*. Hinc בַּד בְּבַד *singula seorsim*, Ex. 30, 34. Ar. بداد seorsim, sigillatim. Cum לְ præfixo adverbiascit, ut לְבַד *seorsim*; *tantum*, *duntaxat*. Aff. לְבַדִּי *solus ego*, Num. 11, 14. Sic quoque cum ceteris. Cum מִ, מִלְּבַד f. לְבַד מִן *præter*, v. g. אֵלֶּה

מִלְּבַד אֵלֶּה, *præter illos*, fc. quatuor, Dan. 11, 4. בַּדֵּי שְׁאֹל Job. 17, 16. vero aut eſt בַּדֵּי In; aut pro בְּבַדֵּי Inter folos f. folitarios.

בַּדִּים m. pl. (a Rad. בדד Ar. بدّ Separavit, disjunxit; unde بُدّ Separatio.) 1) *Anteriorum femorum latera interiora carnoſa*, Job. 41, 3. it. *Potentia*, Feſtigkeit, Job. 18, 13. ut Ar. بدن de quo vid. Caſtellus. 2) *Rami majores; palmites*; qſ. die Schenkel, Ez. 17, 6. 19, 14. i. e. in quos arbor f. vitis a caudice diſpeſcitur. Sic etiam Ar. بدّ dicitur Trabs, qua uva f. oliva premitur. 3) *Vectes*, i. e. ex ramis robuſtioribus facti, Ex. 25, 14. 15. 27, 7. 4) בַּדִּים pl. m. *Mendaces*, vid. ſub בדא.

II. בָּדַד ut Ar. بدد *Defeſſus fuit, dormitavit.* Part. Ben. בּוֹדֵד *Dormitans*, Jeſ. 14, 31. Al. Solus. Al. remanens.

III בַּד m. *Linum; lineum*, Lev. 6, 3. Hinc Ar. أَبَدّ Textor; & بدان Pannus coactilis. Secundum Michaëlis בַּד denotat idem lineum, quod שֵׁשׁ; שֵׁשׁ vero aliis byſſum pretioſiſſimam. Pl. בַּדִּים *Veſtes lineæ*, Ez. 9, 2. 3. 11.

בָּדַל (Hinc fortaſſe mutato ד in ת Ar. بتل Separavit, ſegregavit; verum etiam cum in omni ſeparatione mutatio fiat بدل Mutavit.) NIPH. נִבְדַּל *Separavit ſe, ſeparatus fuit*, 1 Chr. 12, 8. HIPH. הִבְדִּיל, *Separavit, diſtinxit, diſcrevit; elegit*, Lev. 20, 24. HOPH. Part. מֻבְדָּלוֹת, *Separatæ*, pro מֻבְדָּלוֹת aut נִבְדָּלוֹת, Joſ. 16, 9.

בָּדָל m. *Particula, ſegmentum.* Cſt. בְּדַל אֹזֶן, *particula auris, auricula*, Am. 3, 12.

בְּדִיל m. *Stannum*; qſ. a ſcoriis ſeparatum aut repurgatum, Eſ. 1, 25. Hinc *Perpendiculum.*

בְּדֹלַח m. *Bdellium*; gummi bene olens, etiam Dioſcoridi Bdolchon nominatum, quod adhuc in Arabia ex arbore, Malachia dicta, colligitur, Gen. 2, 12. Num. 11, 7. Al. Unio; cryſtallus; carbunculus.

בָּדַק. Videtur hæc radix conveniſſe olim cum Ar. فتق Fidit, ſcidit, rupit. Hinc itaque

בֶּדֶק m. *Fiſſura, rima, vitium, labes.* Aff. בִּדְקֵךְ, *Rupturam tuam*, Ez. 27, 9. Ar. فتق Id. Unde porro

בָּדַק

בָּרַק (ſignificatione a nomine petita) *Reparavit, inſtauravit, reſarſit rupturas.* Inf. לִבְרֹק LXX. ἐπισκευάσαι, 2 Chr. 34, 10.

בַּדַּר Chald. *Sparſit, diſperſit.* Imp. בַּדַּרוּ, *diſpergite*, Dan. 4, 11. ab Hebr. בָּזַר. Conv. etiam plane Ar. بذر in II. Conj. Sparſit, diſperſit.

בהה. Ar. بها Vacua & inanis fuit v. g. domus a ſupelle-ctili. Hinc

בהו m. (pro בֹּהוּ) *Inanitas*, i. e. inaniſſima ſ. vacua ab omnibus rebus, Gen. 1, 2. אַבְנֵי בֹהוּ *perpendicula inanitatis* ſ. *inania*, i. e. quæ terra & quo uſque devaſtanda ſit, Jeſ. 34, 11. Ar. باه Idem.

בַּתָּה f. (pro בָּהָה; ה enim ante ſe ipſum vertitur in ת) *Inanis* ſ. *vacua terra* i. e. devaſtata, Jeſ. 5, 6.

בָּהָה f. vid. ſ. בתת.

בַּהַט m. Lapis quidam marmori ſimilis pretioſus ad pavimentandum conclave regium Ahaſveri adhibitus, Eſth. 1, 6. Forſitan ille eſt, qui Ar. بُهْتُ dicitur, Græce vero Ἀλαβαςρίτης, albiſſimi coloris, quod pàrtim convenientia vocis cum بهط i. e. Oryza cum lacte & butyro cocta, partim etiam, ſi ἀλα qſ. articulum Arabicum præjungas, ſonus vocis أَلْبَهَطُ innuere videtur. Al. Porphyrites; Parius; Cryſtallum; Smaragdites; بَلَنْط Balantus.

בהל. Hoc verbum videtur olim, ſc. per metatheſin, cum בלה promiſcue dictum fuiſſe. Hinc enim בַּלָּהָה pro בֶּהָלָה; ut & verba Arabica بَلْهَس Celeri gradu & properanter ivit, & بَلْهَص Idem; nec non Cito præterivit præ terrore; & Subſt. بلاه ſ. بَلَاهَة Stupor; imo etiam verbum بله Deſipuit. Itaque ſignificat I. NIPH. נִבְהַל *Præceps feſtinavit, feſtinus fuit*, Prov. 28, 22. Fut. תִּבָּהֵל *Feſtines*, Eccl. 8, 3. PIH. בִּהֵל *Acceleravit, præcipitavit;* it. *Feſtinavit.* Futur. תְּבַהֵל *Feſtines*, Eccl. 5, 1. 7, 9. PYH. Part. pl. m. מְבֹהָלִים *Accelerati*, Eſth. 8, 14. HIPH. הִבְהִיל *Acceleravit; diligentiam adhibuit.* Fut. יַבְהִלוּ *Feſtinare fecerunt*, 2 Chr. 26, 20.

בְּהַל Chald. Acceleravit, feſtinavit, Targumice.

בֶּהָלָה

בְּהָלָה f. *Festinatio, præcipitantia*, Es. 65, 23.

בְּהִילוּ f. Chald. pro בְּהָלוּת *Idem.* Hinc בִּבְהִילוּ *Celeriter*, Esr. 4, 23.

הִתְבְּהָלָה f. Chald. *Idem.* Dan. 2, 25. 6, 20.

II. NIPH. נִבְהַל *Perturbatus, turbatus, conturbatus fuit; Attonitus, territus, consternatus fuit*, 1 Sam. 28, 21. Fut. pl. יִבָּהֲלוּ *perturbentur*, Ps. 6, 11. in pausa & cum נ parag. יִבָּהֵלוּן Ps. 104, 29. PIH. בִּהֵל *Consternavit, terruit.* Fut. יְבַהֵל *Perterrefaciet.* Ps. 2, 5. cum Aff. יְבַהֶלְךָ, Job. 22, 10. Part. pl. m. מְבַלֲּהִים pro מְבַהֲלִים *Terrentes*, Esr. 4, 4.

בְּהַל Chald. *Conturbavit, perturbavit, terruit*, Dan. 4, 2. 16. HITHP. מִתְבְּהַל *Perturbatus*, Dan. 5, 9.

בֶּהָלָה & בַּלָּהָה f. *Consternatio, perturbatio, terror*, Ps. 78, 33. Jes. 17, 14. Pl. בֶּהָלוֹת *Terrores*, Jer. 15, 8. & בַּלָּהוֹת, Ps. 73, 19. cst. בַּלְהוֹת, Job. 24, 17.

בהם. Æthiop. *Bahame*, Mutus. Ar. بهم in X. Conj. Obmutuit. Hinc

בְּהֵמָה & בֶּהֱמַת c. *Bestia, jumentum, pecus; animal irrationale & mutum.* (Ar. بهيمة Id.) Collectivum est utriusque sexus. Cst. בֶּהֱמַת, Jes. 18, 6. Aff. בְּהֶמְתּוֹ, Gen. 36, 6. Pl. בְּהֵמוֹת *Bestiæ*; Devt. 32, 24. cst. בַּהֲמוֹת, Ps. 8, 8.

בְּהֵמוֹת f. (terminatione quidem Pluralis, sed significatione singularis) *Hippopotamus*, in Æthiopia & Ægypto tum in Nilo, tum extra illum in terra degens, Job. 40, 15. Al. Elephas; Mammuth; Manathi.

בֹּהֶן m. *Pollex*, tam manuum, quam pedum, Ex. 29, 20. Arab. إِبْهَام Id. Plur. בְּהֹנוֹת (a sing. inus. m. בֹּהֶן aut f. בְּהוֹנָה) *Pollices*, Jud. 1, 6.

בֹּהַק m. *Pustula alba, aut Vitiligo*, Lev. 13, 39. Rad. בהק; Chald. Aph. אַבְהֵיק Albus fuit. Conv. etiam Ar. بهق Vitiligo. בֹּהַק non reputatur pro lepra, quia non inficit.

בהר. Ar. بهر Valde splenduit. Hinc

בָּהִיר m. *Splendidus, lucidus, nitidus*, Job. 37, 21.

בְּהָרָה f. unde Pl. בֶּהָרוֹת *Papulæ albæ*, Lev. 13, 38.

בַּהֶרֶת f. *Papula* s. *macula in cute alba instar nivis*, Lev. 13, 2. 4.

בוא

בוא Prima significatione Intravit, Michaëlis. 1) *Venit, advenit, pervenit.* 2) *Ivit, abiit, iterfecit, profectus est.* 3) *Occubuit*, sc. sol. 4) *Ingressus est* אל ad, semel על Gen. 19, 31. *Congressus est* scil. cum (אל) uxore, i. e. cognovit eam. Præt. m. בָּא, f. בָּאָה, c. Aff. בָּאָתְנוּ *venit nobis*, Ps. 44, 18. בָּאתָ & בָּאתָה *venisti*, 2 Sam. 3, 7. f. בָּאת & בָּאתְ 2 Sam. 14, 3. Pl. בָּאוּ *venerunt*, & בואו Jer. 27, 18. בָּאנוּ, *venimus*, & בָּנוּ 1 Sam. 25, 8. Novies א in hoc verbo deficere notant Masorethæ, Jer. 39, 16. Not. בָּא (&) *Occubuit*, v. g. annus; Aliis est pro בָּה, *in eo*, 2 Reg. 13, 20. Imp. בּוֹא, *veni*; cum ה parag. בּוֹאָה. 1 Sam. 20, 21. pl. בֹּאוּ, cum præf. ובאו & וָבֹאוּ, Gen. 45, 18. Jes. 45, 20. Fut. אָבוֹא אָבֹא & cum ה parag. אָבוֹאָה, *veniam*, Gen. 29, 21. תָּבוֹא m. & תָּבוֹאִי f. *Venies*, Ruth. 3, 17. Secundum nonnullos etiam תָּבוֹאת Keri, pro תָּבֹאִי Chetibh, 1 Sam. 25, 34. Sed תָּבוֹאת videtur esse ab Ar. بات pro بيت Noctu sc. tempestive fecit v. g. venit, Fut. 2. f. f. *Venis* sc. in occursum mihi. יָבוֹא, *veniet*, cum Aff. & Nun Epenth. יְבוֹאֶנּוּ, *veniet illi*, Job. 15, 21. foem. תָּבוֹא, *idem*, cum Aff. in pausa תְּבוֹאֶךָּ, *veniet tibi*, Ez. 32, 11. cum ה parag. תָּבוֹאָה *veniet*, Jes. 5, 19. pro quo nonnullis תָּבוֹאתָה Deut. 33, 16. Sed est Fut 3. f. f. cum ה Parag. *Maneat, commoretur*; a verbo Syr. ܒܬ & Æth. *Baitha* Mansit; nec non Ar. بات Commoratus f. Substitit. Pl. יָבֹאוּ, *venient*, cum נ parag. יְבוֹאוּן, Ps. 95, 11. cum Aff. יְבוֹאֻנִי & יְבֹאֻנִי, *venient mihi*, Ps. 119, 77. 41. foem. תָּבוֹאנָה & תְּבוֹאֶן, 1 Reg. 3, 16. Gen. 30, 38. תְּבֹאֶנָה *Pervenient*, Ps. 45, 16. & תְּבוֹאֶינָה, Jer. 9, 16. HIPH. הֵבִיא, *Adduxit, introduxit: Attulit, obtulit, intulit: Effecit, ut occumberet* sc. sol. C. Aff. הֱבִיאוֹ, *adduxit eum*, Lev. 17, 4. הֵבֵאתִי & הֵבִיאֹתִי *adduxi*, Gen. 31, 39. Num. 14, 31. cum Aff. הֲבֵאתִים & הֲבִיאוֹתִים, *adducam eos*, Ez. 23, 22. Jes. 56, 7. Pl. הֲבֵאתֶם & הֲבִיאֹתֶם, *adduxistis*, Lev. 23, 10. 1 Sam. 16, 17. Part. מֵבִיא, & sine א, מֵבִי, *adducens*, Gen. 6, 17. 1 Reg. 21, 21. Imp. הָבֵא, הָבִיא & הָבִי, 1 Sam. 20, 40. Gen. 43, 16. Ruth. 3, 15. cum ה parag. הָבִיאָה, Gen. 27, 7. Fut. אָבִיא & אָבִי, *Adducam, afferam*, Ex. 11, 1. 1 Reg. 21, 29. יָבִיא, יָבֵא & יָבִיא, Ez. 40, 3. Gen. 2, 19. Lev. 4, 32. HOPH. הוּבָא, *Adductus fuit; Allatus, illatus fuit*, Lev. 10, 18. הֻבָאתָה m. *Adductus fuisti*, Ez. 40, 4. f. הֻבָאת, Gen.

Gen. 33, 11. Conv. Ar. ﺑﺎﺀ Reversus fuit; in II. Conj. Reduxit. It. Venit. Congressus fuit.

בוא m. *Introitus, ingressus; Venire.* Aff. בּוֹאֲךָ, & in pausa בּוֹאֶךָ, τὸ *Venire tuum*, Gen. 19, 22. 10, 19. 1 Sam. 16, 4. בּוֹאָן, & cum ה parag. בּוֹאָנָה, τὸ *Venire earum*, Gen. 30, 38. Ruth. 1, 19.

בָּאָה f. (pro בִּיאָה) *Idem*, Ez. 8, 5.

מָבוֹא m. 1) *Introitus*, *ingressus* i. e. locus intrandi, Jer. 38, 14. 2) *Hospitium; Mansio*, præcipue apud fontem, Gen. 24, 62. 3) *Accessus, aditus*, 1 Chron. 9, 19. 4) *Occasus Solis*. Cst. מְבוֹא, Devt. 11, 30. Pl. מְבוֹאִים m. & מְבוֹאוֹת f. *Aditus*, Ez. 26, 10. 27, 3.

מוֹבָא m. *Ingressus*, 2 Sam. 3, 25.

תְבוּאָה & תְּבוּאָה f. *Proventus, reditus*, propr. anni venturi, Ps. 107, 37. Opp. יְבוּל, proventus anni præteriti. Aff תְּבוּאָתֹה, pro תְּבוּאָתוֹ, *Proventus ejus*, Jer. 2, 3. תְּבוּאָתֶךָ, Job. 22, 21. *proventus, tuus* (erit) *bonus*.

ביב. Hinc Kimchius tanquam Part, NIPH. derivat

נָבוּב m. *Cavitas, concavum*. Cst. נְבוּב, Ex. 27, 8. 38, 7. Jer. 52, 21. Metaph. *Vecordia*, v. g. אִישׁ נָבוּב, Homo qs. excors, Job. 11, 12. Pertinet vero potius ad נבב. Ceterum conven. Syr. ܐܒܘܒܐ Fistula; nec non Ar. ﺍﻧﺒﻮﺏ Canalis. Foramen cisternæ.

בוז *Contemsit, despexit*. It. *Ignominia affecit, contumeliose habuit*, ut Prov. 6, 30. Hoc verbum plus dicit, quam בָּזָה. Præt. בַּז, pro בָּז, qs. a בָּזַז Zach. 4, 10. foem. בָּזָה Jes. 37, 22. 2 Reg. 19, 21. Fut. יָבוּז *Contemnet*, Prov. 23, 9. foem. תָּבוּז, Prov. 30, 17. Conv. Arab. ﺑﺎﺯ Depressus ac humiliatus fuit.

בוּז m. *Contemtus, despectio*; it. *Ignominia, contumelia*, Job. 12, 5. 21.

בוּזָה f. *Idem*, Neh. 3, 36.

בוך. NIPH. נָבוֹךְ, *Perplexus, implicitus, intricatus fuit*. Foem. נְבוֹכָה, Esth. 3, 15. Pl. נָבֹכוּ *perplexi sunt*, Joël, 1, 18. Part. נָבוֹךְ. Hinc pl. נְבֻכִים *perplexi*, Ex. 14, 3. Conv. Ar. ﺑﺎﻙ Confusus turbatusque fuit. Unde ﺑﻮﻙ Confusio.

מְבוּכָה

מְבוּכָה f. *Perplexitas, distractio*, ἀπορία, Jes. 22, 5. Mich. 7, 4.

בּוּל m. I. (pro יְבוּל a Rad. יבל, unde Hiph. הוֹבִיל, Attulit, protulit, produxit; quam vid. s. l.) *Proventus*, *germen* (tum terræ, tum arboris) *fructus*; hinc *Gramen*, (ut Syr. ܒܛܠ) Job. 40, 20. *Truncus*, qs. proventus arboris, Es. 44, 19. II. (pro وَبُولٌ a rad. وبل Copiose pluit coelum) *Mensis* Hebræorum octavus Bul, partem maximam Novembri nostro respondens, a crebris pluviis ita dictus, qs. der Regen-Monat, 1 Reg. 6, 38. Not. וַיָּבוֹל, Jud. 19, 21. non est a בּוּל, sed a בלל.

בִּין KAL בִּן *Intellexit*, *Animadvertit*, cstr. cum לְ. בִּנְתָּ *Intelligis*, Ps. 139, 2. Part. pl. m. בְּנִים *Prudentes*, Jer. 49, 7. NIPH. נָבוֹן *Prudens fuit; prudenter egit*, Es. 10, 13. Part. נָבוֹן *Prudens*. Pl. נְבוֹנִים, *Prudentes*, Devt. 1, 13. PIH. בּוֹנֵן, *Prudentem effecit; erudivit*. Fut. cum Aff. יְבוֹנְנֵהוּ, *intelligentem facit* eum, Devt. 32, 10. HIPH. הֵבִין I. Transitive: 1) *Fecit prudentem; fecit, ut intelligeret; fecit, ut attenderet s. consideraret; docuit*: Unde מֵבִין *Doctor*, *informator*, 1 Par. 25, 8. 2) *Fecit*, *ut intelligeretur s. distincte cognosceretur*; *explanavit*, Job. 28, 23. II. Intransitive: 1) *Consideravit rem*; constr. cum Acc. interdum cum לְ & אֶל; cum עַל Dan. 2, 37. 2) *Dignovit, discrevit*; constr. cum בֵּין & לְ; Job. 36, 29. 3) *Distincte & certe cognovit ac vidit*; it. *Agnovit*, *vidit*, *sensit*; *Peritus*, *intelligens fuit*, Job. 38, 20. 4) *Prudens*, *sagax fuit*, Dan. 1, 17. 5) *Sagaciter detexit*, *deprehendit*, *dijudicavit*, ibid. Præt. pl. הֵבִינוּ, *intellexerunt*, Mich. 4, 12. Part. pl. מְבִינִים *Intelligentes*, Esr. 8, 16. Infin. לְהָבִין *ad intelligendum*, 1 Reg. 3, 9. c. Aff. הֲבִינְךָ *ut intelligas tu*, Dan. 10, 14. Imper. הָבֵן, *fac intelligere*, Dan. 8, 16. c. Aff. הֲבִינֵנִי *fac intelligere me*, Ps. 119, 27. Pl. הָבִינוּ *docete*, Job. 6, 24. Fut. אָבִין, & cum ה parag. אָבִינָה, Ps. 73, 17. *Animadverti*. יָבִין & יָבֵן, *intelliget*, Ps. 19, 13. Jer. 9, 12. HITHP. הִתְבּוֹנֵן & הִתְבּוֹנַן cf. Job. 26, 14. 1) *Animadvertit, consideravit*. Constr. cum בְּ, עַל אֶל Ps. 37, 10. 2) *Distincte cognovit*. Constr. cum Acc. Ps. 119, 100. 3) *Prudens factus est; prudentia polluit*, Jes. 11, 3. Ar. بان pro بين Distincta & segregata fuit res. Distincte patuit. In II. Conj. Segregavit, distinxit; explanavit, declaravit. In X. Conj. Cognovit. Hinc

בִּינָה,

בִּינָה f. *Intelligentia*, *prudentia*, Prov. 2, 3. Plur. בִּינוֹת, *Intelligentiæ*, Jeſ. 27, 11. Pro בִּינָה Dan. 9, 22. Michaëlis ſuſpicatur legendum eſſe בִּנָּה i. e. Declaratio, Oraculum; ſed præter rem!

בִּינָה f. Chald. *Idem*, Dan. 2, 21.

תְּבוּנָה f. *Sapientia; dexteritas cogitationum; prudentia; circumſpectio*. Aff. תְּבוּנָתוֹ *intelligentia ejus*, Pſ. 147, 5. תְּבוּנָם (contr. pro תְּבוּנָתָם) *intelligentia eorum*, Hoſ. 13, 2. Pl. תְּבוּנוֹת, *Intelligentiæ*, Jeſ. 40, 14.

בֵּין (propr. Ar. بَيْن Separatio, diſtinctio) *Inter*; Ar. بَيْنَ Idem. Aff. בֵּינִי *inter me*, בֵּינְךָ *inter te*, Plur. m. בֵּינִים. Hinc בֵּינֶיךָ Id. Gen. 16, 5. בֵּינֵינוּ & בֵּינֵנוּ *inter nos*, Joſ. 22, 25. Pl. f. בֵּינוֹת, ſq. ל. Aff. בֵּינוֹתֵינוּ *inter nos*, Gen. 26, 28. Dual. הַבֵּנַיִם *Vir medietatum* i. e. intermedius, q. d. qui medius inter Philiſthæos & Iſraëlitas adſtiterat. Hillerus, Duorum pollicum, pro בְּהֹנַיִם, a בֹּהֶן Pollex, 1 Sam. 17, 4. Cum Præf. בְּבֵין *in medio*; מִבֵּין *e medio* &c.

בּוּס *Conculcavit*, *proculcavit*; *contemſit*. Part. pl. בּוֹסִים, *conculcantes*, Zach. 10, 5. Fut. אָבוּס *conculcabo*, Jeſ. 63, 6. Inf. בּוֹשַׁסְכֶם pro בּוֹסַסְכֶם, aut eſt compoſ. ex בּוֹשׁ pudore ſuffundere, & בּוֹסֵס conculcare, Am. 5, 11. Sed vide בשס. HOPH. מוּבָס, *conculcatum*, Jeſ. 14, 19. HITHP. מִתְבּוֹסֶסֶת f. *Conculcandam ſe præbens*, Ezech. 16, 6. 22. Affinia ſunt Ar. بَأَشَ Proſtravit improviſum; & بُؤْس Afflictus fuit. In IV. Conj. Damnum & noxam attulit. Conf. etiam Gr. πούς, pes; it. Germ. Fus.

מְבוּסָה f. *Conculcatio; conculcata*, Jeſ. 22, 5.

תְּבוּסָה f. *Conculcatio*, 2 Chr. 22, 7.

בוץ Ar. بَاضَ Superavit albedine. In II. Conj. Album reddidit. In X. Conj. Albus fuit. Hinc

בֵּיץ m. unde Plur. בֵּיצִים, *Ova*, Devt. 22, 6. cſtr. בֵּיצֵי, Jeſ. 59, 5. Ar. بَيْضَة Pl. بَيْض Id.

בֵּיצָה f. *Ovum*, apud Rabbinos.

בּוּץ m. *Byſſus* (lini candidiſſimi ſpecies,) *byſſinum*, 1 Chr. 15, 27. Semel בֻּץ ib. 4, 21. Chald. & Syr. ܒܘܨܐ Idem.

בוק (Ar. باق Corruptionem passa fuit & perijt res). NIPH. *Corruptus, perditus fuit; periit.* Inf. & Fut. הִבּוֹק תִּבּוֹק, *prorsus perdetur*, LXX. φθορᾷ φθαρήσεται, Jes. 24, 3. Confunditur fere alias cum בָּקַק Evacuavit; depopulatus est, cum quo in tantum convenit, & conferendum omnino est.

מְבוּקָה · בּוּקָה f. *Corruptio; devastatio*, Nah. 2, 11.

בור Rad. obsol. pro Ar. بأر Fodit puteum s. foveam, unde بِئْر Puteus; vid. באר. Hinc

בּוֹר & באר m. 1) *Fovea* (tum ad aquam ex venis terræ aut a pluvia colligendam, tum ad abdendum aut recondendum aliquid dictum) Hinc *Cisterna*, α) in qua aqua colligitur, Prov. 5, 15. β) cujus fundus est limosus, Jer. 38, 6. Ps. 40, 3. 2) *Sepulcrum*, Ps. 28, 1. 30, 4. 3) *Carcer subterraneus*, Ex. 12, 29. Jes. 24, 22. 4) Metaph. *Status omnis miseriæ*, Ps. 40, 3. Cum Aff. בּוֹרְךָ *puteus tuus*, Prov. 5, 15. Pl. f. בֹּארֹת, it. בֹּרוֹת *Putei*; it. *foveæ*, Jer. 2, 13, Gen. 37, 20.

בּוֹשׁ KAL (quod in Præt. & Partic. semper per ו flectitur) Præter. בּוֹשׁ *Erubuit, pudefactus est; puduit eum, confusus est pudore*, Jer. 48, 39. בֹּשְׁתִּי *Pudefactus sum*, Esr. 9, 6. בֹּשְׁנוּ *Pudefacti sumus*, Jer. 9, 19. Part. pl. m. בּוֹשִׁים *Pudefacti*, Ez. 32, 30. Imp. f. f. בּוֹשִׁי *Erubesce*, Jes. 23, 4. Inf. בּוֹשׁ *Erubescendo*, Jer. 6, 15. Fut. cum ה Parag. אֵבוֹשָׁה *Erubescam*, Ps. 25, 2. יֵבֹשׁוּ *Erubescant*, ib. v. 3. HIPH. Præt. הֵבִישׁ. 1) *Pudefecit, Fecit erubescere, confudit*; unde הֱבִישׁוֹתָ *Pudefecisti*, Ps. 44, 8. Part. m. f. מֵבִישׁ *Pudefaciens*, Prov. 29, 15. f. מְבִישָׁה Prov. 12, 4. Fut. תָּבִישׁוּ *Pudefacitis*, Ps. 14, 6. 2) Intransitive, *Pudefactus, pudore suffusus est*, Prov. 10, 5. Dicitur etiam in forma mixta, qs. a בּוֹשׁ & יָבֵשׁ, aut ab Ar. يبس IV. Obstupuit, ut verba eum deficerent. Hinc הוֹבַשְׁתָּ *Pudefecisti*, 2 Sam. 19, 6. It. הֹבָאִישׁ (cum א pleon.) *Erubuit*, Jes. 30, 5. HITHP. Præt. הִתְבּוֹשֵׁשׁ *Erubuit*; unde Fut. in pausa יִתְבֹּשָׁשׁוּ *Erubuerunt, puduit eos*, Gen. 2, 25. Convenire etiam videtur Ar. بَيَّسَ pro بَأْسَ, Vah! phy! Germ. Pfui! v. g. Ar. بَيَّسَك Phy te! Vice versa

verſa etiam Arabibus بياس dicitur Pudendum ſcil. ab Hebr. בוש. Not. בֹּשֵׁשׁ vid. בשש.

בּוֹשׁ m. *Tarditas*; vid. בשש.

בֹּשֶׁת f. 1) *Pudor*, Pſ. 35, 26. Cum. Aff. לְבָשְׁתֶּךָ *ad Pudorem tuum*, 1 Sam. 20, 30. 2) *Pudenda*, Mich. 1, 11. 3) *Pudendum idolum*, Jer. 3, 24. 11, 13. Hoſ. 9, 10.

בּוּשָׁה f. *Pudor*, *confuſio*, Mich. 7, 10.

מָבוּשׁ m. unde Pl. מְבֻשִׁים *Pudenda*, Devt. 25, 11.

בָּשְׁנָה f. pleriſque interpretibus *Pudor*, *ignominia*, Hoſ. 10, 6. ſed rectius (quod videtur, α) ob ſubſequens maſcul. יִקָּח quod ſubinnuit, בָּשְׁנָה caſum eſſe rectum, non regentem, & β) quia בָּשְׁנָה inſolita prorſus forma eſſet a בוש) Michaëlis, *Saccus magnus ex lino graſſiore*, fere ut Ar. بسانة; vid. Golius ad verbum بسن f. أبسن.

בּוּת. Chald. בִּית; unde Præt. בָּת *Pernoctavit*, Dan. 6, 18. Arab. بات Idem; unde etiam بيْت Domus.

בַּיִת m. cſt. בֵּית *Domus* (a pernoctando dicta), it. *Sedes*, *locus*; *Templum*; it. *Urbs*, Hoſ. 10, 14. nec non *Regio*, Neh. 12, 29. it. *Familia*, Gen. 7, 1. Hinc מִבַּיְתָה, מִבַּיִת abſol. *Intus*, Gen. 6, 14. מִבֵּית לְ *Intra, intro, in*; לְמִבֵּית לְ *Usque ad interiora*, Num. 18, 7. בַּיְתָה & בֵּיתָה *Domum*; *verſus domum*; *intro*, Gen. 19, 10. 28, 2. מִבַּיִת *ita*, *ut non ſit amplius domus*, Jeſ. 23, 1. Plur. בָּתִּים bottim (a Sing. abſol. בַּת, & hic a بتّ Stratum (ſ. tentorium) texuit. Homines enim principio tentoria habitabant) *Domus*, *ſedes*; *Ædiculæ*, *ſacella textilia*; *Familiæ*. Cſt. בָּתֵּי Ex. 8, 21. Cum Aff. בָּתֵּיהֶם *Domus eorum*, Num. 16, 32.

בַּיְתָא, בַּיִת m. Chald. *Idem*, Eſr. 5, 3. 9. Cſt. בֵּית Dan. 5, 3. Pl. בָּתִּין *Domus*. Cum Aff. בָּתֵּיכוֹן *Domus veſtræ*, Dan. 2, 5.

בִּיתָן m. Hebr. *Palatium*; *Regia*, Eſth. 7, 7. Cſt. בִּיתַן, Eſth. 1, 5.

I. בָּזָה *Contemſit*, *deſpexit*; *nihili*, *flocci fecit*; *neglexit*. Ar. بذأ Habuit, quem abhorreret; deſpexit, vituperavit. Præt. בָּזִיתָ, *ſpreviſti*, 2 Sam. 12, 9. c. Aff. בְּזִתָנִי *ſpreviſti me*, ib. v. 10. Inf. לִבְזוֹה, *ad contemnendum*, Jeſ. 49, 7. *Quod attinet ad contemtionem*

nem animæ, ad eum qui reſpuit populum (illum), *ad ſervum dominantium* &c. Fut. 3. f. f. תִּבְזֶה, *Spernet;* per Apoc. וַתִּבֶז 2 Sam. 6, 16. NIPH. נִבְזָה *Contemtus fuit.* Part. m. נִבְזֶה *Contemtus, deſpectus*, Jeſ. 53, 3. it. נְמִבְזָה, forma mixta ex נִבְזֶה & מְבֻזֶּה 1 Sam. 15, 9. Al. Adjectivum, quod vid. mox infra. HIPH. הִבְזָה *Contemtum reddidit.* Inf. לְהַבְזוֹת Eſth. 1, 17.

בִּזָּיוֹן m. *Contemtus*, Eſth. 1, 18.

נְמִבְזָה f. *Contemtibilis, e.* 1 Sam. 15, 9.

II. בזה. Ar. بزا Elatius ſe geſſit. Hinc NIPH. Part. נִבְזֶה *Superbus*, Pſ. 15, 4. Al. Contemtus, ſpretus: aliene!

בָּזַז *Prædatus, deprædatus eſt; diripuit.* Præt. בָּזְאוּ pro בָּזְזוּ *diripuerunt* i. e. diviſerunt, Jeſ. 18, 2. Al. In ipſis; minus probandum. בָּזַזְנוּ & בַּזּוֹנוּ *prædati ſumus*, Devt. 2, 35. 3, 7. Part. pl. בֹּזְזִים *prædantes*, 2 Par. 20, 25. Inf. בֹּז *Diripere*, Jeſ. 10, 6. Imp. pl. בֹּזּוּ *Diripite*, Nah. 2, 10. Fut. תָּבֹז *diripies*, Devt. 20, 14. נָבֹז, & cum ה parag. נָבֹזָּה pro נָבֹזָה, *prædemur*, 1 Sam. 14, 36. יָבֹזּוּ *diripient*, Jeſ. 10, 2. c. Aff. יְבָזּוּם *diripient eos*, Zeph. 2, 9. NIPH. נָבַז *Direptus fuit.* Præt. pl. נָבֹזּוּ pro נָבַזּוּ *Direpta ſunt*, Am. 3, 11. Inf. & Fut. הִבּוֹז תִּבּוֹז *diripiendo diripietur*, Jeſ. 24, 3. PYH. Præt. וּבֻזָּזוּ, *& diripientur*, Jer. 50, 37. Conv. Ar. بزّ Rapuit; aut بتّ Segregavit.

בַּז m. *Præda*, Jeſ. 10, 6. Aff. בִּזָּהּ, *præda ejus*, Ez. 29, 19.

בִּזָּה f. *Præda, direptio*, 2 Par. 14, 13.

נְבִזְבָּה f. Chald. *Largitio profuſior, donum*, qſ. Præda, Dan. 2, 6. Pl. נְבִזְבְּיָתָךְ *Dona tua*, Dan. 5, 17.

בזק Ar. بزق Sol ortus eſt; ſplenduit. Inde

בָּזָק m. *Fulgur ultro citroque micans*, Ez. 1, 14. Al. Sparſio. LXX. ἀστραπή.

בָּזַר (id. quod פָּזַר) *Sparſit, diſperſit, diſſipavit.* Fut. יִבְזוֹר *diſperget*, Dan. 11, 24. PIH. בִּזֵּר *Id.* Pſ. 68, 31. Conv. Chald. בְּזַר & בַּדַּר Id. nec non Ar. بذر in II. Conj. Diſperſit; & بزر Seminavit.

בחה. Ar. بخا inuſit. cui olim conveniſſe videtur cum باخ in IV. Conj. Extinxit; unde إبخا Conſtrictio, Interſectio. Hinc

אִבְחָה f. (formæ אֶתְנָה merces, a תָּנָה) *Confectio, mactatio, concifio*, Ez. 21, 15. J. Ludolfo idem, quod Ar. إباخة Exterminium. Al. Cufpis; fulgur; terror; ftrepitus; poteftas.

בָּחַל (τρὶς λεγόμενον) Ar. بخل Avarum fe præbuit; parcus, tenax fuit erga aliqu[illegible] Zach. 11, 8. *Et anima mea* תִּקְצַר *imminuta eft erga eos* (i. e. reftrictiffima ad utendum clementia erga eos), *quemadmodum etiam anima eorum* בָּחֲלָה *tenaciffimam fe exhibet erga me* (i. e. nihil mihi dedentem fui); LXX. ἐπωρύοντο (al. ἐπωρύοντο, male!) ἐπ' ἐμὲ, animæ eorum induratæ funt in me i. e. duriffimæ ad dedendum fe mihi, atque obfervandum me, qf. tenaciffimæ mentis). Cf. etiam Num. 21, 4. Hinc Püal Part. foem. מְבֻחֶלֶת Chetibh *Avare quæfita*, Prov. 20, 21. Al. Faftidivit.

בָּחִיל m. (Lectio varians) *Avarus, tenax*, Job. 20, 18.

I. בָּחַן *Probavit, exploravit, examinavit; expertus eft.* Syr. ܒܚܢ Inveftigavit, probavit. Præt. Job. 23, 10. Pl. בָּחֲנוּ; c. Aff. בְּחָנוּנִי, *probaverunt me*, Pf. 95, 9. Part. בֹּחֵן, *probans*, Pf. 7, 10. Inf. cft. בְּחוֹן, *probare*, Zach. 13, 9. Imper. בְּחַן; cum Aff. בְּחָנֵנִי, *proba me*, Pf. 26, 2. pl. בַּחֲנוּ; c. Aff. בְּחָנוּנִי *probate me*, Mal. 3, 10. Fut. אֶבְחַן; c. Aff. אֶבְחָנְךָ *probabo te*, Pf. 81, 8. NIPH. Fut. יִבָּחֵן, *probetur*, Job. 34, 36. תִּבָּחֵנוּ in paufa, *probabimini*, Gen. 42, 15. יִבָּחֲנוּ *probabuntur*, ib. v. 16.

בָּחוֹן m. *Explorator*; LXX. δοκιμαστὴς, Jer. 6, 27. Al. Turris munita, munitio; al. Lapis lydius; Specula exploratoria.

בֹּחַן m. *Probatio, exploratio*, Jef. 28, 16.

II. בֹּחַן m. *Manfio ampla & magna*, Jef. 32, 14. Ar. بَخْنٌ Id. Al. Specula.

בַּחוּן & בַּחִין m. *Idem*, Jef. 23, 13. Al. Specula exploratoria; turris munita.

בָּחַר *Elegit, felegit; Inveftigavit, exploravit*; conftr. cum Acc. feu cum בְּ. Conftructum vero cum Acc. fequente Præpof. מִן fignificat *Elegit præ altero*, 2 Sam. 6, 21. Præt. Devt. 7, 6. Part. בֹּחֵר *Eligens*, 1 Sam. 20, 30. Inf. בְּחוֹר *Eligendo*, 1 Sam. 2, 28. c. Aff. בָּחֳרִי *Eligere meum*, Ez. 20, 5. Imper. בְּחַר *Elige*, Ex. 17, 9. Pl. בַּחֲרוּ *Eligite*, Jof. 24, 15. Fut.

אֶבְחַר *Eligam* ; cum ה parag. אֶבְחֲרָה, Job. 9, 14. NIPH. נִבְחַר *Electus est*, Jer. 8, 3. Part. נִבְחָר *Electus* i. e. Optimus, Prov. 8, 10. 19. Conv. Syr. ܒܚܰܪ Exploravit; inde ܓܒܝܐ Electus, 1 Petr. 2, 6. nec non Ar. فخر (mutato videl. ב in פ) Prætulit alteri.

בָּחִיר m. *Electus*, cst. בְּחִיר 2 Sam. 21, 6. Aff. בְּחִירִי, *electus meus*, Jes. 42, 1. Pl. בחירים *Electi*, Ps. 105, 6.

בָּחוּר m. *Lectus*, *electus*; *Juvenis*, Ez. 9, 6. Pl. בַּחוּרִים; unde cst. בַּחוּרֵי *Electi*, 1 Sam. 26, 2.

בָּחוּר m. *Idem*. Pl. בַּחוּרִים, 1 Sam. 8, 16. *Juvenes*, Jes. 42, 22. *& populus hic direptus & depopulatus* (erit), *avertendo omnes juvenes illos; & in domos carcerum abdentur* &c. cst. בַּחוּרֵי, Ez. 23, 6. Aff. בַּחוּרֵיהֶם *Juvenes eorum*, 2 Chr. 36, 17.

בְּחוּרִים m. pl. (a sing. בָּחוּר) it. בְּחֻרִים *Juventus* i. e. ætas juvenum, Num. 11, 28.

בְּחֻרוֹת f. pl. *Idem*, Eccl. 12, 1.

מִבְחָר m. *Lectissimum*, *selectum*; *Optimum*, Gen. 23, 6. cst. מִבְחַר Jer. 48, 15. Pl. c. Aff. מִבְחָרָיו *Selectiones ejus*, Dan. 11, 15.

מִבְחוֹר m. *Idem*, 2 Reg. 3, 19. c. 19, 23.

בָּטָא *Effutivit*, *inconsiderate locutus est*, *pronunciavit*. Part. בֹּטֶה (pro בֹּטֵא; prout etiam Rabb. בָּטָא & בָּטָה promiscue dicitur) Prov. 12, 18. PIH. Inf. לְבַטֵּא *Effutiendo*, Lev. 5, 4. Fut. יְבַטֵּא *Effutiet*, ib. Ps. 106, 33. Videtur hoc verbum a nomine Syr. ܒܰܛܳܐ; Ar. بط, بطة Anas, ortum esse, & significare propr. Herausschnattern; aut vice versa hoc esse a בָּטָא; it. convenire cum בָּרָא, Syr. ܦܪܐ Effutivit, nec non cum Ar. بدأ IV. Protulit vocem.

מִבְטָא m. *Inconsiderate pronunciatum*, Num. 30, 7. 9.

I. בָּטַח 1) *Fisus*, *confisus*, *fretus*, *firmiter innixus est*; *Fiduciam habuit*, *posuit*. Cst. cum ב, אֶל & עַל. 2) *Securus*, *pacatus fuit*. Convenire videtur Ar. بطح Conjecit s. prostravit resupinum; بطيح Resupinus; qs. Conjecit aut conjectus fuit in aliquem v. g. in Deum, sicut etiam Ps. 22, 11. dicitur: Super te

te conjectus sum ab utero. Præt. Job. 6, 20. f. in pausa: בָּטָחָה. *Confisa est*, Zeph. 3, 2. Part. act. בּוֹטֵחַ, *confidens*, Devt. 28, 52. pass. בָּטוּחַ, *confisus*, *fretus*, Jes. 26, 3. Inf. cst. בְּטוֹחַ *Confidere*, Ps. 118, 8. c. Aff. בִּטְחֵךְ, τὸ *Confidere tuum*, Jer. 48, 7. Imp. בְּטַח *confide*, Ps. 37, 3. Fut. אֶבְטַח, *confidam*, Ef. 12, 2. תִּבְטָחוּ *confident*, Jer. 49, 11. altera forma 3. f. pl. eadem cum forma masc. pro תִּבְטַחְנָה, irreg. HIPH. הִבְטִיחַ *Confidentem*, *securum reddidit; spem fecit; promisit*. Præt. Jer. 28, 15. Fut. יַבְטַח. *confidere faciet*, 2 Reg. 18, 30. Part. c. Aff. מַבְטִיחִי, *securum faciens me*, Ps. 22, 10. Sed בֹּטֵחַ Jer. 12, 5. videtur esse ab Ar. بدح (ד pro ט) succubuit, defecit, & vertendum: *Si tu succumbis* &c.

בֶּטַח m. *Fiducia*, *securitas*, *confidentia*; it. Adverbialiter: *Secure*, Gen. 34, 25. Sed & cum ל aut ב v. g. בֶּטַח pro בְּבֶטַח vel לָבֶטַח *Ad securitatem*, *secure*, *tuto*, *confidenter*, Lev. 25, 18. Prov. 10, 9.

בִּטְחָה f. *Fiducia*, Jes. 30, 15.

בִּטָּחוֹן m. *Idem*, Eccl. 9, 4.

בַּטֻּחָה f. Hinc Pl. בַּטֻּחוֹת *Securitates*, Job. 12, 6.

מִבְטָח & מִבְטָח m. *Fiducia*, Ps. 75, 6. Aff. מִבְטַחִי *Fiducia mea*, Ps. 71, 5. מִבְטַחָהּ *Fiducia ejus*, Prov. 21, 22. מִבְטַחָם *Fiducia eorum*, Jer. 48, 13. Pl. מִבְטַחִים *Securitates*, Jes. 32, 18.

II. אֲבַטִּיחַ m. Hinc Pl. אֲבַטִּחִים *Pepones*, *melones*, Num. 11, 5. Ar. بطيخة Idem.

בָּטֵל *Cessavit*, *intermisit*, *quievit*; *vacavit a labore*, *otiosus fuit*; *Inanis*, *abolitus fuit*; *Periit*. Hebraice semel tantum occurrit. Præt. בָּטְלוּ *Cessaverunt*, Eccl. 12, 3.

בְּטֵל CHALD. *Idem*; (nec non Arab. بطل Idem) Præt. f. בְּטֵלַת *cessavit*, Esr. 4, 24. Part. f. בָּטְלָא *cessans*, ib. Pah. præt. בַּטִּלוּ *cessare fecerunt*, *impediverunt*, ib. v. 23. Inf. בַּטָּלָא, *impedire*, ib. v. 21.

בֶּטֶן f. *Venter*, *uterus*, *ventriculus*; *viscera*. Metaph. *Locus medius*; *Prominentia*, *projectura*, 1 Reg. 7, 20. Aff. בִּטְנִי, *venter meus*, Job. 19, 17. בִּטְנְךָ, & in pausa בִּטְנֶךָ, *venter tuus*, Prov. 22, 18. Rad. Ar. بطن Locum medium ingressus est; unde non minus بطن Venter.

בָּטְנִים m. pl. (a Sing. בָּטְנָה) *Piſtaciæ*, Gen. 43, 10. ab Ar. بطن Intus occultavit; Pelle obduxit; duplici enim cortice obductæ ſunt: Aut eſt Syr. ܒܛܡܬܐ, it. Ar. بُطْم Piſtacia terebinthina, Michaëlis. Huc referunt quidam

אַבְנֵט m. *Balteus*, *cingulum ventrale*; qſ. diceretur pro אַבְטֵן; ſed vide illud ſ. l.

בִּי Part. obſecrandi *Obſecro! quæſo! ah!* Gen. 43, 20. Ex. 4, 10. Dicitur vero pro הָבִי i. e. Imp. Hiph. a r. בוא, *Da*. Sed Jud. 6, 15. Hoſ. 13, 9. eſt. ἐν ἐμοί.

בִּין *Intellexit*. KAL, Præt. בִּינוֹתִי *Intellexi*, Dan. 9, 2. Inf. בִּין, *intelligendo*, Prov. 23, 1. Imp. בִּין *intellige*, *attende*, Dan. 9, 23. cum ה parag. בִּינָה Pſ. 5, 2. Pl. בִּינוּ *Attendite*, Devt. 32, 7. Conv. cum Ar. بان pro بين.

בִּינָה f. *Intelligentia*, Prov. 2, 3. Vid. etiam ſub בון.

בֵּין *Inter*; vid. בִּין.

בֵּיצָה *Ovum*; vid. בוץ.

בְּאֵר m. *Puteus*; (formæ צַיִר a צוּר) a Rad בור, quam vid. ſ. l. בוֹר vero Jer. 6, 7. eſt Symbolum duarum lectionum בַּיִר (ſ. בִּיר) & בּוֹר. Cæterum etiam Ar. بير eſt Puteus.

בִּירָה f. *Regia*; *Palatium*; *Caſtrum*, 1 Chr. 29, 1. Videtur pertinere ad בָּהַר, Ar. بهر Valde ſplenduit; dicique pro בְּהִירָה ut Ar. باهر & باهرة ſonat Admirabilis; Eminens; Magnus. Ceterum etiam Syr. ܒܝܪܬܐ dicitur Palatium, arx, caſtrum.

בִּירְתָא Chald. *Regia*, *baſilica*, *arx*, Eſr. 6, 2.

בִּירָנִיּוֹת f. pl. *Palatia*, *baſilicæ*, 2 Chr. 17, 12.

בַּיִת f. *Domus*; vid. בות.

בָּכָא m. Ar. بكا *Salix lacrimans*, Pſ. 84, 7. Pl. בְּכָאִים 2 Sam. 5, 23. 24. Al. Morus; Sycomorus; Al. Balſamum; Al. Fletus; Chald. Quercus.

בָּכָה *Flevit*, *ploravit*, *lacrimas profudit*; *deflevit*; *vagivit*. Conſtr. cum acc. עַל, אֶל & לְ. (Chald. בְּכָא; Syr. ܒܟܐ; Ar. بكا Idem.) Præt. בָּכִיתִי, *Deflevi*, Job. 30, 25. Part. m. בּוֹכֶה f. בּוֹכִיָּה.

f. בּוֹכִיָּה, *Flens*, Ex. 2, 7. Thr. 1, 16. Inf. בְּכוֹ & בָּכֹה *flendo*, Jes. 30, 19. 1 Sam. 1, 10. cst. בְּכוֹת, Gen. 43, 30. Imp. pl. (בְּכוּ) בְּכוּ, *Flete* (*indesinenter*) Jer. 22, 10. Fut. 2. perf. תִּבְכֶּה, *flebis*; cum ו conv. וַתֵּבְךְּ 2 Sam. 12, 21. 3. perf. f. תִּבְכֶּה, *flebit*, cum ו conv. וַתֵּבְךְּ, Gen. 21, 16. Pl. יִבְכּוּ *flebunt*, Lev. 10, 6. pro eo יִבְכָּיוּן Job. 31, 38. PIH. Part. f. מְבַכָּה *deflens*, Jer. 31, 15.

בֶּכֶה m. *Fletus; ploratus*, Esr. 10, 1.

בְּכִי m. *Idem*, Joël 2, 12. in pausa בֶּכִי Jes. 15, 3. c. Aff. בִּכְיִי *Fletus meus*, Ps. 6, 9.

בְּכִית f. *Idem*. Aff. בְּכִיתוֹ *Fletus ejus*, Gen. 50, 4.

בָּכוּת f. *Idem*, Gen. 35, 8.

נִבְכִּים m. Cst. עַד נִבְכֵי יָם *usque ad confluxiones*, i. e. profunditates s. fontes *maris*, Job. 38, 16. qs. Part. Niph. pl. a בָּכָה, significatione tamen a verbo בָּכַךְ desumta, Ar. بكّ Confluxit.

בכר. Ar. بكر Diluculo, admodum mane, tempestive venit s. fecit aliquid. In V. Conj. Præcessit. In VIII. Primitias rei accepit; it. Primo partu marem genuit foemina. Hinc

בְּכוֹר m. 1) *Primogenitus, primogenitum*. Proprie de primo partu matris, latius vero de omni primo rei dicitur. 2) Etiam per hoc Substant. Hebraice Superlativum exprimi volunt, ut בְּכוֹר מָוֶת dirissimum mortis genus, Job. 18, 13. sed denotat potius præcocitatem in isto loco, v. g. *præcox mors*, ut Ar. بَكُور f. بَكِير Præcox v. g. palma, fructus &c. Pl. cst. בְּכוֹרֵי, *Primogeniti*, Ps. 135, 8. Metaph. בְּכוֹרֵי דַלִּים *Primi tenuium* i. e. tenuissimi, Jes. 14, 30. Michaëlis legit בְּכָרַי pascua mea. Pl. f. בְּכוֹרוֹת *Primogenita*, Neh. 10, 36. Hinc porro

בִּכֵּר PIH. 1) *Primogenitum protulit*, vel *constituit; Jus primogenituræ dedit*. 2) *Primitias obtulit*. Inf. בַּכֵּר, *primogenitum facere*, Deut. 21, 16. Fut. יְבַכֵּר, *primitias offeret*, Ez. 47, 12. PYH. בֻּכַּר *Primum genitum est*. Fut. יְבֻכַּר *primogenitum edetur*, Lev. 27, 26. HIPH. Part. f. מַבְכִּירָה *Primipara*, Jer. 4, 31.

בְּכֹרָה f. *Primogenitura; Jus primogenituræ; Primogenita*; Gen. 25, 34.

בְּכִירָה f. *Primogenita*, Gen. 19, 31.

בִּכּוּרִים m. pl. *Primitiæ. Primitivi fructus*, Lev. 23, 17. it. בִּכֻּרִים Lev. 23, 20. Reg. בִּכּוּרֵי Ex. 23, 16. c. Aff. בִּכּוּרֶיךָ *Primitiæ tuæ*, Lev. 2, 14.

בִּכּוּרָה f. *Primus, præcox fructus*, Mich. 7, 1. In בְּבִכּוּרָהּ Jes. 28, 4. Mappik redundat.

בִּכּוּרוֹת f. pl. (a Sing. בִּכּוּרָה) *Præcocia, Primi proventus*, Jer. 24, 2.

בֵּכֶר m. Unde Pl. est. בִּכְרֵי *Cameli juvenci*, Jes. 60, 6. Dicitur nonnullis pro בֶּרֶךְ a Genua flectendo, prout etiam Arab. بِرْكٌ Agmen camelorum significet; sed Ar. potius بِكْرٌ collect. dicuntur Juvenci cameli.

בִּכְרָה f. *Camelus juvenca*, Jer. 2, 23. ut Ar. بَكْرَةٌ Juvenca camelus.

בַּל Part. 1) *Non, nequaquam*. 2) *Vix*, Jes. 33, 23. Rad. est. Ar. بَلَّ in IV. Conj. Noluit, Absens fuit. Hinc qs. Absentia, defectus.

בְּלִי Part. *Non; Sine, absque, præter*. 1) Juncta nomini commode per Defectum exponitur, v. g. עַד בְּלִי יָרֵחַ *usque ad defectum lunæ* i. e. donec luna non sit, Ps. 72, 7. בִּבְלִי דַעַת *in defectu scientiæ* i. e. inscius, Devt. 4, 42. לִבְלִי־חֹק *ad defectum modi* i. e. immodice, Jes. 5, 14. לִבְלִי־אֹכֶל *ad defectum cibi*, i. e. sine cibo, Job. 38, 41. מִבְּלִי לְבוּשׁ *propter defectum vestis* i. e. absque veste, Job. 24, 7. הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים (pleonastice) *An propter defectum non sepulcrorum*, i. e. quod non sint, Ex. 14, 11. מִבְּלִי לוֹ *propter defectum ei* i. e. quod nihil proprii habet, Job. 18, 15. 2) Verbis vero, per Deesse, v. g. עַל בְּלִי הִגִּיד *quod defuerit indicare* i. e. non indicaverit, Gen. 31, 20. Ar. بِلَا Sine.

בְּלִימָה f. *Nihilum*, LXX. οὐδέν, Job. 26, 7. Comp. ex בְּלִי & מָה.

בִּלְתִּי Part. *Non*. 1) Absol. Num. 21, 35. עַד־בִּלְתִּי *usque donec non*, Job. 14, 12. בִּלְתִּי אִם *Nisi, præter*, Gen. 47, 18. לְבִלְתִּי *ad non*, Ez. 13, 3. מִבִּלְתִּי *propterea quod non*, Ez. 16, 28. it. *Sine*, Jes. 14, 6. לְבִלְתִּי הוֹעִיל *sine prodesse* i. e. frustra, Jer. 7, 8. לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ *absque tangere te*, i. e. sine tactu tui, Ruth. 2, 9. 2) Cum Aff. בִּלְתִּי *absque me*, Jes. 10, 4. אֵין בִּלְתִּי *Nemo præter me*, Hos. 13, 4. אֵין בִּלְתֶּךָ *nemo præter te*, 1 Sam. 2, 2.

בַּל m. Chald. *Cor*, *animus*. (Sic etiam Syr. ܒܠܐ; nec non Ar. بال Cor, animus.) Dan. 6, 15.

בְּלָא Chald. vid. בְּלָה mox infra.

בלג. Ar. بلج In II. Conj. Gavisus est. IV. Lætitia perfudit. Hinc HIPH. הִבְלִיג *Voluptatem cepit; recreavit, exhilaravit se;* it. *gratum fecit sibi aliquid*. Part. מַבְלִיג, *exhilarans se*. Fut. אַבְלִיג *exhilarabo me*, & cum ה parag, אַבְלִיגָה, Job. 9, 27. 10, 20. Ps. 39, 14.

מַבְלִיגִית f. *Recreatio*, *confortatio*, Jer. 8, 18.

בָּלָה Ar. بلي & بلا, *Vetustate aut senio tritus, attritus, detritus, consumtus fuit*, Devt. 29, 5. Gen. 18, 12. Præt. f. בָּלְתָה *Attrita est*, Devt. 8, 4. Inf. constr. cum Aff. בְּלֹתִי (postquam) *Senio confecta sum*, Gen. 18, 12. Fut. יִבְלֶה, *consumitur*, Job. 13, 28. PIH. בִּלָּה *Consumsit*, *trivit*, *detrivit*. Præt. Thr. 3, 4. Inf. c. Præf. לְבַלּוֹת *ad consumendum*, Ps. 49, 15. Fut. pl. יְבַלּוּ *consument*, Jes. 65, 22. Job. 21, 13. Not. מְבַלְּהִים Esr. 4, 4. est symbolum duarum lectionum, sc. מְבַהֲלִים deterrentes, & מְבַלְּהִים stupefacientes, a بله stupefecit.

בָּלֶה m. *Vetus*, *attritum*. Pl. בָּלִים *Veteres*, Jos. 9, 4. Hinc Gr. παλαιός, vetus.

בָּלָה f. *Senex effoeta*, Ez. 23, 43. Pl. בָּלוֹת *triti*, v. g. calcei, Jos. 9, 5.

בְּלִי m. *Consumtio*, παλαίωσις, Jes. 38, 17.

בְּלוֹא m. Hinc Pl. cst. בְּלוֹיֵ & בְּלוֹאֵי *Veteramenta*, *vetustate consumta vestimenta*, Jer. 38, 11. 12.

תַּבְלִית f. *Idem*; nec non *Afflictio*, Es. 10, 25.

בַּלָּהָה f. *Terror*, vid. sub בהל.

בְּלִי f. בְּלָה, בְּלָא Chald. *Consumtus, attritus fuit vetustate.* Hinc PAH. בַּלֵּא Attrivit. Fut. יְבַלֵּא *Atteret*, Dan. 7, 25.

בְּלוֹ pro בְּלוֹת f. Chald. *Tributi genus*; Esr. 4, 13. 20. 7, 24. LXX. Φόρος: cujus quidem differentia a מִנְדָּה & הֲלָךְ in eo posita videtur, quod מִנְדָּה Tributum ex domibus & fundis; בְּלוֹ Tributum ex rebus consumtioni obnoxiis; הֲלָךְ denique Tributum ex viis denotet. Al. בְּלוֹ Tributum provinciale vetus & solitum.

בְּלִיַּעַל

בְּלִיַּעַל m. *Abjectus*, *infimæ conditionis*; hinc בְּנֵי בְלִיַּעַל *Homines abjectissimi*, Devt. 13, 14. Al. Futilis; nequam, profligatus homo, i. e. qui aliis nil nisi damna aut exitium parat; Dici scil. per μείωσιν Hominem nullius utilitatis pro pestilentissimo, Jud. 19, 22. Job. 34, 18. LXX. ἄνομος; παράνομος; ἀσεβής. Videtur vero vox esse composita ex בְּלִי, minime, & יַעַל (a verbo יָעַל, Ar. وعل Eminuit) Eminens; i. e. Abjectus.

בֶּלֶט vid. sub. לוט.

בָּלַל *Perfudit*; it. *Confudit*, *miscuit*, *commiscuit*. Præter. KAL semel Passive בַּלּוֹתִי *Perfusus*, *delibutus sum*; aut neutraliter, *Madeo*, Ps. 92, 11. Part. Pah. בָּלוּל *Mixtus*, Ex. 29, 40. Fut. וְנָבְלָה & *confundamus*, pro נָבֹלָּה, a forma נָבַל, Gen. 11, 7. וַיָּבוֹל & *pabulum miscuit*, Jud. 19, 21. est Symbolum duarum lectionum וַיָּבֶל & וַיָּבוֹל. HITHP. הִתְבּוֹלֵל *permistum se præbuit*, Hos. 7, 8. Ar. بَلَّ Humidus fuit, maduit. Syr. ܒܠܠ, nec non Ar. بلبل Confudit, commiscuit.

בְּלִיל m. *Pabulum*, *farrago*, Jes. 30, 24. Job. 6, 5. Al. Pabulum viride; minus recte!

חֶבֶל m. *Amor insanus*, i. e. incestus nefandus (Ar. تَبْل Amoris insania, a تبل Dementavit amore sui femina.) Lev. 18, 23. 20, 12. Pertinent itaque ad תבל.

תְּבַלֻּל m. *Suffusio* s. *leucoma oculi*, qs. nigro pupillæ superfusum. Lev. 21, 20. Michaëlis, Quivis oculorum morbus a تبل Ægrum reddidit. Al. aliud.

בָּלַם Ἅπαξ λεγόμενον, *Constrinxit*, *obturavit*, pec. os; *capistravit*. Inf. בְּלוֹם *Constringere*, Ps. 32, 9. Chald. & Syr. ܟܠܡ Id. unde ܟܠܡܬܐ capistrum. Prope etiam accedit Ar. بلم IV. Tacuit, siluit.

בְּלִימָה vid. sub. בַּל.

בָּלַס Ἅπαξ λεγόμενον, *Scalpsit*, *vellicavit*, Part. בּוֹלֵס Am. 7, 14. LXX. κνίζων, ut & Hieron. Vellicans, i. e. Ficus sycaminorum vellicando ad maturitatem & esui aptans colligensque v. Plin. H. N. L. XIII. c. 7. Hinc Ar. بلس, ut & Æthiop. *Balasa*, Ficus tam arbor, quam fructus; præcipue Ficus alba i. e. matura.

matura. Conv. videtur Ar. بلت Præcidit. Al. Perquirens; Al. Siccans, ut Aben Eſra; Al. Pinſens ac in maſſam redigens.

I. בָּלַע KAL, 1) *Abſorpſit, deglutivit, devoravit;* non ſecus atque Ar. بلع Hinc Deglutire ſputum ſuum, dicit: aliquantulum temporis v. g. requieſcere, habere &c. 2) Metaph. *Perdidit; ſuſtulit e medio;* cui aliquo modo couvenit Syr. ܒܠܥ Percuſſus fuit, it. Ar. بلع Perforavit. Præt. c. Aff. בְּלָעַנִי *Abſorpſit me*, Jer. 51, 34. foem. בָּלְעָה *abſorpſit*, Num. 16, 30. Inf. cſt. בְּלוֹעַ *Deglutire*, Jon. 2, 1. c. Aff. בִּלְעִי (a forma בֶּלַע) *deglutire meum*, Job. 7, 19. Fut. יִבְלָע *Deglutiet*, Job. 20, 18. Pl. f. תִּבְלַעְנָה *deglutient*, Gen. 41, 7. NIPH. Præt. נִבְלַע *Abſorptus eſt*, Hoſ. 8, 8. PIH. בִּלַּע 1) *Abſorpſit, deglutivit, devoravit.* 2) *Deſtruxit, abolevit, perdidit*, Job. 2, 3. it. *Eradicavit, extirpavit, plane abſtulit*, Job. 8, 18. Eſ. 25, 7. 8. 3) Inf. בַּלַּע *vel minimo temporis momento*, i. e. dum quis ſputum ſuum deglutiverit, Num. 4, 20. v. Kal. Præt. pl. בִּלָּעְנוּ, *Abſorpſimus*, Thr. 2, 16. c. Aff. בִּלַּעֲנוּהוּ *abſorpſimus eum*, Pſ. 35, 25. Part. pl. c. Aff. מְבַלְּעָיִךְ *Abſorbentes te*, Jeſ. 49, 19. Inf. בַּלַּע & בַּלֵּעַ *Abſorbere*, Thr. 2, 8. Hab. 1, 13. Imp. בַּלַּע *Abſorbe*, Pſ. 55, 10. Fut. אֲבַלַּע & אֲבַלֵּעַ *Abſorbebo*, 2 Sam. 20, 20. Jeſ. 19, 3. PYH. בֻּלַּע *Corruptus, perditus fuit; nocitum eſt, internecio facta eſt ei.* Part. pl. מְבֻלָּעִים *Perditi*, Jeſ. 9, 15. Fut. יְבֻלַּע *Perdetur, abſorbebitur*, 2 Sam. 17, 16. HITHP. הִתְבַּלַּע *Abſorpſit ſe*, i. e. Evanuit. Fut. f. תִּתְבַּלַּע *Abſorbebit ſe*, Pſ. 107, 27.

בֶּלַע m. 1) *Deglutitio; abſorptum;* c. Aff. בִּלְעוֹ *abſorptum ejus* i. e. ab eo, Jer. 51, 44. 2) *Pernicies, perditio; noxa*, Pſ. 52, 6. ubi ob pauſam dicitur בָּלַע.

II. בלע. Unde NIPH. נִבְלַע *Inebriatus eſt*, Jeſ. 28, 7. Conv. بلغ Vicit eum vinum. PYH. Fut. כִּי יְבֻלָּע, *ut oratione vincatur*, qſ. ad ſilentium redigatur, Job. 37, 20. Nam verbum Arab. modo allatum ſignificat quoque: Ultimatus, oratione victus fuit.

בִּלְעֲדֵי (comp. ex בַּל & עַד) *Præter, præterquam; excepto.* Regim. בִּלְעֲדֵי & בִּלְעֲדֵי Job. 34, 32. Num. 5, 20. c. Aff. בִּלְעָדַי & מִבַּלְעָדַי *Præter me*, Jeſ. 45, 6. c. 44, 6. בִּלְעָדֶיךָ *Præter te*, Gen. 41, 44.

בָּלַק *Perrupit, effregit*; *deſolavit incolis*; LXX. ἐρημόω, deſolo. KAL, Part. c. Aff. …קָהּ *Deſolans eam*, Eſ. 24, 1. PYH. Part. f. מְבֻלָּקָה *Deſolata*, Na…, 11. Ar. بلق Abripuit ſecum lapides fluxus; unde بَلُّوقَة Deſertum, Solitudo.

בִּלְתִּי *Non*; vid. בַּל.

בָּמָה f. (comp. ex בְּ Præf. & אָמָה Fumus i. e. Suffitus, pro בְּאָמָה, ad ſuffitum ſ. cum ſuffitu. vid. 2 Reg. 16, 4. 1 Reg. 3, 3. Hanc enim notationem vocis non ſolum Kamez invariatum poſtulare videtur, ſed etiam uſus antiquus altarium. Arab. vero أمّ dicit Fumavit, fumum fecit) 1) *Ara*, *Sacellum*, 1 Reg. 3, 4. Quia vero plerumque in collibus exſtruebantur; hinc Metaph. 2) *Excelſum*, 1 Sam. 9, 12. It. *Ara idolorum*. Pl. בָּמוֹת *Excelſa*, *colles*, Num. 21, 20. c. Aff. בָּמוֹתָם *Excelſa ſua*, Pſ. 78, 58. Aſſumta terminatione maſc. in Reg. dicitur etiam בָּמֳתֵי f. בָּמוֹתֵי Devt. 32, 13. c. Aff. בָּמוֹתֵימוֹ *Excelſa eorum*, Devt. 33, 29. Al. eſt Græcum βωμός. Al. pro בְּאָמָה (a בָּאָה Venit) Locus conventus publici.

בָּנָה 1) *Ædificavit*, *exſtruxit*, *conſtruxit*, *condidit*; *inſtauravit*, *reparavit*; it. *Munivit*, ſi de urbe ſermo eſt. 2) Metaph. *Ditavit*, *locupletavit*, *auxit*. 3) *Liberos procreavit* aut *ſuſcepit*. Præt. בָּנִיתָ *Ædificaſti*, Devt. 6, 10. Part. act. בּוֹנֶה *Ædificans*, Gen. 4, 17. paſſ. בָּנוּי *Ædificatus*, Jud. 6, 28. Inf. abſ. בָּנֹה *Ædificando*, 1 Reg. 8, 13. Cſtr. cum Aff. בְּנוֹתֵךְ pro בְּנוֹתֵךְ, *Ædificare tuum*, Ez. 16, 31. Imp. בְּנֵה *Exſtrue*, Num. 23, 1. Fut. יִבְנֶה *Ædificabit*, Devt. 25, 9. cum ו Conv. וַיִּבֶן Gen. 2, 22. c. Aff. יִבְנֵהוּ, & inſerto Nun Epenth. יִבְנֶנּוּ, *Ædificabit eum*, ſ. *eam*, Job. 20, 19. Neh. 3, 14. NIPH. נִבְנָה *Ædificatus eſt*, 1 Reg. 3, 2. perf. 2. f. וְנִבְנֵית (&) *Ædificaberis*, Jer. 31, 4. Part. נִבְנֶה *Ædificatus*, 1 Chr. 22, 19. Inf. הִבָּנוֹת *Ædificari*, Hagg. 1, 2. Fut. אִבָּנֶה *Ædificabor*, Gen. 30, 3.

בְּנָה, בְּנָא, בְּנֵי CHALD. *Idem*. Præt. c. Aff. בְּנָהִי *Ædificavit eam*, Eſr. 5, 11. בְּנַיְתַהּ *Ædificavi eam*, Dan. 4, 27. Pl. בְּנוֹ *Ædificarunt*, Eſr. 6, 14. Part. Ben. pl. בָּנַיִן *Ædificantes*, Eſr. 4, 12. Peh. בְּנֵה *Ædificatus*, ib. 5, 11. Inf. לְמִבְנֵא *ad Ædificandum*, ib. 5, 2. & לְמִבְנְיָה v. 9. & לִבְנֵא v. 3. Fut. pl. יִבְנוֹן *Ædificent*,

cent, ib. 6. 7. HITHP. אִתְבְּנֵא *Ædificatus est*. Part. מִתְבְּנֵא *Ædificatus*, ib. 5. 8. Fut. יִתְבְּנֵא *Ædificetur*, v. 15. Ar. بنا *Ædificavit*. Beneficio & favore profecutus eft. Liberos procreavit.

בֵּן (vel בֶּן Devt. 25, 2.) m. *Filius*, *natus* (a בָּנָה dictus, quia per filios familia aedificatur f. augetur) It. *Nepos*, Gen. 29, 5. 2 Sam. 19, 24. *Filius adoptivus*, Ex. 2, 10. *Gener*, 1 Sam. 24, 17. It. *Pullus* aut *Catulus*, Lev. 12, 6. 2) Metaph. *Ramus*, Gen. 49, 22. Cft. & ante Maccaph, בֶּן־ Gen. 17, 17. Efth. 2, 5. it. בְּנוֹ Num. 24, 3. Cum י parag. בְּנִי Gen. 49, 11. c. Aff. בְּנִי *Filius meus*, Gen. 21, 10. בִּנְךָ *Filius tuus*, Gen. 22, 2. in paufa בְּנֶךָ Jud. 8, 22. Plur. בָּנִים (a Sing. inuf. בָּנָה) 1) *Filii*, *nati*, *liberi*. It. *Nepotes*, *posteri*, Pf. 137, 7. *Pulli*, Job. 39, 16. 2) Metaph. *Discipuli*, 2 Reg. 4, 38. cft. בְּנֵי, Gen. 6, 2. 4. c. Aff. בָּנַיִךְ *Filii tui*, Pf. 147, 13. בְּנִין Pl. m. CHALD. *Filii*. cft. בְּנֵי Dan. 2, 25. c. Aff. בְּנוֹהִי *Filii ejus*, Efr. 6, 10. (Ar. إِبْن Filius, natus. Pl. بَنُون Filii.) Not. pro בֵּן legitur etiam prifce אֶבֶן Filius; ut Chald. Pl. cft. אַבְנֵי. v. fub אֶבֶן.

בַּת f. (pro בֶּנֶת; ut Chald. Emph. בְּרַתָּא & Ar. بِنْت) 1) *Filia*, *nata*; *Puella*; *Neptis*; *Juvencula*. 2) Metaph. *Congregatio*, Thr. 1, 6. c. Aff. בִּתּוֹ *Filia ejus*, Gen. 29, 6. Pl. בָּנוֹת. 1) *Filiæ*, *natæ*. 2) Metaph. *Oppida*, *pagi*, *villæ*. 3) *Rami*, Gen. 49, 22. cft. בְּנוֹת Gen. 6, 2. c. Aff. בְּנוֹתֶיהָ *Filiæ ejus*, Jud. 11, 26.

בִּנְיָה f. *Ædificium*, Ez. 41, 13.

בִּנְיָן m. *Idem*. ib. v. 12.

בִּנְיָנָא m. CHALD. *Idem*. Efr. 5, 4.

מִבְנֶה m. *Ædificium*, *structura*. Hinc cft. מִבְנֵה Ez. 40, 2.

תַּבְנִית f. *Structura*; *fimilitudo*, *exemplar*, *forma*, 2 Reg. 16, 10.

תֶּבֶן m. *Stramen*, *palea*, Gen. 24, 25. (a בָּנָה dictum, quia fæpe ad aedificium adhibetur.) Ar. تِبْن Id.

מַתְבֵּן m. *Idem*, Jef. 25, 10. Referunt nonnulli ad rad. בָּנָה etiam

אֶבֶן m. & f. *Lapis*; & אָבְנַיִם 1) *Sella parturientium*, quod potius

potius ad בֵּן pertinet. 2) *Rota figuli;* Hoc vero ab אֶבֶן derivandum; unde ibi quærendum.

בנט unde nonnullis אַבְנֵט vid. fub א.

בְּנַס Chald. *Iratus, indignatus fuit, efferbuit*, Dan. 2, 12. Al. בְּנַס in ira, ut LXX. ἐν θυμῷ. Sed eft verbum, quod Targumice etiam Efth. 4, 17. Gen. 40, 2. Efth. 2, 21. legitur. Ar. بنس etiam dicit Retroceffit, i. e. abhorrens.

בסר Ar. بسر Intempeftivus, immaturus fuit. Hinc

בֹּסֶר m. *Omphax, labrufca; uva immatura*, Jer. 31, 29.

בֶּסֶר m. *Idem.* Unde בִּסְרוֹ *Omphacem ejus*, Job. 15, 33.

בְּעַד vid. עַד.

I. בָּעָה *Bullavit, bullas excitavit.* Fut. תִּבְעֶה, *Ebulliet*, Jef. 64, 1. NIPH. Part. נִבְעֶה *Tumens f. inflatus*, ut bulla, Jef. 30, 13. Ar. بغا Intumuit fanieque forduit. Conv. etiam بغ Efferbuit; unde

אֲבַעְבּוּעֹת f. pl. (a Sing. אֲבַעְבֻּעָה) *Bullæ, puftulæ tumidæ*, ac potius *Ulcera*, Ex. 9, 9.

II. בָּעָה *Petivit, expetivit; quæfivit, interrogavit.* Imp. cum Fut. תִּבְעָיוּן בְּעָיוּ *Quærere vultis, quærite*, Jef. 21, 12. NIPH. Præt. pl. נִבְעוּ *Requifita funt*, Obad. v. 6.

בְּעָא Chald. *Petiit; quæfivit*, Dan. 2, 16. Part. בָּעֵא f. בָּעְיָה *Petens*, Dan. 6, 14. 12. Inf. מִבְעֵא *Petere*, Dan. 2, 18. Fut. אֶבְעֵא *Quæram*, Dan. 7, 16. PAH. Fut. pl. יְבַעוֹן *Requifiverunt*, Dan. 4, 33. Ar. بغا Petiit; Quæfivit.

בָּעוּת f. Chald. *Petitio.* c. Aff. בָּעוּתֵהּ *Petitionem fuam*, Dan. 6, 14.

בָּעוּ (abjecto ת) f. *Idem*, ib. v. 8.

בְּעִי m. *Petitio, poftulatio*, Job. 30, 24. Rectius: in tumulum meum; unde vid. in עִיָּה.

בָּעַט *Recalcitravit.* Fut. יִבְעַט *Recalcitrabit*, Devt. 32, 15. Pl. תִּבְעֲטוּ *Recalcitrabitis*, 1 Sam. 2, 29. Syr. ܒܥܛ Idem, Act. 9, 5. Ar. V. Conj. تبعص Commotus & agitatus fuit, fpec. anguis, cum conculcatus contorquendo fe movet & agitat.

בָּעַל

בָּעַל I. Generaliter: *Habuit, poſſedit; particeps, compos fuit.* II. Hinc ſpecialiter: 1) Maritus uxorem, i. e. *Uxorem duxit; maritus fuit* aut *factus eſt.* 2) Dominus quocunque modo ſibi obnoxios fecit, i. e. *Dominatus eſt, imperavit; Dominus fuit.* 3) Poſſidens proprium aliquid, i. e. *Poſſedit; potitus eſt, obtinuit.* 4) Quicunque alius quamcunque aliam rem *Habuit.* III. *Faſtidivit;* tanquam filios ſpurios aeſtimavit: de qua ſignif. mox infra. Cſt. cum Acc. ב & ל. KAL, Præt. בָּעַל *Uxorem duxit*, Mal. 2, 11. Pl. c. Aff. בְּעָלוּנוּ *Dominati ſunt in nos;* ſ. *imperarunt nobis*, Eſ. 26, 13. Part. Ben. בֹּעֵל *Maritus;* Pl. c. Aff. בֹּעֲלַיִךְ *Mariti tui*, Eſ. 54, 5. Pah. f. בְּעוּלָה, ὕπανδρος, *Maritata*, ib. v. 1. ſed Terra בְּעוּלָה *habitata*, Eſ. 62, 4. Fut. יִבְעַל *Uxorem ducet*, Jeſ. 62, 5. Pl. c. Aff. יִבְעָלוּךְ *Habebunt ſibi* i. e. gaudebunt, te ſibi potitos eſſe, ib. Ar. بعل Maritus evaſit; & femina uxor. Conjugium iniit. In V Conj. Obſecuta eſt marito. NIPH. Fut. f. תִּבָּעֵל *Uxor fiet, maritabitur*, Prov. 30, 23. Metaph. de regione Jeſ. 62, 4.

בַּעַל m. 1) *Maritus.* 2) *Dominus.* 3) *Poſſeſſor.* 4) *Habens*, ὁ ἔχων. Spec. 5) *Deus populi alicujus*, h. e. ab eo pro ſupremo Domino habitus atque cultus. Hinc in Regimine cum alio Subſtantivo conſtitutum varias ſignificationes ſubit; de quibus vid. Glaſſii Grammat. S. ad vocem בַּעַל. c. Aff. בַּעְלִי *Maritus meus*, Hoſ. 2, 18. בַּעְלָהּ *maritus ejus*, Devt. 24, 4. Plur. בְּעָלִים *Dii*, i. e. falſi, Hoſ. 11, 2. Jud. 2, 11. Cſt. בַּעֲלֵי Neh. 6, 18. c. Aff. בְּעָלֶיהָ *Habentes eam*, Eccl. 7, 12. בַּעֲלֵיהֶן *Maritos ſuos*, Eſth. 1, 17.

בְּעֵל m. CHALD. *Dominus*, Eſr. 4, 8.

בַּעֲלָה f. 1) *Domina*, 1 Reg. 17, 17. 2) *Habens*, 1 Sam. 28, 7. Reg. בַּעֲלַת.

II. בָּעַל (Ar. بعل Faſtidivit; cui confine eſt بغل Filios ſpurios eos eſſe affirmavit.) LXX. ἀμελεῖν; *Faſtidivit* aut *neglexit ut filios ſpurios.* Præt. בָּעַלְתִּי *Faſtidivi*, Jer. 31, 32. cf. Ebr. 8, 9. Al. Imperavi.

I. בָּעַר 1) *Arſit, exarſit, flagravit; Accenſus, ſuccenſus fuit*, v. g. ignis, ſeq. ב, Num. 11, 3. materia ardens, Eſ. 34, 9, fornax, Mal. 3, 19. rubus, Ex. 3, 2. 2) Metaph. *Illuxit, inclaruit, colluſtratus fuit*, Eſ. 62, 1. 3) *Excanduit, exarſit* אַפּוֹ

 ira

ira ejus, Pf. 2, 12. 4) *Auctus fuit*, *invaluit*, ut ignis, Ef. 9. 17. Hinc Chald. בְּעַר Exarfit; nec non Æthiop. *Bayra*, Ardor, incendium. Præt. f. בָּעֲרָה *Arfit*, Ef. 10, 17. Part. m. בּוֹעֵר *Incenfus*, Mal. 3, 19. foem. בּוֹעֵרָה ,בּוֹעֲרָה & בּוֹעֶרֶת *Incenfa* Jef. 34, 9. c. 30, 33. Jer. 20, 9. Sed בּוֹעֵרָה Hof. 7, 4. eft mafc. cum ה parag. Fut. יִבְעַר *Ardebit*, Ex. 3, 3. PIH. בִּעֵר *Accendit*, *incendit*, Lev. 6, 12. Part. pl. מְבַעֲרִים *Incendentes*, Jer. 7, 18. Inf. בָּעֵר *Accendere*, Jef. 6, 13. c. Aff. בַּעֲרָם *accendere eas* 2 Chr. 4, 20. Fut. pl. תְּבַעֲרוּ *Accendetis* Ex. 35, 3. PYH. Part. f. מְבֹעֶרֶת *Accenfa*, Jer. 36, 22. HIPH. הִבְעִיר *Combuffit*. Præt. הִבְעַרְתִּי *Incendam*, Nah. 2, 14. Part. הַמַּבְעִר *Incendens*, Ex. 22, 5. Fut. תַּבְעִיר *Combures*, Ez. 5, 2.

בְּעֵרָה f. *Incendium*, Ex. 22, 5.

II. בָּעַר. Ar. بعر (fignificatione a nomine بعير Onerarium jumentum, fpec. Camelus, it. Afinus, ein Lafthier, petita) Evafit in camelum, qf. ift ein tummes Lafthier worden. Hinc Hebr. *Obbrutuit; brutus, ftupidus, ftolidus fuit* aut *factus eft*; fcil. fimiliter a nomine בְּעִיר. Part. pl. m. בֹּעֲרִים *Bruti*, Pf. 94, 8. Fut. pl. יִבְעֲרוּ *Obbrutefcent*, Jer. 10, 8. NIPH. נִבְעַר *Stolidus factus eft*, *obbrutuit*, Jer. 10, 14. Part. f. נִבְעָרָה *Stolida*, Jef. 19, 11.

בְּעִיר m. *Brutum; jumentum*. c. Aff. בְּעִירוֹ *Pecus ejus*, Ex. 22, 4.

בַּעַר m. *Brutus*, *bardus*, *baro*, *ftupidus*, Prov. 12, 1. Pf. 73, 22. Ab his prope abeft

III. בָּעַר *Pavit*, *depavit*, *confumfit*. Fut. f. תִּבְעַר *Confumet*, Jef. 43, 2. PIH. בִּעֵר *Idem*, Ex. 22, 4. it. *Racemavit*, Ef. 3, 14. Fut. f. תְּבַעֵר *Confumes*, Devt. 21, 9. HIPH. הִבְעִיר *Idem*. Fut. יַבְעֶר, & feq. Maccaph, יַבְעֶר־ *Confumet*, Ex. 22, 4.

IV. בָּעַר *Abftulit*, *removit*, *eliminavit* tanquam ftercus e ftabulo. (Unde Ar. بعر Collect. بعرة Unit. Stercus cameli vel ovis, qf. eliminatum aut eliminandum; nec non مبعر Stabulum quadrupedis cujuscunque.) PIH. בִּעֵר *Idem*. Præt. 1 Reg. 22, 47. בִּעַרְתִּי *Removi*, 1 Reg. 14, 10. Inf. בָּעֵר *Removere*, Num. 24, 22. Fut. יְבַעֵר *Removebit*, 1 Reg. 14, 10. Pl. cum ה parag. נְבַעֲרָה

Re-

Removebimus, Jud. 20, 13. HIPH. הִבְעִיר *Idem*. Part. מַבְעִיר *Removens*, 1 Reg. 16, 3.

בעת. Ar. بغت de improviso accidit aut supervenit. Hinc NIPH. נִבְעַת *Perterritus, conturbatus fuit*, Esth. 7, 6. נִבְעָתִי *Perterritus sum*, Dan. 8, 17. PIH. בִּעֵת *Perterrefecit, perturbavit*, Foem. בִּעֲתַתְנִי (in pausa pro בִּעֲתַתְנִי) *Perterruit me*, Jes. 21, 4. בִּעֲתַתּוּ, pro בִּעֲתַתְהוּ *Perterruit eum*, 1 Sam. 16, 14. Pl. c. Aff. בִּעֲתֻהוּ *Perterruerunt eum*, Job. 18, 11. Part. f. cum Aff. מְבַעִתֶּךָ (a מְבַעֶתֶת) *Perturbans te*, 1 Sam. 16, 15. Fut. perf. 2. m. cum Aff. & Nun Epenth. תְּבַעֲתַנִּי (irreg.) *Terrebit me*, Job. 7, 14. perf. 3. f. תְּבַעֵת *Perterrebit*, Job. 13, 11. c. Aff. & Nun Epenth. תְּבַעֲתֶךָּ *Perterrebit te*, Job. 33, 7. Pl. c. Aff. יְבַעֲתֻהוּ *Perterrebunt eum*, Job. 3, 4.

בְּעָתָה f. *Terror*, Jer. 8, 15.

בִּעוּתִים m. pl. (a sing. בִּעוּת) *Terrores, Conturbationes*. Cst. בִּעוּתֵי Job. 6, 4. Aff. בִּעוּתֶיךָ *Terrores tui*, Ps. 88, 17.

בָּצָל m. *Cepa, bulbus*. Hinc בְּצָלִים m. pl. *Cepæ*, Num. 11, 5. Conv. Syr. ܒܨܠܐ, ut & Ar. بصل Id.

I. בָּצַע *Discidit, concidit, divisit, secuit; abrupit*. (Ar. بضع Amputavit partem. In partes concidit; secuit.) It. *Sauciatus, vulneratus fuit*. KAL, Imp. c. Aff. בְּצַעַם (pro בְּצַעֵם) *Abscinde ea*, Am. 9, 1. Fut. pl. יִבְצָעוּ *Sauciabuntur*, Joël. 2, 8. PIH. בִּצַּע *Idem*. Fut. c. Aff. יְבַצְּעֵנִי, *Abrumpet me*, Jes. 38, 12. Hinc

בֶּצַע m. *Frustulum, segmentum*, Jud. 5, 19. Ar. بضعة Id.

II. בָּצַע *Lucratus fuit; quæstum fecit; quæstui s. avaritiæ deditus fuit; Lucro inhiavit cum injuria alterius*. Ar. بضع in IV Conj. Sortem alicui ad quæstum faciendum dedit; it. بضع Collegit, comportavit. KAL, Inf. בְּצוֹעַ *Lucrari*, Ez. 22, 27. Fut. יִבְצַע *Quæstum faciet*, Job. 27, 8. PIH. בִּצַּע *Idem*. Fut. וַתְּבַצְּעִי *Lucraberis*, Ez. 22, 12.

בֹּצֵעַ m. *Lucripeta, quæstuosus quæstus mali*, Hab. 2, 9.

בֶּצַע m. *Quæstus, lucrum*, plerumque injustum. Gen. 37, 26. In pausa בָּצַע Ex. 18, 21. Aff. בִּצְעוֹ *Quæstus ejus*, Jes. 57, 17.

III. בצע. PIH. בִּצַּע *Perfecit, complevit*, Thr. 2, 17. Fut.

 תְּבַצַּע

יִבְצַע *Complebit*, Jef. 10, 12. Pl. f. תְּבַצַּעְנָה *Complebunt*, Zach. 4, 9. ab Ar. بصع Collegit; unde أبصع omnes.

בצץ. Ar. بضّ Paulatim fluxit & emanavit aqua; unde etiam بضض Pauca aqua i. e. Palus.

בִּץ m. *Palus coenofa*, *coenum*, Jer. 38, 22.

בִּצָּה f. *Idem*, Job. 8, 11. Pl. c. Aff. בִּצֹּאתָיו, pro בִּצּוֹתָיו *Cœna ejus*, Ez. 47, 11. Germ. Pfüze.

בָּצֵק *Intumuit*. Præt. בָּצֵקָה, in paufa, *Intumuit;* Devt. 8, 4. Pl. בָּצֵקוּ *Intumuerunt*, Neh. 9, 21. Conv. fere Ar. برق Caput extulit.

בָּצֵק m. *Maffa farinacea*, antequam vel tantillum fermentetur, Ex. 12, 39. Aff. בְּצֵקוֹ *Maffa fua*, ib. v. 34.

בִּצְקַת vid. in יצק.

בָּצַר 1) *Præcidit*, *vindemiavit*. Ar. بطر Præcidit, circumcidit. Part. בֹּצֵר *Vinitor*, *vindemiator*, Jer. 6, 9. Pl. בֹּצְרִים *Vindemiatores*, Jer. 49, 9. Fut. יִבְצֹר *Præcidet*, Pf. 76, 13. Pl. תִּבְצְרוּ *Vindemiabitis*, Lev. 25, 11. 2) PIHEL בִּצֵּר *In altum*, f. *præruptum & qf. præcifum montem aedificavit; munivit;* it. *Arduum fecit*, q. d. præruptum aut inacceffum. Inf. בַּצֵּר *Munire*, Jef. 22, 10. Fut. תְּבַצֵּר *Munies*, Jer. 51, 53. Unde videtur Ar. بصر III. Ex alto profpexit. NIPH. נִבְצַר *Difficile & arduum fuit.* Fut. יִבָּצֵר *Arduum erit*, Gen. 11, 6. Job. 42, 2.

בָּצִיר m. *Vindemia*, Lev. 26, 5. Aff. בְּצִירֵךְ *Vindemia tua*, Jer. 48, 32. it. *Munitus*, Zach. 11, 2. fec. keri.

בָּצוּר m. propr. Altus, arduus, præruptus. Fem. בְּצוּרָה *arduis & præruptis mœnibus munita*, v. g. urbs, arx &c. Jef. 2, 15. Pl. בְּצוּרוֹת & בְּצֻרוֹת *Ardua*, *difficilia*, *abftrufa*, it. *munita*, v. g. urbes, Devt. 1, 28. Jer. 33, 3.

בִּצָּרוֹן m. *Munitio*, *arx alta*, Zach. 9, 12.

מִבְצָר m. 1) *Munitio*, *munimentum*, Num. 32, 36. cft. מִבְצַר, Jof. 19, 29. Plur. מִבְצָרִים *Munimenta*, Num. 13, 19. cft. מִבְצְרֵי, Thr. 2, 2. מִבְצָרָיו *munimenta ejus*, Pf. 89, 41. מִבְצְרֵיהֶם *munimenta eorum*, 2 Reg. 8, 12. 2) *Loca*, *vel & delubra munita*, Dan. 11, 24. 39. Fem. pl. מִבְצָרוֹת *Idem*, ib. v. 15. Al. Spe-

Spectacula. 3) *Probatio, observatio*, Jer. 6, 27. ab Ar. بصر Vidit, prospexit; unde etiam مُبصرة Evidens probatio.

בַּצֹּרֶת f. *Defectus pluviæ, magna siccitas*, Jer. 17, 8. Pl. בַּצָּרֹת *Siccitates*, Jer. 14, 1. a Syr. ܒܨܪ Defecit.

בֶּצֶר m. *Munimentum, munitio*; in pausa בָּצֶר Job. 22, 24. Ar. بصر Lapis subalbidus; ex talibus enim munitiones fere exstrui solent. Al. Aurum, sed aliene! Al. Argentum, ut Aben Esra; non minus sine fundamento. Sensus autem verborum est: *Tum pones super pulvere munimentum* (i. e. exstrues etiam in pulvere domum munitissimam), *& in saxo pones flumina* (i. e. aquationes; Ar. enim مَنهل significat Locus aquationis) *Ophirica.*

בְּצַר m. *Munimentum, arx, castrum.* Pl. c. Aff. בִּצְרֶיךָ *Munitiones tuæ*, Job. 22, 25. Sed בְּצַר Job. 36, 19. est pro צַר cum Præf. ב, qui locus hunc sensum fundit: *Nonne æstimabit clamorem tuum non in angustia, & omnes corroborationes validas.* Al. Aurum lectissimum.

בָּקַע *Fidit, diffidit; scidit, discidit; rupit, disrupit, perrupit.* Conv. Chald. בְּקַע & Syr. ܒܩܥ Idem. Hinc Synecd. *Exclusit ova*, Jes. 34, 15. (Michaëlis, Fodit sc. locum in terra, ubi lateant.) Præt. בָּקַעְתָּ *Diffidisti*, Neh. 9, 11. Part. בֹּקֵעַ *Findens*, Ps. 141, 6. Inf. בְּקֹעַ; cum Aff. בָּקְעָם *Diffindere eos*, Am. 1, 13. Imp. בְּקַע; c. Aff. בְּקָעֵהוּ *Finde illud*, Ex. 14, 16. Fut. pl. יִבְקְעוּ *Perruperunt*, 2 Sam. 23, 16. Aff. וַיִּבְקָעוּהָ & *perruperunt eam*, 2 Chr. 21, 17. NIPH. Præt. נִבְקַע *Scissa est*, Job. 26, 8. Inf. הִבָּקַע *Perrumpi*, Ez. 30, 16. Fut. יִבָּקַע *Findetur*, Job. 32, 18. PIH. בִּקַּע *Discidit*, 2 Reg. 15, 16. Fut. יְבַקַּע & יְבַקֵּעַ *Discindet*, Ps. 78, 15. Gen. 22, 3. PYH. בֻּקַּע *Disruptus fuit.* Part. מְבֻקָּע *Disruptus.* Fem. מְבֻקָּעָה *Disrupta*, Ez. 26, 10. Fut. pl. יְבֻקָּעוּ *Disrumpentur*, Hos. 14, 1. HIPH. הִבְקִיעַ *Perrupit.* Inf. הַבְקִיעַ *Perrumpere*, 2 Reg. 3, 26. Fut. pl. c. Aff. & Nun Epenth. נַבְקִיעֶנָּה *Perrumpamus eam*, Jes. 7, 6. HOPH. הָבְקַע *Perruptus, expugnatus est.* Præt. f. הָבְקְעָה *Expugnata est*, Jer. 39, 2. HITHP. הִתְבַּקַּע *Ruptum se præbuit.* Præt. pl. הִתְבַּקָּעוּ *Rupti sunt*,

ſunt, Jof. 9, 13. Fut. pl. יִתְבַּקָּעוּ *Rumpentur*, Mich. 1, 4. Conv. etiam Ar. in VII. Conj. إنبقع Diſſectus eſt.

בֶּקַע m. *Dimidium*, v. g. ſicli; diſſectum in duas partes. Gen. 24, 22. Ex. 38, 26.

בָּקִיעַ m. unde Pl. בְּקִיעִים *Diſſectiones*, *rupturæ*, *rimæ*, Am. 6, 11. cſt. בְּקִיעֵי Jeſ. 22, 9.

בִּקְעָה f. *Vallis*, *convallis*, qſ. terra diſſecta, Jeſ. 40, 4. cſt.

בִּקְעַת Devt. 34, 3. Pl. בְּקָעוֹת, *Valles*, Jeſ. 41, 18. Ar. بُقْعَة Id.

בִּקְעָה f. Chald. *Idem*. Cſt. בִּקְעַת Dan. 3, 1.

בָּקַק *Evacuavit*; *effudit* v. g. regionem i. e. incolas, vitis palmites & folia; *exhauſit*; *eruncavit*. Ar. بقّ Multum aquæ fudit cœlum, q. d. evacuavit ſe. KAL, Præt. בַּקּוֹתִי *Evacuavi*, Jer. 19, 7. Pl. c. Aff. בְּקָקוּם *Evacuarunt eos*, Nah. 2, 3. Part. בֹּקֵק *Evacuans*, Hoſ. 10, 1. NIPH. נָבַק *Evacuatus*, *exhauſtus fuit*. Præt. f. נָבְקָה, pro נָבַקָּה, *Evacuata eſt*, Jeſ. 19, 3. Inf. & Fut. הִבּוֹק תִּבּוֹק *Evacuando evacuabitur*, Jeſ. 24, 3. PIH. בּוֹקֵק *Evacuavit*. Fut. יְבוֹקְקוּ *Evacuabunt*, Jer. 51, 2.

בַּקְבֻּק & בַּקְבּוּק m. *Lagena*, *ampulla*, *lecythus* ore anguſto, atque propterea, ſi evacuatur, ſonum edens; unde Ar. بقبق Bombum edidit amphora. 1 Reg. 14, 3. Jer. 19, 1.

I. בקר m. (unde mutato ק in כ Ar. بكر Diluculo fuit, ſurrexit, fecit aliquid. Properavit. Tempeſtive fecit aliquid.) 1) *Mane*, *diluculum*. 2) *Tempeſtive*, *mature*, Pſ. 5, 4. 46, 6. מִבֹּקֶר לָעֶרֶב *à mane ad veſperam*, Job. 4, 20. בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר *quolibet mane*, Jeſ. 28, 19. Pl. לַבְּקָרִים & לִבְקָרִים *ſingulis horis matutinis*; *mature*, Jeſ. 33, 2. Job. 7, 18. Hinc

בִּקֵּר PIHEL, *Diligenter luſtravit*, qſ. primo mane; *inquiſivit*, *diſquiſivit*. *Studioſe curavit*. Præt. c. Aff. בִּקַּרְתִּים *Quæſivi eos*, Ez. 34, 11. Inf. בַּקֵּר *Inquirere*, Pſ. 27, 4. Fut. אֲבַקֵּר *Quæram*, Ez. 34, 12.

בַּקַּר Chald. *Idem*. Præt. pl. בַּקַּרוּ *Inquiſiverunt*, Eſr. 4, 19. Inf. בַּקָּרָה *Inquirere*, Eſr. 7, 14. Fut. יְבַקַּר *Quæret*, Eſr. 4, 15. HITHP. יִתְבַּקַּר *Perquiratur*, Eſr. 5, 17.

בַּקָּרָה f. *Inquiſitio*, *curatio*, Ez. 34, 12.

בקורת

בַּקֹּרֶת f. *Idem*, Lev. 19, 20. Aben Efra, Flagellatio, quæ loro bovino fiat.

II. בקר. Ar. بقر Fidit, v. g. ungulam. Hinc

בָּקָר m. collect. *Armentum boum*, præcipue matrum f. vaccarum a fiffis ungulis dictarum; it. *Bos*. Gen. 18, 7. cft. בָּקָר, Num. 7, 88. Aff. בְּקָרְךָ *Bos tuus*, Gen. 45, 10. בְּקַרְכֶם *Bos vefter*, Devt. 12, 17. Pl. בְּקָרִים *Boves*, 2 Chr. 4, 3. Aff. בְּקָרֵינוּ *Boves noftri*, Neh. 10, 36. Ar. بقر coll. Boves.

בּוֹקֵר m. *Paftor pecudum*; LXX. αἰπόλος, Am. 7, 14. Al. Bubulcus; at fequitur v. feq. הַצֹּאן.

בִּקֵּשׁ PIHEL, *Quæfivit, inquifivit, perquifivit, percontatus fuit. Petivit, expetivit; poftulavit. Confuluit* f. *confilium expetivit. Conatus fuit, tentavit. Deditus fuit.* (Nullum hujus verbi in lingua Arabica aut Syriaca reperitur cognatum; a LXX. vero plerumque redditur per ζητέω, ἀναζητέω, ἐκζητέω, ἐπιζητέω, ἐπερωτάω; Targumice item per בְּעָא. Quæfivit.) Præt. f. בִּקְשָׁה *Quæfivit*, Eccl. 7, 28. c. Aff. בִּקַּשְׁתָּם *Quæfivit eos*, Hof. 2, 9. Pl. בִּקְשׁוּ *Dediti funt, ftudent fraudibus folertibus*, Eccl. 7, 29. Part. מְבַקֵּשׁ *Quærens*, Gen. 37, 16. Pl. מְבַקְשִׁים (excidente Dagefch) *Quærentes*, Thr. 1, 11. Inf. בַּקֵּשׁ, c. Aff. בַּקֶּשְׁךָ *Quærere tuum*, 1 Reg. 18, 10. Imp. בַּקֵּשׁ *Quære*, 1 Sam. 9, 3. Fut. אֲבַקֵּשׁ *Quæram*, Ruth. 3, 1. PYH. בֻּקַּשׁ *Quæfitus fuit*. Fut. יְבֻקַּשׁ *Quæretur*, Jer. 50, 20. וּתְבֻקְשִׁי, pro וּתְבֻקְשִׁי, & *quæreris*, ideo fcriptum, ut non legatur: utbhükkefchi, fed: utebhükkefchi, Ez, 26, 21.

בַּקָּשָׁה f. *Petitio, poftulatio*, Aff. בַּקָּשָׁתִי *Petitio mea*, Efth. 5, 8.

בַּר m. Hebr. & Chald. *Filius*; vid. in ברה.

בַּר m. *Frumentum*; vid. fub בָּרַר.

בְּרָא Chald. vid. fub. ברר.

בָּרָא *Creavit. Produxit ex nihilo* (cf. Rom. 4, 17.) Syr. ܒܪܐ; Ar. برأ Idem. Lat. Paro. Plerumque vero hoc verbum fimul involvit fignificationem verbi برى propr. Afciando aut præcidendo nitidum effecit aliquid; vid. Schultenfii Gram. Arab. p. 383. feq. KAL, Præt. c. Aff. בְּרָאָם *Creavit eos*, Gen. 5, 2. בְּרָאתִי *Creavi*,

Creavi, Gen. 6, 7. Part. בּוֹרֵא *Creator*, Jef. 40, 28. Aff. בּוֹרַאֲךָ *Creator tuus*, Jef. 43, 1. Pl. c. Aff. בּוֹרְאֶיךָ de Deo, Eccl. 12, 1. Inf. בְּרֹא *Creare*, Gen. 5, 1. Imp. בְּרָא *Crea*, Pf. 51, 12. Fut. יִבְרָא *Creabit*, Num. 16, 30. NIPH. נִבְרָא *Creatus fuit*; it. *Recreatus* i. e. ad priftinum nitorem reftitutus fuit. Præt. f. נִבְרֵאת *Creata fuifti*, Ez. 21, 30. Part. נִבְרָא *Creatus*, Pf. 102, 19. Inf. הִבָּרֵא *Creari*; c. Aff. הִבָּרַאֲךָ, pro הִבָּרְאֲךָ, ex CHALDAISMO, *Creari tuum*, Ez. 28, 15. הִבָּרְאָם *Creari illorum*, Gen. 2, 4. Fut. pl. cum Nun parag. יִבָּרֵאוּן *Creabuntur*, Pf. 104, 30. PIH. בֵּרֵא 1) *Præcidit, diffecuit, excidit; afciavit.* Præt. בֵּרֵאתָ *Præcidifti*, Jof. 17, 15. Inf. בָּרֵא *Diffecando*, Ez. 23, 47. Imp. בָּרֵא *Exfcinde*, Ez. 21, 19. 2) *Elegit, felegit*; fecundum nonnullos, pro verbo בָּרָה, Ez. 21, 19. Sed non minus denotat Excidit. HIPH. הִבְרִיא *Saginavit*, i. e. nitidum f. pinguem effecit. Inf. c. Aff. הַבְרִיאֲכֶם *Saginare vos*, 1 Sam. 2, 29. Ar. fonat مرأ Repletus fuit cibo, aut ورئ (ו pro ב) Pinguis fuit. Vid. mox infra בָּרָה. Michaëlis vero derivat illud a صرأ; quod minus verifimile.

בְּרִיאָה f. *Creatura*, Num. 16, 30.

בָּרִיא m. *Saginatus, pinguis*, qf. nitidus, perpolitus, Jud. 3, 17. Pl. בְּרִיאִים *Pingues*, 1 Reg. 5, 3. cft. בְּרִיאֵי Dan. 1, 15.

בְּרִיאָה, it. בְּרִיָּה (excidente א) f. *Pinguis, e; opima, um*, Hab. 1, 16. Ez. 34, 20. Pl. בְּרִיאוֹת *Pingues*, Gen. 41, 2. 4. 5.

בָּרָד m. *Grando*, Ex. 9, 18. ab Ar. برد Friguit. Hinc

בָּרַד *Grandinavit*, Jef. 32, 19. Ar. برد item Grandinavit.

בָּרוֹד m. fing. unde Pl. בְּרֻדִּים *Punctis notati*, Gen. 31, 10. Sic etiam Ar. برد Veftis ftriata.

I. בָּרָה *Comedit; recreavit, refecit fe cibo* aut *paftu*. Videtur hoc verbum fimul notionem refectionis involvere, adeoque fignificantius effe quam אכל, & convenire cum Ar. برء Convaluit, qf. fumfit ad reficiendum fe. Cf. 2 Sam. 12, 17. 13, 6. Cui itaque affinia quoque effent Ar. مرأ Repletus fuit cibo; ورئ Pin-

Pinguis fuit. Præt. 2 Sam. 12, 17. Fut. אֶבְרֶה *Comedam*, 2 Sam. 13, 6. 10. HIPH. הִבְרָה *Cibavit; refecit cibo.* Inf. הַבְרוֹת *Cibare*, 2 Sam. 3, 35. Fut. cum Aff. תַּבְרֵנִי *Cibabit me*, 2 Sam. 13, 5.

בָּרוּת f. *Cibus, edulium*, Thr. 4, 10.

בָּרוּת f. *Idem.* Aff. בָּרוּתִי *Cibus meus*, Pf. 69, 22.

בִּרְיָה f. *Idem*, 2 Sam. 13, 5.

II. בָּרָה *Elegit, felegit; diftinxit.* Conv. Ar. برى pro برق Diftinxit, feparavit. It. Diffecuit. Imp. בָּרוּ *Eligite*, 1 Sam. 17, 8.

בַּר m. *Filius*, q. d. Selectus. Pf. 2, 12. Aff. בְּרִי *Fili mi*, Prov. 31, 2.

בַּר m. CHALD. *Idem*, Dan. 3, 25. Aff. בְּרֵהּ *Filius ejus*, Dan. 5, 22.

בְּרוֹם m. *Selectiffimum*; cum Mem Intenfivo. Hinc Pl. גִּנְזֵי בְּרֹמִים Gazæ felectiffimorum, Ez. 27, 24. LXX. θησαυροὺς ἐκλεκτούς. Al. Veftium elegantium. Al. Arbores pretiofæ. Al. Ciftæ fraxineæ.

בְּרִית f. *Fœdus, pactum* (dictum a diffectione animalium, in pactis fieri folita.) Gen. 9, 13. Aff. בְּרִיתִי *Fœdus meum*, Gen. 6, 18.

בַּרְזֶל m. (pro בַּרְזֵר aut פַּרְזֵר dictum ob meliorem fonum, & hoc a verbo בְּרַז aut פְּרַז Chald. Ampliavit, auxit; in Conj. Pah. בַּרְזֵר aut פַּרְזֵר *Auctum*, ampliatum exhibuit; q. d. ampliatum fuper incude. Al. eft a בַּר Metallum, & זָלַל Vilis fuit; qf. metallum vile.) *Ferrum*, propr. cufum, Prov. 27, 17. CHALD. פַּרְזֶל, Emph. פַּרְזְלָא *Idem*, Dan. 2, 33. 34. 40. Hinc Ar. فرزل Compedibus conftrinxit; nec non فرزال Vinculum captivi.

בָּרַח 1) *Fugit, aufugit, effugit, transfugit;* it. *Erravit in defertum*, ut in fpecie Ex. 14, 5. Hinc Ar. برح Receffit, difceffit e fuo loco; abiit in terram incultam. KAL, Præt pl. בָּרְחוּ, in paufa בָּרָחוּ, Job. 9, 25. Jef. 22, 3. Part. m. בֹּרֵחַ *Fugiens*, Gen. 31, 2. f. בֹּרַחַת Gen. 16, 8. Inf. בְּרוֹחַ *Fugere*, Job. 27, 22. cft. בְּרֹחַ Gen. 31, 27. c. Aff. בָּרְחִי *Fugere meum*, 1 Reg. 2, 7. Imp. בְּרַח *Fuge*, Gen. 27, 43. Fut. אֶבְרַח *Fugiam*, Pf. 139, 7. Pl. cum ה parag. & in paufa, נִבְרָחָה *Fugiamus*, 2 Sam. 15, 14. HIPH. הִבְרִיחַ *Fecit, ut fugeret; fugavit.* It. intranf. *Transfugit.* Præt. pl.

הִבְרִיחוּ *Fugarunt*, 1 Chr. 8, 13. Fut. c. Aff. אַבְרִיחֵהוּ (&) *Fugavi eum*, Neh. 13, 28. Fut. יַבְרִיחֶנּוּ *Fugabit eum*, Job. 41, 20. 2) *Transiit*, *trajectus est*. Part. מַבְרִיחַ, *Transiens*, Ex. 26, 28.

בְּרִחַ m. 1) *Profugus*, *fugitivus*; unde Pl. c. Aff. בְּרִיחֶהָ pro בְּרִיחֶיהָ *Profugi ejus*, Jes. 15, 5. 2) *Vectis*, *repagulum*, qs. insinuatum s. trajectum, Ex. 26, 28. Pl. בְּרִיחִים & בְּרִחִם *Vectes*, 2 Chr. 14, 6. Ex. 26, 29.

בָּרִיחַ m. (formæ צַדִּיק) *Fugitivus*. Hinc Pl. בָּרִיחִים *Veloces*, LXX. φεύγοντας, Jes. 43, 14.

מִבְרָחִים m. Pl. *Profugi*, *fugitivi*. Aff. מִבְרָחָו (pro מִבְרָחָיו) *Fugitivi ejus*, Ez. 17, 21.

נָחָשׁ בָּרִחַ m. *Serpens vectis*, h. e. qui instar vectis teres & oblongus est, & velocissime in directum fertur; forsan Crocodilus. Job. 26, 13. Michaëlis, Draco borealis, qs. sinister, i. e. sidus cœleste. Bocharto, Cetus s. potius Ζύγαινα, Lat. Libella, piscis. Sed aliene a textu, ut videtur. Nam לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ Leviathan vectis s. oblongus i. e. Crocodilus, opponitur עֲקַלָּתוֹן tortuoso, Jes. 27, 1. Al. Via lactea. Al. Serpens lubricus.

בָּרַךְ I. *Genua flexit*, *ingeniculatus est* (a nomine בֶּרֶךְ) 2 Chr. 6, 13. HIPH. הִבְרִיךְ *Fecit*, *ut genua flecteret*, Gen. 24, 11. II. Metonymice: 1) *Adoravit*, Ps. 95, 6. atque hinc *Laudavit*, *celebravit*, *gratias egit*, Ps. 45, 3. 2) *Honorem exhibuit*; *Salutavit*; *Valedixit*; 1 Sam. 13, 10. Gen. 47, 10. & 7. (Homines enim in congressibus suis, si vel adeunt aliquem, vel discedunt iterum, genua flectere solent.) Hinc 3) porro *Benedixit*, *bene precatus est*, *fausta omnia optavit a Deo*, Gen. 14, 19. unde Lat. Precor. (Accedentes enim & discedentes non minus bona precari alter alteri solent.) 4) A notione vero valedictionis *Renunciavit*, *nuncium remisit*; *Maledixit*, *blasphemavit*, Job. 1, 5. 2, 5. 9. 1 Reg. 21, 10. 13. 5) *Benefecit*; *beavit*; *fortunavit*; *omnibus bonis cumulavit*, *auxit*. *Munus s. donum obtulit*, Gen. 24, 35. 2 Sam. 8, 10. (Congredientes enim olim, uti nunc quoque sæpe, munera alter alteri offerre consueverunt.) KAL, Part. Pah. בָּרוּךְ *Laudatus*, εὐλογητὸς, Gen. 14, 19. Fem. בְּרוּכָה *Benedicta*, 1 Sam. 25, 32. Inf. בָּרֵךְ *Benedicendo*, Jos. 24, 10. Aff. לְבָרְכוֹ *ad Benedicendum ei*, 1 Sam. 13, 10. Fut.

וַיְבָרֶךְ

וַיִּבְרַךְ & *Flexit genua*, 2 Chr. 6, 13. Pl. cum ה parag. נִבְרְכָה *Genua flectamus*, Pf. 95, 6. NIPH. נִבְרַךְ *Bonis auctus, cumulatus eft; fortunatus fuit*. Præt. pl. וְנִבְרְכוּ *Et fortunabuntur*, Gen. 12, 3. PIH. בֵּרֵךְ *Benedixit, falutavit*; it. *Valedixit, renunciavit*. Præt. בֵּרֵךְ & בֵּרַךְ Pf. 10, 3. Ex. 23, 25. Aff. בֵּרַכְךָ *Benedixit tibi*, Devt. 2, 7. it. cum Nun Epenth. בֵּרְכֶךָּ, Devt. 24, 13. בֵּרְכַנִי *Benedixit mihi*, Jof. 17, 14. בֵּרְכוֹ *Benedixit ei*, 1 Chr. 26, 5. it. בֵּרֲכוֹ, Gen. 27, 27. Pl. בֵּרְכוּ *Benedixerunt*, 2 Chr. 20, 26. Part. מְבָרֵךְ *Benedicens*, Prov. 27, 14. Inf. בָּרֵךְ *Benedicere*, Gen. 22, 17. Aff. בָּרְכוֹ & בָּרֲכוֹ *Benedicere ei*, f. *ejus*, 1 Sam. 13, 10. Gen. 28, 6. Imp. בָּרֵךְ *Benedic*, Devt. 33, 11. Fem. בָּרְכִי, Pf. 103, 1. Pl. בָּרְכוּ & בָּרְכוּ *Benedicite*, Jud. 5, 2. 9. Fut. אֲבָרֵךְ it. cum ה parag. אֲבָרְכָה *Benedicam*, Gen. 24, 48. 12, 3. c. Aff. אֲבָרֶכְךָ & אֲבָרֲכֶכָּה, it. cum Nun Epenth. אֲבָרְכֶךָּ *Benedicam tibi*, Gen. 12, 2. 27, 7. Pf. 145, 2. m. 3. f. יְבָרֵךְ *Benedicet*, Gen. 28, 3. Aff. יְבָרֲכֵהוּ & יְבָרְכֶנְהוּ *Benedicet ei*, Gen. 14, 19. Pf. 72, 15. f. 3. f. תְּבָרֵךְ *Benedicet*, Aff. תְּבָרֶכְךָ *Benedicat tibi*, Gen. 27, 4. תְּבָרְכַנִּי *Benedicat mihi*, ib. v. 19. PYH. Part. מְבֹרָךְ *Benedictus*, Num. 22, 6. Fut. יְבֹרַךְ *Benedicetur*, 2 Sam. 7, 29. HIPH. Fut. יַבְרֵךְ *Faciet, ut genua flectat*, Gen. 24, 11. HITHP. הִתְבָּרֵךְ *Benedixit fibi*, Devt. 29, 19. Pl. הִתְבָּרְכוּ (&) *Benedicent fibi*, Gen. 22, 18. Part. מִתְבָּרֵךְ *Benedicens fibi*, Jef. 65, 16. Fut. יִתְבָּרֵךְ *Benedicet fibi*, ib.

בְּרֵךְ, בְּרִיךְ CHALD. *Procubuit in genua*. Part. בָּרֵךְ *Procumbens*, Dan. 6, 11. Peh. בְּרִיךְ *Benedictus*, Dan. 3, 28. PAH. בָּרֵךְ *Benedixit*, Dan. 2, 19. בָּרְכֵת *Benedixi*, Dan. 4, 31. Part. מְבָרַךְ *Benedictum*, Dan. 2, 20.

אַבְרֵךְ Inf. HIPH. (quod fubfequens Inf. וְנָתוֹן indicat) pro הַבְרֵךְ (formæ אַשְׁכִּים) *Ingeniculandum effe*, Gen. 41, 43. Senfus verborum eft: *Et proclamarunt ante eum, ingeniculandum coram eo, eumque conftitutum effe* (Dominum) *in totam Ægytum*. Al. Pater mitis.

בֶּרֶךְ f. *Genu*, Ef. 45, 23. Dual. בִּרְכַּיִם *Utrumque genu*, Ef. 66, 12. cft. בִּרְכֵּי Gen. 50, 23. Aff. בִּרְכָּיו *Genua ejus*, Gen. 48, 12.

בְּרַךְ f. CHALD. *Idem*. Aff. בִּרְכוֹהִי *Genua fua*, Dan. 6, 11.

בְּרָכָה f. *Benedictio*. It. *Munus, donum*. Gen. 27, 12. it. *Mu-*

Munificentia, v. g. נֶפֶשׁ בְּרָכָה Anima munificentiæ, i. e. munifica anima, Prov. 11, 25. cſt. בִּרְכַּת, Gen. 28, 4. Præf. הַבְרָכָה *Num benedictio?* Gen. 27, 38. Aff. בִּרְכָתִי *Benedictio mea*, ib. v. 36, Pl. בְּרָכוֹת *Benedictiones*, Pſ. 84, 7. cſt. בִּרְכוֹת Gen. 49, 25.

בְּרֵכָה f. *Piſcina*, 2 Reg. 18, 17. cſt. בְּרֵכַת Neh. 2, 14. Pl. בְּרֵכוֹת *Piſcinæ*, Cant. 7, 5. A verbo بَرَكَ Vehementem pluviam fudit nubes; unde non minus بِرْكَة Piſcina aut ſimile conceptaculum aquæ, pec. ſtagnantis; aut ab ingeniculatione camelorum, quæ ad ejusmodi piſcinas aut ſtagna fieri ſolet.

בֶּכֶר m. pro בֶּרֶךְ *Dromas*, dicta a procubitu in genua; Ar. بَرْكٌ Agmen camelorum. Hinc Pl. cſt. בִּכְרֵי *Dromades*, Jeſ. 60, 6. Fem. בִּכְרָה *Idem*, Jer. 2, 23.

אַרְכֻּבָה f. אַרְכּוּבָה f. Chald. *Genu;* per Metatheſin litterarum pro Hebr. בֶּרֶךְ. Hinc Pl. c. Aff. אַרְכֻּבָתֵהּ *Genua ejus*, Dan. 5, 6. Sic etiam Ar. رُكْبَةٌ Genu.

בְּרוֹם vid. ſub בָּרָה II.

בְּרַם Partic. Chald. *Sed, verum, veruntamen*, Dan. 2, 28. 4, 12. 20. ab Ar. بَرّ Fugitivus; q. d. cum fuga hujus vel illius.

בָּרַק *Fulguravit, coruſcavit.* Imp. בְּרוֹק *Fulgura*, Pſ. 144, 6.

בָּרָק m. *Fulgur, fulguratio, coruſcatio*, Ez. 21, 15. it. *Gladius coruſcus*, Job. 20, 25. cſt. בְּרַק, Devt. 32, 41. Pl. בְּרָקִים *Fulgura*, Ex. 19, 16.

בָּרֶקֶת f. *Carbunculus;* qſ. ex nigro rubore fulgurans, ut nubes atra tempeſtuoſa; unde بَرْق Nubes fulgurans. LXX. σμάραγδος, aliene! Al. Chryſolithus. Ex. 28, 17.

בָּרְקַת f. *Idem*, Ez. 28, 13.

בַּרְקָן m. Unde Pl. בַּרְקָנִים *Oxycanthæ*, Jud. 8, 7. 16. Simonis, Juniperus.

בָּרַר 1) *Separavit, diſcrevit, ſelegit.* (Hinc Ar. بَرّ in VIII. Conj. A ſociis ſègregatus ſolus ſtetit.) Præt. בָּרוֹתִי *Separavi*, Ez. 20, 38. Inf. לָבוּר, pro לָבוֹר, ad Separandum, Eccl. 9, 1. Sed derivandum potius a בּוּר, Ar. بار Exploravit, & reddendum: *ad Explorandum*. Aff. לְבָרָם (pro לְבֻרָם, a terminatione בַּר pro בּוּר)

בּוֹר) *Ut fecernat eos* i. e. exploret, Eccl. 3, 18. NIPH. נָבַר *Separatus, selectus fuit; Separavit, secrevit se.* Imp. pl. הִבָּרוּ *Separate vos*, LXX. ἀφορίσθητε, Jef. 52, 11. HITHP. הִתְבָּרֵר *Separavit se.* Fut. plur. יִתְבָּרְרוּ *Separabunt se*, Dan. 12, 10. 2) *Purgavit, expurgavit; purificavit; tersit, detersit; purum, mundum reddidit.* (Hinc Ar. per Metaph. بر in [illegible] Conj. Justum, insontem declaravit. It. Justificavit.) NIPH. נָבַר *Purus factus fuit.* Part. נָבָר *Purus*, 2 Sam. 22, 27. PIH. בֵּרֵר *Purgavit*, Inf. בָּרֵר *Purgare*, Dan. 11, 35. HIPH. הֵבַר *Idem.* it. *Ventilavit.* Inf. הָבַר *Purgare*, Jer. 4, 11. Imp. pl. הָבֵרוּ *Purgate*, Jef. 51, 11. HITHP. הִתְבָּרֵר *Purgatus fuit; purgavit se; Purum se ostendit.* Fut. תִּתְבָּרָר *Purum te exhibes*; Pf. 18, 27. & pro eo, תִּתָּבָר 2 Sam. 22, 27.

בָּרוּר Part. Pah. m. *Purgatus, purus; politus; electus.* Jef. 49, 2. Job. 33, 3. Pl. בְּרוּרִים *Electi*, 1 Chr. 7, 40. Fem. בְּרוּרָה *Pura*, Zeph. 3, 9. Pl. בְּרוּרוֹת *Electæ*, Neh. 5, 18.

בַּר m. 1) *Purus, mundus, incontaminatus*, Job. 11, 4. in pausa בָּר Prov. 14, 4. Pl. cst. בָּרֵי *Puri*, Pf. 73, 1. Fem. בָּרָה *Munda*, Cant. 6, 9. 2) *Clarus.* Fem. בָּרָה *Clara*, ib. v. 10.

בַּר m. Hebr. & Chald. *Filius* (potius a בָּרָה) qf. Selectus.

בָּר vel בַּר m. *Frumentum, triticum;* qf. purgatum a paleis, Gen. 41, 35. Pf. 72, 16. it. Synecd. *Horreum frumenti*, Am. 8, 5. Ar. بُرّ Idem.

בָּר m. Hebr. ut & CHALD. בָּרָא Emph. *Ager, campus*, Job. 39, 4. Dan. 2, 38. qf. feparatus ab urbibus & villis. Hinc Arab. برّ III. Campum incoluit.

בֹּר m. *Puritas*, Job. 22, 30. Pf. 18, 25. It. Adverb. בְּבֹר *Pure, purissime*, Job. 9, 30. Ita fere LXX. & Vulg. Al. Smegma, fapo, & quævis res purgandi vestes a fordibus vim habens; Al. pro בֹּור a בּוֹר est Puteus. בֹּרוֹת pl. f. vid. in בּוֹר.

בֹּרִית f. *Smegma, fapo*, vel quidvis ῥυπτικόν. Michaëlis, 1) Sal lixivii, Sal Alcali, Mal. 3, 2. hinc Sapo, Jer. 2, 22. 2) Sal petræ f. nitrum, quod putat per מֶלַח בֹּרִית pro מֶלַח בְּרִית in pluribus locis legendum esse, v. g. Lev. 2, 13. Num. 18, 19. Ol. Rudbeckio, Purpura.

ברברים m. pl. *Aves domesticæ saginatæ*; a בר Frumentum i. e. frumento opimatæ. Sic enim Ar. برغوث etiam a بر Denotat Cibus s. Ptisana ex tritico. 1 Reg. 4, 23. Quibusdam Capones. Al. Altilia. Michaëlis, Animalia silvestria, forsan quoque saginata; a ברא Chald. Desertum.

ברוש m. *Abies*, Ps. 104, 17. Hos. 14, 9. Id ipsum enim etiam denotat Ar. بروش. 2) *Hasta aut lancea abietina*, Nah. 2, 4. 3) *Instrumenta musica abietina*, 2 Sam. 6, 5. Al. Fraxinus. Al. Cupressus. Aff. ברושיו *Abietes ejus*, 2 Reg. 19, 23.

ברות m. unde ברותים *Brutina*, i. e. ex ligno arboris brutæ, Cant. 1, 17. Est vero bruta arbor, cujus etiam Plinius meminit l. 12, 17. cupresso fusæ similis, & odorem cedro proximum spargens. Al. Abies, ut ברוש. LXX. κυπάρισσοι. Al. Sabina.

בָּשַׁל 1) *Coctus, elixatus fuit.* Præt. pl. בָּשְׁלוּ *Cocta sunt*, Ez. 24, 5. PIH. בִּשֵּׁל *Coxit*; *elixavit*; *assavit*. Præt. c. Aff. בִּשְּׁלָם *Coxit ea*, 1 Reg. 19, 21. Part. pl. מְבַשְּׁלִים *Coquentes*, Ez. 46, 24. Inf. בַּשֵּׁל *Coquere*, 1 Sam. 2, 13. Imp. בַּשֵּׁל *Coque*, 2 Reg. 4, 38. Fut. תְּבַשֵּׁל *Coques*, Devt. 14, 21. PYH. Præt. f. בֻּשָּׁלָה, in pausa, *Coctum est*, Lev. 6, 21. Part. מְבֻשָּׁל *Coctus*, Ex. 12, 9. Fut. תְּבֻשַּׁל *Coquetur*, Lev. 6, 21. 2) *Maturuit*; qs. a sole coctum fuit. Præt. pl. הִבְשִׁילוּ *Maturarunt*, Gen. 40, 10. Sic etiam Syr. ܒܫܠ Maturuit; Pah. ܒܫܠ Elixavit.

בָּשֵׁל m. *Coctile*, *coctum*, Ex. 12, 9. F. בְּשֵׁלָה Num. 6, 19.

מְבַשְּׁלָה f. unde מְבַשְּׁלוֹת pl. *Culinæ*, Ez. 46, 23.

בשם m. *Aroma*, Es. 3, 24. Syr. denotat ܒܣܡ Suavis fuit. Pah. ܒܣܡ Unxit. Aph. ܐܒܣܡ Bene oluit. Conv. etiam Ar. بشام est Nomen fruticis odorati crescentis prope Meccam; & Lat. Balsamum; Germ. Bisam.

בֹּשֶׂם m. *Idem*. Aff. בְּשָׂמִי, *Aroma meum*, Cant. 5, 1.

בֶּשֶׂם m. *Idem*, Ex. 30, 23. It. *Condimentum*, *odoramentum*. Pl. בְּשָׂמִים *Aromata*, 1 Reg. 10, 2. 10. Aff. בְּשָׂמָיו *Aromata ejus*, Cant. 4, 16.

בושם *Injuriose expressit*; quippe compositum ex באש Ar. باس Injuria & noxa affecit, & שסה Diripuit, Ar. نشّ Expressit.

preſſit. Inf. c. Aff. בְּשֹׁסְכֶם *Injurioſe exprimere veſtrum*, Am. 5, 11. Al. Conculcare.

I. בָּשָׂר m. *Caro.* Apud Syr. ܒܣܪ; Ar. بشر. *Corpus totum*, Job. 19, 26. & in ſpecie *Cutis*, Pſ. 102, 6. Job. 19, 20. 4, 15. 2) Cum כָּל *Omnis creatura*; pec. *Omnia animantia*, Gen. 6, 13. 3) *Homines*, Devt. 5, 26. 4) *Cognatus* & *conſanguineus*, Jeſ. 58, 7. 5) *Pudenda* tum maris tum feminæ, Gen. 17, 23. 6) *Caro una* i. e. conjuncti in carne, Gen. 2, 24. 7) *Res fragilis*, Pſ. 78, 39. 8) *Res tractabilis, animus tener*, Ez. 36, 26. 9) *Vitioſa hominis natura, cupiditas inſita prava*, Gen. 6, 3. cſt. בְּשַׂר Devt. 28, 53. Aff. בְּשָׂרוֹ *Caro ejus*, 2 Reg. 5, 14. Pl. בְּשָׂרִים *Carnes*, Prov. 14, 30. Specialis locutio Hebraica eſt אָכַל בְּשַׂר אִישׁ *Male de aliquo loqui*; it. *Accuſare aliquem*, Pſ. 27, 2. coll. Job. 19, 22.

בְּשַׂר m. Chald. *Idem*, Dan. 7, 5. Emphat. בִּשְׂרָא Dan. 2, 11.

II. בשר (Ar. بشر Nuntiavit, abſol. Læto exhilaravit nuntio, ſpec. In II. Conj. Bono nuntio recreavit.) PIH. בִּשֵּׂר 1) Εὐαγγελίζεσθαι; *Bono nuntio recreavit, refecit.* Cſt. cum Acc. perſ. & rei. Præt. בִּשַּׂרְתִּי *Nuntiavi*, Pſ. 40, 10. Part. מְבַשֵּׂר *Nuncians*, 2 Sam. 18, 26. Fem. מְבַשֶּׂרֶת Jeſ. 40, 9. Inf. בַּשֵּׂר *Nuntiare*, 1 Sam. 31, 9. Imp. pl. בַּשְּׂרוּ *Nuntiate*, Pſ. 96, 2. Fut. cum ה parag. אֲבַשְּׂרָה *Nuntiabo*, 2 Sam. 18, 19. 2) *Malum nuntium attulit*, 1 Sam. 4, 17. 2 Sam. 18, 20. HITHP. הִתְבַּשֵּׂר *Læto nuntio recreatum ſe exhibuit.* Fut. יִתְבַּשֵּׂר *Læto nuntio ſe exhilarabit*, 2 Sam. 18, 31.

מְבַשֵּׂר m. Part. Pih. *Bonus nuntius*, *Evangeliſta*, 2 Sam. 18, 26. Eſ. 41, 27.

בְּשׂוֹרָה f. 1) Bonus nuntius ſ. annunciatio, 2 Sam. 18, 20. 25. 2) *Præmium boni nuntii*, 2 Sam. 4, 10.

בִּשֵּׁשׁ *Tardavit*, *cunctatus eſt.* Hinc Part. Ben. בֹּשֵׁשׁ *Cunctans*, Ex. 32, 1. Jud. 5, 28. Item Ar. بسّ Lenius propulit.

בַּת m. Hebr. & Chald. *Bathus*, idem cum Epha, decima pars Chomeris, Ez. 45, 11. 14. Jeſ. 5, 10. Menſura liquidorum continens 9. cantharos Virtembergicos. Pl. בַּתִּים *Bathi*, 2 Chr. 2, 9.

2, 9. CHALD. pl. בַּתִּין Efr. 7, 22. Ar. بَتّ Avocavit. In VII Conj. Paff. IV. Defiit; qf. ubi definit infufio; aut eft vox peregrina.

בַּת CHALD. *Pernoctavit*; vid. בות.

בָּתָה Jef. 5, 6. vid fub. בהה.

בתל, Ar. بَتَل Separavit, fegregavit. Hinc

בָּתוּל Part. Pah. m. unde Pl. בְּתוּלִים *Virginitas*; qf. Separata, Lev. 21, 13. Meton. *Signa virginitatis*, Devt. 22, 14. cft. בְּתוּלֵי ib. v. 15.

בְּתוּלָה f. Virgo; qf. Separata. Ar. بَتُول Idem. Gen. 24, 16. Cft. בְּתוּלַת Jer. 31, 4. Pl. בְּתוּלוֹת & בְּתֻלוֹת *Virgines*, Pf. 148, 12. Thr. 5, 11. Aff. בְּתוּלֹתָיו *Virgines ejus*, Pf. 78, 63.

בתק. Ar. بَتَك Amputavit, fecuit. PIH. בִּתֵּק *Diffecuit*; Gr. διχοτομέω. Præt. Pl. c. Aff. בִּתְּקוּךְ (&) *Diffecabunt te*, Ez. 16, 40.

בָּתַר (Ar. بَتَر Refecuit rem.) *Diffecuit*, Gen. 15, 10. PIH. בִּתֵּר *Idem*. Fut. יְבַתֵּר *Diffecabit*, ib.

בֶּתֶר m. *Sectio*, *pars diffecta*, *divifio*; הָרֵי בֶתֶר Montes difparati, Cant. 2, 17. Aff. בִּתְרוֹ *Pars ejus dimidiata*, Gen. 15, 10. Pl. בְּתָרִים *Partes diffectæ*. Reg. בִּתְרֵי Jer. 34, 19. Aff. בְּתָרָיו *Partes diffectas ejus*, Jer. 34, 18.

בָּתַר CHALD. *Poft*; vid. fub אתר.

בתת Rad. obfoleta, Ar. adhuc ufitata بَتّ Abrupit. Hinc בַּתּוֹת f. pl. *Abrupta*, v. g. rupes, montes, Jef. 7, 19. Al. Defolationes.

ג

גָּאָה *Erexit fe*; *erectus*, *altus*, *excelfus*, *fuperbus fuit*; *Excelluit*; *Extulit fe*; *Sublatus fuit*. Dicitur de omni erectione & altitudine v. g. Dei; hominum tam in bono, quam malo fenfu i. e. fuperbia; arborum f. plantarum; maris*; fceptri; gladii; clypei &c. Conv. Ar. جاى Extulit. Præt. pl. גָּאוּ *Extulerunt fe*, Ez. 47, 5. Inf. גֵּאֹה *Efferendo fe*, Ex. 15, 1. Fut. יִגְאֶה *Efferet fe*, Job. 8, 11.

גֵּאֶה m. *Erectus*, *altus*, *fuperbus*, Job. 40, 11. Pl. גֵּאִים *Superbi*, Prov. 15, 25.

גֵּאֶה m. *Elatus;* hinc Pl. cſt. גֵּאֵי *Elati,* Pſ. 123, 4. ſec. Keri.

גֵּא m. *Idem,* Eſ. 16, 6.

גֵּאָה f. *Erecta altitudo; excellentia; Faſtus, ſuperbia,* Prov. 8, 13.

גֵּוָה f. *Superbia, faſtus,* Jer. 13, 17. Job. 33, 17. ubi vero Michaëlis reddit: Foveam; ſed minus congrue! Vid. etiam כסה II.

גֵּוָה f. Chald. *Idem,* Dan. 4, 34.

גָּאוֹן m. *Erectio, elatio; erecta altitudo.* 2) *Excellentia, celſitas, majeſtas.* Propr. id, quo quis erigere animo, aut efferre ſe ac gloriari poteſt. Ex. 15, 7. cſt. גְּאוֹן *Elatio,* Lev. 26, 19. Aff. גְּאוֹנוֹ *Majeſtas ejus,* Jeſ. 2, 10. Pl. גְּאוֹנִים *Elationes, ſuperbiæ.* Aff. גְּאוֹנֵךְ *Superbiæ tuæ,* Ez. 16, 56. 3) *Alveus,* v. g. גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן Alveus ſ. vallis Jordanis, Jer. 12, 5. 49, 19. 50, 44. Zach. 11, 3. ſcil. ab Ar. جاي Continuit; i. e. Tractus continens Jordanem. Ita Michaëlis; ſcite! Al. Superbia; aliene! LXX. φρύαγμα, qſ. faſtus, Jer. 12, 5. μέσον, Jer. 49, 19.

גֵּאוּת f. *Elatio,* Jeſ. 9, 18. *Superbia,* Jeſ. 12, 5.

גַּאֲוָה f. 1) *Idem,* Pſ. 36, 12. cſt. גַּאֲוַת Prov. 29, 23. Aff. גַּאֲוָתוֹ *Superbia ejus,* Jeſ. 25, 11. 2) *Mordacitas* i. e. lingua mordens, ab Ar. جاي Momordit. LXX. ὕβρις, Prov. 14, 3. 3) *Operculum,* Job. 41, 6. Michaëlis a جاي Operuit, texit.

גַּאֲיוֹן m. unde Pl. cſt. גְּאֵיוֹנִים *Superbiſſimi,* Pſ. 123, 4.

I. גָּאַל (Ar. كَأَلَ, commutato ج cum ک ceu ejusdem organi, Cum quis, quod alius debet, permutat, vendens illud aut emens.) Rectius verbum a nomine גּוֹאֵל formatum. 1) *Jure propinquitatis aliquid ſibi vindicavit;* pecul. *Jure propinquitatis mortem conſanguinei occiſi in occiſore vindicavit,* q. d. ſanguinem conſanguinei occiſi ab occiſore repetiit, Num. 35, 21. Devt. 19, 6. 2) Univerſe *Liberavit, redemit interventu pretii,* Lev. 25, 25. Ruth. 3, 9. Præt. c. Aff. גְּאָלָם *Redemit eos,* Pſ. 107, 2. Part. Pah. גָּאוּל; hinc Pl. גְּאוּלִים *Redemti,* Jeſ. 35, 9. Inf. גְּאוֹל *Redimendo,* Lev. 27, 13. cſt. גְּאוֹל *Redimere,* Ruth. 4, 4. c. Aff. גָּאֳלֵךְ *Redimere, vindicare te,* Ruth. 3, 13. Imp. גְּאַל *Redime,* Ruth. 4, 6. Fut. אֶגְאַל *Redimam,* Ruth. 4, 4. Aff. אֶגְאָלֵם *Redimam eos,*

eos, Hof. 13, 14. יִגְאָלֻהוּ *Vindicet eum fibi*, fcil. diem, tenebræ & umbra mortis, Job. 3, 5. Simonis, Tegant, pro יְגַלְלֻהוּ a جَلَّ Texit, operuit. NIPH. נִגְאַל *Vindicatus, redemtus fuit; Redemit fe*. Præt. Lev. 25, 49. Fut. יִגָּאֵל *Redimetur*, Lev. 25, 30. Plur. in paufa תִּגָּאֵלוּ *Redimemini*, Jef. 52, 3.

גֹּאֵל m. Part. Ben. [pro גֹּיֵל (א, quod fæpe fit, pro י fubftituto) a verbo obfoleto جال pro جيل, unde جِيْلٌ Generatio; nec non جيل Gens, natio] propr. *Cognatus proximus*, i. e. qui ejusdem Generationis eft; unde etiam dicitur גֹּאֵל הַדָּם Cognatus fanguinis. Hinc porro *Redemtor* f. *vindex propinquus*, i. e. qui aliquam rem aut perfonam ex jure propinquitatis redimit, aut redimendi certe hujusmodi jus habet. It. *Vindex propinqui occifi*, 1 Reg. 16, 11. Aff. גֹּאֲלִי *Redemtor meus*, Pf. 19, 15. Pl. גֹּאֲלִים; c. Aff. גֹּאֲלֵנוּ, pro גֹּאֲלֵינוּ, *Vindices noftri*, Ruth. 2, 2.

מְגוֹאֵל m. (Nomen compof. ex גּוֹאֵל & מ Præf.) *Goël fequior*, i. e. poft Goëlem propiorem. Ruth. 2, 20.

גְּאֻלָּה f. 1) *Redemtio, vindiciæ Goëlis*, Lev. 25, 24. 29. 2) *Pretium redemtionis*, ib. v. 51. 52. 3) *Jus redemtionis* f. *vindiciarum*, Jer. 32, 7. 8.

II. גָּאַל PIHEL (pro גָּלַל, fignificatione a Subft. גָּלָל Stercus, defumta, cui etiam cum Ar. جَلَّة Stercus, convenit; nec non Verbum جَلَّ Collegit ftercus) *Polluit, contaminavit*. Præt. pl. c. Aff. גֵּאַלְנוּךָ *Polluimus te*, Mal. 1, 7. NIPH. נִגְאַל Ut Goël redimere nolens, *confputus, contaminatus fuit*. Præt. pl. נְגֹאֲלוּ (pro נִגְאֲלוּ compof. ex גֹּאֲלוּ & נִגְאֲלוּ) *Fædati funt*, Thr. 4, 14. Jef. 59, 3. Part. f. נִגְאָלָה *Contaminata*, Zeph. 3, 1. PYH. גֹּאַל *Pollutus, contaminatus fuit*. Part. מְגֹאָל *Pollutus*, Mal. 1, 7. Fut. pl. יְגֹאֲלוּ (&) *ut impuri rejecti funt*, Efr. 2, 62. Neh. 7, 64. HIPH. הִגְאִיל *Contaminavit*. Præt. אֶגְאָלְתִּי (pro הִגְאַלְתִּי, ex CHALDAISMO) *Contaminavi*, Jef. 63, 3. HITHP. Fut. יִתְגָּאֵל *Inquinatum fe præberet*, Dan. 1, 8.

גֹּאַל m. *Pollutio;* unde Pl. cft. גָּאֳלֵי *Pollutiones*, Neh. 13, 29.

גֶּבֶא m. *Lacuna, foſſa;* vid. גבה.

גָּבַב Chald. Significatione a גַּב petita, vel Hebraica deperdita: Elevavit; sustulit; unde etiam simili derivatione nomen Ar. جبب Sectio gibbi camelini. It. Cum quis gibbum camelinum comedit.

גַּב m. 1) *Eminentia, prominentia cujusque rei; convexum.* 2) Synecd. *Dorsum*, Ps. 129, 3. it. *Tuber, tumulus*, Job. 13, 12. nec non *Dorsum clypei*, Job. 15, 26. pariter *Dorsum altaris*, Ez. 43, 13. Unde Lat. Gibbus. 3) *Fornix*, Ez. 16, 24. 31. 39. 4) *Supercilium*, Lev. 14, 9. 5) *Absis, circumferentia rotæ*, 1 Reg. 7, 33. 6) Metaph. *Gloriationes*, qs. gibbi camelini, Job. 13, 12. Aff. גַּבִּי *Dorsum meum*, Ps. 129, 3. Pl. cst. גַּבֵּי *Dorsa*, Job. 15, 26. Aff. גַּבֵּיהֶם *Absides eorum*, 1 Reg. 7, 33. & גַּבֵּהֶם Ez. 10, 12. Fem. גַּבֹּת *Supercilia*, Lev. 14, 9.

גַּב m. Chald. *Dorsum*. Aff. גַּבַּהּ (Chethibh.) *Dorsum ejus*, Dan. 7, 6.

גֵּב m. unde Pl. גֵּבִים *Locustæ*, vid. sub גּוֹב

גָּבָה. Ar. جبا Congregavit aquam in aquarium; unde جبا Aqua in aquario. Hinc

גֶּבֶא m. pro גֵּבִי, *Lacuna, fossa*, Jes. 30, 14. Pl. גְּבָאִים; c. Aff. גְּבָאָיו *Lacunæ ejus*, Ez. 47, 11. Conv. גֵּבִים *Lacunæ*, Jer. 14, 3. Vid. etiam גּוּב.

גָּבַהּ *Altus, elatus, sublimis fuit; Extulit, exaltavit se.* Ar. جبه in IV. Conj. Prominuit, eminuit super alios. KAL, Præt. Ps. 131, 1. Fem. גָּבְהָא, pro גָּבְהָה, *Extulit se*, Ez. 31, 5. Inf. cst. גְּבֹהַּ *Efferre se*, Ps. 103, 11. cum ה parag. גָּבְהָה Zeph. 3, 11. Fut. יִגְבַּהּ *Efferet se*, Prov. 18, 12. Pl. in pausa תִּגְבָּהוּ *Efferatis vos*, Jer. 13, 15. p. 3. f. תִּגְבְּהֶינָה (&) *Extulerunt se*, Ez. 16, 50. HIPH. הִגְבִּיהַּ *Exaltavit; exaltavit se.* Præt. הִגְבַּהְתִּי *Exaltavi*, Ez. 17, 24. Part. מַגְבִּיהַּ *Exaltans*, Prov. 17, 19. cum י parag. מַגְבִּיהִי Ps. 113, 5. Inf. הַגְבֵּהַּ *Exaltare*, Jes. 7, 11. Fut. pl. יַגְבִּיהוּ *Exaltabunt se*, Job. 5, 7.

גָּבֵהַּ & גָּבֹהַּ m. *Altus, elatus, excelsus.* cst. גְּבַהּ 1 Sam. 16, 7. & גְּבַהּ Prov. 16, 5. Pl. גְּבֹהִים *Alti*, Ps. 104, 18. Fem. גְּבֹהָה *Alta*, Deut. 3, 5. Pl. גְּבֹהוֹת *Altæ*, Dan. 8, 3.

גֹּבַהּ m. *Altitudo, elatio*, v. g. cedrorum, cœlorum, nasi,

cordis f. spiritus &c. Pf. 10, 4. Aff. גָּבְהוֹ *Altitudo ejus*, 1 Sam. 17, 4. Pl. cft. גָּבְהֵי *Altitudines*, Job. 11, 8.

גַּבְהוּת f. *Idem*, Jef. 2, 11.

גבח. Ar. جبه In frontem percuffit; unde جَبْهَة Frons hominis. Hinc etiam

גִּבֵּחַ m. *Recalvafter*, i. e. calvus anteriori capitis parte, Lev. 13, 41. qf. Percuffus in frontem.

גַּבַּחַת f. *Recalvatio; locus recalvus*, Lev. 13, 42.

גָּבַל *Terminavit, limitavit.* (Syr. ܓܒܠ ut & Ar. جبل Formavit, finxit. Limites enim dant rei formam externam.) Præt. pl. גָּבְלוּ *Limitaverunt*, Devt. 19, 14. Fut. יִגְבֹּל *Terminabit*, Jof. 18, 20. HIPH. הִגְבִּיל *Terminum pofuit*; *limitibus circumdedit, inclufit*. Præt. הִגְבַּלְתָּ *Inclufifti*, Ex. 19, 12. Imp. הַגְבֵּל *Limitibus circumfcribe*, Ex. 19, 23.

גְּבוּל & גְּבֻל m. *Terminus, finis, limes, extremum*, Num. 34, 6. Devt. 3, 16. (Ar. جَبَل Mons.) Plur. גְּבוּלִים *Termini*. Aff. גְּבוּלֶיהָ *Termini ejus*, 1 Sam. 5, 6.

גְּבוּלָה f. *Idem*. Aff. גְּבֻלָתוֹ *Terminus ejus*, Jef. 28, 25. Plur. גְּבוּלוֹת & גְּבֻלוֹת *Termini*, Pf. 74, 17. Devt. 32, 8.

גַּבְלֻת & גַּבְלוּת f. *Terminatio*, Ex. 28, 22. 39, 15. Michaëlis hoc & fequens vocabulum exponit Groffiores i. e. catenas.

מִגְבָּלוֹת f. pl. *Terminales, conterminæ*, Ex. 28, 14.

גִּבְלִי m. *Giblæus*; a גְּבַל civitate Syriæ fub monte Libano fita, Pf. 83, 8. dictus, Jof. 13, 5.

גבן. Ar. جبن in IV. Conj. Coagulavit; unde etiam جُبْن Cafeus; nec non جُبْن Cilium. Hinc

גְּבִינָה f. *Cafeus*; a coagulatione dictus. Job. 10, 10.

גִּבֵּן m. *Gibbofus fupercilia*, i. e. qui fupercilia plus fatis convexa habet, Lev. 21, 20. a cafei forma dictus. Al. Cui vitium fuperciliorum eft; aliene!

גַּבְנֻנִּים m. pl. *Gibbofitas*, Pf. 68, 17. 18. *Mons juga multa habens*. Conv. fere Ar. جبّان Terra afpera & fcabrofa. Al. Nivis aut glaciei montes.

גבע. Ar. قبع Gibboſus fuit (ج in ق mutato); it. Sub calice abditos flores ſuos habuit. Unde etiam قُبْعَة Calix; nec minus قُبَّعَة Mitra, Pileus. Hinc

גָּבִיעַ m. *Scyphus;* it. *calix*, *folliculus florum*, Gen. 44, 12. cſt. גְּבִיעַ ib. v. 2. Aff. גְּבִיעִי *Scyphus meus*, ib. Pl. גְּבִיעִים *Scyphi*, Jer. 35, 5.

גִּבְעָה f. *Collis*, Jer. 2, 20. cſt. גִּבְעַת 1 Sam. 10, 5. Aff. גִּבְעָתִי *Collis meus*, Ez. 34, 27. Pl. גְּבָעוֹת *Colles*, Pſ. 65, 13. cſt. גִּבְעוֹת Gen. 49, 26. Aff. גִּבְעוֹתֶיךָ *Colles tui*, Ez. 38, 8.

מִגְבָּעוֹת f. pl. *Tiaræ ſacerdotum*, Ex. 28, 40.

גִּבְעֹל m. *Culmus cum folliculo*, aut *capſula*; *Canna lini*, Ex. 9, 31. Vox compoſita eſt ex גִּבָּה Altitudo, & עוֹלֶה adſcendens i. e. in altum excreſcens.

גָּבַר *Valuit*, v. g. viribus, virtute, fortitudine, auctoritate. It. *Valuit*, *robuſtus fuit*; *Prævaluit*, *invaluit*. (Ar. جبر Conſolidavit. In V. Conj. Fortis, robuſtus fuit.) Præt. pl. גָּבְרוּ *Invaluerunt*, Gen. 7, 19. in pauſa גָּבֵרוּ 2 Sam. 1, 23. Fut. יִגְבַּר *Valebit*, 1 Sam. 2, 9. PIH. גִּבֵּר *Roboravit*, *corroboravit*. Præt. גִּבַּרְתִּי (&) *Corroborabo*, Zach. 10, 6. Fut. יְגַבֵּר *Corroborabit*, Eccl. 10, 10. HIPH. הִגְבִּיר *Corroboravit*, Dan. 9, 27. Fut. pl. נַגְבִּיר Pſ. 12, 5. *quod ſpectat ad linguas noſtras*, *corroborabimus (eas.)* HITHP. Præt. הִתְגַּבֵּר *Extulit ſe*, *contumacem ſe geſſit*. Fut. יִתְגַּבָּר *Contumacem ſe geret*, Job. 15, 25. 36, 9. It. יִתְגַּבָּר *Viriliter ſe geret*, Jeſ. 42, 13.

גֶּבֶר m. 1) *Vir*, Job. 38, 3. 2) *Maritus*, Prov. 6, 34. 3) *Quisque*, Joël 2, 8. Pl. גְּבָרִים *Viri*, Jer. 41, 16.

גְּבִיר m. *Herus*, *Dominus*, Gen. 27, 29. Ar. etiam جبر Dominus; it. Fortis.

גְּבִירָה f. *Hera*, *Domina*, *Auguſta*, 2 Reg. 10, 13.

גְּבֶרֶת f. *Idem*, Jeſ. 47, 5. Aff. גְּבִרְתִּי *Hera mea*, Gen. 17, 8.

גְּבוּרָה f. *Virtus*, *potentia*, *robur*, *fortitudo*; *Victoria*. Ex. 32, 18. cſt. גְּבוּרַת Pſ. 147, 10. Pl. גְּבוּרוֹת, *Robora*, *vires*, Pſ. 106, 2. Aff. גְּבוּרֹתֶיךָ *Robora tua*, Devt. 3, 24.

גְּבוּרְתָא f. Chald. *Potentia*, Dan. 2, 23.

גֶּבֶר m. *Vir, potens, validus*, Pf. 18, 26. coll. 2 Sam. 22, 26.

גְּבַר m. CHALD. *Idem*, Dan. 2, 25.

גִּבְרָא m. CHALD. unde Pl. גֻּבְרִין *Viri*. Emph. גֻּבְרַיָּא Dan. 3, 8. 12.

גִּבָּר m. CHALD. *Potens*; unde Pl. cft. גִּבָּרֵי *Potentes*, Dan. 3, 20.

גִּבּוֹר m. *Potens, validus, robuftus, fortis heros*, Prov. 30, 30. Michaëlis etiam, Homicida, tyrannus, Pf. 120, 4. Gen. 10, 9. it. Gigas, Gen. 6, 4., Aff. גִּבּוֹרָם *Heros illorum*, 1 Sam. 17, 51. Pl. גִּבֹּרִים *Fortiffimi*, 2 Sam. 23, 9. cft. גִּבּוֹרֵי 1 Chr. 5, 24. Aff. גִּבֹּרֵיהוּ *Heroës ejus*, Nah. 2, 4.

גבש. Æthiop. *Gabafa*, Nitidus, limpidus, fplendidus fuit. Hinc

גָּבִישׁ m. Gabis, Job. 28, 18. certe eft *Cryftallus*. 1) Eft enim gemma, ob connexionem. 2) Unio autem effe nequit; hic enim poft pluraliter & quidem פְּנִינִים dicitur. 3) Ob derivationem atque fignificationem Nitoris aut Splendoris, vel Cryftallus fit neceffe eft, vel Gypfus. Atqui Gypfus effe nequit; licet hic Chald. etiam גִּבְסִים f. גּוּפְסִים, Syr. ܓܒܣܘܣ & Ar. جبس aut جبسين vocetur; quia Gypfus neque gemma eft, neque tanti pretii, quanti quidem Jobus d. loco vult. Ergo h. l. Cryftallus fit neceffe eft; quanquam alias quoque Gypfus Hebr. גָּבִישׁ dici poffit, aut potius גַּבְשִׁישׁ, fc. ab eodem verbo Æthiopice ufitato.

גג. Ar. جَجَّ Expandit. Hinc

גָּג m. *Tectum*, qf. expanfum, 2 Reg. 23, 12. Jud. 16, 27. cft. גַּג 2 Sam. 11, 2. Cum ה parag. גַּגָּה Jof. 2, 6. Aff. גַּגּוֹ *Tectum ejus*, Ex. 30, 3.

גַּגָּה f. *Idem*; unde Pl. גַּגּוֹת *Tecta*, Pf. 129, 6. Aff. גַּגּוֹתֵיהֶם *Tecta eorum*, Jer. 19, 13.

גְּדָבָר CHALD. (alias גִּזְבָּר, commutatis literis ד & ז) m. *Thefaurarius, præfectus aerarii*; unde Pl. גְּדָבְרַיָּא *Thefaurarii*, Dan. 3, 2. 3.

I. גָּדַד (Verbum denominativum, videlicet fignificationem trahens a גְּדוּד f. גְּדוּד) *Turmatim progreffus eft, turmatim invafit.* Huc Fut. יְגוּדֶנּוּ aliis dictum pro יְגוּדֶנּוּ Turmatim invadet nos, rectius eft a גּוּד i. e. *Qui liberalis erit erga nos*, Hab. 3, 16. Vid. II. גוד. Sed Pl. יִגֹּדוּ eft *Turmatim invadent*, Pf. 94, 21.

HITHP.

HITHP. הִתְגּוֹדֵד *Turmas duxit.* Fut. תִּתְגֹּדְדִי *Turmas duces,* Mich. 4, 14. Pl. יִתְגּוֹדָדוּ *Turmatim ingrediuntur,* Jer. 5, 7. Vid. etiam infra גדד.

גַּד m. LXX. κόριον, *Coriandrum*, Ex. 16, 31. & Num. 11, 7. Sic quoque Targ. utrumque, nec non Syr. Arabs Erpen. Vulg. Kimchi & fere omnes alii. Dicitur fortaſſe a جدّ Stringente manu fructus avulſit de ſcapo.

גַּד vel גָּד (à גדד) m. *Fortuna, felicitas*, Gen. 30, 11. Jeſ. 65, 11. בָּגָד, loco priori, eſt Symbolum duarum lectionum, videl. בָּא גַד *Venit fortuna;* & בְּגָד *Cum fortuna,* i. e. Evenit feliciter; favit mihi fortuna ſ. ſucceſſit mihi ex voto. Sic LXX. quoque reddiderunt Ἐν τύχῃ, ſcil. ab Ar. جدّ Felicitas, & Syr. ܓܕܐ Id. Al. Turma, ſc. ut ipſe Jacobus notationem vocis explicaverit, Gen. 49, 19.

גְּדוּד m. *Turma*, Gen. 49, 19. forſan ab Ar. جدّ Secuit, reſecuit. Q. d. Segmentum aut Pars exercitus. Conv. etiam Syr. ܓܘܕܐ Acies militaris; coetus. Pl. גְּדוּדִים *Turmæ*, 2 Sam. 4, 2. cſt. גְּדוּדֵי 2 Reg. 24, 2. Aff. גְּדוּדָיו *Turmæ ejus*, Job. 19, 12.

אֲגֻדָּה f. *Faſciculus.* Metaph. *Agmen militum.* Vid. ſub. אגד

II. גָּדַד *Succidit, incidit.* Unde HITHP. הִתְגּוֹדֵד *Incidit ſe.* Part. pl. מִתְגּוֹדְדִים *Incidentes ſe,* Jer. 41, 5. Fut. in pauſa, תִּתְגּוֹדָדִי *Incides te*, Jer. 47; 5. Pl. יִתְגֹּדְדוּ (&) *Inciderunt ſe*, 1 Reg. 18, 28. Conv. Ar. جدّ Reſecuit, v. g. veſtem, fructus; inprimis vero قدّ Per longum ſecuit, ſidit, laceravit.

גְּדַד CHALD. *Excidit, ſuccidit.* Imp. pl. גֹּדּוּ *Succidite*, Dan. 4, 11.

גְּדוּד m. *Lira, ſulcus;* qſ. inciſus. Unde Pl. c. Aff. גְּדוּדֶיהָ *Liras ejus*, Pſ. 65, 11.

גְּדוּדָה f. *Inciſura.* Pl. גְּדֻדֹת *Inciſuræ*, Jer. 48, 37.

גדה. Ar. جدا Profuit; commodo fuit. In IV. Conj. Felix, fortunatus fuit. Hinc

גְּדִי m. *Hædus;* a commodo ſ. utilitate dictus. Gen. 38, 20. Pl. גְּדָיִים *Hædi*, 1 Sam. 10, 3. cſt. גְּדָיֵי Gen. 27, 9. Ar. جَدْي Id.

 גְּדִיָּה

גְּדִיָּה f. *Capella*. Inde Pl. c. Aff. גְּדִיֹּתַיִךְ *Capellæ tuæ*, Cant. 1, 8.

גְּדוֹת f. pl. *Ripæ*, Jos. 3, 15. Ar. Ripa fluminis est جدّ a rad. جدّ Resecuit, avulsit.

גַּד m. *Fortuna*, (falsus Deus; Syr. ܓܕܐ ut & Ar. جدّ Id.) Jes. 65, 11. *Vos vero desertores, qui obliviscimini montis sanctitatis meæ, qui instruitis* לַגַּד *Fortunæ* (Deæ; sic enim LXX. Gen. 30, 11. בָּגָד ἐν τύχῃ; nec non Targ. Hierof. מַזָּלָא טָבָא Faustum sidus,) *mensam, quique impletis* לַמְנִי τῷ *Meni* (Idolo, quod Græci μῆνα appellarunt, Arabes vero مناة, cultum ante Muhammedem inter Meccam & Medinam, Fato s. Soli exhibitum; vid. Seldenus de Diis Syris, Synt. I. c. 1. p. 75.) *libamen*.

גָּדַל (vel גָּדֵל Job. 31, 18.) *Magnus fuit* vel *factus est; magni factus est*; it. *Magnificus, splendidus fuit; crevit*. Ar. جدل Incrementum roburque cepit. KAL, Præt. גדל *Crevit*, Gen. 26, 13. Aff. גְּדֵלַנִי *Crevit apud me*, Job. 31, 18. Inf. גְּדֹל *Crescendo*, Esth. 9, 4. Fut. יִגְדַּל *Magnum fiat s. fit*, Num. 14, 17. PIH. גִּדֵּל & גִּדַּל *Magnum fecit, educavit*, Jes. 49, 21. Jos. 4, 14. Part. pl. מְגַדְּלִים *Educantes*, 2 Reg. 10, 6. Inf. גַּדֵּל; c. Aff. גַּדֶּלְךָ *Magnificare te*, Jos. 3, 7. Imp. pl. גַּדְּלוּ *Magnificate*, Ps. 34, 4. Fut. cum ה parag. אֲגַדְּלָה *Magnificabo*, Gen. 12, 2. יְגַדֵּל *Magnum faciet*, 1 Reg. 1, 37. PYH. גֻּדַּל *Educatus est*. Part. pl. מְגֻדָּלִים *Educati*, Ps. 144, 12. HIPH. הִגְדִּיל *Magnum, procerum effecit, magnificavit*; it. *Extulit, sustulit*. Præt. Ps. 41, 10. Part. מַגְדִּיל *Magnificans*, Ps. 18, 51. Inf. הַגְדִּיל *Magnum facere*, Am. 8, 5. Fut. אַגְדִּיל *Magnum faciam*, Ez. 24; 9. HITHP. הִתְגַּדֵּל *Magnum se præstitit, elatum se gessit*. Præt. הִתְגַּדַּלְתִּי *Magnum me præstiti*, Ez. 38, 23. Fut. יִתְגַּדֵּל *Elatum se geret*, Jes. 10, 15.

גָּדֵל m. *Magnus, crescens*, 1 Sam. 2, 26. Pl. cst. גְּדֵלֵי *Magni*, Ez. 16, 26.

גָּדוֹל m. *Magnus, magnificus*, 1 Sam. 17, 28. cst. גְּדוֹל Jer. 32, 19. Pl. גְּדוֹלִים *Magni*, 1 Sam. 17, 13. cst. גְּדוֹלֵי 2 Reg. 10, 6. Aff. גְּדוֹלָיו *Magnates ejus*, 2 Reg. 10, 11. Fem. גְּדוֹלָה *Magna*, Jon. 3, 3. Pl. גְּדוֹלוֹת *Magnalia*, 2 Reg. 8, 4.

גֹּדֶל m. *Magnitudo*, Devt. 32, 3. Aff. גָּדְלוֹ *Magnitudo ejus*, Devt. 5, 24. it. גֻּדְלוֹ Ps. 150, 2.

גּדוֹל m. *Idem*, Ex. 15, 16.

גְּדִיל m. unde Pl. גְּדִלִים *Institæ, fimbriæ, fila contorta*, Devt. 22, 12. 1 Reg. 7, 17. ab Ar. جدل Contorſit; unde non minus جديل Funis.

גְּדוּלָּה & גְּדֻלָּה f. *Magnitudo, magnificentia*, 2 Sam. 7, 21. 1 Chr. 29, 11. cſt. גְּדֻלַּת Eſth. 10, 2. Aff. גְּדֻלָּתוֹ *Magnitudo ejus*, Pſ. 145, 3. & גְּדוּלָּתוֹ Eſth. 1, 4. Pl. גְּדֻלּוֹת *Magnitudines, magna opera*, 1 Chron. 17, 19.

מִגְדָּל m. *Turris*, Jeſ. 5, 2. cſt. מִגְדַּל Jud. 8, 17. Pl. מִגְדָּלִים *Turres*, Jeſ. 30, 25. Aff. מִגְדָּלֶיהָ *Turres ejus*, Pſ. 48, 13. Ar. مجدل Id.

מִגְדָּלָה f. *Idem*. Plur. מִגְדָּלוֹת *Turres*, 2 Chr. 32, 5. cſt. מִגְדְּלוֹת Cant. 5, 13. Aff. מִגְדְּלוֹתַיִךְ *Turres tuæ*, Ez. 26, 9.

מִגְדּוֹל m. *Turris* i. e. præſidium, (Keri); מַגְדִּל *Magnificans* (Chethibh), 2 Sam. 22, 51. coll. Pſ. 18, 51.

גָּדַע *Incidit; abſcidit; excidit, ſuccidit*. Ar. جدع Amputavit. In II. Conj. Concidit. KAL, Præt. Thr. 2, 3. וְגִדַעְתִּי & *Abſcindam*, 1 Sam. 2, 31. Part. Pah. pl. m. גְּדֻעִים *Exciſi*, Jeſ. 10, 33. Fem. גְּדוּעָה *Exciſa*, Jeſ. 15, 2. Correctius legeris גְּרוּעָה, ut Jer. 48, 37. Fut. אֶגְדַּע *Exſcindam*, Zach. 11, 10. NIPH. נִגְדַּע *Abſciſſus eſt*, Jud. 21. 6. נִגְדַּעְתָּ *Abſciſſus es*, Jeſ. 14, 12. PIH. גִּדַּע *Succidit*, Pſ. 107, 16. & גִּדַּע 2 Chr. 34, 7. Fut. אֲגַדֵּעַ *Succidam*, Jeſ. 45, 2. Pl. in pauſa & cum ן parag. תְּגַדֵּעוּן *Succidetis*, Devt. 7, 5. PYH. Præt. pl. גֻּדְּעוּ, in pauſa, *Exciſi ſunt*, Jeſ. 9, 10.

גִּדֵּף PIHEL, *Contumelia, probro affecit; conviciatus eſt*. Ar. جدف In II. Conj. Blaſphemavit; unde etiam تجديف Blaſphemia. Præt. גִּדַּפְתָּ *Conviciatus es*, 2 Reg. 19, 22. Part. מְגַדֵּף *Contumelia afficiens*, Num. 15, 30.

גִּדּוּפָה f. *Contumelia; convicium*, Ez. 5, 15.

גִּדּוּף m. *Idem*; unde Pl. גִּדּוּפִים *Contumeliæ*, Jeſ. 43, 28. cſt. גִּדּוּפֵי Soph. 2, 8.

גִּדּוּפָה f. *Idem*; unde Pl. c. Aff. גִּדּוּפֹתָם *Convicia illorum*, Jeſ. 51, 7.

גָּדַר *Sepſit maceria ſ. muro; circumduxit murum, maceria*

 aut

aut *pariete interſtinxit*. Ar. جدر Circumduxit parietem. Præt. Job. 19, 8. Part. גֹּדֵר *Sepiens*, Ez. 22, 30. Fut. pl. תִּגְדְּרוּ *Sepietis*, Ez. 13, 5.

גָּדֵר m. *Maceria, murus, paries, ſeptum*, Num. 22, 24. Ar. جدر Idem. Aff. גְּדֵרוֹ *Maceries ejus*, Jeſ. 5, 5. Pl. c. Aff. גְּדֵרֶיהָ *Septa ejus*, Pſ. 80, 13.

גְּדֵרָה vel גֶּדֶרֶת f. *Idem*, Hoſ. 2, 6. Ez. 42, 12. LXX. μάνδρα, ſeptum. Pl. גְּדֵרוֹת, *Maceriæ, ſepta*, Num. 32, 24. cſt. גִּדְרוֹת ib. v. 16. Aff. גְּדֵרֹתָיו *Septa ejus*, Pſ. 89, 41. Conv. Germ. Gitter; Gatter.

גדר m. *Maceria, murus, paries levis, ſeptum*, Prov. 24, 31.

גֹּדֵר m. *Faber murarius, cæmentarius*. Pl. גֹּדְרִים *Fabri murarii*, 2 Reg. 12, 13.

גדשׁ. Ar. كدس In I & II. Conj. Accumulavit, coacervavit; unde كُدْس f. جُدْس, nec non كديس f. جديس Acervus frugum demeſſarum, etiam lapidum; it. Tumulus. Sic

גָּדִישׁ m. 1) *Meta frumenti, acervus frugum*, Ex. 22, 5. 2) *Tumulus*, Job. 21, 32. ut جدث Sepulcrum.

גֵּה Ez. 47, 13. conſtr. ab abſol. גֶּה (pro יֶגֶה, formæ פֶּה) m. *Facies*; unde Fem. גֵּהָה, vid. mox. Ar. وَجْه Id. a verbo وجه Percuſſit in faciem. Hoc modo: כֹּה *Hic, dicit Dominus Deus*, (*eſt.*) גֵּה גְבוּל *facies termini* &c. Al. גֵּה pro זֶה; al. Erectio; al. Amplitudo.

גָּהָה *Receſſit*. Sic enim Syr. ܓܗܐ; nec non Ar. جَهْجَهَ Receſſit. Fut. יִגְהֶה *Recedet*, Hoſ. 5, 13. LXX. διαπαύσῃ; Targ. יְנִיחַ quieſcet; Vulg. Solvet. Al. Curabit, medebitur.

גֵּהָה f. *Facies, vultus*; ſpec. *ſerenitas faciei*, Prov. 17, 22. ab Ar. وجه Percuſſit in faciem; unde وَجْه m. & جِهَة f. Facies; ſerenitas faciei. Al. Medicina, Valetudo.

גָּהַר *Pronus procubuit; proſtravit, incurvavit ſe*. (Ar. جحر Incubuit, incurvavit ſe. Ita videlicet Schindlerus, allato etiam ex Corano exemplo. Forſitan, mutato ל in ר, idem eſt جحل quod dicit Proſtravit, dejecit ſe humum.) Fut. וַיִּגְהַר & *profundius*

fundius incurvavit ſe, 1 Reg. 18, 42. 2 Reg. 4, 34. 35. LXX. διέκαμψε, συνέκαμψε. Targ. וּגְחַן & incurvavit ſe. Vulg. Pronus; it. incubuit. Al. Alta voce clamavit.

גּוֹא m. Chald. *Medium*; vid. גוה.

גּוּב. Ar. جاب pro جوب & جيب Pertranſiit, pervaſit, peragravit v. g. regionem. It. Secuit; Fidit. Hinc

גּוֹב m. *Locuſta, bruchus*, qſ. pervadens regiones. Nah. 3, 17. Hinc Pl. m. גּוֹבַי *Locuſtarum multitudo*, Am. 7, 1. Ar. جابٍ Locuſtæ. Sed

גֹּב, גּוֹבָא, גֻּבָּא m. Chald. *Fovea, foſſa*, Dan. 6, 8. 17. Syr. ܓܘܒܐ; Ar. vero قوف Idem.

גֵּב m. unde Pl. m. גֵּבִים *Locuſtæ*, Jeſ. 33, 4. Sed גֵּבִים Pl. m. *Foveæ, foſſæ*, 2 Reg. 3, 16. Nec non גֵּבִים Pl. m. (pro גְּיָבִים, ab Ar. جاب Secuit, Fidit; cui etiam Syr. convenit ܓܘܒܬܐ Lignum ſectile; Michaëlis, Tabulæ politæ eæque arcuatæ.) 1) *Cantherii, trabes, aſſeres*, 1 Reg. 6, 9. 2) Secundum Chethibh: Aratores aut Agri, a ſecando, 2 Reg. 25, 12.

I. גּוּד *Turmatim convenit; turmatim invaſit.* (Fortaſſe eſt Ar. قان Duxit; unde etiam قوف Agmen equorum. Vid. etiam גָּדַד) Fut. יָגוּד ſ. יָגֻד *Turmatim invadet*, Gen. 49, 19.

II. גוד Ar. جاد Liberalis fuit. Hinc V. Liberaliter impendit. Fut. c. Aff. יְגוּדֶנּוּ *Liberalis erit erga nos*, Hab. 3, 16. Al. Turmatim invadet nos. Contra HITHP. Fut. pl. יִתְגּוֹדָדוּ aliis Munificos & luxurioſos ſe gerunt, Jer. 5, 7. rectius eſt a גָּדַד i. e. *Turmatim ingrediuntur.*

גוו ſ. גוין Radix ficta, quæ, reverſo ף ejusdem organi, utpote quod in ו tranſiiſſe videtur, non eſt alia niſi גוף aut potius גיף, Ar جاف Concavus fuit. In V. Conj. In medio alicujus rei fuit; unde poſt جوف Corpus, it. جيفة Cadaver; quemadmodum etiam Arabice id ipſum جوف, nec minus جوا & جوة eandem rem, ſcil. Interiorem rei alicujus cavitatem, denotant: Hinc itaque

גֵּו m. 1) *Corpus*, qſ. interior hominis aut animalis cavitas; unde c. Suff. גֵּוָה Job. 20, 25. 2) Synecd. *Tergum*, Prov. 10, 13. 3) Me-

3) Metaph. *Medium*, Job. 30, 5. Aff. גֵוִי *Dorſum meum*, Jeſ. 50, 6. גֵוְךָ *Dorſum tuum*, Jeſ. 38, 17.

גַּו m. *Idem.* Aff. גַּוֶּךָ (in pauſa) *Tergum tuum*, 1 Reg. 14, 9. גַּוֵּךְ f. Ez. 23, 35. גַּוָּם *Tergum ſuum*, Neh. 9, 26.

גֵּוָה f. (varians lectio) *Corpus*, tam vivum, quam mortuum, Job. 20, 25. Aliud גֵּוָה vid. in גָּאָה.

גְּוִיָּה f. *Idem*, Nah. 3, 3. cſt. גְּוִיַּת Jud. 14, 8. 9. Aff. גְּוִיָּתֵנוּ *Corpus noſtrum*, Gen. 47, 18. Pl. גְּוִיּוֹת *Corpora*, Pſ. 110, 6. Aff. ſimulque cum ה parag. גְּוִיֹּתֵיהֶנָה *Corpora eorum*, Ez. 1, 11.

גַּו, גֵּו & גֵּוָא m. Chald. *Medium*, Eſr. 5, 7. Dan. 7, 15. c. 3, 6.

גּוּז *Avellere, abripere; it. Conſumi, tranſire.* Convenit pæne cum גָּזַז Totondit; quemadmodum etiam Ar. جاز Abiit. In IV. Conj. Refecuit; præterivit; & جزّ Refecuit; nec non Syr. ܓܙ Conſumtus fuit; tranſiit. Præt. גָּז *Tranſiit*, Pſ. 90, 10. Fut. וַיָּגָז *& Abripuit*, (quod vero potius eſt a גָּזַז) Num. 11, 31.

גּוֹזִי m. *Avulſor.* Aff. גּוֹזִי *Avulſor meus*, Pſ. 71, 6. Al. גּוֹזִי cum Aff. Benefactor meus; vid. גָּזָה.

אֱגוֹז m. *Nux*, arbor & fructus, Cant. 6, 11. Ar. جوز coll. & جوزة unit. Idem.

גּוּחַ vel גִּיחַ *Erumpere, effluere, prodire, prorumpere velut ex utero.* Ar. جاح Abrupit, exedit v. g. fluvius terræ partem. In V. Conj. Emiſit, effluxit. It. جحّ Excrevit, emiſit. Proprie itaque denotat, Perrumpendo & vi quadam prodire, v. g. partus inſtar. Imp. fem. גֹּחִי *Educ*, Mich. 4, 10. Fut. וַתָּגַח *& Erupiſti*, Ez. 32, 2. HIPH. הֵגִיחַ *Idem.* Part. מֵגִיחַ *Erumpens*, Jud. 20, 33. Inf. בְּגִיחוֹ, pro בְּהַגִּיחוֹ, *quando perrumpit*, fluvios &c. Job. 38, 8. Fut. יָגִיחַ *Erumpet*, Job. 40, 23.

גּוּחַ Chald. *Idem.* HIPH. Part. pl. f. מְגִיחָן *Erumpebant*, Dan. 7, 2.

גֹּחִי m. *Eruptio.* Aff. גֹּחִי *Eruptio mea*, Pſ. 22, 10. Aut eſt Part. cum Aff. *Eductor, protractor meus*, ab Ar. جحا Eradicavit, i. e. extraxit.

גוי vel גוה. Ar. قوي Valuit robore, virtute, potentia. Scilicet

licet ق & ج non raro inter se permutantur; quemadmodum etiam قاو dicitur pro جاه Dignitas, potentia; & قُوَّة Pl. قُوَّاة & قُوَى denotat Potentiam; it. Comitatum, h. e. Turmam hominum peregrinantium s. proficiscentium, 2 Chr. 9, 1. Hinc itaque

גוי m. *Gens, natio, populus*, qs. Vis hominum. It. *Multitudo locustarum*, nec non *Insectorum*. Joël. 1, 6. גוי Quævis gens aut natio in S. Scriptura dicitur. Aff. גוי, pro גויי, *Populus meus*, Zeph. 2, 9. Pl. גוים, pro גויים, *Gentes, nationes;* sic dicuntur Populi, qui non habent Deum regem. Ex. 34, 24. cst. גויי Gen. 22, 18. Jer. 26, 6. Aff. גויך *Populi tui*, Ps. 106, 5. גויהם *Gentes suæ*, Gen. 10, 8.

גול *Exsiliit præ lætitia, exultavit*. Ar. جال Circumivit, gyravit; it. وجل Exultavit. Præt. גלתי (&) *Exultabo*, Jes. 65, 19. Inf. גול *Exultando*, secundum Chethibh, Prov. 23, 24. Fut. יגול *Exultabit*, itidem secundum Chethibh, Prov. 23, 24. HIPH. הגיל *Idem*. Fut. cum ה parag. אגילה *Exultabo*, Ps. 9, 15. יגיל & יגל *Exultabit*, Hab. 1, 15. Ps. 13, 6. Pl. יגילו, & cum ן Parag. יגילון *Exultabunt*, Ps. 13, 5. 89, 17. Fem. תגלנה *Idem*, Ps. 48, 12. Vid. etiam גיל.

גיל m. *Exultatio*, Hos. 9, 1. Aff. גילי *exultatio mea*, Ps. 43, 4. גילה f. *Idem*, Jes. 65, 18. cst. גילת Jes. 35, 2.

גיל m. *Ætas*. Aff. גילכם *Aetas vestra*, Dan. 1, 10. Sic etiam Ar. جيل Generatio.

גוע *Exspiravit; oppressus fuit*. Convenit ferme جع Lutum comedit; it. Conjecit aliquem in lutum; q. d. ins Gras beissen, it. zur Erden stossen, cf. Jes. 26, 5. Præt. pl. גועו in pausa, *Exspirarunt*, Thr. 1, 19. גוענו *Exspiravimus*, Num. 20, 3. Part. גוע *Oppressus*, Ps. 88, 16. Inf. cst. גוע *Exspirare*, Num. 17, 13. it. גוע Num. 20, 3. Fut. אגוע *Exspirabo*, Job. 10, 18. & in pausa אגוע Job. 27, 5. Pl. יגועו, in pausa & cum ן Parag. יגועון *Exspirabunt*, Job. 36, 12. Ps. 104, 29.

גוף. Ar. جاف Concavus fuit. In V. Conj. In medio (qs. in cavitate) alicujus rei fuit. In II. Conj. Clausit v. g. portam: Hinc

Hinc HIPH. הֵגִיף *Claufit januas*; LXX. κλείω. Fut. pl. יָגִיפוּ *Claudent*, Neh. 7, 3.

גּוּפָה f. *Corpus, cadaver.* cſt. גּוּפַת 1 Chr. 10, 12. Pl. גּוּפוֹת *Corpora*, ib.

I. גּוּר *Habitare in loco peregrino, commorari; peregrinari.* Conſtr. cum בְּ & אֵת. Ar. جار In III. Conj. Colonus, incola fuit, h. e. peregrinatus fuit alicubi; unde مُتجاوِر Colonus, accola. Præt. גָּר *Peregrinatus eſt*, Gen. 35, 27. גַּרְתָּה *Peregrinatus es*, Gen. 21, 23. Pl. גָּרוּ *Peregrinati ſunt*, Ex. 6, 4. Part. גָּר *Peregrinus*, Ex. 12, 49. Pl. גָּרִים *Peregrini*, 2 Sam. 4, 3. Fem. גָּרָה cſt. גָּרַת *Peregrina*, Ex. 3, 22. Inf. גּוּר *Peregrinari*, Gen. 12, 10. Imp. גּוּר *Peregrinare*, Gen. 26, 3. Fut. cum ה parag. אָגוּרָה *Commorabor*, Pſ. 61, 5. יָגוּר *Commorabitur*, Pſ. 15, 1. c. Aff. יְגֻרְךָ *Commorabitur tecum*, Pſ. 5, 5. cum ו Converſ. וַיָּגָר *& peregrinatus eſt*, Gen. 20, 1. Pl. יָגוּרוּ *Commorentur*, Jeſ. 16, 4. HITHP. Part. מִתְגּוֹרֵר *Commorantem, hoſpitantem ſe præbens*, 1 Reg. 17, 20. Fut. יִתְגּוֹרָרוּ *Commorantur*, Hoſ. 7, 14. melius, Timent ſibi.

גֵּר m. *Peregrinus; advena, accola; proſelytus;* Gen. 15, 13. Aff. גֵּרְךָ *Peregrinus tuus*, Ex. 20, 10. Plur. גֵּרִים *Peregrini*, Ex. 22, 20. Dicitur etiam גִּיר 2 Chr. 2, 16.

גֵּרוּת f. *Hoſpitium*, Jer. 41, 17.

מָגוּר m. *Commoratio, peregrinatio, habitatio.* Cum Aff. מְגוּרָם *Commoratio eorum*, Pſ. 55, 16. Pl. cſt. מְגוּרֵי *Peregrinationes*, Gen. 37, 1. Aff. מְגוּרַי *Peregrinationes meæ*, Gen. 47, 9.

גּוֹר, גּוּרָה & גּוּר vid. infra.

II. גּוּר *Injuſtus fuit, injuſte egit; Tyrannide uſus fuit.* Arab. جار Idem. Conſtr. cum עַל. Fut. יָגוּרוּ *Injuſte agent*, Pſ. 56, 7. 59, 4. 140, 3. Fut. & Inf. גּוֹר יָגוּר *Injuſte agendo injuſte aget*, Jeſ. 54, 15.

III. גּוּר (ſignificatione a יָגֹר Ar. وجر Timuit, deſumta) *Timuit, metuit, formidavit.* Conſtr. cum לְ & מִן. Imp. pl. גּוּרוּ *Timete*, Pſ. 22, 24. Fut. אָגוּר *Metuerem*, Devt. 32, 27. 3. perſ. m. cum ו Converſ. וַיָּגָר *& timuit*, 1 Sam. 18, 15. HITHP. Fut. pl. יִתְגּוֹרָרוּ *Timent ſibi*, Hoſ. 7, 14. Aliis Commorantur, ſive Congregabunt ſe; a I. גּוּר.

מָגוֹר & מָגֹר m. *Timor, formido, pavor*, Pſ. 31, 14. Pl. c. Aff. מְגוּרַי *Formidines meæ*, Thr. 2, 22.

מְגוֹרָה f. *Idem.* cſt. מְגוֹרַת Prov. 10, 24. Pl. c. Aff. מְגוּרוֹתַי *Formidines meæ*, Pſ. 34, 5.

מְגוּרָה f. *Idem.* Pl. c. Aff. מְגוּרֹתָם *Formidines eorum*, Eſ. 66, 4.

מְגוּרָה f. *Granarium, horreum*, Hag. 2, 19. vid. מָגַר.

מַמְּגֻרָה f. *Idem*; vid. מָגַר.

IV. גּוּר m. *Catulus*; ſpec. *Leonis*; ita forſan dictus, quia adhuc in hoſpitio cum matre eſſe ſolet. Ar. جَرْوٌ Idem. Pl. cſt. גּוּרֵי *Catuli*, Jer. 51, 38.

גֻּר m. *Idem*, Gen. 49, 9. Pl. c. Aff. גּוּרֶיהָ & גֻּרֶיהָ *Catuli ejus*, Ez. 19, 2. 3.

גֹּרָה f. *Idem.* Pl. c. Aff. גֹּרֹתָיו *Catuli ejus*, Nah. 2, 13.

V. גּוּר f. potius גִּיר. Ar. جار Vita donavit. Hinc

גִּיר & גִּר m. *Calx viva*, Jeſ. 27, 9. Ar. جِيرٌ Idem. Hinc جار etiam Calce obduxit.

גִּירָא m. Chald. *Idem*, Dan. 5, 5.

גּוּשׁ. Ar. جَشَّ Secuit, amputavit. 2) Eruit e terra; unde جَشٌّ Quidquid ſordium melli admiſcetur ab aliis & corporibus apium; nec non جُشٌّ Terra elatior, qſ. Tumulus; it. Cadaver. Conv. ferme etiam Chald. גּוּשְׁשָׁא Pulvis. Itaque

גִּישׁ (quod eſt Symbolum duarum aut trium lectionum, ſcil. גּוּשׁ, גּוֹשׁ & גִּישׁ eandem rem denotantium. vid. Hilleri Arcan. p. 176.) m. *Strigmentum, ramentum*, add. עָפָר pulveris; intell. Sordes & cruſtæ cutis putridæ eæque elatiores, quæ ſcil. ab Elephantiaſi profectæ corpus fere cadaveroſum faciunt. Germ. dixeris Kothhäufgen. LXX. βῶλακες, Job. 7, 5.

גִּזְבָּר m. (Vox compoſita ex גֵּז f. גְּנַז Gaza, & terminatione Perſica ואר Dignitatem alicujus denotante) m. *Theſaurarius, Præfectus aerarii*, Eſr. 1, 8.

גִּזְבַּר m. Chald. *Idem*; unde Pl. emphat. גִּזַבְרַיָּא *Theſaurarii*, Eſr. 7, 21. Hinc Gaſpar.

I. גָּזָה. Syr. ܓܙܐ & Chald. גְּזָא & גְּזִי Amputavit, dolavit, totondit; Affine verbo גָּזַז quod vid. mox poſt. Etiam Ar. جَذَا Avulſit. Hinc

גָּזִית

גָּזִית f. *Cæsura*, *lapis cæsus & dolatus*, 1 Reg. 5, 17.

II. גזה Ar. جزى Rependit, remuneratus eſt. Part. c. Aff. גּוֹזִי *Benefactor meus*, Pſ. 71, 6. Al. Evulſor.

גָּזַז *Reſecuit*, *abſcidit;* ſpec. *Totondit.* Quod etiam Chald. Syr. & Ar. ſignificat. Part. גֹּזֵז *Tondens*, 1 Sam. 25, 4. Pl. גֹּזְזִים *Tondentes*, *tonſores*, ib. v. 7. cſt. גֹּזְזֵי Gen. 38, 12. Inf. cſt. גְּזֹז *Tondere*, Gen. 31, 19. Imp. f. גֹּזִּי *Tonde*, Jer. 7, 29. Fut. תָגֹז *Tondebis*, Devt. 15, 19. 3. f. m. cum ו Converſ. וַיָּגָז *& totondit*, Job. 1, 20. NIPH. Præt. pl. נָגֹזּוּ *Tonſi fuerunt*, Nah. 1, 12.

גֵּז m. propr. Tonſum; hinc 1) *Vellus*, Job. 31, 20. 2) *Lana vulſa*, Devt. 18, 4. 3) *Ager a locuſtis detonſus*. Al. Pratum detonſum. Pſ. 72, 6. Pl. cſt. גִּזֵּי *Fœniſecia*, Am. 7, 1. Ar. جز Lana ſecta.

גִּזָּה f. *Tonſura*, *Velleris lana ſecta*, Jud. 6, 37. cſt. גִּזַּת ib. Ar. جزة Id.

גָּזָם m. *Eruca*, aut potius *Erucarum multitudo*, Joël 1, 4. quod a nonnullis huc refertur, pertinet potius ad גזם.

גִּזְבָּר m. *Gaza*, *theſaurus*, vid. in גנז.

אֱגוֹז m. *Nux;* vid. גוז.

גָּזַל *Rapuit*, *abripuit* v. g. perſonam aut rem, vi & aperte; q. d. reſecuit ſ. abſtraxit aliquid ab aliquo, ſcil. ut Ar. جزل Reſecuit. Præt. גָּזָל, in pauſa, Ez. 18, 12. Part. גֹּזֵל *Rapiens*, Prov. 28, 24. Inf. cſt. גְּזֹל *Rapere*, Jeſ. 10, 2. Fut. תִּגְזֹל *Rapies*, Gen. 31, 31.

גֵּזֶל m. *Rapina*, *raptum*, Ez. 22, 29.

גָּזֵל m. *Idem*, Eccl. 5, 7.

גְּזֵלָה f. *Rapina*, *raptum*, Lev. 5, 23. cſt. גְּזֵלַת Jeſ. 3, 14. Pl. גְּזֵלוֹת *Rapinæ*, Ez. 18, 12.

גּוֹזָל m. Ar. جوزل Pullus, qſ. rapinæ expoſitus. Gen. 15, 9. Pl. c. Aff. גּוֹזָלָיו *Pullos ſuos*, Devt. 32, 11.

גזם. Ar. جزم Reſecuit, amputavit. Hinc

גָּזָם m. *Eruca* ſ. *erucarum multitudo*, ab amputando & depaſcendo dicta. Joël. 1, 4. Bocharto, Locuſtæ ſpecies.

גזע. Ar. جزع Secuit, reſecuit. Hebr. גרע. Hinc

גֶּזַע

גזע. Ar. جزع Secuit, resecuit. Hebr. גָּדַע. Hinc

גֶּזַע m. *Truncus succisus*, Jes. 11, 1. Aff. גִּזְעוֹ *Truncus ejus*, Job. 14, 8. Ar. جِذْع (ذ in د mutato) Idem.

I. גָּזַר *Secuit, dissecuit, abscidit, decidit, excidit, mactavit.* Ar. جزر 1) Resecuit, cecidit. 2) Mactavit. 3) Descendit, subsidit v. g. aqua. Præt. Hab. 3, 17. Part. גֹּזֵר *Scindens*, Pf. 136, 13. Imp. pl. גִּזְרוּ *Secate*, 1 Reg. 3, 25. In pausa גְּזֹרוּ ib. v. 26. Fut. יִגְזֹר *Secabit*; rectius *Comedet*, Jes. 9, 19. scil. a Mactavit; unde جَزَر Quod comeditur. NIPH. נִגְזַר *Excisus, succisus est*, Jes. 53, 8. נִגְזַרְתִּי *Excisus sum*, Thren. 3, 54.

גְּזַר Chald. *Idem.* Hinc ITHP. Præt. f. אִתְגְּזֶרֶת *Excisus est*, Dan. 2, 45. & הִתְגְּזֶרֶת ib. v. 34.

גֶּזֶר m. *Segmentum*, *decisum*; unde Pl. גְּזָרִים *Segmenta*, Gen. 15, 17.

גְּזֵרָה f. *Disjunctio*, Lev. 16, 22. Ar. جَزِيرَة Insula, scil. sejuncta a continente.

גִּזְרָה f. *Forma externa*, i. e. quam rei dat Excisio & præcisio, Thr. 4, 7. 2) *Structura separata*, Ez. 41, 12. 13. 42, 1.

גָּזְרִין m. pl. Chald. *Haruspices*, i. e. sectores, qui ex sectis victimis futura prædicebant, Dan. 2, 27. Emph. גָּזְרַיָּא Dan. 4, 4.

מַגְזֵרָה f. *Securis*; al. Serra. Pl. מַגְזְרוֹת *Secures*, 2 Sam. 12, 31.

II. גָּזַר *Decrevit, ordinavit*; Ar. جسر Definivit, decreto decidit: Verbum ab haruspicibus dictum, qui scil. ex sectis victimis definiebant, quid expediat aut fas sit fieri. Fut. תִּגְזַר *Decernes*, Job. 22, 28. NIPH. Præt. נִגְזַר *Decretum*, *decisum est*, Esth. 2, 1.

גְּזֵרָה f. Chald. *Decretum*. Cst. גְּזֵרַת Dan. 4, 14. 21.

גחח vid. גוח.

גחל. Convenire videtur (ل cum م ceu homogeneo permutato) جحم Ar. Arsit, flagravit; unde etiam جَحِيم Ignis ingens. Hinc

גַּחַל m. *Pruna, carbo.* Pl. גֶּחָלִים *Prunæ*, Pf. 18, 9. Aff. גֶּחָלָיו *Prunæ ejus*, Jes. 44, 19.

גַּחֶל m. *Idem*; unde Pl. cst. גַּחֲלֵי *Prunæ*, Lev. 16, 12.

גַּחֶלֶת f. *Idem*, Jes. 47, 14. Aff. גַּחַלְתִּי *Pruna mea*. 2 Sam. 14, 7.
גחן aut potius גחה, Ar. جحا Inclinato fuit corpore. Hinc
גָּחוֹן m. propr. Inclinatum corpus, *venter oblongus* pec. reptilium, Lev. 11, 42. Aff. גְּחוֹנְךָ *Venter tuus*, Gen. 3, 14.

גיא. Proprie significare videtur Depressa fuit v. g. terra; unde جيئة & جيأة Locus, quo aqua confluit; nec non جوأ & جوأة Locus terræ depressior. Hinc itaque

גַּיְא, גֵּיא & גֵּי c. *Vallis*, Num. 21, 20. (intell. Terra in monte Pisgæ respectu jugi depressior, i. e. planities.) Jes. 40, 4. Devt. 34, 6. In pausa גָּיְא Devt. 3, 29. cft. גֵּיא & גֵּי 1 Chr. 4, 14. Jos. 15, 8.

גִּיא c. *Idem*, Zach. 14, 4. Dicitur etiam גַּיְא Jes. 40, 4.

גֵּיאָה f. *Vallis*; unde Pl. גֵּיאוֹת *Valles*, Ez. 35, 8. nec non גֵּאָיוֹת Ez. 6, 3. Aff. גֵּיאוֹתֶיךָ *Valles tuæ*, Ez. 35, 8.

גיד. Inde esse videtur Ar. قيّد Ligatus fuit, cum derivato suo قيّد Lorum, quo duo ligna colligantur. Hinc

גִּיד m. *Nervus, ligamentum, tendo*, qs. lorum, quo corporis membra inter se colligantur, Gen. 32, 32. Pl. גִּידִים *Tendines, ligamenta*, Ez. 37, 6. cft. גִּידֵי Job. 40, 17. Syr. ܓܝܕܐ Idem.

גיל pro גול *Exultare*; sic nonnullis. Imp. גִּילִי *Exulta*, Jes. 49, 13. Pl. גִּילוּ *Exultate*, Es. 65, 18. Sed Ps. 2, 11. Exultate terrore, Michaëlis. Inf. גִּיל *Exultando*, Prov. 23, 24. sec. kéri. Sed גִּיל, גִּילִי, גִּילוּ sunt potius formæ Hiphilicæ, pro הָגִיל &c.

גיר vid. sub גור.

גלא Chald. vid. גלה.

גלב; unde Ar. جلف Avulsit, abrasit; nec minus Syr. ܓܠܒܐ Novacula. Hinc

גַּלָּב m. *Tonsor*. Pl. גַּלָּבִים *Tonsores*, Ez. 5, 1.

גלד. Inde Ar. جلد In cute percussit; excoriavit; sic etiam in II. Conj. Pellem detraxit. Hinc

גֶּלֶד m. (Syr. ܓܠܕܐ; Ar. جلد) *Cutis, pellis*. Aff. גִּלְדִּי *Cutis mea*, Job. 16, 15.

I. גָּלָה *Revelavit, retexit, palam fecit*; it. *Revelatus, retectus fuit; apparuit, prodiit*. Ar. جلو Manifestum fecit; manifeste patuit. KAL, Præt. גָּלָה *Prodiit*, Prov. 27, 25. Part. Ben.

Ben. נוֹלֶה *Revelans*, 1 Sam. 22, 8. Pah. גָּלוּי *Retectus*, Esth. 3, 14. cst. גְּלוּי Num. 24, 4. Fut. אֶגְלֶה *Revelabo*, Ruth. 4, 4. יִגְלֶה *Revelabit*, 1 Sam. 20, 2. cum Copul. וְיִגֶל *& revelat*, Job. 36, 15. NIPH. נִגְלָה *Revelatus fuit*, 1 Sam. 3, 21. Part. f. pl. נִגְלוֹת *Revelata*, Devt. 29, 29. Inf. הִגָּלוֹת *Revelando*, 2 Sam. 6, 20. it. נִגְלֹה & נִגְלוֹת (pro הִגָּלֹה & הִגָּלוֹת) 1 Sam. 2, 27. 2 Sam. 6, 20. Imp. pl. הִגָּלוּ *Revelamini*, Jes. 49, 9. Fut. תִּגָּלֶה, & per Apocopen תִּגָּל *Revelabitur*, Ex. 20, 26. Jes. 47, 3. PIH. גִּלָּה *Revelavit, retexit*, Ps. 98, 2. גִּלִּיתִי *Declaravi*, Jer. 11, 20. Part. מְגַלֶּה *Revelans*, Job. 12, 22. Inf. גַּלּוֹת *Revelare*, Lev. 18, 6. Imp. גַּל, pro גַּלֵּה *Revela*, Ps. 119, 18. f. גַּלִּי *Idem*, Jes. 47, 2. Fut. תְּגַלֶּה *Reteges*, Lev. 18, 7. it. תְּגַלֶּה ib. & per Apocopen atque in pausa תְּגַל Prov. 25, 9. PYH. גֻּלָּה *Revelatum fuit*. F. גֻּלְּתָה Nah. 2, 8. Part. f. מְגֻלָּה *Retecta*, Prov. 27, 5. HITHP. הִתְגַּלָּה *Retexit se, nudatum se praebuit*. Inf. הִתְגַּלּוֹת *Revelare se*, Prov. 18, 2. Fut. per Apoc. וַיִּתְגַּל *& retexit se*, Gen. 9, 21.

גְּלָא CHALD. *Idem.* Part. Pah. גָּלֵא & גָּלֵה *Revelans*, Dan. 2, 22. 28. Peh. גְּלִי & גֱּלִי *Revelatum*, Dan. 2, 19. 30. Inf. מִגְלָא *Revelare*, Dan. 2, 27.

גִּלְיוֹנִים m. pl. *Revelamina*, i. e. vestium faciei nitidarum genus, in quibus sponsae retecto muliebri velo soli conspicuae dabantur sponso, Jes. 3, 23. LXX. διαφανῆ Λακωνικά, pellucida Laconica. Alienius Chald. & Kimchi, ut & Michaëlis מַחְזְיָתָא s. מַרְאוֹת Specula scil. metallica. Erant enim vestes; & Ar. جلا Comtam nitentemque sublato velo conspexit sponsam; it. Retecto vultu nitens apparuit ipsa sponsa, denotat: unde porro جلوة Nitor & conspectui patens splendor, pec. sponsae cum ornatu nudoque vultu conspicuae, scil. quomodo nulli virorum nisi sponso videtur; nec non جليان Ἀποκάλυψις, Revelatio.

גִּלָּיוֹן m. *Volumen apertum, liber, scheda;* ab apertione dicta, Jes. 8, 1. Syr. ܓܶܠܝܳܢܳܐ Idem.

גַּלְמוּד m. & גַּלְמוּדָה f. propr. Constitutus in deserto s. vastitate, pro גָּלוּי מְאֹד seu גָּלוּ, i. e. Nudatus, retectus valde. Hinc *Desertus, vastus* s. *vastatus, orbus, sterilis, solitarius*, v. g. nox, Job. 3, 7. coetus, Job. 15, 34. femina, Es. 49, 21. It. *Solitudo* s.

 deser-

desertum, Job. 30, 3. Hinc etiam Ar. جُلْمُود Saxum ingens, qs. deserti.

II. גָּלָה *Migravit; deportatus est*, vel *in captivitatem* aut *exilium*, vel *sponte alio*. Ar. جلا pro جلو aut جلي Excessit patria, migravit loco, exulavit. It. In Exilium egit. KAL, Præt. גָּלִית *Migrasti*, Ez. 12, 3. Part. Ben. גּוֹלֶה *Migrans*, 2 Sam. 15, 19. Fem. גּוֹלָה *Idem*, Jes. 49, 21. Inf. abs. גָּלֹה *Migrando*, Am. 5, 5. cst. גְּלוֹת *Migrare*, Jud. 18, 30. Imp. גְּלֵה *Migra*, Ez. 12, 3. Fut. יִגְלֶה, & per Apocopen יִגֶל *Migrabit*, Am. 5, 5. Job. 20, 28. NIPH. נִגְלָה *Transportatus fuit*, Jes. 38, 12. PIH. גִּלָּה *Deportavit*, Thr. 4, 22. HIPH. הִגְלָה & הֶגְלָה *Deportavit*, *deportari fecit*, *captivum abduxit; in exilium egit*, 2 Reg. 24, 14. c. 17, 11. Aff. הִגְלָם & הֶגְלָם *Deportavit eos*, Jer. 20, 4. 1 Chr. 8, 7. הִגְלִיתָ *Deportasti*, 2 Reg. 17, 26. Inf. הַגְלוֹת *Deportare*, Jer. 24. 1. Aff. הַגְלוֹתָם *Deportare eos*, Am. 1, 6. Fut. וַיֶּגֶל *& deportavit*, 2 Reg. 16, 9. it. וַיֶּגֶל 2 Reg. 17, 6. HOPH. הָגְלָה *Deportatus fuit*, Esth. 2, 6. Fem. הָגְלָתָה & הָגְלָת *Deportata est*, Esth. 2, 6. Jer. 13, 19. Part. pl. מֻגְלִים *Deportati*, Jer. 40, 1.

גְּלָה, גְּלָא, & גְּלִי CHALD. *Abduxit*, *deportavit*. Hinc. Aph. הַגְלִי *Idem*, Esr. 4, 10.

גָּלוּת f. (formæ חָיוּת) *Migratio*, *deportatio*, *exilium*, *captivitas*. It. Meton. *Deportata multitudo*, *deportati exules*. Jer. 52, 31. Jes. 45, 13. Aff. גָּלוּתִי *Turba captiva mea*, Jes. 45, 13. גָּלוּתֵינוּ (pro גָּלוּתֵנוּ Ez. 40, 1.) *Captivitas nostra*, Ez. 33, 21. Semel legitur גָּלֻת Obad. v. 20.

גָּלוּתָא f. CHALD. *Idem*, Dan. 2, 25.

גּוֹלָה f. *Idem*, Jer. 46, 19.

גָּלַח PIHEL, *Rasit*, *abrasit* v. g. capillos, Num. 6, 9. Inf. c. Aff. גַּלְּחוֹ *Abradere ejus*, 2 Sam. 14, 26. Fut. יְגַלַּח & יְגַלֵּחַ *Radet*, Lev. 13, 33. c. 14, 9. PYH. גֻּלַּח *Abrasus fuit*, Jud. 16, 22. Part. pl. cst. מְגֻלְּחֵי *Abrasi*, Jer. 41, 5. HITHP. הִתְגַּלַּח *Abrasit se ipsum*, Lev. 13, 33. Inf. c. Aff. הִתְגַּלְּחוֹ *Radere sui ipsius*, Num. 6, 19. Ar. جلح Rasit caput; unde جلّاح Hierophanta; Rabb. גַּלָּח Rasus sacrificulus.

I. גָּלַל

I. גָּלַל *Volvit, devolvit, convolvit, volutavit.* Cui convenit fere cum Ar. جل Cooperuit, pec. ſtragula equum, i. e. convolvendo; unde مجلة Volumen; ac potius גול Volvit, Ar. جال Circumivit. In IV. Conj. Dedit in orbem; unde جايل Gyrus. KAL, Præt. גַּלּוֹתִי *Devolvi*, Joſ. 5, 9. Pl. גָּלְלוּ, pro גָּלוּ, *Devolverunt*, Gen. 29, 3. 8. Part. גּוֹלֵל *Devolvens*, Prov. 26,27. Inf. גֹּל *Devolvere*, i. e. ſi devolverit, Pſ. 22,9. Imp. גֹּל *Devolve*, Pſ. 37, 5. Pl. גֹּלּוּ *Volvite*, Joſ. 10, 18. NIPH. נָגַל *Devolutus eſt, decurrit, fluxit.* Præt. pl. נָגֹלּוּ, pro נָגַלּוּ, uti plures hujusmodi formæ, (&) *Convolventur*, Jeſ. 34, 4. Fut. יִגַּל *Volvetur*, Am. 5, 24. PIH. גִּלְגֵּל *Devolvit.* גִּלְגַּלְתִּי *Devolvi*, Jer. 51, 25. PYH. Part. f. מְגוֹלָלָה *Volutatum*, Jeſ. 9, 4. HIPH. הֵגַל *Devolvit.* Fut. cum ו Converſ. וַיָּגֶל *& Devolvit*, Gen. 29, 10. HITHP. הִתְגַּלְגֵּל *Devolutum ſe exhibuit*, Præt. pl. הִתְגַּלְגָּלוּ, in pauſa, *Volutarunt ſe*, Job. 30, 14. Part. מִתְגּוֹלֵל *Volutans ſe*, 2 Sam. 20, 12. Inf. הִתְגּוֹלֵל *Volutare ſe*, Gen. 43, 18.

גֵּל m. *Stercus*, propr. Provolutum, i. e. quod provolvendo everritur, 1 Reg. 14, 10. Pl. גְּלָלִים *Stercora*, Soph. 1, 17. Ar. جلّة Stercus globoſum; it. Stercus quodvis.

גֵּלֶל m. *Idem.* Hinc Pl. cſt. גֶּלְלֵי *Stercora*, Ez. 4, 15. Sed Sing. גֶּלְלוֹ Job. 20, 7. vid. infra II. גלל Magnus fuit.

גַּל m. 1) *Cumulus, acervus*, qſ. convolutum; aut eſt ab Ar. جل Collegit. Gen. 31, 46. 2) *Scaturigo, fons*, qſ. qui aquas provolvit, Cant. 4, 12. Pl. גַּלִּים *Acervi*, Hoſ. 12, 11. 2) *Fluctus*, qſ. convolutiones ſ. provolutiones aquarum. Zach. 10, 11. cſt. גַּלֵּי *Fluctus*, Jeſ. 48, 18. Aff. גַּלֶּיךָ *Fluctus tui*, Pſ. 42, 8.

גָּלִיל m. unde Pl. גְּלִילִים 1) *Cylindri*; al. Annuli. Cſt. גְּלִילֵי Cant. 5, 14. Eſth. 1, 6. 2) *Volubiles, verſatiles*, 1 Reg. 6, 34.

גָּלִיל m. *Planities, vallis.* Al. Circumferentia, der Umfang eines Landes. Hinc Synecd. *Confinium, terminus, limes*, 1 Reg. 9, 11. Al. Regio, tractus. 2) *Galilæa*, Eſ. 8, 24. 2 Reg. 15, 29.

גְּלִילָה f. *Planities, vallis*, Ez. 47, 8. Pl. גְּלִילוֹת *Valles*, Joël. 4, 4. Joſ. 13, 2. 18, 17. 22, 10. 11. Sic Syr. ܓܠܝܠܐ Vallis. Al. Confinia, limites. Al. Tractus, regio.

גַּלְגַּל m. 1) *Rota; orbis, sphæra*, Ez. 23, 24. Pl. גַּלְגַּלִּים & cum Aff. גַּלְגַּלָּיו *Rotæ ejus*, Jes. 5, 28. 2) *Palea, stipula*, sc. a turbine in orbem agitata, Ps. 83, 14. Jes. 17, 13. Al. ut LXX. τροχὸς, cursus, Jes. 17, 13. 3) *Turbo*, Ps. 77, 19. sic etiam Ez. 10, 13. Hic vero al. Rota.

גַּלְגַּל m. Chald. *Rota*. Pl. c. Aff. גַּלְגִּלּוֹהִי *Rotæ ejus*, Dan. 7, 9.

גִּלְגָּל m. *Rota, circulus*. Cst. Jes. 28, 28.

גֻּלְגֹּלֶת f. 1) *Cranium*, Ex. 16, 16. Aff. וּלְגֻלְגָּלְתּוֹ *Cranium ejus*, Jud. 9, 53. 1 Chr. 10, 10. 2) Pl. גֻּלְגְּלוֹת *Capita*. Aff. גֻּלְגְּלֹתָם *Capita sua*, Num. 1, 2.

גֻּלָּה f. 1) *Lecythus rotundus, lenticula*, Zach. 4, 3. cst. גֻּלַּת Eccl. 12, 6. Aff. גֻּלָּהּ, pro גֻּלָּתָהּ, *Lecythus ejus*, Zach. 4, 2. 2) Pl. גֻּלּוֹת *Scaturigines*, Jos. 15, 19. 3) *Orbes*, 1 Reg. 7, 41. 4) *Hemisphæria*, 2 Chr. 4, 12.

גִּלּוּל m. unde Pl. גִּלּוּלִים *Dii stercorei, idola*, Ez. 22, 3. 30, 13. Gr. σκύβαλα.

מְגִלָּה f. *Volumen, liber convolutus*, Jer. 36, 28. cst. מְגִלַּת ib. v. 2. Ar. مجلة Idem.

מְגִלָּה f. Chald. *Idem*, Esr. 6, 2.

מַגָּל m. *Falx, falcula*; quæ vox huc refertur, pertinet ad Ar. نجل, unde منجل Falx messoria. Jer. 50, 16.

בִּגְלַל m. (comp. ex גָּלָל Occasio, & præf. ב) cst. בִּגְלַל (qs. in devolutione sc. ab effecto ad ejus finem; aut ab Ar. جلل Negotium, res, v. g. בִּגְלַל יוֹסֵף Propter rem Josephi, Gen. 39, 5.) *Propter, occasione, causa*. Aff. בִּגְלָלֵךְ (in pausa) *Propter te*, Gen. 30, 27. בִּגְלַלְכֶם *Propter vos*, Devt. 1, 37.

גִּלָּיוֹן m. *Liber apertus*; vid. a גָּלָה.

II. גלל Ar. جل Magnus, crassus fuit. Hinc

גְּלָל m. Chald. *Magnitudo, crassities*, ut Ar. جلال Magnitudo; unde אֶבֶן גְּלָל *Lapides magni*, Esr. 5, 8. 6, 4.

גֵּלֶל m. *Magnitudo, gloria, nobilitas*. Cum Aff. כְּגֶלְלוֹ *quantacunque gloria ejus sit*, Job. 20, 7. Al. Sicut stercus ejus; seu stipula ejus; utrumque aliene!

גֹּלֶם

גָּלַם *Convolvit, complicavit, conglomeravit;* proprie Refecando a laciniis aut membris proftantibus, vel faltem convolvendo f. coarctando corpus aliquod nudare & glomerare: ab Ar. جلم Refecuit: nudavit; unde جلم Corpus a capite pedibusque qf. nudatum. Fut. וַיִּגְלֹם, Aquila, εἴλησε, *& complicavit* Elias pallium fuum, 2 Reg. 2, 8. Michaëlis, Secuit; fed minus congrue!

גֹּלֶם m. propr. Corpus absque capite, manibus pedibusque; Maffa, corpus imperfectum atque informe; tantum non dixeris Embryonem i. e. prima hominis poft conceptionem ftamina, in genere *Glomus.* Aff. גָּלְמִי *Maffa mea, glomus meum,* Pf. 139, 16. Convenit ipfum Lat. Glomus.

גְּלוֹמִים m. pl. unde cft. גְּלוֹמֵי; propr. Corpora nuda; hinc Ez. 27, 24. *Telæ defectæ & convolutæ;* Aquila: Εἰλήματα Involucra, qf. Fafciculi telarum. Aliene alii Veftes; it. Pallia; Michaëlis Percuffiones Sepiarum, alias Polyporum.

גַּלְמוּד m. Defertus; vid. a גָּלָה.

גָּלַע. Unde [illegible]THP. הִתְגַּלַּע *Subfannando præbuit fe rixantem.* Arab. enim جلع dicit Confciderunt alii alios, præcipue ut in III. Conj. Rifu ftrictis dentibus. Hinc Targ. reddidit אִיגְּרֵי fubfannatum fe præbuit f. potius fubfannantem; nec non LXX. ἐπονείδιστός ἐστι Exprobrabilis eft; & Vulg. Mifcetur contumeliis. Prope igitur videtur accedere ad verb. לָעַג Subfannavit, irrifit, conviciatus eft; quin etiam ad fignificationem ejus verbum Græcum γελᾶν Ridere, fubfannare. Ceterum etiam notionem rixofitatis, quam verbum hoc fimul involvit, confecutio non minus verborum innuit. Inf. הִתְגַּלַּע *Subfannando rixari,* Prov. 17, 14. Fut. יִתְגַּלָּע *Subfannando rixabitur,* ib. 18, 1. 20, 3.

גָּלַשׁ. Ar. جلس Adfcendit & venit in elatiorem terram. Præt. pl. שֶׁגָּלְשׁוּ *quæ adfcenderunt* a monte Gilead, Cant. 4, 1. 6, 5. Al. Detonfæ funt; al. Dealbatæ funt; fed aliene! Capilli enim fponfæ cum grege caprarum comparantur, non ratione tonfuræ earum, fed ratione earum pilorum alborum.

גַּם. Ar. جم Auxit. Propr. Augmentum; *Etiam, quoque, porro, utique, quin immo.* גַּם—גַּם *Tum, tum; tam, quam,* Gen. 24, 25. 44. וְאַף גַּם *Infuper etiam,* Lev. 26, 44. וְגַם *Quin etiam,* Gen. 38, 24. בְּשַׁגַּם *Eo quod etiam,* Gen. 6, 3. שֶׁגַּם *Quod*

etiam, Eccl. 1, 17. גַּם כִּי *Etiamsi*, Jes. 1, 15. גַּם אִם *Idem*, Eccl. 4, 11. גַּם Gen. 10, 21. Michaëlis, Multitudo.

גָּמָא PIHEL, propr. Petiit, expromsit aliquid e loco, vase &c. scil. convenienter cum Ar. جام Quæsivit, petivit rem; unde, جام Scyphus. Hinc *Eruit*, *effodit*. Fut. יְגַמֶּא *Eruet*, Job. 39, 24. HIPH. הִגְמִיא *Haurire, bibere fecit; Potavit*. Imp. f. c. Aff. הַגְמִיאִינִי *Pota me*, Gen. 24, 17.

גֹּמֶא m. *Juncus*, *papyrus*, Es. 18, 2. LXX. πάπυρος. Rad. esse videtur Ar. نجء (aut fortasse olim قَبا aut جبا) Caput ex aquis extulit. Al. deducunt a sorbitione vel imbibitione aquarum.

מְגַמָּה f. *Instantia*, *imminentia*, qs. adjectio, Hab. 1, 9; quippe a جم Appetebat, prope fuit, institit. Verto itaque: *Imminentia facierum eorum erit versus orientem*, i. e. facies eorum vobis versus orientem conspicientur. Al. Oppositio; Absorptio.

גמר. Ar. جبد Amputavit. Hinc

גֹּמֶד m. *Spithamia, cubitus minor*, qs. amputatus s. decurtatus, die kurze Ehle, LXX. σπιθαμή, Jud. 3, 16. Chald. גַּרְמִיד i. e. אַמָּה גְרוּמָה, sc. mensura, quæ a flexu brachii usque ad exortum digitorum protenditur. Al. Palma; al. Brachium.

גַּמָּדִים m. Nom. propr. *Gammadæi*; sc. populi Phœniciæ, qui ab urbe Gamades (Plinio Gamales vitiose appellata L. 2. c. 91.) dicebantur; Gammadæi, h. e. (ab Ar. جبد Duro atque immiti animo fuit) Homines duri atque immites; seu (a قبد Longa admodum præditus cervice, vel a قبال Validus, magnæ molis) Homines proceri ac validi. Ez. 27, 11. vid. Fulleri Miscell. sacr. L. VI. c. 3. Al. Pygmæi; inepte! Al. Excubitores, ab Ar. غمد Texit. Michaëlis: Scævolæ, a Chald. גמיד.

גָּמַל videtur esse Ar. كمل Consummatus, perfectus, completus fuit. In III. & IV. Conj. transit. Consummavit, perfecit, complevit, v. g. dies, aetatem, debitum, petitionem, malum adversus aliquem; adeoque significare propr. Perfectum aliquid reddere, qs. ad confertam & plenam mensuram, gradum ac statum. Hinc 1) *Retribuit, retulit, rependit, compensavit* (h. e. plene ac perfecte v. c. Ps. 7, 5.) *alicui bonum* vel *malum ab eo acceptum*. Constr. cum עַל, לְ vel Accus. 2) *Ablactavit* sc. post completum lacta-

lactationis tempus. 3) *Maturavit*, q. d. perfectum incrementum s. maturitatem dedit. Præt. גָּמַל *Retribuit;* c. Aff. גְּמָלָנוּ *retribuit nobis*, Jes. 63, 7. 3 s. f. cum Aff. גְּמָלַתְהוּ *retribuit ei*, Prov. 31, 12. it. גְּמָלַתּוּ *Ablactavit eum*, 1 Sam. 1, 24. Pl. גָּמְלוּ *Maturant*, Jes. 3, 9. Part. Ben. גֹּמֵל 1) *Benefaciens, rependens*, Prov. 11, 17. Pl. גֹּמְלִים *Rependentes*, Joël. 4, 4. 2) *Maturescens*, Jes. 18, 5. Pah. גָּמוּל *Ablactatus*, Jes. 11, 8. & גָּמֻל Ps. 131, 2. Pl. cst. גְּמוּלֵי *Ablactati*, Jes. 28, 9. Imp. גְּמוֹל *Retribue*, Ps. 119, 17. Inf. c. Aff. גָּמְלֵךְ *Ablactare tuum*, 1 Sam. 1, 23. Fut. c. Aff. יִגְמְלֵנִי *Retribuet mihi*, 2 Sam. 19, 37. וַיִּגְמֹל *& maturavit*, Num. 17, 23. NIPH. נִגְמַל *Ablactatus fuit*. Inf. הִגָּמֵל *Ablactari*, Gen. 21, 8. Fut. יִגָּמֵל *Ablactabitur*, 1 Sam. 1, 22. & יִגָּמֵל (in pausa) Gen. 21, 8.

גְּמוּל m. 1) *Beneficium*, 2 Chr. 32, 25. 2) *Maleficium*, Jes. 3, 11. 3) *Retributio*, Ps. 94, 2. Aff. גְּמֻלְכֶם *Retributio vestra*, Joël 4, 4. Pl. c. Aff. גְּמוּלָיו *Beneficia ejus*, Ps. 103, 2.

גְּמוּלָה f. *Retributio*, 2 Sam. 19, 37. Pl. גְּמוּלוֹת *Retributiones*, Jer. 51, 56.

תַּגְמוּל m. Inde Pl. c. Aff. (chaldaico) תַּגְמוּלוֹהִי *Beneficia ejus*, Ps. 116, 12.

גָּמָל m. *Camelus*, Jes. 21, 7. a retribuendo dictus, quod nullum animal sit, quod acceptæ injuriæ memoriam tenacius conservet, Boch. Pl. גְּמַלִּים *Cameli*, Gen. 32, 16. cst. גְּמַלֵּי Gen. 24, 10. Ar. جَمَل Idem. Al. a حمل Portavit, gestavit; unde etiam حمول Cameli.

גמם. Ar. جَمّ Appetiit, prope fuit, institit. Hinc

מְגַמָּה f. *Instantia, imminentia;* vid. sub גמא.

גְּמַץ CHALD. *Fodit, effodit*. Syr. ܐܬܓܡܨ Effossus est. Fortasse est Ar. غمس Demersit. Hinc Hebr.

גּוּמָּץ m. *Fovea, fossa*, Eccl. 10, 8. Chald. non minus גּוּמָּץ, בּוּמָץ & קוּמָץ. Syr. ܓܘܡܨܐ

גָּמַר (per Metaplasmum idem est Ar. كمل & Syr. ܓܡܪ) 1) *Absumtus fuit, cessavit, desiit*, Ps. 7, 10. 12, 2. 77, 9. 2) *Consummavit, perfecit, absolvit, complevit*, Ps. 57, 3. 138, 8. Præt.

Pf. 12, 2. Part. גֹּמֵר *Perficiens*, Pf. 57, 3. Fut. יִגְמֹר *Perficiet*, Pf. 138, 8. it. feq. vinculo Maccaph -יִגְמָר Pf. 7, 10.

גְּמִיר m. CHALD. *Perfectus*, *confummatus*, Efr. 7, 12.

גָּנַב (propr. Alienam rem infcio domino abduxit, fubtraxit, furripuit, i. e. clam. Ar. جنب Ad latus f. a latere duxit. In V. Abduxit, avertit, retraxit.) *Furatus*, *fuffuratus eft*, *furripuit*. Contra גָּזַל eft Violente & aperte rapuit. Præt. f. cum Aff. גְּנַבְתָּם *Furata erat illos*, Gen. 31, 32. גְּנָבַתּוּ, pro גְּנָבַתְהוּ, *Surripuit illum*, Job. 21, 18. Pl. גָּנְבוּ, & c. Aff. גְּנַבוּךָ *Furati funt te*, 2 Sam. 19, 42. Part. Ben. גֹּנֵב *Furans*, Devt. 24, 7. Pah. גָּנוּב *Furto ablatum*, Gen. 30, 33. Fem. גְּנוּבָה; in Reg. & cum , parag. גְּנֻבְתִי Gen. 31, 39. Al. Furto ablatum mihi, pro גְּנֻבַת׳ Inf. גָּנוֹב *Furando*, Ex. 22, 11. Fut. וַיִּגְנֹב *& furatus eft*, Gen. 31, 20. NIPH. נִגְנַב *Furto ablatum eft*. Fut. יִגָּנֵב *Furto auferetur*, Ex. 22, 11. PIH. גִּנֵּב *Suffuratus eft*. Part. pl. cft. מְגַנְּבֵי *Suffurantes*, Jer. 23, 30. Fut. וַיְגַנֵּב *& furatus eft*, 2 Sam. 15, 7. PYH. גֻּנַּב *Furto furreptus eft*, Ex. 22, 6. Inf. גֻּנֹּב *Furando*, Gen. 40, 15. Fut. יְגֻנַּב *Furtim perlatum eft*, Job. 4, 12. HITHP. Fut. conv. וַיִּתְגַּנֵּב *& furtim intravit*, 2 Sam. 19, 4.

גַּנָּב m. *Fur*, Jer. 2, 26. Pl. גַּנָּבִים *Fures*, Jef. 1, 23.

גְּנֵבָה f. *Furtum*, Ex. 22, 3. Aff. גְּנֵבָתוֹ *Furtum fuum*, ib. v. 2.

גנז. Ar. جنز Collegit. Chald. גְּנַז Abfcondit, recondidit, thefaurizavit. Hinc

גֶּנֶז m. *Thefaurus*, *gaza*, *aerarium*. Pl. cft. גִּנְזֵי *Thefauri*, Efth. 3, 9. Ez. 27, 24. Vid. etiam גִּזְבָּר.

גַּנְזַךְ m. *Gazophylacium*, i. e. locus thefauri facri. Pl. c. Aff. גַּנְזַכָּיו *Gazophylacia ejus*, 1 Chr. 28, 11.

גְּנַז, גִּנְזַיָּא m. CHALD. *Thefaurus*, *gaza*, *fifcus*, *aerarium*. Pl. emph. גִּנְזַיָּא *Thefauri*, Efr. 5, 17.

גָּנַן *Texit*, *protexit*; *circumdedit fepto*; *texit fcuto*. Ar. جنّ Texit, protexit. Præt. גַּנּוֹתִי *Protexi*, 2 Reg. 20, 6. Inf. גָּנוֹן *Protegendo*, Jef. 31, 5. NIPH. Fut. יָגֵן *Proteget*, Jef. 31, 5.

גַּן m. *Hortus*, i. e. fepto protectus, Gen. 2, 8. In paufa גָּן Gen. 2. 9. 10. c. 3, 3. 8. Aff. גַּנִּי *Hortus meus*, Cant. 4, 16. Pl. גַּנִּים *Horti*, ib. v. 15.

גנה

גַּנָּה f. *Hortus*, Jes. 1, 30. Pl. גַּנּוֹת *Horti*, Num. 24, 6. Aff. גַּנּוֹתֵיכֶם *Horti vestri*, Am. 4, 9. Ar. جَنَّة Idem.

גִּנָּה f. *Idem*. cst. גִּנַּת Esth. 1, 5. Aff. גַּנְתוֹ *Hortus ejus*, Job. 8, 16.

מָגֵן m. (& pro מְגִנָּה positum, f.) *Clypeus; Protector*, Gen. 15, 1. Aff. מָגִנִּי *Clypeus meus*, Ps. 7, 11. Pl. מָגִנִּים *Clypei*, 1 Reg. 10, 17. cst. מָגִנֵּי 1 Reg. 14, 26. Aff. מָגִנָּיו *Clypei sui*, Job. 15, 26. Pl. f. מָגִנּוֹת *Clypei*, 2 Chr. 23, 9. Ar. جِنَان Idem. Michaëlis ad Gen. 15, 1. Ps. 84, 10. 12. 47, 10. Prov. 6, 11. 24, 33. munificus, liberalis; præter rem!

מְגִנָּה f. *Durities, stupor.* Cst. מְגִנַּת Thr. 3, 65. pertinet ad מגן. Aliis a גנן Obtegumentum, male!

גָּעָה *Mugiit, boavit*; propr. dicitur de bobus. Inf. גְּעוֹ *Mugiendo*, 1 Sam. 6, 12. Fut. יִגְעֶה *Mugiet*, Job. 6, 5.

גָּעַל propr. Dejecit, projecit; ficut Ar. جعل Prostravit, conjecit in terram. Hinc *Abominatus est, respuit, fastidivit.* LXX. ἀπωθεῖν, βδελύσσεσθαι, προσοχθίζειν. Præt. f. גָּעֲלָה *Fastidivit*, Lev. 26, 30. 1 & p. c. Aff. גְּעַלְתִּים *Fastidivi eos*, ib. v. 44. Part. f. גֹּעֶלֶת *Fastidiens*, Ez. 16, 45. Fut. תִּגְעַל *Fastidiet*, Lev. 26, 11. NIPH נִגְעַל *Prostratus est*, 2 Sam. 1, 21. Recte Lutherus: ist abgeschlagen worden. HIPH. הִגְעִיל *Projecit in terram præ fastidio*; *cadere s. excidere fecit humum.* Fut. יַגְעִל *Prosternet*, Job. 21, 10.

גֹּעַל m. *Fastidium, abominatio*, Ez. 16, 5.

גָּעַר 1) *Increpavit, objurgavit, compescuit;* ut Syr. ܓܥܪ Idem, 1 Tim. 5, 1. Constr. cum ב. Præt. גָּעַר Jes. 17, 13. Part. גּוֹעֵר *Increpans*, Nah. 1, 4. Inf. cst. גְּעֹר, & seq. Maccaph גְּעָר־ *Increpare*, Jes. 54, 9. Imp. גְּעַר *Increpa*, Ps. 68, 31. Fut. יִגְעַר *Increpet*, Zach. 3, 2. Ar. etiam per Metath. جرع V. Compescuit. 2) *Perdidit*, ut Ar. قعر Eradicavit. Præt. גָּעַרְתָּ *Perdidisti*, Ps. 119, 21.

גְּעָרָה f. *Increpatio*, Prov. 13, 1. cst. גַּעֲרַת Jes. 30, 17. Aff. גַּעֲרָתוֹ *Increpatio ejus*, Job. 26, 11.

מִגְעֶרֶת f. *Idem; perditio*, Devt. 28, 20.

גָּעַשׁ (unde effictum esse videtur verbum Ar. انجعش Idem quod

quod جرع Timore perculsus fuit, obstupuit. *Commotus fuit; concussus fuit; tremuit, contremuit. Æstuavit* v. g. mare. Michaëlis a Syr. ܓܥܫ Cornu petiit. Fut. f. תִגְעַשׁ *Commovebitur*, Pf. 18, 8. PYH. גֹּעַשׁ *Concussus fuit.* Fut. יְגֹעֲשׁוּ *Concutiuntur*, Job. 34, 20. HITHP. הִתְגָּעֵשׁ *Commovit se, commotus fuit.* Præt. הִתְגֹּעֲשׁוּ (cum Cholem) *Commovebunt se*, Jer. 25, 16. Fut. יִתְגָּעֲשׁוּ & יִתְגַּעֲשׁוּ it. יִתְגָּעֲשׁוּ *Commovebuntur*, Jer. 46, 8. 7. 2 Sam. 22, 8. Pf. 18, 8.

גֶּפֶן c. (Fortasse ab Ar. قفن pro جفن Præcidit, amputavit.)

1) *Vitis vini*, Num. 6, 4. Ar. جفن Idem. 2) *Vitis agrestis* f. *colocynthis*, 2 Reg. 4, 39. Aff. גַּפְנִי *Vitis mea*, Joël. 1, 7. Pl. גְּפָנִים *Vites*, Cant. 2, 13.

גפף. Ar. جفّ Alas avis motitavit; videlicet significatione a nomine petita. Hinc

גַּף m. unde Pl. cst. גַּפֵּי *Alæ; pinnacula, fastigia aedificiorum*, qf. alarum instar superne domibus adjuncta; LXX. ὑψηλόν. Prov. 9, 3.

גַּפִּין m. pl. CHALD. *Idem*, LXX. πτερά, Dan. 7, 4.

גַּף m. (Ar. جوف Corpus, a R. جفّ significatione a جاف petita Concavus fuit.) Hinc בְּגַפּוֹ *In corpore suo*, i. e. sine corpore altero, q. d. sine uxore, LXX. μόνος, Ex. 21, 3. 4.

גפר. Ar. قفر Bituminavit, pice oblevit; unde قفر Bitumen, nec non Pix; it. قافور Camphora. Hinc itaque etiam

גֹּפֶר m. *Pinus silvestris*; Germ. Kiefer, i. e. arbor picea sive resinosa, Gen. 6, 14. Al. Cedrus, ut Targ. Al. Cupressus. Boch. Ebenus, ex Samaritano.

גָּפְרִית f. *Sulphur*, similiter a bitumine dictum, Gen. 19, 24. Ar. كبريت Idem.

גרב. Ar. جرب Scabiosus fuit, a

גָּרָב m. *Psora, scabies*, Lev. 21, 20. Ar. جرب Idem.

גרד. Syr. ܓܪܕ & Ar. جرد Scalpsit, scabit. Hinc HITHP. Inf. הִתְגָּרֵד *Scabentem se exhibere, scabere se*, Job. 2, 8.

גרה.

גרה. Ar. جرى pro جرأ Animofus & audentia præditus fuit. VIII. Irritavit alium. Sic etiam Syr. ܓܪܒ Litigavit, rixatus eft. Ita Hebr. PIHEL גֵּרָה *Concitavit, provocavit, irritavit; mifcuit* v. g. bellum. Fut. יְגָרֶה *Concitabit*, Prov. 29, 22. HITHP. הִתְגָּרָה *Irritavit fe, liti fe admifcuit, concitavit fe ad bellum.* Præt. הִתְגָּרִית *Ad bellum te concitafti*, Jer. 50, 24. Imp. cum Apocope: הִתְגָּר *Concita te*, Devt. 2, 24. Fut. תִּתְגָּרֶה & תִּתְגָּר *Concitabis te*, 2 Reg. 14, 10. Devt. 2, 9.

תִּגְרָה f. *Irritatio, conflictus.* cft. תִּגְרַת Pf. 39, 11.

גֵּרָה f. vide fub גרן. גָּרוֹן m. *Guttur*; vid. גרר.

גרז. Ar. جرز Amputavit, refecuit. Hinc NIPH. נִגְרַז *Succifus, excifus eft.* Præt. נִגְרַזְתִּי *Excifus fum*, Pf. 31, 23. Conv. cum גזר.

גַּרְזֶן m. *Securis*, Devt. 20, 19.

גרל. Ar. جرل Lapidofus fuit; unde جرل Lapis. Hinc

גּוֹרָל m. *Sors*, qf. lapillus, fortibus fc. adhibitus, Lev. 16, 8. cft. גּוֹרַל Pf. 125, 3. Aff. גּוֹרָלִי *Sors mea*, Pf. 16, 5. Pl. גּוֹרָלוֹת *Sortes*, Lev. 16, 8. Meton. fignificat étiam rem, quæ forte obtigit, v. g. Hereditas; officium, minifterium, munus; Divinatio. Græce κλῆρος.

גרם. Ar. جرم Refecuit, pec. offa dactylorum. Unde etiam جرم Corpus; nec non جريم Coll. Offa dactylorum. Convenit etiam عرم Carne nudavit offa. Hinc

גֶּרֶם m. *Os, offis*, pec. nudum, Prov. 17, 22. Meton. 1) *Robur*, Gen. 49, 14. 2) Synecd. *Ipfe*, 2 Reg. 9, 13. Al. Faftigium. Pl. c. Aff. גְּרָמָיו *Offa ejus*, Job. 40, 18. Sic etiam

גְּרַם m. CHALD. *Os*; unde Pl. c. Aff. גַּרְמֵיהוֹן *Offa eorum*, Dan. 6, 25.

גָּרַם *Comminuit, contrivit*, pec. offa, qf. exoffavit. Præt. pl. גָּרְמוּ *Offa comminuerunt*, Soph. 3, 3. PIH. גֵּרֵם *Idem.* Fut. יְגָרֵם *Comminuet offa*, Num. 24, 8.

גרן. Ar. جرن Moluit granum. IV. Coacervavit in area. Hinc

גֹּרֶן f. 1) *Area.* Ar. جرين Idem, Num. 18, 27. 2) Meton. *Fru-*

Frumentum ipſum in area, Devt. 15, 14. Cum ה locali גֹּרְנָה *In aream*, Mich. 4, 12. Aff. גָּרְנְךָ *Area tua*, Devt. 16, 13. Pl. גרנות *Areæ*, Joël. 2, 24. cſt. גָּרְנוֹת Hoſ. 9, 1.

גָּרַס *Comminutus, contuſus fuit*. Ar. جرش In groſſiores, vel & minores partes contudit. Præt. f. גָּרְסָה *Comminuta eſt*, Pſ. 119, 20. HIPH. הִגְרִיס *Comminuit*. Fut. יַגְרֵס *Comminuet*, Thr. 3, 16.

גֶּרֶשׂ m. *Comminutum, contuſum. Pollen*, Lev. 2, 14. 16. Aff. גִּרְשָׂהּ *Pollen ejus*, ib. v. 16.

גָּרַע *Diminuit, detraxit, ademit, ſubtraxit; Minutatim aliunde alio transtulit*. Ar. جرع Sorbſit, bibit de potu, i. e. bibendo ademit vel hauſit. Conſtr. cum Acc. & מִן. Part. Pah. f. גְּרֻעָה *Diminuta*, Jer. 48, 37. Inf. cſt. גְּרֹעַ *Diminuere*, Eccl. 3, 14. Fut. אֶגְרַע *Diminuam*, Ez. 5, 11. NIPH. נִגְרַע *Diminutus fuit*, Lev. 27, 18. Part. נִגְרָע *Diminutum*, Ex. 5, 11. Fut. יִגָּרַע & יִגָּרַע *Diminuetur*, Num. 36, 3. 27, 4. Pl. נִגָּרַע *Subtrahemur*, Num. 9, 7. PIH. גֵּרַע *Bibendo ſubtraxit*. Fut. יְגָרַע *Bibendo ſubtrahit*, Job. 36, 27.

מִגְרָעוֹת f. pl. *Subtractiones ſ. diminutiones*, 1 Reg. 6, 6. Verminderungen, daſs die Mauer des Tempels erſt zwo Ellen, darnach eine Elle rund herum minder dik war; Abſäze; Coccej.

גָּרַף *Devolvit; everrit, abſtulit, eluit*. Aff. גְּרָפָם *Devolvit, abſtulit eos*, Jud. 5, 21. Ar. جرف Cepit abſtulitque. II. Abſtulit & aſportavit.

אֶגְרֹף m. *Pugnus*, qſ. manus convoluta, Ex. 21, 18. LXX. πυγμή. Al. Pala, verriculum.

מֶגְרָפָה f. unde Pl. cſt. c. Aff. מֶגְרְפוֹתֵיהֶם (Sub) *ventilabris ſuis*, Joël. 1, 17. Namque Arab. مجرفة a Rad. جرف Verrendo & abſtergendo rejecit, uti pala lutum, ſignificat Ventilabrum, pala. Syr. ܦܪܕܐ denotat Granum, Matth. 13, 31. & Ar. عبس Siccum evaſit, qſ. jejunum factum. cf. Joël. 1, 17. Al. Præſepia; it. Stercus; it. Glebæ; it. Ager terra per abluvium nudatus.

גרר. Ar. جر Traxit, attraxit. In IV. & VIII. Conj. Fidit; it. Ruminavit; traxit ad ſe ipſum. Hinc Hebr. גָּרַר 1) *Rapuit*, *abri-*

abripuit, *raptavit*. Fut. c. Aff. יְגֹרֵהוּ *Trahit*, *raptat ipsum*, Hab. 1, 15. יְגֹרֵם *Abripit eos*, Prov. 21, 7. 2) NIPH. נִגַּר; unde Fut. יִגָּר *Ruminabit*, dictum ab attractione in se ipsum, Lev. 11, 7. 3) PYH. גּוֹרַר; unde Part. pl. f. מְגוֹרָרוֹת *Dolatæ*, qf. abrasæ, a جر Verrit; unde Syr. ܓܪܪ Abrasio. Al. Secti, f. ferrati. 1 Reg. 7, 9. HITHP. הִתְגּוֹרֵר; unde Part. מִתְגּוֹרֵר *Irruens*, *præcipitem se dans*, qf. abripiens se, Jer. 30, 23. הֵגִיר vid. sub נגר.

גֵּר m. *Pes montis*, Job. 28, 4. Ar. جر Idem. Al. Peregrinans.

גָּרוֹן m. *Guttur*; *collum*; a ruminatione dictum. Jes. 3, 16. Aff. גְּרוֹנִי *Guttur meum*, Pf. 69, 4. Ar. جِرَّة Ingluvies.

גֵּרָה f. 1) *Ruminatio*, Lev. 11, 3. 6. 7. 2) *Obolus*, i. q. אֲגוֹרָה, qf. segmentum monetæ, sc. vicesima sicli pars. Ex. 30, 13.

גַּרְגַּר m. hinc גַּרְגְּרִים pl. *Baccæ*, Jes. 17, 6. Ar. جرجر Faba. Al. Sorbitiones.

גַּרְגְּרָה f. גַּרְגְּרֹת f. *Faux*, *fistula gutturis*. Hinc pl. c. Aff. גַּרְגְּרוֹתֶיךָ *Fauces tuæ*, Prov. 3, 3. Ar. جرجرة Murmur aquæ delabentis in gutture. Hinc vox Medica Gargarizare, Germ. Gurgeln.

מְגֵרָה f. *Serra*, a secando f. dissecando dicta, 2 Sam. 12, 31. 1 Reg. 7, 9. Pl. מְגֵרוֹת *Serræ*, 1 Chr. 20, 3.

I. גָּרַשׁ *Expulit*, *ejecit*, *exegit*, quod idem dicere videtur Ar. جرش 1. Pectinando caput furfures ejecit. 2. Transivit. Part. Ben. גֹּרֵשׁ *Expellens*, Ex. 34, 11. Pah. f. גְּרוּשָׁה *Expulsa*, Lev. 21, 7. Fut. pl. יִגְרְשׁוּ *Ejicient*, Jes. 57, 20. NIPH. נִגְרַשׁ *Ejectus fuit*. Præt. נִגְרַשְׁתִּי *ejectus sum*, Jon. 2, 5. It. *Everfus fuit*; fem. נִגְרְשָׁה *everfa fuit*, Am. 8, 8. Part. נִגְרָשׁ *Ejectum*, Jes. 57, 20. PIH. גֵּרֵשׁ *Expulit*. Præt. גֵּרַשְׁתָּ *Expulisti*, Gen. 4, 14. גֵּרַשְׁתִּי & גֵּרַשְׁתִּיהוּ *Expuli eum*, Num. 22, 11. Ez. 31, 11. Inf. גָּרֵשׁ *Expellendo*, Ex. 11, 1. Imp. גָּרֵשׁ *Expelle*, Gen. 21, 10. Fut. אֲגָרֵשׁ *Expellam*, Jud. 2, 3. יְגָרֵשׁ *Expellet*, Ex. 11, 1. Pl. cum ן parag. תְּגָרְשׁוּן *Expellitis*, Mich. 2, 9. PYH. גֹּרַשׁ *Expulsus fuit*. Præt. pl. גֹּרְשׁוּ *Expulsi sunt*, Ex. 12, 39. Fut. pl. in pausa יְגֹרָשׁוּ *Expelluntur*, Job. 30, 5. Hinc etiam מִגְרַשׁ, Inf. formæ CHALDAICÆ, *Expellere*, Ez. 36, 5.

גְּרֻשָׁה

גְּרֻשָׁה f. unde Pl. c. Aff. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם *Expulſiones veſtræ*, Ez. 45, 9.

מִגְרָשׁ m. *Suburbium*; qſ. depectinatum ſ. nudatum domibus; it. *Area pura*, Num. 35, 2. Ez. 48, 17. cſt. מִגְרַשׁ Lev. 25, 34. Pl. cſt. מִגְרְשֵׁי *Suburbia*, Num. 35, 2. Aff. מִגְרָשֶׁיהָ *Suburbia ejus*, Joſ. 21, 22. Fem. מִגְרָשׁוֹת *Idem*, Ez. 27, 28.

II. גֶּרֶשׂ m. *Edulium*, Deut. 33, 14. ab Ar. جرس Edit, depavit., Al. Extruſum, i. e. fructus.

I. גשׁם. Ar. جسم Magnus, magno corpore fuit; it. Craſſus, ſolidus fuit. Hinc

גֶּשֶׁם m. *Imber, pluvia fortior*, 1 Reg. 17, 7. Pl. גְּשָׁמִים *Imbres*, Eſr. 10, 13. cſt. גִּשְׁמֵי Ez. 34, 26. Aff. גִּשְׁמֵיכֶם *Pluviæ veſtræ*, Lev. 26, 4.

גֹּשֶׁם m. *Idem*. Aff. גֻּשְׁמָהּ *Pluvia ejus*, Ez. 22, 24.

הִגְשִׁים HIPH. *Pluit*. Part. pl. מַגְשִׁימִים *Pluere facientes*, Jer. 14, 22.

II. גֶּשֶׁם m. CHALD. *Corpus*. Aff. גִּשְׁמֵהּ *Corpus ejus*, Dan. 4, 30. Pl. c. Aff. גֶּשְׁמֵיהוֹן *Corpora ſua*, Dan. 3, 28. Ar. جسم Idem.

גִּשֵּׁשׁ PIH. *Palpavit, tetigit*, Fut. pl. cum ה parag. נְגַשְׁשָׁה *Palpavimus* (excidente Dageſch) Jeſ. 59, 10. Syr. ܓܫ nec non Ar. جس Idem.

גתת aut potius יגן Ar. وجن Contudit, preſſit. Hinc

גַּת f. (pro יְגֶנֶת præſciſſo, & ejecto נ) *Torcular*, Jud. 6, 11. Pl. גִּתּוֹת *Torcularia*, Neh. 13, 15. Syr. ܓܬ Id. & Prelum.

גַּת f. *Gath*, urbs Palæſtinæ. Hinc

גִּתִּית f. *Inſtrumentum muſicum Gitthæum*, fortaſſe Gathæ olim inventum, Pſ. 8, 1. 81, 1. 84, 1. Al. Inſtrumentum, quo torculariûm tempore canebant.

ד

דָּא CHALD. *Hæc, hoc; iſta, iſtud*, Dan. 4, 27. Hebr. זֹה vel זוּ; Ar. ذا Idem. דָּא לְדָא Hoc ad illud, i. e. inuicem, Dan. 5, 6.

דָּאַב *Mœruit, doluit; mœrore collicuit ſ. contabuit* v. g. animus; *ſollicitus fuit*. Conv. Ar. ذاب Liquidum f. v. g. cor. Con-

Contabuit. Præt. f. דָּאֲבָה *Contabuit præ mærore*, Pf. 88, 10. Inf. דַּאֲבָה *Mœrere*, Jer. 31, 12. לְאַדִיב ad affligendum, vid. מְדִיבוֹת · אָדַב Colliquefcere facientes, Lev. 26, 16. vid. דוב.

דְּאָבָה f. *Mœror, anxietas*, Job. 41, 14.

דְּאָבוֹן m. *Idem*. Cft. דַּאֲבוֹן Devt. 28, 65.

דָּאַג *Sollicitus, anxius fuit; timuit, veritus eft*, 1 Sam. 9, 5. Part. דֹּאֵג *Timens*, Jer. 38, 19. Pl. דֹּאֲגִים *timentes*, Jer. 42, 16. Fut. אֶדְאַג *Sollicitus fum*, Pf. 38, 19. Hinc forfan Ar. دياج Cum quem criminum pœnitet.

דְּאָגָה f. *Sollicitudo, anxietas*, Prov. 12, 25.

דָּאָה *Perniciter volavit, volitavit, avolavit*. Fut. יִדְאֶה *Volabit*, Devt. 28, 49. וַיֵּדֶא (per Apocop.) *Volitatque*, Pf. 18, 11. וַיֵּדֶא 2 Reg. 17, 21. fymbolum eft duarum lectionum; וַיַּדַּח nam depulit, & וַיֵּדֶא & avolare fecit, pro וַיַּדֵּא Futur. in Hiph. הִדְאָה. Ar. prope accedit دوى Circumivit campum obivitque.

דָּאָה f. *Milvus*, a volatu, vel Arab. رأى Infidiatus fuit, dictus, quia infidiari columbis & minoribus avibus folet. Lev. 11, 14.

דַּיָּה f. *Idem*, Devt. 14, 13. Pl. דַּיּוֹת *Milvi*, Jef. 34, 15.

דבא. Ar. دبا Quievit e. g. ab aerumnis, infirmitatibus &c. KAL, Inf. cum Aff. דָּבְאֶךָ (a דָּבָא, ad formam קָרְאֵנוּ a קָרֹא Invocare noftrum) *Quiefcere tuum;* aut eft a Subftantivo דֹּבֶא *Quies* i. e. vita tranquilla & placida; videlicet: *& quamdiu erunt dies tui* (dum vives), *fit quiefcere tuum* f. *duret quies tua*, i. e. contingat tibi vita tranquilla & placida, Devt. 33, 25. Al. pro דִּבְרְךָ Sermo tuus, a feq. verbo דָּבַר Locutus eft; Al. Affluentia tua, pro Ar. دبى Opes, facultates feu res. LXX. reddiderunt ad fenfum, ἡ ἰσχύς σου; ut & Targ. תּוּקְפָּךְ robur tuum; Hieron. vero Senectus tua.

דָּבַב (Ar. دب Irrepfit, obrepfit; q. d.) [Leniter] *irrepfit*. Hinc Part. Ben. דּוֹבֵב *Quod leniter irrepens eft* (fcil. vinum) *labiis dormientium* (h. e. immiffione blanda ac fubmiffa) Cant. 7, 10.

דֹּב c. *Urfus, urfa*, qf. fubmiffe murmurans, Thr. 3, 10. Ar. دب Id. Pl. דֻּבִּים *Urfi*, Jef. 59, 11.

רב m. Chald. *Idem*, Dan. 7, 5.

רִבָּה f. *Fama mala, infamia*; propr. Muſſatio, ſuſurratio, Prov. 10, 18. cft. דִּבַּת Num. 13, 32. Aff. דִּבָּתְךָ *Infamia tua*, Prov. 25, 10. Sic Ar. دبوب Qui clanculum obtrectat.

דְּבַח Chald. *Sacrificavit* (Hebr. זָבַח; Ar. ذبح). Part. pl. דָּבְחִין *Sacrificantes*, Eſr. 6, 3.

דִּבְחָא, דְּבַח m. *Sacrificium*; unde Pl. דִּבְחִין *Sacrificia*, Eſr. 6, 3.

מַדְבְּחָא m. *Altare*, Eſr. 7, 17. Hebr. מִזְבֵּחַ.

דְּבָא, דְּבָה & דְּבֵי Chald. Fluxit; fluere fecit; ab Hebr. זוּב. Hinc

דִּבְיוֹנִים pl. m. *Fluxus* i. e. *ſtercus columbinum*, 2 Reg. 6, 25. ubi altera lectio חוּרֵי יוֹנִים· יוֹנָה enim eſt columba, & דָּב eſt formæ בֵּן ante vinculum Makkaph.

דְּבַךְ Chald. unde נִדְבָּךְ, *Structura, paries; Cotium*. Eſr. 6, 4. Pl. נִדְבָּכִין *Ordines murorum*, Eſr. 6, 4. LXX. δόμοι, ſtructuræ. Propr. dicit Commiſſuram, juncturam; quia ſcribitur pro נִדְבָּק a דָּבַק, Ar. دبق Firmiter adhæſit.

דבל. Ar. دبل Concinnavit; in unum coëgit rem. Hinc

דְּבֵל m. *Palatha, maſſa ficuum aridarum & compreſſarum*. Hinc Pl. m. דְּבֵלִים *Palathæ*, 1 Sam. 25, 18. Al. ab Ar. ذبل Flaccuit, marcuit.

דְּבֵלָה f. *Idem*, 1 Sam. 30, 12. cft. דְּבֶלֶת 2 Reg. 20, 7.

דָּבַק *Adhæſit, cohæſit, conjunctus, agglutinatus, conglutinatus eſt*. Cſtr. cum ל, ב, עִם, אֶל, אַחֲרֵי. Ar. دبق Firmiter adhæſit. Præt. f. דָּבְקָה *Adhæſit*, Pſ. 44, 26. in pauſa דָּבֵקָה (a forma דָּבֵק) Job. 19, 20. Inf. cſt. cum ה parag. דָּבְקָה *Adhærere*, Devt. 11, 22. Fut. 2 m. f. תִּדְבַּק *Adhærebis*, Devt. 10, 20. f. cum ן parag. תִּדְבָּקִין Ruth. 2, 8. 3 f. f. תִּדְבַּק 2 Reg. 5, 27. cum Aff. תִּדְבָּקַנִי *Adhæreat mihi*, Gen. 19, 19. Pl. תִּדְבְּקוּ pro תִּדְבָּקוּ (in pauſa) *Adhærebitis*, Joſ. 23, 8. & cum ן parag. תִּדְבָּקוּן Devt. 13, 4. PYH. דֻּבַּק *Conglutinatus fuit*. Fut. pl. in pauſa יִדְבָּקוּ *Conglutinabuntur*, Job. 38, 38. HIPH. הִדְבִּיק *Adhæreſcere fecit, agglutinavit, conglutinavit; perſecutus, aſſecutus fuit*. Præt. 3 f. f.

f. f. cum Aff. הִדְבִּיקַתְהוּ *Assecutum est illum*, Jud. 20, 42. הִדְבַּקְתִּי *Adhærere feci*, Jer. 13, 11. Pl. c. Aff. הִדְבִּיקֻהוּ *Assecuti sunt illum*, 2 Sam. 1, 6. Fut. אַדְבִּיק *Adhærere faciam*, Ez. 3, 25. יַדְבֵּק *Adhærere faciet*, Devt. 28, 21. Pl. יַדְבִּיקוּ (&) *Assecuti sunt*, Jud. 18, 22. it. (a terminatione singulari יַדְבֵּק) יַדְבְּקוּ 1 Sam. 31, 2. HOPH. הָדְבַּק f. הֻדְבַּק *Adhærescere factus fuit*. Part. מֻדְבָּק *Adhærescere factus*, Ps. 22, 16.

דְּבַק CHALD. *Idem*. Part. pl. m. דָּבְקִין *Cohærentes*, Dan. 2, 43.

דָּבֵק m. *Adhærens*, *conjunctus*, Prov. 18, 24. Pl. דְּבֵקִים *Adhærentes*, Devt. 4, 4.

דְּבֵקָה f. *Adhærens*, *conjuncta*, 2 Chr. 3, 12.

דֶּבֶק m. *Junctura*, *commissura*; *ferrumen*, *glutinum*, Jes. 41, 7. Pl. דְּבָקִים *Commissuræ*, 2 Chr. 18, 33.

I. דָּבַר (Ar. دبر In II. Conj. Gubernavit, rexit v. g. pecora, homines, consilium, factum &c. quod fit tam cogitatione & consilio, quam loquela etiam & verbis. Hinc) *Locutus*, *elocutus*, *collocutus est*, scil. ad agendum, ducendum, gubernandum aut dirigendum aliquid; idque verbo vel externo, vel interno i. e. in intellectu ac voluntate, apud animum. KAL, Part. Ben. דֹּבֵר *Loquens*, Ex. 6, 29. Pl. דֹּבְרִים *loquentes*, Num. 36, 5. cst. דֹּבְרֵי Ps. 5, 7. Fem. pl. דֹּבְרֹת Num. 27, 7. Part. Pah. דָּבֻר *Dictum*, Prov. 25, 11. Inf. cst. cum Aff. atque in pausa דָּבְרֶךָ *Loqui tuum*, Ps. 51, 6. NIPH. נִדְבַּר *Collocutus*, *oblocutus fuit*. Præt. pl. נִדְבְּרוּ *Collocuti sunt*, Mal. 3, 16. in pausa נִדְבָּרוּ Ps. 119, 23. Part. pl. נִדְבָּרִים *Colloquentes*, Ez. 33, 30. PIH. דִּבֶּר *Dixit*, *edixit*; cstr. cum אֶל *Allocutus est*, cum עִם *Collocutus est*, cum בְּ & עַל *Oblocutus est*, cum בְּ *Locutus est per*, *in*, *pro*. Præt. דִּבֵּר & דִּבֶּר Gen. 21, 1. c. 12, 4. c. Aff. דִּבְּרוֹ *Dixit illud*, Devt. 18, 21. 22. Part. מְדַבֵּר *Loquens*, Gen. 27, 6. Pl. מְדַבְּרִים *Loquentes*, Ex. 6, 27. Fem. מְדַבֶּרֶת 1 Sam. 1, 13. Inf. דַּבֵּר *Loquendo*, Gen. 24, 3. Ante Makkaph דַּבֶּר Jer. 9, 4. c. Aff. דַּבְּרוֹ, pro דַּבֵּר עִמּוֹ, *Loqui cum eo*, Gen. 37, 4. דַּבֶּרְכֶם *Loqui vestrum*, Jer. 5, 14. Imp. דַּבֵּר *Loquere*, Gen. 24, 33. Pl. דַּבְּרוּ, in pausa דַּבֵּרוּ *Loquimini*, Jud. 19, 30. Fut. אֲדַבֵּר *Loquar*, Ex. 23, 22. cum ה parag. אֲדַבְּרָה 2 Sam. 14, 15. in pausa אֲדַבֵּרָה Ps. 50, 7. Pl. תְּדַבְּרוּ *Loquemini*, 1 Sam. 2, 3. Cum ן parag. תְּדַבְּרוּן Gen. 32, 19. atque in pausa תְּדַבֵּרוּן Ps. 58, 2.

PYH. Part. מְדֻבָּר *quod dicitur*, Pſ. 87, 3. Fut. יְדֻבַּר *Dicetur*, Cant. 8, 8. HITHP. Part. מִדַּבֵּר, pro מִתְדַּבֵּר, *Loquentem ſe præbens*, Num. 7, 89. Ez. 2, 2. Conven. ſignificatio etiam hujus verbi in Arab. دبر Retulit dictum aut factum alicujus.

דָּבָר m. 1) *Sermo, verbum*, Gen. 44, 18. cſt. דְּבַר Jeſ. 1, 10. Aff. דְּבָרוֹ *Verbum ejus*, Jer. 23, 18. Pl. דְּבָרִים *Verba*, Zach. 1, 13. cſt. דִּבְרֵי Job. 16, 3. Aff. דְּבָרָו, pro דְּבָרָיו (Keri) *Verba ejus*, Pſ. 147, 19. 2) *Res, aliquid*, Ex. 18, 16. 3) *Ratio*, λόγος. Hinc עַל־דְּבַר *Propter cauſam*, Gen. 20, 11. Eodem ſenſu dicitur etiam עַל־דִּבְרַת Eccl. 3, 18. 7, 14.

מִדְבָּר m. *Loquela*, Cant. 4, 3.

דִּבְרָה f. *Idem*. Hinc Pl. c. Aff. דִּבְּרוֹתֶיךָ *Verba tua*, Devt. 33, 3.

דֶּבֶר m. *Dictum, verbum*, Jer. 5, 13. Sequente Makkaph דְּבַר Hoſ. 1, 2.

דְּבִיר m. *Adytum*; Sanctum Sanctorum templi, 1 Reg. 6, 19. Ikenio, qſ. Pars templi poſtica i. e. ſpectantibus verſus orientem, ab Ar. دبر Pone fuit.

דִּבְרָה f. 1) *Intentio*, q. d. ſermo mentis. Aff. דִּבְרָתִי *Intentio mea*, Job. 5, 8. Al. Res, cauſa. 2) *Ratio, ductus, ſequela, ordo*; Unde cum י parag. עַל־דִּבְרָתִי *Secundum ordinem*, Pſ. 110, 4. Michaëlis, Adytum.

דִּבְרָה f. Chald. *Res*, Dan. 2, 30. c. 4, 14.

II. דבר. Chald. דְּבַר, it. Syr. ܕܒܪ Duxit, adduxit, egit, gubernavit, rexit; Ar. vero دبر Ductus fuit. Hinc Hebr. HIPHIL הִדְבִּיר *Duxit, abduxit; rexit, gubernavit; ſubegit*. Fut. יַדְבֵּר (&) *Subegit*, Pſ. 18, 48.

דָּבוּר m. Hinc Pl. m. דְּבוֹרִים *Apes*, a mirabili ductu ac regimine dictæ, Pſ. 118, 12. Ar. دبر Examen apum.

דְּבוֹרָה f. *Idem*, Jeſ. 7, 18.

דֹּבֶר m. *Ductus, actus pecoris*. Aff. דָּבְרָם *Ductus pecoris ſui*, Jeſ. 5, 17. it. *Caula, ovile*, i. e. quo oves duci ſolent. Aff. דָּבְרוֹ *Ovile ſuum*, Mich. 2, 12.

דֹּבְרָה f. Hinc Pl. דֹּבְרוֹת *Rates*, a ductu dictæ, 1 Reg. 5, 9.

דָּבָר m. *Res, negotium*; i. e. quod regitur aut gubernatur, Gen. 18, 14. Vid. ſupra.

מִדְבָּר m. *Desertum*; *Rus*, i. e. quo pecora ad pastum ducuntur, Jos. 8, 20. cst. מִדְבַּר Jer. 12, 10. Cum ה parag. מִדְבָּרָה *Desertum versus*, 1 Chr. 12, 8. & simul in Reg. מִדְבָּרָה (irreg.) 1 Reg. 19, 15. Aff. מִדְבָּרָהּ *Desertum ejus*, Jes. 51, 3.

דָּרְבָן m. & דָּרְבֹנָה f. *Stimulus, aculeus*; quæ nonnulli huc referunt, qs. dicerentur pro דַּבְרָן & דַּבְרְנָה; pertinent ad דרב Ar. ذرب Acutus fuit.

III. דֶּבֶר m. Ar. دبر, *Pestis*, *exitium*, *mors*; i. e. perditio hominum; Ex. 9, 3. Pl. c. Aff. דְּבָרֶיךָ *Pestes tuæ*, Hos. 13, 14. Al. Stimuli tui. Hinc

דִּבֵּר PIHEL, ut Ar. دبر in II. Conj. *Struxit*, *molitus est necem alicujus*, i. e. insectatus est aliquem ad necem. Fut. וַתְּדַבֵּר. *& Paravit necem*, 2 Chr. 22, 10. coll. 2 Reg. 11, 1. Al. Perdiderunt; sed aliene! Nam Jothamus minimus Regis filius non interfectus est. Ita etiam וַיְדַבְּרוּ Sed moliti sunt necare i. e. eum, Gen. 34, 13. Schultensius.

I. דְּבַשׁ m. *Mel* 1) Apium, 2) silvestre dactylorum, 3) artificiosum ex uvis factum, Gen. 43, 11. 2 Chr. 31, 5. Aff. דִּבְשִׁי *Mel meum*, Cant. 5, 1. Ar. دبس Idem.

II. דַּבֶּשֶׁת f. *Gibbus* s. *tuber cameli*, Jes. 30, 6. Mihi videtur esse Ar. دبسة s. دبشة, quod denotat Tumorem callosum. Aliis dicitur, quod oneribus læsus melle sanari solet.

דָּגָה *Auctus*, *multiplicatus*, *fecundatus fuit*, v. g. more piscium. Fut. pl. יִדְגּוּ *Multiplicentur*, Gen. 48, 16. Ar. دجا Copiosus fuit, obrutus, tectus fuit multitudine v. g. armorum. Hinc etiam دجي Profusum beneficium; nec non أدجى Cujus magna est copia v. g. fructus.

דָּג m. *Piscis*, Jon. 2, 1. Pl. דָּגִים *Pisces*, 1 Reg. 4, 33. cst. דְּגֵי Gen. 9, 2.

דָּגָה f. *Idem*, Devt. 4, 18. cst. דְּגַת Ez. 29, 4. Aff. דְּגָתָם *Piscis eorum*, Ez. 47, 10.

דָּגָן m. *Frumentum*, a multitudine dictum, Gen. 27, 28. cst. דְּגַן Ps. 78, 24. Aff. דְּגָנְךָ *Frumentum tuum*, Devt. 7, 13. Not.

Tria hæc Subſtantiva propter mutatum Kamez recte a דָּגָה derivantur; aliene vero a דוג.

דֶּגֶל m. *Vexillum*, Num. 2, 3. Aff. דִּגְלוֹ *Vexillum ejus*, ib. v. 2. Pl. c. Aff. דִּגְלֵיהֶם *Vexilla eorum*, Num. 2, 17. Rad. eſſe videtur نجل Texit falſa ſpecie; it. Oblevit auro vel argento; i. e. ſpeciem præ ſe tulit, ſcil. inſigne aliquod, qualia v. g. vexilla tribuum Iſraëliticarum geſtabant; indeque, nimirum a דֶּגֶל, derivandum eſſe Ar. نجالة Caravana, ut vulgo vocatur, magna, q. d. per Meton. ſigni Vexillum. Hinc

דָּגַל *Vexillo inſignivit*; & in gen. *Inſignivit*. Part. Pah. דָּגוּל *Inſignitus*, Cant. 5, 10. Fut. נִדְגֹּל *Inſigne ſ. vexillum erigemus*, ſc. ad bellandum ſ. pugnandum contra hoſtes noſtros, Pſ. 20, 6. NIPH. Part. pl. f. נִדְגָּלוֹת *Copiæ vexillis inſignitæ*, Cant. 6, 4.

דָּגַר *Incubuit*, pec. ovis, pullis. Ar. نغر Immiſit ſe; ingreſſus fuit. קֹרֵא דָגַר וְלֹא יָלָד *Perdix incubans* (ovis eſt) *& non pariens pullos*. (*acquirens divitias injuſte*,) Jer. 17, 11. Michaëlis incongrue: קֹרֵא Glociens eſt דָּגַר perdix. Cf. 1 Sam. 26, 20. וּבָקְעָה וְדָגְרָה בְצִלָּהּ *Et excludit* (ova, vid. בָּקַע) *& incubat* (pullis) *in umbra ſua*, Jeſ. 34, 15. Al. Collegit, congregavit. Sic huic ſignificatui optime cum utroque loco convenit.

דדה aut potius דהדה Verbum quadratum ab Ar. دهده Volvit, volutavit. Hinc HITHP. הִדַּדָּה, pro הִדְהַדָּה; unde Fut. אֶדַּדֶּה *Volvam*, i. e. cogitatione apud me, Jeſ. 38, 15. Vulg. Recogitabo, intell. quod Deus me confirmavit, propter (perpeſſam antea) &c. &c. Sic etiam cum Aff. אֶדַּדֵּם *Revolvam*, i. e. recordabor *ea* (i. e. אֵלֶּה), Pſ. 42, 5. Al. Progrediar ſ. ducam me cum illis.

דְּהַב m. CHALD. *Aurum*, Dan. 2, 32. Emph. דַּהֲבָא v. 38. Ar. ذهب & Syr. ܕܗܒܐ Idem.

מַדְהֵבָה f. *Penſio aurea*; *tributum* abſolute, ſ. potius *Prædatio* vel *Direptio*, (formæ מַהְפֵּכָה) a ذهب IV. Abſtulit. Jeſ. 14, 4. Al. Auri cupida ſc. civitas. Al. Inaurata.

דהם. Ar. دهم & دهم Supervenit, inciditque de improviſo; Obruit. Hinc NIPH. Part. נִדְהָם propr. *Qui de improviſo obrutus, perturbatus fuit*, Jer. 14, 9. Al. pro נִדְמָה Ceſſans factus eſt.

I. דָּהַר

I. דָּהַר *Institit; insecutus fuit.* Ar. enim دهر dicit Supervenit v. g. fortuna, malum; a quo non longe abest دحر Propulit; abegit. Longe removit; unde etiam داحر s. دحور Persecutor; nec non Part. pass. مدحور Persecutionem patiens. Part. סוס דהר *Equus insequens s. superveniens*, Nah. 3, 2. Al. Plaudens, s. sonipes, s. quadrupedans. Al. Hinniens.

דַּהֲרָה f. *Insecutio hostilis;* unde Pl. cst. דַּהֲרוֹת *Insecutiones*, Jud. 5, 22. Al. Plausus; quadrupedatio. Al. H[illegible]tus.

II. דהר תִּדְהָר m. *Teda*, Jes. 41, 19. 60, 13. [illegible]X. πεύκη, Idem; forsan a دهر Perpetuitate dicta.

דוב. Ar. ذاب Collicuit v. g. cor ob miseriam. It. Contabuit v. g. caro aegroti. Hinc Hebr. HIPH. הֵדִיב *Liquescere, tabescere fecit.* Fut. pl. f. מְדִיבֹת *Liquescere, tabescere facientes*, Lev. 26, 16.

דוג convenit cum דָּגָה Multiplicatus fuit, more piscium. Hinc HIPH. הֵדִיג Significatione a nomine desumta, *Piscatus fuit.* Pl. c. Aff. וְדִיגוּם *& piscabuntur eos*, Jer. 16, 16. pro וְהֵדִיגוּם.

דָּג m. semel דָּאג *Piscis*, Jon. 2, 1. Neh. 13, 16. Vid. etiam sub דָּגָה.

דּוּגָה f. *Piscatio*, Am. 4, 2. Al. Navicula piscatoria.

דַּיָּג vel דַּוָּג m. *Piscator*, vid. Jer. 16, 16. Pl. דַּיָּגִים *Piscatores*, Jes. 19, 8. & דַּוָּגִים Ez. 47, 10.

I. דוד m. (Rad. est ידד Ar. ودّ Amavit, dilexit. Hinc) *Dilectus, Amicus;* Synecd. *Patruus*, 1 Sam. 10, 15. Jer. 32, 8. nec non *Patruelis*, ib. v. 7. 12. Aff. דּוֹדְךָ *Dilectus tuus*, Cant. 6, 1. Pl. דּוֹדִים *Dilecti*, Cant. 5, 1. it. *Amores*, Ez. 16, 8. Aff. דֹּדֶיךָ *Amores tui*, Cant. 1, 2. 4.

דּוֹדָה f. *Amita.* Aff. דֹּדָתְךָ *Amita tua*, Lev. 18, 14.

II. דּוּד m. 1) *Olla, lebes, ahenum;* 2) *Canistrum, sporta*, Ps. 81, 7. Pl. דְּוָדִים & דּוּדִים *Canistra*, 2 Chr. 35, 13. 2 Reg. 10, 7. Jer. 24, 1. Syr. ܕܘܕܐ Idem. Affine etiam fortasse est Pers. دود Fumus.

III. דּוּדָאִים m. pl. Cerasa, Hillero in Hierophyt. P. I. c. 27. p. 257-270. Gen. 30, 14-16. Cant. 7, 14. Sunt vero potius mala Man-

Mandragoræ; LXX. μῆλα μανδραγόρου; nunc Arabibus poma Satanæ dicta, visa prope Nain a Steph. Schulzio in den Leitungen des Höchsten, Tom. V. p. 197. Al. alia.

דַּד m. *Mamma, uber.* Unde Pl. cst. דַּדֵּי *Mammæ*, Ez. 23, 3. Aff. דַּדַּיִךְ *Mammæ tuæ*, Ez. 23, 21. Ar. دَدّ Lusus, res ludicra.

דוה *Languit, languidus fuit.* دوي Ægrotavit, male se habuit; & Male affectus fuit animo.

דָּוֶה m. *Languidus*, Thr. 5, 17. Fem. דָּוָה *Languida*, Lev. 20, 18. Ar. دوٍ m. & دوية f. Intus male habens.

דַּוַּי m. *Idem*, Jes. 1, 5.

דְּוַי m. *Languor*, Ps. 41, 4. Ar. دوي Idem. 2) *Corruptio.* Plur. cst. דְּוֵי *Corruptiones*, Job. 6, 7.

דְּוֹת f. *Idem.* Aff. דְּוֹתָהּ *Languor ejus*, Lev. 12, 2.

מַדְוֶה m. *Idem.* cst. מַדְוֵה Devt. 7, 15. Pl. cst. מַדְוֵי *Languores*, Devt. 28, 60. Aliud מַדְוֶה Vestis, vid. a מָדָה.

דוח. (Ar. داح in II. Conj. Dissipavit v. g. opes suas; sic etiam داخ in VI. Conj. Projecit, abjecit. Vid. etiam דָּחָה.) Hinc HIPH. הֵדִיחַ *Dispulit, expulit.* Metaph. *Abluit.* Præt. cum Aff. הֱדִיחָנִי *Dispulit me*, Jer 51, 34. Fut. יָדִיחַ *Abluet*, Jes. 4, 4. Pl. יָדִיחוּ *Abluent*, Ez. 40, 38.

I. **דוך** *Tutudit, contudit.* Præt. pl. דָּכוּ *Contuderunt*, Num. 11, 8. Ar. داك Trivit in tenuem substantiam; unde مداك Lapis, super quo teritur quid.

מְדֹכָה f. *Tudicula, mortarium*, Num. 11, 8.

II. דּוּכִיפַת m. *Upupa*, Lev. 11, 19. Devt. 14, 18. LXX. ἔποψ. Sic etiam Lat. Lutherus & Boch. Upupa (quippe comp. ex ديك f. דּוּךְ Gallus, & פַּת a فسأ Excrevit stercus, qs. Gallus stercorarius. Al. Picus arborarius; Attagen; Gallus silvestris &c.

דול Ar. دال Celebre evasit. III. Divitias aut felicitatem concessit Deus. Hinc

דַּל m. *Dives, celebris*, Ex. 23, 3. Lev. 19, 15. Al. Tenuis, pauper.

דום. Ar. دام Quievit. In II. Conj. Sedavit. Hinc

דָּם

רֹם m. fecundum quosdam, Quies, Ez. 19, 10. Sed vid. דָּמָה.

רוּמָה f. *Silentium ; filentii locus, fepulcrum*, Pf. 115, 17. 94, 17.

רוּמִיָּה & דֻּמִיָּה f. *Intermiffio, filentium, quies*, Pf. 22, 3. 65, 2.

הֲדֹם m. *Scabellum*, Pf. 110, 1. pertinet ad הדם Ar. هدم Humum proftravit.

דִּין *Judicavit, difceptavit, judicium exercuit ; caufam egit; jus dixit.* It. *Punivit.* Ar. دان pro دين Subegit. Rex & Imperator fuit. Paruit, fubmifit fe. It. Judicavit. Præt. דָּן Jer. 22, 16. Aff. דָּנַנִּי (cum Dagefch Euphon. aut נ Epenth.) *Judicavit me*, Gen. 30, 6. Pl. דָּנוּ *Judicarunt*, Jer. 5, 28. Part. דָּן *Judicans*, Gen. 15, 14. Fut. יָדִין *Judicabit, arguet*, Gen. 6, 3. LXX. καταμείνῃ, habitet; legerunt יָלוּן aut יָדוּר. NIPH. נָדוֹן *Difceptavit.* Part. נָדוֹן *Difceptans*, 2 Sam. 19, 10. Vid. etiam דִּין.

דִּין m. (Ar. دين) *Judicium, caufa ; fententia judicata*, Devt. 17, 8. Aff. דִּינִי *Caufa mea*, Pf. 9, 5. Dicitur etiam דון Job. 19, 29. fecundum Keri.

דַּיָּן m. *Judex*, 1 Sam. 24, 16. cft. דַּיַּן Pf. 68, 6. Ar. دَيّان Id.

מָדוֹן m. *Contentio*, Pf. 80, 7. Pl. מְדוֹנִים (fecundum Chethibh) *Contentiones*, Prov. 27, 15.

מְדָן m. unde Pl. מְדָנִים *Contentiones, lites*, Prov. 6, 19. 10, 12.

מִדְיָן m. unde Pl. מִדְיָנִים *Idem*, Prov. 21, 9. fec. Keri. cft. מִדְיָנֵי Prov. 19, 13.

מְדִינָה f. *Provincia*, i. e. juri ac legibus fubjecta, Efth. 1, 22, Pl. מְדִינוֹת *Provinciæ*, ibid. Ar. مدينة Urbs.

דִּין & דון CHALD. *Judicavit.* Part. pl. דָּיְנִין *Judicantes*, Efr. 7, 25.

דִּין m. CHALD. *Judicium*, Dan. 4, 34. Emphat. דִּינָא Dan. 7, 10.

דִּינָה f. CHALD. *Idem*, Efr. 7, 26.

דַּיָּן m. CHALD. *Judex.* Pl. דַּיָּנִין *Judices, Caufidici*, Efr. 7, 25.

מְדִינְתָּא f. CHALD. *Provincia*, Efr. 5, 8. cft. מְדִינַת Dan. 3, 12. Pl. מְדִינָן *Provinciæ*, Efr. 4, 15. Emph. מְדִינָתָא Dan. 3, 2.

דּוּץ *Exfiliit, fubfiliit gaudio.* Fut. תָּדוּץ 3f. f. *Exfiliet*, Job. 41, 14. Ar. داص Alacris fuit; it. Fugit, aufugit.

I. דוק (affine verbo דָּקַק; Ar. دق Comminutus fuit. In II. Conj. Subtiliter comminuit) Chald. *Comminuit, comminutus fuit*. Præt. pl. דָּקוּ *Comminuta sunt*, Dan. 2, 35.

II. דוק. Ar. داق unde IV. Conj. أداق Circumdedit, cinxit. Inde

דָּיֵק m. *Antemurale, propugnaculum* ad capiendam urbem vel ejus muros concutiendos, 2 Reg. 25, 1. Ez. 4, 2. Hinc eine Circumvallations-Linie, non Turris bellica.

I. דור Habitare, spec. in orbem. Ar. دار Circumivit. In II. Rotundum reddidit; unde etiam دور Gyrus; orbis. Hinc

דּוֹר m. propr. Tentorium s. domus; dicta a forma rotunda, ad quam tentoria invicem olim exstrui solebant; Hinc 1) *Habitatio*. 2) *Generatio*, q. d. qui una degunt ac vivunt. 3) *Aetas*. Aff. דּוֹרוֹ *Aetas ejus*, Jes. 53, 8. דּוֹרִי *Corpus meum*, Metaph. i. e. Habitatio mea, Jes. 38, 12. Pl. דּוֹרִים *Generationes*, Ps. 72, 5. Observa hasce locutiones: שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר *Anni omnium aetatum*, Devt. 32, 7. לְדֹר וָדֹר *In quamlibet generationem*, Prov. 27, 24. בְּדֹר וָדֹר *Idem*, Ps. 90, 1. לְדֹר דּוֹרִים *Semper, perpetuo*, Jes. 51, 8.

דּוֹרָה f. *Generatio*. Pl. דֹּרוֹת *Generationes*, Jes. 51, 9. Aff. דֹּרֹתֵיכֶם *Generationes vestræ*, Gen. 17, 12.

דָּר m. Chald. *Aetas, generatio*, Dan. 3, 33. c. 4, 31.

דּוּר m. 1) *Pyra, rogus*; a circumeundo dictus, Ez. 24, 5. 2) *Pila, globus*; a gyratione ac rotunditate dictus, Jes. 22, 18.

מְדוּרָה f. *Pyra, rogus*, Ez. 24, 9. Aff. מְדֻרָתָהּ *Rogus ejus*, Jes. 30, 33.

דּוּר *Habitavit*; Verbum nominale a דּוֹר Domus s. Habitatio. Inf. cum Præf. מִדּוּר *præ habitando*, Ps. 84, 11.

דּוּר Chald. *Idem*. Part. pl. דָּאֲרִין & דָּיְרִין *Habitantes*, Dan. 2, 38. cft. דָּאֲרֵי & דָּיְרֵי Dan. 4, 32. Fut. תְּדוּר *Habitabat*, Dan. 4, 18. Pl. יְדוּרוּן *Habitabant*, ib. v. 9. ubi Keri יְדֻרָן, femin.

מְדָר & מְדוֹר m. Chald. *Habitatio*. Ab illo est מְדָרְהוֹן *Habitatio eorum*, Dan. 2, 11. Ab hoc מְדוֹרָךְ *Habitatio tua*, Dan. 4, 22.

תְּדִירָא f. Chald. cum בּ, בִּתְדִירָא qs. in gyro, i. e. *Jugiter, continuo*, Dan. 6, 17.

II. דר

II. דַּר m. *Lapis alabastrites*, Perlenmutterstein, Esth. 1, 6. LXX. λίθος πίνινος, id. Sic Ar. دُرّ Pl. Margaritæ magnæ, uniones. Al. Lapis parius; Bocharto, Margarita. Hæc vox vero potius ad דור Ar. دُرّ Luxit, pertinere videtur, i. e. Lapis lucens s. splendens.

דּוּשׁ *Trituravit*; pec. Bovibus aut plaustris excussit. Contra הבט Tribula aut fuste. Ar. داس Calcavit terram; trivit, terendo excussit. Præt. דָּשׁ 1 Chr. 21, 20. Inf. אָרוּשׁ (cum א prosthetico) *Triturare*, Jes. 28, 28. it. דּוּשׁ & דָּשׁ Hos. 10, 11. 2 Reg. 13, 7. Aff. דּוּשָׁם *Triturare eorum*, Am. 1, 3. Imp. f. דּוּשִׁי *Tritura*, Mich. 4, 13. Fut. c. Aff. יְדוּשֶׁנּוּ *Triturabit eum*, Jes. 28, 28. NIPH. נָדוֹשׁ *Trituratum fuit*, Jes. 25, 10. Inf. הִדּוֹשׁ *Triturari* (pro הִדּוֹשׁ) Jes. 25, 10. HIPH. הֵדִישׁ *Trituravit*. Inf. c. Aff. & Præf. בְּדִישׁוֹ (pro בְּהַדִּישׁוֹ nonnullis, sed rectius est Nomen Subst. דִּישׁ, quod vid. mox infra) *Dum triturat*, Devt. 25, 4. HOPH. הוּדַשׁ *Trituratum fuit*. Fut. יוּדַשׁ *Triturabitur*, Jes. 28, 27.

דּוּשׁ CHALD. *Idem*. Fut. c. Aff. תְּדוּשִׁנַּהּ *Triturabit eam*, Dan. 7, 23.

דָּשָׁא Part. f. pro דָּשָׁה *Calcans pedibus*; *petulca* i. e. petulans, Jer. 50, 11. Al. Herbilis; triturans.

דַּיִשׁ m. *Tritura*, *trituratio*, Lev. 26, 5. Cum Aff. בְּדִישׁוֹ *In trituratione ejus*, Devt. 25, 4.

מְדֻשָׁה f. *Trituratio*. Aff. מְדֻשָׁתִי *Trituratio mea*, Jes. 21, 10.

דִּישֹׁן & דִּשֹׁן, דִּישׁוֹן, דִּישֹׁן m. *Pygargus*, qui alias tragelaphus dicitur, ein Damhirsch, Devt. 14, 5. Rad. esse videtur דשן obsol. unde Ar. دَشَّن De loco in locum propinquum saliit. Al. Caprea montana.

דָּחָה *Depulit*, *impulit*. Ar. دحا Impulit, trusit. Præt. & Inf. דָּחֹה דְחִיתַנִי *Impellendo impulisti me*, Ps. 118, 13. Part. Ben. דּוֹחֶה *Impellens*, Ps. 35, 5. Pah. fem. דְּחוּיָה *Impulsa*, Ps. 62, 4. Inf. cst. דְּחוֹת *Impellere*, Ps. 140, 5. NIPH. נִדְחָה *Depulsus fuit*. Part. pl. cst. נִדְחֵי *Depulsi*, Ps. 147, 2. Fut. יִדָּחֶה *Depelletur*, Prov. 14, 32. PYH. דֹּחָה *Impulsus fuit*. Præt. pl. דֹּחוּ *Impulsi sunt*, Ps. 36, 13.

דֹּחַן m. *Panicum*; Ar. دُخْن Idem. Al. milium. Ez. 4, 9. LXX. κέγχρος.

דְּחִי m. *Impulsio, trusio*, Ps. 116, 8. 56, 14. Utrobique in pausa דֶּחִי.

מִדְחֶה m. *Impulsio ad lapsum*, Prov. 26, 28.

דַּחֲוָן f. Pl. CHALD. *Virgines, concubinæ, pellices*, Germ. Frauenzimmer. 1) enim הַנְעֵל Introduxit, nonnisi de hominibus accipi potest. cf. Dan. 2, 25. c. 4, 3. 2) etiam non Persicum modo دختر Virgines aut mulieres denotat, sed Ar. quoque دحوج Magnam mulierem, nec non دحا (pro دحو) in VII. Conj. significat Rem habuit cum femina. 3) Neque vero Mensæ, neque Cantiones, neque Instrumenta musica, neque Musici, quæ alii sub דַּחֲוָן intelligunt, cum reliquis hujus commatis verbis convenienter satis consonarent. Vid. ipse sacer textus, Dan. 6, 19. Al. in specie Pulsatilia.

דחח Idem, quod דָּחָה, & Ar. دحّ. Hinc NIPH. Fut. יִדַּחוּ *Trudentur*, Jer. 23, 12.

דְּחַל CHALD. *Metuit, timuit.* Part. pl. דָּחֲלִין *Timentes*, Dan. 5, 19, PAHEL דַּחֵל *Terruit, perterrefecit.* Fut. יְדַחֵל; cum Aff. & נ Epenth. יְדַחֲלִנַּנִי *Terrebat me*, Dan. 4, 2. Hinc etiam دحل Fugit timore perculsus.

דְּחִיל m. CHALD. *Terribilis*, Dan. 2, 31. Fem. דְּחִילָה Dan. 7, 7.

דָּחַף *Impulit, compulit.* Part. Pah. pl. דְּחוּפִים *Compulsi, festinantes*, Esth. 3, 15. NIPH. Præt. נִדְחַף *Impulsus fuit, sese impulit*, 2 Chr. 26, 20. Hoc verbum videtur esse Arab. دحب Impulit, depulit.

מַדְחֵפוֹת f. pl. *Impulsiones; præcipitia*, Ps. 140, 12.

דָּחַק. Ar. دحق Repulit maxime a latere, abegit. Part. Ben. pl. c. Suff. דֹּחֲקֵיהֶם *Abigentes eos*, Jud. 2, 18. Fut. pl. in pausa atque cum ן parag. יִדְחָקוּן *Abigent*, Joël. 2, 8.

דַּי m. propr. qs. Idoneitas; per Meton. *Sufficientia; sufficiens, satis*; a Rad. دوي in III. Conj. Remedium attulit; opem tulit; unde etiam دَاْيَة (pro دوية) Satis est. Hinc דַּי qs. Quod potest afferre remedium. עַד־בְּלִי דָי *Usque ad non sufficientiam*,

tiam, i. e. abundantissime, Mal. 3, 10. לְמַדַּי (pro לְמַה־דַּי) *Ad id, quod satis est*, i. e. moderate, 2 Chr. 30, 3. A… דַּיֶּךָ *Quod tibi sufficit*, i. e. moderate. Pr. 25, 16. cft. דַּי Lev. 5, 7. Hinc בְּדֵי *In*, Jer. 51, 58. *pro*, ibid. *propter*, Job. 39, 28. כְּדֵי *Sicut*, Jud. 6, 5. מִדֵּי *De*, Jes. 66, 23. *inde*, *a quo* vel *ex quo*, 1 Reg. 14, 28.

דִּי Chald. *Qui*, *quæ*, *quod*. Est etiam nota Genitivi, Dan. 2, 10. 7, 10. Immo reddi quoque potest per *Ex*, Dan. 2, 32. *nempe*, c. 3, 8. *quam*, Dan. 3, 19. *quando*, *quandoquidem*, c. 2, 47. *quicunque*, c. 5, 19. *quod*, c. 2, 47. *quum*, *dum*, v. 23. דִּי לָא *Non*, *neutiquam*, c. 6, 6. *qui non*, *quæ non*, c. 3, 27. *ut non*, *ne*, Esr. 6, 8. 9. עַל־דִּי *Supra*, *magis quam*, Dan. 3, 19. כְּדִי *Quum*, v. 7. הָא־כְדִי *Perinde ac*, c. 2, 43.

דְּיוֹ m. *Atramentum*, Jer. 36, 18. Hinc Ar. دواة Atramentarium.

דַּיָּה f. *Milvus*, vid. sub דָּאָה.

שַׁדַּי m. Dei nomen (compos. ex דַּי Sufficiens, ἱκανὸς, & שׁ Præf. Qui, quæ, quod.) q. d. Sibi sufficiens, sufficientissimus, αὐτάρκης; quemadmodum etiam LXX. id vertunt ἱκανὸς, ὁ ἱκανὸς, Θεὸς ἱκανὸς, Ruth. 1, 20. 21. Job. 31, 2.

דִּין *Judicavit*; i. q. דּוּן, Ar. دان pro دين. Inf. דִּין *Judicare*. Cum Præf. לָדִין *ad judicandum*, Jes. 3, 13. Imp. דִּין *Judica*, Prov. 31, 9. Pl. דִּינוּ *Judicate*, Jer. 21, 12. Vid. etiam דּוּן.

דָּיֵק vid. sub דּוּק.

דַּיִשׁ vid. in דּוּשׁ.

דִּישׁוֹן vid. in דּוּשׁ.

דָּךְ m. Chald. *Hic*, *is*, *iste*, Esr. 5, 16. 17. Fem. דָּךְ *Ista*, *hæc*, c. 4, 15.

דִּכֵּן c. Chald. *Hic*, *hæc*; *iste*, *ista*, Dan. 2, 31. 7, 21.

דכא (in KAL inusit.) Contrivit, attrivit; fregit, enervavit. Ar. دكأ Contudit, contrivit; it. دكع Repulit, pressit. Hinc NIPHAL נִדְכָּא *Contritus fuit*. Part. pl. נִדְכָּאִים *Contriti*, Jes. 57, 15. PIH. דִּכָּא *Contrivit*, *attrivit*, Ps. 143, 3. דִּכֵּאתָ (pro דִּכֵּאתָה) *Contrivisti*, Ps. 89, 11. Inf. דַּכֵּא *Conterere*, Thr. 3, 34. Aff. דַּכְּאוֹ *Conterere eum*, Jes. 53, 10. Fut. תְּדַכֵּא *Conteras*, Prov. 22, 22. Pl. c. Aff. תְּדַכְּאוּנַנִי *Conteritis me*, Job. 19, 2. PYH. דֻּכָּא *Attritus fuit*. Præt. pl. דֻּכְּאוּ *Attriti sunt*, Jer. 44, 10. Part. מְדֻכָּא *Attritus* Jes.

Jef. 53, 5. Fut. יְדַכָּא *Conteretur*, Job. 22, 9. HITHP. הִדַּכָּא *Contritum fe pr*[illegible]*it*, pro הִתְדַּכָּא. Fut. pl. יִדַּכָּאוּ, in paufa יִדַּכָּאוּ, *Contriverunt* [illegible] *invicem*, Job. 5, 4. 34, 25.

דַּכָּא m. 1) *Contritus; confufus*, Jef. 57, 15. Pl. cft. דַּכְּאֵי רוּחַ *Contritos fpiritu*, Pf. 34, 19. 2) *Pulvis*, Pf. 90, 3.

דָּכָה *Attritus eft.* (Affine Ar. دكّ Contudit, contrivit; nec non a دكو VI. Conj. تداكّوا Truferunt compreſſeruntve invicem.) Fut. יִדְכֶּה *Attereiur*, Pf. 10, 10. NIPH. נִדְכָּה *Attritus factus eft.* Præt. נִדְכֵּיתִי *Attritus fum*, Pf. 38, 9. Part. נִדְכֶּה *Attritum*, Pf. 51, 19. PIH. דִּכָּה *Contrivit.* Præt. דִּכִּיתָ *Contrivifti*, Pf. 51, 10.

דֳּכִי m. *Contritio.* Aff. דָּכְיָם *Contritionem fuam*, i. e. fluctus fuos, qui fe mutuo atterunt, Pf. 93, 3.

דַּכָּיו m. Nonnullis pro דַּכָּא fingulari, fed vid. mox in דַּךְ.

דכך. Ar. دكّ Contudit, contrivit. Hinc

דַּךְ m. *Attritus, pauper.* In paufa דָּךְ Pf. 9, 10. 10, 18. Pl. c. Aff. דַּכָּיו *quisque contritorum ejus*, Prov. 26, 28.

דַּכָּה f. *Contufio*, Devt. 23, 2. Videl. *Vulneratus contufione* ([illegible]culorum.)

דְּכַר Chald. (Hebr. זָכַר) *Recordatus fuit, meminit.* Hinc

דְּכַר m. Chald. *Aries.* Pl. דִּכְרִין *Arietes*, Efr. 6, 17. qf. זָכָר hebr. Maxime mas.

דִּכְרוֹנָה f. Chald. *Memoria, memoriale*, Efr. 6, 2.

דָּכְרָנַיָּא m. Chald. pl. *Memorabilia, res memorabilis*, Efr. 4, 15.

דלג *Saliit, fubfiliit.* Cum hoc verbo convenit aliquo modo Ar. دلق in VII. Conj. Effufus fuit irruitque in homines. Part. דֹּלֵג *Saliens*, Zeph. 1, 9. PIH. דִּלֵּג *Idem.* Part. מְדַלֵּג *Saliens*, Cant. 2, 8. Fut. יְדַלֵּג *Saliet*, Jef. 35, 6.

I. דָּלָה 1) *Haufit.* Idem etiam Ar. دلو. 2) *Elicuit aliquid.* Ar. Produxit. 3) *Evexit, extulit.* Ar. Exferuit aliquid. Præt. & Inf. דָּלֹה דָלָה *Hauriendo haufit*, Ex. 2, 19. Fut. c. Aff. יִדְלֶנָּה *Exhaurit illud*, Prov. 20, 5. PIH. דִּלָּה *Evexit.* Præt. c. Aff. דִּלִּיתָנִי *Evexifti me*, Pf. 30, 2.

דֶּלֶה f. *Janua, oftium;* qf. quod ad introitum evectum eft. Aff. דַּלְתֶּךָ (fec. Keri) *Januam tuam*, Jef. 26, 20.

דְּלָת

דֶּלֶת m. & f. 1) *Idem.* 2) Metaph. *Folium, pagina libri*, q. janua, Jer. 36, 23. it. *Labia oris*, Job. 41, 6. *Nubes*, Pf. 78, 23. *Uterus matris*, Job. 3, 9. Aff. דַּלְתוֹ *Janua ejus*, 2 Reg. 12, 10. Pl. דְּלָתַיִם *Fores, valvæ*, Mal. 1, 10. cft. דַּלְתֵי Job. 3, 9. Aff. דְּלָתַי *Valvæ meæ*, Job. 31, 32.

דַּלְתָה f. a דֶּלֶת; hinc Pl. דְּלָתוֹת 1) *Fores*, Neh. 6, 1. cft. דַּלְתוֹת Jud. 19, 27. Aff. דַּלְתוֹתָיו *Fores ejus*, Neh. 3, 1. 2) *Paginæ*, Jer. 36, 23.

דַּל m. *Argumentum; prolatio.* Ar. دل Idem, a Rad. دل Dixit; indicavit, fignificavit; teftatus fuit. Pf. 141, 3. Al. Fores. Al. Hauftrum. Vid. infra fub דלל.

דְּלִי m. *Situla, hauftrum*, Jef. 40, 15.

דֳּלִי m. (formæ יֳפִי) Sing. inufit. Hinc Pl. c. Aff. דָּלְיָו *Situlæ ejus*, Num. 24, 7.

דָּלִית f. Hinc Pl. דָּלִיּוֹת *Palmites, propagines*, Jer. 11, 16. a Rad. دلو Pependit deorfum v. g. res de arbore; unde etiam دالية Vitis.

II. דלה. Ar. دلى Decerpfit. Hinc Hebr. PIH. Imp. pl. דַּלְיוּ *Demite, tollite* (pro דַּלְּיוּ, ה in י converfo, & Dagefch ex ל fchevato omiffo) i. e. ne utimi cruribus claudi, neue fententia in ore ftultorum, Prov. 26, 7.

דָּלַח *Turbavit, conturbavit*, v. g. aquam. Fut. וַתִּדְלַח & *Conturbafti*, Ez. 32, 2. 3f. f. cum Aff. תִּדְלָחֵם *Conturbet eas*, ib. v. 13.

I. דָּלַל *Exhaufit, attenuavit; elevavit; depauperatus, attenuatus, exhauftus eft*, v. g. corpus, res familiaris &c. (Ar. دل IV. Macie laboravit. In VII. Effufus fuit. Sic etiam دل Abjectus, vilis fuit; Enervatus fuit. In II. Humiliavit; afflixit.) Præt. דַּלּוֹתִי *Attenuatus fum*, Pf. 116, 6. Pl. דַּלְלוּ & דַּלּוּ *attenuati funt*, Jef. 19, 6. c. 38, 14. Locum pofteriorem Michaëlis vertit: Obliquati funt (fchielen bittend) oculi mei ad coelum; fed præter rem! LXX. rectius ἐξέλιπον. Pl. דַּלּוֹנוּ *Attenuati fumus*, Pf. 79, 8. NIPH. נִדַּל *Attenuatus fuit.* Fut. יִדַּל *Attenuabitur*, Jef. 17, 4.

דַּל m. *Tenuis, attenuatus, exhauftus viribus f. facultatibus*,

bus, Lev. 14, 21. Plur. דַּלִּים *Tenues*, Jeſ. 14, 30. Fem. דַּלּוֹת Gen. 41, 19. Sed דָּל m. Dives, celebris, vid. ſub דול.

דַּלָּה f. *Attenuatio*, *exhauſtio*, *tenuitas*; it. in ſenſu concreto, *Tenues*, *abjecti*, *pauperes*. Ar. ذُلّ m. ذِلَّة f. Contemtus, vilis. Hinc מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי *præ exhauſtione* (i. e. magis, quam tabe) *præcidit me*, Jeſ. 38, 12. דַּלַּת עַם *Tenuitas* (i. e. tenues) *populi*, 2 Reg. 24, 14. דַּלַּת רֹאשֵׁךְ *Tenuitas* (Ar. ذِلَّة Mollities, i. e. molles capilli ſ. cincinni) *capitis tui*, Cant. 7, 6. Pl. דַּלּוֹת הָאָרֶץ *Tenuitates* (i. e. tenues, infimi) *terræ*, Jer. 52, 16.

II. דלל. Ar. دَلّ Significavit. Hinc

דַּל m. *Indicatio*, Pſ. 141, 3. Videl. *Pone cuſtodiam ſuper indicationem labiorum meorum*. Al. Janua, pro דֶּלֶת.

דָּלַף *Stillavit*, *deſtillavit*, *guttatim fluxit*. Præt. דָּלְפָה Job. 16, 20. Fut. יִדְלֹף *Stillat*, Eccl. 10, 18. Sic etiam ܕܠܦ Stillavit; it. Ar. ذرف (ل cum ر mutato) Lacrymas fudit, v. g. oculus. II. Profudit lacrymas qſ. torrentem.

דֶּלֶף m. *Stilla*, *ſtillicidium*, Prov. 19, 13.

דָּלַק 1) *Arſit*, *flagravit*, *aeſtuavit*, *accenſus fuit*. 2) Metaph. *Perſecutus*, *inſecutus fuit*. Syr. ܕܠܩ Idem. Ar. دلق Splenduit; enectus prope fuit ſiti; nec non دلق Irruit in homines. Hinc fortaſſe duplex illa ſignificatio. Præt. דָּלַקְתָּ *Perſecutus es*, Gen. 31, 36. Pl. דָּלְקוּ (&) *Ardebunt*, Obad. v. 18. Aff. דְּלָקֻנוּ *Perſecuti ſunt nos*, Thr. 4, 19. Part. pl. דֹּלְקִים *Ardentes*, Pſ. 7, 14. Inf. cſt. דְּלֹק *Perſequi*, 1 Sam. 17, 53. Fut. יִדְלַק *Perſequitur*, Pſ. 10, 2. HIPH. הִדְלִיק *Accendit*, *ardere fecit*. Inf. הַדְלֵק *Accendendo*, Ez. 24, 10. Fut. c. Aff. יַדְלִיקֵם *Accendet eos*, Jeſ. 5, 11.

דַּלֶּקֶת f. *Febris ardens*, *inflammatoria*, Devt. 28, 22.

דָּלֵק m. Chald. Partic. *Ardens*, Dan. 7, 9.

דָּם m. 1) *Sanguis*. 2) *Cædes*, 2 Sam. 3, 27. 3) *Judicium capitis*, Num. 35, 27. 4) *Vinum rubicundum*, Gen. 49, 11. Probabiliter ab אָדָם per Aphæreſin τοῦ א, quod Chald. retinetur. Cſt. דַּם Gen. 9, 6. Aff. דָּמוֹ *Sanguis ejus*, Gen. 9, 4. דִּמְכֶם (pro דַּמְכֶם) *Sanguis veſter*, Gen. 9, 5. Pl. דָּמִים *Sanguines*, Ex. 4, 25.
cſt.

est. דָּמֵי Gen. 4, 10. 11. Aff. דָּמַיִךְ *Sanguines tui*, Ez. 16, 9. דְּמֵיהֶם *Sanguines eorum*, Lev. 20, 11. Ar. دم f. دم Sanguis; unde دمى Sanguinem de se emisit.

I. דָּמָה *Similis fuit, assimilatus fuit.* Semel *Assimilavit*, Jer. 6, 2. Syr. ܕܡܐ Idem. Arab. non legitur, nisi دُمْيَة Res effigiata, q. d. assimilata. Præt. דָּמָה Ps. 144, 4. 2 f. f. דָּמִית *Similis fuisti*, Jer. 6, 2. Pl. דָּמוּ *Similes fuerunt*, Ez. 31, 8. Part. דּוֹמֶה *Assimilatus*, Cant. 2, 9. Imp. דְּמֵה *Similis esto*, Cant. 2, 17. Fut. יִדְמֶה *Assimilabitur*, Ps. 89, 7. NIPH. נִדְמָה *Similis factus est.* Præt. נִדְמֵיתָ *Similis factus es*, Ez. 32, 2. PIH. דִּמָּה 1) *Assimilavit, comparavit*. Præt. דִּמִּיתִי *Assimilavi*, Jes. 14, 25. Aff. דִּמִּיתִיךְ *Assimilavi te*, Cant. 1, 9. Fut. אֲדַמֶּה *Assimilabo*, Thr. 2, 13. Plur. תְּדַמְּיוּן *Assimilabitis*, Jes. 40, 18. 2) *Cogitavit, imaginatus est, proposuit sibi*, qs. rei imaginem animo concepit, Num. 33, 56. HITHP. הִדַּמָּה (pro הִתְדַּמָּה) *Similem se præbuit.* Fut. אֶדַּמֶּה *Similem me faciam*, Jes. 14, 14.

דְּמָה CHALD. *Idem.* Part. דָּמֵה *Similis*, Dan. 3, 25. Fem. דָּמְיָה Dan. 7, 5.

דָּם Ez. 19, 10. quod a nonnullis huc refertur, qs. diceret: in Similitudine tua, est *Sanguis*; scil. בְּדָמְךָ in Sanguine tuo; comparatur enim cum מַיִם aquis.

דְּמוּת f. *Similitudo, species, forma, modus*, Jes. 40, 18. Aff. דְּמוּתֵנוּ *Similitudo nostra*, Gen. 1, 26.

דִּמְיוֹן m. *Idem*, Ps. 17, 12.

II. דָּמָה (significatione a דום. דמם obsol. Ar. دام Quievit aut defumta) 1) *Quievit, destitit, cessavit.* Fut. תִּדְמֶה *Cessabit, cessat*, Thr. 3, 49. Pl. תִּדְמֶינָה *Desistunt*, Jer. 14, 17. 2) KAL, Præt. דָּמָה *Exscidit, exstinxit*, qs. cessare fecit. וְדָמִיתִי *& Exscindam*, Hos. 4, 5. NIPH. נִדְמָה *Exstinctus, excisus est*, qs. eo redactus est, ut plane cessaret, Zeph. 1, 11. נִדְמֵיתִי *Excisus sum*, Jes. 6, 5. Pl. נִדְמוּ *Excisi sunt*, Hos. 4, 6. Part. נִדְמֶה *Excisus*, Hos. 10, 7. Inf. נִדְמֹה *Exscindendo*, ib. v. 15.

דֳּמִי m. *Intermissio, cessatio*, Ps. 83, 2.

דּוּמִיָּה f. דֻּמִיָּה f. *Silentium, acquiescentia*, Ps. 22, 3. 65, 2.

Sed loco posteriore sec. Michaëlis significat Perennis, a دام f. دوم Perennavit. LXX. πρίσει.

דְּמִי m. *Extremus conatus vitæ* s. *dierum*, Jes. 38, 10. ab Ar. دمى Motitavit se extremo conatu v. g. mactatum animal. Al. Rescissio.

דָּמַם (Affine verbis דום & דָּמָה; Ar. دمّ Explanavit v. g. terram; it. Punivit graviter; it. Obtrivit, perdidit: & دام Permansit, quievit.) 1) *Substitit, quievit, continuit se immotum*. Præt. pl. in pausa דָּמּוּ *Quieverunt*, Job. 30, 27. Imper. דם *Quiesce*, Ez. 22, 17. f. דֹּמִּי Jer. 47, 6. Pl. דמו *Subsistite*, 1 Sam. 14, 9. NIPH. נדם *Idem*; it. *Subsistens, quietus factus est*. Fut. ואדם pro אֵדַּם & *Immotus factus sum*, Job. 31, 34. וידם & *Subsistens factus est*, Jos. 10, 13. coll. Hab. 3, 11. Plur. cum ה parag. נִדְּמָה pro נִדַּם *Subsistentes fiemus*, Jer. 8, 14. יִדְּמוּ pro יִדַּמּוּ *Immoti fient*, Ex. 15, 16. in pausa יִדָּמּוּ 1 Sam. 2, 9. HIPH. הדם *Immobilem fecit*. c. Aff. הֲדִמָּנוּ *Immobiles fecit nos*, i. e. inertes & stupidos, Jer. 8, 14. 2) דָּמַם *Siluit, conticuit*. Imp. pl. דמו *Silete*, Jes. 23, 2. NIPH. נִדַּם *Silens factus est, siluit, tacuit*. Fut. וידם & *Tacuit*, Levi 10, 3. PIH. דּוֹמֵם *Silere fecit, sedavit*. Præt. דּוֹמַמְתִּי *Sedavi*, Ps. 131, 2. 3) דָּמַם, unde NIPH. נִדְמַם *Excisus, succisus est*. Præt. pl. וְנָדַמּוּ & *devastabuntur*, Jer. 25, 37. Fut. תִּדְּמִי pro תִּדַּמִּי *Exscindentur*, Jer. 49, 26.

דֻּמָּה f. *Excisio*, Ez. 27, 32. Al. דּוּמָה.

דּוּמָם m. *Silens*, vel *Sine motu*, Jes. 47, 5. Adhibetur etiam Adverbialiter, Hab. 2, 19.

דְּמָמָה f. *Aura, ventus lenis*, qs. quietus, sedatus, Ps. 107, 29. קוֹל דְּמָמָה דַקָּה Vox auræ tenuis, i. e. submissa, 1 Reg. 19, 12.

דֹּמֶן m. *Stercus, fimus*, Ps. 83, 11. Jer. 9, 21. Ar. دمن Stercus orbiculare pecorum. Fimus accumulatus; unde دمّن Stercoravit.

מַדְמֵנָה f. *Locus sterquilinii*, Es. 25, 10. LXX. ἅμαξα, intellexerunt plaustrum stercorarium. Aliis nomen proprium.

דָּמַע *Lacrymatus fuit*. Inf. & Fut. דָּמֹעַ תִּדְמַע *Lacrymando lacrymaberis*, Jer. 13, 17. Syr. ܕܡܥ, Ar. دمع Idem.

דֶּמַע

דֶּמַע m. propr. Lacryma, ut Ar. دمع; ſed Metaph. *Succus*, *liquor*, *gummi*, *reſina*, in gen. *quidquid guttatim deſtillat.* Aff. דִּמְעֲךָ *Liquorem tuum*, v. g. vini, olei &c. Ex. 22, 28.

דִּמְעָה f. *Lacryma*, Pſ. 116, 8. cſt. דִּמְעַת Eccl. 4, 1. Aff. דִּמְעָתִי *Lacryma mea*, Pſ. 6, 7. Pl. דְּמָעוֹת *Lacrymæ*, Pſ. 80, 6.

דַּמֶּשֶׂק m. *Diligentiſſimus* i. e. Servus, Gen. 15, 2. Ar. دمشق & دمشق Velox inceſſu; it. Expeditus manu & promtus in opere.

דְּמֶשֶׁק m. *Pannus ſericus*; it. *Linum*, pars lecti; *Cortina*, Germ. Teppich; Am. 3, 12. Ar. دمقس , دمشاق , دمقش & دمقس Pannus ſericus, 2 Sam. 6, 14. Al. Angulus. Al. Damaſcus.

דְּנָה , דֵּן Chald. *Ille, illa; iſte, iſta, iſtud*, Dan. 2, 18. 43. אַחֲרֵי דְנָה *Poſthæc, poſthac*, v. 29. כִּדְנָה *Hujusmodi*, Jer. 10, 11. Eſr. 5, 7.

דּוֹנַג m. *Cera*. Quater enim in Bibliis legitur, Pſ. 68, 3. 97, 5. Mich. 1, 4. Pſ. 22, 15. & nullibi non a LXX. redditur per κηρὸς, cera; Chald. vero per שַׁעֲוָה, שַׁעֲוָא aut שַׁעֲוְתָא quod idem denotat. Ar. شمع Idem.

דָּעָה *Vocavit, advocavit*; ut Ar. دعا. Imper. דְּעֵה *Voca*, Prov. 24, 14.

דָּעַךְ *Exſtinctus fuit, defecit, evanuit*, v. g. res lucens, aqua. Syr. ܕܥܟ Idem; Ar. دعك Corrupit. Præt. pl. דָּעֲכוּ *Exſtincti ſunt*, Jeſ. 43, 17. Fut. יִדְעַךְ *Exſtinguetur*, Prov. 20, 20. NIPH. נִדְעַךְ *Idem*. Præt. pl. נִדְעֲכוּ *Exſtincti ſunt*, Job. 6, 17. PYH. דֹּעַךְ *Idem*. Præt. pl. דֹּעֲכוּ *Exſtincti ſunt*, Pſ. 118, 12.

דפה. Ar. دفى Obruit alterum faucium. Hinc

דֳּפִי m. cum acc. Silluk דֹּפִי propr. Vulnus, ab obruendo faucium ſ. vulnerando dictum, i. e. *Convicium*, quo alius fauciatur ſ. obruitur, Pſ. 50, 20. LXX. σκάνδαλον. Vulg. Scandalum. Al. Infamia.

דָּפַק propr. Impetum fecit, vim adhibuit. Ar. enim دفق dicit Una effuſione deplevit totum vas. In VII. Conj. Part. Paſſ. Ex-

Expulsus sanguis; it. celeriter & effuse incessit v. g. equus. Hinc *Impulit, pulsavit.* Præt. pl. c. Aff. וּדְפָקוּם & *Impellent eos,* Gen. 33, 13. Part. דּוֹפֵק *Pulsans*, Cant. 5, 2. HITHP. הִתְדַּפֵּק *Impetum fecit, impulit, pulsavit.* Part. pl. מִתְדַּפְּקִים *Pulsantes, impellentes*, Jud. 19, 22.

דָּקַק *Comminuit, contrivit; it. Comminutus fuit.* Ar. دقّ Idem. Præt. דַּק *Comminutum est*, Devt. 9, 21. in pausa דָּק Ex. 32, 20. Fut. תָּדֹק *Comminues*, Jes. 41, 15. 3 m. f. cum Aff. יְדֻקֶּנּוּ *Comminuit eum*, Jes. 28, 28. HIPH. הֵדַק *Comminuit*, 2 Reg. 23, 15. Inf. הָדֵק *Comminuendo*, Ex. 30, 36. & הָדֵק 2 Chr. 34, 7. Fut. c. Aff. אֲדִקֵּם *Comminuam eos*, 2 Sam. 22, 43. 3 f. m. וַיָּדֶק & *Comminuit*, 2 Reg. 23, 6. HOPH. הוּדַק *Comminutus fuit.* Fut. יוּדַק *Comminuetur*, Jes. 28, 28.

דְּקַק CHALD. *Idem.* APH. Præt. f. הַדֶּקֶת irreg. *Comminuit*, Dan. 2, 45. Pl. הַדִּקוּ *Comminuerunt*, Dan. 6, 25. Part. מְהַדֵּק *Comminuens*, Dan. 2, 40. Fem. מַדְּקָה Dan. 7, 19. Fut. תַּדִּק *Comminuet*, Dan. 2, 40. c. Aff. תַּדְּקִנַּהּ *Comminuet eam*, Dan. 7, 23.

דַּק m. *Minutus, tenuis, gracilis, exilis, subtilis; minutum.* Ar. دقّ Idem. Ex. 16, 14. Jes. 40, 15. in pausa דָּק Lev. 13, 30. Fem. דַּקָּה Lev. 16, 12. Plur. דַּקּוֹת *Tenues*, Gen. 41, 3.

דֹּק m. *Linteum tenue*, Es. 40, 22. Sic fere etiam Ar. دُقّة Stolæ genus Meccanum, scil. tenue.

דָּקַר *Confodit, transfixit.* Syr. ܕܩܪ Idem. Idem etiam esse videtur Ar. صقر Rupit gladio acuminato. Penetravit. Præt. pl. דָּקָרוּ (in pausa) *Confoderunt*, Zach. 12, 10. c. Aff. וּדְקָרֻהוּ & *Confodient eum*, ib. 13, 3. Imp. c. Aff. דָּקְרֵנִי *Confode me*, 1 Sam. 31, 4. Fut. וַיִּדְקֹר & *Confodit*, Num. 25, 8. NIPH. נִדְקַר *Transfossus fuit.* Fut. יִדָּקֵר *Confodietur*, Jes. 13, 5. PYH. דֻּקַּר *Transfixus fuit.* Part. pl. מְדֻקָּרִים *Transfixi*, Jer. 37, 10.

מַדְקָרוֹת f. Pl. *Transfossiones, punctiones.* cst. מַדְקְרוֹת Prov. 12, 18.

קַרְדֹּם m. *Securis*, quod a nonnullis huc refertur, qs. diceretur pro קַרְדֹּם pertinet ad Ar. قرطم Amputavit, diffidit.

דַּר m. Parius lapis, ut nonnulli volunt, est potius Lapis ostrearius, a דּוּר, quod vid. s. l.

דרא. Ar. درا Repulit. Hinc

דֵּרָאוֹן m. *Abominatio*, Jes. 66, 24. cst. דִּרְאוֹן Dan. 12, 2.

דרב. Ar. ذرب Acuta fuit res. In II. & IV. Acuit. Hinc

דָּרְבָן m. *Stimulus*, *aculeus*, 1 Sam. 13, 21.

דָּרְבֹנָה f. *Stimulus*, *aculeus*; unde Plur. fem. דָּרְבֹנוֹת *Stimuli*, Eccl. 12, 11. Alii deducunt a דָּבַר, qs. diceretur pro דָּבְרָן. Propr. Aculeus ligno infixus ad impellendos boves.

דרג. Ar. درج Gradatim progressus fuit & ita adscendit. Hinc

מַדְרֵגָה f. *Gradus*, *gradatio*; *scalare*. Dixeris Turrim, scil. in quam per gradus adscenditur. Cant. 2, 14. Plur. מַדְרֵגוֹת *Gradus*, Ez. 38, 20.

דַּרְדַּר m. *Tribulus*, *spina*, Gen. 3, 18. Hos. 10, 8. Ar. دردر Idem. A rad. דרר Ar. در Luxuriavit v. g. herba.

I. דָּרַךְ 1) *Calcavit*, *conculcavit*; *incessit*, *processit*. 2) *Tetendit arcum*, quia id calcando fiebat. (Ar. درك Assecutus fuit, apprehendit. Syr. ܕܪܟ Calcavit, ut Hebr. Unde دركة Ligula nervo arcus annexa.) Præt. דָּרַךְ *Calcavit*, Deut. 1, 36. Pl. דָּרְכוּ *Calcarunt*, Job. 22, 15. Sed Ps. 64, 4. *intenderunt* aut *apprehenderunt*. Part. Ben. דֹּרֵךְ *Incedens*, Job. 9, 8. Pah. דָּרוּךְ; fem. דְּרוּכָה *Intensa*, Jes. 21, 15. Fut. c. Aff. אֶדְרְכֵם *Calcabo eos*, Jes. 63, 3. יִדְרֹךְ *Tendet*, Jer. 51, 3. HIPH. הִדְרִיךְ *Reddidit calcatum*, *conculcavit*; it. *Incedentem fecit*, *deduxit*; *intendit*, *tetendit*. Præt. הִדְרִיךְ *Incedere fecit*, Jes. 11, 15. Sed הִדְרִיכֻהוּ pl. *Assecuti sunt eum*, Jud. 20, 43. Part. מַדְרִיךְ *Deducens*, Jes. 45, 15. Inf. c. Aff. הַדְרִיכָהּ עֵת *Calcari ejus*, Jer. 51, 33. Imp. c. Aff. הַדְרִיכֵנִי *Deduc me*, Ps. 25, 5. Fut. c. Aff. אַדְרִיכֵם *Deducam eos*, Jes. 42, 16. יַדְרֵךְ & יַדְרִךְ *Deducet*, Hab. 3, 19. Ps. 25, 9. Pl. וַיַּדְרְכוּ & *Tetenderunt*, (pro יִדְרְכוּ) Jer. 9, 2.

דֶּרֶךְ c. 1) *Via*, *iter*, *aditus*, Gen. 3, 24. 2) *Mos*, *ratio*, *consuetudo*; *studia*, Gen. 31, 35. 3) *Institutum*, *cultus*, *religio*, *doctrina*, *dogma bonum vel malum*, Am. 8, 14. Aff. דַּרְכּוֹ *Via*

Via ejus, Num. 24, 25. Dual. דְּרָכַיִם *Viæ duæ*, *bivium*, Prov. 28, 6. Plur. דְּרָכִים *Viæ*, Devt. 28, 7. cst. דַּרְכֵי Prov. 2, 13. Aff. דְּרָכֶךָ (pro דְּרָכֶיךָ) *Viæ tuæ*, Ex. 33, 13. דַּרְכֵיהֶם *Viæ eorum*, Jer. 15, 8.

מִדְרָךְ m. *Calcatio*, *vestigium*. cst. מִדְרַךְ Devt. 2, 5.

II. דָּרַךְ *Adscendit*, Num. 24, 17. quod videtur esse Ar. درخ Idem.

דַּרְכְּמוֹן m. *Drachma*, octava pars unicæ, Hieron. Plur. דַּרְכְּמוֹנִים *Drachmæ*, Esr. 2, 69. Eisenschmidio Daricus, moneta Persarum aurea, quæ $2\frac{1}{2}$ ducatis valuerit.

אֲדַרְכֹּון m. *Idem*. Plur. אֲדַרְכֹּנִים *Drachmæ*, 1 Chr. 29, 7. Esr. 8, 27. Not. אֲדַרְכּוֹן ׳ דַּרְכְּמוֹן & Ar. درهم sunt voces Persicæ.

דָּרוֹם m. *Meridies*; vid. דרר.

דְּרָע m. Chald. *Brachium*; Hebr. זְרוֹעַ. Pl. c. Aff. דְּרָעוֹהִי *Brachia ejus*, Dan. 2, 32.

אֶדְרָע m. Chald. *Idem*; Hebr. אֶזְרוֹעַ. Esr. 4, 23.

דרר. Ar. درّ Fluxit, manavit copiose i. e. libere; it. Luxit.

דְּרוֹר m. 1) *Libertas*, Lev. 25, 10. *Res libera*, v. g. aqua fluens in rivis & fluviis. At מר דרור *Myrrha fluens* s. *liquida*, Ex. 30, 23. 2) *Hirundo*, avis libera, frequens & in domibus nidificans, Ps. 84, 4. Prov. 26, 2. Al. Turtur; palumbes.

דָּרוֹם m. (cum ם intensivo) *Meridies*, *auster*, *plaga australis*; a splendore lucis dicta, Devt. 33, 23. Michaëlis, nomen proprium.

דָּרַשׁ 1) *Trivit*, *tractavit manibus*, *palvavit*, v. g. Prov. 31, 13. 2) *Quæsivit*, *inquisivit*, *perquisivit*, *requisivit*, *consuluit*; *sciscitatus*, *percontatus est*; *imploravit*. (Ar. درس Trivit v. g. librum, perlegit studiose; exercuit. Meditatus fuit; unde درس Lectura, studium.) Cstr. cum Acc. & את ׳ אל ׳ ל ׳ ב ׳ על ׳ אחר. Præt. דָּרַשׁ 2 Chr. 17, 3. in pausa דָּרָשׁ ib. v. 4. דָּרַשְׁתִּי *Quæsivi*, Ps. 34, 5. & דָּרַשְׁתִּי Ps. 77, 3. Part. Ben. דֹּרֵשׁ *Quærens*, 1 Chr. 28, 9. Pah. דָּרוּשׁ *Quæsitus*; pl. m. דְּרוּשִׁים *Quæsita*, Ps. 111, 2.

Fem.

Fem. דְּרִישָׁה *Quæsita*, Jes. 62, 12. Inf. absol. דָּרוֹשׁ *Quærendo*, Lev. 10, 16. cst. הִדְרוֹשׁ Devt. 22, 2. c. Aff. דָּרְשׁוֹ *Quærere ejus*, 2 Chr. 26, 5. לִדְרוֹשׁ compos. ex יְרוֹשׁ & לִדְרוֹשׁ *ad quærendum*, Esr. 10, 16. Imp. דְּרֹשׁ, aut seq. Makkaph -דְּרָשׁ *Consule*, 1 Reg. 22, 5. Fut. אֶדְרוֹשׁ *Quæram*, Job. 5, 8. cum ה parag. אֶדְרְשָׁה 1 Sam. 28, 7. Pl. יִדְרְשׁוּ *Quærent*, Ps. 119, 2. in pausa cum ן parag. יִדְרֹשׁוּן Jes. 58, 2. NIPH. נִדְרַשׁ *Requisitus, consultus fuit.* Præt. נִדְרָשׁ (in pausa) Gen. 42, 22. נִדְרַשְׁתִּי *Requisitus sum*, Jes. 65, 1. Inf. אִדָּרֵשׁ (pro הִדָּרֵשׁ) *Consulendo*, Ez. 14, 3. Fut. אִדָּרֵשׁ *Consular*, Ez. 20, 3.

מִדְרָשׁ m. *Commentarius, commentatio, historia.* cst. מִדְרַשׁ 2 Chr. 13, 22. Ar. مِدْرَاس Idem.

דָּשָׁא *Herbascere; germinare, progerminare.* Præt. pl. דָּשְׁאוּ *Germinarunt*, Joël. 2, 22. HIPH. הִדְשִׁיא *Idem.* Fut. תַּדְשֵׁא *Progerminet, producat*, Gen. 1, 11.

דֶּשֶׁא m. *Herba tenera, herbula*, Gen. 1, 11. Contra עֵשֶׂב Herba adultior.

הַדָּשָׁא vid. sub דוּשׁ.

דָּשֵׁן *Saginatus, pinguefactus est*, Devt. 31, 20. Ar. دسم Pinguis fuit. In II. Pinguem reddidit; unde دسم Pinguis. PIH. דִּשֵּׁן 1) *Pinguefecit.* Præt. דִּשַּׁנְתָּ *Pinguefecisti*, Ps. 23, 5. Fut. תְּדַשֶּׁן *Pinguefaciet*, Prov. 15, 30. 2) *In cineres redegit, incineravit*, significatione a דֶּשֶׁן Cinis petita. it. *A cinere repurgavit.* Præt. pl. וְדִשְּׁנוּ *& A cinere repurgabunt*, Num. 4, 13. Inf. c. Aff. דַּשְּׁנוֹ *A cinere repurgare illud*, Ex. 27, 3. Fut. cum ה parag. יְדַשְּׁנֶה *In cinerem rediget*, Ps. 20, 4. PYH. Fut. יְדֻשַּׁן, aut in pausa יְדֻשָּׁן *Pinguefiet*, Jes. 34, 7. HOPH. הֻדַּשְּׁנָה *Impinguata est*, pro הֻדְשְׁנָה, Esr. 34, 6.

דָּשֵׁן m. *Pinguis*, Jes. 30, 23. Plur. דְּשֵׁנִים *Pingues*, Ps. 92, 15. cst. דִּשְׁנֵי Ps. 22, 30.

דֶּשֶׁן m. 1) *Pinguedo*, Ps. 63, 6. Aff. דִּשְׁנִי *Pinguedo mea*, Jud. 9, 9. 2) *Cinis*, Lev. 1, 16. unde Ar. دسيم Cinereus.

דִּישׁוֹן m. *Pygargus*; vid. in דוּשׁ.

דָּת f. *Lex, edictum, jus, statutum, decretum, mandatum.* Devt. 33, 2. Esth. 1, 8. cst. דַּת Esth. 2, 12. Aff. דָּתוֹ *Lex ejus*, Esth. 4, 11. Plur. דָּתִים *Leges.* cst. דָּתֵי *Jura*, Esth. 1, 18. Aff. דָּתֵיהֶם *Leges eorum*, Esth. 3, 8. דָּת vero dicitur pro דָּאַת f. יְדָאַת a ידא, quod Ar. ودى denotat Prohibuit. داد Persice Justitia; it. Aequitas, jus. Al. vox peregrina.

דָּת f. Chald. *Idem*, Dan. 6, 6. Emphat. דָּתָא Dan. 2, 13. Aff. דָּתְכוֹן *Lex vestra*, ib. v. 9. Pl. cst. דָּתֵי *Leges*, Esr. 7, 25.

דְּתָבְרַיָּא m. pl. Chald. *Legis periti* f. *expositores*, Dan. 3, 2. Compos. ex דָּת Lex, & בָּאֵר Dilucidare, aut הָרָה Distinguere.

דִּתְאָא m. Chald. *Herba*; Hebr. דֶּשֶׁא. Dan. 4, 12.

ה

הֵא Part. idem quod הֵן, *En, ecce!* Ar. هَا Idem. Gen. 47, 23.

הֵא & הָא Chald. *Idem*, Dan. 2, 43. 3, 25.

I. הָבָה Imper. *Da*, Gen. 30, 1. Vid. יהב. Ar. هَبْ Da.

II. הבה. Ar. حبا Accessit. Hinc Hebr. HIPH. Imp. pl. הֵבוּ pro הָהֵבוּ *Afferte* f. *afferre*, Hof. 4, 18. Michaëlis, Timent; incongrue!

הַבְהָבַי Hof. 8, 13. Vid. יהב.

הבל Ar. هبل Orbatus est, morte amisit. II. Mortuus est; qf. destituit. Hinc

הֶבֶל m. (ut Syr. ܗܒܠܐ) *Vanitas; Halitus.* Metaph. *Nihilum*, Pf. 39, 7. Aff. הֶבְלֶךָ (in pausa) *Vanitas tua*, Eccl. 9, 9. Plur. הֲבָלִים *Vanitates*, Eccl. 1, 2. cst. הַבְלֵי Pf. 31, 7. Aff. הַבְלֵיהֶם *Vanitates suas*, i. e. Idola sua, Devt. 32, 21.

הֲבֵל m. *Idem.* Hinc cft. הֲבֵל Eccl. 1, 2. Hinc porro

הָבַל *Evanuit. Vanus fuit* f. *factus est.* Fut. pl. in pausa תֶּהְבָּלוּ *Evanescetis*, Job. 27, 12. יֶהְבָּלוּ *Evanescent*, 2 Reg. 17, 15. HIPH. הֶהְבִּיל *Vanum effecit.* Part. pl. מַהְבִּלִים *Vanos facientes*, Jer. 23, 16.

הֹבֶן m. *Hebenus*; unde Pl. הָבְנִים f. הוֹבְנִים *Phalangæ hebeninæ*, Ez. 27, 15. Est vero lignum hebeninum nigerrimi coloris, durissimum, & ad splendorem f. nitorem lævigabile. Al. Pavones. Al. Thura.

הֶבֶר

הבר. Ar. هبر Secuit in partes. Hinc

הֹבֵר m. Part. Ben. qſ. Sector; unde Pl. cſt. הֹבְרֵי שָׁמַיִם *Sectores coelorum*, i. e. Aſtrologi. Olim enim augures cœlum in domos partiri ſ. ſecare, atque ex iis divinare ſolebant. Jeſ. 47, 13. Chthibh vero habet הָבְרוּ Secuerunt.

הגג. Ar. هجّ In IV. Conj. Accendit ignem. Hinc

הָגִיג m. *Aeſtus animi*. Aff. הֲגִיגִי *Aeſtus animi mei*, Pſ. 5, 2. 39, 4. Sic etiam Ar. هجيج Ardor. Al. Clamor. Al. Meditatio.

I. הָגָה *Meditatus eſt; conſtituit, decrevit; egit id.* Sic etiam Ar. هجا Deditus, addictus, affixus fuit rei; it. cupidus, ſtudioſus fuit; it. Conſtituit aliquid; it. V. Deſtinato conſilio fecit rem. Præt. הָגִיתִי *Meditabor*, Pſ. 77, 13. Inf. irreg. הֹגוֹ pro הָגוֹ aut הָגֹה, *Meditari*, Jeſ. 59, 13. Fut. יֶהְגֶּה *Meditatur*, Pſ. 1, 2. Prov. 24, 2. Jeſ. 33, 18.

הָגוּת f. (cum Kamez invariato) *Meditatio*, Pſ. 49, 4.

הִגָּיוֹן vel הִגָּיוֹן m. *Idem;* it. *Carmen*, Pſ. 9, 17. i. e. ecquod carmen! it. Pſ. 92, 4. ſcil. ſuper carmine ſ. cantu in cithara, it. Pſ. 19, 15. h. e. Carmen ſ. cantilenam eorum.

II. הָגָה (qſ. Meditationem ſuam protulit, v. g. verbis, carmine, ſono, ſuſpirio, gemitu,) *Locutus, effatus fuit;* it. *Ingemuit*, v. g. columba; it. *Anhelavit;* it. *Intonuit; Mugiit, rugiit* v. g. leo. Ita etiam Ar. هجا Hinnivit, mugiit. Inf. הָגֹה *Gemendo*, Jeſ. 59, 11. It. הָגוֹ ib. v. 13 Fut. יֶהְגֶּה *Rugiet*, Jeſ. 31, 4. *Loquetur*, Pſ. 37, 30 Pl. נֶהְגֶּה *Gememus*, Jeſ. 59, 11. תֶּהְגּוּ *Gemetis*, Jeſ. 16, 7. HIPH. הֶהְגָּה. Hinc Part. pl. מַהְגִּים Syrus, *Cantillantes*, i. e. carmine oracula ſua proferentes ab Ar. هجا Carmine inſectatus fuit, Jeſ. 8, 19.

הֶגֶה m. propr. Prolatio oris; hinc *Loquela*, Pſ. 90, 9. *Vox*, Job. 37, 2. *Gemitus*, Ez. 2, 10.

III. הָגָה *Amovit, removit, ſemovit;* quod Ar. eſt حجا Propulit v. g. navim ventus. Præt. הָגָה Jeſ. 27, 8. Inf. הָגוֹ *Removendo*, Prov. 25, 4. 5. PYH. הֹגָה (qſ. a יגה Ar. وجي in IV. Conj. Semovit) *Amotus fuit*, 2 Sam. 20, 13.

הֲגִינָה f. a Rad. obſoleta הגן Rectum, conveniens, aptum, deco-

decorum fecit; unde non modo Chald. הַגֵּין Rectum, decens; sed etiam هجين m. هجينة f. Præstans, nobilis. Cui itaque Radici obsoletæ convenisse videtur cum جان Probavit; in II. Formavit.) *Pulcher*, *a*; *conveniens*, *decorus*, *a*, Ez. 42, 12. videl. גְּדֶרֶת הַגִּינָה Peribolus (paries) pulcher.

הַדָּבְרַיָּא Pl. m. CHALD. *Gubernatores*, Dan. 6, 8. Scil. est Part. pl. Emph. cum ה Hæmantico a verbo דְּבַר *Gubernavit.* Cst. הַדָּבְרֵי Dan. 3, 27. Cum Affixo הַדָּבְרַי *Gubernatores mei*, Dan. 4, 33. לְהַדָּבְרוֹהִי *Gubernatoribus suis*, Dan. 3, 24.

הדד. Ar. هدّ Diruit. Sonum, susurrum edidit. Hinc

הֵד m. *Clamor*, *echo;* scil. a pastoribus, qui camelos s. oves agunt vel & pascunt, Ez. 7, 7. Ar. هدّ dicitur Vox gravis; it. Barritus cameli; it. Fragor, sonus.

הֵידָד m. *Acclamatio*, *clamor* v. g. ovantium vel lætantium, pecul. uvas calcantium; hinc etiam metonymice excitantium aut diripientium; it. *Euge!* interj. Jes. 16, 9. 10. Jer. 25, 30. 48, 33. 51, 14.

הָדָה *Direxit*, *extendit*, *obtulit*, Jes. 11, 8. Consonat Ar. هدي Direxit, recta duxit. Attulit, obtulit. Al. Extendit.

הָדַךְ Ar. هدّك Diruit. V. Oppressit. KAL, Imp. הֲדֹךְ *Dirue*, Job. 40, 12.

I. הֲדֹם m. *Scabellum*, *suppedaneum*, Ps. 99, 5. 110, 1. Rad. est הדם Ar. هدم Diruit, ad terram prostravit.

II. הדם Chald. Ar. هذم Secuit. Hinc

הַדָּם m. CHALD. unde Pl. הַדָּמִין *Membra*, *frusta*, Dan. 2, 5. c. 3, 29.

הֲדַס m. *Myrtus*, Es. 41, 19. Ar. هدس & آس Idem. Sed Plur. הֲדַסִּים Zach. 1, 8. 10. 11. Michaëlis Rudera ab آس Rudera & حدس Humum stravit, i. e. diruit.

הָדַף (quod videtur esse Ar. حذف Rejecit, abjecit) *Deturbavit*, *depulit*, *profligavit; expulit.* Cstr. cum מִן. Præt. c. Aff. הֲדָפוֹ *Profligavit eum*, Num. 35, 22. Inf. cstr. הֲדֹף *Expellere*, Deut. 9, 4. Aff. הֲדָפָהּ *Depellere eam*, 2 Reg. 4, 27. Fut. יֶהְדֹּף *Depel-*

Depellet, Prov. 10, 3. c. Aff. יֶהְדְּפֶנּוּ *Profligabit eum*, Num. 35, 20. יֶהְדְּפֵם *Expellet eos*, Jof. 23, 5. Pl. (in paufa) תֶּהְדֹּפוּ *Impelli-tis*, Ez. 34, 21. יֶהְדְּפֻהוּ *Depellent eum*, Job. 18, 18.

I. הָדַר (cui convenire videtur cum Ar. حذر Metuit; veri-tus fuit; Expavit á confpectu ejus) *Reveritus*, *veneratus eft*; *honoravit*, *honorem exhibuit*; *decoravit*. Præt. וְהָדַרְתָּ *& reve-reberis*, Lev. 19, 32. Part. Pah. הָדוּר *Res metum f. reverentiam injiciens*, Jef. 63, 1. Fut. תֶּהְדַּר *Honorabis*, Lev. 19, 15. NIPH. נֶהְדַּר *Reverentia affectus*, *honoratus fuit*. Præt. pl. (in paufa) נֶהְדָּרוּ *Honorati funt*, Thr. 5, 12. HITHP. הִתְהַדֵּר *Sibi auctori-tatem ac refpectum arrogavit*. Fut. תִּתְהַדַּר *Te ipfum honorabis*, Prov. 25, 6.

הָדָר m. *Honor*, *decus*, *majeftas*; *ornatus*, *magnificentia*, i. e. cui reverentia exhibetur, Pf. 8, 6. Propr. adhibetur ad figni-ficandam qualitatem & ornatum habitus; & אַדִּיר ad quantitatem & ejus excellentiam; אַבִּיר vero ad robur corporis & actionum. Cft. הֲדַר Pf. 145, 5. Aff. הֲדָרִי *Honor meus*, Mich. 2, 9. Plur. הֲדָרִים; cft. הַדְרֵי *Ornatus*, Pf. 110, 3.

הֶדֶר m. *Idem*, Dan. 11, 20.

הֲדָרָה f. *Idem*. cft. הַדְרַת Prov. 14, 28.

הַדַּר CHALD. *Honoravit*. Præt. הַדַּרְתְּ *Honorafti*, Dan. 5, 23. הַדְּרֵת *Honoravi*, Dan. 4, 31. Part. מְהַדַּר *Honorans*, Dan. 4, 34.

הַדְרָא m. CHALD. *Honor*, Dan. 5, 18.

II. הדר (quod eft Ar. حدر Intumuit; it. Tumore affecit. V. Paff. Intumuit) *Intumuit*; Hinc הֲדוּרִים pl. m. *Tumida loca*, Jef. 45, 2.

הָהּ Interj. *Ah*, *heu*, *væ!* (Sic enim etiam Ar. هَه Væ!) idem quod אֲהָהּ Ez. 30, 2.

הוֹ *Væ*, Am. 5, 16. Inde

הוֹי 1) *Heus*, Ef. 55, 1. 2) *Ah! heu!* 1 Reg. 13, 30. 3) *Væ!* Jef. 1, 4. 5, 8. 11. &c.

הוּא m. *Ille*, *ipfe*, *is*, Gen. 2, 13. 14. Pl. הֵם *Ipfi*, Pf. 95, 10. it. הֵמָּה *Ipfi*, Gen. 6, 4. it. Pf. 9, 7. Periit memoria eorum, הֵמָּה eorum inquam. Vid. fimilem Pleonafmum 1 Sam. 25, 24. Zach. 7, 5. Num. 14, 32. Fem. הִיא & הִוא *Illa*, *ipfa*, Gen. 14, 2. 38,

38, 21. Emphat. הַהוּא *Idem*, ib. v. 1. Pl. הֵן, הֵנָּה *Ipsæ*, Gen. 19, 29. Ex. 1, 19. Ar. هُو Ille.

הוא m. CHALD. *Ille, ipse, is*, Dan. 2, 22. Pl. הִמּוֹ & הִמּוֹן *Illi, ipsi*, Dan. 2, 34. Efr. 5, 11. Fem. הִיא *Illa*, Dan. 2, 9. Pl. אִנּוּן & אִנִּין *Illæ*, Dan. 2, 44. 7, 17. Targum. הִנִּין Id.

הוֹד m. (pro נְהוֹד ab Ar. نَهَدَ Eminuit) *Gloria, majestas, laus, dignitas*, Jef. 30, 30. Aff. הוֹדוֹ *Gloria ejus*, Hab. 3, 3. Aliis Radix eft هدى in IV. Conj. Attulit, obtulit donum; q. donum laudis; vel Conj. Hiphil. הוֹדָה Confeffus fuit; q. d. Confeffio laudis i. e. celebratio. Utrumque aliene!

I. הָוָה *Fuit, factus eft*. Part. הוֶה *es*, Neh. 6, 6. Imp. הֱוֵה & הֱוֵא *Efto*, Gen. 27, 29. Job. 37, 6. Loco pofteriori Michaëlis, Cade in terram, ab Ar. هوى Decidit, delapfus fuit. Fem. הוָה Jef. 16, 4. Fut. יְהוּא pro יְהֶוֶא *Erit*, Eccl. 11, 3. At Michaëlis etiam hic, Cadet. Syr. ܗܘܐ Fuit, exftitit.

הֲוָה & הֲוָא CHALD. *Idem*, Dan. 4, 26. Efr. 5, 11. Fem. הֲוָת & הֲוָת Dan. 7, 19. 2, 35. Pl. הֲווֹ *Fuerunt*, Dan. 2, 35. Inf. הֱוָא & הֱוֵא *Effe*, Dan. 4, 22. Efr. 4, 12. c. Præf. & Aff. לֶהֱוֹן *ut fint illa*, Dan. 2, 43. Fem. לֶהֱוְיָן Dan. 5, 17. Imp. pl. הֱווֹ *Eftote*, Efr. 4, 22. Fut. תֶּהֱוֵה *Erit*, Dan. 4, 24. & תֶּהֱוֵא Efr. 6, 8. Convenit fere Ar. دوى Eft.

II. הוה. Ar. هوى Decidit, delapfus eft, præceps ruit; unde هوى Lapfus, ruina. Hinc Hebr. PIH. Inf. הַוּוֹת *Opprimere, irruere*, Pf. 57, 2. Michaëlis, Clamor; ab Ar. هات Clamavit.

הֹוָה f. *Infortunium, cafus improvifus*, Jef. 47, 11.

הַוָּה f. 1) *Infortunium, cafus infortunatus*. Cft. הַוַּת Job. 6, 2. 30, 13. 2) *Nequitia, malitia*; q. d. cupiditas nocendi f. dandi præcipitem; ab Ar. هوى in II. Conj. Mich. 7, 3. Prov. 10, 3. 11, 6. Job. 6, 30. 3) *Subftantia*. cft. הַוַּת Prov. 10, 3. Aff. הַוָּתוֹ *in Subftantia fua*, Pf. 52, 9. Pl. הַוּוֹת *Pravitates*, Job. 6, 30.

הוּתַתוּ Pf. 62, 4. quod a nonnullis huc refertur, pertinet potius ad הות Ar. حات Infidiatus fuit. Scil. Quousque infidiabimini homini? Al. Prava machinabimini.

יְהוָה

יְהֹוָה m. Nomen Dei proprium, JEHOVA, q. d. Qui erit, & eſt, qui ſemper & ab aeterno fuit, Ex. 3, 14. cf. Apoc. 1, 4. 16, 5. LXX. ὁ Κύριος. Nomen hoc per JEHOVA pronuntiari 1) recte poſſe, tum nomen proprium אֶלְיְהוֹעֵינַי 1 Chr. 26, 3. tum ipſum verbum הָיָה etiam indicat; 2) immo pronuntiari ſic etiam fas eſſe docet, quia, quod ruptum velum indicavit, via ad interiorem adyti ſanctitatem jam patefacta eſt, Ebr. 9, 8. atque ipſi Judæi perhibent, hoc nomen a ſacerdotibus non in ſanctiori ſolum illo adyto, ſed etiam in urbe Hieroſolymorum jure ſuo pronuntiari potuiſſe & licuiſſe. Cæterum nomen hoc quoque propriis ſuis, non mutuatitiis אדני vocalibus, ſcriptum eſſe, ac recte pronuntiari יְהֹוָה Jehova, evincit, quod 1) eodem fere ſono etiam ab extraneis ἰαώ, ἰαὺ & ἰαώια pronuntiatum olim fuerit, Macrob. Saturn. L. I. c. 18. 2) quia in fine Kamez gerit, cum potius, ſi vocalibus אֲדֹנָי ſ. אֲדֹנַי inſignitum eſſet, Chirek gereret aut Pathach; quod efficit, ut rectius dicatur, אֲדֹנָי vocalibus τῶ יְהֹוָה, quam יְהֹוָה vocalibus τῶ אֲדֹנָי exſcriptum eſſe. Interim quia Dei nomina אֲדֹנָי & יְהֹוִה etiam ſcripta ſunt, יְהֹוָה recte ADONAI JEHOVA, & יֱהֹוִה recte ELOHIM JEHOVA pronuntiantur. Cum Præf. לַיהֹוָה Pſ. 16, 2. לֵיהוִֹה Pſ. 68, 22.

הוֹי *Væ; heu, ah!* Eſ. 1, 4. vid. הו.

הוּךְ vel הֲךְ Chald. *Ivit.* Inf. מְהָךְ *Ire*, Eſr. 7, 13. Fut. יְהָךְ *Eat*, Eſr. 5, 5.

הול. Ar. هال Veſtibus ſuis monilibusve ornavit ſe v. g. mulier. Hinc Hebr. PYH. Præt. pl. הוּלְלוּ pro הֻלְּלוּ Virgines non *ornatæ ſunt* (ad nuptias) Pſ. 78, 63. cf. Jeſ. 61, 10. Pſ. 45, 14. Al. Lamentatæ; al. Laudatæ ſunt.

הום (cui cum הָמַם convenit, eſt Ar. هام Palavit furibundi inſtar; erravit. II. Obſtupefecit. IV. Diſperſit eos Deus) *Turbavit, perturbavit, conſternavit.* Præt. c. Aff. הֲמָם *Turbavit eos*, Devt. 7, 23. Fut. תְּהֹם, c. Aff. תְּהֻמֵּם *Turbes eos*, Pſ. 144, 6. וַיָּהָם *& Turbavit*, Jud. 4, 15. NIPH. נָהוֹם *Turbatus fuit.* Fut. f. וַתֵּהֹם *& Turbata eſt*, Ruth. 1, 19. HIPH. הֵהִים *Turbavit.* Fut. cum ה parag. אָהִימָה *Turbabo*, ſ. potius *Attonitus erro*, Pſ. 55, 3. Pl. תְּהִימֶנָה *Turbabunt*, Mich. 2, 12. videl. Perſtrepent præ hominibus (i. e. multitudine hominum.) Michaëlis vero, Ut oves palantes ex Idumæa.

מְהוּמָה

מְהוּמָה f. *Turbatio*, *conturbatio*, *tumultus*; it. *Terror*, Devt. 7, 23. Prov. 15, 16. cft. מְהוּמַת 1 Sam. 5, 11. Pl. מְהוּמוֹת *Tumultus*, *terrores*, Am. 3, 9. 2 Chr. 15, 5.

הון. Ar. هان Levis ac facilis fuit res. Hinc HIPH. הֵהִין *Leve ac facile esse putavit aliquid*; Al. Promtus, paratus fuit. Fut. pl. וַתָּהִינוּ *& levis ac facilis operæ esse putabatis, immo nullius negotii*, vel fine Domino adfcendere, i. e. Vilipendiftis, Devt. 1, 41.

הוֹן m. 1) *Copia*, *facultas*, *divitiæ*, Pf. 44, 13. 112, 3. Pl. הוֹנִים *Copiæ*, *facultates*, qf. quibus vita facile fuftentari, & quæ neceffaria aut commodo & ufui funt, comparari poffunt. Aff. הוֹנֵךְ *Facultates tuæ*, Ez. 27, 33. 2) *Sufficientia*, ab eadem ratione dicta, Prov. 30, 16.

הִין m. *Hin*; menfura liquidorum, conficiens 12 לוֹגִים logos, adeoque cum logus 6 ova capiat, 72 ova. Dicitur ab הוֹן Copia.

הור vid. יהר.

הות. Ar. حاث Circumvolitavit. Conftitit fupra quem. Ill. Infidiatus fuit. Hinc PIH. Fut. pl. תְּהוֹתְתוּ *Infidiabimini*, LXX. ἐπιτίθεσθε, Pf. 62, 4. Um einen herumftehen; Michaëlis, Occlamabitis; ab هات. Al. ab התת, quod vid. f. l.

הָזָה, Ar. هذى Deliravit, ex morbo & in fomno. Hinc Part. pl. הֹזִים (per paronomafiam ad חֹזִים) *Delirantes*, Ef. 56, 10. LXX. ἐνυπνιαζόμενοι, fomniantes. Al. Dormientes. Al. Tempori fervientes.

הִי Interj. *Heu*, *eheu!* Ez. 2, 10.

הִיא & הִוא f. *Illa*; vid. הוא.

הָיָה *Fuit*; *factus eft*, *exftitit*; *evenit*, *accidit*. Ab Ar. هوى Cecidit; inde accidit. Not. 1) Verbum הָיָה additum Participiis notat Imperfectum. 2) Cum ל Habendi fignificationem habet. 3) Sæpe omittitur. 4) הָיָה & יִהְיֶה & יְהִי ob crebriorem ufum de utroque genere & numero dicuntur. Præt. 3 f. m. הָיָה Pf. 1, 3. f. הָיְתָה in paufa הָיָתָה Thr. 1, 8. Gen. 1, 2. & הָיַת 2 Reg. 9, 37. 2 f. m. הָיִיתָ *Fuifti*, Devt. 23, 7. & הָיִיתָה Jud. 11, 6. it. הָיִתָ 2 Sam. 15, 33. & הָיִתָה ib. 10, 11. f. הָיִית & הָיִתְ Jud. 11, 35. 2 Sam. 14, 2. femel הָיִיתִי Ez. 16, 31. 1 f. הָיִיתִי *Fui*, Pf. 30, 8. Pl. 3. p. הָיוּ *Fuerunt*, Hof. 5, 10. 2. p. m. הֱיִיתֶם *Fuiftis*, Devt. 9, 7. Job. 6, 21. c. Præf. וִהְיִיתֶם *& eritis*, Gen. 3, 5. 1. pl. הָיִינוּ *Fuimus*,

Num.

Num. 13, 33. Part. f. הוֹיָה *Exiftens*, Ex. 9, 3. Inf. abf. הָיֹה *Effe*, 1 Reg. 13, 32. & הָיוֹ Jer. 15, 18. הָיָה ad formam רָאָה, Ez. 21, 15. conftr. הֱיוֹת Ruth. 1, 13. c. Præf. לִהְיוֹת Gen. 17, 7. Imp הֱיֵה *Efto*, Ex. 18, 19. c. Præf. וֶהְיֵה Gen. 12, 2. fem. הֲיִי Gen. 24, 60. Pl. הֱיוּ *Eftote*, Num. 16, 16. c. Præf. וִהְיוּ 1 Sam. 4, 9. Fut. אֶהְיֶה *Ero*, Ex. 3, 12. per Apoc. אֱהִי Hof. 13, 14. יִהְיֶה *Erit*, Jef. 2, 2. per Apoc. יְהִי Gen. 1, 3. c. Præf. וִיהִי *& erit*, Gen. 9, 27. וַיְהִי *& fuit*, Gen. 1, 3. Plur. נִהְיֶה *Erimus*, Gen. 44, 9. per Apoc. נֶהִי Num. 13, 24. 3. p. f. תִּהְיֶינָה, תִּהְיֶנָה & תִּהְיֶין *Erunt*, Lev. 23, 15. 1 Chr. 7, 15. Devt. 21, 15. NIPH. נִהְיָה 1) *Factus fuit*; it. *Confectus fuit*. Latinis etiam Vixit, i. e. Mortuus eft, Devt. 4, 32. Mich. 2, 4. it. *Receffit* v. g. fomnus ab eo, Dan. 2, 1. coll. 6, 19. 2) ab هوى Delapfus eft; Paff. Dejectus fuit. נִהְיֵיתִי *Dejectus fum*, Dan. 8, 27. LXX. ἐκοιμήθην. Verba vero Jef. 46, 1. 2. de quorum fenfu ambigit Michaëlis, hunc fundunt fenfum: ----- fimulacra eorum, quæ funt beftiarum & jumentorum, fuerunt bajulationes veftræ onerofæ, (immo) onus ad fatigationem; cf. v. 2. 3. 4. 5. Part. f. נִהְיָה *Facta*, Prov. 13, 19.

הֵיךְ id. quod אֵיךְ *Quomodo, ficut, juxta*, 1 Chr. 13, 12.

הֵיכַל vid. הכל.

הִין vid. הון. הַהִין Ibid.

הכל. Ar. هيكل Magnus, procerus fuit. Unde

הֵיכָל m. *Templum*; in fpecie Sanctum adyto oppofitum; generalibus Templum omne; *Regia*; *Palatium* (non fecus atque Ar. هيكل Aedificium fublime) Ez. 41, 4. 25. cft. הֵיכַל Pf. 5, 8. Aff. הֵיכָלוֹ *Templum ejus*, Pf. 27, 4. Plur. הֵיכָלִים *Templa, palatia*. cft. הֵיכְלֵי Pf. 45, 9. Aff. הֵיכְלֵיכֶם *Templa veftra*, Joël. 4, 5.

הֵיכָלוֹת f. pl. *Templa*, Hof. 8, 14.

הָכַר *Inique & prave fe geffit*; cftr. cum לְ. Fut pl. Job. 19, 3. תֶּהְכְּרוּ־לִי *Inique & prave vos geritis erga me*. (At Michaëlis, Attoniti obmutefcitis mihi, ab Ar. هكر Obftupuit; Incongrue!) Sic enim Ar. حكر Inique & prave fe geffit; unde porro حكر Importunitas. Al. Obfirmavit fe. Al. Oppreffit.

הַכָּרָה f. *Importunitas* v. g. vultus i. e. impudentia. cft הַכָּרַת Jef. 3, 9. Al. Obfirmatio; al. Stupor; al. Agnitio a נָכַר.

הֲלָאָה

הָלְאָה *Ultra, ulterius; deinceps*, Gen. 19, 9. Lev. 22, 26. c. Præf. מֵהָלְאָה *Idem*, Jer. 22, 19. Ab Ar. هال quod eſt vox propellentis: Agedum. Hinc

הַנַּהֲלָאָה Part. ex NIPH. *Procul diſſita vel ejecta*, Mich. 4, 7. LXX. ἀπωσμένη.

הָלַךְ 1) *Inceſſit, ambulavit, ivit, abiit, profectus eſt.* Propr. Abiit de loco; hinc הָלַךְ Abiit de loco in alium locum: ſed Ar. هلك Abiit de loco in nihil, i. e. Periit, interiit. Confine etiam eſt هلك Properavit, i. e. propere abiit. II) *Decidit, præceps ruit*, ſicut Ar. هلك in I. & IV. Conj. v. g. Ex. 9, 23. Pſ. 73, 9. In applicatione ſignificat 1) Ivit aliquo. 2) Conſtr. cum אַחֲרֵי ſ. אחר Secutus eſt; paruit. 3) Cum בּ, את, עם & abſol. cum Accuſ. Ambulavit, i. e. vitam inſtituit, direxit; immo etiam Degit, vitam egit. 4) Cum את, עם & לִפְנֵי Miniſtravit, ſervivit; officio functus eſt, v. g. Gen. 6, 9. 1 Sam. 2, 35. Mal. 2, 6. 5) Profecit, invaluit. 6) Proceſſit, progreſſus eſt. 7) Abiit. 8) Periit. 9) Mortuus eſt. Præt. הָלַךְ Pſ. 1, 1. fem. הָלְכָה Devt. 24, 2. in pauſa הָלָכָה Jeſ. 46, 2. 2. f. הָלַכְתְּ *Ambulaſti*, Ez. 16, 47. & הָלַכְתִּי Jer. 31, 21. Plur. הָלְכוּ *Iverunt*, Gen. 14, 24. & הָלְכוּא ex ARABISMO, Joſ. 10, 24. הֲלַכְתֶּם *Iviſtis*, Devt. 1, 31. Part. הוֹלֵךְ *Abiens*, Gen. 15, 2. fem. הוֹלְכָה Jer. 3, 6. Inf. abſ. הָלוֹךְ *Eundo*, Gen. 8, 5. cſt. הֲלוֹךְ Ex. 3, 19. Imp. הֲלֹךְ *Ambula*, Prov. 13, 20. ſec. Chthibh. Pl. הִלְכוּ *Abite*, Jer. 51, 50. Fut. אֶהֱלֹךְ *Abibo*, Job. 16, 22. יַהֲלֹךְ *Abibit*, Pſ. 58, 9. תְּהַלַּךְ pro תַּהֲלֹךְ *Decidet*, Ex. 9, 23. Pſ. 73, 9. Hoc verbum quædam tempora in Kal aſſumit a יָלַךְ v. g. Fut. אֵלֵךְ &c. Imp. לֵךְ, Inf. לֶכֶת; immo etiam in Hiphil v. g. הוֹלִיךְ. NIPH. Præt. נֶהֱלָכְתִּי *Abii, præteritus ſum*, Pſ. 109, 23. PIH. הִלֵּךְ *Deduxit; ambulavit.* הִלַּכְתִּי *Ambulavi*, Pſ. 38, 7. Pl. הִלְּכוּ *Deduxerunt*, Job. 24, 10. Part. מְהַלֵּךְ *Ambulans*, Pſ. 104, 3. *Viator*, Prov. 6, 11. Pl. מְהַלְּכִים *Ambulantes*, Eccl. 4, 15. Imp. הַלֵּךְ *Ambula*, Eccl. 11, 9. Fut. יְהַלֵּךְ *Ambulabit*, Pſ. 85, 14. HITHP. הִתְהַלֵּךְ *Itavit, obambulavit, obiit; miniſtravit, munere ſuo functus eſt; converſatus eſt*, Ex. 21, 19. Part. מִתְהַלֵּךְ *Obambulans*, Gen. 3, 8. fem. מִתְהַלֶּכֶת Ez. 1, 13. Inf. הִתְהַלֵּךְ *Obire*, Zach. 1, 10. Imp. הִתְהַלֵּךְ *Obambula*, Gen. 13, 17. 17, 1. Fut. יִתְהַלֵּךְ & יִתְהַלָּךְ.

יְהַלֵּךְ *Incedit, obambulat*, Pf. 39, 7. Job. 18, 8. Pl. יְהַלֵּכוּ *Obambulabunt*, 1 Sam. 2, 30.

הֲלַךְ CHALD. *Idem*. Part. Pah. מְהַלֵּךְ *Ambulans*, Dan. 4, 26. APH. Part. pl. מַהְלְכִין *Ambulantes*, Dan. 3, 25. 4, 34.

הֵלֶךְ m. 1) *Itio, ambulatio*, 2 Sam. 12, 4. 2) Metaph. *Fluxus*, 1 Sam. 14, 26.

הֲלָךְ m. CHALD. *Vectigal transeuntium*; der Wegzoll, Efr. 4, 13. Vid. etiam בְּלוֹ.

הָלִיךְ m. *Greffus, inceffus*; unde Plur. c. Aff. הֲלִיכַי *Greffus mei*, Job. 29, 6.

הֲלִיכָה f. *Ambulatio, inceffus; Abitio*. Aff. הֲלִיכָתָם (fec. Keri) *Inceffus eorum*, Nah. 2, 6. Plur. הֲלִיכוֹת *Inceffus, ambulationes*; Metaph. *Coetus peregrinantium*, Job. 6, 19. it. *Rationes*, Prov. 31, 27. Aff. הֲלִיכוֹתֶיךָ *Inceffus tui*, i. e. rationes, confilia tua, Pf. 68, 25.

מַהֲלָךְ m. *Ambulacrum, locus ambulationis*; it. *Iter, profectio*. cft. מַהֲלָךְ Ez. 42, 4. Jon. 3, 3. Aff. מַהֲלָכְךָ *Iter tuum*, Neh. 2, 6. Sed Plur. מַהְלְכִים pro מַהֲלִיכִים, *Deducentes*, Zach. 3, 7.

תַּהֲלֻכָה f. *Progreffio*. Plur. תַּהֲלֻכוֹת *Progreffiones*, Neh. 12, 31.

מְלֶכֶת f. pro מַהֲלֶכֶת *Proceffio*. מְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם *Motus f. converfio f. vis cœli*, Jer. 7, 18. vid. Hilleri Onom. P. II. p. 879. feq.

I. הלל. Ar. هلّ Apparuit, fplendere coepit, v. g. nova luna. V. Reniduit, nituit, v. g. vultus. It. Splenduit, v. g. nubes. HIPH. הֵהֵל *Splendere, lucere fecit*; *illuftravit*; it. *Splenduit, luxit*. Inf. c. Aff. בְּהִלּוֹ *Cum fecit fplendere*, Job. 29, 3. Fut. יָהֵל *Splendebit*, Job. 31, 26. & יַאֲהִל Job. 25, 5. Al. pofterius eft Tentorium figet. Eft vero lectio varians. Fem. תָּהֵל *Splendere facit*, Job. 41, 9. Pl. יָהֵלּוּ *Splendere facient*, Jef. 13, 10.

הֵילֵל m. *Lucifer, ftella matutina*, Jef. 14, 12. Sic fecundum nonnullos, fed aliis rectius ob י medianum, Imper. Hiph. verbi ילל, *Ejula* (fili auroræ!); vid. Michaëlis ad h. v.

II. הָלַל Ar. ab هلّ Apparuit, fplendere coepit, dicitur هلال Nova luna; unde porro هلّ Lunaticus fuit, infanivit) *Infanivit*. Part. pl. הוֹלְלִים *Infanientes*, Pf. 5, 6. Fut. pl. תָּהֹלּוּ *Infaniatis*, Pf. 75, 5. PIH. הוֹלֵל *Ad infaniam redigere*. Fut.

 יְהוֹלֵל

יְהוֹלֵל *Infatuat*, Eccl. 7, 7. Job. 12, 17. Ef. 44, 25. PYH. הֻלַּל *Infanus factus fuit.* Part. מְהוֹלָל *Infatuatus*, Eccl. 2, 2. Pl. c. Aff. מְהוֹלָלַי *Infatuati, infanientes in me*, Pf. 102, 9. HITHP. הִתְהוֹלֵל *Infanientem fe præbuit.* Præt. pl. הִתְהוֹלְלוּ *Infanos fe gerent*, Jer. 25, 16. Imp. pl. הִתְהוֹלְלוּ *Infanos vos gerite*, Jer. 46, 9. Nefcio, annon rectius exponatur: Effundimini f. irruite in currus; ab Ar. هال V. & VII. Effufus fuit f. irruit in aliquem. Fut. וַיִּתְהוֹלֵל *& infanum fe geffit*, 1 Sam. 21, 14. Not. מִתְלַהְלֵהַּ pro מִתְהַלְהֵל quibusdam Infanientem fe exhibens, Prov. 26, 18. Sed vid. להה.

הוֹלֵלָה f. *Infania.* Unde Pl. הוֹלֵלוֹת *Infaniæ*, Eccl. 1, 17. 2, 12.

הוֹלֵלוּת f. *Idem*, Eccl. 10, 13.

תָּהֳלָה f. (qf. ab הָלָה) *Stultitia, dementia*, Job. 4, 18. Al. Lux, fplendor; fed incongrue!

III. הִלֵּל PIHEL, *Laudavit, celebravit, laudibus extulit*; (fic etiam Ar. هلل II. Laudavit, veneratus eft, qf. illuftravit laudibus. Cecinit Deo.) qf. Confpicuum f. luci expofuit. Præt. pl. הִלַּלְנוּ *Laudavimus*, Pf. 44, 9. הִלְלוּךָ pro הִלְלוּךָ *Laudaverunt te*, Jef. 64, 10. Part. pl. מְהַלְלִים *Laudantes*, 1 Chr. 23, 5. Inf. הַלֵּל *Laudare*, 2 Sam. 14, 25. Imp. f. הַלְלִי *Lauda*, Pf. 146, 1. Pl. הַלְלוּ *Laudate*, Pf. 113, 1. Fut. אֲהַלֵּל *Laudabo*, Pf. 56, 5. PYH. הֻלַּל & הוּלַל *Laudatus fuit.* Præt. f. הַהֻלָּלָה *quæ celebrata eft*, Ez. 26, 17. Pl. הוּלָּלוּ *Laudatæ funt*, Pf. 78, 63. Part. מְהֻלָּל *Laudatus*, Pf. 48, 2. Fut. יְהֻלַּל *Laudabitur*, Prov. 12, 8. HITHP. הִתְהַלֵּל *Gloriatus eft; jactavit f. prædicavit fe.* Part. מִתְהַלֵּל *Glorians*, Prov. 25, 14. Inf. הִתְהַלֵּל *Gloriari*, Pf. 106, 5. Fut. תִּתְהַלֵּל *Glorieris*, Pf. 52, 3. it. תִּתְהַלָּל, in paufa, pro תִּתְהַלֵּל, Jef. 41, 16. יִתְהַלֵּל *Glorietur*, 1 Reg. 20, 11.

מַהֲלָל m. *Laus.* Aff. מַהֲלָלוֹ *Laus fua*, Prov. 27, 21.

תְּהִל m. unde Pl. תְּהִלִּים (Rabb. תִּלִּים contracte) *Laudes, Pfalmi.*

תְּהִלָּה f. 1) *Laus*, Pf. 33, 1. cft. תְּהִלַּת Jer. 48, 2. Aff. תְּהִלָּתוֹ *Laus ejus*, Hab. 3, 3. Pl. תְּהִלּוֹת *Laudes*, Pf. 78, 4. 2) *Gloriatio*, Pf. 22, 26.

IV.

IV. הָלַל. Ar. هَلَّ in I. & II. Conj. Exultavit præ lætitia. PIH. Præt. הִלֵּל *Exultavit præ lætitia*, Ps. 10, 3. Al. Laudavit. Hinc

הִלּוּלִים pl. m. *Saltationes*, Jud. 9, 27. it. *Convivia festiva*, Lev. 19, 24.

V. הָלַל. Ar. هَلَّ, significatione ab هال petita, Pavidus, pusillanimus fuit. Hinc Part. Pyal מְהֻלָּל *Perterrefactus*, Ps. 18, 4. 2 Sam. 22, 4. i. e. in terrore meo. Al. Laudatus.

הָלַם propr. Verbum denominativum ab הֲלֹם Huc illuc, s. hinc inde; unde I) *Huc illuc ivit*; i. e. 1) *Deflexit, declinavit*, Jud. 5, 22. 2) *Nutavit ebrius; inebriatus fuit*, Jes. 28, 1. 3) *Abiit, dilapsus fuit, diffugit huc illuc*, 1 Sam. 14, 16. II) *Huc illuc ire, declinare, nutare, abire fecit*; i. e. 1) *Agitavit, cudit, tutudit*; hinc Tusum, Jes. 41, 7. 2) *Inebriavit*, (secundum Michaëlis) Jes. 16, 8. 3) *Huc illuc trusit*, Prov. 23, 35. 4) *Huc illuc disjecit*, Ps. 74, 6. 5) *Huc illuc rexit*, Ps. 141, 5. 6) *Huc illuc* i. e. iterum iterumque *tutudit*, Jud. 5, 26. Confine est Ar. جَرَمَ (commutato ل cum ر) Concidit in partes. Præt. fem. הָלְמָה *Tutudit*, Jud. 5, 26. Pl. הָלְמוּ *Deflexerunt*, Jud. 5, 22. Aff. הָלָמוּנִי *Truserunt me*, Prov. 23, 35. Part. Pah. pl. cst. (יַיִן) הֲלוּמֵי *Inebriati* (vino) Jes. 28, 1. Inf. הֲלוֹם *Huc illuc diffugiendo*, 1 Sam. 14, 16. Fut. cum Aff. יֶהֶלְמֵנִי *Reget me*, Ps. 141, 5. Pl. cum ן parag. in pausa יֶהֶלֹמוּן *Disjicient me*, Ps. 74, 6.

הוֹלֵם m. *Tusio, tusum*, v. g. *incudis*, Jes. 41, 7.

הַלְמוּת f. *Malleus, tudes*, Jud. 5, 26.

יַהֲלֹם m. *Jaspis*, Ex. 28, 18. Ez. 28, 13. Videtur enim esse a verbo يَحِلَ & ם intensivo. يَحِلَ vero significat Pervasit lutum, luteus factus est. Quippe Jaspis est gemma imperspicua & qs. lutosa. LXX. ἴασπις; Vulg. Jaspis. Targ. סַבְהֲלוֹם i. e. quem ambit lutum. Al. Adamas. Al. Beryllus.

מַהֲלֻמּוֹת f. pl. *Contusiones* i. e. verbera, Prov. 18, 6. 19, 29.

הֲלֹם 1) Inf. Kal; vid. supra. 2) Adverb. *Huc, hic*, Gen. 16, 13. Ar. هَلُمَّ Accede, adesdum!

הֵם m. *Illi, ipsi*; Ar. هُمْ Id. vid. הוּא.

הִמּוֹן m. CHALD. *Illi, ipsi*; vid. ibid.

Digitized by Google

המה *Strepuit, perstrepuit; fremuit, sonuit; murmuravit; tumultuatus fuit*; unde Ar. هَمَّ Gravem vocem edidit. II. Gemuit Præt. pl. הָמוּ *Tumultuati sunt*, Pf. 46, 7. Part. הֹמֶה *Tumultuans*, Prov. 20, 1. Fem. הוֹמָה & הוֹמִיָּה 1 Reg. 1, 41. Prov. 7, 11. Pl. f. הוֹמוֹת *Strepentes*, Ez. 7, 16. הֹמִיּוֹת *Streperæ*, fcil. turbæ, Prov. 1, 21. Inf. cft. הֲמוֹת *Strepere*, Jef. 17, 12. Fut. אֶהֱמֶה *Strepam*, Pf. 55, 18. it. אֶהֱמָיָה Pf. 77, 4. Pl. יֶהֱמוּ *Strepent*, Pf. 46, 4. it. יֶהֱמָיוּן Pf. 39, 7.

הָמוֹן m. & f. (pro הֲמוֹנָה pofitum) *Fremitus, strepitus, sonitus, tumultus; ingens multitudo, copia; exercitus*, Job. 31, 34. Semel הֶאָמוֹן (pro הֶהָמוֹן) Jer. 52, 15. cft. הֲמוֹן Gen. 17, 4. Aff. הֲמוֹנוֹ *Multitudo ejus*, Ez. 31, 2. & הֲמוֹנָהּ v. 18. Pl. הֲמוֹנִים *Copiæ*, Joël. 4, 14. Aff. הֲמוֹנֶיהָ *Copiæ ejus*, Ez. 32, 20.

הֵמָה m. *Tumultus, strepitus*. Hinc מֵהֶמֵהֶם *a strepitu eorum*, Ez. 7, 11.

הֶמְיָה f. *Strepitus, sonitus*. cft. הֶמְיַת Jef. 14, 11.

הָמִית f. (formæ בְּכִית) *Idem*, Prov. 19, 18. Rectius eft Inf. a מות; fcil. ad occidendum eum.

יָם m. (pro יָהֵם ab הָמָה, cum י Præform. vid. Hillerî Inftitt. p. 585. Ceterum & Ar. يَمّ dicitur Mare; unde يُمَّ In mare conjectus eft) 1) *Mare* κατ' ἐξοχὴν, *Mare mediterraneum*, Jof. 9, 1. 2) *Occidens*, Ex. 10, 19. 3) *Meridies*, a mari rubro dictus, Pf. 107, 3. Aut citato loco מִיָּם dicit Ab occidente, & מִמַּעֲרָב A deferto i. e. Pharanis, quod terræ Ifraëlis verfus meridiem fitum eft, fcil. a meridie, fignificat; aut legendum eft מִיָּמִין quæ conjectura eft Michaëlis. 4) *Mare fusum*, 1 Reg. 7, 23. 5) *Quivis lacus f. fluvius grandior*, Gen. 1, 10. in fpecie Nilus, Nah. 3, 8. Jef. 19. 5. Job. 41, 23. Euphrates, Jef. 21, 1. Jer. 51, 36. Pl. יַמִּים *Maria*, Gen. 1, 10. Hinc Ar. يُمَّ Conjectus fuit in mare.

יַמָּא m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 2. 3.

המל. Ar. حمل Impetum fecit, irruit, invafit; unde etiam حَمْلَة Invafio, impetus, incurfus bellicus. Hinc

מְסִלָּה

הֲמוּלָה & הֲמֻלָּה f. *Incursus bellicus*, ein Kriegs-Alarm. Al. Imber; sermo; strepitus. Jer. 11, 16. Ez. 1, 24. Vid. etiam מלל.

הָמַם I. *Liquavit, dissolvit;* hinc *Disjecit, fugavit; dilabi, diffluere fecit; delevit, evertit; exedit.* II. *Impulit, incitavit.* Conv. cum הום. Ar. هَمَّ Impulit; it. Liquavit; tabescere fecit. V. Percussit v. g. gladio. Præt. c. Aff. הֲמָמַנִי *Evertit* f. *delevit me*, Jer. 51, 34. וְהַמֹּתִי *& delebo*, Ex. 23, 27. Inf. cst. c. Aff. הֻמָּם *Delere eos*, Devt. 2, 15. Fut. תָּהוֹם; c. Aff. תְּהֻמֵּם *& disjecisti eos*, Pf. 144, 6. וַיָּהֹם f. וַיָּהָם (sec. Keri) *& disjecit;* contra וַיְּהֻמֵּם (sec. Chethibh) *& disjecit eos*, 2 Sam. 22, 15. & וַיָּהָם Ex. 14, 24.

הֲמָנְכֶם (propter) multitudinem vestram, Ez. 5, 7. ab הָמוֹן. Vide הָמָה.

המס. Ar. هَمَسَ Garrulus fuit, i. e. loquendo omnia maria cœlo, sacra profanis miscuit. VI. Invicem permista fuerunt; unde هَمْسٌ Collectio. Hinc

הֲמָסִים pl. m. *Collectio*, intell. ramalium, Jes. 64, 1. Respicit enim vates Ex. 3, 2. Al. a Sing. הֶמֶס (pro הֲמִסָה a Rad. מָסָה, Æthiop. *Masawa*, Liquefecit) Liquationes; Al. Strepitus; LXX. κηρὸς, cera; Vulg. Exustio.

המר. Ar. هَمَرَ Impulit. Effudit imbrem. Unde هَمْرَةٌ Unus impetus imbris vel iræ. Hinc

מַהֲמֹרָה f. unde Pl. מַהֲמֹרוֹת Pf. 140, 11. *Plenæ effusiones imbris*, q. d. ac si omnes uno impetu super eos effundendi imbres essent. Al. Repente. Al. Foveæ.

הָהִין vid. in הין.

הֵן & seq. Makkaph הֶן־ Num. 23, 24. Part. (quæ vel Pron. הֵן, הֵנָּה Hæc, ista, esse videtur, vel ab Ar. هُنَا Hic, hic loci; it. Huc) 1) *En, ecce!* q. d. Hic, hic! vide sis f. videte! hic, hic! accipe; Vel: Huc, huc! adeste! videre est, &c. Gen. 3, 22. 2) *An, utrum?* Jer. 2, 10. *Annon, nonne?* Dan. 3, 17. *Forte, fortassis?* Ex. 4, 1. 3) *Certe*, Prov. 24, 12. 4) *Quandoquidem*, Lev. 25, 20. 5) *Si, quodsi*, Ex. 8, 22. Cum ה parag. הִנֵּה *Idem.* Cant. 2, 9. Raro הֵנָּה Gen. 19, 2. Cum Aff. הִנְנִי f. הִנֵּנִי & הִנֵּנִי *Ecce* ego,

ego, Ef. 52, 6. cum נ epenth. הִנֶּנִּי Gen. 22, 7. הִנֶּנּוּ *Ecce nos*, Jof. 9, 25. & הִנֵּנוּ Job. 38, 35. it. הִנֶּנּוּ Gen. 44, 16. Sæpe etiam הִנֵּה redundat.

הֵן, הֵנָּה, הֵנָּה Pron. pl. *Illæ, illa; iftæ, ifta*; vid. etiam הוּא הִיא.

הֵנָּה Part. *Huc* (Ar. هنا Idem.). הֵנָּה וָהֵנָּה *Huc & illuc*, Jof. 8, 20. עַד־הֵנָּה *Huc usque*, 1 Sam. 7, 12. Contracte עֲדֶנָּה *Idem*, Eccl. 4, 2. & Apoc. עֲדֶן ibid. v. 3.

הֵן Chald. *Si*, Dan. 3, 15. הֵן־הֵן *Sive-five*, Efr. 7, 26. *An?* Efr. 5, 17. לָהֵן *Itaque, quamobrem*, Dan. 2, 6. *Nifi*, ibid. v. 11. *Sed*, Efr. 5, 12.

כֵּן (pro כְּהֵן Secundum ifta) *Sic, ita*, Gen. 29, 26. *Certo*, 1 Sam. 9, 13. *Nam, quia*, Pf. 127, 2. *Recte!* Ex. 10, 29. *Satis*, Nah. 1, 12. *Talis*, Ex. 10, 14. *Tamen, attamen*, Jef. 52, 15. *Tanto magis, eo magis*, Ex. 1, 12. *Tunc, tum*, Pf. 63, 5. *Ut*, Pf. 63, 3. לָכֵן, עַל־כֵּן *Propterea*, Gen. 4, 15. 2, 24. אַחֲרֵי־כֵן אַחַר־כֵּן *Poftea*, Devt. 21, 13. Gen. 6, 4. כְּמוֹ־כֵן *Similiter*, Jef. 51, 6. וּבְכֵן *Atque tunc, ita demum*, Eccl. 8, 10. וְכֵן *Nihilominus*, 2 Chr. 32, 31.

כֵּן Chald. *Sic*, Dan. 2, 25.

הסה. PIH. הַסָּה (Vox ὀνοματοποιηθεῖσα; quemadmodum etiam Ar. هَس Vox, qua increpantur oves, hujus generis eft) Imp. הַס *St! file!* Zach. 2, 17. Pl. הַסּוּ *Silete!* Neh. 8, 11. HIPH. Fut. Apoc. וַיַּהַס *& filere fecit, compefcuit*, pro וַיַּהְסֶה Num. 13, 30.

הֲסִירִים vid. אסור in אסר.

הָפַךְ *Vertit, convertit, invertit, mutavit, immutavit; Evertit, fubvertit.* It. *Converfus, mutatus eft.* (Conv. Ar. أفك Invertit. Divertit. Pervertit, mutavit; it. Mutatus eft. VIII. Subverfus eft.) Præt. הָפַךְ *Mutatus eft*, Lev. 13, 3. Part. Ben. cum י parag. הוֹפְכִי *Convertens*, Pf. 114, 8. Pah. f. הֲפוּכָה *Verfa*, Hof. 7, 8. Inf. abf. הָפוֹךְ *Evertendo*, Prov. 12, 7. cft. הֲפֹךְ *Subvertere*, Gen. 19, 29. Aff. הָפְכְּכֶם *Subvertere veftrum*, Jef. 29, 16. Imp. הֲפוֹךְ *Verte*, 1 Reg. 22, 34. Fut. אֶהְפֹּךְ *Vertam*, Zeph. 3, 9. יַהֲפֹךְ *Vertet*, Thr. 3, 3. Pl. יַהַפְכוּ *Subvertent*, Job. 12, 15. NIPH. נֶהְפַּךְ *Verfus fuit*, Ex. 7, 15. fem. נֶהְפְּכָה *Verfa eft*, Thr. 5, 2.

וְנֶהְפֶּכֶת

וְנֶהְפַּכְתָּ & *converteris*, 1 Sam. 10, 6. Part. נֶהְפָּךְ pro נֶהְפָּךְ *Immutatum*, Esth. 9, 1. Fut. יֵהָפֵךְ *Vertetur*, Jes. 60, 5. HOPH. הָהְפַּךְ *Conversus est*, Job. 30, 15. HITHP. הִתְהַפֵּךְ *Vibrantem, mutatum se praebuit.* Part. m. מִתְהַפֵּךְ *Vertens s. volutans se*, Jud. 7, 13. f. מִתְהַפֶּכֶת *Ultro citroque vertens se*, Gen. 3, 24. Fut. fem. תִּתְהַפֵּךְ *Mutabit se*, Job. 38, 14.

הֶפֶךְ & הֵפֶךְ m. *Contrarium, diversum*, Ez. 16, 34.

הֲפָכְכֶם Es. 29, 16. est Inf. Conj. KAL; sed si scribendum הַפְכְּכֶם, idem est formae הֵפֶךְ aut Nomen הֶפֶךְ.

הֲפֵכָה f. *Subversio*, Gen. 19, 29.

מַהְפֵּכָה f. *Idem.* Cst. מַהְפֵּכַת Jes. 13, 19.

מַהְפֶּכֶת f. *Custodia, cippus, carcer*, pec. subterraneus; (videtur enim pro هُبَّكَةٌ f. Terra, in quam quis immergitur; carcer subterraneus, إنْهَبَكَ Terra immerso cessit) 2 Chr. 16, 10. Jer. 20, 2. 3. 29, 26.

תַּהְפֻּכָה f. *Perversitas.* Pl. תַּהְפֻּכוֹת *Perversitates*, Devt. 32, 20.

הֲפַכְפַּךְ m. *Versatilis*, Prov. 21, 8.

הצן. Ar. حَصُنَ Firmus, munitus fuit. Hinc

הֹצֶן m. coll. Ar. حِصَان Pl. حُصُن *Equus; ac potius Equi, caballi*, i. e. generosi ac firmi corpore, Ez. 23, 24. Al. Currus falcatus; Al. Armatura; Al. Strepitus.

הָרַג *Occidit, interfecit.* Ar. هَرَجَ Caede misti fuerunt inter se; unde etiam هَرْجٌ Caedes. Praet. cum Aff. הֲרָגוֹ *Occidit eum*, Gen. 4, 25. Fem. c. Aff. in pausa הֲרָגָתַם *Occidit eos*, Am. 9, 4. Part. Ben. הֹרֵג *Occidens*, Gen. 4, 15. Pah. Pl. הֲרוּגִים *Occisi*, Jes. 10, 4. Inf. abs. הָרוֹג *Occidendo*, Num. 11, 15. cst. הֲרֹג Ex. 2, 15. c. Aff. הָרְגוֹ *Occidere eum*, Ex. 21, 14. הָרְגֶךָ *Occidere te*, 1 Sam. 24, 10. in pausa הָרְגֶךָ Gen. 27, 43. Imp. הֲרֹג *Occide*, Jud. 8, 20. Pl. הִרְגוּ *Occidite*, Num. 25, 5. in pausa הֲרֹגוּ ib. 31, 17. Fut. אֶהֱרֹג *Occidam*, Am. 2, 3. cum ה parag. אַהַרְגָה Gen. 27, 41. NIPH. נֶהֱרַג *Interfectus est.* Inf. בַּהֲרֵג pro בְּהֵהָרֵג *Cum interficerentur*, Ez. 26, 15. Fut. יֵהָרֵג *Occidetur*, Thr. 2, 20. PYH. הֹרַג *Interfectus est*, Jes. 27, 7.

הֶרֶג m. Ar. هَرْج *Occisio, interfectio, cædes*, Jes. 30, 25.

הֲרֵגָה f. *Idem*, Zach. 11, 4.

הָרָה *Concepit.* (Hinc videtur esse Ar. حَرَّ Caluit, incaluit.) Præt. f. הָרְתָה Gen. 16, 5; Part. הוֹרָה; unde Pl. c. Aff. הוֹרַי *Genitores mei*, Gen. 49, 26. Fem. הוֹרָה; c. Aff. הוֹרָתִי *Genitrix mea*, Cant. 3, 4. Inf. הָרֹה & הֹרוֹ *Concipiendo*, Job. 15, 35. Jes. 59, 4. Fut. Apoc. וַתַּהַר *Et Concepit*, Gen. 38, 18. PYH. הֹרָה *Conceptus est*, Job. 3, 2. Inf. הֹרוֹ *Concipiendo*, Jes. 59, 13.

הָרָה f. *Gravida, prægnans*, Gen. 38, 24. cst. הָרַת Jer. 20, 17. Pl. c. Aff. הָרִיּתֵיהֶם (cum Kamez qs. a הוֹר) *Gravidæ eorum*, 2 Reg. 8, 12.

הֲרִיָּה f. *Idem*. Pl. c. Aff. הָרִיּוֹתָיו *Gravidæ ejus*, Hos. 14, 1.

הֵרוֹן m. *Conceptus*, Gen. 3, 16.

הֵרָיוֹן m. *Idem*, Ruth. 4, 13.

הוֹרֶה m. *Genitor, progenitor*, q. d. Incalescens, a signif. حَرَّ Incaluit. Vid. supra.

הַרְהֵר Chald. *Cogitavit.* Ar. هَرْهَر Agitavit rem. Hinc

הַרְהֹרִין m. pl. Chald. *Cogitationes*, Dan. 4, 2.

הַרְמוֹן vid. אַרְמוֹן.

הָרַס *Diruit, destruxit, demolitus est, subvertit; perrupit.* Convenit Ar. هَرِشَ Gravis & adversa fuit fortuna. V. Dissipavit. Præt. הָרָס in pausa, Jes. 14, 17. Part. Ben. הֹרֵס *Destruens*, Jer. 45, 4. Pah. הָרוּס *Destructus*, 1 Reg. 18, 30. Inf. cst. הֲרוֹס *Destruere*, Jer. 1, 10. Imp. הֲרֹס, & seq. Makkaph הֲרָס־ *Destrue*, Ps. 58, 7. Aff. הָרְסָהּ *Destrue eam*, 2 Sam. 11, 25. Fut. תַּהֲרֹס *Destrues*, Ex. 15, 7. יֶהֱרֹס *Destruet*, Job. 12, 14. Pl. יֶהֶרְסוּ *Destruent*, Ex. 19, 21. in pausa יֶהֱרֹסוּ 2 Reg. 3, 25. NIPH. נֶהֱרַס *Destructus fuit*. Pl. נֶהֶרְסוּ *Destructi sunt*, Jer. 50, 15. Part. f. pl. נֶהֱרָסוֹת *Destructæ* Ez. 36, 36. Fut. יֵהָרֵס *Diruetur*, Jer. 31, 39. PIH. הֵרֵס *Destruxit*. Part. pl. c. Aff. מְהָרְסַיִךְ *Destructores tui*, Jes. 49, 17. Inf. & Fut. הָרֵס תְּהָרְסֵם *Diruendo dirues eos*, Ex. 23, 24.

הֶרֶס m. *Destructio, subversio*, Jes. 18, 19.

הֲרִסָה f. *Idem.* Plur. cum Aff. הֲרִיסֹתָיו *Destructiones ejus*, Am. 9, 11.

הֲרִיסוּת f. *Idem.* Aff. הֲרִסֻתֵךְ *Destructio tua*, Jes. 49, 19.

הָרָר m. (unde Ar. حَرَّة Terra petrosa esse videtur) *Mons.* Aff. הֲרָרִי *Mons meus*, Jer. 17, 3.

הָרָר m. *Idem.* Aff. הֲרָרִי *Mons meus*, Ps. 30, 8. Pl. cst. הַרְרֵי, *Montes*, Devt. 33, 15. Aff. הֲרָרֶיהָ *Montes ejus*, Devt. 8, 9.

הַר & הָר m. *Idem*, Ex. 3, 12. Gen. 10, 30. Cum ה locali הָהָרָה *versus montem*, Gen. 12, 8. & הָרָה Gen. 14, 10. Aff. הַרְרְכֶם *Mons vester*, Ps. 11, 1. Plur. הָרִים *Montes*, Gen. 7, 19. & הָרֵי Zach. 14, 5. cst. הָרֵי 2 Sam. 1, 21.

הַרְאֵל m. *Mons Dei;* comp. ex הַר & אֵל i. e. Ara Dei, Ez. 43, 15. Idem quod אֲרִיאֵל. Vide etiam sub אָרָה.

הַשְּׁפוֹת Neh. 3, 13. dicitur pro הָאַשְׁפּוֹת. Hinc vide אַשְׁפּוֹת.

הָתַל (aliis PIHEL qs. a Rad. KAL הָתַל, vid. Schroederi Instit. p. 36.) pertinet ceu HIPHIL partim ad חלל Ar. نَلَّ Probris affecit; id quod Dagesch in hoc verbo ejusque derivatis indicat; partim vero ad חתל Ar. خَتَلَ Fascinavit i. e. Decepit. Fortasse התל etiam esse possit Ar. خَتَلَ Decepit, circumvenit. Cæterum ה charact. in Fut. retinet. *Delusit*, *illusit*, *ludificavit*. Præt. הֵתֶל (retracto accentu) Gen. 31, 7. הֵתַלְתָּ *Delusisti*, Jud. 16, 10. Inf. הָתֵל *Illudere*, Job. 13, 9. Fut. וִיהַתֵּל *& illusit*, 1 Reg. 18, 27. Pl. תְּהָתֵלּוּ *Illudetis*, Job. 13, 9. יְהָתֵלּוּ *Illudunt*, Jer. 9, 4. Utrumque est in pausa. HOPH. הוּתַל *Ei illusum fuit*, Jes. 44, 20.

הָתוּל m. *Ludificatio*, *illusio.* Unde Pl. הֲתֻלִים *Illusiones*, Job. 17, 2.

מַהֲתַלָּה f. *Idem.* Pl. מַהֲתַלּוֹת *Illusiones*, Jes. 30, 10.

התת. Ar. هَتَّ Fregit, rupit; laceravit. Hinc PIHEL הוֹתֵת, unde Fut. תְּהוֹתְתוּ Quousque *lacerabitis* in homine, Ps. 62, 4.

ו

ו Vav Præfixum denotat 1) *Et, ac, atque.* 2) *Atque adeo, idque, & quidem*, Gen. 13, 3. 3) *Etiam*, Pf. 31, 12. 4) *Cum*, Gen. 4, 20. 5) *Aut*, Ex. 21, 17. 6) *Quia*, Gen. 26, 12. 7) *Tunc*, Jud. 15, 19. 8) *Ut*, Gen. 9, 27. 9) *Alioqui*, Pf. 51, 18. 10) *Quum, fi*, Prov. 3, 28. 11) *Qui, quæ, quod*, Gen. 11, 4. 12) וְלֹא *Multo minus, immo, nec*, Devt. 28, 39. 13) *Sed*, Gen. 42, 10. 14) Interdum πλεονάζει, Zach. 9, 9. 15) Interdum *eft comparativum*, Job. 5, 7. Vid. Noldii Concord. Partic. Hebr. ad Partic. ו.

וָהֵב Nomen proprium urbis, fcil. a Vaheb in Supha, & a vallibus Arnon, Num. 21, 14. Michaëlis temere Ventus, legens אֶתוֹ הַב בְּסוּפָה.

וָו m. *Uncus, paxillus*, qf. in fe contractus; (fcil. ultima rad. ב in ו converfa, & א exclufo, pro וְאָב, a Rad. وأب In fe contractus fuit.) Plur. וָוִים *Uncini*, Ex. 38, 28. cft. וָוֵי *Uncini*, Ex. 26, 32. Aff. וָוֵיהֶם *Uncini eorum*, ib. c. 27, 10. Al. Capitellum.

וָלָד & וְלַד vid. in ילד.

וְנִיָּה vid. in נאה.

וְשֵׁנִי vid. in ישן.

ז

זאב. Ar. ذأب Terruit. Hinc

זְאֵב m. (Ar. ذئب) *Lupus*, qf. terrens. Gen. 49, 27. Pl. זְאֵבִים *Lupi*, Ez. 22, 27. cft. זְאֵבֵי Zeph. 3, 3.

זֹאת f. Pron. *Hæc; hoc*, vid. זֶה.

זבב. Ar. ذبّ Haud uno loco fubftitit. Hinc ذباب Collect. Hebraice

זְבוּב m. *Mufca*, Jef. 7, 18. Pl. cft. זְבוּבֵי *Mufcæ*, Eccl. 10, 1. Hinc בַּעַל זְבוּב Deus mufcarum, nom. propr. Idoli Philifthæorum, quod incolæ urbis Ekronæ pro Deo colebant, quodque mufcas regioni fuæ infeftas abigere poffe credebant; non fecus atque etiam Græci Jovi aut Herculi fuo ἀπομυίῳ, μυιάγρῳ vel μυιοκτόνῳ honorem divinum habebant, Selden. de Diis Syris p. 301.

זָבַר

זָבַד *Dotavit, donavit.* Cum Aff. זְבָדַנִי *Dotavit me*, Gen. 30, 20. Conv. Ar. زبد Parum i. e. partem, non omnes fuas opes, de opibus fuis dedit alteri. Hinc

זֶבֶד m. *Dos, donum, donatio*, Gen. 30, 20. Ar. زبد Donum.

זָבַח *Mactavit, immolavit, facrificavit; jugulavit, occidit*, fc. pecudem ad convivium f. facrificium. Præt. זָבַחְתִּי *Sacrificavi*, Ez. 39, 17. Part. זֹבֵחַ *Sacrificans*, Ex. 13, 15. Inf. cft. זְבֹחַ *Sacrificare*, Ex. 8, 25. Aff. זָבְחוֹ *Sacrificare ejus*, 2 Sam. 15, 12. Imp. זְבַח *Sacrifica*, Pf. 50, 14. Fut. תִּזְבַּח *Sacrificabis*, Ex. 23, 18. Fem. c. Aff. וַתִּזְבָּחִים *& mactasti eos*, Ez. 16, 20. 3 f. c. Aff. וַתִּזְבָּחֵהוּ *& mactavit eum*, 1 Sam. 28, 24. PIH. זִבַּח *Sacrificavit*, 2 Chr. 33, 22. Pl. זִבְּחוּ *Sacrificarunt*, Pf. 106, 38. in paufa זִבֵּחוּ (ab altera forma זִבֵּחַ) Hof. 12, 12. Part. מְזַבֵּחַ *Sacrificans*, 1 Reg. 3, 3. Inf. זַבֵּחַ *Sacrificare*, 1 Reg. 12, 32. Fut. אֲזַבֵּחַ *Sacrificabo*, 2 Chr. 28, 23. Conv. plane ذبح Jugulavit; facrificavit.

זֶבַח m. 1) *Sacrificium, victima; mactatio*, Gen. 31, 54. 2) Meton. *Convivium*, Prov. 17, 1. Aff. זִבְחִי *Sacrificium meum*, Ex. 23, 18. Plur. זְבָחִים *Sacrificia*, Gen. 46, 1. cft. זִבְחֵי Num. 25, 2. Aff. זְבָחֵינוּ *Sacrificia noftra*, Jof. 22, 27. Ar. ذبح Idem.

זִבְחָה f. *Idem.* Pl. זְבָחוֹת; c. Aff. זִבְחוֹתָם *Sacrificia eorum*, Hof. 4, 19.

מִזְבֵּחַ m. *Ara*, Gen. 8, 20. Cum ה locali in paufa, מִזְבֵּחָה *in aram*, Ex. 29, 13. cft. מִזְבַּח Ex. 20, 24. Aff. מִזְבְּחִי *Ara mea*, Ex. 20, 26. מִזְבַּחֲךָ *Ara tua*, Pf. 26, 6. in paufa מִזְבְּחֶךָ Devt. 33, 10.

מִזְבְּחָה f. *Idem.* Hinc Pl. מִזְבְּחוֹת *Aræ*, Num. 23, 1. Aff. מִזְבְּחוֹתָם *Aræ eorum*, Ex. 34, 13.

זָבַל *Habitavit, cohabitavit.* Fut. c. Aff. יִזְבְּלֵנִי *Cohabitabit mihi*, Gen. 30, 20. LXX. αἱρετίζω, eligo. Targ. יְהֵי. Convenire videtur Ar. زبل in IV. Conglutinavit; q. d. Conglutinabit me fecum, aut v. v. προσκολληθήσεταί μοι, adglutinabitur mihi, i. e. perpetuo mecum habitabit.

זְבֻל & זְבוּל m. *Habitaculum, domicilium fixum* aut *ftabile*, 1 Reg. 8, 13. Jef. 63, 15. Pf. 49, 15. Cum ה locali זְבֻלָה Hab. 3, 11.

זְבַן CHALD. *Emit, redemit.* Syr. ܙܒܢ Id. Ar. زبن in III. Conj. Sine numero & menfura vendidit. Hinc Part. Plur. זָבְנִין *Redimentes* (eftis), Dan. 2, 8.

זָג m. id. quod Ar. زَجّ, fcil. *Cortex*, *pellicula uvæ*, Num. 6, 4. a Rad. زَجّ Obduxit; quocum convenit etiam Nomen سحاج Cortex.

זָדָה (idem, quod זוד; de quo proinde vid. infra) *Superbivit*, *fuperbe*, *arroganter egit.* Hinc

זָדוֹן m. *Superbia*, *faftus*, *arrogantia*, Prov. 11, 2. cft. זְדוֹן Jer. 49, 16. Aff. זְדוֹנְךָ *Superbia tua*, 1 Sam. 17, 28. Sed Devt. 17, 12. 18, 22. *Procærefis*, ceu fuperbia adverfus Deum.

זֶה m. *Hic*; *ifte*. (Chald. דְּנָה; Ar. ذا Idem.) Gen. 5, 29. בָּזֶה *In hoc*, i. e. hic. מִזֶּה *Hinc*. זֶה זֶה *Hic*, *ille*, i. e. aliquis. מִזֶּה מִזֶּה *Hinc*, *inde*. עַל זֶה *Hic* vel *hac*. זֶה *Qui*, Job. 19, 19. כָּזֶה *Talis*, Dan. 10, 17.

זֹה f. *Hæc*, *hoc*; *ifta*, *iftud*. (Chald. דְּנָה, Ar. ذه & ذي Id.) Eccl. 2, 2. כָּזֹה וְכָזֶה *Hæc & alia* i. e. mihi fecit, Jud. 18, 4.

זֹאת f. *Idem*. כָּזֹאת וְכָזֹאת *Hæc & talia*, 2 Reg. 5, 4.

זוּ c. *Qui*, *quæ*, *quod*, Pf. 9, 16. Ar. ذُو Idem.

זהב. Conv. צהב Fulvum, fulgidum fuit. Unde Ar. صهب Rubedo fubflava. Hinc

זָהָב m. Ar. ذهب 1) *Aurum*, Gen. 24, 53. cft. זְהַב & זְהַב Pf. 72, 15. Gen. 2, 12. 2) *Numus* f. *ficlus aureus*, Gen. 24, 22. 3) *Serenitas*, Job. 37, 22. 4) *Liquor purus*, Jer. 51, 7. Aff. זְהָבִי *Aurum ejus*, Jef. 2, 20. Inde Ar. ذَهَّبَ Inauravit.

זהם. Ar. زَهِمَ Foetuit. Hinc PIH. זִהֵם *Faftidientem*, *abhorrentem fecit*. Præt. f. c. Aff. וְזִהֲמַתּוּ (pro וְזִהֲמַתְהוּ) *Faftidientem fecit eum*, Job. 33, 20.

זהר. Ar. زَهَرَ Luxit, fplenduit; Floruit. Nituit. IV. Floruit. Nituit. Splenduit. VIII. Cuftodivit rem; Commendavit aliquid. Hinc NIPH. נִזְהַר *Admonitus*, *edoctus*, i. e. illuminatus fuit. Part. נִזְהָר *Monitus*, *admonitus*, Pf. 19, 12. Inf. הִזָּהֵר *Admoneri*, Eccl. 4, 13. HIPH. הִזְהִיר 1) *Splenduit*, *fulfit*. 2) *Monuit*, *admonuit*, *commonefecit*, qf. commendavit aliquid. Ez. 33, 3. Aff. הִזְהִירוֹ *Commonefecit eum*, 2 Reg. 6, 10. Pl. וְהִזְהַרְתֶּם (pro וְהִזְהַרְתֶּם) &

& *admonebitis*, Lev. 15, 31. Inf. הַזְהִיר *Commonefacere*, Ez. 3, 17. Fut. pl. יַזְהִרוּן *Splendebunt*, Dan. 12, 3.

זֹהַר m. 1) Stella Veneris, i. e. *Lucifer*, Ez. 8, 2. ut Ar. زُهَرَة Idem. 2) *Nitor*, *candor*, i. e. cum quid illustratum est; ut idem Ar. زُهْرَة Candor. Dan. 12, 3. נֹגַה est splendor, qui ipse lucem affundit.

זְהִיר m. Chald. Part. Pehil; unde Pl. זְהִירִין *Moniti*, *cauti*, Esr. 4, 22.

זוּב *Fluere*, *effluere*, *profluere*. Ar. زَابَ Fluxit, v. g. aqua. Conven. etiam ذَابَ Colliquit: liquidum evasit. Part. זָב *Fluens*, *fluxu laborans*, Lev. 15, 2. Fem. זָבָה Lev. 15, 19. cst. זָבַת Ex. 3, 8. Fut. יָזוּב *Fluet*, Lev. 15, 25. Pl. יָזוּבוּ & יָזֻבוּ *Fluent*, Ps. 78, 20. Thr. 4, 9.

זוֹב m. *Fluxus*, *profluvium*, Lev. 15, 25.

I. זוּד (Ar. زَادَ Auxit. II. Ampliavit. V. Affinxit aliquid.) *Superbivit*, *superbe egit*; q. d. Existimationi suae aliquid affinxit. Praet. fem. זָדָה *Superbivit*, Jer. 50, 29. Plur. זָדוּ *Superbiverunt*, Ex. 18, 11. HIPH. הֵזִיד *Superbivit*. Plur. הֵזִידוּ *Superbiverunt*, Neh. 9, 10. Fut. יָזִיד *Superbiet*, Devt. 18, 20. Plur. cum ן parag. יְזִידוּן *Superbe agent*, Devt. 17, 13. Sed וַיָּזֶד & *coxit*, Gen. 25, 29. est a II. זוּד Paravit, praeparavit; coxit, pro וַיָּזֶד. Conv. etiam נָזִיד Coctum; Vid. quoque נזד Ar. نَضِجَ.

זוּד Chald. *Idem*. Hinc Inf. Aph. לַהֲזָדָה *ad superbe agendum*, Dan. 5, 20.

זֵד m. *Superbus*, *arrogans*, Prov. 21, 24. Pl. זֵדִים *Superbi*, Jes. 13, 11. Sed Ps. 119, 21. *Peccatores*, *proceretici*. Item Ps. 19, 14. Magna s. proceretica i. e. peccata; Michaëlis.

זֵידוֹן m. *Idem*. Pl. זֵידוֹנִים *Superbi*, Ps. 124, 5.

II. זוּד *Effervescere*, *ebullire*. Hinc HIPH. Fut. וַיָּזֶד pro וַיָּזֵיד & *effervescere fecit*, i. e. & *coxit*, Gen. 25, 29. Prope abest Ar. زَوَّدَ Prospexit sibi de viatico s. commeatu.

זוה. Ar. زَوَى Abdidit aliquid. II. Forma certa ornavit. VII. Pass. Recepit se in angulum. Hinc

זָוִית

זָוִיָּה (pro זָוִיָּה) f. Unde Pl. זָוִיּוֹת *Anguli; cellæ penariæ*, Zach. 9, 15. Ar. زاوية Idem. Sed Pf. 144, 12. *Imagines, formæ* v. g. fculptæ.

מְזָוִים pl. m. *Anguli*, i. e. penuaria, Pf. 144, 13. a Sing. מָזוּ LXX. ταμεῖα.

זִו aut זִיו m. *Sif*, nomen menfis fecundi, 1 Reg. 6, 1. alias Ijar dicti; maximam partem (non Aprili, fed) Majo noftro refpondentis. Derivatur a Chald. זִיו Nitor, fplendor, quia tum formofiffimus annus eft; aut ab Ar. زوي in II. Ornavit; unde زِيّ Forma.

זוז. Ar. زوزي Erecto dorfo inceffit. Hinc

זוּזִים m. pl. Zuzim, nomen Gigantum, ab altitudine & erectione corporis dictorum, Gen. 14, 5. LXX. ἔθνη ἰσχυρά.

מְזוּזָה f. *Poftis*, Jef. 57, 8. cft. מְזוּזַת 1 Sam. 1, 9. Aff. מְזוּזָתִי *Poftis meus*, Ez. 43, 8. Pl. מְזוּזוֹת & מְזוּזֹת *Poftes*, Devt. 6, 9. 11, 20. qf. Erecto dorfo adftantes. Conv. etiam Ar. مزمز Surrexit.

זִיז m. (quod a nonnullis huc refertur, videtur potius dici pro נִזִּיז, & derivari a נזז Ar. نضّ, mutato ز in ض, Præ nimia plenitudine ruptus f. fiffus eft; unde etiam نَضِيض & نضيضة Agmen, caterva: Aut dici pro זִאְז ab Ar. زأز Movit, commovit; it. Congregavit) *Plenitudo, copia*, e. g. beftiarum agri, in fpec. ovium. Aquila & Hieron. παντοδαπία, univerfitas; q. d. das Gewimmel. Pf. 50, 11. 80, 14. Sic etiam זִיז Ef. 66, 11. *Plenitudo*; die Fülle e. g. der Herrlichkeit. Syr. Sym. & Theodot. πλῆθος. Al. Superbia; Ubertas. Al. Fera.

זוח. Ar. زاح Circumivit, cinxit. Hinc

מֵזִיחַ m. *Cingulum, zona*, qf. ambiens, Job. 12, 21. Michaëlis: Situla, male!

מֵזַח m. *Idem*, Jef. 23. 10. Pf. 109, 19.

I. זול (Ar. زال Vilipenfa fuit res; humilis depreffusve fuit ftatus. IV. Vilem habuit rem.) Hinc pluribus Part. זֹלִים *Vilipendentes*,

dentes, profundentes, Jes. 46, 6. Sed rectius a II. זול Ar. زال הֵזִילוּ *Vilipendunt*, Thren. 1, 8. vid. sub זָלַל.

II. זול. Ar. زال Amovit, dimovit e loco. Inde KAL, Part. pl. m. זָלִים *Expromentes*, Jes. 46, 6. Michaëlis male: Cum joco perdentes, ab Ar. هزل.

זולת Part. *Præter*, *nisi*, *excepto*; qs. Prætermissio. Forma constructa ab absoluta זוּלָה, 2 Reg. 24, 14. Dicitur etiam cum י parag. זוּלָתִי Devt. 1, 36. Aff. זוּלָתְךָ *Præter te*, Jes. 64, 4.

תְּזֵלִי *Deflectis*, *abis*, quod est pro תֵּאזְלִי Jer. 2, 36. vid. sub אזל.

זוללה f. *Vilis*, *abjecta*, Thren. 1, 11. vid. in זלל. Sic etiam זֻלּוּת *Vilitas*, Ps. 12, 9. ibid.

זון. Syr. ܙܳܢ Aluit, cibavit. Sic etiam זן CHALD. *Aluit*. Unde Fut. ITHPEH. יִתְּזִין *Aletur*, Dan. 4, 9.

זן m. *Species*, Ps. 144, 13. vid. זנן.

זַן m. CHALD. *Species*. Hinc Pl. cst. זְנֵי *Species*, Dan. 3, 5. Rad. est زان Ornavit.

מָזוֹן m. *Alimentum*, *commeatus*, Gen. 45, 23. 2 Par. 11, 23.

מָזוֹן m. CHALD. *Idem*, Dan. 4, 9.

זונות f. plur. sec. nonnullos Arma, instrumenta, 1 Reg. 22, 38. Rad. Chald. זֵין, Syr. ܙܰܝܶܢ Armavit; Ar. vero زان Ornavit; Sed rectius *Scorta*.

זוֹנָה f. secundum nonnullos, *Edulium*; sec. alios, quod rectius videtur *Scortum*, Joël. 3, 8.

מוּזָנִים m. pl. *Juncti*, Jer. 5, 8. Vid. in יזן.

זוע *Movit*, *commovit se*. Part. זָע *Movens se*, Esth. 5, 9. Fut. pl. יָזֻעוּ *Movebunt se*, Eccl. 12, 3. PIH. זַעְזַע *Commovit*. Part. pl. c. Aff. מְזַעְזְעֶיךָ *Commoventes te*, Hab. 2, 7. Ar. زاع Movit v. g. habenam; inflexit. Conven. Lat. Cieo; Germ. Ziehen.

זָאֲעִין m. pl. Part. CHALD. (Chethibh) *Trementes*; (Keri) זָיְעִין *Idem*, Dan. 5, 19. 6, 27.

זַעֲוָה f. *Commotio*, i. e. Timor, terror. Dicitur etiam זְוָעָה *Idem*; Devt. 28, 25. Jer. 15, 4. 24, 9. Jes. 28, 19. Syr. ܙܘܥܐ Idem.

I. זור *Alienavit*, *abalienavit*; it. *Alienatus fuit*, *alienavit se*.

ſe. Ar. زَارَ pro زَوَرَ in VI. Conj. Declinavit, deflexit a re; unde زَائِر Peregrinus. Sic etiam Syr. ܐܘܙܪ Aph. Idem. Præt. f. זָרָה *Alienatus eſt* (ſc. halitus meus) Job. 19, 17. Pl. זָרוּ *Alienati ſunt*, ib. v. 13. & cum Cholem זֹרוּ qſ. a זרר Pſ. 58, 4. Sed זֹרוּ Eſ. 1, 6. *Repurgata ſunt*, vid. זוּרָה. זורה *Diſperſum*, Jeſ. 59, 5. item eſt Part. Pyhal a זָרָה. NIPH. נָזוֹר *Alienatus fuit; alienavit ſe.* Præt. pl. נָזֹרוּ *Alienaverunt ſe*, Jeſ. 1, 4. & Ez. 14, 5. PIH. זוֹרֵר. Fut. יְזוֹרֵר 2 Reg. 4, 35. pertinet ad זרר. HOPH. הוּזַר; unde Part. מוּזָר *Alienus factus ſum*, Pſ. 69, 9.

זָר m. I. in genere *Alius*, Jeſ. 61, 5. II. in ſpecie, 1) *Alienæ gentis*, Pſ. 81, 10. 2) *Alienæ familiæ*, Job. 19, 15. 3) *Alieni tori*, Prov. 2, 16. 4) *Alieni averſique animi*, Pſ. 54, 5. Pl. זָרִים *Alieni*, Jer. 2, 25. Fem. זָרָה *Aliena*, Prov. 5, 20. Pl. זָרוֹת *Alienæ*, Prov. 22, 14.

II. זור. Ar. نَارَ pro نَوَرَ Faſtidivit, abhorruit. Hinc

זָרָא pro זָרָה f. *Nauſea, faſtidium*, Num. 11, 20.

מָזוֹר m. *Idem; Faſtidium, tædium, dolor animi*, Obad. 7. Aff. מְזוֹרוֹ *Dolor ejus*, Hoſ. 5, 13. Sed Jer. 30, 13. vid. זרר.

III. זור *Premere;* hinc *Exprimere, deplere;* Ar. زَارَ pro زَيَرَ Compreſſit. Hujus verbi quod alias cenſetur eſſe Præt. plur. זֹרוּ *Repurgata ſunt*, Eſ. 1, 6. vid. potius ſub זָרָה. Fut. וַיָּזַר & *compreſſit*, Jud. 6, 38. Fem. cum Aff. תְּזוּרֶהָ *Comprimat illud*, Job. 39, 15.

זחח. Ar. زَحَّ Removit, dimovit ſuo loco. Hinc NIPH. יִזַּח Non *dimovebitur* pectorale, Ex. 28, 28. 39, 21.

זָחַל. Ar. زَحَلَ Declinavit, receſſit, ſeceſſit; it. Tardo gradu inceſſit. Hoc cum بَحَلَ Recepit, continuit ſe ad latus tentorii, velut abditum locum; it. Fugit (timore perculſus), collatum fundit ſignificatum *Pone alios reptare*, Germ. ſich hinter andere hin verkriechen; & in genere *Repere, ſerpere.* Præt. זָחַלְתִּי *Pone vos reptavi*, Job, 32, 6. Part. pl. cſtr. זֹחֲלֵי *Serpentes, reptantes*, Devt. 32, 24. Mich. 7, 17. אֶבֶן זֹחֶלֶת *Lapis ſerpentis*, i. e. erucarum ſ. limacum, 1 Reg. 1, 9. Boch. Hieroz. L. I. 9. p. 59.

זִיו vid. in זָוָה.

זיז vid in זוז.

זִיק vid. in זקק.

זַיִת m. *Olea*, *oliva*, *olivetum*, Gen. 8, 11. cft. זֵית Devt. 8, 8. Aff. זֵיתְךָ *Olea tua*, Devt. 24, 20. Pl. זֵיתִים *Oleæ*, Devt. 28, 40. Ar. زَيْت Id. Hinc زَان Oleo condivit.

זָכָה (Ar. زَكَا Purus, pius juftusve fuit. II. Purificavit, fanctificavit; juftificavit.) *Purus*, *mundus fuit*, *purum habuit* f. *pronuntiavit*. Metaph. *Dignus fuit*. KAL, Fut. תִּזְכֶּה *Purus eris*, Pf. 51, 6. PIH. זִכָּה *Purificavit*. Præt. זִכִּיתִי *Purificavi*, Pf. 73, 13. Fut. יְזַכֶּה *Purificabit*, Pf. 119, 9. HITHP. Imp. pl. הִזַּכּוּ *Purificamini*, Jef. 1, 16. At vid. etiam זָכַךְ.

זָכוּ f. CHALD. *Puritas*, Dan. 6, 23. pro זָכוּת.

זָכַךְ (Affine verbo זָכָה) *Purus*, *mundus fuit*. Præt. pl. זַכּוּ *Mundi fuerunt*, Job. 15, 15. NIPH. Imp. pl. הִזַּכּוּ *Purgamini*, Jef. 1, 16. HIPH. הֵזֵךְ *Mundavit*. Præt. וַהֲזִכּוֹתִי & *mundabo*, *purificavero*, Job. 9, 30.

זַךְ & זָךְ m. *Purus*, *mundus*, Lev. 24, 2. Prov. 16, 2. Fem. זַכָּה *Pura*, Ex. 30, 34.

זְכוּכִית f. *Adamas*; qf. gemma puriffima & pretiofiffima, Job. 28, 17. Alii, ut LXX. Targ. & Ar. Vitrum. Al. Cryftallus. Al. Succinum; at nullum horum, ne Jobi quidem aevo tanti effe pretii potuit, ut cum auro componendum effe vifum fuerit.

זָכַר *Meminit*, *memor*, *recordatus fuit*; *mentionem fecit*, *nominavit*, Jef. 26, 13. it. de facrificiis ufurpatum *Odoratus fuit*. Conftr. cum Acc. Ar. ذَكَرَ Idem. Præt. c. Aff. זְכָרָנוּ *Recordatus eft noftri*, Pf. 115, 12. Fem. 2 p. זָכַרְתְּ & זָכַרְתִּי *Recordata es*, Jef. 17, 10. Ez. 16, 22. 43. Part. Ben. pl. זֹכְרֵי *Recordantes*, Pf. 103, 18. Pah. זָכוּר *Recordatus*; memor factus, Hillerus; Pf. 103, 14. Inf. abf. זָכוֹר *Recordando*, Devt. 7, 18. cft. זְכֹר *Recordari*, Gen. 9, 16. זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד *Recordari me*, i. e. cum recorder ego, *quid vita fit* &c. Pf. 89, 48. Aff. זָכְרֵנוּ *Recordari noftrum*, Pf. 137, 1. Imp. זְכֹר *Recordare*, Pf. 25, 7. Plur. זִכְרוּ *Recordamini*, Pf. 105, 5. in paufa זְכֹרוּ Neh. 4, 8. Fut. אֶזְכֹּר, cum ה parag. אֶזְכְּרָה *Recordabor*, Pf. 77, 12. Aff. אֶזְכְּרֵכִי (pro אֶזְכְּרֵךְ, more CHALD.) *Recordabor tui*, Pf. 137, 6. NIPH. נִזְכַּר *Memoratus*, *commemoratus fuit*, *in memoria fuit*; it. fignificatione a nomine petita *Mafculus natus fuit*. Præt. pl. וְנִזְכַּרְתֶּם &

se. Ar. زار pro زور in VI. Conj. Declinavit, deflexit a re; unde زائر Peregrinus. Sic etiam Syr. ܐܙܝܼܐ Aph. Idem. Præt. f. זָרָה *Alienatus est* (sc. halitus meus) Job. 19, 17. Pl. זָרוּ *Alienati sunt*, ib. v. 13. & cum Cholem זֹרוּ qſ. a זרר Pſ. 58, 4. Sed זֹרוּ Eſ. 1, 6. *Repurgata sunt*, vid. זָרָה. זוּרֶה *Dispersum*, Jeſ. 59, 5. item eſt Part. Pyhal a זָרָה. NIPH. נָזוֹר *Alienatus fuit; alienavit se.* Præt. pl. נָזוֹרוּ *Alienaverunt se*, Jeſ. 1, 4. & Ez. 14, 5. PIH. זוֹרֵר. Fut. יְזוֹרֵר 2 Reg. 4, 35. pertinet ad זרר. HOPH. הוּזַר; unde Part. מוּזָר *Alienus factus sum*, Pſ. 69, 9.

זָר m. I. in genere *Alius*, Jeſ. 61, 5. II. in ſpecie, 1) *Alienæ gentis*, Pſ. 81, 10. 2) *Alienæ familiæ*, Job. 19, 15. 3) *Alieni tori*, Prov. 2, 16. 4) *Alieni averſique animi*, Pſ. 54, 5. Pl. זָרִים *Alieni*, Jer. 2, 25. Fem. זָרָה *Aliena*, Prov. 5, 20. Pl. זָרוֹת *Alienæ*, Prov. 22, 14.

II. זור. Ar. ذار pro ذور Faſtidivit, abhorruit. Hinc

זָרָא pro זָרָה f. *Nauſea*, *faſtidium*, Num. 11, 20.

מָזוֹר m. *Idem; Faſtidium, tædium, dolor animi*, Obad. 7. Aff. מְזוֹרוֹ *Dolor ejus*, Hoſ. 5, 13. Sed Jer. 30, 13. vid. זרר.

III. זור *Premere;* hinc *Exprimere, deplere;* Ar. زار pro زير Compreſſit. Hujus verbi quod alias cenſetur eſſe Præt. plur. זֹרוּ *Repurgata sunt*, Eſ. 1, 6. vid. potius ſub זָרָה. Fut. וַיָּזַר & *compreſſit*, Jud. 6, 38. Fem. cum Aff. תְּזוּרֶהָ *Comprimat illud*, Job. 39, 15.

זחח. Ar. زحّ Removit, dimovit ſuo loco. Hinc NIPH. יִזַּח Non *dimovebitur* pectorale, Ex. 28, 28. 39, 21.

זָחַל. Ar. زحل Declinavit, receſſit, ſeceſſit; it. Tardo gradu inceſſit. Hoc cum زحل Recepit, continuit ſe ad latus tentorii, velut abditum locum; it. Fugit (timore perculſus), collatum fundit ſignificatum *Pone alios reptare*, Germ. ſich hinter andere hin verkriechen; & in genere *Repere, ſerpere.* Præt. זָחַלְתִּי *Pone vos reptavi*, Job, 32, 6. Part. pl. cſtr. זֹחֲלֵי *Serpentes*, *reptantes*, Devt. 32, 24. Mich. 7, 17. אֶבֶן זֹחֶלֶת *Lapis ſerpentis*, i. e. erucarum ſ. limacum, 1 Reg. 1, 9. Boch. Hieroz. L. I. 9. p. 59.

זִיו vid. in זִוָּה.

זִז vid in זוז.

זיק

זיק vid. in זקק.

זַיִת m. *Olea*, *oliva*, *olivetum*, Gen. 8, 11. cft. זֵית Devt. 8, 8. Aff. זֵיתְךָ *Olea tua*, Devt. 24, 20. Pl. זֵיתִים *Oleæ*, Devt. 28, 40. Ar. زَيْتٌ Id. Hinc زَانَ Oleo condivit.

זָכָה (Ar. زَكَا Purus, pius juſtusve fuit. II. Purificavit, ſanctificavit; juſtificavit.) *Purus*, *mundus fuit*, *purum habuit* ſ. *pronuntiavit*. Metaph. *Dignus fuit*. KAL, Fut. תִזְכֶּה *Purus eris*, Pſ. 51, 6. PIH. זִכָּה *Purificavit*. Præt. זִכִּיתִי *Purificavi*, Pſ. 73, 13. Fut. יְזַכֶּה *Purificabit*, Pſ. 119, 9. HITHP. Imp. pl. הִזַּכּוּ *Purificamini*, Jeſ. 1, 16. At vid. etiam זָכַךְ.

זָכוּ f. Chald. *Puritas*, Dan. 6, 23. pro זָכוּת.

זָכַךְ (Affine verbo זָכָה) *Purus*, *mundus fuit*. Præt. pl. זַכּוּ *Mundi fuerunt*, Job. 15, 15. NIPH. Imp. pl. הִזַּכּוּ *Purgamini*, Jeſ. 1, 16. HIPH. הֵזַךְ *Mundavit*. Præt. וַהֲזִכּוֹתִי & *mundabo*, *purificavero*, Job. 9, 30.

זַךְ & זָךְ m. *Purus*, *mundus*, Lev. 24, 2. Prov. 16, 2. Fem. זַכָּה *Pura*, Ex. 30, 34.

זְכוּכִית f. *Adamas*; qſ. gemma puriſſima & pretioſiſſima, Job. 28, 17. Alii, ut LXX. Targ. & Ar. Vitrum. Al. Cryſtallus. Al. Succinum; at nullum horum, ne Jobi quidem aevo tanti eſſe pretii potuit, ut cum auro componendum eſſe viſum fuerit.

זָכַר *Meminit*, *memor*, *recordatus fuit*; *mentionem fecit*, *nominavit*, Jeſ. 26, 13. it. de ſacrificiis uſurpatum *Odoratus fuit*. Conſtr. cum Acc. Ar. ذَكَرَ Idem. Præt. c. Aff. זְכָרָנוּ *Recordatus eſt noſtri*, Pſ. 115, 12. Fem. 2 p. זָכַרְתְּ & זָכַרְתִּי *Recordata es*, Jeſ. 17, 10. Ez. 16, 22. 43. Part. Ben. pl. זֹכְרֵי *Recordantes*, Pſ. 103, 18. Pah. זָכוּר *Recordatus*; memor factus, Hillerus; Pſ. 103, 14. Inf. abſ. זָכֹר *Recordando*, Devt. 7, 18. cft. זְכֹר *Recordari*, Gen. 9, 16. זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד *Recordari me*, i. e. cum recorder ego, *quid vita ſit* &c. Pſ. 89, 48. Aff. זָכְרֵנוּ *Recordari noſtrum*, Pſ. 137, 1. Imp. זְכֹר *Recordare*, Pſ. 25, 7. Plur. זִכְרוּ *Recordamini*, Pſ. 105, 5. in pauſa זְכֹרוּ Neh. 4, 8. Fut. אֶזְכֹּר, cum ה parag. אֶזְכְּרָה *Recordabor*, Pſ. 77, 12. Aff. אֶזְכְּרֵכִי (pro אֶזְכְּרֵךְ, more Chald.) *Recordabor tui*, Pſ. 137, 6. NIPH. נִזְכַּר *Memoratus*, *commemoratus fuit*, *in memoria fuit*; it. ſignificatione a nomine petita *Maſculus natus fuit*. Præt. pl. וְנִזְכַּרְתֶּם

& *recordabimini*, Num. 10, 9. Part. pl. נִזְכָּרִים *Commemorati*, Esth. 9, 28. Inf. c. Aff. הִזָּכֶרְכֶם *In memoriam revocari vos*, Ez. 21, 29. Fut. יִזָּכֵר *Commemorabitur*, Pf. 83, 5. fed תִּזָּכֵר (in paufa, pro תִּזָּכֵר) *Mafculum nafcetur*, Ex. 34, 19. HIPH. הִזְכִּיר *Recordari fecit; memoravit, commemoravit, memoriam celebravit.* it. ad facrificia relatum *Adolevit, facrificavit* fc. in memoriam Dei, Jef. 66, 3. Præt. c. Aff. וְהִזְכַּרְתַּנִי & *commemorabis me*, Gen. 40, 14. Part. מַזְכִּיר *Adolens*, Jef. 66, 3. it. *In memoriam revocans*, Gen. 41, 9. unde מַזְכִּיר qf. *Commemorator, Secretarius*, 2 Sam. 8, 16. Pl. מַזְכִּירִים *Commemorantes*, Jef. 62, 6. Fem. מַזְכֶּרֶת Num. 5, 15. Inf. הַזְכִּיר *Commemorare*, 2 Sam. 18, 18. Aff. הַזְכִּירוֹ *Mentionem facere ejus*, 1 Sam. 4, 18. הַזְכִּרְכֶם (qf. ab הַזְכַּר) *Commemorare veftrum*, Ez. 21, 29. Imp. c. Aff. הַזְכִּירֵנִי *Fac me recordari*, Jef. 43, 26. Fut. אַזְכִּיר *Commemorabo*, Ex. 20, 24.

זָכָר m. Ar. ذَكَر, *Mafculus, mas*; ita dictus, quia memoriam familiæ confervat, Gen. 1, 27. Pl. זְכָרִים *Mares*, Ex. 13, 12.

זָכוּר m. *Idem*. Aff. זְכוּרְךָ *Mafculus tuus*, Ex. 23, 17.

זֵכֶר & זֶכֶר m. *Memoria, memoriale, odor*, Pf. 30, 5. Ex. 17, 14. Aff. זִכְרוֹ *Memoria ejus*, Job. 18, 17. it. *Odor ejus*, Hof. 14, 8. Ar. تَذْكار Id. It. *Mentio, nominatio*, Ex. 3, 15. Hof. 12, 6.

זִכָּרוֹן m. *Memoria*, Eccl. 1, 11. Aff. זִכְרוֹנְךָ *Memoria tua*, Jef. 57, 8. Pl. c. Aff. זִכְרוֹנֵיכֶם *Memoriæ veftræ*, Job. 13, 12.

זִכְרוֹנָה f. *Idem*. Unde pl. זִכְרֹנוֹת *Memoriæ*, Esth. 6, 1.

זִכְרֹן m. *Memoria, monimentum*, Ex. 39, 7.

אַזְכָּרָה f. 1) *Monimentum, recordatio*, Lev. 24, 7. 2) *Suffimentum, odoramentum*. Aff. אַזְכָּרָתָהּ *Suffimentum ejus*, Num. 5, 26.

זלג. Ar. زلق Acutum fuit. II. Margine vel ora acuminatum reddidit; unde etiam زُولَق Mucro cujusque rei. Hinc

מַזְלֵג m. *Fufcina*, 1 Sam. 2, 14.

מִזְלָגָה f. *Idem*; unde Pl. מִזְלָגוֹת *Fufcinæ*, Ex. 38, 3. Aff. מִזְלְגֹתָיו *Fufcinæ ejus*, Ex. 27, 3.

I. זלל. Ar. زلّ Cæfpitavit, nutavit; it. Peccavit, deliquit; unde

unde Verbum quadratum زلزل Tremere fecit, commovit. Hinc Part. זֹלֵל *Flagitiosus*, Devt. 21, 20. Prov. 23, 21. In Specie cum בָּשָׂר *Scortator*, Prov. 23, 20. Pl. זוֹלְלִים *Flagitiosi*, Prov. 28, 7. NIPH. Præt. pl. נָזֹלּוּ pro נָזֹלוּ (ut נָגֹלּוּ Jes. 34, 4.) *Commoti, nutantes facti essent*, Jes. 63, 19. LXX. τρέμας τήξεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Al. male Fluxerunt, diffluxerunt, a נָזַל. חַזְלִי Jer. 11, 36. vid. in אָזַל.

II. זָלַל. Ar. ذل Abjectus, vilis fuit. Enervatus fuit. II. Pass. Deorsum pependit v. g. racemus dactylorum. It. تذلذل Mollis fuit. Hinc

זוֹלֵל m. *Vilis*, Jer. 15, 19. Fem. זוֹלֵלָה Thr. 1, 11. Plur. m. זוֹלְלִים *Viles*, Prov. 28, 7.

זֻלּוּת f. *Vilitas, res vilis*. Plur. זֻלּוֹת *Vilitates*, Pf. 12, 9. In aliis editionibus legitur Singulariter זֻלּוּת Vilitas.

זַלְזַלִּים m. pl. *Surculi, stolones*, Jes. 18, 5. dicti a dependentia.

זִלְעָפָה f. זַלְעָפָה f. *Ventus lethifer*; (fortasse, qui alio nomine apud Arabes سموم appellatur, vid. Büschingii Asia p. 163.) vocabulo quippe composito ex زل Extulit se f. ortus est ignis, & عف Interemit subito, scil. Æstus pestifer; perinde ut سموم quoque ignis pestifer dicitur. Pf. 119, 53. Pl. זַלְעָפוֹת *Venti lethiferi*, Pf. 11, 6. Thr. 5, 10. Al. Procella; fortasse, qui etiam Arab. ازلعي nominatur, & est Zephyrus vehementiori flatu flans.

I. זָמַם *Cogitavit, induxit in animum, decrevit, constituit*. Ar. سم Proposuit sibi, intendit. Præt. זָמַם Devt. 19, 19. זָמַמְתִּי & זַמּוֹתִי *Cogitavi*, Zach. 8, 14. Pf. 17, 3. Pl. זָמָמוּ (in pausa) *Cogitaverunt*, Pf. 31, 14. Part. זֹמֵם *Cogitans*, Pf. 37, 12. Conv. Lat. Sumo, præsumo.

זִמָּה f. *Cogitatio, propositum*. Pl. cum Aff. זִמֹּתַי *Cogitationes, consilia mea*, Job. 17, 11.

מְזִמָּה f. *Propositum, cogitatio*, Prov. 1, 4. 3, 21. Aff. מְזִמָּתוֹ *Propositum ejus*, Jer. 51, 11. Pl. מְזִמּוֹת *Cogitationes*, Jer. 23, 20. Aff. מְזִמּוֹתָיו *Cogitationes ejus*, Pf. 10, 4.

II. זמם. Ar. زم Vituperavit. IV. Egit f. fecit, quod vituperio dignum esset. Hinc

זִמָּה f. *Deliberatum scelus, flagitium, vituperium*, Lev. 18, 17. cst. זִמַּת Ez. 23, 21. Aff. זִמָּתֵךְ *Scelus tuum*, Ez. 16, 58. זִמָּתְכֶנָה, cum ה parag. *Scelus vestrum*, Ez. 23, 48.

זָמָם m. *Scelerata cogitatio, scelus*. Aff. זְמָמוֹ *Scelus ejus*, Pf. 140, 9.

מְזִמָּה f. *Scelus*, Pf. 21, 12. Cum ה parag. מְזִמָּתָה Jer. 11, 15. quæ verba sic expono: Quid dilecto meo domi meæ, quod faciunt eam scelus multi? Carnem sacram auferunt a te; quandoquidem malo tuo aliquando exultabis tu. Pl. מְזִמּוֹת *Scelera*, Pf. 37, 7. Ar. مذمة Res vituperio digna.

זְמַן m. *Tempus*, propr. determinatum, præfinitum; in pausa זְמָן Eccl. 3, 1. Aff. זְמַנָּם *Tempus statutum eorum*, Esth. 9, 27. Plur. c. Aff. זְמַנֵּיהֶם *Tempora statuta eorum*, Esth. 9, 31. Ar. زمن Idem.

זְמַן & זִמְן m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 16. 7, 12. Emph. זִמְנָא Dan. 3, 7. Plur. זִמְנִין *Tempora determinata*, Dan. 6, 11. Emph. זִמְנַיָּא Dan. 2, 21.

זָמַן PYH. Part. pl. m. מְזֻמָּנִים *Constituta, præfinita, designata* v. g. tempora, Neh. 10, 35. Plur. f. מְזֻמָּנוֹת ib. 13, 31. Ar. زمن III. Præfinivit tempus.

הִזְדַּמַּן ITHP. Chald. unde הִזְדַּמִּנְתּוּן *Tempus præfinitis*, Dan. 2, 9. & Keri הִזְמִנְתּוּן ex Aph.

I. זָמַר *Putavit, præcidit.* (Ar. زبر mutato מ in ב, Idem. Unde vel زبور Psalterium Davidis.) Fut. תִזְמֹר *Præcides*, Lev. 25, 3. NIPH. נִזְמַר *Putatum, amputatum fuit*. Fut. יִזָּמֵר *Amputabitur*, Jes. 5, 6.

זְמוֹר m. *Palmes, surculus, propago*. Pl. c. Aff. זְמֹרֵיהֶם *Palmites eorum*, Nah. 2, 3.

זְמוֹרָה f. *Idem, ramus, virga*, Num. 13, 23. Ez. 8, 17. scil. *Et ecce prætendentes sunt virgam vultui suo;* nimirum adorantes solem f. ignem. Cft. זְמֹרַת Jes. 17, 10.

מְזַמְּרָה

מַזְמֵרָה f. δρέπανον. Unde Pl. מַזְמֵרוֹת *Falces putatoriæ, vinitoriæ, cultri*, Jef. 18, 5. Aff. מַזְמְרוֹתֵיכֶם *Falces veſtræ*, Joël. 4, 10.

II. זָמַר. Ar. زمر Cecinit voce vel inſtrumento, pec. fiſtula. Hinc PIH. זִמֵּר *Pſallit, cecinit*. Inf. זַמֵּר *Pſallere*, Pſ. 92, 2. & זַמְּרָה Pſ. 147, 1. Imp. pl. זַמְּרוּ *Pſallite*, Pſ. 9, 12. in pauſa זַמֵּרוּ Pſ. 33, 2. Fut. אֲזַמֵּר *Pſallam*, Jud. 5, 3. cum ה parag. אֲזַמְּרָה Pſ. 9, 3. in pauſa אֲזַמֵּרָה Pſ. 18, 50. Aff. אֲזַמֶּרְךָ *Pſallam tibi*, Pſ. 57, 10. in pauſa & cum ‍ֶ parag. אֲזַמְּרֶךָּ Pſ. 138, 1.

זָמִיר m. *Cantus, cantillatio*, ut avium, Cant. 2, 12. cſt. זְמִיר Jef. 25, 5.

זְמִירָה f. *Cantatio, cantus*. Pl. זְמִירוֹת *Cantationes*, Job. 35, 10.

זִמְרָה f. 1) *Pſalmodia, cantus, carmen*, Pſ. 98, 5. cſt. זִמְרַת Am. 5, 23. 2) *Præfecti*, i. e. Laudatiſſimi, die Auserleſenſte, Gen. 43, 11.

זִמְרָת pro זִמְרָאת f. *Pſalmodia, cantus, carmen*, Jef. 12, 2. Ex. 15, 2.

מִזְמוֹר m. *Pſalmus, carmen*, Pſ. 3, 1. Ar. مزمور Idem.

מְזַמְּרָה f. Unde Pl. מְזַמְּרוֹת (Pſalteria, inſtrumenta muſica, 2 Reg. 12, 14. 2 Chr. 4, 22. Jer. 52, 18. 1 Reg. 7, 50. ſecundum nonnullos; ſed potius) *Forcipes*, utpote quibus de ellychnio igni exuſtum amputatur & præciditur, quibusque rectius cum iſtis miniſterii in templo ſacri ſupellectilibus convenit, quam cum inſtrumentis quibuscunque aliis. Proinde etiam Chaldæo eſt מְזַמְּרִין aut מְזַמְּרַיָּא h. e. Amputantes, a זְמַר Putavit, amputavit, vid. Buxtorfii Lexicon Chaldaico-Thalmud. ad hanc vocem; verum quoque LXX. interpretibus λυχνίαι, ceu ſupellectilia, quæ ad candelabra pertinent.

זַמָּר m. Chald. *Cantor, muſicus*. Pl. emph. זַמָּרַיָּא *Cantores*, Eſr. 7, 24.

זְמָרָא f. Chald. *Muſica*, Dan. 3, 5. 7. 10. 15.

III. זֶמֶר m. Vulg. Camelopardalis; Ar. زرافة, Hiſpan. Giraffa, Devt. 14, 5. Rectius vero *Rupicapra*, ab Ar. زمر Evaſit, fugit. Camelopardalis enim in ſola Æthiopia invenitur, aut in media Africæ parte. Al. Alce.

זַן Chald. vid. זוּן.

זנב. Ar. ذنب Pone secutus fuit. Hinc

זָנָב m. *Cauda*, Jud. 15, 4. Aff. זְנָבוֹ *Cauda ejus*, Job. 40, 17 Ar. ذنب Idem.

זְנָבָה f. *Idem*; unde Pl. זְנָבוֹת *Caudæ*, Jud. 15, 4. cst. זַנְבוֹת Jes. 7, 4. Hinc

זִנֵּב PIH. *Cauda truncavit*. Præt. pl. וְזִנַּבְתֶּם & *cauda truncabitis*, Jos. 10, 19. Fut. וַיְזַנֵּב & *cauda truncavit*, Devt. 25, 18

I. זָנָה *Scortatus est*. (Ar. زنى Id.) Constr. cum על, מן, אל, את, ב, אחרי. Præt. fem. זָנְתָה *Scortata est*, Gen. 38, 24 Part. זוֹנָה *Scortans*, Ps. 73, 27. Plur. זוֹנִים *Scortantes*, Lev. 17, 7 Fem. pl. זוֹנוֹת Ez. 6, 9. Inf. abs. זְנֹה *Scortando*, Hos. 1, 2. cst זְנוֹת *Scortari*, Lev. 20, 5. Aff. זְנוּתֵךְ *Scortari tuum*, Ez. 23, 30 Fut. cum Aff. וַתִּזְנִים & *scortata es cum illis*, Ez. 16, 28. תִּזְנֶה *Scortatur*, Lev. 19, 29. apoc. וַתִּזֶן & *scortata est*, Jer. 3, 8 & cum י parag. וַתִּזְנִי ib. v. 6. PYH. זוּנָּה (pro זֻנְּתָה) *Scortatio peracta est*, Ez. 16, 34. HIPH. הִזְנָה *Scortatus est*; it. *Scortari fecit*. Præt. הִזְנֵית *Scortatus es*, Hos. 5, 3. Inf. הַזְנוֹת *Scortari* 2 Chr. 21, 13. & הַזְנֵה Hos. 4, 18. Fut. apoc. וַיֶּזֶן & *scortari fecit* 2 Chr. 21, 11. fem. וַתַּזְנֶה *Idem*, ib. v. 13.

זוֹנָה f. *Scortum, meretrix*, Lev. 21, 7. Jos. 2, 1. coll. Eb 11, 31. Pl. זוֹנוֹת *Meretrices*, 1 Reg. 3, 16.

זְנוּת f. *Scortatio*, Hos. 4, 11. Aff. זְנוּתָם *Scortatio eorum* Ez. 43, 7. Pl. c. Aff. זְנוּתַיִךְ *Scortationes tuæ*, Jer. 3, 2.

תַּזְנוּת f. *Idem*. Aff. תַּזְנוּתָם *Scortatio eorum*, Ez. 23, 8. Pl. Aff. תַּזְנוּתֶיהָ *Scortationes ejus*, Ez. 23, 7.

II. זנה. Aethiop. *Zanawa*, Odorem spiravit. Hinc

זָנִים Pl. m. (a Sing. זָנֶה) *Odoramenta*, 2 Chr. 16, 14. A Species.

זָנַח *Abjecit, rejecit, repulit; deseruit*. (Ar. زنخ Pepulit. زنخ Corruptum, rancidum fuit, foetuit. Hinc fortasse illa significatio, scil. Rejecit s. repulit ut corruptum.) Præt. זָנַח Hos. 8, Fut. יִזְנַח *Rejiciet*, Thr. 3, 31. HIPH. Præt. הִזְנִיחַ *Abjecit*, 2 Chr. 29, 19. Aff. הִזְנִיחָם *Abjecit eos*, 2 Chr. 11, 14. Pl. הֶאֶזְנִיחוּ p. הִזְנִיחוּ *Repulerunt*, i. e. *interceperunt*, Jes. 19, 6. Fut. cum A יַזְנִיחֲךָ *Rejiciet te*, 1 Chr. 28, 9.

I.

I. זָנַן (conv. cum זָנָה) *Scortatus est.* Hinc זְנֻנִים m. Pl. זְנוּנִים *Scortationes*, Hos. 1, 2. cft. זְנוּנֶי 2 Reg. 9, 22. Aff. זְנוּנַיִךְ *Scortationes tuæ*, Ez. 23, 29.

II. זנן. Ar. ضنّ Putavit; unde etiam ضِنّ Similis proprietate, i. e. ejusdem Speciei. Sic etiam Syr. ܙܢܐ Species. Hinc זַן (in pausa זָן) m. *Species*, Ps. 144, 13. Sed זַנִּים Odoramenta, 2 Chr. 16, 14. vid. in זָנָה. Al. Cibus, alimentum.

זנק. Ar. سنق Gravatus fuit lacte. IV. Ut exultaret, ac protervum fecerunt bona. Sic etiam Chald. סנק Implevit. Hinc PIH. זִנֵּק *Exultavit præ satietate* v. g. cibi, prædæ, bonorum &c. Fut. יְזַנֵּק Devt. 33, 22. LXX. ἐκπηδᾶν, Exultare; ut sensus sit: Dan instar leonis *exultabit* (exsatiatus præda) de Basan. cf. Jud. 18, 1. 2 sqq. Alii, ut Bochartus, quod eodem tendit, deducunt ab Ar. زنق Assiliit, f. نزق Ad summum impletus fuit. Aliis perperam, Effluet; erumpet; rapiet &c.

זָעַךְ, unde sine dubio in Arabica dialecto adhuc superstes زعكوك Brevis, qs. succisus. Hinc NIPH. נִזְעַךְ *Abbreviatus est.* Præt. pl. נִזְעָכוּ (in pausa) *Abbreviati sunt*, Job. 17, 1. Conv. Chald. דְּעַךְ Exstinctus est; it. Succidit.

I. זָעַם *Indignatus fuit; execratus, detestatus est.* (Ar. زغم Iratus in sermone fuit, cum ira locutus est.) Constr. cum Acc. & part. עַל. Præt. זָעַמְתָּה *Indignatus es*, Zach. 1, 12. Part. Ben. זֹעֵם *Indignans*, Ps. 7, 12. Pah. cft. זְעוּם *Exosus, perosus*, Prov. 22, 14. Fem. זְעוּמָה *Exosa, perosa*, Mich. 6, 10. Imp. cum ה parag. זֹעֲמָה *Detestare*, Num. 23, 7. Fut. אֶזְעֹם *Detestabor*, Num. 23, 8. Plur. c. Aff. יִזְעָמוּהוּ *Detestabuntur eum*, Prov. 24, 24. NIPH. Part. pl. נִזְעָמִים *Indignabundi*, Prov. 25, 23.

זַעַם m. *Indignatio, ira*, Jes. 10, 25. Aff. זַעְמִי *Indignatio mea*, Jes. 10, 5. זַעְמֶךָ *Indignatio tua*, Ps. 102, 11.

II. זעם. Ar. زعم Dixit, pec. ex opinione. Hinc V. Falso dixit, mentitus est.

זַעַם m. *Falsitas* v. g. linguæ, *perfidia*, Hos. 7, 16.

זָעַף *Indignatus, perturbatus fuit.* Conv. Syr. ܙܥܦ, nec non Ar. زعف in II. Iratus fuit. Part. pl. פָּנִים זֹעֲפִים *Vultus perturbatus*,

batus, *tetricus*, Dan. 1, 10. Inf. constr. cum Aff. זַעְפּוֹ *Indignari ejus*, 2 Chr. 26, 19. Fut. יִזְעַף *Indignabitur*, Prov. 19, 3.

זָעֵף m. *Indignabundus*, 1 Reg. 20, 43.

זַעַף m. *Indignatio*, *animi conturbatio*, *ira*, Mich. 7, 9. Aff. זַעְפּוֹ *Indignatio ejus*, Jon. 1, 15.

זעק *Clamavit*. (Conv. cum צעק; conveniunt etiam Ar. زعق & صعق Exclamavit præ terrore.) Præt. זָעַקְתִּי *Clamavi*, Pf. 142, 6. Pl. זָעֲקוּ *Clamaverunt*, Pf. 22, 6. Inf. cft. זְעֹק *Clamare*, 1 Sam. 7, 8. Imp. זְעַק *Clama*. Ez. 21, 12. Pl. זַעֲקוּ *Clamate*, Jud. 10, 14. in paufa זְעָקִי (fec. Keri) Jer. 48, 20. Fut. אֶזְעַק *Clamabo*, Jer. 20, 8. Pl. c. Aff. וַיִּזְעָקוּךָ & *inclamarunt te*, Neh. 9, 28. NIPH. נִזְעַק *Clamans factus eft*. Præt. נִזְעָקְתָּ (in paufa) *Clamans factus es*, Jud. 18, 23. Pl. נִזְעֲקוּ *Clamantes facti funt*, ib. v. 22. Fut. וַיִּזָּעֵק & *clamans factus eft*, 1 Sam. 14, 20. HIPH. הִזְעִיק *Conclamavit*, *convocavit*, *claßicum cecinit*. Inf. הַזְעִיק *Convocare*, 2 Sam. 20, 5. Imp. הַזְעֵק *Convoca*, ib. v. 4. Fut. וַיַּזְעֵק & *convocavit*, Jud. 4, 10.

זְעַק Chald. *Idem*. Peh. זָעִק *Clamans*, Dan. 6, 21.

זְעַק Inf. KAL, *Clamare* f. *Clamor*. Aff. זַעֲקֵךְ (in paufa) *Clamor tuus*, Jef. 30, 19.

זְעָקָה f. *Clamor*, Efth. 4, 1. cft. זַעֲקַת Gen. 18, 20. Aff. זַעֲקָתָם *Clamor eorum*, Neh. 5, 6.

זער. Syr. ܙܥܪ Minutus, diminutus fuit. Sic etiam Ar. زعر Pauci, rari fuere. Paucos f. pauca habuit.

זְעֵיר m. *Modicum*, *pufillum*, *parumper*, *paulifper*, Jef. 28, 10. Job. 36, 2.

זְעֵירָה f. Chald. *Parvum*, Dan. 7, 8.

מִזְעָר m. *Res parva*; *parvum tempus*, Jef. 10, 25. 24, 6.

זֶפֶת m. *Pix*; (quemadmodum Ar. زفت unde زفت Picavit.) Ex. 2, 3. Jef. 34, 9.

זקן. Ar. ذقن Mentum; unde ذقن Qui habet mentum pendulum, decrepitus, fenex; ut & Chald. דְּקַן m. Barba; it. Senex. Hine etiam

זָקֵן m. *Senex, ſenior;* πρεσβύτης, Thr. 2, 21. cſt. זְקַן Gen. 24, 2. Pl. זְקֵנִים *Senes*, Job. 32, 9. cſt. זִקְנֵי Ex. 3, 16. Aff. זְקֵנֵינוּ *Senes noſtri*, Joſ. 9, 11. Fem. pl. זְקֵנוֹת *Vetulæ*, Zach. 8, 4.

זָקֵן *Senuit, conſenuit.* Præt. זָקֵן Gen. 27, 1. Fem. זָקְנָה Prov. 23, 22. Fut. וַיִּזְקַן *& ſenuit*, 2 Chr. 24, 15. HIPH. הִזְקִין *Idem.* Fut. יַזְקִין *Seneſcet*, Job. 14, 8.

זָקָן m. *Barba*, Jeſ. 15, 2. cſt. זְקַן 2 Sam. 20, 9. Aff. זְקָנִי *Barba mea*, Eſr. 9, 3.

זֹקֶן m. *Senium, ſenectus*, Gen. 48, 10.

זְקֻנִים m. pl. *Senectus*, Gen. 37, 3. Aff. זְקֻנָיו *Senectus ejus*, Gen. 21, 2.

זִקְנָה f. *Idem*, Pſ. 71, 9. cſt. זִקְנַת 1 Reg. 11, 4. Aff. זִקְנָתָהּ *Senectus ejus*, Gen. 24, 36.

זָקַף *Erexit.* (Syr. ܙܩܦ Erexit inclinatum, proſtratum.) Part. זֹקֵף *Erigens*, Pſ. 146, 8. Peh. CHALD. יִזְדְקִף *& erigetur*, Eſr. 6, 11.

I. זָקַק (ab Ar. زِقّ Uter ad vinum ſ. lac recondendum, immo & butyrum faciendum; ſaccus; unde זקק Hebr. qſ. ſaccare, colare, percolare, vid. Schultenſius ad Gramm. Erpen. p. 322.) 1) *Fudit, infudit in utrem.* 2) Hinc *Percolavit, defæcavit, purgavit.* Fut. pl. יָזֹקּוּ *Liquant*, Job. 28, 1. It. *Jactavit ſ. agitavit utrem ad butyrum faciendum.* PIH. זִקֵּק *Liquavit, liquando purgavit.* Præt. וְזִקַּק *& liquabit*, Mal. 3, 3. PYH. זֻקַּק *Defæcatum, percolatum fuit.* Part. מְזֻקָּק *Defæcatum*, Pſ. 12, 7. Plur. שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים *Grumæ lactis*, i. e. butyrum qſ. utrificatum, Jeſ. 25, 6.

II. זִיק m. (pro נְזִיק, ad formam נָשִׂיא, ab Ar. نزق Efferbuit) unde Pl. fem. זִיקוֹת *Tela incendiaria*, Jeſ. 50, 11. LXX. φλόξ. Conv. Syr. ܙܝܩܐ Lanceæ igneæ, Sap. 5, 22.

זֵק m. unde Pl. זִקִּים *Idem*, Prov. 26, 18.

III. זקק. Ar. ضاق pro ضقّ Anguſtus, arctus fuit; it. Arctavit, arcte habuit quem, conſtrinxit; unde etiam Chald. זקק Vinxit, ligavit. Hinc

זֵק m. unde Pl. זִקִּים *Catenæ, manicæ ferreæ, vincula manuum;*

nuum; a coarctatione dicta, Job. 36, 8. Vel זִקִּים est pro אֲזִקִּים ab Ar. أزق Coarctatus fuit, Jer. 40, 1. 4. quod vide s. l.

זֶרַא vid. זור.

זרב. Ar. ذرب Fluxit, diffluxit, vide l. ut nix aut glacies. Hinc PYH. זֹרַב *Diffluere facta est* v. g. nix. Fut. pl. יְזֹרְבוּ *Diffluent*, Job. 6, 17. LXX. recte τακεῖσα, a τήκω, liquefacio. Metaph. Calamitatibus franguntur. Alii male deducunt a Syr. ܙܪܒ Coarctavit, continuit, verba Jobi exponentes Coarctantur.

זרד. Syr. ܙܪܕ Seminavit. Hinc

זֶרֶד m. *Sarmentum;* נַחַל זֶרֶד *Vallis sarmentorum;* Targ. quæ multas produxit salices & mandragoras, Num. 21, 12. Devt. 2, 13.

זָרָה *Ventilavit, sparsit, dispersit;* Hinc etiam *Repurgavit.* Conv. Ar. ذرى Ventilavit; ventilando repurgavit. KAL, Part. זֹרֶה *Ventilans*, Ruth. 3, 2. Inf. cst. זְרוֹת *Ventilare*, Jer. 4, 11. Imp. זְרֵה *Disperge*, Num. 17, 2. Fut. c. Aff. וְאֶזְרֵם *& dispersi eos*, Jer. 15, 7. Apoc. וַיִּזֶר *& dispersit*, Ex. 32, 20. NIPH. נִזְרָה *Dispersus fuit.* Inf. c. Aff. בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם (pro בְּהִזָּרוֹתְכֶם) *Dispergi vos*, Ez. 6, 8. Fut. pl. וַיִּזָּרוּ *& dispersi sunt*, Ez. 36, 19. PIH. זֵרָה *Dispersit.* Præt. c. Aff. זֵרָם *Dispersit eos*, 1 Reg. 14, 15. זֵרִיתָנוּ *Dispersisti nos*, Ps. 44, 12. Sed זֵרִיתָ Cingis, vid. in זר sub נזר. Part. מְזָרֶה *Dispergens*, Jer. 31, 10. Pl. m. מְזָרִים *Sidera spargentia*, intell. ventos cientia, Job. 37, 9. Inf. זָרוֹת *Dispergere*, Ez. 20, 23. Fut. אזרה (pro אֲזָרֶה) *Dispergam*, Lev. 26, 33. PYH. Præt. pl. זֹרוּ *Distracti sunt*, Ps. 58, 4. Part. זורה pro מְזוֹרָה *Ventilatum*, Jes. 30, 24. Sed זֹרֶה est pro זוֹרֶה *Dispergens*, Jes. 59, 5. nimirum Part. Benoni. Fem. מְזֹרָה *Expansum*, Prov. 1, 17. Fut. יְזֹרֶה *Spargetur*, Job. 18, 15. תְּזָרֵנִי 2 Sam. 22, 40. vid. in אזר.

זָר m. unde Plur. זָרִים *Ventilatores*, Jer. 51, 2.

מִזְרֶה m. *Ventilabrum*, Jer. 15, 7. Jes. 30, 24.

זֶרֶת f. *Spithama;* a sparsione digitorum dicta, Es. 40, 12. Mensura 3 palmorum minorum.

זַרְזִיר m. *Gallus gallinaceus;* ab Ar. زرزر Cecinit voce sua, Prov. 30, 31. זַרְזִיר מָתְנַיִם *Gallus lumborum*, i. e. non elumbis s. non castratus; (nam Ar. متن dixit Exsectis testiculis castravit; & متن Firmus & solidus fuit.) LXX. ἀλέκτωρ; it. Chald. אַבְבָּא Gal-

Gallus gallinaceus. Sermo enim eft 1) de Animali, 2) de animali ftrenue incedente. Al. Accinctus lumbis vel homo vel equus; Al. Canis venaticus; Al. Apis; Al. Pardus f. leopardus; Al. Sturnus f. turdus; Al. Zebra.

זָרַח *Ortus, exortus fuit; apparuit.* Ar. زرح Movit de loco in locum, i. e. Prodiit. Syr. ܙܪܚ Id. quod Hebr. Exortus eft. Præt. זָרַח (in paufa) Jef. 60, 1. Part. זֹרֵחַ *Oriens*, Eccl. 1, 5. Inf. cft. זְרֹחַ *Oriri*; Jud. 9, 33. Fut. יִזְרַח *Orietur*, 2 Sam. 23, 4.

זֶרַח m. *Ortus, adparitio orientis folis*, Jef. 60, 3.

מִזְרָח m. *Ortus, oriens; pars mundi folis orientis*, Neh. 3, 26. cft. מִזְרַח Jof. 1, 15. Cum ה locali מִזְרָחָה & מִזְרָחָה *Orientem verfus*, Ex. 27, 13. Devt. 4, 41.

אֶזְרָח m. *Indigena;* in genere Quidquid in fua terra eft, ubi ortum fuit, v. g. homo, arbor &c. Pf. 37, 35. cft. אֶזְרַח Ex. 12, 19.

זָרַם *Abripuit.* Sic Ar. زرم ut & صرم Abripuit; it. Abruptus fuit. Præt. c. Aff. זְרַמְתָּם *Abripuifti eos*, Pf. 90, 5. PYH. Præt. pl. זֹרְמוּ *Abruptæ funt* (in aquas), Pf. 77, 18. Al. Exundarunt.

זֶרֶם m. propr. Ruptura aquarum v. g. e nubibus, ftagno &c. *Cataracta;* it. *Inundatio*, Hab. 3, 10. ein Wolkenbruch, Ausbruch des Waffers.

זָרִים m. *Extranei*, Jef. 1, 7. LXX. ἀλλότριοι. Vulg. Hoftes. vid. זוּר.

זִרְמָה f. *Fluxus*, fc. feminalis. Cft. זִרְמַת Ez. 23, 20. Aff. זִרְמָתָם *Fluxus eorum*, ib.

I. זָרַע *Seminavit, fparfit femen; confevit.* Ar. زرع Id. It. *Infevit.* Præt. וְזָרַעְתִּי *& conferam*, Jer. 31, 27. Aff. וּזְרַעְתִּיהָ *& conferam eam*, Hof. 2, 25. Part. זֹרֵעַ *Seminans*, Prov. 22, 8. Pah. זֹרֵעַ *Sparfa* v. g. lux, Pf. 97, 11. Fem. זְרוּעָה *Confita*, Jer. 2, 2. Inf. cft. זְרֹעַ *Seminare*, Jef. 28, 24. Imp. זְרַע *Semina*, Eccl. 11, 6. Fut. cum ה parag. אֶזְרְעָה *Seram*, Job. 31, 8. Aff. תִּזְרָעֶנּוּ *Inferes eum*, Jef. 17, 10. NIPH. נִזְרַע *Seminatum fuit.* Fem. וְנִזְרְעָה *& conferetur*, Num. 5, 28. Pl. וְנִזְרַעְתֶּם *& conferemini*, Ez. 36, 9. Fut. יִזָּרֵעַ & יִזָּרַע *Seminabitur*, Lev. 11, 37. Nah. 1, 14. PYH. זֹרַע *Satus eft.* Præt. pl. in paufa זֹרָעוּ *Sati funt*, Jef. 40, 24. HIPH. הִזְרִיעַ *Semen-*

Sementavit, feminificavit. Part. מַזְרִיעַ *Sementans*, Gen. 1, 11. Fut. תַּזְרִיעַ *Sementabit*, Lev. 12, 2.

זֶרַע m. *Semen.* Cft. זֵרַע Num. 11, 7.

זֶרַע m. *Semen; fementis; ftirps, pofteritas.* Aff. זַרְעוֹ *Semen fuum*, Gen. 1, 11. זַרְעֲךָ (in paufa זַרְעֶךָ Gen. 15, 5.) *Semen tuum*, Gen. 3, 15. Pl. c. Aff. זַרְעֵיכֶם *Semina veftra*, 1 Sam. 8, 15.

זְרַע m. Chald. *Semen*, Dan. 2, 43.

זֵרוּעַ m. *Satum, fativum*, Lev. 11, 37. Pl. c. Aff. זֵרוּעֶיהָ *Sata fua*, Jef. 61, 11.

מִזְרָע m. *Sementis.* cft. מִזְרַע Jef. 19, 7.

זֵרְעוֹן m. *Legumen.* Pl. זֵרְעֹנִים *Legumina*, Dan. 1, 16.

זֵרוּעַ m. *Legumen.* Pl. זֵרֹעִים *Legumina*, Dan. 1, 12.

זְרוֹעַ f. (hinc Ar. ذرع Cubito menfus fuit; Manum expandit) *Brachium, lacertus, armus*, Devt. 33, 20. it. *Auxilium*, Pf. 83, 9. it. *Exercitus*, Dan. 11, 15. 31. it. *Alveus fluvii*, ib. v. 22. Aff. זְרוֹעוֹ *Brachium ejus*, Jef. 30, 30. Pl. זְרֹעִים *Brachia*, Dan. 11, 31. cft. זְרֹעֵי Gen. 49, 24.

זְרוֹעָה f. *Idem.* Pl. זְרֹעוֹת *Brachia*, Devt. 33, 27. Aff. זְרוֹעֹתֵיכֶם *Brachia veftra*, Ez. 13, 20.

אֶזְרוֹעַ f. *Idem*, Jer. 32, 21. Aff. אֶזְרֹעִי *Brachium meum*, Job. 31, 22.

דְּרוֹעַ f. דְּרָע f. Chald. *Idem.* Pl. דְּרָעִין *Brachia*, Dan. 2, 32.

אֶדְרָע f. *Idem*, Chald. Efr. 4, 23.

זָרַף. Ar. ذرف Deftillavit; it. Effudit. Hinc

זַרְזִיף m. (quippe compofitum ex ذرف & صيف Æftas) *Effufio* i. e. pluvia *aeftiva*, Pf. 72, 6. Al. Fecundatio terræ; Al. Herba excifa; Al. Pluvia aliena; Al. Sciffura.

זָרַק *Sparfit, adfperfit, infperfit, confperfit.* Præt. זָרַק Ex. 24, 6. Part. זֹרֵק *Spargens*, Lev. 7, 14. Inf. cft. זְרֹק *Spargere*, Ez. 43, 18. Imp. זְרֹק *Sparge*, Ez. 10, 2. Fut. תִּזְרֹק *Sparges*, Num. 18, 17. PYH. Præt. זֹרַק *Sparfus eft*, Num. 19, 13. Ar. زرق Effudit, infudit. Injecit v. g. medicamentum per fyringam.

מִזְרָק m. *Crater, pelvis, phiala*, Num. 7, 13. Pl. מִזְרָקִים *Crateres*, Zach. 14, 20. cft. מִזְרְקֵי Am. 6, 6.

מִזְרָקָה f. *Idem.* Pl. מִזְרָקוֹת *Crateras*, 1 Reg. 7, 40. Aff. מִזְרְקֹתָיו *Crateres ejus*, Ex. 27, 3.

I. זרר

I. זרר *Obligavit.* Ar. زر Nodo aut fibula adſtrinxit. Hinc מְזוֹר m. *Obligatio*, Jer. 30, 13.

II. זרר. Ar. زر Arcte compreſſit oculos. Hinc PIH. Fut. יְזוֹרֵר *Compreſſit oculos & labia*, 2 Reg. 4, 35. Al. Sternutavit.

זֵר m. *Limbus*, ut Ar. زر qſ. qui comprimit menſam. Ex. 25, 11. 24.

ח

חבא. Ar. خبأ Occultavit. II. Clam habuit. Hinc NIPH. נֶחְבָּא *Occultavit ſe, latuit*, 2 Sam. 17, 9. etiam per Patach נַחְבֵּיתָ *Occultaſti te*, Gen. 31, 27. Pl. נֶחְבְּאוּ *Occultarunt ſe*, Jof. 10, 27. in pauſa נֶחְבָּאוּ Job. 29, 8. וְנַחְבֵּתֶם *& occultabitis vos*, Joſ. 2, 16. Part. pl. נֶחְבָּאִים *Abſconditi*, Joſ. 10, 17. Inf. הֵחָבֵא & הֵחָבֵה *Abſcondere ſe*, Dan. 10, 7. 1 Reg. 22, 25. Fut. וָאֵחָבֵא *& abſcondidi me*, Gen. 3, 10. PYH. Præt. pl. חֻבָּאוּ *Occultati ſunt*, Job. 24, 4. HIPH. הֶחְבִּיא *Occultavit*. Præt. cum Aff. הֶחְבִּיאָנִי *Occultavit me*, Jeſ. 49, 2. הֶחְבִּאַתָה (pro הֶחְבִּיאָה Joſ. 6, 25.) *Occultavit*, ib. v. 17. Fut. וַתַּחְבִּא *& occultavit*, 2 Reg. 6, 29. HOPH. Præt. pl. in pauſa הָחְבָּאוּ *Occultati ſunt*, Eſ. 42, 22. HITHP. הִתְחַבֵּא *Abſcondit ſe*. Præt. pl. הִתְחַבְּאוּ *Abſconderunt ſe*, 1 Sam. 14, 11. Part. מִתְחַבֵּא *Abſcondens ſe*, 2 Reg. 11, 3. Fut. יִתְחַבֵּא *Abſcondet ſe*, 1 Sam. 23, 23.

מַחֲבָא m. *Abſconſio*. cſt. מַחֲבֵא Jeſ. 32, 2.

מַחֲבֹאִים pl. m. *Latebræ*, 1 Sam. 23, 23.

חֶבְיוֹן vid. in חָבָה.

חבב חָבַב *Dilexit.* (Ar. حب Amavit; it. Carus fuit. Part. חֹבֵב *Diligens*, Devt. 33, 3. Inf. c. Aff. & Præf. בְּחֻבִּי *Præ dilectione mei*, Job. 31, 33. Al. In occulto meo.

חָבָה *Latitavit, abſcondit ſe.* (Affine verbo חָבָא, ut & Ar. خبا Abſcondit.) Imp. חֲבִי *Latita*, Jeſ. 26, 20.

חֹב m. *Latibulum*, Job. 31, 33. Al. a חבב, ubi vid.

חֶבְיוֹן m. *Abſconſio*, Hab. 3, 4.

חֲבַצֶּלֶת f. Syr. ܚܒܨܠܬܐ quod Barbablulo eſt Hermodactylus, ſ. Ephemerum Colchicum; die Chineſiſche Zeitloſe, Jeſ. 35, 1. Al. Lilium convallium; LXX. κρίνον, Cant. 2, 1. Vox compoſita eſt

est ex חָבָה Latitavit, & בְּצֶלֶת Bulbus. Bulbum enim altissime abscondit. Hilleri Instit. linguæ sanctæ p. 466.

חֲבָתִּים vid. in חבת.

חָבַט (Ar. خبط Percussit fuste v. g. arborem. Excussit v. g. oleas.) *Excussit*, *decussit fructus* de arboribus, etiam *frumenta*, Jud. 6, 11. Ruth. 2, 17. Part. חֹבֵט *Excutiens*, Jud. 6, 11. Fut. תַּחְבֹּט *Decuties*, Devt. 24, 20. NIPH. Fut. יֵחָבֶט־ *Excutietur*, Jes. 28, 27. LXX. ἐκβοίζειν.

I. חבל In genere involvit notionem Capiendi, ligandi, alligandi, adstringendi, v. g. fune, laqueo, reti, utero, foedere &c. it. Dolor cepit eum. Ar. igitur حَبْل Funis; unde حبل Fune adstrinxit. Foedus iniit. Hinc

1) חֶבֶל m. *Funis*, Zach. 2, 1. Aff. חַבְלוֹ *Funis ejus*, Job. 18, 10. Pl. חֲבָלִים *Funes*, 1 Reg. 20, 31. cst. חַבְלֵי Esth. 1, 6. It. חֶבְלֵי Ps. 18, 6. Aff. חֲבָלָיו *Funes ejus*, Jes. 33, 20. 2) Metaph. *Sors*, Ps. 78, 55. 3) *Hæreditas*, Ps. 16, 6. 4) *Tractus terræ*, Zeph. 2, 5. 5) *Caterva*, *series hominum*, 1 Sam. 10, 5. 10.

חֹבֵל m. *Nauclerus*, *nauta*, qs. ligator funis, Jon. 1, 6. Pl. cst. חֹבְלֵי *Nautæ*, Ez. 27, 29. Aff. חֹבְלַיִךְ *Nautæ tui*, ib. v. 28.

חִבֵּל m. *Malus navis*; a fune dictus, Prov. 23, 34.

תַּחְבֻּלוֹת f. *Solertia & prudentia gubernandi*, *consilia*; a nauta, Prov. 1, 5.

2) חבל. Ar. حبل Concepit dolorem (ac potius Captus est dolore.) Hinc KAL, Part. pl. m. חֹבְלִים *Concipientes dolorem*, i. e. *pro dolentibus*, Zach. 11, 7.

חֵבֶל m. *Dolor*, Jes. 66, 7. Pl. חֲבָלִים *Dolores*, Job. 21, 17. Cst. חֶבְלֵי 2 Sam. 22, 6. Aff. חֲבָלֶיהָ *Dolores ejus*, Jes. 26, 17.

חִבֵּל PIH. 1) *Concepit utero*, Ps. 7, 15. 2) *Parturivit*, qs. captus est dolore uteri. Præt. חִבְּלָה *Parturivit*, Cant. 8, 5. Aff. חִבְּלַתְךָ *Parturivit te*, ib. Fut. תְּחַבֵּל *Parturiet*, Mich. 2, 10.

II. 1) חָבַל (Ar. خبل) Usu rei destituit. Hinc *Corrupit*, *perdidit*. Præt. pl. חָבַלְנוּ *Corrupimus*, Neh. 1, 7. Inf. חֲבֹל *Perdendo*, ib. Fut. אֶחְבֹּל *Perdo*, Job. 34, 31. NIPH. נֶחְבַּל *Corruptus fuit*, *noxam accepit*. Fut. יֵחָבֵל *Corrumpetur*, Prov. 13, 13. PIH. חִבֵּל *Corrupit*, *perdidit*. Præt. וְחִבֵּל *& perdet*, Eccl. 5, 5. Part. plur. מְחַבְּלִים

מְחַבְּלִים *Perdentes*, Cant. 2, 15. Inf. חַבֵּל *Perdere*, Jef. 54, 16. PYH. חֻבַּל *Corruptus fuit*, *ufo fuo deftitutus fuit*. וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן *Et corrumpetur jugum præ obefitate*, Jef. 10, 27. רוּחִי חֻבָּלָה *Spiritus meus corruptus eft*, Job. 17, 1.

חֲבַל Chald. *Idem*. Præt. pl. c. Aff. חַבְּלוּנִי *Corruperunt me*, Dan. 6, 23. Inf. חַבָּלָה *Corrumpere*, Efr. 6, 12. Imp. c. Aff. חַבְּלוּהִי *Perdite eam*, Dan. 4, 20. HITHP. Fut. תִּתְחַבַּל *Perdetur*. Dan. 2, 44.

חֲבָל m. *Læfio*, *corruptio*, *noxa*, Mich. 2, 10.

חֲבָל m. Chald. *Corruptio*, *ruina*, *perditio*, Dan. 3, 25.

חֲבָלָא m. *Damnum*, *perditio*, Efr. 4, 22.

חֲבוּלָה f. *Perditio*, *corruptum*, *læfio*, Dan. 6, 23.

2) חָבַל præcipue *Oppignoratus eft*, *in pignus accepit*, qf. Ufu rei oppignoratæ deftituit. Conv. Ar. خبل in IV. Mutuo dedit. Præt. in paufa חָבָל Ez. 18, 16. Part. Ben. חֹבֵל *In pignus accipiens*, Devt. 24, 6. Pah. pl. חֲבֻלִים *In pignus acceptæ*, v. g. *veftes*, Am. 2, 8. Inf. abf. חָבֹל *Oppignorando*, Ex. 22, 25. Imp. c. Aff. חַבְלֵהוּ *Pignorare eum*, Prov. 20, 16. Fut. תַּחְבֹּל *Oppignoraberis*, Ex. 22, 25. יַחֲבֹל *Oppignorabitur*, Devt. 24, 6. Pl. יַחְבֹּלוּ *In pignus accipient*, Job. 24, 3. NIPH. Fut. יֵחָבֶל- *Perdetur*, Prov. 13, 13. Vid. II. 1. חבל.

חֲבֹל m. *Pignus*, Ez. 18, 12.

חֲבֹלָה f. *Idem*. Cum Aff. חֲבֹלָתוֹ *Pignus fuum*, Ez. 18, 7.

חֲבַצֶּלֶת vid in חָבָה.

חָבַק *Amplexus*, *amplexatus fuit*. Conv. Ar. حبق Congeffit fimul; Syr. ܡܚܒܩܐ Amplexus. Part. חֹבֶקֶת *Complicans* (manus fuas) Eccl. 4, 5. חֹבֶקֶת בֵּן *Amplexatura filium*, 2 Reg. 4, 16. Inf. cft. חֲבוֹק *Amplexari*, Eccl. 3, 5. PIH. Præt. pl. חִבְּקוּ *Amplexati funt*, Job. 24, 8. Inf. חַבֵּק *Amplexari*, Eccl. 3, 5. Fut. תְּחַבֵּק *Amplexaberis*, Prov. 5, 20.

חִבֻּק m. *Amplexus*, *complicatio*, Prov. 6, 10.

I. חָבַר *Sociatus*, *affociatus*, *confociatus*, *conjunctus fuit*. Hinc Ar. حابر Confeffus improborum. Syr. ܚܒܪ Sociavit, affociavit. Præt. pl. חָבְרוּ *Conjunxerunt fe*, Gen. 14, 3. Part. Ben. fem. pl. חֹבְרֹת *Conjunctæ*, Ex. 26, 3. Pah. חָבוּר *Conjunctus*; cft. חֲבוּר Hof. 4, 17. PIH. חִבֵּר *Sociavit*, *confociavit*, Ex. 36, 10. וְחִבַּרְתָּ *& confociabis*, Ex. 26, 6. Inf. חַבֵּר *Confociare*, Ex. 36, 18. Fut.

Fut. וַיְחַבֵּר & *consociavit*, Ex. 36, 10. PYH. חֻבַּר *Consociatus fuit*, Ex. 39, 4. Fut. c. Aff. יְחָבְרְךָ pro יְחֻבָּרְךָ *Consociabitur tibi*, Pf. 94, 20. יְבֻחַר (Chethibh) Eligetur; יְחֻבַּר (Keri) Adjungetur Eccl. 9, 4. Senfus verborum eft: Quisquis fit, quod eligetur ad omnem vitam, eft fpes f. fiducia. HIPH. הַחְבִּיר *Communicavit*. Fut. אַחְבִּירָה *Communicarem*, Job. 16, 4. HITHP. אֶתְחַבַּר, ex CHALDAISMO pro הִתְחַבֵּר, *Confociavit fe*, 2 Chr. 20, 35. Inf. c. Aff. בְּהִתְחַבֶּרְךָ *quia te confociafti*, 2 Chr. 20, 37. Fut. pl. יִתְחַבְּרוּ (in paufa) *Confociabunt fe*, Dan. 11, 6.

חָבֵר m. *Socius, fodalis, confors, conjunctus*, Prov. 28, 24. Aff. חֲבֵרוֹ *Socius ejus*, Eccl. 4, 10. Pl. חֲבֵרִים *Socii*, Jud. 20, 11. Cant. 8, 13. cft. חַבְרֵי Jef. 1, 23. Aff. חֲבֵרֶיךָ *Socii tui*, Cant. 1, 7.

חַבַר m. CHALD. *Idem*. Pl. c. Aff. חַבְרוֹהִי *Socii ejus*, Dan. 2, 17. Fem. חַבְרָתַהּ *Sociæ ejus*, Dan. 7, 20.

חוֹבֶרֶת f. *Junctura, commiffura*, Ex. 26, 4.

חֶבֶר m. *Societas*, Prov. 21, 9.

חֶבְרָה f. *Idem, fodalitium*, Job. 34, 8.

חֲבֶרֶת f. *Socia*. Aff. חֲבֶרְתְּךָ *Socia tua*, Mal. 2, 14.

חַבָּר m. *Socius*. Hinc Pl. חַבָּרִים *Socii*, Job. 40, 25.

הִתְחַבְּרוּת f. *Confociatio*, Dan. 11, 23.

מַחְבֶּרֶת f. *Junctura, commiffura*, Ex. 26, 4. Aff. מַחְבַּרְתּוֹ *Junctura ejus*, Ex. 28, 28.

מְחַבְּרָה f. מַחְבֶּרֶת f. Hinc Pl. מַחְבְּרוֹת *Juncturæ, commiffuræ* 1 Chr. 22, 3.

II. חָבַר *Incantavit*. Fortaffe ab Ar. خبر Scivit, nunciavit dixit v. g. carmen incantatorium. Part. חֹבֵר *Incantans*, Devt 18, 11.

חֶבֶר m. *Incantatio*, Devt. 18, 11. Pl. חֲבָרִים *Incantationes* Pf. 58, 6. Aff. חֲבָרַיִךְ *Incantationes tuæ*, Jef. 47, 9.

III. חבר. Ar. حبر Recruduit vulnus; Hinc

חַבּוּרָה f. *Plaga, vibex, tumor liveus*, Ex. 21, 25. Aff. חַבֻּרָתִי *Vibex mea*, Gen. 4, 23. Pl. חַבֻּרוֹת *Vibices*, Prov. 20, 30. Aff. חַבּוּרֹתָי *Vibices meæ*, Pf. 38, 6.

IV. חבר. Ar. حبر Pulchrum fecit; unde حبر Color variegatus. Hinc

חֲבַרְבֻּרֹת

Digitized by Google

חֲבַרְבֻּרֹת f. pl. *Maculæ* v. g. Pardi, Jer. 13, 23.

חָבַשׁ *Ligavit, alligavit, obligavit; ſtravit, inſtravit, accinxit*, v. g. vulnus, jumentum, faſces, tiaras. Ar. حبس Adſtrinxit, concluſit, coarctavit. Præt. pl. חֲבַשְׁתֶּם *Ligaviſtis*, Ez. 34, 4. Part. Ben. חֹבֵשׁ *Obligans*, Jeſ. 3, 7. Pah. חָבוּשׁ *Alligatus*, Jon. 2, 6. Inf. cſt. חֲבוֹשׁ *Obligare*, Jeſ. 30, 26. Imp. חֲבוֹשׁ *Alliga*, Ez. 24, 17. Fut. אֶחְבּוֹשׁ *Obligabo*, Ez. 34, 16. cum ה paragog. אֶחְבְּשָׁה *Sternam*, 2 Sam. 19, 27. יַחְבּוֹשׁ *Obligabit*, Job. 34, 17. & יֶחְבָּשׁ Job. 5, 18. PIH. חִבֵּשׁ *Obligavit*, Job. 28, 11. Part. מְחַבֵּשׁ *Obligans*, Pſ. 147, 3. PYH. חֻבַּשׁ *Obligatus eſt*. Præt. fem. חֻבָּשָׁה *Obligatum eſt*, Ez. 30, 21.

חֵשֶׁב m. *Cingulum* Ephodis, Ex. 28, 8.

חבת Radix obſoleta, Planus, applanatus fuit; unde Ar. خَبْت Terra plana. Hinc

חֲבַת m. unde Pl. חֲבִתִּים *Sartagines*, ſcil. tantum non planæ, nimirum ad placentas coquendas, 1 Chr. 9, 31. Al. Cacabi; Al. Craticulæ.

מַחֲבַת f. pro מַחֲבַתְת, *Sartago, patella*, præc. plana, Lev. 2, 5.

חָגָא vid. in חגג.

חגב. Ar. حجب Texit, velavit, abſcondit. Hinc

חָגָב m. *Cicada; locuſta*, Lev. 11, 22. Pl. חֲגָבִים *Locuſtæ*, Num. 13, 34.

I. חָגַג *Celebravit feſtum, feriatus eſt; it. Tripudiavit, circumgyratus eſt*; Ar. حجّ Sacra obivit; celebravit feſtum; Conv. etiam cum חוג. Præt. pl. וְחַגֹּתֶם *& celebrabitis* (feſtum) Ex. 12, 14. Part. חוֹגֲגִים *Ferians*, Pſ. 42, 5. Inf. חֹג *Celebrare*, Zach. 14, 16. Imp. fem. חָגִּי *Celebra*, Nah. 1, 15. (al. c. 2, 1.) Fut. תָּחֹג *Feriaberis*, Ex. 23, 14. Pl. תְּחָגֻּהוּ *Celebrabitis*, Lev. 23, 39. Aff. תְּחָגֻּהוּ *Celebrabitis eum*, Ex. 12, 14. יָחֹגּוּ *Celebrabunt*, Ex. 5, 1. Sed יָחוֹגּוּ Pſ. 107, 27. vid. II. חגג.

חַג & חָג m. *Feſtum, feſtivitas*, Neh. 8, 18. Ex. 12, 14. Meton. *Sacrificium feſti*, Ex. 23, 15. Præf. בֶּחָג *In feſto*, 1 Reg. 8, 2. it. בַּחַג, Devt. 16, 16. כֶּחָג *Sicut feſtum*, 1 Reg. 12, 32. Aff. חַגֵּנוּ *Feſtum noſtrum*, Pſ. 81, 4. Pl. חַגִּים *Feſta*; it. *Victimæ*, Eſ. 29, 1. Aff. חַגֵּיכֶם *Feſta veſtra*, Am. 8, 10.

II. חָגַג *Cespitavit.* Fut. pl. יָחוֹגּוּ *Cespitabunt*, Ps. 107, 27. Conv. Ar. خَجَّ Flexuosus fuit, terræ impegit pedem.

חָגָא f. pro חָגָּה *Titubatio*, *cespitatio.* Meton. *Trepidatio*, Jes. 19, 17. Al. Asylum, aliene!

חגה Ar. حجا pro حجا Confugit. Hinc

חָגוּ m. unde Pl. חֲגָוִים *Refugia;* it. *Fissuræ*, vel & *Arces* petrarum. Cst. חַגְוֵי Jer. 49, 16. Cant. 2, 14. Obad. v. 3.

I. חָגַר (Ar. حجز in genere Cinxit, circumdedit. II. Circumdatus fuit, v. g. oculus circumcirca cauterio, luna tenui circulo; unde etiam حجز Amplexus, gremium, sinus) *Cinxit, accinxit; accinctus fuit.* Præt. וְחָגַרְתָּ *& accinges*, Ex. 29, 9. Part. חֹגֵר *Accingens*, 2 Reg. 3, 21. Pah. חָגוּר *Accinctus*, 2 Sam. 21, 16. Inf. cst. חֲגֹר *Accingere*, Jes. 22, 12. Imp. pl. חִגְרוּ *Accingimini*, Joël 1, 13. Fut. יַחְגֹּר *Accinget*, Lev. 16, 4.

חָגוּר m. *Accinctus*, v. g. gladio. Hinc Pl. cst. חֲגוֹרֵי *Accincti*, Ez. 23, 15.

חֲגוֹר m. *Cingulum*, *zona*, Prov. 31, 24. Aff. חֲגוֹרוֹ *Cingulum ejus*, 1 Sam. 18, 4.

חֲגוֹרָה f. *Idem*, Jes. 3, 24. Aff. חֲגוֹרָתוֹ *Cingulum suum*, 1 Reg. 2, 5. Pl. חֲגֹרֹת *Cingula*, Gen. 3, 7.

מַחֲגֹרֶת f. *Cinctus*, *cinctura*, Jes. 3, 24.

II. חָגַר Ar. حجر Vetuit, prohibuit, s. passive Prohibitus i. e. exclusus fuit. KAL, Fut. pl. וְיַחְגְּרוּ *& excludentur*, 2 Sam. 22, 46.

חדד *Acuit*; *acutus*, *præacutus fuit.* Sic etiam Ar. حدّ Acutus fuit; acuit v. g. linguam, gladium. Præt. pl. חַדּוּ *Acuti sunt*, Hab. 1, 8. Fut. יָחַד (pro יָחוּד) *Acuitur*, Prov. 27, 17. HOPH. Præt. fem. הוּחַדָּה *Exacutus est* (gladius) Ez. 21, 9.

חַדָּה f. (a חַד m.) *Acutum*, Jes. 49, 2.

חַדּוּד m. (formæ שַׁבּוּל) *Exacutum.* Unde Pl. cst. חַדּוּדֵי *Exacuta* v. g. חֶרֶשׂ ferri, i. e. ferramenta, Job. 41, 22.

חדה *Lætatus est.* Ar. خدى Celeriter & cum succussione pedum incessit; h. e. exsultavit, & qs. vitulatus est. Fut. apoc. וַיִּחַדְּ *& lætatus est*, Ex. 18, 9. אַל־יִחַדְּ *ne lætetur*, Job. 3, 6. Sed Michaë-

Michaëlis: ne adhæreat diebus &c. ab Ar. حدى Adhæsit. PIH. חִדָּה *Exhilaravit.* Fut. c. Aff. תְּחַדֵּהוּ *Exhilares eum*, Pf. 21, 7.

חֶדְוָה f. *Gaudium, lætitia*, 1 Chr. 16, 27. cft. חֶדְוַת Neh. 8, 10.

חֶדְוָה f. CHALD. *Idem*, Efr. 6, 16.

חֲדִי, חֲדָיא m. CHALD. *Pectus.* Aff. חֲדוֹהִי *Pectus ejus*, Dan. 2, 32. Hebr. חָזֶה Idem.

I. חָדַל & חָדֵל *Ceſſavit, deſiit, deſtitit, abſtinuit.* Ar. خذل & خذل Omiſit, intermiſit, ceſſavit; it. Deſeruit v. g. Deus eum. Conſtr. ſequente verbo cum לְ aut מִ; ſequente nomine vero cum מִ. Præt. pl. חָדְלוּ *Ceſſarunt*, Jud. 5, 6. 7. in pauſa חָדֵלּוּ 1 Sam. 2, 5. Inf. cſt. חֲדֹל *Ceſſare*, 1 Sam. 12, 23. Imp. חֲדַל *Deſine*, Ex. 14, 12. Pl. חִדְלוּ *Deſiſtite*, Jeſ. 1, 16. in pauſa חֲדָלוּ Zach. 11, 12. Fut. אֶחְדַּל *Deſiſtam*, Jud. 15, 7. cum ה parag. אֶחְדְּלָה Job. 16, 6. Pl. יֶחְדְּלוּ *Ceſſent*, in pauſa יֶחְדָּלוּ Ez. 3, 11. cum ו Conv. וַיַּחְדְּלוּ *& deſierunt*, Gen. 11, 8. HOPH. Præt. הָחֳדַלְתִּי pro הֶהֳחֳדַלְתִּי *An deſinam*, ſeu *An deſtituar?* Jud. 9, 9.

חֲדַל m. (Keri) *Ceſſatio;* (Chethibh) יֶחְדָּל *Ceſſabit*, Job. 10, 20.

חָדֵל m. 1) *Omittens*, Ez. 3, 27. 2) *Ceſſans*, Pſ. 39, 5. 3) *Deſertus;* cſt. חֲדַל Jeſ. 53, 3. Ar. مخذول Derelictus.

חֶדֶל m. *Ceſſatio, deſinentia*, pro חֶלֶד per paronomaſiam, *Caducitas rerum* ſ. *mundi.* יֹשְׁבֵי חָדֶל *Habitantes in hac rerum caducitate* ſ. *ceſſatione*, Eſ. 38, 11. De חֶלֶד vid. חלד.

II. חדל idem, quod Ar. حدل Declinavit. Pſ. 49, 9. וְחָדַל לְעוֹלָם *& declinabit* (mortem) *in aeternum.*

חדק. Ar. حدق Acutus fuit, pupugit. Hinc

חֵדֶק & חֶדֶק m. (Ar. حدق Melongena) *Spina*, Mich. 7, 4. in pauſa חֵדֶק Prov. 15, 19.

I. חדר. Ar. خدر Poſt velamentum latuit. Hinc خِدْر Penetrale; cortina, velamen; latibulum; verum etiam

חֶדֶר m. *Penetrale, conclave; intima alicujus rei pars.* Cſt. חֲדַר 2 Reg. 6, 12. Pl. חֲדָרִים *Penetralia*, Prov. 24, 4. cſt. חַדְרֵי Prov. 7, 27. Aff. חֲדָרֶיךָ *Conclavia tua*, Jeſ. 26, 20.

חֶדֶר & חֲדַר m. *Idem*, 1 Reg. 20, 30. Aff. חַדְרוֹ *Cubiculum ſuum*, Joël.

Joël. 2, 16. Cum ה loc. חֲדְרָה *in cubiculum*, Gen. 43, 30. In pausa חֲדָרָה Jud. 15, 1.

II. חָדַר (Ar. حدر Descendit, demissus fuit. Hinc) Part. act. fem. הַחֹדֶרֶת *Descendens* sc. gladius ad eos, Ez. 21, 19.

חדש. Ar. حدث Recens effecta est res. Hinc

חָדָשׁ m. חֲדָשָׁה f. Plur. חֲדָשִׁים m. חֲדָשׁוֹת f. 1) *Novus, recens*, Lev. 26, 10. Job. 29, 20. 2) *Alius*, Ex. 1, 8. 3) *Cui nihil simile*, Eccl. 1, 9. Ar. حدث & حديث Idem.

חִדֵּשׁ PIHEL, *Renovavit, innovavit, instauravit* v. g. urbem, *reparavit*. Præt. pl. וְחִדְּשׁוּ *& renovabunt*, Jes. 61, 4. Inf. חַדֵּשׁ *Instaurare*, 2 Chr. 24, 4. Imp. חַדֵּשׁ *Instaura*, Ps. 51, 12. Fut. תְּחַדֵּשׁ *Renovas*, Ps. 104, 30. HITHP. הִתְחַדֵּשׁ *Renovatum se exhibuit*. Fut. תִּתְחַדֵּשׁ *Renovat se*, Ps. 103, 5.

חֹדֶשׁ m. 1) *Novilunium*, Num. 29, 6. 2) *Mensis*, Gen. 29, 14. Aff. חָדְשׁוֹ *Mensis suus*, 1 Reg. 5, 7. Pl. חֳדָשִׁים *Novilunia, menses*, Neh. 10, 34. Gen. 38, 24. cst. חָדְשֵׁי Ex. 12, 2. Aff. חֳדָשָׁיו *Menses ejus*, Job. 14, 5. חָדְשֵׁיכֶם *Novilunia vestra*, Num. 28, 11.

חֲדָשִׁי m. *Novus*, v. g. populus, 2 Sam. 24, 6.

חֲדַת m. CHALD. *Novus*, Esr. 6, 4.

חוב. Ar. حاب Deliquit, reus factus est. Hinc

חוֹב m. *Debitum*, Ez. 18, 7. Ar. حوب Idem.

חִיֵּב PIHEL, *Reum fecit*. Præt. pl. וְחִיַּבְתֶּם *& reum facietis*, Dan. 1, 10.

חוג *Circinavit, circumduxit, rotundavit*, v. g. modum, limites. Præt. חָג Job. 26, 10. Conv. Syr. ܚܳܓ Circumivit; nec non Ar. حاج Detorsit v. g. a via; magis tamen حاق Cinxit, circumdedit.

חוּג m. *Circulus, ambitus, orbis*, Prov. 8, 27.

מְחוּגָה f. *Circinus*, Es. 44, 13.

חוד (Ar. حاد Declinavit, deflexit. II. Nodum confecit; unde etiam حيد Similitudo, comparatio.) Semper conjungitur cum conjugato חוּד חִידָה *Aenigma dicere*, Jud. 14, 12. 13. 16. Ez. 17, 2. Præt. חַדְתָּה *Dixisti* (aenigma), Jud. 14, 16. Imp. חוּד *Dic*, Ez. 17,

17, 2. cum ה parag. חוּדָה Jud. 14, 13. Fut. cum ה parag. אָחוּדָה *Dicam*, ib. v. 12.

חִידָה f. 1) *Aenigma*, Jud. 14, 12. Aff. חִידָתִי *Aenigma meum*, Jud. 14, 18. Pl. חִידוֹת *Aenigmata*, Num. 12, 8. Aff. חִידֹתָם *Aenigmata eorum*, Prov. 1, 6. 2) *Dolus, fraus*. Pl. חִידוֹת *Doli*, Dan. 8, 23.

אֲחִידָן f. pl. Chald. *Aenigmata*, Dan. 5, 12.

I. חָוָה PIHEL, *Indicavit; annunciavit*. Inf. חַוֹּת *Indicare*, Job. 32, 6. Fut. אֲחַוֶּה *Indicabo*, ib. v. 10. Aff. אֲחַוְךָ *Indicabo tibi*, Job. 15, 17. LXX. ἀναγγέλλειν &c.

חֲוָא & חֲוִי Chald. *Idem*. Sic etiam Syr. ܚܘܐ Idem. Fut. אֲחַוֵּא *Indicabo*, Dan. 2, 34. יְחַוִּנַּנִי *Indicabit mihi*, Dan. 5, 7. APH. Inf. הַחֲוָיָה *Indicare*, Dan. 2, 10. Imp. pl. c. Aff. הַחֲוֹנִי *Indicate mihi*, Dan. 2, 6. Fut. יְהַחֲוֵה *Indicabit*, Dan. 5, 12. Pl. c. Aff. תְּהַחֲוֻנַּנִי *Indicabitis mihi*, Dan. 2, 9.

אַחֲוָה f. *Indicatio, explicatio*. Aff. אַחֲוָתִי *Indicatio mea*, Job. 13, 17.

אַחֲוָיָה f. Chald. *Idem*. cft. אַחֲוָיַת Dan. 5, 12.

II. חוה. Ar. حوى Complexus fuit, circumdedit. Hinc

חַוָּה f. unde Pl. חַוֹּת *Villæ*, Devt. 3, 14. Aff. חַוֹּתֵיהֶם *Villæ eorum*, Num. 32, 41. Vide etiam חיה.

חוז. Ar. حاز Obtinuit, v. g. terram; unde حوز Poſſeſſio terræ; ora regionis, margo; provincia. Hinc

מָחוֹז m. *Ora, littus; provincia, regio*. cft. מְחוֹז Pf. 107, 30.

חוֹחַ m. (pro נָחוֹחַ a Rad. نخ Incitavit, ſtimulavit; aut نخ Vehementer propulit) 1) *Spina, ſpinetum*, ſpecialiter Prunus Perſica; Ar. خوخ, nec non Syr. ܚܘܚܐ Id. Propr. Stimulus f. aculeus. LXX. ἄκαν, ἄκανθα, Job. 31, 40. 2) Metaph. *Annulus domitorius* ſcil. beſtiarum, per nares trajectus, forſan & aculeo ferreo inſtructus, ad domandas beſtias; unde fortaſſe Ar. أخى Paravit jumento annulum. LXX. ψέλλιον, circulus. Symmachus κρίκος, idem. Job. 40, 26. Pl. חוֹחִים & חֲוָחִים *Spineta*, Cant. 2, 2. 1 Sam. 13, 6. it. *Laquei aculeati*, 2 Chr. 33, 11.

חַח & חָח m. (pro נַחַח, ab aculeo dicta) 1) *Fibula*, ornatus muliebris, Ex. 35, 22. 2) *Annulus domitorius*, aculeo instructus, Ez. 19, 4. 3) *Annulus per nares trajectitius*, Jes. 37, 29. Aff. חַחִי *Annulus meus*, 2 Reg. 19, 28. Pl. חַחִים *Annuli per maxillas trajectitii*, Ez. 29, 4. 19, 4. Hinc fortasse Germ. Haken.

חוּט m. *Filum, funis, funiculus tenuior*, Gen. 14, 23. Ar. خَيْط Idem; unde خاط Suit, consuit, conjunxit. Sic etiam

חוּט Chald. *Conjungere*. APH. Fut. pl. יְחִיטוּ *Conjungunt*, Esr. 4, 12.

I. חוּל *Morari, commorari; remanere, permanere; subsistere.* Sic etiam Ar. حال Retinuit, detinuit. IV. Constitit, substitit alicubi; resedit. Præt. pl. חָלוּ *Manserunt*, Thr. 4, 6. sed rectius *Potentes fuerunt*, a VI. חוּל, quod vide s. l. HIPH. הֵחִיל *Remanere fecit*, i. e. retinuit. Fut. יָחִיל *Retinebit*, Job. 20, 21. Al. a خال Conservavit; videl. Conservabit.

חוֹל m. *Sabulum, arena*; qs. sedimentum, i. e. gravitate sua remanens; Gen. 22, 17. Prov. 27, 3.

II. חוּל *Irruere.* Sic Ar. حال Insilivit; incubuit. KAL, Præt. 3 f. s. חָלָה *Irruat s. cadat*, Hos. 11, 6. Fut. יָחוּל *Irruet*, Jer. 30, 23. 23, 19. יָחֻלוּ *Irruant s. cadant*, 2 Sam. 3, 29.

III. חוּל *Præstolari, exspectare, sperare.* Ar. حال II. Convertit faciem ad aliquid. Præt. fem. חָלָה *Præstolata est*, Mich. 1, 12. HIPH. הֵחִיל *Idem.* Fut. וַיָּחֶל *& præstolatus est*, Gen. 8, 10. Pl. וַיָּחִילוּ *& exspectarunt*, Jud. 3, 25. PIH. חוֹלֵל *Idem.* Fut. וּתְחוֹלֵל *& præstoleris*, Job. 35, 14. HITHP. הִתְחוֹלֵל *Idem.* Imp. הִתְחוֹלֵל *Exspecta*; rectius Converte te ad illum, Ps. 37, 7. Part. מִתְחוֹלֵל *Imminens*; rectius Convertens se in gyrum, Jer. 23, 19.

IV. חוּל *Tremere, terrefieri, exhorrescere, timere; dolere.* Ar. حال Commotus fuit; aut هال Terruit, terrore perculit; it. Timuit. Hinc per Synecd. etiam חוּל *Parturire, parere*, q. d. tremere s. timere ad partum. Præt. חָלָה *Parturivit*, Jes. 54, 1. חַלְתִּי *Parturivi*, Jes. 23, 4. Pl. וְחָלוּ *& trement*, Devt. 2, 25. Inf. חוּל *Tremendo*, Ez. 30, 16. Imp. fem. חוּלִי *Parturi*, Mich. 4, 10. Fut. וַיָּחֹל *& tremuit*, Jer. 51, 29. PIH. חוֹלֵל *Peperit, enixa est; parere fecit*; hinc etiam *Dolore affecit*. Inf. חוֹלֵל *Parturire, parere*, Job. 39, 1. Part. מְחֹלֵל *Dolore afficiens*, Prov. 26, 10. intell.

tell. Multum offendit omnes, & qui conducit ſtultum, & qui conducit transgreſſores. Fut. תְּחוֹלֵל *Parit*, Prov. 25, 23. Aff. תְּחוֹלֶלְכֶם *Pariebat vos*, Jeſ. 51, 2. PYH. חוֹלַל *Editus, genitus fuit.* It. *Terrefactus eſt.* Præt. חוֹלָלְתִּי *Genitus ſum*, Pſ. 51, 7. Fut. יְחוֹלָלוּ *Terreſiunt*, Job. 26, 5. HIPH. הֵחִיל *Timere, contremiſcere, parturire fecit; dolore affecit*; it. *Timuit, contremuit.* Imp. plur. הִילוּ (pro הָחִילוּ) *Contremiſcite*, Pſ. 96, 9. Sed aliis eſt Imper. Kal a verbo חיל ע״י *Tremere.* Fut. וַיָּחֶל *& contremuit*, 1 Sam. 31, 3. יָחִיל *Contremiſcet* (Chethibh); ſed תָּחוּל *Dolebit* (Keri) Ez. 30, 16. וַתָּחֵל *& contremuit*, Pſ. 97, 4. Pl. יָחִילוּ *Dolore afficiunt*, Pſ. 10, 5. al. Doloſæ ſunt, videl. viæ ejus, ut Ar. حُوَّل Verſutus. HOPH. הוּחַל *Genitus fuit.* Fut. יוּחַל *Gignetur*, Jeſ. 66, 8. HITHP. הִתְחוֹלֵל *Trepidavit, anxius fuit.* Part. מִתְחוֹלֵל *Trepidans*, Job. 15, 20. it. הִתְחַלְחַל *Tremore affectus fuit* ſ. *affecit ſe.* Hinc Fut. וַתִּתְחַלְחַל *& tremore affecta fuit*, Eſth. 4, 4.

חִיל m. *Tremor*, Ex. 15, 14. it. *Dolor*, Pſ. 48, 7.

חִילָה f. *Idem*, Job. 6, 10.

חוֹלָה f. 1) *Parturiens*, Jer. 4, 31. 2) *Dolorificum*, Eccl. 5, 12.

V. חול *Saltare, chorum ducere*; ut Ar. حال In gyrum ſe convertit, in orbem ivit; ſaliit. Inf. חוּל *Saltare*, Jud. 21, 21. Vide etiam חלל.

מָחוֹל m. *Chorus, chorea*, Pſ. 149, 3. cſt. מְחוֹל Jer. 31, 4. Aff. מְחֹלֵנוּ *Chorea noſtra*, Thr. 5, 15.

מְחוֹלָה f. *Idem.* cſt. מְחֹלַת Cant. 7, 1. (al. 6, 12.) Pl. מְחֹלוֹת *Choreæ*, Ex. 32, 19.

VI. חול. Ar. حال Vi polluit, potens, validus fuit; unde Æthiop. *Hajala*, Prævaluit; atque hinc *Hajyly*, Virtus, potentia, vis; it Ar. حَيْلٌ Idem. Hinc KAL, Præt. חָלוּ *Potentes fuerunt*, i. e. cui deſtruendæ non vim adhibuerunt manus, Thr. 4, 6. PIH. Præt. חוֹלְלָה *Effecit, formavit*, Job. 26, 13. Part. cum Aff. מְחוֹלֶלְךָ *Formans* ſ. *effector tuus*, Devt. 32, 18.

חֵל & חֵיל m. 1) *Exercitus*, 2 Reg. 18, 17. Obad. v. 20. Sic etiam Syr. ܚܝܠܐ & ܚܝܠܐ Exercitus. 2) *Propugnaculum, antemurale*, 1 Reg. 21, 23. Ar. حَوْلٌ Id. Al. Foſſa; ſuburbanum.

חַיִל m. in gen. *Virtus*; hinc *Integritas animi; fortitudo;*

 robur,

robur, *vires*; *potentia*; *opes*, *divitiæ*; *acies*, *exercitus*, *copia*. Hinc forsan Germ. Heil. cst. חֵיל Ex. 14, 28. Aff. חֵילִי *Opes mea*, Job. 31, 25. Plur. חֲיָלִים *Vires*, Eccl. 10, 10. *Exercitus*, 1 Reg. 15, 20. Aff. חֵילֵיהֶם *Opes suas*, Jes. 30, 6.

חֵיל m. Chald. *Idem*. cst. חֵיל Dan. 4, 32. Aff. חֵילֵהּ *Exercitus ejus*, Dan. 3, 20.

VII. חול. Ar. حال Intercessit inter duo. Hinc

חֵיל & חֵל m. 1) *Vallis*, Jes. 26, 1. 2) *Fossa*, Nah. 3, 8. Al. Antemurale.

VIII. חול secundum nonnullos pro Ar. خال Conservavit, recte administravit. HIPH. Fut. יָחִיל *Conservabit*, Job. 20, 21. Vide tamen etiam I. חול.

חום. Conv. cum חמם; Ar. حمّ Fervefecit; accendit. It. حمم Carbo evasit; Niger fuit. Hinc

חוּם m. *Nigrum*, *fuscum*, qf. igne adustum, Gen. 30, 32.

חוֹמָה *Murus*; vid. חמה.

חון. Ar. خون Decipere. Hinc

חִין m. *Fraus*, Job. 41, 4. חִין עֶרְכּוֹ *Fraus* (i. e. ad fraudem) *dispositio ejus*. Al. Gratia.

חוס *Misereri*, *parcere ex commiseratione*. Ar. حسّ Fut. I. Amore, sympathia, misericordia affectus fuit. Syr. ܚܣ Id. quod Hebr. Rom. 11, 21. Præt. חַסְתָּ *Misertus es*, Jon. 4, 10. Imp. cum ה parag. חוּסָה *Parce*, Joël. 2, 17. Fut. יָחֹס & יָחוֹס *Parcet*, Pf. 72, 13. Jer. 21, 7. תָּחוֹס *Parces*, Ez. 9, 5. וַיָּחָס & *pepercit*, 1 Sam. 24, 10.

חוף f. חִיף; Ar. حاق II. In latere s. ora cepit rem, scil. significatione a nomine petita. Hinc

חוֹף m. *Littus*, Jos. 9, 1. Ar. حوف Ora; ripa.

חוץ. Significatione a verbo Ar. حصّ petita, Divulsit alterum ab altero. Hinc

חוּץ m. *Pars exterior*; *exterius*, Gen. 19, 16. Inde *Platea*, *vicus*, Jer. 37, 21. *Foris*, Lev. 18, 9. *Præter*, seq. מִן, Eccl. 2, 25. unde fortasse Aussen, ausser. *Ultra*, *magis quam*, Eccl. 2, 25. עַל־פְּנֵי חוּץ *In publico*. אֶל־הַחוּץ, הַחוּצָה, חוּצָה, לַחוּץ *Foras*. בַּחוּץ

בחוץ *Foris.* מחוץ *Extra*, *extrinsecus*. Pl. חוצות & חֻצוֹת 1) *Plateæ*, *vici*, *limites*, Jes. 51, 20. 1 Reg. 20, 34. 2) *Pascua nomadum*, Ps. 144, 13.

חיצון m. *Exterior*, *exterius*, Ez. 41, 17. cum ה locali חִיצוֹנָה 2 Chr. 33, 14.

חַיִץ m. *Paries exterior*, Ez. 13, 10. Ar. حائط Idem.

I. חוק Inf. *Statuere*, Prov. 8, 27. 29. dicitur pro חוק a חקק, quod vid. s. l. Sed

II. חוק. Ar. حاق Cinxit, circumdedit; Descendit in eum; it. Immisit. Hinc

חֵיק & חֵק m. 1) *Sinus*, *gremium*, i. e. quivis amiculi aut lecti sinus, quo quis ab altero proxime ad ejus pectus excipitur, Exod. 4, 7. 1 Reg. 3, 20. Aff. חֵיקִי *Sinus meus*, 1 Reg. 3, 20. 2) *Pectus* s. *cor*, Ps. 35, 13. 3) *Quivis sinus rei*, 1 Reg. 22, 35.

חָוַר *Palluit.* Fut. pl. in pausa יֶחֱוָרוּ *Pallescent*, Jer. 29, 22. Ar. حار Albus, candidus fuit. Hinc

חִוָּר m. Chald. *Album*, *candidum*, Dan. 7, 9.

חור m. *Candidum linum* s. *carbasum*. Scribitur etiam חֻר, Esth. 1, 6. 8, 15. Al. perperam Foraminosum. Aliud חֹר vid. חרר III.

חֹרִי m. Gen. 40, 16. secundum nonnullos Candor, albedo; aliis contra Tostum s. pistum, a Rad. חרר quod vid. s. l. At certe denotat *Foraminosum* i. e. foraminosi operis, a חרר III. quod vid. s. l. non secus atque חֹרִי Jes. 19, 9. dicit Retia; & חֹרִי Troglodytam.

I. חוש 1) *Festinavit.* (Ar. حاش & خاش pro حيش & خيش Properavit eundo. Accelerare curavit aliquem. It. pro حوش (i. e. cum quiescente ו) Concitavit, in retia egit prædam, propulit camelos. V. Erubuit. VII. Territus fugit.) 2) *Expavit*, *exterritus fuit*, ut & Ar. حيش. Præt. חַשְׁתִּי *Festinavi*, Ps. 119, 60. Part. חָשׁ *Festinans*, Devt. 32, 35. Imp. cum ה parag. חוּשָׁה *Festina*, Ps. 38, 23. Altera forma חִישָׁה sec. Chethibh Ps. 71, 12. est a rad. חִישׁ pro חוש. Fut. וַתָּחַשׁ pro וַתָּחָשׁ *& festinavit*, Job. 31, 5. HIPH. הֵחִישׁ *Idem*; nec non *Acceleravit*, *maturavit*. Præt. pl. הֵחִישׁוּ *Festinarunt*, Jud. 20, 37. Fut. cum ה parag. אָחִישָׁה *Accelerabo*, Ps. 55, 9. Aff. אֲחִישֶׁנָּה *Accelerabo illud*, Jes. 60,

60, 22. יָחִישׁ (non) *Expavescet, erubescet* (a حوش) Jes. 28, 16. Al. Fugiet.

חִישׁ Imp. *Cito, festine, celeriter*, Ps. 90, 10.

חוּשׁ m. 1) *Celer, festinus*; unde Pl. חָשִׁים *Celeres*, Num. 32, 17. 2) Inf. Job. 20, 2. וּבַעֲבוּר חוּשִׁי בִי *& propter concitare* (impulsum) *meum in me*. Alii alia.

II. חוּשׁ, Ar. خوث Repletus f. Magno ventre f. Hinc Fut. יָחוּשׁ *Quis repletur* (magis) *excepto me*, Eccl. 2, 25.

חַשְׁמַל m. LXX. ἤλεκτρον, electrum, Ez. 1, 4. 27. 8, 2. quod nonnulli huc referunt, qs. compositum esset ex חַשׁ Festina, & חֲמַל parce sc. Deus, i. e. Fulmen ardens, vid. Hilleri Onomast. p. 31. pertinet potius ad Ar. حشّ Accendit, & ملّ Pruna ignis, i. e. *Candens pruna ignis*. Al. Aes candens.

חות (Ar. خات In prædam se demisit collapsusque fuit, v. g. accipiter. Rapuit.) *Irruere, illabi*. Fut. cum ן parag. יְהִיתֻן *Irruet*, Hab. 2, 17.

I. חָזָה *Vidit, intuitus est; providit, prospexit, respexit, contemplatus est*. (Unde videtur esse Ar. حذى Sedit ex adverso rei.) Constr. cum Acc. & Part. מִן & בְּ. Præt. חָזִיתִי *Vidi*, Job. 15, 17. Aff. חֲזִיתִיךָ *Vidi te*, Ps. 63, 3. Inf. cst. חֲזוֹת *Videre*, Ez. 21, 34. Imp. חֲזֵה *Vide*, Jes. 33, 20. Pl. חֲזוּ *Videte*, Jes. 30, 10. Fut. אֶחֱזֶה *Videbo*, Ps. 17, 15. per Apoc. in pausa אֶחַז Job. 23, 9. וְיֶחֱזֶה *& videbit*, Mich. 4, 11. Pl. יֶחֱזוּ, & in pausa cum ן parag. יֶחֱזָיוּן *Videbunt*, Ps. 11, 4. Jes. 26, 11.

חֲזָה & חֲזָא Chald. *Idem*, Dan. 7, 1. 4, 20. Part. חָזֵה *Videns*, Dan. 2, 31. Peh. חֲזֵה *Visum fuit*, Dan. 3, 19. Inf. מֶחֱזָא *Videre*, Esr. 4, 14. Conv. fortasse etiam Ar. حصى Intellectu ac mente valuit; it. Scivit, novit; Schindlerus, Vidit.

חֹזֶה m. *Videns, Propheta*, Ez. 12, 27. 1 Chr. 29, 29. cst. חֹזֵה 1 Chr. 21, 9. Pl. חֹזִים *Videntes, Prophetæ*, Jes. 30, 10. 47, 13. it. חוֹזָי 2 Chr. 33, 19.

חֵזוּ, חֶזְוָא m. Chald. *Visio, adspectus, species*, Dan. 2, 19. Aff. חֶזְוֵהּ *Adspectus ejus*, Dan. 2, 19. Pl. cst. חֶזְוֵי *Visiones*, Dan. 7, 2.

חָזוֹן m. *Visio*, Ez. 7, 26. cst. חֲזוֹן Jes. 1, 1.

חִזָּיוֹן

חָזוֹן m. *Idem*, Job. 33, 15. Aff. חֶזְיֹנוֹ *Viſio ejus*, Zach. 13, 4.

חֶזְיֹנָה f. *Idem*. Pl. חֶזְיֹנוֹת *Viſiones*, Joël. 3, 1.

חִזָּיוֹן m. *Idem*, Jeſ. 22, 1. ſcil. ubi vallis Moria ſ. Hieroſolymorum dicitur Vallis viſionis, quia olim Deus ibi Abrahamo & Davidi apparuit Gen. 22, 1. 2 Chr. 3, 1. ſimul vero etiam alluſione ad verbum Ar. خزي Pudore affecit, facta, das Schandthal; quia ibi idola humanis ſacrificiis culta fuerunt, Michaëlis Suppl. nr. 702.

חָזוּת f. *Viſio*, 2 Chr. 9, 29.

חֲזוֹת f. Chald. *Idem*. Aff. חֲזוֹתֵהּ *Viſio ejus*, Dan. 4, 8.

מַחֲזֶה m. *Viſio*, *adſpectus*, Gen. 15, 1. cſt. מַחֲזֵה Num. 24, 4.

מֶחֱזָה f. *Feneſtra*, *proſpectus*, 1 Reg. 7, 5.

חזה. Ar. حذا (fortaſſe a Vidit dictum) Sedit ex adverſo rei. II. E regione fuit, reſponditve; unde etiam حذا & حُذُو Ex adverſo. Hinc

חָזֶה m. (Chald. חֲדִי, Syr. ܚܕܝܐ Id.) *Pectus*, h. e. pars adverſa. Opp. Tergum, pars averſa; Ex. 29, 26. cſt. חֲזֵי ib. v. 27.

חָזָה f. unde Pl. חָזוֹת *Pectora*, Lev. 9, 20. 21.

חָזוּת f. *Conſpectus*, Jeſ. 21, 2. Dan. 8, 5. 8. ſcil. omiſſo בְּ, in conſpectu, Angeſichts, vor mir. Al. Viſionis ſ. conſpicuum. Al. Magnum. Arab. per modum Partic. حذوة In conſpectu, e regione.

II. חזה ſignificatione forſan a خاى petita, unde III. خاوى Conſenſit, concordavit. VI. Pactum foedusve inivit; ſeu a Proſpexit, i. e. cavit ſibi; Pactum ſ. foedus iniit; ſtipulatione cavit ſibi. Unde

חָזֶה m. *Pactum*, *fœdus*, *ſtipulatio*, Jeſ. 28, 15.

חָזוּת f. pro חָזוּת, *Idem*. Aff. חָזוּתְכֶם *Fœdus veſtrum*, Jeſ. 28, 18. LXX. διαθήκη. Chald. שְׁלָם.

מָחוֹז m. *Terminus*, *portus*, *provincia*, Pſ. 107, 30. quod nonnulli huc referunt, pertinet ad חוז, quod vid. ſ. l.

חזו. Ar. هز Movit, agitavit, quaſſit. Hinc

חֲזִיז m. Idem, quod Arab. هزيز *Fragor* ſ. *murmur tonitru*. Cſt. חֲזִיז Job. 28, 26. Pl. חֲזִיזִים *Murmura tonitru*, Zach. 10, 1. LXX. φάντασμα, concuſſio; κυδοιμός, tumultus. Symm. κτύπος, it. ψόφος, fragor. Vid. etiam Job. 38, 25. Al. Fulgur.

חָזִיק

חָזַק (Ar. حزق Constrinxit, compressit; hinc Firmavit, corroboravit) 1) *Adstrinxit, constrinxit; obstrinxit se*, Jes. 22, 21. 28, 22. Hinc 2) *Invaluit, prævaluit. Validus, fortis, roboratus, confirmatus, obfirmatus fuit*, Gen. 41, 57. 3) *Apprehendit*, qs. constrinxit manu, Gen. 21, 18. KAL, Præt. וְחָזַקְתָּ *& confirmaberis*, 1 Reg. 2, 2. Aff. חֲזַקְתַּנִי *Prævaluisti mihi*, Jer. 20, 7. Inf. c. Aff. חָזְקָהּ (ut) *Confirmetur illud*, Ez. 30, 21. & sine Mappik 2 Reg. 12, 14. Imp. duplex חֲזַק וַחֲזָק *Confirma, confirma, inquam, te*, Dan. 10, 19. Fut. וַיֶּחֱזַק *& prævaluit*, Dan. 11, 5. Pl. תֶּחֶזְקוּ *Confirmemini*, Devt. 11, 5. PIH. חִזֵּק *Firmavit, confirmavit, obfirmavit, obduravit; fortificavit, roboravit; restauravit*, 2 Chr. 29, 3. Præt. וְחִזַּקְתִּי *& roborabo*, Ez. 30, 24. Part. מְחַזֵּק *Obfirmans*, Ex. 14, 17. Inf. חַזֵּק *Roborare*, Esr. 6, 22. Imp. חַזֵּק *Confirma*, Devt. 1, 38. Fut. אֲחַזֵּק *Obfirmabo*, Ex. 4, 21. HIPH. הֶחֱזִיק 1) *Invaluit, confirmavit se*, 2 Chr. 26, 8. 2) cum בְּ *Tenuit, apprehendit, comprehendit, retinuit*, Job. 27, 6. 3) *Instauravit*, Neh. 3, 31. Præt. fem. הֶחֱזִיקָה *Prehendit*, Devt. 25, 11. Aff. הֶחֱזִיקַתְהוּ *Prehendit eum*, Jer. 50, 43. וְהֶחֱזַקְתָּ *& apprehendes*, i. e. subvenies, Lev. 25, 35. הֶחֱזַקְתִּי & הֶחֱזַקְתִּי *Instauravi*, Neh. 5, 16. *Confirmavi*, Ez. 30, 25. Part. מַחֲזִיק *Retinens*, Job. 2, 3. Inf. הַחֲזִיק *Confirmare*, 2 Reg. 15, 19. Aff. הַחֲזִיקִי *Cum ego prehenderem*, Jer. 31, 32. Imp. הַחֲזֵק *Prehende*, Prov. 4, 13. Fem. הַחֲזִיקִי Gen. 21, 18. Fut. וְאַחֲזֵק *& apprehendi*, Jes. 42, 6. יַחֲזֵק & יַחֲזִיק *Apprehendet*, Job. 8, 20. Jes. 27, 5. HITHP. הִתְחַזֵּק *Confirmavit, fortificavit se*, 2 Chr. 13, 7. Part. מִתְחַזֵּק *Confirmans se*, 2 Sam. 3, 6. Inf. הִתְחַזֵּק *Confirmare se*, 2 Chr. 13, 8. Imp. הִתְחַזֵּק *Confirma te*, 1 Reg. 20, 22. Fut. יִתְחַזֵּק & יִתְחַזַּק *Confirmabit se*, Gen. 48, 2. 2 Chr. 21, 4.

חָזָק m. *Validus, valens; fortis, robustus; vehemens*, Num. 13, 31. Pl. חֲזָקִים *Validi*, Jud. 18, 26. cst. חִזְקֵי Ez. 3, 7. Fem. חֲזָקָה *Valida; fortis, robusta; vehemens*, Ez. 20, 33.

חָזֵק m. *Invalescens*, 2 Sam. 3, 1.

חֵזֶק m. *Firmitas*. Aff. חִזְקִי *Firmitas mea*, Pf. 18, 2.

חֶזְקָה f. *Robur*. cst. חֶזְקַת Jes. 8, 11. Aff. חֶזְקָתוֹ *Robur ejus*, 2 Chr. 26, 16.

חֹזֶק m. *Robur*, Hagg. 2, 22. Aff. חָזְקֵנוּ *Robur noſtrum*, Am. 6, 13.

חָזְקָה f. *Idem*. בְּחָזְקָה *Vehementer, fortiter, valide, violente*, Jud. 8, 1.

חזר. Ar. خزر Anguſtis oculis fuit. Unde

חֲזִיר m. Ar. خنزير *Porcus, ſus*, Pſ. 80, 14.

חָטָא (Ar. خطئ Peccavit, deliquit, crimine; unde etiam خطاء Peccatum) *Peccavit;* propr. Aberravit a ſcopo ſ. via a vero. Conſtr. cum ב & ל. Præt. fem. חָטְאָה *Peccavit*, Thr. 1, 8. in pauſa חָטָאָה Jer. 50, 14. Part. חֹטֵא *Peccans*, Prov. 11, 31. & חֹטֶא Eccl. 8, 12. Pl. חֹטאִים (pro חֹטְאִים) *Peccantes*, 1 Sam. 14, 33. Fem. חֹטֵאת (pro חֹטֵאת) Ez. 18, 4. Inf. חֲטוֹא *Peccare*, Lev. 5, 22. & ſine א, חֲטוֹ Gen. 20, 6. Aff. חֲטֹאתוֹ *Peccare ejus*, Ez. 33, 12. Fut. תֶּחֱטָא *Peccabis*, Job. 5, 24. PIH. חִטֵּא *Peccatum abſtulit; mundavit, purgavit a peccato, expiavit, a reatu liberavit.* 2) *Luit*, Gen. 31, 39. 3) *Fecit peccatum ſ. victimam pro peccato*, Lev. 9, 15. Præt. c. Aff. וְחִטְּאוֹ *& expiabit eum*, Num. 19, 19. Part. מְחַטֵּא *Faciens victimam pro peccato*, Lev. 6, 19. Inf. חַטֵּא *Expiare*, Lev. 14, 49. Fut. c. Aff. אֲחַטֶּנָּה pro אֲחַטְּאֶנָּה *Luam illud*, Gen. 31, 39. תְּחַטְּאֵנִי *Expies me*, Pſ. 51, 9. HIPH. הֶחֱטִיא & הֶחֱטִי *Peccare fecit, ad peccandum induxit*, 2 Reg. 3, 3. c. 13, 6. Part. pl. cſt. מַחֲטִיאֵי *Peccare facientes*, Jeſ. 29, 21. Inf. הַחֲטִי & הַחֲטִיא *Ad peccandum inducere*, Eccl. 5, 5. Jer. 32, 35. Fut. תַּחֲטִיא *Peccare facies*, Devt. 24, 4. יַחֲטִיא & יַחֲטִא *Peccare faciet*, 2 Reg. 21, 11. Jud. 20, 16. HITHP. Fut. יִתְחַטָּא *Purificabit ſe a peccato*, Num. 19, 13.

חֵטְא pro חֵטְא m. *Peccatum*, Devt. 23, 22. Aff. בְּחֶטְאוֹ *In peccato ſuo*, Num. 27, 3. f. חֲטָאָה pro חֲטָאָה Num. 15, 28. Pl. חֲטָאִים *Peccata*, Eccl. 10, 4. cſt. חֲטָאֵי Ez. 23, 49. Aff. חֲטָאֵיכֶם *Peccata veſtra*, Jeſ. 1, 18.

חֲטָאָה f. *Idem*, Ex. 32, 31.

חַטָּא m. Pl. חַטָּאִים *Peccatores*, Num. 32, 14. cſt. חַטָּאֵי Am. 9, 10. Aff. חַטָּאֶיהָ *Peccatores ejus*, Jeſ. 13, 9. Fem. חַטָּאָה *Peccatrix*, Am. 9, 8.

חַטָּיָה f. *Peccatum*, Ex. 34, 7. *Reatus*, Jes. 5, 18. 2) Meton. *Sacrificium pro peccato*, Ez. 45, 23. Pl. חַטָּאוֹת *Peccata*, 2 Reg. 12, 17. cst. חַטֹּאת & חַטֹּאות (pro חַטָּאוֹת) 2 Reg. 13, 2. Mich. 1, 5. Aff. חַטֹּאתֵינוּ *Peccata nostra*, 1 Sam. 12, 19.

חֲטָא m. CHALD. unde Pl. חֲטָאִין *Peccata*. Aff. חֲטָיָךְ (abjecto א) *Peccata tua*, Dan. 4, 24.

חַטָּאָה vel חַטָּיָה f. CHALD. *Sacrificium pro peccato*, Esr. 6, 17.

חַטָּאת pro חַטָּאַת f. *Peccatum*, Num. 12, 11. *Poena peccati; sacrificium pro peccato*, spec. expiatorium, piamentum, Lev. V totum. Vid. etiam retro אָשָׁם. Semel legitur חַטָּת Num. 15, 24. Aff. חַטָּאתִי *Peccatum meum*, Gen. 31, 36.

חֲטָאת pro חַטָּאת f. *Peccatum*, *culpa*, *poena peccati*, Ex. 5, 16.

חַטֹּאת f. *Idem*, 1 Sam. 2, 17. Zach. 13, 1.

I. חָטַב (Ar. حطب Lignatus fuit, collegit ligna) *Cecidit*, *secuit*, *putavit ligna*. Part. חֹטֵב *Cædens*, Devt. 29, 10. Inf. cst. לַחְטֹב *ad cædendum*, Devt. 19, 5. Fut. pl. יַחְטְבוּ *Cædent*, Ez. 39, 10. PYH. חֻטַּב *Excisus fuit*. Part. pl. fem. מְחֻטָּבוֹת *Excisæ*, Ps. 144, 12.

II. חטב. Ar. خطب Colore rubro & flavo, cinericeo & terreo mixtis præditus fuit. IV. Flavum evasit, lineis viridibus præditum. Hinc

חֲטֻבוֹת Pl. f. (Part. Pah. a Sing. חָטוּב) Prov. 7, 16. *Stragula coloribus variis intertexta*, *& acu pictoris arte exornata*. Al. Ligna affabre ornata; male!

חִטָּה f. *Triticum*; vid. חנט.

חָטַם *Designavit*, *conspicuum reddidit*; convenienter cum Ar. خطم Lineis signavit; unde etiam خطام Signum. Fut. וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ *& laudem s. gloriam meam conspicuam reddam tibi*, Jes. 48, 9. Al. Obsignavit, s. obsignatam asservavit, ut Syr. & Ar. Al. Adduxit, ut LXX. & Ar. Londin. Al. continuit, cohibuit, refrænavit se, ut Vulg. Coccej. & alii. Michaëlis, Fræno tibi; incongrue!

חָטַף *Rapuit*, *diripuit*. Præt. pl. וַחֲטַפְתֶּם *& rapietis*, Jud. 21, 21. Inf. cst. חֲטוֹף *Rapere*, Ps. 10, 9. Fut. יַחְטֹף *Rapit*, ib. Syr. ܚܛܦ, ut & Ar. خطف Idem.

חטר.

חטר. Ar. خطر. In dextram & finistram jactavit; unde خطر Ramus. Hinc

חֹטֶר m. *Virga, baculus; virga censoria*, Prov. 14, 3. Jes. 11, 1. Syr. ܚܘܛܪܐ Virga, fustis, sceptrum, Hebr. 11, 21.

חָיָה (Ar. حيي Vixit, Rom. 1, 17.) *Vixit, revixit, revaluit.* Præt. וְחָיָה pro וְחָיְתָה *& vivat*, Ex. 1, 16. וְחָיִיתָ & וְחָיִתָה *& vives*, Devt. 30, 16. Jer. 38, 17. Pl. חָיוּ *Vixerunt*, Num. 4, 19. וִחְיִיתֶם *& vivetis*, Ez. 37, 5. Inf. abs. חָיֹה & חָיוֹ *Vivendo*, 2 Reg. 8, 10. Ez. 3, 21. constr. לִחְיוֹת *ad vivendum*, Ez. 33, 12. Aff. עַד־חֲיוֹתָם *donec viverent* i. e. convalescerent, Jos. 5, 8. Imp. וֶחְיֵה *& vive*, Gen. 20, 7. Fem. חֲיִי Ez. 16, 6. Pl. וִחְיוּ *& vivite*, Gen. 42, 18. Fut. אֶחְיֶה *Vivam*. 2 Reg. 1, 2. יִחְיֶה *Vivet*, Gen. 17, 18. apoc. יְחִי *Vivat*, 1 Sam. 10, 24. in pausa יֶחִי Jes. 38, 21. cum Præf. וַיְחִי *& vixit*, Gen. 5, 3. Pl. תִּחְיוּן *Vivetis*, Devt. 4, 1. PIH. חִיָּה *Viventem præbuit; vitæ restituit; in vita conservavit.* Metaph. *Restauravit*, 1 Chr. 11, 8. Præt. f. c. Aff. חִיָּתְנִי *Vivificavit me*, Ps. 119, 50. 2 p. m. c. Aff. חִיִּיתַנִי *Vivum servasti me*, Ps. 30, 4. Pl. חִיּוּ *In vita conservarunt*, Jud. 21, 14. Part. מְחַיֶּה *In vita conservans*, Neh. 9, 6. Inf. חַיּוֹת *In vita conservare*, Gen. 7, 3. Imp. c. Aff. חַיֵּנִי *Vivifica me*, Ps. 119, 25. חַיֵּיהוּ *Vivifica illum*, Hab. 3, 2. Fut. c. Aff. תְּחַיֵּינוּ *Vitæ restitues nos*, Ps. 85, 7. HIPH. הֶחֱיָה *Vitæ restituit; in vita conservavit.* Præt. הֶחֱיֵיתִי *In vita conservavi*, Num. 22, 33. הֶחֱיִתָנוּ *In vita conservasti nos*, Gen. 47, 25. Pl. הַחֲיִתֶם *In vita conservavissetis*, Jud. 8, 19. Inf. הַחֲיוֹת *In vita conservare*, Gen. 6, 19. & הַחֲיֵה Jos. 9, 20. Aff. הַחֲיֵנִי *In vita conservando me*, Jes. 38, 16. Imp. pl. הַחֲיוּ *Vivos conservate*, Num. 31, 18.

חֲיָא, חֲיָה Chald. *Idem.* Imp. חֱיִי *Vive*, Dan. 2, 4. APH. Part. מַחֵא pro מַחְיֵא *Vivificans*, Dan. 5, 19.

חָיֶה f. *Viva*. Pl. חָיוֹת (ad formam כָּלוֹת) *Vividæ*, Ex. 1, 19. Al. Obstetrices. Vid. etiam חַיָּה.

חַי m. (pro חָיֶה) 1) *Vivens, vivus*, Gen. 11, 14. 2) *Felix*, 1 Sam. 25, 6. Ez. 20, 11. Lev. 13, 10. sec. Michaëlis Rubens; sed præter rem! 3) *Tribus, familia*, (ut Ar. حي) Ps. 58, 10. חַי יְדוָּה *Deum*

Deum teſtor immortalem; formula jurantis, 1 Sam. 20, 3. cſt. חֵי Dan. 12, 7. Pl. חַיִּים 1) *Vivi, æ, a*, Gen. 26, 19. 2) *Vita*, Gen. 2, 7. Semel חַיִּין Job. 24, 22. cſt. חַיֵּי Dan. 12, 2. Aff. חַיֶּיךָ *Vita tua*, Gen. 3, 14. Fem. חַיָּיְכִי in pauſa (more Chaldaico) Pſ. 103, 4. חַיַּי *Vita mea*, Job. 9, 21.

חַי, חַיָּא m. *Vivens*, Dan. 4, 31. 6, 21. Pl. חַיִּין *Viventes*, Dan. 7, 12. Emph. חַיַּיָּא Dan. 2, 30. cſt. חַיֵּי Eſr. 6, 10.

חַיָּה f. 1) *Viva*, Lev. 14, 6. 2) *Vivax, vivida*, 2 Sam. 23, 11. 3) *Vita*, Pſ. 143, 3. Hinc עֵת חַיָּה *Tempus vitæ*, i. e. quo partus poſt conceptionem vivus naſci poteſt, Gen. 18, 10. 14. 2 Reg. 4, 16. 17. Michaëlis, Annus redivivus. 4) *Animal, animans*, Pſ. 104, 25. 5) *Fera, beſtia*, Pſ. 74, 19. 6) *Coetus, caterva; copiæ, caſtra*, 2 Sam. 23, 11. 13. coll. 1 Chr. 11, 15. Ar. حيّ Coetus ſimul habitantium; it. Vicus tuguriorum in orbem, ut caſtra, diſpoſitorum. 7) *Victus*, Ez. 7, 13. cſt. חַיַּת Gen. 18, 10. & pro eo חַיְתוֹ Pſ. 104, 11. Aff. חַיָּתוֹ *Beſtia ejus*, Jeſ. 40, 16. Pl. חַיּוֹת *Animantia*, Pſ. 104, 25. חַיּוֹת pro כַּחַיּוֹת *ſicut feræ*, Ex. 1, 19. Hillerus; ſed Michaëlis, Obſtetrices, qſ. Vivificantes. Vide etiam ſupra חיה.

חַיְוָה & חֵיוָא f. Chald. *Beſtia*, Dan. 7, 5. 4, 13. Emph. חֵיוְתָא Dan. 4, 11. cſt. חֵיוַת ib. v. 9. Pl. חֵיוָן *Beſtiæ*, Dan. 7, 3. Emph. חֵיוָתָא ib. v. 17.

חַיּוּת f. *Vita*, 2 Sam. 20, 3.

חַוָּה f. *Eva*, qſ. vivificans, Gen. 3, 20.

חַוּוֹת Pl. f. *Vicus tuguriorum*, a حوى Congregavit; unde etiam حِوَآء Pl. أَحْوِيَة Complura tuguria inter ſe propinqua; qualia Arabum campeſtrium eſſe ſolent. Num. 32, 41. Devt. 3, 14.

מִחְיָה f. *Victus, commeatus*, Eſr. 9, 8. Jud. 17, 10. *Color vitalis* f. locus colorem vitæ referens, Lev. 13, 10. cſt. מִחְיַת Lev. 13, 10. Aff. מִחְיָתֶךָ *Victus tuus*, Jud. 17, 10.

חַיִל m. *Robur*; vid. חול.

חין. Ar. حان pro حين Periit. Hinc HOPH. Fut. יֻחַן *Diſperdatur*, Jeſ. 26, 10. Vid. etiam חנן.

חַיִץ Paries exterior; vid. חוץ.

חִירָה Caverna; vid. חור.

חָכָה חכה *Exspectavit; præstolatus, moratus est.* LXX. μένειν, ἐμμένειν, ὑπομένειν; nec non ἱμείρεσθαι desiderare. Confine est Arab. حكى Res in pectore meo mansit stabilis. Firmius adhæsit cordi meo. Constr. c. ל. Part. pl. חֹכֵי *Exspectantes*, Jes. 30, 18. PIH. חִכָּה *Idem*, Job. 32, 4. Part. מְחַכֶּה *Præstolans*, Dan. 12, 12. cst. מְחַכֵּה Jes. 64, 3. Inf. כְּחַכֵּי (pro כְּחַכֵּה) *secundum exspectare*, i. e. sicut turmæ (prædonum) exspectant hominem, Hos. 6, 9. Alii, quod rectius videtur: Sicut murices; quod vid. mox. Imp. חַכֵּה *Exspecta*, Hab. 2, 3. Fut. יְחַכֶּה *Exspectabit*, Jes. 30, 18.

חכך. Chald. חֲכַךְ Fixit, infixit; unde significatione a verbo sequente parum abludente, scil. a verbo حكى Scalpsit, fricuit; unde etiam حكك Cum ungula vel calceus confrictus & ferme detritus est.

חַךְ m. (formæ דַּךְ) Pl. cst. חַכֵּי *Murices*; Germ. Fussangel, Hos. 6, 9.

חַכָּה f. (forte pro חֲנָכָה a حنك Palatum) *Hamus*, LXX. ἄγκιστρον Job. 40, 25.

חֵךְ m. (a Rad. Æthiop. *Hanaca*, Sapuit; unde etiam Arab. حنك Palatum; & Syr. ܚܢܟܐ Id.) 1) *Palatum*, Job. 12, 11. Aff. חִכִּי *Palatum meum*, Prov. 8, 7. 2) Synecd. *Os*, Hos. 8, 1.

חכל Ar. حكل Obscura fuit res; Confusus fuit. Quidni hinc חַכְלִילִי m. *Confusus* s. *suffusus* v. c. rubore oculorum a vino, Gen. 49, 12. Al. Lividus; tristis; male!

חַכְלִלוּת f. *Suffusio* v. g. oculorum rubens, sc. vitium oculorum, Prov. 23, 29.

חָכַם *Sapiens fuit, sapuit, sapienter egit.* It, *Judicavit*; nec non *Rexit*. Idem Ar. حكم Sapiens, doctus, spec. Philosophus fuit. Præt. fem. חָכְמָה Zach. 9, 2. Imp. חֲכַם *Sape*, Prov. 27, 11. Pl. in pausa חֲכָמוּ *Sapite*, Prov. 8, 33. Fut. cum ה parag. אֶחְכָּמָה *Sapiens ero*, Eccl. 7, 23. יֶחְכָּם (in pausa) *Sapiet*, Prov. 20, 1. c. 13, 20. Pl. in pausa יֶחְכָּמוּ *Sapient*, Job. 32, 9. PIH. חִכֵּם *Sapientem præbuit, reddidit; informavit*. Fut. יְחַכֵּם *Sapientes reddet*, Ps. 105, 22. PYH. Part. מְחֻכָּם *Sapiens factus; peritissimus, sapientissimus*, Ps. 58, 6. HIPH. Part. f. cst. מַחְכִּימַת *Sapientiam tribuens*, Ps. 19, 8. HITHP. Fut. תִּתְחַכַּם *Sapientem te*

præbebis, Eccl. 7, 16. Pl. cum ה parag. נִתְחַכְּמָה *Sapientes nos geremus*, Ex. 1, 10.

חָכָם m. 1) *Sapiens*, *peritus*, Prov. 3, 7. cft. חֲכַם Prov. 10, 8. Pl. חֲכָמִים *Sapientes*, Devt. 1, 13. cft. חַכְמֵי Job. 37, 24. Aff. חֲכָמָיו *Sapientes ejus*, Jes. 29, 14. 2) *Magus*, *incantator*. Cf. Ps. 58, 6. Ar. حكيم Id.

חַכִּימִין m. pl. Chald. *Sapientes*, Dan. 2, 21. cft. חַכִּימֵי ib. v. 12. Emph. חַכִּימַיָּא ib. v. 13.

חֲכָמָה f. *Sapiens*, 2 Sam. 20, 16. cft. חַכְמַת Ex. 35, 25. Pl. חֲכָמוֹת *Sapientes*, Jer. 9, 16. cft. חַכְמוֹת Prov. 14, 1.

חָכְמָה f. *Sapientia*, Prov. 3, 13. cft. חָכְמַת Jes. 33, 6. Plur. חָכְמוֹת *Sapientia summa*, Prov. 1, 20. it. *Judicia sapientum*, Prov. 24, 3.

חָכְמָה f. Chald. *Idem*, Dan. 5, 11. cft. חָכְמַת Esr. 7, 25. Emph. חָכְמְתָא Dan. 2, 23. Ar. حكمة Idem.

חלא. Ar. حلا Scalpsit, defricuit, decorticavit, derasit; unde etiam حل Crusta s. crustæ. Hinc

חֶלְאָה־ f. חֶלְאָתָה (cum ה augment.) f. (a masc. inusit. חֶלְא) qs. deradendum, defricandum, i. e. *Rubigo* (non aerugo) *cupri*, ollæ intus adhærescens, Ez. 24, 6. Aff. חֶלְאָתָהּ *Rubigo ejus*, Ez. 24, 6. 11. Recte LXX. Rubigo cupri, ἰός. Al. Spuma; al. Sordes.

חלב. Ar. حلب Mulsit. Hinc

חָלָב m. Ar. حلب *Lac recens*, Ex. 3, 8. Aff. חֲלָבֵךְ *Lac tuum*, Ez. 25, 4.

חָלָב m. Ar. حليب *Idem*. cft. חֲלֵב Prov. 27, 27.

חֵלֶב m. 1) *Adeps*, *pinguedo*. Ex. 23, 18. Dicitur etiam חֵלֶב Jes. 34, 6. Aff. חֶלְבָּמוֹ (סָגְרוּ) *Pinguedinem suam* (oppleverunt), Ps. 17, 10. (Ar. خلب Septum cordis & hepatis; hujusve pars, aut album quid iis adhærens.) 2) *Optimum*, *electum cujusque rei*, Num. 18, 12. 29. Pl. חֲלָבִים *Adipes*, Lev. 9, 19. cft. חֶלְבֵי Lev. 6, 5. Aff. חֶלְבְּהֶן (sine Jod multitudinis) *Adipes earum*, Gen. 4, 4.

חֶלְבְּנָה f. *Galbanum*; resina odoris mali & gravis; a حلب Ma-

Manavit. Ex. 30, 34. Videtur dici a lacte; quia lactis instar ex frutice galbanifera manat.

חלד. Ar. خلد Perennavit; Duravit. Hinc

חֶלֶד m. 1) *Aevum; Mundus*, Pf. 17, 14. 2) *Vita, duratio*, Job. 11, 17. Videl. *Præ meridie* (i. e. illustrior quam meridies) *furget* (i. e. crefcet) חֶלֶד *aetas*, (& cum) *obfcurior fueris, eris ficut mane*. Aff. חֶלְדִּי *Aetas mea*, Pf. 39, 6.

חֹלֶד m. *Muftela*, Lev. 11, 29. Ar. خُلْد Id. feu talpa.

I. חָלָה *Aegrotavit, aegrotus, aeger, infirmus fuit* (forte Ar. خلا Defecit; it. Mortuus fuit, Devt. 32, 36. aut حلا Trivit; it. Percuffit v. g. gladio.) Præt. חָלִיתִי *Aegrotavi*, 1 Sam. 30, 13. Pl. חָלוּ vid. VI. חול. Thr. 4, 6. Part. m. חֹלֶה *Aegrotans*, Gen. 48, 1. Fem. חֹלָה Jer. 4, 31. cft. חֹלַת Cant. 2, 5. Inf. c. Aff. חֲלֹתוֹ *Aegrotare ejus*, Jef. 38, 9. Fut. וַיֶּחֱלָא *& aegrotavit*, pro וַיֶּחֱלֶה, 2 Chr. 16, 12. apoc. וַיָּחַל 2 Reg. 1, 2. NIPH. נֶחֱלָה *Aegrotus factus, morbo affectus, infirmatus fuit*. Præt. נֶחֱלֵיתִי *Morbo affectus fui*, Dan. 8, 27. Pl. נֶחֱלוּ *Infirmati funt*, Jer. 12, 13. Part. f. f. נַחְלָה *Aegra*, pro נַחֲלָה Jef. 17, 11. Jer. 10, 19. Pl. נַחְלוֹת *Morbo affectæ*, Ez. 34, 4. PIH. חִלָּה *Morbo affecit, infirmavit*, Devt. 29, 22. Inf. c. Aff. חַלּוֹתִי *Infirmare me*, i. e. infirmatio mea hæc eft, Pf. 77, 11. PYH. חֻלָּה *Dolore, morbo affectus, infirmatus fuit*. Præt. חֻלֵּיתָ *Infirmatus es*, Ef. 14, 10. HIPH. הֶחֱלָה *Infirmavit; dolore, morbo affecit*. Præt. pl. הֶחֱלוּ *Infirmaverunt*, Hof. 7, 5. Pro הֶחֱלָה dicitur etiam הֶחֱלִיא, qf. a חָלָא, atque hinc abjecto א, הֶחֱלִי Jef. 53, 10. Part. fem. מַחֲלָה *Dolore afficiens*, Prov. 13, 12. HOPH. הָחֳלָה *Dolore affectus fuit*, 1 Reg. 22, 34. HITHP. הִתְחַלָּה *Simulavit fe aegrotare*. Inf. הִתְחַלּוֹת *Simulare fe aegrotantem*, 2 Sam. 13, 5. Imp. apocop. הִתְחָל *Simula te aegrotare*, ib. v. 5. Fut. apoc. וַיִּתְחַל *& aegrotum fe fimulavit*, ib. v. 6.

חֳלִי m. *Morbus*, Devt. 28, 61. In paufa חֹלִי Jef. 53, 3. Aff. חָלְיוֹ *Morbus ejus*, 2 Reg. 13, 14. Pl. חֳלָיִים *Morbi*, 2 Par. 21, 15. It. חֳלָיִם, Devt. 28, 59. Aff. חֳלָיֵנוּ *Morbi noftri*, Jef. 53, 4.

מַחֲלֶה m. *Morbus, infirmitas*. cft. מַחֲלֵה 2 Chr. 21, 15. Aff. מַחֲלֵהוּ *Morbus ejus*, Prov. 18, 14.

מַחֲלָה f. *Idem*, Ex. 23, 25. Cft. מַחֲלַת Pf. 53, 1. 88, 1. Scil. Indi-

Indigitari videtur instrumentum quoddam lugubre musicum, quo Davidis tempore apud aegrotos uti consuetudo erat; quemadmodum etiam uterque Psalmus iste satis argumenti est lugubris. Alii aliud.

מַחֲלֻיִּים pl. m. (a Sing. m. מַחֲלוּא) *Morbi*, 2 Chr. 24, 25.

תַּחֲלֻאִים pl. m. (a Sing. inusit. תַּחֲלֻא) *Idem*, Jer. 16, 4. cst. תַּחֲלוּאֵי Jer. 14, 18. Aff. תַּחֲלוּאָיְכִי (cum Suff. Chald.) *Morbi tui*, Ps. 103, 3.

חַלְחָלָה f. *Defectio, deliquium, resolutio* v. g. animi, corporis &c. Unmacht, Entkräftung, Muthlosigkeit. LXX. ἔκλυσις, ταραχή, ὠδίν. Nah. 2, 11. Jes. 21, 3. Ez. 30, 4. 9. ab Ar. خلخل Disjunctus, rarefactus, resolutus fuit; unde etiam nomen خلخلة Rarefactio corporis. Al. Aegritudo vehemens, dolor acerrimus. Al. Commotio.

II. חלה. Ar. حلي Ornavit monilibus mundove. Hinc

חֶלְיָה f. *Ornamentum, monile.* Aff. חֶלְיָתָהּ *Ornamentum suum*, Hos. 2, 15. Ar. حلي Mundus muliebris.

חֲלִי m. *Idem*, Prov. 25, 12. Pl. חֲלָאִים *Ornamenta*, Cant. 7, 1.

III. חלה. Ar. حلا Placuit, v. g. oculis, animo. II. Demulsit aliquem. Hinc PIHEL Hebr. cum nomine פָּנִים, qs. demulsit faciem alicujus, i. e. *Precatus, deprecatus fuit, supplicavit.* 2 Par. 33, 12. Praet. חִלִּיתִי *Supplicavi*, 1 Sam. 13, 12. Pl. חִלִּינוּ *Supplicavimus*, Dan. 9, 13. Inf. חַלּוֹת *Supplicare*, Zach. 7, 2. Imp. apoc. חַל *Supplica*, 1 Reg. 13, 6. Pl. חַלּוּ *Supplicate*, Mal. 1, 9. Fut. וַיְחַל *& supplicavit*, Jer. 26, 19.

חָלַט (Ar. حلط Pervicacius contendit, & item quod لخ Perscrutatus est) *Scrutatus est, excivit*, v. g. interrogando; *institit.* Fut. pl. וַיַּחְלְטוּ 1 Reg. 20, 23. scil. *Et institerunt*, num de eo (quaesitum esset?) Germ. Sie hielten an.

חֵלְכָה m. in pausa חֵלֶכָה *Afflictus, pauper*, Ps. 10, 8. 10. Comp. ex חַל constr. a חַיִל Potentia, opes, facultates; & כָּה pro כָּאָה Attritus. LXX. πένης, πτωχός. Pl. חֵלְכָּאִים *Afflicti*, Ps. 10, 10. quod esse pro חֵל כָּאִים indicant duo, quibus vocabulum insignitum est, accentus. Aliis est pro Ar. حلك Niger; Aliis aliud.

I. הָלַל

I. חָלַל (Ar. خَلَّ Perforavit. It. Diminutus & extenuatus, corruptus & depravatus eſt. V. Perforavit. Confodit v. g. hominem; it. Vulneravit) Sic etiam Hebr. חלל 1) *Vulneratus, confoſſus, occiſus eſt.* It. *Extenuatus, diſſolutus, liquefactus eſt.* 2) *Perforavit;* in KAL inuſit. a quo tamen חָלִיל Tibia, de quo infra, & Germ. Hohl. Præt. חָלַל Pſ. 109, 22. videl. Cor meum *diſſolutum* ſ. *liquefactum eſt.* PIH. חִלֵּל *Perforavit; confodit, exanimavit.* Part. c. Aff. מְחַלְלְךָ *Confodiens te*, Ez. 28, 9. PYH. Part. מְחוֹלָל *Confoſſus*, Jeſ. 53, 5. Pl. מְחֻלָּלֵי *Confoſſi*, Ez. 32, 26.

חָלָל m. *Confoſſus, exanimatus*, ut a gladio, Num. 19, 18. cſt. חֲלַל ib. v. 16. Pl. חֲלָלִים *Exſtincti*; it. *Cadavera*, Job. 39, 30. cſt. חַלְלֵי Thr. 4, 9. Aff. חֲלָלַיִךְ *Confoſſi tui*, Jeſ. 22, 2. חַלְלֵיכֶם *Confoſſi veſtri*, Ez. 6, 4.

חָלִיל m. *Tibia, fiſtula*, Jeſ. 5, 12. Pl. חֲלִילִים *Tibiæ*, Jer. 48, 36. 1 Reg. 1, 40. Hinc

חלל 1) in PIHEL חִלֵּל & חוֹלֵל *Tibiis cecinit, tibicinavit.* Part. pl. m. מְחַלְּלִים *Tibiis canentes*, 1 Reg. 1, 40. Fem. (alterius formæ) מְחֹלְלוֹת *Tripudiantes*, (ut in KAL, vid. mox), Jud. 21, 23. 2) in KAL חָלַל *ad tibiarum cantum ſaltavit*, ſ. *tripudiavit.* Inf. לָחוּל *ad tripudiandum*, (a verbo חוּל) Jud. 21, 21. Part. pl. חוֹלְלִים *Tripudiantes*, Pſ. 87, 7. cf. Jeſ. 30, 29. Vid. etiam חוּל.

מָחוֹל m. *Chorea*, vid. חוּל.

מְחִלָּה f. unde Plur. מְחִלּוֹת *Cavernæ*, qſ. loca terræ perforata, Jeſ. 2, 19.

חַלָּה f. *Placenta;* intrinſecus cava ſ. perforata. LXX. κολλύρα vel κολλυρίς. Rectius *Maſſa* v. g. panis. Cum quo conv. Ar. خَلّ Modus; ligula. Num. 15, 20. cſt. חַלַּת Lev. 8, 26. Plur. חַלּוֹת, *Placentæ, maſſæ*, Ex. 29, 20.

חַלּוֹן m. *Feneſtra;* qſ. perforatio parietis, Prov. 7, 6. Pl. חַלּוֹנִים *Feneſtræ*, Ez. 40, 25. & חַלּוֹנֵי Jer. 22, 14. cſt. חַלּוֹנֵי 1 Reg. 6, 4. Aff. חַלּוֹנֵינוּ *Feneſtræ noſtræ*, Jer. 9, 2.

חַלּוֹנָה f. *Idem.* Pl. חַלּוֹנוֹת *Feneſtræ*, Ez. 40, 29.

II. חָלַל (Ar. حَلَّ Solvit; it. Licuit. II. Licitum, ſolutum fecit. V. Diſſolutus fuit evanuitque. Oppoſ. eſt حَرُمَ Illicitum, ſacrum, quod

quod non est promiscui usus. Hinc) KAL *Solvit, dissolvit; deficere, evanescere fecit.* Part. fem. חוֹלְלָה *Solvens*, f. *evanescere* aut *disparere faciens*, Job. 26, 13. NIPH. נִחַל *Profanatus est*; & in gen. *Contaminatus est*. Præt. in pausa נִחָל Ez. 23, 3. Pl. וְנִחֲלוּ *& contaminabuntur*, Ez. 7, 24. Inf. הֵחַל (formæ הִמֵּס) *Profanari*, Ez. 20, 9. Aff. לְהֵחַלּוֹ *ut profanetur ille*, Lev. 21, 4. Fut. וָאֵחַל *& profanatus sum*, Ez. 22, 26. תֵּחַל *Profanabit se*, Lev. 21, 9. יֵחָל (in pausa) *Profanabitur*, Jes. 48, 11. PIH. חִלֵּל *Profanavit*, qs. obligatione, voto &c. absolvit se. Præt. חִלֵּל Ps. 55, 21. Pl. c. Aff. וְחִלְּלוּהָ *& profanabunt eam*, Ez. 7, 22. Part. masc. מְחַלֵּל *Profanans*, Ez. 24, 21. Pl. c. Aff. מְחַלְלֶיהָ *Profanantes eam*, Ex. 31, 14. Fem. מְחַלֶּלֶת *Profanans*, Lev. 21, 9. Inf. חַלֵּל *Profanare*, Am. 2, 7. Fut. אֲחַלֵּל *Profanabo*, Ps. 89, 35. Aff. אֲחַלֶּלְךָ *Profanabo te*, Ez. 28, 16. Pl. f. וַתְּחַלֶּלְנָה (pro וַתְּחַלֵּלְנָה) *& profanastis*, Ez. 13, 19. PYH. Part. מְחֻלָּל *Profanatus*, Ex. 36, 23. HIPH. הֵחֵל *Profanavit*. Fut. אַחֵל *Profanabo*, i. e. *profanari sinam*, Ez. 39, 7. יַחֵל *Profanabit*, Num. 30, 3.

חֹל m. *Profanum, commune; non sacrum*, 1 Sam. 21, 5.

חָלָל m. *Profanus*, Ez. 21, 25.

חֲלָלָה f. *Res profana*, Lev. 21, 7.

חָלִילָה m. i. e. חָלִיל cum ה parag. *Absit!* quod Deus solutum liberumque faciat, non facere; f. quod liberum solutumque mihi sit, non facere. Hinc vero dictio in genere & ad alias quoque res adhibita naturam interjectionis induit, ut חָלִילָה LXX. μὴ γένοιτο, 1 Sam. 14, 45. Constr. etiam cum Dat. sequente אִם v. g. חָלִילָה לִּי אִם אַצְדִּיק *Absit a me, ut justificem vos*, Job. 27, 5. aut seq. מ Gen. 18, 25. ubi defective scriptum est חָלִלָה.

III. חָלַל [significatione ab Ar. حال (pro حول) in III. Conj. Aggressus est aliquid, huc traducta]. *Incepit*. KAL; חַל unde חַלּוֹתִי Ps. 77, 11. *Incepi* (i. e. incurri, incidi in) illud; mutare vero est dexteræ altissimi; ita quidem alii, ut & LXX. ἠρξάμην; sed vid. I. חָלָה. HIPH. הֵחֵל *Incepit*. Præt. הֵחֵל Gen. 6, 1. Fem. הֵחֵלָּה Jud. 20, 40. הַחִלֹּתִי *Incepi*, Devt. 2, 31. Plur. הֵחֵלּוּ *Inceperunt*, 1 Sam. 3, 2. Esr. 3, 6. Part. מֵחֵל *Incipiens*, Jer. 25, 29. Inf. הָחֵל *Incipere*, 1 Sam. 3, 12. Aff. הַחִלָּם *Incipere eorum*, Gen. 11, 6. Imp. הָחֵל *Incipe*, Devt. 2, 31. Fut. יָחֵל *Incipiet*, Jud. 10, 18.

18. Cum ו converf. וַיָּחֶל *& incepit*, Gen. 9, 20. Pl. תָּחֵלּוּ *Incipietis*, Ez. 9, 6. וַתְּחִלֶּינָה *& cœperunt*, Gen. 41, 54. HOPH. הוּחַל *Cœptum eſt*, Gen. 4, 26.

תְּחִלָּה f. *Initium*, *principium*, Gen. 13, 3. cſt. תְּחִלַּת Prov. 9, 10. Adhibetur etiam adverbialiter, *Initio*, *principio*, v. g. בַּתְּחִלָּה *Initio*, Gen. 13, 3.

I. חָלַם *Somniavit*; Ar. حلم Idem. Præt. חָלַם Gen. 42, 9. Part. חֹלֵם *Somnians*, Gen. 41, 1. Fut. יַחֲלֹם *Somniat*, Jeſ. 29, 8. Pl. וַיַּחַלְמוּ *& ſomniarunt*, Gen. 40, 5. in pauſa cum ן parag. יַחֲלֹמוּן Joël. 3, 1. HIPH. הֶחֱלִים *Somniare fecit*. Part. pl. מַחְלְמִים (pro מַחֲלִימִים; a Sing. מַחְלִם) *Somniare facientes*, Jer. 29, 8.

חֵלֶם m. CHALD. *Somnium*, Dan. 4, 2. Emph. חֶלְמָא ib. v. 4. Aff. חֶלְמָךְ *Somnium tuum*, ib. v. 28. Pl. חֶלְמִין *Somnia*, Dan. 5, 12.

חֲלוֹם m. Hebr. *Idem*, Gen. 37, 9. Aff. חֲלוֹמִי *Somnium meum*, Gen. 40, 9.

חֲלוֹמָה f. *Idem*. Pl. חֲלֹמוֹת *Somnia*, Gen. 37, 19. Aff. חֲלֹמֹתָיו *Somnia ejus*, ib. v. 8.

חַלָּמוּת f. *Os hians* f. *hiatus oris*. Ar. حليم. Forſan dictus ab eorum more, qui aperto ore dormire vel & ſomniare conſueverunt. Hinc רִיר חַלָּמוּת *Saliva manans ex ore hiante*, Job. 6, 6. Vide etiam ריר. Al. Saliva hominis ſani; album vitelli; ſpuma ſomniantium &c.

II. חָלַם (ex uſu Chaldaico Syriacoque) *Convaluit*, *ſanitati reſtitutus*, *auctus*, *impinguatus eſt*. Conv. etiam Ar. حلم Pinguis fuit. V. Pinguis, carnoſus evaſit. Fut. pl. יַחְלְמוּ *Pinguescunt*, Job. 39, 4. HIPH. הֶחֱלִים *Convaleſcere fecit*, *ſanitati reſtituit*. Fut. c. Aff. תַּחֲלִימֵנִי *Sanitati reſtituis me*, Jeſ. 38, 16.

חַלָּמִישׁ m. *Silex*; ſpec. *Porphyrites* f. *granites rubens*, Pſ. 114, 8. cſt. חַלְמִישׁ Devt. 32, 13. Videtur eſſe Ar. جلنبوس Pyrites f. potius Porphyrites. LXX. ἀκρότομος. Aliis ſimpliciter Petra duriſſima.

חָלַף *Mutavit*; it. *Mutatus eſt*. Dicitur de omni mutatione 1) Rei; ut: *Commutavit*; it. *Transmutatus fuit*. 2) Loci, ut: *Abiit*, *diſceſſit*; *prævertit*; *ſucceſſit*; *aſſecutus fuit a tergo*. 3) Temporis, ut: *Præteriit*, *tranſiit*. 4) Qualitatis, in bonum, ut:

ut: *Renovavit;* it. *Incrementum sumsit;* it. *Regerminavit:* in malum, ut: *Corrupit, perdidit, sustulit;* it. *Periit, disperiit.* Sic etiam Ar. خلف proprie denotat Successionem rei in locum rei, status in alium statum, e loco in alium locum, a qualitate ad qualitatem, v. g. In locum successit ei; instauravit rem, seu, ut pro alia re esset, effecit; Odore ac sapore in pejus mutatum est; Vitio depravatus corruptusve fuit homo. II. Post se reliquit. IV. Mutavit; it. Mutabilis fuit. Præt. אָז חָלַף רוּחַ Tunc *mutabit* animum, Hab. 1, 12. וְחָלַף & *transibit*, Es. 8, 8. & *incrementum sumet*, Ps. 90, 6. Fem. חָלְפָה *Corrupit, perdidit*, s. potius *Transverberavit*, Jud. 5, 26. LXX. διῆλωσε, clavo perforavit s. perfodit. וְחָלַפְתָּ & *abibis*, 1 Sam. 10, 3. Pl. חָלְפוּ *Transgressi sunt*, Es. 24, 5. Fut. יַחֲלֹף *Peribit*, Es. 2, 18. *Transivit*, Job. 4, 15. Fem. c. Aff. תַּחְלְפֵהוּ *Transibit* i. e. Transfodiet *eum*, Job. 20, 24. Pl. in pausa יַחֲלֹפוּ *Transibunt*, Ps. 102, 27. PIH. חִלֵּף *Mutavit, commutavit.* Fut. וַיְחַלֵּף & *commutavit*, 2 Sam. 12, 20. HIPH. הֶחֱלִיף *Mutavit; substituit; renovavit se*, Gen. 31, 7. Imp. pl. הַחֲלִיפוּ *Commutate*, Gen. 35, 2. Fut. יַחֲלִיף (וְעוֹד adhuc) *reficiet se*, Job. 14, 7. Fem. תַּחֲלִיף *Idem*, Job. 29, 20. Plur. יַחֲלִיפוּ כֹחַ *Substituent vires*, i. e. innovabunt, Jes. 40, 31.

חֵלֶף Partic. *Pro, vice, loco;* propr. Mutatio s. substitutio. Num. 18, 21. 31.

חֲלוֹף m. *Substitutio;* e. g. בְּנֵי חֲלוֹף *Filii alumni*, Pflegkinder, Prov. 31, 8. Arabes enim de iis, qui in locum patris succedunt, dicunt eos ipsis خلف.

חֲלִיפָה f. *Mutatio, vicissitudo; abitus, decessio*, qs. a statione. Aff. חֲלִיפָתִי *Abitus meus*, Job. 14, 14. Pl. חֲלִיפוֹת 1) *Mutationes*, Ps. 55, 20. 2) *Successiones, decessiones*, v. g. a stationibus, 1 Reg. 5, 28. *Vestium mutationes*, Gen. 45, 22. 3) *Contradictiones*, Job. 10, 17. ab Ar. خلف Dissensit, contradixit.

מַחֲלָפִים m. pl. *Cultri mactatorii*, Esr. 1, 9. Prope abest Ar. حلف Cuspis acutus, forsan a حلف III. Juramento iniit foedus, dictus, quia olim foedus ineuntes victimas mactare solebant. Al. Vestes mutatoriæ. Al. Vasa libatoria minora.

מַחְלְפוֹת f. pl. *Plexuræ capillorum;* qs. successiones mutuæ. cst. מַחְלְפוֹת Jud. 16, 13. Al. Cincinni.

חלף

חלף Chald. *Idem*, quod Hebr. Fut. pl. יַחְלְפוּן *Transibunt*, Dan. 4, 13.

I. חָלַץ In genere *Separavit.* Hinc 1) *Detraxit, extraxit, exuit, spoliavit; expedivit.* Ar. خلص II. Purum, qf. nudum fecit; unde V. Paff. II. Separatus, liberatus fuit ab aliqua re; propius accedit خلع (ץ in ע converfo) Exuit. Præt. fem. וְחָלְצָה *& exuit*, Devt. 25, 9. Fut. תַּחֲלֹץ *Exues*, Jef. 20, 2. PIH. חִלֵּץ 1) *Evulfit*; it. *Exuit, fpoliavit.* 2) *Eripuit, liberavit, fervavit, falvavit*; qf. Exuit v. g. vinculis, miferia &c. Præt. חִלֵּץ *Evulfit*, Lev. 14, 43. חִלַּצְתָּ *Liberafti*, Pf. 116, 8. Plur. וְחִלְּצוּ *& evellent*, Lev. 14, 40. Imp. cum ה parag. חַלְּצָה *Libera*, Pf. 6, 5. Fut. cum ה parag. וָאֲחַלְּצָה *& fpoliavi*, Pf. 7, 5. c. Aff. אֲחַלֶּצְךָ *Liberabo te*, Pf. 50, 15. יְחַלֵּץ *Eripiet*, Job. 36, 15. NIPH. נֶחֱלַץ 1) *Liberatus, ereptus, fervatus eft.* 2) *Expeditus, armatus fuit ad militiam*, i. e. accinctus circa lumbos, fignificatione a חֲלָצַיִם defumta; alii, Electus, feparatus fuit. Præt. נֶחֱלָץ *Liberatus eft*, Prov. 11, 8. Imp. pl. הֵחָלְצוּ *Armati eftote*, Num. 31, 3. Fut. pl. נֵחָלֵץ *Armati erimus*, Num. 32, 17. יֵחָלֵצוּ (in paufa) *Liberabuntur*, Prov. 11, 9.

חָלוּץ Part. Pah. m. *Expeditus, armatus*, fcil. accinctus circa lumbos, Jof. 6, 13. Al. Selectus; minus recte! Vide enim Jef. 5, 27. cft. חֲלוּץ Num. 32, 27. it. *Exutus*, Devt. 25, 10. Plur. חֲלוּצִים *Expediti, armati*, Num. 32, 30. cft. חֲלוּצֵי & חֲלֻצֵי Jof. 4, 13. Jef. 15, 4.

חֲלִיצָה f. *Exuviæ.* Aff. חֲלִיצָתוֹ *Exuviæ ejus*, 2 Sam. 2, 21. Pl. חֲלִיצוֹת *Idem.* Aff. חֲלִיצוֹתָם *Exuviæ eorum*, Jud. 14, 19.

חֲלָצַיִם m. dual. *Lumbi*, Gen. 35, 11. ut qui in expeditione accingi folent. Aff. חֲלָצָיו & חֲלָצָיו *Lumbi ejus*, Jef. 5, 27. Job. 31, 20.

מַחֲלָצוֹת f. *Veftes mutatoriæ*, i. e. nitidæ, quæ domi deponuntur, Ef. 3, 22. Zach. 3, 4. Ar. خلعة Veftis pretiofa, ftola; fcil. ץ in ע more Chald. converfo.

II. חלץ. Ar. خلص Bonus & exquifitus fuit; it. Bene habuit. Hinc PIH. חִלֵּץ *Bene habuit.* Fut. יְחַלֵּץ *Bene habebit*, Job. 36, 15. Ambigo, uter fenfus præferendus fit alteri, fuperior ille Eripiet, a I. חָלַץ; an hic a II. חלץ Ar. خلص Bene habuit? Job. 36, 15. HIPH. הֶחֱלִיץ *Idem.* Fut. יַחֲלִיץ *Saginabit*, 58, 11.

I. חָלַק *Partitus fuit, distribuit, divisit, dispertivit*, v. g. hæreditatem, cibum, negotium &c. Ar. خلق Apte rem commensus fuit, v. g. corium, antequam secaret; unde etiam خلق Proportio; it. Quidam, h. e. pars hominum. Præt. חָלַק Job. 39, 17. Pl. חָלְקוּ *Diviserunt*, Jos. 18, 2. Part. חֹלֵק *Dividens*, Prov. 29, 24. Inf. cst. חֲלֹק *Dividere*, Neh. 13, 13. Imp. pl. חִלְקוּ *Dividite*, Jos. 22, 8. Fut. יַחֲלֹק *Dividet*, Prov. 17, 2. 2 p. c. Aff. וַתַּחְלְקֵם *& distribuisti eos*, Neh. 9, 22. Pl. יַחֲלֹקוּ (in pausa) *Divident*, 1 Sam. 30, 24. cum ו conv. וַיַּחְלְקוּ *& distribuerunt*, Jos. 14, 5. NIPH. נֶחֱלַק *Divisus, distributus fuit*. Fut. וַיֵּחָלֵק *& divisit se*, Gen. 14, 15. retracto accentu יֵחָלֶק Job. 38, 24. PIH. חִלֵּק *Divisit in partes*, aut *in ordines*. Præt. c. Aff. חִלְּקָם *Divisit* i. e. dispersit *eos*, Thr. 4, 16. Fem. c. Aff. חִלְּקַתָּה *Divisit eam*, (sine Mappik) Jes. 34, 17. Inf. חַלֵּק *Dividere*, Jos. 19, 51. Imp. חַלֵּק *Distribue*, Jos. 13, 7. Fut. cum ה parag. אֲחַלְּקָה *Dividam*, Ps. 60, 8. it. אֲחַלֶּק Jes. 53, 12. PYH. חֻלַּק *Divisus, distributus fuit*, Zach. 14, 1. Fut. תְּחֻלָּק *Distribuetur*, Am. 7, 17. HITHP. הִתְחַלֵּק *Dispertire rem inter se*. Præt. pl. וְהִתְחַלְּקוּ *& dispertient inter se*, Jos. 18, 5.

חֵלֶק m. *Pars, portio, possessio, partitio*, Devt. 18, 8. Aff. חֶלְקִי *Portio mea*, Ps. 73, 26. Pl. חֲלָקִים *Partes*, Jos. 18, 5. Aff. חֶלְקֵיהֶם *Partes eorum*, Hos. 5, 7.

חֶלְקָה f. *Idem*; it. *Ager*, *hæreditas*, 2 Sam. 14, 30. cst. חֶלְקַת Jer. 12, 10. Aff. חֶלְקָתִי *Hæreditas mea*, ib.

חֲלָק m. Chald. *Portio*, Esr. 4, 16. Aff. חֲלָקֵהּ *Portio ejus*, Dan. 4, 12.

חֲלֻקָּה f. *Portio*. cst. חֲלֻקַּת 2 Chr. 35, 5.

מַחֲלֹקֶת f. *Partitio, divisio, distributio*, 1 Chr. 27, 4. Aff. מַחֲלֻקְתּוֹ *Partitio ejus*, 1 Chr. 27, 4.

מַחְלְקוֹת f. pl. cst. *Distributiones*, vel *Turmæ*, 1 Chr. 27, 1. 28, 1. Aff. מַחְלְקוֹתָם *Turmæ eorum*, Jos. 11, 23.

מַחְלְקָה f. Chald. Pl. c. Aff. מַחְלְקָתְהוֹן *Turmæ eorum*, Esr. 6, 18.

II. חָלַק *Lævigavit; planum, glabrum reddidit*; it. *Lævis, mollis, blandus fuit*. Ar. حلق Rasit i. e. glabrum reddidit caput. Nec non خلق Lævigavit; it. Lenivit orationem; unde etiam

etiam خلاق Lenimentum; nec non خلاقة Lævor, glabrities. Conv. etiam Græcum Κολακεύω. Præt. pl. חָלְקוּ *Lævigarunt*, Pf. 55, 22. HIPH. הֶחֱלִיק *Emollivit*, *lævigavit*, *blanditus fuit.* Præt. הֶחֱלִיק Pf. 36, 3. Part. (פַּטִּישׁ) מַחֲלִיק (Malleo) *lævigans*, Jef. 41, 7. Inf. לַחֲלִיק (pro לְהַחֲלִיק) *ad glabrum fe faciendum*, i. e. ad elabendum inde in medio populi, Jer. 37, 12. Al. ad blandiendum; al. ad concionandum; al. ad emendum agrum; al. ad difpertiendam terram. Fut. pl. cum ן parag. יַחֲלִיקוּן *Blandiuntur*, Pf. 5, 10.

חָלָק m. *Lævis, glaber, blandus*, Gen. 27, 11. Prov. 5, 3.

חֵלֶק m. *Lævitas, lubricitas, blanditiæ*, Prov. 7, 21.

חֶלְקָה f. *Lævor*, Gen. 27, 16. Pl. חֲלָקוֹת *Blanditiæ*, Prov. 6, 24. Jef. 30, 10. *Loca lubrica*, Pf. 73, 18.

חֲלַקָּה f. *Blanditiæ*. Unde Pl. חֲלַקּוֹת *Idem*, Dan. 11, 32.

חָלָק m. unde Pl. cft. חַלְּקֵי *Lævia* torrentis, i. e. *Valles*, Jef. 57, 6.

חַלּוּק m. unde Pl. cft. חַלֻּקֵי אֲבָנִים *Læves lapides*, 1 Sam. 17, 40.

חֲלַקְלַקָּה f. unde Pl. חֲלַקְלַקּוֹת 1) *Loca lubrica*, Pf. 35, 6. 2) *Blanditiæ*, Dan. 11, 21. 34.

I. חָלַשׁ *Proftravit, dejecit*. (Ar. حلس Stravit; unde etiam حلس Stratum) it. *Proftratus fuit*. Fut. וַיֶּחֱלַשׁ *& profternitur*, Job. 14, 10. & וַיַּחֲלֹשׁ *& proftravit*, Ex. 17, 13. Al. Debilitavit.

חַלָּשׁ m. *Proftratus*, i. e. victus, Joël. 3, 10. Al. Debilis.

חֲלוּשָׁה f. *Proftratio, ftrages*, Ex. 32, 18. Al. Debile.

II. חלשׁ. Fortaffe eft Ar. حلس Refedit. Hinc Part. חוֹלֵשׁ *Sedens, dominans* in gentes, Jef. 14, 12. Vel eft, quod eodem fpectat, a حلس Affidue incubuit rei, חוֹלֵשׁ *Incumbens*, i. e. tyrannico imperio dominans in gentes, vel incumbens gentibus fub fuam poteftatem redigendis. Al. Profternens; Al. Sortem projiciens in gentes; Al. Contemnens.

(חֶמְאָ Pro eo autem) חֵמָה m. *Flos lactis*, Job. 29, 6. Rad. eft Ar. خمأ Spiffum ac velut durum fuit lac. Al. Butyrum; male!

חֶמְאָה f. *Idem*, Gen. 18, 8. Jud. 5, 25.

מַחְמָאָה f. unde Pl. מַחְמָאוֹת *Ceu flos lactis mollia ac fuavia*, Pf. 55, 22. Al. Butyracea; male!

חָמַד

חָמַר *Concupivit, appetivit, desideravit;* a quo prope abest Ar. حمد Laudavit, pec. ob internam bonitatem; it. Laudabilis fuit; unde Saraceni nomen sui impostoris habent Muhammedis. Præt. pl. חָמְדוּ *Concupiverunt*, Prov. 1, 22. חֲמַדְתֶּם *Concupivistis*, Jes. 1, 29. Fut. c. Aff. וָאֶחְמְדֵם *& concupivi ea*, Jos. 7, 21. יַחְמֹד *Concupiscet*, Ex. 34, 24. Pl. c. Aff. נֶחְמְדֵהוּ *Desiderabimus eum*, Jes. 53, 2. NIPH. Part. נֶחְמָד *Desiderabilis*, Gen. 2, 9. Pl. נֶחְמָדִים *Desiderabiles*, Ps. 19, 11. PIH. חִמֵּד *Summe desideravit.* Præt. חִמַּדְתִּי *Summe desideravi*, Cant. 2, 3.

חָמוּד m. Part. Pah. 1) *Desiderabilis.* 2) *Amabilitas, deliciæ.* Aff. חֲמוּדוֹ *Deliciæ, desiderabile ejus*, Ps. 39, 12. Job. 20, 20. Pl. חֲמוּדִים *Desiderabilia.* Aff. חֲמוּדֵיהֶם *Desiderabilia eorum*, Jes. 44, 9.

חֲמוּדָה f. unde Pl. חֲמוּדוֹת *Deliciæ, desideria*, Dan. 9, 23. אִישׁ חֲמֻדוֹת & חֲמוּדוֹת אָתָּה *Vir amabilis tu es*, Dan. 9, 23, 10, 11.

חֶמֶד m. *Desiderium;* cum nomine constr. *Amabilis*, Jes. 32, 12. Ez. 23, 6.

חֶמְדָּה f. *Idem*, Jer. 3, 19. cst. חֶמְדַּת Hagg. 2, 7. Aff. חֶמְדָּתִי *Desiderium meum*, Jer. 12, 10.

מַחְמָד m. *Desiderabilis; desiderium.* Cst. מַחְמַד Ez. 24, 16. 21. 25. Pl. מַחֲמַדִּים (כֻּלּוֹ Totus) *amabilis est*, Cant. 5, 16. cst. מַחְמַדֵּי Hos. 9, 16. Aff. מַחֲמַדַּי *Desiderabilia mea*, Joël. 4, 5.

מַחְמוֹד m. unde Pl. מַחְמוֹדִים & בְּחֲמַדִּים *Desiderabilia, amabilia.* Aff. מַחֲמַדֶּיהָ *Desiderabilia ejus*, Thr. 1, 7. מַחֲמוֹדֵיהֶם (sec. Chethibh) *Desiderabilia eorum*, ib. v. 11.

חמה. Ar. حما Tuitus fuit, immunis fuit ab infessu. Prohibuit & abstinere jussit. Fut. I. Prohibita fuit res. IV. Abstinuit præ verecundia & gravitate. Unde حمي Custoditus, protectus. Gravitatem tutans. Res vetita. Hinc

חָם m. *Socer. Ar.* حم Idem; nec non quisque propinquus mariti vel uxoris, sc. a cujus conjugio s. commixtione præ verecundia & gravitate abstinendum est. Aff. חָמִיךְ *Socer tuus*, Gen. 38, 13. חָמִיהָ *Socer ejus*, ib. v. 25.

חָמוֹת f. (Ar. حماة) *Socrus.* Arabice etiam Quævis mariti aut uxoris propinqua. Aff. חֲמוֹתָהּ *Socrus ejus*, Ruth. 2, 19.

חוֹמָה f. *Murus*. (a حما Custodivit sc. ab accessu; unde حمي

حمي Inacceffus) Lev. 25, 29. cft. חוֹמַת Jer. 15, 20. Aff. חוֹמָתָהּ *Murus ejus*, Nah. 2, 5. Pl. חוֹמוֹת *Muri*, Jef. 26, 1. Aff. חוֹמֹתֶיךָ *Muri tui*, Devt. 28, 52. Dual. חֹמֹתַיִם *Duo muri*, Jef. 22, 11.

חֹמֶט m. Bocharto Lacerta arenaria; Fullero Lacerta; Al. Limax, teftudo. Coccejo Ἀμαθος. LXX. etiam Σαῦρα Lacerta, Lev. 11, 30.

חָמַל *Pepercit, clementia ufus fuit.* (Conven. Ar. حمل Suftulit geftavitque aliquem fuper manibus, fc. quod matres infantibus præftare folent. Mitis & longanimis fuit. II. Patientem reddidit. VII. Toleravit aliquem, Eph. 4, 2. unde etiam حمول Manfuetus, mitis; it. Patientia.) Conftr. cum עַל & אֶל. Præt. חָמַל 2 Chr. 36, 15. Fut. אֶחְמוֹל *Parcam*, Jer. 13, 14. יַחְמֹל *Parcet*, Job. 6, 10. Pl. תַּחְמְלוּ, in paufa תַּחְמֹלוּ *Parcetis*, Jer. 50, 14. Ez. 9, 5.

חֶמְלָה f. *Indulgentia, clementia.* cft. חֶמְלַת Gen. 19, 16. Aff. חֶמְלָתוֹ *Clementia ejus*, Jef. 63, 9.

חֻמְלָה f. *Clementia*, Ez. 16, 5. Al. eft Inf.

מַחְמָל m. *Commiferatio, indulgentia*, Ez. 24, 21.

חָמַם *Caluit, incaluit, calefactus eft.* Ar. حمّ Idem. Præt. חַם Ex. 16, 21. חַמּוֹתִי *Incalui*, Jef. 44, 16. Inf. c. Aff. לְחֻמָּם (pro לְחַמָּם ut cod. Regiom. punctat) *ut calefiant ipfi*, Ef. 47, 14. Si enim fonaret Panis ipforum, fequens nomen אוּר haberet ו copulativum. Vide etiam infra חֹם. Fut. יֵחַם *Calefit*, Jef. 44, 16. cum ו converf. וַיֵּחַם *& caluit*, ib. v. 15. NIPH. נֵחַם *Incaluit*. Part. pl. נֵחָמִים (pro נֶחָמִים vel potius נִחָמִים) *Incalefcentes*, Jef. 57, 5. Fut. יֵחַם *Incalefcet*, Ecclef. 4, 11. & יִחַם 1 Reg. 1, 1. Pl. יֵחַמּוּ *Incalefcunt*, Hof. 7, 7. PIH. חִמֵּם *Calefecit*. Fut. תְּחַמֵּם *Calefacit*, Job. 39, 14. HITHP. הִתְחַמֵּם *Calefecit fe*. Fut. יִתְחַמָּם *Calefaciebat fe*, Job. 31, 20.

חַם m. *Calidus*, Jof. 9, 12. Pl. חַמִּים *Calidi*, Job. 37, 17.

חֹם m. *Calor*, Gen. 8, 22. Alias eft Infinit. KAL, ut 1 Sam. 11, 11. Neh. 7, 3. Jef. 18, 4. Hagg. 1, 6. & cum Aff. חֻמּוֹ *Calefcere ejus*, Job. 6, 17. חֻמָּם *Calefcere eorum*, Jer. 51, 39.

חַמָּה f. 1) *Sol*, Cant. 6, 10. Jef. 30, 26. 2) *Calor*. Aff. חַמָּתוֹ *Calor*

Calor ejus, Pf. 19, 7. Ar. حمّ Aeftus. 3) *Thermæ*, ut. Ar. حمّة Jof. 19, 35. 21, 32. Al. Nomen Propr. Chammat.

חַמָּנִים pl. m. *Statuæ folares, obelifci Soli facrati* majores aut minores. Al. Idola, delubra Soli dicata, arbores Soli facræ. vid. Ef. 17, 8. 27, 9. 2 Chr. 14, 5. 34, 4. 7. Lev. 26, 30. Ez. 6, 4. 6. 2 Chr. 34, 4.

I. חָמַס *Inique egit, injuria affecit, abftulit; Violentia ufus fuit, vim fecit, abripuit vehementer.* Ar. حمس Vehemens fuit. IV. Crudelem fe oftendit & fævum. Præt. pl. חָמְסוּ *Inique egerunt*, Ez. 22, 26. Part. חֹמֵס *Inique agens*, Prov. 8, 36. Fut. יַחְמֹס *Violenter auferet, abjiciet*, Job. 15, 33. Thren. 2, 6. Pl. in paufa תַּחְמֹסוּ *Inique agetis*, Jer. 22, 3. Job. 21, 27. NIPH. נֶחְמַס *Violenter ablatum fuit*; v. g. calcei. Præt. pl. נֶחְמְסוּ *Violenter ablati funt*, Jer. 13, 22.

חָמָס m. *Vis, violentia, injuria; rapina extorta*, Ex. 23, 1. cft. חֲמַס Hab. 2, 8. Aff. חֲמָסִי *Injuria mea* (quam patior) Gen. 16, 5. חֲמָסוֹ *Injuria ejus* (quam infert) Pf. 7, 17. Pl. חֲמָסִים *Injuriæ*, Pf. 140, 2.

II. תַּחְמָס m. *Noctua*, Lev. 11, 16. LXX. γλαὺξ Idem; Chald. קַצִּיפְּתָא ut & Ar. نُهام Noctua; avis rapax. תַּחְמָס vero videtur effe a Rad. خمش Vulneravit unguibus. Bocharto eft Struthio mas. Al. Hirundo.

IV. חָמַס (Ar. حمض Parum frigideque fecit. II. Convertit in acredinem) *Fructum fecit acerbum*, i. e. male ipfi ceffit labor. Fut. יַחְמֹס Job. 15, 33. Ita fecundum alios; fed rectius Abjiciet, abripiet; vid. I. חמס.

I. חָמֵץ *Fermentatus fuit*; propr. Acuit, ut Ar. حمّض Acuit. Præt. חָמֵץ Ex. 12, 39. Inf. in nomen converfus c. Aff. חֻמְצָתוֹ *Fermentari ejus.*, Hof. 7, 4. Fut. יֶחְמָץ *Fermentabitur*, Ex. 12, 34. HITHP. Fut. יִתְחַמֵּץ *Exacerbatum fe præbet*, Pf. 73, 21.

חָמֵץ m. *Fermentatus*, Ex. 12, 15. Ar. حامض Acidus.

חָמִיץ m. *Subacidus*, v. g. farrago, pabulum idque fapidum, Jef. 30, 24.

חָמוֹץ m. Metaphor. *Tinctus, infectus*, Jef. 63, 1. i. e. turgens tanquam a maffa confperfa.

חֹמֶץ

חֹמֶץ m. 1) *Acetum*, Num. 6, 3. Ar. حُمُضة Subacidus humor. 2) *Omphax*, Prov. 10, 26. 3) *Omphacium*, Pf. 69, 22.

מַחְמֶצֶת f. *Fermentatum; acidum*, Ex. 12, 19.

II. חמץ. Ar. حمس Vehemens fuit. V. Crudelem fe oftendit. Hinc

חָמוֹץ m. *Oppreffus*, Jef. 1, 17.

חוֹמֵץ m. *Oppreffor violentus*, Pf. 71, 4. Conv. etiam Arab. شَخط Superbus & ira percitus fuit; unde مُتَشخِط Tyrannus.

חָמַק *Convertendo f. gyrando fubduxit fe*, f. *difceffit*, Cant. 5, 6. LXX. παρῆλθεν. Ab Ar. حمج Gyravit oculos, i. e. convertit faciem. HITHP. Fut. in paufa atque cum ן parag. עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין *Quousque convertendo te fubduces*, Jer. 31, 22. LXX. ἀποστρέψεις.

חַמּוּק m. unde Pl. cft. חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ *Vertebræ femorum tuorum;* qf. circumgyrationes. Ar. تَحميج dicit Circumgyrationem. Cant. 7, 2.

I. חמר. Ar. حمر Anhelitus ejus foedus fuit & corruptus; gravem fpiravit odorem. Hinc

חֵמָר m. *Bitumen*; a gravi odore dictum; ut & Ar. حُمَر Id.

חָמַר *Bituminavit*. Fut. c. Aff. וַתַּחְמְרָה *& bituminavit eam*, Ex. 2, 3.

II. חמר. Ar. حمر Rubuit. II. Rubefecit. IV. Valde rubuit. Hinc

יַחְמוּר m. *Bubalus*, a rubro colore dictus. Ar. يَحْمُور Idem; animal bicorne in filvis degens. Bocharto Hinnulus cervi rufis pilis, καμὰς πυλήτρεχες. Coccejo & Michaëlis Ἀνθόλοψ, ex genere Gazellarum; Devt. 14, 5.

III. חמר. Ar. حمر Tardus fuit. Hinc

חֲמוֹר m. *Afinus*, 1 Sam. 16, 20. Aff. חֲמֹרוֹ *Afinus ejus*, Gen. 22, 3. Pl. חֲמֹרִים *Afini*, Jud. 19, 3. Ar. حمار Idem.

חֲמוֹרָה f. unde Dual. חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם *Afinus duorum gregum afininorum*, h. e. Afinus vafti corporis, Jud. 15, 16. Al. Acervus.

IV. חָמַר (Ar. خمر Siccum cum humido mixtum coaluit, h. e.

turbatum fuit. It. III. Turbavit, v. g. aquam; verum etiam mentem, quod facere vinum solet. IV. Vino abundavit regio. VIII. Ferbuit vinum.) *Turbatum, turbidum, lutosum fuit* vel *factum est*; it. *Ferbuit*. Præt. חָמַר *Ferbuit*, Ps. 75, 9. Fut. pl. יֶחֶמְרוּ *Turbentur*, Ps. 46, 4. PYH. חֳמַרְמַר *Plurimum turbatum fuit.* Præt. חֳמַרְמְרָה (sec. Chethibh) *Valde turbata est*, Job. 16, 16. Pl. חֳמַרְמְרוּ *Valde turbata sunt*, Thr. 2, 11. in pausa חֳמַרְמָרוּ ib. 1, 20. Inde

חֹמֶר m. 1) *Lutum*; qs. siccum cum humido mixtum, Jes. 45, 9. 2) *Cæmentum, intritum*; ab eadem ratione dictum, Gen. 11, 3. 3) *Acervus*; qs. luti. Pl. חֳמָרִים *Acervi*, Ex. 8, 10. 4) *Chomer*, i. e. Mensura frumenti, quantum asinus ferre sufficit, dicta etiam כֹּר. Continebat vero decem Bathos s. Ephas, i. e. 45 Congios, seu 5 Modios & 5 Congios. Lev. 27, 16. 5) *Nexus*, v. g. avium loro tenuiore inter se connexarum certus numerus; Germ. ein Bund Vögel. Ar. حمير fortasse, Lorum. Plur. חֳמָרִים Num. 11, 32.

חֶמֶר m. (Ar. خَمْر aut خِمْر) *Vinum meracum, merum*; sic dictum, quia nimium vini bibitum mentem turbare solet, Jes. 27, 2. Devt. 32, 14.

חֲמַר m. CHALD. *Idem*, Esr. 6, 9. Emph. חַמְרָא Dan. 5, 1. Ar. خَمْر & خَمْرة Vinum.

חֲמֹר m. *Acervus*, Jud. 15, 16. sec. nonnullos; al. Asinus.

חָמֵשׁ f. *Quinque*. cst. חֲמֵשׁ Gen. 11, 11. חֲמִשָּׁה masc. *Idem*, Gen. 47, 2. cst. חֲמֵשֶׁת Jos. 10, 5. Pl. חֲמִשִּׁים *Quinquaginta*, 1 Reg. 18, 4. Aff. חֲמִשָּׁיו *Quinquaginta ejus*, 2 Reg. 1, 9. Ar. خَمْس Quinque.

חֹמֶשׁ m. *Quinta pars*, Gen. 47, 26. Ar. خُمْس Idem.

חֲמִישִׁי vel חֲמִשִׁי m. *Quintus*, Gen. 1, 23. Zach. 7, 3. Fem. חֲמִישִׁית vel חֲמִשִׁית *Quinta*, Neh. 6, 5. Jer. 36, 9. it. *Quinta pars*, Gen. 47, 24. Aff. חֲמִשִׁיתוֹ *Quinta pars ejus*, Lev. 5, 16. Pl. c. Aff. חֲמִשְׁתָיו *Quintæ partes ejus*, Lev. 5, 24.

חֲמֻשִׁים & חֲמֻשִׁים pl. m. *Quinquageni*, Germ. Je 50 und 50. Ex. 13, 18. quibus fortasse unus ex illis præfectus erat. Hinc dein-

deinceps *Centuriæ quinquagenariæ*, Jof. 1, 14. 4, 12. Jud. 7, 11. Michaëlis Suppl. ad h. v. Cf. etiam 1 Sam. 8, 12. 2 Reg. 1, 9. 11. 13. Luc. 9, 14. Inde porro *Excubiæ quinquagenariæ*, Jud. 7, 11. Unde forfan poft etiam Armati, inftructi ad pugnam, quia, fi reliqui in caftris nudi armorum erant, excubiæ tamen illæ ftationariæ armatæ effe debebant, Jof. 1, 14. 4, 12. Hinc LXX. εὔζωνοι; Vulg. Armati. Pocokius, Ad quinque partitum exercitum recenfiti, ab Ar. خميس Exercitus quinque partibus conftans. Al. Armati circa quintam coftam.

חִמֵּשׁ PIH. *Quintavit*, h. e. quintam frumenti partem exegit, Gen. 41, 34.

חמת. Ar. حمت Superinfudit. Hinc

חֵמֶת m. *Uter*, *lagena*; ab infufione dicta, Gen. 21, 19. Job. 21, 20. In paufa חֵמֶת ib. v. 14. Ar. حميت Idem. Aff. חֲמָתְךָ *Uter tuus*, Hab. 2, 15.

חֵמֶת m. *Idem*, Gen. 21, 15.

חָנָה *Caftra metatus eft*, *caftra pofuit*; *Refedit*; fcil. ab Ar. حنا Inclinavit. Flexit genua. V. Incurvatus, flexus fuit, fcil. ad commorandum alicubi. It. Propenfione amoris affectus fuit. Præt. חָנָה Jef. 29, 1. וְחָנִיתִי *& caftra metabor*, ib. v. 3. Part. חֹנֶה *Caftra metans*, Pf. 34, 8. Aff. חֹנֵךְ, in paufa pro חֹנָךְ, *Caftra ponens contra te*, Pf. 53, 6. Pl. חֹנִים *Caftra metantes*, Num. 2, 3. Fem. חֹנָה 2 Sam. 23, 13. Inf. cft. חֲנוֹת *Caftra metari*, Num. 1, 51. *Refidere*, Jud. 19, 9. Aff. חֲנֹתֵנוּ *Caftra metatio noftra*, Num. 10, 31. Imp. חֲנֵה *Caftra metare*, 2 Sam. 12, 28. Fut. apoc. וַיִּחַן *& caftra metatus eft*, Ex. 19, 2. תַּחֲנֶה *Caftra metaberis*, Pf. 27, 3.

חֲנִית f. *Hafta*, *lancea*, 1 Sam. 13, 22. Veteres folebant, ubi requiefcere conftituerant, haftas fuas in terram defigere. Aff. חֲנִיתוֹ *Hafta ejus*, 2 Sam. 1, 6. Pl. חֲנִיתִים *Haftæ*, 2 Chr. 23, 9. & חֲנִיתוֹת, unde cum Aff. חֲנִיתוֹתֵיהֶם *Haftæ eorum*, Jef. 2, 4. Rectius derivatur ab Ar. خنا Succidit. IV. Perdidit.

חֲנֻיּוֹת f. Pl. (a Sing. חָנוּת) *Fornices*, v. g. carcerum, tabernarum &c. Jer. 37, 16.

מַחֲנֶה m. *Caftra*, *acies*, *exercitus*, Gen. 32, 9. cft. מַחֲנֵה ib. v. 3. Aff. מַחֲנֵהוּ *Caftra ejus*, Num. 1, 52. Pl. מַחֲנִים *Caftra*, Num.

 13,

13, 19. Aff. מַחֲנֵיהֶם *Castra eorum*, Jos. 10, 5. Dual מַחֲנַיִם *Mahanaim, duo castra*, Gen. 32, 3.

מַחֲנָה f. *Idem*. Hinc Pl. מַחֲנוֹת 2 Chr. 31, 2.

תַּחֲנוֹת f. *Metatio*. Aff. תַּחֲנוֹתִי *Metatio mea*, 2 Reg. 6, 8.

I. חנט *Condivit aromatibus*, v. g. fructus, mortuum. Arab. حنط I. II. & IV. Idem. Præt. f. חָנְטָה *Condivit*, i. e. dulci sapore implevit. Germ. Würzen; Cant. 2, 13. Part. Pah. pl. חֹנְטִים *Conditi aromatibus*, Gen. 50, 3. i. e. dies, qui aromatibus condendis mortuis impenduntur. Inf. cst. חֲנוֹט *Condire*, ib. v. 2. Fut. pl. וַיַּחַנְטוּ *& condiverunt*, ibid.

II. חנט. Ar. حنط Maturuit. Hinc

חִט m. unde Pl. חִטִּים *Triticum*; a maturitate dictum, 2 Chr. 2, 9. Etiam חִטִּין Ez. 4, 9. cst. חִטֵּי Ez. 27, 17.

חִטָּה (Ar. حِنْطَة) f. *Idem*, Devt. 8, 8.

חִנְטִין pl. m. Chald. *Idem*, Esr. 6, 9. 7, 22.

חָנַךְ *Initiavit, dedicavit*; *instruxit*. (Ar. حنك Inunxit palatum; a nomine حنك Palatum. Firmavit. Expertum reddidit. Hinc Hebr. in sensu generali *Initiavit* i. e. Inunxit, v. g. aram, quia Initiatio fiebat inunctione; cf. Ex. 29, 1. 37. 40, 9.) Præt. c. Aff. חֲנָכוֹ *Initiavit eam* scil. domum, Devt. 20, 5. Imp. חֲנֹךְ *Inunge* (puero in os viam suam, i. e. institue illum, quomodo vitam suam instituere debeat) Prov. 22, 6. Fut. pl. וַיַּחְנְכוּ *& initiarunt*, 2 Chr. 7, 5.

חָנִיךְ m. Unde Pl. חֲנִיכִים *Initiati*, i. e. *Educati, instructi*, h. e. experti redditi. Aff. חֲנִיכָיו *Educatos suos*, Gen. 14, 14.

חֲנֻכָּה f. *Initiatio, dedicatio*, Neh. 12, 27. cst. חֲנֻכַּת ibid.

חֲנֻכָּה f. Chald. *Idem*. Cst. חֲנֻכַּת Dan. 3, 2.

חֲנָמַל m. Aliis Grando major; comp. ex חָנַן & חָמַל qs. Gratiam fac! parce! Aliis Formica major; a חָנָה Perdidit, vid. supra, & נְמָלָה Formica. Aliis Pruina; aliis aliud.

חָנַן *Misertus, misericors, gratiosus fuit, indulsit; favit.* Ar. حن Misertus fuit; Amore τῆς συζύγου affectus fuit; Argutum sonuit camela in pullum. Cstr. cum accus. rei & pers. & cum ל. Præt. c. Aff. חַנַּנִי *Gratiosus fuit mihi*, Gen. 33, 11. וְחַנֹּתִי *& miserebor*, Ex. 33, 19. Pl. חָנָנוּ (in pausa) *Miserti sunt*, Thr. 4, 16.

Part.

Part. חָנֻן *Gratiosus*, Ps. 37, 21. Inf. abs. חָנוֹן *Miserando*, Jes. 30, 19. Inf. cst. חֲנַן; unde cum Aff. לַחֲנַנְכֶם *ad miserendum vestri*, Jes. 30, 18. לְחֶנְנָהּ (pariter a forma integra חֲנַן scil. Pathach ob incrementum in Scheva & Chateph Pathach in similem mediocrem s. Sægol vicarium mutato, pro לַחֲנַנָהּ) *ut gratiosus sis ei*, Ps. 102, 14. Imp. חֹן, & cum Aff. חָנֵּנִי *Miserere mei*, Ps. 4, 2. Pl. חָנֻּנִי *Miseremini mei*, Job. 19, 21. חָנּוּנוּ *Miseremini nostri*, Jud. 21, 22. Fut. אָחוֹן *Miserebor*, Ex. 33, 19. תָּחוֹן *Meserearis*, Ps. [illegible], 6. Aff. תְּחָנֵּם *Miserearis eorum*, Devt. 7, 2. יָחֹן *Miserebitur*, Devt. 28, 50. & (perfecte, qs. a 1. pers. אֶחֱנַן) יֶחֱנַן Am. 5, 15. Cum ו conv. וַיָּחָן *& misertus est*, 2 Reg. 13, 23. Cum Aff. יְחָנֵּנוּ *Miserebitur nostri*, Ps. 67, 2. יְחֻנֶּךָּ (defective, cum נ Epenthetico aut ejus compensativo Dagesch in ךּ) *Miserebitur tui*, Num. 6, 25. Sed יְחֻנְךָ (recte pro יְחָנְךָ a יָחוֹן s. יָחֹן scil. Kamez ob incrementum in Scheva, tum Kamez Chatuph & Scheva, ut in Infinitivis ob incrementum fieri solet, inter se permutatis) *Gratiam faciat tibi*, Jes. 30, 19. NIPH. Præt. נֶחֱנַתְּ vel cum י parag. נֶחֱנַתְי (utrumque pro נֶחֱנַנְתְּ) *Gratiosa reddita es*, Jer. 22, 23. PIH. חִנֵּן & חוֹנֵן *Gratificantem se exhibuit; gratiam fecit.* Part. מְחוֹנֵן *Gratiam faciens*, Prov. 14, 21. Fut. יְחַנֵּן *Miserantem faciet*, Prov. 26, 25. Pl. יְחוֹנֵנוּ (in pausa) *Gratiam facerent* s. *bene vellent*, Ps. 102, 15. HOPH. Fut. יֻחַן *Gratiosus habeatur*, Jes. 26, 10. Al. Perdatur, pereat; vid. יָחַן. HITHP. הִתְחַנֵּן *Precatus, deprecatus, ad gratiam obtinendam supplex factus est.* Præt. הִתְחַנַּנְתָּה *Deprecatus es*, 1 Reg. 9, 3. Inf. הִתְחַנֵּן *Deprecari*, Esth. 4, 8. Aff. הִתְחַנְנוֹ *Deprecari ejus*, Gen. 42, 21. Fut. אֶתְחַנַּן & אֶתְחַנָּן *Deprecabor*, Job. 9, 15. 8, 5.

חֲן Chald. *Idem.* Inf. בְּמִחַן *Miserendo*, Dan. 4, 24. ITHP. Part. מִתְחַנַּן *Deprecans*, Dan. 6, 12.

חֵן m. *Gratia, benevolentia, favor*, Gen. 6, 8. Aff. חִנּוֹ *Gratia ejus*, Gen. 39, 21. לְחֶנְנָהּ (pro לְחִנָּהּ) *ad gratiam ejus*, Ps. 102, 14. vel potius est Infinit. Verbi in KAL, de quo vid. supra.

חִין m. *Idem*, Job. 41, 4.

חֲנִינָה f. *Idem*, Jer. 16, 13.

חַנּוּן m. *Gratiosus, misericors factus*, Ex. 22, 26.

חִנָּם *Gratis*, qs. ex gratia: 1) *Sine pretio aut compensatione*,

tione, Gen. 29, 15. 2) *Nullo merito* aut *culpa*, Job. 2, 3. 3) *Sine caufa* aut *neceffitate*, Prov. 3, 30. 4) *Fruftra, fine fructu*, Prov. 1, 17.

תַּחֲנוּן m. Unde Pl. תַּחֲנוּנִים *Deprecationes, fupplicationes*, Zach. 12, 10. cft. תַּחֲנוּנֵי Jer. 3, 21. Aff. תַּחֲנוּנֵינוּ *Deprecationes noftræ*, Dan. 9, 18.

תַּחֲנוּנָה f. Unde Pl. cum Aff. בְּתַחֲנוּנוֹתָי *Deprecationes meæ*, Pf. 86, 6.

תְּחִנָּה f. 1) a KAL, *Gratia, favor*, Jof. 11, 20. 2) ab HITHP. *Deprecatio, fupplicatio*, 1 Reg. 8, 54. cft. תְּחִנַּת ib. v. 52. Aff. תְּחִנָּתִי *Deprecatio mea*, Pf. 6, 10. Pl. c. Aff. תְּחִנּוֹתֵיהֶם *Deprecationes eorum*, 2 Chr. 6, 39.

חָנֵף (Ar. خنف propr. Contorfit, convertit, v. g. pedem inter eundum, nafum, collum, caput; unde خانف Sufpendens nafum, præ arrogantia & fuperbia; it. Faftidiofus. Hinc per Metaph. Hebraice) qf. Contorfit veram religionem ac pietatem, f. convertit eam in impietatem. Nec minus qf. Contorfit aut convertit fanctitatem, v. g. terræ, in execrabilitatem h. e. *Contaminavit, profanavit, polluit*; it. *Contaminatus, profanatus fuit*. Præt. f. חָנְפָה *Contaminata eft*, Jef. 24, 5. Pl. חָנֵפוּ (in paufa) Contorquent caput & vultum i. e. *hypocritæ funt*, Jer. 23, 11. Inf. abf. חָנוֹף *Profanando f. pervertendo*, Jer. 3, 1. Fut. וַתֶּחֱנַף *& profanata eft*, ib. v. 9. HIPH. הֶחֱנִיף *Contaminavit*. Fut. יַחֲנִיף *Contaminabit*, Num. 35, 33. Pl. תַּחֲנִיפוּ *Contaminabitis*, ib.

חָנֵף m. *Profanus, impius, hypocrita*; qf. contorquens religionem ac pietatem, Jef. 9, 16. Pl. חֲנֵפִים *Profani*, Jef. 33, 14. cft. חַנְפֵי Job. 36, 13.

חֹנֶף m. *Profanatio, impietas*; qf. contorfio pietatis, Jef. 32, 6.

חֲנֻפָּה f. *Idem*, Jer. 23, 15.

חנק. Ar. خنق Strangulavit, fuffocavit. Hinc NIPH. נֶחֱנַק *Strangulatus fuit*. Fut. וַיֵּחָנַק *& ftrangulavit fe*, 2 Sam. 17, 23. PIH. חִנֵּק *Strangulavit*. Part. מְחַנֵּק *Strangulans*, Nah. 2, 13.

מַחֲנָק m. *Strangulatio, fuffocatio*, Job. 7, 15.

I. חסד. Ar. حشد propr. Quando quis natura ad aliquid fertur, aut aliquid a natura progignitur; unde Germinavit; it. Cito uberi-

uberibus plenis fuit, v. g. camela: per Metaph. vero حاشك Promtus, paratus; nec non مَحشون Cujus servitio homines promti sunt, h. e. natura. Inde Hebr.

חֶסֶד m. propr. Στοργή, naturalis pronitas ad studium erga aliquem; hinc in genere 1) de hominibus a) *Amor* s. *studium in aliquem; benignitas, beneficentia; pietas*, Prov. 16, 6. Jes. 40, 6. intell. Opes beneficæ; LXX. δόξα; ad sensum. b) *Studium gratitudinis*, Jud. 8, 35. c) *Studiosa dilectio Dei*, Prov. 20, 6. 2) de Deo, *Gratia, clementia, misericordia*, Num. 14, 19. 3) Michaëlis *Fons perennis* s. *scaturigo viva*, Job. 37, 13. ut Ar. حشك Perennis v. g. fons. Al. Benignitas. Aff. חַסְדּוֹ *Misericordia ejus*, Gen. 24, 27. Plur. חֲסָדִים *Misericordiæ*, Thr. 3, 22. cst. חַסְדֵי 2 Chr. 6, 42. Aff. חֲסָדֶיךָ *Misericordiæ tuæ*, Ps. 17, 7. Hinc porro

הִתְחַסֵּד HITHP. *Benevolum se exhibuit.* Fut. תִּתְחַסָּד *Benevolum te exhibes*, Ps. 18, 26.

חָסִיד m. 1) *Pius, sanctus*, i. e. Dei amans, Ps. 86, 2. 2) *Benignitatis studiosus*, 2 Chr. 6, 41. Ps. 32, 6. Aff. חֲסִידֶךָ (in pausa) *Sanctus tuus*, Devt. 33, 8. Pl. חֲסִידִים *Sancti*, Ps. 149, 1. Aff. חֲסִידָיו *Sancti ejus*, Ps. 31, 24. & חֲסִידָו 1 Sam. 2, 9.

חֲסִידָה f. *Ciconia*, πελαργός, a pietate in parentes, & στοργῇ erga pullos dicta, Jer. 8, 7. Al. Vultur, s. milvus. Michaëlis, Ardea. Al. Upupa.

II. חסד. Ar. حسد Invidit. Hinc Hebr. חִסֵּד PIH. *Probro affecit, criminatus, conviciatus est*; Gall. Blâmer. Fut. c. Aff. יְחַסֶּדְךָ *Probro afficiat te*, Prov. 25, 10.

חֶסֶד m. *Opprobrium, ignominia*; Gr. ὄνειδος, Gall. Blâme. Syr. ܚܣܕܐ Lev. 20, 17. i. e. Crimen valde probrosum. Prov. 14, 34.

חָסָה *Confugit, recepit se ad aliquem, commendavit se tutelæ alicujus.* Hinc *Speravit, confisus est; spem posuit in aliquo.* (Ar. خسا Securus se in protectionem alicujus recepit. Fiduciam habuit.) Constr. cum בְּ, interdum cum תַּחַת. Præt. חָסָה Ps. 64, 11. Fem. חָסְיָה pro חָסְתָה *Confisa est*, Ps. 57, 2. Pl. חָסָיוּ (pro חָסוּ Ps. 37, 40.) *Confisi sunt*, Devt. 32, 37. Part. חֹסֶה *Confidens*, Jes. 57, 13. Pl. חֹסִים *Confidentes*, Ps. 17, 7. Inf. cst. חֲסוֹת *Confidere*,

Jef. 30, 2. Imp. pl. חֲסוּ *Confugite*, Jud. 9, 15. Fut. אֶחֱסֶה & אֶחְסֶה *Confido*, Pf. 61, 5. 57, 2. Pl. יֶחֱסוּ *Confident*, Jef. 15, 5. & in paufa cum ן parag. יֶחֱסָיוּן Pf. 36, 8.

חָסוּת f. *Refugium*, Jef. 30, 3.

מַחְסֶה & מַחֲסֶה m. *Receptus*, *refugium*, Job. 24, 8. cft. מַחְסֶה Jef. 28, 17. Aff. מַחְסִי *Refugium meum*, Pf. 62, 8. מַחְסֵהוּ *Refugium ejus*, Pf. 14, 6.

חָסַל *Abfumfit*, *confumfit*; *exedit*. Eft Ar. خزل Secuit, refecuit; avulfit; vel خصل Idem. LXX. κατέδομαι, Comedo. Fut. cum Aff. & נ epenthet. יַחְסְלֶנּוּ *Confumet illud*, Devt. 28, 38. Hinc

חָסִיל m. *Bruchus*, *locufta*; ab abfumendo dicta, Joël 1, 4. LXX. Βροῦχος, alias βρῦκος, a βρύκειν abedere. Al. Rubigo, morbus fegetis; Michaëlis, Gryllo-talpa, Germ. Werre, Reitwurm.

I. חָסַם *Obturavit*, *capiftravit*. LXX. φιμόω, idem. Ar. eft خزم Conftrinxit. Cingulo cinxit. Semel hoc fenfu legitur in Fut. תַחְסֹם *Obturabis*, Devt. 25, 4.

II. חסם (pro Ar. خشم Foedum odorem exhalavit) *Foedo odoratu affecit*; *foetuit*; Germ. Anftinken. Part. Ben. fem. חֹסֶמֶת *Foedo odore afficiens*, Ez. 39, 11. Al. comprimet nafum.

III. חסם ab Ar. حشم IV. Reveritus fuit; unde حشمة Reverentia. Hebr. vero

מַחְסוֹם m. *Reverentia*, v. g. Reverentiam cuftodiam ori meo, Pf. 39, 2. Al. Capiftrum, a חָסַם Obturavit. Al. Habena, ut Arab. حشمة Id.

I. חסן. Ar. خزن Recondidit in horreo, cella, aerario. IV. Ditatus fuit. Hinc NIPH. נֶחְסַן *Reconditus*, *repofitus fuit*. Semel legitur Fut. יֵחָסֵן *Recondetur*, Jef. 23, 18.

חֹסֶן m. *Thefaurus*; *opes*, *facultates*, Ez. 22, 25. Prov. 15, 6. Ar. خزن Thefaurus; hinc etiam مخزن Hifp. Magazine.

II. חסן. Ar. حصن Firmus fuit. II. Firmavit, munivit; unde etiam حصن Munimentum; nec non حصن Idem. Hinc

חָסֹן

חֹסֶן m. *Robur*, *fortitudo*, *firmitas*. Bis legitur, Jef. 1, 31. Am. 2, 9.

חֹסֶן m. *Robur*, *firmitas*, Jef. 33, 6.

חִסְנָא m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 37. Aff. חִסְנִי *Robur meum*, Dan. 4, 27.

חָסֹן m. *Robuſtus*, *potens*, Pſ. 89, 9. Ἅπαξ λεγόμενον. Arab. حصين Munitus, firmus.

III. חֲסַן Chald. APH. אַחְסִנוּ *Obtinuit*, *poſſedit*, *occupavit*. Ar. خضن Amplexus fuit. VIII. Confecutus fuit, obtinuit. Præt. pl. הֶחֱסִנוּ *Poſſederunt*, Dan. 7, 22. Fut. pl. יַחְסְנוּן *Poſſidebunt*, ib. v. 18.

I. חֲסַף, חַסְפָּא m. Chald. *Argilla*, *teſta argillacea*, Dan. 2, 33. 34. Ar. خزف Idem; unde خزفي Teſtaceus, 2 Cor. 4, 7.

II. חסף. Ar. خشف Glacie concrevit v. g. aqua. Hinc Part. PYH. מְחֻסְפָּס *Congelatus*, i. e. *pellucidus*, Ex. 16, 14. LXX. πάγος, Glacies. Al. Orbiculatum. Al. Decorticatum.

חָסֵר & חָסֵר *Defuit*; *deſtitutus fuit*; *caruit*, *eguit*, *indiguit*; *defecit*. Ar. خسر & خسر Jacturam fecit. Periit. Amiſit. Præt. חָסַרְתָּ *Eguiſti*, Devt. 2, 7. Pl. חָסֵרוּ (in pauſa) *Eguerunt*, Neh. 9, 21. Inf. abſ. חָסוֹר *Deficiendo*, Gen. 8, 5. Fut. תֶּחְסַר *Egebis*, Devt. 8, 9. Pl. יַחְסְרוּן & *defecerunt*, Gen. 8, 3. PIH. חִסֵּר *Deſtituit*, *defraudavit*; *imminuit*. Part. מְחַסֵּר *Deſtituens*, Eccl. 4, 8. Fut. c. Aff. וַתְּחַסְּרֵהוּ & *deſtituiſti eum*, Pſ. 8, 6. HIPH. הֶחְסִיר *Eguit*, Ex. 16, 18. Fut. יַחְסִיר *Subtrahit*, Jeſ. 32, 6.

חֲסַר m. *Inopia*, *defectus*. cſt. חסר Prov. 10, 21.

חָסֵר m. *Deſtitutus*, *carens*, *indigens*, 1 Reg. 11, 22. cſt. חֲסַר 2 Sam. 3, 29.

חֹסֶר m. *Penuria*, *inopia*, *defectus*, Am. 4, 6.

חֶסֶר m. *Idem*, Job. 30, 3. Prov. 28, 22.

חֶסְרוֹן m. *Defectus*, Eccl. 1, 15.

חַסִּיר m. Chald. *Deficiens*, *deſtitutus*; *levior*, Dan. 5, 27.

מַחְסוֹר m. *Egeſtas*, *indigentia*, *penuria*, Jud. 18, 10. Aff. מַחְסֹרוֹ *Defectus ejus*, Devt. 15, 8. Pl. c. Aff. מַחְסֹרֶיךָ *Defectus tui*, Prov. 24, 34.

חָפָה *Texit, occultavit, operuit.* Ar. خفي Occultavit. IV. Operuit. Conv. etiam cum חָפַף. Præt. pl. חָפוּ *Operuerunt*, Jer. 14, 4. Part. Pah. חָפוּי *Opertus*, 2 Sam. 15, 30. cst. חֲפוּי Esth. 6, 12. NIPH. Part. fem. נֶחְפָּה *Obducta*, Ps. 68, 14. PIH. חִפָּה *Obtexit*, 2 Chr. 3, 9. Fut. apoc. וַיְחַף *& obtexit*, 2 Chr. 3, 7. c. Aff. וַיְחַפֵּהוּ *& obduxit eam*, ib. v. 8. Pl. וַיְחַפְּאוּ (qs. mutata ה in א) 2 Reg. 17, 9. vid. II. חפף.

חֹפֶן m. *Pugnus, pugillus*, sc. quo capi aliquid & occultari potest. Dual. חָפְנַיִם *Ambo pugni*, Eccl. 4, 6. cst. חָפְנֵי Ez. 10, 7. Aff. חָפְנָיו *Pugni ejus*, Lev. 16, 12. Ar. حفن Id. unde post حفن Duabus manibus cepit, v. g. farinam, arenam &c.

חָפַז *Trepidans, festinans sese abripuit, acceleravit cum tremore, metu periculi se præcipitavit.* (Ar. حفز Impulit a tergo. Festinare fecit. V. Pavit, metuit. VIII. Cum impetu erupit, & se proripuit Unde حفز Celeritas.) Inf. c. Aff. חָפְזִי *Festinare meum*, Ps. 31, 23. Fut. יַחְפּז *Trepidabit*, Job. 40, 23. Pl. תֵּחָפֵזוּן *Trepidetis*, Devt. 20, 3. NIPH. Præt. pl. נֶחְפָּזוּ *Trepidantes facti sunt*, Ps. 48, 6. Fut. pl. יֵחָפֵזוּן (in pausa) *Trepidantes fient*, Ps. 104, 7.

חִפָּזוֹן m. *Festinatio*, Ex. 12, 11.

I. **חָפַף** *Texit, protexit, operuit.* Semel legitur Part. חֹפֵף *Tegens*, Devt. 33, 12. Ar. حف Operuit. Velavit. Circumconvertit se. Germ. Er wird über ihm schweben.

חוֹף m. *Littus, ora maritima*, Jos. 9, 1. LXX. αἰγιαλός. Rectius a חוף f. חוף. Aliis etiam Portus.

חֻפָּה f. *Obtectio, protectio, tegumentum*, Jes. 4, 5. LXX. σκεπάζω, tego.

II. חפף ut Ar. حف Nitidum reddidit; concinnavit. Hinc PIH. Fut. pl. וַיְחַפְּאוּ (pro וַיְחַפְּפוּ) *Concinnarunt*, 2 Reg. 17, 9. Al. Occultarunt. Al. Vestiverunt.

חֹף m. *Nitor;* & seq. Makkaph חָף־ Job. 33, 9.

חַף m. *Nitidus*, ibid. vid. Hilleri Arcan. p. 183. Rectius (ab Ar. حف Pressit; oneravit) *Pressus, onustus.* Alii aliter.

חָפַר

חֻפָּה f. *Thalamus*. Aff. חֻפָּתוֹ *Thalamus ejus*, Pf. 19, 6. Fem. חֻפָּתָהּ Joël. 2, 16. Ar. مِحَفَّةٌ Lectulus, grabatus.

חָפֵץ *Voluit; delectatus, oblectatus, bene affectus fuit; Placuit, complacuit.* (Prope abeft Ar. خَفَضَ Submifit fe; paruit. It. Commode egit vitam, i. e. Vita placuit ipfi; unde etiam خافض Submiffus & obfequens.) Conftr. cum Accuf. & Ablat. mediante בְּ. Præt. חָפֵץ Gen. 34, 19. Fem. חָפֵצָה (in paufa) Jef. 66, 3. Inf. abf. חָפֹץ *Delectando*, Ez. 18, 23. Fut. יַחְפֹּץ *Delectabitur*, Pf. 37, 23. & יַחְפֹּץ (locutio elliptica: Delectatur & furrigit) Job. 40, 17. Pl. יַחְפְּצוּ *Delectabuntur*, Jef. 13, 17. in paufa יֶחְפָּצוּ Pf. 68, 31.

חָפֵץ m. *Volens, defiderans; delectans fe aliqua re*, Pf. 5, 5. Pl. חֲפֵצִים *Volentes*, Mal. 3, 1. cft. חֲפֵצֵי Pf. 40, 15. Fem. חֲפֵצָה 1 Chr. 28, 9.

חֵפֶץ m. *Voluntas, defiderium, ftudium; voluptas, ollectamentum, optatum, propofitum, propenfio*, 1 Sam. 18, 25. Aff. חֶפְצֶךָ *Voluntas tua*, Jef. 58, 13. Pl. חֲפָצִים *Defideria*, Prov. 8, 11. Aff. חֲפָצֶיךָ *Defideria tua*, Prov. 3, 15. חֶפְצֵיהֶם *Defideria eorum*, Pf. 111, 2.

I. חָפַר *Fodit, effodit, perfodit.* Ar. حَفَرَ Idem. Præt. וְחָפַרְתָּ *& fodies*, Job. 11, 18. Pl. חָפְרוּ *Foderunt*, Gen. 26, 15. in paufa חָפָרוּ Gen. 26, 32. Part. חֹפֵר *Fodiens*, Eccl. 10, 8. Fut. וַיַּחְפֹּר *& fodit*, Gen. 26, 18. Pl. יַחְפְּרוּ *Fodiunt*, Job. 39, 21.

חֲפַר פֵּרוֹת f. pl. a Sing. חֲפַר פֵּרָה. Vox compofita ex חָפַר Fodit, & פֵּירָה, quod eft pro פֵּרָה a פָּרַר, Ar. فَرَّ Fugit, i. e. Fugiens, q. d. Mus; quemadmodum etiam hinc Mus Arab. فأر appellatur. Unde חֲפֹר פֵּירָה *In foramina fugiens*, h. e. *Mus*, Jef. 2, 20. videl. *Projici ut ad mures & vefpertiliones*, q. d in obfcuriffimos angulos & latebras domus, fcil. ne rapiantur ipfis ab hoftibus. Al. Talpæ; enimvero vefpertiliones & talpæ non una in domibus latitant. Al. Foramina f. cavitates; at vero tum præf. לְ, tum עֲטַלֵּפִים prodit, חֲפַר פֵּרוֹת quoque effe hujusmodi animalcula. Al. Sepulcra.

II. חָפַר Metaph. *Pervestigavit*, *perscrutatus est*; sic etiam Ar. حفر Scrutatus est. Præt. חָפַר Job. 39, 29. Inf. cst. וְלַחְפֹּר *ad pervestigandum*, Jos. 2, 2. 3. Fut. pl. יַחְפְּרוּ *Pervestigent*, Devt. 1, 22.

III. חָפֵר *Erubuit*, *pudore suffusus fuit*, *puduit eum*; *confusus fuit probro*, *ignominia affectus fuit*. Præt. fem. חָפְרָה Jes. 24, 23. Pl. חָפְרוּ *Erubuerunt*, in pausa Ps. 71, 24. Fut. pl. יֶחְפָּרוּ (in pausa) *Erubescent*, Job. 6, 20. & יֶחְפְּרוּ Ps. 35, 4. HIPH. הֶחְפִּיר *Confusus*, *pudefactus est*; it. *Pudefecit*, Jes. 33, 9. Part. מַחְפִּיר *Pudefaciens*, Prov. 19, 27. Fut. יַחְפִּיר *Pudefacit*, Prov. 13, 5.

I. חפשׁ. Ar. حفش Effudit se in cursum v. g. equus, i. e. libere latus est. IV. Festinavit. Hinc

חֹפֶשׁ m. *Libertas*, rectius Instratio, vid. mox חפשׁ II. Ez. 27, 20. Aff. f. חֻפְשָׁה (sine Mappik) *Libertas ejus*, Lev. 19, 20.

חֻפַּשׁ PYH. *Libertate donatus*, *in libertatem assertus est*. Fem. חֻפָּשָׁה (in pausa) *Libertate donata est*, Lev. 19, 20.

חָפְשִׁי m. *Liber*, *manumissus*, Ex. 21, 5. Pl. חָפְשִׁים *Liberi*, Jes. 58, 6.

II. חפשׁ. Ar. خفش Humi prostravit. Hinc

חָפְשִׁי m. *Prostratus*, Ps. 88, 6.

חֹפֶשׁ m. *Instratio*, v. g. Tapetes instrationis i. e. strati ad equitandum, Ez. 27, 20. Al. Nobilitas.

III. חפשׁ. Ar. حفش Asportavit, i. e. expulit; unde حفش Expulsio, rei eductio. Hinc

חָפְשִׁית f. *Expulsio*, v. g. domus expulsionis sc. leprosorum, 2 Reg. 15, 5. 2 Chr. 26, 21. Germ. ein Siechenhaus. Al. Domus solitaria, qs. libertatis.

I. חָפַשׂ *Scrutatus*, *perscrutatus est*, *inquisivit*, *pervestigavit*. Hoc verbum videtur esse Ar. حفز Insecutus est, v. g. rem. Part. חֹפֵשׂ *Scrutans*, Prov. 20, 27. Fut. c. Aff. תַּחְפְּשֶׂנָּה *Perscrutaberis eam*, Prov. 2, 4. Pl. cum ה parag. נַחְפְּשָׂה *Perscrutemur*, Thr. 3, 40. יַחְפְּשׂוּ *Pervestigant*, Ps. 64, 7. NIPH. Præt. pl. נֶחְפְּשׂוּ *Pervestigata sunt*, Obad. v. 6. PIH. חִפֵּשׂ *Pervestigavit*. Præt. וְחִפַּשְׂתִּי *& pervestigabo*, 1 Sam. 23, 23. Imp. pl. חַפְּשׂוּ *Pervestigate*, 2 Reg. 10, 23. Fut. אֲחַפֵּשׂ *Pervestigabo*, Am. 9, 3.

PYH.

PYH. Part. מְחֻפָּשׂ *Pervestigatus*, Ps. 64, 7. Fut. יְחֻפַּשׂ *Pervestigatur*, Prov. 28, 12.

חֵפֶשׂ m. *Perscrutatio*, Ps. 64, 7.

II. חפש Ar. خفس Derisit; Ludibrio habuit. VII. Mutatus, s. mutatum & corruptum fuit. Hinc HITHP. הִתְחַפֵּשׂ propr. Mutando se alios ludibrio habuit, h. e. *Mutando se simulavit.* Fut. יִתְחַפֵּשׂ *Mutat se*, Job. 30, 18. 1 Sam. 28, 8. 1 Reg. 20, 38. Sed 2 Chr. 35, 22. vid. mox.

III. חפש ab Ar. حفش Effudit se in cursum. IV. Festinavit. HITHP. הִתְחַפֵּשׂ *Festinanter proripuit se*, 2 Chr. 35, 22.

I. חָצַב *Cecidit, excidit, incidit, succidit;* it. *Stravit*, v. g. lapides, ligna, homines. Ar. de lignis dicitur حطب; unde محطب Securis, qua ligna s. arbores cæduntur. De lapidibus vero dicitur حصب. Præt. חָצַב Jes. 5, 2. חָצַבְתִּי *Exeidi*, Hos. 6, 5. Part. Ben. חֹצֵב *Cædens*, 2 Chr. 2, 1. cum י parag. חֹצְבִי Jes. 22, 16. Pl. חֹצְבִים *Cædentes*, Esr. 3, 7. Pah. pl. חֲצוּבִים *Excisi*, Devt. 6, 11. Inf. cst. לַחְצֹב *ad cædendum*, 1 Chr. 22, 2. Fut. תַּחְצֹב *Excides*, Devt. 8, 9. NIPH. נֶחְצַב *Excisus fuit.* Fut. pl. cum ן parag. יֵחָצְבוּן *Exoidantur, incidantur*, Job. 19, 24. PYH. Præt. pl. חֻצַּבְתֶּם *Excisi estis*, Jes. 51, 1. HIPH. Part. fem. מַחְצֶבֶת *Exscindens*, Jes. 51, 9.

מַחְצֵב m. *Excisio*, 2 Reg. 12, 13.

II. חָצַב Ar. حصب *Projecit.* Part. חֹצֵב *Projiciens*, v. g. flammas ignis i. e. fulgura, Ps. 29, 7. Al. Cædens.

חָצָה *Dimidiavit, divisit, distribuit, partitus est.* Ar. est خزا Fidit, v. g. linguam. Præt. וְחָצִיתָ *& divides*, Num. 31, 27. Fut. יֶחֱצֶה *Dividet*, Jes. 30, 28. Apoc. וַיַּחַץ *& divisit*, Gen. 32, 8. Plur. יֶחֱצוּ *Dimidiabunt* dies, i. e. dimidium tantum aetatis spatium explebunt, Ps. 55, 24. Inf. cst. חֲצוֹת *Dividere*, Ps. 119, 62. NIPH. נֶחֱצָה *Divisus fuit.* Fut. apoc. וַתֵּחָץ *& dividetur*, Dan. 11, 4. Pl. יֵחָצוּ *Dividentur*, Ez. 37, 22. Conv. etiam Ar. حص Partitus fuit.

חֲצִי m. *Dimidium, pars dimidiata*, 1 Reg. 10, 7. Aff. חֶצְיוֹ *Dimidium ejus*, Jos. 8, 33.

חֵצִי m. *Idem*, Jos. 10, 13.

חָצוֹת

חֲצוֹת f. *Idem*, Ex. 11, 4. vel est Inf. Vid. חָצָה verbum.

מֶחֱצָה f. *Dimidia pars*, Num. 31, 36. cst. מֶחֱצַת Num. 31, 43.

מַחֲצִית f. *Idem*, Ex. 30, 13. Aff. מַחֲצִיתוֹ *Dimidia pars ejus*, ib. v. 23.

חֹצֶן m. *Sinus, ulna*; LXX. κόλπος. Jes. 49, 22. Aff. חָצְנִי *Sinus meus*, Neh. 5, 13.

חֵצֶן m. *Idem*. Aff. חִצְנוֹ *Sinus suus*, Ps. 129, 7.

חֲצַף Chald. *Ursit, acceleravit*. Ar. حصف IV. Velociter transivit. It. خصف Celeriter incessit. Part. APH. fem. מְהַחְצְפָה & מְהַחְצְפָה *Festinans*, Dan. 2, 15. 3, 22.

חָצַץ *Discidit, dimidiavit, dispertivit; in frusta conscidit*. Ar. حص Divulsit, discidit. PIH. Part. pl. m. מְחַצְצִים *Dispertientes*, i. e. pastores inter haustra greges dispertientes, Jud. 5, 11. Al. Rixantes; al. Psallentes; alii aliud. PYH. חֻצַּץ *Dimidiatus fuit*. Praet. pl. חֻצָּצוּ (in pausa) *Dimidiati sunt*, Job. 21, 21. Videl. Et numerum mensium ejus quod spectat, dimidiati erunt. Al. Sorte definiti sunt; perperam! cf. Ps. 55, 24.

חֹצֵץ m. *Dimidians*, i. e. dispertita in cuneum aut phalangem, Prov. 30, 27. Al. Sortiens.

חָצָץ m. *Scrupus, scrupulus, lapillus*; qs. a saxo avulsus, Prov. 20, 17. Thr. 3, 16. Pl. חֲצָצִים *Sagittae*, vid. sub חֵץ.

חֵץ m. *Sagitta, spiculum*; a scindendo dictum, 2 Reg. 13, 17. Dicitur etiam ter חֵצִי 1 Sam. 20, 36. 37. 2 Reg. 9, 24. Aff. חִצִּי *Sagitta mea*, Job. 34, 6. Pl. חִצִּים *Sagittae*, Ps. 57, 5. & per resolutionem חֲצָצִים Ps. 77, 18. Cst. חִצֵּי Job. 6, 4. Aff. חִצָּיו Num. 24, 8. & *sagittis suis* transfiget. Michaëlis, & lumbos ejus percutiet; male!

I. חצר. Ar. حضر Praesens fuit. Venit. Incoluit v. g. locum. Accessit; unde etiam حضر Habitaculi anterior pars. Hinc

חָצֵר c. *Atrium*, 1 Reg. 7, 8. cst. חֲצַר Ex. 27, 9. Aff. חֲצֵרוֹ *Atrium ejus*, 2 Sam. 17, 18. Pl. חֲצֵרִים *Atria*; *Villae*, Neh. 12, 29. cst. חַצְרֵי Neh. 13, 7. Aff. חֲצֵרֶיךָ *Atria tua*, Ps. 65, 5.

חֲצֵרָה f. unde Pl. חֲצֵרוֹת *Atria*, Ex. 8, 13. cst. חַצְרוֹת 2 Reg. 21, 5. Aff. חַצְרֹתַי *Atria mea*, 1 Chr. 28, 6. חַצְרוֹתָיו & חֲצֵרֹתָיו *Atria ejus*, Ps. 100, 4. 96, 8.

חָצִיר m. *Habitaculum*; LXX. αὐλή. Jes. 34, 13. Al. Foenum.

II. חצר. Ar. حصر Arcte circumdedit; obsedit; unde etiam حصار Sepimentum, villa, Jos. 13, 28. Castellum, oppidum. Hinc

חֲצֵרִים m. pl. (a Sing. חָצֵר) 1) *Pagi campestres portatiles majores;* vulgo Horden. 2) *Suburbia, villae*, Lev. 25, 31. Jos. 19, 8. 21, 12.

III. חצר. Ar. خضر Viruit arvum. Hinc

חָצִיר m. *Gramen*, 1 Reg. 18, 5. Etiam *Porrum*, quod ut gramen est, Num. 11, 5. cst. חֲצִיר Jes. 37, 27. Ar. خضير Quodvis viride significat, v. g. a undinetum.

IV. חצר. Ar. حضر IV. Arcessivit. Congregavit. Adesse jussit. X. Advocavit. Hinc PIH. חִצֵּר f. resoluto Dagesch חִצְצֵר *Buccinavit*, i. e. buccina adesse jussit. Part. pl. מְחַצְצְרִים *Buccinantes*, 2 Chr. 5, 12. ubi altera lectio מַחְצְרִים pro מְחַצְצְרִים & hoc pro מְחַצְּרִים.

חֲצֹצְרָה f. pro חֲצֹרָה *Tuba, buccina*, i. e. qua convocari plebs ad concionem solebat, Hos. 5, 8. Pl. חֲצֹצְרוֹת *Buccinae*, Num. 10, 2.

חקה (Confine videtur Ar. حكى Imitatus, similis fuit; unde etiam مُحَاكَاةٌ Convenientia in forma & figura.) *Impressit, expressit, exsculpsit*. Inde PYH. Part. מְחֻקָּה *Sculptum, pictum;* f. *Sculptura* aut *pictura*, Ez. 23, 14. HITHP. תִּתְחַקֶּה *Exprimis te, notum te facis* ad radices pedum meorum, i. e. circa talos meos, scil. Elephantiasi designas severitatem tuam, Job. 13, 27. Conv. etiam cum חָקַק.

חָקַק *Delineavit, descripsit, expressit, depinxit; insculpsit, impressit effigiem* aut *imaginem*. It. *Statuit, decrevit, firmavit*. (Conv. Ar. حق Verificatum fuit. Conveniens fuit. Certo cognovit. Firmavit, ratum fecit.) Praet. וְחַקּוֹתָ *& insculpes*, Ez. 4, 1. Part. Ben. חֹקְקִי cum י parag. *Insculpens, incidens*, Jes. 22, 16. Pl. חֹקְקִים *Statuentes*, Jes. 10, 1. cst. חֹקְקֵי *Legislatores*, Jud. 5, 9. Pah. pl. חֲקֻקִים *Depictae*, Ez. 23, 14. Inf. חֹק, unde c. Aff. חֻקּוֹ *Statuere ejus*, Prov. 8, 27. & חוּקוֹ (qs. a חוּק) ib. v. 29. Imp. c. Aff. חֻקָּהּ *Inscribe illud*, Jes. 30, 8. PIH. Part. מְחוֹקֵק 1) *Decernens*,

nens, *legislator*, Devt. 33, 21. Aff. מְחוֹקְקִי *Legislator meus*, Pf. 60, 9. Pl. מְחוֹקְקִים *Legislatores*, Jud. 5, 14. 2) *Distributor*, Num. 21, 18. Fut. pl. יְחוֹקְקוּ *Decernunt*, Prov. 5, 15. PYH. Part. מְחֻקָּק *Statutum*, Prov. 31, 5. HOPH. Fut. pl. יֻחַקּוּ pro יֵחָקוּ *Exarentur*, Job. 19, 23.

חֵקֶק m. unde Pl. חִקְקִים; cft. חִקְקֵי *Delineationes*, Jud. 5, 15. Jef. 10, 1.

חֹק m. ante Makkaph חָק־ 1) *Delineatio*. 2) *Modus*, Jef. 5, 14. 3) *Demensum*, Prov. 30, 8. 4) *Statutum*, *decretum*, *definitum*, *quid agendum* vel *omittendum sit*, Devt. 4, 6. 5) *Promissum*, Pf. 105, 10. Aff. חֻקּוֹ *Statutum ejus*, Prov. 8, 29. חָקְךָ pro חֻקְּךָ *Demensum tuum*, Lev. 10, 14. Fem. חֻקֵּךְ Ez. 16, 27. חָקְכֶם *Demensum vestrum*, Ex 5, 14. Pl. חֻקִּים *Statuta*, Devt. 4, 5. cft. חֻקֵּי Ex. 18, 16. & חוּקֵּי Ez. 20, 18. Aff. חֻקֶּיךָ *Statuta tua*, Pf. 119, 5.

חֻקָּה f. *Idem*, Num. 9, 14. cft. חֻקַּת Ex. 12, 14. Pl. חֻקּוֹת *Statuta*, Lev. 20, 23. Aff. חֻקֹּתָיו *Statuta ejus*, Num. 9, 3.

I. חָקַר *Investigavit*, *perscrutatus est*, *exploravit*. (Hinc fortaffe eft حكر Affiduus rei inftitit, eique, quod meditabundi faciunt, remotis fociis operam navavit.) Præt. וְחָקַרְתָּ & *investigabis*, Devt. 13, 15. Part. חֹקֵר *Investigans*, Job. 28, 3. Inf. חֲקֹר *Investigare*, Prov. 23, 30. Aff. חֲקָרָהּ *Explorare eam*, Jud. 18, 2. Imp. חֲקוֹר; cum Aff. חָקְרֵנִי *Explora me*, Pf. 139, 23. Fut. אֶחְקֹר *Explorabo*, 1 Sam. 20, 12. Pl. cum ה parag. in paufa נַחְקֹרָה *Perscrutemur*, Thr. 3, 40. NIPH. נֶחְקַר *Pervestigatum est*, 1 Reg. 7, 47. Fut. יֵחָקֵר *Pervestigabitur*, Jer. 46, 23. PIH. חִקֵּר *Scrutatus est*, Eccl. 12, 9.

חֵקֶר m. 1) *Perscrutatio*, Job. 5, 9. וְחֵקֶר כְּבֹדָם כָּבוֹד *Sic etiam scrutatio celsitatis* (i. e. rerum arduarum) *est gravis*, Prov. 25, 27. 2) *Penitissimum rei*, *intimus recessus*, Job. 11, 7. Pl. cft. חִקְרֵי לֵב *Indagines animi*, Jud. 5, 16.

מֶחְקָר m. unde Pl. cft. מֶחְקְרֵי אֶרֶץ *Recessus terræ*, Pf. 95, 4.

II. חָקַר ut Ar. حقر *Contemsit*. Fut. c. Aff. יַחְקְרֵנוּ *Contemnet eum*, Prov. 28, 11.

חרא. Ar. خَرِئَ f. خَرَأَ Depofuit alvum, cacavit. Hinc

מַחֲרָאוֹת

מַחֲרָאוֹת f. pl. *Latrinae, cloacae.* Sic Ar. مخرأة Id. Vocabulo ſequiori aetate obſcoeno facto, alterum ſubſtitutum eſt מוֹצָאוֹת Excrementorum loca, 2 Reg. 10, 27.

חֲרִיוֹנִים m. pl. *Excrementa columbarum,* 2 Reg. 6, 25. Comp. ex יוֹנִים Columbae, quod vid. ſ. l. & חֲרֵי pl. cſtr. ab abſ. חֲרִים Stercora, Jeſ. 36, 12. Ar. خُرْءٌ ſonat Stercus, merda. Vocabulo poſtmodum obſcoeno facto, ſubſtitutum eſt alterum דִּבְיוֹנִים Fluxus columbarum. Itaque huc pertinet etiam

חֲרִים m. pl. *Excrementa.* Cum Aff. חֲרֵיהֶם *Excrementa eorum,* 2 Reg. 18, 27. & pro hoc ſubſtitutum eſt צוֹאָתָם.

חֲרָא m. unde Pl. c. Aff. חֲרָאֵיהֶם (Chethibh) *Excrementa ſua;* צֹאָתָם (Keri) *Egreſſiones ſuas,* Jeſ. 36, 12.

I. חָרֵב (Ar. خَرِبَ Deſertus, incultus, vaſtatus fuit; it. Deſtruxit. II. Longe lateque vaſtavit ſ. depopulatus fuit. IV. Vaſtavit, deſolavit.) *Vaſtatus, devaſtatus, deſolatus fuit.* Inf. abſ. חָרֹב *Deſolando,* Jeſ. 60, 12. Fut. תֶּחֱרַב *Devaſtabitur,* Jeſ. 34, 10. Pl. יֶחֱרָבוּ *Devaſtabuntur,* Ez. 6, 6. NIPH. נֶחֱרַב *Devaſtatus fuit.* Part. fem. נֶחֱרָבָה *Deſolata;* (unde Pl. נֶחֱרָבוֹת *Deſolatae,* Ez. 30, 7.) & נֶחֱרֶבֶת Ez. 26, 19. HIPH. הֶחֱרִיב *Devaſtavit,* Ez. 19, 7. Part. מַחֲרִיב *Devaſtans,* Jud. 16, 24. Fut. אַחֲרִיב *Devaſtabo,* Jeſ. 42, 15. HOPH. הָחֳרַב *Vaſtatus fuit.* Praet. fem. in pauſa הָחֳרָבָה *Vaſtata eſt,* Ez. 26, 2. Part. pl. fem. מָחֳרָבוֹת *Deſolatae,* Ez. 29, 12.

חֲרַב Chald. *Idem.* HOPH. Praet. fem. הָחָרְבַת *Devaſtata eſt,* Eſr. 4, 15. Hinc

חָרֵב (per Meton. conſeq.) *Siccatus, exſiccatus fuit;* propr. Incultus fuit. Praet. pl. חָרְבוּ *Exſiccatae ſunt,* Gen. 8, 13. Imp. fem. in pauſa חֳרָבִי *Exſiccator,* Jeſ. 44, 27. a forma חֹרֵב. Fut. יֶחֱרַב *Exſiccabitur,* Jeſ. 19, 5. PYH. חֹרַב *Exſiccatus fuit.* Praet. pl. in pauſa חֹרָבוּ *Exſiccati ſunt,* Jud. 16, 7. HIPH. הֶחֱרִיב *Exſiccavit.* Praet. וְהֶחֱרַבְתִּי *& exſiccabo,* Jer. 51, 36. Part. fem. מַחֲרֶבֶת *Exſiccans,* Jeſ. 51, 10. Fut. אַחֲרִיב *Exſiccabo,* 2 Reg. 19, 24.

חָרֵב m. *Deſolatus, vaſtus, ſiccus.* Fem. pl. חֲרֵבוֹת *Deſolatae,* Ez. 36, 35.

חָרֵב m. *Desolatus*, Jer. 33, 10. Fem. חֲרֵבָה *Desolata, sicca, arida*, Lev. 7, 10. Prov. 17, 1.

חֹרֶב m. 1) *Vastitas, desolatio*, Jes. 61, 4. 2) *Siccitas*, Jud. 6, 37. 39. 3) Meton. *Æstus*, Gen. 31, 40.

חֳרָבוֹת f. pl. *Loca desolata, ruinæ, rudera*; unde בְּחַרְבֹתֵיהֶם *In locis desolatis ejus*, 2 Chr. 34, 6. sec. Keri.

חָרָבָה f. (pro חֲרֵבָה) *Siccitas, locus siccus*, Gen. 7, 22.

חָרְבָה f. unde Pl. חֳרָבוֹת *Vastitates, loca vasta* (habitata) Ez. 38, 12. c. 13, 4. Job. 13, 4. videl. *Qui instaurarunt ruinas sibi.*

חָרְבָּה f. *Vastatio, desolatio*, Ez. 29, 9. Pl. חֳרָבוֹת *Desolationes*, Ez. 13, 4. cst. חָרְבוֹת Es. 52, 9. Aff. חָרְבוֹתֶיהָ *Desolationes ejus*, Jes. 44, 26.

חַרְבוֹן m. unde Pl. cst. חַרְבוֹנֵי *Siccitates*, Ps. 32, 4.

II. חָרַב per Metaph. *Stupuit, obstupuit*; qs. animo devastatus est. Unde etiam Ar. خرن X. Fractus fuit ob calamitatem & adversa. Imp. pl. חָרְבוּ *Stupete*, Jer. 2, 12.

III. חרב. Ar. حرب Acuit. II. Exacuit; unde etiam حَرْبَة Lancea; pugio; gesum. Hinc

חֶרֶב m. interdum etiam f. 1) *Gladius*, Ex. 5, 21. 2) *Bellum*, Ex. 5, 3. Lev. 26, 6. 3) *Culter*, Jos. 5, 2. 4) *Caelum* s. *scalprum*, Ex. 20, 25. 5) *Rutrum*, Ezech. 26, 9. Aff. חַרְבִּי *Gladius meus*, Ex. 15, 9. Pl. חֲרָבוֹת *Gladii, cultri*; it. *ferramenta mucronata*, Jes. 21, 15. cst. חַרְבוֹת Jos. 5, 2. Aff. חַרְבֹתֵיהֶם *Gladii eorum*, Neh. 4, 13. Hinc

חָרַב *Gladio cecidit*; ut Syr. ܚܪܒ Occidit. Imp. חֲרֹב *Cæde*, Jer. 50, 21. Pl. חִרְבוּ *Cædite*, ib. v. 27. NIPH. Præt. pl. נֶחֶרְבוּ *Occisi sunt*, 2 Reg. 3, 23. HOPH. Inf. הָחֳרֵב pro הָחֳרַב *Occidendo*, ibid.

. חָרַג *Vetitus, prohibitus*, i. e. exclusus fuit. KAL, Fut. pl. יַחְרְגוּ Ps. 18, 46. (scil. ab Ar. حرج) & quod idem significat, 2 Sam. 22, 46. quasi per Synthesin dictum, וַיַּחְגְּרוּ, scil. ab Arab. حجر Prohibuit, interdixit; quod etiam passive sonare possit Prohibitus i. e. exclusus fuit; ut proinde dicat: *Exclusi sunt* ex locis suis clausis, i. e. exturbati. Al. Contremuerunt.

חרגל

חרגל. Ar. حرجل Saltitavit cum quadam contumacia & alacritate. Hinc

חַרְגֹּל m. *Locustæ* nondum alatæ, longioris speciei & majoris, Lev. 11, 22. Ar. حرجل Idem. Animal Afris vescum, Diosc. II. 57.

I. חָרַד *Territus, perterritus, sollicitus fuit*; it. *Tremuit, contremuit, trepidavit*; it. *Verecundatus fuit*. Ar. خرد Verecundus fuit. Erubuit. Submisso sono protulit verba. Præt. fem. חָרְדַת *Verecundata, verita*, i. e. sollicita *fuisti* (per Meton. adj.) 2 Reg. 4, 13. Pl. חָרְדוּ *Trepidarunt*, 1 Sam. 13, 7. Imp. pl. חִרְדוּ *Trepidate*, Jes. 32, 11. Fut. יֶחֱרַד *Trepidat*, Job. 37, 1. Pl. וַיֶּחֶרְדוּ *& trepidarunt*, Gen. 42, 28. in pausa יֶחֱרָדוּ Am. 3, 6. HIPH. הֶחֱרִיד *Terruit, perterruit, terrefecit, perculit*. Præt. וְהַחֲרַדְתִּי *& terrebo*, 2 Sam. 17, 2. Part. מַחֲרִיד *Perterrens*, Lev. 26, 6. Inf. הַחֲרִיד *Terrefacere*, Ez. 30, 9.

חָרֵד m. *Trepidus, sollicitus*, 1 Sam. 4, 13. Pl. חֲרֵדִים *Trepidi*, Jes. 66, 5.

חֲרָדָה f. *Tremor, trepidatio; sollicitudo*, Gen. 27, 33. cst. חֶרְדַּת 1 Sam. 14, 15. Pl. חֲרָדוֹת *Tremores*, Ez. 26, 16.

II. חָרַד *Abiit, exiit, egressus est*. Ar. حرد Abiit a suis. Fut. וַיֶּחֱרַד pro וַיֶּחֶרְדוּ *& exierunt*, 1 Sam. 16, 4. Al. Trepidarunt.

חָרָה *Arsit, exarsit, accensus fuit ira; Commotus, perturbatus fuit; Efferbuit, aestuavit*. Congruit Syriacum ܐܬܚܪܝ Contendit, altercatus est. Ar. حروة dicitur Ardor in pectore ex ira. Verbo geminato autem حر Arabes dicunt Caluit, incaluit. Ferbuit. VIII. Aestuavit. Constr. cum ב objecti, & cum ל vel אַף subjecti. Præt. חָרָה Num. 11, 33. Inf. abs. חָרֹה *Exardescendo*, 1 Sam. 20, 7. cst. חֲרוֹת *Exardescere*, 2 Sam. 24, 1. Fut. יֶחֱרֶה *Exardescet*, Ex. 32, 11. Apoc. יִחַר Gen. 5, 5. & in 1 p. וְאִחַר *& excandescam*, Ez. 20, 39. NIPH. Præt. pl. נִחֲרוּ (pro נֶחֱרוּ) *Accensi sunt*, Cant. 1, 6. Part. pl. m. נֶחֱרִים *Accensi* v. g. in te, Jes. 41, 11. HIPH. הֶחֱרָה *Exarsit*, Neh. 3, 20. Fut. apoc. וַיִּחַר *& accendit*, Job. 19, 11. HITHP. הִתְחָרָה *Efferbuit ira*; it. *Contendit*. Fut. apoc. תִּתְחַר (Ne) *ira accendaris*, Prov. 24, 19. sed

sed תִּתְחָרֶה pro תִּתְחָרֶה *Contendes*, Germ. in die Wette lauffen, es ihnen zuvorthun wollen. Al. Loricaberis. Part. מְתַחְרֶה pro מִתְחָרֶה *Contendens*, i. e. antecellere volens scil. Patrem tuum, Jer. 22, 15. Al. Loricans s. muniens te.

חָרוֹן m. 1) *Fervor*, *aestus*, Neh. 13, 18. cft. חֲרוֹן Ps. 78, 49. 2) *Adustio* s. *adustum*, Ps. 58, 10. Scil. *Tam vivum* (i. e. recens) *germen, quam adustum* (quam quod sole marcidum factum est,) i. e. totum & universi omnes. Pl. c. Aff. חֲרוֹנֶיךָ *Exarsiones tuae*, Ps. 88, 17.

חֳרִי m. *Fervor*, *aestas*, Devt. 29, 23.

חרז. Ar. خَرَزَ Subula perforatum consuit, colligavit aliquid; unde etiam خَرَزٌ Monile ex variis baccis confertum. Hinc

חֲרוּזִים m. pl. *Monile*, i. e. baccae perforatae & confertae, Cant. 1, 10. LXX. ὁρμίσκοι, monilia.

חרט. 1) Ar. خَرَطَ propr. Plus minusve aliquid deradere, vel & excavare; hinc Dedolavit, pec. torno; verum etiam Decorticavit; it. Longum ac teres efformavit v. g. ferrum. Unde

חֶרֶט m. *Caelum*, *tornus*, *stilus*; i. e. instrumentum, quo quid vel exsculpendo concavum, vel caelando convexum redditur, Ex. 32, 4. Ar. خَرْطٌ Idem. Scil. hujusmodi instrumento Aaron figuram illius vituli in luto aut alia quapiam materia excavavit, cui deinde formae aurum colliquatum infudit, & sic vitulum illum aureum effigiavit. Verum hujusmodi caelo aut stilo veteres quoque notas suas hieroglyphicas, imo & literas in lignis & corticibus arborum insculpere & exarare solebant. Hinc postmodum χάρτης, charta denominata esse videtur. 2) חרט Ar. خَرَطَ Detraxit pellem; Hinc

חֲרִיטִים s. חֲרִטִים m. pl. *Sacculi coriacei*, 2 Reg. 5, 23. Jes. 3, 22. a Sing. fem. Ar. خَرِيطَةٌ Loculus ex corio, Devt. 25, 13. Al. Loculi ex auro vel argento facti.

חַרְטֹם m. *Magus*, *sapiens* (Dan. 2, 10.) Vox Persica pro خَرْتُمَنْد Sapiens, intelligens; scil. composita ex خَرْد Intellectus, sapientia, & مَنْد partic. illa in fine dictionum adhaerente, Praeditus. Pl. חַרְטֻמִּים *Magi*, Dan. 1, 20. cft. חַרְטֻמֵּי Gen. 41, 8.

חַרְטֹם

חַרְטֹם m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 10. Pl. חַרְטֻמִּין *Magi*, Dan. 2, 27. Emph. חַרְטֻמַּיָּא Dan. 4, 4.

I. חָרַךְ *Confixit*, *trajecit*, v. g. feram. (Ar. خرق Penetravit, v. g. sagitta, jaculo.) Fut. לֹא יַחֲרֹךְ *Non penetrabit* i. e. configet venationem i. e. feram suam; q. d. non potietur cupito, Prov. 12, 27. LXX. ἐπιτεύξεται, consequetur. Vulg. Inueniet; ad sensum. Al. Aduret, assabit. Al. Irretiet.

חֲרַךְ vel חֲרָךְ m. Unde Pl. חֲרַכִּים *Clathri*, *cancelli*; Gall. Jalousie; q. d. Penetrati aut perforati, Cant. 2, 9. Unde forsan Gr. χάραξ Sepimentum; nec minus χαρακόω Vallis depactis communio. LXX. τὰ δίκτυα, retia s. reticulata. Hinc aliis verbum denominativum, ut Fullero Miscell. sacrorum Lib. VI. cap. 13. a clathris s. cancellis, sc. חָרַךְ *Circumsepsit*, *vallis depactis* aut *cancellis conclusit*. Fut. לֹא יַחֲרֹךְ *Non circumsepiet* venationem s. feram suam, i. e. non stabilem faciet s. non conservabit substantiam suam, Prov. 12, 27. Sed vide paulo ante.

II. חֲרַךְ Chald. Unde ITHP. לָא הִתְחָרַךְ *Non crispatus fuit* (scil. igne) pilus capitis eorum, Dan. 3, 27. Ar. enim حرى in II. Conj. dicit Crispavit. Al. Adustus s.

חָרוּל m. Urtica; vid. חָרַר.

I. חרם. Ar. حرم propr. Separare aliquem s. aliquid ab aliqua re, loco, communione, usu s. fructu alicujus rei; pro aliquo, ad usum alium, vel simpliciter. Hinc I. Prohibuit. II. Vetuit; it. Privavit aliquem aliqua re. Venerabile & sacrum aliquid reddidit. IV. Anathematizavit. Imprecatus est sibi. Unde

חֵרֶם (& חֵרֶם Zach. 14, 11.) m. I. *Devotio*, *anathema*: 1) cum aliquid a communi s. profano usu ad usum sacrum sejungitur Deoque consecratur, Num. 18, 14. 2) cum aliquid penitus qs. e conspectu Dei vel hominum tollitur, & vel sejungitur modo a communione sacrorum, Es. 43, 28. vel plane internecioni traditur & devastationi, Mal. 3, 24. II. *Devotum*, *res devota*, Zach. 14, 11. Aff. חֶרְמִי *Devotio mea*, 1 Reg. 20, 42. Hinc porro

הֶחֱרִים HIPH. 1) *Deo dedit*, *devovit*, *consecravit*; ἀναθεματίζειν, Lev. 27, 28. Mich. 4, 13. Præt. וְהַחֲרַמְתִּי *& consecravi*, Mich. 4, 13. Pl. וְהַחֲרַמְתֶּם *& devoveatis*, 1 Sam. 15, 3. Fut. יַחֲרִם *Devovebit*, Lev. 27, 28. 2) *Funditus exstirpavit*, *internecioni*

 tra-

tradidit, *delevit cum deteſtatione* aut *Dei ergo*. Præt. c. Aff. הֶחֱרִמָם *Internecioni tradidit eos*, Jeſ. 34, 2. הֶחֱרַמְתִּי *Internecioni tradidi*, 1 Sam. 15, 20. Pl. הֶחֱרַמְתֶּם *Exſtirpaviſtis*, Joſ. 2, 10. Inf. הַחֲרֵם *Exſtirpando*, Devt. 3, 6. Imp. pl. הַחֲרִימוּ *Delete*, Jer. 51, 3. Fut. וַיַּחֲרֵם *& delevit*, Joſ. 10, 37. cum Aff. וַיַּחֲרִימָהּ *& delevit eam*, Joſ. 10, 1. HOPH. הָחֳרַם *Ut anathemate perditus fuit*. Fut. יָחֳרָם *Perdetur*, Ex. 22, 19.

II. חרם. Ar. خرم Disrupit. Refecuit. Fidit iſthmum narium. Perforavit. Hinc

חֵרֶם m. *Sagena*, *rete*, Mich. 7, 2. Aff. חֶרְמִי *Rete meum*, Ez. 32, 3. חֶרְמוֹ *Rete ejus*, Hab. 1, 15. 16. 17. Pl. חֲרָמִים *Plagæ*, Eccl. 7, 26.

חָרוּם m. *Simus*, qui naſum habet nimis depreſſum, ſ. cui narium imbrex ſ. iſthmus reſciſſus eſt, Lev. 21, 18. Al. Curtus ſ. mutilus membris.

חֶרְמֵשׁ m. *Falx meſſoria*, Devt. 16, 9. 23, 26. Vox compoſita, ut videtur, ex חרם Ar. خرم Reſecuit, ſuccidit, & חרש Ar. حرث Ager, ſatum; i. e. quæ agrum reſecat.

I. **חרס**. Ar. حرس Gubernavit; unde حارس Gubernator.

חֶרֶס m. *Sol*, qſ. gubernator diei, Job. 9, 7. In pauſa & cum ה Emph. הֶחָרֶס Jud. 8, 13. cum ה parag. חַרְסָה Jud. 14, 18.

חַרְסִית f. *Solaris*, intell. Porta, h. e. meridionalis, Jer. 19, 2.

II. חרס. Ar. حرش Aſpera cute fuit. IV. Puſtulas excitavit. Hinc

חֶרֶס m. *Scabies aſpera*, Devt. 28, 27.

חרף (Ar. خرف Decerpſit, pec. fructus de arbore. Hinc Meton. خرف & خارف Tempus decerpendi fructus arborum, i. e. Auctumnus. Item خرف Delirum, inſipientem habuit; qſ. derogavit alteri laudem ſ. exiſtimationem ſenſus communis; unde porro Detrectavit, conviciatus eſt, contemtim locutus fuit. It. Auctumnum egit.) Hinc

חֹרֶף m. *Auctumnus*, Pſ. 74, 17. Metaph. *Ætas virilis*, i. e. fructibus exuberans; aut qſ. acumen ſ. ἀκμὴ aetatis, ab Ar. حرف II.

II. Acuit. Aff. חָרְפִּי *Ætas virilis mea*, Job. 29, 4. Al. Juventus mea. Inde porro

חָרַף I. *Per auctumnum cum aliquo fuit*; Ar. خارف. Est ἅπαξ λεγόμενον, in Fut. תֶּחֱרַף *Per auctumnum erit*, Jes. 18, 6. II. *Probo affecit, exprobravit, conviciatus est; contemtim, contumeliose in aliquem locutus est, probrose habuit.* Part. c. Aff. חוֹרְפִי *Probro afficiens me*, Ps. 119, 42. Pl. cum Aff. חוֹרְפֶיךָ *Probro afficientes te*, Ps. 69, 10. Fut. יֶחֱרַף *Decerpet* i. e. *criminabit*, Job. 27, 6. III. *Acquisivit, possedit*; ab Ar. حرف Commercium habuit, lucratus fuit. Hinc NIPH. Part. fem. שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ *Ancilla acquisita, possessa viro*, Lev. 19, 20. ab Ar. حرف; coll. Ex. 21, 8-11. Chald. אֲחִידָה Idem. Al. Ancilla despecta viro, i. e. quo minus eam duceret. PIH. חֵרֵף *Exprobravit, insultavit, contemtim habuit*, 1 Sam. 17, 26. Præt. חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת *Contemtim habuit animam suam ad moriendum*, Jud. 5, 18. Pl. חֵרַפְתֶּם *Contemtim habuistis*, Jud. 8, 15. Part. מְחָרֵף *Insultans*, Ps. 44, 17. Inf. חָרֵף *Exprobrare*, Jes. 37, 4. Aff. בְּחָרְפָם *Quum exprobrarent illi*, 2 Sam. 23, 9. Fut. יְחָרֵף *Exprobrabit*, Ps. 74, 10.

חֶרְפָּה f. *Probrum, opprobrium*, Gen. 34, 14. cst. חֶרְפַּת Ps. 22, 7. Aff. חֶרְפָּתִי *Opprobrium meum*, Ps. 69, 20. Pl. חֲרָפוֹת *Probra, opprobria*, Ps. 69, 11. cst. חֶרְפּוֹת Ps. 69, 10.

I. חָרַץ (Ar. حرض Excitavit. II. Stimulavit, instigavit; cum quo conv. etiam حرص Promtus fuit. Diligenter curavit; operam dedit. It. Festinavit. II. Incitavit, sollicitavit.) *Movit, incitavit, acuit, exacuit.* Præt. חָרַץ Jos. 10, 21. Fut. יֶחֱרַץ *Acuet*, Ex. 11, 7. תֶּחֱרָץ *Promtus sis, festines*, 2 Sam. 5, 24.

חָרוּץ m. 1) *Diligens, sedulus*, Prov. 21, 5. Pl. חָרוּצִים (formæ אַלּוּפִים) *Diligentes, seduli*, Prov. 10, 4. 12, 24. it. חָרֻצִים Prov. 13, 4. 2) *Sedulitas*, Prov. 12, 27.

II. חָרַץ (Ar. حرص Avide cupivit. Fidit, discidit. Fregit.) 1) *Acuit, acuminavit*, scil. ad findendum s. frangendum. Hinc Part. Pah. חָרוּץ *Acuminatus*, Job. 41, 21. scil. Sternit acuminatum super lutum. Sic etiam Ar. خريص dicitur Cuspis hastæ. Al. Aurum. Es. 41, 15. 2) *Fregit, abrupit*; unde idem Part.

 חָרוּץ

חָרוּץ *Præcifus, mutilus, abruptus,* ἀπότομος; propr. Habens fciffuram, Lev. 22, 22. Ef. 10, 22. Ar. eft خارصة Sciffio. Pl. חֲרוּצִים *Præcifi*, Job. 14, 5. 3) Metaph. *Decidit, definivit, decrevit*, fpec. Quando & quamdiu aliquid fieri debeat; *diremit; præcidit, abrupit.* Præt. חָרָצְתָּ *Decidifti*, 1 Reg. 20, 40. NIPH. נֶחֱרַץ *Decifum, definitum, decretum fuit.* Part. fem. נֶחֱרָצָה *Definitum*, Jef. 28, 22. Dan. 9, 27. & נֶחֱרֶצֶת Dan. 9, 26. videl. *Bellum decretum vaftitatibus*, i. e. quando & quousque vaftationibus peragendum foret.

חָרוּץ m. 1) *Decifio judicii, fententia finalis*, Joël. 4, 14. Al. Vallis tribuli, i. e. ubi frumentum triturabatur. 2) *Tribula acuminata*, Jef. 28, 27. 3) *Foffa*, ἀκρότομος, qf. terra fiffa f. præcifa vel abrupta, Dan. 9, 25. Rectius Murus; vid. IV. חרץ 4) *Aurum*, fcil. avide quæfitum; ut Ar. محرّوص Avide quæfitæ v. g. opes, Prov. 8, 10. 19. 16, 16. Pf. 68, 14. Zach. 9, 3. Prov. 3, 14.

חֲרִיצָה f. unde Pl. חֲרִצוֹת *Tribulæ acuminatæ*, Am. 1, 3.

חָרִיץ m. unde Pl. cft. חָרִצֵי *Tribulæ acuminatæ*, 2 Sam. 12, 31.

III. חרץ. Ar. حرض Lac omne emulfit. Hinc

חָרִיץ m. unde Pl. cft. חֲרִיצֵי הֶחָלָב *Emulfa lactis coagulata in certas formas condenfata*, 1 Sam. 17, 18. Al. Cafei.

IV. חרץ pro Ar. حرز Munivit f. munitus fuit. Hinc

חָרוּץ m. *Propugnaculum, munimentum; murus*, Dan. 9, 25. LXX. τεῖχος. Al. Foffa; male!

חַרְצֻב m. unde Pl. fem. חַרְצֻבּוֹת *Vincula, ligamenta*, Jef. 58, 6. Solvere colligationes f. vincula impietatis. Pf. 73, 4. Nulla eft obligatio ad mortem eorum. Ab Ar. حضرب Valide torfit v. g. funem.

חַרְצָן m. unde Pl. חַרְצַנִּים *Retrimenta uvarum poft primam calcationem*, Num. 6, 4. Ab Ar. حصر Preffit; unde non multum abeft حصرمة Cibus omphacinus. Al. Alcini. Al. Uvæ paffæ.

חָרַק *Frenduit, ftriduit* fc. dentibus, Job. 16, 9. Part. חֹרֵק *Frendens*, Pf. 37, 12. Inf. abf. חָרֹק *Frendendo* fc. frendent, Pf. 35, 16. Fut. יַחֲרֹק *Frendet*, Pf. 112, 10. Pl. וַיַּחַרְקוּ *& frenduerunt*,

runt, Thr. 2, 16. Ar. حرق Collisit fricuitque dentes inter se cum stridore præ ira.

I. חָרַר *Exarsit, aestuavit; exustus, combustus fuit; Exaruit.* (Ar. حرّ Incaluit. Ferbuit. Pass. Exaruit, Matth. 13, 6. VIII. Æstuavit v. g. sol; hinc حرير calidus.) Præt. fem. חָרָה *Exaruit*, Job. 30, 30. Pl. חָרוּ *Exarescunt, consumuntur*, Jes. 24, 6. NIPH. נִחַר *Exaruit; combustus, accensus, incensus fuit*, Jer. 6, 29. in pausa נִחָר Ez. 15, 4. It. נָחַר (pro נִחַר) *Exaruit*, Ps. 69, 4. Pl. in pausa נִחָרוּ *Exarescunt*, Ps. 102, 4. Fut. וַיֵּחַר (in pausa) *& combustum est*, Ez. 15, 5. Pl. in pausa & ob exclusum Dagesch, יֵחָרוּ *Comburantur*, Ez. 24, 10. PIH. Inf. לְחַרְחַר *ad accendendum* (litem) Prov. 26, 21.

חָרֵר m. unde Pl. חֲרֵרִים *Loca aestuosa, torrida*, Jer. 17, 6.

חַרְחֻר m. *Inflammatio; Febris ardens*, Devt. 28, 22.

חָרוּל (dictum pro חָרוּר) m. *Urtica*, Zeph. 2, 9. Pl. חֲרֻלִּים *Urticæ*, Prov. 24, 31.

II. חרר. Ar. حرّ Liber fuit; evasit; unde etiam حُرّ Liber, non servus. Hinc

חֹרִים m. pl. *Liberi, ingenui*; it. *Nobiles, honorati, illustres, proceres*, 1 Reg. 21, 8. Eccl. 10, 17 (ubi plene scribitur). Aff. חֹרֶיהָ *Nobiles ejus*, Jes. 34, 12. Vel est a חָוַר Albuit, canduit; quia aulici & proceres olim candidis vestibus induti esse solebant.

III. חרר. Ar. خرّ Pervasit & scidit aqua terram; quod idem etiam خرخر denotat; unde etiam خرّ Scissio s. Fissura; nec non خُرّ Os s. foramen molæ, per quod delabitur frumentum. Hinc itaque

חֹר m. 1) *Caverna, foramen*; qs. fissura, 2 Reg. 12, 10. Pl. חֹרִים *Foramina*, 1 Sam. 14, 11. cst. חֹרֵי Job. 30, 6. Aff. חֹרָיו *Foramina sua*, Nah. 2, 13. 2) חוֹרַי pl. per Jod, præmisso Pathach, *Retia*; Targ. מְצָדִין Idem. Es. 19, 9. Sermo enim est de conturbatione rei piscatoriæ; q. d. Foraminosa. Al. Byssum, s. lintea albicantia; al. Holosericum; itidem male! 3) סַלֵּי חֹרִי *Canistra foraminosi operis*; aliis Similagineorum panum, ut LXX. κανᾶ

χονδριτῶν Id. Sed ut חֹר dicit Retia in Plurali, ita חֹרִי sing. eft Foraminofum opus, Gen. 40, 16. 4) חֹרִים & חֲרָאִים Stercora, vid. fub חרא.

חֲרִיוֹנִים m. pl. Stercora columbarum; vid. non minus in חרא.

חוֹר feu חֹר m. *Foramen, caverna*, Jef. 11, 8. Pl. חוֹרִים *Foramina*, Jef. 42, 22.

מַחְרָאוֹת pl. f. *Latrinæ, cloacæ*; vid. fub חרא.

I. חָרַשׁ *Aravit, fulcavit, coluit terram.* Ar. حرث, unde حرث Aratio, cultura agri. Præt. pl. חָרְשׁוּ *Ararunt*, Pf. 129, 3. Part. Ben. חוֹרֵשׁ *Arans*, Am. 9, 13. Pl. חֹרְשִׁים *Arantes*, Pf. 129, 3. Fem. pl. חֹרְשׁוֹת Job. 1, 14. Inf. cft. חֲרוֹשׁ *Arare*, 1 Sam. 8, 12. Fut. יַחֲרשׁ *Arabit*, Prov. 20, 4. NIPH. נֶחֱרַשׁ *Aratus fuit.* Fut. תֵּחָרֵשׁ *Arabitur*, Mich. 3, 12.

חָרִישׁ m. *Aratio*, Gen. 45, 6. Aff. חֲרִישׁוֹ *Aratio ejus, arvum ejus*, 1 Sam. 8, 12.

מַחֲרֶשֶׁת f. *Vomer.* Aff. מַחֲרַשְׁתּוֹ *Vomer ejus*, 1 Sam. 13, 20.

מַחֲרֵשָׁה f. 1) *Idem.* Aff. מַחֲרֵשָׁתוֹ *Vomer ejus*, 1 Sam. 13, 20. 2) *Omne inftrumentum fabrile.* Pl. מַחֲרֵשׁוֹת *Inftrumenta*, ib. v. 21.

II. חָרַשׁ *Exfculpfit, infculpfit, fabricavit omnem materiam*, v. g. lapidum, ferramentorum &c. Affine verbo חרת Exaravit, infculpfit; quod vid. infra. Ar. حرش & خرش Scalpfit, fcabit, fcarificavit, pec. ferro. Part. חֹרֵשׁ *Fabricans, faber ferrarius*, 1 Reg. 7, 14. Part. Pah. fem. חֲרוּשָׁה *Infculptum*, Jer. 17, 1.

חֶרֶשׁ m. unde Pl. חֲרָשִׁים *Artifices, fabri*, Jef. 3, 3. Al. Incantatores.

חָרָשׁ m. (formæ סַלָּח) *Artifex, faber*, Devt. 27, 15. cft. חָרַשׁ *Faber ferri*, Jef. 44, 12. *lignorum*, ib. v. 13. Pl. חָרָשִׁים *Fabri*, 2 Chr. 22, 6. cft. חָרָשֵׁי *Fabri* v. g. *lapidum*, i. e. latomi, 2 Sam. 5, 11.

חֲרֹשֶׁת f. *Sculptura, fabrefactura, artificium*, Ex. 31, 5. 35, 33.

III. חָרַשׁ Metaph. *Cogitavit, excogitavit, paravit, molitus, machinatus, fabricatus eft.* Part. חֹרֵשׁ *Excogitans*, Prov. 6, 18. Fut. תַּחֲרשׁ *Machinaberis*, Prov. 3, 29. HIPH. Part. מַחֲרִישׁ *Parans*, v. g. malum, 1 Sam. 23, 9. Sic Ar. حرث Aravit. Metaph. Movit, meditatus eft.

IV.

IV. חָרַשׁ *Surdum egit; tacuit, siluit; continuit se.* Ut Ar. خرس Obsurduit, obmutuit; cum Kesra vero خرس Mutus fuit. Fut. תַחֲרִשׁ *Silebis*, Pf. 83, 2. Pl. תַּחֲרַשְׁנָה *Silebunt*, Mich. 7, 16. HIPH. הֶחֱרִישׁ *Tacuit, continuit se*, Num. 30, 15. Part. מַחֲרִשׁ *Tacens*, Gen. 24, 21. *Surdus*, 1 Sam. 10, 27. Inf. הַחֲרֵשׁ *Tacendo*, Num. 30, 15. Imp. הַחֲרֵשׁ *Tace*, Jud. 18, 19. Fem. הַחֲרִישִׁי 2 Sam. 13, 20. Fut. אַחֲרִישׁ *Tacebo*, Jes. 42, 14. Pl. cum ן parag. תַּחֲרִשׁוּן *Silebitis*, Ex. 14, 14. HITHP. הִתְחָרֵשׁ *Tacentem se præbuit.* Fut. pl. וַיִּתְחָרְשׁוּ *& continuerunt se*, Jud. 16, 2.

חֵרֵשׁ m. *Surdus, auribus captus*, Pf. 38, 14. Pl. חֵרְשִׁים *Surdi*, Jes. 42, 18.

חֶרֶשׁ m. *Silentium*; cum ב Adverb. בַּחֶרֶשׁ *Clam*, Jos. 2, 1.

חֲרִישִׁית f. *Lenis*, qs. silens. רוּחַ חֲרִישִׁית *Ventus submissus, lenis*, solis aestum fervidiorem reddens, Jon. 4, 8.

V. חֹרֶשׁ m. 1) *Ramus*; *stipes* s. *truncus*, Ez. 31, 3. Jes. 17, 9. 2) *Saltus*, *sylva*, i. e. locus ramosus. Cum ה locali חֹרְשָׁה *in sylvam*, 1 Sam. 23, 16. Pl. חֳרָשִׁים *Sylvæ*, 2 Chr. 27, 4. Al. Munitiones. Conv. Ar. خرص & خرص Ramus oblongus.

I. חֶרֶשׂ m. *Testa.* כְּלִי חֶרֶשׂ *Vas testaceum*, Lev. 6, 21. Conv. plane Ar. خرس & خرس Seria, cadus, lagena major; unde خرس Seriam figulino opere confecit. Pl. cst. חַרְשֵׂי *Testæ*, Jes. 45, 9. Aff. חֲרָשֶׂיהָ *Testæ ejus*, Ez. 23, 34.

II. חרשׂ. Ar. حرش Asperum fuit. Unde حرش, Hebraice חָרוּשׂ m. *Asperum*, Job. 41, 22. Vidåel. Infra eum sunt exacutæ asperitates.

חָרַת *Exsculpsit, exaravit, exscidit*; Gr. χαράττω. Conven. חרשׁ Exsculpsit; & fere etiam Ar. حرت Vehementer confricuit. Pah. חָרוּת *Insculptus*, Ex. 32, 16.

I. חָשַׁב 1) *Putavit, reputavit, imputavit, aestimavit.* 2) *Cogitavit; meditatus, machinatus fuit.* 3) *Computavit, rationes subduxit.* Sic Ar. etiam حسب Reputavit, imputavit, aestimavit; Computavit; computum inivit. Præt. חָשַׁב *Meditatus est*, Jer. 49, 20. Aff. חֲשָׁבָהּ *Cogitavit illud*, Gen. 50, 20. Part. חֹשֵׁב *Cogitans*, Jer. 26, 3. Pl. חֹשְׁבִים *Cogitantes*, Neh. 6, 2.

cft. חֹשְׁבֵי *Reputantes*, Mal. 3, 16. Inf. cft. לַחְשֹׁב *ad cogitandum*, Ex. 31, 4. Fut. יַחְשֹׁב *Cogitat*, Jef. 10, 7. *Imputat*, Pf. 32, 2. Sequente Makkaph יַחְשָׁב־ Pf. 40, 18. Pl. יַחְשְׁבוּ *Cogitant*, Pf. 41, 8. in paufa יַחְשֹׁבוּ Jef. 13, 17. & cum ן parag. יַחְשְׁבוּן Pf. 35, 20. NIPH. נֶחְשַׁב *Reputatus, imputatus fuit*; it. *Computatum fuit*. Præt. נֶחְשַׁב Num. 18, 27. Pl. נֶחְשָׁבוּ *Reputati funt*, Jef. 40, 17. Part. נֶחְשָׁב *Reputatus*, 1 Reg. 10, 21. Fut. יֵחָשֵׁב *Imputabitur*, Lev. 7, 18. *Supputabitur*, 2 Reg. 22, 7. PIH. חִשַּׁב *Computavit, rationes iniit*; it. *Cogitavit*. Præt. וְחִשַּׁב *& computabit*, Lev. 25, 50. Fem. חִשְּׁבָה *Cogitavit*, Jon. 1, 4. Part. מְחַשֵּׁב *Cogitans*, Prov. 24, 8. Fut. יְחַשֵּׁב *Supputat*, Prov. 16, 9. Pl. יְחַשְּׁבוּ *Cogitant*, Dan. 11, 25. HITHP. Fut. יִתְחַשָּׁב (in paufa) *Reputabit fe ipfum*, Num. 23, 9.

חֲשַׁב CHALD. *Idem*. Part. Peh. pl. חֲשִׁיבִין *Reputantur*, Dan. 4, 32.

חֵשֶׁב m. *Artificium, artificiofe excogitatum*, v. g. Ephodi, Ex. 28, 8.

חֹשֵׁב m. *Artifex*, Ex. 26, 1. 31.

חֶשְׁבּוֹן m. *Cogitatio, ratiocinium*, λογισμὸς, Eccl. 7, 25.

חִשָּׁבוֹנָה f. unde Pl. חִשְּׁבֹנוֹת *Ratiocinia, machinæ, ingeniofe excogitata*, Eccl. 7, 29.

מַחֲשָׁבָה f. *Cogitatio, excogitatio*, Jer. 18, 11. Pl. מַחֲשָׁבוֹת *Cogitationes*, Jer. 11, 19. cft. מַחְשְׁבוֹת Prov. 15, 26. Aff. מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם *Cogitationes veftræ*, Jef. 55, 8.

מַחֲשֶׁבֶת f. *Idem*, Ex. 35, 33. Aff. מַחֲשַׁבְתּוֹ *Cogitatio ejus*, Efth. 9, 25.

II. חֵשֶׁב m. *Cingulum*, fcil. quo facrum humerale induebatur, qf. Conjunctio fcil. Pectoralis cum humerali, Ex. 28, 8. ut videtur a Rad. حشب Commifcuit rem rei, i. e. conjunxit. Al. Artificiofe excogitata.

חָשָׁה *Siluit, tacuit, conticuit*; it. *Quievit, ceffavit*. Ar. fere idem dicit حشي III. Abftinuit a re. V. Dixit حاشا Abfit. Inf. cft. חֲשׁוֹת *Silere*, Eccl. 3, 7. Fut. אֶחֱשֶׁה *Tacebo*, Jef. 62, 1. Pl. יֶחֱשׁוּ *Tacebunt*, ib. v. 6. HIPH. הֶחֱשָׁה *Idem*. Præt. הֶחֱשֵׁיתִי *Silui*, Pf. 39, 3. Part. מַחְשֶׁה *Silens*, Jef. 57, 11. Pl. מַחְשִׁים *Silentes*,

lentes, Jud. 18, 9. it. *Silere jubentes*, Neh. 8, 11. Imp. pl. הַחֲשׁוּ *Silete*, 2 Reg. 2, 3. 5.

חֲשַׁח CHALD. *Opus*, *necesse habuit*. Conv. videtur Ar. حَشَّحَ Avidum reddidit, i. e. usui esse docuit. Part. plur. לָא חָשְׁחִין *Non usum* s. *opus habentes*, Dan. 3, 16. Fem. plur. וּמָה חַשְׁחָן *& quæ usui sunt*, Esr. 6, 9.

חַשְׁחוּת f. CHALD. *Necessarium*, Esr. 7, 20.

חָשַׁךְ *Obscurus*, *obscuratus fuit*, *tenebrosus*, *obtenebratus fuit*. Ar. per Metaplasmum literarum غسق Tenebricosa, caliginosa fuit v. g. nox. IV. In tenebris fuit. Præt. חָשַׁךְ Jes. 13, 10. Pl. חָשְׁכוּ *Obscurati sunt*, Thr. 5, 17. Fut. תֶּחְשַׁךְ *Obscurabitur*, Eccl. 12, 2. Plur. יֶחְשְׁכוּ *Obscurentur*, Job. 3, 8. HIPH. הֶחְשִׁיךְ *Obtenebravit*, *tenebras obduxit*, Am. 5, 8. Præt. הַחֲשַׁכְתִּי *& obtenebrabo*, Am. 8, 9. Part. מַחְשִׁיךְ *Obtenebrans*, Job. 38, 2. Fut. יַחְשִׁךְ *Obtenebrabit*, Jer. 13, 16.

חֹשֶׁךְ m. *Obscuratus*, *obtenebratus*, *obscurus*. Pl. חֲשֵׁכִים *Obscuritates*, Jer. 50, 10.

חֲשֵׁכָה f. *Tenebræ*, Gen. 15, 12. Semel חֲשֵׁיכָה Ps. 139, 12.

חָשׁוּךְ m. unde Pl. חֲשֻׁכִּים (cum Dagesch euphonico) *Obscuri*, *ignobiles homines*, Prov. 22, 29.

חֹשֶׁךְ m. *Tenebræ*, Gen. 1, 2. Aff. חָשְׁכִּי *Tenebras meas*, 2 Sam. 22, 29.

חֶשְׁכָה f. *Idem*. cst. חֶשְׁכַת Ps. 18, 12.

מַחְשָׁךְ m. *Tenebræ*, *tenebrosus locus*, Ps. 88, 19. Plur. מַחֲשַׁכִּים *Loca tenebrosa*, ib. v. 7. cst. מַחֲשַׁכֵּי Ps. 74, 20.

חֲשׁוֹכָא f. CHALD. *Tenebræ*, Dan. 2, 22.

חָשַׂךְ *Cohibuit*, *subtraxit*; *conservavit* v. g. a malo. Ar. per Metaplasmum dicitur خرج Retinuit, avulsit, impedivit. Propius accedit Syr. ܡܣܟ Cohibuit, immunem fecit. Præt. חָשַׂכְתָּ *Subtraxisti*, Gen. 22, 12. Part. חוֹשֵׂךְ *Subtrahens*, Prov. 10, 19. Imp. חֲשֹׂךְ *Subtrahe*, Ps. 19, 14. Fut. אֶחְשׂוֹךְ, & seq. Makkaph אֶחְשָׂךְ־ *Cohibebo*, Job. 7, 11. Cum ו converſ. וָאֶחְשׂוֹךְ *& cohibui*, Gen. 20, 6. תַּחְשׂוֹךְ *Subtrahes*, Prov. 24, 11. NIPH. יֵחָשֵׂךְ *Cohibebitur*, Job. 16, 6. & accentu retracto יֵחָשֶׂךְ Job. 21, 30. Al. Seponitur & servatur ad diem &c.

חֹשֶׂךְ m. *Cohibitio*, *subtractio*, Jes. 14, 6.

חשל

חֲשַׁל Chald. *Debilitavit.* Part. חָשֵׁל *Debilitans*, Dan. 2, 40. Al. Domat f. vincit. NIPH. Part. Hebr. pl. m. נֶחֱשָׁלִים *Debilitatos*, Devt. 25, 18. Conv. fere Ar. خسل Rejecit; unde خسل Viliores, debiles; vel خشل Tritus fuit, v. g. veſtis trita.

חַשְׁמַל vid. ſub חוש.

חשם. Ar. حشم intranſ. Pinguis evaſit; it. Bene habuit. حشم Multi famulitii fuit: unde etiam حشيم Magnus, magni famulitii vir. Hinc

חַשְׁמַנִּים m. pl. *Magnates*, *optimates*; (hinc fortaſſe Ar. حيسمان Obeſus) Pſ. 68, 32. Michaëlis, Chaſmonæi, populus in Ægypto ſuperiore, Ar. أشمونين. Ita ex Wanslebii Relation d'Egypte p. 3.

חשן m. *Pectorale*; ac potius Teſtimonium, ab Ar. حسنى Rerum divinarum contemplatio; it. Teſtimonium; cum quo collactaneum eſt حسنين Teſtis; ut proinde חשן הַמִּשְׁפָּט ſit *Teſtimonium judicii*, Ex. 25, 7.

I. חָשַׂף *Nudavit*, *denudavit*, *revelavit*, *deſtrinxit.* Ar. حسف Mundavit v. g. dactylos, ſcil. decorticavit. Præt. חָשַׂף Jeſ. 52, 10. Part. Pah. pl. חֲשׂוּפַי pro חֲשׂוּפִים, *Nudati* Jeſ. 20, 4. Fem. חֲשׂוּפָה *Nudatum*, Ez. 4, 7. Inf. abſ. חָשׂוֹף *Nudando*, Joël. 1, 7. Imp. fem. חֶשְׂפִּי *Nuda*, Jeſ. 47, 2. Fut. וַיֶּחֱשֹׂף *& nudavit*, Pſ. 29, 9.

מַחְשֹׂף m. *Denudatio*, *decorticatio*, Gen. 30, 37.

חָשִׂיף m. unde pl. cſt. שְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים *Duo parvi greges* (LXX. ποιμνία) *caprarum*; qſ. duæ reliquiæ, ab Ar. حسف propr. Deſtringendo, quæ ſequiora ſunt, rejicere; unde etiam حسفة Tenues nubes, i. e. quæ ſe ab aliis grandioribus abſtraxerunt. 1 Reg. 20, 27.

II. חָשַׂף *Hauſit*; quod videtur eſſe Ar. خسف Demerſit in imum, v. g. hauſtrum, ſitulam. Hinc Germ. Schöpfen. Inf. cſt. לַחְשֹׂף *ad hauriendum*, Jeſ. 30, 14. Hagg. 2, 16.

I. חשק *Junxit*, *conjunxit*, *conſeruit.* Ar. عسق Adhæſit. Alii male hoc verbum componunt cum حسق Penetravit. PIH. חִשֵּׁק

חִשֵּׁק *Conjunxit*, *conferuit*, Ex. 38, 28. PYH. חֻשַּׁק *Confertus fuit.* Part. pl. מְחֻשָּׁקִים *Conferti*, Ex. 27, 17.

חָשׁוּק m. unde Pl. c. Aff. חֲשׁוּקֵיהֶם & חֲשֻׁקֵיהֶם *Perticæ*, sc. columnas eas conferentes, Ex. 38, 10. 12. Al. Fasciæ f. annuli.

חִשּׁוּק m. unde Pl. c. Aff. חִשֻּׁקֵיהֶם *Radii earum* sc. rotarum, 1 Reg. 7, 33.

II. חָשַׁק *Amavit; concupivit, appetiit, desideravit; propensus fuit.* Cſtr. cum Accuſ. & בְּ. Ar. عشق Amore flagravit.

Præt. חָשַׁק Devt. 10, 15. 1 Reg. 9, 19. Fem. חָשְׁקָה Gen. 34, 8.

חֵשֶׁק m. *Deſiderium, appetitus*, 1 Reg. 9, 19.

I. חשר. Ar. خثر Craſſa & ampla fuit res. Hinc

חִשֻּׁרִים m. pl. *Modioli rotarum*, craſſæ rotarum partes, 1 Reg. 7, 33. Al. Radii; perperam!

II. חשר. Ar. حشر Congregavit, collegit. Unde

חַשְׁרָה f. *Congregatio*, *collectio*. Cſt. חַשְׁרַת מַיִם *Collectio aquarum*, v. g. in nubibus, 2 Sam. 22, 12.

חשש. Ar. حشّ Exaruit inſtar foeni; unde حشيش Herba ſiccior, foenum. Hinc

חֲשַׁשׁ m. *Gramen torridum*, i. e. foenum, Jeſ. 5, 24. 33, 11. Al. Stipula.

תַּחַשׁ m. Delphini ſpecies, Ar. دُخَس, LXX. ὑάκινθος dicta, de qua vid Dioſcor. lib. 3. cap. 85. Num. 4, 6. Pl. תְּחָשִׁים *Delphini*, Ex. 25, 5. Scil. hujus delphini ſpeciei pellis tegendæ foederis arcæ tum ſatis apta erat, quia pluviæ aquam haud transmittebat, tum etiam, ceu belluæ ad minimum quatuor cubitos longæ, tres vero craſſæ, ſatis magna erat. Certe vero תַּחַשׁ, quia conjungitur cum עוֹר, & quia pluralem a ſe format, non poteſt non animal fuiſſe. Al. Taxus f. melis; al. Color hyacinthinus; al. Ovium ſingularis quædam ſpecies; al. Monathus, cetorum ſpecies. Cæterum vox potius ad תחשׁ ipſam Radicem, ſed deperditam, pertinere videtur, aut dici pro תַּחְשָׁה, formæ תַּחַת, a Rad. Ar. حشا Implevit, replevit. VIII. Oſſertus fuit v. g. carne; qſ. Oppletus.

חָתָה *Cepit, abripuit, abſtulit; evulſit*, ſpec. ignem aut prunas e foco. Affine eſſe videtur Ar. حتّ Evulſit manibus vel

vel fummis digitis; it. Præbuit rem. Part. חֹתֶה *Capiens*, Prov. 25, 22. Inf. לַחְתּוֹת *ad capiendum*, Jef. 30, 14. Fut. יַחְתֶּה *Capiet*, Prov. 6, 27. Aff. יַחְתְּךָ *Auferet te*, Pf. 52, 7.

מַחְתָּה f. *Acerra*, *trulla*, fcil. qua vel ignis capitur & ad alias res transfertur, vel cineres & fordes ellychnii lucernæ auferuntur, Num. 17, 11. Aff. מַחְתָּתוֹ *Acerram fuam*, Lev. 10, 1. Pl. מַחְתּוֹת *Acerræ*, Num. 4, 14. Aff. מַחְתֹּתֶיהָ *Acerras fuas*, ibid. v. 9.

חתך. Ar. videtur dici حتك Dilaceravit; rupit. Hinc NIPH. נֶחְתַּךְ *Decifum eft*; imperf. pro Decifæ, qf. abruptæ, i. e. definitæ, determinatæ funt, Dan. 9, 24.

חתל. Ar. حتل propr. Circumdedit, circumretivit; atque hinc Circumvenit, decepit; verum etiam حتل Involucrum, operimentum. Hebraice in PYH. Præt. fem. & HOPH. Inf. dicitur הָחְתֵּל לֹא חֻתָּלְתְּ *Fafciando non fuifti fafciata*, i. e. fafciis non involuta, Ez. 16, 4.

חֲתֻלָּה f. *Fafciæ*. Aff. חֲתֻלָּתוֹ *Fafciæ ejus*, Job. 38, 9.

חִתּוּל m. *Fafcia*, Ez. 30, 21.

חתם 1) *Obfignavit*, *figillavit*. 2) *Perfecit*, *abfolvit*. 3) *Obftruxit*, *obligavit*. (Ar. ختم Sigillavit, obfignavit. Perfecit, abfolvit. IV. Obftruxit.) Part. Ben. חוֹתֵם *Obfignans*, Ez. 28, 12. Pah. חָתוּם *Obfignatum*, Devt. 32, 34. Pl. חֲתוּמִים *Obfignati*, Neh. 10, 2. it. חָתֻם Job. 14, 17. pl. חֲתֻמִים Dan. 12, 9. Inf. abf. חָתוֹם *Obfignando*, Jer. 32, 44. conftr. לַחְתֹּם *ad obfignandum* i. e. perficiendum, Dan. 9, 24. Imp. חֲתוֹם *Obfigna*, Jef. 8, 17. Pl. חִתְמוּ *Obfignate*, Efth. 8, 8. Fut. יַחְתֹּם *Obftruit*, Job. 9, 7. NIPH. נֶחְתָּם & נֶחְתּוֹם *Obfignatus fuit*, Efth. 3, 12. 8, 8. PIH. חִתֵּם *Defignavit*, per Meton. antec. Præt. pl. חִתְּמוּ *Defignarunt*, Job. 24, 16. HIPH. הֶחְתִּים *Obftruxit*, Lev. 15, 3.

חֲתַם Chald. *Idem*. Præt. c. Aff. חַתְמַהּ *Obfignavit eam*, Dan. 6, 18.

חוֹתָם m. *Sigillum*, Ex. 28, 11. Aff. חוֹתָמְךָ *Sigillum tuum*, Gen. 38, 18. חֹתָמוֹ *Sigillum ejus*, 1 Reg. 21, 8.

חֹתֶמֶת f. fubintell. טַבַּעַת *Annulus fignatorius*, Gen. 38, 25.

חָתָן m. 1) *Sponfus* (ab Ar. ختن Junxit connubium cum aliquo) Jef. 62, 5. eft. כִּי חֲתַן־דָּמִים אַתָּה לִי *Certe fponfus fanguinarius*

narius tu (Moses) *mihi es*, Ex. 4, 25. 2) *Gener*, 1 Sam. 18, 18. Aff. חֲתָנוֹ *Generum suum*, Jud. 19, 5. Pl. c. Aff. חֲתָנָיו *Generos suos*, Gen. 19, 14. 3) in genere *Propinquus uxoris*, 2 Reg. 8, 27.

חֹתֵן m. (Ar. خَتَن) *Socer*; uxoris Pater, Ex. 18, 1. Aff. חֹתֶנְךָ *Socer tuus*, ib. v. 6. חָם contra dicitur Socer, mariti Pater.

חֹתֶנֶת f. *Socrus*; uxoris mater. Aff. חֹתַנְתּוֹ *Socrus ejus*, Deut. 27, 23.

חֲתֻנָּה f. *Desponsatio*, *sponsalia*, Cant. 3, 11.

הִתְחַתֵּן HITHP. *Affinitatem iniit*, *contraxit*, *junxit*; *affinitate junctus fuit*. Constr. cum בְּ, אֶת & Dat. Præt. pl. וְהִתְחַתַּנְתֶּם *& affinitatem inibitis*, Jos. 23, 12. Inf. הִתְחַתֵּן *Affinitatem inire*, 1 Sam. 18, 23. Imp. הִתְחַתֵּן *Affinitatem contrahe*, ib. v. 22. Fut. תִּתְחַתֵּן *Affinitatem contrahes*, ib. v. 21.

חתף *Mori voluit s. jussit*. Fut. יַחְתֹּף *Mori jubebit*, Job. 9, 12. Convenit plane Ar. خَتَف Id. Al. Rapuit, id. cum חָטַף.

חֶתֶף m. *Mors*, Prov. 23, 28. Ar. خَتْف Idem. Al. Harpago, Germ. Schnaphan.

חָתַר propr. Perforavit, fodiendo penetravit; unde Ar. خطّار Penetrans v. g. ensis. Hebraice 1) *Fodit*, *effodit*, *perfodit*; *foramen fecit*, v. g. in pariete. Præt. חָתַרְתִּי *Fodi*, Ez. 12, 7. Imp. חֲתָר *Fode*, Ez. 8, 8. Fut. וָאֶחְתֹּר *& fodi*, ib. Plur. יַחְתְּרוּ *Fodient*, Ez. 12, 12. 2) *Remigavit*. Fut. pl. וַיַּחְתְּרוּ *& remigarunt*, Jon. 1, 13.

מַחְתֶּרֶת f. Instrumentum perfossorium; rectius *Foramen in pariete effossum*, *locus perfossus*, LXX. διόρυγμα, Ex. 22, 1. Jer. 2, 34.

I. חָתַת (Ar. حَتّ Confricuit manibus. Rasit, abrasit. Intrans. Diffusus, dispersus fuit.) *Attritus*, *contritus*, *fractus fuit*. It. transitive, *Decussit*, *excussit*, *abjecit*. Præt. חַת *Contritus est*, Jer. 50, 2. Fem. חַתָּה *Contrita est*, Jer. 14, 4. in pausa חָתָּה Jer. 48, 1. Pl. חַתּוּ *Contriti sunt*, Jer. 50, 2. Imp. pl. חֹתּוּ *Frangimini*, Jes. 8, 10. Part. pl. חַתִּים *Abjicientes*, 1 Sam. 2, 4. Al. Fracti. NIPH. נִחַת *Contritus*, *decussus est*. Præt. נִחַת 2 Sam. 22, 35. Fem. נִחֲתָה (pro נִחַתָּה) *Contritus est* arcus aereus (hostis mei) brachiis meis, Ps. 18, 35. Pl. נִחַתּוּ (pro נִחַתּוּ) *Fractæ sunt* sc.

fc. fagittæ, Pf. 38, 3. Fut. pl. יֵחַתּוּ *Decutientur* (in fepulcrum), Job. 21, 13. PIH. חִתֵּת *Confregit*, *contrivit*, Præt. fem. חִתְּתָה *Fregit fe* i. e. *fractus eft*, Jer. 51, 56. HIPH. הֵחַת *Contrivit*, *fregit*, *vicit*. Præt. הַחִתּוֹתָ *Fregifti*, *contrivifti*, Jef. 9, 3. הַחִתֹּתִי (ad formam הִפְקַדְתִּי) *Contrivi*, Jer. 49, 37.

מְחִתָּה f. *Deftructio*, *everfio*, Pf. 89, 41.

II. חָתַת (Ar. خَتَّ IV. Diminuit, depreffit. Erubuit, pudorem concepit.) *Territus*, *confternatus fuit*, *pudefactus fuit*. Præt. pl. חַתּוּ *Confternati funt*, 2 Reg. 19, 26. NIPH. נִחַת *Confternatus*, *veritus fuit*, Mal. 2, 5. Fut. cum ה parag. אֵחַתָּה *Terrebor*, Jer. 17, 18. חַת חָתַת *Confternator*, Devt. 1, 21. HIPH. הֵחַת *Confternatum reddidit*. Fut. אֲחִת *Terrebo*; c. Aff. אֲחִתְּךָ *Terrebo te*, Jer. 1, 17. יַחַת *Terrebit*; c. Aff. יְחִתֵּנִי *Terrebit me*, Job. 31, 34. יְחִיתַן *Terrebit eas*, Hab. 2, 17.

חַת m. *Terror*, *confternatio*, Job. 41, 25. Aff. חִתְּכֶם *Terror vefter*, Gen. 9, 2.

חִתָּה f. *Idem*. cft. חִתַּת Gen. 35, 5.

חִתִּית f. *Idem*, Ez. 32, 27. Aff. חִתִּיתוֹ (Chethibh) *Terror ejus*, ib. v. 32.

חֲתַת m. *Confternatio*, *terror*, Job. 6, 21.

חַתְחַת m. *Terror*. Pl. חַתְחַתִּים *Terrores*, Eccl. 12, 5.

מְחִתָּה f. *Idem*, Prov. 10, 29. Cft. מְחִתַּת ib. v. 15.

ט

טְאֵב טאב CHALD. *Bonus fuit*, Dan. 6, 24. Ar. طاب Idem.

טָב, in paufa טָב m. CHALD. *Bonus*, Dan. 2, 32.

טאח f. טֵאטֵא Rad. inuf. propr. Avertit, inflexit. Hinc PIH.

טֵאטֵא (Ar. طأطأ) *Verrit*, *everrit*, *fcopis repurgavit*. Præt. c. Aff. וְטֵאטֵאתִיהָ *& everram eam*, Jef. 14, 23.

טִיט m. (pro טֵאִיט) *Lutum*, *coenum*, qf. expurgamentum, Jef. 41, 25.

מַטְאֲטֵא m. *Everriculum*, *fcopœ*, Jef. 14, 23.

טֵבֵת (pro טֵאֵי־בָּאת) Tebeth, qf. *Inflexiones occidentis* i. e. anni; ab obfol. טאה Inflexit, & בָּאת Part. f. Occidens, a בָּא Occidit.

cidit. Scil. mensis Hebræorum, maximam partem Januario nostro respondens, Aegyptiis mensis Τῦβι. Esth. 2, 16.

I. טָבַח *Coxit, assavit, elixavit.* Ar. طبخ Coxit, assavit. VII. Sumsit ad coquendum; illud paravit. Hinc

טַבָּח m. *Coquus*, 1 Sam. 9, 23. 24. it. *Qui alicui de victu prospicit.* Alium hujus significatum vid. mox.

טַבָּחָה f. unde Pl. טַבָּחוֹת *Coquæ*, 1 Sam. 8, 13.

II. טָבַח (Ar. ذبح) *Mactavit, immolavit.* Præt. טָבַחְתִּי *Mactavi*, 1 Sam. 25, 11. Part. Pah. טָבוּחַ *Mactatus*, Devt. 28, 31. Inf. טְבוֹחַ *Mactare*, Ps. 37, 14. Imp. טְבֹחַ *Macta*, Gen. 43, 16.

טַבָּח m. unde Pl. רַב טַבָּחִים *Satellitum s. custodum corporis Regii summus præfectus*; it. *Apparitorum Regis magister*, i. e. eorum, qui & tortorum & carnificum officio, olim honesto, fungebantur. 2 Reg. 25, 11. Chald. רַב טַבָּחַיָּא *Idem*, Dan. 2, 14. Sed Gen. 40, 4. LXX. ἀρχιδεσμώτης, i. e. Satellitum præfectus, qui simul captivis & vinctis præpositus erat.

טֶבַח m. *Mactatio*, Ez. 21, 10. it. *Animal mactatum*; c. Aff. טִבְחָהּ *Animal ab ea mactatum*, Prov. 9, 2.

טִבְחָה f. *Mactatio*; it. *Pecus mactatum*; Jer. 12, 3. Aff. טִבְחָתִי *Animal a me mactatum*, 1 Sam. 25, 11.

מַטְבֵּחַ m. *Mactatio*, Jes. 14, 21.

טָבַל *Tinxit, intinxit, immersit, baptizavit.* Ar. per Metaplasmum τῶ ב in מ طمل Saturo imbuit colore. it. Imbutus fuit. Verum etiam نبل sonat Adspersit, Dan. 4, 15. Præt. טָבַל Lev. 4, 6. Part. Ben. טֹבֵל *Tingens*, Devt. 33, 24. Pah. pl. טְבוּלִים *Tincti*, Ez. 23, 15. Fut. וַיִּטְבֹּל *& intinxit*, Lev. 9, 9. NIPH. Præt. pl. נִטְבְּלוּ *Intincti sunt*, Jos. 3, 15.

טָבַע *Demersus, immersus; submersus, impressus, infixus affixus fuit.* Ar. طبع Infixit, defixit. Impressit. Præt. טָבַעְתִּי *Immersus sum*, Ps. 69, 3. Pl. טָבְעוּ *Demersi sunt*, Ps. 9, 16. Fut. cum ה parag. & in pausa אֶטְבָּעָה *Immergar*, Ps. 69, 15. וַיִּטְבַּע *& immersus est*, Jer. 38, 6. PYH. טֻבַּע *Immersus fuit.* Præt. pl. טֻבְּעוּ *Immersi sunt*, Ex. 15, 4. HOPH. הָטְבַּע *Defixus, affixus fuit.* Præt. pl. הָטְבָּעוּ (in pausa) *Defixi sunt*, Prov. 8, 25. הָטְבְּעוּ *Immersi sunt*, Jer. 38, 22.

טַבַּעַת f. *Annulus*, ab impressione & defixione dictus, v. g. digitalis, Gen. 41, 42. signatorius, Esth. 8, 8. it. Cui vectis inseritur,

ſeritur, Ex. 26, 24. Aff. טַבַּעְתּוֹ *Annulus ejus*, Gen. 41, 42. Pl. טַבָּעוֹת (a Sing. טַבָּעָה) *Annuli*, Ex. 25, 12. cſt. טַבְּעוֹת ib. Aff. טַבְּעֹתֵיהֶם *Annuli eorum*, Ex. 26, 29.

טבר. Ar. طبر Aſſilivit; qſ. Eminuit, exſtitit. Hinc

טַבּוּר m. (ἅπ. λεγόμενον) *Locus patens & editus ſ. eminens;* Lat. Tuber, Jud. 9, 37. & Ez. 38, 12. LXX. ὀμφαλός, umbilicus, h. e. locus inter valles medius ac prominens. Ar. سرة Medium vallis, ſumen, Ez. 38, 12. id. quod Hebr. שֹׁר Umbilicus.

טֵבֵת vid. ſub טאה.

טָהֵר *Mundus, purus fuit*, v. g. a ſordibus, a peccatis. Plane idem Ar. طهر. Præt. טָהֵר Lev. 11, 32. Fem. טָהֲרָה *Munda fuerit*, Lev. 15, 28. in pauſa טָהֵרָה Lev. 12, 8. טָהַרְתִּי *Mundus ſum*, Prov. 20, 9. Pl. וּטְהַרְתֶּם *& mundi ſitis*, Num. 31, 24. Imp. in pauſa טְהָר pro טְהַר *Mundus eſto*, 2 Reg. 5, 10. Fut. אֶטְהַר *Mundus ero*, Pſ. 51, 9. תִּטְהָרִי *Mundaberis*, Jer. 13, 27. Pl. תִּטְהָרוּ (in pauſa) *Mundabimini*, Lev. 16, 30. PIH. טִהַר *Purgavit, mundavit*, Lev. 14, 48. Aff. טִהֲרוֹ *Purgavit eum*, ib. c. 13, 6. Pl. וְטִהֲרוּ *& mundaverint*, Ez. 39, 16. Part. מְטַהֵר *Mundans*, Lev. 14, 11. Inf. טַהֵר *Mundare*, Lev. 16, 30. Aff. טַהֲרִי *Mundare meum*, Ez. 36, 33. Imp. c. Aff. טַהֲרֵנִי *Munda me*, Pſ. 51, 4. Fut. אֲטַהֵר *Mundabo*, Ez. 36, 25. PVH. טֹהַר *Purgatus, mundatus fuit*. Part. f. מְטֹהָרָה *Mundata*, Ez. 22, 24. HITHP. הִטַּהֵר (pro הִתְטַהֵר) *Purgavit, mundavit ſe; abluit corpus; baptizatus fuit*. Præt. pl. הִטַּהֲרוּ *Mundarunt ſe*, Eſr. 6, 20. in pauſa וְהִטֶּהָרוּ *& mundabunt ſe*, Num. 8, 7. Part. מִטַּהֵר *Mundans ſe*, Lev. 14, 4. Pl. מִטַּהֲרִים *Mundantes ſe*, Jeſ. 66, 17. Imp. pl. הִטַּהֲרוּ *Mundate vos*, Gen. 35, 2. Fut. pl. וַיִּטַּהֲרוּ *& mundarunt ſe*, Neh. 12, 30.

טָהוֹר m. *Mundus, purus, clarus*, Ex. 25, 11. cſt. טְהוֹר & ſeq. Makkaph -טְהָר Hab. 1, 13. Job. 17, 9. Pl. טְהוֹרִים *Mundi*, Ez. 36, 25. Fem. טְהוֹרָה *Munda, pura*, Num. 5, 28. Pl. טְהוֹרוֹת *Mundæ*, Pſ. 12, 7.

טֹהַר m. *Mundities, nitor, puritas*, Ex. 24, 10. Aff. טָהֳרָה *Mundities ejus*, Lev. 12, 6. מִטָּהֳרוֹ (mittoharo, cum Chateph-kamez ſub ט, ad indicandam originem ſuam, ut קֳדָשִׁים a קֹדֶשׁ)

Ex

Ex munditie ejus; rectius fortasse: Cessationem fecisti a vincendo ejus s. ab ejus victoriis, sc. ab Ar. طهر Vicit, Ps. 89, 45.

טְהָרָה f. *Mundities, puritas, nitor, purgatio.* Cst. טָהֳרַת 1 Chr. 23, 28.

טוב *Bonum, pulchrum esse.* Ar. طاب pro طيب Bonus, legitimus, pulcher fuit. Præt. pl. טֹבוּ pro טָבוּ *Bona sunt*, Cant. 4, 10. Inf. טוֹב Esth. 1, 10. HIPH. הֵטִיב *Benefecit.* Præt. הֵיטַבְתָּ *Benefecisti*, 1 Reg. 8, 18. וְהֵטַבְתִּי *& bene faciam*, Ez. 36, 11.

טוֹב m. טוֹבָה f. *Bonus, a, um*, Gen. 49, 15. Pl. טוֹבִים *Boni*, Jer. 44, 17. Fem. טוֹבוֹת *Bonæ, pulchræ*, Gen. 6, 2. 2) *Bonitas*, Ps. 16, 2.

טוּב m. *Bonitas, bonum*, Jes. 1, 19. Devt. 28, 47. Aff. טוּבוֹ *Bonitas ejus*, Job. 20, 21.

טְאֵב Chald. *Bonus fuit*, Dan. 6, 24.

טָב m. Chald. *Bonus*, Dan. 2, 32.

טָוָה *Nevit.* Ar. طوى Plicavit, in se convolvit v. g. vestem; unde etiam طوية Mulier vestes plicans, quod v. g. etiam nendo fit. Præt. pl. טָווּ *Neverunt*, Ex. 35, 26.

מַטְוֶה m. *Netum*, Ex. 35, 25.

טוּחַ *Levit, oblevit; induxit, obduxit, incrustavit.* (Ar. طلخ Contaminavit re foeda alium, illum re infecit.) Dicitur v. g. de cæmento, luto, tectorio, auro. Præt. טָח Lev. 14, 42. & טַח (qs. a טָחַח) Jes. 44, 18. Pl. טָחוּ *Obleverunt*, Ez. 22, 28. Part. pl. טָחִים *Oblinentes*, Ez. 13, 10. Inf. טוּחַ *Oblinere*, 1 Chr. 29, 4. NIPH. נִטּוֹחַ *Oblitus, obductus fuit.* Inf. הִטּוֹחַ *Oblini*, Lev. 14, 48.

טִיחַ m. *Tectorium*, Ez. 13, 12.

טוּחַ m. *Obscurus;* unde Pl. fem. טֻחוֹת *Obscura*, a طخا Obscurus fuit; Ps. 51, 8. Job. 38, 36. Al. Renes; al. Cor.

טוּל. Ar. طال Longus fuit; protractus est. IV. Prolongavit; protraxit. Hinc Hebr. HIPH. הֵטִיל *Jecit, abjecit, injecit, projecit;* qs. longinquum a se fecit, protelavit. Præt. הֵטִיל Jon. 1, 4. Imp. pl. cum Aff. הֲטִילֻנִי *Projicite me*, Jon. 1, 12. Fut. c. Aff. in pausa אֲטִילֶךָ *Projiciam te*, Ez. 32, 4. וַיָּטֶל *& projecit*, 1 Sam. 18, 11. HOPH. Præt. pl. הוּטְלוּ *Projecti sunt*, Jer. 22, 28. Fut.

יוּטַל *Projicitur*, Prov. 16, 33. & יָטֻל (in nonnullis exemplaribus, qf. a נָטַל) Job. 40, 33. PIH. gemin. טִלְטֵל *Transtulit, transportavit, migrare fecit.* Part. c. Aff. מְטַלְטֶלְךָ *Longe projiciens te,* Jef. 22, 17. Ar. طلطل Movit, commovit, amovit.

טַלְטֵלָה f. *Transportatio*, Jef. 22, 17.

טוף. Ar. طاف Circumivit, ambiit. Hinc

טוֹטָפוֹת f. pl. *Frontalia*, *frontem* f. *manum ambientia monimenta*, Ex. 13, 16. Devt. 6, 8. Compos. vox eft ex טופות Facies (Ar. صافة dicitur Extrema pars occipitis usque ad verticem) & טָפוֹת Ambientia.

I. טוּר. Ar. طير Partitus eft; unde etiam طور Modus, ratio, ftatus, forma rei. Hinc

טוּר m. (idem quod תוֹר) *Ordo*, *feries*, Ex. 28, 17. Pl. טוּרִים & טֻרִים *Ordines*, 1 Reg. 7, 42. 20. cft. טוּרֵי Ex. 39, 10.

II. טִירָה f. (quod prope abeft a طوم Atrium, cavædium (impluvium) domus: it. صير aut صيرة Ovile, bovile, caula; a Rad. طام Acceffit v. g. ad limen: it. صور Efformavit) *Structura* f. *ftructio quævis. Domus paftoritia* i. e. ftabulo inftructa; *caula; pagus nomadicus; turris nomadica* f. *caftellum.* Cft. טִירַת Cant. 8, 9. Aff. טִירָתָם *Manfio eorum*, Pf. 69, 26. Plur. טִירוֹת *Structuræ*, Ez. 46, 23. Aff. טִירֹתָם *Villæ*, it. *Vici eorum*, Gen. 25, 16. Num. 31, 10. 1 Chr. 6, 39. & טִירוֹתֵיהֶם Ez. 25, 4.

III. טוּר m. CHALD. *Mons*, Dan. 2, 35. Emph. טוּרָא ib. v. 45. Ar. طور Id.

טוּשׁ *Volavit, avolavit.* Chald. טוּס, & Syr. ܛܳܣ Idem. Ar. طوس Abiit. Fut. יָטוּשׂ *Volat*, Job. 9, 26.

טְוָת m. CHALD. *Jejunus, incoenatus*, Dan. 6, 19. Rad. eft طوي Nihil comedit; famem paffus eft.

טחה. Affine verbo Ar. طح In aëre projecit, jaculatus eft. Hebr. PIH. Part. מְטַחֲוֵה *Jaculans.* Pl. מְטַחֲוִים *Jaculantes*; cft. מְטַחֲוֵי Gen. 21, 16.

טחן

טָחַן *Moluit*, *commoluit*. Ar. طحن plane Idem. Præt. pl. טָחֲנוּ *Moluerunt*, Num. 11, 8. Part. טֹחֵן *Molens*, Jud. 16, 21. Pl. f. טֹחֲנוֹת *Molentes*, Eccl. 12, 3. Inf. abſ. טָחוֹן *Molendo*, Devt. 9, 21. Imp. f. טַחֲנִי *Mole*, Jeſ. 47, 2. Fut. תִּטְחַן *Molat*, Job. 31, 10.

טֹחֲנוֹת f. pl. *Molitrices*, *dentes molares*, Eccl. 12, 3.

טַחֲנָה f. *Molitio*, Eccl. 12, 4.

טְחוֹן m. *Molitura*, Thr. 5, 13. Al. eſt Infin.

טחר. Ar. زحر (ز pro ط ſubſtituto) V. comprimitur anus; unde etiam زحير Procidentia ani. Teneſmus. Sic conv. cum Hebr.

טְחוֹר m. unde Pl. טְחֹרִים qſ. Compreſſiones ani, i. e. *Mariſcæ*, *hæmorrhoides*, Devt. 28, 27. Dicuntur vero pro עֳפָלִים voce poſtmodum obſcoena facta, Ar. عفيل Tumor circa ſcrotum vel anum. Al. Anus.

טִיט m. *Lutum*; vid. טאה.

טִין m. Chald. *Lutum*, *coenum*. Emph. טִינָא Dan. 2, 41. Plane id. Ar. طين; unde etiam طان Luto obduxit.

טִירָה vid. טור.

טלא. Ar. طلا dicitur Illevit, oblevit. Hinc Hebr. Part. Pah. טָלוּא *Maculis grandioribus reſperſus*. Sicut נָקֹד eſt Maculis minoribus reſperſus. Gen. 30, 32. Pl. טְלֻאִים *Maculis reſperſi*, Gen. 30, 35. Fem. טְלֻאוֹת *Variegata delubra*, i. e. aulæis verſicoloribus adornata, Ez. 16, 16. PYH. Part. pl. f. מְטֻלָּאוֹת *Conſutiles calcei*, qſ. maculoſi i. e. ab aſſumentis, quibus reſarti fuerunt, Joſ. 9, 5. Ar. طلا dicitur Epithema.

טָלֶה m. (Ar. طلي) *Agnus*, *agniculus*, Eſ. 65, 25. cſt. טְלֵה 1 Sam. 7, 9. Pl. טְלָאִים (ad formam צְבָאִים a צְבִי) *Agni*, Jeſ. 40, 11.

I. טָלַל. Syr. ܛܠܠ Ar. ظل Texit, obtexit, obumbravit; Affinia verba Hebr. צָלַל. Hinc PIH. טִלֵּל *Texit*, *obtexit operimento*, *umbraculo*. Fut. cum Aff. וַיְטַלְלֶנּוּ *& contegebat illud*, Neh. 3, 15.

טְלַל Chald. *Idem.* APH. אַטֵּיל & אַטְלֵיל *Idem.* Fut. תַּטְלֵל *Umbram fecit*, Dan. 4, 9.

II. טלל. Ar. طَلَّ Leviter humectavit. Hinc

טַל m. (Ar. طَلّ) *Ros*, a levi humectatione dictus, Devt. 32, 2. Aff. טַלָּם *Rorem suum*, Zach. 8, 12.

טַל m. Chald. *Idem*, Dan. 4, 12.

טמא *Immundus, impurus, pollutus fuit.* Hinc etiam Ar. مطمي Polluens. Præt. f. טָמֵאת *Polluta es*, Ez. 22, 4. Pl. טָמֵאוּ *Immundi sunt*, Lev. 15, 18. Inf. cum ה parag. טָמְאָה *Pollui*, Lev. 22, 8. Fut. יִטְמָא *Immundus erit*, Lev. 5, 3. NIPH. נִטְמָא *Pollutus est, polluit se; immundus, impurus factus est, impuravit se*, Hos. 5, 3. נִטְמֵאת *Polluta es*, Num. 5, 20. Plur. נִטְמֵאתֶם & נִטְמֵתֶם (extrito א) *Polluti estis*, Ez. 20, 43. Lev. 11, 43. נִטְמִינוּ (qs. a טמה) *Polluti sumus*, Job. 18, 3. Part. pl. נִטְמְאִים *Polluti*, Ez. 20, 30. PIH. טִמֵּא *Pollutum tribuit, polluit, impuravit*, Gen. 34, 5. Inf. טַמֵּא *Polluere*, Lev. 13, 44. Aff. טַמַּאֲכֶם *Polluere vos*, Lev. 18, 28. Fut. תְּטַמֵּא *Pollues*, Num. 35, 34. PYH. Part. f. מְטֻמָּאָה *Polluta*, Ez. 4, 14. HITHP. Fut. יִטַּמָּא (pro יִתְטַמָּא) *Pollutum se præbeat*, Lev. 21, 1. Pl. תִּטַּמְּאוּ *Pollutos vos præbeatis*, Lev. 11, 43. Sed הֻטַּמָּאָה *Polluta est*, est forma mixta ex Hophal & Hithpahel, Devt. 24, 4. Vid. etiam Schroed. Instit. p. 35. nr. 8)

טָמֵא m. *Pollutus, immundus, impurus*, Lev. 5, 2. cst. טְמֵא Lev. 22, 4. Pl. טְמֵאִים *Immundi*, Lev. 11, 8. Fem. טְמֵאָה *Impura*, Lev. 15, 33. cst. טְמֵאַת Ez. 22, 5.

טָמְאָה f. *Immundities*, ἀκαθαρσία, Mich. 2, 10.

טֻמְאָה f. *Impuritas, immunda res*, Num. 5, 19. Jud. 13, 7. cst. טֻמְאַת Lev. 5, 3. Aff. טֻמְאָתֵךְ *Immundities tua*, Ez. 22, 15. Pl. טֻמְאוֹת *Impuritates*, Lev. 16, 16. Aff. טֻמְאוֹתֵיכֶם *Impuritates vestræ*, Ez. 36, 25.

טָמַן *Abdidit, abscondidit, occultavit.* Ar. fere idem dicit, scil. طمن Securitatem præstitit viro, i. e. abscondendo eum; unde etiam طمْن Occultus, securus. Præt. טָמַן Prov. 19, 24. Inf. טְמוֹן *Abscondere*, Ps. 64, 6. Aff. טָמְנוֹ *Abscondere eum*, Jer. 13, 6. Imp. c. Aff. טָמְנֵם *Absconde eos*, Job. 40, 8. Fut. וַיִּטְמֹן *& abscondidit*, Gen. 35, 4. NIPH. Imp. הִטָּמֵן *Absconde te*, Jes. 2, 10.

HIPH.

HIPH. הִטְמִין *Abscondidit.* Fut. pl. וַיַּטְמִנוּ *& absconderunt*, 2 Reg. 7, 8.

טָמוּן m. *Absconditus, absconditum*, Job. 40, 13. Pl. טְמֻנִים *Abscondita*, Jos. 7, 21. cst. טְמוּנֵי Devt. 33, 19. Fem. טְמוּנָה *Abscondita*, Jos. 7, 22.

מַטְמֹן & מַטְמוֹן m. *Absconditus* v. g. locus, thesaurus, Gen. 43, 23. Pl. מַטְמֹנִים *Thesauri*, Jer. 41, 8. cst. מַטְמֻנֵי Jes. 45, 3. Conv. Mammon, & Ar. مطمون Occulta v. g. terra.

טֶנֶא m. *Corbis, canistrum, sporta*, Devt. 26, 4. Aff. טַנְאֲךָ *Corbis tuus*, Devt. 28, 5. Chald. dicitur צַנָא, Arab. صنضنة.

טִנֵּף PIH. *Inquinavit.* Fut. c. Aff. אֲטַנְּפֵם *Inquinabo eos*, Cant. 5, 3. Syr. ܛܢܦ Pah. it. Ar. طنف Idem.

טעה. Ar. طغى Erravit. Alias Hebr. רָעָה, ut & Chald. תְּעָה. Hinc HIPH. הִטְעָה *Errare fecit, decepit, imposuit.* Præt. pl. הִטְעוּ *Deceperunt*, Ez. 13, 10.

טָעַם 1) *Gustavit lingua & palato; manducavit, comedit.* Ar. طعم Idem. Præt. טָעַמְתִּי *Gustavi*, 1 Sam. 14, 30. Inf. טְעֹם *Gustando*, ib. v. 45. Fut. אֶטְעַם *Gustabo*, 2 Sam. 3, 35. Pl. יִטְעֲמוּ *Gustent*, Jon. 3, 7. 2) Metaph. *Cognovit, expertus fuit*, i. e. sensu interno. Arab. eodem sensu Ebr. 6, 5. Præt. f. טָעֲמָה Prov. 31, 18. Imp. pl. טַעֲמוּ *Cognoscite*, Ps. 34, 9.

טְעֵם Chald. PAH. *Gustandum dedit.* Fut. pl. יְטַעֲמוּן *Gustandum dabunt*, Dan. 4, 22. 5, 21.

טַעַם m. 1) *Sapor*, Num. 11, 8. Aff. טַעְמוֹ *Sapor ejus*, ib. Arab. طعم Id. 2) *Placitum, dogma*, Jon. 3, 7. 3) *Ratio*; it. *Judiciosa oratio*, γνώμη, Prov. 26, 16. 4) *Judicium*, Job. 12, 20. 5) *Mores*, ἦθος, 1 Sam. 21, 14.

טַעַם m. Chald. *Idem*, Esr. 6, 14.

טְעֵם m. Chald. *Idem, gustus*, Dan. 5, 2. 2) *Sententia*, Esr. 6, 14. 3) *Rationes*, Esr. 4, 8. 4) *Causa*, Esr. 5, 5. Emph. טַעְמָא Dan. 6, 3.

מַטְעַם m. unde Pl. מַטְעַמִּים *Cupediæ; cibi sapidi, lauti gratique saporis*, Gen. 27, 4.

מַטְעַמָּה f. unde Pl. c. Aff. מַטְעַמּוֹתָיו *Cupedias ejus*, Prov. 23, 3.

I. טָעַן. Ar. طعن Confodit, transfixit. Hinc PYH. Part. pl. cft. מְטֹעֲנֵי *Confossi*, Jef. 14, 19.

II. טָעַן *Oneravit*, *onus impofuit*. Idem dicit Syr. ܐܛܥܢ Portare fecit, oneravit. Verum etiam conv. Ar. ظعن Migravit, i. e. jumentis fuas res transportari curavit; unde poft ظعون Camelus onus geftans. Imp. pl. טַעֲנוּ *Portare facite* f. *onerate*; LXX. γεμίσατε, plena onera imponite, Gen. 45, 17.

טפח. Ar. طفح propr. Perfectum fecit plenumque; it. Diffudit per aërem, & صفح Dilatavit, expandit. Hinc

טֶפַח & טֹפַח m. *Palmus*, a latitudine dictus, i. e. Menfura 4 digitorum, fejuncto tamen pollice, Ex. 25, 25. Michaëlis, Spatium a radice manus ufque ad ejus fub digitis curvaturam.

טֹפַח m. *Idem*, 1 Reg. 7, 26.

טְפָחָה f. *Idem*. Pl. טְפָחוֹת *Palmi*, Pf. 39, 6.

טִפַּח PIH. propr. Plenum & perfectum fecit; hinc *Perfecte expandit*, *amplificavit* qf. *palmis*. Præt. f. טִפְּחָה Jef. 48, 13. טִפַּחְתִּי *Expandi*, Thr. 2, 22.

טִפּוּחַ m. *Partus perfectus*; unde Pl. עוֹלְלֵי טִפֻּחִים *Parvuli partus perfecti* f. *partium perfectarum*, Thr. 2, 20. Al. Educationes.

מִטְפַּחַת f. *Linteamen*, *palla muliebris*, velum quadratum, fatis magnum, quo quis circumvolutus noctu dormire poterat. Ruth. 3, 15. Pl. מִטְפָּחוֹת *Linteamina*, Jef. 3, 22.

טָפַל *Concinnavit*, *elaboravit cum cura*. Præt. pl. טָפְלוּ *Concinnarunt*, Pf. 119, 69. Part. Ben. pl. cft. טֹפְלֵי *Concinnantes*, Job. 13, 4. It. intranfitive *Curiofus fuit in aliqua re vifitanda & obfervanda*. Fut. וְתִטְפֹּל *& ftudiofe obfervavit*, Job. 14, 17. Sic & Ar. طفل II. Elaboravit, induftria meditatus eft v. g. fermonem. Importunus ac moleftus vifitatione multa fuit.

טִפְסָר vel טַפְסַר m. *Princeps* f. *præfectus aciei*, Jer. 51, 27. Pl. c. Aff. טַפְסְרַיִךְ *Principes tui*, Neh. 3, 17. Vox compofita eft ex טַף f. Ar. صف Acies, & סַר pro שַׂר Princeps f. Dux. Aut rectius vox Perfica nunc obfoleta سترب Gr. σατράπης. v. Caftellus in Lex. Perfico p. 330. Ex confecutione verborum utrius-

que

que loci apparet, nonnisi homines intelligi debere, sc. Duces exercitus, Gall. Officiers. Hinc Syrus reddit Bellatores.

טפף. Ar. طفق Leniter & cito incessit. Hinc Germ. Tappen.

טַף m. Coll. *Parvuli;* quod tam de maribus dicitur, quam de femellis, Ez. 9, 6. in pausa טָף Gen. 47, 12. Aff. טַפֵּנוּ *Parvuli nostri*, Gen. 43, 8. טַפָּם *Parvuli eorum*, Gen. 34, 29. Aut videtur esse Ar. ضفّ Qui tenui est conditione; unde porro ضفف Familiæ multitudo.

טָפֹף *Minutis, sed celeribus passibus incessit.* Aliis Parvulorum more pedibus lasciviit; crepitavit pedibus, s. edidit pedibus sonum Tap tap. Ita enim Syr. ܛܦܛܦ dicitur. Al. Constrinxit pedes, scil. catenulis cruralibus. Inf. abs. טָפוֹף *Incedendo parvulorum more*, Jes. 3, 16.

טְפַר m. Chald. *Unguis.* Pl. c. Aff. טִפְרַיהּ (pro טִפְרָהּ) & טִפְרוֹהִי *Ungues ejus*, Dan. 7, 19. 4, 31. Ar. ظفر Idem.

טָפַשׁ *Obesatus, pinguefactus est*, Ps. 119, 70. Hinc Ar. طفاشة Pinguis, crassa v. g. natio. Al. Stupidus, stultus fuit.

I. טָרַד *Continuus, assiduus fuit; continuavit* (v. g. inferre molestias). Part. טֹרֵד *Continuans*, Prov. 19, 13. 27, 15. Conv. Ar. طرد Continuavit.

II. טְרַד Chald. *Ejecit, extrusit, expulit.* Part. pl. טָרְדִין *Depulsuri sunt*, Dan. 4, 22. Peil. טְרִיד *Depulsus*, Dan. 4, 30. Conv. etiam طرد Propulit, expulit, ejecit; Lat. Trudo.

טרה. Ar. طرى Recens fuit. II. Humectavit. Hinc

טְרִיָּה f. *Humens, humidum; recens, purulentum*, Jes. 1, 6. Jud. 15, 15.

טרח. Ar. طرح Abjecit, rejecit; dejecit. IV. Longe removit; unde etiam طرح Projectus, abjectus. Hinc HIPH. הַטְרִיחַ *Dejicere, præcipitem se dare fecit.* Fut. יַטְרִיחַ *Præcipitem se dare facit*, Job. 37, 11. Al. Fatigat. Conven. etiam ضرح Repulit, rejecit.

טֹרַח m. *Molestia; fatigatio; onus, quod quis rejicit; rejectaneum*, Jes. 1, 14. Aff. טָרְחֲכֶם *Molestia vestra*, Deut. 1, 12.

טֶרֶם (ab Ar. صرم Refecuit. Interrupit v. g. fermonem alicujus. Renuit; unde etiam صَرْم Præcidens fermo.) *Cum nondum; huc usque non*, Gen. 2, 5. בְּטֶרֶם *Antequam, priusquam*, Jud. 14, 18. מִטֶּרֶם *quum nondum*, Hagg. 2, 15.

I. טָרַף *Rapuit, difcerpfit, dilaceravit, laniavit.* Prope abeft Ar. طرف Abfcidit; refecuit; avertit. Præt. טָרָף (cum Kamez, fpeciale, ut שָׁפָט 1 Sam. 7, 17.) Gen. 8, 11. Hof. 6, 1. Part. טֹרֵף *Difcerpens*, Job. 18, 4. Inf. abf. טָרוֹף *Difcerpendo*, Gen. 37, 33. cft. טְרוֹף *Laniare*, Pf. 17, 12. Fut. יִטְרֹף *Laniet*, Pf. 7, 3. & יִטְרָף, unde in paufa יִטְרָף Gen. 49, 27. NIPH. נִטְרַף *Difcerptus fuit.* Fut. יִטָּרֵף *Difcerpetur*, Ex. 22, 12. PYH. טֹרַף *Idem*, Gen. 37, 33. in paufa טֹרָף Gen. 44, 28. HIPH. וְטָרִיף v. infra. Conv. Lat. Rapio, raptum. Aliis

טָרָף m. Gen. 8, 11. eft Adj. *Novus, recens*; ab Ar. طَرُفَ Nova f. & recens prodiit res, pecul. elegantior.

טֶרֶף m. *Rapina, præda.* Pf. 76, 5. הַרְרֵי טָרֶף *Montes rapinæ*, i. e. Ammonitarum, Moabitarum, Idumæorum. Al. aliter. It. *Animal laniatum*, Num. 23, 24. It. *Laniatio*, Gen. 49, 9. It. *Folium; frons, dis*, fcil. decerpta; hinc Pl. cft. טַרְפֵּי *Folia*, Ez. 17, 9. fcil. ex ufu Syr. v. g. ܛܪܦܐ Folium. Cum Aff. טַרְפּוֹ *Prædam fuam*, Jef. 31, 4.

טְרֵפָה f. *Difcerptum, dilaceratum, raptum, a fera occifum*, Gen. 31, 39.

II. טרף. Ar. تَرِفَ denotat Epulatus eft; unde etiam تُرْفَةٌ Cibus, fpec. delicatus. Hinc itaque videtur derivandum effe

טֶרֶף m. *Cibus*, Pf. 111, 5. Prov. 31, 15. Syr. ܛܘܪܦܐ Idem. Græce τροφή. Unde porro

הִטְרִיף HIPH. *Cibavit.* Imp. c. Aff. הַטְרִיפֵנִי *Ciba me*, Prov. 30, 8. Ar. أَتْرَفَ Commoda vitæ largitus eft.

י

י, יוֹד 1) Radicale a) permutatur α) cum א, ut דָּאג pro דָּיג Pifcis, Neh. 13, 16. β) cum ו, ut הָוָה pro הָיָה Fuit. γ) Arabicum etiam Hebraice cum ה, ut בָּכָה Flevit, pro بَكَى. b) aufertur plane,

plane, ut שבת pro יְשֶׁבֶת Sedere; הב pro יְהַב Da. c) eliditur etiam e medio, ut וַיִּבָשֵׁהוּ & arefecit ipſum, pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ Nah. 1, 4. 2) Servile a) ab initio eſt Præformativum, vel in verbis, ut יִפְקֹד a פָּקַד, Viſitabit; vel in Nominibus, ut יִצְהָר a צָהַר, Oleum. b) in medio, vel ſubſtituitur loco ו, ut פָּקִיד pro פָּקוּד Viſitatus; vel eſt characteriſticum Conjugationis, ut הִפְקִיד a פָּקַד, Viſitare fecit; vel eſt mater lectionis, ut תֵּיעָשֶׂה Ex. 25, 31. c) in fine, vel eſt Afformativum perſonæ in Verbis, ut פָּקַדְתִּי Viſitavi; vel Patronymicum & Gentilitium in Nominibus, ut יְהוּדִי Judæus; אֲרַמִּי Syrus; vel Suffixum primæ perſonæ ſing. ut דְּבָרִי Verbum meum; vel Pleonaſticum ſ. Paragogicum, quod tamen proprie iterum eſt Suffixum primæ Perſonæ, ut אֹסְרִי Alligans, Gen. 49, 11. qſ. alligans mihi.

יָאַב *Deſideravit, cupidus fuit.* Præt. יָאַבְתִּי *Deſideravi*, Pſ. 119, 131. LXX. ἐπεπόθουν. Vulg. Deſidero. Conv. etiam Syr. ܝܐܒ Id. Unde Ethpah. Part. ܡܬܝܐܒ Cupiens, Luc. 16, 21.

יָאָה *Pulcher, decorus, congruus, dignus fuit; Decet, convenit.* Præt. fem. in pauſa לְךָ יָאָתָה *Te decet*, Jer. 10, 7. Conv. Syr. ܝܐܐ Id. Matth. 3, 15. Hinc fortaſſe etiam Ar. وأه O præclarum! quam optimum eſt! Hinc nonnullis etiam

יֵמִם m. pl. (pro יְאֵמִים a Sing. יְאֵם) Jemæi, i. e. populus; q. d. Pulchri, a dignitate ſtaturæ videl. nominati, Gen. 36, 24. Subintelligo Jemæos, populum una cum Emæis olim montana Seir habitantem, poſt autem ab Eſavi poſteris ejectum, Devt. 2, 10. 11. LXX. τὸν Ἰαμείν. Onkel. גִּבָּרַיָּא Potentes; fortaſſe, qſ. diceretur pro אֵימִים. Utraque tamen verſio recte Homines ſubinnuit. Quid ſi terra Jemenæa, haud longe ab antiquis montanis Seir diſſita, ab illis diceretur nomen accepiſſe. Ita يام (unde forſan Pl. יְאֵמִים & contr. יֵמִים, a Sing. יְאֵם) Ar. Nomen Propr. Familiæ aut tribus. Al. Muli; inepte! Nam 1) מָצָא non denotat Excogitavit, ſed Deprehendit; nec 2) יֵמִים ulli gentium orientalium ſonat Mulos. Al. Aquæ calidæ ſ. thermæ; ſed obſtat ה Emph. quippe cum plures hujusmodi aquas calidas inveniri in Arabia auctor eſt Büſchingius in Geographia Aſiæ. Hinc quidam deducunt etiam

יוֹם m. *Dies*; qſ. diceretur pro יְאֹם. Sed obſtat Pl. cſtr. יְמֵי, qui

qui potius, si a Rad. יָאַה deveniret, dici deberet יְאָמֵי pro יָמֵי. Hinc recti s vel ipsa esse Radix videtur, vel venire a יָמָה Verbo inusit.

I. יאל Ar. وَأَلَ Conversus fuit ad aliquid, induxit. Hinc Hebr. Hil H. הוֹאִיל *Induxit animum, aggressus est, constituit; incepit.* Præt. הוֹאִיל Devt. 1, 5. Imp. הוֹאֵל *Incipias*, 2 Sam. 7, 29. Pl. הוֹאִילוּ *Incipite*, Job. 6, 28. Fut. יֹאֵל *Incipiat*, Job. 6, 9. Cum ו Conv. וַיֹּאֶל *& incepit*, Ex. 2, 21. Sed וַיֹּאֶל & adjuravit 1 Sam. 14, 24. est pro וַיֹּאֶל a יָאַלָה, quod vid. in אלה.

II. נואל NIPH. *Stulte egit*, est ab אֱוִיל Stultus. Præt. pl. נוֹאֲלוּ *Stulte egerunt*, Jes. 19, 13. in pausa נֹאָלוּ Jer. 50, 36. נוֹאַלְנוּ *Stulte egimus*, Num. 12, 11.

יְאֹר m. (vox Coptica) *Amnis, fluvius.* In singulari fere tantum est denominatio Nili, Jer. 46, 7. fortasse, quia rigandis agris Ægypti inservit. Dan. 10, 4. 12, 5. 6. 7. tamen etiam dicitur de Chiddekel s. Tigride. In pl. יְאֹרִים dicitur maxime de rivis opera hominum factis, videl. de brachiis Nili, Ex. 8, 1. Job. 26, 10. 2 Reg. 19, 24. יְאֹרֵי מָצוֹר *Fossæ munitionis*, Jes. 19, 6. Am. 8, 8. dicitur defective כָּאֹר *sicut fluvius*, pro כַּיְאֹר Am. 9, 5. aut כַּיְאֹר Jer. 46, 7. Cum Aff. in Sing. יְאֹרָה *in fluvium*, Ex. 1, 22. יְאֹרִי *Rivus meus*, Ez. 29, 3. in Plur. יְאֹרֵיהֶם *Rivi eorum*, Ex. 7, 19.

יאש. Ar. يَئِسَ Desperavit. Hinc Hebr. נואש NIPH. *Desperans factus est, spem abjecit*, 1 Sam. 27, 1. נוֹאָשׁ *Desperatum est, actum est*, Jer. 2, 25. Part. נוֹאָשׁ *Desperatus*, Job. 6, 26. PIH. יֵאֵשׁ *Spe destituit.* Inf. יַאֵשׁ *Spe destituere*, Eccl. 2, 20.

יאת unde Kimchi derivat יָאָתָה Jer. 10, 7. vid. in יָאָה Fut. אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם *tantum acquiescamus illis*, Gen. 34, 23. it. וַיֵּאֹתוּ *& acquieverunt*, 2 Reg. 12, 9. potius mihi videtur esse Fut. NIPH. (formæ יֵאוֹר illucescet) ab אות inusit. cujus vero significatio eadem plane esset, ac verbi Ar. أَتَى III. Consensit, adstipulatus fuit.

יָבָא *Annuit.* Conv. Ar. وَبَا Innuit digito; amore propensus fuit. Hinc Fut. אַל־תָּבֹא *ne annue*, Prov. 1, 10.

יבב. *Ar. fere est* أَبَّ in II. أَبَّبَ Clamavit, vociferatus fuit. Idem

Idem vero Syr. ܒܒ Æthiop. *Jababa*, in genere Vociferari, idque vel exultantis vel lamentantis. Hinc Hebr. PIH. יִבֵּב *Vociferatus, lamentatus fuit.* Fut. וַתְּיַבֵּב & *lamentata fuit*, Jud. 5, 28.

יבר convenit cum verbo אָבַד, & Ar. ſonat وبر Male habuit, duriorem exegit vitam; hinc in IV. Afflixit. Sic Hebr. HIPH. Fut. cum ה parag. אוֹבִירָה *Perdam, diruam, evertam*, Jer. 46, 8.

יבל. Ar. أبل dicit Pavit, paſtum duxit. Hinc Hebr. HIPH. הוֹבִיל abſolute *Attulit, apportavit; ad — ab — deduxit.* Fut. cum Aff. אוֹבִילֵם *Adducam eos*, Jer. 31, 9. יוֹבִילֵנִי *Deducet me*, Pſ. 60, 11. Pl. יוֹבִילוּ *Adducent*, Pſ. 68, 30. HOPH. הוּבַל *Adductus, eductus, abductus fuit.* Fut. אוּבָל *Deductus fui*, Job. 10, 19. Pl. cum ן parag. in pauſa תּוּבָלוּן *Deducemini*, Jeſ. 55, 12.

הֵיבֵל CHALD. Aph. (ut & Syr. ܐܘܒܠ) *Idem*, Eſr. 5, 14. Inf. לְהֵבָלָה *Deducere*, Eſr. 7, 15.

יוֹבֵל m. *Aries*, Joſ. 6, 4. 5. 8. 2) Ellipt. pro קֶרֶן הַיּוֹבֵל ſ. שׁוֹפַר הַיּוֹבֵל *Cornu* ſ. *buccina arietis*, Ex. 19, 13. coll. Joſ. 6, 4. 5. 3) Meton. pro קוֹל קֶרֶן יוֹבֵל *Clangor cornu arietis*, Ex. 19, 13. coll. Eſ. 61, 1. Hinc *Jubilæum, annus jubilæus*, i. e. Annus, quo cornu arietis clangi & liberatio promulgari debet, Lev. 25, 10. Dicitur vero יוֹבֵל Aries, quia paſtum agi ſolet, & ipſe paſcentium ovium qſ. dux eſt.

יְבוּל m. *Proventus, fructus, reditus* v. g. terræ, arborum &c. qſ. quod e terra educitur, aut comportatur. Jud. 6, 4. 19, 21. Legitur etiam בול Job. 40, 20. Aff. יְבוּלָהּ & יְבֻלָהּ *Proventum ſuum*, Lev. 26, 4. Devt. 32, 22.

II. יבל. Ar. وبل Effudit imbrem, copioſe & vehementer pluit cœlum; unde forſan Lat. Fluo, fluvius. Hinc

יָבָל m. *Fluvius, aquæductus, fluentum;* qſ. effuſio terræ vel & cœli, ut torrens. Unde pl. cſt. יִבְלֵי *Fluenta*, Jer. 30, 25. 44, 4.

יוּבַל m. *Idem*, Jer. 17, 8.

אוּבַל vel conſtr. אֻבַל m. *Idem*, Dan. 8, 2. 3.

יַבֶּלֶת f. *Defluxus capillorum copioſus*, Lev. 22, 22. Potius videtur eſſe a Rad. נבל Cecidit, cum י Præformativo. Interim etiam

etiam Arabibus وازلة Idem ſonat. Al. ut LXX. μυρμηκιῶν Verrucas habens. Quibus etiam conveniunt Chald. Samar. Syr. & Arabs. Sed Vulg. Habens papulas.

יָבָם m. pro יְהָבָם *Levir, mariti frater*, qſ. conceſſit eos Deus, puta, inire matrimonium; a Rad. יָהַב, Ar. وهب Dedit, conceſſit. Devt. 25, 5. Aff. יְבָמִי *Levir meus*, ib. v. 7. Hinc

יְבֵמֶת f. *Glos, fratria.* Aff. יְבִמְתּוֹ *Glos ejus*, Devt. 25, 7.

יִבֵּם PIH. *Leviri vel affinis proximi jus & officium præſtitit*, ſ. *Fratris abſque liberis defuncti uxorem duxit.* Præt. c. Aff. וְיִבְּמָהּ *& leviri jure ducet eam*, Devt. 25, 5. Inf. c. Aff. יַבְּמִי *Leviri jure ducere me*, ib. v. 7. Imp. יַבֵּם *Affinitatis jure duc*, Gen. 38, 8. Conf. Hiſtoriam Ruthæ Cap. III.

יָבֵשׁ *Aruit, exaruit, arefactus, exſiccatus fuit*, quod etiam de manu paralytica dicitur, 1 Reg. 13, 4. Ar. يبس Siccus fuit ſ. evaſit. Præt. יָבֵשׁ Job. 14, 11. Pl. יָבְשׁוּ *Exaruerunt*, Jer. 23, 10. in pauſa יָבֵשׁוּ Jer. 50, 38. Inf. abſ. יָבוֹשׁ *Areſcendo*, Ez. 17, 10. cſt. יְבוֹשׁ *Areſcere*, Jeſ. 27, 11. & יְבשֶׁת Gen. 8, 7. Fut. אִיבַשׁ *Exareſco*, Pſ. 102, 12. יִיבַשׁ & יָבֵשׁ *Exareſcet*, Jer. 12, 4. Jeſ. 19, 7. Pl. in pauſa יִבָשׁוּ *Exareſcunt*, Job. 12, 15. PIH. יִבֵּשׁ *Exareſcit*. Fut. c. Aff. וַיַּבְּשֵׁהוּ pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ *& exſiccavit illud*, Nah. 1, 4. Fem. תְּיַבֵּשׁ *Arefaciet*, Job. 15, 30. HIPH. הוֹבִישׁ *Idem*, Joſ. 2, 10. it. *Exaruit*, Zach. 10, 11. Præt. הוֹבַשְׁתִּי *Exſiccavi*, Jer. 51, 36. Fut. אוֹבִישׁ *Exſiccabo*, Jeſ. 42, 15. Sed הֹבִישׁ Erubeſcam, eſt a בּוֹשׁ contra הוֹבִישׁ *Areſcet*, a יָבֵשׁ. Hoſ. 13, 15. הִבְאִישׁ Aruit & foetuit, Jeſ. 30, 5. compoſ. eſt ex הוֹבִישׁ, & הִבְאִישׁ a בָּאַשׁ.

יָבֵשׁ m. *Exſiccatus, ſiccus, aridus*, Ez. 17, 24. Pl. יְבֵשִׁים *Sicci*, Num. 6, 3. Fem. יְבֵשָׁה *Sicca, arida*, Num. 11, 6. Pl. יְבֵשׁוֹת *Aridæ, a*, Ez. 37, 2.

יַבָּשָׁה f. *Arida; aridum, ſiccum*, Gen. 1, 9.

יַבֶּשֶׁת f. *Idem*, Pſ. 95, 5.

יַבֶּשְׁתָּא f. Chald. *Idem*, Dan. 2, 10.

יְבשֶׁת Inf. vid. in verbo.

יגב. Hinc videtur eſſe Ar. وقب Subiit, ingreſſa fuit res, v. g. vomis ſ. pala terram, pro وجب; unde وقب Scrobs ſ. fovea, nec non Conj. IV. أوقب Immiſit aliquid in ſcrobem. Cui convenit

venit etiam cum جاب Secuit. Fidit. Hebr. igitur יגב Part. Ben. est *Agricola*, h. e. fodiens f. findens terram aratro aut pala. Pl. יֹגְבִים *Agricolæ*, Jer. 52, 16. 2 Reg. 25, 12.

יָגֵב *Ager, arvum*. Unde Pl. יְגֵבִים *Agri*, Jer. 39, 10.

יגה. Ar. dicitur وجى Doluit, male habuit. Hinc HIPH. הוֹגָה *Mœrore, mœstitia affecit; afflixit*, Thr. 3, 32. Part. מוֹגֶה; & Pl. c. Aff. מוֹגַיִךְ *Affligentes te*, Jes. 51, 23. Fut. pl. cum ן parag. תּוֹגְיוּן *Affligetis*, Job. 19, 2. NIPH. Part. pl. cft. נוּגֵי *Mœsti*, Zeph. 3, 18. Pl. f. נוּגוֹת *Mœstæ*, Thr. 1, 4. Utrumque pro נוּגֵי & נוּגוֹת. Al. Procul a se amoventes i. e. amoti f. amotæ; a Conj. IV. أوجى Amovit a se. PIH. יִגָּה *Moestitia affecit*. Fut. יַגֶּה & *mœstitia afficiet*, Thr. 3, 33.

יָגוֹן m. *Moeror, moestitia*, Jes. 35, 10. Aff. יְגוֹנָם *Mœrorum*, Jer. 31, 13.

תּוּגָה f. *Idem*, Prov. 14, 13. cft. תּוּגַת Prov. 10, 1.

יָגַע *Laboravit; Fatigatus, lassatus fuit*. Ar. hinc esse videtur وجع Doluit, correptus fuit dolore; & Germ. Jagen. Præt. יָגַעְתִּי *Lassatus fui*, Jes. 49, 4. Fut. אִיגַע *Laborabo*, Job. 9, 29. Pl. יִיגְעוּ & יִגְעוּ *Laborabunt*, Hab. 2, 13. Jes. 65, 23. in pausa יִיגָעוּ & יִגָעוּ Jes. 40, 31. 30. PIH. יִגַּע *Fatigavit*. Fut. תְּיַגַּע *Defatiges*, Jos. 7, 3. HIPH. הוֹגִיעַ *Idem*. Præt. c. Suff. הוֹגַעְתַּנִי *Defatigasti me*, Jes. 43, 24.

יְגַע m. *Labore partum*, Job. 20, 18.

יָגֵעַ m. *Lassus, fessus, defatigatus*, Devt. 25, 18. Pl. יְגֵעִים *Laboriosi*, Eccl. 1, 8.

יְגִיעַ m. *Labor*, f. *laboratum, labore acquisitum*. cft. יְגִיעַ Gen. 31, 42. Aff. יְגִיעֲךָ *Labor tuus*, Devt. 28, 33. in pausa יְגִיעֶךָ Job. 39, 11. 2) *Lassus, defatigatus*. Pl. c. Aff. יְגִיעַי *Lassi mei*, Hos. 12, 9.

יְגִעָה f. *Fatigatio*. cft. יְגִעַת Eccl. 12, 12.

יָגֹר *Metuit, formidavit, reformidavit*. Ar. وجر Idem. Convenit etiam cum גור, quod vid. f. l. Præt. יָגֹרְתִּי *Metui*, Job. 9, 25. Hinc forsan Germ. Grauen.

יָגֹר m. *Timens*, Jer. 22, 25.

יְגַר m. CHALD. *Acervus*, Gen. 31, 47. Conv. אָגַר Collegit.

ידד.

ידד. Ar. ودّ Amavit, dilexit. Hinc

יָדִיד m. *Dilectus*. Cfr. יְדִיד Devt. 33, 12. Aff. יְדִידִי *Dilectus meus*, Jes. 5, 1. Pl. יְדִידִים *Dilecti*. Aff. יְדִידֶיךָ *Dilecti tui*, Ps. 60, 7.

יְדִידָה f. *Res amabilis*. Unde Pl. יְדִידוֹת *Amabilia*, Ps. 45, 1. 84, 2.

יְדִדוּת f. *Dilectio*, Jer. 12, 7.

הוּדָאִים & הֻדַּ, הוֹד, הוּדָה, הוד vid. in lit. ה.

ירה יָרָה *Jecit, projecit, jaculatus est*. Æthiop. *Wadaja*, Idem; ut & Ar. ودى Promovit rem. Imp. pl. ידו *Jaculamini*, Jer. 50, 14. PIH. יִדָּה *Projecit*, *dejecit*. Inf. ידות *Projicere*, Zach. 2, 4. Fut. pl. יַדּוּ pro ידו *& projecerunt*, Joël. 4, 3. HIPH. הוֹדָה *Confessus fuit*; *Celebravit*, *gratias egit*. Sic Ar. etiam ودى Pretium solvit, reddidit v. g. tributum. X. Confessus fuit, quod mihi deberet. Adeoque Hebr. Confessus fuit peccata, laudes v. g. Dei, i. e. celebravit Dominum, it. Gratias ei egit. Constr. cum Dat. Præt. pl. הוֹדִינוּ *Celebravimus*, Ps. 75, 2. Part. מוֹדֶה *Confitens*, Prov. 28, 13. Inf. הוֹדוֹת *Celebrare*, Ps. 92, 2. Imp. pl. הודו *Celebrate*, Ps. 30, 5. Fut. אוֹדֶה *Celebrabo*, Gen. 29, 35. c. Aff. אוֹדְךָ *Celebrabo te*, 2 Sam. 22, 50. it. אוֹדֶךָּ Ps. 30, 13. Pro אודה dicitur etiam אֲהוֹדֶה Ps. 28, 7. & יְהוֹדֶה pro יודה *Celebrabit*, Neh. 11, 17. & Plur. יְהוֹדוּ pro יודו *Celebrabunt*, Ps. 45, 18. HITHP. הִתְוַדָּה *Confessus fuit*. Præt. pl. וְהִתְוַדּוּ *& confitebuntur*, Lev. 26, 40. Part. מִתְוַדֶּה *Confitens*, Dan. 9, 20. Sed מִתְיַהֲדִים Esth. 8, 17. vid. in יהד. Inf. c. Aff. הִתְוַדֹּתוֹ *Confiteri ejus*, Esr. 10, 1. Fut. וָאֶתְוַדֶּה *& confessus sum*, Dan. 9, 4.

יְדָא Chald. unde Part. Aph. מוֹדֵא & מְהוֹדֵא *Celebrans*, Dan. 6, 11. 2, 23.

יָד f. *Manus*, Gen. 38, 28. cft. יַד Gen. 41, 35. Aff. יָדְךָ & יָדְכָה *Manus tua*, Gen. 21, 18. Ex. 13, 16. in pausa יָדֶךָ Devt. 2, 7. יֶדְכֶם *Manus vestra*, Gen. 9, 2. Dual. יָדַיִם *Manus utraque*, Gen. 34, 21. cst. יְדֵי Gen. 24, 30. Aff. יְדֵיכֶם *Manus vestræ*, Devt. 31, 29. יָדָיו & יָדֵיהוּ *Manus ejus*, Gen. 27, 16. Hab. 3, 10. Ar. يد, يدّ & يدى Id. I) Proprie est Manus. II) Improprie s. tropice est a) *Causa instrumentalis* s. *Per*, ut בְּיַד מֹשֶׁה *Per Mosen*, Num. 15, 23. b) *Opera humana*, ut לֹא בְיָד *Facile*; *nullo negotio*,

gotio, Job. 34, 20. מִיֶּדְכֶם *A vobis*, 2 Sam. 4, 11. c) *Poteſtas*, *vis*, *facultas*, ut: Cor regis eſt בְּיַד יְהוָה *in poteſtate Domini*, Prov. 21, 1. Non erant in ipſis יָדַיִם manus h. e. *facultas* ſ. *locus*, Joſ. 8, 20. d) *Labor*, ut: Opes a vanitate minuentur, ſed colligens עַל־יָד *apud laborem* multiplicabit eas, Prov. 13, 11. e) *Obſequium*, *homagium*, ut: *Date* יָד *manum*, i. e. ſubmittite vos Domino, 2 Chr. 30, 8. ſ. Foedus facite cum Domino. Sic etiam שׂוּם יָד *Spondere alicui & pro aliquo.* f) *Signum*, ut: Saul erigit ſibi יָד manum i. e. *ſignum*, 1 Sam. 15, 12. coll. Ez. 21, 24. 2 Sam. 18, 18. g) *Vim inferre*, ut: יָד לְיָד *Manus manui*, i. e. ſi manus conferuntur, Prov. 11, 21. Rectius dicitur: per poſteros; alias Promittere. h) *Manum elevare*, eſt jurare, Ex. 6, 8. Ez. 20, 6. Devt. 22, 40. i) *Scriptura*, ut: יִכְתֹּב יָדוֹ pro בְּיָדוֹ Scribet *manu propria*, Eſ. 44, 5. k) כָּל־יָד Pignus eſt *omnis manus*, i. e. quocunque modo acceptum, Neh. 10, 32. l) *Spatium*, ut Ez. 21, 19. Eſ. 56, 5. Devt. 23, 13. Pſ. 104, 25. m) *Auxilium*, *robur*, *quo quis ſe niti poſſe putat*, ut Eſ. 57, 10. Catervam *manus tuæ* (יָדֵךְ) inveniſti. n) *Implere manus* eſt Tradere munus, v. g. ſacerdotale, Ex. 32, 29. o) *Ripa*, *littus*, *ora*, ut Devt. 2, 37. Ex. 2, 5. p) לְיַד, עַל־יַד, עַל־יְדֵי, מִיַּד eſt *Juxta*, *apud*, *ad*, ut Num. 34, 3. it. *Secundum*, *juxta*, ut Eſr. 3, 10. q) *Inſtinctus* v. g. Dei, ut Ez. 1, 3. coll. Ex. 24, 5 (11).

יָדָה f. unde יָדוֹת Pl. *Cardines*, Ex. 26, 17. *Partes*, Gen. 43, 34. *Fulcra manualia*, 1 Reg. 10, 19. *Anſæ*, 1 Reg. 7, 35. 36. *Axes*, 1 Reg. 7, 32. cſt. יְדוֹת ib. Aff. יְדֹתָיו *Cardines ejus*, Ex. 26, 19.

יַד c. Chald. *Manus*, Dan. 6, 28. Emph. יְדָא Dan. 5, 5. Aff. יְדָךְ *Manus tua*, Dan. 2, 38. יְדְהֹם *Manus eorum*, Eſr. 5, 8. Dual. יְדַיִן *Utraque manus*, Dan. 2, 34. Aff. יְדַי *Manus meæ*, Dan. 3, 15.

תּוֹדָה f. *Confeſſio*, v. g. peccatorum, Joſ. 7, 19. beneficiorum Dei, i. e. Gratiarum actio, Pſ. 50, 14. virtutum ac proprietatum Dei, i. e. Celebratio ſ. laus Domini; it. Sacrificium laudis, Lev. 7, 12. 22, 29. cſt. תּוֹדַת Lev. 7, 3. Pl. תּוֹדוֹת *Laudationes*, 2 Chr. 29, 31.

הֻיְּדוֹת f. pl. pro יְהוּדוֹת *Confeſſiones*, *celebrationes*; vel eſt Inf. Hiph. pro עַל־הוֹדוֹת Super munus celebrandi, Neh. 12, 8.

I. יָדַע 1) *Novit*, *cognovit*, *agnovit*, *ſcivit*, *rationem alicujus habuit*; *obſervavit*, *curavit*; *Diſcrevit*, add. בֵּין. Con-

S venit

venit plane Syr. ܝܕܥ Scivit, cognovit, Marc. 2, 8. Nec multum abludit Arab. (scil. ד in ذ converso) وذع Continuit qs. d. in animo. Accedit εἴδω, VIDEO, & εἰδέω, scio. II. Distribuit. IV. In animum immisit, suggessit. 2) יָדַע cum אֶת *Rem habuit cum uxore*, Gen. 4, 1. 24, 16. Præt. יָדַע Lev. 5, 3. יָדַעְתָּ *Nosti*, Gen. 30, 26. fem. יָדַעַתְּ 1 Reg. 2, 15. יָדַעְתִּי *Novi*, Gen. 4, 9. bis יָדַעְתָּ Ps. 140, 13. Job. 42, 2. in pausa יָדָעְתִּי Gen. 28, 16. c. Aff. fem. pl. יְדַעְתִּין *Novi ea*, Jes. 48, 7. Pl. יָדַעְנוּ *Novimus*, Gen. 43, 22. c. Aff. יְדַעֲנוּךָ *Novimus te*, Hos. 8, 2. Part. act. יֹדֵעַ *Sciens*, Gen. 3, 5. Aff. יֹדְעוֹ *Noscens eum*, 1 Sam. 10, 11. Pl. יֹדְעִים *Noscentes*, 2 Reg. 17, 26. Fem. יֹדַעַת Num. 31, 17. Pah. יָדוּעַ *Cognitus*. cst. יְדוּעַ חֹלִי *Cognitus a morbo* i. e. insigniter afflictus, Jes. 53, 3. Plur. יְדֻעִים *Noti spectatæque integritatis ac sapientiæ viri*, Devt. 1, 13. Al. Clari s. nobiles. Inf. abs. יָדֹעַ *Cognoscendo*, Gen. 15, 13. cst. דַּעַת *Cognoscere*, Jos. 4, 24. c. Aff. דַּעְתָּהּ *Cognoscere eam*, Gen. 38, 26. Alia forma דֵּעָה Ex. 2, 4. Imp. דַּע *Cognosce*, Gen. 20, 7. Aff. דָּעֵהוּ *Cognosce eum*, Prov. 3, 6. Fem. דְּעִי 1 Sam. 25, 17. Pl. דְּעוּ *Cognoscite*, Ps. 4, 4. Fut. אֵדַע *Cognoscam*, Gen. 15, 8. cum ה parag. אֵדְעָה Ps. 39, 5. Ruth. 4, 4. in pausa אֵדָעָה Gen. 18, 21. c. Aff. אֵדָעֲךָ *Cognoscam te*, Ex. 33, 13. יֵדַע *Cognoscet*, 1 Sam. 20, 3. Pro eo legitur יְיֵדַע Ps. 138, 6. Sed וַיֵּדַע Ez. 19, 7. vid. post nr. II. Pl. יֵדְעוּ *Scient*, Lev. 23, 43. NIPH. נוֹדַע *Scitum, notum, cognitum, agnitum fieri; innotescere*. Præt. נוֹדַע *Innotuit*, Gen. 41, 21. Inf. הִוָּדַע, & cum Aff. הִוָּדְעִי (postquam) *innotui ego*, Jer. 31, 19. Fut. יִוָּדַע & יִדַּע *Innotescet*, Gen. 41, 31. Prov. 10, 9. PIH. יִדַּע *Notum fecit*. Præt. יִדַּעְתָּ *Notum fecisti*, Job. 38, 12. יוֹדַעְתִּי (pro יִדַּעְתִּי; aut est Præt. HIPH. ad formam Part. Ben. inflexum) *Notum feci*, 1 Sam. 21, 2. PYH. Part. מְיֻדָּע *Notus, familiaris*, Ruth. 2, 1. sec. Chethibh. Aff. מְיֻדָּעִי *Familiaris meus*, Ps. 55, 14. Pl. c. Aff. מְיֻדָּעַי *Familiares mei*, Ps. 88, 19. HIPH. הוֹדִיעַ *Notum fecit, indicavit, scire fecit, ostendit*. Cst. cum Acc. & Dat. Præt. הוֹדִיעַ & הוֹדַע Ps. 98, 2. Lev. 4, 23. Part. c. Aff. מוֹדִיעָם *Notum faciens illis*, Jer. 16, 21. Pl. מוֹדִיעִים *Notum facientes*, Jes. 47, 13. Inf. הוֹדִיעַ *Notum facere*, Gen. 41, 39. Imp. הוֹדַע *Notum fac*, Prov. 9, 9. Pl. הוֹדִיעוּ *Notum facite*, Ps. 105, 1. Fut. יוֹדִיעַ *Notum faciet*, Ps. 103, 7. & יוֹדַע Num. 16, 5.

Cum

Cum Aff. יוֹדִיעֵנוּ *Oſtendet nobis*, Jeſ. 40, 13. HOPH. הוּדַע pro הוֹדַע *Notum factum fuit*, Lev. 4, 23. Part. fem. מוּדַעַת *Notum factum*, Jeſ. 12, 5. Sed Michaëlis Confabulatio, ab Ar. ودع IV. Communicavit ſermonem. HITHP. Inf. הִתְוַדַּע *Cognoſcendum ſe præbendo*, Gen. 45, 1. Fut. אֶתְוַדָּע *Cognoſcendum me præbebo*, Num. 12, 6.

יְדַע Chald. *Idem*, Dan. 6, 11. יְדַעְתָּ *Noſti*, Dan. 5, 22. יִדְעֵת *Novi*, Dan. 4, 6. Part. יָדַע *Sciens*, Dan. 2, 8. Pl. יָדְעִין *Cognoſcentes*, Dan. 5, 23. Peh. יְדִיעַ *Notum*, Eſr. 4, 12. Imp. דַּע *Scito*, Dan. 6, 16. Fut. אִנְדַּע *Cognoſcam*, Dan. 2, 9. Pl. יִנְדְּעוּן *Cognoſcant*, Dan. 4, 14. APH. הוֹדַע *Notum fecit*, Dan. 2, 15. c. Aff. הוֹדְעָךְ *Notum fecit tibi*, Dan. 2, 29. Pl. הוֹדַעְנָא *Notum fecimus*, Eſr. 4, 14. Part. pl. מְהוֹדְעִין *Notum facientes*, Dan. 4, 4. Inf. הוֹדָעָה *Notum facere*, Dan. 5, 8. c. Aff. הוֹדָעוּתַנִי *Notum facere mihi*, Dan. 5, 16. & הוֹדַעְתַּנִי c. 2, 26. Fut. אֲהוֹדַע & c. Aff. אֲהוֹדְעִנֵּה *Notum faciam ei*, Dan. 5, 17. Pl. תְּהוֹדְעוּן *Notum facietis*, Eſr. 7, 25.

דֵּעַ m. *Scientia*; *ſententia*. Aff. דֵּעִי *Sententia mea*, Job. 32, 6. Pl. דֵּעִים *Scientiæ*, Job. 37, 16.

דֵּעָה m. unde cſtr. דֵּעָה *Cognitio*, Prov. 24, 14.

דֵּעָה f. *Scientia*, *cura*, *providentia*, Jer. 3, 15. Pl. דֵּעוֹת *Scientiæ*, 1 Sam. 2, 3.

מַדּוּעַ m. *Scientia*. Hinc מַדּוּעַ *Cur? quare?* Gen. 26, 27.

דַּעַת f. *Scientia*, *notitia*, *cognitio*; *ſententia*, Devt. 4, 42. Aff. דַּעְתִּי *Scientia mea*, Jeſ. 48, 4.

יִדְּעֹנִי m. *Spiritus fatidicus*, Lev. 20, 27. Pl. יִדְּעֹנִים *Spiritus fatidici*, *harioli*, Lev. 19, 31.

מַדָּע & מַדַּע *Scientia*, *conſcientia*, Dan. 1, 4. 2 Chr. 1, 10. Aff. מַדָּעֲךָ *Conſcientia tua*, Eccl. 10, 20.

מַנְדַּע, מַנְדְּעָא m. Chald. *Idem*, Dan. 5, 12. c. 2, 21. Aff. מַנְדְּעִי *Cognitio mea*, Dan. 4, 31.

מוֹדָע m. *Notus*, *affinis*, Prov. 7, 4.

מוֹדַעַת f. *Cognatio*, *affinitas*. Aff. מוֹדַעְתָּנוּ *Affinitas noſtra*, i. e. Affinis noſter, Ruth. 3, 2.

II. וַיֵּדַע Ez. 19, 7. eſt potius Fut. apoc. a Verbo דָּעָה, quod Ar. دعى ſignificat Diruit; ut proinde ſenſus verborum ſit: *Et*

 (leo

(leo iste) *devastabat palatia viduata*, i. e. faciebat ea vasta & inania.

III. יָדַע *Posuit*, ab Ar. وضع Posuit, deposuit. Præt. יָדַע Job. 20, 20. וְיָדַעְתָּ *& pones*, Devt. 8, 5.

יָהּ m. *Deus*; nomen Dei proprium contractum ex יְהִי & הָיָה Erit & fuit. Vid. etiam יְהוָה.

יָהַב *Dedit, tradidit, reddidit.* Unde forsan Germ. Haben, heben. Hebraice tantum Imperative legitur, הַב & הָב sive sequente Makkaph הַב־ *Da, cedo*, Prov. 30, 15. v. Hilleri Arcan. p. 183. Cum ה parag. הָבָה *Da*, Gen. 30, 1. it. *Age, agedum; agite*, Gen. 11, 3. Pl. הָבוּ *Date*, Devt. 32, 3. & הֵבוּ Hos. 4, 18. Fem. הָבִי *Da*, Ruth. 3, 15. Ar. dicitur وهب Dedit, donavit.

יְהַב Chald. *Idem*. Præt. יְהַב Dan. 2, 37. Pl. יְהַבוּ *Dederunt*, Dan. 3, 28. Part. יָהֵב *Dans*, Dan. 2, 21. Pl. יָהֲבִין *Dantes*, Dan. 6, 3. Peh. יְהִיב *Datum est*, Dan. 7, 4. & יְהַב Dan. 7, 14. Pl. יְהִיבוּ *Data sunt*, Esr. 5, 14. Imp. הַב *Da*, Dan. 5, 17. ITHPEH. Part. מִתְיְהֵב *Datum fuit*, Esr. 4, 20. Emph. מִתְיַהֲבָא c. 6, 8. Pl. מִתְיַהֲבִין *Dantur*, c. 7, 19. Fut. יִתְיְהֵב *Detur*, Dan. 4, 13.

יְהָב m. ab Ar. وهب Apparavit, intell. quæ ad victum s. viaticum necessaria sunt. Hinc *Sarcina*. Metaph. LXX. μέριμνα, Cura de necessario victu. Ps. 55, 23. יְהָבְךָ *Sarcinam tuam*. Al. Dare s. datum tibi (ab Inf. יְהוֹב), i. e. Fata tua prospera & adversa.

הַבְהָבִים m. Pl. (ἅπαξ λεγόμενον, Hos. 8, 13.) *Laniones* i. e. Sacerdotes; ab Ar. هبهب Lanio; it. Pastor gregis. Al. Dona, a verbo יָהַב; al. Afflata; al. Cruda; al. Offerenda, ab הַב הַב Prov. 30, 15.

יהד Verbum inusitatum; unde tamen non solum יְהוּדָה Juda (a 3 p. f. HOPH. verbi ידה servato ה, sc. Laudabitur i. e. Jehova) & יְהוּדִי Judæus: sed etiam HITHP. Part. pl. מִתְיַהֲדִים *Confitentes* s. *facientes se Judæos*, Esth. 8, 17. Conven. etiam تهوّد Judæus factus est.

יְהוּדִי m. *Judæus*, Esth. 3, 4. quo nomine olim soli appellabantur, qui ex tribu erant Judæ; in N. T. autem Quicunque Israelitæ. Ar. يهودي Id. Pl. יְהוּדִיִּים & יְהוּדִים *Judæi*, Esth. 8, 1.

2 Reg.

2 Reg. 16, 6. Fem. יְהוּדִית *Judæa*, 1 Chr. 4, 18. & יְהוּדִית *Judaice*, 2 Reg. 18, 26.

יְהוּדָאִין m. pl. CHALD. *Judæi*, Dan. 3, 12. Emph. יְהוּדָיֵא Dan. 3, 8.

יהר. Ar. إِسْتَيْهَرَ Importunus fuit; it. Dementatus fuit. Unde يَهْر Cum quid vehementer atque importune urgetur: Disceptatio. Hinc

יָהִיר m. *Pervicax, contumax*, Prov. 21, 24. Hab. 2, 5. Germ. Eigensinnig, hartnäkig. LXX. ἀλαζών. Michaëlis est verbum Ruit, diruit.

יוֹם m. (Primitivum) 1) *Dies naturalis*, Gen. 1, 5. Hinc הַיּוֹם *Hodie*. יוֹם יוֹם Ex. 16, 5. יוֹם וָיוֹם Esth. 3, 4. יוֹם בְּיוֹם Esr. 3, 4. לְיוֹם בְּיוֹם *Quotidie*, 2 Chr. 24, 11. כְּהַיּוֹם 1 Sam. 9, 13. בַּיּוֹם *Nunc*, Gen. 25, 33. 2) *Iter unius diei*, Devt. 1, 2. Dual. יוֹמַיִם *Biduum*, Ex. 16, 29. Pl. יָמִים 1) *Dies*, Gen. 27, 44. 2) *Annus*, Lev. 25, 29. Gen. 41, 1. Semel יָמִין Dan. 12, 13. cst. יְמֵי Gen. 3, 14. Aff. יָמֶיךָ *Dies tui*, Ex. 20, 12. יְמֵיכֶם *Dies vestri*, Devt. 11, 21.

יוֹמָם Adv. *Interdiu*, Jer. 15, 9.

יָמוֹת Pl. a Sing. inus. יָמָה *Dies*. cst. יְמוֹת Devt. 32, 7.

יָוֵן m. (formæ שָׁלֵו, pro יָנֵו & hoc pro וָנֵו a verbo وَنَى Torpuit) *Cœnum, lutum*; qs. torpens aqua, Ps. 40, 3. cst. יְוַן Ps. 69, 3.

יוֹנָה f. Columba; vid. in ינה.

יָזַם *Suscepit; imposuit sibi aliquid; obstrinxit se ad aliquid*. Ar. وَزَمَ & وَذَمَ IV. Id. Præt. pl. יָזְמוּ *Susceperunt*, Gen. 11, 6.

יזן. Ar. وَزَنَ Ponderavit rem gravem; unde وَزِين Ponderosus. Hinc PYH. Part. pl. vel HOPH. Part. pl. מיזנים & מְיֻזָּנִים *Graves & onusti*, Germ. schwere Pferde, Jer. 5, 8. Ut sensus verborum sit: *Equi graves queruli s. hinnientes fuerunt*. Vertunt alii Armati, cincti, Angeschirrte. מיזנים vero est *Pasti s. saginati*, qs. a זון alere. Al. at LXX. & Hieron. θηλυμανεῖς, amatores feminarum.

יזע. Ar. وَزَعَ Excrevit. Sparsim profudit. Hinc

יֶזַע m. *Sudor*, Ez. 44, 18. Al. Vestis ex lana. LXX. βία, vi.

זֵעָה f. *Sudor.* cft. זֵעַת Gen. 3, 19. a Rad. זוע Movere.

יָחַד *Adunatus fuit.* Ar. وحد & وَحُد Unicus fuit. II. Unum effecit. V. Paff. II. Adunatus fuit. Fut. תֵּחַד *Adunator,* Gen. 49, 6. PIH. Imp. יַחֵד *Aduna,* Pf. 86, 11.

יָחִיד *Unicus, unigenitus,* Jer. 6, 26. Aff. יְחִידְךָ *Unigenitus tuus,* Gen. 22, 2. Pl. יְחִידִים *Solitarii,* Pf. 68, 7. Fem. יְחִידָה *Unica,* Jud. 11, 34.

יַחַד *Una, fimul, pariter.* Dicitur de unitate loci, temporis, rerum & perfonarum. Pf. 33, 15. יַחַד אָנֹכִי עַד־אֶעֱבוֹר (Cadent impii,) *una ego dum tranfibo,* Pf. 141, 10.

יַחְדָּיו & defective יַחְדָו Adv. *Una,* Jer. 46, 12. Gen. 13, 6. Sed יַחַד & יָחַד Prov. 27, 17. eft apoc. pro יְחַדֶּה a verbo חָדָה; ut fenfus fit: *Ferrum ferro acuitur, & vir acuit faciem proximi fui.* Vel eft pro יָחֹד a חָדַד, fenfu eodem. Vid. חָדַד.

I. יחל. Ar. وحل Requievit, manfit. Hinc PIH. יִחֵל *Moratus, præftolatus eft, exfpectavit; fperavit, confifus eft; fperare fecit.* Cftr. cum לְ, אֶל & עַל. Præt. c. Aff. יִחַלְתָּנִי *Sperare fecifti me,* Pf. 119, 49. Pl. יִחֲלוּ *Exfpectarunt,* Job. 29, 23. & יִחֵלּוּ (cum Dagefch euphon.) ib. v. 21. Part. מְיַחֵל *Exfpectans,* Pf. 69, 4. Pl. מְיַחֲלִים *Exfpectantes,* Pf. 31, 25. Imp. יַחֵל *Exfpecta,* Pf. 130, 7. Fut. אֲיַחֵל *Exfpectabo,* Job. 6, 11. cum ה parag. אֲיַחֵלָה Job. 30, 26. Pl. in paufa יְיַחֵלוּ *Exfpectabunt,* Jef. 42, 4. NIPH. Fut. וַיִּיָּחֶל *& exfpectans continuit fe,* Gen. 8, 12. HIPH. הוֹחִיל *Exfpectavit.* Præt. הוֹחַלְתִּי *Exfpectavi,* Job. 32, 11. Pf. 130, 5. Imp. fem. הוֹחִילִי *Exfpecta,* Pf. 42, 6. Fut. אוֹחִיל *Exfpectabo,* 2 Reg. 6, 33. תּוֹחֵל *Exfpectabis,* 1 Sam. 10, 8. וַיּוֹחֶל (fec. Keri) & *exfpectavit,* 1 Sam. 13, 8. יָחִיל Thr. 3, 26. eft a חוּל.

תּוֹחֶלֶת f. *Spes, exfpectatio,* Prov. 13, 12. Aff. תּוֹחַלְתִּי *Spes mea,* Pf. 39, 8.

II. יחל. Ar. وحل In cœnum demerfus fuit. Profundius fubiit. Hinc NIPH. Præt. f. נוֹחָלָה *In cœnum demerfa eft* fpes, Ez. 19, 5.

יָחַם i. q. חָמַם *Caluit, incaluit; coivit, concepit; excanduit, iratus eft.* Sic etiam Ar. وحم Contendit te verfus. Incaluit; unde وحم Appetentia, fpec. congreffus venerei. Fut. יֵחַם & יֵחָם *Incalefcet,* Devt. 19, 6. 1 Reg. 1, 1. Pl. יֵחֲמוּ *& incalue-*

caluerunt, Gen. 30, 39. וַֽיֶּחֱמוּ pro תֶּחֱמַמְנָה וַתֵּחַמְנָה *Et ifti & iftæ incaluerunt*, Gen. 30, 38. NIPH. Part. pl. נֵחָמִים *Incalefcentes*, Jef. 57, 5. PIH. יִחֵם *Concalefecit*. Præt. f. c. Aff. יֶחֱמַתְנִי pro יִחֲמַתְנִי *Concalefecit* i. e. *concepit*, *fovit me*, Pf. 51, 7. Inf. יַחֵם *Concalefacere*, f. intranfit. *incalefcere*, Gen. 31, 10. Aff. יַחֱמֶנָה *Incalefcere eas*, Gen. 30, 41.

חֵמָה f. *Calor animi*, *ardor*, *aeftus iræ*; it. *Fervor animi*, Pf. 37, 8. Semel חֵמָא Dan. 11, 44. Cftr. חֲמַת Gen. 27, 44. Aff. חֲמָתִי *Ira mea*, Num. 25, 11. Pl. חֵמוֹת *Iræ*, Pf. 76, 11.

חֱמָא & חֲמָא f. CHALD. *Idem*, Dan. 3, 19. 13.

חֵמָה f. *Venenum*, a verbo חמה Ar. حمى Prohibuit, abftinere juffit. Unde non minus حُمَة Venenum, fpec. fcorpionis. cft. חֲמַת Devt. 32, 24.

יחף. Ar. حفي Nudis pedibus fuit. Hinc

יָחֵף m. (Ar. حاف f. حافي) *Nudipes*, *difcalceatus*, 2 Sam. 15, 30. Jer. 2, 25.

יחר. HIPH. Fut. וַיּוֹחֶר (pro וַיְּאַחֵר) *& fivit*, *ut tardaret*, 2 Sam. 20, 5. Hinc Germ. harren. Vid. אָחַר.

יַחַשׂ m. (qf. יַהֲשָׂה) *Genus*, *ortus*, *profapia*, Neh. 7, 5. Ar. نحاس Natura, origo. Hinc

התיחש HITHP. *Cenfus*, *recenfitus per familiam aut genus fuit*, vel *Secundum familiam recenfendum fe præbuit*. Præt. pl. הִתְיַחְשׂוּ *Recenfendos fe præbuerunt*, 1 Chr. 5, 17. Part. pl. מִתְיַחְשִׂים *Recenfendos fe præbentes*, Efr. 2, 62. Inf. qui & nominis vices obtinere videtur, הִתְיַחֵשׂ *Recenfio generis*, 2 Chr. 31, 17. Aff. הִתְיַחְשָׂם *Recenfio generis eorum*, Efr. 8, 1.

יָטַב i. q. טוב Ar. طاب, *Bene*, *bonum fuit*, aut *vifum fuit*. Fut. יִיטַב & יֵיטַב *Bene erit*, Gen. 41, 37. 1 Reg. 21, 7. Fem. תִּיטַב Pf. 69, 32. & in 2 p. f. תֵּיטְבִי *Bona es*, Nah. 3, 8. HIPH. הֵיטִיב *Bene facere* f. *agere*; *melius* aut *præftantius reddere*, *efficere*, *placere*, 1 Sam. 20, 13. Cftr. cum Dat. & Acc. interdum cum אֶל & עִם. Præt. הֵיטַבְתְּ *Bene fecifti*, Jer. 1, 12. Pl. וְהֵיטַבְנוּ *& bene faciemus*, Num. 10, 29. Part. מֵיטִיב & מטיב *Bene faciens*, 1 Sam. 16, 17. Pf. 119, 68. Pl. מֵיטִיבִים *Bene facientes*, Jud. 19, 22. cft. מֵטִבֵי & מֵיטִבֵי Prov. 30, 29. Imp. הֵיטֵב; cum ה parag. הֵיטִיבָה

הֵיטִיבָה *Benefac*, Pf. 51, 20. Fem. הֵיטִיבִי *Benefac (pulfando*, i. e. optime pulfa f. modulare) Jef. 23, 16. Inf. הֵטִיב, הֵיטֵב & הֵיטִיב & הֵיטִיב fæpe, ut Imper. adverbiafcit, ut: טָחוֹן הֵיטֵב *Molendo bene*, Devt. 9, 21. c. Aff. & Præf. בְּהֵיטִיבוֹ *Cum bene fecerit*, Ex. 30, 7. Fut. אֵיטִיב *Benefaciam*, Gen. 32, 13. Fem. 2 p. תֵּיטִבִי & תֵּיטִבִי (ex תֵּיטִב) *Bene facies*, *bona eris*, Jer. 2, 33. Nah. 3, 8. יֵיטִיב & יֵיטִב *Benefaciet*, Num. 10, 32. 1 Reg. 1, 47. it. יְיֵטִיב pro יֵיטִיב Job. 24, 21.

מֵיטָב m. *Bonum*, *optimum*. Cft. מֵיטַב Ex. 22, 4. Michaëlis ad Gen. 47, 11. Multum frequentatus pafcendo locus, pro Ar. موطوب Id.

יַיִן m. Vinum, vid. in יין.

יַךְ 1 Sam. 4, 13. Chethibh; m. Ar. وكى Unus; fcil. Unam viam obfervans. Forfan Hebr. אַךְ Tantum. יַד Keri, verte: Verfus viam fpectans.

יכח. Affine eft Ar. كاح (ut יצר & צור) Pugnando vicit; Repreffit, repulit. II. Vile demonftravit. Al. a وكح in IV. Lapidofum ufque ad fundum pervenit in foffione. Hinc NIPH. נוֹכַח *Demonftratus fuit*; it. *Difceptavit*. Part. נוֹכָח *Difceptans*, Job. 23, 7. Fem. נוֹכַחַת *Demonftrata*, Gen. 20, 16. Fut. pl. cum ה parag. נִוָּכְחָה *Difputemus*, Jef. 1, 18. HIPH. הוֹכִיחַ *Demonftravit*, i. e. argumentis evidentibus vicit f. evicit. It. *Difceptavit*, *difputavit*; *reprehendit*, *corripuit*, Jef. 2, 4. Præt. הוֹכַחְתָּ *Demonftrafti*, Gen. 24, 14. Part. מוֹכִיחַ *Reprehendens*, Prov. 9, 7. Inf. הוֹכֵחַ, הוֹכִיחַ & הוֹכֵחַ *Demonftrare*, *reprehendere*, Hab. 1, 12. Job. 15, 3. c. 6, 26. Imp. הוֹכַח *Corripe*, Prov. 9, 8. Fut. יוֹכִיחַ & יוֹכַח *Demonftrabit*, Pf. 94, 10. Hof. 4, 4. HOPH. הוּכַח *Redarguitur*, Job. 33, 19. HITHP. Fut. יִתְוַכָּח *Difceptat*, Mich. 6, 2.

תּוֹכֵחָה f. unde Pl. תּוֹכָחוֹת *Redargutiones*, Pf. 38, 15. cft. תּוֹכְחוֹת Ez. 5, 15.

תּוֹכֵחָה f. *Redargutio*, 2 Reg. 19, 3. Pl. תּוֹכֵחוֹת *Redargutiones*, Pf. 149, 7.

תּוֹכַחַת f. 1) *Idem*, Prov. 5, 12. 2) *Apologia*. Aff. תּוֹכַחְתִּי *Apologia mea*, Job. 13, 6.

יכל

יָכֹל (Ar. per Antiphrasin وكل Impotens. Affine autem وكل Fretus, fisus fuit.) 1) *Potuit, valuit, obtinuit, prævaluit, superavit.* 2) *Ausus fuit; Sustinuit*, ut Ex. 19, 23. Pf. 40, 13. Jer. 3, 5. 3) *Confisus fuit*, ut Job. 31, 23. Præt. יָכֹל Gen. 32, 25. Fem. יָכְלָה Gen. 36, 7. 2 p. וְיָכָלְתָּ *& poteris*, Ex. 18, 23. 1 p. יָכֹלְתִּי *Potui*, Gen. 30, 8. Pl. יָכְלוּ *Potuerunt*, Gen. 13, 6. in pausa יָכֹלוּ Ex. 8, 14. Inf. יְכוֹל *Superando*, Num. 13, 30. it. nominascens יְכֹלֶת Num. 14, 16. Fut. אוּכַל (non) *possum ferre*, Jef. 1, 13. Pl. יוּכְלוּ *Superabantur*, Ez. 42, 5. it. יוּכָלוּ in pausa Pf. 21, 12. aut יֻכְלוּ Jof. 7, 12. in pausa יָכֹלוּ Jer. 20, 11. HIPH. Fut. אוֹכִיל *Spem f. fiduciam præbui*, Hof. 11, 4.

יְכִל & יְכֵל CHALD. *Idem*, Dan. 6, 21. יְכִלְתָּ *Potuisti*, Dan. 2, 47. Part. יָכִיל & יָכֵל *Potens*, Dan. 3, 17. 4, 34. Fem. יָכְלָה Dan. 7, 21. Fut. תִּכֻּל & תוּכַל *Poteris*, Dan. 5, 16. יִכֻּל & יוּכַל *Poterit*, Dan. 3, 29. 2, 10.

יְכֹלֶת f. Infinitivus etiam nominis vicem sustinens, *Potentia.* Vid. in Verbo.

מִיכַל m. (quod a nonnullis huc refertur, est potius a Radice, quæ Arabibus adhuc in usu est مكل Parum aquæ continuit v. g. puteus; hinc Hebraice) *Modicum, parum, exigua pars aquæ; Rivulus.* LXX. μικρὸν, Recte! 2 Sam. 17, 20. Al. Nom. Propr.

יכת vid. נכת.

יָלַד & יָלַד *Genuit, generavit; procreavit, peperit.* Dicitur de viris & mulieribus. Ar. ولد Peperit mulier. Genuit vir. II. Genuit, educavit. Præt. f. יָלְדָה Gen. 4, 22. c. Aff. יְלָדַתּוּ pro יְלָדַתְהוּ *Peperit eum*, Ruth. 4, 15. יָלַדְתִּי *Peperi*, Gen. 21, 7. & יְלִדְתִּי, unde c. Aff. יְלִדְתִּיךָ *Peperi, genui te*, Pf. 2, 7. יְלִדְתִּיהוּ *Genui eum*, Num. 11, 12. cf. etiam Jer. 2, 27. Part. יוֹלֵד *Genitor*, Prov. 23, 24. c. Aff. יוֹלְדָהּ *Genitor ejus*, Dan. 11, 6. Fem. יוֹלֵדָה & יוֹלֶדֶת five יֹלֶדֶת *Genitrix*, Hof. 13, 13. Gen. 17, 19. c. 16, 11. c. Aff. יוֹלַדְתּוֹ *Genitrix ejus*, Prov. 17, 25. Pah. יָלוּד *Genitus, natus*, 1 Reg. 3, 26. cft. יְלוּד Job. 14, 1. Inf. abf. יָלֹד *Pariendo*, Job. 15, 35. Inf. cft. לֶדֶת & contr. לַת *Parere*, Gen. 16, 16. 1 Sam. 4, 19. c. Aff. & ה parag. לִדְתֵּנָה *Parere earum*, Job. 39, 2. Alia forma Inf. est לֵדָה Jef. 37, 3. Fut. אֵלֵד *Pariam*, Gen. 18, 13. Pl. in pausa יֵלֵדוּן *Genuerint*, Hof. 9, 16. וַתֵּלַדְנָה & וַתֵּלַדְןָ *& pepererunt*,

runt, Ez. 23, 4. Gen. 30, 39. NIPH. נוֹלַד *Natus est*, 1 Chr. 2, 3. Pl. נוֹלְדוּ pro נוֹלְדוּ *Nati sunt*, 1 Chr. 3, 5. Part. נוֹלָד *Natus*, Ps. 22, 32. & ablato tono נוֹלַד- Gen. 21, 3. Pl. נוֹלָדִים *Nati*, Gen. 48, 5. Inf. הוּלֵד & retracto accentu הִוָּלֵד *Gigni*, Gen. 21, 5. c. Aff. הִוָּלְדוֹ *Nasci ejus*, Eccl. 7, 1. Fut. אִוָּלֵד *Natus fui*, Job. 3, 2. Pl. וַיִּוָּלְדוּ *& nati sunt*, Gen. 10, 1. PIH. יִלֵּד *Parere fecit, obstetricavit.* Part. f. מְיַלֶּדֶת *Obstetrix*, Gen. 35, 17. Inf. c. Aff. יַלֶּדְכֶן *Obstetricare vestrum*, Ex. 1, 16. PYH. יֻלַּד *Natus est*, Gen. 4, 26. & יוּלַּד Jud. 18, 29. Semel cum (ָ) Gen. 41, 50. Part. הַיּוּלָּד *qui natus est*, Jud. 13, 8. aut est Præt. cum ה præf. loco τῦ אֲשֶׁר ut Esr. 10, 14. HIPH. הוֹלִיד *Genuit, generavit, parere fecit.* Dicitur de viris, & de tellure. Præt. c. Aff. הוֹלִידָהּ *Fecundavit eam*, Jes. 55, 10. Part. מוֹלִיד *Gignens*, Jes. 66, 9. Inf. c. Aff. הוֹלִידוֹ *Gignere ejus*, Gen. 5, 4. it. הוֹלִיד Jes. 59, 4. Fut. אוֹלִיד *Gignam*, Jes. 66, 9. HOPH. Inf. הוּלֶּדֶת & הֻלֶּדֶת יוֹם *Dies natalis*, Ez. 16, 4. Gen. 40, 20. HITHP. Fut. pl. וַיִּתְיַלְדוּ *& natales suos professi sunt*, Num. 1, 18.

יָלָד & וָלָד m. (Ar. ولد) *Filius, proles*, Gen. 11, 30. Ab illo est Pl. cstr. יַלְדֵי Jes. 57, 4.

וָלָד m. in pausa וָלָד (Ar. ولد) *Idem*, 2 Sam. 6, 23.

יֶלֶד m. *Filius, natus, puer*, Ex. 2, 3. Pl. יְלָדִים *Nati*, 1 Sam. 1, 2. *Catuli*, Jes. 11, 7. *Pulli*, Job. 38, 41. cst. יַלְדֵי Hos. 1, 2. Aff. יְלָדָיו *Nati ejus*, Gen. 32, 22.

יַלְדָּה f. *Puella*, Gen. 34, 4. Pl. יְלָדוֹת *Puellæ*, Zach. 8, 5.

יַלְדוּת f. *Juventus, pueritia*, Eccl. 11, 10. Aff. in pausa יַלְדוּתֶךָ & יַלְדֻתֶךָ *Juventus tua*, Eccl. 11, 9. Ps. 110, 3.

יָלִיד m. *Natus.* cst. יְלִיד Gen. 17, 12. Pl. cst. יְלִידֵי 2 Sam. 21, 16. 18.

יִלּוֹד m. *Recens natus*, Ex. 1, 22. Pl. יִלּוֹדִים *Recens nati*, Jos. 5, 5.

לֵדָה f. Infin. verbi, *Partus*, Jer. 13, 21.

מְיַלֶּדֶת f. *Obstetrix*, Gen. 35, 17. vid. Verbum.

מוֹלֶדֶת f. Substant. *Genitura, generatio, progenies*, Gen. 11, 28. Lev. 18, 11. Aff. מוֹלַדְתְּךָ *Generatio tua*, Gen. 48, 6. Pl. c. Aff. מוֹלְדוֹתַיִךְ *Generationes tuæ*, Ez. 16, 3.

תּוֹלָד & תּוֹלֵדָה f. 1) *Generatio.* Unde Pl. תּוֹלְדוֹת *Generationes*;

tiones, Gen. 2, 4. Aff. תּוֹלְדֹתָם 1) *Generationes eorum*, Num. 1, 20. 2) *Historia*, Gen. 37, 2.

יָגָה ut Ar. وَلِهَ *Tristis fuit.* Hinc (non a לָאָה) Fut. וַתֵּלֶה *& tristis s. vastata fuit*, Gen. 47, 13.

יָלַךְ (Hinc esse videtur Ar. وَلَجَ Intravit, subiit.) *Ivit, ambulavit, processit, profectus est.* Præteritum & Participium non leguntur in S. litteris. Inf. לֶכֶת *Ire*, 1 Reg. 11, 10. Aff. לֶכְתְּךָ *Ire tuum*, Devt. 6, 7. Imp. לֵךְ *Ito, age*, 2 Sam. 7, 3. it. לְכָה & לָךְ Num. 10, 29. 23, 13. Fem. לְכִי, in pausa לֵכִי Jud. 9, 10. Ex. 2, 8. Pl. לְכוּ *Ite, agite*, Gen. 37, 20. Fut. אֵלֵךְ & אֵלְךָ *Ibo*, Gen. 24, 58. Job. 19, 10. Cum ה parag. אֵלְכָה & אֵילְכָה Gen. 24, 56. Mich. 1, 8. in pausa אֵלֵכָה Gen. 30, 26. Pl. תֵּלְכוּ *Ibitis*, Gen. 42, 38. HIPH. הוֹלִיךְ *Duxit, ab -- de -- exduxit; attulit, detulit, pertulit.* Præt. וְהוֹלַכְתִּי *& ducam*, Jes. 42, 16. Part. מוֹלִיךְ *Ducens*, Jer. 2, 6. Pl. fem. מוֹלִכוֹת *Deducentes*, Zach. 5, 10. Inf. c. Aff. הוֹלִיכוֹ *Deducere eum*, 2 Chr. 36, 6. Imp. fem. הוֹלִיכִי *Deduc*, Ex. 2, 9. Pl. הוֹלִיכוּ *Deducite*, 2 Reg. 17, 27. Fut. יוֹלִיךְ & יוֹלֵךְ *Deducet*, Eccl. 10, 20. Devt. 28, 36.

ילל. Ar. وَلْوَلَ Ejulavit, lamentabili voce planxit. Hinc HIPH. הֵילִיל *Ejulavit*, Jer. 47, 2. ubi הֵילַל. Imp. הֵילֵל *Ejula*, Zach. 11, 2. Fem. הֵילִילִי Jer. 49, 3. Fut. cum ה parag. אֵילִילָה *Ejulabo*, Mich. 1, 8. Aliæ formæ: אֲיֵלִיל Jer. 48, 31. יְיֵלִיל *Ejulabit*, Jes. 15, 7. Pl. תְּיֵלִילוּ *Ejulabitis*, Jes. 65, 14. יְיֵלִילוּ & pro eo יְהֵילִילוּ *Ejulabunt*, Hos. 7, 14. Jes. 52, 5. Conv. Lat. Ejulavit, & Germ. Heulen.

יְלֵל m. unde cst. יְלֵל *Ejulabile*, Devt. 32, 10.

יְלָלָה f. *Ejulatus*, Zeph. 1, 10. cst. יִלְלַת Zach. 11, 3. Aff. יִלְלָתָהּ *Ejulatus ejus*, Jes. 15, 8.

אַלְלַי *Væ*, Interj. Mich. 7, 1.

תּוֹלָלֵינוּ Ps. 137, 3. vid. in תָּלַל.

יָלַע Ar. وَلِعَ Cupidus, deditus fuit rei. Præt. יָלַע Prov. 20, 25. Scil. *Laqueus est homini, si deditus s. cupidus est vovendi* (Deo), *& post in vota demum inquirere.* Al. detinuit. Al. Deglutivit a לוּעַ, quod vide.

ילף.

ילף. Ar. ولف & لفّ Adhæſit, conjunctus fuit. It. Micuit. Hinc

יַלֶּפֶת f. (qſ. מְלַפֶּת, Part. PIH.) *Impetigo*, LXX. λειχὴν, lichen. Dav. Kimchi, Scabies Ægyptia, de qua Plinius H. N. L. 26. c. 1. vid. Lev. 21, 20. c. 22, 22.

ילק, fortaſſe a לקק. Ar. ولق Leviter confodit; it. لقّ Scidit in terra. Hinc

יֶלֶק m. *Bruchus*, Germ. Engerling; poſt Mayen-Käfer. LXX. βροῦχος, ἀκρίς. Joël. 1, 4.

יָם m. Mare, vid. in המה.

יְמִים pl. m. Jemæi; vid. in יאה.

יָמִין m. (pro יְאָמִין Credet, ſ. potius Fidem faciet; Arab. enim Credidit dicitur أمن; Ergo HIPH. Fidem fecit. Hinc יָמִין Manus, qua fides datur; unde עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ Super virum foederis tui, quia fides dextra datur, Pſ. 80, 18. Michaëlis ad h. v.) *Dextera*; it. *Dexter*; nec non *Auſter*, *meridies*, Pſ. 89, 13. Nam proſpicientibus orientem verſus meridies eſt a dextera. Arabice etiam dextera dicitur يمن. Cſt. יְמִין 2 Sam. 20, 9. Aff. יְמִינִי *Dextera mea*, Pſ. 137, 5.

יְמָנִי m. *Dexter*, 1 Reg. 7, 21. it. יְמִינִי ſec. Chethibh Ez. 4, 6. Fem. יְמָנִית *Dextra*, Ex. 29, 20.

הֵימִין HIPH. (Ar. يمن) *Dexteram petiit*. Part. pl. מַיְמִנִים *Dexteram petentes*, 1 Chr. 12, 2. Inf. הֵמִין pro הֵימִין *Dexteram petere*, 2 Sam. 14, 19. Imp. fem. הֵימִינִי *Dextram pete*, Ez. 21, 21. Fut. cum ה parag. אֵימִינָה *Dextram petam*, Gen. 13, 9. Pl. תְּאַמִינוּ *Dextram petetis*, Jeſ. 30, 21.

תֵּימָן & תֵּמָן m. 1) *Auſter*, *meridies*, ſcil. proſpicienti verſus orientem ad dexteram poſitus, Joſ. 12, 3. Job. 9, 9. 2) תֵּימָן ſubaud. רוּחַ *Ventus auſtralis*, Cant. 4, 16. 3) Nomen propr. filii Eliphazi, Gen. 36, 11. 4) תֵּימָנִי & תֵּמָנִי Nomen Patron. & Gentil. Themanita, i. e. ex Arabia felice. Ar. يمنيّ Jemanites, qui ad Arabiam felicem pertinet, Gen. 36, 34. Job. 2, 11.

ימר unde nonnullis הִתְיַמֵּרוּ vid. in אָמַר.

יָמְרוּךָ vid. in אָמַר.

ימשׁ

ימש Ar. ومس Palpavit, contrectavit. Hinc HIPH. Imp. c. Aff. וְהֵימִשֵׁנִי *& fine me contrectare*, Jud. 16, 26. Keri eſt וַהֲמִשֵׁנִי *Idem.*

יָנָה (Ar. ونى in IV. Debilitavit; oppreſſit.) *Oppreſſit* (vi vel fraude,) *afflixit*; *Defraudavit*, *decepit*. Part. pl. יוֹנִים *Opprimentes*, Pſ. 123, 4. ſec. Keri. Fem. ſing. יוֹנָה *Opprimens*, Jer. 25, 38. 50, 16. Fut. c. Aff. נִינֵם *Opprimamus eos*, Pſ. 74, 8. HIPH. הוֹנָה *Oppreſſit*, Ez. 18, 12. Pl. הוֹנוּ *Oppreſſerunt*, c. 22, 7. Part. pl. c. Aff. מוֹנַיִךְ *Oppreſſores tui*, Jeſ. 49, 26. Inf. c. Aff. הוֹנֹתָם *Opprimere eos*, Ez. 46, 18. Fut. תוֹנֶה *Opprimes*, Ex. 22, 21.

יוֹנָה m. *Columba*, ceu oppreſſioni expoſita; forſan rectius a יָוָן Syr. ܝܘܢ Ar. ياوان Græcia; ut dicatur avis Græca; Michaëlis Suppl. p. 1094. ſq. Pl. יוֹנִים *Columbæ*, Cant. 1, 15. cſt. יוֹנֵי Ez. 7, 16.

יוֹנָה f. *Idem*, Lev. 12, 8. Hieroglyphicam ſimul ſuſtinet ſignificationem 1) Oppreſſionis, Pſ. 56, 1. 2) Amabilitatis & integritatis, Cant. 2, 14. 3) Simplicitatis & fatuitatis, Hoſ. 7, 11. 4) Exitii, Jer. 46, 16. 50, 16. Sophon. 3, 1. Aff. יוֹנָתִי *Columba mea*, Cant. 2, 14.

יַיִן m. (Ar. وين Collect. وينة Unit.) VINUM, Cant. 2, 4. cſt. יֵין Dan. 1, 16. Aff. יֵינְךָ *Vinum tuum*, Eccl. 9, 7. Rad. وني Torpuit; qſ. quod torporem inducit.

יְנִי vid. in נוֹא.

ינח. Hinc Ar. أَيْنَخَ Procumbere fecit, qſ. in genua collocavit. Conv. etiam ناخ in IV. Caſtra poſuit. Hebr. HIPH. הֵנִיחַ (ad formam הֵקִים & הֵלִיךְ; it. in HOPH. הוּלַךְ & הוּלָךְ) *Statuit*, *collocavit*, *poſuit*, *repoſuit*, *manere fecit*; *reliquit*, *ſivit*, *permiſit*. Præt. הֵנִיחַ Pſ. 105, 14. Part. מַנִּיחַ *Sinens*, Eccl. 5, 11. Inf. c. Aff. הַנִּיחוֹ *Relinquere eum*, Num. 32, 15. Imp. הַנַּח *Sine*, Hoſ. 4, 17. & הַנִּיחָה cum ה parag. Jud. 16, 26. Pl. הַנִּיחוּ *Sinite*, 2 Sam. 16, 11. Fut. תַּנַּח *Deferes*, Eccl. 10, 4. c. Aff. תַּנִּיחֵנִי *Permittas me*, Pſ. 119, 121. יַנִּיחַ *Relinquet*, Lev. 7, 15. & וַיַּנַּח *& reliquit*, Num. 17, 22. HOPH. Præt. f. הֻנִּיחָה (forma mixta ex Hoph. & Hiph.) *Collocata fuit*, Zach. 5, 11. Part. מֻנָּח *Relictum*, Ez. 41, 9.

נחת

נחת f. *Depoſitum, depoſitio*, Job. 36, 16.

יָנַק (cui affine eſſe videtur Ar. نق Adipem ex carne exemit, eaque eam quaſi vacuefecit.) *Suxit*. Præt. f. וְיָנַקְתְּ & *fuges*, Eſ. 60, 16. Part. יונק *Sugens*, Cant. 8, 1. Pl. יונקים *Sugentes*, Pſ. 8, 3. Fut. אִינַק *Sugam*, Job. 3, 12. יִנַק *Suget*, Job. 20, 16. HIPH. Præt. f. הֵינִיקָה *Lactavit*, Gen. 21, 7. Pl. הֵנִיקוּ (ſine Jod) *Lactarunt*, Thr. 4, 3. Part. fem. מֵינֶקֶת & מֵנֶקֶת *Lactans*, Gen. 35, 8. Aff. מֵינִקְתּוֹ *Nutrix ejus*, 2 Chr. 22, 11. & ſine Jod 2 Reg. 11, 2. Pl. מֵינִיקוֹת *Lactantes*, Gen. 32, 16. Inf. הֵינִיק *Lactare*, 1 Reg. 3, 22. Imp. f. c. Aff. הֵינִקִהוּ *Lacta eum*, Ex. 2, 9. Fut. c. Aff. וַיֵּנִקֵהוּ & *lactavit eum*, Devt. 32, 13. תֵּינִק *Lactet*, Ex. 2, 7. Cum ו conv. וַתֵּינֶק & *lactavit*, 1 Sam. 1, 23. Sed וַתְּנִיקֵהוּ vid. נוק. Syr. ܝܢܩ Idem.

יונק m. *Stolo*, *ſurculus recens*, Jeſ. 53, 2.

יונֶקֶת f. *Idem*. Aff. יונקתו *Surculus ejus*, Job. 8, 16. Pl. c. Aff. יונְקוֹתָיו *Surculi ejus*, Hoſ. 14, 7.

יָנִיק m. unde Pl. יְנִיקוֹת *Rami teneri*, Ez. 17, 4.

I. יָסַד *Fundavit*. (Ar. وسد ſonat Suppoſuit, ſubſtravit, in ſpecie Cervical capiti ſuo.) Præt. c. Aff. יְסָדָהּ *Fundavit eam*, Jeſ. 23, 13. Part. יֹסֵד *Fundans*, Jeſ. 51, 13. Inf. cſt. יְסֹד *Fundare*, Jeſ. 51, 16. & לִסֹּד pro לִיסֹד 2 Chr. 31, 7. c. Aff. יָסְדִי *Fundare meum*, Job. 38, 4. NIPH. נוֹסַד *Fundatus fuit*. Inf. c. Aff. הִוָּסְדָהּ (ſine Mappik) *Fundari ejus*, Ex. 9, 18. Fut. יִוָּסֵד *Fundabitur*, Jeſ. 44, 28. It. *Conſultavit*; cui vero Arab. propius accedit ساد in III. Clanculum in aurem locutus fuit, i. e. conſultandi ſ. arcanum quoddam detegendi cauſa. Corpus ſuum cervicali ſuo innixus propius corpori alterius admovit, ut & Syr. ܐܬܘܣܕ Confabulatus fuit. Præt. pl. נוֹסְדוּ *Conſultarunt inter ſe*, Pſ. 2, 2. Inf. הִוָּסְדָם *Conſultare eorum*, Pſ. 31, 14. PIH. יִסַּד *Fundavit, conſtituit*, 1 Chr. 9, 22. Inf. יַסֵּד *Fundare*, 1 Reg. 5, 17. Fut. c. Aff. יְיַסְּדֶנָּה *Fundabit eam*, Joſ. 6, 26. PYH. יֻסַּד *Fundatus fuit*, 1 Reg. 6, 37. Part. מְיֻסָּד *Fundatum*, 1 Reg. 7, 10. Pl. מְיֻסָּדִים *Fundata*, Cant. 5, 15. HOPH. Inf. הוּסַד *Fundari*, Eſr. 3, 11. Part. מוּסָּד *Fundatum*, Jeſ. 28, 16.

יְסוֹד m. *Fundamentum*, Prov. 10, 25. Aff. יְסוֹדוֹ *Fundamentum ejus*, Ez. 13, 14. Pl. c. Aff. יְסוֹדֶיהָ *Fundamenta ejus*, Mich. 1, 6.

יְסוֹדָה f. *Idem.* Hinc Pl. c. Aff. יְסֻדָתָהּ *Fundamenta ejus*, Ez. 30, 4.

סוֹד m. 1) *Consilium arcanum, secretum*; vid. verbum. Ps. 64, 3. 2) *Congressus familiaris, confabulatio*, ut Syr ܣܘܕܐ. It. Cœtus consultantium, ديوان Divan. Aff. סוֹדִי *Congressus meus*, Job. 19, 19.

יְסוֹד vel יְסֻד m. *Fundamentum, initium*, Esr. 7, 9.

יְסוּדָה f. *Idem.* Aff. יְסוּדָתוֹ *Fundamentum ejus*, Ps. 87, 1.

מוּסָד m. *Idem.* Cst. מוּסַד 2 Chr. 8, 16.

מוּסָדָה f. *Idem.* Pl. cst. מוּסְדוֹת *Fundamenta*, Ez. 41, 8.

מוֹסָד m. *Idem.* Pl. cst. מוֹסְדֵי *Fundamenta*, Devt. 32, 22.

מוֹסָדָה f. *Idem*; unde Pl. מוֹסָדוֹת *Fundamenta*, Jer. 51, 26. cst. מוֹסְדוֹת 2 Sam. 22, 8.

מְסַד m. *Idem*, 1 Reg. 7, 9.

II. יסר (Ar. وسد pro أسد Incitavit, concitavit) *Excitavit.* KAL, Præt. c. Aff. יְסַדְתּוֹ (culter, quem) *excitasti*, Hab. 1, 12. HOPH. Part. f. מוּסָדָה *Excitata* scil. virga, Jes. 30, 32.

יָסַךְ *Fudit.* Conv. Ar. وسكى Tenue liquidumve excrevit, i. e. Fudit. Aut Æthiop. *Wafaka*, Addidit; unde forsan etiam מוּסָךְ. Fut. imperf. לֹא יִסָּךְ *Non fundatur*, aut *non addatur*, Ex. 30, 32.

מוּסָךְ & מֵיסַךְ m. *Tegumentum, operimentum, tectum*; aut *Additamentum*, 2 Reg. 16, 18. Est formæ מוּסָב & מֵסַב, a verbo סָכַךְ Texit, operuit. cf. 2 Reg. 2, 5. 2 Chr. 28, 24. Al. Unctuarium, a יָסַךְ.

יָסַף (affine verbo אָסַף) *Addidit, adjecit, adjunxit; perrexit.* Conv. etiam سغّ Sæpe, frequenter fecit s. continuavit aliquid. Præt. יָסַף Gen. 38, 26. Pl. יָסְפוּ *Addiderunt*, 1 Sam. 7, 13. Part. יוֹסֵף pro יוֹסֵף *Addens*, Jes. 29, 14. Pl. יוֹסְפִים *Addentes*, Devt. 5, 25. NIPH. נוֹסַף *Additus, adjectus fuit.* Præt. נוֹסַף *Additum est*, Jer. 36, 32. Part. נוֹסָף *Additum*, Prov. 11, 24. Fem. pl. נוֹסָפוֹת *Addita*, Jes. 15, 9. HIPH. הוֹסִיף *Addidit; perrexit*, 2 Reg. 24, 7. Part. pl. מוֹסִיפִים *Addentes*, Neh. 13, 18. Inf. הוֹסִיף *Addere*, Lev. 19, 25. Fut. אוֹסִף · אוֹסִיף & אוֹסֵף *Addam*, Jos. 7, 12. Gen. 8, 21. Devt. 18, 16. cum ה parag. אֹסְפָה 2 Sam. 12,

12, 8. תּוֹסִף ,תּוֹסֵף & תּוֹסִיף *Addes*, Pſ. 61, 7. Prov. 19, 19. Job. 40, 32. it. תּוֹסְףְּ Prov. 30, 6. יוֹסֵף & יוֹסִיף *Addet*, Pſ. 120, 3. Gen. 30, 24. unde וַיּוֹסֶף (retracto accentu) *& perrexit*, Gen. 8, 10. Pl. תּוֹסִפוּ & תֹּסִיפוּ *Pergetis*, Jeſ. 1, 5. Ex. 14, 13. Semel cum א (qſ. ab אָסַף) תֹּאסִפוּן Ex. 5, 7.

יְסַף Chald. *Idem*. Hinc HOPH. Præt. f. הוּסְפַת לִי *Addita eſt mihi*, Dan. 4, 33.

יָסַר *Caſtigavit, erudivit; in officio continuit, coërcuit; redarguit*. Conv. Ar. يسر Obtemperavit. II. Facilem reddidit; it. وشر Acuit. Part. יוֹסֵר *Erudiens*, Pſ. 94, 10. Fut. אֶסֹּר; unde c. Aff. אֶסֳּרֵם *Caſtigabo eos*, Hoſ. 10, 10. יִסְּרֵנִי *Erudit me*, Jeſ. 8, 11. NIPH. נוֹסַר *Caſtigatus fuit*. Imp. f. הִוָּסְרִי *Erudire*, Jer. 6, 8. Fut. וָאִוָּסֵר *& caſtigatus ſum*, Jer. 31, 18. Pl. תִּוָּסְרוּ *Erudiemini*, Lev. 26, 23. PIH. יִסַּר *Caſtigavit*. Præt. יִסַּר 1 Reg. 12, 11. Aff. יִסְּרַתּוּ pro יִסְּרַתְהוּ *Caſtigavit eum*, Prov. 31, 1. Part. c. Aff. מְיַסְּרֶךָ *Caſtigans te*, Devt. 8, 5. Inf. יַסּוֹר pro יַסֵּר *Caſtigando*, Pſ. 118, 18. cum ה parag. יַסְּרָה Lev. 26, 18. Imp. יַסֵּר *Caſtiga*, Prov. 19, 18. Fut. אֲיַסֵּר *Caſtigabo*, 1 Reg. 12, 11. HIPH. Fut. c. Aff אַיְסִרֵם *Caſtigabo eos*, Hoſ. 7, 12. HITHP. נִוַּסְּרוּ pro נִתְוַסְּרוּ *Eruditas ſe præbebunt*, Ez. 23, 48.

יסור & סור m. *Caſtigatio*. Hinc Pl. c. Aff. יְסוּרַי *Caſtigationes meas*, Jer. 17, 13. ſec. Chethibh.

יִסּוֹר m. *Eruditio*, Job. 40, 2.

מוֹסָר m. *Caſtigatio, eruditio*. Aff. מוֹסָרָם *Caſtigatio eorum*, Job. 33, 16.

מוּסָר m. 1) *Diſciplina*, σωφρονισμός. Prov. 19, 20. 2) *Caſtigatio*, Prov. 22, 15. 3) *Coërcitio*, Prov. 15, 10. 4) *Pœna exemplaris*, Prov. 7, 22. cſt. מוּסַר Devt. 11, 2. Aff. מוּסָרִי *Diſciplina mea*, Prov. 8, 10.

מוֹסֵר m. *Vinculum*. Pl. cſt. מוֹסְרֵי *Vincula*, Jeſ. 52, 2. Aff. מוֹסֵרָי *Vincula mea*, Pſ. 116, 16.

מוֹסֵרָה f. *Idem*. Pl. מוֹסֵרוֹת *Vincula*, Jer. 5, 5. cſt. מֹסְרוֹת Job. 39, 5. Aff. מוֹסְרוֹתֵימוֹ *Vincula eorum*, Pſ. 2, 3.

יָעַד *Condixit, indixit, conſtituit*. It. *Deſponſavit; promiſit*. Ar. وعد Prædixit. III. Pollicitus eſt, fidem dedit. Dixit, conſtituit tempus, locum. Convenit. Præt. c. Aff. יְעָדָהּ *Conſtituit*

ſtituit illud, 2 Sam 20, 5. יְעָדָהּ *Deſponſavit eam*, Ex. 21, 8. Fut. c. Aff. יְעָדֶנָּה *Deſponſaverit eam*, ib. v. 9. NIPH. נוֹעַד *Convenit.* Præt. וְנוֹעַדְתִּי *& conveniat tibi mecum*, Ex. 25, 22. Plur. נוֹעֲדוּ *Convenit inter eos*, Pſ. 48, 5. Part. pl. נוֹעָדִים *Convenientes*, Num. 14, 35. Fut. אִוָּעֵד *Conveniam*, Ex. 30, 6. Pl. וַיִּוָּעֲדוּ *& convenerunt*, Job. 2, 11. HIPH. הוֹעִיד *Convocavit*, pec. ad judicium, litem. Fut. c. Aff. יוֹעִידֵנִי *Vocabit me in judicium*, Job. 9, 19. it. cum נ epenth. יוֹעִידֶנִּי Jer. 49, 19. HOPH. הוּעַד *Conſtitutus; denunciatum fuit.* Part. pl. מוּעָדִים *Conſtituti*, Jer. 24, 1. Fem. מוּעָדוֹת *Conſtitutæ*, Ez. 21, 21.

עֵדָה f. *Coetus*, *congregatio*, *eccleſia*, συναγωγή. Prov. 5, 14. cſt. עֲדַת Pſ. 1, 5. Aff. עֲדָתוֹ *Coetus ejus*, Num. 16, 5.

מוֹעֵד m. 1) *Tempus ſtatutum*, *condictum*, 2 Sam. 24, 15. 2) *Locus conſtitutus*, *indictus*, Thr. 2, 6. Sic אֹהֶל מוֹעֵד propr. Tentorium conventus, i. e. ubi Deus conveniri & reſponſa dare volebat. הַר־מוֹעֵד Mons templi ſeptentrionem ſpectans reſpectu Sionis, Jeſ. 14, 13. coll. Pſ. 48, 3. Al. Mons Olympi, Deorum palatium; ſermone poëtico. it. *Tabernaculum*, *tentorium*, Jeſ. 14, 31. Michaëlis, Feſtinans. it. *Conventus ipſe*, *ſolennitas*, Num. 16, 2. Ar. مَوْعِد Id. Aff. מוֹעֲדוֹ *Tempus ſtatutum ejus*, Thr. 2, 6. Pl. מוֹעֲדִים *Tempora ſtatuta*, Gen. 1, 14. cſt. מוֹעֲדֵי אֵל Pſ. 74, 8. *Loca conventus ſacri* e. g. apud prophetas &c. Aff. מוֹעֲדֶיהָ *Statuta tempora ſua*, Jer. 8, 7.

מוֹעָד m. *Idem;* unde Pl. c. Aff. מוֹעָדָיו *Loca conventus ejus*, Jeſ. 14, 31.

מוֹעָדָה f. *Idem.* Pl. מוֹעֲדוֹת *Tempora-ſtatuta*, 2 Chr. 8, 13.

מוּעָדָה f. *Deſtinatio*, Joſ. 20, 9.

יָעָה *Penitus delevit*, *deſtruxit*, *perdidit*, Jeſ. 28, 17. Ar. وعى Collegit, i. e. colligendo totum abſtulit. Hinc IV. Totam peregit v. g. truncationem, nulla parte relicta. Cui itaque ſignificationi convenit cum verbo אָסַף.

יָעֶה m. unde Pl. יָעִים *Palæ*, quibus ſcil. cineres de altari in cumulum removeri debebant, Num. 4, 14. Aff. יָעָיו *Palæ ejus*, Ex. 27, 3. Sic etiam Ar. وِعَاء Vas, receptaculum.

יָעִים Inflexio, vid. יָעֶה ſ. יָעָה.

יעז pro עָזַז, quod Ar. عز sonat Durus, gravis, difficilis, i. e. ferox fuit. Hinc NIPH. Part. עַם נוֹעָז *Populus ferox & barbarus*, Ef. 33, 19. Michaëlis, quod ferme rectius videtur, Prædictus populus, ab Ar. وعز Innuit, indicium fecit.

יָעַט idem quod עָטָה *Operuit* (ut יָסַף & סָפָה, יָשַׁם & שָׁמָה, יעל & עָלָה). Præt. c. Aff. יְעָטָנִי *Operuit me*; LXX. ἐνέδυσατό με; nec non Targ. עַטְּפַנִי Operuit me, Jef. 61, 10. Conv. etiam Ar. غطا Texit, operuit.

יעט Chald. ab Hebr. יָעַץ *Confilium dedit* vel *iniit*, *confuluit*. ITHP. Præt. pl. אִתְיָעַטוּ *Confilium inierunt*, Dan. 6, 8. Ar. وعظ immo & يعظ Monuit, admonuit, confilium dedit.

יָעֲטִין m. pl. *Confiliarii*. Aff. יָעֲטוֹהִי *Confiliarii ejus*, Efr. 7, 14.

עֵטָא f. *Confilium*, Dan. 2, 14.

יעל. Ar. وعل Prominuit, eminuit. V. Adfcendit. X. Confugit ad eum. Hinc HIPH. הוֹעִיל propr. Perfugium apud fe præbuit, h. e. *Profuit*, *utile fuit*. it. *Infurgentem fe præbuit*. Præt. הוֹעִיל Hab. 2, 18. Part. מוֹעִיל *Juvans*, Jer. 16, 19. Inf. הוֹעִיל *Prodeffe*, Jef. 48, 17. Fut. אוֹעִיל *Prodero*, Job. 35, 3. Sed יוֹעִילוּ לְהַוָּתִי *ad exitium meum infurgentes fe præbuerunt* (dicentes:) nemo auxilietur ei, Job. 30, 13. LXX. fere ubique ὠφελέω, ὠφέλιμα &c.

יַעֲלָה f. *Ibex*. cft. יַעֲלַת Prov. 5, 19. Ar. وعلة Idem. Al. Rupicaper.

יָעֵל m. Ar. وعل & وعل *Ibex*. Hinc Pl. יְעֵלִים *Ibices*; qf. adfcendentes in montem, 1 Sam. 24, 3. cft. יַעֲלֵי Job. 39, 1. Al. Rupicaper.

בְּלִיַּעַל vid. in בָּלָה.

יען. Ar. عني Curæ fuit v. g. mihi; fpectavit v. g. ad me, f. mea illius interfuit. Hinc

יַעַן (pro יַעֲנָה, qf. ad quod refpicitur, cujus geritur cura) *Propter*, Hagg. 1, 9. יַעַן אֲשֶׁר & יַעַן כִּי *Propterea quod*, Gen. 22, 16. Num. 11, 20.

יַעֲנָה Struthio, vid. in עָנָה.

I. יָעַף (Convenit cum עוּף & עָיֵף. Ar. etiam وغف dicit, Debilitate laboravit; a quo prope abeft غاف Nutavit) *Defeffus*, *fatigatus*,

tigatur, lassus est. Præt. pl. in pausa יָעֵפוּ & *defatigabuntur*, Jer. 51, 58. Fut. יִיעַף *Defatigatur*, Jes. 40, 28. Pl. יִעֲפוּ *Defatigantur*, Jes. 40, 30. in pausa יִיעָפוּ ib. v. 31.

יָעֵף m. *Fessus, defessus, lassus*, Jes. 40, 29. Pl. יְעֵפִים *Lassi*, LXX. ἐκλείποντες, Jud. 8, 15.

תּוֹעָפָה f. unde Pl. תּוֹעָפוֹת Job. 22, 25. cst. תּוֹעֲפוֹת *Fatigationes* s. *labores* montium, videl. in metallifodinis, Ps. 95, 4.

II. יָעַף. Ar. وغف Celeriter incessit, cucurrit. Hinc

יְעָף m. *Festinatio*, Dan. 9, 21.

תּוֹעָפָה f. unde Pl. cst. תּוֹעֲפוֹת *Festinationes* s. *alacritates* gazellæ, Num. 23, 22. 24, 8.

מוּעָף m. Obscuratum, Jes. 8, 23. vid. in עוּף.

יָעַץ (Convenit cum עוּץ. Ar. vero dicit وعظ Monuit, exhortatus est, pec. referens, quod futurum esset, ad præmium s. ad pœnam.) 1) *Consilium cepit, iniit.* 2) *Consilium dedit, consuluit.* 3) *Præmonuit, prædixit*, v. g. Num. 24, 14. Præt. יָעַץ Jes. 23, 8. c. Aff. יְעָצָנִי *Consilium dedit mihi*, Ps. 16, 7. Part. יוֹעֵץ *Consiliarius*, Jes. 19, 17. 2 Sam. 16. 12. Pl. יוֹעֲצִים *Consiliarii*, Prov. 15, 22. Fem. c. Aff. יוֹעַצְתּוֹ *Consiliaria ejus*, 2 Chr. 22, 3. Part. Pah. fem. יְעוּצָה *Consulta, consultum*, Jes. 14, 26. Fut. cum ה parag. אִיעָצָה *Consulam*, Ps. 32, 8. c. Aff. אִיעָצְךָ *Consulam tibi*, Ex. 18, 19. NIPH. נוֹעָץ *Consultans factus est*, Jes. 40, 14. Pl. נוֹעֲצוּ *Consultantes facti sunt*, Ps. 71, 10. Part. pl. נוֹעָצִים *Consultantes*, 1 Reg. 12, 6. Fut. וַיִּוָּעַץ & *consultavit*, 1 Reg. 12, 6. Pl. cum ה parag. נִוָּעֲצָה *Consultemus*, Neh. 6, 7. HITHP. Fut. pl. יִתְיָעֲצוּ *Consulentes* s. *consultos se præbeant*, Ps. 83, 4.

עֵצָה f. 1) *Consilium, tum quod datur, tum quod capitur*, 2 Sam. 16, 20. Prov. 8, 14. 2) *Monitum, præceptum*, Esr. 10, 3. 3) *Deliberatio*, Prov. 20, 18. 4) *Prædictio*, Jes. 46, 10. 11. c. 5, 19. cst. עֲצַת Ps. 14, 6. Aff. עֲצָתִי *Consilium meum*, Ps. 119, 24. עֲצָתֵךְ pro עֲצָתֵךְ *Consilium tuum*, Jes. 47, 13. Pl. עֵצוֹת *Consilia*, Ps. 13, 3.

מוֹעֵצָה f. *Idem.* Hinc Pl. מֹעֵצוֹת *Consilia*, Jer. 7, 24. Aff. מֹעֲצוֹתֵיהֶם *Consilia eorum*, Ps. 5, 11.

I. יָעַר. Ar. وعر Difficilis, asper, salebrosus, impeditus fuit v. g. locus, via &c. Inde

יַעַר m. 1) *Silva*, Joſ. 17, 18. Metaph. Regnum a milite & viris principibus validum, Jeſ. 32, 19. 2) *Vepretum*, *ſalebroſus locus*. בֵּית יַעַר לְבָנוֹן 1 Reg. 7, 2. 10, 17. Domus voluptaria in ſilva Libani. Sed בֵּית הַיַּעַר Jeſ. 22, 8. alia ejusmodi domus in ditione Judæa. Cum ה locali יַעְרָה *in ſilvam*, Joſ. 17, 15. Aff. יַעְרוֹ *Silva ejus*, Jeſ. 10, 18. Fem. יַעֲרָה *Idem*, Jer. 46, 23. Pl. יְעָרִים *Silvæ*, Ez. 39, 10. Fem. יְעָרוֹת Pſ. 29, 9.

יַעוֹר m. *Idem*. Unde Pl. יְעוֹרִים *Silvæ*, Ez. 34. 24. ſec. Chethibh.

II. יער. Ar. وغر Efferbuit. II. Fervefecit v. g. lac. Hinc وغير Lacticinium; nec non

יער m. *Butyrum* ſ. *flores lactis*, q. d. Effervescentia lactis. Quare יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי vertendum *Florem lacteum meum cum melle meo*, Cant. 5, 1. cf. Eſ. 7, 15. Job. 20, 17. Al. Favum meum; ſed partic. עִם diſtinguit יַעְרִי a דִּבְשִׁי non ſecus, atque ante מוֹרִי a בְשָׂמִי. Al. Saccharum meum; ſed minus congrue, quia ſaccharum & mel non facile componuntur. Michaëlis, Mel ſilveſtre.

יערה f. *Collectio mellis*, qſ. effervescentia, v. g. בְּיַעֲרַת הַדְּבַשׁ *in collectionem mellis ſilveſtris*, Manna dicti, cujus utpote copiam dari in Palæſtina auctor eſt Büſchingius in Geographia Aſiæ p. m. 284. 1 Sam. 14, 27. Al. Favus; al. Saccharum.

III. יער. Ar. يعر Fremuit, mutivit. Germ. Mekern; unde يعْر, 8 & يعر Hædus, capra. Hinc

יַעַר m. (Idem quod שֶׂה) *Pecus*, ſpec. hœdi & capræ, Mich. 7, 14.

יָפָה (Ar. وفي Perfectus fuit; it. Perfecit. Hinc Hebr.) *Pulcher*, *venuſtus*, *elegans*, *concinnus fuit*. Præt. f. יָפִית *Pulchra es*, Cant. 7, 7. Pl. יָפוּ *Pulchri ſunt*, Cant. 4, 10. Fut. 2 p. f. וַתִּיפִי *& pulchra fuiſti*, Ez. 16, 13. 3 m. apoc. וַיִּיף *& pulcher fuit*, Ez. 31, 7. PIH. יִפָּה *Pulchrum reddidit*. Fut. c. Aff. יְיַפֵּהוּ *Pulchrum reddit eum*, Jer. 10, 4. PYH. יְפֵיפָה *Pulcher valde fuit*. Præt. יָפְיָפִיתָ *Pulcherrimus fuiſti*, Pſ. 45, 3. HITHP. הִתְיַפָּה *Pulchrum ſe reddidit*. Fut. תִּתְיַפִּי *Pulchram te reddis*, Jer. 4; 30.

יָפֶה m. 1) *Pulcher*, *formoſus*, Cant. 1, 16. cſt. יְפֵה Gen. 39, 6. 2) *Pulchritudo*, 1 Sam. 16, 12. Fem. יָפָה *Pulchra*, Cant. 1, 15. cſt. יְפַת Gen. 29, 17. Aff. יָפָתִי *Pulchra mea*, Cant. 2, 10. Plur. יָפוֹת *Pulchræ*, Job. 42, 15. cſt. יְפוֹת Gen. 41, 2.

יְפֵה־פִיָּה f. *Pulcherrima*, Jer. 46, 20. Repetitio enim radicalium intendit ſignificationem.

יְפִי m. *Pulchritudo*, Ez. 28, 7.

יֳפִי (pro יְפִיָה) m. *Idem.* Hinc in pauſa יֹפִי Jeſ. 3, 24. Aff. יָפְיֵךְ *Pulchritudo tua*, Pſ. 45, 12.

יָפָה f. (formæ דָּוָה) unde manente Kamez in antepen. יָפָתִי *Pulchra mea*, Cant. 2, 10. 13.

פֶּה & פִּי m. פִּיָה f. Os, acies, quæ hinc derivari poſſent, vid. in lit. פ.

I. יפח. Ar. يفخ Contigit, læſitve in bregmate capitis. Hinc HITHP. Inf. הִתְיַפֵּחַ *Tundendo bregma capitis ſui*, Jer. 4, 31.

II. יָפֵחַ & יָפִיחַ (utrumque a verbo פוח Profudit. Ar. فاح Profudit; Germ. verteris: herausgeben.) Illud eſt Nomen maſc. Cſt. יְפֵחַ *Index, præco*, i. e. proloquens, profundens ore, quod prius in mente conceperat, Pſ. 27, 12. Hoc autem eſt Fut. Hiph. *Proloquetur*, Hab. 2, 3.

יפע. Ar. يفع Adſcendit, prominuit; hinc, ſi de ſole dicatur, Illuxit, reſplenduit. Inde HIPH. הוֹפִיעַ *Illuxit, effulſit*, Devt. 33, 2. הוֹפַעְתָּ *Illuxiſti*, Job. 10, 3. It. *Fulgere fecit*, Job. 37, 15. Imp. הוֹפִיעַ *Fulgere fac*, Pſ. 94, 1. cum ה parag. הוֹפִיעָה Pſ. 80, 2. Fut. תֹּפַע *Illuceſcet*, Job. 10, 22.

יִפְעָה f. *Splendor*. Cum Aff. in pauſa יִפְעָתֶךָ *Splendor tuus*, Ez. 28, 7.

יפת (pro פות, perinde ut יָעַר & יַעַר idem dicunt.) Arab. فات Præceſſit, prævertit. Affine eſt أفق unde أفق Portentum, res mira. Hinc

מוֹפֵת m. *Portentum, prodigium;* qſ. eventus præcedens, qui aliquid portendit. Devt. 13, 1. Aff. מוֹפֶתְכֶם *Prodigium veſtrum*, Ez. 12, 11. Pl. מוֹפְתִים *Prodigia*, Devt. 6, 22. Aff. מוֹפְתָיו *Prodigia ejus*, Pſ. 78, 43. Not. אוֹת eſt Quodvis ſignum; ſed מוֹפֵת Signum prodigioſum.

יָצָא (Prope accedit Ar. ضاء Micuit, effulſit. יצא enim, perinde ut Emicuit, tam de ſole, quam de proventibus terræ dicitur. Propius abeſt Æthiop. *Wazaa*, Exiit, proceſſit.) *Egreſſus, progreſſus eſt; exiit, prodiit;* it. *Ortus eſt; illuxit.* Præt. יָצָא *Ortus eſt*, Gen. 19, 23. יָצָאתָ *Egreſſus es*, Gen. 24, 5. יָצָאתִי & יָצְתִי *Exii*,

Exii, Num. 22, 32. Job. 1, 21. Pl. יָצְאוּ *Exierunt*, Gen. 8, 19. c. Aff. יְצָאֻנִי (pro יָצְאוּ מִמֶּנִּי) *Exierunt a me*, Jer. 10, 20. Part. יוֹצֵא & יֹצֵא *Exiens*, 1 Reg. 5, 13. Eccl. 10, 5. Fem. יוֹצֵאת & יֹצֵאת Jud. 11, 34. Devt. 28, 57. Inf. abſ. יָצוֹא *Exeundo*, Gen. 8, 7. cſt. *Exire*, Gen. 24, 11. c. Aff. צֵאתִי *Exire meum*, Ex. 13, 8. Imp. צֵא *Exi*, Gen. 8, 16. cum ה parag. in pauſa צְאָה Jud. 9, 29. Fem. צְאִי Cant. 1, 8. Pl. צְאוּ *Exite*, Gen. 19, 14. in pauſa צֵאוּ Jeſ. 49, 9. Fem. צְאֶינָה Cant. 3, 11. Fut. אֵצֵא *Exibo*, Ex. 11, 8. cum ה parag. אֵצְאָה 2 Chr. 1, 10. Pl. יֵצְאוּ *Exibunt*, Jud. 21, 21. Fem. תֵּצֶאנָה 1 Sam. 18, 6. HIPH. הוֹצִיא *Eduxit, produxit, protulit, depromſit*; it. *Exegit tributum*. Præt. הוֹצִיא Gen. 14, 18. Part. מוֹצִיא & מוֹצָא *Educens*, 2 Sam. 5, 2. Pſ. 135, 7. Inf. הוֹצִיא *Educere*, Pſ. 104, 14. Jer. 7, 22. Imp. הוֹצֵא & הוֹצִיא *Educ*, Jeſ. 43, 8. Gen. 19, 12. cum ה parag. הוֹצִיאָה Pſ. 142, 8. It. הַיְצֵא ſec. Keri, Gen. 8, 17. Fut. אוֹצִיא & אוֹצִא *Educam*, Ex. 3, 11. HOPH. Præt. f. in pauſa הוּצָאת *Educta eſt*, Ez. 38, 8. Part. pl. מוּצָאִים *Educti*, Ez. 14, 22. Fem. ſing. מוּצֵאת *Educta*, Gen. 38, 25. Pl. מוּצָאוֹת *Eductæ*, Jer. 38, 22.

יָצִיא m. unde Pl. יְצִיאִים *Prognati, filii*. cſt. יְצִיאֵי 2 Chr. 32, 21. ubi מִיצִיאֵי i. e. (nonnulli) de filiis.

צֵא m. *Excrementum, ſordes*, Jeſ. 30, 22.

צֵאָה f. *Idem*. cſt. צֵאַת Ez. 4, 12.

צוֹא m. *Sordidus*. Pl. צוֹאִים *Sordidi*, Zach. 3, 3.

צוֹאָה (pro יְצוֹאָה) f. *Excrementum, ſtercus*, Jeſ. 28, 8. cſt. צוֹאַת Jeſ. 4, 4. Aff. צוֹאָתוֹ *Stercus ejus*, Prov. 30, 12. Hinc forſan Ar. وضى Maculata fuit veſtis.

צֶאֱצָא m. unde Pl. צֶאֱצָאִים *Prognati* ſ. *filii*; it. *Res prognatæ* ſ. *propagines* ſ. *germina*. Jeſ. 22, 24. cſt. צֶאֱצָאֵי Jeſ. 48, 19. Aff. צֶאֱצָאֵיהֶם *Propagines eorum*, Jeſ. 61, 9.

מוֹצָא m. *Exitus, exortus, productio, prolatum, pronunciatum; quod exit vel educitur; locus, unde aliquid educitur*. Jeſ. 58, 11. Aff. מוֹצָאֲךָ *Exitus tuus*, 2 Sam. 3, 25. Pl. cſt. מוֹצָאֵי *Exitus*, Pſ. 107, 35. Aff. מוֹצָאֵיהֶם *Loca egreſſus eorum*, Num. 33, 2.

מוֹצָאָה f. *Idem*. Pl. מוֹצָאוֹת 1) *Exortus*; c. Aff. מוֹצָאֹתָיו *Exortus ejus*, Mich. 5, 2. 2) *Latrinæ*, 2 Reg. 10, 27.

הוֹצָאָה f. *Idem*. Pl. הוֹצָאוֹת *Exitus*, Pſ. 68, 21. cſt. הוֹצְאוֹת Prov. 4, 23. Aff. הוֹצְאֹתָיו *Exitus ejus*, Joſ. 15, 7.

צִי (pro יֹצֵא, quod egreditur) m. *Navis*, Jeſ. 33, 21. Plur. צִיִּים & צִים *Naves*, Jeſ. 23, 13. Num. 24, 24. Aliud vid. mox.

יצה. Ar. وصي II. Præcepit, commendavit; unde etiam وصي Mandatarius, cui mandatur aliquid. Hinc

צִי m. unde Pl. צִיִּים *Legati* ſc. Romani, Dan. 11, 30. videl. C. Popilius is fuit. Al. Naves. Al. Victores.

יצב convenit cum Arab. نصب Poſuit, fixit; elevavit, erectum conſtituit, erexit. Hinc HIPH. הִצִּיב *Statuit*, *conſtituit*. Præt. הִצִּיב 1 Reg. 16, 34. Part. מַצִּיב *Statuens*, 1 Sam. 15, 12. Inf. הַצִּיב *Statuere*, 1 Sam. 13, 21. Imp. f. הַצִּיבִי *Statue*, Jer. 31, 21. Fut. יַצִּיב & יַצֵּב *Statuet*, Joſ. 6, 26. Deut. 32, 8. HOPH. הֻצַּב *Statuitur*, Nah. 2, 8. Part. מֻצָּב *Statutus*, Gen. 28, 12. NIPH. נִצַּב *Collocatus*, *poſitus fuit*; *Stetit*, *conſtitit*, *præfuit*. Præt. וְנִצַּבְתָּ & *conſiſtes*, Ex. 7, 15. Part. נִצָּב *Perſiſtens*, *firmus*, Pſ. 39, 6. Fem. נִצָּבָה & נִצֶּבֶת Zach. 11, 16. 1 Sam. 1, 26. HITHP. הִתְיַצֵּב *Stantem ſe præbuit*; *ſtitit*, *ſtatuit ſe*; *adſtitit*. Præt. pl. הִתְיַצְּבוּ *Stiterunt ſe*, 2 Chr. 11, 13. Inf. הִתְיַצֵּב *Siſtere ſe*, Job. 1, 6. Imp. הִתְיַצֵּב *Siſte te*, Ex. 8, 20. cum ה parag. הִתְיַצְּבָה (הִתְיַצֵּב a) Job. 33, 5. Fut. יִתְיַצֵּב & יִתְיַצֵּב *Conſiſtet*, Joſ. 1, 5. Prov. 22, 29. Fem. וַתֵּתַצַּב pro וַתִּתְיַצַּב & *ſtitit ſe*, Ex. 2, 4.

יַצִּיב m. CHALD. *Verus*, *firmus*; *verum*, *veritas*, *certitudo*; *verum eſt*, Dan. 2, 45. Emph. יַצִּיבָא & יַצִּיבָה Dan. 3, 24. 7, 19. מִן־יַצִּיב *Vere*, *de vero*, Dan. 2, 8.

מֻצָּב m. Part. Hoph. *Firme conſtitutus & poſitus*; *Stativa*, Jeſ. 29, 3.

מַצָּב & מַצָּב m. *Status*, *ſtatio*, Joſ. 4, 3. 1 Sam. 14, 15. *Acies ſtationaria*, *ſtatio militum*, *præſidium*, 1 Sam. 14, 1. cſt. מַצַּב 2 Sam. 23, 14. Aff. in pauſa מַצָּבֶךָ *Statio tua*, Jeſ. 22, 19.

מַצָּבָה f. *Idem*, 1 Sam. 14, 12.

מַצֵּבָה f. *Statua*, *cippus*, Gen. 28, 18. cſt. מַצֶּבֶת 2 Reg. 3, 2. Pl. מַצֵּבוֹת *Statuæ*, 1 Reg. 14, 23. cſt. מַצְּבוֹת 2 Reg. 10, 26.

מַצֶּבֶת f. *Idem*, Gen. 35, 20. it. *Statumen*, *ſtirps reſidua*. Aff. מַצַּבְתָּהּ *Stirps illius*, Jeſ. 6, 13.

מַצָּבָה f. *Præsidium, statio militum*, Zach. 9, 8.

נְצָב m. 1) *Præfectus*, 1 Reg. 22, 48. Pl. נִצָּבִים *Præfecti*, 2 Chr. 8, 10. 2) *Capulus*, v. g. cultri vel ensis, Jud. 3, 22.

יצג* (ac potius נצג, Ar. نصج Solidus, firmus fuit.) Hinc HIPH. הִצִּיג *Statuit, constituit, stitit; collocavit.* Præt. c. Af. הִצִּיגַנִי *Statuit me*, Jer. 51, 34. Part. מַצִּיג *Statuens*, Jud. 6, 37. Inf. הַצֵּג *Statuere*, Devt. 28, 56. Imp. pl. הַצִּיגוּ *Sistite*, Am. 5, 15. Fut. תַּצִּיג *Sistes*, Jud. 7, 5. HOPH. Fut. יֻצַּג *Sistitor*, Ex. 10, 24.

יצע*. Ar. وضع Posuit, collocavit. Hinc HIPH. הִצִּיעַ *Stravit, substravit, stratum posuit.* Fut. cum ה parag. אַצִּיעָה *Stratum fecero*, Ps. 139, 8. יַצִּיעַ *Sternat*, Jes. 58, 5. HOPH. Fut. יֻצַּע *Sternetur*, Jes. 14, 11. Esth. 4, 3.

יָצוּעַ m. *Stratum*. Aff. יְצוּעִי *Stratum meum*, Gen. 49, 4. Pl. cst. יְצוּעֵי *Strata*, 1 Chr. 5, 1. Aff. יְצוּעַי *Strata mea*, Ps. 63, 7.

יָצִיעַ m. *Idem, Pavimentum, solum*, 1 Reg. 6, 5.

מַצָּע m. *Stratum*, Jes. 28, 20.

I. יָצַק (Affine verbo צוק. Ar. vero convenire videtur نضخ Sparsit, fudit.) *Fudit, ef-in-per-pro-fudit.* it. *Effusus fuit, effluxit.* Præt. וְיָצַקְתָּ *& effundes*, Ex. 25, 12. Part. Pah. יָצוּק *Effusus*, Job. 29, 6. Inf. cst. צֶקֶת *Fundere*, Ex. 38, 27. Imp. יְצֹק *Funde*, Ez. 24, 3. & צַק 2 Reg. 4, 41. Pl. יִצְקוּ *Fundite*, 1 Reg. 18, 34. Fut. seq. Makkaph אֶצָּק־ *Effundam*, Jes. 44, 3. יִצֹק *Fundet*, Lev. 14, 26. וַיִּצֹק *& effudit*, 1 Reg. 22, 35. HIPH. Part. fem. מוֹצֶקֶת *Effundens*, 2 Reg. 4, 5. Fut. pl. וַיַּצִּקֻם *& effuderunt*, Jos. 7, 23. HOPH. Præt. הוּצַק *Infusa est*, Ps. 45, 3. Part. מוּצָק *Effusus*, 1 Reg. 7, 23. Fut. יוּצַק *Effundetur*, Job. 22, 16.

יָצוּק m. *Fusus*. Pl. יְצוּקִים *Fusi*, 2 Chr. 4, 3.

יְצוּקָה f. *Fusio, fusura*. Aff. יְצֻקָתוֹ *Fusio ejus*, 1 Reg. 7, 24. Pl. יְצֻקוֹת *Fusiones*, 1 Reg. 7, 30.

מוּצָק m. *Fusus*. cst. מֻצַק 1 Reg. 7, 16.

מוּצָקָה f. unde Pl. מוּצָקוֹת *Infundibula*. Zach. 4, 2.

מוּצֶקֶת f. *Fusura, fusio*. Aff. מוּצַקְתּוֹ *Fusura ejus*, 2 Chr. 4, 3.

II. יָצַק (Ar. ضاق Arctus fuit. II. Arctavit; compressit; hinc Duriorem & firmiorem reddidit rem; unde etiam ضِيقٌ Petra.)

F.

Firmus, durus fuit. Part. Pah. יָצוּק *Firmus, firmatus, folidus,* Job. 41, 15. 16. Inf. בְּצֶקֶת *Cum durefceret,* Job. 38, 38. HIPH. Fut. pl. וַיַּצִּקוּ *& firmiter locarunt,* 2 Sam. 15, 24.

יָצוּק m. Part. Pah. vid. Verbum.

מוּצָק & מֻצָק m. *Firmus, folidus,* Job. 11, 15. Sed. מוּצָק Job. 36, 16. vid. צוּק.

I. יָצַר (Ar. صار Formavit, figuravit) *Formavit, finxit.* Præt. יָצַרְתִּי *Formavi,* Jef. 43, 21. Part. Ben. יוֹצֵר vid. infra. Fut. אֶצֹּר & cum Aff. אֶצָּרְךָ *Formaffem te,* Jer. 1, 5. וַיִּיצֶר & וַיִּצֶר *& formavit,* Gen. 2, 7. 19. it. c. Aff. יְצָרוֹ *Format illud,* Jef. 44, 12. NIPH. נוֹצַר *Formatus eft,* Jef. 43, 10. PYH. Præt. pl. יֻצָּרוּ (in paufa) *Formati funt,* Pf. 139, 16. HOPH. Fut. יוּצַר *Formabitur,* Jef. 54, 17.

יֵצֶר m. *Formatum, fictum; cogitatum,* Gen. 8, 21. Aff. יִצְרֵנוּ *Formatio noftra,* Pf. 103, 14.

יוֹצֵר m. *Formator; Figulus,* Zach. 11, 13. Aff. יוֹצֶרְךָ *Formator tuus,* Jef. 43, 1. Pl. יוֹצְרִים *Figuli,* 1 Chr. 4, 23.

יְצֻרִים m. *Formatus, a, um.* Pl. c. Aff. יְצֻרַי *Membra mea,* Job. 17, 7.

צִיר (pro יְצִיר) m. *Forma, figura, imago,* Pf. 49, 15. Plur. צִירִים *Imagines,* Jef. 45, 16.

צוּר m. *Idem,* Pf. 49, 15. fec. Keri.

צוּרָה f. *Idem.* cft. צוּרַת Ez. 43, 11. Aff. צוּרָתוֹ (fec. Chethibh) *Forma ejus,* ibid. Pl. c. Aff. צוּרֹתָיו (fec. Keri) *Formæ ejus,* ibid. Ar. صُورَة Forma, imago, fpecies.

II. יָצַר (idem quod צָרַר & צָרַר) *Arctatus, anguftatus, afflictus fuit.* (Ar. ضار & ضَرَّ Afflixit, contorfit. Fut. וַיֵּצֶר *& anguftia erat ipfis,* Jud. 2, 15. Fem. תֵּצֶר *Arctaberis,* Jef. 49, 19. Plur. יֵצְרוּ *Arctabuntur,* Job. 18, 7. cf. צוּר.

יצר. Ar. olim forfan يَصَرَ, nunc أَصَرَ Propenfum reddidit. Hinc

יָצַר m. Ar. وَصَرَ & إِصْرٌ *Foedus, pactum,* Jef. 26, 3.

יָצַת *Succenfus, exuftus fuit; Flagravit, exarfit.* (Metaphorice,

phorice, uti יצת quoque 2 Reg. 22, 13. adhibetur, Ar. صتّ idem dicit, scil. Petivit aliquem malo, h. e. irritavit, provocavit aliquem; nec non ضنّ IV. Iratus fuit, succensuit.) Fut. וְיִצַּת *& exardescet*, Jes. 9, 17. Pl. יִצְּתוּ *Incendentur*, Jes. 33, 12. Fem. תִּצַּתְנָה Jer. 49, 2. NIPH. נִצַּת *Succensus est*. Præt. fem. נִצְּתָה *Succensa est*, Jer. 2, 15. (sec. Chethibh) & c. 9, 12. HIPH. הִצִּית *Accendit, incendit, succendit*, Jer. 11, 16. וְהִצַּתִּי (pro וְהִצַּתִּי) *Incendam*, Jer. 17, 27. Pl. הִצִּיתוּ *Incenderunt*, 2 Sam. 14, 31. Alia forma c. Aff. וְהוֹצִיתִיהָ *& accendam eam*, sec. Chethibh 2 Sam. 14, 30. Part. מַצִּית *Incendens*, Ez. 21, 3. Imp. pl. c. Aff. הַצִּיתוּהָ *Incendite eam*, sec. Keri 2 Sam. 14, 30. Fut. וַיַּצֵּת *& accendit*, Thr. 4, 11. Sed אֲצִיתֶנָּה Jes. 27, 4. vid. in צות.

יֶקֶב (Rad. est יקב Ar. وقب Subiit res, v. g. uvæ sub prælum. Depressus fuit in cavitate sua.) *Lacus torcularis*, 2 Reg. 6, 27. Aff. in pausa יִקְבֶךָ *Torcular tuum*, Devt. 15, 14. Pl. יְקָבִים *Torcularia*, Job. 24, 11. cst. יִקְבֵי Zach. 14, 10. Aff. יְקָבֶיךָ *Torcularia tua*, Prov. 3, 10.

קֵבָה f. Ar. قبة *Ventriculus bestiarum, ingluvies*, Devt. 18, 3.

קֳבָה f. *Inguen*. Aff. קֳבָתָהּ *Inguen ejus*, Num. 25, 8. a Rad. قاب Fodit, excavavit; unde etiam قوب Fossa.

יָקַד *Arsit, exarsit, ursit*. Ar. وقد Accensus fuit, arsit. IV. Accendit. Part. fem. יֹקֶדֶת *Ardens*, Jes. 65, 5. Fut. יֵקַד *Ardebit*, Jes. 10, 16. Fem. תִּיקַד Devt. 32, 22. HOPH. Fut. תּוּקַד *Accendetur*, Lev. 6, 6.

יְקוֹד m. *Incendium*, Jes. 30, 14. Ar. موقد Idem.

יְקוֹד m. *Ardor*, Jes. 10, 16.

מוֹקֵד m. 1) *Res ardens*, Ps. 102, 4. 2) *Ignis*. Pl. cst. מוֹקְדֵי *Ignes*, Jes. 33, 14.

מוֹקְדָה f. *Locus ignis, pyra*, Lev. 6, 2.

יְקֵדָה f. CHALD. *Combustio*. cst. יְקֵדַת Dan. 7, 11.

יָקִדְתָּא & יָקִדְתָּא f. CHALD. *Accensa, ardens*, Dan. 3, 6. 26.

יקה. Ar. وقى Paruit, obedivit. Hinc

יְקָהָה f. *Obedientia*. cst. יִקְּהַת Gen. 49, 10. Prov. 30, 17. Al. Senectus, perperam!

יָקֹט. Ar. وقط. Humi prostravit. Part. Pah. יָקוּט *cujus prostrata est (fiducia)*, Job. 8, 14. At vid. etiam קוט.

יקם idem quod קום s. قام, Surrexit, stetit. Hinc

יְקוּם m. *Substantia viva*, Gen. 7, 4.

I. יָקַע (Ar. وقع Concidit; abstitit re s. loco) *Avulsit se, recessit; avulsus, alienatus est*. Inf. קוּעַ (pro יְקוֹעַ) *Recedendo*, Ez. 23, 23. Fut. תֵּקַע *Avellatur*, Jer. 6, 8.

II. יקע (Ar. وقع Cauterio signavit.) Hinc

קַעֲקַע (pro יְקַעֲקַע) m. *Stigma*, Lev. 19, 28.

III. יקע (Ar. وقع Conscendit, adscendit v. g. arborem.) Hinc HIPH. הוֹקִיעַ *Suspendit, ligno adfixit*, qs. fecit adscendere. Praet. pl. c. Aff. הוֹקַעֲנוּם *Suspendamus eos*, 2 Sam. 21, 6. Imp. הוֹקַע *Suspende*, Num. 25, 4. Fut. c. Aff. וַיֹּקִיעֻם *& suspendit eos*, 2 Sam. 21, 9. HOPH. Part. pl. מוּקָעִים *Suspensi*, 2 Sam. 21, 13.

IV. יָקַע Ar. وقع *Contudit, obtrivit*. KAL., Fut. וַתֵּקַע *& contudit*, Gen. 32, 26.

יקף. Hinc forsan Ar. كاف Rotundus fuit; nec non كفّ Obvolvit, circumdedit. Immo convenit potius وقف Constrinxit, i. e. circumquaque ligavit; II. Armillis s. pericarpiis, وقف Wakfon dictis, ornavit virginem. HIPH. הִקִּיף *Circumdedit, circumvallavit; in orbem rediit*. Praet. pl. הִקִּיפוּ *Circumdederunt*, Job. 1, 5. Part. pl. מַקִּיפִים *Circumdantes*, 1 Reg. 7, 24. Inf. הַקִּיף & הַקֵּף *Circumeundo*, Jos. 6, 3. 11. Imp. pl. c. Aff. הַקִּיפוּהָ *Circumdate eam*, Ps. 48, 13. Fut. וַיַּקֵּף *& circumdedit*, Thr. 3, 5. Plur. תַקִּיפוּ Lev. 19, 27. non *tondebitis circumcirca* angulum capitis vestri. vid. פאה.

תְּקוּפָה f. Reversio, revolutio; vid. in קוף.

יָקַץ *Evigilavit, expergefactus est*. Ar. يقض plane Idem. Fut. וָאִיקַץ *& evigilavi*, Gen. 41, 21. יִיקַץ & יִקַץ *Evigilabit*, Gen. 28, 16. 1 Reg. 18, 27. it. יִקַץ sec. quosdam 1 Reg. 3, 15. וַיִּיקֶץ (cum ֶ ob acc. retr.) *& evigilavit*, Gen. 9, 24. Pl. יִקְצוּ *Evigilabunt*, Hab. 2, 7. HIPH. הֵקִיץ (sic tanquam a קוץ tota Conjugatio) *Evigilavit*, Ez. 7, 6. וַהֲקִיצוֹתָ *& evigilabis*, Prov. 6, 22. הֱקִיצוֹתִי *Evigilavi*, Ps. 3, 6. Imp. pl. הָקִיצוּ *Evigilate*, Joël. 1, 5. Inf. הָקִיץ *Evigilare*, Ps. 17, 15. Fut. אָקִיץ *Evigilabo*, Prov. 23, 35.

יָקַר

יָקַר *Pretiosus, rarus; dignus, honoratus fuit;* unde Lat. Carus. Ar. وقر Gravis moribus fuit. II. Reveritus fuit, honorem habuit. V. Reverenter habitus, honoratus fuit. Præt. יָקַרְתָּ *Pretiosus fuisti*, Jes. 43, 4. Fut. יִקַר, יֵיקַר & יְקַר *Pretiosus est, erit*, 1 Sam. 18, 30. Ps. 72, 14. 49, 9. HIPH. הוֹקִיר *Rarum* s. *raro aliquid fecit.* Imp. הוֹקַר *Rarum fac*, Prov. 25, 17. Fut. אוֹקִיר *Rarum faciam*, Jes. 13, 12.

יָקָר m. Ar. مُوَقَّر, *Honorabilis, pretiosus, carus, rarus*, 1 Sam. 3, 1. Pl. יְקָרִים *Pretiosi*, Thr. 4, 2.

יְקָר m. *Pretiosum, res pretiosa; it. Gloria, dignitas, honor*, Esth. 1, 20. cst. יְקַר Ps. 37, 20. Aff. יְקָרָהּ *Res pretiosa ejus*, Jer. 20, 5.

יְקָרָה f. (Adjectivum & Substantivum) *Idem*, 2 Sam. 12, 30. cst. יִקְרַת Es. 28, 16. Scil. Lapidem probationis (i. e. probatum) (lapidem) anguli pretii (i. e. pretiosum) fundamenti fundati (i. e. fundatissimi). Pl. יְקָרוֹת *Pretiositates*, Zach. 14, 6. Ar. وَقَارَة Honor, gloria.

יְקָרָה f. *Idem.* Unde Pl. c. Aff. בְּיִקְּרוֹתֶיךָ pro בִּיקָרוֹתֶיךָ *In pretiosis tuis*, Ps. 45, 10.

יְקָר m. CHALD. *Idem*, Dan. 2, 6. cst. יְקַר Dan. 4, 33. Emph. יְקָרָא *Gloria*, Dan. 2, 37. & יְקָרָה Dan. 5, 20.

יַקִּיר m. *In pretio habitus, honorabilis, gloriosus, carus*, Jer. 31, 20.

יַקִּירָא m. CHALD. *Idem*, Esr. 4, 10. Fem. יַקִּירָה Dan. 2, 11.

יָקֹשׁ vel יָקשׁ *Laqueum posuit, tetendit.* Convenire videtur cum Ar. جسّ Captavit. Præt. יָקֹשְׁתִּי *Laqueum posui*, Jer. 50, 24. Pl. יָקְשׁוּ *Laqueum posuerunt*, Ps. 141, 9. NIPH. נוֹקַשׁ *Illaqueatus, irretitus fuit.* Præt. נוֹקַשְׁתָּ *Illaqueatus es*, Prov. 6, 2. Fut. תִּוָּקֵשׁ *Illaqueeris*, Devt. 7, 25.

יָקוּשׁ m. *Laqueatus, auceps*, Hos. 9, 8.

יָקוּשׁ m. *Idem*, Prov. 6, 5. Pl. יְקוּשִׁים *Aucupes*, Jer. 5, 26.

יוֹקֵשׁ m. *Idem.* Pl. יוֹקְשִׁים *Aucupes*, Ps. 124, 7.

יוּקָשׁ m. *Irretitus.* Pl. יוּקָשִׁים *Irretiti*, Eccl. 9, 12.

מוֹקֵשׁ m. *Laqueus, tendicula*, Devt. 7, 16. Pl. מוֹקְשִׁים *Laquei*, Ps. 64, 6. cst. מֹקְשֵׁי 2 Sam. 22, 6.

מוֹקְשָׁה f. *Idem.* Pl. מוֹקְשׁוֹת *Laquei*, Ps. 141, 9.

I. יָרֵא

I. יָרֵא *Timuit, metuit, reveritus eſt;* unde etiam Lat. Vereor. Hinc forſan eſt Ar. ورع (ع pro ſ poſito) Timidus, pavidus fuit; unde etiam ورع Timens Dei, Mich. 7, 2. Cſtr. cum Acc. ל, מִן & מִלִּפְנֵי. Præt. f. יָרְאָה Jer. 3, 8. in pauſa יָרֵאָה Gen. 18, 15. וְיָרֵאתָ *& timeas*, Lev. 19, 14. Pl. יְרֵאתֶם & יְרֵאתֶם *Timuiſtis*, Num. 12, 8. Joſ. 4, 24. יָרֵאנוּ *Timemus*, Hoſ. 10, 3. Inf. cſt. יְרֹא *Timere*, Joſ. 22, 25. cum Præf. לֵרֹא pro לִירֹא 1 Sam. 18, 29. & cum ה parag. לְיִרְאָה Devt. 4, 10. Imp. יְרָא *Time*, Prov. 3, 7. Pl. יִרְאוּ (ad differentiam a יְרְאוּ Fut.) Pſ. 34, 10. Fut. אִירָא *Timebo*, Pſ. 3, 7. וַיִּירָא & וַיִּרָא *& timuit*, Gen. 28, 17. 1 Sam. 18, 12. Pl. נִירָא *Timebimus*, Pſ. 46, 3. תִּירְאוּ *Timebitis*, Num. 14, 9. in pauſa תִּירָאוּ Gen. 43, 23. יִירְאוּ & יִרְאוּ *Timebunt*, Pſ. 33, 8. 2 Reg. 17, 28. Fem. תִּירֶאןָ Ex. 1, 17. NIPH. Part. נוֹרָא *Venerandus*, Gen. 28, 17. *Terribilis*, Jeſ. 18, 2. Fem. נוֹרָאָה *Formidabilis*, Jeſ. 21, 1. Pl. נוֹרָאוֹת *Terribiles, terribilia*, Devt. 10, 21. Aff. נוֹרְאֹתֶיךָ *Terribilia tua*, Pſ. 145, 6. Fut. תִּוָּרֵא *Timearis*, Pſ. 130, 4. PIH. יֵרֵא *Metuere fecit.* Præt. pl. c. Aff. יֵרְאֻנִי *Terruerunt me*, 2 Sam. 14, 15. Part. pl. מְיָרְאִים *Terrentes*, Neh. 6, 9. Inf. c. Aff. יָרְאָם *Terrere eos*, 2 Chr. 32, 18. PYH. Part. f. מוֹרָאָה pro מְיוֹרָאָה *Formidata*, Zeph. 3, 1.

יָרֵא m. *Timens, reverens*, Gen. 32, 11. cſt. יְרֵא Gen. 22, 12. Pl. יְרֵאִים *Timentes*, 1 Sam. 23, 3. cſt. יִרְאֵי Pſ. 15, 4. Aff. יְרֵאֶיךָ *Timentes te*, Pſ. 31, 20. Fem. יְרֵאָה, cſt. יִרְאַת Prov. 31, 30.

יִרְאָה f. *Reverentia, timor Dei*, Devt. 10, 12. it. *Religio & doctrina de cultu divino.* cſt. יִרְאַת Jeſ. 7, 25. Aff. יִרְאָתִי *Timor mei*, Jer. 32, 40.

מוֹרָא m. 1) *Reverentia, timor.* 2) *Quod timetur.* 3) *Quod timendum eſt.* 4) *Quod timorem ſ. metum efficit.* Mal. 2, 5. Semel מוֹרָה Pſ. 9, 21. Aff. מוֹרָאִי *Timor mei*, Mal. 1, 6. מוֹרַאֲכֶם *Timor veſtri*, Gen. 9, 2. Pl. מוֹרָאִים *Terribilia*, Devt. 4, 34.

II. יָרָא *Repletus fuit, abundavit;* ut Ar. ورى. Hinc Part. יוֹרֶא (ad formam חוֹטֵא) *Abundans, repletus* v. g. cibo, potu &c. Prov. 11, 25.

יָרִיב m. Adverſarius; vid. ריב.

יָרַד *Deſcendit; progreſſus eſt, longius ivit.* Sic etiam Ar. ورد

ورد Ingressus fuit; descendit. it. Accessit, venit. IV. Adire fecit; adduxit. Præt. יָרַד 2 Sam. 11, 9. & רַד Jud. 19, 11. Part. יֹרֵד *Descendens*, Jud. 9, 36. Pl. יֹרְדִים *Descendentes*, ib. cft. יֹרְדֵי Jes. 14, 19. Inf. abs. יָרוֹד *Descendendo*, Gen. 43, 20. cft. יְרֹד; unde c. Aff. מִיָּרְדִי *ne descenderem*, Ps. 30, 4. it. רֵד & cum ה parag. רֵדָה Gen. 46, 3. it. רֶדֶת Ex. 34, 29. & cum Aff. רִדְתּוֹ *Descendere ejus*, ib. Imp. רֵד *Descende*, Jer. 22, 1. cum ה parag. רְדָה & in pausa רֵדָה Gen. 45, 9. 2 Reg. 1, 9. Pl. רְדוּ *Descendite*, Gen. 42, 2. Fut. אֵרֵד *Descendam*, Gen. 37, 35. cum ה parag. אֵרְדָה Gen. 18, 21. יֵרֵד & יֵרֶד *Descendet*, Gen. 42, 38. Ps. 18, 10. HIPH. הוֹרִיד *Descendere fecit; demisit, dejecit, detrusit, deturbavit, deposuit; extulit, deportavit.* Præt. c. Aff. הוֹרִדְתָּנוּ pro הוֹרַדְתָּנוּ *Descendere fecisti nos*, Jos. 2, 18. Part. מוֹרִיד *Deducens*, 1 Sam. 2, 6. Inf. הוֹרִיד *Deducere*, Gen. 37, 25. Imp. הוֹרֵד *Dejice*, Ex. 33, 5. & הוֹרִיד, unde cum Aff. הוֹרִידֵמוֹ *Dejice eos*, Ps. 59, 12. Fut. אוֹרִיד *Dejiciam*, Jes. 10, 13. וַיֹּרֶד *& deduxit*, 1 Reg. 6, 32. HOPH. הוּרַד *Deductus, dejectus fuit*, Gen. 39, 1. Fut. תּוּרָד *Dejicieris*, Jes. 14, 15.

מוֹרָד m. *Descensus, declivitas*, 1 Reg. 7, 29. cft. מוֹרַד Jos. 10, 11.

יָרָה generaliter Sparsit, promsit v. g. sortem, lapidem, sagittam, pluviam, verba s. doctrinam; hinc *Jecit, projecit, dejecit, præcipitavit; jaculatus est, jaculis petiit s. confecit;* it. *Collocavit, constituit* i. e. jecit v. g. cippum, lapidem angularem. Idem significat Æthiop. *Warawa*, Jecit, projecit, Ps. 16, 6. Act. 22, 23. Præt. יָרָה Ex. 15, 4. Part. יוֹרֶה *Jaculans*, Prov. 26, 18. Pl. יוֹרִים *Jaculantes*, 1 Chr. 10, 3. Inf. abs. יָרֹה *Jaculando*, Ex. 19, 13. cft. יְרוֹא (ה mutato in א) & יְרוֹת *Jaculari*, 2 Chr. 26, 15. Ps. 11, 2. Imp. יְרֵה *Jaculare*, 2 Reg. 13, 17. Fut. pl. נִירָה *Jaculabimur*; unde c. Aff. וַנִּירָם *& jaculis confiximus eos*, Num. 21, 30. It. *Penetravit*, qs. jaculi instar, quod corpus subit; hinc *Humectavit, rigavit, perfudit*; (unde etiam Ar. وري Affecit in interiori parte.) Part. יוֹרֶה *Rigans*, Hos. 6, 3. NIPH. נִירָה *Jaculis petitus s. confectus est*. Fut. יִיָּרֶה *Jaculis conficiatur*, Ex. 19, 13. HIPH. הוֹרָה 1) *Jecit, jaculatus est*. Præt. cum Aff. הוֹרַנִי *Jaculatus est me*, Job. 30, 19. Part. מוֹרֶה *Jaculans*, 1 Sam. 20,

20, 37. Pl. מורים *Jaculantes*, 1 Sam. 31, 3. & מוראים 2 Sam. 11, 24. Fut. אורה *Jaculabor*, 2 Sam. 20, 20. יורה *Jaculabitur*, 2 Reg. 19, 32. apoc. ויור *& jaculatus est*, 2 Reg. 13, 17. Pl. ויורו *& jaculati sunt*, 2 Chr. 35, 23. it. ויראו 2 Sam. 11, 24. It. *Penetravit, rigavit, depluit.* Fut. יורא pro יורה (qf. ab Ar. ورى Repletus fuit) *Pluet*, f. *humectabit se*, Prov. 11, 25. 2) *Ostendit, monstravit*, i. e. promsit (non fecus atque Ar. ورى in IV. Oftendit.) Part. מורה *Monstrans* (digitis fuis), Prov. 6, 13. Fut. יורה *Monstret*, Hof. 10, 12. Hinc 3) *Docuit, instituit, erudivit.* Præt. הוריתי & הורתי *Docui*, Ex. 4, 15. Prov. 4, 11. Part. מורה *Docens, doctor*, 2 Reg. 17, 28. Pl. מורים, unde c. Aff. מורי *Doctores mei*, Prov. 5, 13. Inf. הורות *Erudire*, Gen 46, 28. Imp. c. Aff. הורני *Doce me*, Pf. 27, 11. Fut. אורה *Docebo*, Job. 27, 11. c. Aff. ואורך *& docebo te*, Pf. 32, 8.

יורה m. *Pluvia tempestiva* f. *prima*, i. e. auctumnalis, Septembri fere aut Octobri rigare in Palæstina fementem folita, Devt. 11, 14. Jer. 5, 24. LXX. יורה ומלקוש ὑετὸς πρώϊμος καὶ ὄψιμος, pluvia prima & ferotina, i. e. Februario f. Martio fruges perfundens ac pleniores reddens. Eft autem יורה Pluvia, Nomen participiale Kal a ירה, i. e. penetrans, humectans, rigans; conveniens cum אורה Pluvia, quod vide poft אור.

מורה m. *Idem.* גשם מורה ומלקוש Pluviam primam & ferotinam, Joël. 2, 23. Sed: Quia dat vobis את־המורה לצדקה Doctorem iftum ad juftitiam, ibid. Vid. fequens.

מורה m. Part. HIPH. *Doctor* f. *ductor*, qf. monftrator viæ. Joël. 2, 23. videl. *Dat vobis doctorem* f. *ductorem istum* (fcil. Meffiam) *ad justitiam*. Pl. מורים *Doctores*. Aff. מוריך *Doctores tui*, Jef. 30, 20. Aliud מורים Jaculatores, fagittarii, vid. in Rad. ירה

מורה f. (pro מירה & hoc pro מִיְרָה, a Rad. יָרַר f. ورّ, unde ورّ Exacuit) *Novacula*, i. e. exacuta, Jud. 13, 5. 16, 17.

תורה f. *Doctrina, institutio*, Prov. 6, 23. fpec. *Lex mosaica*; it. *Ordo, ratio*, 2 Sam. 7, 19. cft. תורת Pf. 1, 2. Aff. תורתי *Lex mea*, Pf. 78, 1. Pl. תורות *Leges*, Jef. 24, 5. Aff. תורותך *Leges tuæ*, Jer. 32, 23. fec. Chethibh.

ירח.

ירח. Ar. ورخ Tempora notavit. Hinc

יָרֵחַ m. *Luna*, qſ. tempora notans, Pſ. 72, 5. 7. Aff. יְרֵחֵךְ *Luna tua*, Jeſ. 60, 20.

יֶרַח m. *Menſis*, i. e. tempus a luna circumſcriptum, 2 Reg. 15, 13. Pl. יְרָחִים *Menſes*, Devt. 33, 14. cſt. יַרְחֵי Job. 7, 3.

יְרַח m. Chald. *Idem*, Eſr. 6, 15. Pl. יַרְחִין *Menſes*, Dan. 4, 26.

ירט *Præceps ruit* ſc. ad interitum ſ. exitium, Num. 22, 32. it. *Præcipitem dedit*. Fut. יִרְטֵנִי *Præcipitabit me*, Job. 16, 11. Ar. II. ورّط Conjecit, præcipitem dedit in exitium; unde ورطة Præcipitium, exitium. Al. Intricatus; impeditus fuit. Al. Occluſus fuit.

יָרֵךְ (cujus Rad. eſſe videtur ورك aut ejus ſimile, Æquabili & rubicunda carne coaluit; atque unde derivatur ورك Recubuit in coxa.) f. *Femur*, Gen. 32, 32. it. *Latus*, Ex. 40, 24. Aff. יְרֵכָה *Femur ejus*, Num. 5, 27. Dual. יְרֵכַיִם *Femora*, Ex. 28, 42. Aff. יְרֵכַיִךְ *Femora tua*, Cant. 7, 2.

יֶרֶךְ f. *Idem*, Gen. 24, 9. Ex. 40, 24.

יַרְכָה f. *Latus*. Aff. יַרְכָתוֹ *Latus ejus*, Gen. 49, 13. Dual. יַרְכָתַיִם *Utrumque latus*, Ex. 26, 23. Ez. 46, 19. cſt. יַרְכְּתֵי Ex. 26, 22. & יַרְכוֹתֵי (qſ. a יַרְכוֹתַיִם) 1 Reg. 6, 16. ſec. Chethibh.

יַרְכָה f. Chald. *Idem*. Pl. c. Aff. יַרְכָתֵהּ *Latera ejus*, Dan. 2, 32.

מוֹרֶךְ vid. רכך.

I. יָרַע (perinde ut Ar. ورع & يرع) *Timidus, pavidus fuit.* Præt. f. יָרְעָה Jeſ. 15, 4. Sed יֵרַע Job. 20, 26. eſt pro יִרְעָה a רָעָה Conſumſit.

יְרִיעָה f. *Aulæum, velum, cortina*, Ex. 26, 2. Pl. יְרִיעוֹת *Aulæa*, Hab. 3, 7. Aff. יְרִיעוֹתֵיהֶם *Vela eorum*, Jer. 49, 29. Videtur eſſe a ورع II. Repreſſit; qſ. quod introſpectionem prohibet.

II. יָרַע *Malus fuit* ſ. *viſus eſt*; *male ſe habuit*. Cui convenit cum רָעַע Malus fuit; quod vid. ſ. l. Fut. יֵרַע *Malus erit*, 2 Sam. 20, 6. *male ſe habet*, 1 Sam. 1, 8. *malum viſum eſt*, Gen. 21, 11. Pl. יֵרְעוּ *male ſe habebunt*, Neh. 2, 3.

I. יָרַק

I. יָרַק *Spuit, exspuit, inspuit; effudit.* Syr. ܪܩ Idem, Marc. 8, 23. Conven. etiam fere Ar. رق Tenuiter se diffudit, v. g. aqua. Præt., & Inf. יָרֹק יָרַק *Spuendo spuit*, Num. 12, 14. Vid. רקק.

II. ירק Ar. ورق fuat Germinavit; unde etiam ورق Folium. Hinc

יֶרֶק m. *Virens*; it. *Olus*, Devt. 11, 10. cft. יָרָק 2 Reg. 19, 26.

יָרֹק m. *Idem*, Job. 39, 8.

יָרָק m. *Idem*, Gen. 1, 30.

יֵרָקוֹן m. 1) *Uredo, rubigo.* Segetum morbus, quo ob nimium humorem flavescunt, 1 Reg. 8, 37. 2) *Pallor*, Jer. 30, 6.

יְרַקְרַק m. *Flavus*, χλωρός, Grüngelb, Lev. 13, 49.

יְרַקְרֶקֶת f. Pl. יְרַקְרַקּוֹת *Flavæ, subvirides*, Lev. 14, 37.

I. יָרַשׁ & יָרֵשׁ *Possedit, hereditavit, occupavit.* Ar. ورث Hereditate accepit, possedit. Præt. יָרַשׁ Jer. 49, 2. יָרַשְׁתָּ *Occupasti*, 1 Reg. 21, 19. c. Aff. וִירִשְׁתָּהּ *& possidebis eam*, Devt. 30, 5. Pl. יָרְשׁוּ *Possederunt*, Devt. 3, 20. c. Aff. וִירֵשׁוּהָ *& possidebunt eam*, Pf. 69, 36. וִירִשְׁתֶּם *& possideatis*, Devt. 4, 1. Part. יוֹרֵשׁ *Possidens, heres*, Gen. 15, 3. Inf. רֶשֶׁת *Occupare*, Lev. 20, 24. Aff. רִשְׁתָּהּ *Occupare eam*, Gen. 15, 7. Imp. יְרַשׁ *Occupa*; unde cum ה parag. in pausa יְרָשָׁה Devt. 33, 23. it. רֵשׁ & רַשׁ, in pausa רָשׁ Devt. 1, 21. 2, 24. Pl. רְשׁוּ *Occupate*, Devt. 1, 8. Fut. יִירַשׁ & יִרַשׁ *Possidebit*, Gen. 21, 10. 22, 17. Pl. תִּירְשׁוּ *Occupabitis*, Lev. 20, 24. PIH. יֵרֵשׁ *Jure hereditario possedit.* Inf. c. Aff. יָרְשֵׁנוּ *Occupare nos*, Jud. 14, 15. Fut. יְיָרֵשׁ *Occupabit*, Devt. 28, 42. HIPH. הוֹרִישׁ *Possidere fecit, possidendum dedit, heredem constituit.* Præt. cum Aff. הוֹרַשְׁתָּנוּ *Possidere nos fecisti*, 2 Chr. 20, 11. Fut. c. Aff. יוֹרִישְׁךָ *Possidere faciet te*, Jud. 11, 24.

יְרֵשָׁה f. *Possessio, hereditas*, Num. 24, 18.

יְרֻשָּׁה f. *Idem*, Devt. 2, 5. cft. יְרֻשַּׁת Pf. 61, 6 Aff. יְרֻשָּׁתוֹ *Hereditas ejus*, Devt. 2, 12.

מוֹרָשׁ m. *Idem.* cft. מוֹרַשׁ Jes. 14, 23. Pl. cft. מוֹרָשֵׁי *Possessiones*, Job. 17, 11. Aff. מוֹרָשֵׁיהֶם *Possessiones suas*, Obad. v. 17.

מוֹרָשָׁה & מוֹרֶשֶׁת f. *Idem*, Ex. 6, 8. Mich. 1, 14.

רֶשֶׁת f. *Rete*, Pf. 57, 7. qſ. quo quid acquiritur. Aff. רִשְׁתּוֹ *Rete illius*, Pf. 35, 8.

II. ירש. Ar. ورش Concupivit, deſideravit. Hinc per Meton. conſeq. (non ſecus atque אֶבְיוֹן Egenus, ab אָבָה Voluit) NIPH. נוֹרַשׁ *Pauper factus eſt* ſ. *evaſit*. Fut. אִוָּרֵשׁ *Pauper fiam*, Prov. 30, 9. HIPH. הוֹרִישׁ *Pauperem fecit, depauperavit*; it. *Expulit poſſeſſione*. Præt. הוֹרִישׁ Jud. 11, 24. Part. מוֹרִישׁ *Qui pauperem facit*, 1 Sam. 2, 7. *Expellens*, Devt. 18, 12. Inf. הוֹרִישׁ, הוֹרֵשׁ & הוֹרִשׁ *Expellere*, Devt. 4, 38. Jud. 1, 28. Joſ. 3, 10. Fut. יוֹרִישׁ *Expellet*, Joſ. 3, 10.

רִישׁ f. רֵישׁ m. Paupertas; vide in רוש.

תִּירוֹשׁ m. *Muſtum*, qſ. concupitum, Devt. 33, 28. Aff. תִּירוֹשִׁי *Muſtum meum*, Jud. 9, 13. Syr. ܬܝܪܘܫܐ Ar. مسطار Idem.

יָשַׁב *Sedit, conſedit, reſedit; caſtra poſuit; habitavit; in ſtatione fuit; incoluit.* Syr. ܝܬܒ Idem; nec non Ar. وثب Firmiter confedit aliquo loco. Præt. יָשַׁב Gen. 13, 12. Part. יוֹשֵׁב *Habitans*, Jeſ. 33, 24. cum י parag. יוֹשְׁבִי Pf. 123, 1. Fem. יוֹשֶׁבֶת Nah. 3, 8. & יוֹשֶׁבֶת Lev. 15, 23. it. יוֹשַׁבְתִּי pro יוֹשֶׁבֶת Jer. 22, 23. Inf. יְשׁוֹב *Sedendo*, 1 Sam. 20, 5. & שׁוּב Jer. 42, 10. it. שֶׁבֶת Devt. 1, 6. Imp. שֵׁב *Sede*, Pf. 110, 1. cum ה parag. שְׁבָה Gen. 27, 19. Fem. שְׁבִי Gen. 38, 11. Fut. אֵשֵׁב *Sedebo*, Jud. 6, 18. cum ה parag. אֵשְׁבָה 1 Sam. 27, 5. in pauſa אֵשֵׁבָה Jeſ. 49, 20. Plur. f. תֵּישַׁבְנָה *Permanebunt*, Ez. 35, 9. ſec. Chethibh. NIPH. נוֹשַׁב *Inhabitatus fuit*. Præt. f. in pauſa נוֹשָׁבָה *Habitata eſt*, Jer. 6, 8. Pl. וְנוֹשְׁבוּ *& inhabitabuntur*, Ez. 36, 10. Part. f. נוֹשֶׁבֶת *Habitata*, Ex. 16, 35. Pl. נוֹשָׁבוֹת *Habitatæ*, Ez. 12, 20. PIH. יִשֵּׁב *Collocavit*. Præt. pl. וְיִשְּׁבוּ *& collocabunt*, Ez. 25, 4. HIPH. הוֹשִׁיב *Sedere, reſidere, habitare fecit; ſtatuit; collocavit*. Præt. cum Aff. וְהוֹשַׁבְתִּים *& collocabo eos*, Hoſ. 11, 11. pro eo הוֹשְׁבוֹתִים Zach. 10, 6. Part. מוֹשִׁיב *Collocans*, Pf. 68, 7. cum י parag. מוֹשִׁיבִי Pf. 113, 9. Inf. הוֹשִׁיב *Collocare*, 1 Sam. 2, 8. cum י parag. הוֹשִׁיבִי Pf. 113, 8. Imp. הוֹשֵׁב *Colloca*, Gen. 47, 6. Pl. הוֹשִׁיבוּ *Collocate*, 1 Reg. 21, 9. Fut. c. Aff. תּוֹשִׁיבֵנִי *Collocabis me*, Pf. 4, 9. וַיּוֹשִׁיבֵנִי *& collocavit me*, 1 Reg. 2, 24. וַיּוֹשֵׁב *& collocavit*, Gen. 47, 11. Pl. וַנּוֹשֶׁב (retr. acc.) *& collocavimus* i. e. duximus, Eſr. 10, 2.

HOPH.

HOPH. הוּשַׁב *Habitator factus est.* Praet. pl. וְהוּשַׁבְתֶּם *& habitatores efficiamini*, Jes. 5, 8. Fut. תּוּשַׁב *Habitabitur*, Jes. 44, 26.

שִׁיבָה (pro יְשִׁבָה) f. *Sessio, residentia.* Aff. שִׁיבָתוֹ *Sessio ejus*, 2 Sam. 19, 33.

שׁוּבָה (pro יְשׁוּבָה) f. *Residentia, mansio, quies*, Jes. 30, 15.

שֶׁבֶת f. *Sessio*, Gen. 16, 3. Aff. שִׁבְתִּי *Sessio mea*, 2 Sam. 15, 8.

מוֹשָׁב m. *Habitatio, sedes*, Ps. 107, 4. cst. מוֹשַׁב Ps. 1, 1. Aff. מוֹשָׁבוֹ *Sedes ejus*, 2 Sam. 20, 25. Pl. cst. מוֹשְׁבֵי *Habitationes*, Ez. 34, 13.

מוֹשָׁבָה f. *Idem.* Pl. c. Aff. מוֹשְׁבוֹתָם *Habitationes eorum*, Gen. 36, 43.

תּוֹשָׁב m. *Incola, advena, inquilinus*, Ps. 39, 13. cst. תּוֹשַׁב Lev. 22, 10. Aff. תּוֹשָׁבְךָ *Inquilinus tuus*, Lev. 25, 6. Pl. תּוֹשָׁבִים *Incolae*, 1 Chr. 29, 15. cst. תּוֹשָׁבֵי 1 Reg. 17, 1.

שַׁבְּלוּל m. *Limax*, i. e. יֹשֵׁב בְּלוּל habitat in cochlea, Ps. 58, 9.

ישה. Hinc יֵשׁ Ar. أيس Est, existit. I. *Usurpatur nominaliter*: *Quod est*, LXX. ὕπαρξις, Verum bonum, Prov. 8, 21. II. Verbaliter: *Est, existit*, Prov. 11, 24. Oppos. אַיִן. Cum Aff. יֶשְׁךָ *Es tu*, Gen. 24, 42. & יֶשְׁךָ Jud. 6, 36. יֶשְׁנוֹ *Est ille*, Devt. 29, 14. יֶשְׁכֶם *Estis vos*, Gen. 24, 49. Legitur etiam אִשׁ Mich. 6, 10. & אִישׁ Prov. 18, 24.

תּוּשִׁיָּה f. *Opus*, Germ. That, ab Ar. وشي Opere confecit rem. Opponitur ei, quod versatur in sola cogitatione vel opinione, Job. 5, 12. Legitur etiam תֻּשִׁיָּה Job. 30, 22. Al. Medicina; Solatium; Auxilium.

ישח. Affine verbis שׁוּחַ & שָׁחָה. Unde

יֶשַׁח m. *Corruptio, purulentia.* Aff. יֶשְׁחֲךָ *Corruptio tua*, Mich. 6, 14. Ar. وسخ Purulentum fuit v. g. vulnus. Al. Humiliatio; male!

ישט. Ar. وسط In medio v. g. hominum fuit, sedit, penetravit in medium. II. In medium protulit. Hinc HIPH. Fut. יוֹשִׁיט *Extendet, protendet*, Esth. 4, 11. וַיּוֹשֶׁט *& extendit*, c. 5, 2.

I. יָשַׁם (affine verbis שָׁמַם & אָשַׁם) *Desolatus, vastus, devastatus fuit.* Convenire videtur Ar. وسم Stigma inussit; unde Hebr. יָשַׁם qs. ferro & igne devastare. Fut. f. תֵּשַׁם *Desoletur*,

Ez. 19, 7. Gen. 47, 19. Plur. תִּישַׁמְנָה *Desolabuntur*, Ez. 6, 6. HIPH. Fut. יַשִּׁים pro יַשִּׁים *Desolaverit*, Jer. 49, 20.

יְשִׁימוֹן m. *Solitudo*, Ps. 68, 8.

יְשִׁימָה f. unde Pl. יְשִׁימוֹת *Desolationes*, Num. 33, 49. Ps. 55, 16. sec. Chethibh.

II. שֵׁם m. (pro יֵשֶׁם ab Ar. وسم IV. Notavit) *Nomen*, Gen. 6, 4. Aff. שְׁמִי *Nomen meum*, Gen. 48, 16. שִׁמְךָ *Nomen tuum*, Gen. 17, 5. in pausa שְׁמֶךָ Gen. 12, 2. Pl. f. שֵׁמוֹת *Nomina*, Gen. 2, 20. cst. שְׁמוֹת Ex. 1, 1. Aff. שְׁמוֹתָן *Nomina earum*, Ez. 23, 4.

שׁוּם & שֵׁם m. CHALD. *Idem*, Esr. 5, 1. Cum Aff. per (:) ut שְׁמֵהּ *Nomen ejus*, Dan. 4, 16. Pl. שְׁמָהָת *Nomina*, Esr. 5, 4. Aff. שְׁמָהָתְהֹם *Nomina illorum*, ib. v. 10.

יָשַׂם (conven. cum שׂוּם Ar. سلم Stabilivit) *Posuit*. Fut. cum ה parag. וָאִישְׂמָה *& posui*, sec. Chethibh Jud. 12, 3. וַיִּשֶׂם *& posuit*, Gen. 50, 26. HOPH. Fut. וַיּוּשַׂם *& appositum est*, sec. Keri Gen. 24, 33.

I. יָשֵׁן *Dormivit, obdormivit*. Ar. وسن Id. Præt. יָשַׁנְתִּי *Dormivi*, Job. 3, 12. Inf. constr. יְשׁוֹן *Dormire*, Eccl. 5, 11. Fut. אִישַׁן *Dormiam*, Ps. 4, 9. cum ה parag. in pausa אִישָׁנָה Ps. 3, 6. יִישַׁן *Dormiet*, Ps. 121, 4. Pl. יִשְׁנוּ *Dormient*, Prov. 4, 16. PIH. יִשֵּׁן *Dormire fecit*. Fut. c. Aff. וַתְּיַשְּׁנֵהוּ *& dormire fecit eum*, Jud. 16, 19.

יָשֵׁן m. *Dormiens*, 1 Sam. 26, 7. Pl. יְשֵׁנִים *Dormientes*, ib. v. 12. cst. יְשֵׁנֵי Dan. 12, 2. Fem. יְשֵׁנָה Cant. 5, 2.

שֵׁנָה f. *Somnus*, Prov. 6, 4. Semel שֵׁנָא Ps. 127, 2. cst. שְׁנַת Esth. 6, 1. Aff. שְׁנָתוֹ *Somnus ejus*, Gen. 28, 16. Pl. שֵׁנוֹת *Somni*, Prov. 6, 10.

שִׁנְתָּא f. CHALD. *Idem*. Aff. שִׁנְתֵּהּ *Somnus ejus*, Dan. 6, 19.

שְׁנַת f. pro שְׁנַאת *Idem*, Ps. 132, 4.

II. ישן ab Ar. وسن Longa facie fuit. Mutavit de statu. IV. Annosus, provecta aetate fuit. Hinc NIPH. נוֹשַׁן *Veteravit, inveteravit*. Præt. pl. וְנוֹשַׁנְתֶּם *& inveterascetis*, Devt. 4, 25. Part. נוֹשָׁן *Inveteratum*, Lev. 26, 10. Fem. נוֹשֶׁנֶת Lev. 13, 11.

יָשָׁן

יָשָׁן m. *Vetus*, Lev. 25, 22. Pl. יְשָׁנִים *Veteres*, Cant. 7, 14. Fem. יְשָׁנָה Neh. 3, 6.

ישׁע *Salvus fuit*; ſed in Kal inuſitatum eſt. Ar. وسع Amplus fuit; polluit opibus. IV. Poteſtatem ei fecit; amplas opes dedit. NIPH. נוֹשַׁע *Servatus fuit*, Devt. 33, 29. Pl. נוֹשָׁעְנוּ *Servati ſumus*, Jer. 8, 20. Part. נוֹשָׁע *Servatus*, Pſ. 33, 16. Imp. plur. הִוָּשְׁעוּ *Servamini*, Jeſ. 45, 22. Fut. אִוָּשֵׁעַ *Servabor*, Jer. 17, 14. cum ה parag. in pauſa אִוָּשֵׁעָה Pſ. 119, 117. יִוָּשֵׁעַ *Servabitur*, Jer. 30, 7. Fem. תִּוָּשַׁע Jer. 23, 6. HIPH. הוֹשִׁיעַ & הוֹשִׁעַ *Servavit, ſalvavit, ſaluti fuit, opem tulit*, Pſ. 20, 7. 1 Sam. 25, 26. Part. מוֹשִׁיעַ *Servans*, Devt. 22, 27. Inf. הוֹשִׁיעַ *Servare*, 2 Sam. 10, 11. Jer. 11, 12. Imp. הוֹשַׁע *Serva*, Pſ. 86, 2. & cum ה parag. הוֹשִׁיעָה 2 Sam. 14, 4. & cum Aff. הוֹשִׁיעֵנִי *Serva me*, Pſ. 3, 8. Fut. יוֹשִׁיעַ & יְהוֹשִׁיעַ *Servabit*, Pſ. 34, 19. 1 Sam. 17, 47. it. יוֹשַׁע & יוֹשִׁעַ Job. 22, 29. Prov. 20, 22. unde cum Aff. יוֹשִׁעֲכֶם *Servabit vos*, Jeſ. 35, 4. Fem. תּוֹשִׁיעַ & תּוֹשַׁע Job. 40, 14. Jeſ. 59, 16.

יֵשַׁע & יֶשַׁע m. *Salus*, Pſ. 12, 6. 132, 16. Aff. יִשְׁעֲךָ & יֶשְׁעֲךָ *Salus tua*, Pſ. 85, 8. in pauſa יִשְׁעֶךָ Pſ. 18, 36. Fem. יִשְׁעֵךְ Jeſ. 62, 11.

יְשׁוּעָה f. *Idem*, Pſ. 119, 155. Cum ה parag. invertente ה fem. in ת, יְשׁוּעָתָה & יְשׁוּעָתָה Pſ. 3, 3. 80, 3. cſt. יְשׁוּעַת Pſ. 98, 3. Aff. יְשׁוּעָתוֹ *Salus ejus*, Pſ. 96, 2. Pl. יְשׁוּעוֹת & יְשֻׁעוֹת *Liberationes*, 2 Sam. 22, 51. Pſ. 53, 7.

מוֹשָׁעָה f. unde Pl. מוֹשָׁעוֹת *Salvationes*, Pſ. 68, 21.

שׁוּעַ vid. in שׁ.

תְּשׁוּעָה f. *Salus*, vid. in שׁוע.

ישׁף ab Ar. شفّ Transparuit; pellucidus fuit; unde etiam مشفّ Idem, quod

יָשְׁפֵה m. Ar. quoque يشف *Jaſponyx*, i. e. cujus albæ ſplendidæque maculæ transparent; vid. Plinii H. N. l. 37. c. 9. Occurrit Ex. 28, 20. c. 39, 13. Ez. 28, 13.

ישׁר *Rectum fuit*, *viſum fuit*, *fecit*; *recta contendit*, *progreſſus fuit*; it. *Facilis fuit*, ut Hab. 2, 4. Ar. يسر Lenis ac facilis, obſequioſus fuit homo; it. Facilis fuit res. Ad dexteram

Digitized by Google

accidere fecit. Præt. יָשַׁר 1 Chr. 13, 4. Fut. יִשַׁר & יִשַׁר *Rectum erit*, Num. 23, 27. 2 Sam. 17, 4. cum Aff. יְשָׁרֵהוּ *Diriget illud*, Job. 37, 3. Pl. f. יִשַׁרְנָה pro יִשַׁרְנָה *Recta ferentur*, 1 Sam. 6, 12. PIH. יִשֵּׁר *Rectum fecit*, *direxit*, *aequavit*, *complanavit*; *recta ivit*, *deduxit*. Præt. יִשַּׁרְתִּי *Rectum feci*, Pf. 119, 128. Part. pl. מְיַשְּׁרִים *Rectificantes*, Prov. 9, 15. Imp. pl. יַשְּׁרוּ *Rectificate*, Jef. 40, 3. Fut. אֲיַשֵּׁר *Rectificabo*, Jef. 45, 2. יְיַשֵּׁר *Diriget*, Prov. 3, 6. c. Aff. וַיְיַשְּׁרֵם vel וַיְשַּׁרֵם *& direxit eas*, 2 Chr. 32, 30. PYH. יֻשַּׁר *Recte aptatum fuit*. Part. מְיֻשָּׁר *Recte aptatum*, 1 Reg. 6, 35. HIPH. Imp. הוֹשַׁר f. הַיְשַׁר *Dirige*, Pf. 5, 9. Fut. pl. יַיְשִׁרוּ *Recta intendant*, Prov. 4, 25.

יָשָׁר m. *Rectus*, *gratus*; *rectum*, *aequum*; *rectitudo*, Pf. 111, 8. cfr. יָשָׁר Prov. 20, 27. Pl. יְשָׁרִים *Recti*, *recta*, Pf. 112, 2. *Plana*, Dan. 11, 17. cfr. יִשְׁרֵי Pf. 7, 11. Fem. יְשָׁרָה Ez. 1, 7. cfr. יִשְׁרַת 1 Reg. 3, 6. Pl. יְשָׁרוֹת *Rectae*, Ez. 1, 23.

יֹשֶׁר m. *Rectitudo*, *aequitas*, *justitia*, Job. 6, 25. Aff. יָשְׁרוֹ *Rectitudo sua*, Job. 33, 23.

שׁוּר pro יְשׁוּר m. *Murus*; a rectitudine dictus, Pf. 18, 30. Pl. f. שׁוּרוֹת, c. Aff. שׁוּרֹתָם *Muri eorum*, Job. 24, 11. Ar. سُور Id.

שׁוּרִין m. pl. CHALD. *Muri*. Emph. שׁוּרַיָּא & שׁוּרַיָּה Efr. 4, 13. 16. It. אֻשַּׁרְנָא Efr. 5, 3. nifi potius referendum eft hoc ad אשר.

שׁוּרָה f. *Idem*. Pl. c. Aff. שָׁרוֹתֶיהָ *Muri ejus*, Jer. 5, 10.

יְשֻׁרוּן m. *Rectus*, aut Diminutive *Rectulus*; Synonym. Ifraëlis, Devt. 32, 15. 33, 5. 26. Jef. 44, 2. cfr. Gen. 25, 27. Joh. 1, 47.

מִישׁוֹר m. *Rectitudo*, *rectum*. Pl. מֵישָׁרִים & מֵשָׁרִים *Rectitudines*, 1 Chr. 29, 17. Prov. 1, 3.

מִישׁוֹר m. *Idem*, Pf. 143, 10. it. *Planities*, Devt. 3, 10.

ישש Radix obfoleta, unde videtur effe Ar. ساس Expertus fuit. It. Rexit, adminiftravit. Hinc

יָשֵׁשׁ & יָשִׁישׁ m. *Senior*, qf. expertus. It. *Rector familiae*, 2 Chr. 36, 17. Job. 15, 10. Pl. יְשִׁישִׁים *Senes*, Job. 29, 8. LXX. παλαιός, πρεσβύτης, πρεσβύτερος. Chald. קַשִּׁישׁ. Ar. item قسيس Presbyter. Huc referuntur etiam a nonnullis

שַׁיִשׁ m. *Marmor*; nec non שׁוֹשַׁן m. *Lilium candidum*. Sed vide שיש & שש.

יַת Chald. Articulus Accusativi casus, Hebraice אֵת. Aff. יַתְהוֹן Illos, Dan. 3, 12.

יְתִב Chald. Hebr. יָשַׁב Sedit, mansit, habitavit. Præt. יְתִב Dan. 7, 9. 26. Part. pl. יָתְבִין Habitantes, Esr. 4, 17. Aph. הוֹתֵב Collocavit, Esr. 4, 10.

יתד. Ar. وتد Firmiter impegit. Hinc

יָתֵד m. Ar. وتد & وتد 1) Palus, paxillus, Jes. 22, 23. it. Sedes, habitatio, tugurium, Esr. 9, 8. it. Pala, vomer, Devt. 23, 14. cst. יְתַד Jud. 4, 21. Pl. f. יְתֵדוֹת Pali, Ex. 38, 20. cst. יִתְדוֹת Ex. 27, 19. Aff. יְתֵדֹתָיו Paxilli ejus, Ex. 27, 19. 2) Castra palis munita, Zach. 10, 4. non secus atque Ar. وتيد.

יתח. Ar. وتخ Percussit. Hinc

תּוֹתָח m. Ar. ميتخة Fustis, Job. 41, 21. ubi תּוֹתָח in pausa.

יתם. Ar. يتم & يتم Parentibus destitutus, solitarius s. unicus fuit. Hinc.

יָתוֹם m. Pupillus, orphanus, Devt. 10, 18. Pl. יְתוֹמִים Pupilli, Ex. 22, 23.

יתן. Ar. وتن Perennis fuit. Hinc אֵיתָן quod vide in א.

I. יָתַר Excellens, eximius, amplus, it. amplius fuit. Ar. وتر propr. Fecit & adhuc fecit; Fuit & amplius fuit; hinc Discretam effecit rem; separatim, unum post alterum fecit. Part. יוֹתֵר Eximium, amplius, magis, nimis, Eccl. 2, 15. יוֹתֵר מִן Magis quam, Esth. 6, 6. It. Residuum, 1 Sam. 15, 15. NIPH. נוֹתַר Superfuit; reliquus, relictus fuit, Jos. 11, 11. Part. נוֹתָר Relictum, Ex. 29, 34. Fut. וָאִוָּתֵר & reliquus factus sum, 1 Reg. 19, 10. HIPH. הוֹתִיר Reliquit, reliquum esse fecit; abundavit, abundantem fecit, Jes. 1, 9. Inf. הוֹתִיר Relinquere, Jer. 44, 7. & הוֹתֵר Ex. 36, 7. Imp. הוֹתֵר Reliquum fac, Ps. 79, 11. Fut. תּוֹתַר Abundabis, Gen. 49, 4. יוֹתִיר & יוֹתֵר Relinquet, Devt. 28, 54. Ex. 16, 19.

יֶתֶר m. Excellens, Prov. 12, 26.

יְתוּר m. Eminentia v. g. montium. cst. יְתוּר Job. 39, 8. Al. Separatio; Exploratio.

יֶתֶר m. 1) *Residuum, amplius*, Jud. 7, 6. Spec. שְׂפַת יֶתֶר Labium qf. fuperfluitatis, h. e. *Loquacitas*, Prov. 17, 7. Al. Grandiloquentia. 2) *Excellentia, eximium*, Gen. 49, 3. Aff. יִתְרָם *Excellentia eorum*, Pf. 17, 14. Fem. יִתְרָה *Residuum*, Jef. 15, 7. cft. יִתְרַת Jer. 48, 36. Al. יִתְרַת pro יִתְרַאת.

יִתְרוֹן m. *Præstantia, emolumentum*, Eccl. 5, 8. it. *Reſtans, reſiduum*, Eccl. 1, 3.

יַתִּיר m. CHALD. *Excellens*, Dan. 2, 31. Fem. יַתִּירָא Dan. 5, 12. & יַתִּירָה Dan. 4, 33. it. *Valde, abundanter*, Dan. 3, 22.

מוֹתָר m. *Præſtantia*, Gr. περισσόν, Prov. 14, 23. cft. מוֹתַר Eccl. 3, 19.

II. יתר. Ar. وتر II. Tetendit valide; qf. longiorem fecit. Hinc

יֶתֶר m. *Chorda, nervus*, Pf. 11, 2. Aff. יִתְרִי *Chorda mea*, Job. 30, 11. Pl. יְתָרִים *Reſtes*, Jud. 16, 7.

יֹתֶרֶת f. *Reticulum hepatis* (ab extenſione dictum), Ex. 29, 13. 22.

מֵיתָרִים m. pl. *Funes, nervi*. Aff. מֵיתָרַי *Funes mei*, Jer. 10, 20. מֵיתְרֵיהֶם *Funes eorum*, Num. 3, 37.

כ

כ Littera Hebraica fervilis fervit in Principio & in Fine. I. In Principio denotat 1) Convenientiam, fimilitudinem, affimilationem f. comparationem; 2) Accommodationem, adaptationem, appropinquationem. 1) In fenfu priori fignificat α) *Sicut, tanquam, quaſi*, v. g. כָּאֲבָנִים *Sicut* f. *ut* lapides, 2 Par. 9, 27. β) *Secundum, juxta, pro*, v. g. כְּרָעָתוֹ *Secundum* f. *juxta* malitiam fuam (ejus,) *qua eſt* malitia, 2 Sam. 3, 39. כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ *Pro* magnitudine benignitatis tuæ, Num. 14, 19. γ) *Ut* f. *ficut: ita* f. *ſic etiam*, v. g. כַּצַּדִּיק כָּרָשָׁע *Ut* juſtus, *ita etiam* improbus, Gen. 18, 25. δ) *Similis; quemadmodum, ſicut*, v. g. Et eritis כֵּאלֹהִים *Similes* Deo, *ſicut* Deus, Gen. 3, 4. ε) *Qualis: talis*, v. g. כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם *Quale* (facrificium pro) peccato; *tale* (facrificium pro) delicto, Lev. 7, 7. ζ) *Tam; quam: tum; tum*, v. g. כַּגֵּר כָּאֶזְרָח *Tam* peregrinus, *quam* indigena, Lev. 24, 16. η) *Tantus; quantus*, v. g. כְּכֹחִי אָז וּכְכֹחִי עָתָּה *Quantum* robur meum tunc,

tunc, *tantum* robur meum nunc, Jof. 14, 11. 3) *Plane* (*vere, omnino, prorfus, admodum*) *ut* v. g. כְּאָח *Plane ut* frater, Cant. 8, 1. כִּמְעַט *Prorfus* (*plane, ut*) pauci, Pf. 105, 12. 2) In fenfu pofteriori, fcil. Accommodationis, adaptationis, appropinquationis dicit α) *Circa, circiter*, a) ratione Temporis, v. g. כַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה *Circa* mediam noctem, Ex. 11, 4. כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ *Circa* f. *fecundum* occafum folis, Devt. 24, 13. *b*) Numeri, v. g. כְּעֶשֶׂר שָׁנִים *Circiter* f. *ad* decem annos, Ruth. 1, 4. c) Menfuræ, ut כְּאֵיפָה *Circiter* Epha, Ruth. 2, 17. d) Loci f. fpatii, v. g. כְּפֶשַׂע *Circiter* paffus, 1 Sam. 20, 3. β) *Quum, poftquam, dum*, v. g. כְּכַלֹּתוֹ *Quum* abfolviffet, Ex. 31, 18. כְּעָבְרָם *Poftquam* ipfi tranfierant, 2 Reg. 2, 9. כְּמֵשִׁיב יָדוֹ *Poftquam* retraxiffet manum fuam, Gen. 38, 29. כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם *Dum* luna erit, ftabilietur (in) feculum, Pf. 89, 38. γ) *Secundum, juxta*, v. g. כְּאַרְבַּע רוחות הַשָּׁמַיִם *Secundum* f. *juxta* quatuor ventos i. e. plagas cœli, Zach. 2, 10. 3) Cum fuffixis α) fimpliciter cohæret, ut כָּכֶם *Sicut vos*, Num. 15, 15. כָּהֶם *Sicut illi*, 2 Reg. 17, 15. כָּהֵם *Similiter*, Eccl. 9, 12. β) Cum reliquis vero mediante particula מוֹ, ut: כְּמוֹ *Sicut, quafi*, Ex. 15, 15. *Qualis*, Jud. 8, 18. *Quum*, Gen. 19, 15. *Similis, aequalis*, Ex. 9, 18. *Talis: tantus*, Gen. 44, 18. *Tam: quam*, Pf. 58, 10. כָּמֹנִי *Sicut ego*, Gen. 44, 15. כָּמוֹךָ (f. כָּמֹכָה Exod. 15, 11.) *Sicut tu*, Gen. 41, 39. כָּמוֹהוּ *Sicut ille*, Job. 40, 9. כָּמֹהָ *Sicut illa*, Zach. 5, 3. כָּמֹנוּ *Sicut nos*, Devt. 5, 23. כְּמוֹכֶם *Sicut vos*, Job. 12, 3. כְּמוֹהֶם *Sicut illi*, Pf. 115, 8. II. In Fine autem ferviens eft Suffixum pronominale fecundæ Perfonæ, 1) Mafc. gen. ut אֹיִבְךָ Odio habens *te*, 2 Sam. 4, 8. קָמֶיךָ Obverfantes *tibi*, Ex. 15, 7. צִדְקָתְךָ Juftitia *tua*, Pf. 36, 7. מִצְוֹתֶיךָ Præcepta *tua*, Pf. 119, 6. 2) Fem. gen. שָׁרֵּךְ Umbilicus *tuus*, o femina, Ez. 16, 4. (עֲוֹנֵכִי Iniquitas *tua*, Pf. 103, 3.) עִתֵּךְ Tempus *tuum*, Cant. 4, 3. שִׁנַּיִךְ Dentes *tui*, Cant. 6, 6. חוֹמֹתַיִךְ Muri *tui*, Ef. 62, 6. III. Cæterum littera כ etiam Hebraice valet pro numero 20, v. g. כא 21. כב 22. כה 25, &c.

כָּאַב *Doluit, cruciatus eft; dolore affectus, correptus eft*. Convenit plane Arab. كَئِبَ Dolore languit. KAL, Part. m. כֹּאֵב *Dolens*, Pf. 69, 30. Pl. כֹּאֲבִים *Dolentes*, Gen. 34, 25. Fut. יִכְאַב *Dolebit*, Prov. 14, 13. HIPH. הִכְאִיב *Dolore affecit, excruciavit*.

ciavit. Præt. c. Aff. הִכְאַבְתִּיו *Excruciavi eum*, Ez. 13, 22. Part. m. מַכְאִב *Crucians*, Ez. 28, 24. Fut. יַכְאִיב *Cruciabit*, *dolores infliget*, Job. 5, 18. Pl. תַּכְאִבוּ *Reddetis dolorificum*, 2 Reg. 3, 19.

כְּאֵב m. (Ar. كَئِيب) *Dolor*, Jes. 17, 11. Aff. כְּאֵבִי *Dolor meus*, Pf. 39, 3.

מַכְאוֹב m. *Dolor*, Pf. 69, 27. Aff. מַכְאוֹבִי *Dolor meus*, Thr. 1, 12. Pl. m. מַכְאֹבִים *Dolores*, Pf. 32, 10. Aff. מַכְאֹבֵינוּ *Dolores nostri*, Jes. 53, 4. Pl. f. מַכְאֹבוֹת *Dolores*, Jes. 53, 4.

כַּאבִּיר Jes. 10, 13. Vid. אַבִּיר.

כָּאָה *Male habuit; attrivit.* It. *Perturbatus*, *consternatus*, *mœrore affectus est*, *aeger animo fuit.* Ar. كأى Idem. NIPH. Præt. נִכְאָה *Perturbatus*, *consternatus est*, Dan. 11, 30. Part. m. נִכְאֶה (cst. נִכְאֵה) *Perturbatus moestus*, Pf. 109, 16. HIPH. Præt. הִכְאָה *Perturbavit*, *contristavit*; *aegritudine animi affecit.* Inf. הַכְאוֹת *Contristare*, Ez. 13, 22.

כָּאֶה m. unde Pl. comp. חֵל כָּאִים *Viribus attriti*, Pf. 10, 10.

נְכָאָה f. (a Sing. נָכָא inuf.) & pl. m. נְכָאִים, quæ huc a nonnullis referuntur, vid. fub נכה.

כָּאֲרִי Pf. 22, 17. vid. fub ארה.

I. כָּבֵד & כָּבַד *Gravis fuit*, idque Pondere, numero, potentia, honore, divitiis; hinc etiam *Honoratus*, *gloriosus fuit*; it. *Difficilis*, *gravis*, *molestus fuit.* (Ar. كبد fere Idem, Obefus fuit.) KAL, Præt. כָּבַד *Gravis fuit* v. g. transgreffio, Jef. 24, 20. כָּבֵד *Gravis fuit* v. g. fames, Gen. 12, 10. Fem. כָּבְדָה *Grave fuit* v. g. bellum, Jud. 20, 34. Pl. כָּבְדוּ *Ingravescebant* v. g. oculi, Gen. 48, 10. Fut. 3 f. f. תִּכְבַּד *Aggravetur* v. g. fervitus, Ex. 5, 9. NIPH. Præt. נִכְבַּד *Honorabilis*, *honoratus*, *gloriosus*, *glorificatus fuit*, 2 Sam. 6, 20. Part. m. f. נִכְבָּד *Honoratus*, 1 Sam. 9, 6. Pl. cft. irreg. נִכְבַּדֵּי (nichbadde) *Graves*, *copiosi*, Prov. 8, 24. Imp. הִכָּבֵד *Glorificare*, 2 Reg. 14, 10. Inf. cum Aff. בְּהִכָּבְדִי *In me glorificando*, Ex. 14, 18. Fut. cum ה parag. אִכָּבְדָה *Glorificabor*, Ex. 14, 4. PIH. Præt. כִּבֵּד *Honoravit*, *glorificavit*; it. *Aggravavit*, *induravit.* Pl. כִּבְּדוּ *Aggravarunt*, *indurarunt*, 1 Sam. 6, 6. Part. pl. m. cum Affixo מְכַבְּדַי *Honorantes me*, 1 Sam. 2, 30. Inf. כַּבֵּד *Honorando*, Num. 24, 11. Imp.

כַּבֵּד *Honora*, Ex. 20, 12. Fut. 3 ſ. m. יְכַבֵּד *Honorabit*, Pſ. 15, 4. PYH. Part. מְכֻבָּד *Honoratus*, Jeſ. 53, 13. HIPH. Præt. הִכְבִּיד *Aggravavit, grave fecit; induravit;* it. *Glorificavit, gloriatus eſt.* Sic הִכְבִּיד *Aggravavit* v. g. jugum, 2 Par. 10, 10. Part. ſ. m. מַכְבִּיד *Aggravans*, Hab. 2, 6. Imp. הַכְבֵּד *Aggrava*, Jeſ. 6, 10. Inf. לְהַכְבִּיד *ad gloriandum*, 2 Par. 25, 19. HITHP. Præt. הִתְכַּבֵּד *Aggravavit ſe; Gloriatus eſt.* Imp. הִתְכַּבֵּד *Aggravate*, Nah. 3, 15. Part. m. ſ. מִתְכַּבֵּד *Glorians*, Prov. 12, 9.

כָּבֵד m. *Dives, opulentus; gravis, impeditus;* v. g. gravis opibus, Gen. 13, 2. Cſt. כְּבַד *Gravis* v. g. ore ſ. loquela, it. lingua, Ex. 4, 10. Pl. כְּבֵדִים *Graves* v. g. manus, Ex. 17, 12. Cſt. כִּבְדֵי *Graves* v. g. lingua, Ez. 3, 5.

כֹּבֶד m. *Gravitas* v. g. iniquitatis, Jeſ. 1, 4.

כֹּבֶד m. *Idem; pondus, moles; multitudo*, Nah. 3, 3.

כָּבוֹד m. *Gloria, honor, dignitas, ſplendor; opulentia*, Gen. 31, 1. It. *Anima*, i. e. Cor ſ. intimum, q. d. Subſtantia hominis, Pſ. 16, 9. vid. II. כָּבֵד. Conſtr. כְּבוֹד Pſ. 29, 2. Cum Aff. כְּבוֹדִי *Gloria mea*, Pſ. 16, 9.

כְּבֵדֻת f. *Gravitas*, Ex. 14, 25.

כְּבוּדָּה vel cum Dageſch euphon. כְּבֻדָּה f. Part. Pah. 1) *Honorata, condecorata*, Pſ. 45, 14. 2) *Pretioſum, in pretio habitum*, Jud. 18, 21. Al. Gravamen, impedimenta.

נִכְבָּד m. Part. NIPH. *Honoratus, glorioſus*, 1 Sam. 9, 6. Pl. cſt. נִכְבַּדֵּי cum Dageſch euphon. *Honorati*, Jeſ. 23, 8. Plur. fem. נִכְבָּדוֹת *Honoratæ*, Pſ. 87, 3.

II. כָּבֵד m. *Jecur, hepar;* (ut videtur a gravitate dictum) Ex. 29, 13. 22. it. *Cor* ſ. *viſcera*, i. e. intimum hominis, Thren. 2, 11. i. e. effuſum eſt lacrimis. Cum Aff. כְּבֵדִי ibid. *Cor meum.* Ar. كَبْدٌ vel كِبْدٌ Idem, Jecur; unde etiam كبد Læſit jecur.

כָּבָה *Exſtinctus fuit.* Ar. كبا pro كبو Fefellit igniarium. Cineribus tectus fuit ignis, h. e. defuit. KAL, Præt. pl. כָּבוּ *Exſtincti ſunt*, Jeſ. 43, 17. Fut. יִכְבֶּה *Exſtinguetur*, v. g. lucerna, 1 Sam. 3, 3. PIH. Præt. כִּבָּה *Exſtinxit.* Pl. כִּבּוּ *Exſtinxerunt*, 2 Sam. 14, 7. Part. m. מְכַבֶּה *Exſtinguens*, Jeſ. 1, 31. Inf.

Inf. לְכַבּוֹת *ad exstinguendum*, Cant. 8, 7. Fut. תְּכַבֶּה *Exstinguas*, 2 Sam. 21, 17.

כבל. Ar. كبل Vinctum detinuit. Hinc כָּבוּל Cabul, scil. *Tractus urbium* debito detentus s. constrictus, 1 Reg. 9, 13. Conv. Lat. *Copula*, ut & Germ. Koppel.

כֶּבֶל m. *Compes, copula ferrea; vinculum*, Ps. 105, 18. Plur. est. כַּבְלֵי *Compedes*, Ps. 149, 8. Syr. ܟܒܠܐ Luc. 8, 29. ut & Ar. كبل Idem.

כבס. Ar. كبس Oppressit, subegit, v. g. in aqua. Hinc KAL, Part. nominascens

כּוֹבֵס m. *Fullo, lotor pannorum*, i. e. intingens, Jes. 7, 3. 2 Reg. 18, 17.

כִּבֵּס PIH. Præt. *Lavit, perluit*; in specie Vestes, Ex. 19, 10. Legitur etiam, scil. subintellecto vinculo Makkaph, כַּבֵּס Num. 19, 7. Gussetius: טָבַל *Intinxit mersando*; רָחַץ *Circumluit*, specialiter Corpus; כִּבֵּס *Perluit*; שָׁטַף *Inundavit*. Part. m. f. מְכַבֵּס unde pl. מְכַבְּסִים *Lavantes, lotores*, Mal. 3, 2. Imp. cum Aff. כַּבְּסֵנִי *Lava me*, Ps. 51, 4. Fut. 3 f. m. יְכַבֵּס *Lavet, perluat*, Lev. 11, 25. PYH. Præt. כֻּבַּס *Lotus, ablutus est*, Lev. 13, 58. 15, 57. Inf. ex HOPH. & HITHP. mixtus, הֻכַּבֵּס *Lavari*, Lev. 13, 55. 56.

כבע. Ar. كبع Prohibuit, propulsavit; it. Abdidit caput v. g. in pellem. Hinc

כּוֹבַע vel כֹּבַע m. *Galea, galerus, cassis*; qs. Propulsatorium capitis, 1 Sam. 17, 5. Ez. 38, 5. Pl. כּוֹבָעִים *Galeæ*, Jer. 46, 4.

I. **כבר**. Ar. كبر Magnus; it. Potens, magnificus fuit; it. Grave fuit; it. Semet extulit, superbivit. Hinc HIPH. Præt. הִכְבִּיר *Multiplicavit, auxit*. Part. f. m. מַכְבִּיר *Multiplicans*, Job. 36, 31. Fut. 3 m. f. יַכְבִּיר *Multiplicabit*, Job. 35, 16. Conv. etiam Syr. ܟܒܰܪ Auctus fuit.

כַּבִּיר m. *Potens, validus; copiosus*, Job. 36, 5. it. *Superbus*, Job. 8, 2. 34, 24. כַּבִּיר Idem, Jes. 10, 13. Pl. כַּבִּירִים *Validi*, Jes. 17, 12.

II. כָּבַר (pro כָּפַר, mutato פ in ב, ut in בַּרְזֶל & פַּרְזֶל Chald. Ferrum) Texit, operuit; quod idem etiam Ar. كفر significat. Hinc

כביר

כְּבִיר m. *Tegumentum, ſtragulum* v. g. ex pilis contextum, 1 Sam. 19, 13. ſcil. כְּבִיר עִזִּים *Tegumentum pellis hædinæ.* Al. שְׂעַר כָּבִיר Magnus pilus caprarum.

מַכְבֵּר m. *Stragulum* ſ. *ſtragula*, 2 Reg. 8, 15.

III. כבר (unde כִּרְבֵּל Ar. كَرْبَلَ, pro כִּרְבֵּר) Cribravit. Hinc

כְּבָרָה f. *Cribrum*, Am. 9, 9. Ar. كِرْبَال Idem.

מִכְבָּר m. *Crates*, qſ. cribrum, Ex. 27, 4. Cſt. מִכְבַּר Ex. 35, 16. It. *Stragulum conopeum*, qſ. מִכְמָר 2 Reg. 8, 15. Michaëlis.

IV. כִּבְרָה f. *Paraſanga* (a כָּבַר Magnus fuit); certum viæ ſpatium, aequans fere milliare Gallicum, Michaëlis; q. d. certa viæ magnitudo. Cſt. כִּבְרַת Gen. 35, 16. 48, 7. 2 Reg. 5, 19.

V. כְּבָר Adverb. (Vox comp. ex כְּ & בַּר Ar. بَرًّا Foris, q. d. quaſi foris ſ. extra) *Jam; olim; forſitan*, Eccl. 1, 10. 2, 12. 3, 15. Syr. ܟܒܪ Idem. Occurrit tantum in Eccleſiaſte.

כָּבַשׁ *Subegit, ſubjecit, ſubjugavit, redegit ſub poteſtatem* ſ. *ditionem*. Ar. كَبَسَ Depreſſit, oppreſſit; ſubegit. It. Octavit, ſuperne ingeſta v. g. terra. KAL, Præt. pl. כָּבְשׁוּ *Subegerunt*, Zach. 9, 15. Part. Ben. pl. m. כֹּבְשִׁים *Subjicientes*, Neh. 5, 5. Inf. לִכְבּוֹשׁ *Subigere*, Eſth. 7, 8. Imp. pl cum Aff. כִּבְשֻׁהָ *Subjicite eam*, Gen. 1, 28. Fut. 3 m. ſ. יִכְבּוֹשׁ *Subiget, deprimet*, Mich. 7, 19. NIPH. Præt. נִכְבַּשׁ *Subjectus, ſubditus, ſubactus fuit.* Fem. נִכְבְּשָׁה *Subacta fuit*, Num. 32, 29. Part. pl. f. נִכְבָּשׁוֹת *Subjectæ*, Neh. 5, 5. PIH. Præt. כִּבֵּשׁ *Subegit, ſubjecit*, 2 Sam. 8, 11.

כֶּבֶשׁ m. communiter *Scabellum, ſuppedaneum;* ſed veriſimilius *Operculum ſolii;* ein Baldachin, 2 Par. 9, 18. coll. 1 Reg. 10, 19. ut Ar. كِبْس Cooperimentum capitis.

כִּבְשָׁן m. *Fornax lateraria*, it. *calcaria*, nec non *fabrorum;* ſcil. facta ex luto ſubacto, quemadmodum Ar. كِبْس Ex luto confecta caſa, dicitur, Gen. 19, 28. Contra תַּנּוּר eſt *furnus*, *in quo panis coquitur.*

כֶּבֶשׂ & כֶּשֶׂב m. (a rad. Ar. كَسَبَ Quæſtum fecit, lucratus eſt, acquiſivit) *Agnus; agnellus*, præciſe *annum non egreſ-*

egressus; raro *Ovis*, Lev. 17, 3. Sic etiam Ar. كَبْش Idem. Pl. m. כְּבָשִׂים *Agni*, Ex. 29, 39. Cum Aff. כְּבָשַׂי *Agni mei*, Job. 31, 20. Contra Agnus anno major dicitur אַיִל.

כִּבְשָׂה & כִּשְׂבָּה f. *Agna, quæ annum non excessit*, 2 Sam. 12, 3. Cst. כִּבְשַׂת 2 Sam. 12, 4. Plur. כְּבָשׂוֹת *Agnæ*, Gen. 21, 30. Cst. כִּבְשׂוֹת ib. v. 28.

כַּבְשָׂה f. *Agnicula, annum nondum egressa*, Lev. 14, 10. Num. 6, 14.

כְּדַב Chald. pro Hebr. כָּזַב Mentitus est. Hinc

כִּדְבָה f. CHALD. *Mendacium*, Dan. 2, 9.

I. כדר Rad. obsoleta, quæ significasse olim videtur Rubuit, rutilavit; unde Ar. كُدْرَة Ingens rubedo; nec non (tanquam a Radice كذي) كَاذِيّ Ruber. Hinc itaque

כַּדְכֹּד m. *Pyropus* f. vulgo *Rubinus*, Jes. 54, 12. Ez. 27, 16. LXX. ἴασπις. Al. Adamas; al. Crystallus; al. Achates; al. Granatum s. veterum Carchedonius.

כִּידוֹר m. (pro חִידוֹר, ut Ar. كَدْوَن pro خَدْوَن) *Postis*; Metaph. *Flamma ignis rutilans*, eine Feuerflamme. Pl. cst. כִּידוֹדֵי *Flammæ*, Job. 41, 11.

II. כַּד m. & f. *Cadus, urceus* vel *coriaceus* vel & *testaceus*; in specie, quo aqua hauritur, 1 Reg. 17, 14. Cum Aff. כַּדֵּךְ *Cadum tuum*, (o femina!) Gen. 24, 14. Plur. כַּדִּים *Cadi*, Jud. 7, 16. Ar. كَدّ est Vas coriaceum; scutella.

כדה. Ar. قَدَّ (ק in כ mutato) Vulnus inflixit. Hinc

כִּידוֹן m. *Lancea, hasta*, 1 Sam. 17, 6. Al. etiam Galea. Vid. etiam כּוּד.

כדר. Ar. قدر s. كدر Prædestinavit; unde etiam قدر & مقدور Fatum. Hinc

כִּידוֹר m. *Fatum, adversa fortuna*; ein Verhängniss. Job. 15, 24. עָתִיד לַכִּידוֹר *Paratus* i. e. *destinatus ad fortunam adversam*. Al. Cidaris; aliene! Al. Acies pilata.

כַּדַּי vid. in דַּי.

כַּדּוּר m. Jes. 22, 18. 29, 3. vid. sub דּוּר.

כָּהָה

כָּהָה 1) *Obſcurus, fuſcus fuit* (unde Ar. كَهْبَة Sugillatio, & كَهْوَبَة Obfuſcatio ſanguinis; nec non أَكْهَى Qui lentigines in facie habet). KAL, Præt. 3 f. ſ. כָּהֲתָה *Obſcurus fuit* v. g. oculus, i. e. *caligavit, hebetatus eſt*, Devt. 34, 7. Inf. & Fut. כָּהֹה תִכְהֶה *Obfuſcando obfuſcabitur* v. g. oculus, i. e. caligabit, Zach. 11, 17. Pl. תִּכְהֶיןָ *Obſcurabuntur* v. g. oculi, Gen. 27, 1. Fut. apoc. וַתֵּכַהּ pro תִּכְהֶה *& obſcuratus eſt* oculus, Job. 17, 7. PIH. Præt. כִּהָה *Obſcurus, auſterus vultu fuit*, 1 Sam. 3, 13. Hinc

כֵּהָה f. (qſ. a maſc. כֵּהֶה) 1) Subſtantive, *Vultus obſcurus, tetricus, triſtis*, Nah. 3, 19. 2) Adjeɛt. *Obſcurus, fuſcus*, v. g. linum obſcurum i. e. obſcure ardens, Jeſ. 42, 3. Pl. כֵּהוֹת *Maculæ obſcuræ, fuſcæ*, Lev. 13, 39.

כָּהָה 2) Metaph. & relatum ad animum, (ut Ar. كَهَى Puſillanimus, it. imbecillis fuit) *Conſternatus, perturbatus, triſtis, abjeɛtus, debilis animo fuit*. Fut. יִכְהֶה Non *Debilis* ſ. *abjeɛtus fiet animo*, neque יָרוּץ Concutietur (LXX. θραυσθήσεται) Jeſ. 42, 4. Sic etiam PIH. Præt. 3 f. ſing. כִּהֲתָה *Conſternata, contriſtata, abjeɛta fuit* v. g. animo, Ez. 21, 7.

כֵּהָה f. *Conſternatus, perturbatus, abjeɛtus* v. g. animus, Jeſ. 61, 3.

כֹּה Adverb. 1) *Sic, ita; talis*. כֹּה *Sic, ita*, Gen. 32, 5. בְּכֹה *Sic, ita*, 1 Reg. 22, 20. 2) *Hic, illic*, Gen. 31, 37. כֹּה וָכֹה *Huc illuc*, Ex. 2, 12. עַד־כֹּה *Uſque adhuc*, i. e. *interea*, 1 Reg. 18, 45. it. *Uſque huc*, Ex. 7, 16. 3) כָּכָה *Sic, ita; in hunc modum*, Num. 8, 26.

עַד־כָּה CHALD. *Huc uſque*, Dan. 7, 28.

כְּהַל CHALD. *Potuit*. Part. m. כָּהֵל *Potens*, Dan. 2, 26. Plur. כָּהֲלִין *Potentes*, Dan. 5, 8. Æth. *Cahela*, Idem.

כהן. Ar. كَهَنَ Hariolatus eſt, miniſtravit; it. (ſignificatione a nomine deſumta) Sacerdotio functus eſt. Hinc

כֹּהֵן m. (idem, quod Ar. كَاهِن) 1) *Sacerdos, presbyter*, Gen. 14, 18. 2) *Princeps, Dux, Præfeɛtus, gubernator, miniſter politicus*, Job. 12, 19. Plur. כֹּהֲנִים *Sacerdotes*, 1 Sam. 1, 3.

3. cst. כֹּהֲנֵי 1 Sam. 22, 17. Cum Aff. כֹּהֲנֵיהֶם *Sacerdotes eorum*, Jer. 32, 32.

כָּהֲנָא m. CHALD. *Sacerdos*, Esr. 7, 12. Pl. כָּהֲנִין, Emph. כָּהֲנַיָּא *Sacerdotes*, Esr. 6, 18.

כְּהֻנָּה f. (cum Dagesch euphon.) *Sacerdotium*, *Ministerium sacrum*, Num. 16, 10. Cst. כְּהֻנַּת. Cum Aff. כְּהֻנַּתְכֶם *Sacerdotium suum*, Num. 3, 10. Pl. כְּהֻנּוֹת *Sacerdotia; portiones sacerdotum*, 1 Sam. 2, 36.

כִּהֵן PIH. *Sacerdotio functus est; minister s. sacerdos fuit; administravit sacra; sacrum munus obiit*. Præt. 1 Par. 5, 36. Pl. כִּהֲנוּ *Sacerdotio functi sunt*, Ex. 28, 41. Inf. לְכַהֵן *ad fungendum sacerdotio*, Ex. 29, 1. מִכַּהֵן *ne fungaris sacerdotio*, Hos. 4, 6. Fut. 3 m. s. יְכַהֵן *Fungetur sacerdotio*, Num. 3, 4. Pl. יְכַהֲנוּ *Fungentur sacerdotio*, 1 Par. 24, 2. Sicut sponsum יְכַהֵן *Sacerdotali more ornat* tiara, i. e. gloriosum reddit, Jes. 61, 10. Michaëlis.

כהר (Ar. كهر Irrisit, insultavit), aut pro illo per Metathesin litterarum הָכַר *Impudenter insultavit, irrisit;* atque hinc Fut. 2 pl. m. תַּהְכְּרוּ־לִי *Impudenter insultatis mihi*, Job. 19, 3. nec non

הַכָּרָה f. *Impudentia, insultatio, irrisio*. Cst. הַכָּרַת Jes. 3, 9.

כַּוָּא m. CHALD. *Fenestra*. Pl. כַּוִּין *Fenestræ*, Dan. 6, 11. Conv. Ar. كوى Idem.

I. כיד aut כד Rad. deperdita, Æthiopibus adhuc usitata *Cajada*, Calcavit, trituravit. Hinc

כִּידוֹן m. *Trituratio*, 1 Par. 13, 9. I. e. Area triturationis: Parallelum 2 Sam. 6, 6. גֹּרֶן נָכוֹן *Area parata*, i. e. *strata*. Al. Nomina propria. Vid. etiam כדה.

II. כוד. Ar. كاد Decepit dolo. Hinc

כִּיד m. Ar. كَيْد *Dolus, fraus*, i. e. *Consilium occultum*, Job. 21, 20. Al. Exitium.

כָּוָה Kal inusit. NIPH. Præt. נִכְוָה *Ustus, adustus fuit*. Fut. 2 m. s. תִּכָּוֶה *Adureris*, Jes. 43, 2. 3 f. pl. תִּכָּוֶינָה *Adurentur*, Prov. 6, 28. Conv. Syr. ܟܘܐ Ussit; nec non Ar. كوي Cutem ussit cauterio.

כִּי (pro כְּוִי) m. 1) *Uſtio, aduſtio*; al. Stigma mancipiis inuri ſolitum, Jeſ. 3, 24. 2) *Incendium*, Num. 24, 22. 3) *Urtica*, Jeſ. 32, 13.

כְּוִיָּה f. *Uſtio, aduſtio*, Ex. 21, 25.

מִכְוָה f. *Uſtio, aduſtio*, Lev. 13, 25. Cſt. מִכְוַת ib. v. 24.

כוח. Ar. كاح Pugnando vicit. Hinc

כֹּחַ m. *Vis, vires; robur, potentia; vigor*, Pſ. 33, 16. Cum Aff. כֹּחִי *Virtus mea*, Joſ. 14, 11. כֹּחֲכֶם *Facultates veſtræ*, Job. 6, 22.

כֹּחַ m. *Lacertus, lacerta, ſtellio* (forſan ab Ar. كاح Craſſities, dictum) Lev. 11, 30.

I. כּוּל 1) *Metiri, menſurare*; idem, quod Ar. كال pro كيل Menſuravit; it. Ponderavit. KAL, Præt. כָּל *Menſuravit*, Eſ. 40, 12. 2) HIPH. Præt. α) הֵכִיל *Cepit, complexus eſt, comprehendit, continuit*; ſcil. ut menſura demenſum capit. Inf. הָכִיל *Continere*, Am. 7, 10. Fut. יָכִיל *Capit*, 1 Reg. 7, 26. β) הֵכִיל *Suſtinuit, continuit*. Fut. 3 pl. m. יָכִילוּ *Suſtinebunt*, Jer. 10, 10. Cum Aff. יְכִילֶנּוּ *Suſtinebit eum*, Joël. 2, 11. 2) PIH. Præt. כִּלְכֵּל α) *Suſtinuit*. Part. m. f. מְכַלְכֵּל *Suſtinens*, Mal. 3, 2. β) *Suſtentavit, aluit*. Sic Præt. כִּלְכֵּל *Suſtentavit*, 2 Sam. 19, 32. Inf. לְכַלְכֵּל *ad ſuſtentandum*, 1 Reg. 4, 7. Fut. אֲכַלְכֵּל *Suſtentabo*, Gen. 50, 21. 3 m. f. יְכַלְכְּלֶךָ *Suſtentabit te*, Pſ. 55, 23. (ab Ar. كال Menſuravit; ponderavit) qſ. *demenſum quotidianum dabit*. γ) *Diſpenſavit*; qſ. admenſuravit. Fut. יְכַלְכֵּל *Diſpenſabit*, Pſ. 112, 5.

II. כּוּל. Unde PYH. Præt. 3 pl. כֻּלְכְּלוּ *Congregati ſunt* (ut Arab. V. تكلّل Congregatus fuit) 1 Reg. 20, 27. Al. Commeatu inſtructi ſunt.

כִּילַי & כֵּלַי m. vid. כיל.

כּוּן. Ar. كان Fuit; exſtitit. II. Exiſtere fecit, creavit. KAL, Fut. c. Aff. יְכֻנֶנּוּ Keri, & וַיְכֻנֶנּוּ Chethibh, in eadem ſignificatione, *Fecit eum*, Job. 31, 15. NIPH. Præt. נָכוֹן 1) *Factus, paratus eſt*, Job. 12, 5. verte: (Juſtus) *factus* ſ. *paratus eſt ad vacillantes pede*, i. e. *In cogitationibus ſecuri ejuſdem exiſtimationis eſt cum illis*. Part. m. ſ. נָכוֹן *Paratus, factus*, Pſ. 38, 18. Imp. הִכּוֹן *Eſto paratus*, Ez. 38, 7. Am. 4, 12. Fut.

3 f.

3 f. f. תִּכּוֹן *Parata fit*, Pf. 141, 2. 2) *Aptatus, aptus, conveniens fuit.* Ex. 8, 22. 3) *Firmatus, confirmatus, ftabilis, firmus fuit.* Præt. 3 f. f. נָכוֹנָה *Confirmatum erat* v. g. regnum, 1 Reg. 2, 46. Part. m. נָכוֹן *Firmus* v. g. fpiritus, Pf. 51, 12. Fut. יִכּוֹן *Confirmabitur* v. g. thronus, Prov. 25, 5. PIH. Præt. כּוֹנֵן 1) *Paravit, fecit, paratum præbuit, præparavit.* כּוֹנַנְתָּה *Parafti, fecifti*, Pf. 8, 4. Imp. כּוֹנֵן *Præpara te*, Job. 8, 8. 2) *Aptavit, difpofuit, direxit.* Fut. c. Aff. יְכוֹנְנֶהָ *Aptavit, difpofuit iftum* fc. arcum, Pf. 7, 13. 3) *Firmavit, confirmavit, ftabilivit; ftatuit, conftituit; condidit, fundavit.* כּוֹנֵן *Statuit, direxit*, Pf. 40, 3. Fut. 3 pl. m. וַיְכוֹנְנוּ *& condiderunt*, Pf. 107, 36. PYH. Præt. כּוֹנַן 1) *Factus, confectus eft.*, Ez. 28, 13. 2) *Directus eft*, Pf. 37, 23. HIPH. Præt. הֵכִין 1) *Paravit, fecit.* הֲכִינוֹתָ *Parafti, fecifti*, Pf. 74, 16. 2) *Aptavit, concinnavit*, Prov. 8, 27. 3) *Confirmavit, ftabilivit* (ut Syr. أَقام) 1 Sam. 13, 13. Part. m. f. מֵכִין *Præparans*, Pf. 147, 8. Inf. הָכִין *Præparare*, Jof. 3, 17. & הָכֵן ib. 4, 3. Imp. הָכֵן *Dirige*, Pf. 119, 133. Fut. אָכִין *Parabo*, Pf. 89, 5. וַיָּכֶן *& confirmavit*, 2 Par. 17, 5. HOPH. Præt. הוּכַן 1) *Paratus, factus fuit.* 2) *Aptatus fuit.* 3) *Stabilitus, confirmatus eft.* Præt. הוּכַן *Paratus fuit*, Jef. 30, 33. Part. m. מוּכָן *Paratus*, Prov. 21, 31. HITH. Præt. הִתְכּוֹנֵן f. הִתְכּוֹנְנָה *Paravit fe; paratus, firmatus eft.* Fut. 3 m. f. יִתְכּוֹנֵן *Firmabit fe, firmabitur*, Prov. 24, 3. וְתִכּוֹנֵן pro וְתִתְכּוֹנֵן *Parabitur*, Num. 21, 27.

נָכוֹן m. Part. NIPH. & Adject. 1) *Paratus, factus*, Pf. 38, 18. 2) *Firmus, ftabilis, fundatus, certus*, Pf. 51, 12. Cft. נְכוֹן Prov. 4, 18. Pl. m. נְכֹנִים *Parati*, Ex. 19, 11. Fem. נְכוֹנָה *Firmum, certum, rectum*, Pf. 5, 10. Hinc גֹּרֶן נָכוֹן *Area parata*, i. e. ftrata, 2 Sam. 6, 6. אֶל־נָכוֹן *Pro certo, certe*, 1 Sam. 26, 4. נְכוֹן הַיּוֹם *Certiffimum diei*, i. e. *Meridies*, Prov. 4, 18.

כֵּן m. *Rectus, rectum*, Num. 27, 7. it. *Recte*, 2 Reg. 7, 9. Pl. m. כֵּנִים *Recti, veraces; fideles*, Gen. 42, 11.

כֵּן Adverb. 1) *Sic, ita; hoc modo, in hunc modum;* וַיַּעַשׂ כֵּן & fecit *ita*, 2 Sam. 5, 25. כֶּן־הוּא *Ita* erit, Jof. 1, 21. 2) *Profecto; certe*, 1 Reg. 20, 40. 3) *Hoc; illud:* יֹדֵעַ כֵּן Novit *hoc*, 1 Sam. 23, 17. 4) *Recte;* כֵּן דִּבַּרְתָּ *Recte* locutus es, Ex. 10, 29. 5) *Etiam;* וְכֵן רַבִּים Atque *etiam* multi, Nah. 1, 12. 6) *Talis:*

הָיָה

וְכֵן הָיִינוּ & *tales* fuimus, Num. 13, 33. 7) *Tanto magis, eo magis;* כְּרֻבָּם כֵּן חָטְאוּ־לִי *Quo magis* aucti sunt, *eo magis* peccaverunt contra me, Hos. 4, 7. Hinc עַד־כֵּן *Usque eo, eo usque*, Neh. 2, 16. אַחַר כֵּן vel אַחֲרֵי־כֵן *Postea, postmodum*, 1 Sam. 10, 5. Gen. 6, 4. לָכֵן 1) *Propterea, idcirco, igitur; quapropter;* לָכֵן לֹא אוֹסִיף *Quapropter* non addam, Jud. 10, 13. 2) *Certe, omnino;* לָכֵן לַשֶּׁקֶר יִשָּׁבֵעוּ *Certe* falso jurarunt, Jer. 5, 2. 3) *Propterea, quod* s. *quia*, Jer. 2, 33. 4) *Sed; attamen*, Jer. 16, 14. עַל־כֵּן 1) *Propterea; quia, quoniam*, 2 Sam. 22, 50. Jer. 48, 36. 2) *Quin imo*, Jes. 15, 4. כְּמוֹ כֵן *Similiter*, Jes. 6, 51. בְּכֵן *Certe*, Eccl. 8, 10. וְכֵן *Attamen; nihilominus*, 2 Par. 32, 31.

כֵּן Chald. Adverb. *Sic*, Dan. 2, 25. Hinc כְּנֵמָא Chald. Adverb. (comp. ex כֵּן & מָא, pro כְּנֵמָא) *Ad hunc modum, in hanc sententiam*, Esr. 5, 4. 11.

כִּיּוּן m. *Statumen, arca, thensa;* ein Gözen-Kasten, Am. 5, 26. Certe consimile aliquid significare videtur, atque praecedens סִכּוּת, eoque magis, quia modo per Munachum cum צַלְמֵיכֶם conjungitur. Interim vates divinus forsan etiam alludit ad Saturnum, qui in lingua Ægyptiaca כון, Arab. & Persice item كَيْوَان & كِيوَان dicebatur.

כַּוָּן m. unde Pl. כַּוָּנִים *Popana, liba;* a paratione dicta, Jer. 7, 18. 44, 19. Al. Effigies.

מָכוֹן m. *Sedes firma, basis;* it. *habitatio*, Ex. 15, 17. Cst. מְכוֹן Ps. 89, 15. Cum Aff. מְכוֹנִי *Habitatio mea*, Jes. 18, 4. Plur. cum Aff. מְכוֹנֶיהָ *Bases ejus*, Ps. 104, 5.

מְכוֹנָה f. *Idem*, 1 Reg. 7, 27. Cum Aff. מְכֻנָתָהּ *Basis ejus*, Zach. 5, 11. Pl. מְכֹנוֹת *Bases*, 1 Reg. 7, 27. Cum Aff. מְכֹנֹתָיו pro מְכוֹנֹתָיו *Bases ejus*, Esr. 3, 3.

מְכוּנָה f. *Idem*, Zach. 5, 10.

תְּכוּנָה f. *Habitatio, basis, sedes*, Neh. 2, 9. Cum Aff. תְּכוּנָתוֹ *Habitatio ejus*, Job. 23, 3.

I. כּוֹס m. (Ar. كَاس) *Calix, poculum;* nonnullis a כָּסָה i. e. ab operculo dictum, quo tegi alias solet, caeterum in Oriente olim ex corio confectum; Gen. 40, 11. 13. 21. Cum Aff. כּוֹסִי *Calix meus*, Ps. 23, 5. Pl. fem. כּוֹסוֹת *Pocula, scyphi*, Jer. 35, 5.

II. כּוֹס m. Veteribus tantum non omnibus interpretibus *Bubo*, Grae-

Græce νυκτικόραξ; fortaſſe ab Ar. كاش Terrore correptus fuit, eoque timuit; Lev. 11, 17. Avis immunda. Bocharto, Onocrotalus; aliis Upupa; al. Falco; al. Ardea.

כור. Ar. كار Rotundus fuit, in gyrum ambiit. Hinc

כּוּר m. *Catinus, fornax*, i. e. labrum ſ. vas ad liquanda metalla, v. g. ferrum, Devt. 4, 20. 1 Reg. 8, 51. argentum aut alia metalla, Ez. 22, 18. 20. 22. Jeſ. 48, 10. in ſpecie Aurum, Prov. 17, 3. Dicitur a rotunditate.

כֹּר m. *Corus; menſura aridorum liquidorumve*, eaque cum חֹמֶר eadem, Ez. 45, 14. Pl. כֹּרִים 2 Par. 2, 9. Pl. m. Chald. כֹּרִין *Cori*, Eſr. 7, 22.

כִּיּוֹר & כִּיֹּר m. *Labrum, lavacrum, concha, luter*, Ex. 30, 18. 40, 7. it. *Focus, foculus*, Zach. 12, 6. Pl. m. כִּיּרִים *Labra, conchæ*, 2 Par. 4, 6. Pl. fem. כִּיּוֹרוֹת *Conchæ, lutres*, 1 Reg. 7, 40. It. כִּיּוֹר m. *Suggestus*, 2 Par. 6, 13. Omnia a rotunditate dicuntur.

כִּירַיִם m. *Focus ſ. fornax fabri ferrarii*; forte duobus ſuſtentaculis fuffulta, Lev. 11, 35. Ar. كير Idem.

כוש m. I) *Chus*; nomen propr. Filii Chami, Gen. 10, 7. Num כּוּשׁ ceu Part. Pahul ab Arabico, olim vero Hebraico etiam, كاش Terrore correptus fuit & timuit, dictus fuerit, ſcil. Extimeſcendus ſ. horribilis adſpectu; an vero a كاس Aſtutus fuit, ingenio polluit? de eo nihil certi aut perſpecti habemus. II) *Terra Chuſchæa*, i. e. terra Chuſchi, quæ 1) dicta olim fuiſſe videtur terra illa ad ſinum Perſicum juxta fluvium Gichon in Paradiſo, ubi Scheba, Sabtha & Rhegma habitarunt, filii Chuſchi, Gen. 10, 6. 7. 8. nunc Arabiæ Felicis pars; poſtea vero 2) (cui quidem ſententiæ, uti & priori, refragatur Michaëlis) cum fortaſſe poſteri illorum ſedem ſuam verſus mare rubrum promoverunt, terra Arabiæ Petrææ, Midianitidis, ut & Æthiopiæ cis & trans mare rubrum, Num. 12, 1. Jeſ. 20, 3. 4. 3) denique *Æthiopia* Synecdochice dicta, i. e. terra ad Nilum ſuperiorem ſita, Nah. 3, 9. Ez. 29, 10. Jeſ. 18, 1. Hinc

כּוּשִׁי m. *Æthiops*, 1 Sam. 18, 21. nomen gentile ſ. patronymicum. Pl. m. כּוּשִׁים *Æthiopes*, 2 Par. 12, 3. it. כֻּשִׁים Dan. 11, 43.

43. nec non כֻּשִׁיִּים Am. 9, 7. Nota vero כּוּשׁ Pf. 7, 1. dicitur per Paronomafiam. Fem. כֻּשִׁית *Æthiopiſſa*, Num. 12, 1.

כּוּשָׁן m. *Arabs ſcenita*, Hab. 3, 7. it. Nomen proprium, Jud. 3, 8. 10.

כָּזַב *Mentitus, falſo pollicitus fuit*, hinc *Defraudavit*. Ar. كذب Idem. KAL, Part. Ben. כֹּזֵב *Mendax*, Pf. 116, 11. NIPH. Præt. נִכְזַב *Defraudatus, deceptus eſt; mendax inuentus eſt*. נִכְזָבָה *Defraudata eſt*, Job. 41, 1. PIH. Præt. כִּזֵּב *Mentitus eſt*, Mich. 2, 11. Inf. cúm Aff. בְּכַזֶּבְכֶם *dum mentiri vos*, i. e. *mentimini*, Ez. 13, 19. Fut. 2 m. f. אַל־תְּכַזֵּב *Ne defraudes* f. *fallas*, 2 Reg. 4, 16. HIPH. Præt. הִכְזִיב *Arguit mendacii*, qſ. *fecit mendacem*. Fut. יַכְזִיבֵנִי *Arguit me mendacii*, Job. 24, 25.

כָּזָב m. *Mendacium, falſiloquium; fraus*, Pf. 5, 7. Plur. כְּזָבִים *Mendacia*, Prov. 14, 5. Cum Aff. כִּזְבֵיהֶם *Mendacia ſua*, Am. 2, 4.

אַכְזָב m. *Mendacium; fruſtratio ſpei; falſitas, vanitas*, Jer. 15, 18. Mich. 1, 14.

אַכְזָר m. *Crudelis, atrox, imnanis*, Devt. 32, 33. Coccejo eſt אַךְ זָר (vid. Job. 19, 13.) Penitus averſus; ſed rectius derivari videtur ab Ar. كسر (mutato ſcil. ז in ס, ut in עָלַז & עָלַס) f. كسر Iratus fuit.

אַכְזָרִי m. 1) *Crudelis, atrox, immanis*, Prov. 5, 9. 2) *Crudelitas, atrocitas*, v. g. Et viſcera impiorum ſunt crudelitas, Prov. 12, 10.

אַכְזְרִיּוּת f. *Crudelitas, atrocitas, immanitas*, Prov. 27, 4.

כָּחַד PIH. 1) *Negavit, abnegavit*; plane ut Æthiop. *Cahada*. 2) *Celavit, occultavit*. Præt. לֹא כִחֵד *Non negavit*, i. e. *non celavit*, 1 Sam 3, 18. כִּחַדְתִּי *Celavi*, Pf. 40, 11. Fut. 1 pl. נְכַחֵד *Celabimus*, Gen. 47, 18. NIPH. Præt. נִכְחַד 1) *Occultatus eſt*, Pf. 139, 15. Pl. נִכְחָדוּ *Occulta ſunt*, Pf. 69, 6. 2) *Exciſus, abolitus eſt*, qſ. negatus eſt exiſtere aut durare; vel, ut plane non exiſtat amplius, *occultatus eſt*; Job. 22, 20. Part. fem. f. נִכְחֶדֶת *Succiſa* f. *ſucciſum, abolitum*, Zach. 11, 9. Pl. נִכְחָדוֹת *Exciſæ*, ibid. v. 16. Fut. 3 f. f. תִּכָּחֵד *Succidatur*, ibid. v. 9. HIPH. Præt. הִכְחִיד 1) *Abſcondit, celavit, occultavit*. Fut. 3 m. f. יַכְחִידֶנּוּ *Celabit illud*, Job. 20, 12. 2) *Excidit, exſtirpavit, exterminavit*.

 Præt.

Præt. c. Aff. הִכְחַדְתִּיו *Exstirpavi illum*, Ex. 23, 23. Inf. לְהַכְחִיד *ad exscindendum, excidendum*, 1 Reg. 13, 34. Fut. 3 m. f. יַכְחִד *Exscindet, excidet*, 2 Par. 32, 21. Pl. cum Aff. נַכְחִידֵם *Excidamus, exstirpemus eos*, Pf. 83, 5.

כָּחַל *Fucavit, coloravit, stibio pinxit*, Ez. 23, 40. Arab. كحل Illevit collyrio oculos, pecul. stibio. Lat. per Metathesin *Color*. Hinc

חַכְלִילִי m. (pro כְּחִילִי) *Nigricans oculis*, Gen. 49, 12. ab Ar. كحل Fuscedo oculorum. Al. Rubicundus.

חַכְלִלוּת f. *Fuscedo oculorum* f. *nigredo*, Prov. 23, 29. Al. Rubedo.

כָּחַשׁ *Abnegavit, denegavit, negavit. Mentitus, frustratus est; non respondit voto.* KAL, Præt. Caro mea כָּחַשׁ *Remota est* a pinguedine, i. e *frustrata est* obesitate, Pf. 109, 24. NIPH. Præt. נִכְחַשׁ *Mendax factus est, frustratus fuit* v. g. consilio, conatu, voto suo. Fut. pl. יִכָּחֲשׁוּ *Frustrabuntur*, Devt. 33, 29. PIH. Præt. כִּחֵשׁ *Falso abnegavit; mendacem se præbuit*, qf. removit a se, aut se ab aliquo; deficientem se præbuit. Constr. cum בְּ v. g. quod spectat ad Deum, Jer. 5, 12. & cum לְ v. g. mendacem se præbuit alicui, Job. 31, 28. 1 Reg. 13, 18. Inf. כַּחֵשׁ *Negare, mentiri*, Hof. 4, 2. Fut. pl. יְכַחֲשׁוּ *Mentientur*, Pf. 18, 46. HITHP. Præt. הִתְכַּחֵשׁ *Mendacem se præbuit*. Fut. 3 m. pl. יִתְכַּחֲשׁוּ *Mendaces se exhibebunt*, 2 Sam. 22, 45. Hoc verbum videtur esse Ar. جحس aut جحش III. Removit a re; ut Hebraicum כָּחַד etiam Ar. sonat جحد.

כֶּחָשׁ m. unde Pl. כֶּחָשִׁים *Mendaces; degeneres; defectores*, Jef. 30, 9.

כַּחַשׁ m. *Mendacium; abnegatio*, Nah. 3, 1. Cum Aff. כַּחֲשִׁי *Abnegatio mea*, Job. 16, 8. Pl. cum Aff. בְּכַחֲשֵׁיהֶם *Mendaciis suis*, Hof. 7, 3.

I. כִּי Partic. 1) *Quia, quoniam, quandoquidem; eo, quod; propterea quod*, Gen. 3, 14. 2) *Nam; enim, etenim; namque*, Num. 11, 13. 3) *Si, cum, quando*, v. g. כִּי תִמְצָא *Si inueneris*, 2 Reg. 4, 29. 4) *Sed; at*, post negativam, v. g. אֵין נָבוֹת חַי כִּי־מֵת Non Naboth vivus, *sed* mortuus est, 2 Reg. 1, 4. 5) *Certe*, v. g. כִּי אָז תֵּבֹשִׁי *Certe* tunc pudebit te, Jer. 22, 22. 6) *Ut; ita ut*, v. g.

v. g. מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ Quis homo eſt, *ut* ejus memineris, Pſ. 8, 5. 7) *Sicut*, *ut*, v. g. כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם *Sicut* exaltati ſunt cœli, Jeſ. 55, 9. 8) *An? utrum?* v. g. בְּזֹאת אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם In hoc cognoſcam, *num* veraces ſitis, Gen. 42, 33. Sed הֲכִי *An*, *quia*, Gen. 27, 36. 9) Ante ſermonem alienum reſpondet Gr. ὅτι, v. g. Et dices: כִּי innocens ſum, Jer. 2, 35. 10) *Nonne*, v. g. כִּי *Nonne* eduxi te e terra Ægypti, Mich. 6, 4. 11) *Fortaſſis*, v. g. כִּי *Fortaſſis* dices in corde tuo, Devt. 7, 17. 12) *Quin immo; immo*, v. g. כִּי *Quin immo* ſic dicit Jehova, Jer. 16, 5. 13) *Niſi*, *ſi non*, v. g. כִּי *Niſi* placuerit &c. omnino revelavero, 1 Sam. 20, 13. 14) *Poſtquam*, v. g. כִּי *Poſtquam* guſtavi parum mellis hujus, 1 Sam. 14, 29. 15) *Quam*, *quantum*, v. g. Videte quæſo, כִּי *quam* illuminati fuerunt oculi mei, 1 Sam. 14, 29. 16) כִּי־אִם a) *Sed*, Pſ. 1, 2. b) *Nam ſi*, Prov. 19, 19. c) *Antequam*, Gen. 32, 27. d) *Niſi*, 2 Par. 18, 30. 1 Sam. 30, 17. e) *Non*, 1 Sam. 25, 34. f) *Quod*, Ruth. 3, 12. g) *Si*, Thren. 3, 32. h) *Tam vere* (poſt juramentum חַי יְהוָה) 2 Sam. 15, 21. 17) אַף־כִּי a) *Quanto magis*, 1 Sam. 14, 30. b) *Quanto minus*, 1 Reg. 8, 27. c) *Etiam*, *quum*, Neh. 9, 18. d) *Verumne*, *quod*; *etiamne*, *quod*, Gen. 3, 1. 18) אִם לֹא כִּי *Niſi*, Devt. 32, 30. 19) כִּי גַם *Quamvis*, *etiamſi*, Eccl. 4, 14. 20) אַךְ כִּי *Tamen*, *ſed tamen*, 1 Sam. 8, 9. 21) אֶפֶס כִּי *Tamen*, *veruntamen: tamen quia*, Am. 9, 8. 2 Sam. 12, 14. 22) גַּם כִּי *Etiamſi*; *quamvis*, Jeſ. 1, 15. *Etiam certe*, Joſ. 22, 7. *Etiam quia*, Ruth. 2, 21. *Etiam*, *quum*, Prov. 22, 6. 23) יַעַן כִּי *Eo quod; quia*, Jeſ. 7, 5. 24) עַד כִּי *Donec; uſque dum*, Gen. 26, 13. *Antequam*, Gen. 49, 10. 25) עַל כִּי *Quia*, *eo quod*, Devt. 31, 17. 26) עֵקֶב כִּי *Quia*, *eo quod*, 2 Sam. 12, 10.

II. כִּי m. *Uſtio*, *aduſtio*; vid. in כָּוָה.

כִּיד m. *Exitium*; vid. כוד.

כִּידוֹן m. 1) *Lancea*; vid. כדה. 2) כִּידוֹן m. *Trituratio*; vid. כוד.

כִּידוֹר m. *Fatum*; vid. כדר.

כיל. Ar. كال pro. كيل Fefellit, v. g. ignitabulum non reddens ignem. Hinc

כִּילַי & כֵּלַי m. Recte Vulgata, *Fraudulentus*, Jeſ. 32, 5. 7. Al. Avarus.

כִּימָה f. *Pleiades*, Job. 9, 9. 38, 31. Am. 5, 8. ab Ar. كام pro كوم In acervos divisit. II. Accumulavit; unde كومة Cumulus: qſ. cumulus ſtellarum. LXX. ob eandem rationem verterunt πλειάδες; nec non Ar. ثريا Pleiades, a ثرا Multus, numeroſus fuit. Propertio dicuntur Pleiadum chorus.

כִּיס m. *Loculus*; vid. כִּסָּה.

כִּיּוֹר m. *Labrum*; vid. כּוּר.

כִּירַיִם m. *Focus*; vid. כּוּר.

כַּךְ Rabbinice. Inde כָּכָה *Sic, ita; hoc modo, hunc in modum*, Num. 11, 15. Hinc שֶׁכָּכָה *Quod ſic; nam ſic*, Cant. 5, 9. שֶׁכָּכָה לוֹ *Cum ita ſit*, Pſ. 144, 15.

כּוֹכָב m. *Stella, ſidus*, Num. 24, 17. Plane idem Arab. كوكب ut & Syr. ܟܘܟܒܐ. Cſt. כּוֹכַב Am. 5, 26. Pl. כּוֹכָבִים *Stellæ, ſidera*, Pſ. 147, 4. Cſt. כּוֹכְבֵי Pſ. 148, 3. Cum Aff. כּוֹכְבֵיהֶם *Stellæ eorum*, Ez. 32, 7. Hæc vox derivata eſſe videtur ab Ar. كب ſ. Æthiop. *Cabba*, Convertit, circumegit; unde etiam Æthiop. *Cabbaby*, Sphæra, orbis, qſ. orbis cœleſtis. A كوكب deinde Ar. dicitur كوكب Scintillavit.

כִּכָּר m. (ab Ar. كركر Convertit v. g. molam, & hoc a كر Repetiit, replicavit; unde etiam كر & كرة Res rotunda, globus; it. Campus; ut & كرة, nec minus الكري Summa, totum) *Orbis*: hinc 1) *Fruſtum panis*, Jer. 37, 21. 2) *Tractus, planities terræ* (a circumeundo) Gen. 13, 10. 3) *Talentum, pondus* (a Rotunditate dictum); Godwino trium millium ſiclorum ſ. centum thalerorum Imperialium; vid. Ejus Moſes & Aaron pag. 974 & ſeq. Eiſenſchmidio autem 182 Marcarum & 20 ſemunciarum ponderis Colonienſis; Ex. 38, 25. Cſt. כִּכַּר Zach. 5, 7. Dual. כִּכָּרַיִם & כִּכְּרַיִם *Duo talenta*, 2 Reg. 5, 23. Pl. כִּכָּרִים *Talenta*, 1 Par. 22, 14. Cſt. כִּכְּרֵי 2 Reg. 5, 5. Pl. fem. כִּכְּרוֹת *Orbes panis*, Jud. 8, 5. 1 Sam. 10, 3.

I. **כָּלָא** *Continuit, concluſit, incluſit; cohibuit; cuſtodivit;* qſ. Græcum Κωλύω, prohibeo; aut κλείω, claudo. Conv. etiam Syr.

ܟܠܐ

כלא Cohibuit; it. Ar. كلا Cuſtodivit. II. Detinuit; impedimento fuit. KAL, Præt. כָּלִיתִי ſ. כָּלָאתִי pro כָּלָאתִי *Prohibui*, Pſ. 119, 101. Pl. כָּלוּ pro כָּלְאוּ *Concluſerunt*, 1 Sam. 6, 10. Hagg. 1, 10. Part. Pah. m. ſ. כָּלוּא *Concluſus*, Jer. 32, 2. & כָּלֻא Pſ. 88, 9. Inf. לִכְלוֹא ad *Prohibendum*, Eccl. 8, 8. Imp. c. Aff. כְּלָאֵם *Prohibe eos*, Num. 11, 28. Fut. 2 m. ſ. תִּכְלָא *Cohibeas*, Pſ. 40, 12. יִכְלֶה pro יִכְלָא *Cohibeat*, Gen. 23, 6. NIPH. Præt. נִכְלָא *Prohibitus*, *cohibitus eſt*. Fut. יִכָּלֵא *Prohibebitur*, Gen. 8, 2. Plur. יִכָּלְאוּ *Prohibebuntur*, Ez. 31, 15. PIH. כִּלָּא *Prohibuit*. Inf. לְכַלֵּא ad *prohibendum*, Dan. 9, 24. Not. כַּלֵּא Ez. 36, 5. dicitur pro כֻּלָּהּ *Univerſum eum*.

כְּלִיא vel כְּלוּא m. qſ. Part. Pehil, *Coërcitus*, *concluſus*; hinc בֵּית הַכְּלִיא *Domus carceris*, Jer. 37, 4.

כֶּלֶא m. *Carcer*, 1 Reg. 22, 27. Cum Aff. כִּלְאִי *Carceris fui*, Jer. 52, 33. Pl. כְּלָאִים *Carceres*, Jeſ. 42, 22.

כִּלְאַיִם m. Pl. *Heterogenea*, vel *Mixtura ex duabus ſpeciebus*, Lev. 19, 19. Devt. 22, 9. qſ. ἐνδετα, quæ una copulatione continentur, v. g. heterogenea femina uno agro, heterogenea fila una veſte. Confine eſſe videtur Æthiop. *Chelee*, Duplex v. g. animo, & Ar. كلا Ambo, ambæ; it. Duo, æ.

מִכְלָה f. pro מִכְלָאָה *Ovile*, *caula*; in qua concluduntur pecudes, Hab. 3, 17. Pl. מִכְלָאוֹת, cſtr. מִכְלְאוֹת *Caulæ*, Pſ. 78, 70. Cum Aff. מִכְלְאֹתֶיךָ *Caulæ tuæ*, Pſ. 50, 9. Aliis, quod Michaëlis veriſimilius judicat, Grex, a cuſtoditione dictus.

II. כלא Ar. كلا Iterum, iterumque convertit; unde كلا & كلي Ambo, æ. Hinc

כְּלָיוֹת f. pl. *Renes*; dicti forſan ab Ambo; aliis a Deſiderio, quia illis deſiderium attribuitur. Pſ. 7, 10. Cſt. כִּלְיוֹת Devt. 32, 14. Cum Aff. כִּלְיֹתָי *Renes mei*, Pſ. 139, 13.

I. כֶּלֶב m. (Syr. ܟܰܠܒܳܐ Ar. كلب) *Canis*; (per Metath. כֶּבֶל ab Ar. كبل Vinctum detinuit; qſ. Vinctus detentus; quemadmodum etiam Arab. dicitur مكلب pro مكبل Compedibus vinctus.) Ex. 11, 7. In pauſa כָּלֶב Prov. 26, 17. Plur.

כְּלָבִים *Canes*, Jes. 56, 11. cst. כַּלְבֵי Job. 30, 1. Michaëlis derivat ab Ar. كلب Rabidus fuit. Ast hoc forsan est a כָּלַב.

II. כלב. Ar. كلب Inferto loro inter duas corii partes, aut eo extremitati imposito consuit; unde كُلْبَةٌ Vinculum coriaceum. Hinc

כְּלוּב m. *Canistrum reticulare, corbis;* ex viminibus aut corio consutus aut plexus. Am. 8, 1. 2. 2) *Cavea*, Jer. 5, 27.

I. כָּלָה *Absolutus, finitus, perfectus fuit; Decretum, constitutum est; Consumtus, confectus fuit; Defecit.* Conv. Ar. كلا IV. Ad finem perduxit. KAL, Præt. Jes. 10, 25. Pl. כָּלִינוּ *Consumti sumus*, Ps. 90, 7. Fut. יִכְלֶה *Consumetur*, Prov. 22, 8. apoc. יִכֶל *Idem*, Job. 33, 21. Pl. יִכְלָיוּן *Consumentur*, Jes. 31, 3. Sed יִכְלֶה pro יִכְלָא *Prohibebit*, Gen. 23, 6. (Verba enim לא & לה facile afformationes suas inter se permutant) sic etiam כָּלוּ pro כָּלְאוּ *Incluserunt*, 1 Sam. 6, 10. PIH. Præt. כִּלָּה *Absolvit*; it. *Consumsit. Absolvit*, Thren. 4, 11. כִּלִּיתִי *Consumsi*, Num. 25, 11. Part. m. f. מְכַלָּה *Consumens*, Jer. 14, 12. Inf. כַּלֵּה *Consumere*, 2 Reg. 13, 17. it. כַּלּוֹת *Absolvere*, *consummare*, 1 Reg. 9, 1. Imp. pl. כַּלּוּ *Absolvite*, Ex. 5, 13. Fut. אֲכַלֶּה *Absolvam*, Gen. 24, 45. apoc. וַיְכַל *& absolvit*, Gen. 2, 2. Cum Aff. תְּכַלֶּנָּה *Absolves eam*, Gen. 6, 16. PYH. Præt. כֻּלָּה *Absolutus, consummatus est*. Pl. כֻּלּוּ (collu) *Absoluti sunt*, Ps. 72, 20. Fut. pl. יְכֻלּוּ *Consummabuntur*, Gen. 2, 1.

כָּלָה f. 1) *Absolutio, perfectio, consummatio*, v. g. operis, sententiæ &c. Gen. 18, 21. Hinc etiam *Totum, consummatum.* 2) *Consumtio omnimoda, deletio* s. *exstirpatio absoluta*, Jer. 46, 28. 3) *Decretum absolutum & firmum*, Jes. 10, 23. Pl. כָּלוֹת *Contabescentes*, qs. Consumtiones, Devt. 28, 32.

כִּלָּיוֹן m. 1) *Perfectio, consummatio*, Jes. 10, 22. 2) *Consumtio*. Cst. כִּלְיוֹן Devt. 28, 65.

כְּלִי m. *Instrumentum; vas*, i. e. quod arte & opera ex materia aliqua ad definitum usum perfectum & absolutum est. Cum Aff. כֶּלְיְךָ *Vas tuum*, Devt. 23, 25. Pl. כֵּלִים m. *Vasa; instrumenta; supellectilia*, Ex. 22, 7. it. *Impedimenta*, 1 Sam. 30, 24. it. *Arma*,

Jud.

Jud. 18, 11. Cft. כֵּלָיו Gen. 24, 53. Cum Aff. כֵּלֶיךָ *Inſtrumenta tua*, Gen. 27, 3.

כְּלִי m. 1) *Inſtrumentum; vas*, Num. 35, 22. It. *Veſtimentum, amictus, habitus*, v. g. כְּלִי־גֶבֶר *Habitus maris*, der Aufzug eines Mannsbildes, Devt. 22, 5. In pauſa כֶּלִי Num. 19, 17. Pl. cſt. כְּלֵי *Vaſa*, Jeſ. 22, 24.

מִכְלָה f. unde Pl. מִכְלוֹת qſ. Soliditates, h. e. *Vaſa ex ſolido auro*, 2 Chron. 4, 21. Michaëlis vult cum מ Præfixo legendum eſſe מִכְלוֹת Ex ſecundario auro: ſed præter rem!

תִּכְלָה f. *Perfectio*, Pſ. 119, 96.

תַּכְלִית f. 1) *Perfectio, perfectum*, Job. 26, 10. Al. Lapis. 2) *Menſura, proportio*, Jeſ. 10, 25.

II. כָּלָה (Ar. كلا Iterum iterumque convertit intenditque viſum in aliquam rem. Hinc) *Exſpectavit, expetivit, deſideravit;* cſtr. cum ל. 3 f. ſ. כָּלְתָה *Deſideravit* v. g. anima, Pſ. 84, 3. Pl. כָּלוּ *Deſiderant* v. g. oculi, Pſ. 119, 81. Huc referunt etiam nonnulli Fut. PIH. 3 f. ſ. apoc. וַתְּכַל qſ. diceret, Et deſideravit, intell. anima Davidis &c. 2 Sam. 13, 39. ſed rectius exponitur: *Et conſummavit, abſolvit* &c. Melius huc retuleris

כְּלָיוֹת f. pl. *Renes;* dictos a Deſiderio, cujus ſedes eſſe putatur in renibus; vid. ſub II. כלא.

כלח. Ar. كلح Corrugato & contracto vultu fuit. Hinc in genere Contraxit. Hinc

כֶּלַח m. *Senium, ſenectus*; qſ. aetas rugoſa, Job. 5, 26. In pauſa כָּלַח Job. 30, 2. Verte: *Senium periit in eis*, i. e. qui totam vitam uſque ad ſenium inanem transegerunt.

כָּלַל (Ar. كلّ Coronavit, circumquaque cinxit, circumdedit. Hinc Hebr.) *Summatim, totaliter & univerſaliter aliquid complexus eſt, abſolvit & perfecit.* Præt. 3 m. pl. כָּלְלוּ *Conſummaverunt*, Ez. 27, 4. it. כָּלְלוּ *Idem*, ibid. v. 11. Michaëlis: Coronarunt ſ. circumdederunt ſc. muris, vel & excubias agentibus.

כָּלִיל 1) *Abſolutus, conſummatus, perfectus, totus*, Ez. 16, 14. Num. 4, 6. Jud. 20, 40. 2) Adverb. *Penitus, prorſus, in univerſum*, Jeſ. 2, 18. 3) *Holocauſtum*, i. e. quod totum concremabatur, nec quicquam cedebat ſacerdoti neque offerenti, Lev. 6, 22.

Ubi

Ubi vero ab עוֹלָה distinguitur, est *Totus adeps*, Pf. 51, 21. Cfr. כָּלִיל Ez. 28, 12. Michaëlis.

כְּלִילָה f. unde cft. כְּלִילַת *Perfectio*, Thren. 2, 15. Michaëlis: Corona. It. Ez. 27, 3.

כְּלוּלָה f. unde Pl. c. Aff. כְּלוּלֹתָיִךְ *Sponfalia tua*; qf. Coronationes, Jer. 2, 2. a Syr. ܟܠܠ & Ar. كلّ II. Coronavit.

כַּלָּה f. 1) *Sponfa*; in relatione ad Sponfum, Cant. 4, 10. 2) *Nurus*; in relatione ad Socerum aut Socrum, Gen. 38, 24. Ruth. 2, 22. Cum Aff. כַּלָּתֵךְ *Nurus tua*, Gen. 38, 24. Pl. c. Aff. כַּלּוֹתֶיהָ *Nurus ejus*, Ruth. 1, 6.

כֹּל & ante Makkaph כָּל־ propr. *Univerfitas*, v. g. כַּכֹּל יְקַפְּצוּן *Sicut totum* i. e. *prorfus univerfitas* (eorum) *conftringentur*, (Enallage numeri) Job. 24, 24. Michaëlis: ut melilotus. Adject: *Omnis, omnes; univerfus, univerfi; totus, totum.* Cum Aff. כֻּלָּנוּ *Nos omnes*, Num. 17, 27. כֻּלֵּךְ *Tota tu*, fem. Jef. 22, 1. it. כֻּלֵּךְ Jef. 14, 29. כֻּלּוֹ *Totus ille*, Gen. 25, 25. כֻּלָּה *Tota illa*, Ez. 29, 2. כֻּלְּכֶם m. *Omnes vos*, Devt. 1, 22. כֻּלָּם m. *Omnes illi*, Jef. 14, 10. it. כֻּלָּהֶם 2 Sam. 23, 6. כֻּלָּנָה f. *Omnia illa*, Gen. 42, 36. it. כֻּלָּהֵנָה 1 Reg. 7, 37. אֵין כֹּל *Nullus*, Jud. 18, 10. it. *Nihil, nihil quicquam*, Num. 11, 6. כָּל־אַיִן *Nullus*, Hab. 2, 19. לֹא־כָל *Nullus*, Ex. 10, 15. *Non totus*, Devt. 18, 1. כל־לא *Nullus; nihil*, Ex. 12, 16. Eccl. 2, 10. *Totus non*, Num. 23, 13. כָּל־עֻמַּת שֶׁ *Quemadmodum*, Eccl. 5, 15.

כֹּל & כָּל m. Emphat. כֹּלָּא Chald. *Omnis, totus*, Dan. 6, 11.

מִכְלַל it. מִכְלוֹל & מַכְלוֹל m. *Perfectio, confummatio*, Pf. 50, 2. Michaëlis: Corona. Ez. 23, 12. Pl. מַכְלֻלִים *Merces perfectæ artis*, Ez. 27, 24. Sed מִכְלוֹל Ez. 23, 12. & 38, 4. Lorica, Michaëlis.

כָּלַם. Ar. كلم Vulneravit. II. Locutus eft falfitatem in proximum. Hinc NIPH. Præt. נִכְלַם *Ignominia affectus fuit*. Pl. נִכְלְמוּ *Ignominia affecti funt*, Jef. 45, 16. Part. m. נִכְלָם *Ignominia affectus*, Pf. 74, 21. 2 Sam. 19, 4. Imp. pl. הִכָּלְמוּ *Ignominia f. pudore afficimini*, Ez. 36, 32. Inf. הִכָּלֵם *Pudefieri*, Jer. 3, 3. Fut. pl. יִכָּלְמוּ *Ignominia afficientur*, Pf. 35, 4. HIPH. Præt. הִכְלִים *Ignominia affecit; convicium dixit in aliquem*. Aff. הִכְלִימוּ

הִכְלִמוֹ *Ignominia affecit eum*, 1 Sam. 20, 34. Plur. cum Aff. הִכְלַמְנוּם pro הִכְלַמְנוּם *Ignominia affecimus eos*, 1 Sam. 25, 7. Part. m. מַכְלִים *Ignominia afficiens*, Job. 11, 3. Inf. הַכְלִים *Ignominia afficere*, Jer. 6, 15. Fut. pl. c. Aff. תַכְלִימוּהָ *Calumniemini eam*, Ruth. 2, 15.

כְּלִמָּה f. *Ignominia*, *opprobrium*, *convicium*, Pf. 69, 8. Cum Aff. כְּלִמָּתִי *Ignominia mea*, Pf. 44, 16. Cft. כְּלִמַּת Jer. 20, 11. Pl. כְּלִמּוֹת *Ignominiæ*, Jef. 50, 6. Hinc fortaffe Lat. Calumnia.

כלף. Ar. كلف II. Compulit, urfit. Huic confonum Germ. Klopfen. Hinc

כֵּילַפּוֹת f. pl. *Bipennes, mallei majores*, Pf. 74, 6. LXX. λαξευτήριον. Apud Syros ܟܘܠܒܐ Malleus, bipennis.

כָּמַהּ *Obfcuratus, caligine offufus fuit*, Pf. 63, 2. Non minus ἅπαξ λεγόμενον, uti antecedens. Ar. كمه Obfcurus, alteratus colore fuit. Al. Defideravit. Al. Arefactus fuit.

כמז. Ar. كمز Manibus congeffit rotundiorem formam; unde كمزة Cumulus rotundior, v. g. terræ, arenæ &c. Hinc

כּוּמָז m. *Sphæruld* f. *bulla aurea*; *ornamentum muliebre*, Ex. 35, 22. Num. 31, 50.

I. כַּמֹּן m. *Cuminum*, Jef. 28, 25, 27. Ar. كمّون Idem.

II. כמן. Ar. كمن Delituit, fe abfcondit; Hinc

מִכְמָן m. unde Pl. cft. מִכְמַנֵּי *Recondita*, i. e. *thefauri*, qui abduntur, Dan. 11, 43.

כָּמַס *Recondidit.* Hinc Part. Pah. כָּמֻס *Reconditum*, Devt. 32, 34. Ἅπαξ λεγόμενον. Conv. Ar. كمس Demerfit.

I. כמר propr. *Aduffit*, *accendit*; fecundum Ar. جمر Dedit prunam ignis. IV. Injecit igni rem. Suffivit. Hinc NIPH. Præt. נִכְמַר *Incenfus fuit*, *incaluit*, *flagravit*. Pl. נִכְמְרוּ *Incenfa funt* v. g. vifcera, Gen. 43, 30. It. *Toftus* f. *atratus fuit igne*. נִכְמָרוּ (in paufa) *Atratæ*, *denigratæ funt* v. g. pelles, Thren. 5, 10.

כֹּמֶר m. unde Pl. כְּמָרִים *Sacrificuli*, 2 Reg. 23, 5. Zeph. 1, 4. (it. Veri facerdotes apud Syros, videlicet ܟܘܡܪܐ Pl. ܟܘܡܪܐ qf. Suffitores; quemadmodum etiam Syriace de ipfo Chrifto dicitur, Pf.

Pſ. 110, 4. Hebr. 2, 17. Al. Phallophori. Al. Atrati, a pullis veſtibus. Al. Σκυθρωποὶ, a triſtitia vultus dicti; minus congrue!

II. כמר. Ar. قمر Lucente luna f. ſub lunam fecit aliquid. Hinc

מִכְמָר m. *Rete*, *verriculum*, ſcil. quod lucente luna f. nocte illuſtri ad capiendos piſces expanditur; unde porro *Rete venatorium*, Jeſ. 51, 20.

מַכְמוֹר m. unde Plur. cum Aff. בְמַכְמֹרָיו *In verricula ſua*, Pſ. 141, 10.

מִכְמֶרֶת f. *Rete piſcatorium*. Cum Aff. מִכְמַרְתּוֹ *Verriculum ejus*, Hab. 1, 15.

מִכְמֹרֶת f. *Idem*, *verriculum piſcatorium*, Jeſ. 19, 8.

כִּמְרִירֵי vid. ſub מרר.

כְּנֵמָא Chald. vid. ſub. כון.

כנן. Ar. كَنَّ Texit ad colorem fovendum. VIII. Latuit. X. In cute manſivum fuit. Hinc

1) כֵּן m. *Scinips*; LXX. & Vulg. ab inhærendo in cute dicta, Jeſ. 51, 6. Pl. כִּנִּים *Sciniphes*, Ex. 8, 12. 13. Bochartus & al. Pediculus. Sic etiam Jeſ. 51, 6. al. Sic.

כִּנָּם m. (collectivum, כֵּן cum ם intenſivo) *Sciniphum multitudo*, Ex. 8, 17. 18. In aliis Codd. legitur כִּנִּם; ſed obſtant Singulares הָיָה & וַתְּהִי. Al. Copia pediculorum.

2) כֵּן m. (ab Ar. كَنَّ Texit; theca munivit, repoſuit. Servavit, cuſtodivit. IV. Recondidit) 1) *Theca*, *loculamentum*, 1 Reg. 7, 31. Al. Similiter. 2) *Locus*, *manſio*, Gen. 40, 13. Dan. 11, 20. Conv. fere Arabicum مكانة Dignitas; ſtatus, conditio. Cum Aff. in pauſa כַּנֶּךָ *Locus tuus*, Gen. 40, 13.

3) כֵּן m. *Stolo*, *propago*, *ſtirps*, *germen*; fortaſſe ab Ar. جَنَّ Luxuriavit v. g. herba; altius excrevit; unde etiam جَنَّة Hortus pecul. vinearum, & arboribus conſitus. Cum Aff. כַּנּוֹ *Stolo ejus*, Dan. 11, 7.

כַּנָּה f. *Idem*. Al. Vitis, Pſ. 80, 16.

כֵּן m. *Rectus*; unde Pl. כֵּנִים *Recti*, *veraces*; vid. ſub כון.

כֵּן Partic. *Sic*; vid. כון.

כִּנָּה *Cognominavit*; *cognomine* aut *titulo appellavit*; *titulis*

tulit ufus fuit, vel honoris vel adulationis gratia. Ar. كنى Appellavit nomine fignificante aliam rem; Cognominavit. Fut. אֲכַנֶּה *Cognominabo*, Job. 32, 21. 22. יְכַנֶּה *Cognominabit*, Jef. 44, 5.

כְּנָת f. Chald. *Collegium, focietas*; fcil. quæ a fuo auctore, inftituto aut capite cognominari plerumque folet. (Confine eft Syr. كنوتا Socius, fodalis) Efr. 4, 9.

I. כָּנַס *Collegit, congregavit, comportavit, congeffit*. Ar. كنز Recondidit. Thefaurizavit; congeffit, repofuit v. g. frumentum. KAL, Præt. כָּנַסְתִּי *Collegi, congeffi*, Eccl. 2, 8. Part. Ben. m. f. כֹּנֵס *Colligens*, Pf. 33, 7. Inf. כְּנוֹס *Colligere*, Eccl. 3, 5. Imp. כְּנֹס *Collige*, Efth. 4, 16. PIP. Præt. כִּנֵּס *Collegit*, pec. in hofpitium; כִּנַּסְתִּי *Collegi*, Ez. 22, 21. Fut. 3 m. f. יְכַנֵּס *Colliget*, Pf. 147, 2.

II. כנס. Ar. كنس In latibulum fe recepit. Hinc HITHP. Inf. הִתְכַּנֵּס *Tegere, abdere, involvere fe*, Jef. 28, 20.

מִכְנָסַיִם m. Dual. *Femoralia, fubligacula*; a recondendo dicta. Legitur tantum in Regim. מִכְנְסֵי Ex. 28, 42. 39, 28. Lev. 6, 3. 16, 4.

כָּנַע. Ar. كنع 1) Demifit fe; demiffus, humilis fuit: unde forfan Græc. γόνυ, *genu*, & Germ. Knie, knien. 2) Contraxit. Hinc 1) NIPH. Præt. נִכְנַע *Humiliatus fuit; humiliavit*, 1 Reg. 21, 29. Pl. נִכְנְעוּ *Humiliati funt*, 2 Par. 12, 7. Inf. הִכָּנַע *Humiliare fe*, 2 Par. 33, 19. Fut. יִכָּנַע *Humiliabitur*, Lev. 26, 41. HIPH. Præt. הִכְנִיעַ *Humiliavit, humilem fecit*, 2 Par. 28, 19. הִכְנַעְתִּי *Humiliavi*, 1 Par. 17, 10. Imp. הַכְנִיעֵהוּ *Humilia eum*, Job. 40, 7. Fut. אַכְנִיעַ *Humiliabo*, Pf. 81, 15. Cum Aff. יַכְנִיעֵם *Humiliabit eos*, Devt. 9, 3.

כְּנַעַן m. 1) *Canaan*, Noachi ex Chamo nepos, Gen. 10, 6. 2) *Terra Canaan*, a pofteris ejus habitata, Gen. 11, 31. Canaan, Chami filius, videtur ab humiliatione illa, quam Noachus ipfi imprecatus fuerat, Gen. 9, 25. iftud nomen per cognominationem accepiffe, quafi Humiliatus. 3) *Mercator, negotiator*; fcil. per Synecdochen fpeciei ita dictus, Hof. 12, 8. Tyrii enim & Sidonii, Canaanis habitatores, a mercatura erant inclitiffimi iidemque navigationis peritiffimi.

כְּנַעֲנִי m. 1) *Cananæus*, Gen. 38, 2. 2) *Mercator, negotiator*, Prov. 31, 24. Pl. כְּנַעֲנִים *Mercatores*, Job. 40, 30.

כְּנַעַן m. *Mercator, negotiator.* Hinc enim Pl. cum Aff. כְּנַעֲנֶיהָ *Mercatores ejus*, Jeſ. 23, 8.

2) כִּנְעָה f. *Congeſtio ſ. contractio facultatum*; ab Ar. verbo ſupra dicto كنع Contraxit. Hinc enim cum Aff. כִּנְעָתֵךְ *Facultatum tuarum* qſ. *ſarcinam*, Jer. 10, 17. Al. Mercimonium. Al. Opes.

כָּנָף m. 1) *Ala avis*, Gen. 1, 21. ab Ar. كنف Operuit, texit; unde etiam كنف Ala. 2) Metaphorice α) *Ora ſ. extremitas* a) Veſtis, 1 Sam. 24, 5. b) Lecti ſ. ſtragularum, Devt. 23, 1. Ruth. 3, 9. c) Terræ, i. e. extrema terra, Jeſ. 24, 16. d) Aedificii ſ. urbis, Dan. 9, 27. β) *Motus celer*, Pſ. 18, 11. 139, 9. γ) *Tegmen ſ. protectio*, Jeſ. 18, 1. Cſt. כְּנַף Dan. 9, 27. Cum Aff. כְּנָפוֹ *Alâ ſuâ*, Hagg. 2, 12. Dual. כְּנָפַיִם *Alæ*, Jeſ. 6, 2. Cum Aff. כַּנְפֵיהֶם *Alæ eorum*, Zach. 5, 9.

כִּנְפָּה f. unde Pl. cſt. כַּנְפוֹת *Alæ ſ. extremitates* α) Veſtis, i. e. *Fimbriæ*, Devt. 22, 12. β) Terræ, i. e. *Plagæ ſ. anguli mundi*, Job. 37, 3. Ez. 7, 2.

נִכְנַף NIPH. Præt. *Propulſus fuit ad extremitates terræ habitationis ſ. in alias terras*; ut Ar. كنف Deflexit, ſeceſſit. Hinc Fut. 3 m. ſ. יִכָּנֵף *Propulſabitur ex terra ſua*, Jeſ. 30, 20. Al. Tegi.

כִּנּוֹר m. (quod videtur eſſe compoſitum ex כַּן qſ. Aptatum i. e. inſtrumentum, & נור ab Ar. نار IV. Sonum edidit, q. d. Inſtrumentum ad edendum ſonum aptatum) *Cithara*; Inſtrumentum muſicum plectro pulſatile, ad modum Δ, ut Hieronymus tradit, formatum, & inſtructum 8 vel 10 chordis, Gen. 4, 21. Plur. cum Aff. כִּנּוֹרֶיךָ *Citharæ tuæ*, Ez. 26, 13.

כִּנּוֹרָה f. *Idem.* Hinc Pl. כִּנֹּרוֹת *Citharæ*, 2 Sam. 6, 5. Cum Aff. כִּנּוֹרוֹתֵינוּ *Citharæ noſtræ*, Pſ. 137, 2.

כְּנַשׁ CHALD. Idem, quod Hebr. כָּנַס *Collegit, congregravit.* Inf. מִכְנַשׁ *Colligere, congregare*, Dan. 3, 2. HITHP. Part. pl. m. מִתְכַּנְּשִׁין *Congregantes ſe*, ibid. v. 3. Ar. كنس dicit Converrit.

כֵּס m. *Thronus*; vid. mox in כִּסֵּא.

I. כָּסָה *Texit, obtexit, operuit; occultavit, celavit.* Arab. كسا Idem. KAL, Part. כֹּסֶה *Operiens*, Prov. 12, 23. Pah. כָּסוּי, cſt. כְּסוּי *Opertus*, Pſ. 32, 1. NIPH. Præt. 3 f. ſ. נִכְסְתָה *Operta eſt*,

est, Jer. 51, 42. Inf. הִכָּסּוֹת *Operiri*, Ez. 24, 8. PIH. Præt. כִּסָּה *Operuit*, Jeſ. 29, 10. Part. m. מְכַסֶּה *Operiens*, Pſ. 147, 8. Inf. כַּסּוֹת *Operire*, Pſ. 104, 9. Imp. pl. כַּסּוּנוּ *Operite nos*, Hoſ. 10, 8. Fut. יְכַסֶּה *Operiet*, Ez. 18, 7. PUH. Præt. pl. כֻּסּוּ *Operti ſunt*, Pſ. 80, 11. Fut. 3 m. ſ. יְכֻסֶּה *Operietur*, Eccl. 6, 4. HITHP. Part. m. מִתְכַּסֶּה *Operiens ſe*, 1 Reg. 11, 29. Fut. apoc. וַיִּתְכַּס *& operuit ſe*, Jeſ. 37, 1. Pl. יִתְכַּסּוּ *Operient ſe*, Jon. 3, 8.

כֵּס m. (formæ בֵּן) *Solium*, *thronus*, Ex. 17, 16.

כִּסֵּא m. *Idem*; it. *Sella*, Jeſ. 6, 1. Cum Aff. כִּסְאִי *Thronus meus*, Jeſ. 66, 1. Pl. fem. כִּסְאוֹת *Throni*, *ſolia*, Pſ. 122, 5. Cum Aff. כִּסְאוֹתָם *Throni eorum*, Ez. 26, 16.

כִּסֵּה m. *Thronus*, *ſolium*, 1 Reg. 10, 19.

כָּסוּי Part. Pah. m. cſt. hic Subſtant. *Tegmen*, *tegumentum*, *operimentum*, Num. 4, 14.

כְּסוּת f. *Tegumentum*, *velamentum*, v. g. Gen. 20, 16. Hoc erit (mihi) כְּסוּת עֵינַיִם *Velamentum* oculorum tuorum, ſcil. ad defenſionem pudoris tui. Al. Mulcta, ut LXX. τιμή, ad ſenſum. Cum Aff. כסותֹה pro כְּסוּתוֹ *Operimentum ejus*, Ex. 22, 26. It. *Veſtimentum*, Gen. 49, 11. Legitur ibi cum Aphæreſi סוּת.

כֶּסֶא m. *Plenilunium & Scenopegia*, Pſ. 81, 4. ab Ar. كُسِي Poſterior i. e. altera pars menſis, ſcil. a Plenilunio uſque ad Novilunium; ex uſu item Syr. ܟܶܣܐ *Plenilunium*, 1 Reg. 12, 32. Vulgo: Novilunium; perperam!

כֶּסֶת f. pro כִּסְאת. Hinc Pl. כְּסָתוֹת *Pulvinaria*, *pulvilli*, Ez. 13, 18. Cum Affixo כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה *Pulvillos veſtros*, ib. v. 20. Sic etiam Ar. كِسَأ Culcitra, Germ. ein Kiſſen.

מִכְסֶה m. *Operculum*, *tegumentum*, Ex. 26, 14. Cfr. מִכְסֵה Gen. 8, 13.

מְכַסֶּה m. 1) *Tegumentum*, Jeſ. 23, 18. 2) *Omentum*, Lev. 9, 19.

כִּיס m. *Loculus*, *marſupium*, *crumena*; it. *Sacculus* ab occultando dictus, Prov. 1, 14. It. quod videtur, *Ciſta*, *ciſtula*, Jeſ. 46, 6. Ar. كِيس Idem.

כּוֹס m. (Ar. كاس & كأس) *Calix*, *poculum*; forſan ab operculo, quo tegi alias ſolet, dictum; cæterum in Oriente

Digitized by Google

olim ex corio confectum. Pf. 75, 9. Cum Aff. כּוֹסִי *Calix meus*, Pf. 23, 5. Vid. autem retro poft כֵּן.

II. כסה Ar. كسا Abftraxit. Hinc PIH. Fut. 3 m. f. יְכַסֶּה & arrogantiam a viro *abftrahat*, Job. 33, 17.

כָּסַח *Excidit*, *fuccidit*. Ar. كسح Amputavit. Part. Pah. f. כְּסוּחָה *Refecta*, Pf. 80, 17. Pl. m. כְּסוּחִים *Refecti*, Jef. 33, 12. Sed כְּסוּחָה Jef. 5, 25. *ficut ftercus* f. *lutum*, vid. fub סוּחַ.

I. כָּסַל. Ar. كسل Torpuit; iners, languidus fuit. Hinc כְּסִיל m. *Stultus*, *ftolidus*, *infipiens*, Prov. 17, 12. Plur. כְּסִילִים *Stulti*, Pf. 94, 8.

כֶּסֶל m. *Stultitia*, *ftoliditas*, Eccl. 7, 25.

כִּסְלָה f. *Idem*, Pf. 85, 9. Cum Aff. כִּסְלָתֵךְ, vid. mox infra.

כְּסִילוּת f. *Idem*, Prov. 9, 13.

II. כֶּסֶל m. (per Metathefin pro כֶּכֶל aut שֶׁכֶל ab Ar. شكل Ligavit fub ventrem. II. Concepit animo) 1) *Hypochondrium*, i. e. ea pars alui, quæ renibus & coftis nothis utrinque fubjacet; in fenfu latiori etiam 2) ܚܰܨܳܐ f. ܚܰܨܳܐ, *Lumbus* dicta, fcil. in qua ligari aut accingi homines folent, itemque affectus fentiri præcipue. Job. 15, 27. Cum Aff. כִּסְלוֹ *Lumbus ejus*, Job. 8, 14. Pl. m. כְּסָלִים *Lumbi*, Lev. 3, 4. Cum Aff. כְּסָלַי *Lumbi mei*, Pf. 38, 8. 2) *Spes*, *fiducia*, *confidentia*; fcil. ab altera fignificatione verbi شكل II. Concepit animo, qf. Conceptus animi. Pf. 49, 14. Ar. etiam شكيلة 1) Hypochondrium. 2) Intentio.

כִּסְלָה m. *Spes*, *fiducia*. Cum Aff. כִּסְלָתֶךָ *Fiducia tua*, Job. 4, 6.

III. כְּסִיל m. *Orion*; *ftella*. Ar. جبار Syris ܓܰܢܒܳܪܳܐ & Chald. נְפִילָא i. e. Gigas f. Tyrannus. Hunc cum Chaldæi ut hominem proceræ ftaturæ accinctum a latere gladio & comitatum duobus canibus finxerunt, verifimile eft, Nimrodum ab ipfis inter Deos & ftellas cœli relatum fuiffe. Hunc etiam turris Babelicae auctorem Poëtas in numerum Θεομαχων & cœli oppugnatorum pofuiffe poftea, fere indubium eft. כְּסִיל vero ab Ar. كسل IV. Gravis fuit, dicta videtur; fcil. Sidus grave feptentrionale, quippe a nautis Phœniciis maxime obfervatum. Job. 9, 9. 38, 31. Am. 5, 8. Jef. 13, 10. Pl. כְּסִילִים *Stellæ gigantum* v. g. Cephei, Bootæ, Herculis, Perfei, Aurigæ & Sagittarii. Jef. 13, 10. Al. Hefperus; Arcturus; Urfa minor f. major; Sirius; Canopus.

IV.

IV. כִּסְלֵו m. Menſis Hebræorum nonus, *Decembrem* noſtrum, maximam partem referens, Zach. 7, 1. ab Ar. كسل Iners fuit; qſ. Menſis iners.

כָּסַם *Decurtavit, deminuit, totondit*, v. g. capillos; unde, ut videtur, Ar. كشم Amputatio, imminutio. Inf. כָּסוֹם *Præcidendo capillos.* Ez. 44, 20. Fut. 3 m. pl. יִכְסְמוּ *Præcident*, ibid. i. e. *Decurtabunt* capillos ſuos. Al. Ornavit; al. Obtexit.

כֻּסֶּם m. *Zea, ſpelta, ador;* a decurtatis & qſ. detonſis ariſtis dictus. Hinc Pl. כֻּסְּמִים *Speltæ*, Ez. 4, 9. Al. Oryza; Reiſs.

כֻּסֶּמֶת f. *Idem*, Ex. 9, 32. Jeſ. 28, 25. LXX. ὀλύρα, far. R. D. Kimchi Gallice Segle, Idem.

כָּסַס *Numeravit, ſupputavit, in ſummam redegit.* Fut. 2 m. pl. תָּכֹסּוּ *Numerabitis*, Ex. 12, 4. Ar. dicitur كسّ. Hinc

מֶכֶס m. *Numerus, portio; penſio*, Num. 31, 28. Cum Aff. מִכְסָם *Numerus, penſio eorum*, ib. v. 38.

מִכְסָה f. *Summa, numerus, computatio.* Cſt. מִכְסַת Ex. 12, 4. Lev. 27, 23.

כָּסַף *Expetivit, appetivit, deſideravit.* Ar. كسب Expetivit. Quæſtum fecit, lucratus eſt; unde etiam كسب Lucrum. KAL, Fut. 2 f. ſ. תִכְסֹף *Appetes*, Job. 14, 15. יִכְסֹף *Appetet*, Pſ. 17, 12. NIPH. Præt. נִכְסַף *Deſiderio affectus fuit; Intentus fuit rei.* נִכְסְפָה *Intenta fuit deſiderio*, Pſ. 84, 3. Inf. & Præt. נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה (forma mixta, ut נִלְחֹם Jud. 11, 25.) *Appetendo appetiiſti*, Gen. 31, 30. Part. m. ſ. נִכְסָף *Deſideratus*, Zeph. 2, 1.

כֶּסֶף m. *Argentum*, pec. *ſignatum*; it. *Pecunia*; nec non ſubintellecto שֶׁקֶל *Siclus argenti*; Gen. 37, 28. coll. Gen. 23, 15. Cum Aff. כַּסְפּוֹ *Argentum ſ. pecuniam ſuam*, Pſ. 15, 5. Plur. cum Aff. כַּסְפֵּיהֶם *Nummos eorum*, Gen. 42, 25. Syr. ܟܣܦܐ Idem. Ab Ar. كشف Denudavit; qſ. depuratum a ſcoriis, ut فضّة Argentum, a فضّ Separavit.

כַּסְפָּא m. CHALD. *Idem*, Dan. 2, 35.

כֶּסֶת vid. in I. כָּסָה.

בְּעַל Jeſ. 59, 18. 63, 7. Michaëlis, peculiarem dictionem eſſe,

Ira; ſed parum veriſimiliter. Eccur enim non poſſet verti: *Quaſi ſecundum?*

כְּעַן Chald. ***Jam, nunc***, Dan. 2, 23. ab Ar. عن Poſt; q. d. quaſi poſt.

כָּעַס ***Indignatus fuit, aegre tulit.*** Hoc verbum videtur eſſe Ar. كسع Perſecutus fuit, propulit; aut natum eſſe a nomine جعس Merda, ſtercus; q. d. Abominatus fuit. KAL, Præt. Eccl. 5, 16. Inf. לִכְעוֹס ***ad indignandum***, Eccl. 7, 9. Fut. אֶכְעָס ***Indignabor***, Ez. 16, 42. PIH. Præt. כִּעֵס ***Irritavit, ad iram provocavit, aegritudine affecit.*** Pl. c. Aff. כִּעֲסוּנִי ***Irritaverunt me***, Devt. 32, 21. HIPH. Præt. הִכְעִיס ***Irritavit, ad indignationem excitavit***, Hoſ. 12, 15. Part. m. plur. מַכְעִיסִים ***Irritantes***, 1 Reg. 14, 15. Inf. c. Aff. לְהַכְעִיסוֹ ***ad irritandum eum***, Devt. 4, 25. Fut. cum Aff. אַכְעִיסֵם ***Irritabo eos***, Devt. 32, 21.

כעס m. ***Indignatio; irritatio; aegritudo***, 1 Reg. 21, 22. Cum Aff. כַּעְסִי ***Ægritudo mea***, 1 Sam. 1, 16. Pl. כְּעָסִים ***Indignationes***, 2 Reg. 23, 26. Legitur etiam כַּעַשׂ Job. 5, 2. 17, 7.

כָּפָה (quod Ar. eſt كفي Depulit, avertit) ***Avertit.*** Fut. יִכְפֶּה ***Avertet***, Prov. 21, 14. LXX. ἀνατρέπω, Id.

כֵּף m. ***Petra, ſaxum, rupes***, Job. 30, 6. Jer. 4, 29. a nonnullis huc refertur; ſed eſſe potius videtur ab Ar. كاف Amputavit, qſ. Prærupta terra. Cæterum etiam Syr. ܟܐܦܐ idem ſonat. In Bibliis non occurrit, niſi pluraliter כֵּפִים ***Petræ, rupes***, Job. 30, 6.

אֶכֶף m. ***Manus***; vid. in אכף.

כָּפַל ***Duplicavit; duo ſimul conjunxit***; unde Ar. كفل Par. KAL, Præt. כָּפַלְתָּ ***Duplicaſti***, Ex. 26, 9. Part. Pah. m. ſ. כָּפוּל ***Duplex, duplicatum***, Exod. 28, 16. NIPH. Præt. נִכְפַּל ***Duplicatus fuit.*** Fut. 3 f. ſ. תִּכָּפֵל ***Duplicabitur***, Ez. 21, 19. Hinc forſan Lat. *Copulo, copula.*

כֶּפֶל m. ***Duplicatio, duplicitas, duplum***, Job. 41, 4. Dual. m. כִּפְלַיִם ***Duplum***, Job. 11, 6. Jeſ. 40, 2.

מַכְפֵּלָה f. ***Spelunca duplex***, Gen. 23, 9.

I. כָּפַן ***Applicuit ſe ſ. implicuit; vergit ad aliquid.*** Præt. f. כָּפְנָה ***Flexit, applicuit***, Ez. 17, 7. LXX. περιπεπλεγμένη ἦν, implicita erat. Fere idem Ar. كفن Involvit; ſuppoſuit.

II. כָּפָן m. (a Syr. ܟܦܢ Efurivit, famelicus fuit.) *Fames*, *penuria*, Job. 5, 22. 30, 3.

כפס. Syr. ܟܦܣ Connexuit. Hinc

כָּפִיס m. *Subfcus; Cantherius; ligamen*, Germ. eine Latte. LXX. κάνθαρος, Hab. 2, 11.

כָּפַף *Curvavit, incurvavit.* Conv. Ar. كفّ Duplicavit oram panni, & fic fecundo confuit; q. d. incurvavit oram; nec non كفّ Incurvatus fuit. KAL, Præt. Pf. 57, 7. Al. Comprehendit. Part. Pah. m. pl. כְּפוּפִים *Incurvati*, Pf. 145, 14. Infin. לָכֹף *ad incurvandum*, Jef. 58, 5. NIPH. Præt. נִכַּף *Incurvatus fuit.* Fut. אִכַּף *Incurvabor*, Mich. 6, 6. pro אֶכַּף.

כַּף m. term. at fem. fign. 1) *Curvatura*; Lat. *Cavum* v. g. fundæ, 1 Sam. 25, 29. 2) *Vola manus*, Ez. 21, 19. It. *Manus*, Lev. 14, 15. ficut & Ar. كفّ Manus ufque ad carpum. It. Vola; Palma. 3) *Planta pedis*, Ez. 1, 7. 4) *Cochleare*, Num. 7, 14. 5) *Acetabulum coxæ, cavitas femoris*, Gen. 32, 26. Cum Aff. כַּפּוֹ *Vola ejus*, Ex. 4, 4. Dual. כַּפַּיִם *Volæ manuum*, Pf. 24, 4. Cft. כַּפֵּי Ex. 29, 24. Cum Aff. כַּפֵּיכֶם *Volæ veftræ*, Jef. 1, 15.

כַּפָּה f. unde Pl. כַּפּוֹת 1) *Volæ*, 2 Reg. 9, 35. 2) *Plantæ pedum*, Jof. 3, 13. 3) *Acerræ*, Num. 7, 84. 4) *Rami curvi*, Lev. 23, 40. 5) *Manubria*, Cant. 5, 5.

כִּפָּה f. *Ramus arboris*; a curvitate dictus, Jef. 9, 13. Sic etiam Ar. كفّان Curvitates v. g. palmarum. Cum Aff. כִּפָּתוֹ *Ramus ejus*, Job. 15, 32. De כִּפָּה וְאַגְמוֹן Jef. 9, 13. vid. אַגְמוֹן.

I. כָּפַר 1) *Texit, operuit; obduxit*; ficut & Ar. كفر Texit, operuit. II. Expiavit. It. Negavit, qf. effe, quod operuit, inficiatus eft. KAL, Præt. כָּפַרְתָּ *Operuifti* v. g. bitumine, Gen. 6, 14. 2) PIH. Præt. כִּפֶּר propr. *Operuit* aut *obduxit, oblevit* aliquid, ut non confpiceretur amplius; hinc *Expiavit*; unde porro *Mundavit, purgavit*, Lev. 16, 33. Inf. לְכַפֵּר *ad expiandum*, ib. v. 34. Imp. כַּפֵּר *Expia*, Pf. 79, 9. Fut. יְכַפֵּר *Expiabit*, Lev. 16, 33. PYH. Præt. כֻּפַּר *Expiatum, expiatio facta eft*, Ex. 29, 33. Fut. יְכֻפַּר *Expiabitur*, Prov. 16, 6. HITHP. Præt. הִתְכַּפֵּר *Expiatum fe præbuit.* Fut. יִתְכַּפֵּר *Expiabitur*, 1 Sam. 3, 14. וְנִכַּפֵּר (pro

נִכַּפֵּר, forma ex Niphal & Hithpahel mixta) *&* *expiabitur*, Devt. 21, 8.

כֹּפֶר m. 1) *Pix*, *tectorium*; (al. bitumen) Gen. 6, 14. Ar. كُفْر Pix. 2) *Expiatio*; *expiationis pretium*, qf. tectorium peccatorum, Am. 5, 12. Job. 33, 24. Pf. 49, 8. 3) *Vicus*, *villa*, *pagus*, 1 Sam. 6, 18. (Ar. كَفْر Idem; unde كَفَرَ IV. Ruri moratus fuit affidue.) 4) *Cyprus*, liguftrum Ægyptiacum, cujus fructus racemis fimiles fuaviffimi funt odoris; LXX. κύπρος, Cant. 1, 14. Cum Aff. כָּפְרוֹ *Expiationem fuam*, Pf. 49, 8. Pl. m. כְּפָרִים *Villæ*, Cant. 7, 12. 1 Par. 27, 25.

כְּפוֹר m. 1) *Pruina*; fcil. terram tegens, Ex. 16, 14. 2) *Crater*, *pelvis*, fcil. ad detergendos & mundandos cultros, 1 Par. 28, 17. Pl. cft. כְּפוֹרֵי *Crateres*, Efr. 1, 10.

כִּפֻּרִים pl. m. *Expiationes*, Ex. 30, 10. Lev. 23, 27.

כַּפֹּרֶת f. *Operculum arcæ fœderis aureum*; videl. in quo Deus propitiandus inter filios Ifraëlis refidebat, Ex. 25, 16. 17. Huc referunt etiam nonnulli

פָּרֹכֶת f. (qf. effet per Metathefin pro כַּפֹּרֶת; fed eft ab Ar. فَرَكَ Fidit, diffidit; aut فَرَقَ Separavit) *Velum illud dividens fanctum fanctorum tabernaculi aut templi a fancto*, Ex. 26, 31. 33.

כָּפִיר m. *Infidelis*, *abnegator Dei*, Pf. 34, 11. Ar. كَفِر Idem, a كَفَرَ Negavit; de quo fupra. Al. Leunculus; incongrue!

כַּפְתֹּר m. (compofitum ex כָּפַר Tegere, & כָּתַר Cingere, qf. Tectorium-cinctorium) 1. *Malogranatum*, *pomum arte factum* v. g. in candelabro illo aureo, Ex. 25, 33. 2) Nomen proprium *Caphthor*, Am. 9, 7. Pl. cum Affixo כַּפְתֹּרֶיהָ *Malogranata ejus*, Ex. 25, 31. *Caphthorim*, Gen. 10, 14.

II. כפר. Ar. جَفَرَ Incrementum cepit; quin potius غَفِرَ Villofus fuit. Hinc

כְּפִיר m. *Catulus leonis jam adultus*, Ez. 19, 3. Pl. כְּפִירִים *Leunculi*; Pf. 104, 21. Ar. غَفِر Idem; q. d. Jubatus.

כפש. Ar. كَبَسَ Opplevit. Hinc HIPH. Præt. cum Aff. הִכְפִּישַׁנִי *Opplevit me* v. g. cinere in os ingefto, Thren. 3, 16. Sic LXX.

LXX. ἐψώμισέ με; it. Lat. Hieronymi, Cibavit me. Forſan etiam inde Cibus. Al. Depreſſit, demerſit me in cinerem; operuit me cinere.

כְּפַת Chald. *Vinxit, ligavit, pedibus conſtrinxit.* Ar. كفس Conſtrinxit pedes ad partem inferiorem; aut كفت Contraxit; adſtrinxit. Vid. Caſtellus ad vocem כפים. Præt. plur. כְּפִתוּ *Vincti ſunt*, Dan. 3, 21. PAH. Inf. לְכַפָּתָה *ad vinciendum*, ib. v. 20. Part. pl. m. מְכַפְּתִין *Vincti*, ib. v. 23.

כַּפְתֹּר m. *Malogranatum*; vid. ſub I. כָּפַר.

כַּר m. *Agnus*, vid. ſub כרר

כרב. Ar. كرب Invertit terram aratro. Aravit. It. Syr. ܟܪܒ Aravit. Hinc

I. כְּרוּב vel כְּרֻב m. (Imago hieroglyphica inferiore ſui parte utplurimum ſpeciem bovis, ceu jumenti arantis, referens, ſub qua ſcriptoribus ſ. vatibus divinis tum virtutes Dei O. M. tum Miniſtri etiam illius, videlicet angeli, per viſiones illis divinitus oblatas adumbrati olim ſunt, Ez. 1, 10. coll. 10, 14. & ipſi illi quoque iſtas Dei virtutes ac poteſtates denominare hominibus & ſignificare divinitus inducti fuerunt. Michaëlis vult, quaſi ſcriptores divini ſtilo tantum poëtico & ad modum veterum Poëtarum Deo tonanti, tanquam Jovi, velut currum, quo per cœlos veheretur, affingentes, ei ſub hac denominatione Cheruborum nihil aliud, quam veterum Poëtarum Equos tonantes (Donner-Pferde) aut alias hujusmodi quaſi ſphinges præjunxerint. Sed relinquendam eſſe hanc ſuo auctori fictionem judico, Deo quippe aut ſcriptoribus divinis parum decoram.) 1. *Cherub*, qui figura, maximam partem bovis imaginem referens, alata quidem erat & hominis faciem, vel & alius animalis præ ſe ferebat, ſed habebat pedes vitulinos, Ex. 37, 9. 2) Parietum & aulæorum templi vel ſculptæ vel pictæ Cheruborum figuræ, 1 Reg. 6, 23. 28. 29. 3) *Spiritus ſ. angeli divini*, Gen. 3, 24. 4) *Nubes cœlum contegentes*, Pſ. 18, 11. Pl. m. כְּרוּבִים *Cherubim*, 1 Reg. 6, 23. & כְּרֻבִים Gen. 3, 24.

II. כרב. Ar. كرب Arctius adſtrinxit. Hinc

כַּרְבֵּל m. *Amictus, ſuccinctus fuit arctius.* Part. PYH. m. ſ. מְכֻרְבָּל *Satis arcte amictus*, 1 Par. 15, 27.

כַּרְבְּלָה f. Chald. *Paludamentum*, *chlamys*. Cum Affixo כַּרְבְּלָתְהוֹן *Paludamentum eorum*, Dan. 3, 21.

I. כָּרָה *Fodit* v. g. puteum, cisternam. Ar. كرى Idem. KAL, Præt. Pf. 7, 16. כָּרִיתִי *Effodi*, *excidi*, Gen. 50, 5. Part. m. כֹּרֶה *Effodiens*, Prov. 16, 27. Fut. יִכְרֶה *Effodiet*, Ex. 21, 33. NIPH. Præt. נִכְרָה *Effossus est*. Fut. יִכָּרֶה *Effodietur*, Pf. 94, 13. Al. Paravit.

כָּרָה f. unde Plur. cft. כְּרֹות *Mansiones effossæ*, *habitacula*, Zeph. 2, 6.

מִכְרֶה m. *Fodina* v. g. salis, Zeph. 2, 9.

מְכוּרָה f. & מְכֹרָה f. qf. Effossio. Metaph. *Origo*, *patria*, *solum natale*; unde quis velut ex fodina effossus videtur. Cum Aff. מכורתם *Natale solum*, *patria eorum*, Ez. 29, 14. Pl. c. Aff. מְכוּרֹתַיִךְ *Patriæ tuæ*, Ez. 16, 3. it. מְכֹרֹתַיִךְ *Nativitates tuæ*, Ez. 21, 35. Conv. fere Ar. كَوْن Natura.

II. כָּרָה *Comparavit*, *emit*. Fere ut Ar. كرى Locavit. III. Conduxit mercede. KAL, Præt. כָּרִיתִי *Emi*, *comparavi*, Gen. 50, 5 Al. Effodi; vid. supra. Part. m. sing. כֹּרֶה *Emens*, *comparans*, Prov. 16, 27. Al. Fodiens. Fut. conv. cum Aff. וָאֶכְּרֶהָ *& emi*, *comparavi eam*, (cum Dagesch Euphon.) Hof. 3, 2. Pl. תִּכְרוּ *Emetis*, Devt. 2, 6.

כָּרִי m. pro כָּרִים, Nom. collectivum, *Emti*, *aere conducti*, v. g. milites, 2 Reg. 11, 4. 19.

III. כָּרָה *Convivium apparavit*. Conv. fere Ar. قرى Hospitio excepit; unde etiam قِرًى Cibus hospitis. KAL, Fut. וַיִּכְרֶה *& apparavit*, 2 Reg. 6, 23. Pl. יִכְרוּ *Apparabunt convivium*, Job. 40, 30.

כֵּרָה f. *Convivium*, 2 Reg. 6, 23.

כְּרַז Chald. *Proclamavit*. Ar. كرز Idem; sic etiam Græc. Κηρύσσω. Hinc APH. Præt. הַכְרִזוּ *Proclamarunt*, Dan. 5, 29.

כָּרוֹזָא m. *Præco*, ein Herold, Dan. 3, 4.

כרך. Syr. ܟܪܟ Circumivit, ambiit. Ethpeh. אִתְכְּרִיךְ Involutus est. Hinc

כַּרְכֹּב m. *Ambitus*, *circuitus*, Ex. 27, 5. Cum Aff. כַּרְכֻּבּוֹ *Ambitus ejus*, Ex. 38, 4.

כרכם

תַּכְרִיךְ m. *Pallium;* qſ. involuerum, Eſth. 8, 15.

כַּרְכֹּם m. *CROCUS*, Cant. 4, 14. Sic etiam Græc. Κρόκος, & Ar. كُركُم Id.

I. כרם. Ar. كَرُمَ Generoſa ſ. egregia fuit terra. IV. Inſignem victum præbuit. Hinc

כֶּרֶם m. ut & Ar. كَرْمٌ *Vinea, plantarium;* it. *Olivetum; palmetum;* etiam in genere *Hortus*, Gen. 9, 20. Cum Aff. כַּרְמִי *Hortus meus*, Cant. 1, 6. Pl. כְּרָמִים *Vineæ*, Devt. 6, 11. Cum Aff. כְּרָמֵינוּ *Vineæ noſtræ*, Neh. 5, 3. כַּרְמֵיכֶם *Vineæ veſtræ*, Am. 4, 9. Cſt. כַּרְמֵי *Vineæ*, Cant. 1, 14.

כֹּרֵם m. unde Pl. כֹּרְמִים *Vinitores*; *agricolæ*, Joël. 1, 11. Cum Affixo כֹּרְמֵיכֶם *Vinitores veſtri*, Jeſ. 61, 5.

כַּרְמֶל m. (pro כַּרְמֶר, ר cum ל ob meliorem ſonum commutato) 1) *Ager cultus frugumque plenus;* it. *Ager fertilis*, i. e. qui inſignem victum præbet, Am. 1, 2. Cum Aff. כַּרְמִלּוֹ *Campus fertilis ejus*, Jeſ. 10, 18. Michaëlis, Regio ad modum horti culta. 2) Nomen Propr. Montis fertiliſſimi, *Carmeli*, a fertilitate ita dicti, 1 Reg. 18, 19. 3) Nomen Propr. Oppidi Judæ, in regione montana, Joſ. 15, 55. 4) *Spica recens*, quæ contuſa jam victum præbet, Lev. 2, 14. coll. Luc. 6, 1.

כַּרְמְלִי m. *Carmelita*, i. e. incola Carmeli, 1 Sam. 30, 5. Fem. כַּרְמְלִית *Carmelitis*, 1 Sam. 27, 3.

II. כַּרְמִיל m. (quod videtur affine eſſe Ar. قِرْمِز [a قِرْم Vermis] Vermiculus cocci ejusve ſuccus) *Coccinum*, ſ. *vermiculus in cocco*, 2 Par. 2, 7.

כָּרְסֵא ſ. כָּרְסֵי m. CHALD. (Hebr. כִּסֵּא, ר pro Dageſch interpoſito; Ar. كُرْسِيّ) *Solium, thronus*, Dan. 5, 20. Pl. כָּרְסָוָן *Solia, throni*, Dan. 7, 9.

כִּרְסֵם PIH. (proprie ut Ar. قَرْسَم Toto ore valide momordit, q. d. Roſtro ac dentibus ſubvertit & devaſtavit. Hinc) Fut. cum Aff. יְכַרְסְמֶנָּה *Devaſtabit eam*, Pſ. 80, 14. Michaëlis, a כֶּרֶם & Ar. رَسَم Veſtigia impreſſit.

כָּרַע (Ar. كرع sonat Os admovit s. immisit aquæ, i. e. ingeniculando) KAL, *Incurvavit*, *demisit se*; *procubuit in genua*, Gen. 49, 9. Part. Ben. m. כֹּרֵעַ *Ingeniculans*, Esth. 3, 5. Inf. כְּרֹעַ *Procumbendo in genua*, 1 Reg. 8, 54. Fut. יִכְרַע *Procumbet in genua*, Jud. 7, 5. HIPH. Præt. הִכְרִיעַ *Depressit*, *prostravit*, Ps. 78, 31. Inf. הַכְרֵעַ *Incurvando*, *affligendo*, Jud. 11, 35. Fut. תַּכְרִיעַ *Incurvabis*, *prosternes*, Ps. 18, 40.

כְּרָעַיִם Dual. m. *CRURA*, Am. 3, 12. Cum Aff. כְּרָעָיו *Crura ejus*, Lev. 4, 11. Ar. كراع Pl. Idem. Specialiter *Pedes locustæ saltatorii*, Lev. 11, 21.

כַּרְפַּס m. *Velum gossypinum*, Esth. 1, 6. a Pers. seu Ar. كرافس f. كُرْفُس Gossypium. Hinc *CARBASUS*.

I. כרר, unde כִּרְכֵּר PIH. (ab Ar. كَرْكَرَ Convertit. II. Huc illuc convertit se) *Saltavit*, *subsiliit*. Part. m. f. מְכַרְכֵּר *Saltans*, 2 Sam. 6, 14. 16.

כִּרְכָּרוֹת Pl. f. *Cameli veloces*, *dromades*; forsan rectius, *Pilenta camelina*, Jes. 66, 20. LXX. σκιάδιον, Umbraculum fornicatum. Michaëlis: Lecticæ mulorum cum umbraculis. Targ. Laudes. Syr. & Vulg. Carrucæ. Al. Veredarii.

II. כַּר m. *Sagma*, in quo firmatur pilentum camelinum, Gen. 31, 34. Ar. كرّ Quod duas sarcinas simul jungit. Al. Clitellæ. Michaëlis, Sella camelina muliebris. Al. Pabulum.

III. כַּר m. *Pascuum*, Jes. 30, 23. Sic etiam Ar. كرّ Campus. Pl. כָּרִים *Pascua*, Ps. 65, 14.

IV. כַּר m. unde Pl. כָּרִים *Machinæ bellicæ*, v. g. *arietes*, Ez. 4, 2. 21, 27. ab Ar. كرّة aut كرّ Impetum fecit; unde كُرّة Robur s. vis bellica.

V. כַּר m. *Agnus*, (unde forsan Ar. قرار Oves) Jes. 16, 1. Mittite כַּר *agnum* (agnos sacrificiales) Dominator (i. e. quisque vestrum, qui dominatores estis) terræ &c. ad montem filiæ Zionis.

כֹּר m. *Corus*; vid. כור.

כָּרִי

כָּרִי m. *Miles conductus;* vid. in כָּרָה.

כְּרֵשׂ m. *Ventriculus;* cum Aff. כְּרֵשׂוֹ *Ventriculum suum*, Jer. 51, 34. Arab. كرش Ventriculus; unde etiam كرش Ventriculum implevit.

כָּרַת *Secuit, exsecuit; cecidit, abscidit, excidit* v. g. a gente, patria, juribus &c. It. *Præcidit, succidit, amputavit.* Meton. *Fœdus pepigit, fecit.* Ar. كرث VII. Dissectus fuit. Fœdus facientes olim primo jurabant, post inter partes pecudis, quam mactabant, dissectas transibant, q. d. Dividantur ejus membra, qui juramentum violaverit, sicut pecus ista dissecta est. Itaque 1) KAL, Præt. *Secuit, exsecuit, abscidit*, Jes. 18, 5. Part. Pah. כָּרוּת m. *Exsectus; castratus*, Lev. 22, 24. Fut. 3 f. s. תִּכְרֹת *Abscindet*, Ex. 4, 25. וַיִּכְרָת־ *& abscidit*, 1 Sam. 17, 51. 2) *Fœdus, pactum fecit*, Gen. 15, 18. Part. Ben. m. s. כֹּרֵת *Pangens fœdus*, Devt. 29, 11. Inf. כָּרוֹת *Faciendo fœdus*, Hos. 10, 4. Cst. לִכְרֹת *ad paciscendum*, Devt. 19, 5. Imp. כְּרָת־ *Pange* sc. *fœdus*, 1 Sam. 11, 1. it. cum ה Parag. כָּרְתָה *Idem*, 2 Sam. 3, 12. Fut. אֶכְרֹת *Pactum inibo, paciscar*, 1 Sam. 11, 2. NIPH. Præt. נִכְרַת *Abscissus, excisus, succisus, ablatus fuit*, Joël. 1, 5. נִכְרָת *Excisa est*, Obad. v. 10. Inf. הִכָּרֵת *Exscindendo*, Ps. 37, 34. Fut. יִכָּרֵת *Exscindetur*, Jes. 48, 19. PYH. Præt. כֹּרַת vel כָּרַת *Abscissus, præcisus est*, Ez. 16, 4. כֹּרְתָה *Succisa est*, Jud. 6, 28. HIPH. Præt. הִכְרִית *Exscidit, abscidit; fecit exscindere*, 1 Sam. 28, 9. הִכְרַתִּי *Exscidi*, Ez. 25, 13. Inf. לְהַכְרִית *ad exscindendum*, Ex. 8, 5. Fut. יַכְרֵת (vel יַכְרִית) *Exscindet*, Ps. 12, 4. HOPH. Præt. הָכְרַת *Excisus est*, Joël. 1, 9,

כֵּרֵת m. unde Pl. כְּרֵתִים *Exules* s. *extorres ex patria*, qs. excisi. Cognomentum Philisthæorum, quippe primo ex Ægypto Cyprum, ut putatur, deinde vero Caphthoram Phœniciæ delatorum, Ez. 25, 16.

כְּרֵתִי Pl. m. Iidem, *Cerethæi*, i. e. *exules*, vel ex Philisthæorum vel Israëlis terra; Regis Davidis cum Pelethæis milites Prætoriani, q. d. corporis Regii custodes, 2 Sam. 15, 18.

כְּרֻתָה m. unde Fem. Pl. כְּרֻתוֹת *Columnæ, trabes*, scil. abscissæ, 1 Reg. 6, 36. 7, 2.

כְּרֻתוֹת

כְּרִיתוּת vel כְּרִתֻת f. *Divortium*, *repudium*, qſ. reſciſſio conjugii, Jeſ. 50, 1. Devt. 24, 1. 3. Pl. cum Aff. כְּרִיתֻתֶיהָ *Divortia ejus*, Jer. 3, 8.

כֶּשֶׂב m. *Agnus*; vid. כֶּבֶשׂ.

כַּשְׂדִּים & כַּשְׂדִּיִּים Pl. m. 1) *Chaldæi*, Gen. 15, 7. 2 Par. 36, 17. Num iſti Cheſedi fuerint poſteri, filii Nahoris, de eo nihil certi habemus, vid. Gen. 22, 22. 2) *Chaldæa*, Chaldæorum terra; Hinc cum ה locali, כַּשְׂדִּימָה *in Chaldæam*, Ez. 11, 24.

כַּשְׂדַּי m. CHALD. *Chaldæus*. Emph. כַּשְׂדָּיָא Dan. 5, 30. Pl. כַּשְׂדָּאִין Dan. 3, 8. cſt. כַּשְׂדָּאֵי ſ. כַּשְׂדָּיֵא Dan. 4, 4. 5, 7.

כָּשָׂה Idem, quod כָּסָה *Texit*, *operuit*. It. *Obductus*, *opertus fuit*, v. g. adipe ſ. pinguedine; unde כָּשִׂיתָ Devt. 32, 15.

כָּשַׁל *Impegit*, *offendit*; *corruit*, *lapſus eſt*; *infirmatus eſt*. Ar. كسل Torpuit, ſegnis fuit, ſegneſcere cœpit. KAL, Præt. *Corruit*, Pſ. 31, 11. Pl. כָּשְׁלוּ *Impegerunt*, Pſ. 27, 2. Part. Ben. m. ſ. כּוֹשֵׁל *Impingens*, Jeſ. 5, 27. Inf. abſ. כָּשׁוֹל *Impingendo*, Jeſ. 40, 30. Fut. יִכְשְׁלוּ Chethibh, וְכָשְׁלוּ Keri, *Impingent*, Nah. 3, 3. NIPH. Præt. נִכְשַׁל *Impingens factus eſt*, Dan. 11, 19. Part. m. ſ. הַנִּכְשָׁל *Qui offenditur*, Zach. 12, 8. Inf. בְּהִכָּשְׁלָם *Dum ipſi offenduntur*, Dan. 11, 34. Fut. pl. יִכָּשְׁלוּ *Impingentes fient*, Pſ. 9, 4. PIH. Præt. כִּשֵּׁל *Offendere fecit*. Fut. 2 ſ. f. תְּכַשְּׁלִי *Impingere facies*, Ez. 36, 14. HIPH. Præt. הִכְשִׁיל *Impingere*, *ruere fecit*; *labefactavit*, Thren. 1, 14. Inf. לְהַכְשִׁיל *ad labefactandum*, 2 Par. 25, 9. Fut. יַכְשִׁילֻהוּ *Impingere facient eum*, Pſ. 64, 9. HOPH. Præt. הָכְשַׁל ſ. הֻכְשַׁל *Impingere factus eſt*. Part. m. pl. מֻכְשָׁלִים *Labefactati*, *proſtrati*, Jer. 18, 23.

כַּשִּׁיל m. *Securis*, *aſcia*; a ſternendo dicta, Pſ. 74, 6. LXX. πέλεκυς. Michaëlis: Machina bellica.

כִּשָּׁלוֹן m. *Lapſus*, *ruina*, Prov. 16, 18.

מִכְשׁוֹל *Offendiculum*, *ſcandalum*, *offenſio*, Lev. 19, 14. Pl. מִכְשֹׁלִים *Offendicula*, Jer. 6, 21.

מַכְשֵׁלָה f. *Ruina*, Jeſ. 3, 6. Pl. מַכְשֵׁלוֹת *Offendicula*, Zeph. 1, 3.

כשף. Ar. كسف Ecclipſi affecit ſolem, aut lunam. Hinc

כְּשָׁפִים Pl. m. *Præſtigiæ*, *faſcinationes*, *incantamenta*; quia incantatores interdum ſolem & lunam obſcurare olim credebantur.

debantur. Cum Aff. כְּשָׁפַיִךְ *Fascinationes tuæ*, Jes. 47, 9. 12. It. *Incantatores, fascinatores*, Mich. 5, 11.

כִּשֵּׁף PIH. Præt. *Præstigiis usus fuit, fascinavit, incantavit*, 2 Par. 33, 6. Part. m. f. מְכַשֵּׁף *Magus, incantator, fascinator*, Devt. 18, 10. Al. Auspiciis usus est.

כַּשָּׁף m. *Fascinator, incantator, præstigiator*. Pl. c. Aff. כַּשָּׁפֵיכֶם *Fascinatores vestri*, Jer. 27, 9.

I. כָּשֵׁר (quod convenit cum יָשַׁר; vid. יָשַׁר) *Rectum, commodum, conveniens fuit*. KAL, Præt. Esth. 8, 5. Fut. יִכְשַׁר *Commodum erit*, Eccl. 11, 6. HIPH. Inf. הַכְשֵׁיר *Recte facere, dirigere*, Eccl. 10, 10. Al. כָּשֵׁר est Adjectivum.

כִּשְׁרוֹן m. *Dexteritas, aptitudo*, Eccl. 2, 21. 4, 4. Vid. etiam mox II. כשר.

כִּישׁוֹר m. *Verticillum* f. *vertibulum*; i. e. quod aptum facit fusum, Prov. 31, 19.

II. כשר. Syr. ܟܫܰܪ Prosperatus fuit, unde ܟܘܼܫܳܪܳܐ Prosperitas, utilitas; cui prope accedit Ar. كَثُرَ Affluxit, abundavit v. g. opibus. Hinc

כִּשְׁרוֹן m. *Prosperitas, utilitas*, Eccl. 5, 10.

כּוֹשָׁרָה f. unde Pl. כּוֹשָׁרוֹת *Affluentiæ*, i. e. *affluentes opes*, Ps. 68, 7. LXX. ἐν ἀνδρείᾳ, in fortitudine; Al. Rectitudines; al. Libertates. Utrumque aliene! alluditur enim ad liberationem Josephi ex vinculis.

כָּתַב *Scripsit, conscripsit, descripsit, inscripsit, perscripsit, præscripsit, rescripsit*. Syr. ܟܬܰܒ, it. Ar. كَتَبَ Idem. KAL, Præt. 2 Reg. 17, 37. Part. Ben. m. f. כֹּתֵב *Scribens*, Jer. 36, 18. Part. Pah. m. f. כָּתוּב *Scriptum*, Ps. 40, 8. Inf. abs. כָּתוֹב Jer. 32, 44. Cst. כְּתוֹב Ps. 87, 6. *Scribere* f. *scribendo*. Imp. כְּתֹב *Scribe*, Ex. 17, 14. Cum Aff. כָּתְבֵם *Scribe eos*, Prov. 7, 3. Fut. תִּכְתֹּב *Scribes*, Num. 17, 17. NIPH. Præt. נִכְתַּב *Scriptus, conscriptus, inscriptus, perscriptus est*. Part. m. f. נִכְתָּב *Scriptum, perscriptum*, Esth. 3, 12. Fut. יִכָּתֵב *Scribatur*, ib. v. 9. PIH. Præt. כִּתֵּב *Scripsit, scriptitavit*. Pl. כִּתְּבוּ *Scripserunt*, Jes. 10, 1. Part. pl. m. מְכַתְּבִים *Scribentes*, ibid. Peh. Præt. כְּתַב CHALD. *Scripsit*, Dan. 6, 26. &c.

כְּתָב m. *Scriptum, scriptura, præscriptum, rescriptum*, 1 Par.

1 Par. 28, 19. Cft. כְּתָב Efth. 3, 14. כְּתָב m. CHALD. *Idem*, Efr. 7, 22. Cft. כְּתָב Efr. 6, 18.

כְּתָבָה vel כְּתָבָא f. CHALD. *Idem*, Dan. 5, 7. 8.

כְּתֹבֶת f. *Infcriptio*, pec. *inufta* aut *incifa*, Lev. 19, 28.

מִכְתָּב m. 1) *Scriptum*, *fcriptura*, Jef. 38, 9. 2) *Scriptura, Dei*, Ex. 32, 16. Cft. מִכְתַּב Ex. 32, 16.

כתל. Ar. كتل Coëgit in unum. Cohibuit, prohibuit. Hinc

כֹּתֶל m. *Paries*. Cum Aff. כָּתְלֵנוּ *Paries nofter*, Cant. 2, 9. LXX. τοῖχος.

כְּתַל m. cft. CHALD. *Idem*, Dan. 5, 5.

כָּתְלָא m. CHALD. *Idem*; unde Pl. כָּתְלַיָּא *Parietes*, Efr. 5, 8.

I. כתם. Ar. كتم Signavit ferramento rem; Signum rei impreffit; videlicet ut magis confpicua fiat; unde etiam كتمة Signum impreffum, nota inufta. Hinc NIPH. Præt. נִכְתָּם *Signatum* qf. ferramento, *notatum fuit*. Part. m. f. נִכְתָּם *Signatus*; ideoque magis confpicuus, Jer. 2, 22. Hinc Chald. כְּתַם & כִּתְמָא; nec non Syr. ܟܘܬܡܐ Macula. Michaëlis, Fulvus, maculofus; Al. Reconditus fuit.

מִכְתָּם m. in genere *Res notata* f. *notabilis*. Hinc Pf. 16, 1. 56, 57, 58, 59, 60. *Pfalmus* f. *carmen notabile*. Michaëlis, Infcriptio lapidibus incifa. Al. Aureolum. Al. Amuletum.

II. כֶּתֶם m. propr. *Res infignis pretii, & diligenter cuftodiri folita*; a rad. Ar. كتم Abdidit, clam habuit; continuit, i. e. cuftodivit. Hinc 1) *Cimelium*, *clinodium*, Cant. 5, 11. 2) *Aurum*, *maffa auri*, Job. 31, 24. Pf. 45, 10.

כתן. Ar. كتن Vefte cinctus fuit, unde كتّن Veftis, quæ vitando inquinamento infervit. Hinc

כְּתֹנֶת f. Syr. ܟܘܬܝܢܐ *Tunica*; *indufium* i. e. veftis interior, ex lino vel goffypio, Gen. 37, 3. Hinc Græc. forfan χιτών. Ar. كتّن fonat Cattun.

כְּתֹנֶת f. *Idem*, Gen. 37, 31. Cum Aff. כֻּתָּנְתִּי *Tunica mea*, Cant. 5, 3. Pl. כֻּתֳּנֹת *Tunicæ*, Ex. 28, 40. Cum Aff. כֻּתָּנֹתָם *Tunicæ eorum*, Lev. 10, 5. Cft. כָּתְנוֹת Gen. 3, 21.

כָּתֵף vel כָּתֶף f. *Humerus*, Jef. 30, 6. Ez. 24, 4. (contra שְׁכֶם *Spatula*) Synecd. *Latus*, Ex. 38, 14. Cft. כֶּתֶף Num. 34, 11. Cum

Cum Aff. כְּתֵפִי *Humerus meus*, Job.31, 22. Pl. m. כְּתֵפַיִם *Humeri*; unde cum Aff. כְּתֵפָיו *Humeri ejus*, 1 Sam. 17, 6. Pl. fem כְּתֵפוֹת *Scapulæ*, 1 Reg. 7, 30. Cſt. כִּתְפוֹת Ez. 41, 2. *Latera*. It. *Humeralia Ephodi*, Gr. ἐπωμίς. Ex. 28, 7. Ar. كتف Humerus.

I. כתר. Accedunt verba Arabica جدر & خدر Cinxit, circumdedit; a quo poſteriori etiam خدرة Sphæra, globus. Hinc Hebr. PIH. Præt. כִּתֵּר *Cinxit, circumdedit*. Pl. c. Aff. כִּתְּרוּנִי *Circumdederunt me*, Pſ. 22, 13. Imp. כַּתַּר *Cinge*, Job. 36, 2. rectius, Exſpecta; vid. II. כתר. HIPH. Præt. הִכְתִּיר *Cinxit, circumdedit*; *accinxit*. Part. m. ſ. מַכְתִּיר *Cingens*, Hab. 1, 4. Fut. pl. יַכְתִּירוּ *Cingent*, Pſ. 142, 8. *Accingent*, Prov. 14, 18.

כֶּתֶר m. *CIDARIS*, *corona*, Eſth. 1, 11.

כֹּתֶרֶת f. *Cingens*, *coronamentum*, *epiſtylium ſphæricum*, 1 Reg. 7, 16. Pl. כֹּתָרוֹת *Coronamenta*, *epiſtylia*, 2 Par. 4, 12. 13.

II. כָּתַר (ex uſu Chald. & Syr. ܟܬܪ) *Exſpectavit*; unde Imp. כַּתַּר *Exſpecta*, Job. 36, 2. Al. Cinge; quod vid. ſub I. כתר.

כָּתַשׁ *Contudit*; ut Ar. كتش Idem. Fut. תִּכְתּוֹשׁ *Contundes*, Prov. 27, 22. Hinc forſan Germ. Quetſchen, zerquetſchen.

מַכְתֵּשׁ m. 1) *Mortarium, pila*, Prov. 27, 22. Metaph. *Crater*; *cavum, lacuna*, Jud. 15, 19. 2) *Locus depreſſior*, Zeph. 1, 11.

כָּתַת *Tutudit*, *contudit*, *contrivit*. It. *Cudit*. Ar. كت Idem. KAL, Præt. כַּתּוֹתִי *Procudi*, Pſ. 89, 24. Præt. Pah. m. כָּתוּת *Contuſum*, Lev. 22, 24. Imp. כֹּתּוּ *Cudite*, Joël. 4, 10. PIH. Præt. כִּתַּת *Procudit*; *contudit*, 2 Reg. 18, 4. Pl. כִּתְּתוּ *Procuderunt*, Mich. 4, 3. PYH. Præt. כֻּתַּת *Procuſus*, *contuſus eſt*, 2 Par. 15, 6. HOPH. הֻכַּת *Contuſus fuit*, vid. נכת.

כָּתִית m. *Contuſum*, vel ex contuſo expreſſum, ſcil. *Oleum limpidiſſimum*, Ex. 27, 20.

מְכִתָּה f. *Contuſio*, Jeſ. 30, 14.

ל

ל Præfixum I) eſt nota 1) Dativi caſus, Gen. 3, 21. 2) Non raro etiam Genitivi, Pſ. 116, 15. Hinc cum Infinitivo ſæpe eſt Gerundium in DI, Gen. 24, 25. 3) Interdum quoque Accuſativi,

Jeſ.

Jef. 53, 11. Unde cum Infinitivo **a)** facit Gerundium in DUM, Cant. 5, 5. b) eft Infinit. Confecutionis, Ex. 7, 21. 4) Nec non Ablativi, 1 Reg. 10, 23. atque hinc cum Infinit. Gerundii in DO, Gen. 1, 22. 5) Immo etiam Nominativi, Gen. 2, 24. II) In fpecie cum Infinitivo interdum 1) includit verba: Cœpit, poteft, licet, oportet, par eft, cogitavit &c. 1 Sam. 14, 21. 2) vel refolvendum eft a) in Nomen, Efth. 1, 3. b) in Futurum, 2 Sam. 3, 18. c) in Præfens, Pf. 126, 2. III) Significationem diverforum Adverbiorum, Conjunctionum & Præpofitionum fubit, v. g. 1) *Ad*, Gen. 24, 54. 2) *A, ab, abs*, 2 Par. 1, 13. 3) *Ante*, Num. 11, 10. 4) *Apud, prope, juxta*, Ex. 13, 7. 5) *Circiter, circa*, Gen. 8, 11. 6) *Circum*, Ex. 28, 32. 7) *Contra*, Ex. 1, 10. 8) *Coram*, Ex. 4, 30. 9) *Cum*, Gen. 46, 26. 10) *De*, Gen. 20, 13. 11) *Donec, ufque dum*, Lev. 24, 12. 12) *Erga*, Ex. 28, 38. 13) *Et*, Gen. 1, 6. 14) *Ex*, a) Efficientis, Gen. 38, 25. b) Materiæ, Efr. 1, 11. c) Totius f. integri, Ex. 35, 34. d) Objecti, partis vel Adjuncti, Lev. 7, 26. e) Loci, Neh. 12, 44. 15) *Immo, quin immo*, Gen. 9, 10. 16) *In*, cum Accuf. Cant. 4, 16. 17) *In*, cum Ablat. 1 Sam. 17, 46. Ad exprimenda a) Adverbia, Joël. 2, 23. b) Adjectiva, Jef. 1, 5. c) *Inftar*, Job. 18, 14. 18) *Inter*, Ex. 12, 2. 19) *Intra*, 1 Reg. 10, 22. 20) *Ne, ut non*, Num. 11, 11. 21) *Nempe, id eft*, Gen. 24, 4. 1 Par. 5, 26. 22) *Per*, Zeph. 1, 25. 23) *Poft*, Gen. 7, 10. 24) *Poftquam*, Ex. 19, 1. 25) *Præter*, Devt. 34, 11. 26) *Pro*, Ex. 12, 24. 27) *Propter*, Lev. 19, 28. 28) *Quam, tam*, 1 Reg. 3, 9. 29) *Quantum ad; quod attinet ad*, Gen. 31, 43. 30) *Quia, quandoquidem*, 1 Reg. 16, 7. 31) *Quin*, Efth. 9, 27. 32) *Quod*, Conj. 1 Reg. 14, 2. 33) *Quum*, Ex. 14, 27. 34) *Secundum, juxta*, Num. 4, 29. 35) *Sicut, quafi, inftar, tanquam*, Thren. 1, 17. 36) *Sive*, Lev. 27, 33. 37) *Sub*, Num. 2, 31. 38) *Super*, Gen. 24, 21. 39) *Verfus*, Gen. 3, 8. 40) *Vice, loco*, Gen. 11, 3. 41) *Ufque ad*; a) cum Nomine, Devt. 16, 4. b) *Ufque dum*; cum Infin. Lev. 24, 12. 42) *Ut; ita ut*, Devt. 10, 12. IV) Nonnunquam etiam redundat; vid. Noldii Concord. Partic. ad ל. V) Cum Suffixis ita conjungitur: לִי *me, mihi*; לְךָ (לְכָה Gen. 27, 37. לָךְ in paufa) m. *Te, tibi*; לָךְ f. *Te, tibi*; לוֹ (interdum etiam לֹא) *Eum, ei, illud*; לָהּ *Eam, ei*; לָנוּ ***Nos, nobis***; לָכֶם m. ***Vos, vobis***; לָכֵנָה f. ***Vos, vobis***; לָהֶם m. ***Eos,***

Eos, eis, iis; לָמוֹ Poet. Idem. לָהֵן f. *Eas, eis.* VI) מוֹ in לָמוֹ redundat, Job. 38, 40. 27, 14.

ל Chald. ejusdem usus est.

לֹא, interdum etiam לוֹא, I) Partic. Negativa (a verbo obsoleto Ar. لوا pro لأى Inficiatus est, negavit; proprie vel a) ut Imperat. formæ צוּר, *Noli, nega;* vel b) ut Nomen: Defectus; nihilum; nemo, nullus; nolens) hinc Hebraice 1) *Non,* Gen. 3, 1. sed & 2) *Annon, nonne?* affirmative, Gen. 11, 6. 3) *Absque, præter,* 2 Sam. 23, 4. 4) *Nemo,* 2 Reg. 24, 14. 5) *Neque,* Ps. 5 5. 6) *Ne quidem,* Ps. 10, 6. 7) *Nondum,* Gen. 2, 5. 8) *Non tam,* Gen. 45, 8. 9) *Non tantum,* Gen. 32, 29. 10) *Vix,* 2 Reg. 20, 4. Cum aliis Particulis: הֲלֹא *Nonne, annon?* Jos. 10, 13. (הֲלוֹא 1 Reg. 1, 11. הֲלֹה Devt. 3, 11. *Idem*) בְּלוֹא Jes. 55, 1. s. בְּלֹא Num. 35, 22. *Absque, sine.* לְלֹא *Illis, qui non,* Jes. 65, 1.

לֹא II) Pro לוֹ, quod in duobus de viginti locis legitur, *Ejus, ei, eum,* Ex. 21, 8.

לָא Chald. *Nihil; non,* Jer. 10, 11. הֲלָא *Annon, nonne?* Dan. 3, 24. כְּלָא (s. כְּלָה Dan. 4, 32.) *Ut nihil.*

לוּ vel לֻא propr. Defectus, 1) *Si,* Jud. 8, 19. 2) *Utinam!* Gen. 17, 18. 3) *Quæso,* Gen. 23, 13. 4) *Fortassis,* Gen. 50, 15. וְלֻא *Etiamsi,* 2 Sam. 18, 12. Legitur etiam לוּא *Utinam,* Jes. 63, 19. it. *Væ! eheu!* Thren. 1, 12.

לוּלֵא & לוּלֵי, *Nisi,* Gen. 43, 10. Jes. 1, 9.

לאב. Ar. لأب pro لوب Sitivit; unde لوبة Locus siticulosus. Hinc

תַּלְאוּבוֹת f. pl. *Siticulosa, sicca loca,* Hos. 13, 5. Al. Solitudines.

לָאָה *Defatigatus, defessus fuit; defecit; languit; aegre tulit:* Germ. Erliegen, erlegen seyn. Syr. ܠܐܒ Idem; nec non Ar. لأى Lentus, tardus fuit. KAL, Fut. תֵּלְאֶה *Defetisceris.* Job. 4, 2. Apoc. וַתֵּלֶא *& Defessus es,* ib. v. 5. NIPH. Præt. נִלְאָה *Defessus factus, defatigatus est,* Prov. 26, 15. נִלְאֵיתִי *Fessus factus sum;* it. *Non amplius possum* &c. Jes. 1, 14. Part. f. s. נִלְאָה *Defatigata, languida,* Ps. 68, 10. HIPH. Præt. הֶלְאָה *Defatigavit, fessum fecit.* Cum Aff. הֶלְאַנִי *Fessum fecit me,* i. e.

usque ad defatigationem afflixit, Job. 16, 7. הֶלְאַת contracte pro הֶלְאַתָה *Defatigavit*, Ez. 24, 12. Inf. הַלְאוֹת *Defatigare*, Jes. 7, 13. Pl. תַּלְאוּ *Defatigabitis*, ibid.

תְּלָאָה f. *Molestia, defatigatio, aerumna*; it. *Infortunium, angustia vitæ*, Ex. 18, 8. Mal. 1, 13. מַתְּלָאָה per Crasin pro מַה־תְּלָאָה, *Quanta molestia!* Sic Ar. etiam لأي IV. Incidit in adversam fortunam & angustiam vitæ.

לָאַט *Obvolvit, involvit; operuit, texit*, 2 Sam. 19, 5. Convenit cum לוט, it. Ar. لاط Obduxit; occultavit. דָּבָר לָאַט *Verbum lene, mitigans*, vid. in אטט. בְּלָאט vid. in לוט.

לאך. Ar. ألاك. Misit. Hinc

מַלְאָךְ m. *Legatus, nuntius; angelus* i. e. legatus Dei, 1 Reg. 19, 2. cum Aff. מַלְאָכוֹ *Angelum suum*, Gen. 24, 7. Cst. מַלְאַךְ Ps. 34, 8. Pl. מַלְאָכִים *Nuntii*, Gen. 32, 4. it. *Angeli*. Cum Aff. מַלְאָכָיו *Angelos suos*, Ps. 104, 4. Cstr. מַלְאֲכֵי, Gen. 28, 12.

מַלְאָכוּת f. *Legatio*, Hag. 1, 13.

מְלָאכָה f. Ex. 20, 8. qs. Functio legati; hinc *Ministerium*; inde porro *Opus* pec. servile; *Ars, artificium; Res agenda, negotium; Opus Dei*. Absol. מְלָאכָה *Opus*, Ex. 20, 10. Cst. מְלֶאכֶת (quod idem etiam est Absolutum, 2 Par. 13, 10.) *Opus* scil. *Deo præstandum*, Jer. 48, 10. Cum Aff. מְלַאכְתּוֹ *Opus suum*, Gen. 2, 2. Pl. מַלְאֲכוֹת *Opera*, 1 Par. 28, 19. Cum Aff. מַלְאֲכוֹתֶיךָ *Opera tua* scil. Dei, Ps. 73, 28. De מְלֶכֶת vero i. e. *Regina cœli*, q. d. Luna in Jeremia Cap. 7, 18. vid. מָלַךְ.

לְאֹם m. *Natio, populus*; vid. אמם.

לבב. Ar. لبّ Substitit mansitve aliquo loco, ei inhærens. It. Nucleo prædita fuit res. Hinc

לֵב m. (Ar. لبّ) *Cor, animus, mens, ingenium*; it. *Cogitatio, desiderium, consilium, studium*; it. *Medium rei*, qs. nucleus. Jes. 40, 2. Ez. 16, 30. cum Makkaph לֶב־ Prov. 22, 15. Cum Aff. לִבּוֹ *Cordis ejus*, Gen. 6, 5. לִבְּכֶם *Cor vestrum*, Gen. 18, 5. לֵב m. Chald. *Idem*. Hinc לִבִּי *Cor meum*, Dan. 7, 28.

לִבָּה f. unde לִבָּתֵךְ *Cor tuum*, Ez. 16, 30. Pl. לִבּוֹת *Corda*, Ps. 7, 10. Cum Aff. לִבּוֹתָם *Corda eorum*, Ps. 125, 4.

לֵבָב m. *Idem*; it. *Confilium*, *cogitatio*; it. *Medium alicujus rei.* 1 Sam. 16, 7. Cft. לֵבַב, Jon. 2, 4. Cum Aff. לְבַבְכֶם *Cor veſtrum*, Devt. 11, 13. Pl. f. cum Aff. לְבָבְהֶן (defective pro לְבָבֹתֵיהֶן) *Corda earum*, Nah. 2, 8. Pl. f. לְבָבוֹת *Corda*, 1 Par. 28, 9. לְבַב m. CHALD. *Cor*, *mens*, *ratio*, Dan. 4, 13. Cum Aff. לִבְבָךְ *Cor tuum*, Dan. 2, 30.

I) לִבֵּב PIH. *Læſit* ſ. *vulneravit cor*, i. e. amore ſui incendit. Præt. 2 f. ſ. לִבַּבְתְּ, unde לִבַּבְתִּנִי *Cor meum vulneraſti*, Cant. 4, 9. Al. Cor meum abſtuliſti. NIPH. Fut. יִלָּבֵב (a non occurrente Præter. נִלְבַּב) *Corde* i. e. *prudentia donabitur*; (ſermo enim eſt de fructu veræ converſionis) Job. 11, 12. coll. v. 15. Al. Corde privabitur 2) לִבֵּב PIH. qſ. confirmavit ſ. refecit cor, i. e. *Paravit*, *coxitve lagana* ſ. *liba cardiaca*. Fut. 3 f. ſ. תְּלַבֵּב *Coquat lagana cardiaca*, 2 Sam. 13, 6. Hinc

לְבִבָה f. unde Pl. לְבִיבוֹת *Lagana* ſ. *liba cardiaca*, 2 Sam. 13, 6. 8. 10. Prope abeſt Ar. لباب Medulla panis.

לָבִיא m. (vel pro לָבִיב a לֵב, qſ. animoſus dictus; vel ab Ar. لبى Multum expetivit & uſurpavit cibi, qſ. vorax fuit) *Leo animoſus*, *ferox*; Germ. Löwe, Job. 4, 11. Pl. לְבָאִם (defective pro לְבָאִים) *Leones*, Pſ. 57, 5. Fem. לְבִיָּא *Leæna*, Ez. 19, 2. Pl. cum Aff. לִבְאֹתָיו *Leænæ ſuæ*, Nah. 2, 13. Ar. etiam clicitur لباة & لبوة Leænæ, Apoc. 13, 2.

לבט. Ar. لبط Excitavit; it. Syr. ܠܒܛ Concitavit, incitavit. Hinc NIPH. Fut. יִלָּבֵט *Incitatur*, i. e. *caſtigatur*, *vapulat*, *cæditur*, Prov. 10, 8. 10. Hoſ. 4, 14. Al. cum LXX. Implicatur; al. Cæſpitat; al. Corruit.

I. לבן. Ar. لبن Lac habuit; lacte abundavit; ab albedine dictum. Hinc Hebr. HIPH. הִלְבִּין 1) *Dealbavit.* Inf. לַלְבֵּן, pro לְהַלְבֵּן *ad Dealbandum*, Dan. 11, 35. i. e. *ad depurandum a ſcoriis*. 2) *Albus fuit*, *albus evaſit*; *canduit*. Præt. הִלְבִּינוּ *Albuerunt*, Joël. 1, 7. Fut. אַלְבִּין *Albeſcam*, Pſ. 51, 9. Pl. יַלְבִּינוּ *Albeſcent*, Jeſ. 1, 18. HITHP. Præt. הִתְלַבֵּן *Reddidit ſe candidum*; *perpurgavit*, *dealbavit ſe*. Fut. pl. יִתְלַבְּנוּ *Perpurgabunt*, *dealbabunt ſe*, Dan. 12, 10.

לָבָן m. *Albus*, *candidus*, Ex. 16, 31. Pl. m. לְבָנִים *Albi*, Zach. 6, 3.

לְבָנָה f. 1) *Alba*, Lev. 13, 4. it. *Perluciditas*, Ex. 24, 10. Cft. לִבְנַת ibid. Plur. לְבָנוֹת *Albæ*, Gen. 30, 37. 2) *Luna*, Jef. 24, 23.

לָבָן m. *Albus*, Ex. 16, 31. Cft. cum Makkaph לְבֶן־, Gen. 49, 12.

לִבְנֶה m. *Populus alba*; Gr. λεύκη, Gen. 30, 37. Ar. لُبْنَى Idem. Michaëlis, Ar. لُبْنَى Styrax; arbor emittens lac instar mellis, quo & fuffitus fit.

לְבֹנָה f. *Thus*, qf. album f. candens aut pellucidum, quod videlicet optimum, Lev. 2, 1. Cum Aff. לְבֹנָתָהּ *Thus ejus*, Lev. 2, 2. Ar. لُبَان Idem.

II. לָבֵן m. unde Pl. לְבֵנִים *Lateres*, Jef. 9, 9. Cum Aff. לִבְנֵיכֶם *Lateres vestri*, Ex. 5, 19. Ar. لَبِن item Later.

לְבֵנָה f. *Later*; ex luto Ægypti, quod album eft, factus, Gen. 11, 3. it. fecundum nonnullos, Laterculus, h. e. quadratum v. g. Sapphiri, Ex. 24, 10. coll. Ez. 10, 1. Aliis vero Perluciditas; vid. fupra.

לָבַן (ut & Ar. لبن Conj. II.) *Lateres formavit, confecit.* KAL, Inf. לִלְבֹּן *ad Lateres formandos*, Ex. 5, 7. Fut. 1 plur. cum ה parag. נִלְבְּנָה *Conficiamus lateres*, Gen. 11, 3.

מַלְבֵּן m. *Fornax lateraria*, Nah. 3, 14. it. *Fornax calcaria*, Jer. 43, 9.

לְבָנוֹן m. *Libanus*, Syriæ mons; a candore nivium, quibus perpetuo tectus eft, dictus; qf. Alpes Syriæ, Jof. 9, 1. Domus Silvæ Libani dicitur, quæ ex columnis cedrinis a Libano exftructa, Hierofolymis, non in monte Libano, extabat, 1 Reg. 7, 2. 10, 17. 21. 2 Par 9, 16. Jef. 22, 8.

לָבַשׁ vel לָבֵשׁ *Induit veftes; indutus eft veftibus; induit, veftivit fe*; (fpec. Veftibus regiis aut fplendidis indutus fuit, Pf. 93, 1. Ar. لبس Idem. Præt. לָבֵשׁ *Indutus fuit*, Efth. 6, 8. לָבֵשׁ *Idem*, Pf. 93, 1. Part. Ben. pl. לְבֻשִׁים *Induentes*, Zeph. 1, 8. Part. Pah. f. m. לָבוּשׁ *Indutus*, 1 Sam. 17, 5. Inf. לִלְבֹּשׁ *ad Induendam* v. g. veftem, Gen. 28, 20. Imp. לְבַשׁ *Indue*, 1 Reg. 22, 30. Fut. cum Aff. אֶלְבָּשֶׁנָּה *Induam eam*, Cant. 5, 3. יִלְבַּשׁ *Induet*, Jef. 59, 17. HIPH. Præt. הִלְבִּישׁ *Fecit induere, veftiit.* Pl.

Pl. הִלְבִּישׁוּ *Vestierunt*, 2 Par. 28, 15. Part. m. cum Aff. מַלְבִּישְׁכֶם *Vestiens vos*, 2 Sam. 1, 24. Inf. הַלְבֵּשׁ *Induere*, Zach. 3, 4. Fut. אַלְבִּישׁ *Induam* f. *vestiam*, Pf. 132, 16. 3 f. f. תַּלְבֵּשׁ *Induet*, Gen. 27, 15. Cum Aff. יַלְבִּשֵׁם *Induet eos*, Gen. 3, 21. PYH. Part. m. pl. מְלֻבָּשִׁים *Induti*, 2 Par. 5, 12.

לְבֵשׁ CHALD. *Induit ; indutus fuit*, Dan. 5, 16. APH. הַלְבִּשׁ *Induit*, *vestivit*, Dan. 5, 29.

לָבֵשׁ m. *Indutus ;* vel est Præt. KAL, Pf. 93, 1. vid. fupra.

לְבוּשׁ m. *Vestis*, *vestimentum*, *indumentum*, Pf. 102, 27. Cum Aff. לְבֻשׁוֹ *Indumentum suum*, Gen. 49, 11. Pl. cum Aff. לְבֻשֵׁיהֶם *Vestes eorum*, Thren. 4, 14. לְבוּשׁ m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 9. Pl. cum Aff. לְבֻשֵׁיהוֹן *Vestimenta eorum*, Dan. 3, 21.

מַלְבּוּשׁ m. *Indumentum*, *vestimentum*, 2 Reg. 10, 22. Pl. cum Aff. מַלְבּוּשַׁי *Vestimenta mea*, Jef. 63, 3. מַלְבֻּשֵׁיהֶם *Vestes eorum*, 1 Reg. 10, 5.

תַּלְבֹּשֶׁת f. *Indumentum*, *vestimentum*, Jef. 59, 17.

לֹג m. raro לוֹג *Sextarius ;* mensura liquidorum, eaque fati vicesima quarta pars, capiens 6. ova, Lev. 14, 10. Ar. لجّ Idem; a لجّ Intravit, immerfus fuit.

לגם vid. אַלְגֻּמִּים.

להב. Ar. لهب Arsit; inflammavit, accendit. Hinc

לַהַב m. *Flamma*, Jud. 13, 20. it. *Lamina* v. g. gladii, hastæ, qf. ejus flamma, Job. 39, 23. Nah. 3, 3. Pl. לְהָבִים *Flammæ*, Jef. 13, 8. Cft. לַהֲבֵי Jef. 66, 15. Ar. لهب Idem.

לֶהָבָה f. *Flamma*, Jef. 5, 24. Pl. לֶהָבוֹת *Flammæ*, Pf. 105, 32. Cft. לַהֲבוֹת Pf. 29, 7.

לַהֶבֶת f. *Flamma*, 1 Sam. 17, 7. Ez. 20, 47.

שַׁלְהֶבֶת f. *Flamma*, Ez. 20, 47. In paufa שַׁלְהָבֶת Job. 15, 30. שַׁלְהֶבֶתְיָה *Flamma* Dei i. e. *ardentissima*, Cant. 8, 6.

לֶבֶת f. cftr. pro לַהֶבֶת & hoc a לֶהָבָה, *Flamma*, Ez. 3, 2.

להג. Ar. لهج Deditus, addictus fuit. Hinc

לַהַג m. *Doctrina*, *lectio; studium accuratum ;* LXX. μελέτη πολλή, Eccl. 12, 12.

להה *Attenuatus est viribus, defecit.* Ar. لهى Attenuavit, tenui modo fecit. Convenit fere cum לָאָה, quod vid. f. l. Fut. 3 f. f. וַתֵּלַהּ, LXX. ἐξέλιπε, *Defecit; attenuata est viribus, opibus* &c. Gen. 47, 13. HITHP. Part. m. f. מִתְלַהְלֵהַּ *Qui attenuatum se fingit viribus, inferiorem se viribus simulat*, Prov. 26, 18. Al. ab ילה deducunt, Infaniens; defatigatus; arrogans.

להט *Inflammatus fuit, flagravit; arsit.* Syr. ܠܗܛ Idem. KAL, Part. Ben. m. לֹהֵט *Flagrans*, v. g. ignis, Pf. 104, 4. Pl לֹהֲטִים *Flagrantes*, Pf. 57, 5. i. e. *flammantes oculis.* PIH. Præt. לִהַט *Inflammavit*, Mal. 3, 19. Fem. לִהֲטָה *Inflammavit*, Joël. 1, 19. Fut. 3 f f. תְּלַהֵט *Inflammabit*, Pf. 83, 15.

לַהַט m. *Flamma, lamina flammans*, Gen. 3, 24.

לְהָטִים pl. m. *Incantationes, fascinationes*, Ex. 7, 11. Idem, quod לָטִים fcil. interpofito ה; vid. לוט.

להם. Ar. لهم Infpiravit. IV. Clandeftino inftinctu docuit; unde etiam ملهم Infpiratus. Hinc HITHP. Part. plur. m. מִתְלַהֲמִים *Inspiratos se præbentes*, qf. clandeftino inftinctu doctos; Græce χειμαστιωθέντες, videl. qui inftinctu aliquo divino intime affectos f. actos fe præbent; als die einen aus einem befonderen inneren Antrieb zu erinnern, oder zu vermahnen haben, Prov. 18, 8. 26, 22. Al. Obtundentes fe ipfi, ab הלם; Al. Avide deglutientes, ab Ar. لهم Cito deglutivit.

לַהֲקָה f. (per Metathefin litterarum pro קְהִלָּה, a Rad. קהל Congregavit) *Coetus, congregatio*, 1 Sam. 19, 20.

לוה 1) *Adhæsit, adjunctus fuit* alicui; *comitatus est aliquem.* Ar. لوى I. Plicuit. II. Comitatus eft. KAL, Fut. 3 f. m. יִלְוֶה; cum Aff. יִלְוֶנּוּ *Comitetur eum*, f. *adjunctum sit ei*, Prov. 8, 15. NIPH. Præt. נִלְוָה *Adjunctus, adhærens, complicatus factus est, conjunctus fuit cum aliquo*, Pf. 83, 9. Jef. 14, 1. Plur. נִלְווּ *Adhærentes facti sunt*, Zach. 2, 15. Part. pl. m. נִלְוִים *Applicati facti*, Jef. 56, 6. Fut. 3 f. m. יִלָּוֶה *Adhærens fiet*, Gen. 29, 34. 2) לָוָה *Mutuo accepit, mutuatus est*; a nexu dictum, quo debitor creditori obligatur. Hinc etiam Ar. لوى Diftulit illi debitum fuum. KAL, Præt. pl. לָוִינוּ *Mutuo accepimus*, Neh.

5,

5, 4. Part. Ben. m. f. לוֶה *Mutuo accipiens*, Pſ. 37, 21. HIPH. Præt. הִלְוָה *Mutuatum fecit*, i. e. *mutuo dedit alicui*; conſtr. cum Acc. perſ. הִלְוִיתָ *Feciſti mutuo accipere*, Devt. 28, 12. Part. m. f. מַלְוֶה *Mutuo dans ſ. erogans*, Pſ. 37, 26. Cſt. מַלְוֵה, Prov. 19, 17. Fut. 2 m. f. תַלְוֶה *Mutuo dabis*, Exod. 22, 25. Cum Aff. יַלְוְךָ *Mutuo dabit tibi*, Devt. 28, 44.

לוֹיָה f. unde Pl. לֹיוֹת *Adjunctiones*, *additamenta*, *adjectiones*, 1 Reg. 7, 29. 30. 36.

לֵוִי m. *Levi*, qſ. Adhæſius, adjunctivus, Gen. 29, 34. Filius Jacobi. It. *Levita*, Ex. 4, 14. Pl. m. לְוִיִּם *Levitæ*, Devt. 17, 9. לֵוָיֵא Pl. m. CHALD. *Levitæ*, Eſr. 6, 16.

לִוְיָה f. cſtr. לִוְיַת *Adhæſio*, *adjectio*, i. e. ornamentum. לִוְיַת חֵן *Adjunctio gratiæ*, i. e. *conciliatio gratiæ*, Prov. 1, 9. Michaëlis, Corona; ſine auctoritate!

לִוְיָתָן m. 1) *Leviathan*; i. e. κατ' ἐξοχὴν *Crocodilus*, Job. 3, 8. 40, 25. 2) vel *Serpens major*, Jeſ. 27, 1. Vox compoſita eſſe videtur ex לִוְיַת, ab Ar. لوا Spira, tortuoſitas, & תַן Draco, qſ. tortuoſitas draconis, ſ. per Hypallagen Draco tortuoſitatis, draco tortuoſus; vid. Hilleri Onom. p. 112. Quin potius profecta ab Ar. لوى Diſſimulavit; qſ. Draco ſimulans. Al. Cete; ſed male! quia Ceti piſces ſunt modo poli ſeptentrionalis, nec cogniti fere populis orientem ſpectantibus. Mare vero, in quo Leviathan ludere dicitur, Pſ. 104, 26. Job. 41, 23. aut eſt Nilus, Jeſ. 11, 15. aut mare Ægyptiacum.

לְוָת CHALD. *Ad*, *apud*, Eſr. 4, 12.

I. לוּז (Ar. لاذ Inflexit. II. Sinuoſus, tortuoſus fuit.) *Deflexit*, *receſſit*; *averſus eſt*. KAL, Fut. 3 pl. m. יָלֻזוּ *Recedant*, Prov. 3, 21. NIPH. Præt. נָלוֹז *Deflectens*, *recedens factus eſt*. Part. m. f. נָלוֹז *Deflectens*, *recedens*, Prov. 3, 32. Cſt. נְלוֹז Prov. 14, 2. Pl. נְלוֹזִים *Deflectentes*; *perverſi*, Prov. 2, 15. HIPH. Præt. הֵלִיז *Receſſit*, *deflectere fecit*. Fut. pl. יַלִּיזוּ pro יָלִיזוּ *Recedant*, Prov, 4, 21.

II. לוּז. Ar. لاز Evaſit, liberatus fuit. II. Replevit amygdalis. Hinc

לוּז m. *Amygdalus*; cujus amygdala e putaminibus liberanda ſunt, Gen. 30, 37. Ar. لوز Amygdalum. Al. Corylus, male!

לוּחַ m. (ab Ar. لوح Intuitus est. Hinc Hebr.) *Tabula*, i. e. quæ intuenda exponitur, Prov. 3, 3. Ar. لَوْح Idem.

לוּחָה f. unde Pl. לוּחוֹת *Tabulæ*, Devt. 9, 9. Dual. לֻחֹתַיִם *Tabulæ geminæ*, Ez. 27, 5.

I. לוּט *Abscondit, operuit, involvit; obvolvit.* Sic etiam Ar. لاط Obduxit, occultavit. KAL, Part. Pah. f. לוּטָה *Involutus, occultatus, absconditus* v. g. gladius, 1 Sam. 21, 9. HIPH. Præt. הֵלִיט *Involvit, occultavit.* Fut. וַיָּלֶט & *Abscondidit, involvit, occultavit*, 1 Reg. 19, 13.

לוֹט m. *Involucrum, operimentum*, Jes. 25, 7. In aliis exemplaribus legitur

לוּט Ar. لُوطٌ dicit Pallium. Intellige: *Auferet Deus in hoc monte facies involutionis* (i. e. obvolutas) &c. Al. Maledicti.

לָט m. *Absconsio*; hinc בַּלָּט *Abscondite, clam, latenter*, 1 Sam. 18, 22. בַּלָּאט *Idem*, Ruth. 3, 7. Jud. 4, 21. Convenit Lat. Lateo.

II. לְטִים Pl. m. *Incantationes, execrationes*; ab Ar. لاط Maledixit, execratus est, Ex. 7, 22. Legitur etiam לַהֲטִים ib. v. 11.

III. לוֹט m. *Ladanum*, Celsius. Ar. لاذن, Gen. 37, 25. 43, 11. Michaelis, *Pistacia terebinthi*. Al. Stacte,

לוּל m. quod & Ar لَوْل *Cochlea*, 1 Reg. 6, 8. h. e. *Gradus in spiram girati*; hinc Pl. m. לוּלִים *Cochleæ*, ib. Al. Fenestræ.

לוּלָה f. unde Pl. לֻלָאֹת cum א Epenthetico; cfr. לֻלְאֹת *Loramenta. laqueoli*; Germ. Schläufflein; ita dicti, quia fere cochlearum aut margaritarum formam habebant, Ex. 26, 5. LXX. ἀγκύλαι.

I. לוּן & לִין (quod videtur a commoditate vitæ dici, ab Ar. لان Placidus fuit seu egit; unde etiam ليان Commoditas vitæ, nec non لِيْنَة Pulvinar f. cervical, & مُلَيِّنَة Res mollis, quæ capiti supponitur. Alii deducunt ab Ar. لَوَّن Colore imbuit; noctu quippe omnia alium colorem, nigrum scil. induere: at quam ridicule!) *Pernoctavit, divertit, hospitatus est*; unde forsan Lat. *Luna*. KAL, Præt. לָן *Pernoctavit*, Gen. 32, 22. Part. m. f. לָנָה cum ה parag. pro לָן *Pernoctans*, Zach. 5, 4. vid.

vid. Hilleri Inftitt. Gramm. p. 280. Pl. לָנִים *Pernoctantes*, a לִין, Neh. 13, 21. לָנוּ vid. in לנן. Inf. c. Præf. לָלִין *ad Pernoctandum*, Gen. 24, 23. לָלוּן *Idem*, ib. v. 25. Imp. 2 f. f. לִינִי *Pernocta*, Ruth. 3, 13. Fut. אָלִין *Pernoctabo*, Ruth. 1, 16. יָלִין *Pernoctabit*, 2 Sam. 19, 8. וַיָּלֶן (pro וַיָּלִין ob accentum retr.) *& Pernoctavit*, Gen. 28, 11. תָּלֶן *Pernoctabit*; vid. in לנן. HIPH. Præt. הֵלִין *Idem*. Coincidit hæc Conjugatio cum Conjugatione prima formæ לִין. HITHP. Fut. יִתְלוֹנָן *Facit fe pernoctare*, Pf. 91, 1. Job. 39, 28.

לָן m. unde Pl. לָנִים *Pernoctantes*, Neh. 13, 21. vid. in Verbo.

מָלוֹן m. *Deverforium nocturnum*, *locus pernoctandi* vel fub tecto tugurio, etiam fub dio, Jef. 10, 29. Cft. מָלוֹן Jer. 9, 1.

מְלוּנָה f. *Deverforium* f. *tabernaculum* aut *tugurium nocturnum*, Jef. 1, 8. 24, 20.

II. לוּן; unde NIPH. Præt. נָלוֹן *Murmurans factus eft*; *murmuravit*; *expoftulavit*. Non vero occurrit hæc Conjugatio, nifi in Futuro, v. g. וַיִּלֹּנוּ *& murmurarunt*, Ex. 15, 24. Num. 14, 2. 17, 6. Jof. 9, 18. Sic quoque Ex. 16, 2. ubi duplex lectio, וילונו Keri, & וַיַּלִּינוּ in eadem fignificatione a Conj. Hiphil, Chethibh; fed Num. 14, 36. contraria ratione, וַיַּלִּינוּ Keri, & וַיִּלּוֹנוּ a Conj. Niphal, Chethibh, *& murmurarunt*. HIPH. Præt. הֵלִין *Murmuravit*, *excitavit murmurationem*, *querimoniam*. Plur. הֲלִינֹתֶם *Murmuraviftis*, Num. 14, 29. Part. Pl. m. מַלִּינִים (qf. a נָלַן aut fi mavis a יָלַן, pro מְלִינִים) *Murmurantes*; Num. 14, 27. Fut. pl. תַּלִּינוּ (iterum qf. a יָלַן) *Murmuratis*, Ex. 16, 7. Sing. וַיָּלֶן (a forma יָלִן, ob accent. retr.) *& murmuravit*, Ex. 17, 3. Hæc verbi לון f. יָלַן fignificatio ferme fupereffe apud Arabes videtur in voce تَوَلْوُن Excitatio vocis exclamando ob calamitates, vel in tumultu, quafi a وَلْن.

תלונה f. unde Pl. תְּלֻנּוֹת *Murmurationes*, Ex. 16, 12. Cum Aff. תְּלֻנֹּתֵיכֶם *Murmurationes veftras*, ib. v. 7.

I. לוּע *Abjectum*, *languidum effe*; *male habere ex pavore aut morbo*; ab Ar. لاع Afflixit morbo. KAL, Præt. pl. לָעוּ *Verba mea abjecta funt*, LXX. φαῦλά ἐστι, humilia funt; vulg. Dolore plena funt. Dixeris Germ. find gebrochen, oder gefchluchzt; Job. 6, 3.

II. לוע *Absorbere, deglutire, ligurire, abligurire; devorare.* Sic etiam Ar. لغ Versavit ore, tum deglutivit. KAL, Præt. pl. וְלָעוּ & *abligurient*; sed LXX. καταβήσονται, quia legerunt וְיָרְדוּ, Obad. 16. HIPH. Fut. 3 m. f. יָלַע Prov. 20, 25. Verte: *Laqueus est hominis*, (quum) יָלַע *Deglutit sanctum* (i. e. quo abstinere se, voto se obstrinxit,) *ut postea demum in vota sua inquirat.* Not. יְעַלְעוּ Job. 39, 30. videtur dici pro יְעַלְּלוּ, aut יְעַלְלוּ a verbo Ar. عل Bibendum dedit secunda vice post priorem haustum. It. Hoc modo ipse bibit. Itaque verto: *iterum iterumque bibunt* scil. sanguinem. Hinc LXX. φύρονται ἐν αἵματι, perfunduntur s. rigantur sanguine; Chald. גָּמְעִין absorbent; Vulg. Lambunt.

לֹעַ m. *Gula, guttur*, Prov. 23, 2. Cum Aff. in pausa בְּלֹעֶךָ *Gutture tuo.*

לוץ propr. Deflexit verba a propria significatione ad impropriam; ut Ar. لاص Declinavit. It. Ænigmatice locutus est. Hinc Hebr. *Illudere, irridere, ludificare*; it. *Fucare, palliare verbis*; it. *Interpretari* i. e. aliis verbis exponere. KAL, Præt. 2 m. f. לַצְתָּ *Lusisti* i. e. verbis, Prov. 9, 12. HIPH. Præt. הֵלִיץ *Illusit, irrisit, ludificavit, ludibrio habuit.* Pl. c. Aff. הֱלִיצֻנִי *Deluserunt me*, Ps. 119, 51. Part. pl. m. cum Aff. מְלִיצַי *Illusores mei* (a sing. מֵלִיץ) Job. 16, 20. Fut. יָלִיץ *Illudet*, Prov. 3, 34. HITHP. הִתְלוֹצֵץ *Ludificantem se præbuit.* Fut. 2 pl. m. תִּתְלוֹצָצוּ (a forma sing. אֶתְלוֹצֵץ) *Illudetis*, Jes. 28, 22.

לֵץ m. *Derisor, illusor*, Prov. 9, 7. 21, 11. Pl. לֵצִים *Illusores, derisores*, Ps. 1, 1.

לוֹצֵץ m. unde Pl. לֹצְצִים *Irrisores* (qs. Part. PIH. pro מְלֹצְצִים) Hos. 7, 5.

לָצוֹן m. *Derisio, irrisio, illusio*, Prov. 1, 22. 29, 8. Jes. 28, 14.

מֵלִיץ m. 1) *Illusor, irrisor, derisor*, Job. 16, 20. 2) *Interpres*, ein Dollmetscher, Gen. 42, 23. 3) *Orator*; it. *Nuntius*, 2 Par. 32, 31. Job. 33, 23. 4) *Doctor*, Jes. 43, 27. Pl. מְלִיצִים; unde cum Aff. מְלִיצַי *Illusores mei*, Job. 16, 20. Cstr. מְלִיצֵי, 2 Par. 32, 31.

מְלִיצָה f. *Interpretatio, expositio, explicatio*, Prov. 1, 6. Hab. 2, 6.

I.

I. לוּשׁ *Subigere, depſere; agitare paſtam attrectando & commiſcendo eam*; ut Ar. لاث Convolvit, commiſcuit. KAL, Part. pl. f. לָשׁוֹת *Subigentes, depſentes*, Jer. 7, 18. Inf. לוּשׁ *Subigere*, Hoſ 7, 4. Imp. f. f. לוּשִׁי *Subige*, Gen. 18, 6. Fut. 3 f. f. וַתָּלָשׁ *& ſubegit*, 1 Sam. 28, 24. וַתָּלָשׁ Keri, & וַתָּלוֹשׁ Chethibh, *& ſubegit*, 2 Sam. 13, 8.

II לַיִשׁ m, (Ar. لَيْث) 1) in genere *Leo*, Job. 4, 11. 2) ſpec. *Catulus leonis*, Jeſ. 30, 6. ſed adultus, Prov. 30, 30. Job. 4, 11. Nota: גּוּר eſt *Catulus leo*; כְּפִיר *Leo juvenis*; לַיִשׁ *Leo adultus plane*; ab Ar. forſan لاث Validus, potens fuit.

לוה. Ar. لذي Mutavit, alteravit; hinc Invertit, pervertit. Hinc

לְזוּת f. *Perverſitas; Loquacitas*, qſ. altera atque altera loquela, Prov. 4, 24. Fortaſſe, Duplicitas labiorum. LXX. σκολιὸν στόμα, Os pravum, perverſum.

לָזֶה m. *Hic, iſte, ille*; ſed ſemper cum ה Demonſtrativo הַלָּזֶה, Gen. 24, 65. i. e. לָז cum ה parag. לָזֶה. Sic etiam הַלָּז gen. comm. *Ille, illa; iſte, iſta*, Jud. 6, 20. It. הַלֵּזוּ f. *Hæc ipſa*, Ez. 36, 35. Ar. ſonat ذا Hic; ذه & ذي f. Hæc.

לחה. Æthiop. *Lahhaja*, Formoſus fuit. Hinc

לְחִי & cum Acc. לֶחִי f. (Ar. لَحْي) 1) *Gena, maxilla*, Jud. 15, 15. Cum Aff. לֶחְיוֹ *Gena ſ. maxilla ejus*, Job. 40, 26. Dual. לְחָיַיִם f. *Genæ*, Devt. 18, 3. Cft. לְחָיֵי Jeſ. 30, 28. Cum Aff. לְחָיַיִךְ *Genæ tuæ*, Cant. 1, 10. לְחֵיהֶם *Maxillæ eorum*, Hoſ. 11, 4. 2) Nom. Propr. loci alicujus, *Lehhi*, ab illa aſini maxilla dicti, Jud. 15, 14. 19.

לחח. Ar. لخ Madidus fuit. Hinc

לֵחַ m. *Viror, vigor, ſuccus naturalis*, Devt. 34, 7.

לַח m. *Viridis, ſucculentus, ſucci plenus*, Gen. 30, 37. In pauſa לָח, Ez. 17, 24. Pl. לַחִים *Virides*, Num. 6, 3. Jud. 16, 7.

לָחַךְ idem, quod Ar. لحك *Linxit, ablinxit, delinxit.* Inf. לְחֹךְ *Delingere, depaſci*, Num. 22, 4. PIH. Præt. לִחֵךְ *Linxit* v. g. pulverem i. e. *ſubjugatus eſt*. Cum ה parag. לִחֵכָה *Linxit* v. g. aquas, 1 Reg. 18, 38. Fut. pl. יְלַחֲכוּ *Lingent*, Mich. 7, 17. In pauſa יְלַחֵכוּ Pſ. 72, 9.

1)

1) לָחַם *Consumsit, absumsit; comedit.* Convenit fere Ar. لحم Cibavit carne, carnem comedendam dedit. IV. Conflictu vehementi & continuo commisit prœlium, qf. ad dilaniandum hostem. Sic etiam Syr. ܠܚܡ Insidiatus, minatus est. KAL, Præt. pl. לָחֲמוּ *Comedunt*, Prov. 4, 17. Part. Pah. pl. cst. לְחֻמֵי *Comesti, absumti* v. g. fame, Devt. 32, 24. Inf. c. Præf. לִלְחֹם *ad Comedendum*, Prov. 23, 1. Imp. pl. לַחֲמוּ *Comedite*, Prov. 9, 5. Fut. תִּלְחַם *Comedas*, Prov. 23, 6.

לֶחֶם m. (aliis comm.) In genere, Omne, quod comeditur. In specie 1) *Panis*, Ps. 105, 16. 2) *Esca, cibus*, Gen. 3, 19. 3) *Triticum*, Jes. 28, 28. 4) *Caro*, Ps. 78, 20. coll. 21. 5) *Stipendium*, Neh. 5, 18. לְחֶם m. Chald. *Convivium*, Dan. 5, 1.

לְחוּם m. *Caro*, Zeph. 1, 17. Ar. لَحم & لَحْم Idem. Cum Aff. לְחוּמוֹ *Caro ejus*, Job. 20, 23.

2) לָחַם *Pugnavit, oppugnavit, impugnavit, debellavit* qs. carnes hostis dilaniaturus. KAL, Part. Ben. m. s. לֹחֵם *Oppugnans*, Ps. 56, 2. Imp. לְחַם *Pugna*, Ps. 35, 1. NIPH. Præt. נִלְחַם *Pugnavit, prœliatus est, oppugnavit; contendit*, Ex. 1, 10. Cstr. cum אֶת ,בְּ ,אֶל ,עַל ,עִם. 3 pl. m. נִלְחֲמוּ *Prœliati sunt*, Jud. 5, 20. Part. m. s. נִלְחָם *Prœlians*, Ex. 14, 25. Inf. נִלְחוֹם *Prœliando*, Jud. 11, 25. it. הִלָּחֵם 1 Sam. 17, 9. Imp. הִלָּחֵם *Prœliare*, 1 Sam. 18, 17. Fut. 3 f. s. תִּלָּחֵם *Prœliabitur*, Zach. 14, 14.

מִלְחָמָה f. 1) *Bellum, prœlium*, Gen. 14, 2. Cst. מִלְחֶמֶת. Pl. מִלְחָמוֹת *Bella*, Ps. 140, 3. Cst. מִלְחֲמוֹת 1 Sam. 18, 17. Cum Aff. מִלְחֲמוֹתֵינוּ *Prœlia s. bella nostra*, 1 Sam. 8, 20. 2) *Apparatus bellicus*, Hos. 1, 7.

מִלְחֶמֶת f. *Idem*, 1 Sam. 13, 22. Cum Aff. מִלְחַמְתֶּךָ *Bellum s. prœlium tuum*, 2 Sam. 11, 25. Pl. מִלְחָמוֹת *Bella*, Jes. 42, 13. Cst. מִלְחֲמוֹת, Num. 21, 15. Cum Aff. מִלְחֲמוֹתָיו *Bella ejus*, 2 Par. 27, 7.

לָחֶם m. sed ob subintellectum Makkaph לְחֶם *Bellator*, Jud. 5, 8. Al. Bellum.

לְחֻמָם vid. חמם.

לְחֵנָה f. Chald. *Pellex, concubina.* Cum Aff. לְחֵנָתֵהּ *Concubinis suis*, Dan. 5, 2. Radix est Ar. لخن Foetuit; obscœnus, a fuit; unde etiam لَخْنَاء Fœtens ancilla & incircumcisa. Contemtim pellices isto nomine videntur nominatæ a Daniele fuisse.

לָחַץ

לָחַץ *Preſſit, oppreſſit, compreſſit, ſuppreſſit.* Ar. لحص Inſtitit v. g. negotio; diligenter proſecutus eſt v. g. nuntium. II. Anxit, arctavit; compreſſit. KAL, Præt. 2 Reg. 13, 4. Pl. לָחֲצוּ *Oppreſſerunt*, Am. 6, 14. Part. Ben. pl. m. לֹחֲצִים *Oppreſſores*, Ex. 3, 9. Cum Aff. לֹחֲצָיו *Oppreſſores ejus*, Jer. 30, 20. Fut. תִּלְחַץ *Opprimas*, Num. 22, 25. Cum Aff. יִלְחָצֵנִי *Opprimet me*, Pſ. 56, 2. NIPH. Præt. נִלְחַץ *Oppreſſus fuit.* Fut. 3 f. ſ. וַתִּלָּחֵץ *& compreſſa eſt*, Num. 22, 25.

לַחַץ m. *Oppreſſio, tribulatio, preſſura, anguſtia*, 2 Par. 18, 26. Cum Aff. לַחֲצֵנוּ *Oppreſſio noſtra*, Devt. 26, 7.

לָחַשׁ (idem, quod Syr. ܠܚܫ Incantavit, muſſitavit; nec non Æth. *Lahhaſa*. IV. Muſſitavit; item Ar. لحس Linxit; qſ. ſubmiſſo ſermone demulſit) *Muſſitavit*, i. e. vix audibilem ſonum edidit; Germ. fliſtern, 2 Sam. 12, 19. Pſ. 41, 8. It. *Serpentes incantavit;* hinc quoque in genere *Incantavit*, Pſ. 58, 6. Vid. Michaëlis Suppl. ad hanc vocem. KAL, Part. Ben. לוֹחֵשׁ *Incantator*, Neh. 3, 12. 10, 24. PIH. לִחֵשׁ *Muſſitavit, incantavit.* Part. pl. m. מְלַחֲשִׁים *Incantantes*, Pſ. 58, 6. HITHP. Præt. הִתְלַחֵשׁ *Muſſantem ſe præbuit, muſſitavit.* Part. pl. m. מִתְלַחֲשִׁים *Muſſantes inter ſe*, 2 Sam. 12, 19. Fut. 3 pl. m. יִתְלַחֲשׁוּ *Muſſant inter ſe*, Pſ. 41, 8. Lutherus, ſie raunen mit einander.

לַחַשׁ m. *Muſſitatio, ſuſurratio, incantatio*, Jeſ. 26, 16. ſpecialiter *Serpentum*, Eccl. 10, 11. Jer. 8, 17. It. *Sermo ſuavis & demulcens*, Jeſ. 3, 3. In pauſa לָחַשׁ ibid. Pl. לְחָשִׁים *Amuleta*, quæ plerumque cum quadam adſuſurratione, aut contra incantationes appendi ſolebant, Jeſ. 3, 20. Schroederus, *Serpentes aurei*, quos fœminæ inter ubera appendebant.

לטא. Ar. لطأ & لطى Adhæſit terræ. Hinc

לְטָאָה f. *Salamandra;* ſemper adhærens terræ, Bocharto, Lev. 11, 30. Al. Stellio, lacerta.

לֹט vid. לוט.

לָטַשׁ *Acuit, exacuit; polivit; tutudit, malleavit.* Metaph. *Intendit acute*, Job. 16, 9. KAL, Part. Ben. ſ. לֹטֵשׁ *Exacuens;* Gen. 4, 22. Inf. לִלְטוֹשׁ *ad Acuendum*, 1 Sam. 13, 20. Fut. יִלְטוֹשׁ *Acuet*,

Acuet, Pf. 7, 13. PYH. Part. m. מְלַטֵּשׁ *Exacutus*, Pf. 52, 4. Ar. لطس Illifit lapidem lapidi. It. Contudit.

לַיִל m. plerumque vero cum ה parag. לַיְלָה, & in paufa לָיְלָה Lai-la, *Nox*, Gen. 1, 5. Jef. 16, 3. Ar. لَيْلَة Idem. Cft. לֵיל Ex. 12, 42.

לֵיל m. (etiam in ftatu abfol.) *Idem*, Jef. 30, 29.

לֵילָה f. unde Pl. לֵילוֹת *Noctes*, 1 Sam. 30, 12.

לֵילְיָא f. Chald. Emph. לֵילְיָא *Idem*, Dan. 2, 19.

לִילִית f. *Bubo, noctua; otis;* fed grandior, Schawio Trav. p. 252. eine Ohreule; avis fordida noctis & folitudinis amans, Jef. 34, 14. Al. Onocentaurus; al. Hyæna; al. Lamia.

ליש vid. לַיִשׁ· לוץ vid. לִיץ· לון vid. לִין· לָנָה vid. ליות.

לָכַד *Cepit, comprehendit, apprehendit; occupavit, intercepit.* Ar. لكد Adhæfit ei. V. Amplexus eft. KAL, Præt. 1 Sam. 14, 47. Pl. c. Aff. לְכָדָהּ *Ceperunt, occuparunt eam*, Jer. 37, 8. Part. Ben. m. f. לֹכֵד *Capiens*, Job. 5, 13. Inf. abf. לָכוֹד *Capiendo*, Am. 3, 5. cft. לְכֹד & cum Aff. לְלָכְדֵנִי *ad Capiendum me*, Jer. 18, 22. Imp. לִכְדוּ *Intercipite*, Jud. 7, 24. Fut. יִלְכֹּד *Capiet*, Num. 32, 41. NIPH. Præt. נִלְכַּד *Captus eft*, Thren. 4, 20. Part. m. f. נִלְכָּד *Deprehenfus*, Jof. 7, 15. Fut. תִּלָּכֵד *Capietur*, Jer. 50, 9. Cum acc. retr. יִלָּכֶד Eccl. 7, 26. HITHP. Præt. הִתְלַכֵּד *Se cum aliis junctum f. cohærentem præbuit; alter alterum complexus eft.* Fut. pl. יִתְלַכְּדוּ *Sefe mutuo complectentur*, Job. 41, 8. Cum acc. יִתְלַכָּדוּ *Sefe mutuo complectentur*; i. e. *concrefcent*, Job. 38, 30.

לֶכֶד m. in paufa לָכֶד, *Captura*, Prov. 3, 26.

מַלְכֹּדֶת f. *Decipula, captura, captio.* Cum Aff. מַלְכֻּדְתּוֹ *Decipula ejus*, Job. 18, 10.

לֻלָאֹת pl. f. *Laqueoli*, vid. לול.

לָמַד *Didicit, addidicit, perdidicit; affuevit.* Hinc Ar. تلميذ Difcipulus; nec non تلمذة Difciplina, doctrina. KAL, Præt. Jef. 26, 10. Part. Pah. pl. cft. לְמוּדֵי *Docti, affueti*, 1 Par. 5, 18. Inf. abf. לָמֹד *Difcendo*, Jer. 12, 16. cft. לְמֹד & cum Aff. בְּלָמְדִי *Cum didicero*, Pf. 119, 7. Imp. לִמְדוּ *Difcite*, Jef. 1, 17. Fut.

Fut. 2 f. f. תִּלְמַד *Disces*, Devt. 18, 9. PIH. Præt. לִמַּד *Docuit, edocuit; erudivit, assuefecit*, Eccl. 12, 9. Part. m. f. מְלַמֵּד *Docens*, Pf. 18, 35. Inf. לְלַמֵּד *ad Docendum*, 2 Sam. 1, 18. Imp. cum ה parag. לַמְּדָהּ *Doce eam*, Devt. 31, 19. Fut. 3 f. m. feq. Makk. יְלַמֶּד־ pro יְלַמֵּד *Docebit*, Job. 21, 22. PYH. Præt. לֻמַּד *Doctus, edoctus eft*, Jer. 31, 18. Part. f. f. מְלֻמָּדָה *quæ docta eft*, Jef. 29, 13.

לִמּוּד & לִמֻּד m. *Doctus, eruditus, assuefactus; discipulus*, Jer. 2, 24. Plur. לִמּוּדִים; cft. לִמֻּדֵי *Assueti*, Jer. 13, 23. Cum Aff. לִמֻּדָי *Discipuli mei*, Jef. 8, 17. Aliis etiam *Doctrina, disciplina*.

תַּלְמִיד m. *Discipulus*, 1 Par. 25, 8. Ar. Idem تلميذ.

מַלְמָד, cft. מַלְמַד *Stimulus*, fine dubio cuspide ferrea munitus, quo boves arare docentur f. reguntur, Jud. 3, 31. Sic & Ar. لدم pro لدم Percuffit.

לְמַעַן *Ut;* vid. fub עָנָה. לָנָה *Pernoctans;* vid. לוּן.

לָנַן Idem, quod לוּן, *Pernoctavit;* vid. לוּן. Præt. pl. לָנוּ *Pernoctarunt*, Jud. 19, 13. Fut. 3 f. f. תָּלֶן *Pernoctat* fcil. *infomnis*, (Patach ob intranf.) Job. 17, 2.

לעב. Ar. لعب Irrifit, illufit. Hinc HIPH. Part. plur. m. מַלְעִבִים *Subfannantes, irridentes; contumelia afficientes*, 2 Par. 36, 16.

לָעַג (propr. Blæfe, it. Barbare locutus eft; ut Syr. ܠܥܓ Balbutivit, blæfus fuit in fermone; nec non Ar. لغلغ [Verbum gemin.] Impeditus lingua & barbarus fuit.) Hinc Metaph. *Subfannavit, irrifit;* Germ. ausfpotten, auslachen; quia, qui alios fubfannare volunt, interdum etiam blæfitatem fermonis affectant. Conftr. cum Dat. it. עַל & בְּ. KAL, Præt. 3 f. f. לָעֲגָה *Subfannavit*, Jef. 37, 22. Part. Ben. m. לוֹעֵג *Illudens*, Prov. 17, 5. Fut. יִלְעַג *Illudet, irridebit*, Pf. 2, 4. NIPH. Præt. נִלְעַג *Balbutiens factus eft*, Jef. 33, 19. HIPH. Præt. הִלְעִיג *Sannis & irrifionibus affecit, fubfannavit;* cftr. cum בְּ, עַל, לְ. Part. pl. m. מַלְעִגִים *Subfannantes*, 2 Par. 30, 10. Fut. pl. יַלְעִיגוּ *Illudent*, Pf. 22, 8.

לַעַג m. *Sannio, fubfannator, irrifor;* unde Plur. cftr. לַעֲגֵי

בְּחַנְפֵי

בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג *Inter hypocritas ſ. ſimulatores ſubſannantes pro placenta*, Pſ. 35, 16. It. *Barbare loquentes*, Jeſ. 28, 11.

לַעַג m. *Subſannatio, irriſio*, Job. 34, 7.

לעה, Prov. 20, 25. it. לָעוּ Job. 6, 3. vid. לוע.

לָעַז. Ar. لغز Peregrina & minime intellecta lingua uſus eſt. Hinc KAL, Part. Ben. m. לֹעֵז *Barbare loquens, barbarus*, Pſ. 114, 1. נוֹעָז quod nonnulli pro לוֹעֵז dictum volunt, qſ. a יָעַז, vid. in יעז.

לעט. Ar. لعط Adeptus eſt. Hinc HIPH. Præt. הִלְעִיט. *Impertivit, dedit; adipiſci fecit*; unde Imp. cum Aff. הַלְעִיטֵנִי *Imperti mihi*, Gen. 25, 30. Al. Mandere ſ. comedere fac me, a Syr. ܠܘܥܣܐ Mandibula.

לען. Ar. لعن Abegit, procul abeſſe juſſit; Repudiavit, refugit. Hinc

לַעֲנָה ſ. *Abſinthium, ſantonicum Judaicum*; qſ. herba, quam homines repudiant, Jer. 9, 14. coll. Prov. 5, 4.

לפר videtur eſſe Ar. لمب Splenduit; videl. elementis פ & מ, ceu unius organi inter ſe permutatis. Hinc

לַפִּיד m. *LAMPAS*, fax, Zach. 12, 6. Job. 12, 5. (Juſtus eſt) לַפִּיד בוּז *lampas contemta cogitationibus felicis, ſed parata* לְמוֹעֲדֵי (a מָעַד) *nutantibus pede*, h. e. *labantibus*. Pl. לַפִּידִים *Lampades, faces*, Ex. 20, 18. eſt. לַפִּדֵי Dan. 10, 6.

לָפַת *Inclinavit, inflexit*. Ar. لفت Inflexit, intorſit; avertit. V. Inflexit ſe capite in latus flexo. KAL, Fut. וַיִּלְפֹּת *& inclinavit, inflexit*, Jud. 16, 29. NIPH. Præt. נִלְפַּת *Reflexus, averſus eſt*. Fut. וַיִּלָּפֵת *& retractus eſt ſ. retraxit ſe*, Ruth. 3, 8. Pl. יִלָּפְתוּ *Reflectuntur*, i. e. *declinant ſ. aberrant*, Job. 6, 18.

לָקַח (Ar. لقح propr. Recepit aliquid ad ſe, vel in ſe; hinc v. g. Concepit mulier) *Cepit, accepit, recepit; ſumſit; abſtulit*. It. *Duxit* v. g. *uxorem*; it. *Emit, comparavit*. KAL, Præt. Gen. 27, 36. Part. Ben. m. ſ. לֹקֵחַ *Accipiens*, Devt. 27, 25. Part. Pah. pl. m. לְקֻחִים *Capti*, Prov. 24, 11. Alius vero formæ & qſ. a verbo קוּחַ, ſed ſignificationis ejusdem eſſe Participium Activum videtur קָח Ez. 17, 5. *Accipiens*, ac potius (ab Ar. لقح Fecundavit) *Fecundans ad aquas multas*; it. Hoſ. 11, 3. קָחָם *Accipiens*,

piens eos ſuper brachia. Inf. קַחַת *Accipere*, Jer. 5, 3. Inf. abſol. לָקוֹחַ Ez. 24, 5. Imp. לְקַח *Cape*, Ez. 37, 16. it. defective קַח ibid. Fut. totum defect. אֶקַּח *Accipiam*, Pſ. 50, 9. תִּקַּח *Accipies*, Ex. 23, 8. Pl. cum Aff. וַיִּקָּחֻהוּ *& acceperunt eum*, Gen. 37, 20. NIPH. Præt. נִלְקַח *Acceptus, captus eſt*, Ez. 33, 6. Fem. נִלְקְחָה *Capta eſt*, 1 Sam. 4, 17. Inf. הִלָּקַח *Capi*, 1 Sam. 4, 21. Cum Aff. הִלָּקְחוֹ *Auferri eum*, 1 Sam. 21, 7. Fut. תִּלָּקַח *Sumetur* fem. Eſth. 2, 8. PYH. Præt. לֻקַּח *Sumtus, ablatus fuit*, Jeſ. 52, 5. Pl. לֻקְּחוּ *Sumti, ablati ſunt*, Jer. 48, 46. Part. f. ſ. aut ſi mavis, Inf. cum ה parag. (a forma לָקוֹחַ) לֻקֳּחָה *Sumta eſt*, vel *Sumi*, Gen. 2, 23. Sic Part. m. ſ. deficiente מ Particip. præform. לֻקָּח *Sumtus* ſ. *ablatus*, 2 Reg. 2, 10. HOPH. הֻקַּח (quod non niſi in Fut. occurrit) *Sumtus, ablatus eſt*. Fut. יֻקַּח *Auferetur*, Jeſ. 49, 24. תֻּקַּח *Sumta eſt*, Gen. 12, 15. HITHP. Part. f. ſ. מִתְלַקַּחַת *Mutuo ſe excipiens* v. g. ignis & ſplendor, Ez. 1, 4. Ex. 9, 24.

לֶקַח m. *Doctrina, diſciplina, inſtitutio*, i. e. quam accipimus, Prov. 1, 5. Cum Aff. לִקְחִי *Doctrina mea*, Devt. 32, 2.

מַקָּח m. *Acceptio*, v. g. muneris, 2 Par. 19, 7.

מַקָּחוֹת pl. f. *Merces, mercimonia*, i. e. quæ accipiuntur pro pecunia, Neh. 10, 32.

מַלְקוֹחַ m. 1) *Captura, præda rerum animatarum*, i. e. tam hominum, quam jumentorum, Num. 31, 11. 26. 31. 2) *Fauces*, Pl. cum Aff. מַלְקוֹחָי *Fauces meæ*, Pſ. 22, 16.

מֶלְקָחַיִם Dual. m. *Forceps;* quippe ex duabus conſtans partibus ad ſumendas ex igne prunas, Jeſ. 6, 6. it. *Emunctoria*, 1 Reg. 7, 49.

מַלְקָחַיִם Dual. m. *Emunctoria*, ad tollendam ellychnii partem exuſtam. Cum Aff. מַלְקָחֶיהָ *Emunctoria ejus*, Ex. 25, 38. 37, 22.

לָקַט (Ar. لقط Collegit, pecul. res humi poſitas) *Legit, collegit*. KAL, Præt. pl. לָקְטוּ *Collegerunt*, v. g. duplum, Ex. 16, 22. Inf. cſt. לִלְקוֹט *ad colligendum*, ib. v. 27. Imp. לִקְטוּ *Colligite*, Gen. 31, 46. Fut. pl. וַיִּלְקְטוּ *& collegerunt*, Ex. 16, 21. Cum Aff. תִּלְקְטֻהוּ *Colligetis eum*, ib. 26. Cum Acc. retr. יִלְקֹטוּן *Colligant*, Pſ. 104, 28. PIH. Præt. לִקֵּט *Collegit*. Fem. in pauſa לִקֵּטָה *Collegerat*, Ruth. 2, 17. Part. m. ſ. מְלַקֵּט *Colligens*,

Joſ.

Jof. 17, 5. Pl. מְלַקְּטִים *Colligentes*, Jer. 7, 18. Inf. לְלַקֵּט *ad colligendum*, 2 Reg. 4, 39. Fut. יְלַקֵּט *Colliget*, ibid. PYH. Præt. לֻקַּט *Collectus eft*. Fut. pl. תְּלֻקְּטוּ *Colligemini*, Jef. 27, 12. HITHP. Fut. pl. יִתְלַקְּטוּ *Colligent fe*, Jud. 11, 3.

לֶקֶט m. *Collectio;* in fpec. *Spicilegium*, Lev. 19, 9. 23, 22.

יַלְקוּט m. *Pera paftoralis*, 1 Sam. 17, 40.

לקם unde אַלְקוּם; vid. fub קום.

לָקַק *Lambit, linxit.* KAL. Præt. pl. לָקְקוּ *Lamberunt*, 1 Reg. 21, 19. Fut. in paufa יָלֹקּוּ *Lambent*, ibid. it. 1 Reg. 22, 38. PIH. Præt. לִקֵּק *Lambit.* Part. pl. m. מְלַקְקִים *Lambentes*, Jud. 7, 6. 7. Ar. لحك Idem. Germ. Lekken.

לקש (Syr. ܠܟܫ Tardavit, ferotinus fuit, unde etiam ܠܟܫܐ Serotinus; ad quæ accedit Ar. لقش q. d. بال Vetus; aridus) PIH. Præt. לִקֵּשׁ propr. *Serotinum gramen* i. e. *vernum collegit*, Job. 24, 6. Al. Vindemiavit; male! Uvæ enim funt fructus ineuntis anni Hebraici.

לֶקֶשׁ m. *Foenum cordum* i. e. *ferotinum* f. *vernum*, Am. 7, 1.

מַלְקוֹשׁ m. *Pluvia ferotina;* i. e. quæ exeunte anno in menfe Adar feu Februario cadere in oriente folet, adeoque vernalis, Devt. 11, 14.

רשׁד. Ar. لسد Suxit. It. Linxit v. g. mel. Hinc

לְשַׁד m. *Humor* f. *fuccus præftans*, Cfr. לְשַׁד Num. 11, 8. Cum Aff. לְשַׁדִּי (cum Dagefch euphon.) *Humor meus*, Pf. 32, 4. Al. Panificium; Al. Miferia.

לשה. Ar. لسا Voravit; affine verbo لاس Guftavit; nec non لسّ Lambit, linxit. Hinc

לָשׁוֹן c. (Ar. لِسْن) I. *Lingua*, Pf. 12, 4. II. Meton. 1) *Sermo*, Prov. 25, 15. 2) *Idioma fermonis*, Gen. 10, 31. III. 1) *Lingua maris* i. e. *Sinus*, Jof. 15, 2. 2) *Lingua auri* i. e. *maffa aurea*, Jof. 7, 21. 3) *Lingua ignis* i. e. *flamma confumens*, Jef. 5, 24. Cum Aff. לְשׁוֹנְךָ *Lingua tua*, Pf. 34, 14. Cft. לְשׁוֹן Jef. 11, 15. Pl. f. לְשֹׁנוֹת *Linguæ*, Pf. 31, 21. cum Aff. לִלְשֹׁנֹתָם *Linguis fuis*, Gen. 10, 31. Hinc

לושׁן

לוֹשֵׁן PIH. *Detraxit*, *calumniatus eſt*. Part. m. f. cum י Parag. מְלָשְׁנִי (pro מְלַשֵּׁנִי) & מְלוֹשְׁנִי *Obtrectans*, *detrahens*, Pſ. 101, 5. HIPH. Fut. תַּלְשֵׁן *Lingua offendas*, *calumnieris* aut *deferas*, Prov. 30, 10.

לִשָּׁן m. CHALD. *Lingua* i. e. populus cujusvis linguæ, Dan. 3, 29. Pl. emph. לִשָּׁנַיָּא *Linguæ*, Dan. 3, 4.

לשך videtur eſſe Ar. لسق Adhæſit; adjunctus fuit, unde etiam لسقة Junctura, compages. Hinc

לִשְׁכָּה f. *Conclave*, *cella*, *cubiculum*, Neh. 13, 5. Cſt. לִשְׁכַּת Eſr. 10, 6. cum ה locali לִשְׁכָּתָה *in cellam*, 1 Sam. 9, 22. Plur. לְשָׁכוֹת *Conclavia*, *cellæ*, 2 Par. 31, 11. Cſt. לִשְׁכוֹת Eſr. 8, 29. לִשְׁכָּה idem ſonat, quod נִשְׁכָּה *Conclave*, *cella*; quæ vox commutato ל cum נ eſt pro לִשְׁכָּה, ut proinde לִשְׁכָּה rationem etymi habeat. Erant autem iſta conclavia olim templo Hieroſolymitano velut appendices adjuncta. Deducunt hinc nonnulli Græcum λέσχη, q. d. Locus publicus, ubi confabulati inter ſe fuiſſe putantur; ſed citra veri ſimilitudinem.

לֶשֶׁם m. *Hyacinthus* noſter; veterum *Chryſolithus*, aut *Topazius*, Ex. 28, 19. LXX. λιγύριον; Chald. קַנְכֵּרֵי; Vulgata, Hyacinthus.

לתח. Ar. لتخ Excoriavit, detraxit. Hinc

מֶלְתָּחָה f. *Veſtiarum*, qſ. Theſaurus veſtium ſplendidiorum v. g. byſſinarum, ſcil. ubi veſtes excutæ reponebantur, 2 Reg. 10, 22. Targ. קִימַטְרַיָּא Arcæ veſtiariæ.

לֶתֶךְ m. *Semicorus*; h. e. menſura continens 5 Epha vel 2160 ova, Hoſ. 3, 2. Græce λήκυθος, lecytus. Syr. ܠܬܟ Idem, a ܠܬܟ Concordavit.

לתע. Ar. لتغ Momordit. Hinc nonnullis נִתָּעוּ Job. 4, 10. qſ. pro נִלְתְּעוּ Commoliti ſunt, ſc. eliſo & compenſato ל; ſed vid. נתע.

מַלְתָּעוֹת Pl. f. unde cſt. מַלְתְּעוֹת *Dentes canini*, ſcil. quibus mordere alios homines ſolent, Pſ. 58, 7. Per Metatheſin litterarum

מְתַלְּעוֹת Pl. f. *Idem*, Prov. 30, 14. Vide vero etiam תלע. Al. Dentes molares; minus recte!

מ

מ Particulam inseparabilem vid. in מִן.

מְאֹד Partic. 1) *Valde, vehementer, admodum*, Gen. 1, 31. ab Ar. أَدَّ Viribus polluit. מְאֹד מְאֹד *Vehementissime*, Num. 14, 7. בִּמְאֹד מְאֹד *Idem*, Ex. 1, 7. 2) *Vires*, ut LXX. ἰσχὺς & δύναμις. Sic בְּכָל־מְאֹדֶךָ *Omnibus viribus s. potentia tua*, Devt. 6, 5. בְּכָל־מְאֹדוֹ *Omnibus viribus suis*, 2 Reg. 23, 25. Al. a מָדַד mensus fuit.

מֵאָה f. *Centum*, Gen. 23, 1. Syr. ܡܐܐ & Ar. مِئَة f. مائة Idem, a Rad. مَأَى Dilatavit, auxit v. g. numerum. Cft. מְאַת Ex. 38, 27. Pl. מֵאוֹת Gen. 5, 5. Dual. מָאתַיִם pro מְאָתַיִם *Ducenti, æ, a*, Gen. 32, 14.

מְאָה f. CHALD. *Idem*, Dan. 6, 2. Dual. מָאתַן vel מָאתָן *Ducenti, æ, a*, Esr. 6, 17.

מְאוּמָה f. *Aliquid*; vid. in מוּם.

מָאן m. CHALD. *Vas*. Pl. מָאנֵי Dan. 5, 3. Pl. emph. מָאנַיָּא *Vasa*, Esr. 5, 14. Syr. ܡܐܢܐ Id. ab Ar. مَانَ Prospexit de rebus ad vitam necessariis; ut Germ. dicunt Geräte, Hausrat: & Ar. مَأَنَ Portavit, devexit commeatum.

מֵאֵן PIH. *Renuit, abnuit, recusavit, noluit*, Ex. 10, 3. Prope accedit Ar. مَأَنَ Cavit; it. Syr. ܡܐܢ Molestum, tædiosum fuit. Inf. מָאֵן *Renuendo*, Ex. 22, 16. Fut. pl. יְמָאֲנוּ *Renuent*, Neh. 9, 17.

מָאֵן m. *Renuens*, Ex. 9, 2. 10, 4.

מֵאֵן m. Id. unde Pl. מֵאֲנִים *Renuentes*, Jer. 13, 10.

מָאַס *Reprobavit, repudiavit, respuit, aversatus fuit, sprevit, aspernatus fuit, fastidio habuit*. Cft. cum Acc. & ב. Ar. مَأَشَ sonat Repulit. Præt. Jer. 7, 29. Pl. מָאֲסוּ *Reprobaverunt*, Pf. 118, 22. cum Aff. מְאַסְתָּנוּ *Reprobasti nos*, Thren. 5, 22. Inf. מָאֹס *Reprobando*, Jer. 14, 19. cft. cum Aff. מָאֳסָם quia *Reprobant illi*, Am. 2, 4. Fut. יִמְאַס *Reprobabit*, Pf. 78, 67. NIPH. נִמְאַס *Reprobatus fuit, repudiatus est*. Part. נִמְאָס *Spretus, contemtus*, Pf. 15, 4. Fut. יִמָּאֵס *Repudiabitur*, Jes. 54, 6. Sed יִמָּאֵס Job. 7, 5. & יִמָּאֲסוּ Pf. 58, 8. vid. מָסַס.

מָאוֹס m. *Reprobatio;* i. e. reprobatus v. g. populus, Thren. 3, 45.

מאר. Ar. مأر Recruduit vulnus; it. مأر Irritavit. Hinc HIPH. Part. m. סִלּוֹן מַמְאִיר Sentis *irritans*, i. e. *pungens*, Ez. 28, 24. Fem. צָרַעַת מַמְאֶרֶת Lepra *irritans*, i. e. *incrudescens, rodens*, Lev. 13, 5. 51, 52. 14, 44. Michaëlis, Flagellans, percutiens. Affine est מרר, quod vid. s. l. Cæterum non videtur ob κακοφωνίαν dici pro מַמְרִיר & מַמְרֶרֶת; quia etiam dicitur מַמְרִיר Job. 9, 18.

מְאֵרָה f. *Maledictio;* vid. in אָרַר.

מָאַשׂ *Destituit; defecit.* Ar. مأس Abstulit, demsit. Præt. מְאַשְׁתָּם עֹפָרֶת Chethibh, *Destituit eos*, i. e. ablatum est eis; Keri מֵאֵשׁ תַּם עֹפָרֶת Ab igne consumente (etiam) plumbum, Jer. 6, 29.

מָג m. Vox Persica مُغ *Magus, presbyter ignis;* hinc רַב־מָג *Præfectus* s. *antistes presbyterorum ignis*, Jer. 39, 3. Aliis Nomen proprium Rabmag; al. Castrorum multitudo.

מגד. Ar. مجد Excelluit; præstans fuit. Hinc

מֶגֶד m. *Excellens, præstans, præstantior, delicatus* v. g. *fructus*, Devt. 33, 13. 14. 15. 16. Pl. מְגָדִים *Fructus præstantissimi*, v. g. poma, Cant. 4, 13. Al. Dona larga.

מִגְדָּנוֹת f. pl. *Res pretiosæ, præstantiores*, Gen. 24, 53. Hinc forte Amygdala. Al. Larga dona; largi reditus annui.

מַגָּל m. *Falx;* vid. נגל.

I. מִגֵּן PIH. *Tradidit, dedit.* Unde Ar. مَجّان Quod gratuito fit; cui etiam affine Ar. مكّن Potestatem alicujus rei fecit. Præt. Gen. 14, 20. Fut. cum Aff. אֲמַגֶּנְךָ *Tradam te*, Hos. 11, 8. תְּמַגְּנֶךָּ *Tradet te*, Prov. 4, 9.

II. מגן. Ar. مجن 1. Durus ac crassus fuit. 2. Non curavit, quid diceret faceretve. Hinc

מְגִנָּה f. unde est. מְגִנַּת־לֵב *Durities* ac *stupor* cordis, Thren. 3, 65. Al. Velatio; scutum s. tegumentum cordis.

מָגֵן *Clypeus;* vid. גנן.

I. מגר videtur esse Ar. مغر Percussit, confregit; præcipue

 Syr.

Syr. ܡܓܪ Cecidit. Hinc PIH. מִגֵּר *Dejecit, deturbavit, detrusit*, Pf. 89, 45. Ab hoc fortaffe etiam Lat. Migro.

II. מגר. Ar. مجر Vendidit; feneratus eft in venditione. Hinc

מְגוּרָה f. *Granarium*, Hagg. 2, 9.

מַמְּגֻרָה f. unde Pl. מַמְּגֻרוֹת *Granaria*, qf. in quibus homines fenerari folent, Joël. 1, 17. Vel compofitum eft ex מגורה a גור, quod vid. f. l. & מְגוּרָה ab Ar. مجر Vendidit, i. e. Granaria, ubi frumentum venditur. Affine eft verbum מָכַר Vendidit.

I. מָדַד *Menfus, dimenfus eft, menfuravit.* Dicitur peculiariter de dimenfione continuorum. Hinc Ar. مدّ Extendit, protendit; continua enim, fi menfurantur, extenduntur. Dicitur vero etiam Ar. مُدّ Menfura aridorum, pecul. Modius v. g. hordei. Præt. מָדַד Jef. 40, 12. Pl. מָדְדוּ *Menfi funt*, Devt. 21, 2. מַדֹּתֶם *Dimenfi eftis*, Num. 35, 5. Inf. לָמֹד *ad metiendum*, Zach. 2, 6. Fut. pl. יָמֹדּוּ *Metientur*, Ex. 16, 18. NIPH. נָמַד *Menfuratum fuit*. Fut. pl. יִמַּדּוּ *Menfurabuntur*, Jer. 31, 37. PIH. מִדַּד *Dimenfus eft*, Job. 7, 4. Fut. אֲמַדֵּד *Dimetiar*, Pf. 60, 8. It. יְמֹדֵד *Metietur*, Hab. 3, 6. aut potius Commovebit, ab Ar. مادّ pro ميد Commovit, agitavit. v. Michaëlis ad h. v. HITHP. וַיִּתְמֹדֵד & *menfus eft fe*, 1 Reg. 17, 21.

מַד m. (formæ חֵן) 1) *Menfura*; cum Aff. מִדָּה *Menfura ejus*, Job. 11, 9. Pl. cum Aff. מִדַּיִךְ *Menfuræ tuæ*, Jer. 13, 25. 2) *Veftis longa*, qf. admenfa corpori; מִדּוֹ *Tunicam fuam* v. g. linteam, Lev. 6, 3. 3) Pl. מִדִּין pro מִדִּים *Currus*; forfan *lecticarii*; (ab Ar. مدّ Elevatus fuit; qf. extenfus in altitudinem; unde etiam مدّ Altitudo) Jud. 5, 10. Sic fermo apte procedit ab equitantibus ad curribus vectos, & ab his ad ambulantes. LXX. Vulg. & Chald. Tribunalia, qf. a דִּין. Al. Nom. proprium urbis; al. Stragula, qf. ab Ar. مدّ Extendit; Syr. ܒܡܕ̈ܐ In domibus. Defcribitur vero hic exercitus triumphans.

מַד m. *Veftis, tunica talaris.* Cum Aff. כְּמַדּוֹ *tanquam veftem fuam*, Pf. 109, 18. Pl. cum Aff. מַדָּיו *Veftimenta fua*, 1 Sam. 17, 38.

מִדָּה f. 1) *Menfura, dimenfum*, Ex. 26, 2. Cft. מִדַּת Pf. 39, 15.

15. Plur. מִדּוֹת, unde אַנְשֵׁי מִדּוֹת *Viri* menfurarum, i. e. *proceri*, Num. 13, 32. 2) *Veftis, tunica talaris*, Pl. cum Aff. מִדּוֹתָיו *Veftes ejus talares*, Pf. 133, 2.

מִדָּה f. CHALD. *Tributum*, Efr. 4, 20. Dicitur etiam מִנְדָּה Efr. 4, 13. 7, 24.

מֵמַד m. unde Pl. מְמַדִּים *Menfuræ*. Cum Aff. מְמַדֶּיהָ *Menfuras ejus*, Job. 38, 5.

מָדוֹן m. *Contentio;* vid. דון.

מִדְהֵבָה f. CHALD. *Vectigal;* vid. דהב.

מדה. Ar. مدى Id. quod مدّ Protendit, extendit; menfuravit. Hinc

מָדוֹן m. *Menfura*, 2 Sam. 21, 20. Vid. etiam דין.

מַדְוֶה m. *Tunica talaris;* unde Pl. cum Aff. מַדְוֵיהֶם *Tunicæ eorum talares*, 2 Sam. 10, 4.

מְדָן m. unde Pl. מְדָנִים *Contentiones, lites*, Prov. 6, 19. Vid. etiam דון.

מִדְיָן m. unde Pl. מִדְיָנִים *Idem*, Prov. 21, 9. Vid. etiam דון.

מְדִינָה f. *Provincia;* vid. דין.

מַדּוּעַ *Cur, quare?* vid. in יָדַע.

מָה, מַה, מֶה (מַה ante confonam dagefchandam; מָה ante gutturalem non kamezatam; מֶה ante gutturalem kamezatam; quanquam interdum aliter fcribatur.) 1) *Quid? Quis?* interrogative. 2) Absque interrogatione: *Quid, qui, quomodo, quicquid, quicquam, quidvis.* 3) Cum aliis particulis; α) בַּמֶּה, בַּמָּה *Quanam re? ex quo; per quod.* β) לָמָּה, לָמָּה *Adquid? quare? quorfum?* γ) כַּמָּה, כַּמֶּה *Quot? quantus? quoties?* δ) עַד־מָה *Usque quo? quousque?* ε) עַל־מֶה, עַל־מָה *Propter quid? cur? quamobrem?* ς) מַה־זֶּה & מַזֶּה *Quidnam?* ζ) מַה־הֵם & מָהֵם *Quid isti?* η) מַה־לָּכֶם & מַלָּכֶם *Quid vobis?* Ar. ما Quid?

מָה CHALD. *Quod*, Dan. 2, 22. it. *Quid?* מָה דִּי *Id quod*, Efr. 7, 18. עַל־מָה *Propter quid?* לְמָה & לְמָא & לְמָא דִּי *De eo, quod*, Efr. 6, 8. כְּמָה *Quam*, Dan. 3, 33.

מִי *Quis, quænam?* interdum etiam *Quid?* 1 Sam. 18, 18. Pl. *Qui, quæ?* In cafibus obliquis fic: בַּת מִי אַתְּ *Cujus filia tu es?* לְמִי *Cui?* אֶת־מִי *Quem?* אֶל־מִי *Ad quem?* מִמִּי *A quo?* עַל־מִי *Super quem?*

quem? de quo? בְּשֶׁלְּמִי *Cujus causa, propter quem?* Jon. 1, 7. Ar. أَيّ Quis? qualis?

מָתַי *Quando?* (Videtur esse compositum ex מָה & אָתָה Venit, accidit, qs. Quando veniet s. accidet?) אַחֲרֵי מָתַי עֹד *Quando demum?* Jer. 13, 27. עַד מָתַי *Quo usque?* Ps. 80, 5. לְמָתַי *Ecquando?* Ex. 8, 5. Ar. مَتَى Quando?

מהה. Ar. مَهَّ Consistere fecit; nec non Ar. مَهَهٌ Lente incessit. Hinc Hebr. HITHP. הִתְמַהְמַהּ *Moratus, cunctatus fuit, tardavit.* הִתְמַהְמָהְתִּי *Tardavi*, Ps. 119, 60. Pl. הִתְמַהְמְהוּ *Remorabantur*, Jud. 19, 8. Part. מִתְמַהְמֵהַּ *Remorans*, 2 Sam. 15, 28. Inf. הִתְמַהְמֵהַּ *Remorari*, Ex. 12, 39. Imp. pl. הִתְמַהְמְהוּ *Moramini*, Jes. 29, 9. Fut. יִתְמַהְמָהּ *Morabitur*, Hab. 2, 3.

מֶהֶם vid. in מָה.

מהל. Ar. مَهَلَ Pice liquida inunxit; unde etiam مُهْل Amurca olei; pix liquida; pus, sanies. Hinc Hebr. Part. Pah. מָהוּל (non simpliciter Mixtum, sed) *Corruptum, conspurcatum*; Germ. Trüb gemacht, Jes. 1, 22.

מְהוּמָה vid. הָמַן.

I. מָהַר *Dotavit, dotem constituit*; significatione a nomine petita מֹהַר. Ar. مَهَرَ plane idem, Dotem adscripsit. Inf. & Fut. מָהֹר יִמְהָרֶנָּה *Dotando dotabit eam*, Ex. 22, 15.

מֹהַר m. *Dos*; intell. qua uxor emitur, Gen. 34, 12.

II. מָהַר *Acceleravit, festinavit, properavit.* Hinc Ar. مَهَرَ In re exercitatus fuit. Praet. pl. מָהֲרוּ *Festinanter sectantur*, *festinant*, Ps. 16, 4. NIPH. נִמְהַר *Praecipitatus, a, um est*, Job. 5, 13. Part. m. נִמְהָר *Praeceps, festinus*, Hab. 1, 6. Pl. נִמְהָרִים cst. נִמְהֲרֵי *Praecipitanter agentes, praecipites*, Jes. 32, 4. 35, 4. PIH. Praet. מִהַר *Festinavit, properavit, acceleravit*, 1 Sam. 4, 14. Partic. m. מְמַהֵר *Festinans*, Mal. 3, 5. Inf. לְמַהֵר *ad Festinandum*, Ex. 12, 23. Imp. f. f. מַהֲרִי *Accelera*, Gen. 18, 6. Fut. תְּמַהֵר *Festinabit*, fem. Gen. 24, 18. יְמַהֵר *Festinet*, Jes. 5, 19.

מָהִיר m. *Promtus, festinus, celer, expeditus*, Prov. 22, 29. it.

it. *Solers, peritus, exercitatus*, Pf. 45, 2. Cft. מָהִיר Jef. 16, 5. Ar. مهر Idem.

מַהֵר m. *Celer, feftinus*, Zeph. 1, 14. Verbo junctum plerumque adverbialiter, *Celeriter, propere, velociter*, Devt. 7, 22.

מְהֵרָה f. abfol. *Feftinatio, celeritas*, & cum בּ Præf. plerumque adverbialiter *Celeriter, feftinanter, cito*, Pf. 31, 3. Eccl. 4, 12.

מַהֲמֹרוֹת f. pl. fecundum nonnullos pro מַהֲמֹרוֹת Præcipitia, Pf. 140, 11. Sed vid. fub המר.

מוֹ Syllaba enclitica & expletiva, v. g. בְּמוֹ *In; cum*, Pf. 11, 2. לְמוֹ *Ad*, Job. 27, 14. כְּמוֹ *Sicut*, Job. 12, 3. לָמוֹ *Ei & Eis, illis*, Jef. 44, 15. 53, 8. Sic etiam cum Aff. כָּמוֹנִי *Sicut ego*. כָּמוֹךָ *Sicut tu &c.*

מוּג *Fluctuare; diffluere*, ut Ar. ماج Fluctuavit. Vacillavit. KAL, Inf. לָמוּג *ad Fluctuandum*, Ez. 21, 15. Fut. תָּמוּג *Fluctuabit, diffluet*, Pf. 46, 7. Tranfitive c. Aff. תְּמוּגֵנוּ *Fluctuare facis nos*, Jef. 64, 7. Intranf. תָּמוּג *Fluctuat* v. g. terra, Am. 9, 5. NIPH. Præt. נָמוֹג *Fluctuat; diffluxit* v. g. regnum, terra, Jef. 15, 4. Pl. נָמֹגוּ *Diffluxerunt, diffoluti funt*, Ex. 15, 15. Part. pl. m. נְמֹגִים *Liquefacti, diffoluti*, Pf. 75, 4. PIH. Præt. מוֹגֵג *Fluctuare, diffluere fecit*. Fut. c. Aff. תְּמֹגְגֵנִי *Diffluere facis me*, Job. 30, 22. HITHP. Præt. הִתְמוֹגֵג *Diffluxit, diffolutus eft*. Pl. הִתְמוֹגְגוּ *Diffluxerunt*, Nah. 1, 5. Fut. pl. תִּתְמוֹגַגְנָה *Diffluent, diffolventur*, Am. 9, 13.

I. מוֹט *Nutavit, vacillavit, inclinavit; it. Motus, commotus, transmotus eft*. Ar. ماط pro ميط Abegit, abduxit; it. Intrans. *Declinavit*. Part. מָט *Motus, commotus; nutans*, Prov. 25, 26. Præt. pl. מָטוּ *Commoti funt*, Pf. 46, 7. Inf. בְּמוֹט *Cum commoventur, nutant*, Pf. 46, 3. Fut. תָּמוּט f. *Nutabit, vacillabit*, Devt. 32, 35. NIPH. Præt. נָמוֹט *Nutans, vacillans, inclinans factus eft; motus, dimotus fuit*. Pl. נָמֹטוּ *Nutantes facti funt, dimoti funt*, Pf. 17, 5. Fut. יִמּוֹט *Dimovebitur, transmovebitur*, Pf. 21, 8. Pl. יִמּוֹטוּ Keri, *Moveantur*; יָמִיטוּ ab HIPH. Chethibh, *Demittant fe*, Pf. 140, 11. HIPH. הֵמִיט *Movere f. moveri fecit; declinavit*. Fut. pl. יָמִיטוּ *Agitabunt*, Pf. 55, 4. HITHP. הִתְמוֹטֵט *Movit, commovit fe*. Fem. הִתְמוֹטְטָה *Movit fe*, Jef. 24, 19.

מוֹט m. 1) *Nutatio, vacillatio; dimotio*, Pf. 66, 9. 2) *Vectis, palanga*, a commotione dicta, Num. 13, 23. 3) *Feretrum*, Num. 4, 10. 12.

II. מוֹטָה m. (quod potius eft Ar. مطا Subegit. Pro jumento habuit.) *Jugum*; hinc enim c. Aff. מוֹטֵהוּ *Jugum ejus*, Nah. 1, 13.

מוֹטָה f. *Jugum*, Jef. 58, 6. Pl. מוֹטוֹת *Juga*, Jer. 27, 2. 28, 13. Lev. 26, 13.

מוּךְ *Tenuem, attenuatum effe f. fieri; macere, macefcere; depauperari.* Affinia funt verba מָכַךְ, מָכָה, ut & Ar. مكّ Exfuxit totum. Diminuit. KAL, Præt. מָךְ *Tenuis factus, attenuatus eft; depauperatus eft*, Lev. 25, 47. Fut. יָמוּךְ *Attenuatus fiet, depauperabitur*, Lev. 25, 25. 30. 39. HOPH. Præt. pl. הֻמְּכוּ (irreg. tanquam a נָמַךְ) *Attenuati, emaciati funt*, Job. 24, 24. Hinc Lat. *Maceo.*

I. מוּל *Circumcidere, præcidere, præputium abfcindere; it. Succidere.* Convenit cum מָלַל, quod vid. f. l. nec non cum Ar. مال Declinavit, deflexit; præputium enim in circumcifione declinari folet. KAL, Præt. מָל *Circumcidit*, Jof. 5, 4. Pl. מַלְתֶּם *Circumcidiftis*, Devt. 10, 16. Part. Pah. מוּל m. *Circumcifus*, Jer. 9, 24. Pl. מֻלִים (tanquam a מלל, ut & Imp.) Circumcifi, Jof. 5, 5. Imp. מֹל *Circumcide*, Jof. 5, 2. Fut. וַיָּמָל *& circumcidit*, Gen. 17, 23. NIPH. Præt. נִמּוֹל *Circumcifus eft.* Inf. הִמּוֹל *Circumcidendo*, Gen. 17, 13. Imp. pl. הִמֹּלוּ *Circumcidimini*, Jer. 4, 4. Fut. יִמּוֹל *Circumcidetur*, Gen. 17, 12. HIPH. Præt. הֵמִיל *Succidit, excidit.* Fut. c. Aff. אֲמִילַם *Succidam eos*, Pf. 118, 10. 11. 12. rectius a fignif. verbi Arab. *In fugam dabo eos*, Michaëlis, coll. v. 13. HITHP. Præt. הִתְמוֹלֵל *Declinantem fe præbuit*, f. *in fugam fe conjecit.* Fut. pl. in paufa יִתְמֹלָלוּ *In fugam fe dabunt*, Pf. 58, 8. Al. Succifus fuit.

מוּלָה f. unde Pl. מוּלֹת *Circumcifiones*, Ex. 4, 26.

II. מוּל f. מוֹל (femel לְמוּאל Neh. 12, 38.) Præpof. proprie Oppofitio, ab Ar. مَلّ Oppofuit. Hinc 1) *Coram, contra, erga, verfus, e regione, adverfum.* Cft. in Regim. מוּל הָאֱלֹהִים *Verfus Deum*, Ex. 18, 19. cum Partic. אֶל־מוּל *E regione*, Ex. 28, 25.

מִמּוּל

מֻמּוּל *Idem*, Ex. 39, 20. Cum Aff. מִמֻּלִּי *E regione mei*, Num. 22, 5. 2) *Regio*, Jer. 9, 24.

מְאוּמָה f. i. e. אוּמָה (quod Ar. eſt أيّما Quodcunque, quicquid) cum מ Præformativo, *Quicquam*, *ullum*. Sic כָּל־מְאוּמָה *Omne*, *quicquid ſit*; *omne quodcunque*, 2 Sam. 3, 35. Alias plerumque cum Partic. negat. אֵין מְאוּמָה *Nil quicquam*, Eccl. 5, 13. לֹא־מְאוּמָה *Idem*, Gen. 40, 15. 1 Sam. 29, 3.

מְאוּם & contracte מוּם m. i. e. אוּם pro יָאוּם (quod eſt ab Ar. وأم Deformem fecit finxitve v. g. natura) & מ præform. *Vitium*, *labes*, *macula* v. g. corporis; Gr. μῶμος Vituperium. Sic מוּם *Vitium* ſcil. corporis, Lev. 21, 17. מְאוּם *Idem*, Dan. 1, 4. It. *Vituperium* morale aut famæ, Job. 31, 7. Prov. 9, 7.

מין Rad. obſol. Simile eſſe. Conv. Ar. منى Certo modo definivit aliquid. Hinc

מִין m. (formæ כִּים Loculus, a כָּפָה) *Species*; unde לְמִינוֹ ſ. לְמִינֵהוּ *ſecundum ſpeciem ſuam*, Gen. 1, 11. & 12. לְמִינֵהֶם *juxta ſpecies ſuas*, ib. v. 20.

תְּמוּנָה f. *Imago*, *ſimilitudo*, *forma*, Ex. 20, 4. Cſt. תְּמֻנַת Num. 12, 8. Cum Aff. תְּמוּנָתֶךָ *Imago tua*, Pſ. 17, 15. Prope accedit Ar. تَمْنِيَةٌ Cogitatio, contemplatio. Sæpe תְּמוּנָה idem valet ac *Ipſe*.

מוץ. Ar. ماص Confricuit manu; hinc Preſſit, oppreſſit. Hinc Hebr.

מֵץ m. *Oppreſſor*, Jeſ. 16, 4. Al. Emunctor; al. Dolor.

מִיץ m. *Preſſura*, *expreſſio*, v. g. lactis, naſi, irarum, Prov. 30, 33. Al. Emunctio, mulſio.

מוֹץ m. *Gluma*, *palea*, *acus*; (quicquid de frumentis aut ſtramine exteritur) Pſ. 1, 4. Hoſ. 13, 3.

מוק. Ar. ماق 1) Fatuus fuit, deſipuit. 2) Levis pretii fuit. Syr. ܡܰܩ Deriſit, pro inſano habuit. Hinc Hebr. HIPH. הֵמִיק unde Fut. pl. יָמִיקוּ *Irrident*, Germ. Sie verſpotten, als Unſinn, Pſ. 37, 8. Al. Contabeſcunt; al. Tabidum faciunt.

מַק m. *Res nullius pretii*; *atomus*, Jeſ. 5, 24. Ar. مُوقٌ *Res nihili*, *hilum*.

מור *Mutare, commutare, immutare, permutare.* Conv. Ar. ماﺭ Tranſiit. Revolutus, reverſus eſt. KAL, Præt. מַר *Mutatus, verſus eſt*, Jeſ. 38, 17. NIPH. Præt. נָמַר pro נָמוֹר *Mutatus, immutatus, verſus eſt*, Jer. 48, 11. HIPH. הֵמִיר *Mutavit, immutavit, commutavit; compenſavit; tranſtulit.* Præt. Jer. 2, 11. Inf. הָמִיר *Mutando*, Pſ. 46, 3. & הָמֵר Lev. 27, 10. Fut. יָמִיר *Mutabit*, Pſ. 15, 4. & יָמֵר Ez. 48, 14.

תְּמוּרָה f. *Mutatio, commutatio*, Ruth. 4, 7. *Compenſatio*, Job. 15, 31. Aff. תְּמוּרָתוֹ *Mutatio ejus*, Lev. 27, 33.

מוֹר m. *Myrrha*; vid. I. מרר.

I. מוּשׁ 1) Tranſ. *Abſterſit, amovit, abſtulit, conceſſit.* Reſp. Ar. مشّ Abſterſit v. g. manum. Hinc KAL, Præt. מַשְׁתִּי *Abſterſi, abſtuli*, Zach. 3, 9. HIPH. הֵמִישׁ *Subtraxit, removit; conceſſit.* Fut. pl. תָמִישׁוּ *Subtrahetis*, Mich. 2, 3. Imp. cum Aff. הֲמִישֵׁנִי *Concede mihi*, Jud. 16, 26. 2) Intranſ. *Receſſit, diſceſſit; amotus eſt.* Conv. etiam Ar. ماش pro ميش Peragravit. KAL, Præt. מָשׁ *Ceſſit, amotus eſt*, Zach. 14, 4. Fut. יָמוּשׁ *Recedet*, Joſ. 1, 8. Pl. יָמוּשׁוּ *Diſcedent*, Jeſ. 54, 10.

II. מוּשׁ (Affine vero מָשַׁשׁ, quemadmodum etiam convenit Ar. مسّ Palpavit, tetigit) *Palpavit, contrectavit.* KAL, Fut. cum Aff. אֲמֻשְׁךָ *Palpabo, contrectabo te*, Gen. 27, 21. HIPH. הֵמִישׁ *Contrectavit.* Fut. pl. cum ן parag. יְמִישׁוּן *Contrectabunt*, Pſ. 115, 7.

מוּת & מוֹת (Affine verbo מָתָה, atque idem cum Ar. ماﺕ pro موﺕ & ماﺕ pro ميﺕ Mortuus eſt) *Mori, diem obire ſupremum, vita fungi.* KAL, Præt. מֵת (pro מָת a forma עי) 2 Sam. 12, 19. מֵתָה (pro מָתָה, ab eadem forma) *Mortua eſt*, Gen. 35, 18. וָמַתִּי *& moriar*, Gen. 19, 19. Part. ſing. m. מֵת *Mortuus*, Ez. 44, 25. Imp. מֻת *Morere*, Devt. 32, 50. Inf. מוֹת *Moriendo*, Gen. 2, 17. לָמוּת *ad Moriendum*, Eccl. 3, 2. Fut. אָמוּת *Moriar*, Pſ. 118, 17. וַיָּמָת *& mortuus eſt*, Gen. 11, 32. יָמֻת *Morietur*, Devt. 33, 6. PIH. Præt. מוֹתֵת *Morte affecit, occidit, interfecit, trucidavit.* מֹתַתִּי *Occidi*, 2 Sam. 1, 16. Part. ſing. m. מְמוֹתֵת *Occidens*, 1 Sam. 14, 13. Imp. c. Aff. מֹתְתֵנִי *Occide me*, 2 Sam. 1, 9. Fut. 3 f. ſ. תְּמוֹתֵת *Interficiet*, Pſ. 34, 22. HIPH. Præt. הֵמִית *Occidit, trucidavit, morte mulctavit*, Jud. 16, 30. 2 p. f. הֵמַתְּ *Interfe-*

terfeciſtis, Ex. 1, 16. Part. m. f. מֵמִית *Occidens*, 1 Sam. 2, 6. Inf. הָמֵת *Occidendo*, Jer. 26, 19. & הָמִית 2 Sam. 21, 4. Imp. c. Aff. הֲמִיתֵנִי *Occide me*, 1 Sam. 20, 8. Fut. אָמִית *Occidam*, Devt. 32, 39. HOPH. Præt. הוּמַת *Occiſus eſt*, Devt. 21, 22. Pl. הֻמְתוּ *Occiſi ſunt*, 2 Sam. 21, 9. Fut. יוּמָת *Interficietur*, Ex. 21, 12.

מֵת m. *Mortuus, moriturus*, Ez. 44, 25. it. *Cadaver*, ibid. Cum Aff. מֵתֶךָ *Mortuam tuam*, Gen. 23, 15. Pl. m. מֵתִים *Mortui*, it. *Homines*, Ex. 12, 33. Cſt. מֵתֵי Thren. 3, 6. Sed מְתִים vid. ſub מְתָה. Fem. מֵתָה *Mortua*, Zach. 11, 9.

מות m. *Mors*; aut eſt Inf. *Mori*. Hinc עַל־מוּת לַבֵּן *Super mori* ſeu *mortem filii*, Pſ. 9, 1. Videtur initium carminis f. ἐπιγραφὴ fuiſſe, ad cujus numeros Pſalmus hic compoſitus a Levitis decantabatur; vid. etiam Hilleri Onomaſt. P. II. p. 866. Sed הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת Pſ. 48, 15. legendum ſecundum LXX. & plures codices Mss. עֲלָמוֹת (i. e. לַעֲלָמוֹת) *Is ducet nos in perpetuitatem*; עֲלָמוֹת eſt ad formam יַלְדוּת, Perpetuitas. Al. Super juventutem; al. Uſque ad f. ſupra mortem.

מָוֶת m. 1) *Mors*; eaque naturalis, Prov. 18, 21. 2) *Mors ſecunda*, i. e. *ſupplicium gehennæ*, Gen. 2, 17. coll. Rom. 6, 23. it. 5, 16. 21. Cſt. מוֹת Num. 23, 10. Pl. cſt. *Mortes*, מוֹתֵי Ez. 28, 10.

מָמוֹת m. *Mors, interfectio, occiſio*; unde Pl. cſt. מְמוֹתֵי *Mortes*, Jer. 16, 4.

תְּמוּתָה f. *Occiſio, nex; ſupplicium capitis*, Pſ. 79, 11. 102, 21.

מזג. Ar. مزج dicitur Miſcuit, commiſcuit; unde etiam Græcum μίσγω & Lat. MISCEO. Hinc

מָזֶג m. Ar. مزْج *Mixtio, admixtio, permixtio; mixtura*; LXX. κρᾶμα ſc. ſuave & ſalubre, Cant. 7, 3.

מזה Rad. deperdita; unde ſupereſſe videtur Ar. مذى IV. Valde diluit; dilutius fecit; v. g. vinum, ut proinde idem ſit, quod مسى V. Liquefactus fuit. Hinc

מָזֶה m. unde Pl. cſt. מְזֵי רָעָב *Reſoluti f. liquefacti fame*; LXX. τηκόμενοι; convenienter! Devt. 32, 24. Al. Uſti; Michaëlis ex codice quodam מְזָה Hinc; perperam!

מְזֵיה Chald. vid. in אזא.

מֹוָה vid. in מָה.

מֵזַח m. (ab Ar. زاح aut نخ Circumivit; unde etiam زخزخان Cingulo præditus.) *Zona*, *cingulum*, Pf. 109, 19. Jef. 23, 10. Alias Cingulum Arabice per Metathefin fonat حذام, unde verbum حذم Cingulo cinxit. Hinc porro

מְזִיחַ m. Cft. מְזִיחַ *Cingulum*, Job. 12, 21. *Et cingulum prævalidorum folvit*, i. e. *fortitudinem*, quia militantes fe cingulis fortiores & expeditiores reddere folent. Hinc per Metaph. מֵזַח etiam fignificat *Fortitudinem*; it. *Munitionem*, *munimentum*, Jef. 23, 10. מְזִיחַ vero potius eft a زاح verbo illo priore, propr. Partic. HIPH.

מֵזִין vid. in אזן.

I. מזר. Ar. مذر Corruptum fuit, v. g. ovum i. e. genitura. Hinc

מַמְזֵר m. (propr. Corruptio ftirpis, pro מְמְזִיר ad formam מַשְׁחִית corruptio) *Spurius*, *nothus* i. e. natus ex aliena matre, vel ex adulterio, Devt. 23, 3. Zach. 9, 5.

II. מזר. Ar. مزر Æqualiter diftendit; cui conv. cum Syr. ܐܬܡܨܪ Extenfum fuit. Hinc

מְזוֹרָה f. (ad formam חֲגוֹרָה) *Extenfum rete*, Prov. 1, 17.

מַזָּרוֹת f. pl. *Sidera*; dicta pro מַזָּלוֹת Chald. vid. in נזר.

מְזָרִים pl. m. *Difpergentes*; vid. in זָרָה.

I. מָחָה (idem, quod Ar. مصا vel مصى) *Delevit*, *abfterfit*, *deterfit*; *aboluit*; *exftinxit*; *erafit*. KAL, Præt. מָחִיתִי *Delevi*, Jef. 44, 22. Part. Ben. m. מֹחֶה *Delens*, Jef. 43, 25. Inf. מָחֹה *Delendo*, Ex. 17, 14. Cft. לִמְחוֹת *ad Delendum*, 2 Reg. 14, 27. Imp. מְחֵה *Dele*, Pf. 51, 3. Fut. יִמְחֶה *Delebit*, 2 Reg. 21, 13. תִּמְחִי (pro תִּמְחֶה cum ה commutato, ut in verbis לה fæpe fieri folet) *Delebis*, Jer. 18, 23. Apoc. וַתֵּמַח *Idem*, Neh. 13, 14. NIPH. Præt. נִמְחָה *Deletus fuit*. Pl. נִמְחוּ *Deleta funt*, Ez. 6, 6. Fut. pl. יִמָּחוּ *Deleta funt*, Gen. 7, 23. Apoc. וַיִּמַּח *& deleta eft*, Gen. 7, 23. HIPH. Præt. הִמְחָה *Delevit*; *deleri fecit* f. *juffit*; Michaëlis, Igni, ira; præter rem! Inf. לִמְחוֹת pro לְהַמְחוֹת *ad Delendum*, Prov. 31, 3.

הִתְמְחָא CHALD. ITHP. *Deletus*, *abolitus fuit*, Efr. 6, 11.

II.

II. מָחָה vel מָחָא (Idem quod Syr. ܡܚܐ) *Percuſſit*; *complofit*, *plaufit* v. g. manibus. KAL, Inf. cum Aff. מַחְאֲךָ propter *Plaudere tuum manu*, Ez. 25, 6. Fut. pl. יִמְחֲאוּ *Plaudent*, Pf. 98, 8.

מְחִי m. (quod potius eſt a מָחָה, Ar. مخا Delevit, raſum reddidit) *Aries*, *catapulta*; hinc מְחִי קָבָלּוֹ *Catapulta adverſus eum*, Ez. 26, 9. Al. Percuſſio.

III. מָחָה *Attigit*, *pertigit*, Num. 34, 11. Forſan ab Ar. مخي Abſterſit.

מחח. Ar. مخخ II. Emedullavit v. g. os. IV. Medulloſum fuit, ſcil. ſignificatione a nomine מֹחַ deſumta.

מֹחַ m. *Medulla*, Job. 21, 24. Syr. ܡܘܚܐ; it. Ar. مُخّ Idem.

מֵחִים & מְחִים Pl. m. *Pinguia* v. g. holocauſta, Pf. 66, 15. Metonym. *Impinguantia* v. g. prata, agri, Jeſ. 5, 17. Sic Ar. etiam مخيخ Medulla præditum; مخيخة Pinguis v. g. ovis.

מְמֻחָיִם Pl. m. (qf. Part. PYH. a ſing. מְמֻחֶה pro מְמֻחָה, י pro ה poſito, velut a מָחָה) *Medullata*, i. e. *pinguia*, Jeſ. 25, 6.

I. מָחַץ (idem, quod Ar. مخض) *Percuſſit*, *contudit*, *proſtravit*, *diſſecuit*. KAL, Præt. Pf. 110, 5. מָחַצְתִּי *Percuſſi*, *contudi*, Devt. 32, 39. Imp. מְחַץ *Percute*, Devt. 33, 11. Fut. יִמְחַץ *Percutiet*, *contundet*, Pf. 68, 22.

מַחַץ m. *Plaga*, *contuſio*, *vulnus*, Jeſ. 30, 26.

II. מָחַץ (ut Ar. مخص Potavit; it. bibendum porrexit v. g. ſanguinem) *Replevit potu*, Germ. einen mit Blut tränken, im Blut watten laſſen. Fut. תִּמְחַץ *Potabit ſanguinem*, Pf. 68, 24.

מָחַק (idem, quod Chald. Syr. & Ar. محق) *Delevit*, *perdidit*. Præt. f. מָחֲקָה *Delevit*, *perfregit*, Jud. 5, 26.

I. **מחר** Rad. inuſit. affinis verbo מָכַר Vendidit; aut Ar. مخر in III. Mutuo eſt feneratus in venditione. IV. Emit vendiditve. Hinc itaque

מְחִיר m. *Pretium*, Jeſ. 55, 1. Pl. cum Præf. & Aff. בִּמְחִירֵיהֶם *Pretiis eorum*, Pf. 44, 13.

II. מָחָר *Cras*; *poſtridie*, Ex. 19, 10. Synecd. *Poſthac*, in

in posterum, Devt. 6, 20. Videtur esse pro מְאֻחָר Posterior scil. dies. Syr. ܡܚܪ sonat Idem. Ar. موخر Posterior, post sequens. Hinc

מָחֳרָת *Cras, crastinus dies*, 1 Sam. 5, 3. Cft. מִמָּחֳרָת *a Crastina luce*, 1 Sam. 20, 27.

מְטָא Chald. *Advenit, pervenit; supervenit; pertigit.* Præt. מְטָא Dan. 4, 25. & מְטָה Dan. 7, 13. Fut. יִמְטֵא *Pertinget*, Dan. 4, 8. Prope abest Ar. مطا Sociavit se alicui.

מַטָּה *Infra*; vid. נָטָה.

מטל. Ar. مطل Extendit, prolongavit, cudendo extendit; unde Lat. Metallum, & Græc. μέταλλον. Hinc

מְטִיל m. *Vectis*, f. potius *Extensum ferreum*, Job. 40, 18.

מטר. Ar. مطر Implevit. Perfudit. It. Pluit, significatione a nomine petita. Hinc

מָטָר m. *Pluvia*; qs. perfusio, Devt. 11, 17. Cft. מְטַר Zach. 10, 1.

מְטָרָה f. unde Pl. cft. מִטְרוֹת *Pluviæ*, Job. 37, 6.

נִמְטַר NIPH. *Compluta est, rigatus est pluvia*, Am. 4, 7.

HIPH. הִמְטִיר *Depluit, pluviam demisit.* Præt. Gen. 2, 5. הִמְטַרְתִּי *Deplui*, Am. 4, 7. Part. מַמְטִיר *Pluens*, Ex. 16, 4. Inf. לְהַמְטִיר *ad Pluendum*, Job. 38, 26. Fut. יַמְטֵר f. יַמְטִיר *Pluet*, Ps. 11, 6.

מִי *Quis?* vid. מָה.

מַיִם & in pausa מָיִם m. pl. (a sing. מַי inusit. & hic a verbo Ar. ماه pro ميه Propinavit, bibendum dedit &c.) *Aqua*, & in genere *Potus*; Ar. ما pro ميه Idem. Syr. ܡܝܐ Idem. Gen. 1, 6. Cft. מֵי Gen. 7, 7. & מֵימֵי Ex. 7, 19. Cum Aff. מֵימָיו *Aquæ ejus*, Ps. 46, 4. Hinc forsan Lat. Mejo.

מִין m. *Species*; vid. מוּן.

מִיץ m. *Pressio, concussio*; vid. מוּץ.

מָכַךְ (Affine verbo מוּךְ) *Depauperatus, attenuatus, tenuis factus, infirmatus est.* Ar. مكّ plane Idem. Exsusit totum; Diminuit; consumsit, perdidit. KAL, Fut. pl. יָמֹכּוּ *Attenuati sunt; macuerunt*, Ps. 106, 43. NIPH. נָמַךְ *Attenuatus, infirmatus, depauperatus est.* Fut. יִמַּךְ *Depauperabitur*, Eccl. 10, 18.

HOPH.

HOPH. הוּמַךְ *Attenuatus, emaciatus eſt.* Hinc Pl. הֻמְּכוּ (pro הוּמַכוּ) *Attenuati ſunt*, Job. 24, 24.

I. מָכַר *Vendidit; tradidit.* Conv. Ar. مكر IV. Emit venditve. Vid. etiam מחר. Præt. Lev. 25, 27. Cum Aff. מְכָרוֹ *Vendidit eum*, Devt. 24, 7. Part. m. מוֹכֵר *Vendens*, Jeſ. 24, 2. Inf. abſ. מָכֹר *Vendendo*, Devt. 21, 14. cſt. לִמְכֹּר *ad Vendendum*, Neh. 10, 32. cum Aff. מִכְרָהּ *Vendere eam*, Ex. 21, 8. Imp. cum ה parag. מִכְרָה *Vende*, Gen. 25, 31. Fut. יִמְכֹּר *Vendet*, Jud. 4, 9. NIPH. Præt. נִמְכַּר *Venditus eſt*, Lev. 25, 39. Part. pl. m. נִמְכָּרִים *Venditi*, Neh. 5, 8. Fut. יִמָּכֵר *Vendetur*, Devt. 15, 12. HITHP. Præt. הִתְמַכֶּר *Vendidit ſe ipſum*, 1 Reg. 21, 25. Fut. pl. יִתְמַכְּרוּ *Vendent ſe ipſos*, 2 Reg. 17, 17.

מֶכֶר m. *Merx, venale, mercimonium; venditio; pretium*, Neh. 13, 16. Cum Aff. מִכְרָהּ *Mecatura, venditio ejus*, Prov. 31, 10.

מִמְכָּר m. *Venditio; res vendita*, Ez. 7, 13. Cum Aff. מִמְכָּרוֹ *Venditio ejus*, Lev. 25, 27. Pl. cum Aff. מִמְכָּרָיו *Venditiones ſuæ*, Devt. 18, 8.

מִמְכֶּרֶת f. *Venditio*, Lev. 25, 42.

II. מָכַר. Æth. *Machard*, Conſultavit, conſilium cepit; it. Ar. مكر Machinatus eſt. Dolum ſtruxit. Hinc

מְכֵרוֹת Pl. f. *Conſilia, machinationes*, Gen. 49, 5. Ungerechte Waffen ſind מְכֵרֹתֵיהֶם ihre Anſchläge. Al. Pugiones; Arma; Acquiſitiones, &c.

III. מְכוּרָה f. *Origo, nativitas;* (a verbo Ar. كرا Fodit, effodit; unde مكور Natura) qſ. effoſſio, i. e. *Patria*, unde quis tanquam ex fonte derivatus eſſe videtur, Ez. 16, 3. 21, 35. 29, 14. Al. Negotiatio; al. Focus ſ. colonia.

מָלֵא *Plenus, completus, impletus, repletus fuit*, it. active *Implevit, complevit.* Ar. ملأ plane Idem. KAL, Præt. Pſ. 10, 7. מָלֵאתִי *Plenus ſum*, Job. 32, 18. Part. מָלֵא *Plenus*; vid. in derivatis. Inf. cſt. מְלֹאת *Implere*, Ez. 5, 2. Imp. pl. מִלְאוּ *Implete*, Gen. 1, 22. Fut. pl. יִמָּלְאוּ *Implebuntur*, 2 Sam. 7, 22. NIPH. Præt. נִמְלָא *Repletus eſt*, Cant. 5, 2. Fut. תִּמָּלֵא *Repleta eſt*, Jeſ. 2, 7. PIH. Præt. מִלֵּא *Implevit, replevit*, Devt. 1, 36. & מִלָּא Jer. 51, 34. Part. m. מְמַלֵּא *Replens*, Jer. 13, 13. Inf. לְמַלֵּא *ad Im-*

Implendum, Ex. 29, 33. & לְמַלֹּאת *Idem*, Ex. 31, 5. Imp. מַלֵּא *Imple*, Gen. 29, 27. Fut. יְמַלֵּא *Implebit*, Jud. 17, 5. PYH. Part. pl. מְמֻלָּאִים *Impleti*, Cant. 5, 14. HITHP. Præt. יִתְמַלֵּא *Explevit ſe*. Fut. pl. in pauſa יִתְמַלָּאוּן *Expleverunt ſeſe*, Job. 16, 10. מְלָא CHALD. *Plenus fuit*, Dan. 2, 35. ITHP. הִתְמְלִי *Repletus fuit*, Dan. 3, 19.

מָלֵא m. *Plenus*, Gen. 23, 9. cſt. מְלֵא Jer. 6, 11. Pl. מְלֵאִים *Pleni*, Num. 7, 13. Fem. מְלֵאָה *Plena*, Ruth. 1, 21. cſt. מְלֵאֲתִי Jeſ. 1, 21. Pl. מְלֵאוֹת *Plenæ*, Gen. 41, 22.

מְלֹא m. Sing. cſt. *Plenitudo*, Eccl. 4, 6. Cum Aff. מְלֹאָהּ *Plenitudo ejus*, Pſ. 24, 1. Legitur etiam מְלוֹ Ez. 41, 8.

מִלּוּא m. unde Pl. מִלֻּאִים 1) *Impletiones* ſcil. manuum, i. e. quibus ſacerdotes ad ſacrificandum initiati inaugurabantur ad miniſterium, Lev. 7, 37. Item מִלֻּאִים Ex. 29, 31. 2) *Alveoli*, qſ. cavitates, quæ implebantur, Ex. 25, 7.

מִלּוּאָה & מְלֵאָה f. *Impletio, implementum; inſitio* v. g. gemmarum in pectorali. Cſt. מִלֻּאַת Ex. 28, 17. Pl. cum Aff. בְּמִלּוּאֹתָם *in Impletionibus ſuis*, Ex. 28, 20.

מִלֵּאת pro מְלֵאָה f. *Plenitudo, impletio; quod impletum eſt*, Cant. 5, 12.

מַלְאָךְ m. *Angelus*; vid. לָאַךְ.

מָלָה idem, quod מָלֵא *Implevit*, Ez. 28, 16. מָלֵתִי *Plenus ſum*, Job. 32, 18. PIH. Fut. יְמַלֶּה *Implebit*, Job. 8, 21. pro יְמַלֵּא aut יְמַלְּה.

I. מלח. Ar. مَلُحَ Bona, ſcita, pulchra res fuit. Hinc

מֶלַח m. *Sal*, Lev. 2, 13. Ar. مِلْحٌ Idem. Metaph. *Incorruptile*, Num. 18, 19. Gen. 19, 26. Hinc גֵּיא הַמֶּלַח *Vallis ad lacum ſalis* i. e. Aſphaltiten, 2 Sam. 8, 13. מֶלַח טָהוֹר *Sal purum* i. e. *nitrum*. Ex. 30, 35. מֶלַח בְּרִית *Sal foederis*, i. e. lege præceptum, ſcil. nitrum, Lev. 2, 13. בְּרִית מֶלַח *Foedus ſalis*, i. e. aeternum, 2 Par. 13, 5.

I. מְלַח m. CHALD. *Idem*, Eſr. 4, 14.

מָלַח *Salivit*, *ſale condivit*. Ar. مَلَحَ Idem. KAL, Fut. תִּמְלָח *ſalies*, Lev. 2, 13. NIPH. Præt. נִמְלָחָה *Sale conditus eſt*; non legitur in Bibliis. PIH. מֻלָּח *Salivit frequenter*; neque hoc qui-

quidem, sed PYH. Præt. מָלַח *Salitus fuit.* Partic. f. m. מְמֻלָּח *Salitum, falsum*, Ex. 30, 35. HOPH. Præt. הָמְלַח f. הָמְלַח *Salitus fuit*, 2 f. f. הָמְלַחַתְּ *Salita fuisti*, Ez. 16, 4. Inf. הָמְלֵחַ *Saliendo*, ibid. Adhucdum Arabes infantes suos recens natos sale defricare, auctor est Troilo Itiner. Orient. p. 721.

מְלַח CHALD. *Idem*, Esr. 4, 14.

מַלָּחִים Pl. m. *Nautæ*, i. e. qui in mari salso navigant, Jon. 1, 5. Ar. ملاح Nauta.

מַלּוּחַ m. *Halimus*; salsuginosa planta; vulgo Salsarella, Job. 30, 4. Ar. مُلّاح, quæ etiam مُلَيْبِح Audit. Al. Malva; al. Urtica.

מְלֵחָה f. *Salsugo*, i. e. salsa terra, scil. circa lacum Asphaliten, Jer. 17, 6. Ar. مَلّحة Idem.

II. מלח. Ar. ملخ Longe abiit; unde مَلّاخ & مُلّاخ Fugiens, fugitivus, v. g. servus. Hinc NIPH. Præt. נִמְלַח *Fugitivus factus est.* Pl. in pausa נִמְלָחוּ *Fugientes s. diffugientes facti sunt*, Jes. 51, 6.

מְלָחִים pl. m. i. e. בְּלוֹיֵ *Vestimenta evanida, detrita & lacera; Veteramenta lacera*, Jer. 38, 11. 12. Sic etiam Ar. مليخ dicit Corruptum. Contra בְּלוֹיֵ סְחָבוֹת Veteramenta colore alterata; vid. s. l.

I. מָלַט *Evasit, elapsus est; effugit*; hinc *Ereptus, liberatus est.* Est Ar. ملط Clam subduxit; ad se rapuit, abripuit; dictum fortasse a Glabritie. Namque Ar. ملط sonat Pilis caruit, i. e. glaber fuit. Hinc Intranſ. Germ. Durchschlupfen. NIPH. Præt. נִמְלַט *Ereptus est a se ipso; evasit*, Jud. 3, 26. Partic. נִמְלָט *Qui evasit*, 1 Reg. 19, 17. Inf. הִמָּלֵט *Evadendo*, 1 Sam. 27, 1. Fut. יִמָּלֵט *Evadet, effugiet*, Am. 9, 1. PIH. Præt. מִלֵּט *Eripuit*, Ez. 33, 5. Part. מְמַלֵּט *Eripiens*, 1 Sam. 19, 11. Inf. מַלֵּט *Eripere*, Jes. 46, 2. Imp. cum ה parag. מַלְּטָה *Eripe*, Ps. 116, 4. Fut. cum Aff. אֲמַלֶּטְךָ *Eripiam te*, Jer. 39, 18. HIPH. Præt. הִמְלִיט *Eripuit*, Jes. 31, 5. HITHP. Fut. cum ה parag. אֶתְמַלְּטָה *Eripiam me*, Job. 19, 20.

II. מלט. Ar. ملط Immaturum fœtum peperit f. exclusit mater. Hinc PIH. Fut. תְּמַלֵּט *Pariet*, Jes. 34, 15. HIPH. Præt. f. הִמְלִיטָה *Exclusit*, Jes. 66, 7.

III. מלט. Ar. ملط Induxit oblinendo luto murum; a ملاط Lutum cæmentumve, quo lapidum strues continentur. Hinc

מֶלֶט m. *Argilla, caementum*, Jer. 43, 9. Lapides calcarii, Michaëlis.

I. מָלַךְ *Regnavit, Rex fuit, regnum capessivit.* Ar. ملك plane Idem. KAL, Præt. Jer. 23, 5. Part. Ben. מֹלֵךְ *Regnans*, Jer. 33, 21. Inf. abs. מָלֹךְ *Regnando*, 1 Sam. 24, 21. Cst. ante Makk. -מְלָךְ Gen. 36, 31. Cum Aff. בְּמָלְכוֹ *Cum regnaret ipse*, 2 Reg. 14, 2. Imp. מְלוֹךְ Keri, מָלְכָה Chethibh, *Regna*, Jud. 9, 8. Fut. אֶמְלֹךְ *Regnabo*, 1 Reg. 1, 5. HIPH. Præt. הִמְלִיךְ *Regem præfecit, constituit*, 1 Reg. 1, 43. Part. m. מַמְלִיךְ *Regem constituens*, Ez. 17, 16. Inf. לְהַמְלִיךְ *ad Regem constituendum*, 1 Reg. 12, 1. Pl. יַמְלִיכוּ *Regem constituent*, 1 Reg. 12, 20. HOPH. Præt. הָמְלַךְ *Rex constitutus est*, Dan. 9, 1.

מֶלֶךְ m. *Rex, Dominator, Princeps, Dynasta, Dux*, Gen. 36, 31. Cum Aff. מַלְכִּי *Rex meus*, Ps. 2, 6. Pl. מְלָכִים *Reges*, Ps. 2, 10. Cst. מַלְכֵי Ps. 2, 2. Cum Aff. מַלְכֵיהֶם *Reges eorum*, Jes. 60, 10. מְלָכִין more Syr. *Reges*, Prov. 31, 3.

מֶלֶךְ m. CHALD. Emph. מַלְכָּא *Idem*, Dan. 2, 10. Pl. מַלְכִין *Reges*, Dan. 2, 21. Emph. מַלְכַיָּא Esr. 7, 12. Ar. ملك Idem.

מַלְכָּה f. *Regina*, Esth. 1, 9. Cst. מַלְכַּת, 2 Par. 9, 1. etiam מְלֶכֶת *Regina* v. g. cœli, i. e. luna, Jer. 7, 18. Pl. מְלָכוֹת *Reginæ*, Cant. 6, 8.

מֹלֶךְ m. *Saturnus*, sidus cœleste, qs. regnans, Michaëlis, 1 Reg. 11, 7.

מַלְכוּת f. *Regnum, potestas regia, imperium regale, dignitas regalis*, Dan. 11, 2. cum Aff. מַלְכוּתְךָ *Regnum tuum*, Ps. 45, 7. Pl. מַלְכֻיוֹת *Regna*, Dan. 8, 22. מַלְכוּ f. CHALD. *Idem*, Dan. 3, 33. Etiam מַלְכוּ Dan. 2, 41. Emph. v. 37. Pl. מַלְכְוָן Cst. מַלְכְוָת *Regna*, Dan. 7, 27. Emph. מַלְכְוָתָא Dan. 2, 44. Ar. ملكوت Idem.

מְלוּכָה & מְלֻכָה f. *Idem*, Jes. 34, 12. 2 Sam. 12, 26.

מַמְלָכָה & מַמְלֶכֶת f. *Regnum*, *actio regnandi*. Ez. 29, 14. Cum Aff. מַמְלַכְתּוֹ *Regnum ejus*, 2 Sam. 7, 12. Pl. מַמְלָכוֹת *Regna*, Jes. 14, 16. Cst. מַמְלְכוֹת Ps. 68, 33. *Regna*, abstractum pro, *Reges*.

מַמְלָכוּת f. *Idem*. Cst. מַמְלְכוּת 1 Sam. 15, 28.

מִלְכֹּם m. Nom. Propr. *Milcom*, idem qui Molech, 1 Reg. 11, 5.

II. מלך Syr. ܡܠܟ Consuluit, consilium dedit. Hinc NIPH. נִמְלַךְ *Consilio impertitus est*, i. e. *Consilium iniit*. Fut. וַיִּמָּלֵךְ *Et consilium capessivit*, Neh. 5, 7.

I. מָלַל *Locutus est*. Sic & Ar. مَلَّ IV. Dictavit; dixit aliquid. KAL, Part. Ben. מוֹלֵל m. *Loquens* f. *innuens*, Prov. 6, 13. PIH. Præt. מִלֵּל *Dixit*, *verba fecit*, *locutus est*, Gen. 21, 7. Fut. יְמַלֵּל *Eloquetur*, *enuntiabit*, Ps. 106, 2.

מלל Chald. PAH. *Idem*, Dan. 6, 21. Part. מְמַלֵּל & מְמַלִּל *Loquens*, *eloquens*, ib. 7, 8. 20. Fut. יְמַלִּל *Eloquetur*, Dan. 7, 25.

מַל m. Sing. inusit. Unde Pl. מִלִּים m. *Verba*, *sermones*, Job. 6, 26. מִלִּין pro מִלִּים, plur. Chald. Job. 12, 11. Cum Aff. מִלֵּיהֶם *Verba eorum*, Ps. 19, 5. מִלִּין pl. m. Chald. *Idem*, Dan. 7, 1. Emph. מִלַּיָּא ib. v. 11. Cst. מִלֵּי, Dan. 5, 10.

מִלָּה f. *Dictio*, *sermo*, *verbum*, *dicterium*, Ps. 139, 4. Cum Aff. מִלָּתִי *Dictio mea*, Job. 13, 17. מִלָּה f. Chald. *Verbum*; *res*, Dan. 2, 9. Emph. מִלְּתָה & מִלְּתָא Dan. 2, 5. 15. Cst. מִלַּת ib. v. 10.

הֲמוּלָּה & הֲמֻלָּה f. *Strepitus*; *classicum*; vid. המל.

II. מלל. مَلَّ Cineribus calidis aut prunis coquendum supposuit v. g. panem vel carnem. Hinc

מְלִילוֹת f. pl. (subint. שִׁבֳּלוֹת) *Spicæ subcineritiæ*, i. e. sub cineribus coquendæ, Devt. 23, 26. Al. Friabiles; al. Refectæ s. decerptæ.

יִתְמֹלָל Ps. 58, 8. vid. sub מול.

יִמַּל Job. 18, 16. vid. ibid.

מלץ. Ar. ملس & ملث Demulsit, delinivit blandis verbis. Hebr. NIPH. נִמְלַץ *Blandum*, *suave*, *dulce fuit*, v. g. dictum, Ps. 119, 103. Hinc Lat. Mulceo, mulsi, & Græc. μιλίζω Dulcesco.

מֵלִיץ m. *Interpres*; vid. sub ליץ.

מָלַק idem fere quod Ar. ملق aut لقّ Manu percussit; delibavit; scil. *ungue vel digitis abrupit*, Lev. 1, 15. 5, 8.

מָמוֹנָא m. CHALD. aut. SYR. *Mammon*, pro מַאמוֹנָא *Bona* f. *divitiæ*, in quibus homines confidere solent. Erat etiam Nomen Idoli a Sabæis olim culti. Cf. Luc. 16, 9. Ejusdem significationis esse videtur Ar. مُونَة Commeatus, alimentum; Procurator domus; a Rad. مان Curavit, sustentavit, aluit.

מֵמַר Chald. vid. in אמר.

מִן (Chald. מִן, Syr. ܡܢ & Ar. مِن) 1) *A*, *ab*, *abs*, Gen. 2, 22. 2) *Propter*, Ps. 38, 9. 3) *E*, *ex*, Gen. 3, 22. 4) *Præ*, Am. 6, 2. 5) subintell. אֲשֶׁר *Ex quo*, Jes. 18, 2. 6) *In*, cum Acc. Lev. 14, 16. 7) subintell. אִישׁ aut דָּבָר *De s. ex*, Job. 6, 25. 8) sequente עַד vel וְעַד vel לְ *Tam*, *quam*; *tum*, *cum*, Gen. 7, 23. 9) *Inter*, 1 Sam. 15, 33. 10) *Ne*, *ut ne*, 1 Sam. 8, 7. 11) Abundat cum negativa, Jes. 5, 9. 12) מ Præfixum idem valet. Hinc מִשָּׁם *Inde*, Gen. 49, 24. מִטֶּרֶם *Priusquam*, Hagg. 2, 15. מִלְּפָנִים *Ab antiquo*, Jes. 41, 26. מִיּוֹם *Ex quo*, Jes. 43, 13. מִקֶּדֶם *Ab anteriori tempore*, Jes. 46, 10. מֵאָז *Ab eo tempore*, Prov. 8, 22. לְמִן vel לְמִ seu אֶל־מִ aut אֶל־מִן *Inde a*; *usque a*, Jer. 7, 7. Job. 5, 5. Cum Aff. ita componitur: מִנִּי, מֶנִּי & מִמֶּנִּי *A*, *ex*, *præ me*, Ps. 65, 4. מִמְּךָ, מִמֶּךָּ m. *A*, *ex*, *præ te*. מִמֵּךְ f. *Idem*. מִנֵּהוּ, מֶנְהוּ & מִמֶּנּוּ *A*, *ex*, *præ illo*. מִמֶּנָּה *A*, *ex*, *præ illa*. מִמֶּנּוּ c. *A*, *ex*, *præ nobis*. מִכֶּם m. *A*, *ex*, *præ vobis*. מִכֶּן f. *Idem*. מֵהֶם & מִנְהֶם m. *A*, *ex*, *præ illis*. מֵהֶן f. *Idem*.

מָן 1) (Syr. ܡܢ *Quid? quidnam*, Ex. 16, 15. Al. Manna, male! 2) Sed מָן Ps. 61, 8. (ut Syr. ܡܢ) *Quidem*. Al. Quis; al. Propius, quæso! Al. Defini!

מַן CHALD. (ut & Ar. مَن) *Quis*, *qui?* Dan. 3, 11. מַן־דִּי *Quisquis*, ib. v. 6.

מְנָת f. Chald. vid. מַדָּע · מַנְדַּע m. Chald. vid. מַדָּע in ידע.

מָנָה *Numeravit*, *supputavit*; it. *Ordinavit*, *disposuit*; *paravit*, *præparavit*, qs. ad numerum exegit. Ar. مَنَى Certa quantitate certoque modo definivit. KAL, Præt. Num. 23, 10. מָנִיתִי *Numeravi*, Jes. 65, 12. Part. Ben. מוֹנֶה m. *Numerans*, Ps. 147,

147, 4. Inf. cſt. לְמְנוֹת *ad Numerandum*, Pſ. 90, 12. Imp. מְנֵה *Numera*, 2 Sam. 24, 1. Fut. תִּמְנֶה *Numerabis*, 1 Reg. 20, 25. NIPH. Præt. נִמְנָה *Numeratus eſt*, Jeſ. 53, 12. Inf. הִמָּנוֹת *Numerari*, Eccl. 1, 15. Fut. יִמָּנֶה *Numerabitur*, Gen. 13, 16. PIH. Præt. מִנָּה *Conſtituit, præfecit, deputavit; paravit, præparavit*, Dan. 1, 10. Fut. apoc. וַיְמַן *& conſtituit*, Jon. 2, 1. PYH. Part. pl. m. מְמֻנִּים *Conſtituti*, 1 Par. 9, 29.

מְנָה vel מְנָא CHALD. *Numeravit.* Part. Præt. מְנֵא *Numeratus*, Dan. 5, 25, 26. PAH. Præt. מַנִּי *Præfecit, conſtituit*, Dan. 2, 29. Imp. מַנִּי pro מַנִּי *Conſtitue*, Eſr. 7, 25.

מָנֶה m. *Mina, libra.* Gr. μνᾶ; Ez. 45, 12. Pl. מָנִים *Minæ*, 1 Reg. 10, 17. Mina Hebræorum eaque 1) Vetus α) Sacra (ſecundum interpretes pleroſque) aequabat 50 ſiclos ſacros, h. e. 25 Imperiales; β) Communis vero ſ. regia 50 ſiclos communes, h. e. 12 1/2 Imperiales. 2) Nova autem, eaque Coccejo aeſtimante, α) minima aequabat 15 ſiclos, β) Media 20. γ) Maxima autem 25. Ceterum cum valor minarum pro ratione temporum & populorum varius fuiſſe judicandus ſit, nihil hic certi definiri poſſe patet. Ar. Mina etiam dicitur مناء.

מָנָה f. *Pars, portio*, i. e. conſtituta ſ. præfinita alicui, 1 Sam. 1, 5. Cſt. Jer. 13, 25. Pl. מָנוֹת *Portiones*, 2 Par. 31, 19. cum Aff. מְנוֹתֶיהָ *Partes ejus*, Eſth. 2, 9.

מְנָת pro מְנָאת f. cſt. *Idem*, 2 Par. 31, 4. Pſ. 16, 5. Pl. מְנָאוֹת *Portiones*, Neh. 12, 44.

מֹנִים m. pl. (a Sing. מֹנֶה) *Vices*, Gen. 31, 7. 41. Hinc Ar. مان Vicem alicujus ſubiit.

מְנִי f. pro מְנִית, unde etiam Pl. מְנָיוֹת (non מְנָאִים) 1) *Portiones definitæ*, Neh. 13, 10. 2) Sing. מְנִי, ut Ar. منيّة *Fatum, fortuna;* Iſraëlitis aliquando pro Deo culta, Jeſ. 65, 11. Videtur eadem fuiſſe, quæ poſtea quoque ab Arabibus idololatris ſub nomine مناة ſ. مناءة adorabatur; vid. Corani Sur. 53, 20. LXX. τύχη. Num Græcorum etiam μὴν ſ. μήνη Menſis ſ. Luna fuerit, haud multum abſudit a vero, quippe cum Lunam a populis orientem ſpectantibus pro Dea cultam fuiſſe auctor ſit Huetius Demonſtr. Evang. pag. 751. Utcunque vero ſe res habeat, certe

Digitized by Google

רָנִי dicit Definitum, destinatum, a מָנָה Ordinavit. 3) מִנִּי Ps. 65, 4. judice Michaëlis est pro מְנִי, in pausa מֶנִי Numerus; sed est *Præ me.*

מִנִּי f. *Armenia*, Jer. 51, 27. Ps. 45, 9.

מִנְיָן m. Chald. *Numerus*. Cst. מִנְיַן Esr. 6, 17.

מנח. Ar. منح Donavit. Hinc

מנחה f. *Munus, donum, oblatio.* Dicitur de omni dono, tam profano, quam sacro, 1 Sam. 10, 27. Gen. 32, 14. Cum Aff. מִנְחָתָם *Oblatio eorum*, Num. 29, 3. Cst. מִנְחַת Num. 5, 15. Pl. מְנָחוֹת; unde cum Aff. מִנְחֹתֵיכֶם *Oblationes vestræ*, Num. 29, 39. Ar. مِنْحَة Idem.

מִנְחָה f. Chald. *Idem*, Dan. 2, 46. Cum Aff. מִנְחָתְהוֹן *Bonum eorum*, Esr. 7, 17.

הַמְנִיכָא. סנך m. Chald. *Torques;* ex Gr. μανιάκης, quod idem significat, Dan. 5, 7.

מִנְלָם *Substantia eorum;* vid. נְלוֹת.

מנן. Ar. مَنَّ Debilitavit. Hinc מִנִּים Pl. m. (a Sing. מֵן) *Chordæ*, Ps. 150, 4. Syr. ܡ̈ܢܝܐ Idem.

מָנוֹן m. (ut Ar. مَنِين) *Debilis*, Prov. 29, 21.

מָנַע idem, quod Ar. منع *Retinuit, cohibuit, inhibuit, prohibuit.* Cst. cum מִן. KAL, Præt. Gen. 30, 2. Aff. מְנָעֲךָ *Cohibuit te*, Num. 24, 11. Part. מֹנֵעַ *Cohibens*, Jer. 48, 10. Imp. מְנַע *Cohibe*, Prov. 1, 15. Fut. תִּמְנַע *Cohibebis*, Job. 22, 7. Cum Aff. יִמְנָעֵנִי *Prohibebit me*, 2 Sam. 13, 13. NIPH. Præt. נִמְנַע *Cohibitus, retentus est*, Joël. 1, 13. Fut. תִּמָּנַע *Cohibearis*, Num. 22, 16. Pl. יִמָּנְעוּ *Prohibebuntur*, Jer. 3, 3.

מָנוֹר m. *Jugum textorium* s. *liciatorium*. Cst. מְנוֹר, 1 Sam. 17, 7. 1 Par. 11, 23. 2 Sam. 21, 19. 1 Par. 20, 5. Syr. ܢܘܠܐ & Ar. نِير plane Idem; a Rad. نار Ora diversi coloris signavit telam.

מסח. Ar. مسي Extenuavit. V. Liquefactum, dissolutum fuit. Hinc Hebr.

הִמְסָה HIPH. *Liquefecit, liquavit.* Præt. pl. הִמְסִיו (forma Chald. pro הִמְסוּ) *Liquefecerunt*, Jos. 14, 8. Fut. אַמְסֶה *Liquefaciam*,

tiam, Pf. 6, 7. Cum Aff. יְמַסֶּם *Liquefaciet ea*, Pf. 147, 18. Apoc. וַתֶּמֶס *& liquefecisti*, Pf. 39, 12.

תֶּמֶס m. (pro תְּמִסָּה Liquefcet) *Liquefactio*, Pf. 58, 9.

מָסַךְ Lat. *MISCUIT*, *infudit*; Gr. μίσγω; Germ. Mifchen. Ar. مشج plane Idem. KAL, Præt. Jef. 19, 14. מָסְכָה f. *Mifcuit*, Prov. 9, 2. Inf. cft. לִמְסֹךְ *ad Infundendum*, Jef. 5, 22.

מֶסֶךְ m. *Mixtum*, *mixtio*; *infufio*, Pf. 75, 9. Ar. مشج Idem.

מִמְסָךְ m. *Infufio*, *infufum*, Jef. 65, 11. Prov. 23, 30.

מָסָךְ m. *Sagum*, *velum*; vid. סכך.

I. מָסַס *Licuit*, *liquefactus eft.* Ar. مس II. Liquefecit, diffolvit. Inf. cft. aut nomen כִּמְסֹס נֹסֵס *ficut diffolvendo deficere faciens*, v. g. cremando aut diluendo, Jef. 10, 18. NIPH. Præt. נָמַס & נָמֵס *Liquefactus eft*, Pf. 112, 10. 22, 15. 1 Sam. 15, 9. Pl. נָמַסּוּ *Liquefacti funt*, Pf. 97, 5. Part. נָמֵס *Liquefactus*, Nah. 2, 11. Inf. הִמֵּס *Liquefcendo*, Pf. 68, 3. Fut. יִמַּס *Liquefiet*, Devt. 20, 8. Pl. וַיִּמַּסּוּ *& liquefacta funt*, Jud. 15, 14. וַיִּמָּאֵס (pro יִמַּס) *Liquefcit*, Job. 7, 5. Sic etiam יִמָּאֲסוּ (pro יִמַּסּוּ aut יִמָּסְסוּ) *Diffluant*, Pf. 58, 8. HIPH. הֵמֵס *Liquefecit*, *liquefcere fecit.* Præt. pl. הֵמַסּוּ *Liquefecerunt*, Devt. 1, 28.

II. מסס. Ar. مسش Abfterfit, amovit. Hinc

מָס m. Part. KAL, *Amovens*, Job. 6, 14. לַמָּס *Quod attinet ad amoventem f. cohibentem a focio fuo mifericordiam*, *is timorem Omnipotentis deferet.* Al. Ei, qui exigit tributum &c. Al. Illum, qui tabefcit a focio fuo probro &c.

III. מַס m. (Ar. مس Tetigit eum neceffitas; unde etiam مس Quicquid virum urget. Multa & vehemens neceffitas; nec non ماسة Urgens v. g. opus.) 1) *Tributum*, quod labore, fervitio aut cenfu penditur, qf. quod urget & urgetur, Gen. 49, 15. 2) *Delectus hominum ad operam fervilem faciendam*, 1 Reg. 5, 14. q. d. qui urgentur aut neceffe habent opus aliquod facere. Pl. שָׂרֵי מִסִּים *Principes delectorum ad opus faciendum*, Ex. 1, 11. Gr. ἐπιστάται τῶν ἔργων. Vox aliis dicitur pro מִסִּים.

מַסָּה f. *Oblatio*, Devt. 16, 10. Vid. נָשָׂה.

מֶסֶס m. *Liquefactio*; vid. מסה.

I. מָסַר *Tradidit, suppeditavit; docuit.* Ar. مسر Protulit dicta i. e. docuit. Inf. cst. ante Makk. לִמְסָר־מַעַל *ad Suppeditandum prævaricationem*, Num. 31, 16.

II. מסר. Ar. مسر Extraxit, eduxit. Hinc NIPH. Fut. pl. יִמָּסְרוּ *Extrahentur*, Num. 31, 5. LXX. ἐξηρίθμησαν *Enumerati sunt.* Targ. אִתְבְּחַרוּ Electi sunt.

מָסֹרֶת f. pro מַאֲסֹרֶת *Vinculum*; vid. אסר.

מָעַד *Nutavit, facillavit.* Conv. fere Ar. معد Corrupit, vitiavit aliqnid. Præt. pl. מָעֲדוּ *Vacillarunt*, 2 Sam. 22, 37. Part. pl. m. cst. לְמוֹעֲדֵי *Vacillantibus, lapsantibus*, Job. 12, 5. Fut. תִּמְעַד *Vacillabit*, Ps. 37, 31. PYH. Part. f. f. in pausa מוּעָדֶת *Vacillans facta*, Prov. 25, 19. HIPH. Præt. הַמְעֵד *Vacillare fecit.* Imp. הַמְעַד *Fac facillare*, Ps. 69, 24.

I. מעה. Ar. معا V. Extendit se; unde معًا Viscera. Hinc

מֵעִים Dual. m. *Viscera, venter*; quia ea parte potissimum corpus hominis extenditur. Cst. מְעֵי Jon. 2, 1. Cum Aff. מֵעֶיךָ *Viscera tua* i. e. *ventrem*, Ez. 3, 3. מֵעֵיהֶם *Viscera sua*, Ez. 7, 19.

מְעָא m. Chald. *Venter*, Dan. 2, 32.

מְעִי m. *Cumulus, acervus*; vid. post עִי.

II. מעה. Ar. مغى Reliquias superesse fecit; unde etiam ماغية Scrupulus, i. e. quod exundationes fluviorum aut torrentes post se relinquunt. Hinc

מְעוֹת f. pl. *Scrupi, lapilli*; unde c. Præf. & Aff. כִּמְעֹתָיו *Sicut scrupi s. lapilli ejus*, intell. arenæ maris, Jes. 48, 19. LXX. χοῦς. Vulg. Lapilli. Al. derivant ab עיה.

מְעַט m. *Paucitas, parum, paucum; paucus, parvus, minimus*; (ab Ar. ut videtur غضّ Diminuit & detraxit de quantitate; cui etiam convenit cum غاضّ Idem, unde غيض Parum) Hagg. 1, 6. אֲנָשִׁים מְעָט *Pauci homines*, Eccl. 9, 14. מְעַט מְעַט *Perparum, minimum*, Ex. 23, 30. כִּמְעַט qs. *parvo s. brevi tempore*, Ps. 2, 12. It. *Parum abest, quin &c.* Gen. 26, 10. *Brevi*, Ps. 81, 15. Pl. מְעַטִּים *Pauci*, Eccl. 5, 1. Ps. 109, 8.

מעט

מָעַט *Parum, paucum, parvum fuit, habuit; minutus, diminutus eſt.* KAL, Inf. cſt. מְעֹט *Paucos eſſe* v g. annos, Lev. 25, 16. Fut. יִמְעַט *Minor erit*, Ex. 12, 4. Pl. יִמְעֲטוּ *Modici erunt*, Pſ. 107, 39. PIH. Præt. מִעֵט; unde Pl. in pauſa מִעֵטוּ *Pauci ſunt*, Eccl 12, 3. HIPH. Præt. הִמְעִיט *Diminuit; parum ſ. minus habuit, accepit, collegit &c.* Præt. converſ. c. Aff. וְהִמְעַטְתִּים *& minuam eos*, Ez. 29, 15. Part. m. הַמַּמְעִיט *Minuens, minus colligens*, Ex. 16, 17. Fut. יַמְעִיט *Minuet, minus habebit*, Pſ. 107, 38.

מָעַךְ 1) *Compreſſit, preſſit, depreſſit.* 2) *Projecit*, Ar. معك Compreſſit. It. Volutavit v. g. per terram. KAL, Part. Pah. מָעוּךְ LXX. θλαδίας, *Cui contuſi ſunt teſtes*, Lev. 22, 24. f. מְעוּכָה *Projecta, provoluta erat haſta in terram*, 1 Sam. 26, 7. Al. Defixa. PYH. Præt. מֹעַךְ *Compreſſus eſt*. Pl. מֹעֲכוּ *Compreſſa ſunt*, (Verbum venereum) Ez. 23, 3.

I. מַעַל *Prævaricatio; perfida & fraudulenta transgreſſio legis*, Joſ. 7, 1. Cum Aff. מַעֲלוֹ *Prævaricatio ejus*, 2 Par. 33, 19. Hæc vox dici videtur ad formam מֶכֶס Summa, a verbo Ar. غلّ Fraudem fovit; perfidus fuit unde etiam עָוֶל & עַוְלָה Injuſtitia, iniquitas. Hinc porro

מָעַל *Prævaricatus eſt* (ſcil. per fraudem & perfidiam); unde poſt Ar. مغلة Perfidia; & verbum مغل Obtrectavit; it. corrupit. Cft. cum בְּ. KAL, Præt. f. מָעֲלָה *Prævaricata eſt*, Lev. 5, 21. Inf. abſ. מָעוֹל & cſt. מְעֹל *Prævaricando, prævaricari*, 2 Par. 28, 19. Num. 5, 6. cum Aff. בְּמַעֲלָם *cum prævaricarentur illi*, Ez. 20, 27. Fut. יִמְעַל *Prævaricatur*, 2 Par. 26, 16. תִּמְעוֹל *Prævaricaberis*, Num. 5, 27. In ſpecie hoc verbum Lev. 5, 15. & Num. 5, 6. dicit *Perfide & fraudulenter aliquid ſubtrahere* aut *ſurripere*, a معل Rapuit, abripuit, abſtraxit.

II. מְעִיל m. (ab Ar. غال Tenuis, ſubtilis fuit, unde etiam غِيل Ampla veſtis) *Pallium; exterior veſtis; toga, quæ tunicæ ſuperinduebatur*, 1 Sam. 28, 14. cum Aff. מְעִילִי *Pallium meum*, Eſr. 9, 3. Pl. m. מְעִילִים *Pallia*, 2 Sam. 13, 18. cum Aff. מְעִילֵיהֶם *Paludamenta ſua*, Ez. 26, 16.

מָעוֹן m. *Manſio, locus commorandi*, 1 Sam. 2, 29. Cft. מְעוֹן Nah. 2, 12. Ar. معان Idem. Utrumque videtur referendum

eſſe

esse ad Ar. عان seu غني Substitit, commoratus fuit aliquo loco. Vid. itaque עין.

לְמַעַן ,יַמְעַן; vid. I. ענה.

מְעָרָה f. *Spelunca*; vid. ערה.

I. מָצָא *Invenit, reperiit; deprehendit; assecutus, consecutus est; incidit in aliquem; obvium habuit aliquem.* Ar. مضى Venit ad rem. Incurrit rem. KAL, Præt. Gen. 2, 20. Cum Aff. מְצָאתִיו *Inveni eum*, Cant. 3, 1. Part. Ben. m. מֹצֵא; cum Aff. מֹצְאִי *Inveniens me*, Prov. 8, 35. Inf. cst. לִמְצֹא *ad inveniendum*, Gen. 33, 8. בְּמֹצַאֲכֶם *Cum obviam veneritis ei*, Gen. 32, 19. Imp. מְצָא *Invenito*, Prov. 3, 4. Fut. אֶמְצָא *Inveniam*, Ps. 116, 3. c. Aff. יִמְצָאֵהוּ *Inveniet eum*, Gen. 37, 15. NIPH. Præt. נִמְצָא *Inventus, repertus, deprehensus fuit*, Gen. 44, 16. נִמְצֵאתִי *Inventus sum*, Jes. 65, 1. Part. m. f. נִמְצָא *Inventus*, Devt. 20, 11. Inf. cum Aff. הִמָּצְאוֹ *Inveniri eum*, Jes. 55, 6. Fut. יִמָּצֵא m. *Invenietur*, Ex. 22, 6. HIPH. Præt. הִמְצִיא *Fecit invenire; fecit præsto esse; porrexit, tradidit*, 2 Sam. 3, 8. Part m. מַמְצִיא *Invenire faciens*, Zach. 11, 6. Fut. יַמְצִיא *Invenire faciet*, Job. 34, 11.

II. מָצָא cstr. cum לְ, Venit s. pertigit ad aliquem, a significatione Ar. مطا Junxit se alicui. V. Extensus, protensus fuit, i. e. ad aliquem; Germ. biss zu jemand hinreichen, hinlangen. Conven. etiam Syr. ܐܡܛܝ Attinere fecit. Pertigit. KAL, Præt. מָצָא לָהֶם *Pertigit ad eos*, i. e. suffecit illis, Num. 11, 22. Part. f. f. אֵין־בְּשׂוֹרָה מֹצֵאת, *Non* (erit) *lætus nuntius afficiens*, 2 Sam. 18, 22. NIPH. Fut. לֹא־יִמָּצֵא לָנוּ, *Non attingetur a nobis*, Jos. 17, 16. Hoc verbum fere cum I. מָצָא idem denotat.

I. מָצוֹר f. מָצוֹר m. (ab Ar. طال Stabilis fuit, firmus constitit; unde etiam طود Magnus mons) *Arx, castellum; propugnaculum, munitio;* cui etiam conv. cum مصاد Vertex montis. Cst מְצוֹד *Propugnaculum malorum*, Prov. 12, 12. Pl. m. מְצוֹדִים *Propugnacula*, Eccl. 9, 14.

מְצָד m. *Idem*, 1 Par. 11, 7. Pl. f. מְצָדוֹת *Arces* s. *receptus, perfugia*, Jud. 6, 2.

מְצוּדָה f. *Munitio*. Cum Aff. מְצֻדָתָהּ *Munitio ejus*, Jes. 29, 7.

מְצוּדָה

מְצֻדָה & מְצָדָה f. *Arx, munitio; propugnaculum*, 1 Sam. 22, 4. Cfr. מְצֻדַת 1 Par. 11, 5. Pl. מְצוּדוֹת *Munitiones*, Pf. 31, 3.

II. מָצוֹד m. *Decipula*, it. מָצוּד *Idem;* nec non מְצוּדָה *Idem*, vid. fub I. צוד.

מָצָה (Affine verbo Ar. مصّ Suxit. Labiis expreffit) *Expreffit* v. g. liquorem aliquem totum, ut rorem, fanguinem &c., emulgendo f. comprimendo; it. *Emulfit, elinxit* v. g. calcem, feces, aquas &c. it. *Ebibit, exfuxit totum.* KAL, Præt. 2 f. f. מָצִית *Ebibifti totum*, Jef. 51, 17. וּמָצִית *& exfuges*, Ez. 23, 34. Fut. pl. יִמְצוּ *Elingent, exfugent*, Pf. 75, 9. Cum Apoc. וַיִּמֶץ *& emulfit, expreffit*, Jud. 6, 38. NIPH. Præt. נִמְצָה *Expreffus, emulfus eft*, Lev. 1, 15. Fut. יִמָּצֵה *Exprimatur, emulgeatur*, Lev. 5, 9. Pl. יִמָּצוּ *Exprimentur*, Pf. 73, 10. HIPH. Præt. cum Aff. הִמְצִיתִךָ *Totum te expreffi* i. e. tradidi, 2 Sam. 3, 8. Verifimilius vero ifta forma eft á verbo מָצָא pro הִמְצֵאתִיךָ; quemadmodum verba לא & לה fuas fæpe formas invicem a fe mutuantur; vid. I. מָצָא.

מֵצַח m. *Frons;* vid. fub מצח.

I. מָצַץ idem, quod מָצָה, aut Ar. مصّ (quæ vid. paulo ante) *Suxit, emulfit;* unde KAL, Fut. 2 pl. m. תָּמֹצּוּ (pro תָּמֹצּוּ, ob accent. diftinctivum) *Sugetis*, Jef. 66, 11.

II. מַצָּה f. *Azymum, infermentatum*, Num. 6, 19. Pl. מַצּוֹת *Azyma*, Lev. 10, 12. Ejusdem originis etiam Ar. effe videtur مصاص Sincerus, purus.

מַצָּה f. *Jurgium;* vid. fub נצה.

מָצוֹר m. *Munitio;* it. מָצוֹר m. *Obfidio;* nec non מְצוּרָה f. *Idem;* vid. צור.

מֵצַר m. *Anguftia;* vid. fub צרר.

מַקֵּל m. *Virga, baculus* (quod potius pertinet ad נקל, Ar. نقل Deportavit. V & VIII. Migravit; unde etiam نقالة Canna, i. e. qua migrare homines folent) Germ. ein Wanderftab, Num. 22, 27. Cft. מַקַּל Gen. 30, 37. Cum Aff. מַקְלוֹ *Virga ejus*, Hof. 4, 12. Michaelis, Hafta ejus. מַקֶּלְכֶם *Baculus vefter*, Ex. 12, 11. Pl. f. מַקְלוֹת (fine Dagefch in ק) *Virgæ, baculi, calami*, Zach. 11, 7. Gen. 30, 37.

Digitized by Google

מקק Videtur esse Ar. مَكَّ Exsuxit totum. Diminuit; consumsit. V. Emedullavit; unde etiam مَكّى Imminutio; cui ipsum etiam مَقَّ Suffragatur, in VIII. Exsuxit omne. Hinc NIPH. Præt. נָמַק *Tabuit, contabuit, tabefactus est, computruit.* Plur. נָמַקּוּ *Marcidi facti sunt, Contabuerunt*, Ps. 38, 6. Part. pl. m. נְמַקִּים *Marcescentes*, Ez. 33, 10. Fut. pl. יִמַּקּוּ *Contabescent*, Lev. 26, 39. תִּמַּקְנָה *Contabescent*, Zach. 14, 12. HIPH. הֵמַק *Tabefecit.* Inf. הָמֵק *Tabefacere*, ibid.

מַק m. *Fœtor ex putredine*, Jes. 3, 24. Al. Pulvis, a מוק.

מַר m. *Stilla, gutta*; vid. in מור.

I. מרא. Ar. مَرَيَ Ad vehementiorem cursum incitavit. Hinc HIPH. Fut. (qs. a verbo לא) 2 m. f. תַּמְרִיא *Excitaveris ad cursum*, Job. 39, 18. Itaque verte: *Tempore, quo sursum & currere excitaveris eum &c.* Al. pro תַּמְרִיר a verbo Ar. مَرَّ Transivit, prætervectus est; ut quod eodem recidit, vertatur: *Tempore, quo prætervehi eum feceris*, i. e. excitaveris.

II. מָרָא idem, quod מָרָה *Rebellis, adversatus fuit*, ut Ar. مَرَأَ III. Adversatus fuit ei. Hinc KAL, Part. Ben. f. f. מֹרְאָה *Rebellis f. contumax* v. g. urbs, & polluta, Zeph. 3, 1. Al. Crassa; al. Desperata; al. Rejecta.

III. מרא. Ar. مَرَأَ Bene profecit cibus. Hinc

מְרִיא m. *Saginatum* v. g. pecus, 2 Sam. 6, 13. Pl. מְרִיאִים *Saginata, altilia*, Jes. 1, 11. Cum Aff. מְרִיאֵיכֶם *Altilia vestra*, Am. 5, 22. Cft. מְרִיאֵי, Ez. 39, 18. Ar. مَرِيءٌ Idem.

מֻרְאָה f. *Ingluvies* avis, scil. in quam cibum demittit, hinc cum Aff. מֻרְאָתוֹ *Ingluvies ejus*, ibid.

IV. מרא. Ar. مَرُأَ Masculus, fortis fuit. Hinc

מַר abs. מָרֵא m. CHALD. *Dominus*, Dan. 2, 47. Cum Aff. מָרִאי *Domine mi*, Dan. 4, 16. Syr. ܡܪܐ Ar. مَرْءٌ nec non Æth. *Mar*, Idem.

מורג

מוֹרָג m. (forsan ab Ar. مرغ Volutatus fuit, voluit se) *Traha* f. *plaustrum*, *dentibus ferratis instructum*, Germ. eine Dreschwalze, Dreschwagen, Jes. 41, 15. Pl. מֹורָגִים *Trahæ tritariæ*, 2 Sam. 24, 22. nec non מוֹרִגִּים 1 Par. 21, 23. Aliis est Ar. نَوْرَج Tribulum. Hinc fortasse Græcum ἀμέργω, tero, trituro.

I. מָרַד *Rebellavit*; it. *Descivit*, *defecit ab aliquo*; constr. cum ב & עַל. Ar. مرد Pervicax ac valde inobsequens fuit, it. Proscidit & laceravit v. g. famam alicujus. KAL, Præt. plur. מָרָדְנוּ (in pausa) *Rebelles fuimus*, Dan. 9, 5. Part. pl. m. מוֹרְדִים *Rebelles*, Ez. 2, 3. Inf. cst. לִמְרֹד *ad Rebellandum*, Jos. 22, 29. Cum Aff. לְמָרְדְכֶם ib. v. 16. Verte: *ne sitis rebelles*. Fut. יִמְרֹד & *Rebellavit*, 2 Par. 13, 6. Pl. תִּמְרְדוּ (in pausa, pro תִּמְרְדוּ) *Rebelletis*, Jos. 22, 19.

מֶרֶד m. *Rebellio*, *protervitas*, *contumacia*, Jos. 22, 22.

מַרְדּוּת f. *Rebellio*, *contumacia*, 1 Sam. 20, 30. Ar. مرودة Idem.

מְרַד m. Chald. *Rebellavit*, Esr. 4, 19.

II. מרד. Æth. *Marada*, Raptim profectus est. Hinc KAL, Part. Pah. m. s. מָרוּד *Profugus*; unde Pl. מְרוּדִים *Profugi*, i. e. exules ob persecutionem aut tribulationes, Jes. 58, 7. Al. Contritiones, collisiones, a רוּד.

I. מָרָה *Rebellis*, *immorigerus*, *contumax fuit*; *Rebellavit*. Ar. مرى Idem. Cstr. cum ב & עִם. KAL, Præt. 3 f. s. מָרְתָה *Rebellis fuit* s. *rebellavit*, Hos. 14, 1. Pl. מָרוּ *Rebellarunt*, Ps. 5, 11. Part. Ben. s. m. מֹרֶה *Immorigerus*, *inobediens*, Devt. 21, 20. עֳנִי מוֹרָה *Miseria* s. *malum pertinax*, 2 Reg. 14, 26. Pl. מֹרִים *Rebelles*, Num. 20, 10. HIPH. Præt. הִמְרָה *Idem*. Part. pl. m. מַמְרִים *Rebellantes*, Devt. 9, 7. Fut. pl. יַמְרוּ *Rebellant*, Ps. 106, 43. Ez. 20, 8.

מְרִי m. *Rebellio*, *inobedientia*, Ez. 2, 5. In pausa מֶרִי Num. 17, 25. Cum Aff. מֶרְיְךָ *Rebellio tua*, Devt. 31, 27. מֶרְיָם *Rebellio eorum*, Neh. 9, 17. Dual. m. מְרָתַיִם *Duplex rebellio*, Jer. 50, 21. Ar. مرى Idem.

II. מָרָה *Invertit* v. g. loquelam, præceptum alicujus; *contradixit*, *oblocutus est*; *fecit contra* præceptum; constr. cum

אֵת;

את; Germ. verkehren, umkehren; das Widerſpiel thun. Conv. Ar. مرا & مرى Denegavit, quod deberet. KAL, Præt. pl. מָרוּ *Inverterunt, fecerunt contra*, Pſ. 105, 28. מְרִיתֶם v. g. אֶת־פִּי *Invertiſtis præceptum*, Num. 27, 14. HIPH. Præt. הִמְרָה *Invertit, immutavit*. Pl. הִמְרוּ *Inverterunt* v. g. eloquia, Pſ. 107, 11. Fut. converſ. וַתֶּמֶר & *Invertit*, Ez. 5, 6. יַמְרֶה *Obloquetur, reſiſtet*, Joſ. 1, 18. Sic etiam Devt. 1, 26. 43.

III. מָרָה ſignificatione verbi מרר Ar. مر huc transſumta, *Exacerbavit; ad iram provocavit, irritavit*, qſ. amarum fecit aliquem. Cſtr. cum Acc. KAL, Præt. 3 f. ſ. מָרָתָה (Kamez ſub ר ob acc.) *Exacerbavit* v. g. me, Jer. 4, 17. Pl. מָרוּ *Exacerbarunt* v. g. Spiritum Dei, Jeſ. 63, 10. HIPH. Præt. הִמְרָה *Idem*. Pl. הִמְרוּ *Exacerbarunt*, Pſ. 106, 33. Fut. pl. וַיַּמְרוּ & *Exacerbarunt*, Pſ. 78, 56. Cum Aff. יַמְרוּהוּ *Exacerbant eum*, Pſ. 78, 40. Sed תַּמֵּר Hiph. Fut. 2 m. ſ. Ex. 23, 21. *Exacerbes ſ. rebelles*, eſt a נָמַר Ar. نمر Iratus, iracundus fuit, quod vid. ſ. l.

מוֹרָה m. *Novacula*; vid. ſub ירה.

I. מרח. Ar. مرح Depravatus, corruptus fuit. Hinc מָרוֹחַ, cſt. מְרוֹחַ m. *Corruptus* v. g. teſticulo, Lev. 21, 20. LXX. μονόρχις minus recte!

II. מרח. (Ar. مرخ Inunxit, emollivit) KAL, Fut. 3 m. pl. יִמְרְחוּ *Emollitum imponant*, Jeſ. 38, 21. LXX. καταπλάττειν. Al. Applicent.

מָרַט *Evulſit pilos, depilavit, glabravit*. Metaph. *Expolivit, terſit, exterſit*. Ar. مرط I. II. III. Evulſit e corpore pilos, depilavit. KAL, Part. Ben. pl. m. מֹרְטִים *Vellicantes*, Jeſ. 50, 6. Part. Pah. f. מְרוּטָה *Expolitus, terſus* v. g. gladius, Ez. 21, 14. Inf. cſt. cum ה Parag. לְמָרְטָה *ad Expoliendum*, ib. v. 16. Fut. cum ה Parag. אֶמְרְטָה *Evellam pilos*, Eſr. 9, 4. Cum Aff. וָאֶמְרְטֵם & *Depilavi eos*, Neh. 13, 25. NIPH. Præt. נִמְרַט *Depilatus fuit*. Fut. 3 m. ſ. יִמָּרֵט *Depilatum erit* v. g. caput, Lev. 13, 40. 41. PYH. Præt. מֹרַט *Expolitus fuit*. 3 f. מֹרָטָה *Perpolitus eſt*, Ez. 21, 15. 16. Part. n. ſ. מְמֹרָט *Expolitus*, 1 Reg. 7, 45. &

& fine מ Præform. מֹרָט m. *Expilatus*, Jef. 18, 27. Hinc Pehil CHALD. pl. מְרִיטוּ *Depilatæ fuerunt*, Dan. 7, 4.

מֵרֵעַ m. *Socius*; vid. fub רעה· רֵעַ & מֵרַע *Malus*, vid. fub רעע.

מרץ· Ar. مرض Ægrotavit. Hinc Male fe habuit, molefte tulit. NIPH. Præt. נִמְרַץ *Moleftus factus eft*; it. *Moleftus, acerbus fuit*. Pl. נִמְרְצוּ *Molefta, acerba funt* v. g. verba, Job. 6, 25. Part. m. f. נִמְרָץ *Moleftus, acerbus*, Mich. 2, 10. fem. נִמְרֶצֶת *Molefta, acerba, dolorifica*, Germ. Kränkend, 1 Reg. 2, 8. HIPH. Præt. הִמְרִיץ *Moleftiam exhibuit*; qf. pupugit. Fut. cum Aff. יַמְרִיצְךָ *Moleftiam exhibet; dolore afficit* f. *pungit te*, Job. 16, 3. Al. Robuftus, validus, vehemens fuit. Al. Iniquus fuit.

מְרוּצָה f. *Curfus*; vid. fub רוץ· מְרוּצָה f. *Contritio, concuffio*; ibid. II.

I. מָרַק (Ar. مرق Evulfit e pelle lanam; glabravit. Sic etiam Syr. ܡܪܩ Terfit, abfterfit) *Expolivit, expurgavit; terfit, deterfit*. Part. Pah. m. f. מָרוּק *Purificatum* v. g. aes, 2 Par. 4, 16. Imp. pl. מִרְקוּ *Extergite*, Jer. 46, 4. PYH. Præt. מֹרַק *Deterfus, defrictus fuit*, Lev. 6, 21.

מָרִיק m. *Deterfio, purificatio, expurgatio.* Cum Aff. מְרוּקֵיהֶן *Purificationes earum*, Efth. 2, 12.

תַּמְרוּק m. *Purificatio*; it. *Purificatorium, ftrigilis*, Prov. 20, 30. Pl. cum Aff. תַּמְרוּקֵיהָ *Purificationes ejus*, Efth. 2, 9. Cft. תַּמְרוּקֵי *Purificationes, mundationes*, Efth. 2, 12. תַּמְרוּק Keri, & תַּמְרִיק Chethibh, *Strigilis* f. *abfterfio*, Prov. 20, 30. Itaque verte: *Tumices & vulnera* (funt) *ftrigilis* f. *abfterfio in malo, item plagæ interiorum ventris*, i. e. dolores inteftinorum.

II. מרק· Ar. مرق Jurulentam effecit v. g. ollam. A

מָרָק m. *Jus, jufculum*, Jud. 6, 19, 20. Cft. מְרַק Keri, *Jus*, & פְּרַק Chethibh *Fragmentum*, intell. carnis fuillæ, Jef. 65, 4.

I. מָרַר (Ar. مرّ Amara fuit res. Amara & ingrata locutus eft. It. Amarum reddidit. مَرِرَ Biliofus fuit.) *Amarus, acerbus fuit*, it. *Mœrore affectus fuit, mœftus fuit*. KAL. Præt. f. f. מָרָה *Mœfta fuit* v. g. anima, 1 Sam. 30, 6. Part. m. מַר *Amarus*, Hab. 1, 6. it. in paufa מָר, Pf. 64, 4. Pl. m. מָרִים *Amari*,

Ex. 15, 23. Cft. מָרֵי, Jud. 18, 25. Fem. f. מָרָה *Mœsta, tristis*, Ruth. 1, 20. Cft. מָרַת 1 Sam. 1, 10. NIPH. Præt. in pausa נָמָר *Amarus factus est*, Jer. 48, 11. Fut. יֵמַר pro יִמַּר *Amarescet*, Jes. 24, 9. PIH. Præt. מֵרֵר *Amarum reddidit.* Fut. אֲמָרֵר *Amaram reddam* v. g. vocem, Jes. 22, 4. Pl. וַיְמָרְרוּ *& Amaram, acerbam reddiderunt* v. g. vitam, Ex. 1, 14. Cum Aff. וַיְמָרְרֻהוּ *& Amara reddiderunt in eum* v. g. verba, Gen. 49, 23. HIPH. Præt. הֵמַר *Amarum, mœstum reddidit*, Ruth. 1, 20. in pausa הֵמַר Job. 27, 2. Inf. הָמֵר *Amarum reddendo*, Zach. 12, 10. הַמֵּר Ex. 23, 21. vid. fub נמר. HITHP. Fut. conv. וַיִּתְמַרְמַר *& Exacerbatus fuit*, Dan. 8, 7. Vid. etiam Dan. 11, 11.

מַר m. *Amarus &c.* it. מָרָה *Amara mœsta;* vid. in verbo.

מֹר m. *Myrrha*, Cant. 1, 13. ante Makk. מָר־ Ex. 30, 23. Ar. مُر Idem.

מֹרָה f. *Amaritudo; mœror, mœstitia.* Cft. מֹרַת Gen. 26, 35. מָרַּת (Morrat, cum Dagefch; anomalum ad augendam significationem) Prov. 14, 10. Ar. مُر Idem.

מַר m. Michaëlis, *Incantamentum, exorcismus;* ut Ar. مريرة & مريرة Num. 5, 19. 24. nec non Adjective, *Incantans*, Pf. 64, 4. Al. vero Amarus.

מָרָה (pro מָרָה) f. 1) *Amara, mœsta*, Job. 21, 25. Cft. מָרַת 1 Sam. 1, 10. 2) *Tristitia, luctus*, 2 Sam. 2, 26.

• מָרָא f. *Idem*, Ruth. 1, 20.

מְרֵרָה, f. (qf. a masc. מָרֵר) *Fel*, i. e. amarum. Cum Aff. מְרֵרָתִי *Fel meum*, Job. 16, 13.

מְרֹרָה f. מְרוֹרָה f. 1) *Amaritudo*; hinc מְרֹרֹת pl. *Amaritudines*, Devt. 32, 32. Job. 13, 26. fcil. *eventus tristes.* 2) *Fel, bilis*, i. e. ira; hinc cum Aff. מְמְּרֹרָתוֹ *a Felle ejus*, Job. 20, 25. 3) *Venenum, virus* v. g. afpidum; cft. מְרֹרַת Job. 20, 14.

מְרִירִי m. 1) *Amarus; tristis, pestilentus*, Devt. 32, 24. 2) Pl. cft. כִּמְרִירֵי יוֹם *Amaritudines, tempestates atræ*, Job. 3, 5.

מְרִירוּת f. *Mœror, tristitia*, qf. amaritudo, Ez. 21, 11.

מְרֹרִים pl. m. 1) *Herbæ, amaræ*, Thren. 3, 15. 2) *Intubi species*

species amara, Ex. 12, 8. vid. Bocharti Hieroz. P. I. pag. 606. Al. Centaurea calcitrapa, Germ. Sterndistel.

מַמְרוֹר m. unde Pl. מַמְּרוֹרִים *Amaritudines*, *herbæ amaræ*, Job. 1, 18. Aliis est pro מִמְּרוֹרִים Ab amaritudinibus. Sed Ar. etiam ممرور dicitur Biliosus.

תַּמְרוּר m. unde Pl. תַּמְרוּרִים *Amaritudines*, *acerbitates*; *res tristes & acerbæ*, Jer. 31, 15. 21. Hos. 12, 15.

מֶמֶר m. (pro מֵמֵרֵד Part. Hiph. aut מָרֵר) *Mœror*, *mœstitia*; *amaritudo*, Prov. 17, 25.

II. מור f. מַר (ut Ar. مر Transiit, abiit) *Mutatus*, *conversus est*, Jes. 38, 17.

III. מַר m. *Gutta*, *stilla*, Jes. 40, 15. vid. מור.

מַמְאִיר m. Irritans; vid. מאר.

מרש, unde מוֹרָשֵׁי לְבָבִי Job. 17, 11. i. e. *quos sperabam me possessurum esse &c.* vid. יָרַשׁ. Al. Funes s. ligamenta cordis mei.

מָשָׁה Extraxit. (Ar. مسا & مسى Idem.) KAL, Præt. 1 f. s. cum Aff. מְשִׁיתִהוּ *Extraxi eum*, Ex. 2, 10. HIPH. Fut. 3 m. s. cum Aff. יַמְשֵׁנִי *Faciet me extrahendum*, 2 Sam. 22, 17. Pf. 18, 17.

מֶשִׁי & in pausa מָשִׁי m. *Sericum*; ab extrahendo, ut videtur, dictum; Ez. 16, 10. 13. LXX. τριχαπτόν. Hesychius, βομβύκινον ὕφασμα. Al. Textum de lana ex ostreorum conchis, Tertullianus de Pall. c. 3.

אֶמֶשׁ Adv. *Heri*, *hesterna nocte*, Gen. 19, 34. vid. s. l.

מָשַׁח idem, quod Ar. مسح Unxit, inunxit, perunxit. KAL. Præt. Jes. 61, 1. Cum Aff. מְשָׁחֲךָ *Unxit te*, 1 Sam. 10, 1. Part. Pah. m. מָשׁוּחַ *Unctus*, 2 Sam. 3, 39. Inf. cst. לִמְשֹׁחַ *ad Inungendum*, Jud. 9, 8. Cum ה parag. לְמָשְׁחָה *ad Ungendum*, Ex. 29, 29. Imp. pl. מִשְׁחוּ *Ungite*, Jes. 21, 5. Fut. 2 m. s. תִּמְשַׁח *Unges*, 1 Reg. 19, 16. Cum Aff. 3 m. s. יִמְשָׁחֵם *Unget ea*, Num. 7, 1. NIPH. Præt. נִמְשַׁח *Unctus*, *inunctus est*, 1 Par. 14, 8. Inf. הִמָּשַׁח *Ungi*, Lev. 6, 13. Num. 7, 10. 84.

מָשִׁיחַ m. idem, quod etiam Ar. مسيح *Unctus*; Μεσσίας, Χριστός, Dan. 9, 25. 26. Cst. מְשִׁיחַ 1 Sam. 24, 7. Cum Aff. מְשִׁיחוֹ

Unctus ejus, Pf. 2, 2. Pl. cum Aff. מְשִׁיחָי *Uncti mei*, Pf. 105, 15.

מְשִׁיחָא m. CHALD. *Idem.*

מָשׁוּחַ m. *Pictum*; qf. inunctum v. g. minio, Jer. 22, 14.

מִשְׁחָה f. *Unctio, inunctio*, Ex. 25, 6. Cft. מִשְׁחַת Ex. 30, 25.

מָשְׁחָה f. *Idem.* Cum Aff. מָשְׁחָתָם *Unctio eorum*, Ex. 40, 15.

מִמְשַׁח m. *Idem.* Cft. מִמְשַׁח Ez. 28, 14.

מְשַׁח m. CHALD. *Oleum, unguentum*, Efr. 6, 9.

מָשַׁךְ *Traxit, extraxit, protraxit, protendit.* It. *Prehendit, cepit, tenuit.* Sic etiam Ar. مسك Prehendit; tenuit. It. مشق In longum latumve traxit, protraxit. Conftr. cum Acc. ב, ל, & עַל. KAL, Præt. Hof. 7, 5. וּמָשַׁכְתָּ & *Protrahas*, i. e. tempus, Jud. 4, 6. Part. Ben. m. מֹשֵׁךְ *Protrahens* i. e. prorogans v. g. beneficentiam, Pf. 109, 12. Inf. cft. בִּמְשֹׁךְ *in Protrahendo*, Ex. 19, 13. Cum Aff. בְּמָשְׁכוֹ *dum Prehendit, rapit*, Pf. 10, 9. Imp. מְשׁוֹךְ *Protrahe*, Pf. 36, 11. Fut. תִּמְשֹׁךְ *Protrahes*, Pf. 85, 6. NIPH. Præt. נִמְשָׁךְ *Protractus eft.* Fut. תִּמָּשֵׁךְ *Protrahetur*, Ez. 12, 28. Pl. in paufa יִמָּשֵׁכוּ *Protrahentur*, Jef. 13, 22. PYH. Part. m. f. מְמֻשָּׁךְ *Detractus* v. g. populus, qf. Excoriatus, Jef. 18, 7. Fem. מְמֻשָּׁכָה *Protracta* i. e. dilata v. g. expectatio, Prov. 13, 12.

מֶשֶׁךְ m. 1) *Attractio* i. e. acquifitio v. g. fapientiæ, LXX. ἑλκύσαι, Job. 28, 18. 2) *Saccus* f. quo aliquid continetur, Pf. 126, 6, Sic Ar. مسك Corium, pec. hoedinum.

מוֹשְׁכוֹת pl. f. *Connexiones* f. *nexus*, i. e. quibus fe mutuo continent, Job. 38, 31.

מְשֻׂכָה f. *Sepimentum*; vid. שׂוּךְ.

I. מָשַׁל (Ar. مثل Exemplum ftatuit in puniendo aliquo. Hinc) *Dominatus eft*; *Dominum* f. *poteftatem habuit vel exercuit.* Conftr. cum ב & עַל. KAL, Præt. Dan. 11, 3. Part. Ben. m. f. מוֹשֵׁל *Dominator, Dominus, Rex*, Gen. 45, 26. it. *Tyrannus*, Prov. 23, 1. Inf. abf. מָשׁוֹל *Dominando*, Gen. 37, 8. cft. לִמְשֹׁל *ad Dominandum*, Gen. 1, 18. Imp. ante Makk. מְשָׁל־ *Dominare*, Jud. 8, 22. Fut. אֶמְשֹׁל *Dominabor*, ib. v. 23. Plur. יִמְשְׁלוּ *Dominabuntur*, Jef. 3, 4. HIPH. Præt. הִמְשִׁיל *Dominari fecit, dominatorem fecit; præfecit*, Dan. 11, 39. Inf. הַמְשֵׁל *Dominari*,

minari, Job. 25, 2. Fut. cum Aff. תַּמְשִׁילֵהוּ *Dominatorem constitues*, Pſ. 8, 7.

מִמְשָׁל m. *Dominatus*, *dominium*, *imperium*, Dan. 11, 5. Plur. מִמְשָׁלִים *Dominia*, 1 Par. 26, 6.

מֶמְשָׁלָה & מֶמְשֶׁלֶת f. Cſt. & abſ. *Dominatio*, *dominium*, *imperium*, & *poteſtas*, Mich. 4, 8. Pſ. 136, 8. Gen. 1, 16. Cum Aff. מֶמְשַׁלְתּוֹ *Dominatio ejus*, Pſ. 103, 22. Pl. מֶמְשְׁלוֹת *Dominia*, Pſ. 136, 9.

מַמְשָׁלָה f. *Idem*. Plur. cum Aff. מַמְשְׁלוֹתָיו *Imperia ejus*, Pſ. 114, 2.

II. מָשַׁל (Ar. مثل Similis fuit. Aſſimilavit. II. Parabolam inſtituit) *Parabolice locutus eſt; parabolis, proverbiis uſus fuit.* KAL, Part. m. מֹשֵׁל *Parabolice loquens*, Ez. 16, 44. Pl. מֹשְׁלִים *Parabolice loquentes*, Ez. 18, 2. Fut. pl. יִמְשְׁלוּ *Parabolice loquentur*, Ez. 12, 23. NIPH. Præt. נִמְשַׁל *Similis*, *conſimilis*, *factus*, *comparatus eſt*, Pſ. 49, 13. נִמְשַׁלְתִּי *Similis factus ſum*, Pſ. 28, 1. Part. m. נִמְשָׁל *Similis factus*. PIH. Part. m. ſ. מְמַשֵּׁל *Parabolis utens*, Ez. 21, 5. HIPH. Præt. הִמְשִׁיל *Comparavit*, *aſſimilavit*. Fut. 2 pl. m. cum Aff. תַּמְשִׁלוּנִי *Aſſimilabitis me*, Jeſ. 46, 5. HITHP. Fut. אֶתְמַשֵּׁל *Aſſimilabo me; ſimilis mihi videor*, Job. 30, 19.

מָשָׁל m. *Similitudo*, *parabola*; *exemplum*; *proverbium*; *ſententia aurea*, *graviter & paucis dicta*, Pſ. 78, 2. Cum ה paragog. מְשָׁלָה, Pſ. 103, 19. Cum Aff. מְשָׁלוֹ *Parabola ejus*, Num. 23, 7. Cſt. מְשַׁל 1 Sam. 24, 13. Pl. מְשָׁלִים *Proverbia*, Ez. 14, 7. Cſt. מִשְׁלֵי Prov. 1, 1.

מֹשֶׁל m. Cum Aff. מָשְׁלוֹ *Similitudo*, *exemplum ejus*, Job. 41, 24. Sed מָשְׁלוֹ *Dominari ſ. dominium ejus*, Inf. verbi I. מָשַׁל Cum. Aff. Dan. 11, 4. Ar. مثل Parabola, ſimilitudo; it. Effigies, forma, figura, Job. 13, 12.

I. משק (Ar. مشق Reliquit poſt ſe; unde etiam مشاقة Deciduum; it. مسك Tenuit, poſſedit) Hinc

מֶשֶׁק m. *Hereditas*, qſ. reliquiæ; Germ. die Verlaſſenſchaft; unde בֶּן־מֶשֶׁק *Filius hereditatis*, i. e. heres, Gen. 15, 2. aut,

 ſi

ſi mavis, *Filius poſſeſſionis*, ab Ar. مسكى Poſſeſſio. Al. Pincerna, pro מַשְׁקָה.

מֶמְשָׁק m. (ab Ar. مسكى Prehendit, tenuit, poſſedit) *Comprehendens locus*; unde מִמְשַׁק v. g. urticæ, *Comprehenſio urticæ*, i. e. *locus urticis obſitus*, Zeph. 2, 9. Ita enim optime convenit cum מִכְרֵה מֶלַח *Fodina ſalis*. Al. Laceratio; Derelictio; Comeſtio.

II. משק (Ar. مشق Comedit, voravit) Hinc Michaëlis præter rem

מַשָּׁק m. Comeſtio. Eſt potius pro מֶשֶׁק *Exercitus* v. g. locuſtarum; qſ. orto a נשק Ar. نسق Ordinavit, diſpoſuit, Jeſ. 33, 4.

מָשַׁשׁ *Palpavit, contrectavit*; id. quod Ar. مسّ pro مسس Tetigit, contigit, palpavit. KAL, Fut. cum Aff. יְמֻשֵּׁנִי *Contrectabit me*, Gen. 27, 12. PIH. Præt. מִשֵּׁשׁ *Idem*. מִשַּׁשְׁתָּ *Contrectaſti*, Gen. 31, 37. Part. m. f. מְמַשֵּׁשׁ *Contrectans*, Devt. 28, 29. Fut וַיְמַשֵּׁשׁ & *Contrectavit*, Gen. 31, 34. Pl. יְמַשְׁשׁוּ *Contrectabunt*, Job. 5, 14. HIPH. Præt. הֵמַשׁ *Palpavit*. Imp. cum Aff. הֲמִישֵׁנִי Keri, הֵימִשֵׁנִי Chethibh, *Fac me contrectare*, Jud. 16, 26. Fut. וְיָמֵשׁ *ut contrectet*, Ex. 10, 21.

מֶתֶג m. *Frenum*, Prov. 26, 3. Ar. dicitur مثنى Idem. Cum Aff. מִתְגִּי *Frenum meum*, 2 Reg. 19, 28.

I. מָתָה Forma obſoleta verbi מות, quod vid. f. l. Hinc

מוּת m. (pro מָתוּ) *Mors*, 1 Sam. 20, 31. Cſt. מוֹת, Ez. 33, 11. Pl. cſt. מוֹתֵי *Mortes*, Ez. 28, 10. Ar. مَوْت Idem.

מוֹת m. CHALD. *Idem*, Eſr. 7, 26.

מתים Pl. m. *Mortales*, *homines*, Devt. 3, 6. Cſt. מְתֵי Devt. 28, 62. Cum Aff. מְתָיו *Mortales ejus*, Devt. 33, 6.

מְתֹם m *Homo*, *mortalis*; cum ם intenſivo מֵעִיר מְתֹם a civitate *Hominis*, i. e. & urbem hominum & pecora, Jud. 20, 48. Aliud מְתֹם vid. ſub תמם.

II. מתה. Ar. متا pro متو, nec non متي Extendit; unde مَتْي Extenſio. Hinc

מְתַי

מָתַי; Chald. מָתַי; Syr. ܐܡܬܝ; Ar. مَتَى *Quo usque? usque quo?* Pf. 80, 5. *Quando?* אַחֲרֵי מָתַי *quando demum?* Jer. 13, 27. לְמָתַי *Quando, ecquando,* Ex. 8, 5.

מְתָא Chald. vid. in אתה.

מָתַח **מתח** *Expandit, extendit.* Fut. cum Aff. יִמְתָּחֵם *Expandit eos,* fcil. cœlos, Jef. 40, 22. Syr. ܡܬܚ Idem, Act. 22, 25. Ar. مَتَحَ & مَتَخَ Extraxit.

אַמְתַּחַת f. *Saccus;* ab extendendo dictus, Gen. 44, 2. Cum Aff. אַמְתַּחְתּוֹ *Saccus fuus,* ib. v. 1. Pl. cft. אַמְתְּחוֹת *Sacci,* ibid. Cum Aff. אַמְתְּחֹתֵינוּ *Sacci noftri,* Gen. 43, 21.

מתן Ar. مَتُنَ Firmus, folidus; validus, ftabilis & conftans fuit.

מָתְנַיִם m. Dual. *Lumbi,* Devt. 33, 11. Cft. מָתְנֵי 1 Reg. 12, 10. Cum Aff. מָתְנֶיךָ *Lumbi tui,* Jer. 13, 1.

I. מָתַק **מתק** *Dulce, fuave fuit.* Hinc مَطْقَةٌ Dulcedo. KAL, Præt. מָתְקוּ *Dulces funt,* Job. 21, 33. מְתָקוֹ *Comedit eum,* Job. 24, 20. Vid. poft. Part. Pah. pl. m. מְתוּקִים *Dulcorata,* Pf. 19, 11. Fem. מְתוּקָה *Dulcis,* Eccl. 5, 11. Fut. pl. יִמְתְּקוּ *Dulces funt,* Ex. 15, 25. HIPH. Præt. הִמְתִּיק *Fecit dulce.* Fut. pl. נַמְתִּיק *Dulce faciemus,* Pf. 55, 15. 2) *Dulcis fuit.* Fut. 3 f. f. תַּמְתִּיק *Dulce erit,* Job. 20, 12.

מָתוֹק m. *Dulcis, fuavis,* Cant. 2, 3.

מֶתֶק m. *Dulcedo,* Prov. 16, 21.

מֹתֶק m. *Dulcedo, fuavitas.* Cum Aff. מָתְקִי *Dulcedinem meam,* Jud. 9, 11.

מַמְתָּק m. *Dulcedo; dulce.* Pl. מַמְתַּקִּים *Dulcia,* Neh. 8, 10. *Dulcedines,* Cant. 5, 16.

II. מָתַק *Comedit.* Cum Aff. מְתָקוֹ *Comedit eum,* Job. 24, 20. Sic etiam Ar. تَمَطَّقَ Deguftavit.

נ

I. **נָא** Particula poftpofitiva obfecrandi & hortandi, *Quæfo! obfecro! eja! age!* Gen. 16, 2. *Nunc,* Gen. 24, 2. *Igitur, itaque,* Ex. 11, 2. *Omnino, certe,* Gen. 24, 42. *Tum, tunc,*

Jef. 1, 18. Idem, quod אָנָּא præpofitivum, *Obfecro!* & ad Rad. نوا, unde X. Conjug. إستناي Donum petiit; & nomen نِي Donum Syriace dicitur ܢܝ.

II. נא m. *Crudum; non fatis coctum;* in fpecie *Caro cruda,* Ex. 12, 9. Hinc Ar. نِي Cruda caro, a Rad. نا Semicoctum, crudum fuit.

נאד & נאוד m. *Uter*, h. e. vas f. potius pellis confuta, qua liquida deferuntur, Jud. 4, 19. *Pellis*, Pf. 119, 83. Cum Aff. נאדך *Uter tuus*, Pf. 56, 9. Pl. fem. נאדות *Utres*, Jof. 9, 13. Radix eft نَأَدَ Aquam de fe emifit. Ex utre enim aqua vel quodvis fluidum iterum emittitur.

נָאָה *Decens, decorum, pulchrum, conveniens, congruum fuit.* Ar. نأه Magnificus fuit. It. Placuit fibi. Hinc KAL, Præt. נָאווּ (pro נָאֲוָה aut נָוָה, ו aut א per confimile fibi, ad augendam fignificationem, & ad differentiam vocis a נוה Ar. نوي indigitandam, ampliato) *Decora eft* v. g. fanctitas, Pf. 93, 5. Pl. נאוו *Decoræ*, *venuftæ funt* v. g. genæ, Cant. 1, 10. Part. aut Adj. m. נָאוֶה *Conveniens* v. g. delectamentum, Prov. 19, 10. Fem. נָאוָה *Conveniens, decens* v. g. labium abundantiæ i. e. loquacitas, Prov. 17, 7. Vel defect. נָוָה f. *Pulchra, venufta* v. g. urbs, Jer. 6, 2. Aliud נָוָה & נָוֶה vid. fub נוה.

נוה f. (pro נָאוָה) unde eft. נָוָה *Congruum; convenientia* v. g. juftitiæ, Job. 8, 6.

נאות f. pl. vid. fub נוה.

נְאֻם propr. eft Part. Pah. eft. fubftantive fumtum, *Dictum, vox;* a verbo Ar. نأم Sonuit, fonum edidit; unde etiam نأمة Sonus. Hinc qf. Dictum f. verbum Domini, Pf. 110, 1. Dicitur vero plerumque de Deo, Gen. 22, 16. Etiam, fed rarius de Homine, Num. 24, 3. Hinc KAL, Fut. 3 m. pl. וַיִּנְאֲמוּ נְאֻם & *Sonant Neüm* i. e. dixit Deus, Jer. 23, 31.

נָאַף *Adulteravit f. adulteratus, moechatus fuit.* (Hinc videtur effe Ar. ناب Vicem alterius fubiit; unde etiam نابل Scortator) KAL, Part. m. f. נֹאֵף *Adulterans*, Prov. 6, 32. Fem. in

in pausa נֹאָפֶת *Adultera*, Lev. 20, 10. Inf. נָאֹף *Adulterari*, Hos. 4, 2. Fut. תִּנְאָף pro תִּנְאַף *Moechaberis*, Devt. 5, 18. 3 m. pl. in pausa וַיִּנְאָפוּ & *Moechati sunt*, Jer. 5, 7. PIH. Præt. נִאֵף *Idem.* Fem. נִאֲפָה *Adulterata est*, Jer. 3, 8. Pl. in pausa נִאֵפוּ *Adulterati sunt*, Ez. 23, 37. Part. f. f. מְנָאֶפֶת *Adultera*, Prov. 30, 20. Plur. m. מְנָאֲפִים *Adulteri*, Ps. 50, 18. Fut. 3 pl. f. תְּנָאַפְנָה *Adulteria committent*, Hos. 4, 13. *Moechari* in Scriptura Sacra etiam dicitur Deos alienos colens.

נִאֻף m. unde נִאֻפִים Pl. *Adulteria*, Ez. 23, 43. Cum Aff. נִאֻפַיִךְ *Adulteria tua*, Jer. 13, 27.

נַאֲפוּף m. unde Pl. cum Aff. נַאֲפוּפֶיהָ *Scortationes ejus maximæ*, Hos. 2, 4.

נָאַץ *Sprevit, contemsit, respuit; longe recessit* ab aliquo. Arab. ناص Longe recessit ab illo. III. Contra nixus est. X. Contemsit alterum. Cstr. cum Accus. KAL, Præt. Prov. 5, 12. Fut. יִנְאַץ *Respuet*, Prov. 15, 5. אַל־תִּנְאַץ *Ne recedas longe*, Jer. 14, 21. Pl. cum ן parag. יִנְאָצוּן *Spreverunt*, Jer. 33, 24. PIH. Præt. נִאֵץ *Irritavit, ad iram provocavit, exasperavit;* Græce παροξύνω; per Meton. consequ. aut a ناص IV. Commovit, agitavit. Ps. 10, 3. נִאַצְתָּ *Irritasti*, 2 Sam. 12, 14. Part. m. Pl. cst. מְנַאֲצֵי *Irritantes*, Num. 14, 23. Fut. יְנָאֵץ *Conviciabitur*, Ps. 74, 10. PYH. Inf. cum Præf. מִנֹּאָץ qs. *Præspretum esse*, i. e. *plus quam spretum est*, Jes. 52, 5. Aliis est Part. ex Part. Pyhal מְנֹאָץ & Part. HITHP. מִתְנָאֵץ Compositum.

נְאָצָה f. *Irritatio; blasphematio*, Jes. 37, 3.

נֶאָצָה f. unde Pl. נֶאָצוֹת *Irritationes; contemtiones*, Neh. 9, 18. 26.

נֶאָצָה f. pro נֶאָצָה ob exclusum Dagesch; unde Pl. cum Aff. נֶאָצוֹתֶיךָ *Blasphemiæ tuæ*, Ez. 35, 12.

יָנֵאץ Eccl. 12, 5. vid. sub נצץ.

נָאַק *Gemuit, ingemuit, ingemiscens clamavit.* Convenit cum אָנַק; nec non cum Ar. نأج Supplicavit Deo gemebundus. KAL, Præt. Ez. 30, 24. Fut. pl. in pausa יִנְאָקוּ *Clamabunt gemebundi*, Job. 24, 12.

נְאָקָה f. *Gemitus, clamor lamentabilis.* Cum Aff. נַאֲקָתָם *Ge-*

Gemitus eorum, Ex. 2, 24. Jud. 2, 18. Pl. cst. נַאֲקוֹת *Gemitus*, Ez. 30, 24.

נאר נֵאֵר & נֵאַר PIH. Præt. *Dissolvit*, *evertit*, *cessare fecit*, Thren. 2, 7. נֵאַרְתָּה *Dissolvisti*, Ps. 89, 40. Prope abest Ar. نأر Abhorruit ab aliqua re. Refugit rem.

נבא. Ar. نبأ *Nuntiavit*, *indicavit*. Hinc NIPH. Præt. נִבָּא *Vaticinatus est; vatem s. prophetam egit*, q. d. nuntiavit s. indicavit Dei nomine. Præt. 1 Sam. 10, 11. נִבֵּאתִי *Vaticinatus sum, nuntiavi*, Ez. 37, 7. Cstr. cum לְ, אֶל & עַל. Interdum etiam dicit *Insanivit*, v. g. 1 Sam. 18, 10. It. *Cecinit carmen*, ut 1 Par. 25, 2. Part. pl. m. נִבְּאִים *Vaticinantes*, Ez. 13, 2. Inf. לְהִנָּבֵא *ad Vaticandum*, Jer. 26, 12. Cum Aff. בְּהִנָּבְאוֹ *cum vaticinaretur*, Zach. 13. 3. it. בְּהִנָּבְאוֹתוֹ ibid. v. 4. Imp. הִנָּבֵא *Vaticinare*, Ez. 11, 4. Fut. יִנָּבֵא *Vaticinabitur*, Jer. 28, 9. HITHP. Præt. הִתְנַבֵּא & הִנַּבֵּא *Vaticinatus est; vatem egit*. In præterito tantum supprimitur ת Charact. interdum. הִתְנַבִּיתָ (ad formam verbi לה) *Vaticinatus es*, 1 Sam. 10, 6. הִנַּבֵּאתִי *Vaticinatus sum*, Ez. 37, 10. Inf. הִתְנַבּוֹת pro הִתְנַבְּאוֹת *Vaticinari*, 1 Sam. 10, 13. Part. m. s. מִתְנַבֵּא *Vaticinans*, Jer. 26, 20. Fut. יִתְנַבֵּא *Vaticinatur*, 1 Reg. 22, 8. CHALD. Præt. הִתְנַבִּי *Vaticinatus fuit*, Esr. 5, 1.

נָבִיא m. *Vates*, *propheta*, Gen. 20, 7. Ar. نبي Idem. Cum Aff. נְבִיאֲךָ *Vates tuus*, Ex. 7, 1. Pl. נְבִיאִים *Vates*, *prophetæ*, 1 Sam. 10, 11. Cum Aff. נְבִיאָיו *Prophetæ ejus*, 1 Reg. 22, 22. Cst. נְבִיאֵי 1 Reg. 18, 19. נְבִיאָה m. Emph. CHALD. *Propheta*, Esr. 5, 1. Pl. נְבִיאַיָּא *Vates*, Esr. 5, 1.

נְבִיאָה f. *Vates femina*, Ex. 15, 20.

נְבוּאָה f. *Vaticinium*, *prophetia*, Neh. 6, 12. Cst. נְבוּאַת 2 Par. 9, 20. נְבוּאָה f. CHALD *Idem*. Hinc cst. נְבוּאַת Esr. 6, 14.

נבב Radix obsoleta, Cavavit, excavavit; unde Arabice a IV. Conj. in Avicenna I. p. 361. dicitur إِنْبُوب Fistula, siphon; it. Meatus pulmonis, ex quibus halitus exhalatur. Hinc itaque

נָבוּב m. Part. Pahul, *Cavus*, *excavatus*, Jer. 52, 21. Cst. נְבוּב לֻחֹת *Concavitatem tabellarum* facias, Ex. 27, 8. it. 38, 7. Metaph. *Inanis*, *vacuus* v. g. cordis, i. e. consilii, animi expers, Job. 11, 12.

נָבַח

נָבַח plane idem, quod Syr نبح & Ar. نَبَحَ Latravit. Hinc KAL, Inf. cft. לִנְבֹּחַ *Latrare*, Jef. 56, 10.

נבט. Ar. نبط Scaturivit, emanavit, i. e. prodiit, in confpectum venit v. g. aqua. Sic etiam in IV. Paff. Apparuit, prodiit aliquid, quod prius latebat. Hinc NIPH. Præt. וְנִבַּט לָאָרֶץ *Et quum* (Rex Nebucadnezar cum exercitu) *apparebit terræ*, (i. e habitatoribus terræ in confpectum veniet) Jef. 5, 30. Semel legitur in hac Conjugatione. HIPH. Præt. הִבִּיט *Intuitus eft*, *vidit*, *afpexit*, *refpexit*. Pf. 102, 20. Part. m. f. מַבִּיט *Intuens*, Pf. 104, 32. Inf. cum Aff. לְהַבִּיטָם *ad Intuendum eos*, Thren. 4, 16. Imp. הַבֵּט *Intuere*, *refpice*, Pf. 80, 15. cum ה parag. הַבִּיטָה Thren. 1, 11. Fut. אַבִּיט *Videbo*, *intuebor*, Jef. 38, 11. וַיַּבֵּט *& Refpexit*, 1 Sam. 24, 9.

מַבָּט m. *Afpectus*, i. e. a quo exfpectamus opem. Cum Aff. מַבָּטָם *Afpectus eorum*, Jef. 20, 5. מַבָּטֵנוּ *Afpectus* i. e. *fpes noftra*, v. 6.

מֶבָּט m. *Idem*. Cum Aff. מֶבָּטָהּ *Afpectus* f. *fpes ejus*, Zach. 9, 5.

נְבָכִים pl. m. unde conftr. נִבְכֵי־יָם *Scaturigines*, *fontes maris*, ut LXX. πηγὴ τῆς θαλάσσης, Job. 38, 16. ab Ar. ut videtur, نَبَخَ Erupit, effluxit v. g. fons. Al. Confluxus f. profunditates, qf. a בָּכָה; Schultenfio Salebrofa maris a نَبْكٌ Collis acuto vertice; Michaëli, Scopuli.

נָבַל propr. fignificat I. *Cecidit*, *concidit*, *decidit*, *lapfus eft*. Hinc II. *Emarcuit*, *decidit*; dictum de floribus & foliis. Metaph. III. *Mortuus eft*, quod & Ar. نبل dicitur. IV. *Stultus evafit*, *ftulte egit*, qf. mente f. animo cecidit. Præt. נָבֵל *Decidit* v. g. flos, Jef. 40, 7. 8. Part. Ben. m. f. נֹבֵל *Deciduus* v. g. flos, Jef. 28, 1. Fem. נֹבֶלֶת *Decidua* v. g. quercus folio, Jef. 1, 30. Inf. נְבֹל *Decidendo*, Ex. 18, 18. Cft. כִּנְבֹל *Sicut decidit*, Jef. 34, 4. Fut. יִבּוֹל *Decidet*, *defluet*, Pf. 1, 3. PIH. Præt. נִבֵּל *Pro ftulto* (*ftulta*) *habuit*; hinc *Vilipendit*; *turpitudine*, *infamia f. ignominia affecit*. Aff. וְנִבַּלְתִּיךְ *& Nihili faciam te*, Nah. 3, 6. Part. m. f. מְנַבֵּל *Vilipendens*, Mich. 7, 6. Fut. אַל־תְּנַבֵּל *ne Vilipendas*, Jer. 14, 21. HIPH. Præt. הִבִּיל *Decidere fecit*. Hinc Fut. pl. וַיַּבֵּל (Dagefch mediæ radicalis in vocalem longam fcil. præcedens Kamez

mez resoluto) & *Decidère f. defluere fecimus*, v. g. ficut folium, *omnes nos*, Jes. 64, 5. נָבֵלָה Gen. 11, 7. vid. sub בלל.

נָבָל m. *Stultus, insipiens*; it. *flagitiosus*, qs. mente lapsus, Devt. 32, 6. Pl. נְבָלִים *Stulti*, vesani, Ez. 13, 3. Fem. pl. נְבָלוֹת *Stultæ, insipientes*, Job. 2, 10.

נְבָלָה f. *Stultitia; turpitudo*, Gen. 34, 7.

נַבְלוּת f. unde cum Aff. נַבְלֻתָהּ *Turpitudo, foeditas ejus*, Hos. 2, 10.

נְבֵלָה f. Ar. نَبِيلَةٌ, *Cadaver* v. g. hominis, bestiæ &c. Lev. 22, 8. Cum Aff. נְבֵלָתִי *Cadaver meum*, Jes. 26, 19. Cst. נִבְלַת Ps. 79, 2.

נְבֵלָה f. *Idem*. Cum Aff. נִבְלָתוֹ *Cadaver ejus*, Devt. 21, 23.

בּוּל m. pro נְבוּל *Bul*, mensis Hebræorum octavus, partem maximam Novembri nostro respondens; sic dictus, quia tum flores & folia arborum marcescere & defluere solent, 1 Reg. 6, 38. Aliis dicitur pro יְבוּל i. e. mensis proventuum terræ; al. pro מַבּוּל i. e. mensis pluviarum.

מַבּוּל m. *Diluvium aquarum*, i. e. cum jam cœlum non pluere, sed aqua plenis amphoris de cœlo effundi ac potius cadere videtur, Gen. 6, 17. Aliis derivatur ab Ar. وبل Copiose pluit; alii exponunt Exstinctionem in aquis.

נֵבֶל m. Ar. نابل *Uter, lagena*; vel lapidea, vel testacea, vel coriacea, alias נֹאד dicta, 1 Sam. 1, 24. Pl. cst. נִבְלֵי *Utres, lagenæ*, Thren. 4, 2. Job. 38, 37. Cum Aff. נִבְלֵיהֶם *Lagenæ eorum*, Jer. 48, 12. Conf. etiam Jes. 22, 24.

נֵבֶל & נֶבֶל m. *Nablium*; instrumentum musicum, forsan in forma utris, decem instructum chordis pulsatilibus, Ps. 33, 2. 71, 22. In pausa נָבֶל, Ps. 92, 4. Pl. m. נְבָלִים *Nablia*, 2 Sam. 6, 5. Cum Aff. נְבָלֶיךָ *Nablia tua*, Am. 5, 23.

נָבַע (idem, quod Ar. نبع) *Scaturivit, emanavit; effudit, eructavit*; etiam نبغ Apparuit, divulgavit. KAL, Part. Ben. m. נֹבֵעַ *Scaturiens*, Prov. 18, 4. HIPH. Præt. הִבִּיעַ *Eructavit*, i. e. scaturire fecit. Occurrit tantum in Fut. Sed sæpius; cum ה parag. אַבִּיעָה *Eructabo, effundam*, Prov. 1, 23. יַבִּיעַ *Eructabit, proloquetur*,

quetur, Pſ. 19, 3. Pl. תַּבַּעְנָה *Effundent*, Pſ. 119, 171. Metaph. hoc verbum ſignificat *Manifeſtare, indicare, prodere.*

מַבּוּעַ m. *Scaturigo*, *fons ebulliens*, Eccl. 12, 6. Plur. eſt מַבּוּעֵי *Scaturigines*, Jeſ. 35, 7. 49, 10.

נֶבֶק Jeſ. 19, 3. vid. in בוק.

נֶבְרַשְׁתָּא m. Chald. (compoſ. ex נִבְרָא Ramus, a Rad. نبر Extulit, elevavit; & אֶשְׁתָּא Ignis, q. d. Ramus ignis, h. e. Hebr. מְנוֹרָה Lucerna aut lampas candelabri, Ex. 25, 35. 36.) *Lychnuchus*, Dan. 5, 5. Syr. ܢܒܪܫܐ, Ar. نبراس Idem.

נֶגֶב m. (per Metathefin elementorum idem plane, quod Ar. جَنُوب) I. *Auſter, meridies; plaga auſtralis, tractus meridionalis*, 1 Sam. 27, 10. Cum ה locali נֶגְבָּה *Verſus meridiem*, Gen. 28, 14. Rad. Ar. eſt جنب A latere duxit, a latere fuit; unde etiam جَنَب Ad auſtrum verſus fuit. Plaga enim auſtralis populis orientem ſpectantibus, qui in precibus ad Deum fundendis vultu ad ſolem orientem converti conſueverant, ad latus dexterum ſita erat. Aliis eſt a Syr. ܢܓܒ Exſiccatus eſt; ſed hoc potius a נגב dici videtur. Unde 2. *Terra ſicca* אֶרֶץ נֶגֶב, Joſ. 15, 19. Jud. 1, 15.

I. נגד. Ar. نجد Manifeſtus, clarus fuit; qſ. coram & ob oculos poſitus; ab Hebr.

נֶגֶד m. propr. Præſentia; hinc ut Præpoſitio *Coram* vel *Ante*, Pſ. 18, 25. *Apud*, *prope*, *juxta*, Neh. 3, 10. *Contra*, Eccl. 4, 12. *E regione*, Ex. 19, 2. *Verſus*, Dan. 6, 11. Cum Præfixis לְנֶגֶד *Coram; ex adverſo, contra*, Prov. 21, 30. מִנֶּגֶד *E regione*, Gen. 21, 16. *Ex adverſo*, 2 Sam. 18, 13. *Eminus*, 2 Reg. 3, 22. Cum Aff. נֶגְדְּךָ *Coram te*, Pſ. 38, 10. נֶגְדּוֹ *Coram eo*, Jeſ. 40, 17. Sic etiam cum reliquis. נֶגֶד Chald. *Idem*, Dan. 6, 11. Hinc

הִגִּיד HIPH. Præt. *Nuntiavit*, *annuntiavit; indicavit*, Gen. 3, 11. It. *Expoſuit*, *retulit*, *renuntiavit*, *narravit*, h. e. *manifeſtum fecit*, qſ. coram ſ. ob oculos poſuit. It. *Confeſſus*, *profeſſus eſt*, Devt. 26, 3. הִגַּדְתָּ *Nuntiaſti*, Ex. 13, 8. Part. m. ſ. מַגִּיד *Nuntians*, Jeſ. 42, 9. Inf. הַגֵּד *Nuntiando*, 1 Sam. 10, 16.

לְהַגִּיד

לְהַגִּיד *ad Annuntiandum*, Pſ. 92, 3. Imp. הַגֵּד *Annuntia*, Jeſ. 58, 1. Cum ה parag. הַגִּידָה 1 Sam. 10, 15. Fut. cum ה parag. אַגִּידָה *Annuntiabo*, Pſ. 40, 6. תַּגִּיד *Annunciabis*, Jer. 16, 10. וְתַגֵּיד *& Annuntiabis*, Ex. 19, 3. וַיַּגֵּד *& Annuntiavit*, Ex. 19, 9. Cum Makkaph וַיַּגֶּד־ *& Annuntiabit*, Jer. 42, 3. HOPH. Præt. הֻגַּד *Nuntiatum eſt*, 1 Reg. 18, 12. Inf. הֻגֵּד *Nuntiari*, Joſ. 9, 24. Fut. וַיֻּגַּד *& Nuntiatum eſt*, Ex. 14, 5.

נָגִיד m. (qſ. qui coram populo eſt, & ei indicat, quid faciendum ſit) Ar. نجيب 1) *Dux*, præcipue *bellicus*; *Princeps, Rex, præfectus*. 1 Reg. 1, 35. Cſt. נְגִיד 2 Reg. 20, 5. Pl. נְגִידִים *Duces, principes*, Pſ. 76, 13. 2) Sed Pl. נְגִידִים *Manifeſta*, *clara*, Prov. 8, 6.

II. נְגַר CHALD. *Fluxit, manavit.* Part. נָגֵר *Manans*, Dan. 7, 10. Convenit fere Ar. نجل Sudavit, i. e. prodiit.

III. נגר. Ar. نجل Superavit, vicit. X. Vires ſumſit. Hinc

גִּיד m. (pro נְגִיד) *Nervus*, Gen. 32, 32. Pl. גִּידִים *Nervi*, Ez. 37, 6. Cſt. גִּידֵי, Job. 40, 12.

נגה. Ar. نجا Evaſit; liber, liberatus fuit. Hinc HIPH. Fut. יַגֶּה *Liberat*, Thren. 3, 33. Al. Mœrore afficit; a יָגָה Mœruit.

נָגַהּ *Splenduit, reſplenduit; illuxit.* (Conſonat Syr. ܢܓܗ Illuxit; nec non Ar. نجه Ortus fuit v. g. Sol) KAL, Præt. נָגַהּ Jeſ. 9, 2. Fut. יִגַּהּ *Splendebit*, Job. 18, 5. HIPH. Præt. הִגִּיהַּ *Splendeſcere fecit; illuminavit.* Fut. יַגִּיהַּ *Illuminat*, Pſ. 18, 29. Jeſ. 13, 10.

נֹגַהּ m. 1) *Splendor*, Jeſ. 50, 10. Joël. 2, 10. 4, 14. 2) *Reſplendeſcentia*, Ez. 1, 4. 13. 27. 3) *Diluculum, aurora*, Prov. 4, 18. Jeſ. 60, 3. 62, 1. Am. 5, 20. Hab. 3, 4. Cum Aff. נָגְהָם *Splendor eorum*, Joël. 4, 14.

נְגוֹהָה f. unde Pl. נְגֹהוֹת *Splendores*, Jeſ. 59, 9.

נָגְהָא m. CHALD. *Lux*, Dan. 6, 20.

נָגַח *Cornu petiit; impulit, impegit; percuſſit.* Idem quod Ar. نطح Pepulit, repulit; abegit. KAL, Fut. יִגַּח *Percutiet*, Ex. 21, 32. PIH. Præt. נִגַּח *Cornu petiit, percuſſit.* Part. מְנַגֵּחַ *Cornu petens*, Dan. 8, 4. Fut. pl. נְנַגֵּחַ *Feriemus*, Pſ. 44, 6. יְנַגַּח *Im-*

Impingitis, Ez. 34, 21. HITHP. Præt. הִתְנַגַּח *Fecit se impingere & impingi.* Fut. יִתְנַגַּח *Mutuo cornibus petet*, Dan. 11, 40.

נַגָּח m. *Cornupeta, feriens cornibus*, Ex. 21, 29. 36.

נגל. Ar. نجل Jecit, projecit; propulit. Hinc

מַגָּל m. ut Ar. مِنْجَل *Falx messoria*, Jer. 50, 16. Joël. 4, 13.

נָגַן *Psallit; cecinit* pec. cithara, fidibus &c. Nihil in lingua Arabica cum hoc verbo convenit, nisi نغم Modulatus est; in genere Sonum edidit; unde etiam نغْم & نغم Sonus. Concentus. KAL, Part. Ben. pl. m. נֹגְנִים *Cantores*, Pf. 68, 26. PIH. Præt. נִגֵּן *Cantavit* fidibus, cithara &c. 1 Sam. 16, 16. Part. m. f. מְנַגֵּן *Cantor, Psaltes, fidicen*, 2 Reg. 3, 15. Inf. נַגֵּן *Canendo*, Pf. 33, 3. Fut. pl. נְנַגֵּן *Canemus*, Jes. 38, 20. Vid. etiam נְגִינָה.

נְגִינָה f. *Modulatio ad fides; concentus, harmonia.* Cum Aff. נְגִינָתִי *Modulatio mea*, Pf. 77, 7. Cst. נְגִינַת Pf. 61, 1. Plur. נְגִינוֹת *Carmina, odæ lyricæ*, Pf. 69, 13. Cum Aff. נְגִינוֹתַי *Odæ meæ*, Hab. 3, 19. Sic etiam Ar. נְגִינָן Symphoniæ; apud Schindlerum ad voc. נגן.

מַנְגִּינָה f. *Modulatio, canticum, carmen.* Cum Aff. מַנְגִּינָתָם *Canticum, cantilena eorum*, Thren. 3, 63.

נָגַע *Tetigit, attigit, pertigit;* it. *Læsit, percussit, plagis affecit.* Constr. cum בְּ, אֶל, עַל & עַד. Affine est Ar. نكع Repulit; percussit. II. Impulit, trusit. KAL, Præt. נָגַע *Tetigit*, Jer. 4, 18. Pl. cum Aff. נְגַעֲנוּךָ *Attigimus te*, Gen. 26, 29. Part. Ben. m. f. נֹגֵעַ *Attingens*, Ex. 19, 12. Pah. m. f. נָגוּעַ *Percussus*, Pf. 73, 14. Inf. cst. לִנְגֹּעַ *ad Pertingendum*, Gen. 20, 6. בְּגַעַת *Secundum tangere*, 1 Sam. 14, 10. Cum Aff. בְּנָגְעוֹ־בוֹ *cum tetigerit illum*, Lev. 15, 23. Imp. גַּע *Tange*, Pf. 144, 5. Fut. יִגַּע *Tanget*, Lev. 5, 3. Pl. אַל־תִּגְּעוּ *ne tangatis*, i. e. lædatis, Pf. 105, 15. NIPH. Præt. נִגַּע *Percussus est.* Fut. pl. יִנָּגְעוּ *Percutientur*, Jos. 8, 15. PIH. Præt. נִגַּע *Percussit.* Fut. יְנַגַּע *& Percussit*, 2 Reg. 15, 5. PYH. Præt. נֻגַּע *Percussus fuit.* Fut. pl. in pausa יְנֻגָּעוּ *Percutientur*, Pf. 73, 5. HIPH. Præt. הִגִּיעַ *Pertingere fecit, admovit*, v. g. usque ad pulverem, i. e. *deturbavit, prostravit;* usque ad cælos, i. e. *extulit, elevavit.* It. *Tetigit, contigit.* It. Intransitive,

ſitive, *Pertigit, attigit, pervenit; aſſecutus eſt, devenit.* Præt. הִגִּיעַ *Pertigit*, 2 Par. 28, 9. Pl. וְהִגַּעְתֶּם *& Contingetis*, Ex. 12, 22. Part. מַגִּיעַ *Pertingens*, Gen. 28, 12. Inf. בְּהַגִּיעַ *Cum deveniret*, Eſth. 2, 12. Fut. יַגִּיעַ *Pertinget*, Jeſ. 8, 8. וַיַּגַּע *& Tetigit*, Jeſ. 6, 7. Cum Aff. יַגִּיעֶנָּה *Faciet pertingere* v. g. usque ad pulverem, *i. e. deturbabit eam*, Jeſ. 26, 5.

נָגוּעַ m. Part. Pah. *Percuſſus, plaga affectus*, Pſ. 73, 14. Jeſ. 53, 4.

נֶגַע m. *Plaga, percuſſio; afflictio, poena divina*; it. *Macula* v. g. lepræ; it. *Scutica, flagellum.* נֶגַע *Plaga, poena*, Ex. 11, 1. In pauſa הַנָּגַע *Plaga, macula*, Lev. 13, 13. Pl. נְגָעִים *Plagæ*, Gen. 12, 17. Cſt. נִגְעֵי *Flagella, caſtigationes*, 2 Sam. 7, 14.

נָגַף I) *Percuſſit, verberavit, cecidit; poena* ſ. *plaga affecit.* II) *Offendit, impegit.* Conv. Ar. نجف *Graviſſimo ictu percuſſit.* KAL, Præt. נָגַף *Conſternavit*, 2 Par. 13, 15. Cum Aff. נְגָפָנוּ *Conſternavit nos*, 1 Sam. 4, 3. Part. Ben. נֹגֵף *Percutiens*, Ex. 7, 27. Inf. abſ. נָגֹף *Affligendo, conſternando*, Jeſ. 19, 22. Cſtr. לִנְגֹּף *ad Cædendum*, Ex. 12, 23. בְּנָגְפּוֹ *Cum cæderet ille*, ibid. 27. Fut. תִּגֹּף *Impinges*, Pſ. 91, 12. Cum Aff. יִגְּפֶנּוּ *Percutiet eum*, 1 Sam. 26, 10. NIPH. Præt. נִגַּף *Percuſſus eſt*, 2 Sam. 10, 15. Part. m. ſ. נִגָּף *Percuſſus*, Devt. 28, 25. Inf. condupl. נִגֹּף *Conſternando*, Jud. 20, 39. בְּהִנָּגֵף *Cum cæſus fuerit*, 1 Reg. 8, 33. Fut. יִנָּגֵף *Conſternabitur, cædetur*, 2 Par. 6, 24. Pl. תִּנָּגְפוּ *Cædemini*, Num. 14, 42. HITHP. Præt. הִתְנַגֵּף *Afflixit ſe impingendo.* Fut. pl. יִתְנַגְּפוּ *Impingent*, Jer. 13, 16.

נֶגֶף m. *Cædes, plaga; clades, ſtrages*, Ex. 12, 13. In pauſa נָגֶף Num. 17, 11.

מַגֵּפָה f. *Idem*, Num. 17, 13. Cſt. מַגֵּפַת, Zach. 14, 15. Plur. cum Aff. מַגֵּפֹתַי *Plagæ meæ*, Ex. 9, 14.

I. נגר. Ar. نغر Olla effudit aquam nimio bullitu. It. Multa fuit & abundavit aqua; unde نغّار Sanguine manans. Hinc NIPH. Præt. נִגַּר *Manans factus eſt*; it. *Diffluxit* ſ. *diffluens factus eſt; diffudit* ſ. *effudit ſe.* Fem. נִגְּרָה *Manans factus eſt, diffluxit* v. g. oculus lachrymis, Thren. 3, 49. Part. pl. נִגָּרִים *Diffluentes facti*

factæ v. g. aquæ, 2 Sam. 14, 14. Fem. pl. נִגָּרוֹת *Diffluentes factæ* i. e. *dissipatæ*, Job. 20, 28. HIPH. Præt. הִגִּיר *Fecit diffluere, dissipari; fecit effluere, effudit.* הִגַּרְתִּי *Diffluere feci* f. *dissipavi*, Mich. 1, 6. Imp. cum Aff. הַגִּרֵם *Fac effundi eos*, v. g. acie gladii, Jer. 18, 21. coll. Pf. 63, 11. Ez. 35, 5. Fut. יַגֵּר *Effundet*, Pf. 75, 9. HOPH. Part. pl. m. מֻגָּרִים *Effusæ* v. g. aquæ, Mich. 1, 4. Referunt huc etiam nonnulli

גַּר m. qf. pro נַגַּר *Alveus*, Job. 28, 4. Sed eft ab Ar. جار Effodit; unde جوار, it. جورة Fovea. Ibi enim cum fermo fit de rebus, quæ ex occulto, vel antea non exiftentes, in lucem producuntur, ita Jobi verba vertas licet: *Erupit torrens ex fovea* i. e. ex featurigine.

II. נָגַר idem, quod Ar. نجر *Traxit, attraxit*; hinc Fut. KAL, 3 m. f. יִגַּר *Attrahit*, i. e. *ruminat*, revocat, Lev. 11, 7. Conv. etiam Syr. ܢܓܪ Protractus eft. NIPH. Præt. נִגַּר *Extractus, protractus, factus eft.* Fem. נִגָּרָה *Extracta, exporrecta eft* v. g. manus, Pf. 77, 3.

נָגַשׁ *Acceffit, appropinquavit.* Prope abeft Ar. نجش Præfens, propinquus fuit. KAL, Inf. לָגֶשֶׁת *ad Accedendum*, Jud. 20, 23. Cum Aff. בְּגִשְׁתָּם *Cum accederent illi*, Ex. 30, 20. Imp. גַּשׁ *Accede*, 2 Sam. 1, 15. Cum vinculo Makkaph גֶּשׁ, Gen. 19, 9. Pl. גְּשׁוּ *Accedite*, Jof. 3, 9. Fut. יִגַּשׁ *Appropinquabit*, Pf. 91, 7. Pl. וַיִּגְּשׁוּ & *Accefferunt*, Gen. 45, 4. NIPH. Præt. נִגַּשׁ *Accedens factus eft; acceffit*, Ex. 24, 2. Pl. נִגְּשׁוּ *Accefferunt*, Efr. 9, 2. Part. pl. הַנִּגָּשִׁים *Accedentes*, Ex. 19, 22. HIPH. Præt. הִגִּישׁ *Adduxit, attulit*; qf. accedere fecit. Cum Aff. הִגִּישָׁהּ *Adduxit eam*, Lev. 2, 8. Part. m. f. מַגִּישׁ *Adferens*, Mal. 2, 12. Imp. cum ה parag. הַגִּישָׁה *Adfer*, Gen. 27, 25. Fut. יַגִּשׁ *Adferet*, Job. 40, 19. Cum ן parag. תַּגִּישׁוּן *Adferetis*, Mal. 1, 8. HOPH. Part. m. f. מֻגָּשׁ *Oblatum, allatum*, Mal. 1, 11. HITHP. Præt. הִתְנַגַּשׁ *Appropinquavit, acceffit.* Imp. pl. הִתְנַגְּשׁוּ *Accedite*, Jef. 45, 20. Convenit Græcum ἐγγύς, ἐγγίζω, appropinquo.

I. נָגַשׂ *Exegit* v. g. pecuniam, tributum, operam, pœnam &c. it. *Exigendo afflixit, urfit, preffit.* Conv. Ar. نجش Excitavit; compulit. Accedit etiam Lat. Angufto. KAL, Præt. 2 Reg. 23,

ſitive, *Pertigit, attigit, pervenit; aſſecutus eſt, devenit.* Præt. הִגִּיעַ *Pertigit*, 2 Par. 28, 9. Pl. וְהִגַּעְתֶּם *& Contingetis*, Ex. 12, 22. Part. מַגִּיעַ *Pertingens*, Gen. 28, 12. Inf. בְּהַגִּיעַ *Cum deveniret*, Eſth. 2, 12. Fut. יַגִּיעַ *Pertinget*, Jeſ. 8, 8. וַיַּגַּע *& Tetigit*, Jeſ. 6, 7. Cum Aff. יַגִּיעֶנָּה *Faciet pertingere* v. g. usque ad pulverem, i. e. *deturbabit eam*, Jeſ. 26, 5.

נָגוּעַ m. Part. Pah. *Percuſſus, plaga affectus*, Pſ. 73, 14. Jeſ. 53, 4.

נֶגַע m. *Plaga, percuſſio; afflictio, poena divina*; it. *Macula* v. g. lepræ; it. *Scutica, flagellum.* נֶגַע *Plaga, poena*, Ex. 11, 1. In pauſa הַנָּגַע *Plaga, macula*, Lev. 13, 13. Pl. נְגָעִים *Plagæ*, Gen. 12, 17. Cſt. נִגְעֵי *Flagella, caſtigationes*, 2 Sam. 7, 14.

נָגַף I) *Percuſſit, verberavit, cecidit; poena ſ. plaga affecit.* II) *Offendit, impegit.* Conv. Ar. نجف *Graviſſimo ictu percuſſit.* KAL, Præt. נָגַף *Conſternavit*, 2 Par. 13, 15. Cum Aff. נְגָפָנוּ *Conſternavit nos*, 1 Sam. 4, 3. Part. Ben. נֹגֵף *Percutiens*, Ex. 7, 27. Inf. abſ. נָגוֹף *Affligendo, conſternando*, Jeſ. 19, 22. Cſtr. לִנְגֹּף *ad Cædendum*, Ex. 12, 23. בְּנָגְפּוֹ *Cum cæderet ille*, ibid. 27. Fut. תִּגֹּף *Impinges*, Pſ. 91, 12. Cum Aff. יִגָּפֶנּוּ *Percutiet eum*, 1 Sam. 26, 10. NIPH. Præt. נִגַּף *Percuſſus eſt*, 2 Sam. 10, 15. Part. m. ſ. נִגָּף *Percuſſus*, Devt. 28, 25. Inf. condupl. נָגוֹף *Conſternando*, Jud. 20, 39. בְּהִנָּגֵף *Cum cæſus fuerit*, 1 Reg. 8, 33. Fut. יִנָּגֵף *Conſternabitur, cædetur*, 2 Par. 6, 24. Pl. תִּנָּגְפוּ *Cædemini*, Num. 14, 42. HITHP. Præt. הִתְנַגֵּף *Afflixit ſe impingendo.* Fut. pl. יִתְנַגְּפוּ *Impingent*, Jer. 13, 16.

נֶגֶף m. *Cædes, plaga; clades, ſtrages*, Ex. 12, 13. In pauſa נָגֶף Num. 17, 11.

מַגֵּפָה f. *Idem*, Num. 17, 13. Cſt. מַגֵּפַת, Zach. 14, 15. Plur. cum Aff. מַגֵּפֹתַי *Plagæ meæ*, Ex. 9, 14.

I. **נגר.** Ar. نَغَرَ Olla effudit aquam nimio bullitu. It. Multa fuit & abundavit aqua; unde نَغَّار Sanguine manans. Hinc NIPH. Præt. נִגַּר *Manans factus eſt*; it. *Diffluxit ſ. diffluens factus eſt; diffudit ſ. effudit ſe.* Fem. נִגָּרָה *Manans factus eſt, diffluxit* v. g. oculus lachrymis, Thren. 3, 49. Part. pl. נִגָּרִים *Diffluentes factæ*

factæ v. g. aquæ, 2 Sam. 14, 14. Fem. pl. נִגָּרוֹת *Diffluentes factæ* i. e. *dissipatæ*, Job. 20, 28. HIPH. Præt. הִגִּיר *Fecit diffluere*, *dissipari*; *fecit effluere*, *effudit*. הִגַּרְתִּי *Diffluere feci* f. *dissipavi*, Mich. 1, 6. Imp. cum Aff. הַגִּרֵם *Fac effundi eos*, v. g. acie gladii, Jer. 18, 21. coll. Pf. 63, 11. Ez. 35, 5. Fut. יַגֵּר *Effundet*, Pf. 75, 9. HOPH. Part. pl. m. מֻגָּרִים *Effusæ* v. g. aquæ, Mich. 1, 4. Referunt huc etiam nonnulli

נַגָּר m. qf. pro נַגָּר *Alveus*, Job. 28, 4. Sed est ab Ar. جار Effodit; unde جوار, it. جورة Fovea. Ibi enim cum sermo sit de rebus, quæ ex occulto, vel antea non existentes, in lucem producuntur, ita Jobi verba vertas licet: *Erupit torrens ex fovea* i. e. ex scaturigine.

II. נָגַר idem, quod Ar. نجر *Traxit*, *attraxit*; hinc Fut. KAL, 3 m. f. יִגָּר *Attrahit*, i. e. *ruminat*, revocat, Lev. 11, 7. Conv. etiam Syr. ܢܓܪ Protractus est. NIPH. Præt. נִגַּר *Extractus*, *protractus*, *factus est*. Fem. נִגָּרָה *Extracta*, *exporrecta est* v. g. manus, Pf. 77, 3.

נָגַשׁ *Accessit*, *appropinquavit*. Prope abest Ar. نجز Præsens, propinquus fuit. KAL, Inf. לָגֶשֶׁת *ad Accedendum*, Jud. 20, 23. Cum Aff. בְּגִשְׁתָּם *Cum accederent illi*, Ex. 30, 20. Imp. גַּשׁ *Accede*, 2 Sam. 1, 15. Cum vinculo Makkaph גֶּשׁ, Gen. 19, 9. Pl. גְּשׁוּ *Accedite*, Jof. 3, 9. Fut. יִגַּשׁ *Appropinquabit*, Pf. 91, 7. Pl. וַיִּגְּשׁוּ & *Accesserunt*, Gen. 45, 4. NIPH. Præt. נִגַּשׁ *Accedens factus est*; *accessit*, Ex. 24, 2. Pl. נִגְּשׁוּ *Accesserunt*, Esr. 9, 2. Part. pl. הַנִּגָּשִׁים *Accedentes*, Ex. 19, 22. HIPH. Præt. הִגִּישׁ *Adduxit*, *attulit*; qf. accedere fecit. Cum Aff. הִגִּישָׁהּ *Adduxit eam*, Lev. 2, 8. Part. m. f. מַגִּישׁ *Adferens*, Mal. 2, 12. Imp. cum ה parag. הַגִּישָׁה *Adfer*, Gen. 27, 25. Fut. יַגִּישׁ *Adferet*, Job. 40, 19. Cum ן parag. תַּגִּישׁוּן *Adferetis*, Mal. 1, 8. HOPH. Part. m. f. מֻגָּשׁ *Oblatum*, *allatum*, Mal. 1, 11. HITHP. Præt. הִתְנַגֵּשׁ *Appropinquavit*, *accessit*. Imp. pl. הִתְנַגְּשׁוּ *Accedite*, Jef. 45, 20. Convenit Græcum ἐγγὺς, ἐγγίζω, appropinquo.

I. נָגַשׂ *Exegit* v. g. pecuniam, tributum, operam, pœnam &c. it. *Exigendo afflixit*, *ursit*, *pressit*. Conv. Ar. نجش Excitavit; compulit. Accedit etiam Lat. Angusto. KAL, Præt. 2 Reg. 23,

35. Part. m. f. נֹגֵשׂ *Exactor, angustator*, Jes. 9, 4. Pl. נֹגְשִׂים *Exactores*, Ex. 5, 6. Cst. נֹגְשֵׂי Ex. 5, 10. Cum Aff. נֹגְשָׂיו *Exactores ejus*, Ex. 3, 7. Fut. יִגֹּשׂ *Exiges*, Devt. 15, 2. Pl. in pausa תִּנְגֹּשׂוּ *Exigetis*, Jes. 58, 3. NIPH. Præt. נִגַּשׂ *Angustatus, coarctatus fuit*, Jes. 53, 7. 1 Sam. 13, 6.

II. נָגַשׂ (ut Æthiop. *Nagasa*) *Regnavit*. Hinc Part. Ben. נֹגֵשׂ *Dominator*, Zach. 10, 4. Hinc Rex Æthiopiæ appellatus Magnus Neguz.

נדא. Ar. ندا, Aversatus fuit. Hinc HIPH. Fut. conversum וַיַּדֵּא Chethibh, & *Aversari fecit*, i. e. *avertit;* contra וַיַּדַּח Keri, & *Impulit, depulit*, i. e. *seduxit*, 2 Reg. 17, 21. Vid. infra נָדַח.

נָדַב *Movit, permovit, adduxit, induxit, impulit eum cor* s. animus ipsius, in spec. ad offerendum aliquid; ut Arab. نَدَبَ Vocavit, invitavit, stimulavit ad rem. VIII. Annuit vocanti petentive. KAL, Præt. Ex. 35, 29. Fem. נָדְבָה *Permovit, impulit*, v. g. eum spiritus ejus, ibid. v. 21. Fut. cum Aff. יִדְּבֶנּוּ *Impellet, inducet eum* v. g. cor ejus, Ex. 25, 2. HITHP. Præt. הִתְנַדֵּב *Ipse se stimulavit* s. *excitavit, ipse in animum adduxit;* hinc *Ultro* s. *sponte fecit, obtulit aliquid* i. e. a nemine coactus. הִתְנַדַּבְתִּי *Sponte obtuli*, 1 Par. 29, 17. Part. m. s. מִתְנַדֵּב *Sponte* s. *ultro faciens*, ibid. v. 5. Inf. הִתְנַדֵּב *Sponte offerre*, Esr. 1, 6. Fut. conv. וַיִּתְנַדְּבוּ & *Sponte se exhibuerunt*, 1 Par. 29, 6. הִתְנַדֵּב CHALD. *Idem*, Esr. 7, 15. Part. m. s. מִתְנַדַּב *Sponte offerens*, ibid. v. 13. Pl. מִתְנַדְּבִין *Sponte offerentes*, ibid. v. 16.

נָדִיב m. I. *Sponte aliquid offerens faciensve;* hinc *Liberalis, munificus, ingenuus*, Ps. 47, 10. Ex. 35, 5. 22. II. *Princeps*, i. e. qui alios ad offerendum s. faciendum aliquid exstimulat s. inducit, Ps. 83, 12. 113, 8. Cst. נְדִיב Ex. 35, 22. Pl. נְדִיבִים *Principes*, Ps. 113, 8. Cum Aff. נְדִיבֵמוֹ *Principes eorum*, Ps. 83, 12. Cst. נְדִיבֵי Ps. 47, 10.

נְדִיבָה f. 1) *Spontaneus, ultroneus, voluntarius, liberalis*, v. g. spiritus, Ps. 51, 14. Per Meton. adj. *Anima, mens*, Job. 30, 15. 2) *Liberalitas, munificentia, ingenuitas;* ita alii, Job. 30, 15. Cum Aff. נְדִיבָתִי ibid. Pl. נְדִיבוֹת *Spontanea, liberalia*, i. e. benefacta, munera, Jes. 32, 8.

נְדָבָה

נְדָבָה f. 1) *Spontanea oblatio;* Efr. 8, 28. Devt. 16, 10. it. *Spontanea promiffio*, Pf. 119, 108. it. *Liberalitas*, qf. fpontaneitas, Pf. 110, 3. Hinc 2) Adverb. בִּנְדָבָה *Sponte, liberaliter, voluntarie, ultro*, Num. 15, 3. Pf. 54, 8. Cft. נִדְבַת, Devt. 16, 10. Pl. נְדָבוֹת *Liberalitates*, i. e. *oblationes fpontaneæ*, Pf. 110, 3. גֶּשֶׁם נְדָבוֹת *Pluvia munificentiarum* i. e. *benefica*, Pf. 68, 10. Cft. נִדְבוֹת Pf. 119, 108. Cum Aff. נִדְבוֹתָם *Voluntariæ oblationes eorum*, Lev. 22, 18.

הִתְנַדָּבוּת f. CHALD. *Liberalitas, munificentia fpontanea*, Efr. 7, 16.

נְדָבָךְ Chald. vid. in רבך.

I. נָדַד plane Idem, quod Ar. ندّ *Fugit, aufugit, profugit; difceffit, huc illuc vagatus eft, erravit.* KAL, Præt. pl. נָדְדוּ *Aufugerunt*, Jef. 22, 3. Part. Ben. m. f. נֹדֵד *Movens fe*, i. e. *diffugiens* alis, Jef. 10, 14. Fem. f. נוֹדֶדֶת *Diffugiens* v. g. avis, Prov. 27, 8. Inf. נְדֹד *Fugiendo*, Pf. 55, 8. Fut. יִדֹּד *Fugiet*, Nah. 3, 7. Pl. in paufa יִדֹּדוּן *Fugient*, Pf. 68, 13. NIPH. Fut. וַיִּדַּד & *Fugiens, difcedens factus eft*, Gen. 31, 40. PIH. Præt. נוֹדֵד *Aufugit*, Nah. 3, 17. HOPH. Part. מֻנָד *Dimota* v. g. fpina, qf. *fugata*, 2 Sam. 23, 6. Fut. יֻדַּד *Fugatur*, Job. 20, 8. HITHP. Præt. הִתְנוֹדֵד *Aufugit*, Jef. 24, 20. Part. m. f. מִתְנוֹדֵד *Aufugiens*, Jer. 31, 18. Fut. pl. יִתְנוֹדְדוּ *Aufugient*, Pf. 64. 9.

נְדַד CHALD. *Idem*, Dan. 6, 19.

נְדוֹד m. Subft. aut potius Inf. KAL, *Fuga f. fugere*, Pf. 55, 8.

נָדוּד m. unde Pl. נְדֻדִים *Divagationes, exagitationes* a fomniis, *jactationes*, Job. 7, 4.

II. נדד. Syriace ܢܕ Naufeavit, abominatus eft. Hinc

נִדָּה f. I. *Res naufeam movens, abominabilis;* hinc 1) *Factum naufeofum*, v. g. Connubium cum fratris vidua, Lev. 20, 21. Michaëlis, Rivalitas; fine auctoritate! 2) *Res fœda, immunda; fœditas*, Thren. 1, 17. it. Efr. 9, 12. מֵי נִדָּה *Aqua ad purificandum a fœditate*, Num. 19, 3. 3) in fpecie *Fœditas mulierum menftrua*, Lev. 18, 19. Cft. נִדַּת Lev. 12, 2. II. Adject. *Menftruata* v. g. uxor, Ez. 18, 6.

I. נדה. Ar. ندا Separata, divifa res fuit. Hinc PIH, Præt.

נָדָה *Separavit, ſemovit; elongavit; ejecit, rejecit.* Part. m. pl. מְנַדִּים *Longe removentes a ſe*, Am. 6, 3. Cum Aff. מְנַדֵּיכֶם *Ejicientes vos*, Jeſ. 66, 5. Fut. pl. cum Aff. יְנִדֻּהוּ *Ejiciunt eum*, Job. 18, 18. Al. Advocant.

נָדָן m. *Vagina*, i. e. ex qua gladius educitur. Hinc cum Aff. אֶל־נְדָנָהּ *In vaginam ſuam*, 1 Par. 21, 27.

נִדְנֶה m. Chald. *Vagina*, Metaph. *Corpus*, qſ. Vagina mentis, Dan. 7, 15.

נֵד m. *Cumulus, acervus*, i. e. qui diviſus a re in unum acervatur; Ex. 15, 8. Pſ. 78, 13. Sic etiam נֵד קָצִיר (Oppoſ. זֶרַע) *Cumulus meſſis*, Jeſ. 17, 11. Ar. ندّ Idem. Sed Pſ. 33, 7. כַּנֵּד Veteres omnes ad ſenſum, *Sicut utrem*.

II. נרה, ab altera ſignificatione verbi Ar. ندى Liberalis fuit. IV. Munificus fuit, unde etiam نَدِيّ Donum. Hinc

נֵדֶן m. primo fortaſſe *munus* ſ. *donum* ſignificans, poſt modum *Merces meretricia, pretium meretricis* ſ. *ſcorti* dictum. Plur. cum Aff. נְדָנַיִךְ *Pretia tua meretricia*, Ez. 16, 33.

מִנְדָּה f. Chald. vid. מִדָּה.

נָדַח *Impulit; depulit, diſpulit, expulit; vibravit.* Arab. ندح V. Diſperſæ & longius a caulis diſgregatæ ſunt oves. KAL, Inf. cſt. לִנְדֹּחַ *ad Impellendum*, Devt. 20, 19. Fut. יַדַּח *Expellat*, 2 Sam. 14, 14. NIPH. Præt. נִדַּח *Impulſus, depulſus fuit.* נִדַּחְתָּ *Impulſus es*, Devt. 4, 19. Pl. נִדַּחְתֶּם *Propulſi eſtis*, Jer. 49, 5. Part. m. ſ. cum Aff. נִדָּחוֹ *Expulſus, profugus ejus*, 2 Sam. 14, 13. Fem. הַנִּדָּחָה *Propulſa, expulſa*, Mich. 4, 6. it. הַנִּדַּחַת Ez. 34, 4. Pl. m. הַנִּדָּחִים *Propulſi*, Jeſ. 27, 13. PYH. Part. m. מְנֻדָּח vid. poſt. HIPH. Præt. הִדִּיחַ *Impulit, propulit, expulit*; 2 Sam. 15, 14. Cum Aff. הִדִּיחֲךָ *Impulit te*, Devt. 30, 1. Inf. cum Aff. לְהַדִּיחֲךָ *ad Depellendum te*, Devt. 13, 6. Imp. cum Aff. הַדִּיחֵמוֹ *Expelle eos*, Pſ. 5, 11. Fut. וַיַּדַּח *& impulit*, 2 Par. 21, 11. Pl. cum Aff. וַתַּדִּיחוּם *& Expuliſtis eos*, Jer. 23, 2. וַיַּדַּח 2 Reg. 17, 21. vid. in נדא. HOPH. Part. m. ſ. מֻדָּח *Propulſus*, Jeſ. 13, 14.

נִדָּחַי vid. in דחה.

מְנֻדָּח m. Part. PYH. *Impulſio, extruſio*; ſ. *expulſus*, Jeſ. 8, 22.

מַדּוּחַ m. unde Pl. מַדּוּחִים *Expulsiones* f. *expulsi*, Thren. 2, 14. Michaëlis, Laudes, ab Ar. مدح Laudavit.

נָדָן m. *Vagina*, vid. in נדה.

מַדָּע m. *Cognitio*, *notitia*; vid. in ידע.

נָדַף *Impulit*, *dispulit*, *propulit*; *agitavit*. Ar. ندف Dispulit, expulit, propulit. KAL, Fut. integr. תִּנְדֹּף *Dispelles*, Ps. 68, 3. Defect. cum Aff. תִּדְּפֶנּוּ *Dispellit eam*, v. g. glumam, Ps. 1, 4. NIPH. Præt. נִדַּף *Dispulsus fuit*, Jes. 19, 7. Part. m. s. נִדָּף *Dispulsus*, *impulsus*, Job. 13, 25. Inf. ex Niph. & Kal, הִנְּדֹף *Dispelli*, Ps. 68, 3.

נָדַר *Vovit donum*. Ar. نذر Addixit aliquid, imposita sibi præstandi lege vovit, devovit; Votum fecit. KAL, Præt. Ps. 132, 2. 1 pl. נָדַרְנוּ *Vovimus*, Jer. 44, 25. Part. Ben. m. נֹדֵר *Vovens*, Mal. 1, 14. Inf. cst. לִנְדֹּר *ad Vovendum*, Num. 6, 2. Imp. pl. נִדְרוּ *Vovete*, Ps. 76, 12. Fut. יִדֹּר *Vovebit*, Num. 30, 3. Fut. conv. וַיִּדַּר *& Vovit*, Jud. 11, 30.

נֶדֶר & נֵדֶר m. idem, quod Ar. نذر *Votum liberum*; 2 Sam. 15, 8. Num. 30, 3. Cum Aff. נִדְרִי *Votum meum*, 2 Sam. 15, 7. Pl. m. נְדָרִים *Vota*, Jon. 1, 16. Cum Aff. נְדָרֶיךָ *Vota tua*, Ps. 50, 14. נִדְרֵיכֶם *Vota vestra*, Devt. 12, 6.

I. נָהַג *Duxit*, *adduxit*; *abduxit*; *egit*, *abegit*; *Processit*, *incessit*. Metaph. *Gubernavit*. KAL, Præt. Thren. 3, 2. Part. Ben. נֹהֵג *Ducens*, Eccl. 2, 3. Pl. נֹהֲגִים *Deducentes*, 1 Par. 13, 7. Pah. pl. m. נְהוּגִים *Adducti*, Jes. 60, 11. Imp. נְהַג *Age*, *duc*, 2 Reg. 4, 24. Fut. יִנְהַג *Ducet*, Jes. 20, 4. Cum Aff. אֶנְהָגְךָ *Deducam te*, Cant. 8, 2. PIH. Præt. נִהַג *Duxit*, *ductavit*, Ex. 10, 13. Part. f. pl. מְנַהֲגוֹת *Producentes*, Nah. 2, 7. Rectius, Ingemiscentes; quod vid. II. נהג. Fut. Conv. וַתְּנַהֵג *& Abduxisti*, Gen. 31, 26. Cum Aff. יְנַהֶגְךָ *Ducet te*, Devt. 28, 37. Arab. نهج dicit, quod fere idem est, Præscripsit aliquid pro recto tramite. Intrans. Agendi rationem illiginiit.

מִנְהָג m. *Ductus*, *incessus*, 2 Reg. 9, 20. Ar. منهج Via patens, manifesta.

II. נהג. Ar. نهج Suspiriosus fuit. Hinc PIH. Part. f. pl.

מְנַהֲגוֹת *Suspirantes, ingemiscentes*, Nah. 2, 8. Al. Producentes; quod vid. I. נהג.

I. נָהָה *Lamentatus est, planxit, ejulavit*; ut Ar. نَحَ Singultivit; cui accedit نَاحَ Lamentatus est, planxit. KAL, Præt. Mich. 2, 4. Imp. נְהֵה *Plange*, Ez. 32, 18.

נֹהַּ m. *Lamentum*, ut Ar. نَوْحٌ Planctus, Ez. 7, 11.

נְהִי m. *Idem*, Jer. 9, 19. In pausa נֶהִי Am. 5, 16. נְהִי נִהְיָה *Lamentum, planctus factus est*, Mich. 2, 4. Legitur etiam contracte נִי *Idem*, Ez. 27, 32.

הִי pro נְהִי *Heu! væ!* LXX. οὐαὶ, Ez. 2, 10.

הוֹי pro נְהוֹ *Ah! heu! væ!* Jes. 1, 4. & הוֹ *Idem*, Am. 5, 16.

II. נהה. Ar. نَهَى Vetuit, prohibuit, interdixit. Hinc

נִהְיָה f. (a Sing. נְהִי) *Vetitum* v. g. desiderium, Prov. 13, 19. *Desiderium vetitum* s. *vetiti dulce est animæ &c.* Al. Lamentum.

III. נהה. Ar. نُهِيَ Pass. Perductus fuit, pervenit. Hinc NIPH. Præt. pl. יִנָּהוּ *Perducti sunt, iverunt*, 1 Sam. 7, 2. Al. Lamentati sunt.

I. נהל. Ar. نهل IV. Aquatum duxit. Hinc PIH. Præt. נִהַל *Duxit, deduxit*, scil. leniter commodeque, in spec. aquatum. נֵהַלְתָּ *Duxisti*, Ex. 15, 13. Part. m. s. מְנַהֵל *Ducens*, Jes. 51, 18. Fut. יְנַהֵל *Ducet*, Jes. 40, 11. Cum Aff. יְנַהֲלֵם *Ducet eos*, Jes. 49, 10. Pl. cum Aff. וַיְנַהֲלוּם *& Deduxerunt eos*, 2 Par. 28, 15. HITHP. Fut. cum ה Parag. אֶתְנַהֲלָה *Ducentem præbebo me*, Gen. 33, 14.

נַהֲלוֹל m. unde Pl. נַהֲלוֹלִים *Loca aquationis, loca irrigua*, Jes. 7, 19. Ar. etiam مَنْهَل Idem. Al. Loca laudata, male!

II. נִהַל PIH. Præt. (significatione a nomine Ar. نهل Cibus, qui comeditur; petita) *Cibavit; sustentavit, aluit.* Fut. וַיְנַהֲלֵם *& cibavit eos*, Gen. 47, 17. Al. Duxit eos, aliene!

נַהֲלָאָה vid. in הלא.

נָהַם *Fremuit cum impetu, rugiit* v. g. leo, mare, homo. نَهَمَ Rugiit, barrivit; emisit vocem. KAL, Præt. conv. וְנָהַמְתָּ *& Fremes*, Prov. 5, 11. Part. Ben. m. s. נֹהֵם *Fremens*, v. g. leo, Prov. 28, 15. Fut. 3 m. s. יִנְהֹם *Rugiet*, Jes. 5, 29.

נַהַם m. *Fremitus, rugitus*, v. g. leonis, Prov. 19, 12. 20, 2.

נְהָמָה f. *Fremitus, rugitus*; Cst. נַהֲמַת Ps. 38, 9. Jes. 5, 30.

נָהַק

נָהַק *Rudit*, *clamavit* v. g. onager. Ar. نهق & نهق Rudit v. g. afinus. Fut. יִנְהַק *Rudet*, Job. 6, 5. Pl. יִנְהֲקוּ *Rudent*, Job. 30, 7.

I. נָהַר I. Idem, quod Ar. نهر *Fluxit*, *confluxit*, *effluxit*, *profluxit*, *manavit*. KAL, Præt. pl. conv. וְנָהֲרוּ *Confluentque*, Jef. 2, 2. Mich. 4, 1. Fut. pl. יִנְהֲרוּ *Confluent*, Jer. 51, 44. II. Metaph. *Erupit*, *effudit*, *diffudit fe*. KAL, Præt. conv. וְנָהַרְתְּ *& Erumpes*, intell. lætabundus, Jef. 60, 5. Not. וְנָהֲרוּ Pf. 34, 6. *& Confluent*. Al. Illuminabuntur.

נָהָר m. idem, quod Ar. نَهْر & نهر, *Fluvius*, *flumen majus*, Num. 24, 6. Cft. נְהַר, Gen. 15, 18. In fpecie fic dicitur Euphrates, 2 Sam. 8, 3. Dual. נַהֲרַיִם *Duo fluvii*, Gen. 24, 10. Pl. m. נְהָרִים *Fluvii*, Jef. 18, 2. 7. Cft. נַהֲרֵי Job. 20, 17. נְהַר m. CHALD. Emph. נַהֲרָא vel נַהֲרָה *Idem*, Efr. 4, 10. Abf. נְהַר Dan. 7, 10.

נְהָרָה f. I. *Fluvius*; unde Pl. נְהָרוֹת *Flumina*, Pf. 93, 3. Cft. נַהֲרוֹת Pf. 137, 1. II. *Lux*, *fplendor*; qf. effluxus lucis, Job. 3, 3. Sic etiam Ar. نهار Dies; diffufio lucis. It. נְהִירָא vel נְהוֹרָא f. CHALD. *Lux*, Dan. 2, 22.

נַהִירוּ pro נַהִירוּת f. *Lux* vel *vigilantia*, Dan. 5, 11.

II. נהר. Ar. نهر Fodit. Hinc

מִנְהָרוֹת f. pl. *Cavernæ*, *antra*, *fpecus*, i. e. receptus, Jud. 6, 2. Al. Loca.

I. נוא, unde HIPHIL Præteritum הֵנִיא *Irritum*, *caffum fecit*; *fregit*, *rupit*. Conv. Ar. ناء Rem haud validam effecit. Præt. הֵנִיא *Irritum*; *caffum fecit*, Num. 30, 6. 12. Pf. 33, 10. Fut. יָנִיא *Irritum faciet*, v. g. votum, Num. 30, 9. Defective abjecto א, אַל־יָנִי Pf. 141, 5. *Oleum capitis* (hoc) *nequaquam irritum faciat caput meum* (intell. in Cafu Regente), *quin porro* (i. e. addat Deus juftus, opto ego) *& oratio mea in vexationibus eorum*. Pl. תְנִיאוּן *Frangetis*, v. g. cor, Num. 32, 7.

תְּנוּאָה f. *Refciffio, annihilatio, confutatio*; qf. caffatio. Cum Aff. תְּנוּאָתִי *Confutationem meam*, Num. 14, 34. Pl. תְּנוּאוֹת *Confutationes*, *contradictiones*, Job. 33, 10.

II. נוא. Ar. ناء Semicoctum, crudum fuit, unde نيء Cruda caro. Hinc

נָא m. *Crudum;* non satis coctum, v. g. caro, Ex. 12, 19.

נוב *Produxit, protulit, tulit fructum* spec. per vices. It. *Progerminavit.* Conv. Ar. ناب Vicem subiit; supervenit. II. Stirpem vel caulem exeruit planta. It. Excrevit. KAL, Fut. יָנוּב *Feret* subinde *fructum* i. e. proventum, Ps. 62, 11. It. *Proferet,* Prov. 10, 31. Pl. cum ן parag. יְנוּבוּן *Vigebunt* i. e. *fructum ferent* subinde, Ps. 92, 15. PIH. Præt. נוֹבֵב *Crescere, vigere, nasci fecit.* Fut. יְנוֹבֵב *Vegetabit,* Zach. 9, 17.

נִיב Keri, s. נוּב Chethibh, m. *Fructus* per vices proveniens; *Proventus* v. g. labiorum, Jes. 57, 19. Cum Aff. נִיבוֹ *Proventus ejus* v. g. altaris, i. e. sacrificia per vices oblata, Mal. 1, 12.

תְּנוּבָה f. *Proventus, fructus,* Jes. 27, 6. Cum Aff. תְּנוּבָתִי *Proventum meum,* Jud. 9, 11. Cst. תְּנוּבַת, Ez. 36, 30. Pl. תְּנוּבוֹת *Proventus,* Thren. 4, 9.

נוד (Aff. verbo נדד. Conv. etiam Ar. ناد Motus; vagatus est; nec non Syr. ܢܕ Motus, concussus, territus est.) *Moveri, commoveri,* animo; it. corpore i. e. *Dimoveri, migrare, fugere.* KAL, Præt. pl. נָדוּ *Dimoti sunt,* i. e. translati, Jer. 50, 3. Part. m. נָד *Profugus,* Gen. 4, 12. 14. Inf. לָנוּד *ut Commoveretur quispiam,* Ps. 69, 21. Imp. pl. נֻדוּ *Commovemini,* Jer. 48, 17. Fut. יָנוּד *Commovebitur,* Jes. 51, 19. תָּנוּד *Dimoveberis,* Jer. 4, 1. Fut. pl. conv. וַיָּנֻדוּ *& Commoti sunt,* Job. 42, 11. PIH. Præt. נוֹדֵד *Dimotus est,* Nah. 3, 17. HIPH. הֵנִיד *Dimovit, profugavit, transmigrare fecit.* Inf. לְהָנִיד *ad Dimovendum,* 2 Reg. 21, 8. Fut. יָנִיד *Dimovebit* v. g. caput, Jer. 18, 16. Cum Aff. תְּנִידֵנִי *Dimovebit me,* Ps. 36, 12. HITHP. Præt. הִתְנוֹדֵד *Commovit se* s. *commotus est* animo; it. *Dimovit se* s. *dimotus, translatus est.* Fem. וְהִתְנוֹדְדָה *& Transferetur,* Jes. 24, 20. Part. מִתְנוֹדֵד *Commovens se,* Jer. 31, 18. Fut. pl. יִתְנוֹדָדוּ *Dimovebunt sese,* Ps. 64, 9.

נוֹד m. *Fuga, demigratio, profugium.* Cum Aff. נֹדִי *Fugam meam,* Ps. 56, 9. Michaëlis, Palpitationem cordis mei.

נִיד m. *Comploratio, commotio,* qs. condolentia, Job. 16, 5.

נִידָה f. *Dimotio, translatio, exagitatio, dispersio,* Thren. 1, 8. ut Ar. نايد atque hinc Fem. نايدة Idem. Al. Foeditas, pro נִדָּה.

מָנוֹד m. *Commotio* v. g. capitis. Cst. Ps. 44, 15.

נַד

נֵד m. Cumulus; vid. in נדה.

I. נָוָה *Habitavit, inhabitavit; immoratus fuit.* Ar. نوى VIII. Delegit sibi hospitium; unde نوى Domus, habitaculum. KAL, Fut. יִנְוֶה *In habitaculo commorabitur*, Hab. 2, 5. Al. Non sistet gradum.

נָוֶה m. *Habitaculum, mansio*, Ez. 34, 14. Cum Aff. נָוְךָ *Habitaculum tuum*, Job. 5, 24. נְוֵהֶם *Habitaculum eorum*, Ez. 34, 14. Cft. Ex. 15, 13. Pl. cum Aff. נְוֵהֶן *Caulæ eorum*, Jer. 23, 3.

נָוָה f. 1) *Habitatrix;* cft. Pf. 68, 13. 2) *Habitaculum;* cft. נְוֵה Job. 8, 6. Pl. נָוֹת *Habitacula, mansiones; caulæ*, Zeph. 2, 6. Sed נְוֹת Jer. 2, 6. vid. נאה.

נְאוֹת f. pl. *Caulæ*, Pf. 65, 13. Jes. 9, 9.

II. נוה. Ar. نأى Elatus, magnificus fuit. Hinc HIPH. Fut. cum Aff. אַנְוֵהוּ *Magnificabo eum*, Ex. 15, 2. Al. Exstruam ei habitaculum. יָנִי vid. נוא.

נוּחַ vel נוֹחַ *Quievit, requievit, conquievit; resedit; quiete se continuit.* Conv. Ar. نيح II. Quietem dedit. KAL, Præt. fem. נָחָה *Quiescit*, Jes. 14, 7. Pl. conv. וְנָחוּ *& Requiescent*, Jes. 7, 19. Inf. נוֹחַ *Quiescere*, Num. 11, 25. לָנוּחַ *Requiescere, desidere*, 2 Sam. 21, 10. Fut. אָנוּחַ *Quiescam*, Hab. 3, 15. Fut. conv. וַיָּנַח *& Quievit*, Ex. 20, 11. HIPH. Præt. הֵנִיחַ *Quiescere fecit, dedit quietem; quiete donavit; it. Collocavit.* Præt. הֵנִיחַ *Requiem dedit*, Jos. 22, 4. וַהֲנִיחוֹתִי *& Requiem concedam*, 1 Par. 22, 9. Part. m. מֵנִיחַ *Concedens requiem*, Jos. 1, 13. Inf. בְּהָנִיחַ *Quum dederit requiem*, Devt. 25, 19. Cum Aff. עַד־הֲנִיחִי *Donec quiescere fecero*, Ez. 24, 13. Fut. יָנִיחַ *Quiescere faciet*, Jes. 30, 32. Fut. conv. וַיָּנַח *& Requiescere fecit*, Jos. 21, 44. Cum Aff. תְּנִיחֶנּוּ *Quiescere faciet eum*, Jes. 63, 14.

נוֹחַ m. *Requies.* Cum Aff. נוֹחֶךָ *Requies tua*, 2 Par. 6, 41.

נַחַת f. *Quies, requies*, Jes. 30, 15. In pausa נָחַת Eccl. 4, 6. Vid. etiam ינח.

הֲנָחָה f. *Quies, remissio; immunitas*, Esth. 2, 18.

מָנוֹחַ m. *Locus quietis; Quies*, Gen. 8, 9. Cft. מְנוֹחָה 1 Par. 6, 16.

מָנוֹחַ m. *Quies, requies.* Pl. cum Aff. f. CHALD. מְנוּחָיְכִי *Requies tuæ*, Pf. 116, 7.

מְנֻחָה & מְנוּחָה f. *Locus quietis, tranquillus; quies*, Deut. 12, 9. Cum Aff. מְנוּחָתִי *Quies ejus*, Jes. 11, 10. Pl. מְנוּחוֹת *Quietes*, Pf. 23, 2. מְנֻחָה pro מְנֻחַ *Quies, requies*, Gen. 49, 15. Michaëlis putat legendum hic esse מְנֻחָה.

נִיחוֹחַ m. (qf. a Rad. נחח, aut compof. ex נוח & ניח) *Requies, acquiefcentia; placatio.* רֵיחַ נִיחוֹחַ *Odor acquiefcentiæ* i. e. iram Dei placans aut quiefcere faciens, Gen. 8, 21. Cum Aff. נִיחוֹחִי *Requiei* f. *acquiefcentiæ meæ*, Num. 28, 2. Pl. cum Aff. נִיחוֹחֵיהֶם *Placationes eorum*, Ez. 20, 28. נִיחוֹחִין Pl. CHALD. *Idem*, Efr. 6, 10. Dan. 2, 46.

נוט *Nutare, vacillare; ultro citroque moveri.* Conv. Ar. نطا VI. Ultro citroque movit. LXX. σαλέω. KAL, Fut. תָּנוּט *Nutabit*, Pf. 99, 1. Accedit etiam Ar. ناط Appenfus, fufpenfus fuit. Nutant enim, quæ fufpenfa funt.

נול Chald. Inquinavit, deturpavit. Hinc

נְוָלִי CHALD. f. pro נְוָלוּת, propr. Locus fterquilinii; Græce φάνιον i. e. *locus* f. *area extra aedes, in quam expurgamenta conjiciuntur*, Dan. 2, 5. 3, 29. Conv. fere Ar. النالة item نولة φάνιον f. circumjacentia v. g. Meccæ. LXX. ad fenfum per Meton. anteced. Διαρπαγή, direptio.

נְוָלוּ CHALD. f. pro נְוָלוּת, *Idem*, Efr. 6, 11.

נום *Dormiturire, dormitare, dormifcere.* Minus dicit, quam יָשֵׁן. Ar. نام Idem. KAL, Præt. pl. נָמוּ *Dormitaverunt*, Pf. 76, 6. Inf. לָנוּם *ad Dormitandum*, Jef. 56, 10. Fut. יָנוּם *Dormitabit*, Jef. 5, 27. Pf. 121, 3.

נוּמָה f. *Dormitatio, fomnus levis*, Prov. 23, 21. Arab. نيمة Idem.

תְּנוּמָה f. *Obdormitio, dormitio*, Pf. 132, 4. Pl. תְּנוּמוֹת *Dormitiones*, Prov. 6, 10. Job. 33, 15.

נון ac potius NIPH. Præt. נָנוֹן (a mox fequenti nomine נִין Soboles) *Propagatus, perpetuatus, fervatus fuit.* Hinc Fut. 3 m. f. יִנּוֹן Keri, *Perpetuabitur, propagabitur;* יָנִין Chethibh, *Perpetuabit, propagabit*, Pf. 72, 17. LXX. διαμενεῖ; Vulg. Permanet.

נִין m. (pro נִוְיָן, a verbo, quod videtur, Ar. نوى Servavit; qf. Homo f. femen fervatum aut permanens) *Soboles*, collect. *Filius*

Filius aut filii; proles, Iob. 18, 19. Jes. 14, 22. Cum Aff. נִינִי *Soboles, proles mea*, Gen. 21, 23. Sic etiam Persice نُوبَان dicitur Filius.

מָנוֹן m. (qs. filiatio) *Habitus filii*, i. e. pro filio familias se geret, Prov. 29, 21. Michaëlis, Debilis, ab Ar. مَنَّ Debilitavit; qs. مَنِين Debilis; sed minus recte, quod videtur ex contextu! Eleganter Lutherus ad sensum: So will er darnach ein Junker seyn.

נוּס *Fugit, aufugit, confugit, effugit.* Conven. Ar. نَاس Agitatus fuit, unde etiam نَاوُوس Fuga; maxime نَاصَ Fugit, fuga elapsus est. KAL, Præt. נָס *Fugit, abiit*, Devt. 34, 7. Pl. נַסְתֶּם *Fugistis*, Zach. 14, 5. Part. pl. m. נָסִים *Fugientes*, Ex. 14, 27. Inf. condupl. נוֹס *Fugiendo*, 2 Sam. 18, 3. לָנוּס *ad Fugiendum*, Jos. 8, 20. Cum Aff. נֻסְךָ *Fugere tuum*, 2 Sam. 24, 13. Imp. pl. נֻסוּ *Fugite*, Jer. 49, 8. Fut. cum ה Emph. אָנוּסָה *Fugiam*, Ex. 14, 25. Pl. נָנוּס *Fugiemus*, 2 Sam. 18, 3. 3 f. s. וַתָּנֹס *& Fugit*, 2 Sam. 4, 4. 3 m. s. וַיָּנָס *& Fugit*, Ex. 4, 3. Pl. cum ן parag. יְנוּסוּן *Fugient*, Ps. 104, 7. PIH. Præt. נוֹסְסָה *Fugavit*, Jes. 59, 19. HIPH. Præt. הֵנִיס *Fugavit, fecit fugere, transtulit fuga*, Ex. 9, 20. Inf. לְהָנִיס *ad Transferendum fuga*, Jud. 6, 11. Fut. pl. יָנִיסוּ *Fugabunt*, Devt. 32, 30.

מָנוֹס m. *Effugium, perfugium, refugium, asylum; fuga.* Cum Aff. מְנוּסִי *Perfugium s. refugium meum*, 2 Sam. 22, 3.

מָנוֹס m. *Idem*, Ps. 142, 5. Jer. 25, 35. Job. 11, 20.

מְנוּסָה f. *Fuga, effugium*, Jes. 52, 12. Cst. מְנֻסַת Lev. 26, 36.

נוּעַ *Moveri, agitari; vagari;* ut Ar. نَاعَ Pependit. II. Commovit. Exagitavit. KAL, Præt. pl. נָעוּ *Mobiles fuerunt*, Prov. 5, 6. Part. m. s. נָע *Vagus*, Gen. 4, 12. Inf. condupl. נוֹעַ *Vagando*, Ps. 109, 10. לָנוּעַ *ut agiter*, Jud. 9, 9. 11. Fut. תָּנוּעַ *Vagabitur, commovebitur* v. g. terra, Jes. 24, 20. Fut. pl. convers. וַיָּנֻעוּ *& Movebantur*, Jes. 6, 4. Sing. וַיָּנַע *& Commotum est* v. g. cor, Jes. 7, 2. NIPH. Præt. נָנַע *Agitatus factus est*. Fut. יִנּוֹעַ *Agitabitur*, Am. 9, 9. Plur. יִנּוֹעוּ *Agitabuntur*, Nah. 3, 12. HIPH. Præt. הֵנִיעַ & הֵנַע *Movit, agitavit, exagitavit*, Jes.

Jes. 37, 22. וַהֲנִעוֹתִי & *Exagitabo*, Am. 9, 9. Imp. cum Aff. הֲנִיעֵמוֹ *Exagita eos*, Pf. 59, 12. Fut. יָנִיעַ *Movebit*, Zeph. 2, 16.

מְנַעֲנֵעַ unde מְנַעַנְעִים Pl. m. *Siftra*, 2 Sam. 6, 5. LXX. κύμβαλα, ad quorum cantum etiam Ægyptii olim in Ifidis facris agitari & faltare confueverant; vid. Pagn. Kircheri Mufurg. l. 52.

I. נוף *Perfundere*; *adfpergere*. Ar. نغى Fudit v. g. nubes pluviam. KAL, Præt. נַפְתִּי *Perfudi*, *confperfi*, Prov. 7, 17. HIPH. Præt. הֵנִיף *Stillare fecit*, *fudit*. Fut. תָּנִיף *Fundes*, Pf. 68, 10.

נֹפֶת f. *Deftillatum mel*; *mel optimum*, i. e. quod per fe ftillat, Pf. 19, 11. Prov. 5, 3. 24, 13. 27, 7.

II. נוף 1) *Elevavit*; *elevatum huc illuc agitavit*, *movit*, v. g. manum, cultrum, ferrum, falcem &c. Ar. ناف Elata fuit, eminuit v. g. res fupra aliam. Hinc PIH. Præt. נוֹפֵף *Agitavit*, *movit* v. g. manum fupra aliquid. Fut. יְנוֹפֵף *Agitabit*, Jof. 10, 32. HIPH. Præt. הֵנִיף *Agitavit*, *levavit*, *movit manum fuam*, idque vel percuffurus aliquem, vel opem laturus alicui. הֲנַפְתָּ *Movifti* v. g. cultrum, Ex. 20, 25. Part. m. f. מֵנִיף *Elevans* v. g. manum, Zach. 2, 13. Cum Aff. מְנִיפוֹ *Agitans eam*, Jef. 10, 15. Imp. pl. הָנִיפוּ *Agitate*, *elevate*, Jef. 13, 2. 2) In facris in fpecie, *Obtulit agitando*, fcil. oblationem vel elevans vel demittens aut inclinans, HIPH. Præt. Lev. 9, 21. Inf. לְהָנִיף *ad Offerendum agitando*, Lev. 10, 15. Cum Aff. הֲנִיפְכֶם *Offerre veftrum cum agitatione*, Lev. 23, 12. Fut. conv. וַיָּנֶף & *Obtulit agitans*, Lev. 8, 27. Fut. abfol. cum Aff. יְנִיפֶנּוּ *Offeret agitando illum*, Lev. 23, 11. HOPH. Præt. הוּנַף *Agitando oblatum eft*, Ex. 29, 27.

נוֹף m. (ab Ar. ناف Eminuit) *Mons*, *collis*, Pf. 48, 3.

נֶפֶת f. *Idem*; in paufa הַנָּפֶת Jof. 17, 11. Michaëlis, Promontorium.

נָפָה f. *Regio montana* f. *eminentior*; cft. נֶפֶת Jof. 12, 23. Pl. נָפוֹת *Regiones montanæ*, Jof. 11, 2. 2) *Cribrum*, *vannus*; ab agitatione dicta. Cft. בְּנָפַת *In cribro*, Jef. 30, 28. Hinc etiam Æthiop. *Naphaja*, Cribravit; it. Ar. نغى Rejecit, disjecit; unde نغاة Recrementum.

הֲנָפָה f. *Agitatio*, *cribratio*, Jef. 30, 28.

תְּנוּפָה f. *Elevatio cum agitatione*; *oblatio facra agitata*; Germ. ein Webeopfer. Jef. 30, 32. Ex. 38, 29. Cft. תְּנוּפַת Ex. 35,

35, 22. Pl. תְּנוּפֹת *Oblationes facræ agitatæ*, Num. 18, 11. Contra תְּרוּמָה eſt ſimplex Oblatio elevata.

נוץ (Ar. ناض Emicuit. IV. Tulit fructum. Affine eſt verbum נְצַץ Chald. Floruit; germinavit.) HIPH. Præt. הֵנֵץ vel הֵנִיץ *Floruit*, *effloruit*. Præt. pl. הֵנֵצוּ *Effloruerunt*, Cant. 6, 11. 7, 13. Fut. conv. וְיָנֵאץ & *Efflorefcit* (cum א redundante ad indigitandam originem a נוץ) Eccl. 12, 5. Vid. vero etiam נצץ.

נוק Convenit cum ינק quod vide f. l. Hinc vero eſt HIPH. Fut. וַתְּנִיקֵהוּ & *Lactavit eum*, Ex. 2, 9. Verba enim quieſcentia ſæpe inter ſe permutantur.

I. נור. Ar. نار Luxit, ſplenduit. Conv. cum Chald. נְהַר Illuxit, ſplenduit; cujus derivata vid. ſub נהר. A נור vero eſt

נֵר m. *Lucerna*, *lampas*, *candela lucens*, Prov. 6, 23. Cum Aff. נֵרִי *Lucerna mea*, Pſ. 18, 29. It. cum י redundante נֵירִי *Lucerna mea*, 2 Sam. 22, 29. Sic etiam Ar. نيّر Idem.

נֵרָה f. *Lucerna*, unde Pl. נֵרוֹת *Lucernæ*, Lev. 24, 4. Cſt. נֵרֹת Ex. 39, 37. Cum Aff. נֵרֹתֵיהֶם *Lucernæ eorum*, 1 Par. 28, 15.

נִיר m. *Lucerna*, *lampas*, 1 Reg. 11, 36. Cum Aff. נִירָם *Lucerna eorum*, Num. 21, 30.

נוּר m. CHALD. *Ignis*, Dan. 7, 9. Emph. נוּרָא Dan. 3, 11.

מְנוֹרָה f. *Lychnuchus*, *candelabrum*, Ex. 25, 32. Cſt. מְנֹרַת Num. 4, 9. Pl. מְנֹרוֹת *Candelabra*, 2 Par. 4, 7. Ar. منارة Idem.

תַּנּוּר m. idem, quod Ar. تنّور *Caminus*, *furnus*, *fornax*; ad calefaciendum & coquendos panes, Gen. 15, 17. Pl. תַּנּוּרִים *Furni*, Neh. 12, 38. Cum Aff. תַּנּוּרֶיךָ *Furni tui*, Ex. 8, 3.

II. נור. aut ניר Verbum denominativum a nomine ſeqnente; unde HIPH. Imp. pl. נִירוּ *Sulcate*, *lirate*, *proſcindite ſulcos*, Jer. 4, 3. Hoſ. 10, 12.

נִיר m. *Novale* i. e. *arvum de novo proſciſſum* f. *ſulcatum*, Prov. 13, 23. Jer. 4, 3. Hoſ. 10, 12. Ar. نير Sulcus, lira. Cum Aff. וְנִירָם & *Novale eorum*, ita nonnullis; aliis, & *Lucerna eorum*, Num. 21, 30.

נוש, Ar. ناس Conturbatus fuit, unde نوّاس Conturbatus, perturbatus, languens; nec non Syr. ܢܫ Ægrotavit. Hinc KAL, Fut.

Fut. conv. cum ה parag. וָאָנוּשָׁה & *Conturbatus languesco*, Pf. 69, 19. Hinc porro

אָנוּשׁ m. (fcil. cum א præpofitivo) *Conturbatus*, *languens*; *desperato morbo laborans*; it. de rebus inanimatis, *Desperate morbidus*. אָנוּשׁ *Desperatum* v. g. eft telum meum, i. e. afflictio mea, Job. 34, 6. Michaëlis, *Vibro telum meum*. אָנוּשׁ *qui* qf. *conturbatus*, *languens eft*, v. g. ad contritionem tuam, Jer. 30, 12. Michaëlis, Intremifco. Fem. אֲנוּשָׁה *Desperata* v. g. eft quævis plagarum tuarum, Mich. 1, 9. Michaëlis iterum, Perturbor plagis tuis. אֲנוּשָׁה *Desperate morbida* v. g. eft plaga mea, Jer. 15, 18. Ab אָנוּשׁ deinde

אנשׁ, ac potius NIPH. Præt. נֵאָנַשׁ *Desperate languit* f. *aegrotavit*; unde Fut. וַיֵּאָנַשׁ & *Desperato morbo affectus eft*, 2 Sam. 12, 15.

נזד unde plures Fut. וַיָּזֶד & *Coxit*, Gen. 25, 29. quafi fit a נזד, pro וַיַּזִּיד aut וַיָּזֶד, potius eft a זוד *Efferuefcere*; unde הֵזִיד *Efferuefcere fecit*, i. e. *coxit*; ut proinde וַיָּזֶד fit pro וַיָּזֶד. Sic etiam a זוד eft

נָזִיד m. (fcil. a Conj. NIPH. נָזוֹד *Efferuefcens factus eft*, qf. Participium aut certe Nomen ab hac Conj. derivatum) *Coctum*; *puls* f. *pulmentum*; *jusculum*, Gen. 25, 29. Cfr. נָזִיד Gen. 25, 34. Hinc poffit effe Ar. نزل De commeatu in viam profpexit.

נָזָה *Sparfus*, *infperfus*, *adfperfus*, *confperfus fuit*. Cfr. cum אֶל & עַל. Chaldaice dicitur נְדָה. Sic etiam Ar. ندى Sonat Humidus fuit. Maduit. II. & IV. Humectavit, madefecit. Sed & نزي forma Paff. a نزا dicit Effluxit fanguis, manavit fanguine v. g. vulnus. KAL, Fut. יִזֶּה *Adfpergetur*, Lev. 6, 20. Fut. conv. & apoc. וַיִּז & *Adfperfus eft*, Jef. 63, 3. item וַיִּז 2 Reg. 9, 33. HIPH. Præt. הִזָּה *Adfperfit*, *fparfit*, *infperfit*. Cfr. cum עַל, ב & לִפְנֵי. Præt. Lev. 4, 6. Part. m. מַזֶּה *Adfpergens*, Num. 19, 21. Imp. הַזֵּה *Sparge*, Num. 8, 7. Fut. יַזֶּה *Adfperget*, Jef. 52, 15. Apoc. וַיַּז & *Sparfit*, Lev. 8, 11.

I. נָזַל *Stillavit*; *fluxit*, *defluxit*; *manavit*. Ar. نزل A pluvia fluxum aquæ paffus fuit locus. Præt. pl. נָזְלוּ *Stillarunt* v. g. aquam, i. e. montes fluxum aquæ paffi funt, Jud. 5, 5. coll. v. 4.

v. 4. Part. Ben. pl. m. נֹזְלִים *Fluentes i. e. fontes*, Pf. 78, 16. Fut. יִזַּל *Stillabit*, Num. 24, 7. Pl. יִזְּלוּ *Stillabunt*, Jef. 45, 8. HIPH. Præt. הִזִּיל *Deftillare, manare, fluere fecit*, Jef. 48, 21. Sed נָזֹלּוּ *Tremuerunt, vacillarunt*, Jef. 64, 3. non eft a נָזַל, ut nonnulli volunt, qf. dicat, Stillarunt; fed NIPH. Præt. a זלל. Ar. زلّ Cæfpitavit, nutavit.

מַזָּלָה f. unde Pl. מַזָּלוֹת in genere *Sidera, ftellæ, aftra;* (ab influentia, quæ illis etiam in rebus civilibus & moralibus falfo attribuebatur, dicta; ab Ar. نزل Mutavit ftatum. II. Demifit cœlitus aliquid Deus; unde etiam تنزيل Demiffio ἱερνόθεν, Cor. Sur. 20, 2. & 32, 2. nec non منزل Tres ftellæ in cauda Urfæ majoris) 2 Reg. 23, 5. Dicuntur etiam ferme eodem fenfu מַזָּרוֹת Job. 38, 32. Al. pecul. Planetæ; Al. Sidera Zodiaci. Vid. etiam נָזַר.

II. נזל. Ar. نذل Vilis, defpectus fuit, cui etiam convenit cum زلّ Abjectus, vilis fuit. Hinc HIPH. Præt. pl. cum Aff. הִזִּילוּהָ *Defpexerunt, fpreverunt, pro defpecta habuerunt eam*, Thren. 1, 8. Hinc (f. potius a زال Dimovit, femovit) eft

זוּלַת f. *Præter, nifi, excepto, fepofito*, 2 Reg. 24, 14. Cum Aff. זוּלָתִי *Præter me*, Jef. 45, 5. זוּלָתְךָ in paufa זוּלָתֶךָ *Præter te*, Ruth. 4, 4. Jef. 26, 13. זוּלָתָהּ *Præter eam*, 1 Sam. 21, 9. Dicitur etiam nudum זוּלָתִי *Præter*, Devt. 1, 36. 4, 21. Jof. 11, 13.

נֶזֶם m. *Monile nafi vel auris*, h. e. annulus aureus, qualem mulieres in Oriente nafo & auribus ornatus caufa appendere folebant, atque etiamnum folent, Gen. 24, 22. 30. 47. Ex. 32, 2. 3. 35, 22. Jef. 3, 21. Ez. 16, 12. Pl. נְזָמִים *Monilia*, Gen. 35, 4 Cft. נִזְמֵי, Jef. 3, 21. Videtur effe a NIPHAL verbi זמם, Ar. زمّ Ligavit, alligavit; conftrinxit habena; unde زمام Funiculus, annexus annulo, qui per cameli nafum trajicitur; nec non Syr. ܩܕܫܐ Annulus Æthiopum, quem in nafo geftant. It. Circulus ad ornatum fufpenfus a labris; qf. Appenfum nafi vel auris. Vid. Caftelli Lexicon Heptaglott. ad Rad. נזם. Al. Funiculus margaritarum a fronte nafo tenus appenfus.

נזק

נְזַק Chald. *Nocuit, læsit, damno affecit.* Conv. per Meton. antec. Ar. نزق aut نزج In ira efferbuit. III. Conviciis & contumeliis læsit. Part. m. f. נָזִק *Damno affectus*, Dan. 6, 3. APH. Part. f. מְהַנְזְקַת *Damnum afferens*, Esr. 4, 15. Inf. לְהַנְזָקַת *ad Nocendum*, Esr. 4, 22. Fut. תְּהַנְזִק *Damnum afferet*, ibid. v. 13.

נֶזֶק m. Hebr. *Damnum, nocumentum*, Esth. 7, 4.

I. נזר propr. Separare a re, ab aliquo, alicui ex religione, sanctimonia aut voto. Ar. نذر Scivit quid cavendum sibi. IV. Deterruit. Vovit; unde etiam نذير Nazirœus, devotus Deo. NIPH. Præt. נִזַּר *Separatus, segregatus fuit, separavit, avertit, abstraxit se a re;* hinc etiam *Abstinuit, continuit se a re.* Inf. הִנָּזֵר *Abstinere, continere se*, Zach. 7, 3. Fut. יִנָּזֵר *Separatus erit*, v. g. a Deo, Ez. 14, 6. Pl. יִנָּזְרוּ *Abstineant* v. g. a sancto, Lev. 22, 2. Fut. conv. וַיִּנָּזְרוּ *& Devoti fuerunt* v. g. Baali, Hos. 9, 10. HIPH. Præt. הִזִּיר *Separavit aliquem & se a re; abstinuit; vovit, voto asseruit se & rem* v. g. Deo. Præt. conv. וְהִזִּיר *& Asseret*, Num. 6, 12. Pl. וְהִזַּרְתֶּם *& Separabitis, abstinere curabitis*, Lev. 15, 31. Inf. לְהַזִּיר *ad Asserendum*, Num. 6, 2. Fut. יַזִּיר *Abstinebit* v. g. a vino, ib. v. 3. Inf. cum Aff. הַזִּירוֹ *Asserere, vovere se* v. g. Deo, ib. v. 6.

נָזִיר m. 1) *Nazirœus, homo, qui se voto Domino asseruit*, Num. 6, 2. 13. Cst. נְזִיר *Selectus, assertus a Deo*, Gen. 49, 26. Pl. נְזִירִים *Segregati, asserti* Domino, Am. 2, 12. 2) *Res, a qua quis ex religione* aut *voto abstinere obstrictus est.* Pl. cum Aff. נְזִירֶיהָ *Abstinentiarum suarum*, i. e. agrorum & vinearum, a quibus colendis, metendis & vindemiandis abstinendum erat, Lev. 25, 11.

נֵזֶר & נֶזֶר m. 1) in genere *Votum*, quod quis Deo nuncupavit; it. *res, quam quis voto religioso Deo obstrinxit*, v. g. *Abstinentiam*, scil. de agris aut vineis non colendis, metendis aut vindemiandis, Num. 6, 4. 8. de crinibus non detondendis, ib. v. 19. 2) *Res aut insigne, quo quis dignitatis ergò ab aliis qs. separatur* aut *distinguitur;* ut a) *Lamina sanctitatis* in pileo f. mitra Pontificis maximi, Ex. 39, 30. b) *Corona regia, diadema regium*, 2 Sam. 1, 10. Ps. 89, 40. c) Metaph. *Indelibatus*

batus vigor ac decus aetatis, Prov. 27, 24. Cum Aff. נִזְרוֹ *Votum ejus*, Num. 6, 4. 8.

מְנֻזָּרִים Pl. m. *Nobiles*, *eximii*. Cum Aff. מִנְּזָרַיִךְ *Nobiles* (qs. *coronati*) *tui*, Nah. 3, 17.

זֵר m. (נזר סכ׳ p) *Limbus*, *corona*, i. e. qua quid separatur aut distinguitur, Ex. 30, 3. Cum Aff. זֵרוֹ *Limbus ejus*, ib. v. 4. Hinc

זֵרָה PIH. Præt. *Cinxit*, *circumdedit*, *circumplexus est*; unde זֵרִיתָ *Cinxisti*, Pf. 139, 3.

II. נזר. Ar. نذر Prædixit, significavit. IV. Metum injecit, ut caveret sibi, deterruit. Hinc

מַזָּרוֹת pl. f. *Sidera*, *astra*, q. d. signa cœlestia significativa, aut prognostica, Job. 38, 32. Ar. مُنْذِرَة Idem.

נָחָה *Duxit*, *adduxit*; *abduxit*, *deduxit*. Ar. نحا Contendit versus aliquem. II. Removit, amovit. KAL, Præt. נָחִיתָ *Duxisti*, Pf. 77, 21. Cum Aff. נָחַנִי *Duxit*, *deduxit me*, Gen. 24, 27. Imp. נְחֵה *Duc*, Ex. 32, 34. Cum Affixo נְחֵנִי *Duc me*, Pf. 5, 9. HIPH. Præt. הִנְחָה *Duxit*, *deduxit*, *perduxit*. *Contendere f. proficisci fecit*. Cum Aff. הִנְחַנִי *Deduxit me*, Gen. 24, 48. Inf. cum Aff. & ה extrito, לַנְחֹתָם pro לְהַנְחֹתָם *ad Ducendum eos*, Neh. 9, 19. Ex. 13, 21. Fut. 3 f. f. תַּנְחֶה *Ducet*, Prov. 6, 22. Cum Aff. יַנְחֵנִי *Deducet me*, Pf. 23, 3.

מִנְחָה f. *Munus*, *oblatio*; vid. sub מנח.

נחת. Ar. نخّ Procumbere jussit. Hinc HIPH. Præt. הֵנִיחוּ *Prostraverunt*, Am. 5, 7. הִנַּחְתִּי *Deposui*, *attuli*, Jud. 6, 18.

I. נָחַל *Hereditavit*, *hereditate accepit*; *Possedit*, *possessor fuit*, vel *factus est*; *possidendum accepit*. Ar. نحل ut & نحل Largitus est. II. In hereditatem dedit. KAL, Præt. conv. וְנָחַל & *Hereditabit*, Zach. 2, 12. וּנְחַלְתָּנוּ & *Hereditabis nos*, Ex. 34, 9. Inf. cft. לִנְחֹל *ad Hereditandum*, *possidendum*, Num. 34, 18. Fut. יִנְחַל *Hereditabit*, *possidebit*, Jef. 57, 13. Cum Aff. יִנְחָלוּהָ *Possidebunt eam*, Pf. 69, 37. PIH. Præt. נִחֵל *Hereditate*, *possidendum distribuit*, *possidendum dedit*, Jof. 13, 32. Pl. נִחֲלוּ *Possidendum dederunt*, Jof. 14, 1. Inf. לְנַחֵל *ad Possidendum dandam*, Num. 34, 29. HIPH. Præt. הִנְחִיל *Possidere*, *hereditare fecit*.

fecit. הִנְחַלְתִּי *Hereditare feci*, Jer. 3, 18. Part. m. f. מַנְחִיל *Hereditare faciens*, Devt. 12, 10. Inf. בְּהַנְחֵל *Quum hereditare faceret*, Devt. 32, 8. Fut. יַנְחִיל *Hereditare faciet*, Devt. 3, 28. HOPH. Præt. הָנְחַל *Hereditare, possessor factus est.* הָנְחַלְתִּי *Possidere factus sum*, Job. 7, 3. HITHP. Præt. הִתְנַחֵל *Hereditare fecit se, possessorem se constituit, possessionem adiit.* Plur. הִתְנַחַלְתֶּם *Hereditare fecistis vos*, Num. 33, 54. Cum Aff. וְהִתְנַחֲלוּם *& Hereditare eos facient se*, Jes. 14, 2. Inf. הִתְנַחֵל *Hereditare facere se*, Num. 32, 18. Fut. 2 pl. m. תִּתְנַחֲלוּ *Facietis vos possidere*, Num. 34, 13.

נַחֲלָה f. *Possessio, hereditas*, Jos. 17, 4. Cum Aff. נַחֲלַתְכֶם *Hereditas vestra*, Num. 18, 26. Cst. נַחֲלַת, Ps. 127, 3. Pl. נְחָלוֹת *Possessiones*, Jos. 19, 51.

נַחֲלָת f. *Idem*, Ps. 16, 6. Formæ irregularis, ut & זִמְרָת Ps. 118, 14.

II. נחל. Ar. نَخَلَ Cribravit; a perforatis cribris dictum, qs. d. durchlöchern; a verbo خَلَّ Perforavit. Hinc

נְחִילוֹת f. pl. *Instrumenta musica perforata*; Germ. Blase-Instrumenten, v. g. Tubæ sacerdotum & buccinæ Levitarum, Ps. 5, 1.

נַחַל m. 1) *Vallis*; qs. terra excavata, Num. 13, 24. Cum ה locali, נַחְלָה Num. 34, 5. 2) *Torrens, flumen*; ab excavato alveo dictum, Jer. 31, 40. Cum ה Parag. נַחְלָה Ps. 124, 4. Dual. נַחְלַיִם *Duo torrentes, torrens geminus*, Ez. 47, 9. Plur. נְחָלִים *Torrentes*, Ps. 78, 20. Cum Aff. נְחָלֶיהָ *Torrentes ejus*, Jes. 34, 9. Cst. נַחֲלֵי *Torrentes*, Devt. 8, 7. 3) κατ' ἐξοχὴν *Nilus*, Num. 34, 5.

I. נחם. Ar. نَحَمَ Gemuit, scil. de dolore ex aliqua re capto. Hinc NIPH. Præt. נִחַם *Pœnituit eum* v. g. facti. Cftr. cum עַל. Arabice etiam dicitur نَدِمَ Pœnitentia ductus fuit. נִחַמְתִּי *Pœnituit me*, Gen. 6, 7. Part. m. f. נִחָם *Quem pœnitet*, Jer. 8, 6. Inf. לְהִנָּחֵם *ut pœniteat eum*, 1 Sam. 15, 29. Fut. יִנָּחֵם *Pœniteat eum*, Ps. 110, 4. Conv. וַיִּנָּחֶם *& Pœnituit eum*, Ex. 32, 14. HITHP. Præt. הִתְנַחֵם *Pœnitentia ductum se præbuit.* Fut. 3 m. f. וְיִתְנֶחָם *& Pœnituit eum*, Num. 23, 19.

נֹחַם m. *Pœnitudo*, Hos. 13, 14. Al. Consolatio.

II.

II. נחם. Michaëlis derivat ab Ar. نخم Lusit; al. ab نعم Delectatus fuit re. NIPH. Præt. נִחַם *Consolatus est se, consolationem cepit* vel *admisit*; qs. post captum ex aliqua re dolorem iterum delectatus est. Cstr. cum עַל & מִן. 2 Sam. 14, 2. Fut. אִנָּחֵם *Consolationem, solatium capiam*, Jes. 1, 24. PIH. Præt. נִחַם f. נִחֲמָה *Consolatus est*, Jes. 51, 3. Part. m f מְנַחֵם *Consolans*, Thren. 1, 2. Inf. לְנַחֵם *ad Consolandum*, Jes. 61, 2. Cum Aff. בְּנַחֲמֵךְ *dum tu consolaris*, Ez. 16, 53. Imp. pl. נַחֲמוּ *Consolamini*, Jes. 40, 1. Fut. conv. וַיְנַחֵם *& Consolatus est*. Gen. 50, 21. Cum Aff. תְּנַחֲמֵנִי *Consolaberis me*, Ps. 71, 21. PYH. Part. f. f. נֻחָמָה (abjecto מ præform.) *Consolatione affecta*, Jes 54, 11. Fut. pl. in pausa תְּנֻחָמוּ *Solatio officiemini*, Jes. 66, 13. HITHP. Præt. הִתְנַחֵם *Consolatus est sese*. וְהִנֶּחָמְתִּי (omisso ת præform.) *& Consolabor me ipsam*, Ez. 5, 13. Part. m. f. מִתְנַחֵם *Consolans se, solatium capturus*, Gen. 27, 42. Inf. לְהִתְנַחֵם *ad Consolandum se, solatium capiendum*, Gen. 37, 35. Fut. יִתְנֶחָם *Consolabitur se*, Ps. 135, 14.

נֶחָמָה f. *Solatium, consolatio.* Cum Aff. נֶחָמָתִי *Solatium meum*, Ps. 119, 50. Job. 6, 10.

נִחוּם & נֹחַם m. *Solatium, consolatio*; unde Pl. נִחֻמִים vel נִחֻמִּים (ut apud alios) *Consolationes*, Zach. 1, 13. Cum Aff. נִחוּמָי *Consolationes meæ*; vel potius *Poenitudines meæ*, Hos. 11, 8.

תַּנְחוּם m. *Solatium, consolatio*; unde Pl. תַּנְחוּמִים *Consolationes*, Jer. 16, 7. Cum Aff. תַּנְחוּמֶיךָ *Consolationes tuæ*, Ps. 94, 19.

תַּנְחוּמָה f. unde Pl. cst. תַּנְחוּמוֹת *Consolationes*, Job. 15, 11. Cum Aff. תַּנְחוּמֹתֵיכֶם *Consolationes vestræ*, Job. 21, 2.

נחץ. Ar. نخض Institit urfitque importune. Hinc Part. Pah. נָחוּץ m. *Quod urget* f. *urgetur*, v. g. negotium, res, 1 Sam. 21, 9.

נָחַר. Ar. نخر Spiritum cum sono duxit per nares, i. e. rhonchissavit; it. Flavit. KAL, Præt. נָחַר *Flavit* v. g. follis, Jer. 6, 29. PIH. Præt. נִחַר *Raucus est, rhonchissat*, Ps. 69, 4. Al. Exustus, arefactus est, a חרר aut חרה. Sed נַחְרוֹ *Ira flagrant*, Cant. 1, 6. vid. sub חָרָה.

נְחִירַיִם Dual. m. *Nares, duo nasi foramina*; cum Aff. נְחִירָיו *Nares ejus*, Job. 41, 11. Ar. نُخْرَة Foramen nasi.

נַחַר m. *Rhonchus; fremitus;* Germ. das Schnauben der Nase. Cum Aff. נַחְרוֹ *Fremitus ejus*, Job. 39, 20.

נַחֲרָה f. Cst. נַחֲרַת *Fremitus*, Jer. 8, 16.

I. נחשׁ. Ar. نحس Fodit. Hinc Pahul

נָחוּשׁ m. *Aeneus, chalybeus, aereus*; q. d. effossus ex terra, Job. 6, 12.

נְחוּשָׁה & נְחֻשָׁה f. *Aes, chalybs*, Jes. 48, 4. Lev. 26, 19. Ar. نحوسة Aes.

נְחָשׁ Chald. *Aes*, Dan. 2, 32. Emph. נְחָשָׁא ib. v. 45. Syr. نسما Id.

נְחֹשֶׁת f. *Aes, cuprum*, (ut Ar. نحاس Cuprum) Ex. 25, 3. it. *Chalybs*, Thren. 3, 7. 1 Reg. 7, 45. Cum Aff. נְחֻשְׁתִּי *Chalybs meus*, Thren. 3, 7. נְחֻשְׁתָּם *Aes eorum*, Jer. 52, 17. Meton. *Aes* s. *numi; pecul. merces meretricia*, scil. qua vel scortum ab amasio, vel & amasius a scorto explendæ libidinis gratia, ac velut mancipium emitur, aut conducitur. Cum Aff. נְחֻשְׁתֵּךְ *Aes tuum*, Ez. 16, 36. Hinc etiam Arabibus إبن نخسة Spurius, h. e. filius meretricis, scil. aere conductæ; nec non نخاسة Mancipium (h. e aere emtum) quod abigitur.

נְחֻשְׁתַּיִם Dual. m. *Numellæ, compedes aereæ*, Jer. 39, 7. 52, 11. 2 Sam. 3, 34.

נְחֻשְׁתָּן m. Nehuschthan, q. d. *Serpens aeneus*, i. e. ille a Mose in deserto suspensus, 2 Reg. 18, 4. Scilicet composita est vox ex תַּן Draco aut serpens, & נחוש Aeneus.

נָחָשׁ m. *Serpens*; it. *Draco*, Eccl. 10, 11. Fortasse a splendore aut colore aeneo ita dictus. Ar. per Metath. حنس Idem. נָחָשׁ בָּרִחַ *Serpens vectis*, Job. 26, 13. Vid. בָּרִיחַ. Cst. נְחַשׁ, Num. 21, 10. Pl. נְחָשִׁים *Serpentes*, Jer. 8, 17.

II. נחשׁ. Ar. نحس Infaustus, nefastus fuit v. g. dies, omen &c. Forsan ab Hebr. נָחָשׁ Serpens; quia fere serpentum occursus homini infaustus accidit; quin etiam, quia quoddam eorum genus quicquid, quod animatum est, ei obvium fit, fascinare constat. Hinc

נַחַשׁ

נִחֵשׁ PIH. Præt. *Auguratus est*; *conjectavit*, *observavit conjecturas*; it. *Omina captavit*, videl. num, quod accidit s. obviam factum aut observatum fuit, fausti aliquid prænuntiet, an infausti? Plerumque in malam partem sumitur; speciatim vero veteres idololatras etiam ex serpentibus omina captasse, ex Hesychio auctor est Bochartus in Hieroz. l. 1. c. 3. Præt. נִחֵשׁ *Auguratus est*, 2 Par. 33, 6. נִחַשְׁתִּי *Auguratus sum*; rectius forsan *Infelix fui*, Gen. 30, 27. Part. m. s. מְנַחֵשׁ *Augurans*, Devt. 18, 10. Inf. נַחֵשׁ *Conjiciendo*, *augurando*, Gen. 44, 5. Fut. pl. יְנַחֲשׁוּ *Augurabuntur*, 1 Reg. 20, 33. Ab Hebr. נָחָשׁ Serpens, descendisse etiam videtur Ar. تنحس Præstigiis, veneficiis usus fuit.

נַחַשׁ m. *Augurium*, *conjectatio*, Num. 23, 23. Pl. נְחָשִׁים *Auguria*; *præstigiæ*, Num. 24, 1.

נחת *Irruit in aliquem*; *descendit*. Syr. ܢܚܬ Descendit; ut & Ar. نحت Luctando prostravit hominem; depressit. Fut. conv. וַתִּנְחַת & *Irruit*, *descendit*, *incubuit* v. g. manus tua super me, Ps. 38, 3. Fut. dimin. יֵחַת *Irruet* super s. contra v. g. nos, Jer. 21, 13. NIPH. Præt. pl. נִחֲתוּ *Immissæ sunt* v. g. sagittæ super nos, Ps. 38, 3. PIH. Præt. נִחַת *Depressit*. Imp. נַחֵת *Deprime* v. g. sulcos, Ps. 65, 11. HIPH. Præt. הִנְחִית *Prostravit*, *depressit*. Imp. הַנְחַת *Prosterne*, *deprime*, Joël. 4, 11.

נְחַת CHALD. *Descendit*. Part. Præs. m. s. נָחֵת *Descendens*, Dan. 4, 10. & נְחִית ib. v. 20. APH. Imp. אַחֵת *Fac descendere*, Esr. 5, 15. Part. pl. מְהַחֲתִין pro מַחֲתִין *Positi erant*, Esr. 6, 1. Fut. תַּחֵת *Repones*, ib. v. 5. HOPH. Præt. הָנְחַת *Depositus est*, Dan. 5, 20.

נַחַת m. *Immissio*, *descensus*, Job. 17, 16. it. *Ferculum*, i. e. quod demittitur in mensam, Job. 36, 16.

נְחִתִּים pl. m. (qs. a Chald. נְחַת) *Demissi*, 2 Reg. 6, 9.

I. נָטָה *Extendit*, *distendit*, *protendit*. Ar. نطا Idem. KAL, Præt. נָטִיתִי *Extendi*, *protendi* v. g. manum, Prov. 1, 24. Part. Ben. m. s. נֹטֶה *Extendens* v. g. cœlos, Job. 9, 8. Inf. cst. בִּנְטֹתִי *Quum ego extendam* v. g. manum, Ex. 7, 5. Imp. נְטֵה *Extende*, Ex. 8, 1. Fut. יִטֶּה *Protendet* i. e. *perget*, Job. 15, 29. Fut. conv. cum Apoc. וַיֵּט & *Extendit*, Ex. 8, 2. ante Makkaph

 וַיֶּט־

-וַיֵּט & *Extendit* v. g. tabernaculum, Gen. 26, 25. NIPH. Præt. נִטָּה *Extensus est*. Pl. נִטּוּ *Extensi sunt*, Num. 24, 6. Fut. יִנָּטֶה *Extendetur, protendetur*, Zach. 1, 16. HIPH. Præt. הִטָּה *Extendit, protendit*. Fut. אַטֶּה *Extendam* v. g. manum, Jer. 6, 12. Fut. apoc. וָאֵט & *Protendam* i. e. *pergam*, Hos. 11, 4. Fut. conv. & apoc. וָאֵט & *Extendi*, Jer. 15, 6. HOPH. Part. pl. f. מֻטּוֹת *Extensa* s. *extensiones*, Jes. 8, 8.

II. נָטָה *Inclinavit, declinavit; deflexit, divertit; secessit.* Prope abest Ar. نَطَّ Abiit, recessit; cui accedit طوى Declinavit; applicuit se ad aliquem. KAL, Præt. 2 Sam. 2, 19. Pah. m. s. נֹטֶה *Declinans, inclinata* v. g. dies, Ps. 102, 12. Fut. 3 f. s. תֵּטֶה *Declinabit, recedet* v. g. gressus, Job. 31, 7. Not. נְטוּי Keri, *Inclinatus* v. g. pedibus; נָטָיוּ *Declinaverunt* v. g. pedes, Chethibh Ps. 73, 2. HIPH. Præt. הִטָּה *Inclinare, divertere, secedere fecit; Advertit, inclinavit, admovit; Avertit*. Præt. Ps. 116, 2. Part. m. s. מַטֵּה *Avertens*, Devt. 27, 19. Inf. cum Aff. לְהַטֹּתָהּ *ad Reflectendum* v. g. eam in viam, Num. 22, 23. Imp. הַט *Inclina*, Ps. 17, 6. Fut. תַּטֶּה *Inclinabis, admovebis* v. g. aures, Prov. 2, 2. Apoc. אַל-תַּט *Ne declines*, Ps. 27, 9. HOPH. Part. m. s. מֻטֶּה *Perversum*, Ez. 9, 9.

מִטָּה f. I. *Lectus*, i. e. in quo quis dormiens aut cibum capiens reclinat, Gen. 48, 2. Cum Aff. מִטָּתִי *Lectus meus*, Ps. 6, 7. Cst. מִטַּת 2 Reg. 4, 21. Pl. abs. & cst. מִטּוֹת *Lecti*, 2 Reg. 11, 2. Am. 6, 5. II. *Feretrum*, qs. reclinatorium, 2 Sam. 3, 31.

מַטֶּה m. I. *Virga, baculus*, i. e. cui inclinamus, Num. 17, 17. Cum Aff. מַטֵּהוּ *Virgam suam*, ibid. Cst. מַטֵּה Jes. 0, 3. Pl. cum Aff. מַטָּיו *Baculi ejus*, Hab. 3, 14. II. Meton. *Tribus, familia;* quia nomina tribuum Israëliticarum Num. 17, 17. baculis inscribebantur, Jos. 20, 8. III. Metaph. *Auxilium, fulcrum, subsidium vitæ*, Ps. 105, 16. IV. *Telum, hasta* i. e. baculo aptata, Hab. 3, 14. 1 Sam. 14, 27.

מַטָּה f. unde Pl. מַטּוֹת I. *Virgæ, baculi, scipiones*, Num. 17, 17. Cum Aff. מַטּוֹתָם *Virgæ eorum*, Num. 17, 21. II. *Tribus*, Num 34, 13.

מַטָּה & לְמַטָּה *Infra, inferius, deorsum*, Devt. 28, 43. Cum Silluk מָטָּה Prov. 15, 24. לְמַטָּה Esr. 9, 13. לְמָטָּה 1 Par. 27, 23. מִלְמַטָּה

מִלְּמַטָּה *Inferne*, Ex. 39, 20. מַטָּה מַטָּה *Deorſum deorſum*, Devt. 28, 43.

נָטַל *Tulit, levavit*; unde forſan Lat. TOLLO & TULI. Hinc 1) *Impoſuit*, Thren. 3, 28. 2 Sam. 24, 12. 2) *Abſtulit, ſuſtulit*, Jeſ. 40, 15. 3) *Portavit, bajulavit; toleravit*, Jeſ. 63, 9. Cſtr. cum Acc. עַל & מִן. Uſitatius eſt Chaldaice, & reſpondet verbo Hebr. נָשָׂא. Arabice vero eſt نقل Tranſtulit de loco in locum. KAL, Præt. Thren. 3, 28. Part. Ben. m. ſ. נוֹטֵל *Imponens*, 2 Sam. 24, 12. Fut. יִטּוֹל *Tollet, auferet*, Jeſ. 40, 15. PIH. Præt. נִטֵּל *Portavit, toleravit*. Fut. conv. וַיְנַטְּלֵם *& Toleravit eos*, Jeſ. 63, 9. HIPH. Præt. וְהֵטַלְתִּי *& Ejiciam* ſ. *effundam*, Jer. 16, 18. potius eſt a טוּל طال Effudit. HOPH. Præt. הוּטַל ſ. הֻטַּל *Ablatus fuit*. Fut. יוּטַל *Auferetur*, Job. 41, 1.

נְטַל CHALD. *Levavit, ſuſtulit*, Dan. 4, 31. Præt. Paſſ. Pehil, ſ. נְטִילַת *Auferebatur*, Dan. 7, 4.

נֵטֶל m. *Onus, pondus*, Prov. 27, 3.

נָטִיל m. *Portator, bajulus; onuſtus*; unde Pl. cſt. נְטִילֵי *Bajuli* v. g. argenti, Zeph. 1, 11.

נָטַע propr. I. *Infixit, fixit* v. g. clavos, Eccl. 12, 12. tentoria, Dan. 11, 45. Accedit Ar. نطع in V. Conj. Se altius immerſit; nec non نزع Fodit, v. g. haſta, clavo &c. II. *Plantavit, conſevit*, q. d. plantas in terra fixit. III. *Efforavit, effodit*, Pſ. 94, 9. KAL, Præt. Devt. 20, 6. נָטַעְתִּי *Plantavi*, Jer. 45, 4. Part. Ben. נוֹטֵעַ *Efforans, plantans*, Pſ. 94, 9. Pah. m. נָטוּעַ *Plantatus, um*, Eccl. 3, 2. Inf. cſt. לִנְטוֹעַ *ad Plantandum*, Jer. 1, 10. לָטַעַת *ad Plantandum*, Eccl. 3, 2. Imp. pl. נִטְעוּ *Plantate*, 2 Reg. 19, 29. Fut. conv. וַיִּטַּע *& Plantavit*, Gen. 2, 8. 2 ſ. m. cum Aff. וַתִּטָּעֵם *& Plantaſti, immiſiſti eos*, Pſ. 44, 3. NIPH. Præt. נִטַּע *Plantatus eſt*. Pl. in pauſa נִטָּעוּ *Plantati ſunt*, Jeſ. 40, 24.

נֶטַע m. *Planta*; cſt. נְטַע Jeſ. 5, 7.

נֶטַע m. *Planta*; in pauſa נָטַע Job. 14, 9. Cum Aff. fem. נִטְעֵךְ *Planta tua*, Jeſ. 17, 11. Pl. cſt. נִטְעֵי *Plantæ*, Jeſ. 17, 10.

נְטִיעִים Pl. m. *Plantæ*, Pſ. 144, 12.

מַטָּע m. *Locus plantationis, locus plantatus; plantatum*, Ez. 34, 29. Cſt. מַטַּע Jeſ. 61, 3. Cum Aff. f. מַטָּעָהּ *Locus ejus* plan-

plantatus, Ez. 17, 7. Pl. cft. מַטָּעֵי *Loca ad plantandum*, Mich. 1, 6. Cum Aff. מַטָּעַי Keri *Plantationes meæ;* מַטָּעוֹ Chethibh, *Plantatio ejus* (fcil. populi tui) Jef. 60, 21.

נָטַף 1) *Stillavit, ftillatim effudit.* 2) Metaph. *Elocutus eft, prophetavit.* Idem dicit Ar. نطف Fluxit; guttatim ftillavit. Tranfit: Profudit, effudit v. g. aquam. KAL, Præt. pl. נָטְפוּ *Stillarunt*, Cant. 5, 5. in paufa נָטָפוּ Jud. 5, 4. Fut. תִּטֹּף 3 f. f. *Stillabit*, Job. 29, 22. Pl. יִטְּפוּ *Stillabunt*, Joël. 4, 18. תִּטֹּפְנָה f. pl. 3. *Stillabunt* v. g. labia, Prov. 5, 3. Cant. 4, 11. HIPH. Præt הִטִּיף *Stillatim effudit; ftillavit.* Pl. הִטִּיפוּ *Stillatim profuderunt*, Am. 9, 13. Part. m. מַטִּיף *Stillans*, *ftillator*, Mich. 2, 11. Imp. הַטֵּף *Stilla*, i. e. *vaticinare*, Ez. 21, 2. Fut. תַּטִּיף *Stillabis*, Am. 7, 16. Pl. יַטִּיפוּ *Stillabunt* i. e. *vaticinabuntur*, Mich. 2, 6.

נָטָף m. *Gutta*, *ftilla; ftacte*, fuccus ex myrrha, Ex. 30, 34. Pl. cft. נִטְפֵי *Guttæ* v. g. *aquæ*, Job. 36, 27.

נְטִיף m. Quod ftillatum eft; hinc Pl. f. נְטִיפוֹת *Margaritæ*, qf. ftillatæ, Jud. 8, 26. Jef. 3, 19. Al. Monilia, collaria, thecæ aureæ.

נָטַר *Servavit, retinuit* v. g. iram; *Cuftodivit, confervavit* v. g. vineam. Ar. نطر Cuftodem, obfervatorem egit. Conv. etiam Græcum τηρέω, fervo, confervo. KAL, Præt. נָטַרְתִּי *Confervavi*, Cant. 1, 6. Part. Ben. m. נוֹטֵר *Retinens*, *fervans* v. g. iram, Nah. 1, 2. Pl. נוֹטְרִים *Cuftodes*, Cant. 8, 11. Fem. f. נֹטֵרָה *Cuftos femina*, Cant. 1, 6. Fut. יִטּוֹר *Retinebit* v. g. vindictam, Pf. 103, 9. Fut. integr. יִנְטוֹר *Refervabit* v. g. iram, Jer. 3, 5.

נְטַר CHALD. *Servavit*, *obfervavit*, Dan. 7, 28.

מַטָּרָה f. 1) *Cuftodia*, *carcer*, Jer. 32, 2. 2) מַטָּרָא *Scopus*, qf. obfervationis meta, 1 Sam. 20, 20. Job. 16, 12.

נָטַשׁ I. *Reliquit*, *deferuit; dimifit*, *omifit: rejecit*, *protelavit.* II. *Extendit*, *expandit; diffudit fe.* Ar. eft نتش Impulit, difpulit pede; Germ. mit den Füſſen wegftoſſen; item per Metathefin نشط Exiit e loco; exorbitavit. VIII. Extendit v. g. funem. KAL, Præt. *Dimifit*, 1 Sam. 10, 2. נָטַשְׁתָּ *Dereliquifti*, Jef. 2, 6. Cum Aff. וּנְטַשְׁתִּיךָ *& Protelabo te*, Ez. 32, 4. Pah. f. f. נְטוּשָׁה *Extenfus*, *protenfus* v. g. gladius, Jef. 21, 15. Pl.

Pl. m. נְטֻשִׁים *Diffuſi*, 1 Sam. 30, 16. Imp. נְטוֹשׁ *Dimitte*, Prov. 17, 14. Fut. יִטּשׁ *Rejiciet*, Pſ. 94, 14. Pl. cum Aff. וַיִּטְּשֻׁהוּ & *Protelarunt eum*, Ez. 31, 12. NIPH. Præt. נִטַּשׁ 1) *Projectus fuit*. 2) *Extenſus, diffuſus, expanſus fuit*. נִטְּשָׁה *Projecta eſt* v. g. humum, Am. 5, 2. Pl. נִטְּשׁוּ *Diffuſæ ſunt* v. g. propagines, Jeſ. 16, 8. Fut. pl. וַיִּנָּטְשׁוּ & *Diffuſi erant*, Jud. 15, 9. PYH. Præt. נֻטַּשׁ *Deſertus, derelictus fuit*, Jeſ. 32, 14.

נְטִישׁוֹת Pl. f. *Propagines*, q. d. a trunco protenſæ & diffuſæ, Jeſ. 18, 5. Cum Aff. נְטִישׁוֹתֶיהָ *Propagines ejus*, Jer. 5, 10. Ab Ar. نشط Germinavit a radice ſua ſe diffindens.

נִיסָן m. *Niſan*; menſis Hebræorum legalis primus, maximam partem Aprili noſtro reſpondens, ante Abib אָבִיב dictus, Neh. 2, 1. Nomen hujus menſis videtur ortum eſſe a verbo Hebraico aut Arabico نسأ vel نشأ Crevit, excrevit; quemadmodum etiam אָבִיב ab ariſtis iſto menſe excreſcentibus, immo & poſtridie Paſchatis Deo offerri ſolitis, Ex. 34, 26. Lev. 23, 10. 11. Al. a נוס Fugere, quia iſto menſe Iſraëlitæ ex Aegypto fugerant. Ceterum menſis נִיסָן primus erat anni Eccleſiaſtici, תִּשְׁרִי vero primus anni naturalis.

נִין m. Filius; vid. in נון.

נִיר, נֵיר vid. in נור.

נכא. Ar. نكأ Læſit, percuſſit, dolore affecit. Hinc NIPH. Præt. pl. נִכְּאוּ *Percuſſi, profligati ſunt*, Job. 30, 8. Vid. etiam נכה.

נֶכֶד m. *Nepos, neptis*; immo etiam *Nepotes, pronepotes*; *poſteri, poſteritas*, Job. 18, 19. Jeſ. 14, 22. Cum Aff. נֶכְדִּי *Nepos meus*, Gen. 21, 23. Hæc vox videtur eſſe [ſcil. ד & ל quippe ejusdem naturæ inter ſe permutatis] Ar. نجل Genus, ſtirps, propago; it. Natus, filius, a verbo نجل Produxit, genuit.

נָכָה. (fere Latinum NOCEO, aut NECO) Ar. نكى Affecit noxa, neoe ſ. vulneribus. Nocuit, læſit. Hinc Hebr. נָכָה NIPH. Præt. *Percuſſus, cæſus; percuſſus eſt ad internecionem*, 2 Sam. 11, 15. PIH. Inf. ſeq. Makkaph נַכֵּה־ *Percutere*, Num. 22, 6. PYH. Præt. נֻכָּה *Percuſſus, læſus fuit*, ſpec. *Ictus fuit grandine*. Fem. in pauſa נֻכָּתָה *Icta eſt grandine*, Ex. 9, 31. Pl. נֻכּוּ *Icta ſunt grandine*, v. 32. HIPH. Præt. הִכָּה *Percuſſit, nocuit,*

necuit, cecidit, interfecit, Pſ. 135, 10. 2 pl. m. הִכִּיתֶם *Percuſſeritis*, Jer. 37, 9. Part. m. f. מַכֶּה *Percutiens*, Ex. 7, 17. Inf. הַכֵּה *Percutiendo*, Devt. 13, 15. לְהַכּוֹת *ad Percutiendum*, Gen. 8, 21. בִּן־הַכּוֹת *Dignus, qui percutiatur; morte dignus*, Devt. 25, 2. Imp. הַכֵּה *Percute*, Ez. 6, 11. apoc. הַךְ *Percute*, Zach. 13, 7. Fut. יַכֶּה *Percutiet*, Ex. 21, 20. Convers. & Apoc. וַיַּךְ *& Percuſſit*, Num. 11, 33. HOPH. Præt. הוּכָּה f. הֻכָּה *Percuſſus eſt; juſſus eſt cædi*, Pſ. 102, 5. Hoſ. 9, 16. הֻכֵּיתִי *Percuſſus ſum*, Zach. 13, 6. Fut. pl. תֻכּוּ *Percutiemini*, Jeſ. 1, 5. Converſ. וַיֻּכּוּ *& Percuſſi, cæſi ſunt*, Ex. 5, 14. Not. הוּכָּה (Dageſch poſt Schurek breve ad indigitandam originem a נכה) *Percuſſum eſt*, Pſ. 102, 5.

נָכֶה m. cſt. נְכֵה *Læſus, afflictus, percuſſus* v. g. ſpiritu, pedibus &c. Jeſ. 66, 2.

נֵכֶה m. unde Pl. נֵכִים *Percutientes, lædentes, verberantes*; LXX. μάστιγες, Pſ. 35, 15. Al. Percuſſi, infelices; claudi.

נָכֶי m. *Percuſſus, ictus*. Hinc Pl. נְכָאִים *Percuſſi*, Jeſ. 16, 7. a verbo נכא.

נְכֵאָה f. *Afflicta* v. g. mens, ſpiritus, Prov. 15, 13. 17, 22. 18, 14.

מַכָּה f. *Plaga, vulnus, percuſſio*, Job. 10, 10. Cſt. מַכַּת Jeſ. 14, 6. Aff. מַכָּתֵךְ *Plaga tua*, Nah. 3, 19. Pl. מַכּוֹת *Plagæ*, Devt. 26, 51. Cum Aff. מַכֹּתֶהָ *Plagæ ejus*, Jer. 19, 8. Plene מַכּוֹתֶיהָ Ib. 49, 17. it. *Triticum* in mortario *contuſum*, qſ. percuſſum, unde Pl. מַכּוֹת *Contuſa*, 2 Par. 2, 9.

מַכִּים pl. m. (a Sing. מַכֶּה) *Plagæ, vulnera*, 2 Reg. 9, 15.

I. נכח ab Ar. نَجِحَ Facile & expeditum fuit. II. Facile ſucceſſit res; unde etiam نُجْحٌ Proba ac recta ſententia. Hinc

נֹכַח m. *Rectitudo*. Cum Aff. נִכְחוֹ *Rectitudo ejus*, Jeſ. 57, 2. Pl. נְכֹחִים *Recti, veri, plani, certi*, Prov. 8, 9.

נְכֹחָה f. *Rectum, verum, aequum*, Jeſ. 59, 14. Pl. נְכֹחוֹת *Recta, plana, aequa*, Jeſ. 26, 10.

II. נכח. Ar. نَكَحَ Matrimonio junctus fuit. Uxorem duxit. It. Nupſit. Hinc

נֹכַח m. propr. Præſentia e regione; conjunctio ex adverſo; Præpoſitio, *Coram*, Jeſ. 57, 2. *Contra*, 1 Reg. 22, 35. *E regione*,

gione, Ex. 26, 35. לְנֹכַח *Ante, e regione; antrorsum*, Gen. 30, 38. *Pro*, Gen. 25, 21. Cum Aff. נֶגְדּוֹ *Coram eo*, Jes. 57, 2. *E regione ejus*, Ex. 14, 2. qſ. a נֹכַח.

I. נָכַל *Dolose, fraudulenter & callide egit; insidiatus est, insidias struxit alteri; dolos molitus, machinatus est. Callidus, versutus fuit.* Conv. plane cum Ar. نكل Verſutus fuit. IV. Impoſuit a'teri. KAL, Part. Ben. m. נוֹכֵל *Dolosus, versutus; deceptor, impostor*, Mal. 1, 14. PIH. Præt. pl. נִכְּלוּ *Struxerunt insidias; machinati sunt contra &c.* Num. 25, 18. HITHP. Præt. הִתְנַכֵּל *Dolose se gessit; machinatus est.* Inf. לְהִתְנַכֵּל *ad Machinandum*, Pſ. 105, 25. Fut. pl. conv. וַיִּתְנַכְּלוּ *& Machinati sunt* v. g. necem, Gen. 37, 18.

נֵכֶל m. *Machinatio callida, fraus, dolus; insidiæ.* Pl. cum Aff. נִכְלֵיהֶם *Insidiæ eorum*, Num. 25, 18.

II נכל. Ar. نكل Cepit exemplum, eoque cavit ſibi. II. Exemplum ſtatuit in aliquo. Hinc aliis HITHP. Fut. pl. conv. וַיִּתְנַכְּלוּ *& Consultarunt inter se statuere exemplum* v. g. in eo, Gen. 37, 18. Vid. etiam I. נכל.

נֶכֶס m. pro נֶסֶךְ a Rad. נָסַךְ Fudit, conflavit; unde מַסֵּכַת זָהָב *Fusile aurum*, Jeſ. 30, 22. nec non Ar. نسيك & نسيكة Aurum & argentum, ſegmenta auri vel argenti. Hinc igitur per Metatheſin litterarum נְכָסִים m. *Aurum & argentum, numi, pecunia;* ut LXX. χρήματα, 2 Par. 1, 11. Joſ. 22, 8. CHALD. Pl. m. נִכְסִין *Idem*, Eſr. 7, 26. Cſt. נִכְסֵי Eſr. 6, 8. Al. minus recte, ut ex Eſra patet, ſpecialiter Pecudes & pecora; Facultates, opes.

נכר in genere I. Sagaciter dignovit, diſcrevit, dijudicavit; ut Ar. نكر Sagax, intelligens, callidus fuit, ſpecialiter II. Dignoſcendo aliquem vel aliquid recepit, approbavit; rationem alicujus perſonæ aut rei habuit. III. Dignoſcendo aliquem vel aliquid rejecit, repudiavit, neglexit, idque 1) vel ſenſu aut judicio ſolum, 2) vel verbo etiam, 3) vel actu ipſo. Hinc Hebr. NIPH. Præt. נִכַּר α) (ex ſignificatione I. generali) *Dignotus, discretus fuit.* Pl. נִכְּרוּ *Discreti sunt*, Thren. 4, 8. β) (ex ſignificatione III.) *Negatus fuit, negavit se esse;* qſ. removit a ſe. Fut. יִנָּכֵר *Negatur esse* v. g. oſor, Prov. 26, 24. PIH. Præt. נִכַּר α) (ex ſigni-

significatione I.) *Dignovit, discrevit, dijudicavit.* Fut. pl. תַּנְכִּרוּ *Discernetis*, Job. 21, 29. β) (ex significatione II.) *Rationem habuit, personam accepit alicujus.* Præt. לֹא נִכַּר *Non accepit personam, non rationem habuit personæ* v. g. opulenti, Job. 34, 19. γ) (ex significatione III.) *Negavit*, qs. dicendo aut judicando removit; *sprevit; nihili, flocci fecit.* Fut. pl. יְנַכְּרוּ *Negent; nihili aestiment*, Devt. 32, 27. Germ. Miskennen möchten. δ) (ex significatione III.) *Rejecit, rejectum tradidit alicui;* Præt. נִכַּר *Rejectum tradidit*, 1 Sam. 23, 7. ε) Simpliciter *Rejecit.* Fut. pl. conv. וַיְנַכְּרוּ *& Rejecerunt, indignum judicarunt*, Jer. 19, 4. HIPH. Præt. הִכִּיר α) (ex significatione I.) *Discrevit, dignovit, discrete agnovit.* Imp. הַכֶּר־ *Discerne*, Gen. 37, 32. 38, 25. Fut. cum Aff. יַכִּירֶנּוּ *Discernit eum*, Ps. 103, 16. β) (ex significatione II.) *Agnovit ut suum; recepit*, Devt. 33, 9. Part. m. s. מַכִּיר *Agnoscens; recipiens*, Ps. 142, 5. Fut. אַכִּיר *Agnoscam*, Jer. 24, 5. Fut. conv. וַיַּכֵּר *& Agnovit ut suos*, Gen. 42, 8. γ) (ex significatione II.) *Rationem habuit; personam accepit.* Inf. הַכֵּר־ *Personæ rationem habere*, Prov. 24, 23. Fut. לֹא־תַכִּיר *non rationem habeas personæ*, Devt. 16, 19. HITHP. Præt. הִתְנַכֵּר α) (ex significatione I.) *Dignoscendum, discernendum se præbuit.* Fut. יִתְנַכֶּר־ *Discernendum se præbet*, Prov. 20, 11. β) (ex significatione III. a nomine נֵכָר) *Extraneam, ignotam, peregrinam se simulavit* s. *ostendit.* Part. f. s. מִתְנַכֵּרָה *Alienam se simulans*, 1 Reg. 14, 5. Fut. conv. וַיִּתְנַכֵּר *& Alienum se simulavit*, Gen. 42, 7.

נֵכָר־ m. (ex significatione III. qs. Remotus, rejectus) *Alienus, alienigena, peregrinus, extraneus; homo alius religionis* aut *linguæ*, Gen. 17, 12. Cst. נֵכַר Devt. 31, 16.

נֵכֶר m. (qs. Separatio, discretio) *Alienatio*, Job. 31, 3. Al. Infortunium.

נֹכֶר m. *Alienatio, remotio; exturbatio.* Aff. נָכְרוֹ *Exturbatio ejus*, Obad. 12.

נָכְרִי m. *Extraneus, peregrinus, alienigena, alienus, exterus*, Ex. 21, 8. Pl. נָכְרִים *Exteri, extranei, peregrini*, Thren. 5, 2.

נָכְרִיָּה f. *Extranea, peregrina, aliena*, Ex. 2, 22. Pl. נָכְרִיּוֹת *Extraneæ, peregrinæ*, Gen. 31, 15. It. *Adultera* i. e. aliena, Prov. 2, 16.

מֶכֶר

מַכָּר m. (ex fignif. I.) *Diftinctio, claffis, ordo, diœcefis.* Cum Aff. מַכָּרוֹ *Diftinctionis, claffis fuæ,* 2 Reg. 12, 6. Pl. cum Aff. מַכָּרֵיהֶם *Diftinctionum, claffium fuarum,* ib. v. 8. Al. Notus.

הַכָּרָה f. (ab HIPH. הִכִּיר) *Agnitio;* unde cft. הַכָּרַת *Agnitio* v. g. vultus, Germ. Man fiehet es ihnen im Geficht und an ihren Gebärden an, Jef. 3, 9. Al. Obfirmatio; pudor; irrifio; aliis omnium peffime Profopolepfia.

נָכַת *Percuffit; contudit, contrivit; ad internecionem dedit.* LXX. κατακόπτω, τιτρώσκω. Ar. نكت Conjecit in caput, & confodit. It. Confodit abfol. KAL, Fut. וָאֶכֹּת *& Percuffi, contudi,* Devt. 9, 21. HIPH. Præt. הִכִּית *Idem.* Fut. pl. conv. וַיַּכְּתוּ *& Percufferunt, contuderunt,* Devt. 1, 44. Cum Aff. וַיַּכְּתוּם *& Percufferunt, contuderunt eos,* Num. 14, 45. HOPH. Præt. הֻכַּת *Percuffus, contufus eft.* Fut. יֻכַּת *Confringetur, contundetur* v. g. porta, Jef. 24, 12. Pl. יֻכַּתּוּ cum Athnacho pro יֻכְּתוּ (forma mixta ex נכת & כתת) *Contundentur,* Job. 4, 20.

נְכֹת f. Sing. (formæ חָזוּת, pro נְקוּת per Metaplafmum, ut כּוֹבַע & קוֹבַע Galea) [a verbo نقا feu نقي Mundando felecta, bona & exquifita res fuit. IV. Selegit; unde etiam نقاوة Res melior exquifita & felecta] propr. *Selectus rerum optimarum & pretiofiffimarum;* hinc *Thefaurus rerum pretiofiffimarum, optimarum & pulcherrimarum,* בֵּית־נְכֹתֹה *Gazophylacium ejus* f. *Domus thefauri illius;* ut in Targ. בֵּית־גַּנְזוֹהִי 2 Reg. 20, 13. Jef. 39, 2. Al. pro fequente נְכֹאת Aromata, odoramenta.

נְכֹאת f. pl. (contracte pro נְכֹאוֹת, a Sing. נְכֹאָה Arab. نكأة f. quod alia dialectus Arabica idem dicit نكعة *Gummi,* pec. tragacanthæ, a verbo نكأ Efchara nudavit ulcus; gummata enim qf. efchara funt arborum vulneratorum f. ulceratarum, qf. Germ. Kruften von den Bäumen; Syr. ܢܟܘܬܐ Exfudatio, fcil. liquoris de arbore) LXX. θυμίαμα, *Suffimentum;* Aquila στύραξ; it. Vulg. Storax, Gen. 37, 25. it. 43, 10.

נְלוֹת Infin. NIPH. pro נִלְהוֹת ob meliorem fonum. נִלְהוֹת vero NIPHAL dicitur, ut נִגְלוֹת 2 Sam. 6, 20. pro הִגָּלוֹת a verbo لهي Segnis defitit a re, miffum fecit aliquid. Itaque כַּנְּלֹתְךָ לִבְגֹּד exponendum: *Quum ceffaveris aut finem feceris prævaricari,* Jef. 33,

33, 1. Sic reſpondet optime כַּהֲתִמְךָ שׁוֹ Quum abſolveris. Al. ad ſenſum:' Quum conſummaveris; al. ut Hieronymus, a verbo לאה, quum defatigatus fueris &c. Schultenſius a verbo نال pro نيل, quum conſecutus fueris &c.

מִנְלָה m. f. unde מִנְלָם Job. 15, 29. *Subſtantia ſ. facultates eorum;* a Rad. נלה ſignificationis verbi Ar. نال pro نيل Conſecutus eſt bona; unde etiam نال ſ. نيْل Facultas, ſubſtantia. Hoccine videlicet ſenſu optime etiam convenit cum antecedentibus. Itaque לֹא־יִטֶּה לָאָרֶץ מִנְלָם *Non extendit ſe* (augebitur) *ſuper terra ſubſtantia eorum*, Job. 15. 29. Al. conſummatio eorum. Vetus, Radicem ſuam. LXX. Umbra eorum. Leo autem Jud. Non ad plenum creſcit in terra.

I. נָמַל *Circumcidit, ſuccidit.* Arabes hoc per Metaphoram dicunt نمل Obtrectavit, h. e. laudes ſ. famam alicujus circumcidit. KAL, Præt. pl. conv. וּנְמַלְתֶּם & *Circumcidetis*, Gen. 17, 11. Fut. יִמּוֹל *Circumcidet*, Job. 18, 16. NIPH. Præt. נִמּוֹל *Circumciſus fuit*, Gen. 17, 26. Pl. נִמֹּלוּ *Circumciſi ſunt*, ib. v. 27. Part. pl. m. נִמֹּלִים *Circumciſi*, Gen. 34, 22.

II. נמל. Ar. نمل & نمل Conſcendit, peculiariter, proreptando arborem.

נְמָלִים pl. m. *Formicæ*, Prov. 30, 25. Ar. نمْل Collect. Idem.

נְמָלָה f. *Formica*, Prov. 6, 6. Ar. نمْلة Idem.

I. נמר. Ar. نمر Maculis diſtinctus fuit. Hinc

נָמֵר m. idem, quod Ar. نمْر, *Pardus, panthera*, Jeſ. 11, 6. Pl. נְמֵרִים *Pardi, pantheræ*, Cant. 4, 8.

נְמַר m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 6. ut & Syr. ܢܡܪܐ Apoc. 13, 2.

II. נמר. Ar. نمر Iratus, iracundus fuit. Hinc HIPH. Fut. 2 m. ſ. אַל־תַּמֵּר *Ne exacerbes ſ. iratum facias*, Ex. 23, 21. Al. pro תָּמֵר a מרר Amarum reddas.

נֵס Chald. vid. בְּנַס.

נֵס m. *Vexillum;* vid. in נסס.

נָסַג *Retroceſſit, receſſit, avertit ſe.* Convenit cum סוג; nec non fere cum Ar. نسخ Abolevit, delevit, i. e. avertit. VIII. Re-

Removit. KAL, Inf. נְסוֹג *Retrocedendo*, Jes. 59, 13. Sed Fut. יִסַּג Mich. 2, 6. est pro יַשִּׂג, videl. *Non attinget* (populus; coll. v. 5.) *ignominias*. HIPH. Præt. הִסִּיג *Retrocedere fecit*; i. e. *Removit, amovit; transtulit*. Part. m. f. מַסִּיג *Transferens, removens*, Devt. 27, 17. Fut. תַּסִּיג *Transferes*, Devt. 19, 13. וְתַסֵּג *& Transferes*, Mich. 6, 14. HOPH. Præt. הֻסַּג *Aversum, retroactum est*, Jes. 59, 14.

I. נָסָה pro נָשָׂא, quod vid. s. l. *Sustulit, levavit*. Conv. plane Æth. *Nasaa*, Sustulit, accepit; nec non Ar. نشا Elatus fuit. KAL, Imp. נְסָה *Eleva*, Ps. 4, 7. Fut. pl. הֲנִסָּה *Numquid si tollemus* s. *proferemus* sc. verbum, Job. 4, 2.

מַסָּה f. pro מִנְחָה, *Oblatio*; vid. etiam נשה. Cft. מִסַּת Devt. 16, 10.

II. נסה. Ar. نشا Exploravit. PIH. Præt. נִסָּה *Tentavit; probavit, expertus est, periculum fecit*, Gen. 22, 1. Pl. נִסִּיתֶם *Tentastis*, Devt. 6, 16. Part. מְנַסֶּה *Tentans*, Devt. 13, 4. Inf. נַסּוֹת *Tentare*, Ex. 20, 20. Imp. נַס־נָא *Tenta quæso*, Dan. 1, 12. Fut. אֲנַסֶּה *Tentabo*, Jes. 7, 12. Pl. תְּנַסּוּן *Tentabitis*, Ex. 17, 2.

מַסָּה f. *Tentatio, probatio*, Ps. 95, 8. Cft. מַסַּת Job. 9, 23. Pl. מַסֹּת *Tentationes*, Devt. 4, 34. 29, 2.

נָסַח *Amovit, avulsit, evulsit; exstirpavit, subvertit, destruxit*. Conv. prorsus cum Ar. نسخ Abolevit, delevit. KAL, Fut. יִסַּח *Demolietur, delebit*, Prov. 15, 25. Cum Aff. וְיִסָּחֲךָ *& Evellet te*, Ps. 52, 7. It. Passive *Evulsus, exstirpatus est*. Fut. pl. יִסְּחוּ *Evellentur*, Prov. 2, 22. NIPH. Præt. נִסַּח *Evulsus, eversus est*. Præt. pl. conv. וְנִסַּחְתֶּם *& Evellemini*, Devt. 28, 63.

נְסַח CHALD. Hinc ITHP. Fut. יִתְנְסַח *Avellatur*, Esr. 6, 11.

מַסָּח m. *Avulsio*; unde מַסָּח pro מֵמַסָּח *ab Abstractione*, i. e. ne quis quenquam vel quicquam abstrahat e domo Domini, scil. templo, 2Reg. 11, 6. Al. est Nomen proprium portæ Massah; male quidem!

I. נָסַךְ *Fudit, effudit; libavit*. It. *Perfudit, inunxit; ordinavit, constituit*. Conv. Ar. نسك Sacrificavit. It. Lavit (i. e. perfudit) aqua. KAL, Præt. Jes. 29, 10. נָסַכְתִּי *Inunxi, constitui*, Ps. 2, 6. Inf. cst. לִנְסֹךְ *ad Fundendum*, Jes. 30, 1. Fut. pl. יִסְּכוּ *Libabunt*, Hos. 9, 4. NIPH. Præt. נִסַּךְ *Ordinatus, constitutus fuit*. נִסַּכְתִּי *Constituta, ordinata fui*, Prov. 8, 23. PIH. Præt. נִסֵּךְ *Libavit, fudit*. Fut. conv. וַיְנַסֵּךְ *& Fudit*, 1Par. 11, 18.

HIPH.

HIPH. Præter. הִסִּיךְ *Fudit in libamen*, *libavit*. Præt. pl. conv. וְהִסַּכְתֶּם & *Libabunt*, Jer. 32, 29. Imp. הַסֵּךְ *Libato*, Num. 28, 7. Inf. הַסִּיךְ *Libare*, Jer. 44, 17. Fut. אַסִּיךְ *Libabo*, Pf. 16, 4. Fut. conv. וַיַּסֵּךְ & *Libavit*, Gen. 35, 14. HOPH. Præter. הֻסַּךְ *Libatus fuit*. Fut. יֻסַּךְ *Libabitur*, Ex. 25, 29. נַסֵּךְ PAH. CHALD. *Idem*, Dan. 2, 46.

נֶסֶךְ & נֵסֶךְ m. 1) *Libamen*, Ex. 30, 9. Gen. 35, 14. in pausa נָסֶךְ Joël. 1, 13. Cum Aff. נִסְכּוֹ *Libatio ejus*, Num. 28, 8. Pl. נְסָכִים *Libamina*, Lev. 23, 37. Cum Aff. נִסְכֵּיהֶם *Libamina eorum*, Pf. 16, 4. 2) *Fusile*, *simulacrum* f. *idolum fusum*; Cum Aff. נִסְכִּי *Fusile* f. *idolum meum*, Jef. 48, 5.

נָסִיךְ m. 1) *Libamen*, *libatio*; (Ar. نسيكة Sacrificium). Cum Affixo נְסִיכָם *Libationis eorum*, Devt. 32, 38. 2) *Princeps*, *præfectus*; *Prorex*; qf. unctus. Pl. cft. נְסִיכֵי *Principes eorum*, Pf. 83, 12.

מַסֵּכָה f. 1) *Fusile*, *idolum fusum*, *conflatile*, Devt. 9, 12. Cft. מַסֵּכַת *Conflatilis* (auri) Jef. 30, 22. Pl. מַסֵּכוֹת *Conflatilia*, *idola fusa*, 1 Reg. 14, 9. Cum Aff. מַסֵּכֹתָם *Conflatilia eorum*, Num. 33, 52. מַסֵּכוֹת *Conflatilia*, 2 Par. 28, 2. Michaëlis vero Sacrificia.

נְסַךְ m. CHALD. *Libamen*. Pl. cum Aff. נִסְכֵּיהוֹן *Libamina eorum*, Efr. 7, 17.

II. נסך. Ar. نسج Texuit, plexit. Hinc

מַסֶּכֶת f. *Textum*, *tela*, Jud. 16, 13. 14. Al. Licium; jugum textoris. Ar. منسج dicitur Textrina.

III. נָסַךְ *Texit*, *obtexit*; *obduxit*; *expandendo texit*. Convenit cum שָׂכַךְ, ut & Ar. سكّ Obduxit, obturavit; nec non شكّ Totum operuit fe. Part. Pah. f. נְסוּכָה *Obductum*, Jef. 25, 7. Inf. cft. לִנְסֹךְ *ad Tegendum*, Jef. 30, 1.

מַסֵּכָה f. *Tegumentum*, *operimentum*, *stragula*, Jef. 28, 20.

I. נסס. Ar. نشأ Elatus fuit. Hinc

נֵס m. 1) *Vexillum*, *pertica militaris*; fignum militare, Num. 21, 8. Cum Aff. נִסִּי *Vexillum meum*, Ex. 17, 15. Ar. alias dici-

dicitur مشنشنشة Vexillum. 2) *Pharus*, Jef. 5, 26. 13, 2. 30, 17. 49, 22. 62, 10.

נסס Vexillum erexit, tulit, fuftulit. It. Eminuit vexilli inftar. Part. Ben. נָסֵס male Signifer, vid. in II. נסס. HITHP. Præt. הִתְנוֹסֵס 1) *Elevavit fe.* Part. pl. f. מִתְנוֹסְסוֹת *Elevantes fe*, Zach. 9, 16. 2) *Elevavit fe vexilli inftar.* Inf. לְהִתְנוֹסֵס *ad Elevandum te* vexilli inftar, Pf. 60, 6.

II. נסס. Ar. نشّ Defecit. Hinc Part. Ben. aut potius Inf. PIH. נֹסֵס *Faciendo deficere*, velut *diffolvere*, Jef. 10, 18.

III. נסס vel נוס. Ar. ناس Agitatus fuit. Hinc PIH. Præt. 3 f. f. נֹסְסָה *Agitabit* illum v. g. Spiritus Jehovæ fluvium coërcitum, Jef. 59, 19.

I. נָסַע 1) *Suftulit, removit, folvit; abftulit, avulfit;* quæ primaria hujus verbi fignificatio eft; cui etiam refpondet Ar. نشغ Dimovit, avulfit, abftulit e loco fuo. II. *Receffit*, ab emovendo tentorio dictum. KAL, Fut. conv. וַיִּסַּע *Evulfit* v. 9. una cum vecte portas, Jud. 16, 3. It. *& Evulfit* (clavum) ib. v. 14. NIPH. Præt. נִסַּע *Avulfus, amotus, ablatus, translatus eft*, Jef. 38, 12. Job. 4, 21. HIPH. Præt. הִסִּיעַ *Amovit, transtulit. Amoveri juffit.* Part. m. f. מַסִּיעַ *Transferens, amovens*, Eccl. 10, 9. Fut. וַתַּסִּיעַ *& Transtulifti*, Pf. 80, 9. It. יַסַּע *Transfert*, Pf. 78, 26. pl. וַיַּסִּעוּ *& Transtulerunt*, 1 Reg. 5, 17. II. *Profectus eft, abiit; migravit, feceffit;* ab ablatione tentorii f. fublatione pedum dictum. Præt. Gen. 33, 17. Part. Ben. נֹסֵעַ *Proficifcens*, Num. 10, 33. Inf. cft. בִּנְסֹעַ *cum proficifceretur*, ib. v. 35. Cum Aff. בִּנְסֹעָם *Quum proficifcerentur*, ib. v. 34. Imp. pl. סְעוּ *Proficifcimini*, Deut. 2, 24. Fut. conv. וַיִּסַּע *& profectus eft*, Gen. 12, 9. Pl. תִּסְעוּ *Proficifcimini*, Jof. 3, 3. Cum ה Parag נִסְעָה pro נִסַּע *Proficifcemur*, Gen. 33, 12.

סְעָה f. pro נְסֹעָה, *Evulfio*, Pf. 55, 9. de vento evulfionis f. evellente dicta.

מַסָּע & מַסַּע m. 1) *Profectio, iter;* a translatione tentorii dicta, Deut. 10, 11. Pl. cft. מַסְעֵי *Profectiones, itinera*, Num. 10, 28. Cum Aff. לְמַסָּעָיו *fecundum profectiones fuas*, Gen. 13, 3. 2) *Evulfio*, v. g. lapis evulfionis i. e. evulfus, 1 Reg. 6, 7.

II. נסע. Ar. نشغ Confodit v. g. hafta. Hinc

מַסָּע m. *Hasta; jaculum, missile*, Job. 41, 17. Aliis dictum ab amotione.

נָסַק *Adscendit.* Respondet Ar. نزق Assiliit; nec non Syr. ܢܣܩ Ascendit. Fut. אֶסַּק *Adscendam*, Ps. 139, 8.

נְסַק Chald. *Idem.* APH. Præt. pl. הַסִּקוּ *Sursum extulerunt*, Dan. 3, 22. Inf. לְהַנְסָקָה *Sursum educere*, Dan. 6, 24. HOPH. Præt. הֻסַּק *Ductus est sursum*, ibid.

נסת Convenit cum סות, quod vid. s. l. HIPH. Præt. הֵסִית *Incitavit, instigavit suadendo, seduxit.* Pl. c. Aff. הֵסִיתוּךָ *Incitarunt te*, Jer. 38, 22. Part. מַסִּית *Incitans*, Jer. 43, 3 Fut. יַסִּית *Seducet*, 2 Par. 32, 15.

נָעַל *Clausit; munivit* v. g. Ostium sera s. pessulo, i. e. *obseravit*; pedem calceo, i. e. *calceavit.* Absol. *Munivit, clausit aliquid.* Conv. plane Ar. نعل aut نعل Munivit v. g. pedem humanum vel equinum vel camelinum calceo aut solea, infimam partem vaginæ ensis cantho, dorsum arcus pelle, vehiculum ferro &c. KAL, Præt. 2. Sam. 13, 18. Pah. m. נָעוּל *Obseratus* Cant. 4, 12. Pl. f. נְעֻלוֹת *Obseratæ*, Jud. 3, 24. Imper. נְעֹל *Obsera*, 2 Sam. 13, 18. Fut. conv. וָאֶנְעָלֵךְ *& calceavi te*, Ez. 16, 10. HIPH. Præt. הִנְעִיל *Calceavit.* Fut. pl. conv. cum Aff. וַיַּנְעִלוּם *& Induerunt eos calceis*, 2 Par. 28, 15.

הַנְעֵל Chald. vid. in עלל.

נַעַל m. *Calceus, calceamentum*, Gen. 14, 23. Cum Aff. נַעֲלִי *Calceum meum* projiciam super Edom, i. e. Idumæam pedibus meis subjiciam, Ps. 108, 10. Dual. נַעֲלַיִם *Par calceamentorum*, Am. 2, 6. Pl. נְעָלִים *Calcei, calceamenta*, Jes. 11, 15. Cum Aff. נְעָלָיו *Calcei ejus*, Jes. 5, 27. נַעֲלֵיכֶם *Calceamenta vestra*, Ex. 12, 11.

נְעָלוֹת Pl. f. *Calcei, calceamenta*, Jos. 9, 5.

מִנְעָל m. *Calceus, calceamentum, solea.* Cum Aff. מִנְעָלְךָ *Calceamentum tuum*, Deut. 33, 25.

מַנְעוּל m. *Pessulus, sera*, Cant. 5, 5. Pl. cum Aff. מַנְעוּלָיו *Seras ejus*, Neh. 3, 3.

נָעֵם *Amoenus, jucundus, suavis, gratus, pulcher* fuit. Ar. نعم Lenis, egregius, jucundus fuit, it. نعم Delectatus, oblecta-

oblectatus fuit. It. cftr. cum ב Propitius fuit KAL, Præt. נָעֲמְתָּ *Gratus, jucundus fuifti*, 2 Sam. 1, 26. pl. in paufa נָעֵמוּ *Amoeni fuerunt*, Pf. 141, 6. Fut. יִנְעָם *Amoena eft* v. g. fcientia, Prov. 2, 10.

נָעִים m. *Amoenus, jucundus, fuavis, gratus*, Pf. 133, 1. Prov. 22, 18. cft. נְעִים 2 Sam. 23, 1. Pl. נְעִימִים *Amoeni*, Pf. 16, 6. Pl. f. נְעִימוֹת *Amoenitates, amoena*, ib. v. 11.

נֹעַם m. *Amoenitas, jucunditas, favor*, Pf. 90, 17. Prov. 3, 17.

נַעֲמָנִים plur. m. a Sing. נַעֲמָן, *Jucunditates, amoenitates*, Jef. 17, 10.

מַנְעַמִּים pl. m. *Cupediæ; voluptates*, Pf. 141, 4.

נעע (unde quibusdam HIPH. Præt. הֵנַע *Vacillantem fecit*; ab Ar. نَغّ Flaccidus) verum potius Nomen proprium eft Henah, Jef. 37, 13. 2 Reg. 18, 34.

נעץ. Ar. نعض I. Momordit. III. Idem. IV. Idem. It. Inflixit illi ictum; unde etiam نُعْضُ & نُعْضَة Frutices fpinofi. Hinc Hebr. נַעֲצוּץ *Vepretum fpinis præditum*, Jef. 55, 13. Pl. נַעֲצוּצִים *Fruteta fpinofa*, ib. 7, 19. Cujus illud generis fuerit, an fecundum Celfium *Sidra montana* f. Oenoplia fpinofa, an filiquæ fpinofæ fpecies? nihil attinet curiofius inquirere. Puto, varii generis vepreta a divino vate intelligi. Loca vero folummodo depafta innui, a veri fimilitudine prorfus abeft.

I. נָעַר prima & generalis hujus verbi fignificatio effe videtur *Excitatus fuit*. v. g. e loco, in locum, ad animi aut corporis motum, ad opus aliquod aut ftudium. Hinc I. *Excuffit, movit de loco in locum*; cui fere refpondet Ar. نغر Nimio bullitu effudit aquam olla. Intus æftuavit ira; nec non نعر Extulit fe f. excitatus f. in negotio feu re aliqua. Præt. נָעַרְתִּי *Excuffi*, Neh. 5, 13. Part. Ben. נֹעֵר *Excutiens*, Jef. 33, 15. Sed נֹעֵר ib. v. 9. *Æftuans* v. g. ariditate. Part. Pah. נָעוּר *Excuffus*, Neh. 5, 13. NIPH. Præter. נִנְעַר *Excuffus eft præcipitanter*. נִנְעַרְתִּי *Excuffus fum*, Fut. אֵנָּעֵר *Excutiar*, Jud. 16, 20. PIH. Præt. נִעֵר *Excuffit, præcipitavit*, Pf. 136, 15. Fut. יְנַעֵר *Excutiet*, Neh. 5, 13. HITHP. Præt. הִתְנַעֵר *Excuffit fe*. Imp. 2 f. f. הִתְנַעֲרִי *Excute*

te, Jes. 52, 2. II. *Rugiit; vociferatus est, clamavit*, qs. excussit vocem; de hac signif. vid. mox infra.

נֹעַר m. I) *Excussio, concussio*, Ps. 88, 16. Al. Pueritia. II) *Pueritia, juventus*, Job. 36, 14. Prov. 29, 21.

עוּר m. Chald. pro נְעֹר, *Gluma, palea*, scil. excussa, Dan. 2, 35.

נְעֹרֶת f. *Stupa*, i. e. ex lino excussa, Jes. I, 31. Jud. 16, 9.

נַעַר m. I. *Puer*, hominum natus, α) *Infans recens natus*; qs. excussus ex utero matris, ut Ar. نغر Editus utero fetus, Jud. 13, 7. β) *Trimestris*, Ex, 2, 6. γ) *Adolescens*, Gen. 34, 19. δ) *Minister*, s. *famulus*, Gen. 37, 2. Ex. 24, 5. scil. a significatione verbi Ar. نغر. ε) Puer judicio, i. e. *imperitus, rudis*, Ps. 119, 9. ϛ) Animo, i. e. *levis, petulans*, 2 Par. 13, 7. II. *Pecus tenellum*, i. e. *agnellus*, Zach. 11, 16. Cum Aff. נַעֲרוֹ *Puer ejus*, Jud. 19, 3. Pl. נְעָרִים *Pueri, juniores*, Ps. 148, 12. Cum Aff. נְעָרֶיךָ *Pueri tui*, 1 Sam. 25, 8. נַעֲרֵיהֶם *Pueri eorum*, Neh. 5, 15. Cst. נַעֲרֵי Ex. 24, 5.

נַעֲרָה f. *Puella, juvencula, adolescentula*; it. *Ministra, famula, serva*, Gen. 24, 17. הַנַּעַר (deficiente ה afform.) Gen. 24, 16. Pl. נְעָרוֹת *Puellæ*, it. *Famulæ*, Esth. 2, 2. Cst. נַעֲרוֹת Esth. 4, 4. Cum Aff. נַעֲרֹתֶיהָ *Puellæ ejus*, Prov. 31, 15.

נְעוּרִים pl. m. *Pueritia, adolescentia, juventus*, i. e. ætas hominis ab ipso vitæ initio usque ad 25 annum, Jes. 54, 6. Cum Aff. נְעוּרָיו *Juventus ejus*, Thren. 3, 27. נְעוּרֵיהֶם *Juventus eorum*, Ps. 144, 12. נְעוּרָיִכִי est pro נְעוּרַיִךְ *Juventus tua*, Ps. 103, 5.

נְעוּרוֹת pl. f. *Idem*. Cum Aff. נְעֻרֹתֵיהֶם *Juventus eorum*, Jer. 32, 30.

II. נָעַר *Rugiit; vociferatus est, clamavit, rudit*; qs. excussit vocem. Præt. pl. נָעֲרוּ *Rugiunt*, Jer. 51, 38. Sic etiam Ar. نغر in II. Clamavit.

נָפַח (Quod affine est verbis יָפַח & פּוּחַ, & convenit cum Ar. نفخ Flavit, spiravit, inspiravit. It. Exhalavit bulliendo; aut نفح Diffudit odorem suum; it. Spiravit ventus) *Spiravit, flavit, efflavit, perflavit, sufflavit*; it. *rhonchissavit*. KAL, Præt. וְנָפַחְתִּי & *inflabo*, Ez. 22, 21. Part. m. s. נֹפֵחַ *Sufflans*. Jes. 54, 16.

16. Pah m. f. נָפוּחַ *Sufflatum* f. *ebulliens* v. g. ahenum, Job. 41, 11. It. סִיר נָפוּחַ *Olla ebulliens*, Jer. 1, 13. Inf. cft. לְפַחַת *adSufflandum*, Ez. 22, 20. Imp. 2 f. f. וּפְחִי *& Infla*, Ez. 37, 9. Fut. conv. וַיִּפַּח *& Inflavit*, Gen. 2, 7. HIPH. Præt. הִפִּיחַ *Fecit sufflare*, i. e. anhelum. הִפַּחְתִּי *Feci anhelos*, Job. 31, 39. pl. וְהִפַּחְתֶּם *& Fecistis sufflare*, Mal. 1, 13. Al. Suffocavit. PYH. Præt. נֻפַּח *Sufflatus fuit*. Job. 20, 26.

מַפָּח m. *Follis* i. e. sufflatorius, Jer. 6, 29.

מַפָּח m. *Flatus*, *exspiratio*, Job. 11, 20.

תַּפּוּחַ m. pro תַּנְפּוּחַ idem, quod Ar. تُفّاح & تُفّاحة; *Malus*, *malum*, *pomum*; Arbor & fructus, Cant. 2, 3. Plur. תַּפּוּחִים *Mala*, *poma*, i. e. odorifera, Cant. 7, 9. Cft. תַּפּוּחֵי Prov. 25, 11.

פַּחָם m. (quod a nonnullis huc refertur) *Prunarum multitudo*; vid. in פחם

נֹפֶךְ m. (fortasse pro נֻפְכָה, a verbo فكه, Festivus it. lætus fuit. II. Fructus & poma attulit; it. Blando sermone delectavit; unde etiam فاكهة Fructus, pecul. primo maturi, ὀπώρα i. e. aliquantum viridantes adhuc, Cant. 5, 1. Cucurbitæ fructus) secundum veteres interpretes aut est Carbunculus, i. e. gemma ex nigro fulgurans; aut est *Smaragdus*, i. e. gemma viroris paulum diluti, maxime secundum Onkelosum אִיזמורגדין. Atqui Carbunculus ob colorem, quo ex nigro fulgurat, rubentem potius est בָּרֶקֶת i. e. fulgurans; vid. verbum בָּרַק. Ergo נֹפֶךְ non est Carbunculus, quod LXX. & qui eos sequuntur, Syrus, Arabs & Æthiops volunt, Sed est *Smaragdus*, Ex. 28, 18. Sine dubio idem dicens, quod & פּוּךְ, Jes. 54, 11. Aliis est Chrysoprasus; al. Rubinus; al. Gemma.

נָפַל. (Ar. littera ל in homogeneam ר conversa, نفر Defecit, evanuit, periit, abiit, cessavit; profligatus fuit. Transit: Excussit. In IV. Destruxit. Absumsit, exhausit. Intrans. Destitutus fuit.) *Cecidit*. Dicitur vero 1) de Homine & re animata, v. g. Cecidit desuper. *Ruit ab alto*, 2 Reg. 1, 2. 2) *Cecidit pronus in faciem*, i. e. *adoravit*, 2 Par. 20, 18. 3) *Cecidit*, *lapsus est* in terram, in via, Prov. 28, 18. 4) *Jacuit stratus*, Jud. 5, 27. 5) *Consedit in castris*, *castra posuit*, Jud. 7, 12. 6) *Situs*

tus est, Gen. 25, 18. 7) *Decubuit dormiens*, *requievit*, Num. 24, 4. 8) *Cecidit animo*, 1 Sam. 17, 32. 9) *Cecidit consilio*, Pf. 5, 11. 10) *Cecidit*, i. e. remifit *ab incepto*, a prioribus operibus, Jud. 2, 19. 11) *Cecidit vultu*, i. e. *vultus ejus se demisit*, Gen. 4, 7. 12) *Cecidit* qf. carne & vigore, i. e. *marcuit*, *tabuit*, Num. 5, 21. 13) *Incidit in morbum*, Ex. 21, 18. 14) *Cecidit*, i. e. *per sortem* habitatum locatus eft, Gen. 25, 18. 15) *Cecidit s. incidit in malum*, *in perniciem*, Pf. 145, 14. 16) *Incidit in laqueum*, *foveam* &c. Am. 3, 5. 17) *Cecidit moriens*, i. e. *interfectus est* acie gladii, 2 Sam. 2, 23. 18) *Jacuit mortuus*. 19) *Defcivit*, *transfugit* ad aliquem, *accessit ad partes alicujus*, 1 Par. 12, 20. 20) *Infelix*, *abjectus*, *miser visus fuit*. Job. 12, 3. II. Dicitur etiam de rebus inanimatis v. g. 1) Res *decidit* in vel fuper aliquid aut aliquem, Hof. 10, 8. 2) *Accidit*, *contigit*, *evenit*, Ruth 3, 18. 3) *Cecidit fors*, Jon. 1, 7. 4) Accidit i. e. *pervenit* oratio v. g. *ad* Deum, Jer. 36, 7. 5) *Intercidit f. irritum factum est* v. g. verbum, res &c. Jof. 21, 45. 6) *Capta & destructa est*. v. g. urbs, domus &c. Jer. 51, 8. KAL, Præt. Jof. 21, 45. Part. Ben. נוֹפֵל *Cadens*, Job. 14, 18. Inf. נָפוֹל *Cadendo*, Efth. 6, 13. cft. נְפֹל Prov. 24, 17. Cum Aff. נָפְלוֹ *Postquam ipse cecidisset* (a forma נְפֹל) 2 Sam. 1, 10. It. נָפְלוֹ *Postquam defcivisset* (a forma נְבֹל) 1 Sam. 29, 3. Imp. pl. נִפְלוּ *Cadite*, Hof. 10, 8. Fut. אֶפֹּל *Cadam*, 1 Par. 21, 13. יִפֹּל *Cadet*, Prov. 11, 5. יִפָּל־עָם *Corruet populus*, ibid. v. 14. HIPH. Præt. הִפִּיל *Cadere*, *decidere fecit*; *dejecit*, *prostravit*, Jef. 34, 17. Part. מַפִּיל *pervenire faciens* v. g. preces, Jer. 38, 26 Inf. לְהַפִּיל *Posternere* 1 Sam. 18, 25. Inf. integr. לְהַפִּיל *ad Cadere faciendum*, Num. 5, 22, Imp. pl. הַפִּילוּ *Facite cadere*, 1 Sam. 14, 42. Fut. תַּפִּיל *Prosternes*, Jef. 26, 19. Fut. conv. וַיַּפֵּל *& cadere fecit*, Gen. 2, 21. HITHP. הִתְנַפֵּל *Prostravit se ipsum*, *fecit se irruere in* aliquem. הִתְנַפַּלְתִּי *Postravi me*, Deut. 9, 25. Part. מִתְנַפֵּל *Prosternens se*, Efth. 10, 1. Inf. לְהִתְנַפֵּל *ad faciendum cadere se ipsum*, Gen. 43, 18. Fut. conv. וָאֶתְנַפַּל *& Prostravi me*, Deut. 9, 25.

נְפַל CHALD. *Idem*. Præt Dan. 2, 46. Part. pl. נָפְלִין *Cadentes*, Dan. 3, 7. Fut. יִפֵּל *Cadet*, *prosternet se*, Dan. 3, 6.

נֵפֶל & נֶפֶל m. LXX. ἔκτρωμα; *Abortus*, *fetus abortivus*, i. e. qui

qui mortuus ab utero cadit, Job. 3, 15. Cft. Pf. 58, 9. In paufa נָפֶל Eccl. 6, 3.

מַפָּל m. *Deciduum*, *quisquiliæ*, i. e. quod in trituratione de frumento decidit, at fpeciem tamen aut fimilitudinem frumenti refert, Am. 8, 6. Pl. cft. מַפְּלֵי *Decidua* i. e. *tori* (qf. acceſſoria) carnis f. corporis, Job. 41, 15.

מַפָּלָה f. *Cafus*, *ruina*, Jef. 23, 13. Syr. ܡܰܦܠܳܐ Idem Luc. 2, 34.

מַפֵּלָה f. & מַפֶּלֶת *Idem*, Jef. 17, 1. It. *Cadaver*, Jud. 14, 8. Cum Aff. מַפַּלְתֵּךְ *Ruina tua*, Ez. 27, 27.

נְפִילִים Pl. m. (ab Ar. فال Incremento auctus, obefus fuit X. Elephanti inftar fuit; unde etiam فيل Vir multæ carnis; & Perfice Elephas) Idem, quod גִּבֹּרִים aut potius *Gigantes*, Gen. 6, 4. coll. Num. 13, 33. Vi notationis vocis dixeris Homines incremento auctos.

נָפַץ *Difperfus*, *diffipatus*, *disgregatus*, *fparfus fuit*. Conv. plane cum פּוּץ (id quod etiam in Futuro vicem נָפַץ fupplet) nec non cum Ar. نغض Quaffit, excuffit, maxime vero cum فض Fregit rem cum divulfione. Separavit, disgregavit. VII. Diffipatus, difperfus fuit. KAL. Præterit. 1 Sam. 13, 11. Pl. נָפְצוּ *Diffipatæ funt* v. g. gentes, Jef. 33, 3. Pah. נָפוֹץ *Diffipatus*, Jer. 22, 28. Inf נָפוֹץ *cum Diffipatione*, Jud. 7, 19. PIH. Præt. נִפֵּץ *Difperfit*, *diffipavit*, Pf. 137, 9. Cum Aff. וְנִפַּצְתִּים & *Diffipabo eos*, 1 Reg. 5, 9. Inf. נַפֵּץ *Difpergere*, Dan. 12, 7. Fut. pl. in paufa יְנַפֵּצוּ *Difpergent*, Jer. 48, 12. Cum Aff. תְּנַפְּצֵם *Diffipabis eos*, Pf. 2, 9. PYH. Part. pl. f. מְנֻפָּצוֹת *Diffipatæ*, Jef. 27, 9.

נֶפֶץ m. *Difperfio*, *diffipatio*, Jef. 30, 30.

מַפָּץ mafc. *Diffipatio*. Cum Aff. מַפָּצוֹ *Diffipationis fuæ*, Ez. 9, 2.

מַפֵּץ m. *Malleus grandior diffipatorius*, Jer. 51, 20. Erat malleus cum longo manubrio duriffimus, quo arma hoftium, vel hoftes etiam ipfi pertundebantur, & diffipabantur, fortaffe idem cum Ar. منغضة & منغض i. e. Inftrumentum protenfum, quo ædificia diruebantur.

נְפַק Chald. *Egreſſus fuit. Prodiit.* Conv. plane cum Ar. نغق Exiit, prodiit. IV. Expendit, erogavit. V. Eduxit. VIII. Egreſſus fuit Præt. Dan. 2, 14. Part. נָפֵק *Exiens*, Dan. 7, 10. Imp. pl. פוקו *Egredimini*, Dan. 3, 26. APH. Præt. הַנְפֵּק *Egredi fecit; exportavit, eduxit*, Dan. 5, 2.

נִפְקְתָא ׳ נִפְקָא f. Chald. *Sumtus, impenſæ*, Eſr. 6, 4.

נֶפֶשׁ f. (נָשַׁף a Rad. נָשַׁף, quæ eadem eſt ac נָשַׁב, Flavit, efflavit; vid. נָשַׁף; qſ. Halitus ſ. Latinorum Spiritus) 1) *Anima ſ. vita*, Ex. 4, 19. 2) *Animans vel animatum* ſ. homo ſ. beſtia; quo ſenſu plerumque jungitur cum חַיָּה, Gen. 1, 20. 21. 24. 30. 3) *Homo ſ. perſona humana*, Gen. 14, 21. Num. 19, 11. 4) Pron. *Ipſe ſe* &c. nec non נַפְשִׁי *Ego mei* &c. נַפְשְׁךָ m. *Tu, tui, te* &c. נַפְשׁוֹ m. *Sui, ſibi, ſe* &c. 5) *Sanguis*, Gen. 9, 5. Devt. 12, 23. 6) *Cadaver, corpus exanimatum*, Hagg, 2, 14. 7) *Animus, mens*, Prov. 13, 2. 29, 24. 8) *Appetitus, cupiditates, voluntas*, Devt. 23, 25. unde נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ *Adſpiravit ad aliquid.* 9) *Invidia*, Pſ. 10, 3. Prov. 21, 10. 10) *Salus animi*, Jeſ. 55, 3. Prov. 15, 32. 11) *Halitus*, Job. 41, 12. Pſ. 69, 2. 124, 4 12) *Odor recreans*, Jeſ. 3, 20. Al. Amuletum faſcinans. Nota hic Idiotiſmos: הֶאֱרִיךְ נֶפֶשׁ *Prolongare patientiam.* הֵשִׁיב אֶת־נֶפֶשׁ *Recreare animam.* נָפֶשׁ in pauſa, Jeſ. 19, 10. Cum Aff. נַפְשִׁי *Animam meam*, Pſ. 42, 5. Plur. m. (ſemel tantum occurrens) נְפָשִׁים *Animæ*, Ez. 13, 20. Pl. f. נְפָשׁוֹת *Animæ*, Ex. 12, 4. cſt. נַפְשׁוֹת Pſ. 72, 13. Cum Aff. נַפְשֹׁתֵיכֶם *Animas veſtras*, Lev. 16, 29 Convenit plane cum Ar. نفس 1) Anima. 2) Sanguis. 3) Corpus. 4) Perſona. 5) Ipſemet نفسي Egomet 6) Voluntas. 7) Spiritus. 8) Elatio, faſtus.

נִפַּשׁ NIPH. unde Fut. יִנָּפֵשׁ vel יִנָּפֵשׁ. *Reſpirabit*, Ex. 23, 12. 31, 17. Ar. نفس V. Idem.

נָפָה it. נֶפֶת vid. in נוף.

נַפְּרוּחוֹם. vid. in פתח.

נֵץ m. *Accipiter;* vid. in II. נצץ.

נָצָא. Ar. نصا & نصا Prehendit ſ. arripuit antias alterius, ſcil. ad ducendum captivum. Hinc Hebr. Infin. תְּנוּ־צִיץ לְמוֹאָב כִּי נָצוֹא תֵּצֵא *Date antias ſ. capillitium Moabo, & apprehenſus antiis*

antiis emigret, Jer. 48, 19. ציץ est *capillitium.* LXX. acceperunt pro ציצית & verterunt σημεῖα, i. e. fimbrias ex multis filis contextas, e quarum ora fila illa prolixius dependebant. Targumice redditur per כְּלִילָה Coronam, i. e. qualem fere Summus Sacerdos ex auro confectam & ab una aure ad alteram aurem pertingentem, vocatam ציץ *Laminam frontalem*, gestabat. Innuit Paraphrastes Chaldaicus coronam capillarem, qua Moab apprehendi & captivus duci posset. (Sic etiam Ez. 8, 3. verba vatis exponenda sunt: *Et apprehendit me* בְּצִיצִת in Capillitio capitis mei.) כִּי נָצֹא תֵּצֵא, LXX. ὅτι ἁφῇ ἀφθήσεται, *quia manu apprehendente apprehendetur.* Targ. מִגְלָא תִגְלֵי Migrando migrabit scil. in captivitatem. Sensus itaque est: *Velut servus ab hero irato capillitio arreptus in carcerem & vincula traditur; ita Moab ab hostibus suis in captivitatem abducetur.* Convenienter huic sensui etiam Ar. نَصِيَّة dicitur Complexus comæ muliebris in faciei anteriore parte; nec non نَصِيّ Coma frontis propendula; capronæ, antiæ.

נָצַב. Ar. نصب Posuit; fixit; extulit, erexit. Affine est verbum יצב, quod vid. s. l. Hinc

נִצָּב m. Part. NIPH. 1) *Erectus* v. g. dexteram, Thren. 2, 4. 2) *Positus*, Ps. 39, 6. Pl. נִצָּבִים *Præfecti, propositi*, 1 Reg. 4, 7.

נְצִיב m. 1) *Præfectus*, (unde Ar. مَنْصِب Dignitatis ordo, munus) *Sitarchus*, s. *præfectus annonæ*, 1 Reg. 4, 19. Plur. נְצִיבִים *Præfecti*, 2 Par. 8, 10. 2) *Statua*, *statio*, Gen. 19, 26. quæ etiam Ar. نَصِيبَة dicitur. 3) *Stationarii milites* s. *præsidium militum*, 1 Sam. 13, 3.

מַצֶּבֶת f. *Radix* s. *principium rei*, i. e. in quo fundatur, Jes. 6, 13. Ar. نِصَاب.

נִצְבְּתָא f. CHALD. *Firmitas*, Dan. 2, 41.

I. נָצָה. Ar. نصا Deletum, exsiccatum; contritum fuit. Hinc NIPH. Fut. תִּצֶּינָה *Delebuntur*, *destruentur*, *vastabuntur*, Jer. 4, 7. Part. pl, נִצִּים גַּלִּים *Acervi vastati*, 2 Reg. 19, 25.

II. נָצָה (Ar. نضا Trajecit v. g. desertum, regionem) *Emigravit*,

gravit, fpec. deferta loca trajiciens. KAL. Præt. pl. נָצוּ *Trajiciunt*, *emigrant*, Thr. 4, 15.

III. נצה (Ar. نصا Apprehendit eum arripuitque antiis III. Prehendit antias alterius, & ita certavit). Hinc NIPH. Præt. נִצָּה *Contendit*, *certavit*, *litigavit*, *rixatus eft*. Part. pl. נִצִּים *Rixantes*, *impliciti*; i. e. *alter alterum antiis apprehendentes*, Ex. 2, 13. Fut. plur. יִנָּצוּ *Rixabuntur*, Ex. 21, 22. Fut. conv. וַיִּנָּצוּ *& Rixati funt*, Lev. 24, 10. HIPH. הִצָּה *Fecit rixari*; *rixas movit*. Præt. pl. הִצּוּ *Rixam moverunt*, Num. 26, 9. Inf. cum Aff. בְּהַצֹּתָם *cum rixam moverent*, ibid.

מַצָּה f. *Rixa*; *contentio*, *certamen*, Prov. 13. 10. Jef. 58, 4.

מַצּוּת f. *Idem*. Cum Aff. מַצֻּתֶךָ *Rixa tua*, Jef. 41, 12.

I. נצח (ab Ar. نصح Mundus, purus, clarus; fincerus fuit; it. Recte fe habuit res) fubit fignificatum 1) Puritatis, finceritatis, claritatis, a) Animi & morum, b) Vocis, c) Nominis, d) Actionum & vitæ, e) Temporis fine intermiffione f. intervallo continuati. Hinc

נֵצַח f. נֶצַח m. *Veritas*, *finceritas*, *fidelitas*, Hab. 1, 4. Prov. 21, 28. 2) *Veritas*, i. e. *veraciffimus* fc. Deus, 1 Sam. 15, 29. Ar. نصح Ingenuitas. Unde

נִצַּח PIH. Præt. 1) *Præfuit muneri f. operi fideliter*; *Præfectus f. moderator fuit*. Inf. לְנַצֵּחַ *ut præeffet f. præeffent*, 2 Par. 34, 12. Efr. 3, 8. 9. coll. 1 Par. 23, 4. Part. מְנַצֵּחַ *Moderator*, fpec. *canentium f. praecentor*, Pf. 4, 1. Hab. 3, 19. Sic etiam Ar. نصح V. Monitori fideli fimilis fuit. 2) ex fignif. b) נִצַּח PIH. Præt. *Cecinit*, *pfallit*. Inf. לְנַצֵּחַ *ad Pfallendum*, 1 Par. 15, 21. Sic Syr. ܢܘܨܚܐ dicitur Vox canora.

נֶצַח m. 1) ex fignific. c) quod & Syr. ܐܬܢܨܚ celebris f. & ܢܨܝܚܐ Illuftris, clarus, confirmat, *Decus*, *gloria*, 1 Par. 29, 11. Rectius *Victoria*, vid. III. נצח 2) ex fignif. d) *Puritas*, Job. 34, 36. 3) ex fignif. e) *Perpetuitas*, *æternitas*, Pf. 13, 1. 79, 5. Cum Aff. נִצְחִי *Perpetuitas mea*, f. *Ævum meum*, Thren. 3, 18. Pl. נְצָחִים *Perpetuitates*, *æternitates*, Jef. 34, 10.

נִצַּחַת f. ex fignif. e) qf. Part. NIPH. *Perpetua*, qf. perpetuata, Jer. 8, 5.

II.

II. נצח ab Ar. نضح f. نضخ Adfperfit, confperfit v. g. aqua, humore, fanguine, fagittis &c.

נצח f. נֵצַח m. *Confperfio*. Cum Aff. נִצְחָם *Confperfio* f. *humor aut fanguis eorum*, Jef. 63, 3. 6. Al. Robur.

III. נצח, unde CHALD. ITHP. אִתְנַצַּח *Vicit*, Dan. 6, 4. ut &Syr. نصح & Æthiop. *Nazyha*, Vicit, fuperavit. Hinc etiam נֵצַח m. *Victoria, laus victoriæ*, 1 Par. 29, 11.

נצל propr. *Demfit, ademit, exemit*; ut Ar. نصل III Demfit v. g. cufpidem fagittæ. V. Liberatus, abfolutus eft v. g. crimine, q. d. ademtum eft ei crimen. Hinc NIPH. Præt. נִצַּל *Ereptus, exemtus eft*; it. *Abfolutus eft crimine*. Pl. נִצַּלְנוּ *Liberati, exemti fumus*, Jer. 7, 10 Inf. לְהִנָּצֵל *ut Liberaremur*, Jef. 20, 6. Fut. יִנָּצֵל *Liberabitur, eripietur*, Pf. 33, 16. cum ה Parag. אִנָּצְלָה *Eripiar, liberabor*, Pf. 69, 15. PIH. נִצֵּל Præt. *Eripuit*; it. *Spoliavit* h. e. ademit. Pl. נִצַּלְתֶּם *Spoliaftis*, Ex. 3, 22. Fut. pl. יְנַצְּלוּ *Eripient*, Ez. 14, 14. HIPH. Præt. הִצִּיל 1) *Liberavit, eripuit*; ut Ar. etiam نفل Exemit pl. הִצִּילוּ *Eripuerunt*, 2 Par. 32, 17. Part. m. מַצִּיל *Eripiens*, Pf. 7, 3. Inf. הַצֵּל *Eripiendo*, Ex. 5, 23. It. הַצִּיל Gen. 37, 22. Cum Aff. לְהַצִּילוֹ *ad Eripiendum eum*, Ex. 3, 8. Imp. pl. הַצִּילוּ *Eripite*, Jer. 21, 12. Fut. אַצִּיל *Eripiam*, Zach. 11, 6. וְיַצֵּל *& Liberabit*, 1 Sam. 7, 3. 2) *Eripuit fe, effugit*; cftr. cum Acc. וְהִצִּיל עֵינֵינוּ *& effugiat oculos noftros*, 2 Sam. 20, 6. 3) *Eripuit, rapuit alicui aliquid*. Pl. הִצַּלְנוּ *Rapuimus*, 1 Sam. 30, 22. HOPH. Præt. הֻצַּל *Ereptus, exemtus eft*. Part. מֻצָּל *Ereptus* v. g. ex igne, Zach. 3, 2. HITH. Præt. הִתְנַצֵּל *Fecit fe fpoliari, fpoliandum fe præbuit* Fut. pl. conv. וַיִּתְנַצְּלוּ *& Fecerunt fibi eripi*, Ex. 33, 6.

נצל CHALD. *Idem*. Hinc APH. Part. מַצִּיל *Eripiens*, Dan. 7, 28. Inf. לְהַצָּלָה *Eripere*, Dan. 3, 29. cum Aff. הַצָּלוּתֵהּ *Eripere eum*. Dan. 6, 15.

הַצָּלָה f. *Liberatio*, Efth. 4, 14.

I. נָצַץ propr. *Promicuit, extulit, elevavit fe* v. g. flos, fcintilla; ut Ar. نضّ Emanavit, exiit; cui etiam convenit ناض Micuit, fplenduit. KAL, Præt. נָצַץ *Emicuit, promicuit*. Part. Ben. pl. נֹצְצִים *Promicantes, refplendentes*, Ez. 1, 7. HIPH. Præt. הֵנֵץ *Effloruit, flores produxit; promicare fecit*. Pl. הֵנֵצוּ *Flores*

pro-

produxerunt (a verbo נצן) Cant. 6, 11. Fut. וַיָּנֵאץ pro וַיָּנֵצְץ f. וְיָנֵץ & *Efflorescit*, Eccl. 12, 5.

נֵץ m. *Flos, germen.* Cum Aff. נִצָּהּ *Flos ejus*, Gen. 40, 10.

נִצָּה f. *Flos*, Jes. 18, 5. Cum Aff. נִצָּתוֹ *Flos ejus*, Job. 15, 33.

נִצָּן m. *Flos; florens, germinans.* Pl. נִצָּנִים *Flores*, Cant. 2, 12.

נִיצוֹץ m. *Scintilla promicans, resplendens*, Jes. 1, 31.

צִיץ m. (pro נְצִיץ) I. *Flos*, Jes. 40, 7. Pl. צִצִּים (Dagesch ad compensandum י extritum) *Flores*, i. e. *cælaturæ florum*, 1 Reg. 6, 18. II. *Lamina* f. *bractea* Summi Sacerdotis *frontalis* ex auro nitidissimo confecta (dicta a resplendentia) cui ab una aure ad alteram aurem pertingenti inscripta erant hæc duo verba קֹדֶשׁ יְהוָה Sanctitas Domini. Vocabatur etiam *Corona Sanctitatis*, Ex. 39, 30. III. צִיץ etiam in sensu plurali dicuntur *Antiæ, capronæ*, Jer. 48, 9. De qua voce vid. etiam נָצָא.

צִיצָה f. pro נְצִיצָה *Flos.* Cst. צִיצַת נֹבֵל i. e. צִיצַת צִיץ נֹבֵל *Flosculus* (Nomen Unitatis) *floris* (Nom. Collect.) *caduci*, Jes. 28, 4.

צִיצִת f. pro נְצִיצִת I. *Antiæ, capronæ* (non secus ac צִיץ III. vocis anteced.) Ez. 8, 3. II. *Fimbria vestis peniculis instructa*, Germ. ein gefranster Saum am Kleid, Num. 15, 38.

II. נצץ. Ar. نَضَّ Motitavit alas, i. e. movit f. extulit ad volandum. Hinc

נֵץ m. *Accipiter, nisus*, Job. 39, 26.

נוֹצָה f. (potius a נָצָה, significatione vero a נצץ petita) I. *Penna*, i. e. qua se movet & volat volucris, Ez. 17, 7. II. *Struthiocamelus*, dictus a pennis, quibus inprimis ornatus est, seque movet, licet iis non volet, Job. 39, 13.

I. נָצַר *Custodivit, servavit, conservavit, observavit, præservavit; retinuit.* Ar. fere convenit نصر Defendit; exactius vero نظر Custodem, observatorem egit v. g. palmeti, vineæ &c. KAL, Præt. נָצַרְתִּי *Servavi* v. g. præcepta, Ps. 119, 22. 3 f. f. Cum Aff. נְצָרָתַם *Custodivit ea*, Ps. 119, 129. Part. Ben. נֹצֵר *Custodiens*, Prov. 13, 3. Pah. נָצוּר *Conservatus* v. g. a gladio; Ez. 6, 12. נְצוּרָה f. *Urbs obsessa* i. e. observata, Jes. 1, 8. Pl. m. נְצוּרִים *Loca conclusa* v, 9. delubra, Jes. 65, 4. Al. Loca vasta. LXX. σπήλαια. Cst. נְצוּרֵי *Custoditi*, i. e. *captivi*, Jes. 49, 6. Fem. cst.

cft. נְצֻרַת Cauta & circumspecta meretrix; al. munita, Prov. 7, 10. Plur. f. נְצֻרוֹת Recondita, Jef. 48, 6. Imp. נְצוֹר Observa, custodi, Pf. 34, 14. It. נְצֹר Jef. 8, 16. Inf. abf. נָצוֹר Observando, Nah. 2, 1. cft. לִנְצֹר ad Observandum, Prov. 2, 8. Fut. אֶצֹּר Custodiam, Pf. 119., 65. יִצֹּר Conservet, Prov. 3, 1. תִּנְצְרֵנִי Conservabis me, Pf. 140, 2. 5. Pl. in paufa יִנְצֹרוּ Conservabunt, Pf. 78, 7. Cum Aff. יִנְצְרֻהוּ Conservabunt eum, Pf. 61, 8. יִצְּרוּנִי Conservent me, Pf. 25, 21.

נִצְרָה f. Custodia, observatio, Pf. 141, 3.

נָצִיר m. unde Pl. cft. נְצִירֵי Chethib, Custoditi i. e. captivi, Jef. 49, 6.

נֹצֵר m. Custos, custodiens, Job. 27, 18. Ar. ناطر Idem It. Speculator i. e. observator, 2 Reg. 17, 9. ناطر Idem. Obsessor, Jer. 4, 16. Pl. נֹצְרִים Custodes, 2 Reg. 17, 9. Cft. נֹצְרֵי Pf. 119, 2.

II. נצר Ar. نصر Abunde rigavit terram, unde ناصر Canalis major; &

צִנּוֹר m. (per Metathesin pro נִצּוֹר) Canalis, 2 Sam 5, 8. Pl. cum. Aff. צִנּוֹרֶיךָ Canales tui, Pf. 42, 9.

III. Ar. نضر & نضر Læte viruit; unde etiam ناضر Læte virens; nec non نضار Arbor læte virens. Hinc

נֵצֶר m. Surculus, Jef. 11, 1. 60, 21. Dan. 11, 7. Jef. 14, 19. נֵצֶר נִתְעָב Surculus abominandus; Michaelis vero ab eodem verbo نضر Viruit, Cadaver ulcerofum; præter rem!

I. נָקַב Perfodit, perforavit; cui fignificationi plane convenit cum Ar نقب Perfodit, perforavit. It. Fidejuffit, teftatus eft. KAL, 1) Perforavit; Præt. נָקַבְתָּ Perforafti, Hab. 3, 14. 3 f. f. Cum Aff. וּנְקָבָהּ & Perforabit eam, Jef. 36, 6. Pah. נָקוּב Perforatus, Hagg. 1, 6. Fut. יִקֹּב Perforabit, Job. 40, 26. & plene יִנְקָב־ Cavavit, perforavit v. g. אַף nafum laqueis, i. e. ad tenendum eum, ibid. v. 24. 2) Metaph. Expreffe nominavit; Signavit notis aut punctis, defignavit, notavit. Id enim ftilis in tabula aut cera fieri folebat. KAL, Imp. cum ה Parag. נָקְבָה Nomina expreffe, nuncupa, Gen. 30, 28. Fut. cum Affixo יִקֳּבֶנּוּ Nuncupabit

cupabit eum, Jef. 62, 2, Al. Exfecraberis eum. NIPH. Præt. pl. נִקְּבוּ *Nuncupati fuerunt*, Num. 1, 17. Efr. 8, 20.

נְקָבִים Pl. m. *Fiſtulæ*. Cum Aff. נְקָבֶיךָ *Fiſtulæ tuæ* Ez. 28, 13. Arab. نقيب plane Idem.

נְקֵבָה f. *Femina*; quod nomen tam de hominibus, quam de brutis dicitur, Gen. 1, 27.

קַב m. pro נֶקֶב *Cabus*. Menfura aridorum; fo viel als eine Wirtembergifche Eichmas haltend, 2 Reg. 6, 25.

מַקֶּבֶת f. 1) *Foramen*, Jef. 51, 1. Michaelis, Vena metalli, aliene! 2) *Malleus*, Jud. 4, 21. Pl. מַקָּבוֹת *Mallei*, 1 Reg. 6, 7.

II. נָקַב *Maledixit*, *execratus eſt*, *maledictis* qſ. *confixit*. Hinc Ar. نكب Deteftatus eft. Convenit cum קָבַב. KAL, Part.

נֹקֵב *Blasphemans*, Lev. 24, 16. Inf. cum Aff. בְּנָקְבוֹ *Cum maledixerit*, ibid. Fut. conv. וַיִּקֹּב & *Blasphemavit*; Lev. 24, 11. 2 f. m. cum Aff. תִּקָּבֶנּוּ *Blasphemabis eum*, Num. 23, 25.

נָקַד. Ar. نقد Punxit, fodit; atque hinc Difcrevit.

נָקֹד m. *Punctatum*, *punctis reſperſum*, Gen. 30, 32. Pl. נְקֻדִּים cum Dagefch euphonico, *Punctis reſperſæ* v. g. oves, ib. v. 39. Fem. pl. נְקֻדּוֹת *Punctatæ*, Gen. 30, 35. it. *Notæ argenteæ*, Cant. 1, 11. Ar. منقط Idem.

נֹקֵד m. idem, quod Ar. نقاد, *Paſtor ovium*, *opilio*, *pecuarius*; a punctatione ovium dictus, 2 Reg. 3, 4. Pl. נֹקְדִים *Opiliones*, Am. 1, 1.

נִקֻּדִים Pl. m. 1) *Punctis* fcil. *mucoris reſperſi* v. g. panes, Jof. 9, 5. 2) *Placentæ punctatæ*; *collyridæ*, 1 Reg. 14, 3. Al. Buccellatæ.

1) נָקָה *Vacuus*, *liber*, *immunis*, *expers*, *nudus fuit*. In genere enim fignificat Separationem rei a re. Hinc Ar. نقا pro نقى medullam exemit ex offe. It. Mundatus purgatus fuit. نقي Abjecit, rejecit fcil. ut purgamentum; unde etiam نقاوة Rejectamentum. Hinc KAL, Præt. נָקָה *Vacuus*, *expers*; *abſolutus fuit*, *culpa*, *reatu*, *crimine*, *peccato*, &c. Inf. נָקֹה *Vacando*, Jer. 49, 12. NIPH. Præt. נִקָּה *Idem*, Num. 5, 31. נִקֵּיתִי *Innocens fui*. Pf. 19, 14. Inf. הִנָּקֵה *Vacando culpa*, Jer. 25, 29. Fut. יִנָּקֶה *Vacabit culpa*, Prov. 6, 29. PIH. Præt. נִקָּה *Abſolvit a reatu*, *crimine*, *culpa*;

culpa; innocentem s. insontem declaravit. Imp. cum Aff. נַקֵּנִי Absolve me, Ps. 19, 13. Fut. cum Aff. תְּנַקֵּנִי Absolvet me, Job. 9, 28.

נָקִי & נָקִיא m. Vacans culpa, insons, innocens, Ex. 23, 7. Joël. 4, 19. Cst. נְקִי Ps. 24, 4. Pl. נְקִיִּם & נְקִיִּים Insontes, innocentes, Jer. 2, 34. Gen. 44, 10.

נִקָּיוֹן m. Innocentia, Ps. 26, 6. Cst. נִקְיוֹן Gen. 20, 5.

2) נָקָה Immunis, liber, absolutus a pœna; impunis dimissus fuit. NIPH. Præt. נִקָּה Idem, Ex. 21, 19. Inf. הִנָּקֵה Absolvendo a pœna, Jer. 25, 29. Fut. תִּנָּקֶה Impunis abibis, Jer. 49, 12. PIH. Præt. נִקָּה Impunitum dimisit. Inf. & Fut. לֹא נַקֵּה יְנַקֶּה Non sinet impunitum, Ex. 34, 7. Deut. 5, 11. Nah. 1, 3.

נָקִי & נָקִיא m. Immunis a pœna, impunis, Ex. 21, 28.

נִקָּיוֹן m. cst. נִקְיוֹן Immunitas a pœna, impunitas, Hos. 8, 5.

3) נָקָה Vacuus, immunis a damno, indemnis fuit NIPH. Imp. f. הִנָּקִי Immunis esto a damno, Num. 5, 19.

4) נָקָה Vacuus, liber fuit ab obligatione. NIPH. Præt. וְנִקִּיתָ Non obligaberis, Gen. 24, 8.

5) נָקָה Vacuus, purus, purgatus, mundatus fuit a sordibus; ut Ar. نقا Mundatus fuit. Hinc

נְקֵא m. Chald. Mundus, a, v. g. lana, Dan. 7, 9. Hinc etiam nonnullis

מְנַקִּיּוֹת Pl. f. Scopæ, Num. 4, 7. Ex. 25, 29. 37, 16. Jer. 52, 19. Sed rectius exponuntur Cochlearia s. paterae libatoriae, a Syr. نقا Libavit; unde مَنقيتا Pateræ libatoriæ.

6) נָקָה Vacuus, evacuatus fuit a bonis, incolis; a rebus ad victum pertinentibus, i. e. vastatus, direptus, expilatus fuit. NIPH. Præt. f. in pausa נִקָּתָה Vastata est, Jes. 3, 26. PIH. Præt. נִקָּה Prorsus evacuavit, vastavit. Fut. cum Aff. & Inf. נַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ Evacuando non prorsus evacuabo te, Jer. 30, 11. 46, 28.

נָקַט (Affine verbo קוּט & Idem, quod קוּץ) Fessus fuit, defecit. LXX. κάμνω. Convenit etiam Ar. نقط Diminutus fuit Defecit; detrimentum rei passus est. It. Imminuit. KAL, Præt. 3, f. f. נָקְטָה Defecit v. g. anima, Job. 10, 1. Al. Fastidivit. Michaëlis, Exstillavit, non bene!

נָקַם (Idem, quod Ar. نقم & نقم Iratus fuit, Punivit, pœ-

nam

nam fumfit ab aliquo. VIII. Ultus eft, Vindicavit) *Ultus eft, vindicavit.* It. *Iratus fuit.* KAL, Part. Ben. נֹקֵם *Ulcifcens, ultor*, Nah. 1, 2. Inf. abf. נָקֹם *Vindicando*, Ex. 21, 20. Cft. לִנְקֹם *ad Vindicandum*, Ez. 24, 8. Imp. נְקֹם *Ulcifcere*, Num 31, 2. Fut. יִקֹּם *Ulcifcetur*, Jof. 10, 13. NIPH. Præt. נִקַּם *Vindicatus eft.* וְנִקַּמְתִּי *& Vindicabor*. 1. Sam. 14, 24. Inf. הִנָּקֵם *ad Vindicandum*, 1. Sam. 18, 25. Imp. accentu retr. הִנָּקֵם *Vindicta fumitor*, Jer. 15, 15. Fut. יִנָּקֵם *Vindicabitur*, Ex. 21, 20. PIH. Præt. נִקַּם *Ultus eft, vindicavit.* Præt. conv. וְנִקַּמְתִּי *& Ulcifcar*, 2 Reg. 9, 7. Jer. 51, 36. PYH. Præt. יֻקַּם *Vindicatus eft.* Fut. יֻקַּם *Vindicabitur*, Gen. 4, 24. Ex. 21, 21. HITHP. Præt. הִתְנַקֵּם *Vindicavit fe.* Part. m. f. מִתְנַקֵּם *Ulcifcens fe*, Pf. 8, 3. vel *Ira exardefcens.* Fut. תִּתְנַקֵּם *Ulcifcetur*, Jer. 9, 8.

נָקָם m. *Vindicta, ultio, ulcifcendi actus*, Deut. 32, 35. Cft. נְקַם Jud. 16, 26.

נְקָמָה f. *Ultio, vindicta*, Pf. 149, 7. Cft. נִקְמַת Jer. 51, 11. Aff. נִקְמָתְךָ *Vindicta tua*, Jer. 11, 20. Pl. נְקָמוֹת *Ultiones*, Pf. 94, 1. Ar. نقمة, نقمة & نقمة Idem.

I. נָקַע (Æth. *Nacan*, Hifcere, dehifcere. It. Findi, rumpi. It. Ar. نقع Abiit. II. Difceffit; receffit; nec non قاع Retroceffit) *Receffit, retroceffit; avulfus eft*, KAL, Præt. נָקְעָה *Receffit, avulfa eft* v. g. anima mea a forore ejus; LXX ἀπέστη; Ez. 23, 18. 22. 28. Fut. תֵּקַע *Avulfa eft, receffit*, eft a verbo יָקַע q. vid. f. l. Al. Saturata eft, quod fere idem ac Ar. نقع Explevit fitim fuam. Inf. קוֹע pro נְקוֹעַ *Continuando clamorem*, vid. verbum feq.

II. נָקַע idem, quod Ar. نقع Profecutus fuit & *continuavit clamorem.* Inf. defect. *Vifitando, & vociferando* וְקוֹעַ *& Continuando clamorem*, Ez. 23, 23.

I. נָקַף *Deftrinxit;* unde Æth. *Nakapha*, Decorticavit. PIH. Præt. conv. וְנִקַּף *& Deftringet perplexa filuae ferro*, Jef. 10, 34. Pl. נִקְּפוּ *Deftrinxerunt, exciderunt*, velut teredo lignum, (Sic enim Ar. نقيف denotat Exefum teredine) Job. 19, 26. HIPH. Præt. הִקִּיף *Idem.* Fut. pl. אַל־תַּקִּיפוּ *Ne detondete*, Lev. 19, 27.

נֹקֶף m. *Decussio*, *excussio*, qs. destrictio, v. g. olearum, Jes. 17, 6. 24, 12.

נִקְפָּה f. *Decorticatio* s. *exesio ulcerosa*, Jes. 3, 24.

II. נָקַף (Significatione ab eodem verbo Æth. *Nakapha*, Decorticavit in orbem, desumta) *In orbem ivit*, *rediit*. KAL, Fut. pl. integr. in pausa יִנְקֹפוּ *In orbem eant*, Jes. 29, 1. HIPH. Præt. הִקִּיף *Circumdedit*. Pl. cum Aff. הִקִּיפוּנִי *Circumdederunt*, *cinxerunt me*, Pf. 22, 17.

נקק. Ar. نَقْنَقَ II. Depressus fuit in sinu suo; a نَقَّ, unde etiam

נָקִיק m. *Cauerna*, *cauum*, *fissura* v. g. petræ, qs. depressio, sinus, Jer. 13, 4. Pl. cst. נְקִיקֵי *Foramina* v. g. rupium, Jes. 7, 19. Al. Scopulus.

I. נָקַר (Idem, quod Ar. نَقَرَ) *Perforavit*, *perfodit*, *excauavit*. Inf. cst. נְקֹר *Effodiendo*, 1 Sam. 11, 2. Fut. pl. cum Aff. יִקְּרוּהָ *Effodient eum* v. g. oculum, Prov. 30, 17. PIH. Præt. נִקַּר *Effodit*, *eruit*, Job. 30, 17. Fut. תְּנַקֵּר *Effodies*, Num. 16, 14. Pl. וַיְנַקְּרוּ & *Effoderunt*, Jud. 16, 21. PYH. Præt. נֻקַּר *Effossus est*. Pl. נֻקַּרְתֶּם *Effossi estis*, Jes. 51, 1.

נְקָרָה f. *Foramen*; *cauerna* v. g. petræ. Cst. נִקְרַת Ex. 33, 22. Pl. cst. נִקְרוֹת *Foramina*, *Cauernae petrarum*, (al. Scopuli) Jes. 2, 21. Ar. نُقَيْر & نُقْرَة Idem.

קֶרֶן m. sed fem. sæpius (pro נֶקֶר) *Cornu*; a fodicando dictum (Ar. enim dicitur نُقُور Idem) Dan. 8, 9. Cum Aff. קַרְנִי *Cornu meum*, 1 Sam. 2, 1. Dual. קַרְנַיִם *Cornua duo*, Dan. 8, 3. it. קְרָנַיִם Hab. 3, 4. Cum Aff. קַרְנָיו *Duo cornua ejus*, Dan. 9, 6. Cum Aff. gravi בְּקַרְנֵיכֶם *Cornibus vestris*, Ez. 34, 21. Cst. קַרְנֵי Deut. 33, 17.

קַרְנָה f. Sing. inus. Pl. קְרָנוֹת *Cornua*, Zach. 2, 1. 2. 4. Cst. קַרְנוֹת Zach. 2, 4. Pl. cum Aff. קַרְנֹתָיו *Cornua ejus*, Ex. 27, 2.

קֶרֶן m. CHALD. *Cornu*, Dan. 7, 8. Emph. קַרְנָא Dan. 3, 5. Du. קַרְנַיִן *Cornua*, Dan. 7, 7. Emph. קַרְנַיָּא Dan. 7, 8.

קָרַן *Splenduit*, *radiavit*, i. e. radios velut cornua emisit, Ex. 34, 29. 35. HIPH. Part. מַקְרִין *Cornua producens*, Pf. 69, 32.

II. נקר (ut Ar. نقر Illiſit) *Contigit, illiſit.* Fut. cum Aff. יִקְּרֶךָ *Continget tibi; illidet*, 1 Sam. 28, 10.

נָקַשׁ. Ar. نقس Colliſit; ſic etiam Chald. נקש & Syr. ܢܩܫ Colliſit; pulſavit. Itaque Hebr. נָקַשׁ eſt *Impegit, offendit; illiſit ſe.* KAL, Part. Ben. נוֹקֵשׁ *Impingens*, Pſ. 9, 17. NIPH. Præt. נָקַשׁ *Offendit, impegit, impulſus* fuit. Fut. תִּנָּקֵשׁ *Impingas*, Deut. 12, 30. PIH. Præt. נִקֵּשׁ *Impingere fecit.* Fut. pl. cum Affix. וַיְנַקְשׁוּ & *Offendiculum poſuerunt*, Pſ. 38, 13. HITHP. Præt. הִתְנַקֵּשׁ *Offendiculum ſe poſuit.* Part. m. ſ. מִתְנַקֵּשׁ *Offendiculum ſe ponens*, 1 Sam. 28, 9. Al. Illaqueare, illaqueari.

נְקַשׁ CHALD. *Impegit, offendit*, Dan. 5, 6.

נִרְגָּן m. *Suſurro, ſycophanta*, prov. 16, 28. 26, 20. Conv. Ar. نورج Suſurro; it. نيرجة Suſurratio.

נֵרְדְּ m. (Idem, quod & Ar. ناردين) *Nardus*, Cant. 4, 14. Cum Aff. נִרְדִּי *Nardus mea*, Cant. 1, 12. Pl. נְרָדִים *Nardi*, Cant. 4, 13.

נָשָׁא (quod interdum ut נָשָׁה flectitur) *Abduxit, abegit, amovit*, ut Ar. نشأ Abegit, propulit. KAL, Inf. נָשׁוֹא *Abigendo*, Jer. 23, 39. Huc referri etiam poteſt נָשִׁיתִי (qſ. a נָשָׁה, pro נָשָׁאתִי) *Abigam*, ibid. HIPH. Præt. pl. הִשִּׁיאוּ *Abducti ſunt*, Jeſ. 19, 13. HIPH. Præt. הִשִּׁיא *Abduxit, ſeduxit; avertit*, Jer. 49, 16. Cum Aff. הִשִּׁיאַנִי *Seduxit, avertit me*, (Al. Decepit me) Gen. 3, 13. הִשִּׁיאֶךָ *Seduxit te*, Obad. 3. Inf. הַשִּׁיא *Seducendo*, Jer. 4, 10. Fut. יַשִּׁיא *Seducet*, Pſ. 89, 22. יַשִּׁי Keri (ab Ar. نشأ) *Impellat* mors in eos; der Tod ſolle auf ſie ſtoſſen, Pſ. 55, 16. יְשִׁימוֹת Chethibh (a verbo יָשַׁם, Pl. f.) *Devaſtationes* ſuper eos ſint; vid. ישם. Fut. pl. cum Aff. נַשִּׁים *Abegimus, propulimus eos*, Num. 21, 30. לְהַשְׁאוֹת vero, *ad Vaſtandum*, Jeſ. 37, 26. Pertinet ad שָׁאָה

מַשָּׁאוֹן m. *Abſentia; ſemotio;* opponitur enim קהל ע׳, Prov. 26, 26. Ar. منشأ ferme idem, Evagatio, longius intervallum. Al. Deceptio; Al. Devaſtatio.

מַשּׁוּאוֹת & מַשָּׁאוֹת f. pl. *Elongationes, remotiones*, Pſ. 73, 18. 74, 3. Al. Ruinæ, a שָׁאָה

שְׂאֵת f. (Inf. KAL, pro נְשֵׂאת, ut שְׂאֵת a נָשָׂא) *Abactio, propulsio*, Thren. 3, 47. Al. Decipula; Al. Vastatio; Al. Fovea.

נָשָׂא In genere significat *Ferre aliquid*, v. g. portando, accipiendo, suscipiendo, sumendo, proloquendo, producendo, elevando, afferendo, offerendo, auferendo, in numerum referendo, in animo & desiderio gestando. Æthiop. *Nasaa* fere eodem complexu dicitur Sumsit, cepit, accepit, sustulit. It. Abstulit. IV. Elevavit. Suscitavit. Itaque

1) נָשָׂא *Tulit; portavit, gestavit, sustinuit*, v. g. incolas; peccatum, probrum, pœnam, sarcinam, infantem in sinu. KAL, Præt. Jes. 53, 4. Inf. לָשֵׂאת *Ferre, portare*, Gen. 36, 7. Ben. pl. m. נֹשְׂאִים *Portantes*, Neh. 4, 11. Pah. pl. m. נְשֻׂאִים *Portati, gestati in sinu*, Jes. 46, 3. Fut. יִשָּׂא *Portabit*, Ez. 18, 20. NIPH. Præt. נִשָּׂא *Latus, portatus est*, וְנִשָּׂא *& Portabitur*, Ex. 25, 28. Part. f. נִשֵּׂאת *Portata*, Zach. 5, 7. Fut. pl. in pausa תִּנָּשֵׂאוּ *Portabimini*, Jes. 66, 12. PIH. Præt. נִשֵּׂא *Idem*, quod Kal. Imp. cum Aff. נַשְּׂאֵם *Porta eos*, Ps. 28, 9. HIPH. Præt. הִשִּׂיא *Curabit ferendum, ferri, s. portari jussit.* Pl. וְהִשִּׂיאוּ *& Facient portare*, Lev. 22, 16.

2) נָשָׂא *Tulit; cepit, accepit*, v. g. legem, gratiam, majestatem, benedictionem, calicem salutis &c. Sic etiam Ar. نَاشَ Accepit, prehendit. KAL, Præt. 3 f. f. נָשְׂאָה *Tulit*, v. g. gratiam, Esth. 5, 2. Ben. f. f. נֹשֵׂאת *Ferens*, Esth. 2, 15. Fut. אֶשָּׂא *Accipiam, feram*, Ps. 116, 13. NIPH. Præt. נִשָּׂא *Acceptum est*, 2 Sam. 19, 43. Sic etiam נְשָׂא Chald. *Sumsit.* Imp. שָׂא *Sume*, Esr. 5, 15.

3) נָשָׂא *Tulit, suscepit, accepit personam, faciem.* KAL, Præt. Job. 34, 19. Part. Ben. pl. נֹשְׂאִים *Accipientes* v. g. respectum, Mal. 2, 9. Pah. נְשׂוּא פָנִים *Acceptus; gratus; honoratus*, 2 Reg. 5, 1. Job. 22, 8. Inf. שְׂאֵת *Accipere* v. g. personam, Prov. 18, 5. Fut. יִשָּׂא *Feret s. accipiet* v. g. respectum, Prov. 6, 35. PIH. Præt. נִשֵּׂא & נִשָּׂא *Suscepit, adjuvit, gratum fecit*, 1 Reg. 9, 11. Part. m. pl. מְנַשְּׂאִים *Gratificantes*, Esth. 9, 3. Fut. conv. וַיְנַשְּׂאֵם *& Gratificatus est eis*, Jes. 63, 9.

4) נָשָׂא *Tulit; sumsit, assumsit; accepit*, v. g. uxorem, alas, verbum, nomen, instrumenta sua, munus &c. 2 Chron. 11,

21. Imp. שָׂא *Sume*, Gen. 27, 3. Pl. שְׂאוּ *Sumite*, 1 Chron. 16, 29. Fut. אֶשָּׂא *Sumam*, Pſ. 139, 9. HIPH. Præt. הִשִּׂיא *Idem*. Fut. pl. הִשִּׂיאוּ *Sument* v. g. funes, 2 Sam. 17, 13.

5) נָשָׂא *Tulit; protulit ore, prolocutus eſt, pronuntiavit* v. g. famam, convitium, parabolam, ſententiam, pronuntiatum, nomen Dei &c. Ar. نشا Manifeſtavit, vulgavit. KAL, Præt. Pſ. 15, 3. Inf. שְׂאֵת *Proferre*, Job. 27, 1. Fut, לֹא־תִשָּׂא *Non proferes*, Ex. 20, 7.

6) נָשָׂא *Tulit; protulit, produxit*, v. g. arbor fructum, terra frumentum &c. Sic etiam Ar. نشأ V. Produxit. KAL, Præt. Ez. 17, 23. Infin. לָשֵׂאת *ad Ferendum*, ib. v. 8. Fut. pl. יִשְׂאוּ *Ferent, proferent*, Pſ. 72, 3.

7) נָשָׂא *Tulit; extulit, ſuſtulit, elevavit* v. g. ſe, animam ſuam, cornu, hominem, oculos, pedes, manum i. e. juravit, manus, cor, faciem ſ. vultum, vocem, ſe i. e. exortum eſt, fluctus, ſe ut planta i. e. crevit, ſe ut fumus &c. Sic etiam Ar. نشأ Elatus fuit v. g. nubes. KAL, Imp. נְשָׂא *Eleva* v. g. manum Pſ. 10, 12. Ben. נֹשֵׂא *Elevans* v. g. animam, Devt. 24, 15. Inf. def. בְּשׂוֹא *Quum attollunt ſe* Pſ. 89, 10. Integ. cum Aff. בְּנָשְׂאִי *Quum elevabo*, Pſ. 28, 2. Imp. etiam נְסָה *Eleva*, Pſ. 4, 7. Fut. conv. וַיִּשָּׂא *& Suſtulit* v. g. pedes, Gen. 29, 1. NIPH. Præt. נִשָּׂא *Elatus, ſublatus, elevatus, exaltatus eſt*. Præt. conv. וְנִשָּׂא *& Elevabitur*, Jeſ. 2, 2. Part. pl. m. נִשָּׂאִים *Elevati*, ib. v. 13. Inf. הִנָּשֵׂא *Elevari*, Ez. 1, 19. PIH. Præt. נִשֵּׂא *Exaltavit*, 2 Sam. 5, 13. HITHP. Præt. הִתְנַשֵּׂא *Extulit ſe*. Part. מִתְנַשֵּׂא *Extollens ſe*, 1 Reg. 1, 5. Inf. בְּהִתְנַשֵּׂא *Elevando* te, Prov. 30, 32. Fut. pl. תִּתְנַשְּׂאוּ *Extolletis vos*, Num. 16, 3. Sic etiam ITHP. CHALD. מִתְנַשְּׂאָה Part. f. *Extollens erat ſe*, Eſr. 4, 29.

8) נָשָׂא *Tulit; obtulit, attulit, intulit, advexit*. KAL, Præt. 1 Reg. 10, 11. Ex. 10, 13. Fut. יִשָּׂא *Adducet*, Devt. 28, 49. NIPH. Inf. נִשֵּׂאת *Oblatio*, 2 Sam. 19, 43.

9) נָשָׂא *Tulit; abſtulit, ſuſtulit*, v. g. homines, ſtercus, peccatum i. e. condonavit, remiſit. KAL, Præt. וְנָשָׂאתִי *& Condonabo*, Gen. 18, 26. Part. נֹשֵׂא *Auferens* v. g. iniquitatem, Ex. 34, 7. Imp. שָׂא *Remitte*, Gen. 50, 17. Pah. cſt. נְשֻׂא עָוֹן *Cui remiſſa eſt iniquitas*, Jeſ. 33, 24. Fut. cum Aff. יִשָּׂאֵנִי *Auferet me*, Job.

Job. 32, 22. NIPH. Præt. נִשָּׂא *Ablatus, ſublatus eſt.* יִנָּשֵׂא & *Aufertur*, Jeſ. 39, 6. Sic etiam נְשָׂא CHALD. *Abſtulit*, Dan. 2, 35.

10) נָשָׂא *Tulit*; i. e. *retulit in numerum, de numero ſ. numeratione.* KAL, Præt. *Retulit in numerum*, 1 Par. 27, 23. Imp. שָׂא *Sume* v. g. numerum, Num. 3, 40. Fut. לֹא־תִשָּׂא *Non referes in numerum*, Num. 1, 49.

11) נָשָׂא *Tulit*, cum נֶפֶשׁ Deſiderium i. e. *Adſpiravit ad aliquid.* KAL, Fut. תִּשָּׂא *Feres* v. g. deſiderium, Prov. 19, 18. אֶשָּׂא *Adſpirabo* v. g. ad te, Pſ. 25, 1.

נָשִׂיא m. I) a ſignif. 7. *Princeps, prælatus, dux*, Ex. 22, 27. Cſt. נְשִׂיא Gen. 23, 6. Pl. נְשִׂיאִים *Principes*, Pſ. 135, 7. Aff. נְשִׂיאֶיהָ *Principes ejus*, Ez. 32, 29. Cſt. נְשִׂיאֵי Ez. 22, 6. II) *Vapores, nebulæ, nubes*, Prov. 25, 14. Ar. نشأ Nubes elata.

נְשֻׂאת f. Infin. NIPH. (a ſignif. 8.) *Donarium, oblatio*, 2 Sam. 19, 43.

שִׂיא m. pro נְשִׂיא (a ſignif. 7.) *Elatio, exaltatio*, Job. 20, 6. Michaëlis, Nebula.

שְׂאֵת f. pro נְשֵׂאת 1) (a ſignif. 7.) *Elatio, excellentia, dignitas*, Gen. 49, 3. 2) (ab eadem ſignif.) *Tumor*, Lev. 13, 2. 3) (a ſignif. 5.) *Pronuntiatio, pronuntiatum, decretum*, Hab. 1, 7. 4) (a ſignif. 9.) *Remiſſio, condonatio;* vel potius a ſignif. 8.) *Offerre* ſ. *oblatio*, Gen. 4, 7. Cum Aff. שְׂאֵתוֹ *Excellentia ejus*, Job. 13, 11. Contracte מִשְּׂתוֹ pro מִשְּׂאֵתוֹ *ab Excellentia ejus*, Job. 41, 16.

מַשָּׂא m. I (a ſignif. 5.) *Sententia, gnome, lemma*, Prov. 30, 1. II (ab eadem ſignif. 5.) *Pronuntiatum, oraculum, prophetia, vaticinium*, Jeſ. 13, 1. Al. Onus. III (a ſignif. 11.) *Deliciæ*, Ez. 24, 25. IV (a ſignif. 1.) *Onus*, 2 Reg. 5, 17. V (a ſignif. 1.) *Geſtatio, portatio*, Num. 4, 47. 2 Par. 35, 3. Cum Aff. מַשָּׂאָם *Portatio eorum*, Num. 4, 27. מַשַּׂאֲכֶם *Onus veſtrum*, Devt. 1, 12.

מַשְׂאֵת f. I (a ſignif. 7.) *Elevatio, ſublatio*, Pſ. 141, 2. II (a ſignif. 8.) *Congiarium, munus, donum*, Eſth. 2, 18. III (a ſignif. 7.) *Elevatio ignis*, i. e. *incendium*, Jeſ. 30, 27. IV (a ſignif. 2 ſeu 8.) *Vectigal*, Am. 5, 11. V (ab iisdem ſign.) *Collecta* i. e. *indicta pecunia*, 2 Par. 24, 6. VI (a ſignif. 8.) Pl. מַשְׂאֹת *Donationes*, Ez. 20, 40. VII (a ſignif. 5.) Pl. מַשְׂאוֹת *Prophetiæ*, Thren. 2, 14.

מַשּׂא m. (a fignif. 3.) מַשּׂא פָנִים *Acceptio perfonarum*, 2 Par. 19, 7.

מַשְׂאֵת f. I. (a fignif. 8.) *Donum*, Zeph. 3, 18. II. (a fignif. 7.) *Elatio ignis*, i. e. fignum ignis, Jer. 6, 1. Cft. מַשְׂאַת, 2 Sam. 11, 8. Pl. מַשְׂאֹת *Dona*, Gen. 43, 33.

נָשַׁב (Idem fere, quod נָשַׁף) *Flavit*, *efflavit*, *difflavit*. Conv. Ar. نسب Ultro citroque fufurronem egit. IV. Invaluit ventus, & pulverem et glaream difperfit. KAL, Præt. נָשְׁבָה *Flavit* v. g. ventus in illum, Jef. 40, 7. HIPH. Præt. הִשִּׁיב *Flare fecit; difflavit, flatu difperfit* f. *abegit*. Fut. יַשֵּׁב *Difflabit*, Pf. 147, 18. וַיַּשֵּׁב *& Difflavit*, i. e. *flatu abegit*, Gen. 15, 11.

I. נשג Prope abeft Ar. نشج Reciprocavit, i. e. repetendo attigit f. refumfit. Hinc HIPH. Præt. הִשִּׂיג *Attigit; affecutus eft, comprehendit; attraxit, retraxit ad fe*. Præt. conv. וְהִשִּׂיג *& Attinget*, Lev. 26, 5. Part. מַשִּׂיג *Reducens* v. g. manum, 1 Sam. 14, 25. Inf. הַשֵּׂג *Attingendo*, 1 Sam. 30, 8. Fut. f. תַשִּׂיג *Affequetur, confequetur*, Lev. 5, 11. Converfum, וַיַּשֵּׂג *& Attigit, affecutus eft*, qf. reperiit, Gen. 31, 25.

II. נשג. Ar. نسج Compofuit arte & finxit v. g. Orationem. Adornavit, contexuit v. g. carmen; quod fere idem dicit نسق Adornavit, difpofuit v. g. orationem. Hinc

שִׂיג m. pro נְשִׂיג *Ordinatio, difpofitio, meditatio*, 1 Reg. 18, 27. Al. Occupatio.

I. נָשָׁה *Oblitus fuit*, fcil. Idem, quod Ar. نسي. Interdum etiam habet א loco ה KAL, Præt. נָשִׁיתִי *Oblitus fum*, Thren. 3, 17. NIPH. Præt. נִשָּׁה *Oblivifcens factus eft*. Fut. cum Aff. לֹא תִנָּשֵׁנִי *Ne oblitus mei fias*, Jef 44, 21. HIPH. Præt. cum Aff. הִשָּׁה *Oblivifci fecit eum* v. g. Sapientiæ, Job. 39, 17.

נְשִׁיָּה f. *Oblivio*, Pf. 88, 13. Al. Remotio.

מַשּׁוּאָה f. *Oblivio;* unde nonnullis Pl. מַשּׁוּאוֹת f. מַשָּׁאוֹת Pf. 73, 18. 74, 3. Sed rectius *Remotiones, elongationes;* vid. נָשָׁא.

II. נָשָׁה (Idem, quod Ar. نشي) Reliquit, miffum fecit. Neglexit. KAL, Præt. & Inf. נָשִׁיתִי אֶתְכֶם נָשֹׁא *Reliqui vos relinquendo*, Jer. 23, 39. Fut. תְּשִׁי pro תַּשֶּׁה *miffum facis*, Deut. 32. 18. Al. Oblivifceris. HIPH. הִשָּׁה *Miffum fecit*. Fut. יַשֶּׁה *Miffam faciet* f. *oblivifcetur*, v. g. iniquitatem, Job. 11, 6.

נְשִׁים

נָשִׁים f. *Feminæ uxores.* Id a nonnullis huc relatum, quia familiæ obliviſcantur, quam nubentes maritis relinquant, aut quia in feminis memoria patris pereat, videtur potius ortum eſſe ab אֲנָשִׁים præſciſſo א, & ſubintellecto בְּעָלוֹת, ſcil. בְּעָלוֹת אֲנָשִׁים Maritatæ hominibus, Jer. 40, 7. Cſt. נְשֵׁי Num. 31, 9. Cum Aff. נָשֶׁיךָ *Uxores tuæ*, 2 Sam. 12, 11. Vid. HILLERI Inſtitt. p. 371. Ar. نسا Idem.

III. נָשָׁה (etiam נָשָׁא 1 Sam. 22, 2.) *Mutuavit, mutuum dedit, foeneravit.* it. *Mutuatus eſt, mutuum accepit, foeneratus eſt.* it. *Mutuum exegit.* it. *Exegit* abſol. Ar. نسى Idem KAL, Præt. נָשִׁיתִי *Foeneravi*, Jer. 15, 10. Part. נֹשֶׁה בוֹ *Foenerans in eo,* i. e. *mutuum ei dans*, Devt. 24, 11. Hinc נֹשֶׁה & נֹשֶׁא *Creditor, foenerator*; it. *Obaeratus, debitor*; 2 Reg. 4, 1. 1 Sam. 22, 2. Neh. 5, 7. HIPH. Præt. הִשָּׁה *Foeneravit, mutuum dedit.* Fut. תַּשֶּׁה *Mutuo dabis*, Devt. 24, 10. Sed לֹא יַשִּׁיא *Non exterminet*, Pſ. 89, 23. it. יַשִּׁי *Exterminet*, Pſ. 55, 16. it. וַנַּשִּׁים *& Propellemus eos*, Num. 21, 30. vid. in נָשָׁא.

נֶשִׁי m. *Debitum*, i. e. quod a nobis exigitur, 2 Reg. 4. 7. Ar. نساءة Idem.

מַשָּׁא m. *Debitum; foenus*, Neh. 5, 7. 10, 32.

מַשָּׁאָה f. Idem. Cſt. מַשַּׁאת Dev. 24, 10. Pl. מַשָּׁאוֹת *Debita*, Prov. 22, 26.

מַשֶּׁה m. *Mutuum, creditum.* Cſt. מַשֵּׁה Devt. 15, 2.

IV. נָשֶׁה m. Ar. نَسَا *Nervus femoris, tendo Achillis*, Gen. 32, 33.

נָשָׂה idem, quod נָשָׂא, *Portavit, ſuſtulit*, quod vid. ſ. I. Præt. pl. וְנָשׂוּ *atque ferent, portabunt*, Ez. 39, 26. נָשׂוּא (redundante א) *Proferent*, Pſ. 139, 20. Part. Pah. cſt. נְשׂוּי *Cujus ablata ſunt* v. g. peccata, Pſ. 32, 1.

מַסָּה f. pro מִנְשָׂה, *Oblatio, munus*, Deut. 16, 10. Vid. etiam נָסָה.

נָשַׁךְ I. *Momordit.* Æth. *Naſacha*, Idem; contra Ar. per Metatheſin litterarum & mutato ךְ in ה نَهَشَ Idem, pecul. ut ſerpens. KAL, Præt. Num. 21, 9. Cum Aff. נְשָׁכוֹ *Momordit eum*, Am. 5, 19. Part. Ben. נֹשֵׁךְ *Mordens*, Gen. 49, 17. Pl. נשכים

Mordentes, Mich. 3, 5. Pah. m. נָשׁוּךְ *Morsus*, Num. 21, 9. Fut. יִשֹּׁךְ *Mordebit*. Eccl. 10, 11. יִשַּׁךְ *Idem*, Deut. 23, 19. PIH. Præter. נִשֵּׁךְ *Momordit vehementer*. Pl. וְנִשְּׁכוּ *& Mordebunt*, Jer. 8, 17. Fut. pl. converf. וַיְנַשְּׁכוּ *& Momorderunt*, Num. 21, 7. II. HIPH. Præt. הִשִּׁיךְ *Momordit foenore*. Fut. לֹא-תַשִּׁיךְ *Non mordeas foenore*, Devt. 23, 20.

נֶשֶׁךְ m. *Ufura pecuniaria*, *foenus*, Ex. 22, 24. Pf. 15, 5. a mordendo dictum; תַּרְבִּית contra eft *Ufura ex frumento aliisque rebus*.

נִשְׁכָּה f. *Camera*; vid. לשך.

נָשַׁל *Decuffit*, *excuffit*; *ejecit*; *detraxit*. It. intranfit. *Decidit*, *excidit*. Ar. نسل fere idem dicit, Rejecit v. g. avis plumas fuas. Intranf. Exciderunt plumæ. It. Decidit, effluxit v. g. veftis de corpore. It. نسل Extraxit. KAL, Præt. conv. וְנָשַׁל *& Ejiciet* f. *exturbabit*, Devt. 7, 1. 22. it. וְנָשַׁל *& Decidet*, *excidet*, ib. 19, 5. Imp. שַׁל *Detrahe*, *extrahe*, Ex. 3, 5. Fut. יִשַּׁל *Dejiciet*, Deut. 28, 28, 40. PIH. Præt. נִשֵּׁל *Ejecit*, *excuffit*, 2 Reg. 16, 6.

נָשַׁם. Ar. نسم Leniter & grato modo fpiravit. KAL, Præt. *Spiravit*; *efflavit*. Fut. אֶשֹּׁם *Spirabo*, *anhelabo*, Jef. 42, 14. יִשֹּׁם *Spirabit*, *anhelabit*, 1 Reg. 9, 8. Sic quibusdam; Sed rectius, *Devaftabitur*, a שמם, quod vid. f. l. Nota נָשַׁם dicit *Spiritum efflavit*, שָׁאַף vero *Spiritum attraxit*, *haufit*; vid. locum alleg. Jef. 42, 14.

נְשָׁמָה f. *Anima*; Sed folum humana & rationalis, Jef. 2, 22. 40, 5. It. *Halitus*, *flatus*, *fpiraculum*, Job. 26, 4. Cft. נִשְׁמַת Gen. 2, 7. Cum Aff. נִשְׁמָתִי *Halitus meus*, Job. 27, 3. Pl. נְשָׁמוֹת *Halitus*, *animæ*, Jef. 57, 16.

נִשְׁמָא f. CHALD. *Idem*. Cum Aff. נִשְׁמְתָךְ *Anima tua*, Dan. 5, 23. Ar. نسم & نسمة Idem.

תִּנְשֶׁמֶת f. 1. *Talpa*; animal reptile: e murium genere; LXX. ἀσπάλαξ; Chald. מְשׁוּתָא, 11, 30. תִּנְשֶׁמֶת dici videtur ab Ar. نسم III. Odoratu exploravit; unde etiam نسيم Odoratus; nec non تنسيم Attractio aëris, i. e. cujus ope odores percipiuntur. Bocharto eft Chamæleon, a نسم Spiravit; quia femper hiante ore auram

auram tenuem, qua vescatur, reciprocet, ut Alciatus tradit. II. *Vespertilionum quædam species*, talparum aliquam formam referens & præ aliis acri, olfactu prædita; Chald. בּוֹתָא; Lev. 11, 18. Al. ut LXX Ἴβις; it. πορφυρίωνα; sed aliene! Namque quia 1) duæ diversæ animantes, altera reptilis, altera volucris, in hac Mosaica lege uno eodem nomine תִּנְשֶׁמֶת insigniuntur, atque inde necesse est, inter תִּנְשֶׁמֶת reptilem & תִּנְשֶׁמֶת volucrem speciei aliquam similitudinem intercedere oportere, verisimile est, illam priorem תִּנְשֶׁמֶת reptilem *Talpam*, hanc vero alteram תִּנְשֶׁמֶת volucrem *Vespertilionem* designare, eoque magis, quia 2) LXX. & Chaldæus, nec minus Hieronymus priorem reptilem, ceu firma & satis cognita ratione, per Talpam reddunt, 3) quia etiam etymo vocabuli, scil. olfactum s. odoratum significante optime omnium cum Talpa, ceu acri instructa olfactu, convenit. Al. etiam posteriorem תִּנְשֶׁמֶת reddunt per Noctuam; Al. per Monedulam.

נָשַׁף (Idem, quod נָשַׁב) *Flavit, spiravit.* KAL, Præt. Jes. 40, 24. נָשַׁפְתָּ *Flavisti, spirasti*, Ex. 15, 10.

נֶשֶׁף m. *Crepusculum vespertinum*, Prov. 7, 9. it. *Diluculum matutinum*, Job. 3, 9. Utrumque ab aura, quæ tum spirare solet, dictum. Cum Aff. נִשְׁפּוֹ *Crepusculum ejus*, ibid. Hinc per Metathesin esse videtur نغش Noctu pastum incessit.

יַנְשׁוּף m. *Noctuo s. bubo*, i. e. avis, quæ noctu alias aviculas captum circumvolitat, a נָשַׁף dicta; Lev. 11, 17. Non secus ac vespertilio ob eandem rationem Ar. نغاش dicitur. Fortasse a נָשַׁף Flavit spiravit, Ar. نغش Flavit, derivanda est etiam נֶפֶשׁ f. *Anima*; de qua vid. s. l.

נָשַׁק (quod videtur esse Ar. نسق Ordinavit, disposuit recte, ut partes cohæreant. III. Conseruit. Syriace vero ܢܫܩ idem dicit Osculatus est) 1. *Osculatus, deosculatus fuit*, v. g. os, genas, manum, genu s. pedem &c. scil. amoris, reverentiæ, obedientiæ, salutationis & valedictionis ergo. Cstr. cum Dat. seu partic. אֶת. KAL, Præt. 2 Sam. 15, 5. Inf. cst. ante Makk. לִנְשָׁק־ *ad Osculandum*, 2 Sam. 20, 9. Imp. שַׁק cum ה Parag. וּשְׁקָה & *Osculare*, Gen. 27, 26. Fut. אֶשְּׁקָה־נָּא (pro אֶשַּׁק *Osculabor quaeso!* 1 Reg. 19, 20. יִשַּׁק *Osculabitur*, Gen. 41, 40. Cum Aff. יִשָּׁקֵנִי *Oscu-*

Osculetur me, Cant. 1, 2. PIH. Præt. נִשֵּׁק *Osculatus est*. Inf. לְנַשֵּׁק *ad Osculandum*, Gen. 31, 28. Imp. pl. נַשְּׁקוּ *Osculamini*, Ps. 2, 12. Fut. conv. וַיְנַשֵּׁק *& Osculatus est*, Gen. 45, 15. II. *Adplicuit se ad aliquem s. aliquid*; it. *Applicuit aliud ad aliud invicem*. KAL, Part. pl. cst. נֹשְׁקֵי *Applicantes sibi* v. g. arcum, 1 Par. 12, 2. Fut. יִשַּׁק *Applicet se*, LXX. ὑπακούσεται, Gen. 41, 40. וַתִּשַּׁק f. *& Applicuit*, Job. 31, 27. It. יִשָּׁק *Applicet invicem* i. e. ordinet v. g. labia, Prov. 24, 26. HIPH. Part. pl. f. מַשִּׁיקוֹת *Applicantes se mutuo*, Ez. 3, 13.

נֹשֵׁק m. unde Pl. cst. נֹשְׁקֵי *Applicantes s. aptantes*, Ps. 78, 9.

נֶשֶׁק & נֵשֶׁק m. 1) *Armatura, arma*, i. e. quæ applicantur & ordinantur, 1 Reg. 10, 25. Job. 20, 24. It. *Armamentarium*, Neh. 3, 19. 2) *Acies disposita s. ordinata*, Job. 39, 21. Ps. 140, 8.

מַשָּׁק m. *Exercitus*; cst. מַשַּׁק, Jes. 33, 4. i, e, ordinatus. Al. Discursio, a שָׁקַק, minus congrue! Respondet enim τῷ אֹסֶף.

נשק Idem, quod נסק & Ar. نتق Extudit ignem. Syr. ܢܣܩ Adscendit. Aph. Adscendere fecit. Hinc NIPH. Præt. נִשַּׂק *Accensus, incensus exiliit*. נִשְּׂקָה *Ascendit*, v. g. Ps. 78, 21. HIPH. Præt. הִשִּׂיק *Accendit; accensum adscendere fecit*. Pl. הִשִּׂיקוּ *Accenderunt & fecerunt adscendere*, Ez. 39, 9. Fut. יַשִּׂיק *Succendet*, Jes. 44, 15.

נֶשֶׁר m. (ab Ar. نسر Rostro suo avulsit carpsitque; unde ipsum etiam نِسْر idem est, quod Hebr. i. e.) *Aquila*, Ez. 1, 10. In pausa נָשֶׁר Devt. 28, 49. Pl. נְשָׁרִים *Aquilæ*, Ex. 19, 4. Cst. נִשְׁרֵי Then. 4, 19. Al. potius est Vultur barbatus.

נְשַׁר m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 4. Plur. נִשְׁרִין *Aquilæ*, Dan. 4, 30.

נשר Ar. نشر Serra divisit & secuit. Hinc HIPH. Fut. וַיָּשַׂר pro וַיְּשַׂר propter accent.) *& Serra secuit*, intell. Truncavit, decollavit, 1 Par. 20, 3. Syrus, & Ligavit.

מְשׂוֹר m. (pro מַנְשׂוֹר) Ar. مِنْشَر, *Serra*, Jes. 10, 15.

נשש Hinc nonnullis נַשַּׁנִי *Fecit me oblivisci*, Gen. 41, 51. Sed rectius est Præt. PIHEL נַשָּׁה pro נִשָּׁה, a verbo נָשָׁה Oblitus est, quod vid. s. l.

נָשַׁת

נָשַׁת *Defecit.* Prope abest Æth. *Nasata*, Delevit, quod de quavis re dicitur. KAL, Præt. נָשְׁתָה *Defecit* v. g. fortitudo, Jer. 51, 30. NIPH. Præt. pl. נִשְּׁתוּ *Deficientes factæ sunt*, Jes. 19, 5. Sed נִשַּׁתָּה *Dehiscens facta est*, Jes. 41, 17. vid. in שׁתת.

נִשְׁתְּוָן m. CHALD. (ac potius Pers. a نوشتن Scribere) *Diploma, decretum, epistola*, Esr. 4, 7. Emph. נִשְׁתְּוָנָא ib. v. 18.

נתב. Ar. نسب pro نتب Duxit; unde etiam نيسب Via recta ac patens; it. Vestigia viæ. Hinc

נָתִיב m. *Semita, callis*, (Ar. Semita formicarum) Job. 18, 10. Cst. נְתִיב Ps. 119, 35.

נְתִיבָה f. *Idem*, Prov. 12, 28. Cum Aff. נְתִיבָתָם *Semita eorum*, Prov. 1, 15. Pl. נְתִיבוֹת *Semitæ*, Prov. 8, 20. Cum Aff. נְתִיבֹתֶיהָ *Semitæ ejus*, Prov. 7, 25.

נתח. Ar. نتخ Vulsit, evulsit. Hinc PIH. Præt. נִתַּח *Divisit in frusta* s. *membratim*, Lev. 8, 20. Fut. conv. cum Aff. וַיְנַתְּחֶהָ *& Divisi eam in frusta*, Jud. 20, 6. תְּנַתֵּחַ *Divides in frusta*; Ex. 29, 17.

נֵתַח m. *Frustum; membrum* s. *pars animalis*, Ez. 24. 4. Pl. נְתָחִים *Frusta*, Lev. 1, 8. Cum Aff. נְתָחֶיהָ *Frusta ejus*, ib. v. 6.

נָתַךְ (Convenit cum נסך & cum Ar. نتخ Madorem transmisit.) *Fusus, effusus est.* KAL, Fut. תִּתַּךְ *Effundetur*, Jer. 42, 18. Fut. pl. conv. וַיִּתְּכוּ *& Effusæ sunt* v. g. aquæ, Job. 3, 24. NIPH. Præt. נִתַּךְ *Effusus factus est*, Jer. 42, 18. Præt. pl. conv. וְנִתַּכְתֶּם *& Effundemini, diffluetis*, Ez. 22, 21. Part. f. s. נִתֶּכֶת *Effusa*, Jer. 7, 22. HIPH. Præt. הִתִּיךְ *Fudit, effudit, evacuavit*; it. *Liquavit, conflavit, fluere fecit* Pl. הִתִּיכוּ *Conflarunt*, 2 Reg. 22, 9. Inf. לְהַנְתִּיךְ *ad Liquefaciendum*, Ez. 22, 20. Fut. pl. conv. וַיַּתִּיכוּ *& Conflarunt*, 2 Par. 34, 17. HOPH. Præt. הֻתַּךְ *Fusus, liquefactus est.* Fut. pl. תֻּתְּכוּ *Fundemini*, Ez. 22, 22.

הִתּוּךְ m. *Fusio, liquatio*, Ez. 22, 22.

נָתַן (Chald. נתן Syr. ܢܬܠ Ar. نل *Dedit, præbuit, exhibuit*; *addixit.* Varie hoc verbum usurpatur, 1) cum יָד denotat *Tradidit in manus*, Job. 9, 24. 2) Cum Præpos. *Posuit, apposuit*, Gen. 9, 13. 3) Cum Inf. præcedente לֹא, *Concessit, permisit, sivit,*

ſivit, paſſus eſt, Jud. 1, 34. 4) *Fecit, effecit, effectum dedit*, Ez. 6, 14. 5) *Conſtituit*, Hoſ. 2, 14. 6) *Docuit*, Prov. 9, 9. 7) *Exiſtimavit, reputavit*, 1 Sam. 1, 16. 8) *Quis dabit* מִי יִתֵּן *O ſi! utinam!* Num. 11, 29. 9) *Attribuit*, Pſ. 68, 35. 10) Cum קוֹל *Vocem edidit, vocem audire fecit*, Pſ. 77, 18. KAL, Præt. Ex. 12, 36. נָתַתָּה *Dediſti*, Gen. 3, 12. It. תַּתָּה 2 Sam. 22, 41. Part. נֹתֵן *Dans*, Pſ. 145, 15. Pah. נָתוּן *Datus*, Eſth. 3, 11. Inf. נָתוֹן *Dando*, Num. 21, 3. Inf. cſt. נְתֹן *Dare, concedere*, Num. 20, 21. תֵּת *Dare*, Gen. 4, 12. Cum Aff. תִּתִּי *Dare me*, Gen. 29, 19. Imp. תֵּן & ante Makk. תֶּן־ *Da*, Gen. 14, 20. Cum ה parag. תְּנָה *Da*, Prov. 23, 26. Fut. 1 ſ. cum ה parag. אֶתְּנָה *Dabo*, Pſ. 2, 8. תִּתֵּן *Dabis*, Pſ. 16, 10. נִתֶּן־ *Dabimus*, Jud. 16, 5. NIPH. Præt. נִתַּן *Datus eſt*, Jeſ. 9, 5. Part. m. ſ. נִתָּן *Datus*, Ex. 5, 16. Inf. הִנָּתֹן *Dando*, Jer. 32, 4. it. לְהִנָּתֵן (ob acc. retr. pro לְהִנָּתֵן) *ut Daretur*, Eſth. 3, 14. Fut. יִנָּתֵן *Dabitur*, Ex. 5, 18. יֻתַּן Keri, *Detur* (Fut. Hoph.) יִנָּתֵן Chethibh, *Detur*, 2 Sam. 21, 6. HOPH. Præt. הֻתַּן *Factus* ſ. *juſſus eſt dari*. Fut. יֻתַּן *Dabitur*, Lev. 11, 38. 1 Reg. 2, 21.

נְתַן Chald. *Dedit, præbuit, exhibuit*. Fut. pl. יִנְתְּנוּן *Dabunt*, Eſr. 4, 13. 7, 20. Dan. 2, 16. 14. Inf. מִנְתַּן *Dare*, Eſr. 7, 20.

נְתִינִים m. Pl. *Nethinæi; mancipia ſacra*, qſ. Dedititii, i. e. ad ſervitium Levitarum pro domo Dei conſtituti; Eſr. 2, 58. נְתִינַיָּא m. Pl. Chald. *Idem*, Eſr. 7, 24.

מַתָּן m. *Donum*, Prov. 21, 14. Cſt. מַתַּן Prov. 18, 16. Cum Aff. מַתְּנָם *Donum eorum*, Num. 81. 11.

מַתָּנָה f. *Donum, donatio*, Num. 18, 6. Cſt. מַתְּנַת Devt. 16, 17. Pl. מַתָּנוֹת *Dona*, Prov. 15, 27. Cſt. מַתְּנוֹת, Ex. 28, 38. Cum Aff. מַתְּנֹתֵיכֶם *Donationes veſtræ*, Num. 18, 29. מַתְּנָן f. pl. Chald. *Dona*, Dan. 2, 6.

מַתַּת (in pauſa מַתָּת) f. pro מַתֶּנֶת, *Donum, donatio*, 1 Reg. 13, 7. Cſt. מַתַּת Eccl. 3, 13.

נָתַס Idem, quod Ar. نتش, *Diruit, deſtruxit*. It. *Culpavit*. Fut. נָתְסוּ *Deſtruxerunt* i. e, *damnarunt*, Job. 30, 13.

נתע. Æth. *Natya*, IV. Abſtulit, fregit, rupit. Hinc NIPH. Præt. pl. in pauſa נִתָּעוּ *Fracti ſunt*, Job. 4, 10.

נָתַץ (Idem, quod נָתַס) *Diruit, deſtruxit*. KAL, Præt. Jud. 6, 30.

6, 30. Pah. pl. m. נְתֻצִים *Destructi*, Jer. 33, 4. Inf. cst. לִנְתוֹץ *ad Diruendum*, Jer. 1, 10. Imp. נְתוֹץ *Destrue*, Ps. 58, 7. Fut. אֶתֹּץ *Destruam*, Jud. 8, 9. NIPH. Præt. נִתַּץ *Destructus est*. Pl. נִתְּצוּ *Destructi sunt*, Nah. 1, 6. PIH. Præt. נִתֵּץ *Destruxit*, 2 Par. 33, 3. Fut. conv. וַיְנַתֵּץ & *Destruxit*, 2 Par. 34, 7. PYH. Præt. נֻתַּץ *Destructus est*, Jud. 6, 28. HOPH. Præt. הֻתַּץ *Destructus est*. Fut. יֻתַּץ *Destruetur*, Lev. 11, 35.

I. נָתַק *Avulsit, evulsit; abrupit, disrupit*. Conv. Ar. نتق Quassit; concussit. Detraxit. KAL, Præt. pl. cum Aff. וּנְתַקְנוּהוּ & *Avellemus eum*, Jud. 20, 32. Pah. נָתוּק *Abruptus, avulsus*, Lev. 22, 24. Fut. cum Aff. אֶתְּקֶנְךָ *Evellam te*, Jer. 22, 24. NIPH. Præt. נִתַּק *Avulsus, divulsus est*, Jes. 5, 27. Fut. יִנָּתֵק *Divelletur*, Eccl. 4, 12. PIH. Præt. נִתֵּק *Avulsit, disrupit*. נִתַּקְתִּי *Disrupi, diffregi*, Jer. 2, 20. Fut. יְנַתֵּק *Perrumpet*, Ps. 107, 14. Pl. cum ה parag. נְנַתְּקָה *Avellamus, abrumpamus*, Ps. 2, 3. HIPH. Præt. הִתִּיק *Abrupit, avulsit*. Inf. cum Aff. הַתִּיקֵנוּ *Dum avulserimus*, Jos. 8, 6. HOPH. Præt. הָנְתַק *Avulsus est*. Plur. הָנְתְּקוּ *Avulsi sunt*, Jud. 20, 31.

נֶתֶק m. *Porrigo*, i. e. capillos evellens, Lev. 13, 30. 14, 54. LXX. θραῦσμα. Erpenio Cerion, morbus. Al. Macula nigra; al. Ruptura.

II. אַתִּיק m. *Peristylium*, qs. Umbraculum domus; ab Ar. نتق IV. Portavit umbraculum contra solem. Ez. 42, 3. Al. Triclinium. Plur. אַתִּיקִים *Peristylia*, ib. v. 5. Cum Aff. אַתוּקֶיהָא Chethibh, ab אַתּוּק *Peristylium*; אַתִּיקֶיהָא Keri, ab אַתִּיק, utrumque cum א Epenth. *Peristylia ejus*, Ez. 41, 15.

I. נָתַר propr. *Raptim excedere, recedere e loco suo*; hinc *Transiliit, exsiliit, subsiliit* s. *subsultavit, dissiliit*. Ar. نثر fere idem, sparsit, i. e. exsilire fecit. Intrans. Decidit, defluxit; excidit. It. Syr. ܢܬܪ Decidit, defluxit. KAL, Fut. 3 m. s. וְיִתַּר & *Subsultat, palpitat* v. g. cor, Job. 37, 1. PIH. Inf. לְנַתֵּר *ad Transiliendum e loco suo*, Lev. 11, 21. HIPH. Præt. הִתִּיר *Fecit exsilire, dissilire* i. e. *raptim exire e loco suo*. Part. מַתִּיר *Faciens prosilire* v. g. e vinculis, i. e. *solvens, liberans*, Ps. 146, 7. Imp. הַתֵּר *Fac dissilire, disrumpi* v. g. jugum, Jes. 58, 6. Fut. יַתֵּר *Raptim exseret* v. g. manum, Job. 6, 9. Fut. conv. וַיַּתֵּר & *Dissilire, raptim*

raptim diffluere, dilabi fecit v. g. gentes, i. e. *diffipavit*, Hab. 3, 6. Cum Aff. וַיַּתִּירֵהוּ *& fubito exfolvit eum*, Pf. 105, 20.

נֶתֶר m. *Nitrum, alcali;* ab exfiliendo dictum, Jer. 2, 22. In paufa נָתֶר Prov. 25, 20.

נְתַר Chald. *Fluxit, defluxit, decidit; ut marcidum.* HIPH. Imp. pl. אַתַּרוּ *Defluere facite, dejicite*, Dan. 4, 11. Vid 1. נתר.

II. נתר. (pro פֶּגֶר in Codice Regiomont.) Ar. نتر II. Offa ad extrema rofit; unde نتر Corruptio; Hinc

נֶתֶר m. *Cadaver*, i. e. *corrofum*, Jef. 14, 19. Gr. ἐκλελυκός.

נָתַשׁ *Evulfit, eradicavit, exftirpavit.* Ar. نتش Idem, Evulfit. KAL, Præt. conv. וְנָתַשׁ *& Evellet*, 1 Reg. 14, 15. Part. Ben. נֹתֵשׁ *Evellens*, Jer. 45, 4. Inf. abf. נָתוֹשׁ *Evellendo*. Jer. 12, 17. cftr. לִנְתוֹשׁ *ad Evellendum*, Jer. 1, 10. Cum Aff. נָתְשִׁי (*Quum*) *Evulfero*, Jer. 12, 15. Fut. אֶתּוֹשׁ *Exftirpabo*, Jer. 24, 6. NIPH. Præt. נִתַּשׁ *Evulfus, exftirpatus eft.* Fut. יִנָּתֵשׁ *Evelletur*, Jer. 31, 40. Pl. יִנָּתְשׁוּ *Evellentur*, i. e. *deficient*, Jer. 18, 14. D. Kimchi pro יִנָּטְשׁוּ Derelinquentur; fine caufa! HOPH. Præt. הֻתַּשׁ *Evulfus eft.* Fut. conv. וַתֻּתַּשׁ *& Evulfa eft*, Ez. 19, 12.

ס

I. סאה. Ar. شأى Præceffit; unde مشأى Cophinus; forfan a certa quadam menfura dictus. Hinc

סְאָה f. *Sea, fatum.* Menfura aridorum, fcil. ad cujus præcedentiam frumentum aliæve res menfurantur, quæque quartam menfuræ Wirtembergicæ, Simri dictæ, partem capiens magnitudine Cophinum æquabat, 2 Reg. 7, 1. Du. סָאתַיִם *Duo fata*, 1 Reg. 7, 18. pluraliter tantum dicuntur סְאִים *Sata*, Gen. 18, 6. 1 Sam. 25, 18.

II. סַאסְאָה f. (formæ גַּרְגְּרָה f. גַּרְגְּרוֹת a גָּרַר; Sic ab Ar. شأشأ Separatus & in varias fedes divulfus eft v. g. populus) *Difperfio, divulfio in varias fedes*, Jef. 27, 8. בְּסַאסְאָה *Difperfione in varias fedes & dimiffione contendes cum ea; immo* (Dominus) *removebit* (eam) *vento fuo gravi, die* (inquam) *Euri.* Al. Menfurâ i. e. modice. Al. Suavi f. placido alloquio. Al. Increpatione. Alii aliter.

סאן. Ar. شأن Corrupit. IV. Pervertit, i. e. diripuit rem aliorum.

rum. Hinc KAL, Part. Ben. סֹאֵן m. *Diripiens*, Jef. 9, 4. *Quia omnis* סְאוֹן סֹאֵן *rapina diripientis* (direptoris) *cum tumultu & vestis sanguine imbuta, erit ad combustionem cibus ignis.* Al. Pugna. Al. Exitium. Al. Calceamentum militare, scil. ocrea a Syr. ܣܐܢ Calceavit. Aliis aliud.

סְאוֹן m. *Rapina, direptio, praeda*; vid. verbum antecedens. Cst. סְאוֹן Jef. 9, 4. Omnium optime Vulgatus, nec non Symmachus: *Quia omnis violenta praedatio cum tumultu & vestimentum mistum sanguine erit in combustionem & cibus ignis.*

סָבָא vel שָׂבָא *Ingurgitavit; inebriavit se, mero se obruit.* Convenit Ar. immutato aliquantum sensu, سبأ Emit vinum potandi ergo; cujus tamen derivata ad significationem Hebraicam propius accedunt. KAL, Part. f. m. סוֹבֵא *Potator*, Prov. 23, 21. & סֹבֵא Deut. 21, 20. Pl. cst. סֹבְאֵי *Potatores* v. g. vini, Prov. 23, 20. Pah. pl. m. סְבוּאִים *Inebriati*, Nah. 1, 10. Inf. cst. cum Aff. סָבְאֵךְ (a forma סְבֹא; al. a Subst. סֹבֶא) *Potare tuum*; it. *Potatio tua*, Jef. 1, 22. סָבְאָם *Potare eorum*, Hof. 4, 18. Fut. pl. 1. cum ה Parag. נִסְבְּאָה *Potabimus, ingurgitabimus*, Jef. 56, 12.

סָבָא m. (formæ נָגָב) unde Pl. סָבָאִים Keri, *Ebriosi*, Ez. 23, 42. סוֹבָאִים Chethibh, *Idem*. Ar. سبأ Idem.

I. סָבַב & סַב Intranf. *Circumivit, ambivit; accubuit; convertit se, conversus fuit.* Tranfit. *Circuivit, circumdedit, obsedit*; cftr. cum Acc. Ar. videtur, littera ס in ט conversa, dici طب II. Circumegit v. g. utrem; unde etiam مُطَابَة Cum quid in gyrum vertitur; cum quid circumire curamus. KAL, Perf. סָבַב *Circuivit*, 2 Par. 33, 14. Pl. cum Aff. סְבָבוּנִי *Circumdederunt me*, Pf. 118, 10. Part. Ben. f. m. סֹבֵב *Ambiens; circumfluens*, Gen. 2, 11. Eccl. 1, 6. Inf. constr. לִסְבֹּב *ad Circumeundum*, Num. 21, 4. KAL, Defect. סַבּוֹתִי *Circuivi*, Eccl. 7, 25. Inf. סֹב *Circumire*, Deut. 2, 3. Imp. pl. סֹבּוּ *Cicumite*, Jof. 6, 7. Fut. 2 pl. m. תָּסֹבּוּ *Circumibitis*, ib. v. 3 pl. f. תְּסֻבֶּינָה *Circumdabunt*, Gen. 37, 7. 1 pl. cum ו נָּסָב ו *& Circumivimus*, Deut. 2, 1. NIPH. Præt. נָסַב & נָסֵב *Conversus est, convertit se*. It. *Circumdatus, circumfusus*

fusus est. Pl. נָסַבּוּ *Circumfusi fuerunt*, Gen. 19, 4. נָסֵבָּה (a terminatione in Tzere) *Conversa est*, Ez. 26, 2. וְנָסְבָה (pro נָסַבָּה) *& Convertet*, Ez. 41, 7. Part. f. נְסִבָּה (pro נְסַבַּח) *Conversum fuit*. 2 Par. 10, 15. Fut. יִסֹּב *Conversus est*, Ps. 114, 3. Pl. יִסַּבּוּ *Convertuntur*, Ez. 1, 9. PIH. Præt. סִבֵּב 1) *Convertit*; unde Inf. סַבֵּב *Convertere*, 2 Sam. 14, 2. 2) *Circumivit*. Fut. 1 f. cum ה Parag. וַאֲסוֹבְבָה *& Circumibo*, Ps. 26, 6. 3) *Circumdedit*. Fut. cum Aff. יְסֹבְבֵנִי *Circumdat me*, Jon. 2, 4. Pl. יְסוֹבְבוּ *Circumdabunt*, Ps. 59, 7. HIPH. Præt. הֵסֵב 1) *Convertit*, *retrovertit*; *avertit*, *amovit*. וַהֲסִבּוֹתִי *& Convertam*, Ez. 7, 22. Part. m. f. מֵסֵב *Convertens*; *reducens*, Jer. 21, 4. Inf. לְהָסֵב *ad Convertendum*, 1 Par. 12, 23. Imp. הָסֵב *Circumverte*, 2 Sam. 5, 22. Fut. conv. cum Aff. וַיְסִבֵּנִי *& Convertit me*, Ez. 47, 2. וַיַּסֵּב (cum Dagesch Euphon. aut est a נסב, quod Chald. est Sustulit, portavit) *& Circumire fecit*, sive *Portare fecit*, Jos. 6, 11. HOPH. Præt. הוּסַב; unde מוּסָב Part. cst. m. *Conversus*, Ez. 41, 7. Fut. יוּסַּב *Convertitur circumagitur*, Jes. 28, 27. Nota, Jer. 31, 22. verte: ***Femina*** (antea a Deo aversa) ***circumdabit*** (amplexabitur) ***maritum*** (Deum, maritum suum; sic futuro tempore etiam Maria Messiam).

סָבִיב m. 1) *Circuitus*, *ambitus*, Num. 16, 24. H. *Vicinus*, *finitimus*, *circumjacens*, Thren. 1, 17. Cst. סְבִיב Am. 3, 11. Pl. cst. בִּסְבִיבֵי *In circuitibus*, Jer. 32, 44. Cum Aff. סְבִיבָיו *Circuitus ejus*, Ps. 76, 12. 2) Præpos. *Circum*, *circa*, *circumquaque*, *undique*, Ex. 19, 12. סָבִיב סָבִיב *Circumquaque*, Ez. 8, 10. מִסָּבִיב *Circum circa*, Deut. 12, 10.

סְבִיבָה f. unde Pl. סְבִיבוֹת *Circuitus*; it. Adv. *Circum*, *circa*, *circumquaque*, *undique*, Num. 11, 24. Cum Aff. סְבִיבוֹתָיו *Circuitus ejus*, Ps. 18, 12.

מֵסַב m. 1) *Circuitus*, 1 Reg. 6, 29. 2) *Accubitus*, propr. circularis; cum Aff. & Præf. בִּמְסִבּוֹ *In accubitu suo*, Cant. 1, 12. 3) Adv. *Circum*, *circa*, *circumquaque*, l. c. 1 Reg. 6, 29. Cum Aff. מְסִבַּי *Circum me*, Ps. 140, 10.

מְסִבָּה f. unde Pl. מְסִבּוֹת *Circuitus*; *conversiones*, *vicissitudines*, Job. 37, 12.

מוּסַב m. f. cst. *Ambitus*, Ez. 41, 7. Al. Part. Hophal.

מוּסַבָּה f. unde Pl. מוּסַבּוֹת *Circuitus*, Ez. 41, 24. Singulæ ja-

nuæ

nuæ tres habebant plicaturas, unam rectam, alteram revolutam huc, tertiam revolutam illuc, Coccejus.

II. סבב. Ar. سبب Caufa f. Caufam f. occafionem præbuit. Hinc

סִבָּה f. (Ar. سبب m.) *Caufa, occafio*, 1 Reg. 12, 15. Al. Converfio rerum; Al. Contentio.

נְסִבָּה f. *Caufa; occafio*, 2 Par. 10, 15. Rectius Part. NIPH. *Converfum, inverfum*; vid. I. סבב.

סָבַךְ *Perplexus, implexus fuit, condenfatus eft*. Ar. شبك Mifcuit; it. Implicuit. Græce σφίγγω. Part. Pah. pl. m. סְבֻכִים *Perplexæ* v. g. fpinæ, Nah. 1, 10. *dum fpinæ inter fe implexæ erunt*, i. e. primates vino obruti convivia inter fe & tripudia celebrabunt &c. PYH. Fut. pl. in paufa יְסֻבָּכוּ *Perplexæ fient, condenfabuntur*, Job. 8, 17.

סְבָךְ & שְׂבָךְ m. (Ar. شبك) *Perplexum, perplexitas*, 2 Sam. 18, 19. Plur. שְׂבָכִים *Perplexitates* i. e. opera reticulata, 1 Reg. 7, 17. Inprimis huc referendum Sing. cum Aff. מִסֻּבְּכוֹ e *Perplexitate fua*, pro מִסֻּבָּכוֹ, Jer. 4, 7.

סְבַךְ m. unde Pl. cft. סִבְכֵי *Perplexitates, denfitates* v. g. filvæ, Jef. 9, 17. 10, 34.

סְבָךְ m. *Perplexitas, denfitas*, Gen. 22, 13. Hinc Plur. effet סְבָכִים.

סְבָכָה f. *Opus reticulatum*; vid. שְׂבָכָה.

סַבְּכָא vel שַׂבְּכָא m. CHALD. *Sambuca*, inftrumentum Muficum, Dan. 3, 5. 7.

I. סָבַל *Portavit, bajulavit, tulit*. Convenit Syr. ܣܒܠ Idem; quod forfan etiam Arabicum eft سبر II. Comportavit. KAL. Præt. pl. סָבַלְנוּ *Portavimus*, Thren. 5, 7. Sing. Cum Aff. סְבָלָם *Portavit eos*, Jef. 53, 4. Inf. cft. לִסְבֹּל *ad Portandum*, Gen. 49, 15. Fut. יִסְבֹּל *Portabit*, Jef. 53, 11. Pl. Cum Aff. יִסְבְּלֻהוּ *Portabunt eum*, Jef. 46, 7. HITHP. הִסְתַּבֵּל *Oneravit fe, onuftum fe præbuit*. Fut. יִסְתַּבֵּל *Onuftam fe præbet* v. g. locufta, Eccl. 12, 5.

סֵבֶל m. *Onus*, Pf. 81, 7. 1 Reg. 11, 28.

סֹבֶל m. *Idem*, Neh. 4, 11.

סִבְלָה f. *Idem*. Hinc Pl. cft. סִבְלוֹת *Onera*, Ex. 6, 6. Cum Aff. סִבְלֹתָם *Onera fua*, Ex. 1, 11.

סֵבֶל m. *Onus*. Cum Aff. סֻבֳּלוֹ *Onus ejus*, Jef. 9, 3.
סַבָּל m. 1) *Bajulus*, *bajulator*, Neh. 4, 10. Pl. סַבָּלִים *Bajuli*, 2 Par. 34, 13. 2) *Onus*, 1 Reg. 5, 15.
מְסוֹבְלִין Chald. fcil. m. Pl. Part. Pohel, *Portantes*, i. e. jacientes fundamenta (a verbo סְבַל Portavit) Efr. 6, 3.
II. סבל. Ar. شبل *Crevit*. Hinc PYH. Part. pl. m. מְסֻבָּלִים *Grandes facti*, Pf. 144, 14. Al. Onufti fcil. carne & pinguedine, a I. סָבַל Portavit.
סִבֹּלֶת vid. שבל.
סְבַר Chald. *Cogitavit*, *putavit*; *existimavit*. Ar. نبر Percepit, intellexit. Fut. יִסְבַּר & *Cogitabit*, Dan. 7, 25.
סנא vid. שׂנא.

סגג. Ar. سجّ Luto obduxit; a nomine
סַג m. unde Pl. סָגִים *Purgamenta*, *fcoriæ*, Ez. 22, 19.
סָגַד *Adoravit*, *veneratus eft*; propr. *Pronum fe proftravit humum adorandi gratia*; ut Ar. سجد Procubuit, frontem obvertens terræ, ad commonftrandam fupplicis animi fubmiffionem. Conftr. cum Dat. Fut. אֶסְגּוֹד *Adorabo*, Jef. 44, 19. Pl. יִסְגְּדוּ *Adorant*, *incuruant fe*, Jef. 46, 6.
סְגִד Chald. *Adoravit*, *fupplex veneratus eft*; ut Hebr. Dan. 2, 46. Part. Pl. סָגְדִין *Proni adorantes*, Dan. 3, 7. Fut. יִסְגֻּד *Pronus adorabit*. Plur. תִסְגְּדוּן *Proni adorabitis*, Dan. 3, 5. 6. 15.
סגל. Ar. سجل II. Scripfit, fignavit pec. judicii aut fententiæ libellum. IV. Dimifit illi rem; unde etiam سجّل fyngrapha pec. judicis fententiam continens; it. Scriptura foederis, intell. qua alicui aliquid adjudicatur, dimittitur aut ceditur. Hinc
סְגֻלָּה f. *Peculium*, *proprium*, *res peculiaris*, 1 Par. 29, 3. Cft. סְגֻלַּת Eccl. 2, 8. Cum Aff. לִסְגֻלָּתוֹ *in Peculium fuum*, Pf. 135, 4.
סֶגֶן aut, ut Judæi pronuntiant, סְגַן m. plane videtur vox Perfica effe سحنه Prætor, Præfectus. Hinc Plur. m. qui tantum in S. litteris legitur סְגָנִים *Præfecti*, *Principes*, *Antiftites*, *Magnates*, intell. Babylonis, Jef. 41, 25. Cum Aff. סְגָנֶיהָ *Præfecti*,

fecti, *principes ejus*, Jer. 51, 23. סִגְנִין Pl. m. CHALD. *Præfecti*, *principes*, Dan. 2, 48. Emph. סִגְנַיָּא Dan. 3, 2.

I. סָגַר *Clausit, conclusit, occlusit, inclusit*; idem quod סָכַר, & Ar. سكر Clausit, conclusit, obturavit. KAL, Præt. Ex. 14, 3. Part. Ben. m. f. סֹגֵר *Claudens*, *occludens*, Jes. 22, 22. Pah. סָגוּר *Clausus*, Ez. 44, 1. Inf. cst. לִסְגֹּר *ad Claudendum*, Jos. 2, 5. Imp. סְגֹר *Claude*, Jes. 26, 20. Fut. conv. וַיִּסְגֹּר *& Clausit*, *obturavit*, *obstruxit*, Gen. 2, 21. Pl. cum ה Parag. נִסְגְּרָה *Claudemus*, Neh. 6, 10. NIPH. Præt. נִסְגַּר *Clausus*, *conclusus*, *occlusus est*, 1 Sam. 23, 7. Imp. הִסָּגֵר *Claudere*, Ez. 3, 24. Fut. יִסָּגֵר *Claudetur*, Ez. 46, 2. PIH. סִגֵּר *Conclusit aliquem*, *ut non posset effugere*: *Tradidit* v. g. in manum, 1 Sam. 26, 9. Fut cum Aff. יְסַגֶּרְךָ *Tradet* f. *concludet te*, 1 Sam. 17, 46. PYH. Præt. סֻגַּר *Clausus*, *occlusus fuit*, Jes. 24, 10. Pl. סֻגְּרוּ *Clausi* f. *clausa sunt*, ib. v. 22. Jer. 13, 19. Part. f. f. מְסֻגֶּרֶת *Clausa*, *occlusa*, Jos. 6, 1. HIPH. Præt. הִסְגִּיר *Conclusit*; *tradidit*, Pf. 78, 50. Infin. לְהַסְגִּיר *ad Tradendum*, Am. 1, 6. Fut. תַּסְגִּיר *Tradas*, Devt. 23, 15. Fut. conv. וַיַּסְגֵּר *& Tradidit*, Pf. 78. 48. Fut. cum Aff. יַסְגִּירֶנּוּ *Includet eum*, Lev. 13, 11.

סְגַר CHALD. *Idem*, Dan. 6, 23.

סוּגַר m. *Claustrum*, *carcer*, Ez. 19, 9.

סְגוֹר m. *Clausura* v. g. cordis, Hof. 13, 8.

מַסְגֵּר m. 1) *Faber ferrarius* f. *ferarius*, (pro מַסְגִּיר Occludens) 2 Reg. 24, 14. 2) *Carcer*, *claustrum*, Jes. 24, 22. Pf. 142, 8.

מִסְגֶּרֶת f. 1) *Clausura*, *claustrum*, *carcer*. Pl. cum Præf. & Aff. מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם *a Clausuris suis* v. g. constringentur, Pf. 18, 46. it. מִמִּסְגְּרוֹתָם *Idem*, 2 Sam. 22, 46. 2) *Clausura*, *cinctura*, *Limbus*, *sertum*, Ex. 25, 25. Cum Aff. מִסְגַּרְתּוֹ *Limbus ejus*, ibid. Pl. מִסְגְּרוֹת *Cincturæ*, 1 Reg. 7, 28. 29. 31. 32. 35.

II. סגר. Ar. سجر Accenso igne fervefecit. Hinc

סָגוּר m. *Aurum depuratum*, i. e. quod igne in clibano purificatum est, 1 Reg. 6, 20. 21

סְגוֹר m. *Idem*, Job. 28, 15. Michaëlis, Nativum.

III. סגר. Ar. سجر Aqua implevit. It. Pluvia intumuerunt fructus. Hinc

סַגְרִיר m. *Imber vehemens*, Prov. 27, 15.

סדד. Ar. شدّ Conftrinxit, ligavit. Hinc
סַד m. *Cippus*, *catafta* i. e. qua rei & captivi detinentur; Germ. Stok. LXX. κώλυμα, ξύλον; Job, 13, 27. 33, 11.

סדן. Ar. سدن Involucra elaboravit. It. Laxavit veftem; unde etiam سدان pl. Sindones. Hinc
סָדִין m. *Sindon; linteum fubtile*, Prov. 31, 24. Pl. סְדִינִים *Sindones*, Jud. 14, 12. 13. Jef. 3, 23.

I. סדר. Ar. سطر Delineavit; ac potius سيطر aut سوطر Recto ordine conftituit, compofuit; unde etiam سطر Linea. Ordo feriesve v. g. lapidum, arborum &c. Accedit etiam Syr. ܣܰܪܶܕ Ordinavit. Hinc
סֵדֶר m. *Ordo*; unde Pl. סְדָרִים *Ordines*, Job. 10, 22.

III. סדר. Ar. سدر Diutius refedit; aut ستر Texit, obtexit. Velavit. VIII. Occuluit abdiditque fe; unde ستر Tentorium; nec non ستْرة Receffus. Hinc
שְׂדֵרָה f. unde Pl. שְׂדֵרוֹת *Receffus*, *cameræ*, *conclavia*, 1 Reg. 6, 9. 2 Reg. 11, 8. 15.
מִסְדְּרוֹן m. *Procoeton*, *veftibulum*. Gallice, Antichambre; Germ. Vorgemach, fcil. Tabulatum ante locum abfconfionis f. receffus. Cum ה locali הַמִּסְדְּרוֹנָה *in Procoeton*, Jud. 3, 23. Huc refertur etiam a nonnullis
שֶׂרֶד m. qf. pro סֶדֶר, *Amuffis*, Jef. 44, 13. Sed eft Ar. شرط Conditio. Lex. Proinde vide illud f. l.

I. סהר. Ar. سهر Vigilavit. III. In vigilia detinuit; unde etiam سهر Multa vigilia. Hinc
סֹהַר m. *Cuftodia; vigiliæ*; i. e. locus, ubi advigilatur; uti etiam Germ. die Wache. Gen. 39, 20.

II. סַהַר m. videtur effe Ar. شهر *Luna*; *orbita lunæ*, Cant. 7, 3. *Crater* הַסַּהַר *Orbitæ lunæ*, intell. tam nitidus, ut luna. Hinc etiam
שַׂהֲרֹנִים Pl. m. *Monilia pretiofa ad lunæ fimilitudinem efformata*, LXX. μηνίσκοι. Vulgo Lunulæ, Jud. 8, 21. Jef. 3, 18. Al. Armillæ.

I. סוג

I. סוג (unde Ar. سوج Abitio) *Retrocessit, recessit; Aversus, avulsus fuit.* KAL, Præt. סָג *Retrocessit, aversus est*, Part. Pass. סוּג *Aversus*, Prov. 14, 14. Fut, pl. נָסוֹג *Recedemus*, Ps. 80, 19. NIPH. Præt. נָסוֹג & נָשׂוֹג *Retroactus, aversus fuit.* Ps. 44, 19. נְסוּגֹתִי *Retroactus fui*, Jes. 50, 5. Sic etiam נָשׂוֹג *Retroactus est*, 2 Sam. 1, 22. Part. pl. נְסוֹגִים *Retroacti*, Zeph. 1, 6. rectius est Part. Pah. a נָסַג, quod f. l. Fut. pl. יִסֹּגוּ *Retroagentur*, Ps. 35, 4. 40, 14.

II. סוג Idem, quod Ar. سيّج Munire, circumvallere, pec. spinis; unde etiam سياج Sepes. Part. Pah. f. סוּגָה *Septus, circumvallatus*, Cant. 7, 3.

III. סוג Idem, quod Ar. ساق Repulit, removit. Hinc

סִיג m. 1) *Scoria;* quæ removetur ab argento sive auro, Ez. 22, 18. Pl. סִיגִים *Scoriæ*, Ps. 119, 119. Cum Aff. סִיגַיִךְ *Scoriæ tuæ*, Jes. 1, 25. סִגִים Cum Dagesch ad compensandum Chirek magnum, *Scoriæ*, Ez. 22, 19. 2) *Metallum adulterinum*, Prov. 25, 4.

שִׂיג 1 Reg. 18, 27. vid. in נָשַׂג.

סוד. Ar. ساد III. Clanculum in aurem locutus fuit. Hinc

סוֹד m. *Arcanum, consilium secretum*, Gen. 46, 6. Vid. etiam יסד. Cum Aff. סוֹדִי *Consilium meum secretum*, Jer. 23, 22.

I. סוה. Ar. زوى Clam habuit; celavit. Hinc

מַסְוֶה m. *Velum. velamen;* κάλυμμα, Ex. 34, 33. 35.

II. סוה. Ar. سوى aut زوى Integrum creavit & absolutum reddidit.

סִיוָן m. *Sivan;* mensis Hebræorum tertius, maximam partem Junio nostro respondens, fortasse ita dictus, quia proventus terræ integros creat & absolutos reddit, Esth. 8, 9.

סוּחָה f. *Coenum*, Jes. 5, 25. Vid. סָחָה.

I. סוך (Idem, quod נָסַךְ; cui in tantum etiam cum Ar. convenit سكّ Defricuit, scil. quod inungendo fieri solet) *Unxit, perunxit, perfudit oleo.* It. *Unctus, perfusus, delibutus est oleo.* Ar. alias dicitur سغّ oleo perunxit v. g. caput. Imbuit, perfudit pinguedine. KAL, Præt. וָסַכְתְּ *& Ungeris*, Ruth. 3, 3. Inf. סוּךְ *Ungendo*, Dan. 10, 3. Fut. תָּסוּךְ *Ungeris*, Deut. 38, 40.

Fut. conv. cum Aff. וָאֲסֻכֵךְ & *Unxi te*, Ez. 16, 9. 2. ſ. f. תָּסוּכִי *Ungaris oleo*, 2 Sam. 14, 2. HIPH. Præt. הֵסִיךְ *Unxit ſe*. Fut. conv. וַיָּסֶךְ & *Unxit ſe*, 2 Sam. 12, 20.

אָסוּךְ m. *Lecythus; vas olei ſ. unguenti*, 2 Reg. 4, 2.

II. סוּךְ vel שׂוּךְ Idem, quod Ar. شاك Spinis ſepire ſ. munire. Vid. שׂוּךְ Hinc

מְסוּכָה f. *Sepimentum*, pecul. *ſpinoſum; ſenticetum*, Mich. 7, 4.

I. סוּס. Ar. ساس Rexit oro arbitrio. Gubernavit. Caſtigando ſubegit; unde etiam سايس Equiſo. Hinc

סוּס m. *Equus*, intell. bella doctus, Pſ. 32, 9. Pl. סוּסִים *Equi*, Deut. 17, 18. & סֻסִים 2 Sam. 15, 1. Cſt. סוּסֵי, 2 Reg. 2, 11. Cum Aff. סוּסַי *Equi mei*, 1 Reg. 22, 4.

סוּסָה f. *Equitatus*; unde סֻסָתִי (cum Dageſch ad compenſandum ו) *Equitatus meus*, Cant. 1. 9.

II. סוּס. Ar. ساس II. Cariem genuit; a nomine

סָס m. *Tinea*, Gr. σὴς Jeſ. 51, 8. Ar. سوس Idem.

III. סוּס. Ar. شوش Murmurandi occaſionem præbuit; unde etiam شوش & شيش Strepitus. Hinc

סוּס & סִיס m. *Hirundo*, Jeſ. 38, 14. Jer. 8, 7.

I. סוּף *Deficere, deſinere, ceſſare*; it. *Finiri, compleri; interire* ut Ar. ساف Periit VIII. Exterminavit, perire fecit. KAL, Præt. pl. סָפוּ *Deſierunt, ceſſarunt*, Pſ. 73, 19. Fut. יָסוּף *Deficiet*, Eſth. 9, 28. Pl. יָסֻפוּ *Deficient*, Jeſ. 66, 17. HIPH. Præt. הֵסִיף *Deficere ſ. ceſſare fecit; conſumſit*. Fut. אָסֵף *Deficere faciam*, Zeph. 1, 2. Cum Aff. אֲסִיפֵם *Deficere faciam eos*, Jer. 8, 13.

ס ף CHALD. *Idem*. Præt. סָפַת *Finitum* i. e. effectum eſt, v. g. verbum, Dan. 4, 30. APH. Fut. תָּסֵף *Interire faciet*, Dan. 2, 44.

סוֹף m. *Finis, terminus; extremitas*, Eccl. 3, 11. Cum Aff. סוֹפוֹ *Finis ejus*; Joel, 2, 20.

סוֹף m. CHALD. *Idem*, Dan. 4, 8.

II. סוּפָה & סוּפָה f. *Turbo, procella*, Nah. 1, 3. סוּפָתָה *Idem*, Hoſ. 8, 7. Cum Aff. בְּסוּפָתְךָ *Procella tua*, Pſ. 83, 16. Pl. סוּפוֹת *Tur-*

Turbines, Jef. 21, 1. Sic etiam Ar. سعي Rapidus & difpergens ventus.

III. סוּף m. (pro נְסוּף; ab Ar. نسف Ventilavit flatu motuque; aut a شاف V. Extulit caput) *Alga, juncus, juncetum*, qf. a fluctibus & vento agitatum, Ex. 2, 3. Jef. 19, 6. coll. Matth. 11, 7. Hinc יַם סוּף *Mare algæ* f. *algofum*, h. e. *Mare rubrum, algofum*, quia alga aut juncis abundare perhibetur; Rubrum autem dictum feu Erythræum ab Efavo Rufo nuncupato, cujus quippe pofteri ad mare Rubrum accoluerunt, item Idumæi h. e. rufi a fuo Patre Edomo appellati.

סוּמְפֹּנְיָא & סוּפֹּנְיָא f. Vox Græca Συμφωνία, *Concentus muficus*, Dan. 3, 5. 15.

I. סוּר 1) *Difcedere, recedere, fecedere; declinare, divertere, deflectere.* Hinc etiam 2) *Accedere ad aliquem, convenire aliquem.* Ar. fere idem, سار Abiit; recepit fe; it. Profectus fuit. Conftr. cum אֶל, מִן, מְ & מֵעַל KAL, Præt. Ex. 3, 4. Pl. סַרְתֶּם *Receffiftis*, Deut. 9, 16. Part. Pah. f. f. סָרָה *Remota, alienata*, Jef. 49, 21. Inf. סוּר *Recedere*, 2 Sam. 2, 21. Cum Aff. בְּשׂוּרִי *Cum receffero ego*, Hof. 9, 12. Imp. סוּר *Recede* v. g. a malo, Pf. 34, 15. Pl. סוּרוּ *Recedite*, Gen. 19. 2. Fut. אָסוּר *Deflectam*, Deut. 2, 27. יָסַר *Divertet*, 2 Reg. 4, 8. Fut. conv. וַיָּסַר & *Conceffit* v. g. ad eam, Jud. 4, 18. PIH. סוֹרֵר *Recedere fecit; alienavit.* HIPH. Præt. הֵסִיר *Difcedere fecit; removit, abftulit; avertit, abduxit; amovit; detraxit; divertere fecit.* Præt. Pf. 66, 20. conv. וַהֲסִירֹתָ & *Auferes*, 1 Reg. 2, 31. Part. מֵסִיר *Removens, avertens*, Prov. 28, 9. Inf. לְהָסִיר *ad Removendum*, Gen. 48. 17. Imp. הָסֵר *Remove*, Pf. 39, 11. Fut. אָסִיר *Auferam*, Zeph. 3, 11. חָסֵר f. *Removebit*, Hof. 2, 4. Fut. conv. וַיָּסַר & *Abftulit*, Gen. 8, 13. Cum Aff. וַיְסִירֶהָ & *Abftulit eum*, 1 Sam. 18, 13. HOPH. Præt. הוּסַר *Remotus, amotus eft*, Dan. 12, 11. Part. מוּסָר *Remotus*, Jef. 17, 1. Fut. יוּסַר *Removebitur*, Lev. 4, 35.

סַר m. *Perturbatus*, 1 Reg. 20, 43. vid. סרר.

סוּר m. *Degener; apoftata; amotus.* Pl. cft. סוּרֵי *Degeneres*, Jer. 2, 21. 17, 13. Al. Colocynthides; Ar. شرية. Sed שַׁעַר סוּר 2 Reg. 11, 6. eft pro שׁוּר *Porta præcipua.* It. בֵּית הַסּוּרִים *Domus vinctorum*, Eccl. 4, 14. eft pro הָאֲסוּרִים.

סָרָה f. *Recessio*, *aversio*. Jes. 14, 6. Vid. etiam sub סרר.

II. סִיר f. pro סִירָה positum (ab Ar. سار Efferbuit; unde سورة Ebullitio; cui etiam convenit cum ثار Ebullivit; unde ثور Ebullitio, & مثور Ebullire faciens) *Olla major*; ad ebullitionem apta, 2 Reg. 4, 38. It. סִיר *Pollubrum*, Ps. 60, 10.

סִירָה f. *Idem*; unde Pl. סִירוֹת *Ollæ*, 2 Par. 4, 11. Cum Aff. סִירֹתֵיכֶם *Ollæ vestræ*, Ps. 58, 10.

III. סִיר m. (pro נסִיר, Ar. نسير a Rad. نسر Vulneravit; unde etiam نسرين Rosa canina) *Spina*; unde Pl. סִירִים *Spinæ*, Eccl. 7, 6. Jes. 34, 13.

סִירָה f. unde Pl. סִירוֹת *Hami*, i, e. qui spinarum instar vulnerant, Am. 4, 2. Al. Spinæ; Al. Ollæ.

סִרְפָּד m. *Ruscus*; Germ. Mäusedorn, Myrti quandam speciem referens, Jes. 55, 13. LXX. κόνυζα, Conila. Al. Urtica. Al. Paliurus. Arab. شرفث est Arbustum quoddam (parvum) lactiferum.

IV. סוּר. Ar. سار pro سور Assilivit; impetum fecit in aliquem. Hinc Fut. pl. יָסוּרוּבִי *Impetum faciunt in me*, Hos. 7, 14.

I. סוּת (unde, ut verba עו & geminata sæpe inter se permutantur. Ar. شت Dispersit, discidit. IV. Disgregavit; nec non شتيق Dissidium. Seditio.) HIPH. Præt. הֵסִית *Incitavit*, *instigavit*, *lacessivit*, *pellexit*; *avertit*, *seduxit*. Cum Aff. הֱסִיתְךָ *Incitavit te*, 1 Sam. 26, 19. Aliter הֲסִיתְךָ *Avertit*, i. e. eripuit *te*, Job. 36, 16. Sed הֵסַתָּה *Incitavit*, 1 Reg. 21, 25. est a סתת (Ar. شقّ); ut הִסִּיתוּךָ *Incitarunt te*, Jer. 38, 22. item מַסִּית *Incitans*, Jer. 43, 3. nec non Fut. יַסִּית *Incitabit*, 2 Reg. 18, 32. a נסת Synonymo. Fut. יְסִיתְךָ *Incitet te*, Deut. 13, 7. פֶּן יְסִיתְךָ *Ne disgreget te* i. e. alienet alios a te tuo incommodo, Job. 36, 18. Fut. convers. וַיָּסֶת *& Incitavit*, 2 Sam. 24, 1. וַיְסִיתֵם *& Avertit eos*, 2 Par. 18, 31.

II. סוּת f. (pro יְסוּת a وشي Coloravit pinxitve pannum; unde etiam وشي Picta vestis) *Amiculum coloratum*, a quo סותה pro סותו *Amiculum ejus pictum*, Gen. 49, 11. Al. pro כְּסוּת.

I. סָחַב

I. סָחַב (Idem cum Ar. سحب) *Traxit, distraxit, raptavit.* KAL, Præt. pl. וְסָחַבְנוּ & *Distrahemus*, 2 Sam. 17, 13. Inf. סָחוֹב *Distrahendo*, Jer. 22, 19. Fut. pl. cum Aff. יִסְחָבוּם *Distrahent eos*, Jer. 49, 20. Rectius: *Depascent eos.* Vid. mox.

II. סחב. Ar. شحب Alteratum fuit colore. Hinc

סְחָבָה f. unde סְחָבוֹת Pl. *Vestes s. panni alterati colore*, i. e. *veteramenta*, Jer. 38, 11.

III. סָחַב (Idem, quod Ar. شحب) *Abrasit*, Fut. pl. cum Aff. יִסְחָבוּם *Depascent eos*, Jer. 49, 20.

סחה. Ar. سحا *Detraxit, demsit, amovit, abrasit*, v. g. pala lutum de superficie terræ. PIH. Præt. סִחָה *Idem.* וְסִחֵיתִי עֲפָרָהּ & *Abstergam* (i. e. eluam) *pulverem ejus*, Ez. 26, 4. coll. v. 19.

סוחה f. *Purgamentum, coenum*, i. e. abrasum, Jes. 5, 25.

סְחִי m. *Purgamentum, sordes*, Thren. 3, 45.

סָחַף Idem, quod Ar. سحف *Demsit, abstraxit, distraxit.* Part. מָטָר סֹחֵף *Pluvia distrahens i. e. devastans*, Prov. 28, 3. Ar. dicitur سحاف Torrens. NIPH. Præt. נִסְחַף *Sublatus est*, i. e. fortes sublati quocunque modo, Jer. 46, 15.

I. סָחַר *Circumivit negotiandi causa, mercatus, negotiatus, nundinatus fuit*, unde Schachern. Ar. سعر Idem scil. Huc illuc movit se & obivit in perficiendo negotio; unde etiam سعر Pretium quibusvis rebus aut mercibus impositnm; aut si mavis سحر Amandatus fuit. KAL, Præt. pl. סָחֲרוּ *Circumiverunt*, Jer. 14, 18. Part. Ben. סֹחֵר *Negotiator*, Prov. 31, 14. Fem. cum Aff. סֹחַרְתֵּךְ *Negotiatrix tua*, Ez. 27, 12. Imp. pl. cum Aff. סְחָרוּהָ *Circumite eam*, Gen. 34, 10. Fut. pl. יִסְחֲרוּ *Negotiabuntur*, Gen. 34, 21. PIH. סְחַרְחַר vid. mox infra.

סַחַר m. *Mercatura, mercatus; emporium.* Cft. סְחַר Prov. 3, 14. Jes. 23, 3.

סֹחֵר m. *Negotiator, mercator*, Prov. 31, 14. Pl. סֹחֲרִים *Negotiatores, mercatores*, Gen. 37, 28. Cft. סֹחֲרֵי 2 Par. 1, 16. Cum Aff. סֹחֲרֶיהָ *Negotiatores ejus*, Jes. 23, 8. סֹחֲרַיִךְ *Negotiatores tui*, Jes. 47, 17. Michaëlis, Errones tui; abs re! Fem. סֹחֶרֶת *Negotiatrix*; vid. verbum.

סַחַר m. *Negotiatio*, *mercatura*; *mercimonium*, *merx.* Cum Affixo סַחְרָהּ *Negotiatio ejus*, Jef. 23, 18.

סְחֹרָה f. *Idem.* Cft. סְחֹרַת, Ez. 27, 15.

מִסְחָר *Idem.* Cft. מִסְחַר, 1 Reg. 10, 15.

II. סְחַרְחַר PIH. *Perturbatum eft*, *angoribus premitur*, *palpitat* v. g. cor, Pf. 38. 11. Ita LXX. ἐταράχθη; ita etiam Chaldæus צְמַרְמַר Horrore concuffum eft; cui quoque affine eft Ar. صبجر Angore preffus fuit.

III. סֹחֶרֶת f. *Scirium marmor variegatum*, Efth. 1, 6. Ar. سحارة dicitur Petra, filex; quod item denotat صخرة Saxum, petra, fcopulus. Al. Hyacinthus.

IV. סֹחֵרָה f. *Parma*, *fcutum*, Pf. 91, 4. Sic etiam Syr. ܣܚܪܐ Scutum.

סָחִישׁ m. *Fruges fponte & absque aratione & feminatione natæ*, 2 Reg. 19, 29. LXX. τὰ αὐτόματα. Exponitur per סָפִיחַ i. e. quod fine feminatione, aut a granis in agro poft meffem deciduis enafcebatur. Jef. 37, 30. legitur שָׁחִיס. Difpiciendum, annon fit Ar. سحت Avulfit? fcil. סָחִישׁ *Avulfum*, *excuffum*, *deciduum?* Hinc fortaffe etiam سحت Lege vetitum, i. e. quod lege vetitum erat in horrea comportari colligique; nec non Conj. أسحت Per nefas fecit quæftum, i. e. hujus modi vetitas fruges condidit. Cf. Lev. 25, 11. Vid. etiam סָפִיחַ.

סָטָן, vid. שָׂטָן.

סִיג, vid. סוג.

סִיוָן m. Sivan menfis; vid. סוה.

סִיס m. *Hirundo*; vid. סוס.

סִיפְנָה f, Idem, quod סוּפְנָה; quod vid. f. l.

סִיר m. *Olla*; it. סִיר m. *Spina*, vid. סור.

I. סָכַךְ it. שָׂכַךְ *Texit*, *contexit*, *obtexit*, *protexit*; *obduxit.* Ar. dicit شكّ Totum operuit fe v. g. armis; unde شكة Arma. KAL, Præt. וְסַכֹּתָ & *Obteges*, Ex. 40, 3. Part. Ben. סֹכֵךְ *Protegens*, vel *porta ferro munita* (vid. II. סכך) Nah. 2, 6. Fut. cum Aff. תְּסֻכֵּנִי *Protexifti me*, Pf. 139, 13. ubi vero LXX.

LXX. & Syrus illos fecutus legerunt תְּסֻבֵּנִי Sufcepifti me. Fut. pl. conv. וַיָּסֹכּוּ & *Obtegebant*, 1 Reg. 8, 7. PIH. Fut. cum Aff. תְּשֹׂכְכֵנִי *Contexifti* i. e. communivifti me, Job. 10, 11. HIPH. Præt. 1) הֵסִיךְ *Texit*, *obtexit*. Fut. תָּסֵךְ *Proteges*, Pf. 5, 12. In paufa יָסֵךְ *Obteget*, Pf. 91, 4. Fut. conv. וַיָּסֶךְ & *Obtexit*, Job. 3, 23. 2) *Obtexit*; Metaph. *Occlufit*. Fut. conv. וַיָּסֶךְ & *Occlufit*, v. g. valvis mare, Job. 38, 8. 3) *Texit pedes*; per Meton. adjuncti, *Exoneravit alvum*. Part. m. f. מֵסִיךְ *Tegens* v. g. pedes, i. e. *Exonerans alvum*, Jud. 3, 24. Inf. לְהָסֵךְ *ad Tegendum* v. g. pedes, i. e. *ad Exonerandam alvum*, 1 Sam. 24, 3. Aliis eft Dormivit, compofuit fe ad fomnum. Michaëlis, Abfterfit alvum lapillo.

סִכְסֵךְ PIHEL Quadratum, a KAL סכך Ar. شكّ Obtexit i. e. induit armis (vid. fupra סכך) *Armavit*; *ad arma vocavit*. Præt. converf. וְסִכְסַכְתִּי & *Armabo*, Jef. 19, 2. Fut. יְסַכְסֵךְ *Armabit*, Jef. 9, 10. Al. Mifcuit.

סַךְ m. *Turba*; *ftipatio*, a סוּךְ, fignificatione a סכך petita, Pf. 42, 5. i. e. in turba populi, quo ftipatus effem. Al. Tentorium, tabernaculum.

סוֹךְ, סַךְ & שַׂךְ m. *Tectorium*, *tabernaculum*, *tugurium*; it. *luftrum*. Cum Aff. סֻכּוֹ pro סֻכָּה *Luftrum ejus*, Pf. 10, 9. שֻׂכּוֹ *Tugurium ejus*, Thren. 2, 6. Ar. شكّ Latibulum fpec. fcorpionis.

סֻכָּה f. 1) *Tectorium*, *tugurium*, Jon. 4, 5. 2) *Tegumentum cujusvis formæ ac ftructuræ*; quin etiam *Ædificium rectum*. Cft. סֻכַּת Am. 9, 11. Cum Aff. סֻכָּתוֹ *Tegumentum fuum*, Pf. 18, 12. Pl. סֻכּוֹת Tabernacula, Devt. 16, 13.

מָסָךְ m. *Tegumentum*, *tegmen*, *tabernaculum*, Pf. 105, 39. Cft. מָסַךְ Jef. 22, 8. It. *Velum tabernaculi*, Ex. 35, 17.

מוּסָךְ m. *Porticus*, *tectum*, 2 Reg. 16, 18.

מְסֻכָּה f. *Operimentum*. Cum Aff. מְסֻכָתֶךָ *Operimentum tuum*, Ez. 28, 13.

מְשׂוּכָה f. *Sepimentum*; vid. in שׂוּךְ.

II. סכך. Ar. سكّ Latiore ferro obduxit portam, f. porta ferro obducta fuit. Hinc Part. m. f. סֹכֵךְ *Porta ferro latiore obducta*,

ducta, Nah. 2, 6. *Et præparetur porta ferro obducta.* Al. Machina protegens. Al. Arma s. armatura.

סכל fere idem, quod כָּסַל a כְּסִיל; aut affine Ar. كسل Torpuit, segnis fuit, quod aliter ثقل dicitur. Hinc NIPH. Præt. נִסְכַּל *Stultus, imprudens factus est*, spec. peccando. נִסְכַּלְתָּ *Stultus factus es*, 1 Sam. 13, 13. נִסְכַּלְתִּי *Stultus factus sum; imprudenter egi*, 2 Sam. 24, 10. PIH. Præt. סִכֵּל *Stultum, imprudentem reddidit.* Imp. סַכֶּל־ *Stultum, fatuum redde* v. g. consilium, 2 Sam. 15, 31. Fut. יְסַכֵּל *Stultam reddit* v. g. scientiam, Jes. 44, 25. HIPH. Præt. הִסְכִּיל *Stulte, imprudenter egit.* הִסְכַּלְתָּ *Stulte, inconsiderate fecisti*, Gen. 31, 28.

סָכָל m. *Stultus, imprudens; pravus, demens*, Eccl. 2, 19. 10. 3. Pl. סְכָלִים *Imprudentes, dementes, pravi*, Jer. 4, 22.

סֶכֶל m. Idem fere, quod כֶּסֶל, *Stultitia, dementia, amentia, imprudentia, pravitas*, Eccl. 10, 6.

סִכְלוּת & שִׂכְלוּת f. *Stultitia, vesania, dementia, imprudentia* Eccl. 2, 3. 12. 1, 17.

I. סָכַן propr. *Convenit alicui*; item *Commodo fuit* ad firmum ac sedatum animi, sensus, vitæ atque habitationis statum. Ut Ar. سكن Quietus, sedatus; it. Firmus ac stabilis fuit, it. Habitavit. II. Stabilivit; Sedavit; it. Habitandum dedit, habitare fecit. Hinc KAL, Præt. סָכַן *Convenit alicui cum aliquo* v. g. ad habitationem, ad inserviendum, ad assensum, ad perficiendum opus aliquod aut consilium, ad cognitionem &c. Part. Ben. m. סֹכֵן *Præfectus domui*, qs. cui convenit cum aliquo ad habitationem, Jes. 22, 15. Fem. סֹכֶנֶת *Famula, serva* ad subministranda ad victum & vitæ commoditatem necessaria, 1 Reg. 1, 2. 4. Fut. יִסְכָּן *Conveniet ad consensum s. correctionem*, Job. 15, 3. יִסְכָּן־ *Conveniet* v. g. cum Deo ad perficienda opera ejus, Job. 22, 2. יִסְכָּן־ *Conveniet* v. g. tecum, Job. 35, 3. HIPH. Præt. הִסְכִּין *Conveniens, conforme fecit*; it. *Conscium se fecit.* הִסְכַּנְתָּה *Conscium te fecisti* v. g. omnium viarum mearum, Ps. 139, 3. Præt. & Inf. הַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי *Conformando conformiter egi*, Num. 22, 30. Imp. הַסְכֶּן־ *Compone te*, Job. 22, 21. Al. Vulneravit.

סֹכֵן m. *Qui alicui usui s. ministerio est ab habitatione, ab* ad-

administratione reip. Præfectus palatii; it. *Gubernator*; Lutherus, Hofmeister, Jes. 22, 15. Hinc Ar. سكان Pl. Gubernacula.

שַׂכִּין m. Ar. سكّين & سكّينة *Culter, cultellus.* a commodo dictus, Prov. 23, 2.

מִסְכְּנוֹת f. Pl. *Penuaria, promtuaria*, i. e. loca, in quibus condebantur & asservabantur, quæ ad victum pertinebant; qs. Habitacula s. domus alimentorum, Germ. Vorraths-Häuser, 2 Par. 32, 28. Ex. 1, 11. Ar. سكن cum Pl. أسكان Alimenta; it. مسكن, Pl. مساكن Habitacula.

II. סכן (Idem cum Ar. سكن) *Pauper & miser fuit*, it. *Debilis fuit.* NIPH. Præt. נִסְכַּן *Debilis, fessus factus est.* Fut. יִסָּכֵן *Debilis reddetur*, Eccl. 10, 9. PYH. Part. m. f. מְסֻכָּן תְּרוּמָה *Pauper (ad) oblationem*, Jes. 40, 20. Ar. مسكين Pauper, egenus, miser. Al. Thesaurarius oblationum. Eccl. 10, 9. Fut. יִסָּכֶן Spinas experietur; vulnerabitur Michaëlis.

מִסְכֵּן m. *Pauper, tenuis*, Eccl. 4, 13. 9, 15.

מִסְכֵּנֻת f. *Parcitas, paupertas*, Deut. 8, 9. Ar. مسكنة Paupertas.

סכר Idem cum סגר & Ar. سكر *Clausit, occlusit, conclusit; obturavit.* NIPH. Fut. יִסָּכֵר *Occludetur*, Ps. 63, 12. Pl. יִסָּכְרוּ *Occlusi, obturati sunt*, Gen. 8, 2. PIH. Præt. סִכַּר *Conclusit; tradidit.* וְסִכַּרְתִּי *& Concludam, tradam* v. g. in manum, Jes. 19, 4. סכרים vid. שׂכר.

שֶׂכֶר m. *Clausura; piscina;* i. e. locus ubi concluduntur aquæ, Jes. 19, 10. Ar. سكر Repletio; nec non سكر Agger, obex.

סכת Idem fere, quod שׁקט; nec non Ar. سكت Siluit, tacuit. Hinc HIPH. Imp. הַסְכֵּת *Sile, tace!* Deut. 27, 9. Al. Ausculta; attende!

סלא Ar. سلأ Numerare v. g. nummos; propr. *Appendit trutina.* Hinc PYH. Part. pl. m. מְסֻלָּאִים *Æquilibrati* i. e. *æquiparati auro*, Thren. 4, 2. Vid. etiam סלה. Al. Amicti.

סלד. Ar. صلد In saltu pedibus terram concussit; Germ. Mit

Mit den Füſſen auf die Erde ſtampfen. Hinc PIH. Fut. cum ה Parag. אֲסַלְּדָה *Pedibus terram percuterem* præ gaudio, Job. 6, 10. Al. Roborarem me. Al. Obdurarem me. Al. Conſolideſcam. Al. Æſtuarem.

I. סָלָה *Trutina appenſum juſto leviorem f. levius deprehendit, ſicque poſthabuit f. rejecit.* It. abſol. *Trutina expendit.* Convenit cum סָלָא & Affine eſt Ar. شال Pondere defecit, juſto levior fuit. Hinc PYH. Fut. תְּסֻלֶּה *Trutina ſua non allevabitur* v. g. per aurum, Job. 28, 16. 19. i. e. *ne aurum quidem cum ea comparandum.* Part. pl. m. מְסֻלָּאִים *Appenſi* i. e *comparandi*, Thren. 4, 2. Vid. ſupra סלא. סָלוּהָ (in aliis codicibus סַלּוּהָ) Jer. 50, 26. Vid. in סלל.

סֶלָה (formæ קְצָה) *Allevatio*; aut eſt Imperativus verbi סלה Ar. شال, cum ה Parag. pro סַלָּה, q. d. *Alleva tonum muſicum*; h. e. ne protinus illum abrumpe. Alii aliud. LXX. reddiderunt διάψαλμα i. e. modulationis cantusque immutatio. Cf. Pſ. 3, ult. 68, 8.

II. סֹלֶת f. (formæ שֹׁקֶת aut fortaſſe pro סֹלֶלֶת, Ar. سلالة Purior ſinceriorque pars rei, a verbo سل Eduxit f. extraxit rem e medio alterius) *Simila, ſimilago; farina ſelectiſſima e tritico extracta.* Vid. Gen. 18, 6. Num. 6, 15. 1 Reg. 4, 22. Ez. 16, 13. 19. 2 Reg. 7, 1. Ex. 29, 2. Cum Aff. סָלְתָהּ *Simila ejus*, Lev. 2, 2. Al. ab Ar. سلت Mundavit, terſit.

III. סָלָה idem, quod Ar. شال *Suſtulit.* Hinc KAL. Præt. סָלִיתָ *Suſtuliſti*, Pſ. 119, 118. PIH. Præt. סִלָּה *Idem*, Thren. 1, 15.

IV. סִלּוֹן & סַלּוֹן m. *Spina*, dicta fortaſſe ab aculeis exſertis, a verbo سل Evaginavit enſem; unde etiam سُلّا Collect. Spinæ palmarum, Ez. 28, 24. Pl. סַלּוֹנִים *Spinae, ſentes*, Ez. 2, 6.

סָלַח (quod videtur eſſe Ar. سرح Libere dimiſit; unde etiam سرح Lenitas) *Propitius fuit, condonavit, remiſit; pepercit.* Conſtr. abſol. & cum Dativo. KAL, Præt. סָלַחְתָּ *Condonaſti; pepercisti*, Thren. 3, 42. Part. Ben. סֹלֵחַ *Propitius*, Pſ. 103, 3. Inf. cſt. סְלֹחַ *Condonare*, Deut. 29, 19. Imp. סְלַח *Propitius eſto*, Num. 14, 19 Cum ה Parag. סְלָחָה Dan. 9, 19. Fut. יִסְלַח *Propitius erit*, Num. 30, 6. NIPH. Præt. נִסְלַח *Condonatum eſt ei*, Lev. 4, 20.

סַלָּח

סֶלָה *Propitius*, Pf. 86, 5.

סְלִיחָה f. *Condonatio; clementia*, Pf. 130, 4. Pl. סְלִיחוֹת *Condonationes, remiſſiones*, Neh. 9, 17.

I. סלל (ſignificatione petita a verbo Ar. شال Elevavit, ſuſtulit.) *Aggeravit, extulit, elevavit.* Hinc PIH. Geminatum סַלְסֵל *Extulit, elevavit.* Imp. cum Aff. סַלְסְלֶהָ *Extolle, magni æſtima eam*, Prov. 4, 8. HITHP. Part. m. f. מִסְתּוֹלֵל *Efferens, extollens ſe ipſum*, Ex. 9, 17.

סֹלְלָה f. *Agger*, ſpec. obſidionalis; *aggeſta terrae moles; Vallum circa urbem aggeſtum*, Ez. 4, 2. Pl. סללות *Aggeres obſidionales*, Jer. 32, 24. It. *Aggeres ipſa in urbe hoſti oppoſiti*, Jer. 33, 4.

סֻלָּם m. ut Ar. سُلَّم, *Scala;* ab elevatione dicta, Gen. 28, 12.

סַל m. Ar. سَلَّة *Caniſtrum, calathus, qualus, corbis, ſporta;* ab elevatione & portatione dicta, Gen. 40, 17. Pl. סַלִּים *Caniſtra*, Gen. 40, 18. Cſt. סַלֵּי, Gen. 40, 16.

סַלְסִלּוֹת Pl. f. *Caniſtra, calathi*, Jer. 6, 9.

II. סָלַל *Viam paravit, expeditam fecit, æquavit.* Conv. Ar. سل Eduxit, extraxit rem e medio alterius rei. KAL, Imp. pl. cum Aff. סָלּוּהָ (pro סלוה, in aliis codicibus סַלּוּהָ, male!) *Extrahite* i. e. *depopulamini, expilate eam*, Jer. 50, 26. It. סלו *Parate, æquate, expeditam facite* v. g. ſemitam, Pf. 68, 5. Jeſ. 62, 10. Pah. f. f. סלולה & סְלֻלָה *Via parata, æquata*, Prov. 15, 19. Jer. 18, 15. Fut. pl. conv. וַיָּסֹלּוּ *& Paraverunt viam*, Job. 19, 12.

סִלָּא f. pro סִלָּה *Via ſtrata* f. *parata*, 2 Reg. 12, 21. v. g. Salomonis inter domum ſuam & montem Moriæ per vallem interjectam ædificata, per quam ex arce in templnm ibatur. Ar. سِلَّة eſt Spatium intercedens inter piſcinam & locum, ex quo aqua influit. Al. Silla.

מְסִלָּה f. 1) *Via parata, trita, complanata; ſemita*, Jeſ. 40, 3. Cum Aff. מְסִלָּתוֹ *Semita ejus*, Joël. 2, 8. Cſt. מְסִלַּת Prov. 16, 17. Pl. מְסִלּוֹת *Semitae*, Jeſ. 33, 8. Cum Aff. בִּמְסִלּוֹתָם *in Semitis eorum*, Jeſ. 59, 7. 2) *Elevata, aggeſta.* Pl. מְסִלּוֹת *Viae aggeſtae*, 2 Par. 9, 11.

מְסִלּוּל m. *Via parata, expedita, complanata*, Jef. 35, 8. Al. Aggefta & elevatior.

סִלּוֹן m. *Spina*; vid. סלה.

I. סֶלַע 1) *Petra, rupes* (ab Ar. سلع Fiffuras egit; unde سلع Fiffura in petra) Pf. 40, 3. In paufa הַסָּלַע *ad Rupem*, Num. 20, 10. Cum Aff. סַלְעִי *Petra f. arx mea*, Pf. 18, 3. Pl. סְלָעִים *Petrae, rupes*, Pf. 104, 18. 2) *Spelunca in petra*, 1 Sam. 23, 25. 3) *Petra*, metropolis Arabiæ, Jef. 42, 11.

II. סָלְעָם m. *Attelabus*, Lev. 11, 22. Forfitan eft Ar. سلعن Fortiter faltitans.

סלף (Ar. سلف Occavit, i. e. vertit terram) *Invertit, pervertit, transverfum egit.* PIH. Præt. סִלֵּף *Idem.* Part. מְסַלֵּף *Pervertens, defle&ens*, Prov. 21, 12. Fut. יְסַלֵּף *Subvertet*, Job. 12, 19. conv. וַיְסַלֵּף *& pervertit*, Prov. 22, 12.

סֶלֶף m. *Perverfitas*, Prov. 11, 3. 15, 4.

סְלִק Chald. Idem, quod Ar. سلق in V. Conj. *Adfcendit, confcendit.* Præt. 3 f. סִלְקַת *Adfcendit*, Dan. 7, 8. 20. Part. pl. f. סָלְקָן *Adfcendentia*, Dan. 7, 3.

סֹלֶת f. *Simila*; vid. in סלה.

סַם m. *Aroma*; vid. סמם.

סְמָדַר vid. in סמר.

I. סָמַךְ idem, quod חָמַךְ *Fulcivit, fuffulcivit, fuftinuit, fuftentavit.* Conv. plane Syr. ܣܡܟ Idem; nec non Ar. سماك Id, quo res effertur i. e. alta & erecta fuftentatur, v. g. pedes. KAL, Præt. Deut. 34, 9. Cum Aff. סְמָכָתְהוּ *Suftentavit eum*, Jef. 59, 16. Part. Ben. סֹמֵךְ *Suftentans, fulciens*, Pf. 37, 17. Pah. m. סָמוּךְ *Suftentatus, fuffultus*, Pf. 112, 8. Imp. סָמְכֵנִי *Suffulci me*, Pf. 119, 116. Fut. conv. וַיִּסְמֹךְ *& Fulcivit* v g. manus fuper &c. Num. 27, 23. NIPH. נִסְמַךְ *Suffultus, fuftentatus; innixus fuit.* Præt. נִסְמַכְתִּי *Suffultus fum*, Pf. 71, 6. 3 pl. in paufa נִסְמָכוּ *Suffulti funt*, Jer. 48, 2. Fut. יִסָּמֵךְ *Fulcietur*, Jef. 36, 6. PIH. Imp. pl. cum Aff. סַמְּכוּנִי *Fulcite, fuftentate me*, Cant. 2, 5.

שְׂמִיכָה f. *Stragula villofa*, quæ alicui infternitur, Jud. 4, 18. Al. Velum inter gynæconitidem & conclave exterius protenfum; male! Pone illud enim modo occultatus, non opertus fuiffet Siffera; vid. textum.

II.

II. סָמַךְ *Extulit se; insurrexit.* Germ. Er hat sich aufgemacht. Plane idem Ar. سمك Extulit se; elatus est; adscendit. Præt. Ez. 24, 2.

סָמֶל & סֵמֶל m. *Simulacrum, idolum;* Latinum fere Simile. Ez. 8, 3. 2. Par. 33, 7. In pausa סָמֶל, Deut. 4, 16. Scil. סמל est inversum צֶלֶם & Ar. مثل Imago. Michaëlis derivat a שְׂמֹאל Sinister; qs. Sinister Deus.

סמם. Ar. شمّ Olfecit; unde شُمُوم Moschus boni odoris. Hinc סַמִּים m. pl. *Aromata odorata; odoramenta,* Ex. 30, 7. 34.

סמן. NIPH. Part. m. נִסְמָן *Signatum hordeum,* Jes. 28, 25. Rectius, *Pingue,* ab Ar. سمن Pinguis fuit. Al. שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל Habern.

סָמַר *Horruit, riguit; horripilavit,* Ps. 119, 120. Ar. est سمر Clavis confixit. II. Clavis confixus fuit, ut LXX. Ps. 119, 120. καθήλωσον *Clavis confixa est* v. g. caro mea i. e. *horripilavit.* PIH. Præt. סִמֵּר *Idem.* Futur. תְּסַמֵּר *Horrescet* v. g. pilus carnis, Job. 4, 15.

סָמָר m. *Horridus;* qs. clavatus v. g. bruchus, Jer. 51, 25.

מַסְמֵר m. unde Pl. מַסְמְרִים *Clavi,* Jes 41, 7. Ar. مسمار Clavus.

מִסְמֵר m. unde Pl. מִסְמְרִים *Clavi,* 1 Par. 22, 3.

מַסְמְרוֹת f. Pl. *Clavi,* 2 Par. 3, 9.

מַסְמְרוֹת f. Pl. *Clavi,* Jer. 10, 4. It. מַשְׂמְרוֹת f. Pl. *Idem,* Eccl. 12, 11.

סְמָדַר m. *Gemma; oculus vitis,* qui vel ante florem vel flore jam delapso in uva adparet, Cant. 2, 13. 7, 13. סְמָדַר Cant. 2, 15. Ar. سَمَادُور dicitur Oculus hebetatus.

סְנֶה m. *Rubus, sentis,* Deut. 33, 16. LXX. βάτος; quæ vox etiam Ar. recepta est بَاطُس. Hinc videtur etiam dici سنا IV. Sterilitatem passus est; inprimis vero סִינַי Sinai mons, utpote qui rubis etiamnum obsitus esse a peregrinatoribus dicitur.

סַנְוֵרִים Pl. m. (compos. ex Ar. سنا Lux, lumen, & عمر Occœcavit) *Cœcitates,* i. e. *summa cœcitas,* Gen. 19, 11. 2 Reg. 6, 18.

סַנְסִנִּים m. Pl. (quod videtur esse ab Ar. سن Sensim fudit, stillavit; intell. dulcorem suum) *Fructus* s. *spathae palmarum*, *dactyli*, Cant. 7, 9. LXX. τὰ ὕψη. Al. Rami, Palmites palmarum.

סְנַפִּיר m. (secundum interpretes omnes) *Pinnae piscium*, scil. quibus velocissime aquas tranant, Lev. 11, 9. 10. Hinc videtur esse Ar. شنفير Agilitas, velocitas.

סָס m. *Tinea*; vid. סוּס.

סָעַד *Fulcivit*, *suffulcivit*, *sustentavit*; *firmavit*; *auxiliatus est*. Plane congruit Ar. سعد Opem tulit; unde etiam مساعدة Cum auxilium alicui affertur. KAL, Præt. Prov. 20, 28. Inf. cum Aff. לְסַעֲדָהּ *ad Fulciendum eam*, Jes. 9, 6. Imp. irreg. סְעָד *Suffulci*, Jud. 19, 5. in pausa & cum ה Parag. סַעֲדָה 1 Reg. 13, 7. ubi alii codices habent סְעָדָה. It. סְעַד, unde seq. Makkaph סְעָד Jud. 19, 8. Pl. סַעֲדוּ *Suffulcite*, i. e. *reficite*, Gen. 18, 5. Fut. in pausa יִסְעָד *Suffulciet*, i. e. *reficiet*, Ps. 104, 15. Cum Aff. יִסְעָדֶנּוּ *Fulciat eum*, Ps. 41, 4.

סְעַד CHALD. *Idem*. Part. PAH. pl. m. מְסַעֲדִין *Suffulcientes*, *confirmantes se*, Esr. 5, 2.

מִסְעָד m. *Exedra*, i. e. gradus ac sedilia elevatiora foribus templi ac palatii Salomonei præstructa, 1 Reg. 10, 12. dicta 2 Par. 9, 11. מְסִלּוֹת. Conf. etiam 2 Sam. 11, 9. Fortasse idem est ac Ar. مصعد Locus, ex quo adscenditur.

סֹעָה; vid. נָסַע.

I. סעף Ar. سعف & شعف Laboravit defluvio pilorum capitis. It. Scissum est aliquid. Hinc PIH. סֵעֵף *Collucavit*, *foliis ac frondibus nudavit*. Part. m. s. מְסָעֵף *Collucans*, Jes. 10, 33.

סָעִיף m. (Pl. شعفة Vertex montis) Hinc Pl. cst. סְעִיפֵי *Montes*, *vertices montium* s. *rupium*, Jes. 57, 5.

II. סעף. Ar. شعب Divisit aliud ab alio. II. Divisit in ramos. Hinc

סְעַף m. 1) *Ramus*; unde Pl. cum Aff. סְעִפֶּיהָ *Rami* s. *palmites ejus*, Jes. 17, 6. 27, 10. Sic etiam Ar. شعفة & سعفة Ramus, spec. palmæ. 2) *Caverna* s. *spelunca petrae*. cst. סְעִיף Jud. 15, 8. 11. Pl. m. Jes. 2, 21. Sic etiam Ar. شعبة Fissura in monte. 3) *Co-*

3) *Cogitatio diverſa, diviſa; appoſita;* unde Pl. סֵעֲפִּים *Opiniones, cogitationes* v. g. duæ, 1 Reg. 18, 21. It. שְׂעִפִּים *Cogitationes oppoſitae*, Job. 4, 13. 20, 2. Sic etiam. Ar. شعّف Lis, diſputatio.

סֵעֵף m. *Ambiguus, anceps;* Part. Paſſ. PIH. qſ. Diviſus, i. e. dubius animo; hinc Pl. סֵעֲפִים *Suſpenſi, dubii animo*, Pſ. 119. 113.

סְעַפָּה f. unde Pl. סְעַפּוֹת *Rami*, Ez. 31, 6. 8.

סַרְעַפָּה f. unde Pl. סַרְעַפּוֹת *Rami teneri*, Ez. 31, 5. ab Ar. سرْعف Bene nutrivit infantem; unde etiam سُرُوف Res omnis tenera; in ſpec. سرْعرع dicitur Ramus viridis.

סַעַר & שַׂעַר m. (ab Ar. سعر Excitavit. Paſſ. Furore correptus fuit. V. Incitatus f. exarſit; unde etiam سعر Furor, rabies) *Turbo, procella, tempeſtas*, Jon. 1, 4. in pauſa סָעַר Pſ. 55, 9. Cum Aff. סַעַרְךָ *Turbo tuus*, Pſ. 83, 16.

סְעָרָה f. *Turbo, procella, tempeſtas*, 2 Reg. 2, 11. Cſt. סַעֲרַת Jer. 23, 19. Pl. סְעָרוֹת *Procellae, tempeſtates*, Ez. 13, 11. Cſt. סַעֲרוֹת Zach. 9, 14. Legitur etiam שְׂעָרָה f. *Idem*, Nah. 1, 3. Job. 9, 17. Nec non סְעָרָה *Idem*, 2 Reg. 2, 1.

סָעַר & שָׂעַר *Procelloſus, tempeſtatibus agitatus ſ. deturbatus fuit.* It. *Inſtar turbinis abripuit.* KAL, Part. Ben. m. ſ. סֹעֵר *Procellis agitatum*, v. g. mare, Jon. 1, 12. Fem. סֹעֲרָה *Tempeſtatibus agitata*, Jeſ. 54, 11. Fut. pl. יִסְעֲרוּ *Tanquam tempeſtate excitati erunt*, Hab. 3, 14. Cum Aff. אֵסָעֲרֵם (forma mixta pro אֲסַעֲרֵם) *Quaſi turbine abripiam ſ. deturbabo eos*, Zach. 7, 14. NIPH. Fut. conv. וַיִּסָּעֵר *& Conturbatum fuit* v. g. cor, 2 Reg. 6, 11. De שָׂעַר ejusdem ſignificationis vid. ſ. l.

מִסְפּוֹא m. (quod videtur dici pro מִסְפּוֹף a verbo Ar. سفّ Aridis veſci curavit) *Pabulum*, Gen. 24, 25. 42, 27.

סָפַד *Planxit, planctum egit; luxit.* Proprie dicitur de geſtibus lugentium externis; & conſtr. cum לְ & עַל. Prope accedit Ar. سغق Infelix fuit. KAL, Præt. pl. conv. וְסָפְדוּ *& Plangent*, 1 Reg. 14, 13. Part. Ben. Plur. סוֹפְדִים *Plangentes*, Eccl. 12, 5. Inf. סְפוֹד *Plangendo*, Zach. 7, 5. Cſt. סְפוֹד Eccl. 3, 4. Imp. pl. סִפְדוּ *Plangite*, Jer. 4, 8. Fem. סְפֹדְנָה *Plangite*, Jer. 49, 3. Fut.

2 f. m. תִּסְפֹּר *Planges*, Ez. 24, 16. NIPH. Præt. נִסְפַּד *Deplanctus fuit*. Fut. Pl. יִסָּפְדוּ *Deplangentur*, Jer. 16, 4. 25, 33.

מִסְפֵּד m. *Planctus funebris*, Joël. 2, 12. Am. 5, 16. Cft. מִסְפַּד Jer. 6, 26. Cum Aff. מִסְפְּדִי *Planctus meus*, Pf. 30, 12.

סְפָרַד m. Magiftris *Hifpania*; Græce ἑσπέρα. Aliis aliud. Verifimillum videtur, Arabiæ auftralis locum aliquem aut regionem denotari, Obad. 20.

I. סָפָה *Confumfit*, *abfumfit*; *perdidit*. It. *Confumtus*, *perditus fuit*, *periit*. Sic etiam Ar. سفا IV. Confumfit, perdidit. VI. Confumtus, perditus fuit. KAL, Præt. 3. f. סָפְתָה *Periit*, Jer. 12, 4. pl. סָפוּ *Abfumtæ funt* v. g. domus, Am. 3, 15. Inf. cft. סְפוֹת *Perdere*, Devt. 29, 18. Cum Aff. לִסְפּוֹתָהּ *ad Perdendam eam*, Pf. 40, 14. Fut. תִּסְפֶּה *Perdes*, Gen. 18. 23. NIPH. Præt. נִסְפָּה *Confumtus*, *perditus fuit*, 1 Sam. 26, 10. Part. m. נִסְפֶּה *Abfumtus*, Prov. 13, 23. Fut. אֶסָּפֶה *Perdar*, *interficiar*, 1 Sam. 27, 1. Pl. תִּסָּפוּ *Perdemini*, *abfumemini*, Num. 16, 26.

II. סָפָה. Ar. سفا Velox fuit, volando. IV. Fugit. NIPH. Part. נִסְפֶּה *Fugiens*, Jef. 13, 15. 1 Par. 21, 22. Al. Attractus.

III. סָפָה *Addidit*, *adjecit*. Convenire videtur Ar. ساف Dixit iterum iterumque; aut ضاف Addidit, adjecit. KAL, Inf. cft. סְפוֹת *Addere*, *adjicere*, Jef. 30, 1. Num. 32, 14. Imp. pl. סְפוּ *Addite*, Jef. 29, 1. Jer. 7, 21. HIPH. Fut. אַסְפֶּה *Accumulabo*; *addam*, Devt. 32, 23.

I. סָפַח vel שָׂפַח *Adjunxit*; *affociavit*. Hinc Ar. سفح III. Scortatus fuit, i. e. adjunxit fe fcorto; nec non Du. سفيحان Duo facci fimul juncti. Conv. etiam شفع Adjunxit, adjecit. KAL. Imp. cum Aff. סְפָחֵנִי *Adjunge me*, 1 Sam. 2, 36. NIPH. Præt. pl. conv. וְנִסְפְּחוּ *& Adjungentur*, Jef. 14, 1. PYH. Fut. pl. יְסֻפָּחוּ *Adjungentur*, Job. 30, 7. HITHP. Inf. הִסְתַּפֵּחַ *Adjungere fe*, 1 Sam. 26, 20.

סָפִיחַ m. *Sponte natum*; propr. acceflorium, adjunctum, Jef. 37, 30. Cft. סְפִיחַ Lev. 25, 5. Pl. cum Aff. סְפִיחֶיהָ *Sponte nata ejus*, Lev. 25, 11.

מִסְפָּחוֹת Pl. f. *Confibulæ*, fcil. quibus aves adjungere fibi aut capere auceps folet, i. e. *Fafciolæ capitis*, quibus tum mulie-

res

res ad conciliandum sui amorem caput suum ornare consueverant, Ez. 13, 18. 21. Al. Tiaræ. Al. Cernicalia s. culcitræ. LXX. ἐπιβόλαια.

II. ספח. Ar. سبح Fudit v. g. aquam, vinum &c. PIH. Part. m. s. מְסַפֵּחַ *Infundens*, *miscens*, Hab. 2, 15.

סָפִיחַ m. *Eluvio; inundatio.* Pl. cum Aff. סְפִיחֶיהָ *Eluviones earum*, Job. 14, 15.

III. ספח. Ar. fortasse est per Metathesin litterarum سعف in Pass. forma, Ulceribus in capite & facie laboravit; unde etiam أسعف Scabiosus ore. PIH. Præt. שִׂפַּח *Scabie affecit; scabiosum fecit*, Jes. 3, 17.

סַפַּחַת f. *Scabies*, *lepra*, Lev. 13, 2. Al. Abscessus. Michaëlis derivat a سبح Effudit sanguinem.

מִסְפַּחַת m. *Vulnus*, Jes. 5, 7. Al. Scabies, vitiligo.

מִסְפַּחַת f. *Scabies*, Lev. 13, 6. 7. 8.

סֵפֶל m. *Phiala*, Jud. 5, 25. LXX. λεκάνη. Forsan est نغل Gutturnium s. vas rostratum, a verbo نغل Sparsit.

I. סָפַן *Tabulavit*, *contabulavit*, *laqueavit*, *contignavit.* Conv. Ar. سغن & سغن Asciavit, i. e. contignationes s. tabulata fabricavit. KAL, Pah. m. s. סָפוּן *Contignatus*, *contabulatus*, *tabulatus*, Jer. 22, 14. סָפֻן *Idem*, 1 Reg. 7, 3. 7. Pl. סְפוּנִים *Laqueati*, Hagg. 1, 4. Fut. convers. וַיִּסְפֹּן *& Contignavit*, *concameravit* (ædem), 1 Reg. 6, 9.

סְפִינָה f. Ar. سغينة *Navis magna & contabulata*, Jon. 1. 5.

סִפֻּן m. *Contignatio*, *contabulatio*, 1 Reg. 6, 15.

II. ספן. Ar. شغن Sublatis oculis & transversim respexit ad eum, ut quod admirantes aliquem facere solent. Hinc Pah. m. s. סָפוּן *Suspiciendus*, Devt. 33, 21. Verte igitur: *Et vidit* (Gad) *primitias sibi* (assignatas, scil. in terra Sihonis & Ogi); *nam ibi portio* (ejus est, concessa) *a legislatore suspiciendo* (i. e. qui suspiciendus est populo Israëlitico) *& venit* (quisque) *primorum populi* (illius) &c. Al. Cuneatus. Al. Absconditus, occultus.

I. ספף. Ar. سف Accessit. IV. Propinquus fuit. Hinc

סַף m. *Limen*, Ez. 40, 6. Cum Aff. סִפָּם *Limen eorum*, Ez. 43, 8. Pl. סִפִּים *Limina*, Am. 9, 1. Hinc

הִסְתּוֹפֵף HITHP. Inf. *Propinquum eſſe limini* ſ. *prope limen eſſe aut degere*, Pſ. 84, 11.

II. ספף. Ar. سفّ Bibit ſæpius aquam, nec tamen ſitim reſtinxit; intell. ex vaſe. Hinc

סַף m. *Scyphus*, *phiala*, *crater*, Zach. 12, 2. It. *Patera major* vel *minor*, i. e. tum ad bibendum, tum ad aſperſionem apta, Ex. 12, 22. It. *Pelvis*, 2 Reg. 12, 10. Pl. סִפִּים *Pelves*, Jer. 52, 19.

סִפּוֹת Pl. f. *Scyphi*, *crateres*; *phialæ* ſ. *pateræ majores* aut *minores*, 1 Reg. 7, 50. 2 Reg. 12, 14.

סַפּוֹת Pl. f. *Pelves*, 2 Sam. 17, 28.

I. סָפַק & שָׂפַק (Idem, quod Ar. سفق & صفق) *Percuſſit volam ad volam. Comploſit manus*, ſic & *femora*; idque vel præ gaudio & admiratione, vel præ dolore & indignatione. Cſtr. cum Acc. כַּפַּיִם vel cum עַל־יָרֵךְ KAL, Præt. conv. וְסָפַק & *Complodet*, Jer. 48, 26. סָפַקְתִּי *Comploſi* v. g. præ dolore, Jer. 31, 19. Pl. סָפְקוּ *Comploſerunt* (præ gaudio) Thren. 2, 15. Imp. סְפֹק *Plaude* (more dolentium) Ez. 21, 17. Fut. יִסְפּוֹק *Plaudet* (ut victor) Job. 34, 37. Sed סְפָקָם Job. 34, 26. dicit: *Deturbat eos* (a סָפַק Percuſſit) aut potius, *Deprimit eos penitus* (a צפק Ar. صفق Penitus depreſſit, vid. Caſtelli Lexic. ad Rad. ספק) *infra impios*, *in locum videntium* (i. e. ut omnium aſpectui exponantur). HIPH. Fut. pl. יַשְׂפִּיקוּ *Applaudunt* i. e. gaudent v. g. de natis peregrinorum, Jeſ. 2, 6. Vid. etiam שָׂפַק.

II. סָפַק aut שָׂפַק (Idem, quod Syr. ܣܦܩ Matth. 10, 25. *Suffecit*; aut Ar. سفق Percuſſa utrinque manu aſſeruit illi v. g. rem ſ. emtionem &c. i. e. acquievit & dixit: ſatis eſſe, ſ. ſufficere. KAL, Fut. יִשְׂפֹּק *Sufficiet*, 1 Reg 20, 10.

סֵפֶק m. *Sufficientia*, i e. in quo quis acquieſcit, aut acquieſcere poteſt. Aff. סִפְקוֹ *Sufficientia ejus*, Job. 20, 22. Schultenſius, Comploſio.

סָפַק Applauſit; vid. ſub lit. שׂ.

סֶפֶק m. Dolor; vid. ibid.

I. סָפַר 1) *Numeravit*, *dinumeravit*, *enumeravit*, *recenſuit*. Convenit cum hoc Ar. صفر Ciphra, nota Arithmetica. KAL,

Præt.

Præt. 2 Sam. 24, 10. Part. Ben. m. f. סֹפֵר *Numerans*, Jef. 33, 18. Inf. cft. לִסְפֹּר *ad Numerandum*, Devt. 16, 19. Imp. סְפֹר *Numera*, Gen. 15, 5. Fut. יִסְפֹּר *Numerabit*, Pf. 87, 6. NIPH. Præt. נִסְפַּר *Numeratus eft*. Fut. יִסָּפֵר *Numerabitur*, Gen. 32, 13. Fut. pl. conv. וַיִּסָּפְרוּ *& Numerati funt*, 1 Par. 23, 3. 2) PIH. Præt. סִפֵּר *Numeravit, enumeravit*. In fpec. *Narravit, enarravit, recenfuit*; idque vel verbo vel fcripto; hinc interdum etiam *Scripfit, defcripfit; definivit;* uti Ar. سفر Scripfit; unde etiam سِفْر Liber, & مُسَفِّر Scriba. Præt. pl. סִפְּרוּ *Recenfuerunt, narrarunt*, Pf. 44, 2. Part. m. f. מְסַפֵּר *Recenfens*, Jud. 7, 13. Inf. לְסַפֵּר *ad enarrandum*, Pf. 50, 16. Imp. cum ה Parag. סַפְּרָה *Recenfe*, 2 Reg. 8, 4. Fut. יְסַפֵּר *Narrabit*, Pf. 71, 15. PYH. Præt. סֻפַּר *Numeratus eft*. Fut. יְסֻפַּר *Annumerabitur*, Pf. 22, 31. It. סֻפַּר *Narratum eft*, Jef. 52, 15. Fut. יְסֻפַּר *Narrabitur*, Hab. 1, 5.

סוֹפֵר m. 1) *Scriba, librarius*, Ez. 9, 2. 3. 2) *Litteratus*, 1 Par. 27, 32. Jef. 33, 18. 3) *Legis peritus*; α) *Theologus* qf. Criticus. It. *Scripturæ facræ interpretator*, Efr. 7, 11. 4) *Jurisperitus*, Jer. 8, 8. 4) *Actuarius*; *Notarius publicus; Hiftoriographus*, Efth. 3, 12. 5) *Cenfor*. 6) *Præfectus rei bellicæ*, 2 Sam. 8, 17. 20, 25. 2 Reg. 19, 2. 22, 3. Jef. 33, 18. 7) *Confcriptor militum*, 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25. 2 Par. 24, 11. Jud. 5, 14. 8) *Cancellarius, fcriba fuperior Regis*, Efth. 3, 12. Pl. abf. סֹפְרִים 1 Reg. 4, 3. Cft. סֹפְרֵי Efth. 3, 12.

סֵפֶר m. 1) *Liber, libellus*, Ex. 32, 33. 2) *Enumeratio, recenfio;* hinc cum תּוֹלְדוֹת, *Genealogia*, Gen. 5, 1. 3) *Catalogus, recenfio* v. g. viventium, Pf. 69, 29, 4) *Epiftola*, 2 Sam. 11, 14. 5) *Commentarius*, 2 Par. 24, 27. 6) *Litteratura*, Ez. 2, 9. Dan. 1, 17. 7) *Scriptura facra*, Jef. 29, 18. Cum Aff. סִפְרִי *Liber meus*, Ex. 32, 33. Pl. סְפָרִים *Libri*, Eccl. 12, 12. *Litteræ*, 1 Reg. 21, 8.

סְפַר m. CHALD. *Idem*. Efr. 6, 18. Pl. סִפְרִין *Libri*, Dan. 7, 10. בֵּית סִפְרַיָּא *Domus fcriptorum, Bibliotheca*, Efr. 6, 1.

סָפַר m. CHALD. *Scriba*, Efr. 7, 12. Emph. סָפְרָא Efr. 4, 8.

סְפָר m. *Numeratio*, 2 Par. 2, 16.

סִפְרָה f. *Commentarius, liber rationum, numeratio*, Pf. 56, 9.

סְפֹרוֹת Pl. f. *Narrationes, traditiones, fabulæ*, Pf. 71, 15.

מִסְפָּר m. 1) *Numerus*, Gen. 41, 49. 2) *Aliquot, pauci*, Gen. 34, 30. Num. 9, 20. Pf. 105, 12. Cum Aff. מִסְפָּרָם *Numerus eorum*, Num. 29, 18. מִסְפַּרְכֶם *Numerus vester*, Num. 14, 29. Cft. מִסְפַּר Lev. 25, 16. Pl. cft. מִסְפְּרֵי *Numeri*, 1 Par. 12, 23. 3) *Narratio*, Jud. 7, 15.

II. ספר. Ar. شغر Imminuit rei. Hinc PIH. Fut. pl. יְסַפֵּרוּ *Imminent*, i. e. cum voluptate, Pf. 69, 27. Al. Enarrant.

III. ספר. Ar. سفر IV. Mane iter fecit, i. e. festinanter. Hinc אָסְפַּרְנָא Chald. *Cito, celeriter, festinanter*, Esr. 5, 8. 6, 8.

IV. סַפִּיר m. Idem cum Ar. سَفِّير *Sapphirus*, Ex. 28, 18. Al. Leucofapphirus i. e. Adamas.

סקל *Lapidavit; lapidibus obruit; lapidibus sepelivit.* Hujus verbi Arabice solum superesse videtur ثقلب Proftravit humum. KAL, Præt. cum Aff. וּסְקַלְתּוֹ *& Lapidabis eum*, Devt. 13. 10. Pl. cum Aff. וּסְקָלֻנִי *& Lapidabunt me*, Ex. 17, 4. Inf. cum Aff. לְסָקְלוֹ *ad Lapidandum eum*, 1 Sam. 30, 6. Imp. pl. cum Aff. סִקְלֻהוּ *Lapidate eum*, 1 Reg. 21, 10. Fut. pl. conv. cum Aff. וַיִּסְקְלֻהוּ *& Lapidarunt eum*, ib. v. 13. וַיִּסְקְלוּ *& Lapidibus obruerunt* v. g. cineres Achanis, Jof. 7, 25. NIPH. Præt. נִסְקַל *Lapidatus est*. Fut. יִסָּקֵל *Lapidetur*, Ex. 19, 13. PIH. Præt. סִקֵּל, cftr. cum מִן *Lapides amovit, a lapidibus purgavit.* Imp. pl. סַקְּלוּ *Repurgate a lapidibus*, Jef. 62, 10. Fut. conv. cum Aff. וַיְסַקְּלֵהוּ *& a lapidibus repurgavit eam*, Jef. 5, 2. Cftr. cum Acc. *Lapidibus impetivit.* Fut. conv. וַיְסַקֵּל *& Lapides jecit*, 2 Sam. 16, 6. PYH. Præt. סֻקַּל *Lapidatus est*, 1 Reg. 21, 14. 15.

I. סרב. Ar. ضرب Icit. Hinc

סָרָב m. (Idem, quod Ar. ضَرْبَة) *Flagellum.* Hinc Pl. סָרָבִים (cum Kamez impuro) *Flagella*, Ez. 2, 6. LXX. παροιστρήσουσι, tanquam oestro verberabunt. Al Urticæ. Al. Tabani, afili. Michaëlis, Refractarii.

II. סַרְבָּלִין Pl. Chald. m. *Tunicæ talares*; idem, quod Maroniticum in Sing. سِرْبَال Tunica; Gr. σαράβαρα, Dan. 3, 21. 27. Cum Aff. סַרְבָּלֵיהוֹן *Tunicæ eorum talares*, ib.

I. סרה

I. סרה. Ar. سرى Abegit; unde سرى Res, qua quis tegitur. Hinc

סִרְיוֹן m. *Lorica*; cum Aff. בְּסִרְיֹנוֹ *In lorica sua*, Jer. 51, 3. Ar. سرن Idem.

סִרְיֹנוֹת Pl. f. *Loricæ*, Jer. 46, 4. Vid. etiam שׁרה.

II. סוה. Ar. سرا & سرى Generosus fuit. Hinc

סֶרֶן m. *Princeps*, *Satrapa*, ut Ar. سرى Idem. Pl. סְרָנִים *Satrapæ*, 1 Sam. 6, 18. cst. סַרְנֵי Jos. 13, 3. Cum Aff. סַרְנֵיכֶם *Principes vestri*, 1 Sam. 6, 4. Vid. etiam infra.

III. סֶרֶן m. *Axis*. (Ar. سروة dicitur Cuspis rotunda). Hinc cst. סַרְנֵי *Axes*, 1 Reg. 7, 30. Vid. etiam infra.

סָרַח *Abundavit*, *redundavit*, *luxuriavit*; *excessit*. Ar. سرح Libere demisit. Emisit v. g. sanguinem. IV. Demisit v. g. comam. VII. Resupinus expandit pedes. Fluxit. KAL, Part. Ben. f. f. סֹרַחַת *Luxurians*, Ez. 17, 6. Pah. m. f. סְרוּחַ *Excedens*, *exsuperans*, Ex. 26, 13. Pl. סְרֻחִים *Resupini pedibus expansi*, *fusi in lecto*, Am. 6, 4. Al. Lodices amplæ. Cst. סְרוּחֵי *Redundantiæ*, Ez. 23, 15. Fut. תִּסְרַח *Abundabit*, Ex. 26, 12. NIPH. Præt. נִסְרְחָה *Diffluxit*, *supervacaneum fuit*, v. g. consilium, Jer. 49, 7.

סֶרַח m. *Excessus*, *redundantia*, Ex. 26, 12.

סרך. Ar. شرك Socius fuit. Hinc

סָרְכִין Pl. m. CHALD. *Eparchi*, *Exarchi*, q. d. Ar. شريكى Socii f. amici Regis, Dan. 6, 3. Emph. סָרְכַיָּא, v. 3. Cst. סָרְכֵי v. 7.

סֶרֶן m. 1) unde Pl. m. סְרָנִים *Principes*, *Satrapæ*; 1 Sam. 6, 18. aut est vox peregrina; aut est a שָׂרָה Principem se gessit. 2) unde Pl. cst. סַרְנֵי *Axes*, 1 Reg. 7, 30. ut Syr. ܣܪܢܐ Axis.

סרס. ܣܪܣ Castravit. It. Ministravit; cui prope accedit Ar. شرس Improbæ naturæ, conditionis f. aut Provinciæ suæ assiduam curam impendit. Hinc

סָרִיס m. propr. *Excisus*, *exsectus*, *Eunuchus*. It. *Minister aulicus*, *Cubicularius*, 2 Reg. 8, 6. Cst. סְרִיס Gen. 37, 36. Pl.

סָרִיסִים (cum Kamez impuro, a סָרִיס pro סְרִיס) *Eunuchi*, Jes. 56, 4. Cft. סָרִיסֵי, Efth. 4, 5. Cum Aff. סָרִיסָיו *Eunuchi fui*, Gen. 40, 2.

סַרְעַפָּה f. *Ramus tener*; vid. סעף.

סרף. Ar. ضرب Incendit. Propius accedit Syr. ܣܪܦ Incendit. Hinc

מְסָרֵף m. Part. PIH. *Uftor, cremator*, intell. thymiamatum, h. e. *Curator funeris publice conftitutus*, qui defuncti exequias apparabat, in honorem ejus thymiamata incendens, Am. 6, 10.

סַרְפַּד vid. in סור.

I. סָרַר *Rebellis, contumax fuit, defecit, rebellavit.* Sic etiam Ar. شرّ Malignus fuit. III. Malignum fe præbuit. Adverfatus fuit. KAL, Præt. Hof. 4, 16. Part. Ben. סוֹרֵר *Refractarius, contumax*, Deut. 21, 18. Pl. m. סוֹרְרִים *Contumaces*, Jef. 1, 23. Fem. סֹרֵרָה *Contumax*, Hof. 4, 16. סוֹרֶרֶת *Idem*, Neh. 9, 29. Zach. 7, 11. In paufa סוֹרָרֶת Prov. 7, 11.

II. סַר m. *Perturbatus, confternatus*, 1 Reg. 20, 43. Fem. סָרָה *Perturbata*, 1 Reg. 21, 5. Hinc Ar. شرّ IV. Conturbatus fuit.

סתה Chald. Declinavit, avertit. Hinc

סְתָו vel סְתָיו (Idem, quod Ar. شَتْوَة & شتاء) *Hiems*, qf. declinatio folis, Cant. 5, 11.

סָתַם *Occlufit, obturavit, obftruxit.* Congruit Ar. سطم Claufit. KAL, Præt. 2 Par. 32, 30. Part. Pah. סָתוּם *Obftructum*, Ez. 28, 3. סָתֻם *Idem*, Pf. 51, 8. Inf. cft. לִסְתּוֹם *ad Obturandum*, 2 Par. 32, 3. Imp. סְתֹם *Claude*, Dan. 12, 4. Fut. pl. conv. in paufa וַיִּסְתֹּמוּ *& Obftruxerunt*, 2 Reg. 3, 25. NIPH. Præt. נִסְתַּם *Obftructus, obturatus eft.* Inf. הִסָּתֵם *Obturari*, Neh. 4, 7. PIH. Præt. pl. cum Aff. סִתְּמוּם *Obftruxerunt eos*, Gen. 26, 15. Fut. pl. conv. וַיְסַתְּמוּם *& Obftruxerunt eos*, ib. v. 18.

I. סָתַר & שָׂתַר *Abfconditus, occultatus fuit.* In KAL non occurrit. nifi in Chethibh וְיִסָּתֵר 3 m. f. Fut. *& Abfcondet fe*, quod fec. Keri legendum וְנִסְתָּר *& Abfcondetur*, Prov. 22, 3. Ar. plane congruit ستر Texit, velavit. II. Clam habuit. VII. Delituit. VIII. Occuluit. NIPH. Præt. נִסְתַּר *Abfconditus fuit*, נִסְתַּרְתָּ *Abfconditus fuifti*, 1 Sam. 20, 19. Part. m. f. נִסְתָּר *Abfconditus*, Pf. 19, 7.

19, 7. Pl. f. נִסְתָּרוֹת *Abſcondita, occulta*, Pſ. 19, 13. Inf. לְהִסָּתֵר *ut Occultentur*, Job. 34, 22. Fut. יִסָּתֵר *Occultabitur*, Jer. 23, 24. יִסָּתֵר *Idem*, 1 Sam. 5, 9. PIH. Imp. f. סַתְּרִי *Abſconde*, Jeſ. 16, 3. PIH. Part. f. מְסֻתֶּרֶת *Occulta*, Prov. 27, 5. HIPH. Præt. הִסְתִּיר *Abſcondit, occultavit*, Pſ. 10, 11. Part. m. מַסְתִּיר *Abſcondens*, Jeſ. 8, 18. Inf. הַסְתֵּר *Abſcondendo*, Devt. 31. 18. cſtr. defect. לַסְתִּיר (pro לְהַסְתִּיר) *ad Abſcondendum*, Jeſ. 29, 15. Imp. הַסְתֵּר *Abſconde*, Pſ. 51, 11. Fut. תַּסְתִּיר *Abſcondes*, Pſ. 13, 2. conv. cum Aff. וַיַּסְתִּרֵם *& Abſcondit eos*, Jer. 36, 26. HITHP. Part. m. מִסְתַּתֵּר *Abſcondens ſe*, 1 Sam. 23, 19. Fut. 3 f. ſ. תִּסְתַּתֵּר *Abſcondet ſe*, Jeſ. 29, 14. Vid. etiam שָׂחַר.

סֵתֶר m. *Abſconſio, occultatio*, Jud. 3, 19. In pauſa סָתֶר, Devt. 27, 25. Cum Aff. סִתְרִי *Latibulum meum*, Pſ. 119, 114. Pl. סְתָרִים *Abſconſiones*, Prov. 9, 17.

סִתְרָה f. *Idem*, Devt. 32, 38.

מִסְתָּר m. *Abſconſio*; Pſ. 10, 9. Pl. מִסְתָּרִים *Latibula*, Pſ. 10, 8. It. *Secreta*; cum Aff. מִסְתָּרָיו *Secreta ejus*, Jer. 49, 10.

מַסְתֵּר m. *Abſconſio*, Jeſ. 53, 3.

מִסְתּוֹר m. *Abſconſſa*, i. e. protectio, Jeſ. 4, 6.

סְתַר CHALD. *Abſcondit.* Hinc PAH. Part. Pl. f. מְסַתְּרָתָא *Abſcondita*, Dan. 2, 22.

II. סְתַר (Ar. شتر Amputavit.) CHALD. Præt. cum Aff. סַתְרֵהּ *Deſtruxit eam*, Eſr. 5, 12. HITHP. HEBR. Fut. תִּסְתַּתָּר *Deſtruetur; irrita reddetur*, Jeſ. 29, 14.

ע.

עבב. Ar. عبّ Intumuit. IV. Cumulavit. Hinc

עָב m. *Trabs denſior & excedens*; vid. עוּב.

עֻבִּים Pl. m. (qſ. a ſing. עָב) *Epiſtylia, trabes, trabeatio*, Ez. 41, 26.

עָבַד 1) *Opus fecit.* 2) *Serviit durius, ſervus fuit.* 3) *Fecit*, ſignificatione Chaldaica. 4) Conſtr. cum ב *In ſervitutem redegit*, i. e *coëgit opus ſuum facere.* 5) *Coluit* v. g. terram, agrum, hortum &c. 6) *Fabricavit*, Pſ. 97, 7. 7) *Coluit, veneratus eſt, timuit Deum*, pecul. ſacrificio. Sic etiam Ar. عبد Adoravit, coluit v. g. Deum. II. In ſervitutem redegit. IV. Fecit, ut pro ſervo

servo possideret. V. serviit. KAL, Præt. עָבַד *Fecit* v. g. Opus, Ez. 29, 20. Pl. עָבְדוּ *Servierunt*, 1 Sam. 4, 9. Cum Aff. וַעֲבָדוּם & *Servire cogent eos*, Gen. 15, 13. Part. Ben. m. עֹבֵד *Colens* v. g. agrum, Gen. 4, 2. Inf. cst. לַעֲבֹד *ad Colendum* v. g. terram, Devt. 10, 12. Cum Aff. לְעָבְדָהּ *ad Colendum* v. h. hortum, Gen. 2, 15. Imp. עִבְדוּ *Cole*, 1 Sam. 26, 20. Fut. יַעֲבֹד *Serviet*, Gen. 25, 23. Cum Aff. אֶעֱבָדְךָ *Serviam tibi*, Gen. 29, 18. 2 m. f. cum Aff. תָעָבְדֵם (thoobhdem) pro תַּעַבְדֵם, *Coles eos*, Ex. 20, 5. nisi potius Fut. Hoph. scil. (ne) *perducaris ad colendos eos*. NIPH. Præt. נֶעֱבָד *Servitum est ei*, Eccl. 5, 8. It. *Cultus est* v. g. ager, terra. Præt. pl. conv. וְנֶעֱבַדְתֶּם & *Colemini*. Ez. 36, 9. Fut. יֵעָבֵד *Coletur*, Deut. 21, 4. PIH. עֻבַּד *Cultura facta est*, Devt. 21, 3. It. *Servitium præstitum est*, Jes. 14, 3. HIPH. Præt. הֶעֱבִיד *Servire fecit*, Ez. 29, 18. Cum Aff. הֶעֱבַדְתַּנִי *Operam facere induxisti me*, s. *laborem imposuisti mihi*, Jes. 43, 34. Part. pl. m. מַעֲבִידִים *Servire cogentes*, Ex. 6, 5. Inf. לְהַעֲבִיד *ut servire cogerent*, 2 Par. 2, 17. Fut. pl. conv. וַיַּעֲבִדוּ & *servire coëgerunt*, Ex. 1, 13.

עֲבַד Chald. *Fecit*; idem quod Hebr. עָשָׂה. Congruit Syr. ܥܒܰܕ Fecit v. g. misericordiam, Luc. 1, 72. PEH. Præt. עֲבַדְתְּ *Fecisti*, Dan. 4, 32. Part. m. s. עָבֵד *Faciens*, ibid. Pl. עָבְדִין *Facientes*, Esr. 4, 15. Inf. מֶעְבַּד *Facere*, Esr. 4, 22. Fut. pl. תַּעַבְדוּן *Facietis*, Esr. 6, 8. ITHP. Part. מִתְעֲבֵד *Quod fit*, Esr. 4, 19. Fut. יִתְעֲבֵד *Fiet s. fiat*, Dan. 3, 29. Esr. 6, 11.

עֶבֶד m. 1) *Servus*, *mancipium*, *qui operam facit*, Devt. 5, 15. Gen. 9, 25. In pausa עָבֶד Gen. 44, 10. 2) *Minister* v. g. Regis, Gen. 45, 16. 3) *Cultor*; qui aliquem colit & reveretur, v. g. Deum, Ps. 19, 12. Herum s. aliquem Dominum, Gen. 44, 9. Cum Aff. עַבְדּוֹ *Serus ejus s. suus*, Gen. 24, 2. Pl. עֲבָדִים *Servi*, Gen. 12, 16. Cum Aff. עֲבָדֶיךָ *Servi tui*, Gen. 44, 9. 42, 11. עַבְדֵיהֶם *Servi eorum*, Zach. 2, 13. Cst. עַבְדֵי Gen. 26, 15.

עֲבַד m. Chald. *Idem*. Dan. 6, 21. Pl. עַבְדִין *Servi*; Cum Aff. עַבְדָיךְ *Servi tui*, Dan. 2, 4. עַבְדוֹהִי *Servi ejus vel sui*, Dan. 2, 7.

עֲבָד m. (formæ כְּתָב) *Opus*, *factum*; Cum Aff. עַבְדֵיהֶם *Opera eorum*, Eccl. 9. 1. Sic LXX. & Vulg. Al. Ministri eorum.

עֲבֹדָה f. *Servitus*, *servitium*, *ministerium*, *cultus*; *cultura*, Ex.

Ex. 1, 14. Cum Aff. עֲבֹדָתִי *Servitium meum*, 2 Par. 12, 8. Cst. עֲבֹדַת Num. 4, 47. עֲבֹדַתְכֶם *Servitium* s. *ministerium vestrum*, Num. 18, 31.

עֲבֻדָּה f. *Servitum*, *famulitium*, i. e. *servi & ancillae*, Gen. 26, 14. Job. 1, 3.

עֲבִידָה f. CHALD. cst. עֲבִידַת *Opus*, *negotium*, Dan. 3, 12. Emph. עֲבִידְתָא Dan. 2, 49.

עַבְדוּת f. עַבְדֻת f. *Servitus*; *status servilis*. Cum Aff. עַבְדֻתֵנוּ *Servitus nostra*, Esr. 9, 8. 9.

מַעְבָּד m. *Opus*, *servitus*. Pl. cum Aff. מַעְבָּדֵיהֶם *Opera eorum* Job. 34, 25.

מַעְבָּד *Idem*, m. CHALD. unde מַעְבָּדוֹהִי *Opera ejus*, Dan. 4, 34.

עָבָה *Densus*, *crassus*, *incrassatus*, *obesatus fuit*. Congruit Ar. عبا VII. Oppletus, refertus fuit. Refersit se; unde etiam عبا Obesus. KAL, Præter. עָבִיתָ *Crassus*, *obesus fuisti*, Deut. 32, 15.

עֳבִי f. (qs. a Sing. עֳבָה) *Crassus*, *crassa* v. g. digitus, 1. Reg. 12, 10. 2 Par. 10, 10.

עָב m. *Trabs*, *lignum crassius*; vid. sub עוב.

עָב m. *Densum*, *densitas* v. g. nubis, terræ &c. Cst. עַב Ex. 19, 9. Pl. עָבִים *Densitates nubium*, 1 Reg. 18, 45. Cum Aff. עָבָיו *Densitates ejus*, v. g. nubium, Ps. 18, 13. Sed Pl. cst. עָבֵי *Densitates*, Ps. 18, 12. est ab עוב.

עֳבִי m. *Densitas*, Job. 15, 26. 2 Par. 4, 17.

עֳבִי m. *Densitas*. Cum Aff. עָבְיוֹ *Densitas ejus*, 2 Par. 4, 5. Jer. 52, 21.

מַעֲבֶה m. *Densitas*, *crassamentum*. Cst. מַעֲבֵה 1 Reg. 7, 46.

עַבְטִיט m. *Lutum densum*; compos. quippe ex עב Densitas & טיט Lutum, Hab. 2, 6.

עָבוֹת m. *Densum*, *nubilum*, 2 Sam. 23, 4.

I. עבט Ar. عبط Abscessit, subtraxit se. Hinc PIH. Præt. עִבֵּט *Abscedere*, *declinare fecit*. Fut. pl. cum ן Parag. יְעַבְּטוּן *Inflectent*, Joël. 2, 7.

II. עבט *Mutuatus est dato pignore*, *pigneratus est*. Idem dicitur Ar. عاض (scil. ב cum ו & ט cum צ, quod alias etiam fit, commutato) I. II. III & IV. Fecit deditque, quod pro alia re esset. Permutavit. Mutuum dedit; fœneravit. KAL, Inf. cst. לַעֲבוֹט *ad*

ad Pignus sumendum, Deut. 24, 10. Fut. תַּעֲבֹט *Petes mutuo*, Deut. 15, 6. HIPH. Præt. הֶעֱבִיט *Dedit mutuo, mutuavit*. הַעֲבַטְתָּ & *Mutuabis*, Deut. 15, 6. Inf. הַעֲבֵט *Mutuando*, Deut. 15, 8. Fut. cum Aff. תַּעֲבִיטֶנּוּ *Mutuabis ei*, ibid.

עֲבוֹט m. *Pignus*, Deut. 24, 11. Cum Aff. עֲבֹטוֹ *Pignus ejus*, ib. v. 10. Ar. عوض Idem.

I. עָבַר *Transiit, praeteriit, transgessus, praetergressus fuit*. Ar. plane idem dicit عبر & غبر Transiit; abiit, præteriit. Varie autem usurpatur. 1) Simpliciter est *Transire* v. g. inter partes pecudis aut avis mactatæ, quod in fœderibus pangendis fiebat; aquas, fluvium, locum, viam, murum &c. 2) *Accipi & expendi* a mercatoribus, qs. *transire* de manu in manum, de nummis. 3) *Interire, perire, evanescere, mori.* Quo sensu etiam Ar. عبر Mortuus est. 4) *Dissimulare, connivere, condonare, non punire*, qs. transire facere; quemadmodum etiam Ar. غفر dicit Condonavit. 5) Quando de Deo dicitur, significat *Punire, animadvertere*; fere alio & contrario sensu, atque supra 4). 6) De mandato, edicto, pacto, dicto, fœdere, juramento denotat *Violare, transgredi, peccare*. 7) *Superare, vincere, occupare, antevertere* v. g. de vino, cursore. Constr. cum מִן, אֶל, עַל, לִפְנֵי, בֵּין, & תַּחַת. KAL, Præt pl. עָבְרוּ *Transierunt*, ps. 18, 13. 3 s. m. cum Aff. עֲבָרוֹ *Pertransiit, penetravit eum*, Jer. 23, 9. Part. Ben. m. עֹבֵר *Transiens*, Deut. 4, 22. Pl. עֹבְרִים *Transgredientes*, 2 Par. 24, 20. Cst. עֹבְרֵי *Transeuntes*, Job. 21, 29. Inf. עֲבוֹר *Transeundo*, 2 Sam. 17, 16. Cst. לַעֲבֹר *Transgredi*, Num. 22, 18. Cum Aff. בְּעָבְרוֹ *Quum Transiret*, 2 Sam. 19, 19. Imp. עֲבֹר *Transi*, Ex. 17, 5. Fut. אֶעֱבֹר *Transibo*, Ps. 42, 5. יַעֲבֹר *Transibit*, Job. 9, 11. Cum Makkaph -יַעֲבָר *Transibit*, Deut. 30, 13. Cum Aff. יַעַבְרֶנּוּ *Transibit eam*, Jes. 33, 21. NIPH. Fut. יֵעָבֵר *Transiri poterat*, Ez. 47, 5. PIH. Præt. עִבֵּר; vid. II. עָבַר. HIPH. Præt. הֶעֱבִיר *Transire, praeterire, progredi fecit s. sivit; traduxit, transvexit, transmisit, transtulit*. It. *Abstulit, amovit*, 2 Sam. 12, 13. Part. m. מַעֲבִיר *Traducens*, Deut. 18. 10. Inf. הַעֲבִיר *Traducendo*, Jos. 7, 7. לַעֲבִיר pro לְהַעֲבִיר *ad Traducendum*, 2 Sam. 19, 16. Imp. -הַעֲבַר *Praeterire fac*, i. e. *condona*, 2 Sam.

24,

Digitized by Google

24, 10. it. *Averte*, Pf. 119, 37. Fut. אַעֲבִיר *Praeterire faciam*, Ex. 33, 19. Fut. conv. וַיַּעֲבֵר & *Transire* (i. e. flare) *fecit*, (Al. Transtulit) Gen. 8, 1. It. *Removit*, 1 Reg. 15, 12. HITHP. Præt. הִתְעַבֵּר 1) *Excanduit, efferbuit ira; ira percitus fuit*, i. e. ira extra fe pofitus eft, f. ex fe tranfiit in iram; fic Præt. Pf. 78, 62. Part. m. מִתְעַבֵּר *Excandefcens ira*, Prov. 26, 17. Fut. conv. וַיִּתְעַבֵּר & *Excanduit ira*, Deut. 3, 26. (Aliis הִתְעַבֵּר Excanduit ira, eft per Metathefin pro הִתְבַּעֵר a verbo בָּעַר Exarfit; fed 1) non modo fæpius fic occurrit, fed 2) עֶבְרָה etiam hoc fenfu eft *Ira gravior*; & 3) etiam Germanice eodem fenfu dicitur: Ueberlauffen). 2) *Transgrefforem fe praebuit*. Sic dicitur Part. מִתְעַבֵּר *Transgrefforem fe exhibens*, Prov. 14, 16. Cum Aff. מִתְעַבְּרוֹ *Transgredientem faciens fe*, v. g. peccans anima ejus, Prov. 20, 2.

עוֹבֵר m. *Tranfiens* v. g. argentum, i. e. quod mercatoribus ufitatum eft, Gen. 23, 16.

עָבוּר m. propr. Transvectum, transportatum; intell. *Frumentum* f. *annona*, pecul. præteriti, fed & præfentis anni; a tranfportatione ex agro in horrea aut granaria dicta; Germ. ein eingeheimstes oder eingebrachtes Getraide. Cft. עָבוּר Jof. 5, 11. 12. Ar. etiam غُمْرٌ dicuntur Fructus.

עֵבֶר & עֵבֶר m. 1) *Tranfitus*, Jef. 47, 15. 2) *Terra f. regio ulterior* f. *citerior*, i. e. a qua in alteram f. oppofitam tranfitur, Ex. 25, 37. 3) *Extremitas, ora*, unde tranfitur, Ex. 28, 26. 39, 19. Cum Aff. עֶבְרוֹ *Tranfitum fuum*, Jef. 47, 15. Pl. m. עֲבָרִים *Latera, partes oppofitae*, Jer. 22, 20. Cft. עֲבָרֵי Jef. 7, 20. Cum Aff. עֲבָרָיו *Latera ejus*, 1 Reg. 4, 24. עֶבְרֵיהֶם *Latera fua*, Ex. 32, 15. 4) Sæpius vero Particula eft a) *Trans, ultra* α) nude, Jof. 13, 27. Neh. 2, 9. β) Cum Præf. בְּעֵבֶר *Trans*, Deut. 3, 25. Jof. 7, 7. בְּעֶבְרֵי *Idem*, Jef. 7, 20. לְעֵבֶר *Idem*, 1 Reg. 7, 20. מֵעֵבֶר *Idem* Deut. 30, 13. b) *Cis, citra*, α) nude, Deut. 4, 49. Efr. 5, 6. Neh. 3, 7. β) Cum Præf. בְּעֵבֶר *Cis, citra*, Deut. 1, 1. 5. מֵעֵבֶר *Idem*, Num. 21, 13.

עֲבַר CHALD. *Trans*; it. *Cis, citra*, Efr. 4, 10. 11. 20. בַּעֲבַר *Idem*, Efr. 4, 16.

עֶבְרָה f. *Excandefcentia, furor, indignatio; ira gravior*, Prov. 11, 4. Cum Aff. עֶבְרָתִי *Furor meus*, Hof. 5. 10. Cft. עֶבְרַת Jef.

Jes. 9, 18. Pl. עֶבְרוֹת *Excandescentiae*, Job. 21, 30. Cft. עַבְרוֹת Job. 40, 6. & עַבְרוֹת Ps. 7, 7.

עֲבָרָה f. 1) *Navis*, *navigium* i. e. quo fluvius trajicitur, 2 Sam. 19, 19. Ar. مُعْبَر Idem. 2) *Transitus*; unde Pl. בְּעַבְרוֹת *In citerioribus partibus* v. g. deserti, 2 Sam. 15, 28. Al. In campestribus locis deserti, pro עַרְבוֹת, quæ lectio est τῷ Keri.

מַעֲבָר m. *Locus transitus*. Cft. מַעֲבַר Jes. 30, 32. pecul. *Vadum*, Gen. 32, 23. 1 Sam. 13, 23.

מַעְבָּרָה f. *Vadum*, per quod transitur, Jes. 10, 29. Pl. מַעְבְּרוֹת *Vada*, Jos. 2, 7. Cft. מַעְבְּרוֹת Jud. 3, 28.

עִבְרִי m. Ar. عِبْرِيّ, *Hebraeus*, qs. transfluvialis, Gen. 39, 14. Pl. עִבְרִים vel עִבְרִיִּים *Hebraei*, Ex. 2, 13. 3, 18.

עִבְרִיָּה f. *Hebraea*, Jer. 34, 9. Pl. עִבְרִיּוֹת *Hebraeae*, Ex. 1, 15.

בַּעֲבוּר *Propter, propterea*; qs. in transitu ab una ad alteram; constr. cum Inf. Ex. 9, 16. cum Fut. Ex. 19, 9. Cum Aff. בַּעֲבוּרֶךָ *Propter te*, Gen. 3, 17. לְבַעֲבוּר (cum ל redundante) *Propter*, Ex. 20, 20.

II. עָבַר PIH. Ar. غَبَرَ In IV. *Transire fecit*. V. Suscepit prolem e femina. Hinc Hebr. עִבֵּר *Impraegnavit, gravidam fecit*, Job. 21, 10.

III. עָבַר (fere idem, quod חָבַר) *Consociavit, conseruit, repagulavit*; i. e. ut inseri aut removeri iterum possent. Fut. וַיְעַבֵּר & *Consociavit, consolidavit*, 1 Reg. 6, 21. Sic etiam Ar. غَبَرَ Consolidatum fuit. Al. Transire fecit, trajecit.

עָבַשׁ (Idem, quod Ar. عَبِسَ) *Siccum evasit, exaruit; periit*. KAL, Præt. pl. עָבְשׁוּ *Exaruerunt* v. g. semina s. grana, Joel. 1, 17. Al. Computruerunt, ut Chald עְפַשׁ.

עָבַת. Ar. عَبِثَ Miscuit, commiscuit, scil. quod etiam implicando & contorquendo fit. It. غَفَتَ *Contorsit, distorsit*. Hinc KAL, Part. Pah. עֲבֻתָּה f. (cum Dagesch euphonico) *Implexa, implicita*, Ez. 6, 13. PIH Fut. pl. conv. cum Aff. וַיְעַבְּתוּהָ & *Contorserunt, implexam fecerunt eam*, Mich. 7, 3.

עָבוֹת m. *Implexus, implicitus, perplexus*, Lev. 23, 40. Neh. 8, 15. Ez. 20, 28.

עָבוֹת m. 1) *Funis contortus*, Jef. 5, 18. 2) *Catena implexa*, Ex. 28, 14. 24. 39, 15. Pf. 129, 4. 3) *Ramus implicitus*. Cft. עֲבֹת Pf. 129, 4. Cum Aff. עֲבֹתוֹ *Funis fuus*, Job. 39, 13. Plur. עֲבֹתִים *Funes*, Jud. 15, 13. it. *Rami*, Ez. 19, 11. Cum Aff. עֲבֹתֵימוֹ *Funes eorum*, Pf. 2, 3. 4) עֲבֹתוֹת α) *Contorfiones, perplexitates*, Ex. 28, 14. β) *Funes*, Hof. 11, 4. γ) *Catenae*, Ex. 28, 24 25.

עָגַב (Ἀγαπάω) *Amavit, adamavit; flagravit amore impudico; deperiit amore; amafium f. amafiam egit.* Cftr. cum עַל & אֶל־. Idem fere dicit Ar. عجب Admiratus, admiratione ductus fuit. Placuit; jucundus fuit. Apud dominum id magnum fuit, i. e. Dominus id in pretio habuit. In V. Adamavit. KAL, Præt. עָגְבָה *Amavit, deperiit*, Ez. 23, 7. Part. Ben. pl. m. עֹגְבִים *Amantes impudici, amafii*, Jer. 4, 30. Fut. conv. וַתַּעְגַּב f. & *Deperiit, infanivit amore*, Ez. 23, 5. Cum ה Parag. וַתַּעְגְּבָה *Idem*, ib. v. 20.

עֲגָבִים Pl. m. (qf. a Sing. עָגָב) *Amores lafcivi, impudici*; it. *Amatoria*, Ez. 33, 31. 32.

עַגָּבָה f. *Amor illicitus, impudicus*. Cum Aff. עַגְבָתָהּ *Amorem fuum*, Ez. 23, 11.

עוּגָב m. *Organum muficum*, qf. adamantium, Gen. 4, 21. Job. 21, 12.

עֻגָב m. *Idem*, Pf. 150, 4. Cum Aff. עֻגָבִי *Organum meum*, Job. 30, 31.

עָגַג (verbum a fequenti nomine derivatum) *Coxit placentas fuper prunis* Correfpondent Arabica عُجَّة Laganum ex ovis in fartagine coctis; it. عج pro عيج Gratum habuit; fcil. fimili notatione, ut Cupediæ dicuntur. KAL, Fut. cum Aff. תְּעֻגֶנָּה (a forma nuda תְּעוּג) *Coques illam*, Ez. 4, 12.

עֻגָה f. (minus recte in aliis codicibus עוּגָה; quia 1) eft a verbo geminato עגג, aut hoc qf. ab illo natum; 2) quia etiam Ar. dicitur عُجَّة) *Placenta cocta*, 1 Reg. 17, 13. Hof. 7, 8. Cft. עֻגַת Ez. 4, 12. Pl. עֻגוֹת *Placentae*, Ex. 12, 39.

מָעוֹג m. *Idem*, 1 Reg. 17, 12. Sed מָעוֹג Pf. 35, 16. rectius effe videtur Inf. KAL a verbo מוג Ar معج Os in latera diftorfit; fcil. *Contorquendo os*; LXX. μυκτηρισμός. Al. Placenta.

עגל. Syr. ܥܓܠ Provoluit, revoluit. it. Ar. عجل VI. Præceps latus eſt. Hinc

עָגוֹל m. *Rotundus*, i. e. qui vel quod facile volui ac revolui poteſt; aut præceps fertur; 1 Reg. 7, 23. 31. 35. Pl. f. עֲגֻלּוֹת *Rotunda*, ib. v. 31.

עָגִיל m. *Globulus*, *inauris orbiculatus*; (*ſphaera orbis*) Num. 31, 50. pl. עֲגִילִים *Globuli*, Ez. 16, 12.

עֵגֶל m. Ar. عجل *Vitulus*; a ſaltando dictus, Pſ. 29, 6. Cſt. *Idem*. Cum Aff. עֶגְלֵךְ *Vitulus tuus*, Hoſ. 8, 5. Pl. עֲגָלִים *Vituli*, 2 Reg. 17, 16. Cſt. עֶגְלֵי 2 Par. 13, 8.

עֶגְלָה f. *Vitula*, *bucula*, Gen. 15, 9. Cum Aff. עֶגְלָתִי *Vitula mea*, Jud. 14, 18. Pl. cſt. עֶגְלוֹת *Vitulae*, Hoſ. 10, 5.

עֲגָלָה f. *Plauſtrum*; a circumvolvendo dictum, 1 Sam. 6, 7. Ar. عجلة Idem. Cum Aff. עֶגְלָתוֹ *Plauſtrum ipſius*, Jeſ. 28, 28. Pl. עֲגָלוֹת *Plauſtra*, Gen. 45, 19. Cſt. עֶגְלוֹת Num. 7, 3.

מַעְגָּל m. *Orbita*, *via*; *via plauſtralis*, 1 Sam. 26, 5. 7. Cſt. מַעְגַּל Prov. 4, 26. Pl. cum Aff. מַעְגָּלֶיךָ *Orbitae tuae*, Pſ. 65, 12. Cſt. מַעְגְּלֵי Pſ. 23, 3.

מַעְגָּלָה f. *Plauſtrum*, 1 Sam. 17, 20. it. *Orbita*. Pl. cum Aff. מַעְגְּלוֹתֶיךָ *Orbitae tuae*, Pſ. 17, 5. מַעְגְּלֹתָם *Orbitae eorum*, Jeſ. 59, 8.

עגם. Ar. عجم *Tumultuatus eſt*, *motus excitavit*; Germ. Erhebt ſich, i. e. præ compaſſione. KAL, Præt. עָגְמָה *Commota fuit*, v. g. anima, Job. 30, 25.

עגן. Ar. عجن Præ ſenio manibus terræ innixus fuit, i. e. *conſenuit*; unde etiam عجنّف Vetula ob maciem arida. Quamobrem Ruth. 1, 13. תֵּעָגֵנָה recte Vulgatus, *Vetulae eritis* ſ. *fietis*. תֵּעָגֵנָה eſt Fut. HIPH. pro תְּעַגֵּנָּה, ut תֵּאָמַנָה Jeſ. 60, 4.

עגר. Ar. عجر Rediit ſ. aufugit ad ſuos; quod gruum & hirundinum eſt proprium. Hinc

עָגוּר m. *Grus*, Jeſ. 38, 14. Jer. 8, 7. Ita Bochartus in Hierozoico II. 1. 11. Sed neſcio, annon rectius exponatur ita: *Sicut* סוּס עָגוּר *Hirundo reddita fuis*, (ut proinde עָגוּר ſit Part. Pahul a verbo عجر Rediit ad ſuos; aut ab altera ſignificatione عجر Os obturavit. In V. vero Operuit ſe; i. e. hirundo reddita ſuis, aut

aut Os obturata, seu operta scil. in paludibus & juncetis; quod nimirum ab hirundinibus aliisque ejus modi avibus fieri hieme constat); *Sic ego Zinzilulo* &c. Jes. 38, 11. Item Jer. 8, 7. *Etiam ciconia sub cœlo novit tempora sua solita* (intell quibus adventat, vel & se avertit iterum,) *& turtur*, *&* סוס *hirundo*, ועגור *&* (quævis) *avis redire ad suos*, *aut operiri in paludibus assolens* &c. LXX. in utroque loco χελιδών, hirundo. Aliis Pica; al. Psittacus; al. Ardea; al. Anser ferus.

I. עָדַד. *Numeravit;* ut Ar. عد, quod idem dicit. Hinc KAL, Præt. עָד *Numeravit mensuram lucis cum tenebris*, Job. 26, 10. Al. Usque ad proportionem &c.

II. עוד. Ar. غد Procul fuit. Recessit. Hinc

עִדִּים Pl. m. quasi Rejectiones s. remotiones: בגד עִדִּים *Vestis rejectionum* i. e. *menstruata*, Jes. 64, 5. LXX. ἀποκαθημένης, menstruatæ.

III. עוד. Ar. عد Annumeravit, accensuit. Hinc PIH. Præt. עוֹדֵד *Continuavit; superesse fecit*, *ampliavit*. It. *Conservavit*, *sustentavit*; *tuitus est*. Fut. יְעוֹדֵד *Superesse facit* i. e. *conservat*, Ps. 146, 9. Part. m. מְעוֹדֵד *Sustentans*, *conservans*, Ps. 147, 6. HITHP. Fut. pl. conv. וַנִּתְעוֹדָד *Sustentavimus nos*, Ps. 20, 9. Hoc verbum fere videtur significationem suam repetere a sequenti particula. Aliis עוֹדֵד est Erexit, statuminavit.

עוֹד m. (pro עוֹדָה ab עָדָה) propr. *Continuatio*, communiter *Amplius*, *praeterea*, *insuper*, Eccl. 3, 16. *Adhuc*, Gen. 29, 7. *Abhinc*, Gen. 7, 4. *Diu*, Gen. 46, 29. *Diutius*, Ex. 36, 6. *Iterum*, Gen. 24, 20. *Nunc*, 2 Sam. 19, 29. *Perpetuo*, *jugiter*, Ps. 84, 5. *Porro*, Gen. 4, 25. *Post*, Jon. 3, 4. *Postea*, Deut. 34, 10. *Posthac*, *impoſterum*, *saepius*, Gen. 8, 21. *Procul*, Jes. 30, 20. *Quamdiu*, Gen. 8, 22. *Restat*, Lev. 25, 51. *Tandem*, Jer. 13, 27. *Tanto magis*, Jes. 1, 5. *Usque in*, 1 Reg. 12, 5. Cum Præf. בְּעוֹד *Quum* s. *dum adhuc*, Ps. 39, 2. כָּל־עוֹד *Quamdiu*, Job. 27, 3. Cum Aff. עוֹדֶנִּי *Adhuc ego*, Jos. 14, 11. מֵעוֹדְךָ *Ex quo tu*, Num. 22, 30. Pl. עוֹדֵינָה pro עוֹדֵינוּ *Adhuc nobis superstitibus*, Thren. 4, 17. עוֹד CHALD. *Idem*, Dan. 4, 28.

עַד f. עַד m. *Perpetuitas*, *seculum*, *æternitas*, Jes. 57, 15. עוֹלָם וָעֶד

עוֹלָם וָעֶד *in ſeculum & perennitatem*, Pſ. 10, 16. Sic etiam Ar. عد, Perennis v. g. aqua.

I. עָרָה *Tranſiit, praeteriit*; idem, quod Ar. عدا Præteriit, tranſiit. KAL, Præt. Job. 28, 8. HIPH. Præt. הֶעֱרָה *Transireſe*cit, Part. m. מַעֲרָה *Tranſire faciens*, i. e. *praetermittens* aut *exuens*, Prov. 25, 20.

עֲדָה CHALD. *Tranſiit, praeteriit, diſceſſit, receſſit*, Dan. 4, 8. Fut. יֶעְדֵּה *Praeteribit*, Dan. 7, 14. APH. Præt. אַעְדָּה vel הֶעְדָּה *Amovit, removit, transtulit*, Dan. 5, 20. Part. מְהַעְדֵּה *Auferens*, Dan. 2, 21. Fut. יְהַעְדּוֹן *Auferent*, Dan. 7, 26.

עַד m. & Pl. cſt. עֲדֵי, propr. Tranſitus; pertingentia. Communiter vero Partic. *Usque, usque ad; donec, dum; adhuc*; *immo etiam*, Pſ. 18, 51. Gen. 12, 6. 48, 5. Jon. 4, 2. Jeſ. 22, 14. Verbo junctum ut plurimum denotat, *Donec*. Cum aliis Particulis ſic exponitur: עַד־אִם *Donec*, Gen. 24, 19. עַד־אָן vel אָנָה, *Quamdiu, quo usque?* Ex. 16, 28. עַד־אֲשֶׁר *Donec, usque dum*, Num. 11, 20. עַד־בִּלְתִּי ſ. עַד־בְּלִי *Usque dum non*, Mal. 3, 10. Job. 14, 12. עַד־הֵנָּה *Huc usque*, Gen. 15, 16. עֲדֶנָּה contracte *Idem*, Eccl. 4, 2. it. עֲדֶן *Idem*, ib. v. 3. עַד־כֹּה *Usque huc, usque eo*, Ex. 7, 16. עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה *Interea*, 1 Reg. 18, 45. עַד־כִּי *Usque dum, donec*, Gen. 26, 13. עַד־מְאֹד *Admodum, quam maxime*, Gen. 27, 33. עַד־מָה וְעַד־מֶה *Usque quo, quo usque?* Pſ. 4, 3. עַד־מְהֵרָה *Quam celerrime*, Pſ. 147, 15. עַד־מָתַי *Usque quo, quo usque?* 1 Sam. 16, 1. עַד־שֶׁ *Usque ad tempus*, Cant. 2, 17. עַד־עַתָּה *Usque adhuc*, Gen. 32, 5. Præf. ב junctum, בְּעַד *Propter*, Jer. 11, 14. *Pro*, ibid. *Per*, Gen. 26, 8. *In, apud* ſ. *pro*, Jeſ. 32, 14. מִבַּעַד *Inter, intra, circa*, Cant. 4, 3. Cum Aff. בַּעֲדוֹ *Pro eo*, Gen. 7, 17. Plur. cſt. עֲדֵי *Usque, usque ad*, Num. 24, 20. עֲדֵי עַד *In perpetuum*, Jeſ. 26, 4. Cum Aff. עָדַי *Ad me, usque ad me*, Num. 23, 18. Al. verba mea; male! עָדֶיךָ *Usque ad te*, Mich. 4, 8. 7, 12. עֲדֵיכֶם *Ad vos*, Job. 32, 12. Al. Verba veſtra; male!

עַד CHALD. *Idem*, v. g. עַד־דִּי *Usque dum, donec*, Dan. 2, 9. עַד כָּה *Huc usque*, Dan. 7, 28.

II. עָדָה *Induit, ornavit.* Haud longe abit Ar. عد Diſpoſuit. IV. Præparavit. KAL, Præt. f. עָדִית *Ornaſti te* v. g. ornatu, Ez. 23, 40.

23, 40. Imp. עֲדֵה *Ornare* v. g. decore, Job. 40. 5. Fut. תַּעְדֶּה *Ornabit se*, Jef. 61. 10. conv. & apocop. וַתַּעַד & *Ornavit se*, f. *ornata fuit*, Hof. 2, 15.

עֲדִי m. *Ornatus*, *ornamentum*, Jef. 49, 18. In paufa עֶדִי Ez. 23, 40. Cft. עֲדִי Jer. 4, 30. Cum Aff. עֶדְיוֹ *Ornatum fuum*, Ez. 33, 4. Pl. עֲדָיִים *Ornamenta*, Ez. 16, 7. Vid. etiam mox infra.

עדות f. vid. עוד.

III. עדה. Ar. عدا Furto abftulit; it. עֲדָה Chald. Spoliavit. Hinc

עַד m. *Præda*, Gen. 49, 27. Jef. 33, 23.

IV. עֲדִי m. Idem, quod Ar. عَدِيّ (ab عدا in III. Petiit immediate) *Votum*, *defiderium*, Pf. 103. LXX. ἐπιθυμία. Al. Os; aliene!

V. עֲדִי m. *Refiftentia*, *pertinacia*; ut Ar. عُدْوَى Refiftentia, contrarietas, ab عدا in III. Reftitit. Cum Aff. עֶדְיוֹ *Refiftentia ejus*, Pf. 32, 9. Al. Os, maxilla; fine fundamento!

עדן. unde HITHP. הִתְעַדֵּן *Deliciatus eft*, *delicate vixit*, *voluptuofus fuit* (fcil. fignificatione a nomine petita; ut & Ar. تغدن Mollis fuit.) Fut. pl. conv. וַיִּתְעַדְּנוּ & *Delicati funt*, *oblectaverunt fe*, Neh. 9, 25.

עֵדֶן & עֶדֶן m. Idem, quod Ar. غدن & غدنة *Deliciæ*, *voluptas*, *oblectatio*, Ez. 31, 18. מֵעֵדֶן ex Eden i. e. regione deliciarum plena, Gen. 2, 10. Pl. עֲדָנִים *Deliciæ*, 2 Sam. 1, 24. Cum Aff. עֲדָנֶיךָ *Deliciæ tuæ*, Pf. 36, 9. Congruit Græc. ἡδονή, voluptas.

עֶדְנָה f. *Deliciæ*, *voluptas*, *oblectatio*, Gen. 18, 12.

עֲדִינָה f. *Delicata*, *voluptuofa*, Jef. 47, 10.

מַעֲדָן m. unde Pl. מַעֲדַנִּים *Deliciæ* v. g. animi, Prov. 29, 17. It. *Delicatiffimi cibi*, Thren. 4, 5. Cft. מַעֲדַנֵּי Gen. 49, 20.

מַעֲדַנָּה f. unde Pl. מַעֲדַנּוֹת *Deliciæ*, *voluptates*, Job. 38, 31. 1 Sam. 15, 32.

עִדָּן m. Chald. *Tempus* (ab Ar. عدن Commoratus fuit alicubi) Dan. 7, 25. Syr. ܥܕܢ Idem, Act. 5, 21. Emph. עִדָּנָא Dan. 2, 8. Pl. עִדָּנִין *Tempora*, Dan. 4, 13. Emph. עִדָּנַיָּא Dan. 2, 21.

עדף *Superfuit*; *abundavit*, *redundavit*, *excessit*. Fere ut Ar. غدف Liberalis, largus fuit. KAL, Part. עֹדֵף *Quod fupereft*, Ex.

Ex. 16, 23. Lev. 25, 27. Pl. m. הָעֹדְפִים *Qui supererant, qui plures sunt.* Num. 3, 48. 49. Fem. ſ. עֹדֶפֶת *ſuperabundans*, Ex. 26, 12. HIPH. Præt. הֶעְדִּיף *Superfuit, abundavit*, Ex. 16, 18.

I. עָרַךְ עדר *Diſpoſuit, ordinavit*; it. *aptavit, compoſuit*, v. g. aciem, agrum &c. hinc etiam *Sarrivit*; vid. poſt NIPHAL. Conv. Ar. عدر II. Paravit v. g. convivium. III. Omnem operam dedit ſ. navavit. KAL, Part. pl. m. cſt. עֹדְרֵי *Ordinantes, diſponentes* v. g. aciem, 1 Par. 12, 38. Inf. cſt. לַעֲדֹר *ad Diſponendum*, ib. v. 33. NIPH. Præt. נֶעְדַּר *Ordinatus, cultus, æquatus*, it. *ſarritus fuit.* Fut. יֵעָדֵר *Ordinabitur*, Jeſ. 5, 6. Pl. in pauſa cum ן parag. יֵעָדֵרוּן *Colentur, ſarrientur*, Jeſ. 7, 25.

עֵדֶר m. *Grex*; ſcil. recte diſpoſitus & adminiſtratus ad diſtinctionem a feris, Gen. 32, 17. Cum Aff עֶדְרוֹ *Grex ejus ſ. ſuus*, Jeſ. 40, 11 Pl. עדרים *Greges*, Gen. 29, 2. Cſt. עֶדְרֵי Joël 1, 18. Cum Aff. עֶדְרֵיהֶם *Greges eorum*, Jer. 6, 3. Sed Pl. עֲדָרִים Sec. nonnullos *Caulæ*, Jeſ. 32, 14.

מַעְדֵּר m. *Surculum, paſtinum, aratrum*, Jeſ. 7, 25.

II. עדר Ar. عدر Feſellit; deſeruit. III. Defuit; deſtituit; quod idem etiam عدم in II. denotat. Hinc NIPH. Præt. נֶעְדַּר *Defuit, deſideratus eſt*, 1 Sam. 30, 19. Part. m. נֶעְדָּר *Deſideratus*, Jeſ 40, 26. Fem. ſ. נֶעְדָּרָה & נֶעְדֶּרֶת *Deficiens, deſiderata*, Jeſ. 34. 16. 59. 15 PIH. Præt. עִדֵּר *Deeſſe, deficere ſivit.* Fut. pl. יְעַדֵּרוּ *Deeſſe ſinent*, 1 Reg 4, 27.

עדש m. unde Pl. עֲדָשִׁים *Lentes*, Gen. 25, 34. 2 Sam. 17, 28. 23, 11 Ez. 4, 9. Ar. عدس Idem.

I. עוב Ar. غاب pro غوب Abdidit ſe ſol. Hinc

עָב m *Nubes* (i. e. ſolem obumbrans; ut Ar. غيانة Nubes obumbrans dicitur) Jeſ. 44, 22. Cſt. עָב (per Kamez impurum) Jeſ. 18, 4. עָב pro עָבָה fem. gen. 1 Reg. 18, 44. בְּעַב הֶעָנָן *in Denſitate nubis*; hoc עָב eſt ab עבב Denſus fuit. Ex. 19, 9. Pl. עָבִים *Nubes*, Pſ 147, 8. Cſt. עָבֵי Pſ. 18, 12. Cum Aff. עָבָיו *Nubes ejus*, Pſ. 18, 13.

עָבוֹת Pl. f. *Nubes*, Pſ. 77, 18 2 Sam. 23, 4.

הֵעִיב HIPH. *Obnubilavit, fecit ſolem abdere ſe.* F. יָעִיב *Obnubilat*, Thren. 2, 1.

II. עוב ſ. עבב. Ar. عبّ Intumuit. IV. Cumulavit. Hinc

עָב

עָב m. *Trabs densior & excedens*, 1 Reg. 7, 6. Cft. עָב *Densitas* v. g. ligni, Ez. 41, 25.

עֻבִּים Pl. m. *Epistylia*, Ez. 41, 26. Vid. עבב.

עוּגָה f. *Placenta*, vid. עגג.

I. עוּד. Ar. عاد Frequentavit; frequenter irruit, impetivit. III. Occupavit per vices. Hinc PIH. Præt. pl. cum Aff. עִוְּדֻנִי *Iterum iterumque impetierunt me*, Pf. 119, 61. Al. Spoliarunt me.

עוֹד, Partic. *Adhuc*; vid. עדד.

II. עוּד. HIPH. הֵעִיד *Testatus fuit*, it. *Obtestatus fuit*. Ar. عاد dicitur Evasit doctus. II. Edocuit; cui etiam convenit fere cum وعد in III. Fidem dedit. Dixit. Præt. Mal. 2, 14. הַעִידֹתִי *Testatus sum*, Deut. 4, 26. Part. מֵעִיד *Testans*, Devt. 32, 46. Inf. הָעֵד *Contestando*, 1 Sam. 8, 9. Imp. הָעֵד *Obtestare*, Ex. 19, 21. Fut. conv. וַיָּעַד pro וַתָּעֵד *& Obtestatus es*, Neh. 9, 29. cum ה Parag. וְאָעִידָה *& Obtestabor*, Devt. 31, 28. It. *Testes adduxi mihi*, Jef. 8, 2. Sed יְעִידֵנִי *Superabit me*, Jer. 49, 19. 50, 44. est ab Ar. وعد Superavit. HOPH. Præt. הוּעַד *Testibus probatum s. denuntiatum fuit*, Ex. 21, 29. Sed מוּעֶדֶת Part. HOPH. f. *Enervatus, debilis*; Vulg. Lassus, est ab Ar. وغد Debilis fuit.

עֵד m. *Testis*, Deut. 17, 6. it. *Testimonium*, Gen. 31, 47. Cum Aff. עֵדִי *Testis meus*, Job. 16, 19. Pl. עֵדִים *Testes*, Deut. 16, 6. Cft. עֵדֵי Pf. 35, 11. It. עֵדַי, Pf. 27, 12. Cum Aff. עֵדֵיהֶם *Testes, eorum*, Jef. 43, 9.

עֵדָה f. *Testis* Gen. 31, 52. It. *Testimonium*, Gen. 21, 30. Pl. עדות *Testimonia*, Devt. 4, 45. Cum Aff. עֵדֹתֶיךָ *Testimonia tua*, Pf. 119, 22.

עֵדוּת f. *Testimonium, obtestatio*, Pf. 19, 8. it. עֵדֻת *Idem*, Ex. 34, 29. Plur. cum Aff. עֵדְוֹתָיו *Testimonia ejus*, 1 Reg. 2, 3. Dicitur etiam עדות *Arca testimonii*, Ex. 16, 34.

תְּעוּדָה f. *Testimonium, testificatio, contestatio*, Jef. 8, 16. it. *Mos, consuetudo*, Ruth. 4, 7.

עָוָה propr. *Curvus, obliquus fuit*, hinc *Perverse egit*. Conv. Ar. عوى Torsit, distorsit. In VII. Pass. Inflexus, curvatus fuit, cui etiam conv. غوى Obliquam viam iniit. II. Seduxit. Avertit a recto tramite. KAL, Præt. 3 f. f. עָוְתָה *Perverse egit*, Esth. 1, 16. Pl. עָוִינוּ *Perversi fuimus, perverse egimus*, Dan. 9, 5. NIPH. Præt. נַעֲוָה *Perversus fuit* נַעֲוֵיתִי *Perversus fui*, Jef. 21, 3. Part. m. f.

m. f. cft. נַעֲוֵה *Perverſus*, Prov. 12, 8. Fem. cft. נַעֲוַת *Perverſa*, 1 Sam. 20, 30. PIH. Præt. עִוָּה *Pervertit*, Thren. 3, 9. Jeſ. 24, 1. HIPH. Præt. הֶעֱוָה *Perverſe egit*, 2 Sam. 19, 20. Pl. הֶעֱוִינוּ *Perverſe egimus*, Pſ. 106, 6. Inf. הַעֲוֵה *Perverſe agendo*, Jer. 9, 5. Cum Aff. בְּהַעֲוֹתוֹ *Dum ille perverſe ageret*, 2 Sam. 7, 14.

עָוֹן & עָוֺן m. 1) *Error pedum*, *obliquitas curſus*, Pſ. 32, 2. 59, 5. Ar. غوًى Idem. 2) Metaph. *Perverſitas*, *iniquitas*, *pravitas*, Pſ. 69, 28. 3) Meton. *Iniquitatis poena*, Ez. 18, 30. 1 Sam. 28, 10. Cft. עֲוֹן Ex. 20, 5. Cum Aff. עֲוֹנָם *Iniquitas eorum*, Pſ. 69, 28. Pl cum Aff. עֲוֹנֶיךָ *Iniquitates tuæ*, Ez. 28, 18.

עֲוֹנוֹת Pl. f. *Iniquitates*, Pſ. 130, 3. Cft. עֲוֹנֹת Lev. 16, 21. Cum Aff. עֲוֹנֹתַי *Iniquitates meæ*, Pſ. 38, 5. עֲוֹנֹתֵיהֶם *Iniquitates eorum*, Jer. 33, 8.

עִוְעָה f. *Diſconveniens*, *obliqua* v. g. corona, Ez. 21, 32.

עִוְעִים Pl. m. (qſ. a Sing. עִוְעַ, a verbo עִוְעָה Ar. عاعى Diſtorſit) *Diſtorſiones* v. g. ſpiritus, i. e. ſpiritus diſtortus, Jeſ. 19, 14.

עֲוָיָה f. Chald. *Iniquitas*. Pl. cum Aff. עֲוָיָתָךְ *Iniquitates tuæ*, Dan. 4, 24. Ar. غواية Idem.

עִוָּה Ivva; Nomen propr. Urbis, 2 Reg. 18, 34. Jeſ. 37, 13. Al. Pervertit, avertit.

עִוֵּת *Pervertit*; vid. ſ. I.

I עוּז. Ar. عاذ pro عوذ I. & IV. Confugit a mala re. VI. Confugit ad alterius opem. Hinc HIPH. Præt. הֵעִיז *Confugit*, *recepit ſe*, Pl. הֵעִיזוּ *Receperunt ſe*, *Fugerunt*, Jeſ. 10, 31. Imp. הָעֵז *Fac confugere*; aut per modum Infin. שַׁלַּח הָעֵז *Mitte*, *ut fugiant*, Ex. 9, 19. conf. הֵנִיס v. 20. Pl. הָעִיזוּ *Fugite*, Jer. 4, 6. 6, 1. Not. עוּזָה *Confirma*. Pſ. 68, 29. vid. in עזז. Al Confirmavit, roboravit.

עוֹז m. *Refugium*, *perfugium*. Ar. عوذ Idem. Hinc cum Aff. עוּזֵנוּ *Perfugium noſtrum*, Pſ. 81, 2.

מָעוֹז m. *Idem*. Cum Aff. מָעוּזָם *Perfugium eorum*, Pſ. 37, 39. In al. codicibus מָעוּזָּם, quod videtur Symbolum eſſe duarum lectionum, rō Keri מָעֻזָּם *Fortitudo eorum*, a rad. עזז; & rō Chethibh מְעוּזָם *Perfugium eorum*, ab עוז Vid. etiam Pſ. 43, 2. 52, 9.

I. עוּל. Ar. غال Gravida lactavit infantem, eique lac præbuit. KAL, Part. f. pl. עָלוֹת *Lactantes* v. g. vaccæ, pecudes &c.

1 Sam.

1 Sam. 6, 7. Part. Pah. m. f. עוּל *Lactatus*, Jes. 65, 20. Cum Aff. עוּלָהּ *Lactatus ejus vel suus*, Jes. 49, 15.

II. עוּל Ar. عال Declinavit v. g. a recto, vero, pecul. a justo. Excessit justum modum. Hinc PIH. Præt. עִוֵּל *Injuste egit*. Part. m. מְעַוֵּל *Perverse agens*, Ps. 71, 4. Fut. יְעַוֵּל *Injuste aget*, Jes. 26, 10.

עָוֶל m. *Injustitia*, recedens a justo & honesto, Ez. 28, 18. Cst. עֶוֶל ibid. Cum Aff. בְּעָוְלוֹ *in Justitia sua*, Ez. 18, 26. Ar. عَوْل Idem.

עוֹלָה f. *Injustitia*, *iniquitas*. Cum ה intens. עוֹלָתָה Job. 5, 16. Pl. עוֹלֹת *Iniquitates*, Ps. 58, 3.

עַוְלָה f. *Idem*; it. *Pravitas*, Ps. 43, 1. Cum ה intens. עַוְלָתָה Ps. 92, 16. Per Metathesin עַלְוָה Hos. 10, 9. Schultensio, Ferox protervia.

עַוָּל m. *Injustus*, *injurius*, *iniquus*, Job. 18, 21. Zeph. 3, 5.

עֲוִיל m. *Injustus*, *iniquus*, Job. 16, 11. Aliud עֲוִיל vid. mox.

III. עוּל. Ar. عال Fut. O. Sustentavit, aluit, nutrivit familiam suam. Hinc

עֲוִיל m. unde Pl. m. עֲוִילִים *Parvuli*, i. e. qui domi aluntur, Job. 19, 18. Cum Aff. עֲוִילֵיהֶם *Parvuli eorum f. sui*, Job. 21, 11. Ar. عيل Idem.

עוֹן. Ar. عان Marito juncta hera f. mater familias fuit. Hinc

עוֹנָה f. *Favor*, *jus conjugale*; *cohabitatio maritalis*. Cum Aff. עוֹנָתָהּ *Cohabitatio cum ea*, Ex. 21, 10. Ar. عَوْنَة Idem.

מָעוֹן m. *Habitaculum*, *mansio*, 1 Sam. 2, 29. מְעוֹן Ps. 26, 8. Cum Aff. מְעוֹנוֹ *Mansio ejus f. sua*, 2 Par. 35, 15. Pl. מְעִינִים *Mansiones*, 1 Par. 4, 41. Symbolum duarum lectionum, הַ Keri מְעוּנִים Mansiones, & הַ Chethibh מְעִינִים (formæ מְלִיצִים a לוּץ) *Habitatores*.

מְעוֹנָה f. *Idem*, Deut. 33, 27. Cum Aff. מְעוֹנָתוֹ *Mansio ejus*, Ps. 76, 3. Pl. מְעוֹנוֹת *Mansiones*, Cant. 4, 8. Cum Aff. מְעוֹנֹתָיו *Mansiones ejus*, Nah. 2, 12.

עִוְעִים pl. *Distorsiones*; vid. sub עוה.

I. עוּף *Volavit*, *advolavit*, *avolavit*, *evolavit*, *involavit*. Ar. عاف Imminuit avis supervolitans. In aëre librata im-

 minuit.

minuit. KAL, Præt. pl. עָפוּ *Involarunt*, Jeſ. 11, 14. Part. f. ſ. עָפָה *Volans*, Zach. 5, 1. Inf. לָעוּף *ad Volandum*, Prov. 26, 2. Fut. cum ה Parag. אָעוּפָה *Avolarem*, Pſ. 55, 7. יָעוּף *Volabit*, Pſ. 91, 5. Fut. conv. וַיָּעָף *& Volavit*, Jeſ. 6, 6. PIH. Præt. עוֹפֵף *Volavit*. It. *Volare fecit*, i. e. *vibravit*. Part. m. ſ. מְעוֹפֵף *Volans*, Pſ. 15, 2. Inf. cum Aff. בְּעוֹפְפִי *Quando vibrabo* v. g. gladium, Ez. 32, 10. Fut. יְעוֹפֵף *Volitabit*, Gen. 1, 20. HIPH. Præt. הֵעִיף *Volare fecit*. Fut. תָּעוּף *Volare facies*, pro תָּעִיף aut תָּעוּף Prov. 23, 5. HOPH. Part. m. ſ. מֻעָף *Advolare juſſus*. בִּיעָף *in feſtinatione* (ab Ar. وغف celeriter inceſſit, advenit) Dan. 9, 21. HITHP. Fut. יִתְעוֹפֵף *Avolantem ſe præbebit*, Hoſ. 9, 11.

עוֹף m. *Avis, volucris, volatile*, Gen. 7, 14.

עוֹף m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 38.

II. עוף Ar. عغا Eſſe deſiit. II. Exſtinctus fuit, qſ. avolavit. Hinc Fut. conv. וַיָּעָף *& Eſſe deſiit*, ſ. *extinctus eſt*, Jud. 4, 21. Al. eſt ab עיף quod vid. ſ. l.

III. עוף Ar. غاف Nutavit. II. Puſillanimis ſuit, timuit, fugit in pugna. Hebr. עוף *Laſſum, feſſum eſſe*. Fut. תָּעֻפָה *Defatigaberis*, (i. e. *etiam quando laſſeſces, ſicut mane eris*; Vid. quoque IV. עוף, poſt מָעוּף) Job. 11, 17. Fut. conv. וַיָּעַף *& Laſſatus erat*, v. g. populus, 1 Sam. 14, 28.

עָיֵף m. *Laſſus*; vid. עיף.

IV. עוף *Obtenebratus fuit*. Conv. Ar. عاف Obliteratus fuit. Hinc

עֵיפָה f. *Obſcuritas*, Am 4, 13. Cum ה Intenſ. עֵיפָתָה Job. 10, 22.

מָעוּף m. *Obſcuritas*. Cſt. מְעוּף Jeſ. 8, 22. Al. Volatus, volatura; incongrue! Reſertur huc etiam a nonnullis

תָּעֻפָה Job. 11, 17. exponentibus: *Quando tenebreſces, ſicut mane eris*; aut imperſonaliter: *Quando quoque tenebræ ingruent, tanquam mane erit*. Fere ambigi poteſt, utrum ſenſum hæc dictio habeat, illum alterum ſub III. עוף, an hunc potius? Judicium ſit penes lectorem! Liceat etiam tertiam ſubdere ſignificationem, ſcil. ab

V. עוף. Ar. عاف Diutius immoratus fuit in illo; unde KAL, Fut. cum ה Paragog. תָּעֻפָה pro תָּעוּף *Tametſi etiam diutius* (in vita) *immoratus ſueris, tanquam mane* (i. e. tanquam juvenis) *eris*, Job. 11, 17. Al. etiam Fulgebis.

Digitized by Google

עוץ (Idem, quod יָעַץ) *Confuluit, confilium iniit.* KAL, Imp. pl. עֻצוּ *Confulite, inite confilium*, Jud. 19, 30. Jef. 8, 10.

עיק. Ar. عاق Retinuit, impedivit. IV. Jumentum iter habere nequivit. It. Jumento vehi nequivit. Hinc HIPH. Præt. הֵעִיק *Hærere, impeditum f. implicatum fecit.* Part. m. f, *Ecce ego* מֵעִיק *Hærere f. impedita* (confilia & conatus veftros) *faciens jum fub vobis* (Germ. Ich mache es unter euch ftekend), *quemadmodum* תָּעִיק (Fut. 3 f. f.) *Hærere facit plauftrum plenitudo ei* (impofita) *manipulorum*, Am. 2, 12. LXX. κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, fubvolvendo evertam fubter vobis, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα καλάμης, quemadmodum fubvolvendo fubvertitur plauftrum plenum culmis. Recte ad fenfum! Al. Preffit, arctavit; Al. ut Vulg. Stridet.

עָקָה f. *Obftaculum, impedimentum; anguftia.* Cft. עָקַת Pf. 55, 4. LXX. θλίψις v. g. ab improbo. Al. Stridor, minus recte!

מוּעָקָה f. (Part. HOPH.) *Preffura, coarctatio, anguftia*, Pf. 66, 11. LXX. iterum θλίψις, anguftia.

I. עור *Expergefieri, excitari; evigilare.* Affine eft Ar. غار Accinxit fe. VI. Expergefactus eft e fomno. KAL, Imp. עוּרָה (fcil. cum ה Parag.) *Evigila*, Pf. 44, 24. Fem. עוּרִי *Evigila* Jef. 52, 1. Etiam Imp. עֻרָה (qf. ab ערר) *Evigila*, Jef. 32, 11. NIPH. Præt. נֵעוֹר (pro נֵעֹר) *Excitatus, expergefactus eft*, Zach. 2, 17 Fut. יֵעוֹר *Excitabitur*, Zach. 4, 1. PIH. Præt. עוֹרֵר *Excitavit, fufcitavit, expergefecit*, 2 Sam. 23, 18. וְעוֹרַרְתִּי & *Excitabo*, Zach. 9, 13. Imp. cum ה Parag. עוֹרְרָה *Excita*, Pf. 80, 3. Fut. pl. תְּעוֹרְרוּ *Excitabitis*, Cant. 2, 7. Ex alia forma, geminata prima radicali, Fut. יְעֹעֵרוּ *Sufcitabunt*, Jef. 15, 5. HIPH. Præt. הֵעִיר *Excitavit, fufcitavit.* It. *Experrectus fuit*, Jef. 41, 2. הַעִירוֹתִי *Excitavi*, ib. v. 25. Part. m. מֵעִיר *Excitans*, Jef. 51, 1. It. *Evigilans*, Hofeæ, 7, 4. Imp. cum ה Parag. הָעִירָה *Expergifcere*, Pf. 35, 23. Inf. בָּעִיר *Excitando*; Al. in urbe, Pf. 73, 20. Fut. אָעִירָה *Experpifcar*, Pf. 57, 9. יָעֵר & *Excitabit*, Dan. 11, 25. וַיָּעַר & *Excitavit*, 2 Par. 21, 16. cum Aff. וַיְעִירֵנִי & *Excitavit me*, Zach. 4, 1. HITHP. Præt. הִתְעוֹרֵר *Excitavit fe ipfum, excitatum fe præbuit.* וְהִתְעֹרַרְתִּי & *Excitabo me*, Job. 31, 29. Part. m. מִתְעוֹרֵר *Excitans fe ipfum*, Jef. 64, 6. Imper. f. f. הִתְעוֹרְרִי *Excita te*, Jef. 51, 17. Fut. יִתְעוֹרָר *Excitabit fe*, Job. 17, 8.

עַר m. *Vigilans*, *vigil*; it. *Magiſter diſcipulos excitans*, Mal. 2, 12. Cant. 5, 2.

עִיר m. Chald. *Vigil*, Dan. 4, 10. Pl. עִירִין *Vigiles*, Dan. 4, 14.

עִיר m. *Urbs*; vid. ſ. l.

II. עור ac potius ערר Ar. عرّ Læſit. II. Male habuit; afflixit. Hinc

עַר m. *Inimicus*, *adverſarius*. Idem, qui צַר. Cum Aff. עָרֶךָ *Inimicus*, *hoſtis tuus*, 1 Sam. 28, 16. Pl. cum Aff. עָרֶיךָ *Hoſtes tui*, Pſ. 139, 20.

עַר m. Chald. *Idem*. Pl. cum Aff. לְעָרָיךְ ſ. לְעָרָךְ *Hoſtes tui*, Dan. 4, 16.

עָרִים pl. m. *Urbes*; vid. in עִיר.

עוֹר m. *Cutis*, *pellis*; vid. in ערה.

III. עור Idem, quod ערה, ſcil. *Nudatus*, *denudatus fuit* v. g. arcus. Hinc NIPH. Fut. עֶרְיָה תֵעוֹר *Nudatione nudabitur*, Hab. 3, 9. Poſſit tamen etiam exponi: *Nudatione excitatur*, i. e. exploditur arcus tuus; aut תֵעוֹר formatum eſſe ab ערר, quod vid. ſ. I.

IV. עור. Ar. عار Occoecavit; unde etiam عاير Occoecans oculum. Hinc PIH. Præt. עִוֵּר *Excoecavit*, 2 Reg. 25, 7. Jer. 39, 7. 52, 11. Fut. יְעַוֵּר *Excoecabit*, Ex. 23, 8. Deut. 16, 19.

עִוֵּר m. *Coecus*, *occoecatus*, *captus oculis*, Deut. 27, 18. Pl. עִוְרִים *Coeci*, Pſ. 146, 8. Jeſ. 42, 16. Fem. pl. עִוְרוֹת *Coeci* v. g. oculi, Jeſ. 42, 7.

עַוֶּרֶת f. (Coecitas, Abſtractum pro concreto, i. e.) *habens coecitatem*, Lev. 22, 22.

עִוָּרוֹן m. *Occoecatio*, *coecitas*, Deut. 28, 28. Zach. 12, 4. Utrobique refertur ad animum.

I. עוש *Properare*, *accelerare*. Convenit Ar. عشّ III. Properavit. KAL, Imp. pl. עוּשׁוּ *Properate*, Joël. 4, 11. Al. Congregamini. Vulg. Erumpite!

II. עיש. Ar. غاث Splenduit. Hinc

עַשׁ m. *Arcturus*, *cynoſura*, Job. 9, 9.

עַיִשׁ m. *Idem*, Job. 38, 32. Sed

עָשׁ m. *Tinea*, Job. 13, 28. Vid. ſub עשש.

עות. Ar. عات Corrupit, depravavit, v. g. jus vel cauſam alicujus. Hinc PIH. Præt. עִוֵּת *Pervertit*, *depravavit*. It. *Incurvavit*,

vavit. Cum Aff. עִוְּתוֹ *Pervertit illud*, Eccl. 7, 13. עִוְּתָנִי *Subvertit me*, Job. 19, 6. Inf. לְעַוֵּת *ad Pervertendum*, Thren. 3, 36. Fut. יְעַוֵּת *Subvertet*, Pf. 146, 9. Job. 8, 3. PYH. Part. m. מְעֻוָּת *Perversum, curvum*, Eccl. 1, 15. HITHP. Præt. הִתְעַוֵּת *Pervertit se.* Fut. pl. conv. וְהִתְעַוְּתוּ *& Pervertent se*, Eccl. 12, 3. Sed לָעוּת Jef. 50, 4. (tanquam ab עות) eft pro לְעוּת ab עתת, quod vid. f. l.

עַוָּתָה f. *Perverfio, fubverfio.* Cum Aff. עַוָּתָתִי (ad formam בַּקָּשָׁתִי) *Subverfio mei*, Thren. 3, 59.

עֵז *Capra*; vid. fub עזז.

עָזַב *Reliquit, dereliquit, deferuit.* It. *Dimifit.* Conv. plane Ar. عزب Procul fuit, abfuit. Dereliquit. V. Abfuit, receffit. KAL, Præt. Gen. 24, 27. Cum Aff. עֲזָבוֹ *Dereliquit eum*, Pf. 71, 11. Part. Ben. m. עוֹזֵב *Relinquens*, Prov. 28, 13. Part. Pah. m. אֶפֶס עָזוּב *Nihil relictum i. e. extra urbes*, 2 Reg. 14, 26. Vid. etiam עצר. Fem. עֲזוּבָה *Relicta*, Jef. 6, 12. Inf. עָזוֹב *Relinquere*, i. e. *Et* (fi) *deftiteris relinquere eum* (fcil. fi opem ei tuleris), *relinquito* (eum) *cum eo* (i. e. onere) Ex. 23, 5. Cftr. עֲזֹב ibid. Cum Aff. עָזְבָם (Eo, quod) *Deferuerunt illi*, Jer. 9, 12. Imp. עֲזֹב *Relinque* i. e. defifte a &c. Pf. 37, 8. Cum ה Parag. עִזְבָה *Derelinque*, Jer. 49, 11. Fut. אֶעֱזֹב *Deferam*, 1 Reg. 6, 13. 2 m. f. תַּעֲזֹב *Relinques*, Lev. 19, 10. Cum Aff. יַעַזְבֵנוּ *Relinquet nos*, Pf. 37, 33. NIPH. Præt. נֶעֱזַב *Relictus eft*, Neh. 13, 11. Part. m. נֶעֱזָב *Relictus*, Pf. 37, 25. Pl. f. נֶעֱזָבוֹת *Derelictæ*, Ez. 36, 4. Fut. pl. יֵעָזְבוּ *Relinquentur*, Jef. 18, 6. PYH. Part. עֻזָּב *Derelictus*, Jef. 32, 14. Fem. עֻזָּבָה *Derelicta*, Jer. 49, 25. Not. וַיַּעַזְבוּ Neh. 3, 8. exponendum: *Et reliquerunt*, (intactam) Hierofolymam.

עִזָּבוֹן m. unde Pl. cum Aff. עִזְבוֹנַיִךְ *Merces tuæ*, qf. relictiones, i. e. quæ alienantur, aut venditione relinquuntur aliis, Ez. 27, 22.

עָזַז *Roboravit, corroboravit, confirmavit.* It. *Roboravit fe, confirmavit fe; Roboratus, corroboratus, confirmatus fuit.* Prorfus conv. Arab. عزّ Potens magnusque fuit. Corroboravit. IV. Valore & potentia corroboravit. KAL, Imp. עוּזָּה (pro עֻזָּה) *Corrobora*, Pf. 68, 29. Inf. cft. עֲזוֹז *Roborare*, Prov. 8, 28. It. עוֹז Jef. 30, 2. NIPH. Part. נוֹעָז, quod a nonnullis huc refertur; qf. *Roboratus* f. *robuftus*, Jef. 33, 19. potius eft ab Arab. وعز IV. Juffit,

Juffit, imperavit, i. e. עֹז Part. NIPH. *Imperans factus tyrannice.* HIPH. Præt. הֵעֵז *Obfirmavit, induravit*, Prov. 21, 29. 3 f. f. הֵעֵזָה pro הֵעֵזָּה *Obfirmavit*, Prov. 7, 13. Sed הָעֵז *Fac confugere*, Ex. 9, 19. & Pl. הָעִזוּ *Fugite*, Jer. 4, 6. 6, 1. vid. in עוּז.

עֹז f. עֻז m. *Robur, fortitudo*, Pf. 84, 6. 8, 3. Cum Makkaph עָז־ Jef. 26, 1. Cum Aff. עָזִּי *Fortitudo mea*, Pf. 118. 14. it. עֻזִּי Pf. 28, 7.

עוֹז m. *Idem.* Hinc cum Aff. עֻזְּךָ *Fortitudo tua*, Pf. 21, 14.

עֻזָּה f. *Idem;* unde fecundum nonnullos pl. עֻזּוֹ pro עֻזּוֹת *Fortitudines*, Pf. 59, 10. Sed rectius: *Quod attinet ad fortitudinem ejus* i. e. fingularis illius hoftis (forfan Sauli, quem Pfaltes videtur innuere).

עַז m. *Fortis, robuftus, firmus, validus;* it. *vehemens, durus*, Num. 13, 28. Jud. 14, 18. In paufa עָז Gen. 49, 7. Pl. עַזִּים *Validi, robufti, fortes*, Jef. 43, 16. Cft. עַזֵּי Jef. 56, 11.

עַזָּה f. *Firma, dura, fortis, robufta, valida*, Prov. 21, 14. Pl. עַזּוֹת *Dura*, Prov. 18, 23.

עֱזוּז m. *Robur fortitudo*, Jef. 42, 25. Aff. עֱזוּזוֹ *Robur ejus*, Pf. 78, 4.

עִזּוּז m. *Robuftus, fortis*, Pf. 24, 8.

מָעוֹז m. *Robur, fortitudo, firmitas*, Pf. 31, 3. Kamez hujus Subftantivi, quippe a verbo geminato, manet invariatum. Cft. מָעוֹז Pf. 27, 1. Cum Aff. מָעֻזְּכֶן *Fortitudo veftra*, Jef. 23, 14. It. *Locus munitus, munimentum*, Jud. 6, 26. Cum Aff. מָעֻזִּי *Munimentum meum*, Jef. 27, 5. Videlicet: *Aut* (quis) *firmaret munimentum meum*, (&) *redderet pacem mihi?* Michaelis: Aut (quis) prehendat afylum meum? Pl. אֱלֹהַ מָעֻזִּים *Deus templorum f. arcium munitarum f. fortitudinum* (forfan alluditur ad Martem) Dan. 11, 38. Cft. מָעֻזְנִי *Fortitudines*, ib. v. 19.

מָעֻזְנִים Pl. m. (Dagefch in נ refoluto) *Munitiones, munimenta, fortalitia.* Cum Aff. מָעֻזְנֶיהָ *Munimenta ejus*, Jef. 23, 11.

עָזְנִיָּה f. (Dagefch in נ refoluto) *Melanæetus*; Romanis *Valeria* a validitate dicta; etiam aliis Haliæetus, aquila nigra omnium robuftiffima, Bochartus in Hieroz. L. II. c. 6. p. 188. Ar. quoque غرن dicitur Aquila aut ei fimilis, Lev. 11, 13. Deut. 14, 12. Al. Gryps; al. Nifus.

עז

עֵז f. (ab Ar. عنز Declinavit, deflexit; ſcil. abſorpta littera נ 1) *Caper* & *Capra*, Gen. 15, 9. Pl. עִזִּים *Capræ*, Gen. 27, 9. Cum Aff עִזֶּיךָ *Capræ tuæ*, Gen. 31, 38.

עֲזָאזֵל m. (pro עֵזֶל אָזַל, ab Ar. عزل Deſcivit; & أزل Mentitus fuit, i. e. Apoſtata mendax, quo ſcil. nomine Diabolus, Joh. 8, 44. & Jud. 6. a Chriſto ejusque Apoſtolis inſignitur) videtur eſſe nomen *Satanæ* ceu Adverſarii Dei, cui velut Oppoſito לַיהוָה, nimirum לַעֲזָאזֵל Azazeli, Chriſtus olim in Diabolicas vexationes propter peccata noſtra tradendus per hircum præfigurabatur emiſſarium, Lev. 16, 8. Vid. Witſii Oeconomia Fœderum, Edit. Baſil. p. 537. & ſeqq. Cæterum Azazel, Sammaël, Azaël & Machazeel nomina eſſe Diaboli conſtans & recepta eſt Hebræorum opinio; immo & Diabolum Phœnicibus olim Azizos dictum eſſe, auctor eſt idem Witſius l. c. Al. Hircus bibere abiturus.

עָזַק *Fodit*, *circumfodit*. Fut. cum Aff. וַיְעַזְּקֵהוּ *& Circumfodit eam* v. g. vineam, Jeſ. 5, 2. Plane conv. Ar. عزق Fodit terram. It. Fodit, abſolute. Al. Sepivit.

עִזְקָא, Emph. עִזְקְתָא f. CHALD. *Annulus ſignatorius*. Cſt. עִזְקַת Dan. 6, 18. Cum Aff. עִזְקְתֵהּ *Annulus ejus ſ. ſuus*, ibid. Scil. ab effoſſione dictus.

I. עָזַר (Idem, quod Ar. عزر) *Juvit*, *adjuvit*, *auxiliatus eſt*, *opem tulit*, *opitulatus eſt*. KAL, Præt. עָזַרְתָּ *Auxiliatus es*, Job 26, 2. Cum Aff. עֲזָרַנִי *Adjuvit me*, Pſ. 118, 13. Part. Ben. m. f. עוֹזֵר *Adjuvans*, *adjutor*, Pſ. 10, 14. Part. Pab. m. f. עָזֻר *Adjutus*, Jeſ. 31, 3. Inf. cſt. לַעְזוֹר *ad Auxiliandum*, 2 Par. 14, 11. It. לַעְזִור Symbolum duarum lectionum, ſc. τῶ Keri לַעְזוֹר & τῶ Chethibh לַעְזִיר, quarum utraque eundem ſuſtinet ſignificatum, 2 Sam. 18, 3. Cum Aff. לְעָזְרֵנוּ *ad Auxiliandum nobis*, 2 Par. 32, 8. Imp. cum Aff. עָזְרֵנוּ *Adjuva nos*, Pſ. 79, 9. Fut. cum Makkaph יַעֲזָר־לִי *Auxiliabitur mihi*, Jeſ. 50, 7. Pl. in pauſa יַעֲזֹרוּ *Juvabunt*, Jeſ. 41, 6. Cum. Aff. יַעְזְרֶךָּ pro יַעֲזָרְךָ *Adjuvabit te*, Jeſ. 44, 2. NIPH. Præt. נֶעֱזַר *Adjutus eſt*. נֶעֱזַרְתִּי *Adjutus ſum*, Pſ. 28, 7. Inf. לְהֵעָזֵר *Ut juvetur*, 2 par. 26, 15. Fut. יֵעָזְרוּ *Juvabuntur*, Dan. 11, 34. HIPH. Præt. הֶעְזִיר *Opem tulit*, *adjuvit*. Part. Pl. m. מַעְזְרִים *Adjuvantes*, 2 Par. 28, 23. Inf. לַעְזִיר, vid. ſupra ad Inf. KAL.

עֵזֶר

עֵזֶר m. *Auxilium, adjumentum*, Gen. 2, 18. Cum Aff. עֶזְרִי *Auxilium meum*, Pſ. 121, 1.

עֶזְרָה f. *Idem*, Pſ. 46, 2. Cum ה intenſ. עֶזְרָתָה Pſ. 44, 27. Cum Aff. עֶזְרָתִי *Auxilium meum*, Pſ. 38, 23. Cſt. Jud. 5, 23.

עֶזְרָת f. pro עֶזְרַאת *Idem*, Pſ. 60, 13.

II. עֲזָרָה f. 1) *Atrium magnum populi, hypæthron*, i. e. locus, in quo Salomo ambonem, ubi coram populo precatus eſt, poſuit, 2 Par. 4, 9. ab Ar. ut videtur, عزر Abegit. Cohibuit ab aliquo. 2) Crepido, projectura, Ez. 43, 14. 17. 20. 45, 19.

עֵט m. (ab Ar. غاط Penetravit in rem) *Stilus*, ab inſculpendo dictus, Pſ. 45, 2. בְּעֵט בַּרְזֶל *Stilo ferreo*, Job. 19, 24.

I. עָטָה (Idem, quod Ar. غطا) *Operuit, obuelavit, amicivit ſe & aliquid. Circumpoſuit ſibi; obnupſit.* Conſtr. cum Acc. it. cum עַל. KAL Præt. Jer. 43, 12. part. Ben. m. עֹטֶה *Obtectus*, 1 Sam. 28, 14. Sed Fem. עֹטְיָה (pro עֹטָה) *Vagabunda, oberrans*, Cant. 1, 7. vid. II. עטה. Inf. & Part. cum Aff. עָטֹה עֹטְךָ *Operiet te operiendo*, Jeſ. 22, 17. Fut. יַעְטֶה *Obteget, operiet*, Lev. 13, 45. Fut. conv. וַיַּעַט *& Amicivit ſe*, Jeſ. 59, 17. HIPH. Præt. הֶעֱטָה *Obtexit, involvit.* הֶעֱטִיתָ *Obtexiſti*, Pſ. 89, 46.

מַעֲטֶה m. *Pallium, amictus, operimentum.* Cſt. מַעֲטֵה Jeſ. 61, 3.

II. עָטָה (Ut Ar. غطا Abiit iter habendo) *Abiit divagando, divertit.* Hinc Part. Ben. f. ſ. עֹטְיָה (pro עֹטָה) *Abiens divagando ſ. oberrando*, Cant. 1, 7. Al. Velata, ſ. operiens ſe (i. e. ut meretrix; vid. Gen. 38, 14.

III. עָטָה. Ar. عطا *Suſtulit manus ad capiendum* aliquid. Hinc HIPH. Præt. הֶעֱטָה *Idem*, Fut. conv. וַיַּעַט (Lectio Keri) *& Suſtulit* ſ. *injecit manum* ſcil. ad capiendam prædam, 1 Sam. 14, 32. Germ. zugreiffen. וַתַּעַט *& Injeciſti manus*, intell. ad prædam, 1 Sam. 15, 19. Al. Verſus eſt; feſtinavit.

IV. עטה. Ar. غطا Elatus fuit, extulit ſe. Hinc PYH. Part. מְעֻטָּה *Strictus, ſublatus*, intell. ad mactationem, Ez. 21, 20. Hinc fortaſſis etiam

עַיִט m. (formæ קַיִץ a קָצָה) *Avis, volucris*, aut collect. *Volucres*; petunt enim ſublimia, Job. 28, 7. Cſt. עֵיט Jeſ. 18, 6.

עֲטַלֵּף m. (Idem, quod Ar. عطليف) *Veſpertilio*, Lev. 11,

19. LXX. νυκτερὶς, volatile nocturnum. Compositionis hujus vocis varia a Philologis redditur ratio; verisimillima autem est, dici ab עָטַל & עוֹף, ab Ar. غطل Caliginosa fuit, v. g. nox, & עוּף f. עֹיף Avis, volatile; q. d. Volatile caliginosum. Quæcunque autem sit, sufficit, עֲטַלֵּף constanter a LXX. reddi Vespertilionem, & Arabibus quoque idem significare.

עטן. Ar. عطن Concinnavit pellem; & عطين Pellis f. corium. Hinc

עֲטִינִים Pl. m. unde cum Aff. עֲטִינָיו vulgo Mulctratia, sed rectius *Utres pellicei ejus* (Populi enim orientem spectantes ad excipiendum asseruandumque lac pecorum suorum utribus olim pelliceis utebantur & adhucdum utuntur) *pleni sunt lacte*, Job. 21, 24. LXX. ἔγκατα, intestina ejus plena sunt adipe; quos etiam Vulgatus sequitur. Chald. בִּיזוֹי Ubera ejus. Schultensius, Pecorosa latifundia ejus; minus congrue!

I. עָטַף propr. *Contraxit, complicavit se aut aliquid.* Hinc 1) עָטַף non secus atque Ar. عطف, & quod prope abest خطف in IV. In se plicatus collapsus que fuit. It. Contraxit se; in se reflexus fuit. Obriguit, exanimatus fuit v. g. mœrore, timore, deliquio animi, in morte &c. KAL, Part. Pah. pl. m. הָעֲטוּפִים *Contracti, in se plicati* i. e. collapsi (Germ. Eingerunzelt, halb verschmachtet) v. g. parvuli, Thren. 2, 19. Inf. cst. בַּעֲטֹף *dum Contrahit se*, i. e. *obrigescit*, *exanimatur*, v. g. cor, Ps. 61, 3. Fut. כִּי־יַעֲטֹף *si in se contractus fuerit*, i. e. *angustatus animo*, Ps. 102, 1. NIPH. Præt. נֶעֱטַף *Contractus, in se plicatus, exanimatus est*. Inf. בֵּעָטֵף *Quum exanimatur*, Thren. 2, 11. HITHP. Præt. הִתְעַטֵּף *Contraxit se, reflexus est; obriguit.* Inf. בְּהִתְעַטֵּף *Quum exanimaretur*, Jon. 2, 8. Cum Aff בְּהִתְעַטְּפָם *Quum contraherentur in se*, i. e. deliquium animi paterentur, Thren. 2, 12. Fut. 3 f. f. תִּתְעַטֵּף *Contrahetur in se*, v. g. spiritus, Ps. 77, 4. Hinc etiam 2) *Operuit, obvoluit, obduxit se* aut *aliquid.* Operientes enim f. amicientes se aut alium tegumenta f. indumenta solent contrahere f. complicare. Sic etiam Ar. عطف in IV. dicit Amicivit, induit se. Fut. יַעְטֹף *Operiat f. tegat* scil. dexteram, Job. 23, 9. יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ *Induit f. operit ceu vestis violentia eos*, Ps. 73, 6. Pl. יַעַטְפוּ *Operient se*, Ps. 65, 14.

מַעֲטָפוֹת f. pl. *Amicula;* Hieronymus *Palliola*, Jes. 3, 22. Ar. عطاف Pallium. Al. Tapetes.

II. עָטַף (Idem, quod Ar. عطف) *Inclinavit, propensus* fuit. Hinc KAL, Fut. *Spiritus a conspectu meo* יַעֲטוֹף *inclinabit se benevole;* LXX. ἐξελεύσεται, Jes. 57, 16.

III. עָטַף Videtur esse idem verbum, quod Ar. عطف Inclinavit, intell. dies. Vertit, convertit se; & quod huic confine est عتم (scil. ط & ت, nec non ف & م ceu elementis unius ejusdemque organi inter se, ut & alias fit, permutatis) Tardus fuit, sero fecit aliquid. In IV. Vesperi fecit aliquid. Hinc Part Pah. pl. m. עֲטֻפִים *Agni ex initu vespertino editi*, vulgo Serotini. Rectius vero dixeris *Vespertinos;* opponuntur enim τοῖς קְשֻׁרִים Agnis ex initu matutino editis, a Sing. Part. Pah. קָשׁוּר (hocque convenienter cum Ar. قسوة Exordium diei, i. e. mane) q. d. *matutino tempore factus;* sic etiam *conceptus*, Gen. 30, 42. Hinc etiam HIPH. Inf. בְהַעֲטִיף *Quando vero vesperi* aut *sero commiscebantur oves* &c. ibid. Tempora hic a Scriptore sacro alterum distingui ab altero, ex ipsa verborum consecutione liquido apparet, discrimen vero illud non inter vernale anni tempus poni & autumnale, sed inter matutinum diei & vespertinum tempus, non aliter ratio etymi, nescio, annon etiam fetificationis ovium permittit. Vid. Cocceji Lexicon ex edit. Schulzii ad h. v.

עָטַר (unde Ar. عضر aut عدر Abundavit. IV. Abundare fecit, i. e. Significatione a Cinxit s. circumdedit, secundaria Circumfluxit, circumfluere fecit) *Cinxit, circumdedit; coronavit.* KAL. Part. Ben. pl. m. עֹטְרִים *Circumdantes, cingentes, circumclaudentes*, 1 Sam. 23, 26. Fut. cum Aff. תַּעְטְרֶנּוּ *Circumdas s. coronas eum*, Ps. 5, 13. PIH. Præt. עִטֵּר *Coronavit, circumdedit.* It. *Circumfluere, affluere, abundare fecit.* עִטַּרְתָּ *Circumfluere fecisti; circumdedisti, coronasti*, Ps. 65, 12. עִטְּרָה f. *Coronavit*, Cant. 3, 11. Part. cum Aff. in pausa הַמְעַטְּרֵכִי *Coronans s. circumdans te*, Ps. 103, 4. Fut. cum Aff. תְּעַטְּרֵהוּ *Coronabis s. circumdabis eum*, Ps. 8, 6. HIPH. Præt. הֶעֱטִיר *Circumfluere fecit, circumdedit, coronavit.* Part. f. מַעֲטִירָה *Coronans;* rectius *Circumfluere faciens, ditans*, Jes. 23, 8.

עֲטָרָה

עֲטָרָה f. *Tiara, corona, cidaris, diadema*, Cant. 3, 11. Ez. 21, 31. Plur. עֲטָרוֹת *Coronæ*, Zach. 6, 11. Cft. עֲטֶרֶת Pf. 21, 4. Jef. 28, 1.

עטש. Ar. عطس Apparuit; altius evectus, erupit. Hinc

עֲטִישׁוֹת Pl. f. *Emicationes, apparentiæ*, intell. ob fquamas ejus fplendentes. Cum Aff. עֲטִישֹׁתָיו *Emicationes ejus*, Job. 41, 9. Al. Sternutationes.

עִי. m. (pro עְוִי ab Ar. وعى Collegit. IV. Condidit, recondidit; unde etiam وعي Theca, loculus) *Cumulus, acervus ruderum f. lapidum*, Mich. 1, 6. Pl. עִיִּים *Acervi, rudera*, Pf. 79, 1. It. עִיִּין (forma Chaldaica) Mich. 3, 12. Cft. עִיֵּי Num. 21, 12. It. *Repofitorium, loculus*, ut Job. 30, 24. *Veruntamen non* בְּעִי *in loculum meum* (i. e. in cineres meos) *inferet* (mors; ex verfu præcedente) *manum*; *fed* (quum deftruxerit eos, aut) *in deftructione illorum* (erit) *falus*.

מְעִי m. *Acervus ruinæ, rudera*, Jef. 17, 1.

מְעוֹת f. pl. (quod a nonnullis ab עיה derivatur, pertinet potius ad Ar. مغي Reliquias fupereffe fecit; unde etiam ماغية Scrupulus, i. e. quod exundationes fluviorum aut torrentes poft fe relinquunt) *Scrupi, lapilli*; unde כִּמְעֹתָיו *ficut Scrupi f. lapilli ejus*, intell. arenæ maris, Jef. 48, 19. LXX. χοῦς; Vulg. Lapilli.

עִיד Teftatus eft; vid. עוּד.

עַיִט m. Volucris; vid. fub עטה.

עַיִם m. (ab Ar. عام pro عيم Nubibus obductum fuit, v. g. cœlum; unde etiam غيم Nubes, pecul. quæ cœlum tegit; it. غيمة Nubes fingularis) *Turbo, procella*; Germ. nuncupaveris, Wafferhofen; qf. nubes denfiffima procellæ, Jef. 11, 15.

I. עין. Ar. عان Vidit. Hinc

עַיִן f. Ar. عين *Oculus*, Prov. 20, 12. Metaph. *Color*, qf. afpectus rei, Num. 11, 7. It. *Intentio, amor, ftudium, affectus*; qf. id, quod quis fpectat & quærit, Prov. 22, 9. 23, 6. Cft. עֵין Ex. 10, 15. Cum Aff. עֵינִי *Oculus meus*, Thren. 1, 16. Dual. עֵינַיִם *Oculi*, Gen. 20, 16. Cft. עֵינֵי Pf. 123, 2. Aff. עֵינֵיהֶם *Oculi eorum*, Efth. 1, 17.

עַיִן f. Chald. *Idem.* Cst. עֵין Esr. 5, 5. Pl. עַיְנִין *Oculi*, Dan. 7, 8. Cst. עַיְנֵי Ibid. cum Aff. עַיְנִי *Oculi mei*, Dan. 4, 31.

עֹיֵן f. עוֹיֵן (Symbolum duarum lectionum, τῷ Keri עוֹיֵן, & τῷ Chethibh עָיֵן) m. Part. Ben. *Oculis malevolis observans*, i. e. invidens, 1 Sam. 18, 9.

II. עין. *Ar.* عان II. Designavit, determinavit; unde عيون f. أعيان Domestici, cives. Hinc

מַעְיָן m. Sing. unde Pl. cum Aff. מַעְיָנַי *Cives mei*, qs. recensiti, Ps. 86, 7. LXX. etiam ἡ κατοικία; & Vulg. Qui habitant in te. Al. Fontes mei.

III. עין m. *Ar.* عان Manavit, fluxit, v. g. aqua. Hinc

עַיִן m. Ar. عين *Fons*, *scaturigo*, Gen. 24, 42. Cum ה Parag. עַיְנָה ib. v. 16. Cst. עֵין ib. v. 13.

עַיְנָה f. Sing. inus. unde Pl. עֲיָנוֹת *Fontes*, *scaturigines*, Deut. 8, 7. Item עֵינוֹת constr. Ex. 15, 27.

מַעְיָן m. *Fons*, *scaturigo*, Lev. 11, 36. Cst. מַעְיַן Jos. 15, 9. Cum ן Parag. מַעְיְנוֹ Ps. 114, 8. Pl. מַעְיָנִים *Fontes*, *scaturigines*, Ps. 104, 10. Cum Aff. מַעְיָנַי vulgo *Fontes mei*, Sed rectius Habitatores mei (vid. retro II. עין) Ps. 87, 7. Cst. מַעְיְנֵי Jes. 1[illegible] 3.

מַעְיָנָה f. Sing. unde Pl. מַעְיָנוֹת *Fontes*, *scaturigines*, Jes. 41, 18. Cstr. מַעְיְנוֹת Gen. 7, 11. Cum Aff. מַעְיְנֹתֶיךָ *Fontes tui*, Prov. 5, 16.

IV. עין. *Ar.* غان pro غين Pravus fuit. Hinc

עֵינֹתָם Symbolum duarum lectinonum, τῷ Keri עֲוֹנוֹתָם (ab עֲוֹנָה, vid. עוה) *Iniquitates eorum*, & τῷ Chethibh, עֵינֹתָם (a Sing. עֵינָה *Pravitas*, & hæc a dicta Rad. غان) *Pravitates eorum*, Hos. 10, 10.

עָיֵף (Idem, quod Ar. غاف Inclinavit in dextrum & sinistrum latus, nutavit) *Defecit*, *lassuit*. KAL, Præt. עָיְפָה *Defecit*, *lassuit*, Jer. 4, 31. Fut. וַיָּעַף & *Exstinctus est*, Jud. 4, 21, vid. II. עוף; Al. & *Nutavit*, *inflexit se*, Germ. Er sank dahin. Sed וַיָּעַף & *Defecit*, *lassuit*, 1 Sam, 14, 28. 31. 2 Sam. 21, 15.

עָיֵף m. *Fessus*, *lassus*, *defatigatus*, Gen. 25, 29. Pl. עֲיֵפִים *Fessi*, *lassi*, Jud. 8, 4. Fem. עֲיֵפָה *Lassa*, *defessa*, Prov. 25, 25.

עֵיפָה f. *Obscuritas*; vid. sub IV. עוף.

I. עִיר f. (ab Ar. عَرَّ Habitavit cum alio; unde etiam عُرَّةٌ Caterva hominum) *Civitas, urbs*, Gen. 4, 17. i. e. Societas hominum una habitantium. Cum ה locali הָעִירָה *In civitatem*, Gen. 44, 13. Cum Aff. עִירוֹ *Civitas ejus* vel *sua*, 1 Sam. 1, 3. Pl. עָרִים *Civitates, urbes*; pro עִירִים, unde etiam Kamez ejus invariatum manet! Num. 35, 2. Cst. עָרֵי Jud. 12, 7. Cum Aff. עָרֵיהֶם *Urbes* s. *civitates eorum*, Deut. 19, 1.

II. עִיר m. (ab Ar. غَارَ Excurrit in hostem diripiendo, capiendo, depopulandc. Incursum equorum in hostile solum rapina, captivitate, depopulatione grassantium movit) *Incursus populantium*; Germ. ein feindlicher Ueberfall, Jer. 15, 8. Al. Hostis.

III. עַיִר m. (ab Ar. عَارَ pro عَيَرَ Huc illuc vagatus fuit, v. g. asinus, equus &c. unde etiam عَيْرٌ Asinus) *Pullus asini adultus*, Zach. 9, 9. עַיִר פֶּרֶא *Pullus* s. *asinus ferus*, Job. 11, 12. Cum Aff. עִירֹה pro עִירוֹ *Pullus ejus* s. *suus*, Gen. 49, 11. Plur. עֲיָרִים *Pulli asinini*, Jud. 10, 4. It. עֲיָרִים Jes. 30, 6.

עַיִשׁ & עָשׁ vid. sub עוש.

עַכְבָּר m. (quod videtur compositum esse ex Ar. عَكَرَ Turbavit, & בַּר Frumentum, q. d. frumentum turbans) *Mus*, Lev. 11, 29. Pl. cst. עַכְבְּרֵי *Mures*, 1 Sam. 6, 4. Cum Aff. עַכְבְּרֵיכֶם *Mures vestri*, ib. v. 5. Sic etiam Ar. dicuntur عَكَابِر Talparum musculi.

עַכָּבִישׁ m. (i. e. עַכָּשׁ בִּישׁ, Ar. عَكَّاشٌ Araneus, & بِيسْ Phy! scil. Araneus foedus, dictus ob horrorem, quo communiter ab illo abhorremus) *Araneus*; it. *Tela aranei*, Jes. 59, 5. Job. 8, 14.

עַכְשׁוּב m. (Compos. ex Ar. عَكَسَ Invertit. V. In gyrum se convertit, & שׁוּב Reverti, q. d. inflectendo se in gyrum revertens) *Aspis*, Ps. 140, 4.

עֶכֶס m. (ab Ar. عَكَسَ Revinxit) *Compes*, Prov. 7, 22. it. *Periscelis*; Pl. עֲכָסִים *Periscelides*, Jes. 3, 18. i. e. ornatus pedum. Hinc

עִכֵּס PIH. *Periscelidibus* s. *laqueolis ornavit pedem*, qs. Compedivit. Fut. pl. תְּעַכַּסְנָה *Pedes suos periscelidibus ornant*, Jes. 3, 16.

עָכַר *Turbavit, conturbavit, perturbavit* fcil. ordinem f. difpofitionem. Convenit plane Ar. عكر Turbavit, turbidum effecit. KAL, Præt. 1 Sam. 14, 29. עָכַרְתִּי *Turbavi*, 1 Reg. 18, 18. 2 pl. Cum Aff. עֲכַרְתָּנוּ *Conturbafti nos*, Jof. 7, 25. Part. Ben. עֹכֵר *Perturbans*, Prov. 11, 29. Fut. cum Aff. יַעְכָּרְךָ (a forma abfol. יַעְ ר) *Conturbabit te*, Jof. 7, 25. NIPH. Præt. נֶעְכַּר *Turbatus, perturbatus eft*, Pf. 39, 3. Part. f. f. נֶעְכָּרֶת *Perturbata*, Prov. 15, 6.

עָכוֹר m. Nomen vallis Achor, ubi fcil. Achanus, quia populum Ifraeliticum perturbaverat, lapidatus eft, Jof. 7, 25.

עלג. Ar. علك Balbutivit. Hinc

עִלֵּג m. unde Pl. עִלְּגִים *Qui funt oris balbi f. blæfi*, Jef. 32, 4.

עָלָה idem, quod Ar. علا *Adfcendit, confcendit, tranfcendit; in altum tetendit f. evectus eft; exaltatus, elatus, elevatus fuit.* Diverfimode autem dicitur, v. g. 1) Adfcendit ftratum, ad portam, in altum, ex prædatione, ex terra, in terram &c 2) Adfcendit, abiit, difceffit ab aliquo. 3) Adfcendit via, fumus, aurora &c. 4) Adfcendit i. e. offertur munus. 5) Adfcendit i. e. tollitur. 6) Adfcendit i. e. fuccrefcit carduus, fpina, femen &c. 7) Adfcendit, i. e. procedit; ira i. e. exardefcit; cogitatio in cor, i. e. fuccurrit. KAL, Præt. Prov. 21, 22. עָלִיתָ *Adfcendifti*, Pf. 68, 19. Part. Ben. m. f. עֹלֶה *Adfcendens*, Devt. 32, 50. Inf. abf. עָלֹה *Adfcendendo*, Gen. 46, 4. cftr. עֲלוֹת *Adfcendere*, Gen. 32, 24. Cum Aff. עֲלֹתוֹ *Adfcendere ejus*, Jef. 11, 16. Imp. עֲלֵה *Adfcende*, Num. 27, 12. Fut. יַעֲלֶה *Adfcendet*, Devt. 29, 22. Fut. conv. וַיַּעַל *& Adfcendit*, Gen 46, 29. NIPH. Præt. נַעֲלָה *Sublatus, exaltatus eft adfcendendo*, Num. 9, 21. Sicetiam Ar. علي Excelfus fuit. נַעֲלֵיתָ *Sublevatus es*, Pf. 97, 9. Inf. הֵעָלוֹת *Tolli*, Num. 9, 17. Imp. pl. הֵעָלוּ *Sublevamini*, Num. 16, 24. Fut. יֵעָלֶה *Elevabitur*, Ex. 40, 37. It. *Difcedens factus eft, difceffit*, Præt 2 Sam. 2, 27. Inf. הֵעָלוֹת *Dum difcedentes facti funt*, Efr. 1, 11. Imp. pl. הֵעָלוּ *Difcedite, abite*, Num. 16, 24. Fut. pl. וַתֵּעָלוּ pro וַתֵּעָלוּ *& Abducti eftis*, Ez. 36, 3. (עָלָה PIH. quod a quibusdam hic fingitur, & unde Fut יְעַלְעוּ Job. 39, 30. derivant, vid. in לוּע.) HIPH. Præt. הֶעֱלָה 1) *Adfcendere fecit; extulit, obtulit, fuftulit, elevavit, evexit.* Ar. أعلى IV. Plane idem. Præt.

Præt. 2 Reg. 17, 4. Part. f. ſ. cſt. מַעֲלַת *Adſcendere faciens*, Lev. 11, 3. Inf. בְּהַעֲלוֹת *Quum adſcendere faceret* i. e. ſuperimponeret, Ex. 30, 8. Imp. הַעֲלֵה *Fac adſcendere*, Ez. 23, 46. Per apoc. וְהַעַל Ex. 8, 1. Fut. אַעֲלֶה *Adſcendere faciam*, Pſ. 137, 6. Apoc. וַיַּעַל & *Adſcendere fecit*, Ex. 10, 12. 2) *Abduxit, eduxit; ſuſtulit.* Præt. הֶעֱלָה pro הֶעֱלָה *Eduxit, extraxit*, Hab. 1, 15. Part. cum Aff. הַמַּעֲלֵם *Qui eduxit eos*, Jeſ. 63, 11. Fut. cum Aff. תַּעֲלֵנִי *Auferas me*, Pſ. 71, 20. HOPH. Præt. הֹעֲלָה 1) *Adſcendere factus* i. e. *oblatus, ſacrificatus eſt*, Jud. 6, 28. 2) *Abductus eſt*; Nah. 2, 7. HITHP. Præt. הִתְעַלָּה *Fecit ſe adſcendere*, i. e. *extulit ſe.* Fut. conv. & apoc. יִתְעַל *Superbiet*, Jer. 51, 3.

עָל m. Ar. عال *Excelſus*, 2 Sam, 23, 1. Hoſ. 7, 16. Cſt. עַל Hoſ. 11, 7.

עַל cſt. עָל Ar. علي propr. qſ. Supernitas, propinquitas; alias *Super, ſupra*, Gen. 1, 20. Lev. 16, 21. Subit vero alias quoque ſignificationes, v. g. 1) *A, ab*, Gen. 16, 5. 2) *Ad*, 2 Sam. 15, 4. 3) *Ante*, Gen. 30, 40. 4) *Apud, prope*, Gen. 16, 7. 5) *Circa, circum*, Gen. 24, 30. 6) *Contra*, Jeſ. 29, 8. 7) *Coram*, Gen. 18, 2. 8) *Cum, unacum*, Gen. 32, 12. 9) *De*, Gen. 18, 19. 10) *E, ex*, Gen. 27, 40. 11) *Erga*, Gen. 19, 16. 12) *In*, cum Acc. Gen. 47, 31. *In*, cum Abl. Lev. 8, 7. 13) *Inter*, Num. 31, 8. 14) *Juxta*, Gen. 16, 7. 15) *Intra*, Hoſ. 11, 8. 16) *Nempe*, 2 Reg. 18, 21. 17) *Non, ne*, Ez. 9, 5. 18) *Per*, Eſth. 1, 8. 19) *Poſt*, Jeſ. 32, 10. 20) *Præ, magis quam*, Gen. 48, 22. 21) *Præter*, Gen. 31, 50. 22) *Pro*, 1 Reg. 2, 18. 23) *Propter*, Ruth. 1, 19. 24) *Propterea, ideo*, Gen. 41, 32. 25) *Quamvis*, Job. 16, 17. 26) *Quantum ad, quod attinet ad*, Ruth. 4, 7. 27) *Quia, eo quod*, Pſ. 119, 136. 28) *Secundum, juxta, pro ratione*, Joſ. 22, 9. 29) *Secus*, Jeſ. 32, 20. 30) *Sub*, Num. 2, 2. 31) *Verſus*, Gen. 24, 49. 32) *Ultra*, Lev. 15, 25. 33) *Usque ad*, Joſ. 2, 7. Cum aliis Particulis; עַל־כֵּן *Idcirco, propterea.* עַל־כִּי ſ. עַל־אֲשֶׁר *Eo quod, propterea quod* עַל־דְּבַר *Propter.* מֵעַל, *A, ab; Deſuper, ſuperne.* אֶל־עַל aliis *Surſum* v. g. evocare; al. *Ad altiſſimum*, Hoſ. 11, 7. Pl. cſt. עֲלֵי Idem, quod עַל. Cum Suff. עָלַי *Super me.* עָלֶיךָ *Contra te* &c.

עַל Chald. *Idem*, quod Hebr. עַל. Cum Suff. עָלַי *Super me*,

 Dan.

Dan. 4, 31. עִלָּוֵהּ *Contra, ſuper, ad eum; in eo*, Dan. 4, 12. 20. Semel עִלָּא *Supra*, Dan. 6, 3.

עָלֶה m. *Folium*, i. e. quod eſt ſuperne in arbore, Jeſ. 64, 6. Cſt. עֲלֵה Gen. 3, 7. Cum Aff. עָלֵהוּ *Folium ejus*, Pſ. 1, 3. Pl. cſt. עֲלֵי *Folia*, Neh. 8, 15. Cum Aff. עָלֶהָ pro עָלֶיהָ *Folia ejus*, Jeſ. 1, 30.

עוֹלֶה m. Part. KAL, *Adſcendens*, vel *Adſcenſio*, *gradus*, Ez. 40, 40.

עוֹלָה vel עֹלָה f. 1) *Adſcenſus*, *adſcenſio*, v. g. in animum, ſcil. cogitatio, Ez. 20, 32. Cum Aff. עֹלָתוֹ *Gradus ejus*, 1 Reg. 10, 5. Pl. cum Aff. עוֹלוֹתָיו *Gradus ejus*, Ez. 40, 26. 2) *Holocauſtum*, Num. 28, 3. Cum Aff. עוֹלָתְךָ *Holocauſtum tuum*, Pſ. 20, 4. Cſt. עֹלַת Num. 28, 10. Pl. עֹלוֹת f. עוֹלוֹת *Holocauſta*, Pſ. 66, 15. Cum Aff. עוֹלֹתֶיךָ *Holocauſta tua*, Pſ. 50, 8.

עֲלָה f. CHALD. *Idem*. Hinc Pl. עֲלָוָן *Holocauſta*, Eſr. 6, 9.

עֱלִי m. *Piſtillum*; unde בַּעֱלִי (pro בְּעֱלִי) *Piſtillo*, Prov. 27, 22. Hæc vox videtur dici ab Ar. علا Percuſſit; i. e. tutudit. Sic quoque contraria ratione a Tundendo dicitur علاة Incus.

עֶלְיוֹן m. *Excelſus*; *Celſiſſimus*, *ſupremus*, Gen. 14, 18.

עֶלְיוֹן m. CHALD. *Idem*; hinc Pl. עֶלְיוֹנִין *Excelſi*, Dan. 7, 18.

עֶלְיוֹנָה f. *Superior*, *ſumma*; *excelſa*, *alta*, Ez. 41, 7. Pl. עֶלְיוֹנוֹת *Superiores*, Ez. 42, 5.

הָעֲלוֹת juxta R. Salom. *Piſtilla*, 2 Par. 24, 14. Sed eſt Inf. HIPH. Sic exponendus; כְּלֵי הַעֲלוֹת *Vaſa ad offerendum* i. e. *vaſa ad holocauſta pertinentia*. LXX. σκεύη ὁλοκαυτωμάτων. Al. Crateres, neſcio unde?

עֲלִיָּה f. *Coenaculum*; *conclave ſuperius*; ſcil. ad quod per gradus adſcenditur, Jud. 3, 24. Cſt. עֲלִיַּת 2 Reg. 4, 10. Cum Aff. עֲלִיָּתוֹ *Coenaculum ejus*, 2 Par. 9, 4. Pl. עֲלִיּוֹת *Coenacula*, Jer. 22, 14. Cum Aff. עֲלִיּוֹתָיו *Conclavia ejus ſuperiora*, Pſ. 104, 3. Ar. عِلِّيَّة Idem.

עִלָּי m. CHALD. *Excelſus*, *ſummus*, Emph. עִלָּאָה & עִלָּיָא Dan. 3, 26. 32. Ar. عَلِيّ Idem; eminens.

עִלִּית f. (a Maſc. עִלִּי) *Superius*; quod ſuperne eſt, Jud. 1, 15. Plur. עִלִּיּוֹת *Superiores*, Joſ. 15, 19.

עִלִּית

עִלִּית f. Chald. *Coenaculum*. Cum Aff. עִלִּיתֵהּ *Coenaculum ejus*, Dan. 6, 11.

מֹעַל m. *Elevatio*, Neh. 8, 6.

מַעַל m. propr. *Altitudo*; it. cum ה locali מַעְלָה & in pausa מָעְלָה Supra; de loco & tempore, de quantitate & statura, Ex. 30, 14. 1 Sam. 9, 2. לְמַעְלָה *Supra*; *sursum*, *versus*, Ez. 43, 15. מַעְלָה מַעְלָה *Altissime*, Deut. 28, 43. מִלְמַעְלָה *Superne*, Gen. 6, 16. מִמַּעַל *Supra*, *superne*, Gen. 22, 9.

מַעֲלֶה m. *Adscensus*, *gradus*; *suggestum*, Neh. 12, 37. Cft. מַעֲלֵה Jos. 10, 10. Pl. cum Aff. מַעֲלָיו *Adscensus ejus*, Ez. 40, 31.

מַעֲלָה f. *Gradus*, *adscensus*, *adscensio*; *coenaculum*; *excellentia*, *dignitas*, Esr. 7, 9. 1 Par. 17, 17. Pl מַעֲלוֹת *Adscensiones*; *coenacula*; *gradus*, Ez. 11, 5. Am. 9, 6. Ez. 40, 6. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת *Canticum graduum*, Ps 120, 1, Lowthius de sacra Poësi Hebraeorum, Ed. Oxon. pag. 335. putat: hunc & sequentes Psalmos ideo Psalmos ascensionum dictos fuisse, quia pro iis, qui ad festa Hierosolymam ascendere debebant, aut qui post ex captivitate Babylonica Hierosolymam reduces erant, compositi fuerint. Ceterum etiam Ar. معلاة dicitur Excellentia.

תְּעָלָה f. 1) *Adscensio* s. *confirmatio ex morbo*, Jer. 30, 13. Al. Emplastrum, scil. quod ulceri superimponitur. 2) *Aquaeductus*, *canalis*, i. e. in quo aqua ex fluvio aliorsum derivatur, 1 Reg. 18, 32. Cft. תְּעָלַת Jes. 7, 3. Pl. cum Aff. תְּעָלֹתֶיהָ *Aquaeductus ejus*, Ez. 31, 4.

יָעֵל Rupicapra; vid. in יעל.

יַעֲלָה f. Idem, vid. ibid.

עָלַז (Idem, quod עָלַס & עָלַץ; aut, quod videtur, scil. commutato ל cum ר, Ar. عرص Alacer, lubens f. In VIII. Lusit, petulcus fuit v. g. in campo) *Exultavit*, *gestivit prae gaudio*, *tripudiavit*. KAL, Praet. עָלַז *Exultavit*, Jes. 5, 14. Inf. לַעֲלוֹז *ad Exultandum*, Jes. 23, 12. Imp. f. f. עִלְזִי *Exulta*, Zeph. 3, 14. Pl. עִלְזוּ *Exultate*, Ps. 68, 5. Fut. וְאֶעֱלֹזָה & *Exultarem*, Jer. 15, 17. Fut. conv. וַיַּעֲלֹז & *Exultavit*, Ps. 28, 7. Absol. pl. יַעֲלֹזוּ *Exultabunt*, Ps. 149, 5.

עָלֵז m. (vel est KAL, Praet.) *Exultans*, *exultabundus*, Jes. 5, 14.

עָלִיז m. *Exultans*; unde Pl. עַלִּיזִים *Exultantes*, Jef. 24, 8. Conftr. עַלִּיזֵי Zeph. 3, 11. Jef. 13, 3.

עַלִּיזָה f. *Lætans*, *ovans*, *exultabunda*, Jef. 22, 2. Zeph. 2, 16.

עלט. Ar. ضطل Caliginofa v. g. nox; immo etiam غلط XIII. Rem obfcuram atque inadfpectabilem aggreffus eft. Hinc

עֲלָטָה f. *Caligo*, *tenebræ*; it. *Crepufculum*, Ez. 12, 6. Gen. 15, 17.

עֲטַלֵּף m. *Vefpertilio*; vid. in עטל.

I. עלל. Ar. علّ caufam, occafionem dedit. It. Iteratis ictibus alium percuffit. It. Morbo laboravit. In IV. Debilitavit; morbo affecit Deus. Hinc Hebr.

1) HITHP. Præt. הִתְעַלֵּל & הִתְעוֹלֵל *Facientem fe præbuit*, i. e. *Fecit*, *operatus fuit*, *patravit*, 1 Sam. 6, 6. הִתְעַלַּלְתִּי *Operatus fum*, Ex. 10, 2. Fut. pl. conv. וַיִּתְעַלְּלוּ *& Operati funt*, Jer. 38, 19. Inf. לְהִתְעוֹלֵל *ad Faciendum*, Pf. 141, 4. Fut. יְעַלְעוּ *Lingent*, Job. 39, 30. eft a לוע.

עֲלִילָה f. 1) *Actio*, *opus*; *conatus*, *ftudium*; *confilium*; *facinus*; v. g. *Confilium*, Pf. 66, 5. Pl. עֲלִילוֹת *Actiones*, *Opera*, Ez. 24, 14. Cum Affixo עֲלִילוֹתָיו *Opera ejus*, Jef. 12, 4. 2) *Occafiones*, Deut. 22, 14.

עֲלִילִיָּה f. *Actio*, *opus*, Jer. 32, 19.

מַעֲלָל m. unde Pl. מַעֲלָלִים *Actiones*, *opera*; it. *Inftituta*, *ftudia*; v. g. *Opera*, *ftudia*, 1 Sam. 25, 3. Cum Aff. מַעֲלָלָיו *Studia ejus*, Hof. 4, 9. Cft. מַעַלְלֵי *Opera*, Pf. 77, 12. Cum Aff. מַעַלְלֵיהֶם *Opera eorum*, Pf. 28, 4.

עֲלִיל m. Cft. עֲלִיל *Catinus*, i. e. operatorium metalli, Pf. 12, 7.

עִלָּה f. CHALD. *Caufa*, *occafio*, Dan. 6, 4.

2) PIH. Præt. עוֹלֵל pecul. *Fecit male alicui. Percuffit*, *afflixit*; *debitavit*, *confecit*. It. *Infixit*. Part. מְעוֹלֵל *Affligens*, Jef. 3, 12. Imp. עוֹלֵל *Male fac*, *affige*, Thren. 1, 22. PYH. Præt. *Dolor*, qui עוֹלַל *Inflictus eft* mihi, Thren. 1, 12. HITHP. Præt. הִתְעַלֵּל *Percutientem*, *affligentem fe præbuit*, 1 Sam. 6, 6. הִתְעַלַּלְתְּ *Male fecifti*, Num. 22, 29. Fut. pl. conv. וַיִּתְעַלְּלוּ pecul. *& Malitiofe fecerunt*, Jud. 19, 25.

עֹל m. *Jugum*, quod videtur dici ab afflictione, 1 Sam. 6, 7. Conft עֹל Jef. 9, 4. Cum Aff. עֻלּוֹ *Jugum ejus*, Gen. 27, 40.

II.

II. עלל. Ar. عل iterum iterumque carpfit fructus. Hinc PIH. Pr. עולל Racemavit. Inf. & Fut. pl. עולל יעוללו Racemando racemabunt, f. decerpendo decerpent, Jer. 6, 9.

עוללות f. Pl. Racemationes, racemi, i. e. fructus iterum iterumque aut fecundo carpti, Jef. 17, 6. Cft. עללות Jud. 8, 2.

III. עלל m. (quod videtur effe ab Ar. عال Suftentavit, aluit, nutrivit familiam fuam) Parvulus, puer, puerulus, q. d. qui adhuc domi alitur & ad familiam pertinet, Jer. 6, 11. Pl. עוללים Parvuli, Joël 2, 16. Cum Aff. עולליהם Parvuli eorum, Pf. 17, 14. Cft. עללי Thren 2, 20.

עולל m. Idem, 1 Sam. 15, 3. Pl. עוללים Parvuli, Pf. 8, 3. In ftatu conftr. & conjuncto convenit cum עולל; vid. Thren. 2, 20. Pf. 17, 14.

התעלל HITHP. Præt. התעללת Ludificata es, illufifti (rectius ita; vid. I. עלל.) Num. 22, 29. Fut. pl. conv. ויתעללו & Ludificati funt, (rectius fic; vid. etiam I. עלל) Jud. 19, 25. fpec. cum muliere more venereo. Prope convenit etiam Ar. عل in V. Conj. Jocatus eft.

תעלול m. unde Pl. תעלולים Lufiones, illufiones, ludificationes, ludicra, Jef. 66, 4. It. Lufores, i. e. juvenes lufionum, Jef. 3, 4.

IV. עלל. Ar. غل Immifit, indidit. Hinc PIH. Præt. עולל Injecit, projecit; abjecit. עוללתי Projeci v. g. in pulverem f. terram, Job. 16, 15. Hinc etiam

עלל Chald. Ingreffus eft, intravit. Conv. Ar. غل Ingreffus eft, intravit. Pehal Præt. על Dan. 2, 16. Part. pl. m. עללין f. עלין Ingredientes, Dan. 4, 4. APH. Præt. הנעל (cum נ loco Dagefch) Introduxit, Dan. 6, 19. Inf. להנעלה ad Introducendum, adducendum, Dan. 4, 3. & הנעלה Dan. 5, 7. HOPH. Præt. הנעל Adductus, introductus eft, Dan. 5, 13. 15.

מעל m. Chald. unde Pl. cft. מעלי Ingreffus i. e. occafus folis, Dan. 6, 15.

I. עלם Occuluit, occultavit, abfcondit. Id videtur effe Ar. علم Signavit, firmavit rem, i. e. occlufit, conclufit, obfignavit. Part. Pah. עלום vide poft in Nominibus. NIPH. Præt. נעלם Occultum, abfconditum, abditum fuit, latuit, Lev. 4, 13. Part. m. fing. נעלם Abfconditum, 1 Reg. 10, 3. Pl. נעלמים Homines abditi,

diti, i. e. diſſimulantes, Germ. verſtekte Leute, Pſ. 26, 4. Fem. f. נַעֲלָמָה *Occluſa*, Nah. 3, 11. HIPH. Præt. הֶעְלִים f. 1) *Occultavit*; *occultavit*, 2 Reg. 4, 27. Pl. הֶעְלִימוּ *Occultarunt*, Ez. 22, 26. Part. m. מַעְלִים *Occultans*, Job. 42, 3. Inf. הַעְלֵם *Abſcondendo*, Lev. 20, 4. Fut. תַּעְלִים *Abſcondes*, Pſ. 10, 1. & תַּעְלֵם Thren. 3, 56. 2) *Occluſit*, *obturavit* v. g. oculos, aures ſuas; it. *Ignorare fecit*. Præt. Ez. 22, 26. Part. m. מַעְלִים *Occludens* v. g. oculos, Prov. 28, 27. Fut. Thren. 3, 56. 3) *Abſcondit*, *occultavit ſe*. Fut. Pſ. 10, 1. HITHP. Præt. הִתְעַלֵּם *Abſcondit*, *occultavit ſe*. 2 m. f. הִתְעַלַּמְתָּ *Abſcondiſti te*, Deut. 22, 1. Inf. לְהִתְעַלֵּם *ad Abſcondendum te*, ib. v. 3. Fut. תִּתְעַלֵּם *Abſcondens te*, Pſ. 55, 2. Cum Makkaph -יִתְעַלֶּם *Abſcondet ſe*, (ita aliis, ſed vide potius II. עלם) Job. 6, 16. In pauſa תִּתְעַלָּם Jeſ. 58, 7. Sed יַעְלֵם Deut. 28, 61. eſt Fut. HIPH. ab עָלָה Adſcendit, i. e. *Devenire faciet ea*.

עוֹלָם m. 1) *Mundus*; (perinde ut Ar. عالم Mundus) res eo contentæ, res creatæ; *terra*, *homines*; qſ. Firmatum, ab علم Firmam reddidit rem. Jeſ. 44, 7. Hab. 3, 6. Eccl. 3, 11. Pſ. 73, 12. 2) *Seculum*, *perpetuitas*, *æternitas*; *ſeculum hujus vitæ*; (unde Arab. عالمي Secularis, 1 Cor. 6, 3. Hebr. 9, 1.) Pſ. 89, 2. 3. מִן־עוֹלָם *a Seculo*, i. e. *jam olim*. Cum Aff. עוֹלָמוֹ *Perpetuitas ejus ſ. ſua*, Eccl. 12, 5. Pl. עוֹלָמִים *Perpetuitates*, *ſecula*, 1 Reg. 8, 13. Cſt. עוֹלְמֵי Jeſ. 45, 17.

עַלְמוּת f. *Perpetuitas*; ſic Pſ. 48, 15. pro לְעַלְמוּת *in Perpetuitatem*.

עָלוּם m. *Occultus*. Cum Aff. עֲלוּמֵנוּ *Abſconditum ſ. occultum*, i. e. ignoratum ſc. peccatum *noſtrum*, Pſ. 90, 8. Aliis eſt pro עֲלָמֵינוּ.

תַּעֲלֻמָה f. תַּעֲלוּמָה f. *Abſconditum*, *arcanum*, Job. 28, 11. Pl. תַּעֲלֻמוֹת *Occulta*, *abſcondita*, Pſ. 44, 22.

עָלַם, Emph. עָלְמָא m. Chald. *Seculum*, Dan. 4, 31. Pl. עָלְמִין *Secula*, Dan. 5, 10. & עָלְמַיָּא Dan. 2, 44.

עֵילוֹם m. *Seculum*, *æternitas*, 2 Par. 33, 7.

II. עלם Ar. علم Expertus fuit. Hinc HITHP. Fut. -יִתְעַלֶּם *Experiendum ſe dabit* v. g. nix i. e. veniet ſuper eos, Job. 6, 16. Al. Abſcondet ſe, male!

III.

III. עָלַם. Ar. غلم Conjunctionis cum altero fexu cupidus fuit, i. e. adultus fuit. Hinc

עֶלֶם m. *Puer adultus, adolefcens*, 1 Sam. 20, 22. Ar. غلم Libidinofus; it. غلام Adolefcens, puer adultus; filius.

עַלְמָה f. ut Ar. غلامة *Adolefcentula, puella adulta; virgo*, Gen. 24, 43. Jef. 7, 14. Pl. עֲלָמוֹת *Puellæ, virgines*, Cant. 1, 3. Sed עֲלָמוֹת *Voces* qf. *virgineæ*, f. Symphonia vocum virginearum, i. e. fonorarum; Pf. 46, 1. coll. 1 Chron. 15, 20. Forfan hinc Ar. علس Sonora voce fuit. Al. Inftrumentum muficum.

עֲלוּמִים Pl. m. *Adolefcentia, pueritia.* Cum Aff. עֲלוּמָיו *Adolefcentia ejus*, Job. 33, 25. Ar. علومة Idem. Sed. עֲלֻמֵנוּ *Occultum* v. g. peccatum *noftrum*, Pf. 90, 8. vid. fub 1. עלם.

עָלַס (Idem, quod עָלַז & עָלַץ) *Exfultavit.* KAL, Fut. יַעֲלֹס *Exfultabit*, Job. 20, 18. NIPH. Præt. נֶעֱלַס *Exfultans factus eft.* Part. f. f. נֶעֱלָסָה *Exfultabunda*, Job. 39, 13. HITHP. Præt. הִתְעַלֵּס *Exfultantem fe præbuit.* Fut. cum ה Parag. נִתְעַלְּסָה *Exfultantes nos præbeamus* f. *exfultemus*, Prov. 7, 18.

עלע, unde quidam יְעַלְעוּ *Lingent*, tanquam Fut. PIH. derivant, vid. in לוע.

עֲלַע m. CHALD. (idem, quod Hebr. צֵלָע aut Ar. ضلع) *Cofta*; unde Pl. עִלְעִין *Coftæ*, Dan. 7, 5.

I. עלף 1) Ar. غلف Operuit. Hinc PYH. עֻלַּף *Coopertus fuit.* Part. fem. מְעֻלֶּפֶת *Obtectum* v. g. ebur, Cant. 5, 14. HITHP. Præt. הִתְעַלֵּף *Operuit, texit, involuit fe.* Fut. conv. וַתִּתְעַלָּף & *Velavit fe* (femina) Gen. 38, 14. תִּתְעַלַּפְנָה *Velabunt fe* v. g. virgines, Am. 8, 13. 2) Ar. غلف Adhortationem cor non admifit, i. e. *Obrutus fuit. Stupuit animo.* Hinc HITHP. Fut. conv. וַיִּתְעַלָּף & *Obruit fe, obrutus fuit animo*, intell. dolore, triftitia, indignatione &c. Jon. 4, 8. Al. Defecit. Sic etiam aliis, quod fere rectius videtur, תִּתְעַלַּפְנָה *Stupebunt, obftupefcent*, Am. 8, 13. Vid. etiam paulo ante.

עֻלְפֶּה m. *Deliquium* ; per Metaph. Omnes arbores campi fuerunt qf. *flaccor*, Ez. 31, 15.

II. עלף. Ar. علف Pabulum, potumue præbuit. VIII. Saginatus

tus eſt; unde etiam علّق Potus multus; it. علّق Helluo. Hinc PYH. Præt. pl. עֻלְּפוּ *Obruti*, qſ. *inebriati fuerunt* e calice titubationis, Jeſ. 51, 20.

עָלַץ (Idem, quod עלז & עלס; aut, ut videtur, Ar. عرص Alacer, lubens fuit. In VIII. Luſit, petulcus fuit in campo) *Exſultavit.* KAL, Præt. 1 Sam. 2, 1. Inf. cſt. עֲלֹץ *Exſultare*, Prov. 28, 12. Fut. cum ה Parag. אֶעֶלְצָה *Exſultabo*, Pſ. 9, 3. יַעֲלֹץ *Exſultabit*, 1 Par. 16, 32.

עֲלִיצוּת f. *Exſultatio.* Cum Aff. עֲלִיצֻתָם *Exſultatio eorum*, Hab. 3, 14.

עלק. Ar. علق Suſpenſus avulſit. Dependit, adhæſit. Hinc עֲלוּקָה f. Idem, quod Ar. علقة *Hirudo, ſanguiſuga*, Prov. 30, 15.

I. עָמַד *Stetit, ſubſtitit; adſtitit* ſ. *miniſtravit.* Prope abeſt Ar. عمد Stabilivit, erexit. IV. Suſtinuit, firmavit. VIII. Pedes defixit in terra. KAL, Præt. Jer. 46, 15. f. עָמְדָה *Deſtitit, ſubſtitit* v. g. a pariendo, Gen. 30, 9. Part. Ben. m. עוֹמֵד *Stans*, Ex. 3, 5. Pl. f. עֹמְדוֹת *Stantes* i. e. *erectæ, ſitæ* v. g. urbes, Joſ. 11, 13. Inf. עֲמֹד *Stando*, Eſth. 9, 16. cſtr. לַעֲמֹד *ad Standum*, Eſr. 10, 13. cum Aff. עָמְדְךָ *Stante te*, Ob. 11. Fut. cum ה Parag. אֶעֱמֹדָה (in pauſa) *Stabo, perſiſtam*, Hab. 2, 1. יַעֲמֹד *Stabit, perdurabit, manebit*, Job. 14, 2. Pl. יַעֲמֹדְנָה (Perſona comm. generis, pro יַעַמְדוּ & תַּעֲמֹדְנָה) *Stabunt, durabunt*, Dan. 8, 22. HIPH. Præt. הֶעֱמִיד *Stitit, ſtatuit; ſtare, ſubſiſtere, perſiſtere, manere fecit; conſtituit, inſtituit; reſtituit, inſtauravit; ſtabilivit; excitavit, erexit; diſtinuit.* Præt. 2 Par. 19, 8. הֶעֱמַדְתָּ *Statuiſti* v. g. pedes meos, Pſ. 31, 9. Cum Aff. וְהַעֲמַדְתִּיהוּ *& Conſtituam eum*, 1 Par. 17, 14. Part. m. מַעֲמִיד *Stans*, 2 Par. 18, 34. Inf. לְהַעֲמִיד *ad Reſtituendum*, Eſr. 9, 9. Imp. הַעֲמֵד *Statue, conſtitue*, Jeſ. 21, 6. Fut. יַעֲמִיד *Conſtituet*, Prov. 29, 4. Fut. conv. וַיַּעֲמֵד *Stare fecit*, Pſ. 107, 25. HOPH. Præt. הָעֳמַד *Conſtitutus, ſtabilitus eſt.* Part. m. מָעֳמָד *Conſtitutus*, 1 Reg. 22, 35. Fut. יָעֳמַד *Conſtituetur*, Lev. 16, 10.

עֹמֶד m. *Statio*; hinc cum Aff. עָמְדוֹ *Statio ejus*, 2 Par. 34, 31. עָמְדֶךָ *Statio tua*, Dan. 10, 11. Al. eſt Infin.

עֶמְדָּה

עֶמְדָּה f. *Conſtitutio*, *ſtatio*. Cum Aff. עֶמְדָּתוֹ *Statio ejus ſ. ſua*, Mich. 1, 11.

עַמּוּד m. *Columna*, *ſtatua*; *ſtabilimentum*, 2 Reg. 25, 17. Cſt. עַמּוּד *Columna* v. g. ignis, Ex. 13, 22. Pl. עַמּוּדִים *Columnæ*, 1 Reg. 7, 2. Cum Aff. עַמּוּדָיו *Columnæ ejus* ſ. *ſuæ*, Cant. 3, 10. Cſt. עַמּוּדֵי Ez. 42, 6. item עַמֻּדֵי Num. 3, 37.

מַעֲמָד m. *Status*, *ſtatio*; *conſtitutio*, *miniſterium*. Cſt. מַעֲמַד 1 Reg. 10, 5. Cum Aff. מַעֲמָדָם *Statio eorum*, 1 Par. 23, 28.

עִמָּדִי propr. Quod adſtat mihi, i. e. *Apud* vel *Penes me*, *mecum*, Gen. 21, 23. *Contra me*, Ex. 17, 2. *Erga me*, Ruth. 1, 8. *Meus*, Job. 23, 10. *Præter me*, Deut. 32, 39.

II. עָמַד. Ar. عمد II. Cadere curavit. VIII. Inclinavit ſe. Hinc HIPH. Præt. הֶעֱמַדְתָּ *Cadere ſ. inclinare feciſti*; *incurvaſti*, Ez. 29, 7. Aliis eſt pro הִמְעַדְתָּ Vacillare feciſti, a מעד; Sed præter rem!

עָמַל *Laboravit*, *elaboravit*; propr. cum moleſtia & dolore. Meton. *Moleſtia affectus fuit*. Idem Ar. عمل Laboravit, elaboravit. Servitium detulit. Operatus eſt. Præt. עָמַל Eccl. 2, 21. & עָמַל ib. 18. Prov. 16, 26. Part. Pl. m. עָמֵלִים *Laborantes*, Jud. 5, 26. Fut. יַעֲמֹל *Laborabit*, Eccl. 8, 17.

עָמֵל m. (aliis Nomen, aliis Partic.) Idem, quod Ar. عامل *Laborans*; it. *Ærumnoſus*; Job. 20, 22. Plur. vid. in verbo.

עָמָל m. *Labor*; it. *Moleſtia*, *ærumna*; *defatigatio*, Pſ. 7, 15. Cſt. עֲמַל Pſ. 73, 5. Cum Aff. עֲמָלוֹ *Labor ejus*, Eccl. 1, 3. Ar. dicitur etiam عَمَل Labor. Hebr. etiam עָמָל dicitur *Religio* ſ. *cultus idolorum falſus*, i. e. moleſtiam afferens.

I. עָמַם. Ar. عَمَّ Communis fuit res. Communem fecit rem. Communiter præſtitit. Hinc

עַם & עָם m. *Populus*, *gens*, *natio*; *populares*, *cives* i. e. in communione agentes; Gen. 11, 6. Eſth. 1, 22. Cum Aff. עַמְּךָ *Populus tuus*, Jeſ. 10, 22. Pl. עַמִּים *Populi*, Pſ. 9, 12. Cſt. עַמֵּי Deut. 28, 10. Cum Aff. עַמָּיו *Populi ejus*, Gen. 25, 8.

עֲמָם m. Sing. inuſit. Hinc vero Pl. עֲמָמִים *Populi*, *gentes*, *nationes*, Neh. 9, 22. Cſt. עַמְמֵי Neh. 9, 24. Cum Aff. עֲמָמֶיךָ *Populi tui*, Jud. 5, 14.

עָמִית

עֲמִית m. (quod aliis ab עמם derivatur, rectius vero ab Ar. عمت Glomeratim i. e. conjunctim f. simul collegit, devenire videtur) *Popularis, socius, vicinus;* vulgo etiam *proximus.* Cum Aff. עֲמִיתִי *Proximus meus; qui est ut ego, apud me*, Zach. 13, 7. Joh. 1, 1. Phil. 2, 6. עֲמִיתְךָ *Popularis tuus*, Lev. 18, 20.

עֻמָּה (ab eodem verbo عمت) propr. Conjunctio, combinatio; per modum Præpos. vero, *Secundum, juxta.* Cst. & fere semper cum Præf. ל, לְעֻמַּת *E regione, contra*, Ez. 3, 8. Nude, עֻמַּת *Juxta, propinque*, Eccl. 5, 15. Cum Aff. לְעֻמָּתוֹ *Juxta, penes ipsum*, 2 Sam. 16, 13. לְעֻמָּתָם *ex Opposito s. adverso, e regione eorum*, Ez. 1, 20. Plur. לְעֻמּוֹת *Ex adverso, e regione*, Ez. 45, 7.

עִם propr. Communio. Ut Præpositio 1) *Cum*, Gen. 18, 23. 2) *A, ab*, Job. 27, 13. 3) *Ad*, 2 Par. 1, 9. 4) *Apud, prope*, Gen. 27, 44. 5) *Circa*, Jud. 19, 10. 6) *Contra*, Ex. 17, 8. 7) *Coram*, 1 Sam. 2, 21. 8) *Erga*, Jos. 2, 12. 9) *Et*, 1 Sam. 16, 12. 10) *Æque ac*, Eccl. 2, 16. 11) *In;* cum Abl. Num. 14, 24. 12) *Inter*, Jes. 38, 11. 13) *Nempe*, Gen. 21, 10. 14) *Præ, magis quam*, Eccl. 7, 11. 15) *Præter*, Ps. 73, 25. 16) *Pro*, 1 Sam. 14, 45. 17) *Quamdiu*, Ps. 72, 5. 18) *Quum, quando*, Esr. 1, 11. 19) *Sicut, tanquam*, Deut. 18, 13. 20) *Simul*, 1 Sam. 17, 42. 21) *Sub*, 2 Par. 17, 14. 22) *Super*, Job. 30, 1. 23) *Usque ad* s. *in;* Cum Accus. Dan. 3, 23. Cum מ Præf. *E, ex*, Gen. 48, 12. Cum Aff. עִמְּךָ *Tecum*, Gen. 21, 22. Et sic cum reliquis.

עִם Chald. *Idem*, Dan. 2, 11. Cum Aff. עִמָּךְ *Tecum*, Esr. 7, 13.

II. **עמם** (Idem, quod Ar. غمّ) *Texit, operuit; abscondidit, celavit.* KAL, Præt. pl. cum Aff. עֲמָמֻהוּ *Texerunt, obscuraverunt eum*, Ez. 31, 8. 28, 3. HOPH. Fut. 3 f. m. יוּעַם *Obtegetur, obscurabitur*, v. g. aurum, Thren. 4, 1.

I. **עָמַס** & **עָמַשׂ** *Oneravit, onus imposuit, gravavit.* It. *Portavit, apportavit.* Fere idem Ar. غمس Demersit, submersit aliquid; it. Submersus fuit, nec non غمز Pressit, suppressit; it. Pressus, suppressus fuit. KAL, Part. Ben. pl. m. עֹמְסִים *Onerantes, imponentes*, Neh. 13, 15. it. עֹמְשִׂים *Portantes, ferentes, gestantes*, Neh. 4, 11. Cum Aff. עֹמְסֶיהָ *Portantes eam*, Zach. 12, 3.

Part. Pah. pl. m. עֲמֻסִים *Portati, gestati*, qui gestantur, Jes. 46, 3. Fem. pl. עֲמוּסוֹת *Impôsita portanda*, Jes. 46, 1. Fut. יַעֲמָס־ *Imponet* s. *imponit*, Ps. 68, 21. vid. etiam II. עמס. Fut. conv. וַיַּעֲמֹס & *Imposuit*, Gen. 44, 13. HIPH. Præt. הֶעֱמִיס *Portare fecit, gestandum imposuit*, 1 Reg. 12, 11. 2 Par. 10, 11.

II. עמס (Ar. عمش II. Restituit valetudinem Deus) *Reddidit salutem*. Fut. יַעֲמָס־ *Reddit salutem*, Ps. 68, 21. coll. v. 20. Al. Onera imponit. Mercerus, Apportat; vid. etiam I. עמס.

מַעֲמָסָה f. *Onus*, Zach. 12, 3.

עָמַק *Profundus fuit.* Idem plane Ar. عمق & عمُق Profundus fuit. Profundum petiit. II & IV. Profundum fecit. KAL, Præt. pl. עָמְקוּ *Profundi (dæ) fuerunt*, Ps. 92, 6. HIPH. Præt. הֶעְמִיק *Profundum fecit, petiit; profundus fuit*, Jes. 30, 33. Part. pl. מַעֲמִיקִים *Profunde* (i. e. graviter) deficientes, Jes. 29. 15. coll. 31, 6. Imp. הַעֲמֵק *Profundum*, s. *ex profundo pete*, Jes. 7, 11.

עֵמֶק m. 1) *Profunditas.* 2) *Vallis*, v. g. בָּעֵמֶק *in Vallem*, Jud. 5, 15. Cum Aff. עִמְקֵךְ *Vallis* s. *profunditas tua*, scil. inaccessa, Jer. 49, 4. Pl. עֲמָקִים *Valles*, Ps. 65, 14. Cst. עִמְקֵי *Profunditates*, Prov. 9, 18. עִמְקֵי שָׂפָה *Profunditates sermonis*, i. e *sermo minus intelligibilis*, Jes. 33, 19.

עָמֹק m. *Profundus*, Lev. 13, 3. Eccl. 7, 24. Pl. עֲמֻקִּים *Profundi*, Prov. 18, 4.

עֲמֻקָּה f. *Profunda*, Prov. 22, 14. Ez. 23, 32. Pl. עֲמֻקּוֹת *Profundæ*, Job. 12, 22.

עֹמֶק m. *Profunditas*, Prov. 25, 3.

מַעֲמָק m. unde Pl. מַעֲמַקִּים *Profunditates*, Ps. 130, 1. Cst. מַעֲמַקֵּי Ps. 69, 3.

עֲמִיקָתָא, עֲמִיקָן f. pl. CHALD. *Profunda*, Dan. 2, 22.

I. עָמַר *Collegit* s. *colligavit manipulos*; quod etiam dicit Ar. غمر Compressit, arctius colligavit. Hinc PIH. Part. m. מְעַמֵּר *Colligens manipulos*, Ps. 129, 7.

עָמִיר m. *Manipulus*, Am. 2, 13.

עֹמֶר m. *Idem*, Deut. 24, 19. Pl. עֳמָרִים *Manipuli*, Ruth. 2, 15. Ar. أغمار Manipuli, Hos. 8, 7. It. Mensuræ species decimam Ephæ partem continens, *Gomer*, Ex. 16, 36. Forsan prope abest Ar. غمر Catinus.

עֲמַר m. CHALD. Idem, quod Hebr. צֶמֶר Lana, Dan. 7, 9.

II. עמר. Ar. عمر Servivit alii. Hinc HITHP. הִתְעַמֵּר *Pr. fe fervire fecit alium alii*, Deut. 24, 7. Fut. לֹא־תִתְעַמֵּר *Non fervire facias* (per eam) Deut. 21, 14.

עָמִית m. *Socius*; vid. fub I. עמם.

עֻמַּת *Juxta*; vid. ibid.

ענב. Ar. عنب Uvas tulit; ab

עֵנָב m. *Uva*, Deut. 32, 14. Pl. עֲנָבִים *Uvæ*, Deut. 23, 25. Ar. عنب etiam Uvæ. Cft. עִנְּבֵי (Dagefch euphoniæ gratia in נ ponitur ad movendum Scheva) Lev. 25, 5.

ענג. Ar. غنج Geftu amatorio ufa fuit femina; it. Pulchra fuit. Hinc PYH. Part. f. f. מְעֻנָּגָה *Delicioſa, delicata*, Jer. 6, 2. HITHP. Præt. הִתְעַנַּג *Delicate fe habuit, oblectavit fe ipfum*. Præt. pl. conv. וְהִתְעַנְּגוּ *& Oblectabunt fe*, Pf. 37, 11. Inf. מֵהִתְעַנֵּג *præ delicate fe gerendo*, Deut. 28, 56. Imp. הִתְעַנַּג *Oblecta te ipfum*, Pf. 37, 4. Fut. יִתְעַנָּג *Oblectabit fefe*, Job. 27, 10.

עָנֹג m. *Delicatus, delicioſus; amatorius*, Deut. 28, 54.

עֲנֻגָּה f. *Delicata, delicioſa*, Deut. 28, 56. Jef. 47, 1. Cum Dagefch Euph.

עֹנֶג m. *Deliciæ, delicium, voluptas*, Jef. 13, 22. 58, 13.

תַּעֲנוּג m. *Idem*, Prov. 19, 10. Pl. תַּעֲנוּגִים *Deliciæ, voluptates*, Cant. 7, 7. Cum Aff. תַּעֲנֻגֶיהָ *Deliciæ ejus*, Mich. 2, 9.

תַּעֲנוּגָה f. *Idem*. Unde Pl. תַּעֲנֻגוֹת *Deliciæ, oblectationes*, Eccl. 2, 8.

עָנַד *Intorfit, circumplicavit*. Plane idem Ar. عند Intorfit. KAL, Imp. cum Aff. עָנְדֵם *Circumplica eos f. ea*, Prov. 6, 21. Futur. cum Aff. אֶעֶנְדֶנּוּ *Circumplicabo eum*, Job. 31, 36. Conv. fere Latinum Nodo, innodo.

I. עָנָה *Refpondit; annuit; exaudivit*. Ar. عنى plane Idem. Hinc *Dixit, locutus eſt; teſtatus, teſtificatus, conteſtatus, atteſtatus eſt*; it. *Allocutus, prolocutus, fatus eſt*. It. *Studium f. curam adhibuit rei*, ut & Ar. عنى; unde عناية Favor, ftudium; providentia. KAL, Præt. עָנָה *Locutus eſt*, Jer. 23, 35. Cum Aff. עָנָהוּ *Innuit f. annuit ei* v. g. Deus, 1 Sam. 9, 17. עֲנִיתָנִי *Exaudiſti me*, Pf. 22, 22. Part. Ben. עֹנֶה m. *Refpondens*,

dens, *reſpondendo ſatisfaciens*, Job. 32, 12. It. *Doctor*, *interpres legis*, i. e. conſulenti reſpondens, Mal. 2, 12. Inf. לַעֲנוֹת בּוֹ *ad Teſtandum in eum*, Deut. 19, 16. it. *ad Ponendam curam in eo*, Eccl. 1, 13. Cum Aff. עֲנֹתְךָ qſ. *Curare tuum*, 2 Sam. 22, 36. Imp. עֲנֵה *Reſponde*, Prov. 26, 5. Cum Aff. עֲנֵנִי *Exaudi me*, Pſ. 4, 2. Pl. עֱנוּ *Reſpondete alternando*, Pſ. 147, 7. Fut. אֶעֱנֶה *Annuam*, Hoſ. 2, 23. Fut. conv. טֶרֶם אֶעֱנֶה *Priusquam ſtudium poſueram* v. g. in lege Dei, Pſ. 119, 67. יַעֲנֶה *Reſpondebit* i. e. *annuet*, Gen. 41, 16. Cum Aff. יַעַנְךָ *Exaudiat te* ſ. *annuat tibi*, Pſ. 20, 2. Fut. apoc. וַיַּעַן *& Reſpondit*, Gen. 42, 22. NIPH. Præt. נַעֲנָה *Reſpondens*, it. *loquens factus eſt*; it. *Exauditus eſt*. Præt נַעֲנֵיתִי *num ego Reſpondens fieri debui*, Ez. 14, 4. Part. נַעֲנֶה *Reſpondens factus*. ib. v. 7. Fut. אֵעָנֶה *Exaudiar*, Job. 19, 7. PIH. Imp. pl. עַנּוּ־לָהּ *Canite* v. g. carmen *ei*, (ut Ar. غنّي Cecinit carmen) Jeſ. 27, 2.

מַעֲנֶה m. *Reſponſio*, *reſponſum*, Job. 32, 3. Cſt. מַעֲנֵה, Prov. 15, 23. it. *Exauditio*, Mich. 3, 7. Cum Aff. לְמַעֲנֵהוּ *Ratione ſui habita*, qſ. reſponſione, Prov. 16, 4.

מַעַן pro מַעֲנֶה; unde לְמַעַן propr. ad Reſponſionem, ratione habita; ut Conj. aut Præpoſ. *Propter*; *propterea*, *ut*; *quia*, *eo quod*, ſequente Infin. aut Fut. לְמַעַן דַּעַת *ut cognoſcant*, Joſ. 4, 24. לְמַעַן אֲשֶׁר *ut*, Joſ. 3, 4. *Quia*, *eo quod*, Gen. 18, 19. *Ideo*, *propterea*, Lev. 17, 5. לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא *Ne*, *ut non*, Num. 17. 5. Cum Aff. לְמַעֲנִי *Propter me*, Jeſ. 48, 11. לְמַעֲנֵהוּ *Propter illum*, Prov. 16, 4.

יַעֵן m. Sing. ἄγραφος; unde vero Pl. יְעֵנִים *Struthiones*; aliis ab ענה, qſ. reſpondentes ſibi invicem; ſed ut & ſequens יַעֲנָה rectius ab Ar. وعن Terra dura & ſterilis, i. e. avis deſerti; quemadmodum etiam Struthio Arabice نعام & نعامة dicitur; quod ipſum etiam Deſertum & ſolitudinem amplam ſignificat. Thren. 4, 3. Al. Ululæ.

יַעֲנָה f. *Struthio*; unde בַּת יַעֲנָה *Struthio femina*, Lev. 11, 16. בְּנוֹת יַעֲנָה *Struthiones feminæ*, Jeſ. 13, 21. Al. Ululæ.

יַעַן m. propr. Reſponſio, ratio habita antecedentis; ut Conj. & Præpoſ. *Propter*, *propterea quod*, *eo quod*, *quandoquidem*. לְמַעַן contra eſt Ratio habita conſequentis: ſcil. *Eo fine ut*. יַעַן כִּי

 Propte-

Propterea, quod, Num. 11, 20. יַעַן מָה *Propter quid? quamobrem?* Hag. 1, 9. יַעַן בֵּיתִי *Propter domum meam*, ibid. יַעַן וּבְיַעַן *Quia omnino*, Lev. 26, 43.

עוֹנָה f. *Favor conjugalis*, quod a nonnullis huc refertur, pertinet potius ad עון, quod vid. f. I.

עִנְיָן m. *Defatigatio, occupatio, ſtudium, labor;* ab Ar. عني Laborem, ſtudium adhibuit in re. Eccl. 1, 13. Cſtr. עִנְיַן Eccl. 4, 8. Cum Aff. עִנְיָנוֹ *Labor, ſtudium ejus*, Eccl. 2, 23.

עֲנָה Chald. Idem, quod Hebr. *Reſpondit; locutus eſt*, Præt. עֲנוֹ *Reſponderunt*, Dan. 2, 7. עֲנָת f. *Prolocuta eſt*, Dan 5, 10. Part. m. f. עָנֵה *Reſpondens*, Dan. 2, 7. Pl. עָנַיִן *Reſpondentes*, Dan. 3, 24.

II. ענה. Ar. غني I. Utilitatem cepit ex aliqua re. Contentus fuit aliqua re; eam pro ſufficiente habuit. II. Cecinit, cantavit. IV. Ditavit, explevit; contentum reddidit Hinc

1) KAL, Hebr. עָנָה *Cecinit, cantavit*, i. e. reſpondentibus ſibi mutuo choris. Fut. fem. apoc. וַתַּעַן *& Cecinit*, Ex. 15, 21. pl. וַתַּעֲנֶינָה *& Cecinerunt*, 1 Sam. 18, 7. Inf. cſt. עֲנוֹת *Canere*, Ex. 32, 18. PIH. Præt. עִנָּה *Idem.* (Præt. ſecundum alios: fluctus tuos עִנִּיתָ qſ. *Reſonare feciſti;* ſed rectius ab עָנָה Locutus eſt, dixit, exponitur: *Super me omnes fluctus tuos* (venire) *juſſiſti*, Pſ. 88, 8.) Inf. עַנּוֹת *Concinere, concentus*, Ex. 32, 18. Pſ. 88, 1. Hinc etiam

עֱנוּת f. (ut Ar. غناء) *Cantus, carmen*, Pſ. 22, 25. LXX. Vulg. aliique Veteres omnes, Clamor, invocatio.

2) HIPH. Præt. הֶעֱנָה *Explevit, compenſavit; ſuffecit;* cſtr. cum Acc. Part. m. f. מַעֲנֶה *Compenſans, explens*, Eccl. 5, 19. Fut. יַעֲנֶה *Compenſat, explet*, Eccl. 10, 19.

III. עָנָה (ut Ar. عني Curæ mihi fuit res. Favit rebus illius) *Curavit, providit, proſpexit.* KAL, Inf. cſt. cum Aff. עֲנוֹתְךָ *Curare tuum*, 2 Sam. 22, 36. ſcil. Idem, quod

עֲנָוָה f. *Providentia; Amor, favor;* perinde ut Ar. عنوة. Cum Aff. עַנְוַתְךָ *Providentia, favor tuus*, Pſ. 18, 36. Al. Manſuetudo.

IV. עָנָה *Afflixit, humiliavit. Humiliatus, demiſſus, ſubmiſſus fuit.* Reſpondet huic ſignificationi Ar. عنا pro عنو Humilis,

lis, supplex, demissus fuit. Concidit v. g. facies. IV. Humilem reddidit. KAL. Præt. עָנִיתִי *Humiliatus sum*, Ps. 116, 10. Inf. cst. לַעֲנוֹת *ut humilientur*, (vel, *ut studium s. curam ponant*, vid III. עָנָה) Eccl. 1, 13. Fut. יַעֲנֶה *Affligatur*, Jes. 31, 4. Cum Aff. תַּעֲנֵם *Affligis eos*, 2 Par. 6, 26. NIPH. Præt. נַעֲנָה *Afflictus*, *debilis factus est*. נַעֲנֵיתִי *Humiliatus fuit*, Ps. 119, 107. Part. f. נַעֲנָה *Afflictus*, Jes. 53, 7. Inf. לַעֲנוֹת pro לְהֵעָנוֹת *Submitti*, *humiliari*, Ex. 10, 3. PIH. Præt. עִנָּה *Afflixit*, *humiliavit* v. g. jejunio, abstinentia cibi Pl. וְעִנִּיתֶם & *Affligetis*, Lev. 16, 31. Fut. pl. תְּעַנּוּ *Affligetis*, ib. v. 29. jugo servitutis, tyrannide &c. Præt. pl. עִנּוּ *Afflixerunt*, Ps. 105, 18. Fut. cum Aff. וַתְּעַנֵּנוּ & *Afflixisti nos*, Jes. 64, 11. It. *Compressit*, *subegit*; Deut. 21, 14. Imp. pl. עַנּוּ *Subigite*, Jud. 19, 24. Fut. cum Nun parag. תְּעַנּוּן *Affligatis*, Ex. 22, 21. Part. m. s. cum Aff. מְעַנַּיִךְ *Affligentes te*, Zeph. 3, 19. Fut. cum Aff. וַתְּעַנֶּהָ & *Afflixit eam*, Gen. 16, 6. PYH. עֻנָּה *Afflictus*, *humiliatus est*. Præt. עֻנֵּיתִי *Afflictus sum*, Ps. 119, 71. Inf. עֻנּוֹתוֹ *Afflictionis ejus*, Ps. 132, 1. Fut. תְּעֻנֶּה *Afflicta erit*, s. *affliget se*, Lev. 23, 29. HIPH. Præt. הֶעֱנָה *Afflixit*, *humiliavit*. Fut. cum Affixo יַעֲנֵם *Affliget eos*, Ps. 55, 20. תַּעֲנֵם *Affliges eos*, 1 Reg. 8, 35. HITHP. Præt. הִתְעַנָּה *Afflixit*, *humiliavit sese*, 1 Reg. 2, 26. Inf. לְהִתְעַנּוֹת *ad Affligendum se*, Esr. 8, 21. Imp. הִתְעַנִּי *Humilia*, *submitte te*, Gen. 16, 9.

עֲנָה CHALD. *Afflixit*. Hinc Part. Peh. pl. m. עֲנַיִן *Afflicti*, Dan. 4, 24.

עָנָו m. *Humilis*, *submissus*, *mansuetus*, Num. 12, 3. עָנָיו Keri, *Idem*, ib. Pl. עֲנָוִים *Humiles*, Ps. 9, 13.

עָנִי m. *Afflictus*, *debilitatus*, *pauper*, Ps. 88, 16. Cum Aff. עֲנִיֶּךָ *Pauperi tuo*, Ps. 88, 16. Pl. עֲנִיִּים Keri, *Pauperes*; עֲנָוִים Chethibh, *Pauperes*, Ps. 9, 19. Cst. עֲנִיֵּי Ps. 72, 4. Cum Aff. עֲנִיֶּיךָ *Afflicti tui*, Ps. 72, 2.

עֲנִיָּה f. *Afflicta*, *paupercula*, *misera*, Jes. 10, 30.

עֲנָוָה f. *Mansuetudo*, *modestia*, *humilitas*, Prov. 15, 33.

עַנְוָה f *Idem*, Ps. 45, 5. Cum Aff. עַנְוַתְךָ *Mansuetudo tua*, Ps. 18, 36.

עֱנוּת f. *Afflictio*, Ps. 22, 25. Rectius Cantus, vid. II. עָנָה.

עֳנִי m. *Afflictio*, *paupertas*, Deut. 16, 3. Cst. עֳנִי Ex. 3, 7.

Cum Aff. עָנְיִי *Afflictio mea*. Gen. 29, 32. עָנְיֵנוּ *Afflictio nostra*, Deut. 26, 7.

מַעֲנָה f. *Sulcus, lira*; a subactione agri dicta, 1 Sam. 14, 14. Pl. cum Aff. מַעֲנוֹתָם (Keri) *Sulcos suos*; מַעֲנִיתָם (Chethibh) *Sulcum suum*, Ps. 129, 3.

מַעֲנִית f. *Idem*, ibid.

תַּעֲנִית f. *Jejunium, humiliatio sui*. Cum Aff. תַּעֲנִיתִי *Humiliatio mea*, Esr. 9, 5.

I. ענן. Ar. غان pro غين (scil. significatione a Nomine غين Nubes coelum obtegens, petita, & forma verbi geminati in quiescentis י mutata) Nubibus obtectum fuit coelum. Hinc

עָנָן m. *Nubes*, Ex. 19, 9. Cum Aff. עֲנָנוֹ *Nubes ejus s. sua*, Job. 26, 9. Cst. עֲנַן Hos. 6, 4. Pl. עֲנָנִים *Nubes*, Jer. 4, 13.

עֲנָנָה f. *Nubes*, Job. 3, 4.

ענן PIH. *Obnubilavit, nubibus obduxit*. Inf. בְּעַנְנִי עָנָן (cum media radicali non dageschata, pro בְּעַנְּנִי) *Quando nubilam fecero nube* v. g. terram, Gen. 9, 14.

II. עוֹנֵן PIHEL, *Praestigiis usus est, exercuit praestigias*, cui significationi convenit etiam Ar. عن Ob oculos apparuit; it. Fascinatus est. Part. m. s. מְעוֹנֵן *Praestigiis utens, praestigiator*, Devt. 18, 10. Pl. *Praestigiatores*, ib. v. 14. Fut. pl. לֹא תְעוֹנְנוּ *Ne praestigiemini*, Lev. 19, 26.

עוֹנֵן m. *Praestigiator*; *obnubens oculos hominum*, 2 Reg. 21, 6. Pl. עֹנְנִים *Praestigiatores*, Jes. 2, 6. Cum Aff. עֹנְנֵיכֶם *Praestigiatores vestri*, Jer. 27, 8.

עֹנְנָה f. *Praestigiatrix*, Jes. 57, 3.

ענף Radix fortassis Ar. عنب Excrevit, prominuit. Unde

עָנָף m. *Ramus, palmes*, spec. vitis, Ez. 17. 8. Cst. עֲנַף Lev. 23, 40. Pl. cum Aff. עֲנָפֶיהָ *Rami ejus*, Ps. 80, 11. Syr. ܥܢܦܐ Id.

עָנֵף m. *Idem*. Cum Aff. עַנְפְּכֶם *Ramus vester*, Ez. 36, 8.

עֲנַף m. Chald. *Idem*. Hinc Pl. cum Aff. עַנְפּוֹהִי *Rami ejus vel sui*, Dan. 4, 11.

עֲנֵפָה f. (a forma masculina עָנֵף) *Frondosa*, Ez. 19, 10.

I. עָנַק *Circumposuit, circumdedit, cinxit*; ut etiam Ar. عنق Amplexus, complexus est. III. Manibus collo injectis amplexus est. IV. Collari ornavit. KAL, Praet. 3 fem. s. Cum Aff. עֲנָקַתְמוֹ

עֲנָקַתְמוֹ *Circumdedit* f. *cinxit eos*, Pf. 73, 6. HIPH. הֶעֱנִיק *circumdedit*, *cinxit*; cftr. cum Dat. Perfonæ. Inf. & Fut. הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק *Circumdando circumdabis* (ei v. g. donarium de grege tuo &c.) Devt. 15. 14.

עֲנָק m. *Torques*, Cant. 4, 9. Pl. עֲנָקִים Torques, Prov. 1, 9.

עֲנָקוֹת pl. f. (a Sing. עֲנָקָה) *Torques*, *collaria*, Jud. 8, 26.

II. ענק Ar. عنق II. Eminuit, prominuit, procerus fuit. Hinc

עֲנָקִים Plur. m. (a forma Sing. עֲנָק) Anacei; it. *Gigantes*, *Proceri homines*. Deut. 2, 10.

עָנַשׁ *Mulctavit*, *punivit*, *poena affecit*. Conv. forfan Ar. عنش Exturbavit. Infecutus eft. KAL, Præt. pl. וְעָנְשׁוּ & *Mulctabunt*, Devt. 22, 19. Part. Pah. pl. m. עֲנוּשִׁים *Mulctati*, Am. 2, 8. Inf. עָנוֹשׁ *Mulctando*, Ex. 21, 22. Cft. בַּעֲנָשׁ־ *Mulctando* f. *Dum mulctatur*, Prov. 21, 11. Fut. conv. וַיַּעֲנֹשׁ & *Mulctavit*, 2 Par. 36, 3. NIPH. Præt. נֶעֱנָשׁ *Mulctatus eft*, *poenam dedit*. Pl. in paufa וְנֶעֱנָשׁוּ & *Mulctabuntur*, Prov. 22, 3. Fut. יֵעָנֵשׁ *Mulctabitur*, Ex. 21, 22.

עֹנֶשׁ m. *Mulcta*, *poena*, *punitio*, 2 Reg. 23, 33. Prov. 19, 19.

עִדָּן Chald. *Tempus*; fcil. Hebr. עֵת, vid. עתת.

עסס f. עס *Calcavit*, *conculcavit*. Conv. cum Ar. غس Ingreffus fuit, KAL, Præt. pl. conv. וְעַסּוֹתֶם & *Conculcabitis*, Mal. 3, 21. LXX. καταπατήσετε.

עָסִיס m. *Succus*, *muftum*, fcil. conculcando expreffum, Joël 1, 5. Cft עֲסִיס Cant. 8, 2.

עפה. Ar. عفا Luxuriavit v. g. coma, herba. Hinc

עֳפָאִים m. *Frondes* (pro עֳפָיִם) Pf. 104, 12.

עֳפִי m. CHALD. *Ramus*. Cum Aff. עָפְיֵהּ *Rami ejus*, Dan. 4, 9.

עַפְעַפַּיִם Dual. m. *Palpebræ* (qf. Pili luxuriantes, ut Ar. عفاء Abundantior pilus dicitur) Pf. 132, 4. It. Synecdochice, *Pupillæ oculorum*, Pf. 11, 4. qf. radii oculorum. Hinc etiam Metaph. *Palpebræ auroræ*, Job. 41, 9. Cum Aff. עַפְעַפָּיו *Palpebræ ejus*, Pf. 11, 4. Cft. עַפְעַפֵּי Job. 41, 9.

עפל. Ar. عفل Tumore laboravit; intumuit. Hinc PYH. Præt. 3 f. f. עֻפְּלָה *Tumefacta eft*, *intumuit*, v. g. anima, Hab. 2, 4.

HIPH. Præt. הֶעְפִּיל *Tumefecit* v. g. animum. Fut. pl. conv. וַיַּעְפִּלוּ *& Tumefecerunt* v. g. animum, Num. 14, 44.

עֹפֶל m. *Clivus.* Sic pars montis Sionis, sic totus etiam mons Sion adpellatur, 2 Par. 33, 14. Mich. 4, 8. Arx in monte, pila in finibus Israelis & Syriæ, 2 Reg. 5, 24.

עֳפָלִים m. Pl. *Hæmorrhoides, mariscæ i. e. tubercula ani:* vox sequiori ætate, ceu obscoena dictu, cum honestiori טְחֹרִים permutata, 1 Sam. 5, 6.

I. עפר. Ar. عفر Fricuit. Hinc

עָפָר m. *Pulvis terræ tenuior*, Gen. 3, 19. it. *Terra*, Jes. 26, 19. Cstr. עֲפַר Gen. 13, 16. Cum Aff. עֲפָרוֹ *Pulvis ejus*, Deut. 9, 21. Ar. عفر Idem.

עֲפָרָה f. *Idem*; unde Pl. cst. עַפְרוֹת *Pulveres*, Prov. 8, 26.

עִפֵּר PIH. *Pulverem sparsit*, 2 Sam. 16, 13. Sic etiam Ar. عفّر Pulvere inquinavit. Hinc etiam forsan

עֹפֶרֶת f. ut Ar. أَغْبَار (a verbo غَبِرَ Coloris pulverei fuit.) *Plumbum* i. e. metallum pulverei coloris, Ex. 15, 10. Ez. 22, 18.

II. עפר Ar. عفر Villosus fuit. Hinc

עֹפֶר m. (ut Ar. غُفْر) *Hinnulus, fetus rupicapræ*, Cant. 2, 9. Pl. עֳפָרִים *Hinnuli*, Cant. 4, 5.

עֵץ m. *Lignum*; vid. II. עצה.

I. עָצַב *Dolore affecit, dolorem attulit;* Constr. cum Acc. Sed absol. *Doluit; dolore affectus fuit.* Idem Ar. غُضِبَ Pass. Laboravit morbo, pec. variolis; unde غضاب & غُضاب Morbus.

KAL, Præt. cum Aff. עֲצָבוֹ *Dolore, tristitia affecit eum*, 1 Reg. 1, 6. Part. Pah. f. cst. עֲצוּבַת *Dolore, tristitia affecta*, Jes. 54, 6. Inf. cum Aff. עָצְבִּי *ut Contrister ego*, 1 Par. 4, 10. NIPH. Præt. נֶעְצַב *Dolore affectus est*, 1 Sam. 20, 34. Fut. יֵעָצֵב *Dolore afficietur*, ib. v. 3. Pl. in pausa תֵּעָצֵבוּ *Dolore afficiamini*, Neh. 8, PIH. Præt. עִצֵּב *Dolore affecit.* Pl. עִצְּבוּ *Tristitia affecerunt*, Jes. 63, 10. HIPH. הֶעֱצִיב *Contristavit; dolore affecit.* Fut. pl. cum Aff. יַעֲצִיבוּהוּ *Dolore afficient eum*, Ps. 78, 40. Inf. לְהַעֲצִבָה *ad Dolore* (i. e. compassione) *afficiendam eam*, Jer. 44, 19. Al. Idola

effi-

effingendo; cultum exhibendo. HITH. הִתְעַצֵּב *Indoluit in se ipso, contristavit se ipsum.* Fut. conv. וַיִּתְעַצֵּב *& Contristavit se ipsum,* Gen. 6, 6. Pl. וַיִּתְעַצְּבוּ *& Contristarunt sese*, Gen. 34, 7.

עֶצֶב m. *Dolor, molestia, labor, moeror*, Prov. 10, 22. Pl. עֲצָבִים *Dolores*, Ps. 127, 2. Cum Aff. עֲצָבֶיךָ *Dolores tui*, Prov. 5, 10. עַצְּבֵיכֶם *Dolores vestri*, Jes. 58, 3.

עֶצֶב m. *Idem*, Gen. 3, 16.

עֹצֶב m. *Idem*, Ps. 139, 24. Cum Aff. עָצְבְּךָ *Dolor tuus*, Jes. 14, 3.

עִצָּבוֹן m. *Dolor, tristitia, moeror*, Gen. 3, 17. Cst. עִצְּבוֹן Gen. 5, 26. Cum Aff. עִצְּבוֹנֵךְ *Dolor tuus*, Gen. 3, 16.

עַצֶּבֶת f. *Dolor, moeror, tristitia*; Cst. עַצְּבַת Prov. 15, 13. Pl. Cum Aff. עַצְּבוֹתָם *Dolores eorum*, Ps. 16, 4.

עַצֶּבֶת f. *Idem*, Prov. 10, 10.

מַעֲצֵבָה f. *Idem*, Jes. 50, 11.

II. עָצַב PIHEL, *Formavit, effigiavit.* Conv. Ar. عصب Secuit, sculpsit. Præt. pl. cum Aff. עִצְּבוּנִי *Effigiarunt me*, Job. 10, 8.

עָצָב m. *Idolum, simulacrum*, Jer. 22, 28.

עֹצֶב m. *Idem*, Jes. 48, 5.

עֲצַבִּים Pl. m. *Idola, simulacra*, Hos. 8, 4, Cst. עֲצַבֵּי Ps. 135, 15. Cum Aff. עֲצַבֵּיהֶם *Idola eorum*, Ps. 106, 36.

עַצְּבִים Pl. m. unde cum Aff. עַצְּבֵיכֶם secundum nonnullos *Nummos vestros* ceu figuratos, Jes. 58, 3. Sed videtur dici pro מְעַצְּבִים i. e. omnes *laborantes* seu *operarios vestros* exagitatis. Ita enim legerunt LXX. καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε, & omnes, qui sub potestate vestra sunt, stimulis pungitis.

עצד. Ar. عضد Secuit, resecuit arborem. Hinc

מַעֲצָד m. (ut Ar. معضد *Dolabra, ascia*; scil. instrumentum fabrile, i. e. quo tam fabri ferrarii ferramenta sua, quam lignarii suam dolare aut polire olim materiam solebant, Jes. 44, 12. Jer 10, 3.

I. עָצָה *Obturavit, clausit leviter* oculos. Ar. غضا IV. Contraxit; prope invicem admovit palpebras suas. KAL, Part. עֹצֶה עֵינָיו *Claudens oculos suos*, scil. *nictans oculis suis*, Prov. 16, 30.

II. עָצָה. Ar. عصا Innixus fuit v. g. baculo, scipioni. IV. Ramos produxit. Hinc

עָצֶה m. *Spina dorſi*, ſcil. cui corpus innititur; Bocharto Orropygium vel ſpondylium, Lev. 3, 9.

עֵץ m. *Arbor*; it. *Lignum de arbore ſectum*; qſ. cui rami & frondes innituntur (pro עֵצָה) Devt. 20, 19. עֵץ פְּרִי *Arbor fructifera*, Gen. 1, 11. Cum Aff. עֵצוֹ *Lignum ſuum*, Hoſ. 4, 12. Pl. עֵצִים *Arbores, ligna*, Lev. 1, 7. Gen. 22, 7. Cſt. עֲצֵי Gen. 22, 3. Cum Aff. עֵצֵינוּ *Ligna noſtra*, Thren. 5, 4.

עֵצָה f. *Idem*, Jer. 6, 6. Hinc etiam ſecundum alios

צַעֲצֻעִים m. qſ. pro עֲצָעֳצִים, i. e. Opere (ſtatuarum) ex ligno confectarum, 2 Par. 3, 10. Quanquam vero ſenſus verborum ſic ſatis congruere videretur, ratio tamen etymi vocis ab עֵץ deſumti juſto durior atque alienior mihi videtur. Potius itaque ab Ar. صُغْضُغ derivandam eſſe cenſeo, quod perinde ut صلغ dicit Disgregavit; it. Rem vertice acuminato, & a lateribus rotundam effecit, i. e. ad formam ſtatuæ ſculpſit; ut proinde verba iſta hunc ſenſum fundant (quem ſcil. tum Vulgatus, tum LXX. etiam ſubdiderunt:) Opere *ſtatuarum ſculptilium*. Alii reddunt, Opere inclinato ab Ar. صُعْضُع Humiliavit, demiſit, depreſſit: Sed incongrue! Non enim ibi poſitus Cheruborum, ſed materia potius artificii iſtorum indigitetur. Alii non magis congrue ob eandem rationem: Opere automatorum ab Ar. صُعْصُع Movit. Alii ut Kimchi plane inepte pro צֶאֱצָאִים; Opere natorum ſimili.

עָצַל *Piger, ignavus, ſegnis fuit.* Ar. عضل Tardavit. NIPH. נֶעֱצַל Piger factus eſt. Fut. אַל־תֵּעָצְלוּ *Ne pigremini, ne ſegnes eſtote*, Jud. 18, 9.

עָצֵל m. *Piger, ignavus, deſes, ſegnis*, Prov. 6, 6.

עַצְלָה f. *Pigritia, ignavia, ſegnities, deſidia*, Prov. 19, 15.

עַצְלוּת f. *Idem*, Prov. 31, 27.

עֲצַלְתַּיִם Dual. m. (qſ. a Sing. עַצֶּלֶת) *Pigritia* qſ. duplex *manuum pedumque*, Eccl. 10, 18.

I. עָצַם *Roboratus, corroboratus eſt*; *roboravit ſe, invaluit; potens, robuſtus fuit.* Prope accedit Ar. عصم IV. Firmavit ſe. VII. Confirmatus fuit, unde etiam عِصْمَة Firmitas. KAL; Præt. Dan. 8, 24. Pl. עָצְמוּ *Invaluerunt* i. e. multiplicati ſunt, Jer. 15, 8. Part. Ben. עָצוּם Jeſ. 33, 15. vid. infra II. עָצַם. Part. Pah. עָצוּם

עָצוּם *Robuſtus* i. e. *numeroſior*, Ex. 1, 9. Inf. כְּעָצְמוֹ *Quum roboraretur*, Dan. 8, 8. Fut. pl. conv. וַיַּעַצְמוּ *& Corroborati ſunt*, Ex. 1, 7. PIH. Præt. עִצֵּם Jer. 50, 17. Vid. infra II. עצם & III. עצם. HIPH. Præt. הֶעֱצִים *Corroboravit*; *invaleſcere fecit*. Fut. conv. cum Aff. וַיַּעֲצִמֵהוּ *& Corroboravit eum*, Pſ. 105, 24.

עָצוּם m. Adject. Particip. *Robuſtus*, *validus*, *potens*; *numeroſus*, Num. 32, 1. Plur. עֲצוּמִים *Robuſti*, *validi*, *potentes*, Jeſ. 53, 12.

עֲצֻמוֹת f. pl. *Confirmationes*, *corroborationes*, Jeſ. 41, 21.

עֹצֶם m. *Robur*, Deut. 8, 17. Cum Aff. עָצְמִי *Robur meum*, Pſ. 139, 15.

עָצְמָה f. *Idem*, Jeſ. 40, 29. Cſt. עָצְמַת Jeſ. 47, 9.

עֶצֶם m. & f. (Ar. عظم 1) *Os*, *oſſis*; a robore dictum, & quia oſſa ſunt fulcra corporis, Jud. 9, 2. 2) Synecd. *Corpus*, *ſubſtantia*, Thren. 4, 7. 3) *Ipſemet*; *ipſummet*; *illeipſe*, Gen. 7, 13. In pauſa עָצֶם Prov. 15, 30. Cum Aff. עַצְמוֹ *Os ejus*, *ipſum illum*, Job. 2, 5. Pl. עֲצָמִים *Oſſa*, Ez. 24, 4. Cum Aff. עֲצָמֵינוּ *Oſſa noſtra*, Pſ. 141, 7. Ar عَظْم Idem.

עַצְמָה f. *Idem*; unde Pl. עַצְמוֹת *Oſſa*, Prov. 14, 30, Cſt. עַצְמוֹת 2 Reg. 23, 18. Cum Aff. עַצְמֹתָיו *Oſſa ejus*, 2 Reg. 23, 18.

תַּעֲצֻמוֹת f. pl. *Robora*, *vires*, Pſ. 68, 36.

II. עָצַם PIH. a nomine עֶצֶם Os, dictum; qſ. *Deoſſavit*, etiam *Oſſa devoravit*. Sic Ar. quoque عظم Oſſa (alicujus) verberavit; ab عظم Os. Itaque עִצְּמוֹ Jer. 50, 17. *Deoſſavit illum*, i. e. Rex Aſſyriæ quidem voravit Iſraëlem, ſed Nebucadnezar rex Babelis etiam oſſa ejus commoluit.

III. עָצַם *Claaſit*, *obſtipavit*; *conſtrinxit*: Conſtringendo enim res roboratur ſ. firmatur. Hinc KAL, Part. Ben. עֹצֵם *Occludens*, *conſtrigens*, v. g. oculos ſuos, Jeſ. 33, 15. PIH. Fut. conv. וַיְעַצֵּם *& Occluſit*, *obſtrinxit* v. g. oculos eorum, Jeſ. 29, 10.

הָעֶצְנוֹ 2 Sam. 23. 8. Placeat totum hic difficillimum locum exponere: Joſchebhbaſchebheth, Heros Davidis ille, aliter 1 Chron. 11, 11. Jaſchobham appellatus, dicitur octingentos confodiſſe hoſtes. Quomodo autem ille? עֲדִינוֹ : הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנוֹ est vel Participium HIPH. vel Nomen עֲדִין a verbo עָדַן Ar. عدن commoratus eſt in loco aliquo. It. Exſtirpavit i. e. extraxit v. g. arborem. Ergo

Ergo Part. IV. ſeu Immorari i. e. imminere, ſeu Extrahi faciens (ſcil. ut LXX. ἐσπάσατο, extraxit); עֲדִינוֹ autem eſt in ſtatu conſtructo cum ו Parag. (ut חַיְתוֹ הָאָרֶץ & alia hujus generis) i. e. *Extrahens haſtam ſuam*, aut, ſi malueris, *Imminens ſ. inſiſtens haſta ſua contra* &c. Jam הָעֶצְנוֹ (Chethibh) eſt pro הָעֵץ Lignum ſ. haſtam (ut Ar. عصن Ramus; haſtæ enim aut tela quidni ex ramis aut lignis arborum confici & cuſpide ferrea inſtrui poſſint?) cum נו Paragogico (ut יֶשְׁנוֹ pro יֵשׁ ſ. יֵשׁ); quod nimirum ה Demonſtrativum non reſpuit: Sive הָעֶצְנִי (Keri) itidem eſt pro הָעֵץ Lignum ſ. haſtam, cum נִי Paragog. (ut צִפְעוֹנִי Regulus, pro צֶפַע); quod non magis ה reſpuit Emphaticum ſ. Demonſtrativum. Itaque integer verborum Samuelis contextus eundem, quem & 1 Chron. 11, 11. verba habent, ſcilicet hunc fundit ſenſum: *Ille* (enim) *extrahens ſ. imminere faciens haſtam contra octingentos* (hoſtes) *confodit* (eos). Cf. 1 Chron. 11, 11. Al. Nomen Proprium.

נַעֲצוּץ vid. in נ ſ. l.

עָצַר *Continuit, detinuit, retinuit; cohibuit, prohibuit; clauſit, concluſit, occluſit, obſeravit; imperavit.* Idem Ar. عصر Prohibuit, obſedit; nec non غضر Cohibuit, prohibuit, detinuit. עצר Hebr. conſtr. cum Acc. abſol. aut cum בְּ, עִם & עַל. KAL, Præt. cum Aff. עֲצָרַנִי *Occluſit me*, Gen. 16, 2. Part. Pah. עָצוּר & עָצֻר *Occluſus, concluſus*, Neh. 6, 10. Jer. 20, 9. Inf. & Præt. עָצֹר עָצַר *Occludendo occluſit*, Gen. 20, 18. Inf. cſt. לַעְצֹר *ad Retinendum*, 2 Par 22, 9. Fut. אֶעֱצֹר *Occludam*, 2 Par. 7, 13. יַעְצֹר בְּעַמִּי *Cohibebit populum meum*, i. e. imperabit, 1 Sam. 9, 17. NIPH. Præt. נֶעְצַר *Obſeratus, occluſus, concluſus, detentus eſt;* it. *Cohibitus, prohibitus eſt.* 3 f. נֶעֱצָרָה (in pauſa) *Cohibita fuit*, Num. 17, 15. Inf. בְּהֵעָצֵר *Quum obſeratum fuerit* v. g. coelum, 1 Reg. 8, 35. Fut. conv. וַתֵּעָצַר *& Cohibita fuit* v. g. plaga, Num. 17, 13. Nota: אֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב *Nihil occluſum, & nihil relictum*, Devt. 33, 36. 1 Reg. 13, 10. 21, 21. 2 Reg. 14, 26. eſt locutio proverbialis deſignans univerſalitatem.

עֶצֶר m. *Dominium, imperium* i. e. cohibens, coërcens, Jud. 18, 7.

עֹצֶר m. *Occlusio, coarctatio; angustia*, Jes. 53, 8. Ps. 107, 39. Prov. 30, 16.

עֲצָרָה & עֲצֶרֶת f. *Congregatio præcepta* s. *indicta* scil. populi, qs. coacta. It. *Dies feriatus* i. e. *Abstinentia ab opere*; qs. prohibitio s. cohibitio ab opere, Joël. 1, 14. Deut. 16, 8. 2 Par. 7, 9. Lev. 23, 36. Hinc Jes. 1, 13. אָוֶן וַעֲצָרָה *Iniquitas* (sunt) & (per Paronomasiam) *Coactio* scil. Operis operati. Pl. cum Aff. עַצְּרֹתֵיכֶם (quibusdam in editionibus עַצְרֹתֵיכֶם) *Congregationes vestræ*, Am. 5, 21.

מַעְצָר m. *Coërcitio, cohibitio, retentio*, Prov. 25, 28.

מַעְצוֹר m. *Prohibitio, cohibitio, retentio*, 1. Sam. 14, 6.

עָקַב propr. Pone secutus s. Ar. عقب Pone venit. Pressit vestigia. It. Distulit, procrastinavit. V. Supplantavit. Hinc Hebr. עָקַב *Supplantavit*. KAL, Præt. Hos. 12, 4. Inf. עָקוֹב *Supplantando*, Jer. 9, 3. Fut. יַעְקֹב *Supplantabit*, ibid. Fut. conv. cum Aff. וַיַּעְקְבֵנִי & *Supplantavit me*, Gen. 27, 36. PIH. Præt. עִקֵּב *Supplantavit*. It. *Distulit, retardavit*. Fut. יְעַקְּבֵם *Reprimet, retardabit ea* v. g. tonitrua, Job. 37, 4.

עָקֵב m. 1) *Calx, calcaneus, planta*; qs. quæ proxime pone nos est, quamque obvertimus sequentibus nos, Gen. 3, 15. 2) Late: *Finis, extrema pars*, sive Adverbialiter, *Extremo, postremo, tandem*, Gen. 49, 19. 3) *Insidiæ*, i. e. quæ pone nos sunt, Jos. 8, 13. 4) Pl. *Vestigia*, Ps. 56, 6. Cum Aff. עֲקֵבוֹ *Insidias suas*, Jos. 8, 13. Cst. עֲקֵב Gen. 25, 26. Pl. cum Aff. עֲקֵבַי *Vestigia mea*, Ps. 56, 6. Cst. עִקְּבֵי *Vestigia*, Cant. 1, 8. Ar. عقب Idem.

עָקֹב m. 1) *Fraudulentus, insidiosus, deceptor, fallax*. Jer. 17, 9. *Fallax est cor super omnia, & blandum tamen.* 2) *Curvus, inflexus*; (opponitur enim τῷ מִישׁוֹר Rectitudini s. æquitati; ut præterea videatur esse, scil. ב in פ homogeneum converso, Ar. أعقف Curuus) Jes. 40, 4.

עֲקֻבָּה f. (ab עָקֵב Vestigium) *Plena vestigiis*, qs. vestigiata v. g. a sanguine, Hos. 6, 8.

עֵקֶב m. 1) *Fructus; præmium, merces*; qs. finis s. extremum operis, τὸ τέλος, Ps. 19, 11. 40, 16. Prov. 22, 4. 2) Adverb. *Pro*, Jes. 5, 23. *Quia, eo quod*, Num. 14, 24. *Propter*, Deut. 7, 12. *Si*,

Si, ibid. Cum Partic. עֵקֶב־אֲשֶׁר *Quia, eo quod*, Gen. 26, 5. עֵקֶב כִּי *Idem*, 2 Sam. 12, 10. עֵקֶב רָב *Merces magna*, Pf. 19, 12.

עָקְבָה f. *Fraus*, 2 Reg. 10, 19.

עָקֵב m. *Calcaneus*; *veſtigium* i. e. impreſſio calcanei. Pl. conſt. עִקְּבֵי *Calcanei*, Gen. 49, 17. Pl. fem. עִקְּבוֹת *Veſtigia, greſſus*, Pf. 89, 52. Cum Aff. עִקְּבוֹתֶיךָ *Veſtigia tua*, Pf. 77, 20.

עָקַד *Ligavit, colligavit*; ſcil. Idem cum Ar. عقد Ligavit. Nodavit; unde عُقْدَة Nodus. KAL, Fut. וַיַּעֲקֹד *& Colligavit*, Gen. 22, 9.

עָקֹד m. *Varius, variegatus*; qſ. punctis, tanquam nodis, notatus, Gen. 30, 40. Pl. עֲקֻדִּים *Variegati*, ib. v. 39.

עֵקֶד m. *Ligatio*. v. g. בֵּית־עֵקֶד הָרֹעִים *Domus ligationis paſtorum*; intell. Domus, in qua paſtores oves ſolent colligare ac tondere, 2 Reg. 10, 12.

עקה. Ar. عقا Altus, ſublimis fuit. Hinc

מַעֲקֶה m. *Peribolus, loricatio*, i. e. ſeptum tectorum planorum, qualia in Palæſtina erant olim, atque adhuc ſunt, Deut. 22, 8.

עקל. Ar. عقل Conſtrinxit. Infimam partem pedis jumenti alligavit ad partem ſuperiorem; unde etiam عقل Diſtorſio. Hinc PYH. Part. מְעֻקָּל *Perverſus, tortuoſus, diſtortus*, Hab. 1, 4.

עֲקַלָּתוֹן m. *Tortuoſus, diſtortus, pravus*, σκολιός, Jeſ. 27, 1. Michaelis, Serpens Ophiuchi in medio cœlo.

עֲקַלְקַלּוֹת pl. f. *Tortuoſa, perverſa, pravæ viæ*, Pf. 125, 5. Jud. 5, 6.

עָקַר *Eradicavit; exſtirpavit; enervavit.* (Idem Ar. عقر Pedes incidit rei; obtruncavit; interfecit; unde etiam عُقْر Radix, fundus rei) KAL, Inf. cſt. לַעֲקוֹר *Eradicandi, exſtirpandi, eruendi*, v. g. tempus, Eccl. 3, 2. NIPH. Fut. 3 f. ſ. תֵּעָקֵר *Exſtirpabitur, eradicabitur*, Zeph. 2, 4. PIH. Præt. עִקֵּר *Eradicavit, eruncavit*, Joſ. 11, 9. Pl. עִקְּרוּ *Eruncaverunt, exſtirparunt*, Gen. 49, 6. Fut. conv. וַיְעַקֵּר *& Enervavit, perfregit*, 1 Par. 18, 4.

עקר Chald. *Idem*. Hinc Ithaphal אִתְעֲקַרָה (Keri) *Eradicatum eſt* v. g. cornu; אֶתְעֲקַרוּ (Chethibh) *Eradicata ſunt* v. g. cornua, Dan. 7, 8.

עָקָר

עָקָר m. (Idem quod Ar. عَاقِر) *Sterilis*; qſ. cui radix ſ. fundus inciſus, aut cui eneruata vis eſt, Deut. 7, 14.

עֲקָרָה f. *Sterilis*, *infecunda*, Gen. 25, 21.

עֲקֶרֶת f. *Sterilis*, *infecunda*, Pſ. 113, 19.

עֵקֶר m. *Radix*, *ſtirps*, *tradux* v. g. familiæ peregrini i. e. qui e terra ſua qſ. eradicatus nunc in alia terra ſtirps factus eſt, Lev. 25, 47.

עַקְרָב m. (Idem, quod Ar. عَقْرَب & عَقْرَبَة) *Scorpio*, σκόρπιος, Deut. 8, 15. Pl. עַקְרַבִּים *Scorpiones*, (Al. Spinæ, ſentes) 1 Reg. 12, 11. Ez. 2, 6. 2 Par. 10, 14.

עִקַּר m. Chald. *Stirps*, *radix*; *fundamentum*, Dan. 4, 12.

עָקַשׁ. Ar. عَكَش Flexit; it. عَكَس Torſit Hinc KAL, Præt. עָקַשׁ *Pervertit*, *depravavit*; unde Fut. cum Aff. וַיַּעְקְשֵׁנִי & *Depravabit*, *pervertet me*, Job. 9, 20. NIPH. Præt נֶעְקַשׁ *Perverſus eſt*. Part. cſt. נֶעְקַשׁ *Perverſus* ſ. *pravus* v. g in viis ſuis, Prov. 28, 18. ſcil. דְּרָכַיִם Duarum viarum ſ. duplicis viæ. PIH. Præt. עִקֵּשׁ *Depravavit*, *pervertit*. Pl. עִקְּשׁוּ *Perverterunt*, Jeſ. 59, 8. Part. m. מְעַקֵּשׁ *Depravans*, Prov. 10, 9. Fut. יְעַקֵּשׁוּ *Depravabunt*, Mich. 3, 9.

עִקֵּשׁ m. *Perverſus*, *pravus*, Pſ. 18, 27. Ante Makk. עִקֶּשׁ־ Prov. 17, 20. Pl. עִקְּשִׁים *Perverſi*, Prov. 2, 14. Cſt. עִקְּשֵׁי Prov. 11, 20.

עִקְּשׁוּת f. *Perverſitas*, *pravitas*, Prov. 4, 24. 6, 12.

מַעֲקַשִּׁים m. pl. *Perverſitates*, *pravitates*, Jeſ. 42, 16.

I. ערב In genere Confuſus, miſtus, commiſtus, permiſtus eſt; ut Ar. عرب Miſcuit invicem. Hinc

1) KAL, Part. Ben. pl. m. cſt. עֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ *Miſcentes* commercium tuum, ſ. negotiatores commercii tui, Ez. 27, 27. HITHP. Præt. הִתְעָרֵב *Admiſcuit ſe*, *immiſcuit ſe*, Eſr. 9, 2. Fut. לֹא תִתְעָרָב *Ne te immiſceas*, Prov. 20, 19. Fut. pl. conv. וַיִּתְעָרְבוּ & *Immiſcuerunt ſe*, Pſ. 106, 35.

עֲרַב Chald. *Idem*. Hinc PAH. Part. מְעָרַב *Mixtum*, Dan. 2, 43. ITHP. Part. m. מִתְעָרַב *Mixtum*, ibid.

עֵרֶב m. 1) *Miſcellanea turba*, *vulgus promiſcuum*, Ex. 12, 38. Neh. 13, 3. 2) *Subtegmen*, *trama*, Lev. 13, 48. 49. 51. 52 &c.

עָרֹב m. *Musca canina* f. potius Turba earum, Ex. 8, 21. 22. 24. LXX. κυνόμυια, Germ. Hundsmüke. Al. Mixtura insectorum.

עֲרָב m. *Arabia;* dicta a miscella variorum incolarum turba, i. e. aliorum scenitarum, aliorum vero urbes habitantium, 2 Par. 9, 14. Legitur vero etiam עֲרַב Ez. 27, 21. Quum vero quoque עֲרָב dicta Arabia distinguatur ab עֲרָב Jer. 25, 20. hac denominatione regio s. pars quædam Arabiæ videtur significari, illa vero tota Arabica terra.

עֲרָבִי m. (Ar. عربي) *Arabs*, Jes. 13, 20. Jer. 3, 2. Pl. עֲרָבִים Jes. 15, 7. it. הָעֲרָבִים *Araber*, Neh. 4, 1.

עַרְבִי m. *Arabs*, Neh. 2, 19. Pl. עַרְבִים *Arabes*, Neh. 4, 1. עַרְבִיִּים 2 Par. 26, 7. & עַרְבִיאִים 2 Par. 17, 11.

2) עָרַב *Spopondit* v. g. pro aliquo, pro seipso, pro debitore aut debito; in se recepit; it. *Arrham* s. *arrhabonem dedit*; it. *Negotiatus est*. Ar. عرب in II & IV. Arrham dedit; arrhabonem præbuit. KAL, Præt. *Spopondit*, Gen. 44, 32. Prov. 11, 15. Part. Ben. עֹרֵב *Dans arrham, spondens*, Prov. 17, 18. Pl. עֹרְבִים *Spondentes*, Prov. 22, 26. Imp. עֲרֹב *Sponde*, Ps. 119, 122. It. Jes. 38, 14. *Sponde mihi vitam;* coll. v. 15. Fut. cum Aff. אֶעֶרְבֶנּוּ *Spondebo pro eo*, Gen. 43, 9. HITHP. Præt. הִתְעָרֵב *Spopondit, recepit in se*. Imp. הִתְעָרֶב *Sponde*, 2 Reg. 18, 23. Jes. 36, 8.

עֲרֻבָּה f. 1) *Sponsio*, Prov. 17, 18. 2) *Arrha, pignus*, 1 Sam. 17, 18.

עֵרָבוֹן m. *Arrhabo*, Gen. 38, 17.

תַּעֲרֻבוֹת Pl. f. *Sponsiones*, 2 Reg. 14, 14.

מַעֲרָב m. *Negotium, negotiatio, mercatura*, Ez. 27, 9. 13. 17. &c.

3) עֲרָבִים pl. m. *Salices*; a textura dictæ, Ps. 137, 2. Ar. عرب Salix.

II. 1) עָרַב *Advesperavit*. Ar. غرب Occidit, occubuit sol. It. Niger fuit. KAL, Inf. cst. לַעֲרֹב *ad Vesperascendum*, Jud. 19, 9. HIPH. Inf. הַעֲרֵב *Veniendo vesperi*, 1 Sam. 17, 16.

עֶרֶב m. Ar. غرب *Vesper, vespera*, Gen. 1, 5. Dual. עַרְבַּיִם *Duæ vesperæ*, i. e. tempus a meridie usque ad occasum solis, Ex. 12, 6.

מַעֲרָב

מַעֲרָב m. Ar. مغرب *Occidens, occaſus*, i. e. cœli terræque pars occidentalis, Dan. 8, 5. Cum ה Parag. מַעֲרָבָה *Occidentem verſus*, 1 Chron. 26, 30.

מַעֲרָבָה f. *Occidens*, Jeſ. 45, 6.

2) עֹרֵב m. (Idem, quod Ar. غراب) *Corvus*; a colore nigro dictus, Gen. 8, 7. Pl. עֹרְבִים *Corvi*, 1 Reg. 17, 4. Cft. עֹרְבֵי Prov. 30, 17.

3) עֲרָבָה f. 1) *Planities, locus campeſtris*, 2 Reg. 25, 4. 5. 2) *Deſertum, ſolitudo*, i. e. ab urbe remota, & in qua pecora paſcunt, Job. 24, 5 39, 6. Pl. עֲרָבוֹת *Deſerta, ſolitudines*, Jer. 5, 6. Cft. עַרְבוֹת & עַבְרוֹת 2 Reg. 25, 5.

III. עָרֵב *Suavis, jucundus, ſapidus* fuit. Ar. عرف Magna rei ſuavitas fuit. II. Gratum fecit. KAL, Præt. 3 f. i. עָרְבָה *Dulcis fuit*, Prov. 3, 24. Fut. יֶעֱרַב *Suavis erit, dulceſcet*, Pſ. 104, 34. Pl. יֶעֶרְבוּ *Dulceſcent*, Hoſ. 9, 4.

עָרֵב m. *Suavis, gratus, jucundus, dulcis*, Prov. 20, 17. Cant. 2, 14.

I. עָרַג *Deſideravit, expetiit, adſpiravit*; Gr. ὀρέγεσθαι. LXX. ἐπιποθεῖν. Sic etiam Ar. عرج II. Inſtitit, intentus fuit rei. Fut. תַּעֲרֹג f. *Appetet*, Pſ. 42, 2.

II. ערג. Ar. per ق, عرق Terram coluit, ſcil. ſevit & humectavit. IV. Radices egit planta. Hinc

עֲרוּגָה & עֲרֻגָה f. recte *Area, areola*, i. e. *terra culta, plantarium*; ut Symmachus & Aquila reddiderunt, πρασιά; nec non LXX. βόλος, mendoſe, ut puto, pro ἡ ἅλως. Conſtr. עֲרוּגַת *Areola*, Cant. 5, 13. Pl. עֲרוּגוֹת *Areolæ*, Cant. 6, 2. it. עֲרֻגוֹת Ez. 17, 7. 10. Alii referunt ad עָרַג; aliis eſt Rivulus in horto; aliis Ez. 17, 10. Scala. LXX. etiam bis reddiderunt φιάλη; aliene!

ערד. Ar. عر Durus, immitis fuit, unde etiam عر Durus, rigidus. Hinc

עָרוֹד m. Epitheton & Synonymon *Onagri, Durus, rigidus, immitis*. Qua in ſignificatione etiam convenit cum Syriaco ܥܪܕ Effrenis fuit. Quapropter verba Job. 39, 5. *Quis dimittit* פֶּרֶא *Onagrum liberum* (i. e. libere vagantem) *& vincula* עָרוֹד *effrenis* (hujus i. e. onagri) *quis ſoluit?*

עָרָד m. CHALD. Idem & per antonomasiam *Onager;* LXX. ὄναγρος: unde Pl. עֲרָדַיָּא *Onagri*, Dan. 5, 21. Al. Lacertus Lybicus minor; Al. in genere Fera.

I. עָרָה. Ar. عري Nudus fuit. II. Nudavit. V. Nudatus, nudus fuit. Se nudavit. Spoliatus est. Hinc quibusdam KAL, Inf. עֹרָה (qui potius est ab ערר cum ה Parag. quod vid. f. l.) *Nudari*, Jes. 32, 11. NIPH. Præter. נֶעֱרָה *Nudatus fuit.* Fut. תֵּעוֹר *Nudabitur*, (tanquam ab עור) Hab. 3, 9. It. *Evacuatus, effusus est;* effundendo enim vas intrinsecus nudatur; aut significatione ab Ar. غرا Fudit, petita. Fut. יֵעָרֶה *Effundetur*, Jes. 32, 15. PIH. Præt. עֵרָה *Nudavit, nudatum præbuit*, Jes. 22, 6. Infin. עָרוֹת *Nudando*, Hab. 3, 13. Inf. gemin. עַרְעֵר *Nudando*, Jer. 51, 58. Imp. pl. עָרוּ עָרוּ *Nudate, nudate*, Ps. 137, 7. Fut. יְעָרֶה *Nudabit*, Jes. 3, 17. apoc. אַל־תְּעַר *Ne nuda*, videl. corpore animam meam, Ps. 141, 8. It. *Abstulit, spoliavit*, Zeph. 2, 14. It. *Evacuavit, deplevit, effudit.* Fut. וַתְּעַר *& Deplevit, evacuavit*, Gen. 24, 20. Pl. וַיְעָרוּ *& Evacuarunt*, 2 Par. 24, 11. HIPH. Præt. הֶעֱרָה *Effudit*, Jes. 53, 12. *Nudavit*, Lev. 20, 18. HITHP. Præt. וְתִתְעָרִי *Nudatum se præbuit.* Fut. f. וְתִתְעָרִי *& Nudatam te præbebis*, Thren. 4, 21. תִּתְעַרְעַר (tanquam ab ערר) *Nudatum* i. e. destructum *se præbebit*, Jes. 51, 58. It. *Diffudit, explicuit se*, ut Ar. عرى in V. Crevit, diffusus est. In X. Diffusa est res. Part. m. מִתְעָרֶה *Diffundens se*, Ps. 37, 35.

עוֹר m. *Cutis, pellis*, propr. nudata pilis aut setis, Gen. 3, 21. Cft. עֹר Lev. 13, 12. Cum Aff. עוֹרִי *Cutis mea*, Job. 19, 26. Pl. עוֹרֵינוּ *Cutes nostræ*, Thren. 5, 10.

עֹרֹת Pl. f. *Pelles*, Ex. 25, 5. Cum Aff. עֹרֹתָם *Pelles eorum*, Lev. 16, 27.

עֶרְוָה f. *Nuditas; verenda, pudenda, turpitudo*, Lev. 18, 9. Cft. עֶרְוַת Lev. 18, 7. Cum Aff. עֶרְוָתָהּ *Nuditas ejus*, Lev. 18, 7.

עַרְוָה f. CHALD. *Nudatio*, i. e. spoliatio. Cft. עַרְוַת Esr. 4, 14.

עֶרְיָה f. *Nuditas, retectio*, Mich. 1, 11. Ar. عرية Idem.

עַרְעָר m. (derivatione ab ערר, Significatione autem ab ערה) *Nudatissimus*, i. e. *omni prorsus auxilio destitutus*, Ps. 102, 18. Vid. etiam infra. Al. Myrica.

עֲרִירִי m. (quod perinde se habet, ut præcedens) *Sterilis, orbus*, qſ. nudus ſ. nudatus filiis, Jer. 22, 30. Pl. עֲרִירִים *Steriles, orbi*, Lev. 20, 20.

מַעַר m. (pro מַעֲרָה) *Denudatum, nuditas*, 1 Reg. 7, 36. Cum Aff. מַעֲרֵךְ *Nuditas tua*, Nah. 3, 5. Al. Adhæſio; al. Cælatura. Vid. etiam mox.

מְעוֹרָה m. *Nudatum, nuditas*. Pl. cum Aff. מְעוֹרֵיהֶם *Nuditas eorum*, Hab. 2, 15.

מְעָרָה m. *Foſſa, ſpelunca*, i. e. locus evacuatus. Cſt. מַמְּעָרָה *Foſſa*, i. e. e caſtris, Jud. 20, 33. It. *Nuditas*; vid. מַעַר.

מְעָרָה f. (pro מְעֻרָה, ab ערר) *Spelunca*, 1 Sam. 24, 4. Cſt. מְעָרַת Jer. 7, 11. Pl. מְעָרוֹת *Speluncæ*, Jeſ. 32, 14. Fabro, Magalia ſ. mapalia.

II. ערה. Ar. عرا Crevit, creſcendo diffuſa eſt planta. Hinc

עָרוֹת f. pl. *Germina*, ſpec. ſe diffundentia, Jeſ. 19, 7. Al. Papyri.

עֲרֹעֵר m. Ar. عرعر *Juniperus*, Jer. 17, 6. Al. Myrica.

עֲרוֹעֵר m. *Idem*, Jer. 48, 6.

עָרַךְ *Ordinavit, diſpoſuit. direxit; aptavit, apparavit, paravit; inſtruxit*. Prope abeſt Ar. عرك II. Movit aliquid i. e. apparavit, ordinavit. It. Exploravit qualitatem ſ. valorem alicujus rei; quod idem dicit عرج Comparavit. 1) Tranſit. *Ordinavit, diſpoſuit, aptavit*; KAL, v. g. verba, Job. 32, 14. menſam, Prov. 9, 2. Ex. 40, 2. partes, Lev. 1, 12. judicium, Job. 13, 18. lucernam, Pſ. 132, 17. bellum, pugnam, aciem; arma, tela, prælium &c. 1 Par. 12, 33. Jud. 20, 22. ligna, Lev. 1, 12. ignem, Jeſ. 30, 33. Præt. Lev. 1, 12. וְעָרַכְתָּ *& Ordinabis*, Ex. 40, 4. Part. Ben. pl. עֹרְכֵי *Aptantes*, 1 Par. 12, 8. Pah. עָרוּךְ *Ordinatus*, Jeſ. 30, 33. Inf. cſt. לַעֲרֹךְ *ad Ordinandum*, Jud. 20, 22. Abſol. עָרֹךְ *Ordinare* v. g. menſam, Jeſ. 21, 5. 2) Intranſit. *Paravit ſe; inſtructus, paratus fuit, ſtetit contra aliquem, coram aliquo, e regione alterius*. Imp. cum ה Parag. עֶרְכָה *Sta coram me*, Job. 33, 5. Fut. אֶעֱרָךְ־ *Adſtabo coram te*, Pſ. 5, 4. 3) Hinc porro *Comparavit, æquiparavit, æquavit; coordinatus eſt cum aliquo*. Fut. cum ה Parag. אֶעֶרְכָה *Æſtimabo*, Pſ. 50, 21. יַעַרְךְ *Æqui-*

 parabit

parabit se v. g. Domino, Pf. 89, 7. Pl. תַּעַרְכוּ *Æquiparabitis*, Jef. 40, 18. vid. etiam, Job. 28, 17. 19. 36, 19. HIPH. Præt. הֶעֱרִיךְ *Æftimavit, taxavit*, 2 Reg. 23, 35. Lev. 27, 8. 12. 14. Fut. cum Aff. יַעֲרִיכֶנּוּ *Æftimabit eum*, ibid.

עֵרֶךְ 1) *Ordo, ftrues, apparatus*, Ex. 40, 23. Jud. 17, 10. Cum Aff. עֶרְכּוֹ *Structura ejus*, Job. 41, 3. 2) *Æftimatio, taxatio, pretium*. Cum Aff. עֶרְכְּךָ *Æftimatio tua*, Lev. 27, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 13. עֶרְכּוֹ *Æftimatio* f. *pretium ejus*, 2 Reg. 23, 35.

מַעֲרָךְ m. *Difpofitio*; unde Pl. cft. מַעַרְכֵי *Difpofitiones*, Prov. 16, 1.

מַעֲרָכָה f. 1) *Difpofitio, ordinatio, ordo*, Ex. 39, 37. Pl. מַעֲרָכוֹת *Ordines*, Lev. 24, 6. 2) *Acies*, 1 Sam. 17, 21. Pl. cft. מַעַרְכוֹת *Acies inftructæ*, 1 Sam. 17, 8. 10.

מַעֲרֶכֶת f. *Idem*, 1 Par. 9, 32. Pluralis idem cum præcedente.

ערל. Ar. غرل Amotus fuit; unde etiam أَغْرَل Præputiatus. Hinc

עָרְלָה f. (qf. a Sing. עֹרֶל) *Præputium*, i. e. amovendum, Jer. 9, 24. Cft. עָרְלַת Ex. 4, 25. Cum Aff. עָרְלָתוֹ *Præputium ejus*, Gen. 17, 14. עָרְלַתְכֶם *Præputium veftrum*, Gen. 17, 11. Pl. עֲרָלוֹת *Præputia*, Jof. 5, 3. Cft. עָרְלוֹת Jer. 4, 4. Cum Aff. עָרְלוֹתֵיהֶם *Præputia eorum*, 1 Sam. 18, 27.

עָרַל *Præputio nudavit, præputium amovit; circumcidit.* Al. Præputiatum judicavit. KAL, Præt. pl. conv. וַעֲרַלְתֶּם & *Circumcidetis præputium ejus*, Lev. 19, 23. NIPH. Præt. נֶעֱרַל *Præputiatus deprehenfus, vifus eft.* Imp. הֵעָרֵל *Secundum præputium nudator*, Hab. 2, 16.

עָרֵל m. *Præputiatus, incircumcifus*, Gen. 17, 14. Cft. עֲרַל Ex. 6, 12. Pl. עֲרֵלִים *Præputiati*, Lev. 19, 23. Cft. עַרְלֵי Ez. 44, 7.

עֲרֵלָה f. *Præputiata, incircumcifa*, Jer. 6, 10.

עָרֵל m. *Præputiatus*, Ez. 44, 9.

ערם. Ar. عرم Nudavit. II & V. Coacervatus fuit ab עֲרֵם; Vid. infra. Hinc

1) עָרַם *Aftutus, callidus fuit; calliditate, aftu, prudentia ufus fuit*, ut Ar. عرم Malignus fuit. (Nudi enim facile e manibus elabuntur. KAL, Inf. עָרוֹם *Callide agendo*, 1 Sam. 23, 22.

HIPH.

HIPH. Præt. הֶעֱרִים *Callide egit.* Fut. יַעֲרִים f. יַעְרִם *Callide aget,* Prov. 15, 5. 1 Sam. 23, 22. Pl. יַעֲרִימוּ *Callide concinnaverunt* v. g. secretum, Pf. 83, 4.

עָרוֹם f. עָרֹם m. *Nudus*, Job. 1, 21. Pl. עֲרוּמִּים *Nudi*, Gen. 2, 25. עֲרֻמָּה f. *Nuda*, Hof. 2, 5.

עֵירֹם m. 1) *Idem*, Gen. 3, 11. It. עֵרֹם Ez. 18, 7. Pl. עֵירֻמִּם *Nudi*, Gen. 3, 7. 2) *Nuditas* בְּעֵירֹם *in nuditate*, Devt. 28, 48.

מַעֲרֻמִּים m. pl. *Nuditates*. Cum Aff. מַעֲרֻמֵּיהֶם *Nuditates eorum*, 2 Par. 28, 15.

עַרְמוֹן m. *Platanus*, Sic LXX. Arbor fcil. quæ cortice facile nudari poteſt, Gen. 30, 37. Ar. عُرَام Decorticatæ, arrofæ arbores. Al. Populus Al. Caſtanea.

עָרוּם m. *Callidus, aſtutus, verſutus*, Gen. 3, 1. Prov. 12, 16. Pl. עֲרוּמִים *Aſtuti, callidi*, Job. 5, 12.

עֹרֶם m. *Aſtutia, calliditas, prudentia*. Cum Aff. עָרְמָם *Calliditas eorum*, Job. 5, 13.

עָרְמָה f. *Idem*, Prov. 1, 4. 8, 12.

II) נֶעֱרַם NIPH. Præt. *Coacervatus eſt;* ut Ar. عرم II & V. Coacervatus fuit; a Nomine עָרֵם Acervus Pl. נֶעֶרְמוּ *Coacervatæ* funt v. g. aquæ, Ex. 15, 8.

עֲרֵמִים Pl. m. (a Sing. non obvio עָרֵם) *Acervi*, forte granorum nudorum, Jer. 50, 26.

עֲרֵמָה f. *Acervus*, Ruth. 3, 7. Cft. עֲרֵמַת Cant. 7, 3. Pl. עֲרֵמוֹת *Acervi*, 2 Par. 31, 6. Cft. עֲרֵמוֹת Neh. 3, 34.

ערס. Ar. عرس Adhæfit, cohæfit, v. g. aqua cum farina. Hinc

עֲרִיסוֹת Plur. f. *Maſſæ* fcil. farinæ fubactæ; *Paſtæ*; LXX. φυράματα. Cum Aff. עֲרִיסֹתֵיכֶם *Paſtæ veſtræ*, Num. 15, 20. עֲרִיסֹתֵינוּ *Paſtæ* f. *maſſæ noſtræ*, Neh. 10, 38. Al. Oryza, genus leguminis: Hieronymus, Pulmentum.

I. עָרַף (fignificatione ab עֹרֶף defumta) *Cervicem amputavit, incidit; decollavit.* Ar. etiam غرف Secuit, diffecuit. KAL, Præt. conv. pl. וְעָרְפוּ *& Cervicem amputabunt*, Devt. 21, 4. 2 f. m. cum Aff. וַעֲרַפְתּוֹ *& Cervicem incides ejus*, Ex. 13, 13. 34, 20. Part. Ben. עֹרֵף *Jugulans, collum fecans*, Jef. 66, 3. Pah. f.

f. עֲרוּפָה *Cui incifum eft collum*, Devt. 21, 6. v. g. vitula. Fut. יַעֲרֹף *Incidet, fecabit* i. e. *diruet*, Hof. 10, 2.

עֹרֶף m. *Cervix*, Ex. 32, 9. Gen. 49, 8. Cum Aff. עָרְפּוֹ *Cervix ejus*, Lev. 5, 8.

עָרִיף m. Sing, inufit. ab عرف Secuit. It. Difcrevit. II. Defignavit. III. Diftinxit; unde etiam عريفة Sidera, qf. diftinctiones f. defignationes coeli. Hinc Pl. m. עֲרִיפִים (tanquam Partic. Paff. KAL, ad formam נְצִיב Præfectus) *Sidera*; qf. diftinctiones coeli; Cum Aff. & Suff. בַּעֲרִיפֶיהָ *in Sideribus fuis*, Jef. 5, 30. Itaque locum vatis fic verto: *Quodfi infpiciatur in terram, ecce tenebræ funt anguftiæ* (i. e.) anguftæ) וְאוֹר חָשַׁךְ בַּעֲרִיפֶיהָ *Etiam lux obtenebrata eft in fideribus fuis.* Alii aliter; v. g. LXX. ἐν ἀπορίᾳ αὐτῶν, in difficultate f. anguftia eorum. Al. In nubibus fuis f. coeis. Al. In ruinis fuis. Al. In tenebris fuis. Al. In influentiis fuis.

II. עָרַף *Stillavit, guttatim fluxit.* Ar. videtur effe غرف Guttatim fluxit. KAL, Fut. יַעֲרֹף *Stillabit, guttatim defluet*, Devt. 32, 2. Pl. יַעַרְפוּ *Stillabunt*, Devt. 33, 28.

III. עֲרָפֶל m. (Vox compofita ex עֶרֶב Tenebræ (ad formam קְרָב & עֹפֶל Caliginis) i. e. *Caligo obfcuriffima*, Pf. 18, 10. Joël 2, 2.

I) עָרַץ *Expavit, formidavit; conturbatus, terrore perculfus fuit*, ut Ar. عرص Conturbatus fuit, Fut. אֶעֱרוֹץ *Expavefcam, reformidabo*, Job. 31, 34. Pl. תַּעַרְצוּ *Formidabitis*, Devt. 20, 3. 31, 6. NIPH. Præt. נַעֲרָץ *Formidabilis, terribilis fuit*, Part. נַעֲרָץ *Pertimefcendus*, Pf. 89, 8. HIPH. Præt. הֶעֱרִיץ *Formidavit, expavit, timuit.* Fut. pl. תַּעֲרִיצוּ *Timebitis* Jef. 8, 12. יַעֲרִיצוּ *Timebunt*, Jef. 29, 23. It. *Timorem incuffit;* ut Part. m. מַעֲרִיץ *Timorem incutiens.* Cum Aff. מַעֲרִיצְכֶם *Timor vefter*, Jef. 8, 13. Accedit etiam Ar. عرس Perculfus, attonitus fuit.

עָרוּץ m. *Terrificus, horridus;* it. *Tædiofus* v. g. locus, Job. 30, 6. Sic etiam Ar. غرض Tædio loci affectus eft.

מַעֲרָץ m. *Terror, pavor*, Jef. 8, 13. Vid. etiam in Verbo.

עָרִיץ m. *Formidabilis*, Jer. 20, 11. Vid. etiam II. עָרַץ.

2) עָרַץ *Violenter concuffit, exagitavit; terruit concutiendo;* ut Ar. عرض verberavit. Inf. cft. לַעֲרֹץ *ad Concutiendum violenter,*

ter, Jef. 2, 19. Pf. 10, 18. Fut. תַּעֲרֹץ *Concuties*, *exagitabis*, Job. 13, 25.

עָרִיץ m. (pro עָרִיץ) *Violentus*; *tyrannus*, Pf. 37, 35. Pl. עָרִיצִים *Violenti*, *tyranni*, Job. 6, 23. Cft. עָרִיצֵי Ez. 28, 7.

מַעֲרָצָה f. *Concuffio violenta*, Jef. 10, 33.

3) עָרַץ *Adverfus occurrit*, *reftitit*. Ar. عرض prorfus Idem Fut. 2 f. f. in paufa תַּעֲרֹצִי *Adverfus occurres*. *refiftes*, Jef. 47, 12. Al. Invalefces. Al. Formidabilis eris f. terrorem incuties.

I. עָרַק (Idem, quod Ar. عرق) *Rofit*. Part. Ben. pl. m. עֹרְקִים *Rodentes*, Job. 30, 3. fcil. *In egeftate & fame folitarii*, *rodentes ficcaneum*, *nuper vaftatum & pervaftatum*. Sic Vulgatus. LXX. vero φεύγειν. Aliis Venæ. Etiam Syriacum Pahel ܥܪܩ Arrofit, corrofit. Al. Fugientes.

II. עֹרְקִים Pl. m. (fortaffe ab Ar. عرق Adhæfit fcil. corpori aut carni; unde etiam عِرْق Vena, arteria, nervus) *Nervi*, *arteriæ*, *venæ*, Job. 30, 17. Al. Perfecutores.

ערר *Nudatus*, *denudatus fuit*. Convenit cum עָרָה, quod vid. f. l. Hinc KAL, Inf. cum ה Parag. עֹרָה *Nudari*, Jef. 32, 11. PIH. Gemin. Inf. עַרְעֵר *Nudando* i. e. *diruendo*, Jer. 51, 58. HITHP. Fut. תִּתְעַרְעָר *Denudabitur*, i. e. *diruetur*, ibid.

עֲרִירִי m. Improlis, fterilis, qf. nudus a liberis; vid. עוּר.

עֶרֶשׂ f. *Sponda*, *lectus*, *thalamus*, Pf. 41, 4. In paufa עָרֶשׂ Am. 3, 12. Cum Aff. עַרְשִׂי *Lectus*, *grabbatus meus*, Pf. 6, 7. Sic Ar. etiam عُرْس Thalamus, pecul. nuptialis.

עַרְשׂוֹת pl. f. *Spondæ*, *grabbati*, *thalami*; cum Aff. עַרְשׂוֹתָם *Grabbati eorum*, Am. 6, 4.

עשב. Ar. عشب Germinavit. Hinc

עֵשֶׂב m. *Herba*, fpec. *Gramen*, Gen. 1, 11. Ar. عشب Idem. Cum Affixo עֶשְׂבָּם *Herba eorum*, Jef. 42, 15.

עֲשַׂב m. CHALD. *Idem*, Dan. 4, 12. & mox עִשְׂבָּא *Idem* ib. v. 22.

עֲשָׂבוֹת f. pl. *Herbæ*, Prov. 27, 25. Al. עִשְׂ׳בוֹת Idem.

I. עָשָׂה In genere dicit *Fecit*, *effecit*, *perfecit*, *abfolvit*; *aptavit*, *difpofuit*; cui convenit cum Ar. عاس Curavit, rexit. It. Operam navavit, laboravit; nec non cum عسّ in VIII. Acquifivit,

quisivit, lucratus est. Dicitur vero עָשָׂה de variis rebus 1) de opere sive bono, sive malo, & est *Operari*, *perficere*, *laborare*, Gen. 1, 31. Jes. 43, 7. Ps. 101, 3. Ruth. 2, 19. Esth. 6, 9. 1 Reg. 20, 40. Gen. 39, 22. Jes. 44, 15. Hos. 2, 10. 2) De frugibus terræ & fructibus arborum; & est *Ferre*, *proferre*, *producere*, Gen. 41, 47. Jes. 37, 31. 5, 4. Hab. 3, 17. Ps. 1, 3. Jer. 10, 12. 3) de Festis & sacrificiis, & est *Agere*, *observare*, *celebrare*, Ez. 46, 2. Jos. 5, 10. Ex. 34, 22. Devt. 16, 13. Ps. 66, 15. 4) de Coctione & præparatione ciborum, præsertim de pecoribus, & est *Parare*, *apparare*, *præparare*, *coquere*, Gen. 18, 7. 8. 5) de Ordinatione aliarum rerum v. g. unguium, pedum, barbæ &c. & est *Aptare*, *ornare*; *ordinare*, *disponere*, Devt. 21, 12. 2 Sam. 19, 24. Jes. 44, 13. 6) de Constitutione ad Officium, ad dignitatem, ad statum meliorem aut deteriorem, & est *Constituere*, *præficere*, *ordinare*, *creare*, *provehere*, Jer. 37, 15. 1 Reg. 12, 31. 21, 7. Ps. 100, 3. Devt. 32, 6. 15. 1 Sam. 8, 16. 12, 6. 7) de Familia, facultatibus, divitiis & opibus, & est *Parare*, *comparare*, *quærere*, *acquirere*, *colligere*, *possidere*, *lucrari* &c. Gen. 12, 5. 31, 1. Ez. 28, 4. Devt. 8, 17. Mal. 3, 17. KAL, עָשָׂה *Fecit*, Ps. 115, 3. 1 p. f. cum Aff. עֲשִׂיתִיו *Creavi eum*, Jes. 43, 7. Part. Ben. m. עֹשֶׂה *Ferens*, *producens*, Gen. 1, 11. Cst. עֹשֵׂה Ps. 136, 4. Pah. m. f. עָשׂוּי *Factus*, *factum*, Ex. 3, 16. עֲשׂוּיָה f. *Sacrificatum*, Num. 28, 6. Inf. cst. לַעֲשׂוֹת *ad Præparandum*, v. g. juvencum, Gen. 18, 7. Imp. עֲשֵׂה *Fac* v. g. arcam, Gen. 6, 14. Fut. 1 f. אֶעֱשֶׂה *Faciam* v. g. adjutorium, Gen. 2, 18. יַעֲשֶׂה *Faciet*, *operabitur*, Ps. 1, 3. Fut. conv. & apoc. וַיַּעַשׂ *& Fecit* v. g. signa, Ex. 4. 30. NIPH. Præt. נַעֲשָׂה & נַעֲשֶׂה *Factus est*, Eccl. 1, 9. Fem. נֶעֶשְׂתָה *Factum est*, Num. 15, 24. Part. pl. m. נַעֲשִׂים *Facti*, Esth. 9, 28. Inf. לְהֵעָשׂוֹת *ut Fiat*, ib. v. 1. Fut. יֵעָשֶׂה *Fiet*, Num. 15, 11. Fem. תֵּעָשֶׂה irreg. pro תֵּעָשֶׂה *Idem*, Ex. 25, 31. Pl. תֵּעָשֶׂינָה *Fierent*, *fieri deberent*, Lev. 4, 2. Fut. apoc. וַתֵּעָשׂ *& Fiet*, Esth. 9, 12. PIH. Præt. pl. עִשּׂוּ Ez. 23, 3. 8. Vid. infra II. עָשָׂה PYH. Præt. עֻשֵּׂיתִי *Factus sum*, Ps. 139, 15.

מַעֲשֶׂה m. *Opus*, *factum*, *res gesta*, *historia*, Ex. 18, 20. Cst. מַעֲשֵׂה *Opus*, Jes. 32, 17. Cum Aff. מַעֲשֵׂהוּ *Factum ejus*, Ps. 64, 10. Pl. מַעֲשִׂים *Opera*, Num. 16, 28. Cst. מַעֲשֵׂי *Opera*, Ps. 8, 7. Cum Aff. מַעֲשֶׂיךָ *Opera tua*, Ps. 66, 3.

II.

II. עָשָׂה. Ar. عَسَا Proxime tetigit. Hinc PIH. Præt. Pl. עִשּׂוּ *Contrectarunt, palparunt, compresserunt*, Ez. 23, 3. 8.

III. עָשָׂה. Ar. غَشَا Percussit. Hinc Part. Ben. עֹשֶׂה *Percutiens* sc. ero, Zeph. 3, 19. NIPH. Part. pl. m. נַעֲשִׂים *Percussi*, Eccl. 4, 1.

עָשַׁן (Idem, quod Ar. عَثَنَ) *Fumavit.* Metaph. *Iratus est.* KAL, Præt. Ex. 19, 18. עָשַׁנְתָּ *Iratus fuisti*, Pf. 80, 5. Fut. יֶעְשַׁן *Fumabit*, Pf. 74, 1. 3 pl. m. in pausa וְיֶעֱשָׁנוּ *& Fumigabunt*, Pf. 144, 5.

עָשֵׁן m. *Fumans, fumigans*, Ex. 20, 18. Pl. עֲשֵׁנִים *Fumantes, fumidi*, Jes. 7, 4.

עָשָׁן m. (Ar. عَثَنٌ & عُثَانٌ) *Fumus*, Gen. 15, 17. Cft. עֲשַׁן Jos. 8, 20. Cum Aff. עֲשָׁנוֹ *Fumus ejus*, Ex. 19, 18.

עָשֵׁן m. *Idem*, Ex. 19, 18.

עָשַׁק *Oppressit*, spec. fraude & injuria; *fraudavit.* Conv. cum Ar. عَسَقَ Importune institit alteri; nec non cum Syr. ܥܫܩ Oppressit fraude. KAL., Præt. Ez. 18, 18. Cum Aff. עֲשָׁקוֹ *Oppressit eum*, Jes. 52, 4. Part. Ben. m. עוֹשֵׁק *Defraudans*, Pf. 72, 4. Pah. m. עָשׁוּק *Oppressus, fraudatus*, Hos. 5, 11. Pl. עֲשׁוּקִים *Oppressi*, Am. 3, 9. Al. Oppressiones. Sic etiam Job. 35, 9. & Eccl. 4, 1. Inf. לַעֲשׁוֹק *ad Defraudandum*, Hos. 12, 7. Cum Aff. עָשְׁקָם *Opprimere eos*, Pf. 105, 14. Fut. יַעֲשֹׁק *Defraudabit*, Job. 40, 18. Pl. Cum Aff. יַעַשְׁקֻנִי (ne) *Defraudent me*, Pf. 119, 122. PYH. Part. f. מְעֻשָּׁקָה *Oppressa, vim passa*, Jes. 23, 12.

עָשׁוֹק m. *Oppressor*, Jer. 22, 3. It. עֹשֶׁק *Idem*, Prov. 28, 17.

עֹשֶׁק m. *Oppressio; fraus*, Pf. 73, 8.

מַעֲשַׁקּוֹת Pl. f. *Oppressiones; fraudulentiæ*, Jes. 33, 15. Prov. 28, 16.

עשק. Ar. عَسِقَ Importune institit alteri ob rem, quam petebat; unde عُسُقٌ Qui ab obæratis acriter æs repetunt, eosque urgent. Hinc HITHP. Præt. הִתְעַשֵּׂק *Litigavit, rixatus est.* Pl. הִתְעַשְּׂקוּ *Rixati sunt inter se*, Gen. 26, 20.

עֵשֶׂק m. *Lis, rixa;* nomen putei, apud quem rixati sunt, Gen. 26, 20.

עָשַׁר *Dives fuit*, s. *factus, ditatus est.* Idem, quod Ar. غَفَرَ Abundavit opibus, ditatus est. KAL, Præt. עָשַׁרְתִּי *Dives*

 sum,

ſum, Hoſ. 12, 9. Fut. יֶעְשַׁר *Diteſcet*, Job. 15, 29. HIPH. Pr. הֶעֱשִׁיר *Ditavit, divitem fecit.* It. *Diteſcere.* הֶעֱשַׁרְתִּי *Ditavi*, Gen. 14, 23. Part. m. מַעֲשִׁיר *Ditans*, 1 Sam, 2, 7. Inf. לְהַעֲשִׁיר *ad Diteſcendum*, Prov, 23, 4. Fut. יַעֲשִׁיר *Diteſcet*, Prov. 21, 17. It. יַעֲשַׁר *Idem*, Pſ. 49, 17. Cum Aff. יַעְשְׁרֶנּוּ *Ditabit eum*, 1 Sam. 17, 25. Not. וָאַעְשִׁר pro וָאַעֲשִׁיר & *Dives factus ſum*, Zach. 11, 5. HITHP. Præt. הִתְעַשֵּׁר *Divitem ſe jactavit.* Part. m. מִתְעַשֵּׁר *Divitem ſe ſimulans*, Prov. 13, 7.

עָשִׁיר m. *Dives, locuples*, 2 Sam. 12, 1. Pl. עֲשִׁירִים *Divites*, Eccl. 10, 20. Cſt. עֲשִׁירֵי Pſ. 45, 13. Cum Aff. עֲשִׁירֶיהָ *Divites ejus*, Mich. 6, 12.

עֹשֶׁר m. *Divitiæ, Opulentia*, Pſ. 11, 3. Cum Aff. עָשְׁרוֹ *Divitiæ ejus*, Pſ. 52, 9. Sic etiam Ar. غضار Divitiæ; ut & غضر Dives.

עַשְׁתָּרָה f. Sing. non obvius. Hinc Pl. עַשְׁתָּרוֹת (qui videtur eſſe compoſitus ex עֹשֶׁר Abundantia, & עֲתָרוֹת pl. a ſing. inuſitato עֲתָרָה Ar. عتيرة Ovis) q. d. *Abundantia ovium.* Pl. Cſt. עַשְׁתְּרוֹת *Greges ovium*, Devt. 7, 13. It. Elliptice Nom. propr. Deæ Sidoniorum, intell. Deæ feturæ ſ. abundantiæ ovium, 1 Reg. 11, 5.

עַשְׁתֹּרֶת f. (Vox compoſita ex עֹשֶׁרֶת Ditans, intell. Dea, & עֲתָרוֹת Oves) Nom. propr. Deæ Sidoniorum, qſ. *Ditans ovibus*, 1 Reg. 11, 5.

עָשַׂר *Decimavit, decimas accepit.* Verbum a nomine derivatum. Idem, quod Ar. عشر Decimavit. It. Decimus fuit. KAL, Fut. יַעְשֹׂר *Decimabit*, 1 Sam. 8, 15. 17. PIH. Præt. עִשֵּׂר *Decimavit, decimam partem detraxit.* Part. pl. מְעַשְּׂרִים *Decimantes*, Neh. 10, 38. Inf. & Fut. עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר *Decimando decimabis*, Devt. 14, 22. HIPH. Præt. הֶעֱשִׂיר *Decimavit; decimare fecit.* Inf. לַעְשֵׂר *Decimare*, Devt. 26, 12.

עֶשֶׂר f. *Decem; decimus.* Semper cum alio numerali combinatur, ut אַחַד עָשָׂר *Undecim; undecimus*, Devt. 1, 2.

עֲשַׂר CHALD. *Idem*, Dan. 7, 7. תְּרֵי עֲשַׂר *Duodecim*, Dan. 4, 26. Arab. عشر Decem.

עָשׂוֹר m. *Decas; decimus menſis*, Ex. 12, 3. it. *Decachordum*, Pſ. 33, 2.

עֶשֶׂר f. *Decas*, *decem*, Ex. 36, 21.

עֶשְׂרֵה f. *Idem*. Semper in compositione אַחַת עֶשְׂרֵה *Undecim*; *undecimus*, 2 Reg. 9, 29. שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה *Idem*, Ex. 26, 7.

עִשָּׂרוֹן m. unde Pl. עִשְׂרֹנִים *Decimæ*, Lev. 14, 10.

עֶשְׂרִים c. Pl. *Viginti*; it. *Vicesimus*, Gen. 18, 31. 1 Par. 24, 16.

עֶשְׂרִין c. CHALD. *Idem*, Dan. 6, 2.

עֲשָׂרָה m. *Decas*, *decem*, Gen. 18, 32. Cst. עֲשֶׂרֶת Esth. 3, 9.

עַשְׂרָה m. CHALD. *Decem*, Dan. 7, 24.

עֲשָׂרוֹת f. Pl. *Decuriæ*, Ex. 18, 21.

עֲשִׂירִי m. *Decimus*, Gen. 8, 5.

עֲשִׂירִיָּה f. *Decimatio*, *decimæ*, Jes. 6, 13.

עֲשִׂירִית f. *Decimæ*, *pars decima*, Ex. 16, 36.

עִשָּׂרוֹן *Decima pars*, Num. 15, 4. Pl. עֶשְׂרוֹנִים *Decimæ*; vid. supra.

מַעֲשֵׂר m. *Decima pars*, v. g. frumenti, olei, vini &c. Gen. 14, 20. Cst. מַעְשַׂר Devt. 14, 23.

מַעְשְׂרוֹת pl. f. *Decimæ*, Lev. 27, 31. Cum Aff. מַעְשְׂרֹתֵיכֶם *Decimæ vestræ*, Num. 18, 28.

עָשַׁשׁ vel עָשֵׁשׁ (Idem, quod Ar. عثّ) *Rosit*, *arrosit*. It. *Arrosus*, *corrosus est*. Metaph. *Contabuit*. KAL, Præt. עָשְׁשָׁה *Corrosa est*, Ps. 6, 8. 31, 10. Pl. עָשֵׁשׁוּ *Corrosa sunt*, ib, v. 11.

עָשׁ m. *Tinea*; (Ar. عثّة) Jes. 50, 9. Job. 13, 28. Sed עָשׁ *Arcturus*; vid. עיש

I. עָשַׁת *Nituit*, *nitidus fuit*, i. e. robusta & firma valetudine, ut homines obesi & pingues. KAL, Præt. pl. עָשְׁתוּ *Nitidi fuerunt*, Jer. 5, 28. LXX. & Vulgatus ἐπλούτησαν, Ditati sunt; ut videantur legisse עָשְׁרוּ. Hujus verbi nullum in orientalibus linguis vestigium deprehenditur, nisi in Ar. تَعَثَّتَ Sensim pinguefactus fuit & تَعَثَّيْت Quum paulatim pinguescit v. g. camelus.

עָשׁוֹת m. *Nitidus*, *tersus*, Ez. 27, 19.

עֶשֶׁת m. *Nitor*; *lævigatum*, Cant. 5, 14.

II. עשת (quod videtur esse Ar. غشّ Rem agitavit; scil. quod Chaldaice frequenter fit, ת pro ultimo ש substituto) Cogitavit. Hinc

עֶשְׁתּ

עֲשִׁת Chald. Pehil, *Cogitavit*, Dan. 6, 4.

הִתְעַשֵּׁת HITHP. unde Fut. יִתְעַשֵּׁת *Cogitationem* noſtri *ſuſcipiet*, noſtri *recordabitur*, Jon. 1, 6. Al. Nitidum & ſerenum ſe exhibebit.

עֶשְׁתּוּת f. *Cogitatio*, Job. 12, 5. In aliis editionibus עַשְׁתּוּת Cogitationes. Aliis Nitor, ſplendor.

עֶשְׁתֹּנוֹת pl. f. cum Aff. עֶשְׁתֹּנֹתָיו *Cogitationes ejus*, Pſ. 146, 4.

III. עַשְׁתֵּי (quod videtur eſſe עֹשֶׁת Superveniens, cum י Ampliativo; ab Ar. غشي Supervenit; qſ. dicas, Superveniens decadi) i. e. *Undecim*. Semper enim jungitur Numerali עָשָׂר aut עֶשְׂרֵה v. g. עַשְׁתֵּי עָשָׂר aut עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה *Undecim*; it. *Undecimus*, Devt. 1, 3. Ex. 26, 8.

עֶשְׁתֵּרָה & עַשְׁתֹּרֶת vid. ſub. עָשַׁר

עתד. Ar. عتد Paratus, promtus fuit. Adfuit. Hinc PIH. Præt. עִתֵּד *Paravit*, *inſtruxit*, *expedivit*. Imp. cum Aff. עַתְּדָהּ *Para illud*, Prov. 24, 27. HITHP. Præt. pl. הִתְעַתָּדוּ *Paratos ſe præbuerunt*, Job. 15, 28.

עָתִיד m. *Paratus*, *expeditus*; *inſtans*, *futurus*, Job. 15, 24. Pl. עֲתִידִים *Parati*, Eſth. 3, 14.

עֲתִיד m. Chald. *Paratus*; unde Pl. עֲתִידִין *Parati*, Dan. 3, 15.

עֲתִידָה f. unde Plur. עֲתִידוֹת *Parata*, Devt. 32, 35. Cum Aff. עֲתִידֹתֵיהֶם (Chethibh) *Parata eorum*, i. e *opes*, *facultates*; (Keri) *Idem*, Jeſ. 10, 13.

עַתּוּד m. unde Pl. עַתּוּדִים *Hirci majores*, qſ. parati, expediti, Num. 7, 17. It. עַתֻּדִים, Gen. 31, 10. Metaph. *Duces*, Zach. 10, 3. cſt. עַתּוּדֵי Jeſ. 14, 9. Ar. عتيد Paratus; Sic etiam عتود Caper, juvencus, hoedus robuſtior jam paſtum incedens ſ. anniculus.

עתם. NIPH Præt. נֶעְתַּם *Exuſta eſt* ארץ terra; ἄπαξ λεγόμενον, Jeſ. 9, 18. Sic LXX. & Targum. Convenit etiam Ar. عتم Æſtus. Al. Obſcurata eſt, ab عتم Obſcuratus; i. e. igne infuſcata eſt; nec male!

I. עָתַק *Senuit*, *conſenuit*, *inveteravit*. Sic etiam Ar. عتق Antiquus, vetus fuit. Inveteravit. KAL, Præt. pl. עָתְקוּ *Conſenuerunt*, Job. 21, 7. 3 f. f. עָתְקָה *Conſenuit*, Pſ. 6, 8.

עָתָק m. *Vetus, antiquum*, 1 Sam. 2, 3.

עָתֵק m. (Idem, quod Ar. عتيق) *Durans, durabilis*, & *antiquum*, quod diu fuit, eſt, aut durat, Prov. 8, 18.

עַתִּיק m. *Senex, antiquus* dierum, Jeſ. 23, 18. Pl. עַתִּיקִים *Antiqua, obſoleta*, 1 Par. 4, 22. עַתִּיק Dan. 7, 9. ſimul CHALD. eſt.

II. עָתַק *Translatus, refixus eſt*; ut Ar. عتك Declinavit ad alium locum; unde عاتك Mutabilis, inconſtans. KAL, Fut. יֶעְתַּק *Transferetur*, Job. 14, 18. 18, 4. HIPH. Præt. הֶעְתִּיק *Transtulit, refixit, transſcripſit*. It. *Translatus eſt*. Pl. הֶעְתִּיקוּ *Transtulerunt*, Prov. 25, 1. It. *Translati ſunt*, Job. 32, 16. Part. m. מַעְתִּיק *Transferens*, Job. 9, 5. Fut. conv. וַיַּעְתֵּק & *Transtulit* i. e. tentorium, ſ. translatum eſt, Gen. 12, 8. 26, 22.

עָתִיק m. Pl. inde eſt. עֲתִיקֵי *Translati, avulſi*, Jeſ. 28, 9.

III. עָתָק m. *Durum, mordax* ſcil. dictum, Pſ. 94, 4. ab Ar. عتق Dentibus apprehendit; unde etiam تعتيق Morſus; cum quid dentibus apprehenditur.

I. עָתַר *Oravit inſtanter & ſupplex*. Conſtr. cum אֶל & ל. Ar. per Meton. Adjuncti dicit عتر Sacrificavit. KAL, Fut. יֶעְתַּר *Supplicabit Deo*, Job. 33, 26. NIPH. Præt. נֶעְתַּר *Exoratus fuit*. Jeſ. 19, 22. It. נֶעְתּוֹר 1 Par. 5, 20. Inf. הֵעָתֵר *Exorari*, 2 Par. 33, 19. Fut. conv. וַיֵּעָתֵר *ex Exoratus eſt*, 2 Sam 24, 25. In pauſa וַיֵּעָתַר *Idem*, Gen. 25, 21. HIPH. Præt. הֶעְתִּיר *Fecit exorari; ſupplex oravit*. Conſtr. cum Dat. ſ. הַעְתַּרְתִּי אֶל *Supplex oravi, ſupplicavi* v. g. Domino, Ex. 8, 25. Imp. pl. הַעְתִּירוּ *Supplicate*, Ex. 8, 4. Fut. אַעְתִּיר *Supplicabo*, ib. v. 5. תַּעְתִּיר *Supplex orabis*, Job. 22, 27.

עֲתָרִים Pl. m. (a Sing. non occurrente עָתָר) *Supplicationes, orationes*; Zeph. 3, 10. Al. Supplices. Coccejus, Copiæ; bene! Schultenſius, Nidores, aliene!

II. עָתָר m. *Abundantia, copia*. Convenit cum עָשַׁר (ſcil. ש more Chaldaico in ת mutato) *Dives fuit*, nec non cum Ar. عثر Collegit; unde عثر Ubertas; aut cum عمر Abundavit. In Regim. עֲתַר *Abundantia, copia*, Ez. 8, 11. Hinc Verbum HIPHILICUM, aut hoc potius a verbo KAL non obvio,

הֶעְתִּיר *Multiplicavit*, Præt. pl. וַ־עְתַּרְתֶּם & *Multiplicaviſtis*, Ez. 35, 13.

עֲתֶרֶת f. *Abundantia; Copia*, Jer. 33, 6.

III. עתר. Ar. عَثَر Mentitus eſt. Hinc NIPH. Part. pl. f. נַעְתָּרוֹת *Ficta*, *ſimulata*, Prov. 27, 6. Vulgatus, Fraudulenta. Al. Frequentia. Al. Pacata. Al. Importuna. Al. Deprecanda.

עָתַת *Tempeſtive elocutus eſt*, *egit ſ. inſtituit aliquid*. Ar. غَتَّ Subjunxit rem rei; fecit, ut altera ſequeretur alteram; unde etiam غَتّ Sequela. Hinc KAL, Inf. לָעוּת pro לָעוּת *ad tempeſtive loquendum*, Jeſ. 50, 4. A Nomine

עֵת c. *Tempus*, i. e. ſeries rerum ſe invicem ſubſequentium, Pſ. 34, 2. Cft. עֵת Jer. 15, 11. Cum Aff. בְּעִתּוֹ *in Tempore ſuo*, Pſ. 1, 3. Pl. עִתִּים *Tempora*, Neh. 9, 28.

עִתּוֹת pl. f. (a Sing. non abvio עִתָּה) *Tempora*, Pſ. 9, 10. Cum Aff. עִתּוֹתַי *Tempora mea*, Pſ. 31, 16.

עִתִּי m. *Tempeſtivus*, *opportunus*, Lev. 16, 21.

עַתָּה propr. Tempus. Alias *Nunc*, *hoc ipſo tempore*, Joſ. 14, 11. Subit vero etiam has ſignificationes: 1) *Certe*, *omnino*, Ex. 6, 1. 2) *Age! obſecro*, Mich. 4, 14. 3) *Aliquando*, *tandem*, 1 Sam. 27, 1. 4) *Brevi*, *illico*, *intra breve tempus*, Num. 11, 23. 5) *Itaque*, *propterea*, Gen. 19, 9. 6) *Mox*, Jud. 8, 6. 7) *Nam*, 2 Reg. 18, 21. 8) *Quamvis*, Neh. 5, 5. 9) *Quum*, Jud. 13, 12. 10) *Sed*, 2 Reg. 18, 20. 11) *Tamen*, 1 Reg. 1, 18. מֵעַתָּה *Ab hoc tempore*, Jeſ. 9, 6. It. *Magis*, *quam nunc*, Hoſ. 2, 10. *Nunc*, *hoc tempore*, Jeſ. 48, 6.

פ

פאא. Ar. فَأَى Fidit, diffidit, ſecuit, v. g. caput, locum. Hinc פֹּא vel פֹּה propr. Diſtinctio loci præſentis a reliquis; alias *Hic*, *hic loci*, Gen. 22, 5. It. *Huc*, 1 Sam. 16, 11. Dicitur etiam פּוֹ in conjunctione. Cum Præf. & Partic. iſta ſignificatio nonnihil invariatur, v. g. מִפֹּה *Inde*, Ez. 40, 39. עַד־פֹּה *Huc usque*, Job. 38, 11. מִפּוֹ *Hinc; illinc*, Ez. 40, 21. מִפּוֹ וּמִפּוֹ *Hinc & inde*, *utrinque*, ib. v. 34, אֵיפֹה *Ubinam?* Job. 38, 4. אֵפוֹ *Jam*, *nunc*, Job. 9, 24. אַיֵּה אֵפוֹ *Ubinam nunc eſt*, Job. 17, 15. דְּעוּ אֵפוֹ *Scitote nunc*,

nunc, Job. 19, 6. אֵיפוֹא *Quacunque ratione*, Prov. 6, 3. מִי אֵיפוֹא *Quis & ubi eſt ille*, Gen. 27, 33.

פֵּאָה (pro פְּאָה) f. Locus qſ. fiſſus, f. Diviſio loci; *Latus, plaga, regio; extremum; angulus.* עַל־קְצוּצֵי פֵאָה *ſuper reſectos* (i. e. disjunctiſſimos ratione) *plagæ* f. *regionis*, intell. populos in extremis Arabiæ deſertæ partibus habitantes, Jer. 9, 25. coll. 25, 23. 49, 32. Al. Circumciſos extremitate i. e. præputio; idque ob verſ. antec. עַל־כָּל־מוּל בְּעָרְלָה qſ. diceret: ſuper omnem circumciſionem in præputio. Sed utrumque male! Senſus enim eſt: Deum animadverſurum eſſe per Nebucadnezarum tum in Judæam, tum in populos ei magis aut minus finitimos, ſcil. in Aegyptios &c. idque ob præputium, Judæorum quidem, quod ſint עַרְלֵי־לֵב præputiati corde, reliquorum vero memoratorum populorum, quia & natura & religione ſint præputiati (כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים). Adeoque verba: עַל־כָּל־מוּל בְּעָרְלָה, ita ſunt exponenda: *ſuper omnem regionem in præputio* f. *præputiatam*. Cf. huc vox לְפֵאַת מוּל *ad extremitatem usque*, Neh. 9, 22. cſt. פְּאַת Num. 34, 3. Pl. פֵּאוֹת *Latera, extremitates*, Ex. 25, 26. Hinc

פַּאֲתֵי Pl. m. cſt. Num. 24, 17. *Agmina*; ut Ar. ſing. فِئَة & فِئَات Agmen, cohors. LXX. vero, qui pro eo legiſſe videntur פַּחֲתֵי aliisque Duces, Principes, Fortes.

הִפְאָה HIPH. *Exterminavit.* Fut. cum Aff. אַפְאֵיהֶם pro אַפְאֶהֶם *Exterminabo eos*, Devt. 32, 26.

פאם. Ar. فَأَمَ Adipe impletus f. pinguefactus fuit. Hinc

פִּימָה f. pro פְּאִימָה *Pinguedo, arvina; ſtriga*, i. e. cutis ob pinguedinem conduplicata, Job. 15, 27. Hinc Lat. Opimus.

פֵּאֵר PIH. (quod videtur eſſe pro פֵּרֵר, a verbo فَرَّ in VIII. Micuit; Eleganter & cum gratia arriſit.) *Ornavit, decoravit, glorificavit.* Præt. cum Aff. פֵּאֲרָךְ (in pauſa) *Ornavit te*, Jeſ. 55, 5. Inf. פָּאֵר *Ornare*, Jeſ. 60, 13. Fut. אֲפָאֵר *Ornabo*, Jeſ. 60, 7. HITHP. הִתְפָּאֵר *Ornavit ſe, decorem ſibi aſſumſit, decoravit ſe.* Inf. הִתְפָּאֵר *Ornare ſe*, Jeſ. 60, 21. Imp. הִתְפָּאֵר *Orna te*, Ex. 8, 5. Fut. יִתְפָּאֵר *Ornabit ſe*, Jeſ. 10, 15.

פְּאֵר m. *Ornatus, ornamentum, decus*, Jeſ. 61, 3. pecul. capitis; hinc *Tiara, diadema*, Ez. 24, 17. Aff. פְּאֵרְךָ *Tiara tua*, Ez.

Ez. 24, 17. Pl. פְּאֵרִים *Tiaræ*, Jef. 3, 20. cft. פְּאֵרֵי Ez. 44, 18. Aff. פְּאֵרֵכֶם *Tiaræ veftræ*, Ez. 24, 23.

תִּפְאֶרֶת & תִּפְאָרָה f. *Ornatus, ornamentum, decor; gloria*, Jef. 28, 5. c. 44, 13. Aff. תִּפְאַרְתּוֹ *Gloria ejus*, Jef. 28, 1.

פֻּארָה & פֹּארָה f. 1) *Caudex arboris*, ab Ar. فأر Defodit fub terra; intell. qui defoditur fub terra, Jef. 10, 33. 2) Pl. פֹּארוֹת *Rami majores*, Ez. 17, 6. Aff. פֹּארֹתָיו *Rami ejus*, Ez. 31, 5. & פֹּראֹתָיו (qf. a פרה) ib. v. 8. Hinc

פֵּאֵר PIH. *Ramos excuffit*, fcil. fingulatim. Fut. תְּפָאֵר *Ramos excuties*, Devt. 24, 20.

פָּארוּר & פָּרוּר m. Cacabus, vid. f. l.

פגג. Ar. فجّ II. Crudum reddidit. VII. Crudus, immaturus fuit. Unde etiam فجّ Crudus, immaturus. Hinc

פַּגִּים m. pl. *Groffuli; ficus* immaturæ, aut potius *femimaturæ*. Aff. פַּגֶּיהָ *Groffulos fuos*, Cant. 2, 13.

פגל. פְּגַל Chald. Fœtidum reddidit; cui accedit Ar. فجل II. Contrarium ei fuit. Hinc

פִּגּוּל m. *Abominabilis, exfecrabilis, fœda res*, Lev. 7, 18. 19, 7. Pl. פִּגֻּלִים *Res fœdæ*, Jef. 65, 4.

פָּגַע *Occurrit, incurrit, incidit, offendit, impegit; obviam venit* f. *factus fuit; Intervenit;* it. *Oravit, deprecatus eft pro aliquo*. Conv. plane Ar. فجع & وجع Offendit, occurrit; de improvifo incidit, irruit. Conftr. abf. & cum בְּ, אֶל, & אֶת q. d. Obvium habuit aliquem. Præt. וּפָגַעְתָּ *& occurres*, 1 Sam. 10, 5. Cum Aff. וּפְגָעוֹ *& occurret ei*, Am. 5, 19. Inf. cft. פְּגַע *Incurrere* i. e. irruere, 1 Sam. 22, 17. Cum Aff. פִּגְעוֹ (quum) *offenderit eum*, Num. 35, 19. Imp. פְּגַע *Irrue*, 2 Sam. 1, 15. Pl. פִּגְעוּ *Intervenite, orate*, Gen. 23, 8. Fut. תִּפְגַּע *Occurres*, Ex. 23, 4. אֶפְגַּע *Occurram*, Jef. 47, 3. HIPH. הִפְגִּיעַ *Incurrere fecit*. it. *Rogavit pro aliquo*. Præt. הִפְגִּיעַ Jef. 53, 6. Pl. הִפְגִּיעוּ *Rogaverunt* i. e. *intercefferunt*, Jer. 36, 25. Part. מַפְגִּיעַ *Rogans*, Jef. 59, 16. Fut. יַפְגִּיעַ *Rogabit*, Jef. 53, 12.

פֶּגַע m. *Occurfus, cafus*, 1 Reg. 5, 18. Eccl. 9, 11.

מִפְגָּע m. *Offendiculum*, Job. 7, 20.

פגר. Ar. فجر Depravatus, corruptus fuit. Hebes evafit. Hinc

Hinc פִּגֵּר PIH. *Pigratus, viribus destitutus fuit.* Præt. pl. פִּגְּרוּ *Pigrati fuerunt*, 1 Sam. 30, 10. 21.

פֶּגֶר m. *Cadaver*, 1 Sam. 17, 46. Pl. פְּגָרִים *Cadavera*, 2 Reg. 19, 35. cst. פִּגְרֵי Jer. 33, 5. Aff. פִּגְרֵיכֶם *Cadavera vestra*, Num. 14, 29.

פָּגַשׁ *Occurrit, obviam habuit.* (Hinc videtur per Meton. esse فجش Contudit, fregit.) Cstr. cum Accus. & בְּ. Præt. פָּגַשְׁתִּי *Occurri*, Gen. 33, 8. Pl. וּפָגְשׁוּ *& occurrent*, Jes. 34, 14. Inf. abs. פָּגוֹשׁ *Occurrendo* scil. occurret, Prov. 17, 12. cst. פְּגשׁ *Occurrere*, Jer. 41, 6. Fut. cum Aff. אֶפְגְּשֵׁם *Occurram illis*, Hos. 13, 8. יִפְגָּשְׁךָ *Occurret tibi*, Gen. 32, 18. NIPH. נִפְגַּשׁ *Obviam factus est.* Præt. pl. in pausa נִפְגָּשׁוּ *Obviam facti sunt sibi invicem*, Ps. 85, 11. PIH. פִּגֵּשׁ *Incurrit, obvium habuit.* Fut. pl. יְפַגְּשׁוּ *Incurrent*, Job. 5, 14.

פָּדָה *Redemit, accepto pretio liberum dimisit.* Ar. فدى plane idem, scil. Redemit. Lytrum solvit. III. Dato lytro liberavit. Præt. פָּדָה 2 Sam. 4, 9. cum Aff. פָּדָם *Redemit eos*, Ps. 78, 42. 2 s. m. פָּדִיתָ & פָּדִיתָה *Redemisti*, Devt. 9, 29. Ps. 31, 6. Part. Ben. פּוֹדֶה *Redimens*, Ps. 34, 23. cum Aff. & Præf. הַפֹּדְךָ *Redimens te*, Devt. 13, 6. Pah. pl. m. פְּדֻיִם (Chethibh פְּדוּיִם) *Redemti*, Num. 3, 51. Inf. abs. פָּדֹה *Redimendo*, Num. 18, 15. cst. פְּדוֹת *Redimere*, 2 Sam. 7, 23. Imp. פְּדֵה *Redime*, Ps. 25, 22. Fut אֶפְדֶּה *Redimam*, Ex. 13, 15. NIPH. נִפְדָּה *Redemtus est.* Præt. 3 s. f. נִפְדָּתָה *Redemta est*, Lev. 19, 20. Fut. יִפָּדֶה *Redimetur*, Lev. 27, 29. HIPH. הֶפְדָּה (pro הִפְדָּה) *Liberavit, accepto pretio liberum dimisit.* Cum Aff. וְהֶפְדָּהּ *& liberabit eam*, Ex. 21, 8. HOPH. הָפְדָּה *Liber dimissus, redemtus est.* Inf. הָפְדֵּה (more CHALDAICO) *Redimendo*, Lev. 19, 20.

פְּדוּת f. פְּדֻת f. *Liberatio, redemtio* Ps. 111, 9. Ex. 8, 19.

פִּדְיוֹן m. *Lytron; pretium redemtionis*, Ex. 21, 30.

פְּדוּיִם m. *Idem*, Num. 3, 49.

פַּדָּן m. Idem; quod Ar. فدّن Arx firma; castrum forte & altum; a rad. فدّن Extendit longe structuram. Nomen proprium loci *Padan*, plerumque junctum cum ארם v. g. מִפַּדַּן אֲרָם *a Padane Syriæ*, Gen. 25, 20. Al. Ager sativus, campus, *arvum*.

אִפְּרֵן unde אַפַּדְנוֹ Dan. 11, 45. vid. in אפר.

פָּרַע (idem, quod פָּדָה) *Redemit.* Imp. cum Aff. פְּדָעֵהוּ *Redime eum*, Job. 33, 24.

פדר. Ar. فدر & فرر (ر enim & ر facile inter se sunt permutabiles) Laboravit obesitate; unde etiam a posteriori فررٌ Obesitas; nec non a priori فُدُرٌ Adolescens obesus. Hinc

פֶּדֶר m. *Adeps*, *sevum*, Lev. 1, 8. 8, 20. LXX. στέαρ Idem. Targ. תַּרְבָּא Adeps. Vulg. Quod adhæret jecinori. Et sic plerique Mercerus autem cum paucis aliis: Truncus. Enimvero truncus in נְתָחִים frusta dividendus, & præter hæc frusta etiam caput & פֶּדֶר lignis in ara imponenda erant. Ergo sub פֶּדֶר minus commode Truncus intelligitur; rectius vero Adeps s. sevum. Aff. פִּדְרוֹ *Adipem ejus*, Lev. 1, 12.

פֶּה m. (pro יָפֶה ut Ar. فوٌ, quod idem dicit, a rad. فوى Administravit; os enim est administrator communitatum humanarum) *Os*, *oris*, 2 Reg. 21, 16. פֶּה אֶל־פֶּה *Coram*, *sine internuntio*, Num. 12, 8. Cft. sonat פִּי Pf. 37, 30. פִּי שְׁנַיִם *Os duorum*, i. e. *Portio duplex*, Devt. 21, 17. עַל־פִּי *secundum mandatum*, Num. 3, 16. it. *Secundum*, *juxta*, Gen. 43, 7. לְפִי & כְּפִי *Idem*, Gen. 47, 12. Num. 6, 21. Pro כְּפִי *secundum verbum meum*, Jer. 15, 19. Michaelis legit כְּפִי Ar. كفى Sufficiens; male vero! Cum Aff. פִּי *Os meum*, Gen. 45, 12. פִּיו *Os ejus*, m. פִּיהָ *Os ejus*, f. Pl. פִּים *Ora*, 1 Sam. 13, 21.

פִּיָּה f. unde Pl. פִּיוֹת *Acies* v. g. bipennis, Prov. 5, 4. Pro eo est פֵּיוֹת Jud. 3, 16. Hinc porro geminatum

פִּיפִיּוֹת f. pl. *Geminæ*, vel etiam *plures acies.* חֶרֶב פִּיפִיּוֹת *Gladius anceps*, Pf. 149, 6. Tribula בַּעַל פִּיפִיּוֹת *multas habens acies*, Jef. 41, 15.

פה vid. in פאה.

פוג *Intermittere*, *remittere*, *subsistere*, *cessare*; *deficere.* Conv. Syr. ܦܳܓ Defecit; refriguit; & Ar. فاج Frigere, frigescere. Fut. וַיָּפָג & *friguit* cor ejus, i. e. parum commovebatur, Gen. 45, 26. 3 f. f. תָּפוּג *Cessabit*, Pf. 77, 3. Hab. 1, 4. NIPH. נָפוֹג *Riguit*, *obriguit*, *defecit*, Præt. נְפוּגוֹתִי *Obrigui*, Pf. 38, 9.

פּוּגָה f. *Intermissio*, *cessatio.* cft. פּוּגַת Thr. 2, 18.

הֲפֻגוֹת

הֲפֻגוֹת f. pl. *Intermissiones*, Thr. 3, 49.

פּוּד. Ar. فاد Mortuus est. Hinc

פִּיד m. *Oppressio, exitium, interitus*, Prov. 24, 22. Aff. פִּידוֹ *Interitus ejus*, Job. 30, 24.

I. פּוּחַ *Spiravit, adspiravit, afflavit.* (Ar. فاح Idem. IV. Profudit, Germ. Herausgeben.) Fut. יָפוּחַ *Spirat* dies, Cant. 2, 17. 4, 6. HIPH. הֵפִיחַ *Flavit, perflavit, sufflavit, insufflavit, exsufflavit.* Metaph. *Effatus, elocutus est*; Gr. παῤῥησιάζειν. Imp. fem. הָפִיחִי *Perfla*, Cant. 4, 16. Fut. יָפִיחַ *Exsufflabit*, Pf. 10, 5. *Profundet* i. e. *proloquetur*, Prov. 6, 19. יָפֵחַ *Idem*, Hab. 2, 3. Pl. יָפִיחוּ *Sufflabunt* i. e. *concitabunt*, Prov. 29, 8.

פִּיחַ m. *Cinis levis, favilla*; fcil. quæ facile difflari poteft. Ex. 9, 8. 10.

יָפֵחַ m. *Proloquens*. cft. יָפֵחַ Pf. 27, 12.

II. פּוּחַ. Ar. فاخ Avertit. Hinc HIPH. Inf. הָפֵחַ *Avertendo*, videl. juvenes omnes illos &c. Jef. 42, 22. Al. Illaqueando.

פַּח Laqueus, vid. פחח.

פּוּךְ m. *Stibium, Fucus* apud Latinos. Sic enim LXX. & Vulg. bis hoc nomen exponunt, 2 Reg. 9, 30. Jer. 4, 30. atque ipfe facer textus hanc expofitionem fatis confirmat. Hunc vero fucum, quo feminæ Hebrææ, maxime juvenculæ, olim oculos fuos circumlinivere, haud fere alium fuiffe, quam qui ex ftibio confectus cilia & fupercilia oculorum colore nigro induerit, ita ut palpebrarum eorum & angulorum interior rubedo ex nigro velut carbunculus promicuerit. ϛίβι enim dicit Colorem metallicum nigrum; nec non Antimonium. Cui quidem fignificationi nefcio annon accedat prope, aut potius originem debeat Ar. فيكة Cum aurora altius provehitur, qf. infucatio cœli; quin ipfum quoque verbum فاك Præftantior fuit; q. d. infucatione præftantior evafit. 2) Hinc, cum פּוּךְ Fucus oculos reddiderit ex nigrore rutilantes, eadem vox פּוּךְ bis in S. litteris, fcil. Jef. 54, 11. & 1 Chr. 29, 2. gemmam denotans, non poteft non effe *Carbunculus*, Gr. juxta LXX. ἄνθραξ; unde porro קֶרֶן הַפּוּךְ nom. propr. Filiæ Jobi c. 42, 14. exponendam videatur: Fulgor f. radius carbunculi.

פּוֹל m. *Faba*. Ar. فول Collect. & فولة Unit. Idem. LXX. κύαμος, 2 Sam. 17, 28. Ez. 4, 9. Al. Ervum.

פום vel פֻּם m. Chald. (pro פִּום, vid. פֶּה) *Os*, *oris*, Dan. 4, 28. c. 6, 23. Aff. פֻּמַהּ *Os suum*, Dan. 7, 5.

פון *Animi pendere*; *dubium*, *sollicitum esse*, *hæsitare*. Fere idem Ar. فَنَّ Plicatus fuit. II. Varius fuit, i. e. nescius, quid consilii capiat; unde forsan etiam أَفْنَ Consilii inops fuit. A פָּנַן igitur, aut potius a פּוּן est Fut. cum ה parag. אָפוּנָה (ad formam רָנַן a רָנָן) *Consternatus anxiusve hæsito*, Ps. 88, 16.

פֶּן Partic. & quidem forma est ab absol. פֵּן propr. Dubium. Vulgo *Forte*, *fortasse*, Gen. 26, 9. *Ne forte*, Gen. 19, 19 *ne quod*, Ex. 34, 15. *Ut non*, Lev. 10, 7. *Quod non*, Jud. 15, 12.

פוץ *Dispersum esse*, *dispergi*, *dissipari*, *spargi*; *dissilire*, Conv. Ar. فَاصَ Exivit, abiit. IV. Ejecit, sparsit. it. فَاضَ Exundavit. IV. Divisus, separatus est; nec non وَصَ Separavit, diremit; ut & فَضَّ Separavit, disgregavit. VII. Dispersus fuit. Part. Pah. pl. cum Aff. פּוּצַי *Dispersi mei*, Zeph. 3, 10. Imp. pl. פֻּצוּ *Dispergite vos*, 1 Sam 14, 34. Fut. pl. נָפוּץ *Dispergamur*, Gen. 11, 4. יְפוּצוּ & יָפֻצוּ *Dispergantur*, Ps. 68, 2. Num. 10, 35. Fem. תְּפוּצֶינָה *Dissilient*, i. e. diffluent, abundabunt, Zach. 1, 17. it. תְּפוּצֶין *Dispergentur*, Zach. 13, 7. NIPH. נָפוֹץ *Dispersus factus est*. Præt. f. נָפוֹצָה *Dispersa est*, Jer. 10, 21. Pl. נָפֹצוּ *Dispersæ sunt*, Gen. 10, 18 נְפֹצוֹתֶם *Dispersi estis*, Ez. 11, 17. Part. pl. m. נְפוֹצִים *Dispersi*, 1 Reg. 22, 17. Sing. f. נְפוֹצֶת *Dispersum*, sec. Keri, 2 Sam. 18, 8. PIH. gemin. פּוֹצֵץ & פִּצְפֵּץ *Dispersum præbuit*, *fecit dissilire*. Fut. יְפוֹצֵץ *Dissilire faciet*, Jer 23, 29. Altera forma cum Aff. וַיְפַצְפְּצֵנִי *& diffregit me*, Job. 16, 12. HIPH. הֵפִיץ *Dispersum fecit*, *dispersit*. Præt. הֵפִיץ Devt. 4, 27. Cum Aff. הֱפִיצְךָ *Dispersit te*, Devt. 30, 3. וַהֲפִיצוֹתִי *& dispergam*, Ez. 22, 15. Pl. cum Aff. וֶהֱפִיצֻהוּ *& dispergent eum*, Job. 18, 11. 2 p. m. הֲפִיצֹתֶם *Dispersistis*, Jer. 23, 2. Part. מֵפִיץ *Dispergens*, Nah. 2, 1. Pl. מְפִצִים *Dispergentes*, Jer. 23, 1. Inf. הָפִיץ *Dispergere*, Ez. 20, 23. Imp הָפֵץ *Disperge*, Job. 40, 11. Fut יָפִיץ & יָפֵץ *Disperget*, Job. 37, 11. 38, 24. Intransit. וַיָּפֶץ *& dispersit se*, Ex. 5, 12. HITHP. הִתְפּוֹצֵץ *Dissipavit*, *dispersit se*, *dispersus fuit*. Fut. pl. וַיִּתְפֹּצְצוּ *& dispersi sunt* i. e. diffilierunt, Hab. 3, 6.

מֵפִיץ m. 1) *Dispergens*, Nah. 2, 1. 2) *Malleus*, dictus a contundendo & dispergendo; perinde ut מַפֵּץ, Prov. 25, 18.

תפוצות

תְּפוֹצוֹת (pro תְּפוֹצוֹת) f. pl. *Dispersiones*. Cum Aff. תְּפוֹצוֹתֵיכֶם *Dispersiones vestræ*, Jer. 25, 34.

I. פּוּק *Titubare, vacillare; impingere, offendere*. Prope abest Ar. فاق V. Convolvit, diffudit se. Præt. pl. פָּקוּ *Vacillant* (פְּלִילִיָּה in judicio, pro בִּפְלִילִיָּה omisso ב ob similem labialem פ) Jes. 28. 7. HIPH. הֵפִיק *Vacillare fecit* vel *sivit*; it. *Vacillavit*. Fut. יָפִיק *Vacillet*, Jer. 10, 4.

פִּיק f. פַּק m. *Titubatio, vacillatio*, Nah. 2, 11.

פּוּקָה f. *Idem*, 1 Sam. 25, 31.

II. פּוּק Ar. فاق Evasit. Hinc HIPH. הֵפִיק *Protulit, produxit, eduxit; deprompsit; consecutus est*. Part. pl. מְפִיקִים *Proferentes*, Ps. 144, 13. Fut. convers. וַיָּפֶק & *consequitur*, Prov. 8, 35. 18, 22.

פּוּר *Disrumpi, confringi*. Conv. Ar. فرفر Fregit, secuit. Inf. פּוֹ *Disrumpendo*, Jes. 24, 19. PIH. פּוֹרֵר & פִּרְפֵּר *Disrupit, confregit*. Præt. פּוֹרַרְתָּ *Disrupisti*, Ps. 74, 13. Fut. conv. cum Aff. וַיְפַרְפְּרֵנִי & *confregit me*, Job. 16, 12. HIPH. הֵפַר, הֵפִיר & הֵפֵר *Rupit, abrupit; fregit; irritum fecit*. Ps. 33, 10. Jes. 38, 8. Gen. 17, 14. Præt. הֵפִיר *Irritum fecit* v. g. consilium, foedus &c. Jes. 33, 8. Ps. 33, 10. Cum Aff. הֵפֵרָם *Irrita fecit ea*, Num. 30, 13. Pl. הֵפֵרוּ *Irritum fecerunt*, Jes. 24, 5. Part. מֵפֵר *Irritum faciens*, Job. 5, 12. Inf. הָפֵר vel הָפִיר *Irritum facere*, Num. 30, 13. Zach. 11, 10. Cum Aff. הַפְרְכֶם pro הֲפִרְכֶם *Irritum facere vos*, Lev. 26, 15. Imp. הָפֵר *Frange*, v. g. iram, Ps. 85, 5. cum ה parag. הָפֵרָה 1 Reg. 15, 19. Fut. אָפֵר & אָפִיר *Irritum faciam*, Jud. 2, 1. Ps. 89, 34. 3 m. f. יָפֵר *Irritum reddet*, Num. 30, 13. cum Aff. יְפֵרֶנּוּ *Irritum reddet illud*, ib. v. 14. Pl. תָּפֵרוּ *Irritum facietis*, Jer. 33, 20. HOPH. Fut. תֻּפַר *Irritum fiet*, Jer. 33, 21. HITHP. Præt. f. הִתְפּוֹרְרָה *Disruptam se præbuit*, i. e. *disrupta est*, Jes. 24, 19.

פּוּר m (vox Persica) *Sors*, Esth. 3, 7. Plur. פּוּרִים & פֻּרִים *Sortes*, Esth. 9, 24. 29.

פּוּרָה f. *Torcular*; a confringendis uvis, Jes. 63, 3. Hagg. 2, 16.

פַּר m. Juvencus & Juvenca, vid. sub פּרר.

פּוּשׁ *Multum esse, multiplicari; abundare, augescere*. Conv. cum פָּשָׂה & Ar. فشا Propagatus, multiplicatus fuit; it. Propagavit. Præt. pl. וּפָשׁוּ & *multi erunt*, Hab. 1, 8. וּפִשְׁתֶּם (pro וּפַשְׁתֶּם, qs. a

qſ. a פַּשׁ ad formam מֵת) & *augeſcetis*, Mal. 3, 20. Fut. pl. תָּפוּשׁוּ *Augeſcetis*, *creſcetis*, ſec. Keri Jer. 50, 11. Chethibh 2 f. f. תָּפוּשִׁי *Creſces*, ib. NIPH. נָפֹשׁ *Sparſus*, *diffuſus fuit*. Præt. pl. נָפֹשׁוּ *Diffuſi ſunt*, Nah 3, 18.

פַּשׁ (pro פֵּשׁ) m. *Abundantia*, *multitudo*, Job. 35, 15.

פוּת. Ar. فات in VI. Diſtiterunt mutuo inter ſe duæ res. Hinc

פֹּת m. 1) *Cardo*. Pl. f. פֹּתוֹת *Cardines*, 1 Reg. 7, 50. 2) *Pudendum muliebre*. Sing. cum Aff. פָּתְהֵן pro פָּתְהֶן *Pudenda earum*, Jeſ. 3, 17. Al. Podex.

I. פָּזַז (idem, quod Ar. فزّ Cum alacritate excitatus fuit) *Levis*, *agilis fuit*. Fut. pl. conv. וַיָּפֹזּוּ & *agilia fuerunt*, Gen. 49, 24. PIH. פִּזֵּז *Exſiliit*, *ſaltavit*; it. *Exſiliit loco paviitque*. Unde Part. מְפַזֵּז *Saltans*, 2 Sam. 6, 16. LXX. ὀρχούμενος.

II. פזז. Ar. فضّ Separatus eſt; cui convenit cum فضّ Separavit. Mundavit. Hinc HOPH. Part. מוּפָז *Depuratum* ſc. aurum, 1 Reg. 10, 18.

פָּז m. *Aurum ſolidum*, i. e. bene repurgatum, Pſ. 21, 4. 19, 11.

פָּזַר *Sparſit*, *diſperſit*. Fere idem Ar. فزر Fidit, rupit, Scidit, ut cum vetuſta veſtis in plures partes diſſolvitur. Part. Pah. f. פְּזוּרָה *Diſperſa*, Jer. 50, 17. NIPH. נִפְזַר *Diſperſus eſt*. Præt. pl. נִפְזְרוּ *Diſperſi ſunt*, Pſ. 141, 7. PIH. פִּזַּר *Diſperſit*, Pſ. 53, 6. Pl. פִּזְּרוּ *Diſperſerunt*, Joël. 4, 2. Part. מְפַזֵּר *Diſpergens*, Prov. 11, 24. Fut. conv. f. וַתְּפַזְּרִי & *diſperſiſti* ſc. vias tuas, i. e. divagata es, Jer. 3, 13. יְפַזֵּר *Diſpergit*, Pſ. 147, 16. PYH. Part. מְפֻזָּר *Diſperſus*, Eſth. 3, 8. Conv. etiam cum בָּזַר.

I. פָּחַד *Pavit*, *expavit*; it. *Stupuit*. Nonnihil convenientiæ habet Ar. فاد Doluit præcordia. Præt. פָּחַד Pſ. 119, 161. Pl. פָּחֲדוּ *Expaverunt*, Pſ. 14, 5. in pauſa פָּחָדוּ Jer. 36, 23. Fut. אֶפְחָד *Expaveſcam*, Jeſ. 12, 2. PIH. פִּחֵד *Paventem ſe præbuit*. Part. מְפַחֵד *Pavens*, Prov. 28, 14. Fut. conv. וַתְּפַחֵד & *expaviſti*, Jeſ. 51, 13. HIPH. הִפְחִיד *Exterruit*, Job. 4, 14. Convenire etiam propius videtur Ar. فتخ X. Demiſit ſe, alterius arbitrio ſe ſubjecit.

פַּחַד m. *Pavor*, Gen. 31, 42. in pauſa פָּחַד Job. 39, 16. Aff. פַּחְדּוֹ *Pavor ejus*, Job. 13, 11. Pl. פְּחָדִים *Pavores*, Job. 15, 21.

פַּחְדָּה

פַּחְדָּה f. *Idem.* Aff. פַּחְדָּתִי *Pavor meus* i. e. mei, Jer. 2, 19.

II. פחד. Ar. فخذ Læsit in femore, a فخذ Femur. Hinc פְּחָדִים m. pl. *Femora.* Cum Aff. גִּידֵי פַחֲדָו *Nervi femorum ejus*, Job. 40, 17. Al. Testiculi.

פחה. Ar. فحا Voluit hoc, tetendit huc sermone suo; unde etiam فحوا Sententia, significatio. Hinc

פֶּחָה m. (pro פֶּחָה Sententia, i. e. אִישׁ פֶּחָה Vir sententiæ aut significationis) *Dux*, *Princeps*, *Præses*; *Præfectus provincialis*, Neh. 5, 14. cft. פַּחַת Hagg. 1, 1. immo & absol. 2 Reg. 18, 24. Cum Aff. פֶּחָתְךָ *Princeps tuus*, Mal. 1, 8. פֶּחָם (pro פֶּחָתָם) *Principes eorum*, Neh. 5, 14. Plur. פַּחוֹת vel פַּחֲוֹת (i. e. אַנְשֵׁי פחות) *Præfecti*, 1 Reg. 20, 24. Neh. 2, 7. Aff. פַּחוֹתֶיהָ *Præfecti ejus*, Jer. 51, 57.

פֶּחָה m. Chald. *Idem*, Esr. 5, 14. vel פַּחַת v. 3. Pl. emph. פַּחֲוָתָא *Præsides*, Dan. 6, 8.

פחז. Ar. فحص Festinavit, acceleravit, i. e. Levis; instabilis fuit; ut & فخر Superbivit; falso gloriatus est. Hinc

פֹּחֵז m. unde Pl. פֹּחֲזִים *Instabiles, leves, temerarii*, Jud. 9, 4. Soph. 3, 4.

פַּחַז m. *Rapiditas, temeritas, inconstantia; rapidus*, Gen. 49, 4.

פַּחֲזוּת f. *Rapiditas, levitas, temeritas.* Cum Aff. פַּחֲזוּתָם *Levitas sua*, Jer. 23, 32.

פחח Rad. deperdita, prope ab Ar. فخّ Diffusus fuit. Hine fortasse a diductione dictum

פַּח m. 1) *Laqueus*, Ps. 119, 10. in pausa פָּח Jes. 24, 17. Pl. פַּחִים *Laquei*, Prov. 22, 5. Metaph. *Fulmina*, Ps. 11, 6. 2) *Laminæ*, Num. 17, 3. cft. פַּחֵי Ex. 39, 3. Ar. فخّ it. Laqueus.

פחם. Ar. فحم Niger, ater fuit; in V. In carbonem conversus est. A priori est

פֶּחָם m. *Carbo* scil. niger s. exstinctus, Jes. 54, 16. 44, 12. Ar. فحم & فحيم Idem. Contra גַּחַל est Pruna ardens.

פֶּחָר m. Chald. Idem, quod Ar. فخّار *Figulus*, (fortasse a فخر Testa) Dan. 2, 41.

פחת. Ar. فحت Incidit. VII. Perforatus eft. Hinc

פַּחַת m. *Fovea, foſſa*, Jer. 48, 44. & 28. ubi פָּחַת in pauſa. Pl. פְּחָתִים *Foveæ*, 2 Sam. 17, 9.

פְּחֶתֶת f. *Corroſio, plaga corrodens, cavitas*, Lev. 13, 55.

פַּחַת vid. פָּחָה.

פִּטְדָה f. *Topaſius*, i. e. gemma orientalis viriditatis dilutioris ac radiantis; LXX. τοπάζιον, Ex. 28, 17. 39, 10. Job. 28, 19. Ez. 28, 13. Quam expoſitionem confirmant; 1) Conſonantia vocis cum Græca, i. e. per Metatheſin Topad; 2) conſtans illius a LXX. verſio in τοπάζιον; 3) Convenientia ejus cum notatione vocis, qua Targumiſtæ eam reddiderunt, יַרְקָן i. e. Viridis, aus potius Subviridis: quo quidem nomine iſti interpretes Smaragdum haud potuere inſignire; quia hanc gemmam ſuo peculiari nomine deſignarunt אִיזְמַרַגְדִּין. 4) Teſtimonia veterum, v. g. Plinii Hiſt. Natur. l. 37, 8. Egregiam eſſe Topazio gloriam ſuo virenti genere & prælatæ in Arabia omnibus aliis; it. Anſ. Boëtii: Topaſium veterum viridem fuiſſe gemmam & diaphanam. Al. Smaragdus.

פָּטַר *Emiſit, laxavit, dimiſit*; it. *Prodiit, exiit, emerſit.* Conv. Ar. فطر Fidit; hinc etiam intranſit. Prodiit, exſeruit ſe. Præt. לֹא פָטַר qſ. Non fiderat, i. e. *Non ſeceſſionem facere a ſe invicem ſivit* ſ. *non dimiſit*, 2 Chr. 23, 8. Part. פּוֹטֵר *Laxans*, Prov, 17, 14. Fut. conv. וַיִּפְטַר & *viam ſibi aperuit diſcedendi*, 1 Sam. 19, 10. HIPH. Fut. pl. יַפְטִירוּ *Exſerunt*, v. g. linguam, Pſ. 22, 8.

פֶּטֶר m. id. quod فَطْر *Solutio*, qſ. Fiſſio ſ. apertio v. g. uteri, i. e. *Primogenitum*, Ex. 13, 2.

פִּטְרָה f. *Idem*. cſt. פִּטְרַת Num. 8, 16.

פָּטוּר & פָּטִיר m. *Dimiſſus, ſolutus, immunis*. Pl. פְּטוּרִים *Dimiſſi*, Keri 1 Chr. 9, 33. Chethibh פְּטִירִים.

פְּטוּר m. *Apertio; cœlatura*; Hinc Pl. cſt. פְּטוּרֵי צִצִּים qſ. Fiſſuræ florum, i. e. *Flores cœlati* ſ. *exſculpti*, 1 Reg. 6, 18.

I. פטש. Ar. فطس Dilatavit; depreſſit. Hinc

פַּטִּישׁ m. Ar. فطيس *Malleus ingens* ferrarii, i. e. dilatans ferrum, Jeſ. 41, 7.

II. פטש unde Ar. إنفطش Dilatatus eſt. Hinc

פַּטִּישִׁין m. pl. CHALD. *Subligacula*, i. e. dilatata. Cum Aff. פַּטִּישֵׁיהוֹן

פִּטְּשֵׁיהוֹן *Subligacula sua*, Chethibh Dan. 3, 21. Keri פַּטְּשֵׁיהוֹן qs. a sing. פַּטַּשׁ Idem.

פִּיד vid. in ·פוד

פִּימָה vid. ·פאם

פכה Idem, quod בָּכָה Ar. بكى Lacrimatus est. Metaph. Stillavit, manavit. PIH. Part. pl. מְפַכִּים *Manantes*, Ez. 47. 2.

פַּךְ m. *Lenticula*, i. e. ex quo oleum defluere potest, 1 Sam. 10, 1. 2 Reg. 9, 1. 3.

פלא. Ar. فلا in genere Separavit. Hinc NIPH. נִפְלָא propr. Separatum aut semotum fuit a captu aut intellectu alicujus, i. e. *Mirum*, *admirabile fuit*; it. *Occultum*, *occultatum fuit*. Præt. f. נִפְלָאת (ex Chaldaismo pro נִפְלְאָה) *Mirabile fuit*, Ps. 118, 23. it. a נִפְלְאָה cum ה parag. נִפְלְאַתָה vel נִפְלְאָתָה sec. al. 2 Sam. 1, 26. Pl. נפלאו *Occulta sunt*, Prov. 30, 18. Part. pl. m. נִפְלָאִים *Mirabilia*, Ps. 139, 14. Fem. f. נִפְלֵאת pro נִפְלֵאת *Occultum*, Devt. 30, 11. Pl. נִפְלָאוֹת *Mirabilia*, Ex. 34, 10. Fut. יִפָּלֵא *Mirabilis erit*, Devt. 17, 8. HIPH. הִפְלִיא propr. Semotum a captu alterius aliquid fecit, i. e. *Mirifice*, *mirabiliter*, *mirifica egit*, *mirificum reddidit*. Præt. הִפְלִיא & הִפְלָא 2 Chr. 26, 15. Jes. 28, 29. it. הִפְלָא Devt. 28, 59. Part. מַפְלָא *Mirabiliter agens*, Jud. 13, 19. &, *supra modum*, 2 Chr. 2, 8. HITHP. הִתְפַּלָּא *Mirabilem se exhibuit*. Fut. תִּתְפַּלָּא *Mirabilem te exhibes*, Job. 10, 16. Interdum hoc verbum adsciscit significationem verbi affinis פלה, v. g. Lev. 22, 21. 27, 2.

פִּלְאִי m. *Mirificus*, *mirabilis*. In pausa פֶּלִאי Jud. 13, 18. sec. Keri; Chethibh פֶּלְאִי, pro פֶּלִי & פֶּלֶא Mirificum & occultum. Fem. פְּלִיאָה aut פְּלִאָה *Mirabilis*, Ps. 139, 6.

פֶּלֶא m. *Mirum*, *miraculum*; it. *Mirabilis*, Ex. 15, 11. Jes. 9, 5. Aff. פִּלְאֲךָ *Mirabile tuum opus*, Ps. 89, 6. in pausa פִּלְאֶךָ Ps. 77, 12. Pl. פְּלָאִים *Mirabilia*, Thr. 1, 9. Fem. פְּלָאוֹת *Idem*, Dan. 12, 6.

מִפְלָאוֹת pl. f. *Mirabilia*. Cst. מִפְלְאוֹת Job. 37, 16.

נִפְלָאוֹת f. pl. *Idem*, Dan. 8, 24. Cst. נִפְלְאוֹת Job. 37, 14. Aff. נִפְלְאוֹתֶיךָ *Mirabilia tua*, Ps. 9, 2.

פלג. Ar. فلج Divisit. Fidit, pec. in duas partes. Hinc NIPH. נִפְלַג *Divisus est*. Præt. f. נִפְלְגָה *Divisa est*, Gen. 10, 25. PIH.

פלג pro פִּלַּג *Divisit, distinxit*, Job. 38, 25. Imp. פַּלַּג *Divide*, Pf. 55, 10.

פְּלֻגּוֹת f. pl. *Distributiones, classes*, 2 Chr. 35, 5.

פְּלֻגָּן f. plur. Chald. *Idem*. Cum Aff. פְּלֻגָּתְהוֹן *Classes suæ*, Esr. 6, 18.

פֶּלֶג m. propr. Divisio, divisum; alias *Rivus*, Pf. 65, 10. Pl. פְּלָגִים *Rivi*, Jes. 30, 25. Cst פַּלְגֵי Pf. 1, 3. Aff. פְּלָגָיו *Rivi ejus*, Pf. 46, 5. Hinc Græce & Lat. Pelagus.

פְּלִיגָה f. Chald. Divisum, *diversum*, Dan. 2, 41.

פְּלַג m Chald. *Dimidium*, Dan. 7, 25.

פְּלַגּוֹת f. pl. 1) *Partes*, Jud. 5, 15. 16. 2) *Rivi*, Job. 20, 17.

מִפְלַגּוֹת f. pl. *Classes*, 2 Chr. 35, 12.

פִּילֶגֶשׁ & פִּלֶּגֶשׁ f. (vox aut exotica, aut composita ex פָּלַג & שָׁם Corpus divisi) *Concubina, pellex*; Gr. παλλακή, 1 Chr. 2, 46. 2 Sam. 21, 11. Aff. פִּילַגְשׁוֹ *Pellex ejus*, Gen. 22, 24. Pl. פִּילַגְשִׁים & פְּלַגְשִׁים *Concubinæ*, Gen. 25, 6. 2 Sam. 5, 13. cst. פִּלַגְשֵׁי 2 Sam. 16, 21. Aff. פִּילַגְשֶׁיךָ *Pellices tuæ*, 2 Sam. 19, 6. פִּילֶגֶשׁ erat ancilla uxoris loco; non tamen semper erat uxor altera.

פלד. Hinc Pl. f. פְּלָדוֹת *Tædæ*, Nah. 2, 4. Per Metathesin idem est, quod Pl. לַפִּידוֹת Lampades, faces; vid. itaque לַפִּיד.

פלה Conv. & permutatur cum פלא. Ar. فلى idem, quod فلا Separavit. Sejunxit. Hinc NIPH. נִפְלָה *Segregatus, separatus, distinctus; insignis, eximius fuit*. Præt. נִפְלֵיתִי *Separatus sum*, Pf. 139, 14. Pl. conv. וְנִפְלִינוּ *& separabimur*, Ex. 33, 16. Part. f. נִפְלָאת *Separatum*, i. e. *occultum*, Devt. 30, 11. PIH. I. לְפַלֵּא (pro לְפַלֵּה) *propter distinctum* votum, i. e. *separando* aliquid de suis rebus pro Domino, Lev. 22, 21. HIPH. הִפְלָה *Separavit, segregavit, distinxit; elegit*, Pf. 4, 4. Imp. הַפְלֵה *Eximias fac*, Pf. 17, 7. Fut. יַפְלֶה *Separaverit*, Ex. 11, 7. Pro eo יַפְלִא Lev. 27, 2.

פְּלֵתִי Pl. m. *Pelethæi*; filii, ut videntur, seu posteri Pelethi alicujus ex tribu Juda, 1 Chr. 2, 33. 2 Sam. 15, 18. Pari modo enim, quemadmodum Cerethæi & Gitthæi, quorum ibi simul mentio fit, nomine populari, atque hi quidem ex gente Philisthæorum orti dicuntur, coll. 1 Sam. 30, 14. 16. sic etiam Pelethæos, corporis Davidici regii custodes, populari nomine dici, plus quam veri

veri simile est. Aliis dicuntur Profugi ab Ar. فلت Evasit, i. e. Qui Saulis insidias & persecutiones effugerint, 2 Sam. 20, 23. coll. v. 2.

פְּלוֹנִי m. *Peloni*, fictitium nomen personæ non nominatæ; i. e. cujus nomen in præsenti sermone reticetur; Gr. ὁ δεῖνα, *aliquis*. Ar. فُلان Idem. Semper conjungitur cum אַלְמֹנִי; scil. פְּלֹנִי אַלְמֹנִי Ruth. 4, 1. 1 Sam. 21, 3.

פַּלְמֹנִי m. *Idem;* vox ex פְּלֹנִי אַלְמֹנִי concreta, Dan. 8, 13.

I. פָּלַח *Secuit; sulcavit, aravit, coluit terram.* Idem plane, quod Ar. فلح Secuit. Fidit; pec. Aravit terram. Part. פֹּלֵחַ *Secans*, Ps. 141, 7. PIH. Fut. יְפַלַּח *Dissecet*, Prov. 7, 23. Pl. f. תְּפַלַּחְנָה *Dissecare facient*, i. e. *parient*, Job. 39, 3.

פֶּלַח m. *Fragmentum, segmentum*, 1 Sam. 30, 12. פֶּלַח רִמּוֹן *Cortex mali Punicæ*, Cant. 4, 3. 6, 7.

פְּלַח Chald. *Servivit; coluit;* a secandis victimis, vel & ab aratione dictum. Part. פָּלַח *Colens*, Dan. 6, 17. Pl. פָּלְחִין *Colentes*, ib. 3, 12. cst. פָּלְחֵי Esr. 7, 24. Fut. pl. יִפְלְחוּן *Colent*, Dan. 3, 28.

פָּלְחָן m. *Ministerium*, λειτουργία, Esr. 7, 19.

II. פלח. Ar. فلخ Cutem detraxit. Fregit. Verberavit. Hinc

פֶּלַח m. Idem, quod Ar. فِلْخ *Lapis molæ inferior.* פֶּלַח רֶכֶב *Catillus metæ*, Jud. 9, 43. פֶּלַח תַּחְתִּית *Lapis inferior*, s. *catillus*, Job. 41, 15.

פָּלַט *Evasit, excessit, effugit;* it. *Eripuit, liberavit.* Conv. prorsus Ar. فلص (ט enim & צ frequenter inter se permutantur) Liberavit, evadere curavit. it. Evasit. Præt. pl. conv. וּפָלְטוּ *& evadent*, Ez. 7, 16. PIH. פִּלֵּט *Exire fecit, liberavit.* Part. cum Aff. מְפַלְטִי *Liberans me, liberator meus*, Ps. 18, 3. Inf. Ps. 32, 7. רָנֵּי פַלֵּט *Ovationibus liberationis præstitæ.* Ps. 56, 8. עַל־אָוֶן פַּלֶּט־ לָמוֹ (Num) *propter iniquitatem liberatio ipsis?* Imp. cum ה parag. פַּלְּטָה *Libera*, Ps. 17, 13. Pl. פַּלְּטוּ *Liberate*, Ps. 82, 4. Fut. cum ה parag. אֲפַלְּטָה *Liberarem me*, i. e. *evaderem*, Job. 23, 7. cum Aff. אֲפַלְּטֵהוּ *Liberabo eum*, Ps. 91, 14. 3 f. f. תְּפַלֵּט *Exire facit*, i. e. *enititur, parit*, Job. 21, 10. HIPH. הִפְלִיט *Eripuit, liberavit.* Fut. תַּפְלִיט *Liberabis*, Mich. 6, 14.

פָּלִיט m. *Evadens, effugiens factus*, Am. 9, 1. Pl. cst. פְּלִיטֵי *Eva-*

Digitized by Google

Evadentes, Ez. 6, 8. Aff. פְּלִיטֵיכֶם *Quicunque vestrum evaserunt*, ib. v. 9.

פָּלֵט. Hinc Pl. פְּלֵטִים & פְּלִיטִים *Profugi*, Jer. 51, 50. Jes. 66, 19. it. פְּלִיטָם Num. 21, 29.

פְּלֵיטָה & פְּלֵטָה f. *Evasio*, i. e. qui evaserunt; *Liberatio*; *Residuum*, Gen 32, 8. Ez. 14, 22. cst. פְּלֵיטַת 2 Reg. 19, 30.

מִפְלָט m. *Effugium*, Ps. 55, 9.

פלך. Ar. فلك Se incurvavit. V. Rotundus fuit. Hinc

פֶּלֶךְ m. 1) *Scipio rotundus*, quo quis nititur, 2 Sam. 3, 29. 2) *Fusus muliebris*, Prov. 31, 19. ut Ar. فلكة Orbiculus fusi muliebris 3) *Tractus* s. *regio*, urbem aliquam circumjacens, uti etiam Ar. فلك Neh. 3, 9. Cum Aff. פִּלְכּוֹ *Tractus suus*, ib. v. 17.

פלל. Ar. فل Rupit; secuit; diremit. Hinc NIPH. Præt. conv. וְנִפְלַל *& judicabitur*, Ez. 28, 23. Al. Cadet. PIH. פִּלֵּל *Judicavit*, *judicem egit*, *arbitratus est*, h. e. *litem diremit*, Præt. conv. cum Aff. וּפִלְלוֹ *& judicabit eum*, 1 Sam. 2, 25. 2 f. f. פִּלַּלְתְּ *Judicasti*, *adjudicasti* v. g. ignominiam, Ez. 16, 52. 1 p. f. פִּלָּלְתִּי *Judicavi*, *existimavi*, Gen. 48, 11. Fut. conv. וַיְפַלֵּל *& judicem egit*, i. e. *vindicavit*, Ps. 106, 30. HITHP. הִתְפַּלֵּל propr. Clementiam judicis imploravit; hinc *Oravit*, *supplicavit*, *precatus est*. Præt. הִתְפַּלַּלְתָּ *Orasti*, 2 Reg. 19, 20. Part. מִתְפַּלֵּל *Orans*, 1 Reg. 8, 28. Pl. מִתְפַּלְלִים *Orantes*, Jes. 45, 20. Inf. הִתְפַּלֵּל *Orare*, 1 Sam. 1, 12. Imp. הִתְפַּלֵּל *Ora*, Num. 21, 7. Fut. אֶתְפַּלֵּל *Orabo*, 1 Sam. 7, 5. it. אֶתְפַּלָּל Ps. 5, 3. Pl. יִתְפַּלְלוּ *Orabunt*, 1 Reg. 8, 30. in pausa יִתְפַּלָּלוּ (q. a יִתְפַּלַּל) Jes. 45, 14.

פְּלִילִי m. *Judex*, *arbiter*; *æstimator litis*; *advocatus*. Job. 31, 28. עָוֹן פְּלִילִי *Iniquitas judice digna*. Pl. פְּלִילִים *Judices arbitri*, Devt. 32, 21. & פְּלִלִים Ex. 21, 22.

פְּלִילָה f. *Judicium*, Jes. 16, 3.

פְּלִילִיָּה f. *Idem*, Jer. 28, 7.

תְּפִלָּה f. *Precatio*, *oratio*, Jes. 1, 15. cst. תְּפִלַּת 1 Reg. 8, 28. Aff. תְּפִלָּתוֹ *Oratio ejus*, Prov. 28, 9. Plur. תְּפִלּוֹת *Orationes*, Ps. 72, 20.

פַּלְמֹנִי, פְּלוֹנִי vid. in פלה.

פֶּלֶס m. *Libra*, *libella*, *trutina*, *regula*, i. e. quæ constat scapo & punctis librarum discrimina notantibus; *statera*; Conv. Ar.

Ar. مُعَلَّس Quadrante & minutis præditus i. e. ſcapus ſ. baculus, Caſtelli Lex. it. تَعْلِيس Baculus ferreus ſignatus, quo quid ponderatur cum lapide ponderis, Schnellwage, Schindlerus ad פלס. Prov. 16, 11. Jeſ. 40, 12. Hinc

פִּלֵּס PIH. *Libravit, appendit.* Metaph. *Expendit, direxit, ponderavit; rectificavit.* Part. מְפַלֵּס *Ponderans* i e. *attendens* v. g. vias, facta alicujus, Prov. 5, 21. Imp. פַּלֵּס *Expende*, Prov. 4, 26. Fut. יְפַלֵּס *Dirigebat*, v. g. iram in eum. Pſ. 78, 50. Pl. in pauſa & cum ן parag. תְּפַלֵּסוּן *Expenditis* i. e. *meditamini* malum, Pſ. 58, 3.

מִפְלָשׂ m. unde Pl. cſt. מִפְלְשֵׂי *Libramenta*, Job. 37, 16.

פלץ. Ar. فلط Attonitus pavorem concepit. Hinc HITHP. הִתְפַּלֵּץ *Territus eſt, tremuit, contremuit.* Fut. pl. in pauſa cum ן parag. יִתְפַּלָּצוּן *Contremiſcent*, Job 9, 6.

פַּלָּצוּת f. *Tremor, terror, horror*, Jeſ. 21, 4. Pſ. 55, 6.

מִפְלֶצֶת f. *Terriculamentum; idolum horrendum, ſtatua horrenda*, 1 Reg. 15, 13. Aff. מִפְלַצְתָּהּ *Idolum ſuum*, ibid.

תִּפְלֶצֶת f. *Horror*, Aff. תִּפְלַצְתְּךָ *Horror tuus.* Jer. 49, 16.

I. פלשׁ reſpondet Ar. بلس unde أبلس Contriſtatus, moeſtus fuit, i. e. Cinere ſe conſperſit. Hinc enim بلس Cineres Alcali. Hinc Hebr. HITHP. הִתְפַּלֵּשׁ *Volutavit ſe in cinere* vel *pulvere*, Imp. f. הִתְפַּלְּשִׁי *Voluta te*, Jer. 6, 26. Pl. הִתְפַּלְּשׁוּ *Volutate vos in cinere*, Jer. 25, 34. Fut. pl. in pauſa יִתְפַּלָּשׁוּ *Volutabunt ſe*, Ez. 27, 30. Præt. f. cum י parag. הִתְפַּלַּשְׁתִּי *Volutaſti te*, ſec. Chethibh Mich. 1, 10. Keri הִתְפַּלָּשִׁי Imp. fem. in pauſa, *Voluta te.*

II. פְּלֶשֶׁת f. *Palæſtina*, terra Philiſthæorum, Pſ. 60, 10.

פְּלִשְׁתִּי m. *Philiſtæus* ſ. *Palæſtinus*, 1 Sam. 17, 23. Pl. פְּלִשְׁתִּיִּים & פְּלִשְׁתִּים *Philiſtæi*, Jud. 3, 3. Am. 9, 7.

מִפְלָשִׂים vid. פלס.

פְּלֵתִי vid. פלה.

פֵּן vid. פון.

פַּנַּג m. *Opopanax*, i. e. ſuccus ex panace veterum; ut videtur Ar. فينك aut فانغا Hillero in Hierophyt. P. II. c. 10. p. 51.

Pa-

Panace Herculeum; cujus ſuccus in re medica inſignis uſus apud veteres fuiſſe perhibetur. LXX. μύρον, unguentum; Vulg. Balſamum; Aq. Sym. & Theod. retinent vocem, ſine dubio, quia eorum temporibus ſatis adhuc nota fuit. Ez. 27, 17. Al. Regionis nomen; aliene! Al. Panicum, ſpecies frumenti.

פָּנָה in genere ſignificat *Vertit faciem*; vid. Sam. Bohlius in Formali eruendo Diſp. VIII. Theſ. 2. Hinc Hebr.

1) פָּנָה *Obvertit ſ. advertit faciem; adſpexit, reſpexit aliquem; rationem habuit alicujus ſ. alicujus rei, curam habuit; ſpectavit verſus aliquem locum* aut *plagam*. Præt. פָּנָה Devt. 31, 18. Pl. פָּנִינוּ *Reſpeximus*, Jeſ. 53, 6. Inf. abſ. פָּנֹה *Reſpiciendo*, ſc. reſpicitis, Hag. 1, 9. cſt פְּנוֹת *Reſpicere*, Mal. 2, 13. לִפְנוֹת עֶרֶב *Circa veſperam*, Gen. 24, 63. Part. פֹּנֶה *Reſpiciens*, Ez. 43, 1. Pl. פֹּנִים *Reſpicientes* (ad Deos alienos) Hoſ. 3, 1. Imp. פְּנֵה *Reſpice*, Pſ. 25, 16. Pl. פְּנוּ *Reſpicite*, Job. 6, 28. Fut. תִּפְנֶה *Reſpicies*, 1 Reg. 2, 3. apoc. תֵּפֶן *Reſpicias, curam habeas*, Num. 16, 15. יִפְנֶה *Reſpexit*, 1 Sam. 14, 47. apoc. וַיִּפֶן Num. 12, 10. HIPH. הִפְנָה *Vertit ſe ad aliquem* aut *aliquid*; *advertit faciem, reſpexit aliquem ſ. aliquid*. Præt. f. הִפְנְתָה *Vertit ſe*, Jer. 49, 24. Pl. הִפְנוּ *Verterunt ſe*, Jer. 46, 21. Part. מַפְנֶה *Vertens ſe*, Nah, 2, 9. Inf. cum Aff. הַפְנֹתוֹ (Cum) *verteret ſe* i. e. rediret, 1 Sam. 10, 9. Fut. apoc. conv. וַיֶּפֶן *& vertit*, Jud. 15, 4. HOPH. הָפְנָה *Verſus fuit ad aliquid; obverſus fuit*. Part. m. מָפְנֶה *Obverſa*, Ez. 9, 2. Conv. cum hac ſignificatione etiam Ar. فني in III. Blanditus fuit. Sedavit. Familiariter verſatus eſt.

2) פָּנָה *Avertit faciem; avertit, convertit ſe; divertit, declinavit ab aliquo ſ. aliqua re; Abiit, diſceſſit; Evanuit*. Præt. פָּנָה Jer. 6, 4. Imp. pl. פְּנוּ *Diſcedite*, Joſ. 22, 4. Part. שַׁעַר הַפּוֹנֶה *Porta angularis*, qſ. reſpiciens, 2 Chr. 25, 23. coll. 2 Reg. 14, 13. Fut. אֶפְנֶה *Abibo*, Gen. 24, 49. apoc. וְאֵפֶן *& converti me*, Devt. 9, 15. Pl. conv. apoc. וַנֵּפֶן *& convertimus nos*, Devt. 2, 8. PIH. פִּנָּה *Amovit, eliminavit, evacuavit*; qſ. Adſpectum alicujus rei aut perſonæ amovit, aut Amovit aliquid aut aliquem a facie ſ. e conſpectu alicujus. Præt. פִּנָּה *Amovit*, Zeph. 3, 15. converſ. וּפִנָּה *& repurgabit*, Mal. 3, 1. Hinc porro *Præparavit, paravit*. פִּנִּיתִי *Paravi*, Gen. 24, 31. Imp. pl. פַּנּוּ *Parate* viam, Jeſ. 40, 3. HOPH. הָפְנָה *Averſus eſt*. Imp. pl. הָפְנוּ *Vertimini* ſc. in fugam, Jer.

Jer. 49, 8. Etiam cum hac significatione conv. *Ar.* فني Evanuit, periit. Absumtus est. IV. Exire fecit; i. e. E conspectu alicujus amovit & amotus est.

פָּנִים m. pl. *Facies*, i. e. anterior pars, *adspectus*, *conspectus*, *superficies*, & quælibet *externa rerum species*. It. *Ratio*, *modus* s. barbare *Respectus*. It. *Persona*. פָּנִים אֶל־פָּנִים *In facie ad faciem*, i. e. *coram*, Devt. 34, 10. פָּנִים וְאָחוֹר *In anteriore* s. *adversa & aversa parte*, Ez. 2, 10. cst. פְּנֵי Esth. 1, 14. Cum Præf. & Partic. hos subit significatus: לְפָנִים *Ante*, *antea*, *ante hoc tempus*, *prius*, Jos. 14, 15. מִלְּפָנִים *A tempore*, *quod præcessit*; *a superiori tempore*, Jes. 41, 26. עַל־פְּנֵי *In superficie*, *super*, *supra*, Gen. 1, 2. *Coram*, *e regione*, *ex adverso*; *in conspectu*, *a fronte*, Gen. 25, 9. 18. 11, 28. *Versus*, Num. 23, 28. *Præ*, Devt. 21, 16. *Ante*, Jos. 15, 8. *Supra*, Job. 16, 14. לִפְנֵי *Ad conspectum*, *coram*; *Ante*, de loco & tempore, Gen. 27, 7. Prov. 4, 3. מִלִּפְנֵי *A facie*, *e conspectu* s. *præsentia*, Jon. 1, 3. *Propter*, 2 Chr. 32, 7. מִפְּנֵי *A facie*, *a conspectu*, *propter*, Ex. 19, 18. לְפָנָיו *Coram eo*, *ad conspectum ejus*, Gen. 48, 33. לְפָנָיו de tempore, *Ante*, Jos. 10, 14. Cum Aff. פָּנֵינוּ *Facies nostra*; Jer. 51, 51. פְּנֵיהֶם *Facies eorum*, Lev. 9, 24.

פְּנַי m. *Anterior*. לִפְנַי 1 Reg. 6, 17. scil. ratione habita ad sanctum sanctorum.

פְּנִים m. *Interius*, *intimum*; a significatione Verbi posteriore; i. e. quod a facie aversum est, *pars aversa*. מִלִּפְנִים *Intrinsecus*, 1 Reg. 6, 29. Fem. פְּנִימָה *Interior*, *intima*; *intus*, *intro*, *intrinsecus*, Lev. 10, 18. לִפְנִימָה *Intrinsecus*, 1 Reg. 6, 30. מִפְּנִימָה *Idem*, ibid. v. 19.

פְּנִימִי m. *Interior*, *intimus*, Ez. 41, 15. Pl. פְּנִימִים *Interiora*; 1 Chr. 28, 11.

פְּנִמִית f. *Interius*, 1 Reg. 6, 36. Pl. פְּנִימִיּוֹת *Interiora*, 2 Chr. 4, 22.

פנן. *Ar.* فنّ Plicatus fuit. Hinc

פֵּן m. *Angulus*. Aff. פִּנָּה *Angulus ejus*, Prov. 7, 8. Q. d. ad plicarum formam reflexus. Pl. פִּנִּים *Anguli*, Zach. 14, 10.

פִּנָּה f. *Angulus*, Ps. 118, 22. cst. פִּנַּת Jer. 31, 40. Aff. פִּנָּתָהּ *Angulus ejus*, Job. 38, 6. Pl. פִּנּוֹת *Anguli*, Job. 1, 19. it. *Turmæ*

qua-

quadratæ, 1 Sam. 14, 38. coll. Jud. 20, 2. Al. Primores, principes. Aff. פִּנּוֹתָיו *Anguli ejus*, Ex. 27, 2.

פֶּנֶן m. unde Pl. פְּנִינִים *Pyropi, Sardii.* אָדְמוּ מִפְּנִינִים *Rubicundiores sunt pyropis*, Thr. 4, 7 A forma angulata dicuntur. Et ob eandem rationem in genere *Gemmæ*, Job. 28, 18. Prov. 3, 15. 8, 11. 20, 15. 31, 10. Al. Margaritæ; sed male! Margaritæ enim neque rubicundæ, neque angulosæ magis quam rotundæ sunt.

פִּנֵּק PIH. Idem, quod Ar. فنق in II. *Delicate habuit, educavit.* Part. מְפַנֵּק *Delicate educans*, Prov. 29, 21.

פִּסֵּג PIH. *Distribuit, dispertivit cogitando; numeravit.* Imp. pl. פַּסְּגוּ Ps. 48, 14. LXX. καταδιέλεσθε, *dividite*; Vulg. Distribuite; recte! Idem enim fere etiam Ar. dicit فشج Divaricavit, dilatavit; inpr. Syr. ܦܫܩ Explicavit, interpretatus est. Al. Exaltate; al. Excisis lapidibus ornate.

I. פָּסַח *Transiit, transiliit.* Respondet Ar. فسح Locum fecit pec. ampliorem, i. e. vacuum fecit; quod fit transeundo aut transiliendo. Præt. conv. וּפָסַחְתִּי *& transibo*, Ex. 12, 13. Inf. abs. פָּסוֹחַ *Transeundo*, Jes. 31, 5. PIH. פִּסֵּחַ *Idem.* Fut. pl. conv. וַיְפַסְּחוּ *& transiverunt*, 1 Reg. 18, 26. Al. Claudicarunt.

פֶּסַח m. *Transitio, præteritio.* Meton. 1) *Agnus paschalis*; cujus sanguis ædium liminibus adspersus signum erat transitus Angeli istius, qui primogenita Aegyptiorum occidebat. Ex. 12, 21. Hinc 2) *Festum paschatis*, 2 Reg. 23, 21. 22. Pl. פְּסָחִים *Agni paschales*, 2 Chr. 30, 17.

II. פָּסַח *Claudicavit.* Accedit Ar. فسخ Luxatum habuit v. g. pedem. Part. pl. פֹּסְחִים *Claudicantes*, 1 Reg. 18, 21. NIPH. נִפְסַח *Claudus redditus est.* Fut. conv. וַיִּפָּסֵחַ *& claudus factus est*, 2 Sam. 4, 4.

פִּסֵּחַ m. *Claudus, claudicans*, Lev. 21, 18. Pl. פִּסְחִים (sine Dag.) *Claudi*, Jes. 33, 23. scil. Idola, gradiri nescia.

פָּסַל *Sculpsit, dolavit*, v. g. ligna aut lapides. Prope abest Ar. فصل Dissecuit, separavit. II. In membra secuit. Præt. cum Aff. פְּסָלוֹ *Sculpsit illud*, Hab. 2, 18. Imp. פְּסָל־ (ante Makk.) *Dola*, Ex. 34, 1. Fut. conv. וָאֶפְסֹל *& dolavi*, Devt. 10, 3. Pl. וַיִּפְסְלוּ *& dolarunt*, 1 Reg. 5, 18.

פְּסִיל m. *Sculptum, dolatum, sculptile.* Pl. פְּסִילִים *Sculptilia*, Jer. 50, 38. cft. פְּסִילֵי Jef. 21, 9. Aff. פְּסִילֵיהֶם *Sculptilia eorum*, Devt. 7, 5.

פֶּסֶל m. *Idem*, Ex. 20, 4. Aff. פִּסְלָם *Sculptile eorum*, Jef. 45, 20.

פְּסַנְטֵרִין & פְּסַנְתֵּרִין pl. m. CHALD. ψαλτήρια, *Psalteria*, Dan. 3, 5. 7.

פָּסַס *Defecit, imminutum eft.* Refpondet Ar. فَسَّ & فَشَّ Comminuit, Debilitavit, Diffudit, fparfit; quibus etiam prope accedit فَشَا Defiit, ceffavit. Præt. pl. פַּסּוּ *Defecerunt*, Pf. 12, 2. Hinc Gr. πάσσω, fpargo.

פַּס m. CHALD. *Pars, particula*, Dan. 5, 5. Emph. פַּסָּא ib. v. 24.

פַּסִּים m. pl. *Particulæ, frufta*, Gen. 37, 3. כְּתֹנֶת פַּסִּים *Tunica* fruftorum, i. e. *figurata & picta, polymita*, 2 Sam. 13, 18.

פִּסָּה f. *Particula, portio.* cft. פִּסַּת Pf. 72, 16.

פָּעָה *Exclamavit.* Vox effe videtur, quæ a fono viperæ *Pha* efficta fit; unde ipfum etiam viperæ nomen ortum traxerit. Hinc Ar. فَغْفَغَ Increpuit dicens Pha Pha; nec non تَفَعَّى Viperam retulit, eamque imitatus eft. Fut. אֶפְעֶה Velut parturiens *exclamabo*, Jef. 42, 14.

אֶפְעֶה m. *Vipera*, Job. 20, 16. Jef. 30, 6.

אֶפַע m. Idem, vid. fub lit. א.

פָּעַל (idem, quod Ar. فعل) *Operatus eft, egit, fecit, paravit.* Præt. פָּעַלְתָּ *Fecisti*, Jef. 26, 12. Pl. פָּעֲלוּ *Fecerunt*, Pf. 119, 3. in paufa פָּעָלוּ Zeph. 2, 3. Part. פֹּעֵל *Faciens*, Pf. 15, 2. cum Aff. פֹּעֲלִי *Faciens me*, i. e. *Creator meus*, Job. 36, 3. Pl. cft. פֹּעֲלֵי *Facientes*, Pf. 5, 6. Fut. תִּפְעַל *Facies* (pro תִּפְעֹל) Job. 11, 8. & תִּפְעָל, vel ante Makkaph תִּפְעָל־ Job. 35, 6.

פֹּעַל m. Ar. فعل *Opus, ftudium, paratio; Molitio, confilium*, Pf. 44, 2. Meton. *Merces operis*, Job. 7, 2. Prov. 21, 6. Aff. פָּעָלְךָ *Opus tuum*, Jef. 45, 9. in paufa פָּעֳלֶךָ Pf. 77, 13. פָּעֳלוֹ *Opus ejus*, Pf. 111, 3. it. פֹּעֲלוֹ (a פֹּעַל) Jer. 22, 13. Pl. פְּעָלִים *Opera*, 1 Chr. 11, 22. Aff. פָּעָלֶיךָ *Opera tua*, Pf. 90, 16.

פְּעֻלָּה f. *Idem.* cft. פְּעֻלַּת Lev. 19, 13. Aff. פְּעֻלָּתִי *Merces mea*, Jef. 49, 4. Pl. פְּעֻלּוֹת *Opera*, Pf. 28, 5.

מִפְעָל m. unde Pl. cum Aff. מִפְעָלָיו *Operationes ejus*, Prov. 8, 22.

מִפְעָלָה f. unde Pl. cst. מִפְעֲלוֹת *Operationes*, Pf. 46, 9. 66, 5.

פעם. Ar. فعم Implevit eum affectu, qui eum impulit, v. g. iræ. it. Plenus fuit ejusmodi affectu. Hinc Hebr. פָּעַם *Impulit, egit eum* 1) interne v. g. Spiritus Dei, Jud. 13, 25. Eft vero potius Inf. Pih. NIPH. נִפְעַם *Impulsus fuit timore, affectu tristitiæ, horroris; perculsus, consternatus fuit.* Præt נִפְעַמְתִּי *Consternatus sum*, Pf. 77, 5. Fut. conv. וַתִּפָּעֶם *& consternatus est*, Gen. 41, 8. PIH. פִּעֵם *Impulit, agitavit.* Inf. cum Aff. לְפַעֲמוֹ *Ut impelleret eum*, Jud. 13, 25. HITHP. Fut. conv. וַתִּתְפָּעֶם *& concussus f. consternatus est*, Dan. 2, 1. Hinc 2) porro in derivatis etiam de Pulsu f. impulsu externo adhibetur.

פַּעַם m. fæpe f. 1) *Ictus, pulsus.* Vulgo *Vice*, v. g. זֹאת הַפַּעַם *Hac vice*, Gen. 2, 23. הַפַּעַם *Idem*; & *Nunc*, Gen. 46, 30. כְּפַעַם־בְּפַעַם *Nunc, sicut antea*, Num. 24, 1. Dual. פַּעֲמַיִם *Bis*, Gen. 27, 36. Pl. פְּעָמִים *Vices, vicibus*, Gen. 33, 3. 2) *Incus*, a concutiendo, Jef. 41, 7. 3) *Ingressus, incessus pedis;* unde Pl. פְּעָמִים *Pedes*, Ez. 41, 6. cft. פַּעֲמֵי Jud. 5, 28. Aff. פְּעָמֶיךָ *Pedes tuos*, Pf. 74, 3.

פַּעֲמוֹן m. *Tintinnabulum*; ab impulfu dictum, Ex. 28, 34. Pl. פַּעֲמֹנִים *Tintinnabula*, Ex. 39, 25. cft. פַּעֲמֹנֵי Ex. 28, 33.

פַּעֲמוֹת f. pl. *Impages angulorum*, i. e. quæ in angulis figebantur, quo firmius cohærerent; qf. complementa angulorum; ab Ar. فعم Replevit. Cum Aff. פַּעֲמֹתָיו *Anguli ejus*, Ex. 25, 12, 37, 3. 1 Reg. 7, 30. Pro eo adhibetur פֵּאוֹת alibi, nec non פִּנּוֹת 1 Reg. 7, 34. LXX. κλίτη anguli, a κλίτος.

פען. Ar. فعن Pandit, aperuit. Hinc

פַּעְנֵחַ m. (vox Aegyptia) *Revelator*; unde porro צָפְנַת פַּעְנֵחַ *Absconditorum revelator*, Gen. 41, 45.

פָּעַר *Aperuit, pandit, distendit os; hiavit.* Idem prorfus Ar. فغر Præt. f. פָּעֲרָה *Distendit*, Jef. 5, 14. פָּעַרְתִּי *Distendi*, Pf. 119, 131. Pl. פָּעֲרוּ *Distenderunt*, Job. 16, 10.

I. פָּצָה *Liberavit.* Conv. plane Ar. فصى Separavit rem a re. II. Liberavit. IV. Liberatus fuit. Part. פֹּצֶה *Liberans*, Pf. 144, 10. Imp. cum Aff. פְּצֵנִי *Libera me*, ib. v. 7. 11.

II.

II. פָּצָה *Aperuit, pandit, dilatavit, distendit os.* Respondet Ar. فضى Amplus, spatiosus fuit. II. Aperuit. Rupit. Præt. f. פָּצְתָה *Aperuit*, Gen. 4, 11. פָּצִיתָה (cum ה parag.) *Aperuisti*, Jud. 11, 36. Pl. פָּצוּ *Aperuerunt*, Pf. 22, 14. Part. פֹּצֶה *Aperiens*, Jef. 10, 14. Imp. פְּצֵה *Aperi*, Ez. 2, 8. Fut. יִפְצֶה *Aperit*, Job. 35, 16.

I. פָּצַח Idem, quod Ar. فصح *Clara, perspicua voce cecinit, erupit in vocem lætam; locutus est.* Præt. pl. פָּצְחוּ *Eruperunt*, Jef. 14, 7. Imp. f. פִּצְחִי *Erumpe* voce læta, Jef. 54, 1. Pl. פִּצְחוּ *Erumpite*, Pf. 98, 4. Fut. pl. יִפְצְחוּ *Erumpent*, Jef. 55, 12.

II. פִּצַּח PIH. Idem, quod Ar. فضخ *Contundendo fregit.* Præt. pl. in pausa פִּצֵּחוּ *Fregerunt*, Mich. 3, 3.

פִּצֵּל PIH. *Decorticavit.* Conv. Ar. فصل Separavit duas res alteram ab altera. Dissolvit. Præt. פִּצֵּל Gen. 30, 38. Fut. conv. וַיְפַצֵּל *& decorticavit*, ib. v. 37.

פְּצָלָה f. unde Pl. פְּצָלוֹת *Decorticationes, cortices*, ibid.

פָּצַם Idem, quod Ar. فصم *Diffregit, discidit*, ut in terræ motu fieri solet. Præt. cum Aff. פְּצַמְתָּהּ *Discidisti eam*, Pf. 60, 4.

פָּצַע ut Ar. فصع & فضع *Vulneravit, scidit, rupit, fregit.* Præt. pl. cum Aff. פְּצָעוּנִי *Vulnerarunt me*, Cant. 5, 7. Part. Pah. cst. פְּצוּעַ־דַּכָּא *Qui testiculos habet conquassatos*, Devt. 23, 2. ab Ar. فصع Pressit f. confricuit v. g. dactylum, amygdalum; i. e. Evnuchus factus. Inf. abs. פָּצֹעַ *Vulnerando*, 1 Reg. 20, 37.

פֶּצַע m. *Vulnus*, Ex. 21, 25. Aff. פִּצְעִי *Vulnus meum*, Gen. 4, 23. Pl. פְּצָעִים *Vulnera*, Prov. 23, 29. cst. פִּצְעֵי c. 27, 6. Aff. פְּצָעָי *Vulnera mea*, Job. 9, 17.

פצפץ. Ar. فصفص II. Dispergi ab aliquo. it. فضّ Fregit cum divulsione. Disgregavit, dispersit. Hinc פִּצְפֵּץ PIH. *Dissipavit.* Fut. conv. cum Aff. וַיְפַצְפְּצֵנִי *& dissipavit me*, Job. 16, 12.

I. פָּצַר propr. Vim adhibuit, renixus est tam urgendo quam repugnando. Itaque I) convenit cum פָּרַץ & significat *Institit, ursit.* Ar. فرص Laceravit. VIII. Coercuit i. e. institit. Fut. conv. וַיִּפְצַר *& institit*, Gen. 19, 3. Pl. וַיִּפְצְרוּ *& institerunt*, ib. v. 9. II) Obnixus fuit, repugnavit. Hinc HIPH. Inf. nominascens הַפְצַר *Repugnare; renitentia, repugnantia*, 1 Sam. 15, 23.

II. פצר. Ar. فطر Fidit. Laceravit. V. Fiffus fuit. VII. Fiffuras egit; unde etiam فطّار Fiffus, fiffuras agens & obtufus v. g. enfis. Germ. Schartig. Hinc

פְּצִירָה f. *Difruptio & obtufio.* 1 Sam. 13, 21. *Et erat difruptio & obtufio* פִּים pro בְּפִים *in aciebus* &c. Al. Lima; fed male

פָּקַד Ar. فقد primum & in genere defignat Attendit, obfervavit, infpexit, confideravit, & in bonam & in malam partem, Num. 3, 10. Pf. 17, 3. Hinc 2) Hebr. *Profpexit ei*, i. e. obfervavit eum benevolo animo, Gen. 21, 1. Ruth. 1, 6. 3) Hebr. *Animadvertit in eum*, qf. obfervavit ad eum puniendum (Ar. Privavit eum: Paff. Perditus fuit) Ef. 26, 14. Jer. 46, 25. 4) Hebr. *Recenfuit, luftravit*, Num. 1, 3. (Ar. Inquifivit.) 5) Hebr. (& Ar.) *Defideravit*, 1 Sam. 25, 15. (Ar. etiam intra ..t. Defuit. Deftitutus fuit.) 6) Hebr. (& Ar.) *Invifit, vifitavit*, Jud. 15, 1. 7) Hebr. *Mandavit*, i. e. profpexit de re, 2 Chr. 36, 23. 8) Hebr. *Præfecit, conftituit*, Num. 27, 16. Jer. 51, 27. KAL occurrit in fignif. 1. 2. 3. 4. 5. 7. Præt. פָּקַד *Profpexit*, Gen. 21, 1. Pl. פָּקְדוּ *Recenfuerunt*, Num. 26, 63. cum Aff. פְּקָדוּךָ *Defideraverunt te*, Jef. 26, 16. Part. Ben. פֹּקֵד *Animadvertens, puniens*, Ex. 20, 5. Pah. פָּקוּד vid. infra. Inf. abf. פָּקֹד *Vifitando*, Gen. 50, 24. cft. פְּקֹד *Idem*, Ez. 23, 23. cum Aff. פָּקְדִי (quum) *vifitabo*, Ex. 32, 34. Imp. פְּקֹד *Vifita*, Pf. 80, 15. Pl. פִּקְדוּ *Vifitate*, 2 Reg 9, 34. Fut. יִפְקֹד *Vifitabit*, Jef. 23, 17. NIPH. נִפְקַד occurrit in fignif. 3. 5. 8. *Vifitatus eft. Defideratus eft. Præfectus eft.* Præt. נִפְקַד *Defideratum eft*, i. e. *defuit*, 1 Sam. 25, 7. Inf. הִפָּקֵד *Defiderari, deeffe*, Jud. 21, 3. Fut. יִפָּקֵד *Defiderabitur*, 1 Reg. 20, 39. retracto accentu יִפָּקֶד *Vifitabitur*, Prov. 19. 23. Pl. in paufa יִפָּקֵדוּ *Vifitabuntur*, Jef. 24, 22. וְהָפְקְדוּ *& præfecti funt*, Neh 7, 1. PIH. פִּקֵּד *Recenfuit, luftravit.* Part. מְפַקֵּד *Luftrans*, Jef. 13, 4. PYH. פֻּקַּד 1) *Recenfitus eft*, Ex. 38, 21. 2) *Deftitutus fuit, privatus eft, defecit.* Præt. פֻּקַּדְתִּי *Defeci*, Jef. 38, 10. HIPH. הִפְקִיד in fignif. 7 & 8. *Mandavit, commifit. Præfecit.* Præt. הִפְקִיד 2 Chr. 12, 10. Imp. הַפְקֵד *Præfice*, Num. 1, 50. Fut. יַפְקִד *Committet*, Jef. 10, 28. HOPH. הָפְקַד *Curæ ejus commiffum f. mandatum eft*, Lev. 5, 23. Part. pl. מֻפְקָדִים *Præfecti* alicui rei, 2 Chr. 34, 10. HITHP. הִתְפַּקֵּד *Luftrationem obiit.* Præt. pl.

הִתְפָּקְדוּ

הִתְפָּקְדוּ & הִתְפָּקְדוּ pro הִתְפַּקְּדוּ *Recensendos se præbuerunt*, Jud. 20, 15. 17 Num. 1, 47. Fut. pl. conv. וַיִּתְפָּקְדוּ *& lustrandos se præbuerunt*, Jud. 20, 15.

פָּקִיד m. (ex signif. 8.) *Præfectus, delegatus.* Vulgo *Commissarius*, 2 Reg. 25, 19. cft. פְּקִיד Neh. 11, 22. Aff. פְּקִידוֹ *Præfectus ejus*, Jud. 9, 28. Pl. פְּקִדִם *Præfecti*, Gen. 41, 34. Plene פְּקִידִים Esth. 2, 3.

פָּקוּד m. (ex signif. 8.) 1) *Delegatus.* Pl. פְּקֻדִים *Delegati*, Num. 31, 48. 2) *Recensitus* (ex signif. 4.) Ex. 30, 13. 38, 26.

פְּקִדֻת f. (ex signif. 7 & 8.) *Curatio, commissio*, Jer. 37, 13.

פְּקֻדָּה f. (ex signif. 4. 6. 7 & 8.) 1. *Visitatio*, Jes. 10, 3. 2) *Recensio*, 1 Chr. 23, 11. 3) *Curatio, Præfectura, Episcopatus, Munus.* cft. פְּקֻדַּת Num. 3, 32. Aff. פְּקֻדָּתוֹ *Munus ejus*, Pf. 109, 8. Pl. פְּקֻדּוֹת *Præfecturæ*, Ez. 44, 11.

פִּקּוּד m. (ex signif. 7.) unde Pl. פִּקּוּדִים *Mandata, commissa.* cft. פִּקּוּדֵי Pf. 19, 9. Aff. פִּקּוּדֶיךָ *Mandata tua*, Pf. 119, 15.

פִּקָּדוֹן m. *Depositum* (ex signif. 7.) Gen. 41, 36. Lev. 5, 21.

מִפְקָד m. (ex signif. 4. 7 & 8.) 1. *Recensio, lustratio*, 2 Sam. 24, 9. Neh. 3, 31. 2) *Mandatum, præfectura.* cft. מִפְקַד 2 Chr. 31, 13.

פָּקַח *Aperuit*, pec. oculos; *solvit* eos, nec non aures. Ar. فقح Primum oculos aperuit v. g. catulus. Aperuit se flos, i. e. floruit. Præt. פָּקַח Job. 27, 19. פָּקַחְתָּ *Aperuisti*, Job. 14, 3. Part. Ben. פֹּקֵחַ *Aperiens*, Pf. 146, 8. Pah. pl. f. פְּקֻחוֹת *Aperti*, Jer. 32, 19. Inf. abf פָּקֹחַ *Aperiendo*, Jef. 42, 20. cft. פְּקֹחַ *Aperire*, Jef. 42, 7. Imp. פְּקַח *Aperi*, Jef. 36, 16. sec. Keri Dan. 9, 18. Chethibh פִּקְחָה cum ה parag. *Idem.* Fut. אֶפְקַח *Aperiam*, Zach. 12, 4. NIPH. præt. pl. conv. וְנִפְקְחוּ *& aperientur*, Gen. 3, 6. Fut. pl. f. תִּפָּקַחְנָה *Aperientur*, Jef. 35, 8.

פִּקֵּחַ m. *Apertus oculis, clare videns*, Ex. 4, 11. Pl. פִּקְחִים *Aperti oculis*, Ex. 23, 8.

פְּקַח־קוֹחַ m. (pro פְּקַח־פְּקוֹחַ) *Omnimoda apertio*, Jef. 61, 1.

פקע. Ar. فقع Vellit, avulsit. VII. Diffectus fuit. Sic etiam Sy. ܦܩܥ Sciffus eft. Hinc

פֶּקַע m. Ar. فقع *Fungus*; unde Pl. פְּקָעִים *Fungi f. tubera*; cui

cui conv. cum Ar. فُقّعٌ Tuberis genus quoddam album & molle. Hinc Metaph. *Protuberantiæ cælatæ*, i. e. *Figuræ exstantes*, 1 Reg. 6, 18. 7, 24. Ar. etiam فُقّاعٌ dicuntur Ampullæ potus; nec non فُقّاعَةٌ Bulla in superficie aquæ. Ut proinde Hebr. פְּקָעִים nihil plus designet quam Protuberantias cælatas f. figuras exstantes, Germ. angegossene etwas erhabene Bilder. Specialiter vero quia Protuberantiæ illæ cælatæ בְּקָרִים dicuntur 2 Chr. 4, 3. eas boum figuras exstantes fuisse clare patet; nisi velis dicere, quod speciem veri habet, בְּקָרִים dici, pro בְּקָעִים quod Ar. denotat Sphærulas; ut sic propius conveniret cum voce subsequente. LXX. ὑποστάσεις, sculpti calices florum nondum apertorum; Vulg. Cælaturæ eminentes, & Sculpturæ; Luth. Knoten; etiam Chald. בֵּיעִין Ova.

פֶּקַע m. Pl. unde Pl. f. פַּקֻּעֹת in genere *Baccæ quævis majores*; a فَقَعَ Vellere f. avellere dictæ, quemadmodum Fungi f. tubera terræ. Vid. vox præced. In specie *Colocynthides*, i. e. Cucurbitæ Dioscoridis amaræ, l. 4. c. 178. quarum germen vitis quandam similitudinem refert. 2 Reg. 4, 39.

פַּר & פָּרָה vid. in פרר.

פֶּרֶא m. (idem cum Ar. فَرَأٌ) *Onager*, *asinus silvestris*, Job. 6, 5. c. 11, 12. & פֶּרֶה Jer. 2, 24. Pl. פְּרָאִים *Onagri*, Job. 24, 5. Dicitur fortasse pro פֹּרֵר a פרר Ar. فَرَّ Fugit, i. e. Fugiens.

פַּרְבָּר & (ב cum ו commutato) פַּרְוָר m. compositum esse videtur ex פַּר Recessus f. locus, quo receditur v. g. ex templo, urbe, ab Ar. فَرَّ Fugit: Reversus est, rediit; & בַּר Chald. Ar. بَرًّا Foris, extra, ab Ar. بَرَّ Propulit foras. H. e: Recessus a templo f ab urbe exterior. Hinc I. בַּרְבָּר (in quibusdam exemplaribus perperam פַּרְבָּר) 1 Chr 26, 18. erat *Structura atrio templi præjuncta*, quo recedebatur ex templo, & ubi Levitarum alii post alios excubias agere debebant, Coccejo שַׁעַר שַׁלֶּכֶת 1 Chr. 26, 16 II. פַּרְוָר vero denotat *Suburbium* f. structuram ædificiorum extra urbem; unde Pl. פַּרְוָרִים *Suburbia*, 2 Reg. 23, 11.

פרד *Separavit*, *disjunxit*; *diffudit*. Sic etiam Ar. فَرَدَ & فَرُدَ Separatus, solus fuit, II. Secessit, segregavit se. IV. Solum

Solum effecit. Segregavit. KAL, Part. Pah. f. pl. פְּרֻדוֹת *Expansæ, dispansæ* (alæ) Ez. 1, 11. *Separata* sc. grava, Joël 1, 17. (ut Syr. ܦܪܕܐ Granum.) NIPH. נִפְרַד *Separatus, disjunctus; diffusus fuit.* Præt. נִפְרָד (pro נִפְרַד) Jud. 4, 11. Pl. נִפְרְדוּ *Disjuncti sunt*, Gen. 10, 5. 32. Part. נִפְרָד Prov. 18, 1. "Quidquid libuerit, quæret *separatus*, omnibus rebus, quæ veritatem habent, se immiscebit." Pl. נִפְרָדִים *Separati*, Neh. 4, 19. Inf. הִפָּרֵד & retr. acc. הִפָּרֶד *Sejungi*, Gen. 13. 15. Imp. הִפָּרֶד *Separa te*, Gen. 13, 9. Fut. יִפָּרֵד *Dividebat se*, Gen. 2, 10. Pl. in pausa יִפָּרֵדוּ *Divident se*, Gen. 25, 23. PIH. פֵּרֵד *Separavit; sejunxit se.* Fut pl. in pausa יְפָרֵדוּ *Separabunt se*, Hos. 4, 14. PYH. Part. מְפֹרָד *Discretus, divisus*, Esth 3, 8. HIPH. הִפְרִיד *Separavit, disjunxit, diremit, dissipavit, secrevit; separationem fecit.* Præt. הִפְרִיד Gen. 30, 40. Part. מַפְרִיד *Disjungens*, Prov. 16, 28. Inf. cum Aff. בְּהַפְרִידוֹ *Cum dissiparet*, Devt. 32, 8. Fut. יַפְרִיד *Separabit*, Ruth. 1, 17. Pl. conv. וַיַּפְרִדוּ *& separationem fecerunt*, 2 Reg. 2, 11. HITHP. הִתְפָּרֵד *Separavit, dissolvit se; separatus, dissolutus fuit.* Præt. pl. הִתְפָּרְדוּ *Separati sunt*, Ps. 22, 15. Fut. pl. יִתְפָּרְדוּ *Dispergentur*, Ps. 92, 10. in pausa יִתְפָּרָדוּ (a יִתְפָּרֵד) Job. 4, 11.

פֶּרֶד m. *Mulus*, 2 Sam. 18, 9. 10. ex equa & onagro genitus; a פָּרַד dictus, quia tam a patris quam a matris suæ genere separatus est. Aff. פִּרְדּוֹ *Mulus ejus*, 2 Sam. 13, 29. Pl. פְּרָדִים *Muli*, 2 Reg. 5, 17. Aff. פִּרְדֵיהֶם *Muli eorum*, Esr. 2, 66.

פִּרְדָּה f. *Mula*, 1 Reg. 1, 33. cst. פִּרְדַּת ib. v. 33. 44.

פַּרְדֵּס m. *Paradisus*, Cant. 4, 13. Vox exotica Armena. Ar. etiam فِرْدَوْس; Gr. ap. LXX. παράδεισος. Conjungitur cum גַּן Hortus. Metaph. *Regio amoena*, Neh. 2, 8. Pl. פַּרְדֵּסִים *Pomaria*, Eccl. 2, 5. פַּרְדֵּס vox etiam profanis scriptoribus frequentata est.

I. פָּרָה *Fructuosus, prolificus fuit, fructum edidit, fetificavit; crevit, auctus est.* Haud longe abit Ar. فَرِيَ Fidit, sc. gemma corticem ad fructum proferendum, fetus matricem pullo s. catulo edendo, Præt. pl. פָּרוּ *Aucti sunt*, Ex. 1, 7. conv. וּפָרִינוּ *& crescemus*, Gen. 26, 22. Part. m. פֹּרֶה *Edens, proferens*. Devt. 29, 17. Fem. בֵּן פֹּרָת pro בֵּן פֹּרִיָּה *Filius fructiferæ*, i. e. *Ramus fecundus*,

cundus,

cundus, Gen. 49, 22. it. פֹּרִיָּה *Frugifera*, Pf. 128, 3. Imp. פְּרֵה *Augere*, Gen. 35, 11. Pl. פְּרוּ *Augemini*, Gen. 1, 22. Fut. יִפְרֶה *Crefcet*; Jef. 11, 1. Pl. יִפְרוּ *Edent*, Jef. 45, 8. HIPH. הִפְרָה *Fructuofum fecit, fecundavit*. Præt. cum Aff. הִפְרַנִי *Fundavit me, fobolem mihi dedit*, Gen. 41, 52. Conv. וְהִפְרֵיתִי & וְהִפְרֵתִי *& fecundabo, augebo*, Gen. 17, 20. 6. Part. cum Aff. מַפְרְךָ *Fecundans te*, Gen. 48, 4. Fut. cum Aff. יַפְרְךָ *Fecundabit te*, Gen. 28, 3. apoc. וַיֶּפֶר *& fecundavit*, Pf. 105, 24. יַפְרִיא Hof. 13, 15. vid. in II. פרה.

פְּרִי m. *Fructus*, Gen. 1, 11, in paufa פֶּרִי Eccl. 2, 5. Aff. פִּרְיוֹ *Fructum fuum*, Pf. 1, 3. פִּרְיְךָ (pro פִּרְיְךָ) *Fructus tuus*, Hof. 14, 9 פִּרְיִי *Fructus meus*, Prov. 8, 19. פֶּרְיְכֶם *Fructus vefter*, Ez. 36, 8. פִּרְיָם & פִּרְיָמוֹ it. פִּרְיָהֶם *Fructus eorum*, Jef. 37, 30. Pf. 21, 11. Am. 9, 14.

אַפִּרְיוֹן m. *Lectus geftatorius*, LXX. φορεῖον; fic etiam Æthiop. *Mapora*, Lectica, fortaffe ab Ar. فري Mirabile aliquid elaboravit f. concinnavit. Cant. 3, 9.

II. פרה Ab altera fignif. Ar. فري fcil. Secuit. Fidit. IV. Diffidit, diremit. V. Diffiffus, diremtus eft: puto effe Hebr. HIPH. Fut. יַפְרִיא pro יַפְרֶה *Dirimet, diffindet*, Hof. 13, 15. ut fenfus hujus & præcedentis commatis fit; Ex inferno o fi! liberaturus fim eos, & a morte redemturus! O fi! forem peftis tua, o mors! forem excidium tuum, inferne! poenitudo o fi! abfconderetur a facie mea! (i. e. o fi! id decernendi & agendi de populo meo Ephraimitico nulla unquam poenitudo confpicienda fit a facie mea!) At enim (Hæc funt verba prophetæ) ille (fc. Dominus) inter fratres Dividet (fic Vulgatus, fic etiam LXX. διαστελεῖ, fic quoque Syrus; non quafi legiffent יַפְרִיד; i. e. ab fratribus fnis difcriminabit 10 tribus, q. d. abftrahet, abfcindet); fcil. veniet ab oriente &c. Al. Fructificabit.

פַּרְוָר vid. פרבר.

פַּרְוַיִם m. Taprobana infula; hodie Ceilon, 2 Chr. 3, 6. Bochartus in præf. in Phal. & p. 769.

פרן. Ar. فرن Segregavit, fecrevit rem ab aliis. Hinc

פְּרָזָה m. Part. Pah. *Paganus*; i. e. qui extra urbes principales in agris habitabant; qf. Segregatus. Hinc Pl. פְּרָזִים *Pagani*, fec. Chethibh Efth. 9, 19.

פְּרָזִי

פְּרָז m. *Idem*; unde Pl. פְּרָזִים *Pagani*, sec. Keri ibid.

פְּרָז m *Idem*, Devt. 3, 5.

פְּרָזָה f. unde Pl. פְּרָזוֹת *Pagi*, Ez. 38, 11.

פְּרָזוֹן m. *Pagus*; aut potius collect. qs. Paganitas, *pagi*, Jud. 5, 7. Meton. *Pagani*, Aff. פִּרְזוֹנוֹ *Pagani ejus*, Jud. 5, 11.

פַּרְזֶל m. Chald. idem, quod Hebr. בַּרְזֶל (quod vid. s. l.) *Ferrum*, Dan. 2, 33. Emph. פַּרְזְלָא ib. v. 40.

I. פָּרַח *Germinavit*, *floruit*, *effloruit*; *viruit*; *gemmas produxit*. Resp. Ar. فرخ II. Pullulavit, in propagines diffindi coepit planta. Fetificavit, pullos genuit. Præt. פָּרַח Num. 17, 23. Fem. פָּרְחָה Cant. 6, 11. Part. Ben. פֹּרֵחַ *Efflorescens*, Ex. 9, 10. Fem. פֹּרַחַת *Gemmas producens*, Gen 40, 10. Inf. abs. פָּרֹחַ *Florendo*, Jes. 35, 2. cst. פְּרֹחַ (cum) *florent*, Ps. 92, 8. Fut. תִּפְרַח *Florebit*, Jes. 35, 2. Pl. יִפְרְחוּ *Florebunt* Hos. 14, 8. HIPH. הִפְרִיחַ & הִפְרַח *Florere*, *germinare fecit*; it. intransit. *Floruit*. Præt. conv. וְהִפְרַחְתִּי *& flores faciam*, Ez. 17, 24. Fut. יַפְרִיחַ *Florebit*, Prov. 14, 11. Pl. יַפְרִיחוּ *Florebunt*, Ps. 92, 14.

פֶּרַח m. *Germen*; *flos*; *gemma*, *oculus*; it. *Viror*, Ex. 25, 33. Aff. פִּרְחָהּ *Flos ejus*, Num. 8, 4. Pl. cum Aff. פְּרָחֶיהָ *Flores ejus*, Ex. 25, 31. Ar. فرخ Idem.

פִּרְחַח m. *Pubertas*, *ætas florens*, Job. 30, 12.

אֶפְרֹחִים m. pl. *Pulli avium*, Devt. 22, 6. Aff. אֶפְרֹחֶיהָ *Pulli ejus*, Ps. 84, 4.

II. פָּרַח *Avolavit*, & transit. *Fugavit*; *ventilavit*. Resp. Syr. ܦܪܚ Volavit. Pah. Dissipavit; nec non Ar. فرغ Descendit; Abiit. Transit: Distraxit ab aliquo s. aliqua re. Part. Ben. f. pl. לְפֹרְחוֹת *in disceſſuras*, Ez. 13, 20. Sensus est: Ecce ego (animadvertam) in culcitras vestras, quibus vos venamini animas, *in disceſſuras* (i. e. ut descifcant & distrahantur a me); & disrumpam eas de brachiis vestris, & demittam animas, quas vos capitis, (illas ipsas) animas, (quas voluistis,) ut discedant a me.

I. פָּרַט *Minurivit*, *modulatus est vocibus minutim & particulatim*; *minutim & particulatim cecinit*. Hoc verbum dicit Ar. فرط Præceps fuit verbis; præcipitanter locutus fuit, qs. cecinit;

nit; modulatus fuit. Hinc Part. Ben. pl. m. פֹּרְטִים *Modulantes*, Am. 6, 5.

II. פרט. Ar. فرط II. Post se reliquit. Dereliquit; unde etiam فُرُط Relictum. Hinc

פֶּרֶט m. propr. Relictum; spec. *Acini uvarum tempore vindemiæ re itti* aut *decidui*, Lev. 19, 10.

I. פרך Ar. فرك Confricuit. Odit. Excussit. Sic etiam Chald. פְּרַךְ Fregit, rupit, disrupit, Hinc

פֶּרֶךְ m. *Vis, violentia*, βία; inde etiam *sævitia, asperitas*, Ex. 1, 13. 14. Lev. 25, 43. 46. 53.

II. פרך. Ar. est فرق & فرق Separavit, distinxit, discriminavit; unde etiam فراق Separatio, distinctio. Hinc.

פָּרֹכֶת f. *Velum illud dividens sanctum a sancto sanctorum*, LXX. καταπέτασμα, Ex. 26, 31. Erat 4 digitis densum, ut nemo transpicere posset.

פרם *Scidit, discidit*, Propr. secundum suturam; קרע vero est Scindere extra suturam. Accedit Ar. فرم Concidit. Part. Pah. pl. m. פְּרֻמִים *Scissa*, Lev. 13, 45, Fut. יִפְרֹם *Scindet*, Lev. 21, 10. Pl. in pausa תִּפְרֹמוּ *Discindetis*, Lev. 10, 6.

פרס & פרש *Partitus est, divisit, laceravit, in frusta concidit.* Conv. plane Ar. فرس Discerpsit, comminuit, confregit. Præt. pl. פָּרְשׂוּ *Diviserunt*, Mich. 3, 3. Part. פֹּרֵשׂ *Dividens*, Thr. 4, 4. Inf. abs. פָּרֹס *Frangendo*, Ef. 58, 7. Fut. pl. יִפְרְסוּ *Frangent*, i. e. partientur v. g. panem, Jer. 16, 7. HIPH. הִפְרִיס *Divisit*. Præt. הִפְרִיסָה *Divisit*, Lev. 11, 6. Pl. הִפְרִיסוּ *Diviserunt*, Deut. 14, 7. Part. מַפְרִיס *Dividens*, Lev. 11, 4. Pl. cst. מַפְרִסֵי *Dividentes*, ib. Fem. מַפְרֶסֶת ib. v. 3. Fut. יַפְרִיס *Dividet*, Lev. 11, 5.

פְּרַס CHALD. *Divisit*, Dan. 5, 28. Præf f. פְּרִיסַת *Divisum est*, ib. Part. pl. פַּרְסִין pro פָּרְסִין *Dividentes*, Dan. 5, 25.

פֶּרֶס m. *Ossifraga*, aquilæ species, Lev. 11, 13. Deut. 14, 12.

פֶּרֶס m. *Ungula diffisa*. Hinc Plur. cum Aff. פַּרְסֵיהֶן *Ungulæ eorum*, Zach. 11, 16.

פַּרְסָה f. *Idem*, Ex. 10, 26. Etiam *Ungula equorum*, Jes. 5, 28. Pl. פְּרָסוֹת *Ungulæ*, Lev. 11, 3. cst. פַּרְסוֹת Jes. 5, 28. Aff. פַּרְסֹתַיִךְ *Ungulæ tuæ*, Mich. 4, 13.

I. פָּרַע propr. Solvit; diſtinuit ab aliquo aut aliqua re. Ar. فرع Abſolvit rem. II. Effudit, evacuavit. X. Evacuavit vomitu; rejecit. Hinc I. *Denudavit, detexit, retexit.* Præt. פָּרַע Num. 5, 18. Part. Pah. פָּרוּעַ *Nudatum*, Lev. 13, 45. Fut. יִפְרַע *Nudabit*, Lev. 21, 10. Pl in pauſa תִּפְרָעוּ *Nudetis*, Lev. 10, 6. NIPH Fut. יִפָּרַע *Nudabitur*, Prov. 29, 18. II. *Recuſavit recipere, non ſuſcepit; Rejecit, abjecit.* Part. פּוֹרֵעַ *Rejiciens*, Prov. 13, 18. Fut. pl. in pauſa תִּפְרָעוּ *Rejiciatis*, Prov. 8, 33. III. *Abſtraxit, avertit ſe; deſeruit; omiſit rem.* Præt. cum Aff. פְּרָעֹה pro פְּרָעוֹ *Deſeruit eum*, i. e. Curam ejus neglexit, Ex. 32, 25. Part. Pah. פָּרֻעַ *Deſertus*, i. e. Relictus ſibi, diſſolutus, Ex. 32, 25. Imp. cum Aff. פְּרָעֵהוּ *Deſere eam*, ſc. viam, Prov. 4, 15. Fut. אֶפְרַע *Omittam*, Ez. 24, 14. HIPH Præt. הִפְרִיעַ *Fecit, ut deſiſteret* ſ. *abſtraxerit ſe*, 2 Chr. 28, 19. Fut. pl. תַּפְרִיעוּ *Abſtrahetis*, Ex. 5, 4.

פֶּרַע m. *Coma, capillus* infra pileum aut tiaram, qui non tegitur; *Cæſaries*, Num. 6, 5. Ez. 44, 20.

II. פָּרַע *Imperio functus eſt, acceſſit ad gerendum magiſtratum.* Ar. فرع Summum cepit, tenuit; in ſummo fuit; unde etiam فَرْع Caput, princeps familiæ ſ. populi. Hinc Inf. בִּפְרֹעַ *propterea quod functi imperio ſunt*, Jud. 5, 2. Al. Ulciſci; al. Liberare.

פְּרָעָה f. unde Pl. פְּרָעוֹת *Capita*, i. e. *Principes populi*, ibid. cſt. פַּרְעוֹת אֹיֵב (De capite) *principum hoſtium*, Devt. 32, 42.

פַּרְעֹשׁ m. Idem, quod Ar. بُرْغُوث *Pulex*, 1 Sam. 24, 15. 26, 20.

פָּרַץ *Rupit, erupit in multitudinem.* It. *Diſrupit, irrupit, perrupit, rupturam fecit*, Reſp. Ar. فرص Secuit, in fruſta conſcidit. Fidit, laceravit. Præt. פָּרַץ *Perrupit* hoſtes, 2 Sam. 5, 20. Pl. פָּרְצוּ *Eruperunt*, in multitudinem, 1 Chr. 4, 38. Part. Ben. פֹּרֵץ *Effractor*, Mich. 2, 13. Pah. pl. m. פְּרוּצִים *Diſrupti*, Neh. 2, 13. Sing. f. פְּרוּצָה *diſrupta, diruta*, Prov. 25, 28. Inf. abſ. פָּרוֹץ *Diruendo*, Jeſ. 5, 5. cſt. פְּרֹץ *Diruere*, Eccl. 3, 3. Fut. 2 f. in pauſa תִּפְרֹצִי *Erumpes*, Jeſ. 54, 3. 3 m. ſ. conv. וַיִּפְרָץ־בּוֹ *& urſit eum*, 2 Sam. 13, 25. (Potius vero hoc reſpondet Ar. فرض Imperavit neceſſario obſervandum.) Quo in ſenſu etiam legitur 1 Chr. 13, 2. 2 Sam. 13, 27. 2 Reg. 5, 23. 1 Sam. 28, 23. פֶּן־יִפְרָץ *Ne*

Ne erumpat, Ex. 19, 22. Pl. cum ה parag. נִפְרְצָה *Perumpamus*, 1 Chr. 13, 2. NIPH. Part. חָזוֹן נִפְרָץ *Visio perrupta*, i. e. quæ publice innotuerat, 1 Sam. 3, 1. PYH. Part. f. מְפֹרֶצֶת *Ruptus murus*, Neh. 1, 3. HITHP. Part. pl. m. מִתְפָּרְצִים *Abruptos se præbentes*, i. e. *fugitivi*, 1 Sam. 25, 10.

פָּרִיץ m. *Violentus; rumpens, lacerans* v. g. fera. cft. פָּרִץ Jes. 35, 9.

פָּרִיץ m. *Violentus; muros perrumpens, effractor, latro*, Ps. 17, 4. Pl. פָּרִצִים *Latrones*, Jer. 7, 11. cft. פָּרִיצֵי Dan. 11, 14.

פֶּרֶץ m. I. *Ruptura, irruptio, eruptio*, Ps. 106, 23. 2 Sam. 5, 20. II. *Ruptura, lacuna, locus ruptura apertus; hiatus*, Job. 30, 14. Pl. פְּרָצִים *Rupturæ*, Am. 4, 3. Aff. פִּרְצֵיהֶן *Rupturæ eorum*, Am. 9, 11.

פִּרְצָה f. unde Pl. פִּרְצוֹת *Rupturæ*, Ez. 13, 5.

מִפְרָץ m. *Ruina, locus dirutus*. Pl. cum Aff. מִפְרָצָיו *Loca diruta sua*, Jud. 5, 17.

פָּרַק *Abrupit, avulsit*; it. *Perrupit; dilaceravit*. Hinc Meton. *Eripuit, liberavit*. Respondet Ar. فرق Separavit. Divisit inter duas res. Retraxit; nec non فرّق Dispersit. Disperdidit. Præt conv. וּפָרַקְתָּ *& perrumpes*, Gen. 27, 40. Part. פֹּרֵק *Lacerans*, Ps. 7, 3. *Eripiens, liberans*, i. e. qui alicujus custodiam perrumpit & vincula; aut qui jugum alicujus frangit, Thr. 5, 8. Fut. conv. cum Aff. וַיִּפְרְקֵנוּ *& liberavit nos*, Ps. 136, 24. PIH. פֵּרֵק *Fregit, abrupit, perrupit*. Part. מְפָרֵק *Frangens*, 1 Reg. 19, 11. Imp. pl. פָּרְקוּ *Abrumpite*, Ex. 32, 2. Fut. יְפָרֵק *Abrumpet*, Zach. 11, 16. HITHP. הִתְפָּרֵק *Abrumpentem s. detrahentem se præbuit*; it. *Avulsit se, avulsus fuit*. Præt. pl. הִתְפָּרְקוּ *Avulsi sunt*, Ez. 19, 12. Imp. pl. in pausa הִתְפָּרָקוּ *Avellite*, Ex. 32, 24. Fut. pl. conv. וַיִּתְפָּרְקוּ *& avulserunt*, Ex. 32, 3. CHALD. Imp. פְּרֻק *Rumpe*, Dan. 4, 24.

פָּרָק m. *Frustum* carnium abominabilium. Cft. פְּרַק sec. Chethibh Jes. 65, 4.

פֶּרֶק m. I. *Compitum*, διέξοδος, divisio viarum, Obad. v. 14. II. *Fractio, rapina*, Nah. 3, 1.

מַפְרֶקֶת f. *Cervix*, quæ corpus a capite dividit. Cum Aff. מַפְרַקְתּוֹ *Cervicem suam*, 1 Sam. 4, 18.

I. פָּרַר

I. פָּרַר *Difrupit, fregit; comminuit.* Ar. فَرّ in IV. Fidit v. g. caput enfe; nec non فَرْفَرَ Fregit, fecuit. Confufus fuit; it. Focum accendit. Diminuit. Inf. פּוֹר *Difrumpendo*, Jef. 24, 19. HIPH. הֵפֵר & הֵפַר *Fregit, irritum fecit.* Præt. ־פַר *Fregit*, v. g. foedus, Gen. 17, 14. Part. מֵפֵר *Irrita reddens*, v. g. confilia, Job. 5, 12. vid. etiam פור.

II. פַּר m. *Juvencus*, Ex. 29, 1. aut פָּר ib. v. 3. 10. Cft. פַּר ib. v. 36. Pl. פָּרִים *Juvenci*, Ex. 24, 5. Aff. פָּרֶיהָ *Juvenci ejus*, Jer. 50, 27. A fugiendo dictus, a فَرّ Fugit.

פָּרָה f. *Vacca, juvenca, junix*, Num. 19, 2. Aff. פָּרָתוֹ *Vacca ejus*, Job. 21, 10. Pl. פָּרוֹת *Juvencæ*, Am. 4, 1.

III. פָּרוּר m. *Cacabus;* a diffolutione ciborum dictus; LXX. χύτρα, Num. 11, 8.

פָּארוּר m *Color fufcus* f. pavonis referens; dictus a Confufione f. caca'o, Joël. 2, 6. Nah. 2, 11. Ar. فرفيري Idem, LXX. πρόσκαυμα χύτρας, aduftum cacabi.

I. פרש *Separavit, diffipavit.* Refpondet Ar. فرث Fidit, folvit. Fiffum effudit. Percuffit. V. Separata, difperfa fuit gens. In hac fignificatione legitur tantum in Niph. & Hiph. NIPH. נִפְרַשׂ *Separatus, difperfus fuit.* Part. pl. f. נִפְרָשׂוֹת *Difperfæ*, Ez. 34, 12. HIPH. הִפְרִישׁ *Percuffit, punxit.* Fut. יַפְרִשׁ *Pungit*, Prov. 23, 32. Al. Venenum diffudit.

פֶּרֶשׁ m. *Fimus, ftercus;* qf. d. Separandum, Mal. 2, 3. Aff. פִּרְשׁוֹ *Fimus ejus*, Ex. 29, 14. Ar. فَرْث Idem.

רֶפֶשׁ m. (trajectis literis pro פֶּרֶשׁ) *Coenum, lutum*, i. e. quod feparari folet, Jef. 57, 20.

פַּרְשְׁדוֹן m. (quod ab aliis compofitum effe videtur ex פֶּרֶשׁ Fimus, & Ar. سدا Maduit; conven. potius cum Ar. فَرْشَذ Bene carnofus fuit. q. d. Carnofa pars corporis) Podex. Cum ה locali & præf. הַפַּרְשְׁדֹנָה *Usque ad podicem*, Jud. 3, 22.

II. פָּרַשׁ *Expofuit, explanavit, explicuit, diftincte dixit; declaravit.* Id. quod Ar. فسر Explicuit, explanavit. Inf. cft. פְּרֹשׁ *Explicare*, Lev. 24, 12. PIH. פֵּרְשׁוּ *Expofuit, declaravit* (pro פֵּרֵשׁ

פְּרֵשׁ ob meliorem fonum) Job. 26, 9. PYH. פֹּרַשׁ *Expofitum explanatum fuit*, Num. 15, 34. Part. מְפֹרָשׁ *Explanatum* f. *explanate*, Neh. 8, 8. CHALD. מְפָרַשׁ *Explicate*, Efr. 4, 18.

פָּרָשָׁה f. *Explicatio, expofitio, declaratio, definitio*. Cft. פָּרָשַׁת Efth. 4, 7. 10, 2.

פֵּשֶׁר m. (Idem, quod Ar. فسر, qf. trajectis literis פָּרַשׁ). *Interpretatio*, Eccl. 8, 1.

פַּרְשֶׁגֶן m. CHALD. Idem, quod פַּתְשֶׁגֶן Hebr. *Exemplar*, Efr. 4, 11. Compofitum fortaffe ex פָּרַשׁ & גֶּן q. d. Declaratio rei.

III. פָּרָשׁ m. Idem, quod Ar. فرس I. *Equus*. Pl. פָּרָשִׁים *Equi*, 2 Sam. 1, 6. Aff. פָּרָשָׁיו *Equi ejus*, 1 Sam. 8, 11. Ef. 23, 28. ubi male alii Dentes tribulæ. II. *Eques*, ut Ar. فارس Jer. 4, 29. Pl. פָּרָשִׁים *Equites*, Gen. 50, 9. Aff. פָּרָשָׁיו *Equites ejus*, Ex 14, 9. פָּרָשׁ m. *Eques*, Ez. 26, 10.

פָּרַשׂ *Pandit, expandit, explicavit, extendit*. Conv. plane Ar. فرش Expandit, extendit. Præt. פָּרַשׂ Pf. 105, 39. Pl. פָּרְשׂוּ *Expanderunt*, Pf. 140, 6. Part. Ben. פֹּרֵשׂ *Expandens*, Prov. 29, 5. Pl. פֹּרְשִׂים *Expandentes*, 1 Reg. 8, 7. Part. Pah. m. פָּרוּשׂ *Expanfus*, Joël. 2, 2. fem. פְּרוּשָׂה *Expanfum*, Hof. 5, 1. Pl. פרשות *Expanfæ*, 1 Reg. 8, 54. Fut. אֶפְרשׂ *Expandam*, Ex. 9, 29. NIPH. נִפְרַשׂ *Expanfus, diffipatus fuit*. Fut. pl. in paufa יִפָּרֵשׂוּ *Diffipabuntur*, Ez. 17, 21. PIH. פֵּרַשׂ *Expandit*, Præt. conv. וּפֵרַשׂ & *expandet*, Jef. 25, 11. fem. פֵּרְשָׂה *Expandit*, Thr. 1, 17. 1 m. f. פֵּרַשְׂתִּי *Expandi*, Pf. 143, 6. Inf. פָּרֵשׂ *Expandere*, Pf. 68, 15. Hic tamen potius ad פרס pertinere videtur. Cum Aff. פָּרִשְׂכֶם *Exandere veftrum*, Jef. 1, 15. Fut. יְפָרֵשׂ *Expandit*, Jef. 25, 11.

מִפְרָשׂ *Extenfio, expanfio*; it. *Velum*. Aff. מִפְרָשֵׂךְ *Velum tuum*, Ez. 27, 7. Pl. cft. מִפְרְשֵׂי *Expanfiones*, Job. 36, 29.

פַּרְשֶׁגֶן vid. פרש II.

פַּרְשְׁדוֹן vid. פרש I.

פָּרְשֵׁז vid. פרש II.

פַּרְתְּמִים m. pl. (fecundum Hottingerum compof. ex Perf. بار Magnus f. altus, & نَم Spiritus, Smegm. or. L. 1. p. 77.) Opti-

Optimates, Magnates, Principes, Dan. 1, 3. Esth. 1, 3. Gr. Παρτίμοι, Regis cognati. Al. Principes juxta Euphratem.

פַּשׁ m. Job 35, 15. vid. פרש.

פָּשָׂה *Progressus est, diffudit se, serpsit.* Resp. prorsus Ar. فشى Dimanavit. Propagavit. V. Propagatus est. Præt. f. פָּשְׂתָה & in pausa פָּשָׂתָה *Diffudit se*, Lev. 13, 8. 28. Inf. & Fut. פָּשֹׂה יִפְשֶׂה *Latius serpet*, Lev. 13, 35.

פִּשַּׁח PIH. *Discerpsit*; id. cum Ar فسخ Rupit, dilaniavit. Fut. conv. cum Aff. וַיְפַשְּׁחֵנִי *& discerpsit me*, Thr. 3, 11. ἅπαξ λεγόμενον.

פָּשַׁט *Exuit, detraxit, nudavit* v. g. pelle; *Excoriavit.* It. *Spoliavit; irruit, irrupit; diffudit se; grassatus est.* Constr. cum Acc. & אֶל, עַל & בְּ. Hujus radicis superest in lingua Ar. فسيط Cum cutis detrahitur. Præt. פָּשַׁט *Effudit se*, Hos. 7, 1. 2 f. m. conv. וּפָשַׁטְתָּ *& irrues*, Jud. 9, 33. 1 p. f. פָּשַׁטְתִּי *Exui*, Cant. 5, 3. Part. pl. פֹּשְׁטִים *Exuentes*, Neh. 4, 17. Inf. cum ה parag. פָּשְׁטָה *Spoliare, nudare*, Jes. 32, 11. Al. est Imperat. al. Nomen f. Fut. conv. וַיִּפְשַׁט *& exuit*, 1 Sam. 19, 24. Pl. יִפְשְׁטוּ *Exuent*, Ez. 44, 19. in pausa יִפְשֹׁטוּ Ez. 26, 16. PIH. Inf. פַּשֵּׁט *Spoliare*, 1 Sam. 31, 8. HIPH. הִפְשִׁיט *Detraxit, excoriavit, exuit*, Præt. הִפְשִׁיט Lev. 1, 6. Pl. הִפְשִׁיטוּ *Detraxerunt*, Mich. 3, 3. Part. pl. m. מַפְשִׁיטִים *Excoriantes*, 2 Chr. 35, 11. Inf. הַפְשִׁיט *Excoriare*, 2 Chr. 29, 34. Imp. הַפְשֵׁט *Exue*, Num. 20, 26. Fut. תַּפְשִׁיט *Exuisti, spoliasti*, Job. 22, 6. Pl. cum ן parag. תַּפְשִׁיטוּן *Exuitis*, Mich. 2, 8. HITHP. Fut. conv. וַיִּתְפַּשֵּׁט *& exuit se*, 1 Sam. 18, 4.

פָּשַׁע *Defecit; prævaricatus est, rebellavit; legem transgressus est.* Constr. sæpe cum בְּ. Superest Arabice in فيشاغ Prævaricator, a فشغ Desuper percussit eum. Præt. פָּשַׁע 2 Reg. 3, 7. 2 f. f. פָּשַׁעַתְּ pro פָּשַׁעַתְּ *Prævaricata es*, Zeph. 3, 11. in pausa פָּשָׁעַתְּ Jer. 3, 13. Pl. פָּשְׁעוּ *Prævaricati sunt*, Jes. 1, 2. Part. פֹּשֵׁעַ *Prævaricans*, Jes. 48, 8. Inf. abs. פָּשֹׁעַ *Prævaricando*, Jes. 59, 13. Cst. פְּשֹׁעַ *Prævaricari*, Am. 4, 4. Imp. pl. פִּשְׁעוּ *Prævaricamini*, Am. 4, 4. Fut. יִפְשַׁע *Prævaricatur*, Prov. 28, 21. NIPH. Part. נִפְשָׁע *Prævaricatione offensus s. perfide desertus*, Prov. 18, 19. Al. Prævaricans, Al. Adjutus.

פֶּשַׁע m. *Defectio*, *rebellio*, *prævaricatio*, Gen. 50, 17. Aff. פִּשְׁעִי *Prævaricatio mea*, Gen. 31, 36. פִּשְׁעֲכֶם *Prævaricatio vestra*, Ex. 23, 21. Pl. פְּשָׁעִים *Prævaricationes*, Prov. 10, 12. cft. פִּשְׁעֵי Am. 1, 3. Aff. פְּשָׁעֵינוּ *Prævaricationes nostræ*, Jef. 53, 5. פִּשְׁעֵיהֶם *Prævaricationes eorum*, 1 Reg. 8, 50.

פָּשַׂע *Calcavit*, *gressus fuit*. Ar. eft فشع Fregit conculcando. Fut. cum ה parag. אֶפְשְׂעָה pro אֶפְשַׂע *Gradiar*, Jef. 27, 4.

פֶּשַׂע m. *Passus*, *gressus*, 1 Sam. 20, 3.

מִפְשָׂעָה f. *Coxendix*, i. e. qua greffus fiunt, 1 Chr. 19, 4. ponitur pro שתות 2 Sam. 10, 4.

פָּשַׂק *Divaricavit*, *distendit* v. g. os, pedes. Ar. eft فشج Pedes dilatavit; nec non affine فضج Dilatata fuit res. VII. Patuit; it. Dilatavit. Part. פֹּשֵׂק *Distendens*, Prov. 13, 3. PIH. פִּשֵּׂק *Divaricavit* pedes. Fut. conv. וַתְּפַשְּׂקִי *& divaricasti* Pedes, Ez. 16, 25.

פְּשַׁר Chald. Idem, quod Hebr. פָּרַשׁ & Ar. فسر Explicuit. II. Extricavit. Inf. מִפְשַׁר *Explicare*, Dan. 5, 16. PAH. Part. מְפַשַּׁר *Explicans*, ib. v. 12.

פְּשַׁר m. Chald. *Interpretatio*, Dan. 4, 3. Emph. פִּשְׁרָא & פִּשְׁרָה Dan. 2, 4. 7. Aff. פִּשְׁרֵהּ *Interpretatio ejus*, Dan. 2, 36. & פִּשְׁרָא fec. Chethibh Dan. 4, 15. 16. Pl. פִּשְׁרִין *Interpretationes*, Dan. 5, 16.

פֵּשֶׁר m. Hebr. Idem; vid. פָּרַשׁ.

פשת. Ar. فشت Suffulfit fubducto panno, fcil. lineo. Hinc

פִּשְׁתָּה m. *Linum*. Aff. פִּשְׁתִּי *Linum meum*, Hof. 2, 11. Pl. פִּשְׁתִּים *Lina*, Jef. 19, 9. cft. פִּשְׁתֵּי Jof. 2, 6.

פִּשְׁתָּה f. *Idem*, & *Candela*, quia ejus ellychnium ex lino. Jef. 42, 3. Ex. 9, 31.

פִּתְאֹם *Repente*, *fubito*; *opinione citius*, Mal. 3, 1. Conjungitur etiam augendæ fignificationis gratia cum פֶּתַע, v. g. פִּתְאֹם לְפֶתַע & לְפֶתַע פִּתְאֹם f. בְּפֶתַע פִּתְאֹם *Repente*, *fubito*, Num. 6, 9. Jef. 29, 5. 30, 13. Fortaffe hæc vox a فتأ Fregit, proficifcitur, in modum tritæ dictionis, In frangenti.

פַּתְבַּג Portio cibi; vid. in בג.

פִּתְגָּם m. Chald. & Hebr. *Verbum*, *decretum*, *fermo*, *narratio*, *res*, *negotium*. Efth. 1, 20. Dan. 3, 16. Emph. פִּתְגָמָא Efr. 5, 7.

5, 7. Si, cui Arabicæ radici cum hoc nomine conveniat, dicendum sit, derivarem illud ab Ar. فتن Ausus fuit patrare, quicquid libuit. III. Res mutuo placuit. Contigit.

פַּתְשֶׁגֶן m. (Hillero in Instit. p. 468. compositum ex פִּתְגָּם Verbum & שְׁנָא Repetitio; q. d. Verbum repetitionis) *Exemplum, exemplar* v. g. scripti; *Apographum*, Esth. 3, 14. 4, 8. Idem dicit פַּרְשֶׁגֶן quod vid. s. l. Si, quam hic Hilleri de פַּתְשֶׁגֶן, & quam superius de פִּתְגָּם attulimus, expositio etymologica minus arrideat, quia utraque vox syllabam פַּת s. פת præmissam habet, utraque etiam inter Persas de rebus politicis adhibetur, aliam quoque utriusque dare possumus derivationem; videl. פת esse a פָּתַת Fregit, & significare qs. frustum s. partem rei; it. Rem: hinc פתגם esse pro פַּת קָם s. פַּת קָם q. d. Rem firmam s. stabilitam h. e. Decretum; it. Rem stantem h. e. existentem. Chaldæi enim Persæque molliori videntur pronuntiatione usi fuisse, quam Hebræi, atque sic ק facile iis in ג conversum fuisse. Deinde פַּתְשֶׁגֶן esse פַּת שְׁכַן Rem habitaculi s. domicilii intell. Regii, h. e. Exemplum decreti ex cancellaria regia. Tandem etiam פַּתְבַּג ita exponi posse, scil. esse פַּת בַּג Portionem victus, s. rem cibariam.

I. פָּתָה *Pellectus, persuasus fuit.* Hinc, si falsis rationibus factum fuerit, *Seductus fuit.* Superest hæc verbi hujus potestas in Æthiop. *Phathawa*, Desideravit, concupivit. IV. Ad desiderandum permovit; nonnihil etiam in Ar. فتي Juvenili ætate fuit, i. e. minus prudenti. Fut. יִפְתֶּה *Pellici se patiatur*, Devt. 11, 16. conv. & apoc. וַיִּפְתְּ *& pellectus est*, Job. 31, 27. NIPH. נִפְתָּה *Pellectus, deceptus fuit.* Præt. נִפְתָּה Job. 31, 9. Fut. conv. & apoc. וָאֶפָּת pro וָאֶפָּתֶה *& persuasus sum*, Jer. 20, 7. PIH. פִּתָּה *Pellexit, decepit.* Præt. 2 f. m. cum Aff. פִּתִּיתַנִי *Pellexisti me*, Jer. 20, 7. הֲפִתִּיתָ בִּשְׂפָתֶיךָ *Num vero velles decipere labiis tuis?* Prov. 24, 28. Al. Confringes a פתת. 1 p. s. פִּתֵּיתִי *Decipiam*, Ez. 14, 9. Part. cum Aff. מְפַתֶּיהָ (pro מְפַתָּה scil. ad indicandam originem a verbo לה) *Pelliciens eam*, Hos. 2, 16. Inf. cum Aff. פַּתּוֹתְךָ *Pellicere te*, 2 Sam. 3, 25. Imp. s. פַּתִּי *Pellice*, Jud. 14, 15. Fut. תְּפַתֶּה *Pellicies*, 1 Reg. 22, 22. PYH. Fut. יְפֻתֶּה *Pellicietur*, Ez. 14, 9. HIPH. הִפְתָּה *Pellexit.* Fut. apoc. יַפְתְּ *Alliciat*, sec. alios; sed pertinet ad פתה II.

פֶּתֶה m. *Simplex, fatuus; errans; seductus*, Job. 5, 2. Fem. פֹּתָה *Fatua*, Hos. 7, 11.

פֶּתִי m. *Simplex, fatuus*, Pf. 19, 8. It. *Fatuitas*, Prov. 1, 22. ubi in pausa פֶּתִי. Pl. פְּתָיִם & פְּתָאִים & פְּתָאיִם *Fatui*, Prov. 1, 22. Pf. 119, 130. Prov. 9, 6.

פְּתַיּוּת f. *Fatuitas*, Prov. 9, 13.

II. פתה Ar. فشا (فش Hebraice in ת converso) Propagatus, sparsus fuit. Propagavit. V. Amplus fuit; patuit. Hinc HIPH. Fut. apoc. יַפְתְּ *Dilatet*, Gen. 9, 27.

פְּתָיָא m. Chald. *Latitudo*, Aff. פְּתָיֵהּ *Latitudo ejus*, Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

III. אַפְּתֹם Chald. Vox Græca ἀποτόμως, *Plane*, Esr. 4, 13. Al. Aerarium; perperam!

IV. פַּחֲוָא m. pl. Chald. aut potius Persicæ originis a تفتن Calefieri; uri, comburi. Hinc Sing. Chald. m. videtur formatus esse פַּחֲוָי qs. Calefactum, aut quemadmodum Festo nominatur Aulicocium, h. e. Exta & profecta, quæ Diis in ollis coquebantur. Solebant enim veteres gentiles, teste Macrobio adv. Gent. L. VII. c. XII. victimarum, unam quidem partem sacrificantes sibi reservare, alteram vero Diis vel verubus assare, vel elixare, vel in olla coquere. cf. etiam Zach. XIV, 20. 21. Ut proinde פַּחֲוָיָא pl. sint *Aulicocia*, atque hinc Dan. 3, 2. 3. אֲדַרְגָּזְרַיָּא תִּפְתָּיֵא (pro הַשְׁכְּרַיָּא) *Sectores aulicociorum*, i. e. *Sacerdotes*.

פָּתַח פתח *Aperuit; pandit, retexit; explicavit; solvit; strinxit*. It. *Protulit, produxit*. Respondet Ar. فتح Pandit, aperuit. Liberavit, solvit. IV. Idem. Præt. conv. וּפָתַחְתָּ & *aperies*, 2 Reg. 9, 3. Pl. פָּתְחוּ *Aperuerunt* gladium, i. e. strinxerunt, Pf. 37, 14. Part. Ben. פֹּתֵחַ *Aperiens*, Jes. 22, 22. Pah. m. פָּתוּחַ *Apertus*, Pf. 5, 10. Fut. פְּתוּחָה *Aperta*, Jos. 8, 17. Inf. abs. פָּתֹחַ *Aperiendo*, Devt. 15, 8. cst. פְּתֹחַ *Aperire*, Jes. 45, 1. cum Aff. פִּתְחִי (quum) *aperiam*, Ez. 37, 13. Imp. פְּתַח *Aperi*, Prov. 31, 8. Pl. פִּתְחוּ *Aperite*, Pf. 118, 19. Fut. אֶפְתַּח *Aperiam*, Pf. 39, 10. Pl. cum ה parag. נִפְתְּחָה *Aperiemus*, Am. 8, 5. 3 pl. m. cum Aff. יִפְתָּחוּם *Aperiunt eas*, Neh. 13, 19. NIPH. נִפְתַּח *Apertus, solutus est*. Præt. נִפְתַּח *Solutum est*, Jes. 5, 27. Pl. נִפְתְּחוּ *Aperti sunt*, Ez. 1, 1. Part. נִפְתָּח *Apertus* fons, Zach. 13, 1. Inf. הִפָּתַח *Solvi, liberari*, Jes. 51, 14.

51, 14. Fut. יִפְתַּח & יִפָּתַח *Aperietur*, Job. 12, 14. Ez. 24, 27. Fem. תִּפָּתַח *Aperietur*, i. e. proveniet malum, Jer. 1, 14. Plur. תִּפָּתַחְנָה *Aperientur*, Jes. 35, 5. PIH. פִּתַּח *Aperuit, solvit; sculpsit; sulcavit, proscidit terram.* Præt. פִּתַּח & פִּתֵּחַ Job. 41, 6. 30, 11. It. *Aperuit se, patuit*, Cant. 7, 13. Part. מְפַתֵּחַ *Insculpens*, Zach. 3, 9. Inf. פַּתֵּחַ *Insculpere*, 2 Chr. 2, 6. Fut. יְפַתַּח *Sulcat*, Jes. 28, 24. conv. וַיְפַתַּח *& solvit*, sc. clitellas, Gen. 24, 32. PYH. Part. pl. f. מְפֻתָּחוֹת *Sculptos*, Ex. 39, 6. HITHP. Imp. f. הִתְפַּתְּחִי *Solutam ostende te*, i. e. solve te, sec. Keri Jes. 52, 2. Pl. הִתְפַּתְּחוּ *Solvite vos*, sec. Cheth. ibid.

פְּתַח CHALD. *Idem.* Præt. Pehil pl. פְּתִיחוּ *Aperti sunt*, Dan. 7, 10. Fem. pl. פְּתִיחָן *Apertæ*, Dan. 6, 11.

פְּתִיחַ m. unde Pl. f. פְּתִחוֹת *Nudati s. stricti enses*, Ps. 55, 22.

פֶּתַח m. *Apertio, janua, ostium, fores; aditus, ingressus*, Gen. 18, 1. 10. Dicitur etiam פֶּתַח Ps. 119, 130. Cum ה loc. הַפֶּתְחָה *in ostium*, Gen. 19, 6. Cum Aff. פִּתְחוֹ *Ostium suum*, Prov. 17, 19. Pl. פְּתָחִים *Ostia*, Prov. 8, 3. cst. פִּתְחֵי Ps. 24, 7. Cum Aff. פְּתָחֵינוּ *Fores nostræ*, Cant. 7, 14. פִּתְחֵיהֶם *Fores eorum*, Ez. 42, 4. Sed בִּפְתָחֶיהָ *Strictis telis suis*, v. g. sagittis, jaculis &c. Mich. 5, 5. Vulg. Lanceis suis.

פִּתְחוֹן m. *Apertio, apertura.* cst. פִּתְחוֹן Ez. 29, 21.

פִּתּוּחַ m. *Sculptum, sculptura, cœlatura*, 2 Chr. 2, 13. Aff. פִּתֻּחָהּ *Sculptura ejus*, Zach. 3, 9. Pl. פִּתּוּחִים *Sculpturæ*, 2 Chr. 2, 6. cst. פִּתּוּחֵי Ex. 28, 11. Aff. פִּתּוּחֶיהָ *Sculpturæ ejus*, Ps. 74, 6.

מַפְתֵּחַ m. Ar. مِفْتَح *Clavis*, Jes. 22, 22. Jud. 3, 25.

מִפְתָּח m. *Apertio.* cst. מִפְתַּח Prov. 8, 6.

פתל. Ar. فتل Torsit, contorsit. Avertit. Convertit. Hinc NIPH. נִפְתַּל *Contortus, intortus fuit.* Metaph. *Luctatus fuit*; q. d. Contorsit se cum altero. Præt. נִפְתַּלְתִּי *Luctata sum*, Gen. 30, 8. Part. נִפְתָּל *Distortum, reluctans*, Prov. 8, 8. Pl. נִפְתָּלִים *Versuti*, i. e. qui se in omnes formas convertunt, Job. 5, 13. HITHP. הִתְפַּתֵּל *Contortum* i. e. *perversum se exhibuit.* Fut. תִּתְפַּתָּל *Perversum te exhibes*, Ps. 18, 27. Pro eo est תִּתַּפָּל 2 Sam. 22, 27.

פָּתִיל m. I. Idem, quod Ar. فتيل *Funiculus, filum.* cst. פְּתִיל Jud. 16, 9. Pl. פְּתִילִם *Fila*, Ex. 39, 3. Cum Aff. פְּתִילְךָ pro פְּתִילֶךָ

Fila tua, Gen. 38, 18. II. *Panniculus*, ex filis inter se contortis contextus; *Vitta*, *sudarium*; *fascia*, Ex. 28, 37. Num. 15, 38. III. *Alligatum Filo*, q. d. Adfilatum, Num. 19, 15. Al. Operculum panni super vase.

פְּתַלְתֹּל m. *Contortissimum*, Devt. 32, 5.

נַפְתּוּל m. *Luctatio*, *lucta*. Pl. cst. נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים *Luctationes Dei*, i. e. *vehementes*, Gen. 30, 8.

פְּתִיגִיל m. *Vitta muliebris*, Jes. 3, 24. Vox compos. est ex פָּתִיל Vitta, & גְּלִיל Convolutum.

פֶּתֶן m. *Aspis*, Ps. 58, 5. Pl. פְּתָנִים *Aspides*, Devt. 32. 33. Vox hæc videtur esse (scil. converso פ in homogeneum suum ו) Ar. وَثَنِيٌّ Serpentes, atque ab eadem venire radice, sed inusitata فَتَنِيٌّ aut وَثَنِيٌّ.

מִפְתָּן m. *Limen*, 1 Sam. 5, 4. cst. מִפְתַּן ib. v. 5. Ez. 9, 3. Rad. esse videtur Ar. فَتَنَ Dimovit, arcuit; arcemus enim a limine s. ingressu.

פֶּתַע m. *Momentum* s. *minima pars temporis*, Prov. 6, 15. ab Ar. فَتَعَ Fregit, confregit. Adverbialiter dicitur בְּפֶתַע s. לְפֶתַע *Repente*, *momento*, *subito*, *necopinato*, Num. 6, 9. Jes. 29, 5. Jungitur etiam פִּתְאֹם Jes. 30, 13.

פָּתַר Idem, quod פָּשַׁר Ar. فَسَرَ *Interpretatus est*, *explicuit*, *exposuit*, Præt. פָּתַר Gen. 40, 22. Part. פֹּתֵר *Interpretans*, ib. v. 8. Inf. cst. פְּתֹר *Interpretari*, ib. v. 15. Fut. conv. וַיִּפְתָּר & *interpretatus est*, ib. v. 12.

פִּתְרוֹן m. *Interpretatio*, Gen. 41, 11. Aff. פִּתְרֹנוֹ *Interpretatio ejus*, Gen. 40, 12. Pl. פִּתְרֹנִים *Interpretationes*, ib. v. 8.

פַּתְשֶׁגֶן vid. post פִּתְגָם.

פָּתַת *Fregit*, *confregit*. Idem significat Ar. فَتَّ Fregit, comminuit; enervavit. Inf. abs. פָּתוֹת *Frangendo*, Lev. 2, 6.

וַתְּפַתֵּחִים vid. in פתח I.

פַּת m. pro פַּתְת *Frustum*, *portio*, *buccella*, Gen. 18. 5. Aff. פִּתִּי *Buccella mea*, Job. 31, 17. Pl. פִּתִּים *Frusta*, Ps. 147, 17.

פָּתוֹת m. Idem, quod Ar. فُتُوتٌ & فُتَاتٌ *Frustum*, *fragmentum*; unde Pl. cst. פְּתוֹתֵי *Frusta*, Ez. 13, 19.

פַּתְבַּג m. vid. בַּג.

צ

צָאֱלִים vid. צלל in צלל.

צאת. Ar. ضأى Corpore exiliori fuit. Hinc ضأين & ضاءن Ovis; unde أضأن Ovibus abundavit, Hinc

צֹאן f. צאון m. pro צאן Collect. *Pecudes minores* v. g. caprarum, pec. ovium. Inde *Oves, grex* f. *greges ovium*, 1 Sam. 25, 2. Pf. 144, 13. Aff. צֹאנוֹ *Grex ejus*, Gen. 31, 19. צֹאנְכֶם *Pecudes vestræ*, Ex. 10, 24. & cum א transpofito צְנַאֲכֶם Num. 32, 24.

צֹנֶה m. *Idem*, Pf. 8, 8.

צַאֲנָן m. *Locus ovibus abundans*, Mich. 1, 11. Al. Nom. propr.

צֶאֱצָאִים vid. יצא.

צְבָא vel צְבָה Chald. *Voluit, optavit, cupivit.* Conv. Ar. صبا Voluit; amavit, pec. amore juvenili. Præt. צְבִית *Volui*, Dan. 7, 19. Part. צָבֵא *Volens*, Dan. 5, 19. Inf. מִצְבָּא & cum Aff. מִצְבְּיֵהּ *Velle* i. e. *voluntas ejus*, Dan. 4, 32. Fut. יִצְבֵּא *Voluerit*, Dan. 4, 14.

צְבוּ f. pro צבות *Voluntas, petulantia*, Dan. 6, 18.

צָבָא I. *Prodiit in hoftem, turmatim* f. *agminatim convenit* aut *ivit; excubias egit.* Ar. صبأ Prodiit in hoftem, imminuit ei. Præt. pl. צָבְאוּ *Agminatim convenerunt* ad oftium tentorii, Ex. 38, 8. Part. pl. f. צֹבְאוֹת *Turmatim convenientes*, 1 Sam. 2, 22. Fut. pl. וַיִּצְבְּאוּ *& prodierunt*, i. e. aggreffi funt, Num. 31, 7. II. *Militavit; miniftravit.* Ar. صبأ IV. Adortus eft hoftem. Inf. cft. צְבֹא *Militare*, Num. 4, 23. Part. pl. m. צֹבְאִים *Militantes*, Jef. 29, 8. cum Aff. צֹבֶיהָ (qf. a צָבָה) pro צֹבְאֶיהָ *Militantes contra eam*, Jef. 29, 7. Hiph. הִצְבִּיא *Exercitum collegit, duxit, militare fecit contra hoftem.* Part. מַצְבִּיא *Militare faciens*, 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25.

צָבָא m. I. *Exercitus; agmen, militia*, Num. 31, 5. cft. צְבָא Devt. 4, 19. Aff. צְבָאִי *Militia mea*, Job. 14, 14. Pl. cum Aff. צְבָאָו & צְבָאָיו *Exercitus ejus*, Pf. 103, 21. 148, 2. II. *Quodvis agmen* f. *ordo*, Dan. 10, 1. III. *Minifterium, functio*, Num. 4, 23. IV. *Statio* f. *munus fungendi*, Num. 8, 25. V. *Quodvis tempus conftitutum, ordinatum, definitum*, Jef. 40, 2.

צְבָאָה f. Sing. inufit. Pl. צְבָאוֹת *Agmina, exercitus*, v. g. Dei

Dei (h. e. angelorum, magnorum & multorum populorum, corporum cœleſtium, rerum creatarum, 2 Sam. 5, 10.) cœli, (i. e. Sidera, ſpec. a gentilibus adorata, Devt. 4, 19.) militum, Devt. 20, 9. miniſtrantium, Num. 1, 3. cſt. צְבָאוֹת Ex. 12, 41. Aff. צִבְאֹתָם *Exercitus eorum*, Ex. 6, 26.

צבב. Ar. ضبّ Tumuit, intumuit. It. Carnoſus fuit. Hinc

צָב m. I. *Currus cameratus*, qſ. tumidus; it. *Tumor*; ac potius צָב Num. 7, 3. Pl. צַבִּים *Currus camerati*, Jeſ. 66, 20. II. *Lacerta Lybica* ſ. *Arabica* ſ. *terreſtris*, diſtentiore corpore & cauda, Lev. 11, 29. Ar. ضبّ Idem. Al. Bufo; al. Crocodilus.

I. **צָבָה** *Tumuit, intumuit*; qſ. inflatus fuit, ab Ar. صبا Flavit ventus. Præt. f. וְצָבְתָה & *intumeſcet*, Num. 5, 27. HIPH. הִצְבָּה *Tumidum reddidit.* Inf. cum Præf. לַצְבּוֹת pro לְהַצְבּוֹת *ad tumidum reddendum*, Num. 5, 21.

צָבֶה f. *Tumens, tumida*, Num. 5, 22.

II. צבה. Ar. صفا Clarus, purus fuit; unde etiam صفاء Claritas, puritas; nec non صافي Nitens, ſplendens v. g. enſis. Hinc fortaſſe, aut, quia homines plerumque ornamentis intumeſcere ſolent, a צָבָה eſt

צְבִי m. *Decus, gloria, ornamentum*, Jeſ. 28, 1. in pauſa צֶבִי Dan. 8, 9. הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל *O decus Iſraëlis*, 2 Sam. 1, 19. Al. Caprea, inepte!

III. צְבִי m. Idem, quod Ar. ظبي *Capreolus, dorcas; gazella*, Cant. 2, 19. Pl. צְבָיִם & צְבָאִים *Capreoli*, 2 Sam. 2, 18. 1 Chr. 12, 8.

צְבִיָּה f. Ar. ظبية *Caprea*, Cant. 4, 5. Hinc Tabitha Act. 9, 36.

צְבָאוֹת f. pl. (fortaſſe a Sing. צְבָיָה) *Capreæ*, Cant. 2, 7. cſt. צִבְאוֹת Jer. 3, 19.

צָבַט *Porrexit.* Reſpondet Ar. ضبط Cepit, tenuit; carpſit. Fut. conv. וַיִּצְבָּט & *cepit* pro illa, Ruth. 2, 14.

I. **צָבַע** *Tinxit; coloravit; pinxit.* Idem plane Ar. صبغ Tinxit, imbuit, immerſit. Conv. etiam cum טָבַע Immerſus, demerſus fuit. Part. Pah. הַעַיִט צָבוּעַ *Num avis colorata* ſ. *diſcolor* (i. e. noctua) erit hæreditas mea? Jer. 12, 9.

צְבַע Chald. *Idem.* Part. PAH. pl. מְצַבְּעִין *Intingunt*, Dan. 4, 22. ITHP. Fut. יִצְטַבַּע *Tingatur*, ib. v. 12.

צֶבַע m. Hebr. *Color*, *tinctura*, *coloratum*, Jud. 5, 30. Pl. צְבָעִים *Vestes coloratæ*, ibid. Ar. صبغ Colore infecta vestis. Al. Operis Phrygionici s. polymita.

אֶצְבַּע m. *Digitus;* ab intingendo dictus, Jes. 58, 9. Aff. אֶצְבָּעוֹ *Digitus suus*, Lev. 4, 6.

אֶצְבָּעָה f. Sing. inusit. unde Pl. אֶצְבָּעוֹת *Digiti*, Jer. 52, 21. cst. אֶצְבְּעוֹת 2 Sam. 21, 20. Aff. אֶצְבְּעֹתֶיךָ *Digiti tui*, Ps. 8, 4.

אֶצְבְּעָן f. pl. Chald. *Digiti*, Dan. 5, 5. Emph. אֶצְבְּעָתָא Dan. 2, 41. cst. אֶצְבְּעָת ib v. 42.

II. צְבֹעִים pl. m. a Sing. צְבֹעִי Patronym. *Tzeboitæ.* Cum ה emph. 1 Sam. 13, 18. Boch. Hyænæ; al. Regulorum; al. Viperarum.

צָבַר *Congessit*, *collegit*, *coacervavit.* Respondet plane Ar. صبر Congessit. II. Comportavit. Fut. יִצְבֹּר *Congeret*, Ps. 39, 7. Job. 27, 16. Fem. conv. וַתִּצְבֹּר *& congessit*, Zach. 9, 3. Pl. יִצְבְּרוּ *Coacervabunt*, Gen. 41, 35.

צִבּוּר m. *Acervus;* unde Pl. צִבֻּרִים *Acervi*, 2 Reg. 10, 8.

צבת. Ar. ضبث Adstrinxit manu; unde إضْبَاث Pugilli. Hinc

צֶבֶת m. *Manipulus minor.* Pl. צְבָתִים *Manipuli*, Ruth. 2, 16.

צדד. Ar. صدّ Vultum avertit, h. e. aversum latus ostendit. Hinc

צַד m. *Latus*, Jes. 60, 4. Aff. צִדּוֹ *Latus ejus*, 1 Sam. 6, 8. Fem. צִדָּה (sine Mappik) 1 Sam. 20, 20. Pl. צִדִּים *Latera*, Jud. 2, 3. cst. צִדֵּי Ex. 26, 13. Aff. צִדֵּיכֶם *Latera vestra*, Jos. 23, 13.

צַד m. Chald. *Idem.* Cum Præf. לְצַד *ad latus; adversus*, *contra*, Dan. 7, 25. Ar. صدد Ex adverso. מִצַּד *Propter;* rectius *Contra*, Dan. 6, 5.

I. צָדָה (affine est verbo צוּד Ar. صاد pro صيد Venatus est) *Studiose quæsivit*, *venatus est.* Præt. צָדָה *Quæsiverit*, Ex. 21, 13. Part. צֹדֶה *Quærens*, 1 Sam. 24, 12. NIPH. נִצְדָּה *Vastatus fuit*, ex usu Chald. aut Syr. Præt. pl. נִצְדּוּ *Desolatæ sunt*, Zeph. 3, 6. Sic etiam Ar. صدى in IV. dicit: Profligavit. Perdidit.

צְדִיָּה f. *Indagatio, induſtria, data opera*, Num. 35, 22.

II. צדה. Ar. صدى II. Se oppoſuit. IV. Averſus, adverſatus fuit. Hinc videtur eſſe הַצְדָא Chald. *Aph.* pro אַצְדָּא *Num adverſatus fuit?* Dan. 3, 14. Al. Serione; verumne eſt; an ſtudio, num de induſtria?

צדק *Juſtus, æquus; fidelis; verax fuit; Juſtificatus eſt; Juſte egit.* Ar. صدق plane Idem. Præt. צָדַקְתָּ *Juſte egiſti*, Job. 33, 12. Pl. צָדְקוּ *Juſta ſunt*, Pſ. 19, 10. Fut. אֶצְדָּק *Juſtus ſum*, Job. 9, 20. Pl. תִּצְדַּקְנָה *Juſtæ ſunt*, Ez. 16, 52. NIPH. Præt. נִצְדַּק *Juſtificatus eſt*, Dan. 8, 14. PIH. צִדֵּק *Juſtificavit, juſtum declaravit.* Præt. f. צִדְּקָה Jer. 3, 11. Inf. cum Aff. צַדְּקֶךָ *Juſtum declarare te*, Job. 33, 32. Alia forma בְּצַדֶּקְתֵּךְ *quum juſtificas tu*, Ez. 16, 52. Fut. conv. f וַתְּצַדְּקִי *& juſtificaſti*, Ez. 16, 51. HIPH. הִצְדִּיק *Juſtificavit, juſtum pronunciavit, abſolvit.* Præt. conv. cum Aff. וְהִצְדַּקְתִּיו *& juſtum declarabo eum*, 2 Sam. 15, 4. Part. מַצְדִּיק *Juſtificans*, Prov. 17, 15. Pl. cſt. מַצְדִּיקֵי *Juſtificantes*, Jeſ. 5, 23. Inf. הַצְדִּיק *Juſtificare*, 1 Reg. 8, 32. Imp. pl. הַצְדִּיקוּ *Juſtificate*, Pſ. 82, 3. Fut. אַצְדִּיק *Juſtificabo*, Ex. 23, 7. HITHP. Fut. pl. נִצְטַדָּק *Juſtificabimus, excuſabimus nos*, Gen. 44, 16.

צֶדֶק m. *Juſtum, juſtitia; jus*, Devt. 16, 20. Aff. צִדְקוֹ *Juſtitia ejus*, Pſ. 50, 6. Ar. صدق Idem.

צְדָקָה f. *Juſtitia*, Jeſ. 45, 23. *Judicium*, Jeſ. 28, 17. *Miſericordia, beneficentia*, Pſ. 112, 9. It. *Eleemoſyna.* cſt. צִדְקַת Ez. 18, 20. Aff. צִדְקָתוֹ *Juſtitia ejus*, Pſ. 22, 32. Pl. צְדָקוֹת *Juſtitiæ*, Eſ. 45, 24. צִדְקוֹת Mich. 6, 5. Aff. צִדְקֹתֵינוּ *Recte facta noſtra*, Eſ. 64, 5.

צַדִּיק m. *Juſtus, juſtificatus; verax, promiſſa præſtans*, Gen. 6, 9. Neh. 9, 8. *Fortis, violentus*, Jeſ. 49, 24. Synon. עָרִיץ. Ar. صدّوق aut صدّيق Id. Al. Juſtus, i. e. qui bello, ut juſto titulo, aliquid acquiſivit. Pl. צַדִּיקִים *Juſti*, Pſ. 1, 5.

צהב. Ar. صهب Rubedo albedini mixta. Flavedo. Hinc HOPH. Part. מֻצְהָב *Fulgens f. fulvus factus*, Eſr. 8, 27.

צָהֹב m. *Fulgens colore flavo, fulvus*, Lev. 13, 30.

צָהַל *Hinnivit, exultavit*, Ar. صهل Idem. Præt. f. צָהֲלָה *Exultavit*, Eſth. 8, 15. Pl. צָהֲלוּ *Exultaverunt*, Eſ. 24, 14. Imp. f. צַהֲלִי

f. צַהֲלִי *Exulta*, Jeſ. 10, 30. Pl. צַהֲלוּ *Exultate*, Jer. 31, 7. Fut. תִּצְהֲלִי *Exultabis*, ſec. Cheth. Jer. 50, 11. Pl. תִּצְהֲלוּ *Exultabitis*, ſec. Keri, ibid. יִצְהָלוּ (in pauſa) *Exultabunt*, Jer. 5, 8. HIPH. Inf. לְהַצְהִיל *ad exhilarandum*, Pſ. 104, 15. dicitur pro לְהַצְהִיר ad ſplendidam efficiendam faciem; vid. צהר.

מִצְהָלָה f. Sing. inuſ. unde Pl. cſt. מִצְהֲלוֹת *Hinnitus*, Jer. 8, 16. Aff. מִצְהֲלוֹתַיִךְ *Hinnitus tui*, Jer. 13, 27.

צהר Idem, quod זהר Luxit, ſplenduit. Conv. etiam ظهر Luxit. Fut. quaſi hujus verbi eſt

יִצְהָר m. *Oleum*, a pellucido colore dictum, Num. 18, 12. Aff. יִצְהָרְךָ (in pauſa) *Oleum tuum*, Devt. 7, 13. Hinc HIPH. Fut. pl. יַצְהִירוּ *Oleum expriment*, Job. 24, 11.

צֹהַר m. *Feneſtra*, i. e. transmittens lucem, Gen. 6, 16.

צָהֳרַיִם m. Du. *Meridies*, *medius dies*; qſ. duo ſplendores, Jer. 20, 16. Ar. ظهيرة Idem.

צוא, צוֹאָה vid. in יצא.

צַוָּאר m. Collum; vid. in צור.

I. צוד Idem, quod Ar. صاد pro صيد *Venatus eſt*. Cepit; unde etiam صيْد Piſcatio; nec non صيّاد Piſcator; it Venator. Præt. pl. צָדוּ *Venati ſunt*, Thr. 4, 18. aut ut vox Milrah eſt a צדה Part. צָד *Venator*, Gen. 27, 33. Inf. צוּד & צוֹד *Venari*, Thr. 3, 52. Gen. 27, 5. Imp. cum ה parag. צוּדָה *Venare*, Gen. 27, 3. Fut. יָצוּד *Venabitur*, Lev. 17, 13. PIH. צוֹדֵד *Idem*. Part. pl. fem. מְצוֹדְדוֹת *Venantes*, Ez. 13, 20. Inf. צוֹדֵד *Venari*, ib. v. 18. Fut. pl. f. תְּצוֹדֵדְנָה *Venamini*, ibid.

צַיִד m. *Venatio*, *quod venando capitur*, Gen. 25, 27. 28. Ar. صيْد Idem. cſt. צֵיד Lev. 17, 13. Aff. צֵידוֹ *Venatio ſua*, Gen. 27, 30.

צֵידָה & צֵדָה f. *Idem*, Gen. 27, 3. c. 42, 25.

צַיָּד m. *Venator*, Ar. صيّاد Idem. Pl. צַיָּדִים *Venatores*, ſec. Keri Jer. 16, 16. Cheth. צַיָּדִים Idem.

מָצוֹד m. *Muſcipula*, *decipula*; *rete*. Cſt. מְצוֹד Prov. 12, 12. Pl. מְצוֹדִים *Retia*, Eccl. 7, 26. Arab. مصيدة Rete, Caſſes, funes.

מָצוֹר m. *Rete*, pec. venatorium; *laqueus*. Aff. מְצוּדוֹ *Rete suum*, Job. 19, 6.

מְצוֹדָה f. *Sagena*, Eccl. 9, 12.

מְצוּדָה f. *Venatio*, Ez. 13, 21. *Sagena*, Ez. 12, 13. *Rete*, Pf. 66, 11. Ez. 17, 20.

II. צוּד. Ar. زَوَّدَ (fignificatione a feq. nomine petita) *Pro commeatu & viatico affumfit quid.* Hinc HITHP. Præt. pl. הִצְטַיַּדְנוּ *Viaticum fumfimus*, Jof. 9, 12.

צַיִד m. Idem, quod Ar. زَوْد *Commeatus*, *viaticum*, Neh. 13, 15. Aff. צֵידוֹ *Commeatus ejus*, Prov. 12, 27.

צֵדָה f. *Idem*, Gen. 42, 25. Jof. 1, 11. & צֵידָה Jof. 9, 11.

I. צוה. Ar. وصي II. Præcepit; unde etiam وَصِيَّة Præceptum; ab Hebr. צִוָּה *Præcepit*, *juffit*, *mandavit*; *commendavit*; *ordinavit* (quod ipfum fortaffe a ضاء in II. Lucidum reddidit. In re profpectus fuit.) Hebr. צִוָּה conftr. cum אֶל, עַל & לְ. Præt. צִוָּה 1 Sam. 20, 29. Cum Aff. צִוַּנִי *Præcepit mihi*, Devt. 4. 5. צִוְּךָ (in paufa, pro צִוְּךָ) *Præcepit tibi*, Devt. 6, 17. צִוָּהוּ *Præcepit ei*, Gen. 7, 5. צִוָּם *Præcepit eis*, Gen. 50, 12. 3 f. f. צִוְּתָה Efth. 4, 17. cum Aff. צִוָּתָהּ (pro צִוְּתָה) *Præcepit ei*, Ruth. 3, 6. 2 p. f. צִוִּיתָ & צִוִּיתָה *Præcepifti*, Pf. 7, 7. 119, 4. 1 p. f. צִוִּיתִי & צִוֵּיתִי *Præcepi*, Ex. 29, 35. Lev. 8, 31. cum Aff. צִוִּיתִים aut צִוִּיתָם *Præcepi eis*, Jer. 7, 22. Dev. 9, 12. Part. מְצַוֶּה *Præcipiens*, Devt. 4, 2. Cum Aff. מְצַוְּךָ *Præcipiens tibi*, ib. v. 40. in paufa מְצַוֶּךָּ Devt. 6, 2. inde cum י epenth. מְצַוֶּיךָ Devt. 12, 14. Inf. צַוֹּת *Præcipere*, Gen. 49, 33. Imp. צַוֵּה *Præcipe*, Jof. 4, 16. apoc. צַו Num. 5, 2. Pl. צַוּוּ *Præcipite*, Jof. 1, 11. Fut. אֲצַוֶּה *Præcipiam*, Ex. 25, 22. apoc. וָאֲצַו *& præcepi*, Devt. 3, 18. 3 f. m. יְצַוֶּה *Præcipiet*, Gen. 18, 19. apoc. וַיְצַו *& præcepit*, Gen. 2, 16. PYH. צֻוָּה *Præceptum fuit*, Num. 3, 16. צֻוֵּיתִי *Juffus fum*, *præceptum mihi eft*, Lev. 8, 35. Fut. יְצֻוֶּה *Jubebatur*, Ex. 34, 34.

מִצְוָה f. *Præceptum*, *mandatum*, Prov. 6, 23. Cft. מִצְוַת Pf. 19, 9. Aff. מִצְוָתוֹ *Præceptum ejus*, Num. 15, 31. Pl. מִצְוֹת *Præcepta*, Prov. 10, 8. Aff. מִצְוֹתֶךָ & מִצְוֹתֶיךָ *Præcepta tua*, Pf. 119, 6. Dan. 9, 5.

II.

II. צוח. Ar. ضاح pro ضوأ IV. Excrevit; nec non Æthiop. Zajaa, Foetuit. Hinc

צֹא Sordes f. *foetor*, Jes. 28, 10. 13. Hos. 5, 11. Al. Præceptum, s. præcipe!

צֹאָה f. *Sordes*, *excrementa*, Jes. 28, 8.

צָוַח *Vociferatus est*. Ar. صاح pro صيح plane Idem. Fut. pl. in pausa יִצְוָחוּ *Vociferentur*, Jes. 42, 11.

צְוָחָה f. *Clamor luctuosus*, *vociferatio*, Jes. 24, 11. cst. צִוְחַת Jer. 14, 2. Aff. צְוָחָתֵךְ *Clamor tuus*, Jer. 46, 12. Ar. صيح & صيحة Idem.

צול rad. inusit. Conv. צלל & ضلّ Obumbrari & profundum petere. Inde vero

צוּלָה f. *Profundum*, *profunditas*, Jes. 44, 27.

מְצוּלָה f. *Idem*, Ps. 69, 3. it. מְצֻלָּה Zach. 1, 8. Pl. מְצוּלוֹת & מְצֻלוֹת *Loca profunda*, Zach. 10, 11. Ps. 68, 23.

מְצוֹלָה f. unde Pl. מְצוֹלוֹת *Loca profunda*, Ex. 15, 5.

צום *Jejunare*. Ar صام prorsus Idem. Præt. צַמְתָּ *Jejunasti*, 2 Sam. 12, 21. Pl. צַמְתֶּם *Jejunastis*, Zach. 7, 5. Cum Aff. צַמְתֻּנִי pro צַמְתֶּם לִי *Jejunastis mihi*, ibid. Pl. צַמְנוּ *Jejunavimus*, Jes. 58, 3. Part. צָם *Jejunans*, Neh. 1, 4. Inf. צוֹם *Jejunando*, Zach. 7, 5. Imp. pl. צוּמוּ *Jejunate*, Esth. 4, 16. Fut. אָצוּם *Jejunabo*, Esth. 4, 16. conv. וַיָּצָם & *jejunavit*, 2 Sam. 12, 16. & in pausa וַיָּצוֹם 1 Reg. 21, 27. Pl. וַנָּצוּמָה pro וַנָּצוּם & *jejunavimus*, Esr. 8, 23.

צוֹם m. *Jejunium*, Jes. 58, 6. Aff. צוֹמְכֶם *Jejunium vestrum*, Jes. 58, 3.

צוֹמוֹת f. pl. *Jejunia*, Esth. 9, 31.

צוף *Fluere*, *effluere*, *exundare*. Ar. طاف in IV. Inundare fecit. Stillavit. Præt. pl. צָפוּ *Fluxerunt*, Thr. 3, 54. HIPH. Præt. הֵצִיף *Inundare*, *fluere*, *natare fecit*, Devt. 11, 4. Fut. conv. וַיָּצֶף & *natare fecit*, 2 Reg. 6, 6.

צָפָה f. (formæ קָמָה) *Inundatio*. Cum Aff. צָפָתֶךָ *Inundationis tuæ*, deiner Wäfferung, Ez. 32, 6. Al. est. Partic. fem. gen.

צוּף m. *Favus*, Prov. 16, 24. Pl. צוּפִים *Favi*, Ps. 19, 11.

צוץ. Ar. صاص Protulit v. g. planta, palma. Hinc Hebr. צוץ *Florere*, Præt. צָץ *Effloruit*, *erupit in florem*, Ez. 7, 10.

HIPH.

HIPH. הֵצִיץ *Floruit; it. Profpeſtavit*, qſ. emicuit. Part. מֵצִיץ *Profpectans*, Cant. 2, 9. Fut. יָצִיץ *Floret*, Pſ. 90, 6. Pl. יָצִיצוּ *Florebunt*, Pſ. 72, 16.

צִיץ m. 1) *Flos* (intell. fructus, non foliorum) Ex. 28, 36. Pl. צִצִּים pro צִיצִים *Flores*, 1 Reg. 6, 18. Dicitur pro נִצָּן, vid. נצץ 2) *Antiæ*, *capronæ*, Jer. 48, 9. Vid. ad נָצָא.

צִיצָה f. *Idem*. Cſt. צִיצַת Eſ. 28, 4. Dicitur pro נִצָּה.

צִיצִת f. vid. in נצץ.

I. צוק *Fundere*. Ar. صاق in V. Inquinatus h. e. perfuſus fuit. Præt. pl. cum ן parag. צָקוּן *Fundebant* orationem querulam, Jeſ. 26, 16. Fut. יָצוּק *Fundit*, Job. 28, 2. 29, 6.

II. צוק *Arctari*, *coarctari*; *arcte cohærere*. Reſp. Ar. ضاق Anguſtus, arctus fuit. II. Arctavit. Fut. יָצוּק *Arcte cohærebit*, Job. 41, 15. *Arctabitur*, Pſ. 41, 9. HIPH. הֵצִיק *Arctavit*, *coarctavit*; *anxit*; *preſſit*. Conſtr. cum Dat. interdum cum Acc. Præt. f. הֵצִיקָה *Arctavit*, Jud. 16, 16. Cum Aff. הֱצִיקַתְהוּ *Arctavit eum*, Jud. 14, 17. 1 p. ſ. conv וַהֲצִיקוֹתִי *& premam*, Jeſ. 29, 2. Part. מֵצִיק *Arctans*, Jeſ. 51, 13. Pl. מְצִיקִים *Arctantes*, Jeſ. 29, 7. Fut. יָצִיק *Premet*, Devt. 28, 53. Pl. יָצִיקוּ *Prement*, Jer. 19, 9. HOPH. Part. m. מוּצָק *Anguſtia affectus*, Jeſ. 8, 23.

צוֹק m. *Anguſtia*, Dan. 9, 25. Ar. ضِيق Idem.

צוּקָה f. *Idem*, Jeſ. 8, 22.

מָצוֹק m. *Idem*, Pſ. 119, 143. Ar. مضيق Idem.

מָצוּק m. *Firmamentum*, *ſtatumen*, i. e. quod premitur ſ. arctatur, 1 Sam. 14, 5. Pl. cſt. מְצֻקֵי *Statumina*, 1 Sam. 2, 8.

מוּצָק & מוּצַק m. *Anguſtum*, *anguſtia*, Job. 36, 16. 37, 10.

מְצוּקָה f. *Idem*, Zeph. 1, 15. Pl. cum Aff. מְצוּקוֹתַי *Anguſtiæ meæ*, Pſ. 25, 17.

I. צור *Formare*, *effigiare*. Idem cum Ar. صار pro صور Efformavit. II. Effecit. Figuravit. Fut. conv. וַיָּצַר *& formavit*, Ex. 32, 4. 1 Reg. 7, 15.

צִיר m. Forma, vid. in יצר.

צוּרָה f. *Forma*. Cſt. צוּרַת Ez. 43, 11. Aff. צוּרָתוֹ *Forma ejus*, ib. צוּרָם pro צוּרָתָם *Forma eorum*, ſec. Keri Pſ. 49, 15. Pl. cum Aff. צוּרוֹתָיו *Formæ ejus*, Ez. 43, 11.

II.

II. צור *Includere, colligare.* Conv. quoque Ar. صلى pro صير Congeſſit, cohibuit. II. Concluſit; ut & صر Nodavit, circumligavit. Præt. conv. וְצַרְתָּ *& ligabis*, Devt. 14, 25. Cum Aff. צַרְתַּנִי *Incluſiſti me*; al. Formaſti me, Pſ. 139, 5. Imp. צור *Liga*, Jeſ. 8, 16. Fut. conv. וַיָּצַר *& ligavit*, 2 Reg. 5, 23. Pl. נָצוּר *Colligabimus*, Cant. 8, 9.

מָצוֹר m. *Munitio, propugnaculum, circumvallatio*, Devt. 20, 19. Mich. 7, 12. Jeſ. 19, 6. 37, 25. 2 Reg. 19, 24. It. *Caſtellum, ſpecula*, Hab. 2, 1. עִיר מָצוֹר *Urbs munita*, Pſ. 31, 22. 60, 11. 2 Chr. 8, 5. 11, 5. 10. 11. 12, 4. Cſt. מְצוֹר Ez. 4, 7.

מְצוּרָה f. *Idem*, 2 Chr. 14, 5. Pl. מְצוּרוֹת & מְצֻרוֹת *Propugnacula*, 2 Chr. 11, 10. 23.

III. צור *Obſedit, arctavit; inimicatus eſt; hoſtiliter egit; preſſit, incluſit.* Reſp. Ar. ضار pro ضير, aut ضر Nocuit, læſit, hoſtis fuit. V. Contorſit. Præt. צָר Jeſ. 63, 9. Part. pl. m. צָרִים *Obſidentes*, Jud. 9, 31. Inf. צוּר *Obſidere*, 1 Sam, 23, 8. Imp. f. צוּרִי *Obſide*, Jeſ. 21, 2. Fut. תָּצוּר *Obſidebis*, Devt. 20, 19. cum Aff. תְּצֻרֵם *Hoſtiliter ages cum illis*, Devt. 2, 19. 3. f. m. יָצַר *Hoſtiliter aget*, Jeſ. 11, 13. Sed יֻצַּר *Premetur*, Prov. 4, 12. pertinet ad יצר. Pl. conv. וַיָּצֻרוּ *& obſederunt*, 2 Reg. 20, 15. NIPH. Part. m. (ex terminatione ר) נָצוּר *Obſeſſus*, Ez. 6, 12. Fem. נְצוּרָה Jeſ. 1, 8. aut utrumque eſt a נצר. HIPH. הֵצִיר & הֵצַר *Preſſit, anxit, anguſtavit, anguſtia affecit.* Conſtr. cum Dat. Præt. conv. וְהֵצַר *& arctabit*, Devt. 28, 52. וַהֲצֵרוֹתִי Jer. 10, 18. vid. צרר II. Part. f. מְצֵרָה *Anguſtans ſe*, Jer. 48, 41. Inf. הָצֵר *Arctari*, 2 Chr. 28, 22. Fut. תָּצַר *Arctabis*, Devt. 2, 9. יָצֵר *Anget*, 1 Reg. 8, 37. Pl. conv. וַיָּצֵרוּ *& anxerunt*, Neh. 9, 27.

צַר & צָר m. 1) *Anguſtus, arctus*, Num. 22, 26. Jeſ. 49, 20. 2) *Anguſtia*, Jud. 11, 7. Jeſ. 5, 30. 3) *Hoſtis, infeſtus; arctator*, Jeſ. 59, 19. Aff. צָרִי *Hoſtis meus*, Job. 16, 9. Pl. צָרִים *Hoſtes*, Thr. 1, 7. cſt. צָרֵי Jeſ. 9, 10. Aff. צָרֶיךָ *Hoſtes tui*, Mich. 5, 8.

צָרָה f. 1) *Anguſtia, anxietas*, Zach. 10, 11. Aff. צָרָתוֹ *Anguſtia ejus*, Jeſ. 46, 7. Pl. צָרוֹת *Anguſtiæ*, Pſ. 25, 17. Aff. צָרוֹתָם *Anguſtiæ eorum*, Pſ. 34, 18. 2) *Aemula; inimica*, 1 Sam. 1, 6.

צִיר

צִיר m. 1) *Cardo* (a ضار Contorsit se) Prov. 26, 14. 2) *Dolor, tormen*, (ab eodem). Pl. צִירִים *Dolores*. Jes. 13, 8. 45, 16. Cst. צִירֵי c. 21, 3. Aff. צִירֶיהָ *Dolores ejus*, 1 Sam. 4, 19.

מָצוֹר m. *Obsidio, circumvallatio obsidionalis*, Ez. 4, 8. cst. מְצוֹר c. 4, 7.

מָצוֹר m. *Idem*. Cum·Aff. in pausa מְצוּרֵךְ *Obsidio tua*, Ez. 4, 8.

מְצוּרָה f. *Idem*, Nah. 2, 2.

מֵצַר m. *Angustia*; vid. צרר.

IV. צוּר. Ar. صار Fecit, ut propenderet. Amputavit; unde etiam صارة Jugum montis. Hinc

צַר m. *Rupes, petra*, pec. prærupta, Jes. 5, 28.

צֹר m. *Idem*, Ez. 3, 9. It. *Acies, culter acutus*, Ex. 4, 25. Targ. Lapis acutus.

צוּר m. I. *Rupes, petra*, Devt. 32, 13. Aff. צוּרִי *Rupes mea*, Ps. 19, 15. Pl. צֻרִים *Rupes*, Ps. 78, 15. Cst. צוּרֵי 1 Sam. 24, 3. II. *Acies*, Ps. 89, 44.

צוּרָה f. unde Pl. צוּרוֹת *Rupes*, Job. 28, 10.

V. צוּר Fortasse Ar. زار Visitavit. Adiit honoris ergo hominem, locumve; unde etiam زائر Visitator. Hinc

צִיר m. *Missus, legatus*, Prov. 25, 13. Jer. 49, 14. Obad. v. 1. Pl. צִירִים Nuntii, legati, Jes. 18, 2. Aff. צִירַיִךְ *Legati tui*, Jes. 57, 9. A quo

הִצְטַיֵּר HITHP. *Legatum se præbuit*. Fut. pl. conv. in pausa וַיִּצְטַיָּרוּ *& legatos se gesserunt*, Jos. 9, 4.

VI. צוּר. Fortasse est Ar. دار Circumivit. Gyrum egit. Conversus fuit; unde دوار Gyratus, rotundus; it. Gyrum agens. Atque hinc

צַוָּאר m. *Collum*; a rotunditate dictum & quia caput tantum non gyrat, Jes. 8, 8. Semel צַוָּר Neh. 3, 5. Cst. צַוַּאר Jer. 28, 10. Aff. צַוָּארֵנוּ *Collum nostrum*, Thr. 5, 5. צַוָּרָם (sine א) *Collum eorum*, Neh. 3, 5. Pl. cst. צַוְּארֵי Gen. 45, 14. Aff. צַוָּארָיו *Colla ejus*, Gen. 27, 16.

צַוָּארוֹת f. pl. *Colla*. Cum Aff. צַוְּארֹתֵיכֶם *Colla vestra*, Mich. 2, 3.

צַוַּאר m. CHALD. *Idem*. Aff. צַוְּארָךְ *Collum tuum*, Dan. 5, 16.

צִיּוּן

צַוְּרֹן m. unde Pl. צַוְּרֹנִים *Collaria, monilia.* Aff. צַוְּרֹנָיִךְ *Collaria tua*, Cant. 4, 9.

צוּרָה f. Forma; vid. יצר.

צות (Ar. صات Sonuit res. *Strepitum fecit.* Hinc IV. Fecit, ut creparet.) HIPH. הֵצִית propr. *Crepare fecit.* Meton. *Accendit, combussit.* Fut. cum Aff. אֲצִיתֶנָּה יָּחַד *Omnes combusturus essem;* ich wollte sie alle zusammenkrachen lassen, Jes. 27, 4.

צחה Ar. ضحي Passum fuit solem, i. e. vim in illud exseruit sol. Vid. etiam צחח. Hinc Hebr. Præt. pl. צָחוּ (sec. alios צחו a צחח) *Candidi fuerunt*, Thr. 4, 7.

צַח m. 1) *Arefaciens*, v. g. calor, Jes. 18, 4. 2) *Candidus;* qui qs. a sole inalbuit, Cant. 5, 10. 3) Metaph. Pl. f. צָחוֹת *Pura, recta, vera*, Jes. 32, 4. ubi al. צַחוֹת.

צִחֶה m. unde constr. צִחֵה צָמָא *Arens siti*, Jes. 5, 13.

I. צחח. Ar. ضحّ Splenduit qs. a sole IV. Vim suam in rem exseruit sol. vid. etiam antec. צחה. Hinc

צְחִיחַ m. *Conspicuus, nudus* v. g. locus, rupes; qs. apricus & nitidus. Cft. Ez. 24, 7. 8. 26, 4. 14. Pl. צְחִיחִים *Loca conspicua, ardua*, Neh. 4, 7.

צְחִיחָה f. *Ariditas*, i. e. *Locus valde desertus & aridus sterilisque*, Ps. 68, 7.

צַחְצָחוֹת f. pl. *Siccitates; summa ariditas*, Jes. 58, 11.

מֵצַח m. (formæ מֵסַב; pro מִצְחָה) *Frons;* a nitore dicta, Ex. 28, 38. Aff. מִצְחוֹ *Frons ejus*, ib.

מִצְחָה f. unde Pl. מִצְחוֹת *Frontes*, Ez. 9, 4.

מִצְחָה f. Metaph. *Anterior rei facies, frontale.* Cft. מִצְחַת *Frontale* aereum super Pedibus ejus, 1 Sam. 17, 6. ab Arab. صحصح f. ضحضح Manifesta fuit res.

II. צחח. Ar. صحّ Vehementia sua perstrepuit; obtudit, surdas reddidit aures; unde صاخّة Sonus radens, obtundens aures. Hinc

צַח m. *Vehementer strepens, valde sonorus & obtundens aures strepitus*, v. g. ventus, Jer. 4, 11. Al. Serenus, siccus.

צחן. Ar. صخي Conspurcatus fuit; unde صخي Macula, sordes;

fordes; cui convenit Syriacum ܨܘܐ Sordidus, contaminatus. Hinc

צַחֲנָה f. *Putor, fordes.* Aff. צַחֲנָתוֹ *Putor ejus*, Joël 2, 20. LXX. βρῶμος, vitiofe ut puto, pro βρῶμος, graveolentia, foetor.

צָחַק *Rifit, arrifit.* Idem cum Ar. ضحك Rifit, irrifit. Conv. etiam cum שָׂחַק Præt. f. צָחֲקָה Gen. 18, 13. Fut. יִצְחַק pro יִצְחָק *Ridebit*, Gen. 21, 6. Fem. conv. וַתִּצְחַק *& rifit*, Gen. 18, 12. PIH. צִחֵק *Irrifit; lufit, illufit, collufit, jocatus eft.* Cft. cum ב & ל Part. מְצַחֵק *Irridens*, Gen. 21, 9. Inf. צַחֵק *Irridere*, Ex. 32, 6. Fut. conv. וַיְצַחֵק *& lufit*, Jud. 16, 25.

צְחֹק m. *Rifus, lufus*, Gen. 21, 6. Ez. 23, 32.

צחר. Ar. صحر XI. Valde albus fuit. Hinc

צַחַר m. *Candor, nitor*, Ez. 27, 18.

צָחֹר m. *Nitidus;* unde Plur. f. צְחֹרוֹת *Nitidæ*, v. g. afinæ, Jud. 5, 10.

צִי m. Navis; vid. in צִיא.

צִיָּה f. (ab Ar. صوي Exaruit; unde صاو; f. صاوية & صوية Siccus,) *Aridus locus f. terra*, Job. 24. 19. 30, 3. Pl. צִיּוֹת *Loca arida*, Pf. 105, 41.

צָיוֹן m. *Siccitas*, Ef. 25, 5. 32, 2.

צִיִּים m pl. (forte a fing. צִיָּה Aridus) I. *Arida loca, loca deferta*, Jef. 23, 13. II. Meton. *Deferticolæ*, 1) Beftiæ, Jef. 13, 21. 2) Homines, i. e. *gentiles*, Pf. 72, 9. 74, 14.

צִיּוּן m. *Signum, tumulus; monumentum;* a lapidibus dictus, Ez. 39, 15. 2 Reg. 23, 17. Sic etiam Ar. صوة Cumulus lapidum, cippus in deferto, viæ fignum & indicium. Pl. צִיּוּנִים *Signa*, Jer. 31, 21.

צִיץ vid. in צוץ & נָצַץ.

צִיר m. Cardo; vid. in צוּר.

צְלָא & צְלָה Chald. Oravit, precatus fuit. Refp. Ar. صلا Juftus fuit. II. Precatus fuit. PAH. Part. מְצַלֵּא *Orans*, Dan. 6, 11. Plur. מְצַלַּיִן *Orantes*, Efr. 6, 10.

צָלָה *Affavit.* Ar. صلا pro صلو Idem. Inf. cft. צְלוֹת *Affare*, 1 Sam. 2, 15. Fut. אֶצְלֶה *Affabo*, Jef. 44, 19.

צָלִי m. *Affum, affatura*, Jef. 44, 16. Cft. צְלִי Ex. 12, 8.

צְלִל & צָלִל m. *Tostum* (ad formam הָגִיג ab הָגָה) Jud. 7, 13. Al. Strepitus.

I. צָלַח vel צָלֵחַ propr. Pertransire v. g. fluvium, spatium quoddam, per hostes, ad metam. Hinc I. *Pertransiit, trajecit, pervasit, processit.* Resp. Ar. سلخ Ad finem perduxit. VII. Egressus est ex aliqua re. Præt. conv. וְצָלְחָה & *pervadet*, 1 Sam. 10, 6. Pl. צָלְחוּ *Pertransierunt*, 2 Sam. 19, 18. Imp. צְלַח *Procede*, Ps. 45, 5. Fut. יִצְלַח *Pertransibit*, Am. 5, 6. II. *Profecit, successit, prosperatus fuit, prosperum successum habuit.* Conv. hic quoque Ar. صلح Recte se habuit res. Idoneum, aptum fuit. II. Rectificavit. IV. Prospere successit res. Præt. f. in pausa צָלֵחָה Jer. 12, 1. Fut. יִצְלַח *Apta est*, Jer. 13, 7. HIPH. הִצְלִיחַ *Secundavit, prosperavit, prosperum effecit.* It. *Secundatus, prosperatus fuit.* Præt. הִצְלִיחַ Gen. 24, 56. conv. וְהִצְלַחְתָּ & *secundaberis*, 1 Chr. 22, 11. Part. מַצְלִיחַ *Secundans*, Gen. 24, 42. Imp. הַצְלַח *Prospero successu utere*, 1 Reg. 22, 15. cum ה parag. הַצְלִיחָה *Secunda*, Ps. 118, 25. Fut. יַצְלִיחַ *Prosperum efficiet*, Ps. 1, 3.

צְלַח Chald. *Processit; prosper fuit.* APH. Præt. הַצְלַח *Prosperos effecit*, Dan. 3, 30. It. *Prospere egit*, Dan. 6, 29. Part. מַצְלַח *Prospero successu utens*, Esr. 5, 8. Pl. מַצְלְחִין *Cum successu*, ib. 6, 14.

II. צְלֹחִית f. *Paropsis, patina*, 2 Reg. 2, 20. Ar. قُلْحٌ dicuntur Patinæ magnæ a قلح Gustavit.

צַלַּחַת f. *Idem*, 2 Reg. 21, 13.

צְלָחָה f. unde Pl. צְלָחוֹת *Patinæ*, 2 Chr. 35, 13.

I. צָלַל *Obumbratus, obscuratus fuit.* Idem cum Ar. ظلّ Obumbravit; aut quod frequentius scribitur ظلّ Umbrosus fuit. II. & IV. Umbra operuit. Præt. pl. צָלְלוּ *Obumbratæ sunt*, Neh. 13, 19. HIPH. הֵצַל *Umbram fecit, obumbravit.* Part. מֵצַל (pro מֵצֵל) *Obumbrans*, Ez. 31, 3.

צֵל m. *Umbra*, Jud, 9, 36. Aff. צִלּוֹ *Umbra ejus*, Cant. 2, 3.

צֵלֶל m. *Idem.* Aff. צִלְלוֹ *Umbra sua*, Job. 40, 22. Pl. צְלָלִים *Umbræ*, Cant. 2, 17. cst. צִלְלֵי Jer. 6, 4. Legitur etiam צֶאֱלִים Job. 40, 16.

צְלָצַל m. al. Umbra; potius: Navis, vid. infra.

צֶלֶם m. *Imago, species;* ab adumbratione dicta, Gen. 9, 6. Aff. צַלְמוֹ *Imago sua*, Gen. 1, 27. Pl. cst. צַלְמֵי *Imagines*, Num. 33, 52. Aff. צְלָמָיו *Imagines ejus*, 2 Reg. 11, 18. Vel est a طلم Formavit.

צְלֵם & צֶלֶם CHALD. *Idem & statua*, Dan. 2, 31. 3, 5. Emph. צַלְמָא Dan. 2, 31.

צַלְמוֹן m. Tenebræ, caligo; umbrosus: nomen montis prope Sichemum, Pf. 68, 15. Ningebat in *Zalmone.*

צַלְמָוֶת f. 1) *Umbra mortis*, i. e. quæ mortis accessu oculis offunditur, Jes. 9, 1. Job. 16, 16. 2) *Umbra in ipsa morte regnans*, Job. 10, 22. 3) Meton. *Loca & res obscurissimæ*, Job. 28, 3.

II. צָלַל *Tinnivit.* Idem cum Ar. صلّ Sonuit cum tinnitu. NIPH. Fut. pl. f. תְּצִלֶּנָה *Tinnient*, Jer. 19, 3. 2 Reg. 21, 12. HIPH. Fut. pl. f. תְּצִלֶּינָה *Tinnient*, 1 Sam. 3, 11.

צֶלְצַל m. Sing. inus. unde Pl. צֶלְצְלִים *Tintinnabula, cymbala,* 2 Sam. 6, 5.

צְלָצַל m. I. Idem, quod Ar. صلصال *Locustæ*, forte stridentes, Devt. 28, 42. II. *Tintinnabulum, cymbalum*; unde Pl. cst. צִלְצְלֵי *Tintinnabula*, Pf. 150, 5. III. *Navigiolum, navis*; unde cst. הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם *Væ terræ navium alatarum*, i. e. *velocium*, Jes. 18, 1. Sic enim non solum 1) optime cum consecutione verborum conspirat; neque solum 2) LXX. hanc vocem interpretantur: πλοίων πτέρυγες; verum etiam 3) Ar. ظلال Naves appellantur, fortasse opertæ, ut, qui iis vehuntur, umbram habeant.

מְצִלּוֹת f. pl. pro מְצִלְצְלוֹת *Tintinnabula, cymbala*, Zach. 14, 20.

מְצִלְתַּיִם m. Dual. *Idem*, 1 Chr. 15, 19.

III. צָלַל *Tremuit, palpitavit.* Præt. pl, צָלְלוּ *Tremuerunt*, Hab. 3, 16. Ita Vulg. Scil. id videtur esse Ar. زلّ Cæspitavit, aut زلزل Contremuit; cui in tantum etiam conv. ضلّ Erravit.

IV. צָלַל *Mersus fuit.* Conv. cum Ar. ضلّ Disparuit. Abditus fuit in aliqua re. IV. Abdidit. Paff. Humatus, sepultus fuit. Præt. pl. צָלְלוּ (pro צָלְלוּ aut צַלּוּ) *Submersi sunt*, Ex. 15, 10.

צָלָל m. *Fiscella*, intell. *piscatoria*; a submersione dicta; qs. Decipula piscium, ut Ar. مُضِلّ Decipiens dicitur, Job. 40, 31.

מְצֻלָה fem. *Locus depressus*, *profundus*, Zach. 1, 8. Vid. etiam צוּל.

צָלִיל m. Tostum, vid. in צלה.

צֶלֶם m. Imago; vid. I. צָלַל.

צָלַע *Claudicavit*; ab Ar. ضلع Inclinavit, propendit; unde ضلع Hebr. צֵלָע (quod vide mox) Costa. Convenit etiam ظلع Inclinavit in latus, claudicavit. Part. צֹלֵעַ *Claudicans*, Gen. 32, 32. Gem. הַצֹּלֵעָה Mich. 4, 6.

צֵלָע & צֶלַע c. I. *Costa*, Gen. 2, 22. II. *Latus*, etiam rei inanimatæ, v. g. aedificii, montis, tabernaculi; Ez. 41, 5. Ex. 26, 27. 35. 2 Sam. 16, 13. III. Hinc *Cella*, *cubiculum* s. *substructio in latere structa*, Ez. 41, 6, 1 Reg. 6, 8. IV. *Asser lateralis*, 1 Reg. 6, 15. 16. V. *Claudicatio*. Aff. צַלְעִי *Claudicatio mea*, Ps. 35, 15. Pl. צְלָעִים *Valvæ*, 1 Reg. 6, 34.

צֵלָעָה f. Sing. inus. Pl. צְלָעוֹת 1) *Costæ*, Aff. צַלְעֹתָיו *Costæ ejus*, Gen. 2, 21. 2) *Latera*, Ex. 30, 4. 3) *Cellæ laterales*, 1 Reg. 6, 5. 4) *Asseres laterales*; cst. צַלְעוֹת 1 Reg. 6, 15.

צָמֵא *Sitivit*, *siticulosus fuit*. Idem cum Ar. ظمئ Sitivit. Præt. f. צָמְאָה Ps. 42, 3. 2 f. conv. וְצָמִת (pro צָמֵית qs. a צָמָה) & *sities*, Ruth. 2, 9. 1 p. צָמֵאתִי *Sitivi*, Jud. 4, 19. Fut. conv. וַיִּצְמָא & *sitivit*, Ex. 17, 3. Pl. in pausa יִצְמָאוּ *Sitient*, Jes. 49, 10.

צָמָא m. *Sitis*, Am. 9, 11. Jes. 5, 13. ubi al. צָמָה. Aff. צְמָאִי *Sitis mea*, Ps. 69, 22.

צָמֵא m. *Sitiens*, *sitibundus*, Jes. 21, 14. Pl. צְמֵאִים *Sitientes*, Ps. 107, 5. Fem. צְמֵאָה *Sitibunda*, Devt. 29, 19.

צִמְאָה f. *Sitis*, Jer. 2, 25.

צִמָּאוֹן m. *Sitis*, vel *siticulosa*, Jes. 35, 7. Devt. 8, 15.

I. צָמַד. Ar. ضمد Alligavit s. colligavit pec. fascia, tænia, vitta. Hinc NIPH. נִצְמַד *Bos junctus est aratro*; Metaph. *Copulatus*; *conjunctus est*; it. *Copulavit*; *junxit se*. Part. pl. נִצְמָדִים *Jungentes se*, Num. 25, 5. Fut. conv. וַיִּצָּמֶד & *junxit se*, ib. v. 3. Pl. וַיִּצָּמְדוּ & *copularunt se*, Ps. 106, 25. PYH. Part. f. מְצֻמֶּדֶת *Jun-*

Junctus sc. gladius, 2 Sam. 20, 8. HIPH. הִצְמִיד *Copulavit, concinnavit*. Fut. תַּצְמִיד *Concinnat*, v. c. fraudes, Pf. 50, 19.

צָמִיד m. *Armilla, vinculum manus*, Num. 31, 50. Pl. צְמִדִים & צְמִידִים *Armillæ*, Gen. 24, 22. 30.

צֶמֶד m. 1) *Par, jugum, i. e. bini*, 1 Sam. 11, 7. Jef. 21, 7. 2) *Iugerum*, i. e. ager, quantus a pari boum arari poteft, 1 Sam. 14, 14. Aff. צִמְדּוֹ *Jugum i. e. jumenta ejus*, Jer. 51, 23. Pl. צְמָדִים *Juga*, 1 Reg. 19, 19. cft. צִמְדֵּי *Jugera*, Jef. 5, 10.

II. צָמִיד m. *Operculum coriaceum*; ut Ar. صمان Corium, quo operitur os ampullæ. Num. 19, 15.

צמח *Pullulavit, germinavit; crevit, provenit; ortus, exortus fuit, effloruit*. Conv. Ar. سمخ Primum protuberavit f. germinavit v. g. femen. Nefcio, an etiam cognatione accedat أضماً Germina emifit. Præt. צָמַח *Effloruit* v. g. capillus, Lev. 13, 37. Pl. וְצָמְחוּ & *efflorefcent*, Jef. 44, 4. Part. צֹמֵחַ *Efflorefcens*, Eccl. 2, 6. Pl. f. צֹמְחוֹת *Efflorefcentes*, Gen. 41, 6. Fut. יִצְמַח *Germinabit*, Gen. 2, 5. Pl. f. תִּצְמַחְנָה *Germinent*, Jef. 42, 9. PIH. Præt. צִמַּח *Germinavit, crevit*, Ez. 16, 7. Inf. צַמֵּחַ *Crefcere*, Jud. 16, 22. Fut. יְצַמַּח *Crefcat*, 2 Sam. 10, 5. HIPH. הִצְמִיחַ *Fecit germinare; effloruit*. Præt. cum Aff. הִצְמִיחָהּ *Fecit germinare eam*, Jef. 55, 10. Part. מַצְמִיחַ *Germinare faciens*, Pf. 104, 14. Inf. הַצְמִיחַ *Germinare facere*, Job. 38, 27. Fut. יַצְמִיחַ *Germinare faciet*, Jef. 61, 11. Conv. וַיַּצְמַח & *crefcere fecit*, Gen. 2, 9.

צֶמַח m. *Germen*, Jef. 4, 2. Aff. צִמְחָהּ *Germen ejus*, Jef. 61, 11.

I. צמם. Ar. ضمّ Collegit, contraxit in fe, aggregavit. Reftrinxit. Hinc

צַמָּה f. *Peplum*, Aff. בְּעַד צַמָּתֵךְ *Pone peplum tuum*, Cant. 4, 1. 3. coll. Jef. 47, 2. Al. Coma; minus recte!

II. צמם. Ar. صمّ Percuffit v. g. fufte, lapide &c. II. Diffecuit gladius. Momordit dentibus infixis, morfumque tenuit. Hinc

צַמִּים m. Idem, quod Ar. صميم Vir magnus & robuftus, fortibus præditus membris; it. Vir munitus; hinc *Latro*. Cum Dagefch. euphon. pro צְמִים Job. 5, 5. 18, 9. Al. Comatus, hirfutus; it. Sitiens, fitientes; præter rem!

צמק *Arefcere, exficcari*; cui prope accedit non modo Chaldaicum

daicum אִצְטַמֵּק Arefcere; fed etiam Ar. صمق f. صمك, quæ in derivatis fundunt fenfum Infpiffationis. Hinc Part. pl. m. שָׁדַיִם צֹמְקִים *Ubera arida, exficcata;* qf. infpiffata, LXX. μαστοὺς ξηρούς, Hof. 9, 14.

צִמּוּק m. unde Pl. צִמֻּקִים *Cafei uvarum paffarum*, Venetiis etiam Simmuki dictarum; LXX. σταφίδες, 1 Sam. 25, 18.

I. צמר. Convenire videtur Arab. زمر Pilos habuit; atque hinc effe

צֶמֶר m. *Lana*, Devt. 22, 11. Etiam Æthiop. dicitur *Zamyry:* quin in Ar. idiomate hinc quoque effe videtur ضمر Tenuia fupercilia (qf. lanea) habens; ut & زمر Paucâ lanâ v. g. brutum. Aff. צַמְרִי *Lana mea*, Hof. 2, 7. 11.

II. צמר. Ar. ضمر Gracilis f. tenuis fuit. In VIII. Idem; unde etiam ضمار Arbor quædam Simar dicta. Hinc

צַמֶּרֶת f. pro מְצַמֶּרֶת *Calamus, fumus ramus;* Lutherus, der Wipfel; a gracilitate dictus, Ez. 17, 3. 22. Aff. צַמַּרְתּוֹ *Ramus ejus*, Ez. 31, 3. 10.

צָמַת *Excidit, fuccidit; confumfit, abolevit.* (Congruit. Æthiop. Zamatha, Funditus everfus fuit. Prope etiam abeft Ar. صمت Siluit. Si enim id fiat perpetuo, idem eft, ac fi dicas: Siluit filentium fempiternum, i. e Deletus, abolitus eft; quam fignificationem fere videas quoque Pf. 31, 18.) Præt. pl. צָמְתוּ *Exciderunt*, Thr. 3, 53. NIPH. נִצְמַת *Excifus, abolitus eft.* Præt. נִצְמַתִּי (pro נִצְמַתְתִּי) *Excifus fum*, Job. 23, 17. Pl. in paufa נִצְמָתוּ *Excifi funt*, Job. 6, 17. PIH. צִמֵּת *Penitus excidit, abolvit.* Præt. f. cum Aff. צִמְּתַתְנִי *Excidit me*, Pf. 119, 139. Pl. cum Aff. & ת geminato ad exaggerationem indicandam צִמְּתוּתֻנִי *Penitus exciderunt me*, Pf. 88, 17. HIPH. הִצְמִית *Excidit, aboluit.* Præt. cum ה parag. הִצְמַתָּה (pro הִצְמַתָּ) *Excidifti*, Pf. 73, 27. Part. pl. cum Aff. מַצְמִיתַי *Excidentes me*, Pf. 69, 5. Imp. cum Aff. הַצְמִיתֵם *Excide eos*, Pf. 54, 7. Fut. אַצְמִית *Excidam*, Pf. 101, 5. 8.

צְמִיתֻת f. *Abfciffio perpetua, abdicatio fempiterna.* לִצְמִיתֻת *In perpetuum*, Lev. 25, 23. 30.

צֹנָה vid. צאה.

צָנַח *Reclinavit, inclinavit ſe* aut *rem.* Conv. cum זָנַח Humiliavit. Reſpondet etiam Ar. (commutato ץ cum ד) ذنخ Humilis, demiſſus fuit. It. II. ذنّخ Humiliavit ſe, demiſit ſe aut caput. Fut. conv. וַתִּצְנַח *& inclinavit ſe*, Joſ. 15, 18. Jud. 1, 14. 4, 21. Aliis צָנַח Immobilis manſit; it. Immobilem fecit, i. e. Defixit, fixit; ab Æthiop. *Zanyha*, Fxſpectavit. Sedit alicubi immobilis. Imminuit, manſit aliquem. Permanſit, perduravit; ſed aliene!

צְנֻמִם rectius צָנוּם ad formam הָדוּם, ſcil. a צנה [Ar. ضَلي Male habuit. IV. Emaciavit; unde forſan etiam صنْم Extenuavit] cum ם intenſivo; unde Pl. f. צְנֻמוֹת *Valde extenuatæ, tenuiſſimæ*, ſcil. ſpicæ; Græc. λεπτοὶ, Gen. 41, 23.

I. צנן. Convenit cum שָׁנַן & Ar. سنّ Acuit, exacuit v. g. enſem. Confodit acie haſtæ. II. Acuit; unde etiam سنين Acutus; it. سنان Acies, cuſpis haſtæ. Hinc

צְנִים m. pl. (a Sing. inuſ. צֵן) *Spinæ, ſentes, vepres*; it. *Sudes*, Prov. 22, 5. Sic: אֶל־מִצִּנִּים יִקָּחֵהוּ *Vel ex ſpinis ſumet eam*, Job. 5, 5.

צְנִינִם m. pl. *Aculei*, Num. 33, 55. Joſ. 23, 13.

צִנָּה f. unde Pl. צִנּוֹת *Aculei, hami aculeati*, Am. 4, 2. Al. Scaphæ.

II. צנן. Hinc צִנָּה f. (ſignificatione, ut videtur, a verbo Ar. صان pro صنّ huc accommodata, Cuſtodivit; unde صاين Cautus; nec non تصوّن Circumſpectio) *Clypeus, ſcutum, umbo*; quaſi Repoſitorium brachii & pectoris, 1 Reg. 10, 16. Pl. צִנּוֹת *Clypei*, 2 Chr. 11, 12.

צִנְצֶנֶת f. LXX. ςάμνος, *Urna, hydria*, fortaſſe Ar. صنانة Olla, Ex. 16, 33.

צַנְתְּרוֹת f. pl. (compoſ. ex צִנּוֹת Scutellæ & צָרוֹת Manantes, ab Ar. صرّ Manavit, fluxit; h. e.) *Scutellæ roſtratæ*, intell. *effuſoriæ*. Hinc: Quid ſunt duo termites illi olearum, qui ſunt a latere duarum צַנְתְּרוֹת *ſcutellarum roſtratarum* ſ. *effuſoriarum* aurearum (eorum, i. e. inſervientium iis,) qui evacuant ex iis aurum (i. e. ſcutellas ipſas), Zach. 4, 12.

III.

III. צִנָּה f. (conveniens cum Chald. צְנַן, אִצְטַנַּן Frigefcere, frigefieri; unde fortaffe voces Ar. compofitæ صنبور Ventus frigidus; & صنابر Intenfius frigus hiemis; cuique videtur convenire شن Sparfim affudit aquam (fcil. frigidam) vino; a quo شنان Aqua frigida) *Frigus:* כְּצִנַּת שֶׁלֶג *Sicut frigus nivis*, i. e. *potus in nive frigefactus*, Prov. 25, 13.

צנע *Modeftus; humilis fuit.* Conv. Ar. ضنع Demifit fe. Vilis, abjectus fuit. Part. Pah. pl. צְנוּעִים *Humiles*, Prov. 11, 2. HIPH. Inf. הַצְנֵעַ *Modefte agere*, Mich. 6, 8.

צנף *Volvit, circumvolvit, obvolvit.* Concordat etiam Ar. ضنف Contraxit fe & recepit, i. e. convertendo fe & volvendo. Inf. & Fut. צָנוֹף יִצְנָפְךָ *Volvendo provolvet* i. e. projiciet *te* inftar pilæ, Jef. 22, 18. Fut. יִצְנֹף *Circumdabit*, Lev. 16, 4.

צָנִיף m. *Cidaris, diadema*, i. e. longior fafcia capiti pluribus fpiris in orbem ductis circumvolvi folita, Zach. 3, 5. cft. צָנִיף fec. Keri Jef. 62, 3.

צְנִיפוֹת f. pl. *Diademata, tiaræ*, Jef. 3, 23.

צְנֵפָה f. *Circumvolutio, rotatio*, Jef. 22, 18.

מִצְנֶפֶת f. *Cidaris, diadema*, Ex. 28, 4.

צִנְצֶנֶת f. Urna, hydria; vid. in צנן.

צנק eft Ar. زنق Frænavit; conftrinxit, arcte habuit. Hinc צִינֹק m. *Cippus, compes, vinculum*, i. e. quo pedes, manus, vel cervices conftringuntur, Jer. 29, 26.

צִנּוֹר m. *Canalis, aquæ ductus;* Aqu. Κρουνός 2 Sam. 5, 8. Sine dubio eft (commutato ץ cum ת) Ar. تنّار Locus, ubi fcaturit aqua, & ubi fe colligit in valle; & fortaffe eft a Rad. fimili Ar. زنر Implevit. Certe etiam in Plur. צִנּוֹרִים Pf. 42, 8. a LXX. vertitur καταῤῥάκται i. e. *Canales*; nec non a Chald. מַרְזְבִין Idem.

צַנְתְּרוֹת f. pl. vide in צנן II.

צעד *Ingreffus, progreffus eft; inceffit, proceffit.* Idem etiam dicit Ar. صعد Inceffit. Adfcendit. it. Defcendit. Præt. f. צָעֲדָה (Quilibet ramorum) *procedit* ultra murum, Gen. 49, 22. Plur. צָעֲדוּ *Progreffi funt*, 2 Sam. 6, 13. Inf. cum Aff. בְּצַעְדְּךָ *Cum procederes*, Jud. 5, 4. Fut. תִּצְעַד *Progredieris*, Hab. 3, 12. Pl. in

pausa יִצְעָדוּ *Incedent*, Jer. 10, 5. HIPH. הִצְעִיד *Incedere fecit.* Fut. cum Aff. ה תַּצְעִידֵהוּ *Incedere facies eum*, Job. 18, 14.

צַעַד m. *Gressus, passus, progressus*, Prov. 30, 29. Aff. צַעֲדוֹ *Gressus ejus*, Jer. 10, 23. Pl. צְעָדִים *Gressus*, 2 Sam. 6, 13. cst. צַעֲדֵי Job. 18, 7. Aff צְעָדַי *Gressus mei*, Job. 14, 16.

צְעָדָה f. *Incessus*, 2 Sam. 5, 24. Pl. צְעָדוֹת *Periscelides*, h. e. incessum decorantes, Jes. 3, 20.

מִצְעָד m. unde Pl. cst. מִצְעֲדֵי *Gressus, incessus*, Ps. 37, 23. Affix. מִצְעָדָיו *Incessus ejus*, Dan. 11, 43.

אֶצְעָדָה f. *Periscelis*, Num. 31, 50. It. *Armilla, brachiale* s. *brachii ornamentum* (ut Ar. per transpos. معصد Idem) 2 Sam. 1, 10.

I. צָעָה Idem, quod Ar. صغا Inclinato capite fuit. Propendit. IV. Inclinavit v. g. vas; & صغي Inclinatus fuit. Vergit, i. e. venire, pervenire aliquo. Part. m. מִהַר צֹעֶה Festinavit *inclinans se*, ut solvatur a vinculis, Jes. 51, 14. Fem צֹעָה *Inclinata eras*, Jer. 2, 20. Vulg. Prosternata eras (amatorum cupiens). PIH צִעָה *Idem*. Præt. pl. conv. צֹעִים וְצֵעֻהוּ Mittam ei (subvertentes) *inclinantes, & inclinabunt* (subvertent) *eum*, Jer. 48, 12.

II. צָעָה Idem cum Ar. طغي Extulit se v. g. potentia, copia sua &c. Efferbuit. Part. צֹעֶה *Efferens se*, Jes. 63, 1. Al. Incedens.

צָעַן Idem, quod Ar. ظعن Migravit, processit; i. e. Translatus, loco motus est. Fut. יִצְעַן *Migrabit*, Jes. 33, 20.

צעע. Unde צַעֲצֻעַ *Conflatum*. Conv. Ar. صاغ Conflavit; unde صايغ Aurifaber. Hinc Pl. m. צַעֲצֻעִים *Conflata*, i. e. Aurificis arte elaborata, 2 Chr. 3, 10. Al. Motiones. Al. Pueri, pro צֶאֱצָאִים; utrumque aliene!

צעף. Ar. ضعف Duplum, duplex effecit. Auxit. Hinc

צָעִיף m. *Peplum, velum tenue*, quo feminæ faciem maxime obvelare olim tenebantur, atque adhucdum inter Muhammedanos & alios, orientem spectantes populos tenentur. Gen. 24, 65. Al. ut LXX θέριστρον. Aff. צְעִיפָהּ *Peplum suum*, Gen. 38, 19.

צַעֲצֻעִים vid. in צעע.

צָעַק *Clamavit, exclamavit, vociferatus est* v. g. præ terrore, dolore, angustia. Idem dicit Ar. صعق Exclamavit præ terro-

terrore; unde etiam صعق Clamor. Præt. צָעַק 1 Reg. 20, 39. Pl. צָעֲקוּ *Clamarunt*, Pſ. 34, 18. in pauſa צָעָקוּ 2 Reg. 4, 40. Part. f. צֹעֶקֶת *Clamans*, 2 Reg. 8, 5 Pl. m. צֹעֲקִים *Clamantes*, Gen. 4, 10. Inf. abſ. צָעֹק *Clamando*, Ex. 22, 22. cſt. צְעֹק *Clamare*, 2 Reg. 8, 3. Imp. f. צַעֲקִי *Clama*, Jer. 22, 20. in pauſa צְעָקִי (pro צַעֲקִי) ib. Pl. f. צְעַקְנָה *Clamate*, Jer. 49, 3. Fut. אֶצְעַק *Clamabo*, Job. 19, 7. cum ה parag. in pauſa אֶצְעָקָה Pſ. 77, 2. Pl. conv. וַנִּצְעַק *&* *clamavimus*, Num. 20, 16. NIPH. Fut. conv. וַיִּצָּעֵק *& convocatus eſt*, Jud. 7, 23. Pl. וַיִּצָּעֲקוּ *& convocati ſunt*, Jud. 10, 17. PIH. Part. מְצַעֵק *Clamans*, 2 Reg. 2, 12. NIPH, Fut. conv. וַיַּצְעֵק *& convocavit*, 1 Sam. 10, 17.

צְעָקָה f. *Clamor*, *vociferatio*, Ex 11, 6. cſt. צַעֲקַת Ex. 3, 9. Aff. צַעֲקָתוֹ *Clamor ejus*, Ex. 22, 22.

צָעַר *Minutus*, *diminutus fuit*, *parvus*, *exiguus factus eſt*. Reſpondet plane Ar. صغر Minor eſt; & صغر Parvus fuit. II. Parvum fecit; Diminuit. Fut pl. יִצְעֲרוּ *Diminuentur*, Job. 14, 21. in pauſa יִצְעָרוּ Jer. 30, 19.

צָעִיר m. Ar. صغير *Parvus*, *exiguus*, *minor*, & qualitate & quantitate & ætate; hinc etiam *Minor & minimus natu*, Jud. 6, 15. Aff. צְעִירוֹ *Natu minor ejus*, 1 Reg. 16, 34. Pl. צְעִירִים *Natu minores*, Job. 30, 1. cſt. צְעִירֵי Jer. 49, 20. Aff. צְעִירֵיהֶם *Parvi eorum*, Jer. 14, 3. Fem. צְעִירָה *Minor*, *minus*; it. *Minor natu*, Gen. 19, 31. Dan. 8, 9. (al. מִצְּעִירָה cum מ Heemantico eſt Perparvum.) it. *Minorennitas*; cum Aff. צְעִרָתוֹ *Minorennitas ejus*, Gen. 43, 33.

צָעֹר m. *Minor*, *parvulus*, *exilis*; unde Pl. צְעֹרִים *Parvuli*, Zach. 13, 7.

מִצְעָר m. *Perexigua res*, *perexiguum*; *Paucitas*, Gen. 19, 20. cſt. מִצְעַר 2 Chr. 24, 24. לַמִּצְעָר *Propemodum*, Jeſ. 63, 18.

צָפַד *Adhæſit*, *cohæſit*, *concretum eſt*, Thr. 4, 8. Conv. fere Ar. صفد Ligavit. Adſtrinxit, conſtrinxit.

I. צָפָה *Speculatus eſt*, *proſpectavit*; *Exploravit*, *obſervavit*; *exſpectavit ſpeculando*. Conv. Ar. طفا Exſtitit ſupra aliqua re; Apparuit. Perſpectam habuit rem. Al. a صفا Clarum fuit. II. Clarum fecit v. g. oculos. Part. m. צוֹפֶה *Speculator*, Ez. 3, 17.

Pl. צֹפִים *Speculatores*, Num. 23, 14. Aff. צֹפָיו (pro צֹפָיו *Speculatores ejus*, Jef. 56, 10. Fem. צוֹפִיָּה (mutata 3 radicali ה in י) *Speculans*, Prov. 31, 27. Pl. צֹפוֹת *Speculantes*, Prov. 15, 3. Pah. צָפוּ pro צָפוּי *Exploratus*, Job. 15, 22. Inf. (loco Imper.) צָפֹה *Speculando* fc. fpeculare, Jef. 21, 5. Fut. apoc. יִצֶף *Speculabitur*, Gen. 31, 49. Pl. 3 p. f. תִּצְפֶּינָה *Speculantur*, Pf. 66, 7. PIH. צִפָּה *Idem*. Præt. pl. צִפִּינוּ *Speculati fumus*, Thr. 4, 17. Part. מְצַפֶּה *Speculator*, Jef. 21, 6. Pl. c. Aff. מְצַפֶּיךָ *Speculatores tui*, Mich. 7, 4. Imp. צַפֵּה *Speculare*, Nah. 2, 2. Fem. צַפִּי Jer. 48, 19. Fut. אֲצַפֶּה *Speculabor*, Pf. 5, 4.

צְפִית f. *Speculatio*, Jef. 21, 5.

צְפִיָּה f. *Profpectatio*, Aff. צְפִיָּתֵנוּ *Profpectatio noftra*, Thr. 4, 17.

מִצְפֶּה m. *Specula*, *profpectus*, Jef. 21, 8.

מִצְפָּה f. *Idem*, Gen. 31, 49.

צְפִיצָפָה f *Locus apertus & confpicuus*, i. e. *planus*. צַפְצָפָה שָׂמוֹ (pro בְּצַפְצָפָה) In *loco fpectabili* f. *aperto pofuit illud*, Ez. 17, 5. Hoc fenfu reddunt non folum LXX. Vulg. & Syr. fed optime etiam conv. cum antec. & confeq. nec non cum Ar. صفصف q. d. Locus planus & æqualis. Al. Adverb. Circumfpectiffime; Al. ad falices; al. ad latus montis.

צָפָה Ez. 32, 6. vid. צוּף.

II. צָפָה PIH. (ab eodem verbo Ar. طفا Extitit fupra aliqua re. Operuit eam. Hinc Hebr.) *Obduxit*, *obtexit*, v. g. auro, argento, lapidibus &c. Præt. צִפָּה Ex. 36, 34. Fut. תְּצַפֶּה *Obduces*, Ex 26, 29. apoc. וַיְצַף & *obduxit*, Ex. 36, 34. PYH. Part. מְצֻפֶּה *Obductum*, Prov. 26, 23. Pl. מְצֻפִּים *Obducta*, Ex. 26, 32.

צִפּוּי m. *Obductum*, *tectorium*, Num. 17, 3. 4.

צֶפֶת f. *Capitellum*, *coronamentum* v. g. columnæ, 2 Chr. 3, 15. Fortaffe Ar. صفوة Exceffus.

צפח. Ar. صفح Rem latam effecit; dilatavit. II. Idem, & obduxit. Hinc

צַפִּיחִת f. *Placenta*, *fritella*, *laganum* v. g. melle obductum f. mellitum, Ex. 16, 31.

צַפַּחַת f. *Ampulla*, *lecythus*, 1 Sam. 26, 11, 1 Reg. 17, 14. Conv. fere Ar. صفيحة Opertorium.

I. צפן

I. צָפַן *Obtexit, obduxit, obvolvit; recondidit, repofuit; abfcondit.* It. *Abfcondit fe, delituit.* Dicitur v. g. de opibus, fermonibus, infidiis. Conv. Ar. دفن Abfcondit, recondidit v. g. fub terra; occultavit, texit. V. Paff. Latuit. Præt. צָפַן Prov. 27, 16. Fut. יִצְפֹּן *Recondit*, Job. 21, 19. cum Aff. יִצְפְּנֵנִי *Abfcondet me*, Pf. 27, 5. Pl. cum ה parag. נִצְפְּנָה *Delitefcemus*, i. e. *infidiabimur*, Prov. 1, 11. NIPH. נִצְפַּן *Abditus fuit*, Jer. 16, 17. Plur. נִצְפְּנוּ *Abditi funt*, Job. 24, 1. HIPH. הִצְפִּין *Abfcondit.* Inf. cum Aff. הַצְפִּינוֹ *Abfcondere eum*, Ex. 2, 3. Fut. cum Aff. תַּצְפִּינֵנִי *Abfcondas me*, Job. 14, 13.

צָפוֹן m. *Septentrio, aquilo*; qf. abfconditus foli, Cant. 4, 16. cft. צְפוֹן Jof. 8, 11. Cum ה locali צָפוֹנָה *Septentrionum verfus*, Ez. 47, 17.

צָפֹנָה f. *Idem*, Jud. 21, 19.

צְפוֹנִי m. *Aquilonaris*, Joël. 2, 20.

צָפוּן m. 1) *Reconditus, reconditum; thefaurus reconditus*, Prov. 13, 22. Idem plane dicit Ar. دفين. Aff. צְפוּנְךָ *Thefaurus tuus*, Pf. 17, 14. Pl. cum Aff. צְפוּנֶיךָ *Reconditi tui*, Pf. 83, 4. צְפוּנָיו *Thefauri ejus*, Job. 20, 26. 2) *Adytum* f. *abfconditus locus*. Aff. צְפוּנִי *Adytum meum*, Ez. 7, 22. Sic etiam Ar. دُفُن Loca tecta.

מַצְפֻּן m. unde Pl. cum Aff. מַצְפֻּנָיו *Reconditi thefauri ejus*, Obad. v. 6. Sic etiam Ar. مَدْفُون Abfconditus.

צְפָנָה f. *Res abfcondita*; hinc צָפְנַת פַּעְנֵחַ *Abfconditorum revelator*, Gen. 41, 45. vid. פען.

II. צָפַן. Ar. صفن Compofuit. Prohibuit. Part. Ben. pl. cum Aff. צֹפְנֶיהָ *Prohibentes eam*, Prov. 27, 16.

I. צפע. Ar. ضفع Expulit, ejecit. Hinc

צְפִיעַ m. unde Pl. cft. צְפִיעֵי *Excrementa*, (boum), Ez. 4, 15. Sic etiam Ar. ضُفْع Elephanti ftercus.

צְפִיעוֹת f. pl. *Genimina*; qf. egreffa aut exclufa; v. g. *Et fufpendent fuper* f. *ex eo omnem gloriam patris fui domus*, הַצֶּאֱצָאִים וְהַצְּפִיעוֹת *prognati omnes & pofteri* &c. Jef. 22, 24. Vates videtur his duabus vocibus utrumque fexum pofterorum comprehen-

prehendisse. Targ. redditur בְּנִין וּבְנֵי בְנַיָּא. Al. Proventus & reditus ejus. Al. Ornatus & mitræ.

II. צֶפַע m. *Basiliscus*, Jes. 14, 29. Sic etiam Aquila; nec non LXX. Prov. 23, 32. reddunt. Videtur autem esse ab Ar. صقع unde صوقعة Cidaris; Pileus rotundus. Basiliscus enim est serpens pileo aut qs. corona ornatus. Al. Hæmorrhois s. hæmorrhous.

צִפְעוֹנִי m. *Idem*, Jes. 11, 8. Pl. צִפְעֹנִים *Basilisci*, Jer. 8, 17.

צִפְצֵף. PIH. צִפְצֵף Verbum ὀνοματοποιητικόν, *Pipivit*. Proprium Jesajæ. Part. מְצַפְצֵף *Pipiens*, Jes. 10, 14. Pl. מְצַפְצְפִים *Pipientes*, Jes. 8, 20. Fut. אֲצַפְצֵף *Pipiebam*, Jes. 38, 14.

צַפְצָפָה f. vid. in צָפָה.

I. צָפַר *Acceleravit*, *festinavit*. Respondet Ar. صفر Cucurrit. Præteriit. Fut. יָשֹׁב וְיִצְפֹּר Redeat & *festinet* &c. Jud. 7, 3. Al. Mane discedat.

II. צפר. Ar. صفر Vacuus, inanis fuit. Hinc

צְפִירָה f. *Evacuatio*, *eversio*, *devastatio*, Ez. 7, 7. 10. Al. Matutinum tempus, Syr. ܨܦܪܐ. Al. Ordo pœnæ circularis, Germ. die Reihe.

III. צפר. Ar. طفر Insiliit, impetum fecit, pec. a parte superiori ad inferiorem. Hinc

צָפִיר m. (Ar. صفيري) *Hircus*, i. e. insiliens & cornibus impetum faciens, Dan. 8, 21. cst. צְפִיר ib. v. 8. Pl. cstr. צְפִירֵי *Hirci*, Esr. 8, 35.

צְפִיר m. CHALD. *Idem*. Unde Pl. cst. צְפִירֵי *Hirci*, Esr. 6, 17.

IV. צפר. Ar. صفر Fistulavit, sibilavit, sibiloso sono cecinit; unde صافر Quælibet avis vocalis. Hinc

צִפּוֹר m. *Avis*, *avicula quævis*, Lev. 14, 5. Pl. צִפֳּרִים *Aves*, Lev. 14, 4.

צְפַר m. CHALD. unde Pl. צִפְּרִין *Aves*, Dan. 4, 30. cst. צִפְּרֵי ib. v. 9. Emph. צִפְּרַיָּא ib. v. 11.

V. צפר. Ar. ضفر Plexuit v. g. comam. Nexuit v. g. coronam; unde etiam ضفر & ضفرة Opus plexile. Hinc

צְפִירָה f. *Cidaris*, *diadema*. cst. צְפִירַת Jes. 28, 5.

VI.

VI. צפר. Ar. ظفر (significatione a nomine petita dicit) Unguibus vulneravit, eos immisit in faciem. II. Ungues infixit; a nomine ظفر Unguis. It. Ungula pecoris. Hebr. dicitur

צִפֹּרֶן m. *Unguis*, *ungula*. Metaph. *Stilus*, *scalprum*, Jer. 17, 1. Pl. cum Aff. צִפָּרְנֶיהָ *Ungues suos*, Devt. 21, 12.

VII. צְפַרְדֵּעַ c. collect. Idem, quod ضفدع *Rana*; it. pl. *Ranæ*, Ps. 98, 45. Pl. צְפַרְדְּעִים *Ranæ*, Ex. 8, 3. 6.

צֶפֶת vid. in צפה.

צִקְלוֹן m. (formæ זִפְרוֹן) *Pera major*. Aff. בְּצִקְלֹנוֹ *In pera sua*, 2 Reg. 4, 42. Forsan ab Ar. صقل Latus; eine Tasche an der Seite. Al. Gluma.

צרב (conv. cum שָׂרַף; nec non cum Ar. ضرب Percussit. IV. Incendit, inflammavit; unde etiam ضربان Pulsatio, s. dolor vulneris.) NIPH. Præt. pl. conv. וְנִצְרְבוּ *& inflammabuntur*, Ez. 21, 3.

צָרֶבֶת f. propr. Incensum, percussum, i. e. *Crusta ulceris*, videl. similis adustioni, Lev. 13, 23. It. *Ardens*, *adurens*. Prov. 16, 27.

צרח. Ar. ضرا Manavit, fluxit. Hine

צְרִי & צֳרִי m. *Resina terebinthi*, i. e. lacrima arboris terebinthi vulneratæ cultro aut clavo, Gen. 37, 25. c. 43, 11. Jer. 8, 22. 46, 11. 51, 8. in pausa צֹרִי Ez. 27, 17. Ar. ضرو i. e. Lacrima arboris ضكضكام, quæ est Terebinthus. Sic etiam Chald. קְטַף Resina. LXX. constanter ῥητίνη, uti quoque Vulg. Resina. Al. Opobalsamum; sed præter rem, quia Opobalsamum non tam terræ Chananææ, quam potius Arabicæ proventus erat, certe quidem eo tempore, quo Ismaëlitæ Gen. 37, 25. ejus commercium faciebant. Al. Theriaca, sed inepte! Al. Resina cedrina, sed sine veri specie.

מְצָרִים pl. m. vid. in צרר.

I. צָרַח *Valde, graviter exclamavit.* Idem Ar. صرخ Valde exclamavit; ita auxilium imploravit. Part. צֹרֵחַ *Amare clamans*, Zeph.

Zeph. 1, 14. HIPH. הִצְרִיחַ *Exclamavit, vociferatus est.* Fut. יַצְרִיחַ *Vociferabitur*, Jes. 42, 13.

II. צרח. Ar. صرح Clarus, apertus, manifestus fuit. Hinc

צְרִחַ m. *Arx, propugnaculum, turris munita.* cst. צְרִחַ Jud. 9, 46. Pl. צְרִיחִים *Turres munitæ*, 1 Sam. 13, 6. Ar. صرح Idem, & Excelsior quævis structura.

צֹרֶךְ m. (ab Ar. ضرك Infelix, pauper fuit) *Indigentia, necessitas.* Cum Aff. in pausa צָרְכֶּךָ *Indigentia tua*, 2 Chr. 2, 15.

I. צָרַע *Leprosus, lepra affectus fuit.* Prope abest Ar. ضرع Vilem, abjectum se prædicavit; unde etiam ضريع Cadaver foetens. Leprosi enim contaminatos se prædicare debebant. Alias سلع dicitur Leprosus fuit. Part. pah. צָרוּעַ *Leprosus*, Lev. 13, 44. 45. PYH. Part. מְצֹרָע *Leprosus*, 2 Reg. 5, 1. pl. מְצֹרָעִים *Leprosi*, 2 Reg. 7, 3. Sing. f. מְצֹרַעַת *Leprosa*, Ex 4, 6.

צָרַעַת f. *Lepra*, Lev. 13, 3. Aff. צָרַעְתּוֹ *Lepra ejus*, 2 Reg. 5, 3.

II. צרע. Ar. صرع Cecidit, pupugit. Hinc

צִרְעָה f. *Crabro*, i. e. feriens, pungens, Ex. 23, 28. Devt. 7, 20.

צָרַף (Ar. صرف Mutavit. Vertit, convertit. II. Mutavit v. g. metallum de specie in speciem. it. Hinc inde versavit. Hinc Hebr.) *Conflavit, purgavit, defæcavit.* Metaph. *Exploravit, examinavit, probavit.* Præt. צָרַף *Conflat*, Jer. 6, 29. Fem. cum Aff. צְרָפַתְהוּ *Exploravit eum*, Ps. 105, 19. 2 f. m. cum Aff. צְרַפְתָּנִי *Explorasti me*, Ps. 17, 3. Part. Ben. cum Aff. צֹרְפָם *Explorans eos*, Jer. 9, 6. Pah. כֶּסֶף צָרוּף *Argentum fusum, purgatum*, Ps. 12, 7. Ar. صريف Idem. Fem. צְרוּפָה *Purgatum*, Prov. 30, 5. Inf. abs. צָרוֹף *Conflando*, Jer. 6, 29. Cst. צְרֹף *Conflare*, Ps. 66, 10. Imp. cum ה parag. צָרְפָה *Proba*, sec. Keri Ps. 26, 2. Fut. אֶצְרֹף *Defæcabo*, Jes. 1, 25. Aff. אֶצְרְפֵנּוּ *Defæcabo eum*, Jud. 7, 4. NIPH. נִצְרַף *Conflatum fuit.* Fut. pl. יִצָּרְפוּ *Purgabuntur*, Dan. 12, 10. PIH. צֵרַף *Conflavit.* Part. מְצָרֵף *Conflans*, Mal. 3, 3.

צֹרֵף m. *Conflator, fusor, aurifaber*, Jud. 17, 4. Pl. צֹרְפִים *Aurifabri*, Neh. 3, 8.

מַצְרֵף m. *Catinus, vas fusorium*, Prov. 17, 3.

צָרַר

צָרַר (Ar. صر Nodavit, circumligavit. IV. In servitutem est redactus. it. Transit: Contraxit, coarctavit; unde مصر Angustia; cui proxime accedit ضر Noxa affecit, læsit; unde ضرى & ضر Noxa, tribulatio; it. Angustia. Hinc Hebr.)

I. צָרַר *Constrinxit, colligavit; continuit.* Præt. צָרַר Hos. 4, 19. Part. Ben. צֹרֵר *Colligans*, Job. 26, 8. Pah. צָרוּר *Colligatus*, Hos. 13, 12. Pl. f. צְרֻרוֹת *Colligatæ*, 2 Sam. 20, 3. Inf. cst. כִּצְרוֹר Ut est *alligare* gemmam cippo, sic est exhibens stulto honorem, Prov. 26, 8. PYH. צֹרָר *Colligatus est.* Part. pl. מְצֹרָרִים *Colligati* Jos. 9, 4.

צְרוֹר m. *Fasciculus, crumena, loculus*; it. *Zelotypia*, Lev. 18, 18. Prov. 7, 20.

צְרוֹרָה f. *Idem.* Pl. צְרוֹרוֹת *Loculi*, Gen. 42, 35.

II. צָרַר *Hostiliter egit, oppugnavit, arctavit, angustiis affecit, in angustum redegit.* Præt. pl. conv. וְצָרֲרוּ & *arctabunt*, Num. 33, 55. Part. צֹרֵר *Arctans*, Num. 10, 9. Aff. צֹרְרִי *arctans me; hostis meus*, Ps. 7, 5. Pl. צֹרְרִים *Hostes*, Num. 25, 18. cst. צֹרְרֵי Am. 5. 12. Ps. 143, 12. cum Aff. צֹרְרֶיךָ *Hostes tui*, Ps. 8, 3. Inf. abs. צָרוֹר *Arctando*, Num. 25, 17. HIPH. הֵצֵר vel הֵצַר *Coarctavit.* Præt. conv. וַהֲצֵרֹתִי & *coarctabo*, Jer. 10, 18. Part. fem. מְצֵרָה *Angens se*, Jer. 48, 41.

צַר & צָר *Arctus, arctum; angustus*, Num. 22, 26. It. *Angustia*, Jes. 30, 20. Job. 7, 11.

צָרָה f. *Arctum, angustia*, 1 Sam. 26, 24. cst. צָרַת Gen. 42, 21. Pl. צָרוֹת *Angustiæ*, Ps. 25, 17.

מֵצַר m. *Idem*, Ps. 118, 5. Pl. מְצָרִים *Angustiæ locorum*, Thr. 1, 3. cst. מְצָרֵי *Angustiæ*, Ps. 116, 3.

ק.

קָאָה f. vid. קוֹא.

I. קָבַב *Maledixit, exsecratus est.* Haud procul abest Ar. قب Murmuravit inter litigandum, i. e. diras in alterum pronuntiavit, in specie, ut contabescat; vid. Castelli Heptaglott. ad h. v. coll. Num. 5, 18. 19. Præt. cum Aff. קַבֹּה (pro קָבוֹ) *Maledixit*

ledixit ei, Num. 23, 8. 2 f. m. וְקַבֹתוֹ *& maledices ei*, ib. v. 27. Inf. קֹב *Maledicendo*, ib. 25. Imp. cum Aff. קָבֶנּוּ (cum נ epenth.) *Maledic ei*, ib. v. 13. Sed קָבָה (ad formam הָבָה i. e. cum Kamez sub ק rad. ob accedens ה parag. pro קֹבָה a verbo נָקַב, fcil. ut reliquæ etiam Futuri, quæ occurrunt, formæ, v. g. תִּקֳּבֶנּוּ v. 11. Vid. ergo נָקַב.) *Maledic*, Num. 22, 11.

II. קָבַב. Ar. قَبَّ in II. fignificatione a قَابَ huc translata, Perforavit, excavavit. Fornice texit. Concameravit; unde etiam قُبّ Foramen axis. قُبَّةٌ Tentorium. Ventriculus; nec non قُبَّةٌ Fornix concameratum opus.

קַב m. vid. in נָקַב.

קֻבָּה f. *Tentorium*, *tabernaculum campeſtre* qf. fornicatum, Num. 25, 8. Fortaffe interior tabernaculi pars; unde LXX. κάμινος quod etiam interiorem navis partem fignificat; ut proinde nobis effe poffit, ein Alcov, Hifpan. Alcoba arab. originis. Al. Balneum, perperam! Al. ut Clericus, Thalamus, Contentum pro Continente; nimis fpeciale!

קֵבָה f. *Inguen*; *ventriculus*, Num. 25, 8. a קָבַב.

קֵבָה f. *Ventriculus*; vid. קָבַב.

קִבֵּל PIH. Idem, quod Ar. قَبِلَ *Excepit*, *recepit*, *accepit*, *fufcepit*. Præt. קִבֵּל fec. Cheth. Efth. 9, 27. fed fec. Keri Pl. קִבְּלוּ *Receperunt*, ib. Efr. 8, 30. Imp. קַבֵּל *Recipe*, 1 Chr. 21, 11. Fut. conv. cum Aff. וַיְקַבְּלֵם *& recepit eos*, 1 Chr. 12, 18. Pl. נְקַבֵּל *Accipiemus*, Job. 2, 10. HIPH. הִקְבִּיל *Recepit*. Part. pl. f. מַקְבִּילֹת *Recipientes fefe*, i. e. fibi invicem refpondentes, Ex. 26, 5.

קַבֵּל Chald. *Idem*, Dan. 6, 1. Fut. pl. יְקַבְּלוּן *Accipient*, Dan. 7, 18.

קֹבֶל (femper vero cum Kamezchat. -קָבָל) *Coram*, *ex adverfo*, 2 Reg. 15, 10. Cum Aff. קָבְלוֹ *Adverfum eum*, Ez. 26, 9. Arab. قُبُلٌ Antica pars. Antrorfum. Cui conv. cum Syr. ܩܒܠ Obvius fuit.

קֳבֵל Chald. 1) *Contra*, *e regione*, *ex adverfo*. Plerumque cum ל conjunctum, לָקֳבֵל Dan. 5, 1. 2) *Propter rem*; qf. intuitu rei, Dan. 5, 10. Cum Aff. לָקֳבְלָךְ *Propter te*, Dan. 2, 31. Cum aliis

aliis Partic. דְּנָה f. לָקֳבֵל דִּי *Propterea quod*, Esr. 6, 13. 4, 16. It. דְּנָה f. קֳבֵל דִּי *Idem*, Dan. 2, 8. 12.

קָבַע. Ar. قَبَعَ Caput in collum f. in indusium retraxit, abdidit; videl. decipiendi ergo, ut ne conspiciatur. Hinc Hebr. *Defraudavit; spoliavit fraudibus usus*. Præt. conv. וְקָבַע *& defraudabit*, Prov. 22, 23. Pl. cum Aff. קְבַעֲנוּךָ *Defraudavimus te*, Mal. 3, 8. Part. pl. קֹבְעִים *Defraudantes*, ib. Aff. קֹבְעֵיהֶם *Defraudantes eos*, Prov. 22, 23. Fut. יִקְבַּע *Defraudabit*, Mal. 3, 8. Al. Vi rapuit.

קוֹבַע m. (Idem, quod כּוֹבַע) *Galea*, ut apud Æthiop tegit enim & abdit caput, 1 Sam. 17, 38. Ez. 23, 24.

קֻבַּעַת f. *Fæx, fœculentum*, Jes. 51, 17. 22. ceu in fundo subsidens, & abdens se.

קָבַץ *Collegit, congregavit; comportavit; contraxit;* it. *Manu apprehendit*. Idem Ar. قَبَض Cepit, apprehendit manu. It. Congessit, adstrinxit. Contraxit. Præt. קָבַץ 1 Reg. 20, 1. Part. Ben. קֹבֵץ *Congregans*, Prov. 13, 11. Pah. pl. m. קְבוּצִים *Congregati*, Neh. 5, 16. Inf. cum Aff. לְקָבְצִי *Ut colligam*, Zeph. 3, 8. Imp. קְבֹץ *Congrega*, 1 Reg. 18, 19. Pl. קִבְצוּ *Congregate*, 1 Sam. 7, 5. Fut. אֶקְבֹּץ *Congregabo*, Ez. 22, 20. Pl. conv. וַיִּקְבְּצוּ *& congregarunt*, 1 Sam. 28, 1. NIPH. נִקְבַּץ *Congregatus fuit*. Præt. pl. נִקְבְּצוּ *Congregati sunt*, Jos. 10, 6. Part. pl. נִקְבָּצִים *Congregati*, Jer. 40, 15. cum Aff. נִקְבָּצָיו *Congregati ejus*, Jes. 56, 8. Inf. הִקָּבֵץ *Congregari*, Ps. 102, 23. Imp. pl. הִקָּבְצוּ *Congregate vos*, Gen. 49, 2. Fut. תִּקָּבֵץ *Congregaberis*, Ez. 29, 5. PIH. קִבֵּץ *Congregavit*. Cum Aff. קִבְּצָם *Congregavit eos*, Mich. 4, 12. conv. וְקִבֶּצְךָ *& colliget te*, Devt. 30, 3. Dicitur etiam קִבַּץ; unde 3 f. קִבָּצָה (ob accent.) *Coacervavit*, Mich. 1, 7. Pl. קִבְּצוּ *Collegerunt*, Joël. 2, 6. Part. מְקַבֵּץ *Congregans*, Jes. 13, 14. Inf. קַבֵּץ *Congregare*, Jes. 66, 18. Imp. cum Aff. קַבְּצֵנוּ *Congrega nos*, Ps. 106, 47. Fut. יְקַבֵּץ *Congregabit*, Jes. 11, 12. cum Aff. יְקַבֶּצְךָ *Congregabit te*, Devt. 30, 4. PYH. Part. f. מְקֻבֶּצֶת *Congregata*, Ez. 38, 8. HITHP. Præt. pl. הִתְקַבְּצוּ *Congregarunt se*, Jud. 9, 47. Imp. pl. הִתְקַבְּצוּ *Congregate vos*, Jer. 49, 14. Fut. pl. יִתְקַבְּצוּ *Congregabunt se*, Jes. 44, 11.

קְבֻצָה f. *Congregatio*, collectio. cst. קְבֻצַת Ez. 22, 20.

קִבּוּץ m. *Collectus; collectio, congregatio.* Plur. cum Aff. קִבּוּצַיִךְ *Copiæ tuæ collectæ*, Jes. 57, 13.

קָבַר Idem, quod Chald. Syr. Æthiop. & Ar. *Sepelivit, inhumavit.* Præt. קָבַר Gen. 23, 19. Pl. קָבְרוּ *Sepeliverunt*, Gen. 49, 31. cum Aff. קְבָרֻהוּ *Sepeliverunt eum*, 2 Chr. 24, 25. Part. Ben. קֹבֵר *Sepeliens*, 2 Reg. 9, 10. Pl. קֹבְרִים *Sepelientes*, 2 Reg. 13, 21. Pah. קָבוּר *Sepultus*, 1 Reg. 13, 31. Pl. קְבֻרִים *Sepulti*, Eccl. 8, 10. Inf. abs. קָבוֹר *Sepeliendo*, Devt. 21, 23. cst. קְבֹר *Sepelire*, Gen. 50, 7. cum Aff. קָבְרוֹ *Sepelire eum*, Gen. 50, 14. Imp. קְבֹר *Sepeli*, Gen. 23, 6. Fut. cum ה parag. אֶקְבְּרָה *Sepeliam*, Gen. 50, 5. Pl. יִקְבְּרוּ *Sepelient*, Jer. 19, 11. NIPH. נִקְבַּר *Sepultus fuit.* Fut. יִקָּבֵר *Sepelietur*, Jer. 22, 19. Pl. in pausa יִקָּבֵרוּ *Sepelientur*, Job. 27, 15. PIH. קִבֵּר *Sepelivit.* Part. מְקַבֵּר *Sepeliens* Jer. 14, 16. Pl. מְקַבְּרִים *Sepelientes*, Num. 33, 4. Inf. קַבֵּר *Sepelire*, 1 Reg. 11, 15. Fut. cum Aff. תְּקַבְּרֵם *Sepeliet eos*, Hos. 9, 6. PYH. Præt. קֻבַּר *Sepultus est*, Gen. 25, 10.

קֶבֶר m. *Sepulcrum*, Ps. 5, 10. Aff. קִבְרוֹ *Sepulcrum ejus*, Jes. 53, 9. Pl. קְבָרִים *Sepulcra*, Job. 17, 1. Cst. קִבְרֵי Neh. 3, 16. Aff. קִבְרֵיהֶם *Sepulcra eorum*, Jer. 8, 1. קְבָרֵינוּ *Sepulcra nostra*, Gen. 23, 6.

קְבָרָה vel קִבְרָה f. *Idem;* unde Pl. קְבָרוֹת *Sepulcra*, Job. 21, 32. Cst. קִבְרוֹת Num. 11, 34. Aff. קִבְרוֹתֶיהָ *Sepulcra ejus*, Ez. 32, 23.

קְבוּרָה f. *Sepultura*, Jes. 14, 20. Cst. קְבוּרַת & קְבֻרַת 1 Sam. 10, 2. Gen. 35, 20. Aff. קְבֻרָתָהּ *Sepultura ejus*, Ez. 32, 23.

I. קדד Inclinavit, demisit, incurvavit caput. Meton. Adoravit. Hinc esse videtur Ar. تَقَذْقَذَ Caput contraxit, ingessit; nec non قَذَال Occiput; unde porro قَذَّ Percussit in occipite. Hebraicum dicitur honoris exhibendi causa. NIPH. Fut. conv. וָאֶקֹּד *& inclinatus sum capite*, Gen. 24, 48. וַיִּקֹּד *& inclinatus est capite*, 1 Sam. 24, 9. 23, 14. Plur. וַיִּקְּדוּ *& inclinati sunt capite*, Gen. 43, 28.

קָדְקֹד m. *Vertex, occiput.* קָדְקֹד שֵׂעָר *Vertex comatus*, Ps. 68, 22. Aff. קָדְקֳדֶךָ (in pausa) *Vertex tuus*, Devt. 28, 35. קָדְקֳדוֹ *Vertex ejus*, Ps. 7, 17.

II. קוד, Ar. قَدَّ Per longum secuit, decorticavit. Hinc

קִדָּה

קִדָּה f. *Casia;* R. Saadias vertit קֹסְט quod *Ar.* est Costus; Chald. קְצִיעֲתָא. Fortasse est Costi cortex odoratissimus, Ex. 30, 24. Ez. 27, 19. Hinc esse videtur Ar. قدّ Boni odoris saporisve fuit.

קָדַח *Accendit, incendit.* It. *Accensus, incensus fuit, arsit, conflagravit.* Resp. fere Ar. قدح Extudit igniario ignem. Præt. f. קָדְחָה *Accensus est*, Devt. 32, 22. Pl. קְדַחְתֶּם *Accendistis*, Jer. 17, 4. Part. pl. cst. קֹדְחֵי *Accendentes*, Jes. 50, 11. Inf. cst. קְדֹחַ *Accendere*, Jes. 64, 1.

קַדַּחַת f. *Febris ardens*, Lev. 26, 16.

אֶקְדָּח m. *Carbunculus*, gemma scintillas ignis referens, Jes. 54, 12.

קדם. Ar. قدم Præcessit, præivit, prior fuit. Hinc PIH. קִדֵּם *Antevertit, anticipavit, anteivit, prœivit, prævenit; occurrit, obvenit; prior fuit.* Præt. קִדַּמְתִּי *Præverti*, Jon. 4, 2. Pl. קִדְּמוּ *Prævenerunt*, Devt. 23, 5. Cum Aff. קִדְּמֻנִי & קִדְּמוּנִי *Anteverterunt me*, Ps. 18, 6. Job. 30, 27. Imp. cum ה parag. קַדְּמָה *Anteverte*, Ps. 17, 13. Fut. אֲקַדֵּם *Præveniam*, Mich. 6, 6. Pl. cum ה parag. נְקַדְּמָה *Præveniamus*, Ps. 95, 2. HIPH. הִקְדִּים *Prævenit*, Præt. cum Aff. הִקְדִּימַנִי *Prævenit me*, Job. 41, 3. Fut. f. תַּקְדִּים *Præveniet*, Am. 9, 10.

קָדִים m. I. *Oriens, plaga mundi orientalis;* i. e. quæ ante precantem s. supplicantem Deo est: scil. Veteres in precibus suis vultum solebant obvertere soli. Ez. 40, 19. II. *Eurus*, ventus ab oriente spirans, Jes. 27, 8. Cum ה loc. קָדִימָה *Orientem versus*, Hab. 1, 9.

קָדוּם m. *Antiquus, priscus, vetus;* unde Pl. נַחַל קְדוּמִים LXX. *Torrens antiquorum*, i. e. ubi maxime antiqui s. Cananæi habitare incipiebant, intell. Kischon fluvius, Jud. 5, 21. Ar. قديم itidem dicitur Antiquus, vetus. Al. Torrens occursuum, i. e. qui iter facientibus in terra Cananæa obvius est. Al. Torrens occursuum bellicorum, i. e. qui a proeliis ibi factis inclytus est. Al. Torrens, qui ob flexuras & anfractus suas sæpius qs. sibi ipse occurrit.

קֶדֶם vel קֵדֶם m. I. ratione *Temporis* dicitur: 1) *Antiquitas; tempus antiquum, priscum, prius*, Devt. 33, 15. Ps. 44, 2. 78, 2. *Aeternitas* (si de Deo dicatur) Devt. 33, 27. 2) *Ante, antea,*

קִבּוּץ m. *Collectus*; *collectio*, *congregatio*. Plur. cum Aff. קִבּוּצַיִךְ *Copiæ tuæ collectæ*, Jef. 57, 13.

קָבַר Idem, quod Chald. Syr. Æthiop. & Ar. *Sepelivit*, *inhumavit*. Præt. קָבַר Gen. 23, 19. Pl. קָבְרוּ *Sepeliverunt*, Gen. 49, 31. cum Aff. קְבָרֻהוּ *Sepeliverunt eum*, 2 Chr. 24, 25. Part. Ben. קֹבֵר *Sepeliens*, 2 Reg. 9, 10. Pl. קֹבְרִים *Sepelientes*, 2 Reg. 13, 21. Pah. קָבוּר *Sepultus*, 1 Reg. 13, 31. Pl. קְבֻרִים *Sepulti*, Eccl. 8, 10. Inf. abf. קָבֹר *Sepeliendo*, Devt. 21, 23. cf. קְבֹר *Sepelire*, Gen. 50, 7. cum Aff. קָבְרוֹ *Sepelire eum*, Gen. 50, 14 Imp. קְבֹר *Sepeli*, Gen. 23, 6. Fut. cum ה parag. אֶקְבְּרָה *Sepeliam*, Gen. 50, 5. Pl. יִקְבְּרוּ *Sepelient*, Jer. 19, 11. NIPH. נִקְבַּר *Sepultus fuit*. Fut. יִקָּבֵר *Sepelietur*, Jer. 22, 19. Pl. in paufa יִקָּבֵרוּ *Sepelientur*, Job. 27, 15. PIH. קִבֵּר *Sepelivit*. Part. מְקַבֵּר *Sepeliens* Jer. 14, 16. Pl. מְקַבְּרִים *Sepelientes*, Num. 33, 4. Inf. קַבֵּר *Sepelire*, 1 Reg. 11, 15. Fut. cum Aff. תְּקַבְּרֵם *Sepeliet eos*, Hof. 9, 6. PYH. Præt. קֻבַּר *Sepultus eft*, Gen. 25, 10.

קֶבֶר m. *Sepulcrum*, Pf. 5, 10. Aff. קִבְרוֹ *Sepulcrum ejus*, Jef. 53, 9. Pl. קְבָרִים *Sepulcra*, Job. 17, 1. Cft. קִבְרֵי Neh. 3, 16. Aff. קִבְרֵיהֶם *Sepulcra eorum*, Jer. 8, 1. קְבָרֵינוּ *Sepulcra noftra*, Gen. 23, 6.

קְבָרָה vel קְבֻרָה f. *Idem*; unde Pl. קְבָרוֹת *Sepulcra*, Job. 21, 32. Cft. קִבְרוֹת Num. 11, 34. Aff. קִבְרוֹתֶיהָ *Sepulcra ejus*, Ez. 32, 23.

קְבוּרָה f. *Sepultura*, Jef. 14, 20. Cft. קְבוּרַת & קְבֻרַת 1 Sam. 10, 2. Gen. 35, 20. Aff. קְבֻרָתָהּ *Sepultura ejus*, Ez. 32, 23.

I. קָדַד Inclinavit, demifit, incurvavit caput. Meton. Adoravit. Hinc effe videtur Ar. تقدقد Caput contraxit, ingeffit; nec non قذال Occiput; unde porro قذ Percuffit in occipite. Hebraicum dicitur honoris exhibendi caufa. NIPH. Fut. conv. וָאֶקֹּד *& inclinatus fum capite*, Gen. 24, 48. וַיִּקֹּד *& inclinatus eft capite*, 1 Sam. 24, 9. 23, 14. Plur. וַיִּקְּדוּ *& inclinati funt capite*, Gen. 43, 28.

קָדְקֹד m. *Vertex*, *occiput*. קָדְקֹד שֵׂעָר *Vertex comatus*, Pf. 68, 22. Aff. קָדְקֳדֶךָ (in paufa) *Vertex tuus*, Devt. 28, 35. קָדְקֳדוֹ *Vertex ejus*, Pf. 7, 17.

II. קדד, Ar. قد Per longum fecuit, decorticavit. Hinc

קִדָּה

קִדָּה f. *Casia;* R. Saadias vertit קֶסֶט quod Ar. est Costus; Chald. קְצִיעְתָא. Fortasse est Costi cortex odoratissimus, Ex. 30, 24. Ez. 27, 19. Hinc esse videtur Ar. قدا Boni odoris saporisve fuit.

קָדַח *Accendit, incendit.* It. *Accensus, incensus fuit, arsit, conflagravit.* Resp. fere Ar. قدح Extudit igniario ignem. Præt. f. קָדְחָה *Accensus est*, Devt. 32, 22. Pl. קְדַחְתֶּם *Accendistis*, Jer. 17, 4. Part. pl. cst. קֹדְחֵי *Accendentes*, Jes. 50, 11. Inf. cst. קְדֹחַ *Accendere*, Jes. 64, 1.

קַדַּחַת f. *Febris ardens*, Lev. 26, 16.

אֶקְדָּח m. *Carbunculus*, gemma scintillas ignis referens, Jes. 54, 12.

קדם. Ar. قدم Præcessit, præivit, prior fuit. Hinc PIH. קִדֵּם *Antevertit, anticipavit, anteivit, præivit, prævenit; occurrit, obvenit; prior fuit.* Præt. קִדַּמְתִּי *Præverti*, Jon. 4, 2. Pl. קִדְּמוּ *Prævenerunt*, Devt. 23, 5. Cum Aff. קִדְּמוּנִי & קִדְּמֻנִי *Anteverterunt me*, Ps. 18, 6. Job. 30, 27. Imp. cum ה parag. קַדְּמָה *Anteverte*, Ps. 17, 13. Fut. אֲקַדֵּם *Præveniam*, Mich. 6, 6. Pl. cum ה parag. נְקַדְּמָה *Præveniamus*, Ps. 95, 2. HIPH. הִקְדִּים *Prævenit*, Præt. cum Aff. הִקְדִּימַנִי *Prævenit me*, Job. 41, 3. Fut. f. תַּקְדִּים *Præveniet*, Am. 9, 10.

קָדִים m. I. *Oriens, plaga mundi orientalis;* i. e. quæ ante precantem s. supplicantem Deo est: scil. Veteres in precibus suis vultum solebant obvertere soli. Ez. 40, 19. II. *Eurus*, ventus ab oriente spirans, Jes. 27, 8. Cum ה loc. קָדִימָה *Orientem versus*, Hab. 1, 9.

קָדוּם m. *Antiquus, priscus, vetus;* unde Pl. נַחַל קְדוּמִים LXX. *Torrens antiquorum*, i. e. ubi maxime antiqui s. Cananæi habitare incipiebant, intell. Kischon fluvius, Jud. 5, 21. Ar. قديم itidem dicitur Antiquus, vetus. Al. Torrens occursuum, i. e. qui iter facientibus in terra Cananæa obvius est. Al. Torrens occursuum bellicorum, i. e. qui a proeliis ibi factis inclytus est. Al. Torrens, qui ob flexuras & anfractus suas sæpius qs. sibi ipse occurrit.

קֶדֶם vel קֵדֶם m. I. ratione *Temporis* dicitur: 1) *Antiquitas; tempus antiquum, priscum, prius*, Devt. 33, 15. Ps. 44, 2. 78, 2. *Aeternitas* (si de Deo dicatur) Devt. 33, 27. 2) *Ante, antea,* ante-

antequam, *priusquam*, Prov. 8, 22. Pf. 74, 2. II. ratione *Loci* dicitur: 1) *Oriens*, *plaga mundi orientalis*, (cujus Oppofitum dicitur אָחוֹר Plaga mundi occidentalis) Gen. 2, 8. 10, 30. Hinc *Terra Ifmaëlitarum f. Arabum*, Gen. 29, 1. Jef. 2, 6. 2) *Ante*, *antrorfum*, Pf. 139, 5. Cum ה loc. קֵדְמָה *Antrorfum*, Jof. 19, 13. Pl. cft. קַדְמֵי *Primordia*, v. g. terræ, Prov. 8, 23.

קַדְמָה f. *Status prior*. Cft. קַדְמַת (adverb.) *Ante*, *antequam*, Pf. 129, 6. Aff. לְקַדְמַתְכֶן *Priftino ftatui veftro*, Ez. 16, 55. Pl. cum Aff. קַדְמוֹתֵיכֶם *Prifca tempora veftra*, Ez. 36, 11.

קִדְמָה f. *Plaga anterior*. Cft. קִדְמַת (adverb.) *Ante*, Gen. 2, 14. Ez. 39, 11. Not. קַדְמָה eft Nomen temporis; קִדְמָה vero Loci.

קֳדָם Chald. I. ratione *Loci* dicitur *Coram*, *ante*, *in confpectu*, Dan. 2, 10. מִן־קֳדָם *A confpectu*, ib. v. 15. Cum Aff. femper pluralium, v. c. מִן־קֳדָמַי qf. a coram me, i. e. *a me*, *a confpectu meo*, Dan. 2, 6. קֳדָמָךְ *Coram te*, Dan. 5, 23. קֳדָמוֹהִי & קֳדָמוֹהִי (qf. a קֳדָם) *Coram eo*, Dan. 4, 5. 7, 13. II. ratione *Temporis*, *Ante*. Cum Aff. קֳדָמַיהּ *Ante eam*, Dan. 7, 7.

קַדְמָה f. Chald. Cft. קַדְמַת *Ante*, *antehac*, *ante hoc tempus*. Dan. 6, 11. מִן־קַדְמַת דְּנָה *Ab hoc tempore*, *ante hoc tempus*. Efr. 5, 11. מִקַּדְמַת *Idem*.

קַדְמַי m. Chald. *Prior*, *antecedens*; *antiquus*; unde Pl. קַדְמָיֵא *Priores*, Dan. 7, 24.

קַדְמָאָה f. Chald. *Prior*, *antecedens*; unde Emphat. קַדְמָיְתָא *Prior*, *prima*, Dan. 7, 4. Pl. emph. קַדְמָיָתָא *Priora*, Dan. 7, 8.

קַדְמֹנִי m. I. *Antiquus*, *prior*, *fuperior*, 1 Sam. 24, 14. Pl. קַדְמֹנִים *Antiqui*, Job. 19, 20. Fem. קַדְמֹנִית unde Pl. קַדְמֹנִיּוֹת *Anni antiqui*, Mal. 3, 4. Jef. 43, 18. II. *Orientalis*, *anterior*, Gen. 15, 19.

קַדְמֹנָה f. *Orientalis*, Ez. 47, 8.

קָדַר *Ater*, *atratus*; *obtenebratus*, *obfcurus*, *teter fuit*, *inceffit* vel *ivit*. Hinc Ar. قذر Immundus, fpurcus fuit; it. Abhorruit. Propius vero abeft كدر Impurus, obfcurus, turbidusque fuit color. Præt. conv. וְקָדַר *& obtenebrabitur* v. g. dies, Mich. 3, 6. קָדַרְתִּי *Ater fui*, i. e. luxi, Jer. 8, 21. Pl. קָדְרוּ *Atratæ funt*, Jer. 14, 2. Part. קֹדֵר *Pullatus*, *atratus*, i. e. nigris veftibus indutus, ceu in luctu conftitutus, Pf. 35, 14. Pl. קֹדְרִים *Pullati*, Job.

Job. 5, 11. *Abhorrentes*, Job. 6, 16. HIPH. הִקְדִּיר *Atratum, obscurum reddidit.* Præt. conv. וְהִקְדַּרְתִּי *& obscurabo*, Ez. 32, 7. Fut. conv. וָאַקְדִּיר *& atrum reddidi*, i. e. lugere feci, Ez. 31, 15. HITHP. הִתְקַדֵּר *Atratum se præbuit.* Præt. pl. הִתְקַדְּרוּ *Atrati sunt*, 1 Reg. 18, 45.

קַדְרוּת f. *Atror*, Jes. 50, 3.

קְדֹרַנִּית f. *Atrate, obscure*, Mal. 3, 14.

קָדַשׁ vel קָדֵשׁ propr. *Ab usu communi ad sacrum aut peculiarem separatus est.* Hinc *Sacratus, consecratus, sanctus, sanctificatus, sacer fuit*, aut *factus fuit.* It. *Sanctificavit, sanctum esse voluit*, Jes. 65, 5. It. *Paratus, destinatus fuit.* Idem dicit Ar. قدّس Purificavit, sanctificavit, consecravit. Pr. קָדַשׁ Ex. 29, 11. Cum Aff. קְדַשְׁתִּיךָ *Sanctificavi te*, Jes. 65. 5. Pl. קָדֵשׁוּ (in pausa) *Sanctificata sunt*, Num. 17, 2. Fut. יִקְדָּשׁ *Sanctus erit*, Hagg. 2, 12. Pl. conv. in pausa וַיִּקְדָּשׁוּ *& sanctificata sunt*, Num. 17, 3. NIPH. נִקְדַּשׁ *Sanctificatus est*, Ex. 29, 43. Inf. cum Aff בְּהִקָּדְשִׁי *Quum sanctificabor*, Ez. 36, 23. Fut. אֶקָּדֵשׁ *Sanctificabor*, Lev. 10, 3. PIH. קִדֵּשׁ *Sacravit, consecravit, sanctificavit, reparavit ad usum sanctum*, 1 Reg. 8, 64. Job. 1, 5. It. *Præparavit, indixit, edixit* v. g. coetum, bellum, jejunium, 2 Reg. 10, 20. Mich. 3, 5. Præt. קִדַּשׁ & קִדֵּשׁ 1 Reg. 8, 64. Pl. קִדְּשׁוּ *Consecrarunt*, 1 Sam. 7, 1. Part. מְקַדֵּשׁ *Sanctificans*, Ez. 37, 28. Cum Aff. מְקַדִּשְׁכֶם *Sanctificans vos*, Ex. 31, 13. Pl. cum Aff. מְקַדְשֵׁיהֶם (sine Dagesch) *Sanctificantes eos*, Ez. 7, 24. Inf. קַדֵּשׁ *Sanctificare*, Ex. 29, 1. Imp. קַדֵּשׁ *Sanctifica*, Ex. 13, 2. Pl. קַדְּשׁוּ *Sanctificate*, 2 Chr. 29, 5. in pausa קַדֵּשׁוּ Ez. 20, 20. Fut. conv. וַיְקַדֵּשׁ *& consecravit*, Gen. 2, 3. Pl. יְקַדְּשׁוּ *Sanctificabunt*, Ez. 44, 19. PYH. קֻדַּשׁ *Sanctificatus fuit.* Part. מְקֻדָּשׁ *Sanctificatus*, Ez. 48, 11. Pl. מְקֻדָּשִׁים *Sanctificati*, 2 Chr. 26, 18. cum Aff. מְקֻדָּשָׁי *Consecrati mei*, i. e. a me destinati, Jes. 13, 3. HIPH. הִקְדִּישׁ *Sanctificavit, consecravit.* Præt. הִקְדַּשְׁתִּי *Consecravi*, Num. 3, 13. Pl. הִקְדַּשְׁנוּ *Consecravimus*, 2 Chr. 29, 19. Part. מַקְדִּישׁ *Consecrans*, Lev. 27, 15. Imp. cum Aff. הַקְדִּשֵׁם *Consecra*, i. e. separa *eos*, Jer. 12, 3. Inf. הַקְדֵּשׁ & הַקְדִּישׁ *Consecrare*, Jud. 17, 3. 2 Chr. 2, 3. Fut. יַקְדִּישׁ *Consecrabit*, Lev. 27, 14. Pl. יַקְדִּישׁוּ *Consecrabunt*, Lev. 22, 3. HITHP. הִתְקַדֵּשׁ *Sanctificavit se;* sancti-

sanctificatus fuit. Præt. conv. וְהִתְקַדִּשְׁתִּי *& sanctificabo me*, i. e. sanctum me esse ostendam, Ez. 38, 23. Pl. הִתְקַדְּשׁוּ *Sanctificaverunt se*, 2 Chr. 30, 3. in pausa הִתְקַדָּשׁוּ 2 Chr. 5, 11. Part. f. מִתְקַדֶּשֶׁת *Sanctificata*, i. e. *purificata*, 2 Sam. 11, 4. Plur. m. מִתְקַדְּשִׁים *Sanctificantes se*, Jes. 66, 17. Inf. ante Makkaph הִתְקַדֶּשׁ־ (qua) *sanctificatur* i. e. celebratur festum, Jes. 30, 29. Imp. pl. הִתְקַדְּשׁוּ *Sanctificate vos*, 1 Chr. 15, 12. Fut. pl. יִתְקַדָּשׁוּ *Sanctificent se*, 2 Chr. 29, 34.

קָדָשׁ m. *Sanctus*, *sacer*; hinc Pl. קֳדָשִׁים (pro קָדָשִׁים, ad differentiam a קְדֵשִׁים) *Sancti*, Ex. 30, 10. Aff. קֳדָשֶׁיךָ *Sancti tui*, Devt. 12, 26.

קָדוֹשׁ m. propr. Separatus, sanctus; hinc 1) *Sanctus*, a peccatoribus ἀφωρισμένος, Lev. 11, 44. cst. קְדוֹשׁ Jes. 1, 4. Aff. קְדוֹשִׁי *Sanctus meus*, Hab. 1, 12. 2) *Sanctum*, Pf. 46, 5. Pl. קְדֹשִׁים *Sancti*, Prov. 30, 3. Aff. קְדֹשָׁיו *Sancti ejus*, Job. 15, 15.

קֹדֶשׁ m. *Sanctitas*, *sanctum*, *sacrum*; *locus sanctus*; *res sancta*, Ex. 3, 5. Aff. קָדְשׁוֹ *Sanctitas ejus*, Pf. 3, 5. Pl. קֳדָשִׁים *Sancta*, *sacra*, 2 Chr. 35, 13. cst. קָדְשֵׁי Lev. 22, 15. 1 Reg. 15, 15. Aff. קָדְשֵׁיכֶם *Res sanctæ vestræ*, Ez. 20, 4. קֳדָשָׁיו *Res sanctæ ejus*, Num. 5, 10.

קַדִּישׁ m. Chald. *Sanctus*, Dan. 4, 10. Pl. קַדִּישִׁין *Sancti*, ib. v. 5. cst. קַדִּישֵׁי Dan. 7, 18.

מִקְדָּשׁ (& מִקְּדָשׁ Ex. 15, 17.) m. *Sanctuarium*, Ex. 25, 8. *Asylum*, Jes. 8, 14. cst. מִקְדַּשׁ Ez. 48, 10. Aff. מִקְדָּשׁוֹ *Sanctuarium suum*, Jes. 16, 12. Pl. מִקְדָּשִׁים *Loca sancta*, Ez. 21, 7. cst. מִקְדְּשֵׁי Pf. 73, 17. Aff. מִקְדָּשַׁי *Loca sancta mea*, Lev. 21, 23.

מִקְדָּשׁ m. *Res sacra*. Aff. מִקְדָּשׁוֹ *Res sacra ejus*, Num. 18, 29.

קָדֵשׁ m. *Cinædus*, *meritorius*; i. e. destinatus ac paratus ad venerem, Devt. 23, 18. Pl. קְדֵשִׁים *Cinædi*, 2 Reg. 23, 7.

קְדֵשָׁה f. *Meretrix*, *prostibulum publicum*, Devt. 23, 18. Pl. קְדֵשׁוֹת *Meretrices*, Hos 4, 14.

קָהָה *Stupuit*, *obstupuit* v. g. dens; *obtusus factus est*. Prope abest Ar. قهي Aversus, alienus fuit; it. Imbecillus fuit. Fut. pl. תִּקְהֶינָה *Obstupescent*, Jer. 31, 29. PIH. קֵהָה *Hebetavit*, Eccl. 10, 10.

קָהַל *Congregavit*. Conv. Syr. ܩܗܠ Congregavit; fere etiam Ar,

Ar. قال Congregatus fuit; confluxit. Part. f. קֹהֶלֶת *Congregans, in concionem vocans*, intell. Sapientia; ac potius subaudito בֵּן *Filius sapientiæ congregantis*, Eccl. 1, 1. 2. 12. coll. Prov. 8, 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. NIPH. נִקְהַל *Congregatus est*. Præt. pl. נִקְהֲלוּ *Congregati sunt*, Esth. 9, 2. Part. pl. נִקְהָלִים *Congregati*, Ez. 38, 7. Inf. הִקָּהֵל *Congregari*, Num. 17, 7. Fut. conv. וַיִּקָּהֵל *& congregavit se*, Ex. 32, 1. Pl. וַיִּקָּהֲלוּ *& congregarunt se*, Jos. 18, 1. pro quo וַיִּקָּלֲהוּ 2 Sam. 20, 14. HIPH. הִקְהִיל *Congregavit*. Præt. הִקְהַלְתָּ *Congregasti*, Ez. 38, 13. Pl. הִקְהִילוּ *Congregarunt*, Num. 1, 18. Inf. הַקְהִיל *Congregare*, Num. 10, 7. Imp. הַקְהֵל *Congrega*, Lev. 8, 3. Pl. הַקְהִילוּ *Congregate*, Devt. 31, 28. Fut. יַקְהִיל & יַקְהֵל *Congregabit*, Job. 11, 10. 1 Reg. 8, 1. it. יַקְהִיל 2 Chr. 5, 2.

קָהָל m. *Congregatio, coetus; concio, Ecclesia; comitia*, Devt. 9, 10. cst. קְהַל Lev. 16, 17. Aff. קְהַלְכֶם *Coetus vester*, Devt. 5, 22.

קְהִלָּה f. *Coetus*, Neh. 5, 7. cst. קְהִלַּת Devt. 33, 4.

לַהֲקָה f. pro קְהִלָּה *Idem*. cst. לַהֲקַת *Coetus*, 1 Sam. 19, 20. Vid. etiam ל.

מַקְהֵל m. *Congregatio*; unde Pl. מַקְהֵלִים *Congregationes*, Ps. 26, 12.

מַקְהֵלָה f. *Idem*; unde Pl. מַקְהֵלוֹת *Congregationes*, Ps. 68, 27.

מַקֵּל ,מַקְלָה & מַקֵּל vid. in מ.

קוא *Vomere, evomere*. Idem, quod Ar. قاء & قيأ Vomuit. Imp. pl. קִיוּ (quod vero potius est a קָיָה ut דָּיָה) *Evomite*, Jer. 25, 27. Part. f. קָאָה *Evomens*, Lev. 18, 28. HIPH. הֵקִיא *Idem*. Præt. conv. cum Aff. וַהֲקֵאתוֹ *& evomes illud*, Prov. 25, 16. Fut. cum Aff. תְּקִיאֶנָּה *Evomes eam*, Prov 23, 8. conv. וַיָּקֵא *& evomuit*, Jon. 2, 11. וַיְקִאֵנוּ *& evomuit eum*, Job. 20, 15.

קֵא m. *Vomitus*. Aff. קֵאוֹ *Vomitum suum*, Prov. 26, 11.

קִיא m. *Idem*, Jes. 28, 8. Aff. קִיאוֹ *Vomitus suus*, Jes. 19, 14. Ar. قيء Idem.

קַו m. *Vomitus*, Jes. 28, 10. 13. Al. Exspecta. Al. Regula.

קִיקָלוֹן m. *Vomitus ignominiæ* i. e. ignominiosus, Hab. 2, 16. Vid. etiam קלה.

קָאַת & קָאָת f. *Platea, Pelecanus, Onocrotalus*; a vomendo dictus, quia fluviatiles conchas deglutit, post autem coctas in stoma-

ſtomacho evomit, ut ex hiantibus carnes expromtas comedat, Ariſtot. Hiſt. l. 9. c. 10. Lev. 11, 18. Jeſ. 34, 11. cſt. קָאַת Pſ. 102, 7.

I. קָוָה *Exſpectavit*. In lingua Æthiop. Arab. dialecto plane idem *Kuaja*, Exſpectavit. Part. pl. cſt. קֹוֵי *Exſpectantes*, Jeſ. 40, 31. Aff. קֹוָו (pro קֹוָיו) *Exſpectantes eum*, Thr. 3, 25. קֹוֶיךָ *Exſpectantes te*, Pſ. 25, 3. PIH. קִוָּה *Idem*. Præt. קִוִּיתִי *Exſpectavi*, Pſ. 25, 5. it. קִוֵּיתִי Jeſ. 8, 17. Pl. קִוּוּ *Exſpectarunt*, Pſ. 56, 7. Inf. קַוֺּה *Exſpectando*, Pſ. 40, 2. & קַוֵּה (more CHALD.) Jer. 8, 15. 14, 1). Imp. קַוֵּה *Exſpecta*, Pſ. 27, 14. Fut. יְקַוֶּה *Exſpectabit*, Job. 7, 2. apoc. יְקַו Job. 3, 9.

מִקְוֶה m. *Exſpectatio*, *ſpes*, 1 Chr. 29, 15. cſt. מִקְוֵה Jer. 14, 8.

תִּקְוָה f. *Idem*, Job. 5, 16. cſt. תִּקְוַת Pſ. 9, 19. Aff. תִּקְוָתְךָ *Spes tua*, Job. 4, 6.

II. קוה unde NIPH. נִקְוָה *Congregatus fuit*, *conſluxit*; dicitur de hominibus, aquis & aliis rebus. Quem ſenſum etiam reperias in Ar. v. g. قوّة Compulit in unum locum; it. قوي IV. Contorſit v. g. funem. Præt. pl. conv. וְנִקְווּ *& confluent*, Jer. 3, 17. Fut. pl. יִקָּווּ *Confluant*, Gen. 1, 9.

קַו m. *Filum menſorium*; a contorquendo; hinc *Regula*, *amuſſis*; *linea*, *delineatio*, Jeſ. 18, 2. קָו֗ה Jer. 31, 39. eſt nota duarum lectionum, ſcil. קַו & קָוֶה (a קָוָה *Idem*). Legitur etiam קָו ſec. Keri 1 Reg. 7, 23. Cum Aff. קַוָּם *Amuſſis eorum*, Pſ. 19, 5. קָו vero Jeſ. 28, 10. 13. vid. ſub קיא.

מִקְוֵא m. *Filum*, *filatum*, *tela*, 2 Chr. 1, 16.

מִקְוֶה m. 1) *Congregatio*, *confluentia*, *confluxio*, *conceptaculum*. cſt. מִקְוֵה Gen 1, 10. *Foſſa*, Lev. 11, 36. 2) *Netum*, *tela*, 1 Reg. 10, 28. Al. Collectio. Vectigal.

מִקְוָה f. *Conceptaculum aquarum*, Jeſ. 22, 11.

תִּקְוָה f. *Funiculum*, Joſ. 2, 18.

קוט *Faſtidire*, *faſtidio eſſe* vel *habere*, *tædio affici*, *pertæſum eſſe*. Conv. cum קָטַט, נָקַט & קוּץ; it. cum Ar. قطّ Sufficit, ſatis eſt; nec non كظّ Gravavit eum v. g. cibi nimia copia. Anxit, male habuit, preſſit, ſollicitum reddidit eum res; unde etiam كظاظ Nauſeativa ſatietas; nauſea ex ea. Fut. אָקוּט *Faſtidio habeo*,

habeo, Pf. 95, 10. NIPH. Præt. pl. converf. וְנָקֹטּתֶם (ad formam נְפוֹצֹתֶם a פוץ) *& faftidio habebimini*, Ez. 20, 43. HITHP. הִתְקוֹטֵט *Faftidientem fe præbuit*. Fut. אֶתְקוֹטָט *Faftidio*, Pf. 139, 21. conv. cum ה parag. atque in paufa וָאֶתְקוֹטָטָה *& faftidivi*, Pf. 119, 158. Al. Rixatus eft.

קַט (ob acc. קָט) m. *Satis fuiffet*, Ez. 16, 47. (Ar. قَطْ) Videl. *Pæne fatis fuiffet* (tibi, illis affimilari); *fed* &c. Pertinet vero hæc vox potius fub קטט. Al. Faftidium. Al. Pauxillum.

קוֹל m. (Vox; quæ vel ipfa Radix eft, vel eft a Verbo Ar. قال Dixit, pronuntiavit; unde etiam قَوْل Dictum, fermo) *Vox*; *fonus*, *fonitus*; *ftrepitus*; hinc interdum etiam *Dictum*, *fermo*; it. *Tonitru*. Jer. 10, 22. Pf. 29, 3. 4. 5. Aff. קוֹלוֹ *Vox ejus*, Ex. 28, 35. Pl. קוֹלוֹת & קֹלֹת *Voces*, Pf. 93, 4. Ex. 9, 23.

קָל m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 11.

קוּם (Ar. قام Firmus; erectus; ftabilitus fuit. it. Surrexit, refurrexit. it. Infurrexit contra aliquem.) I. *Surgere*, *adfurgere*, *adfiftere*, *erigere fe*; it. *Refurgere*, *revivifcere*. Præt. קָם Devt. 34, 10. pro quo קָאם Hof. 10, 14. Fem. קָמָה Gen. 37, 7. 1 p. f. קַמְתִּי *Surrexi*, Cant. 5, 5. in paufa קָמְתִּי Mich. 7, 8. Pl. קָמוּ *Surrexerunt*, Ex. 10, 23. conv. וְקָמוּ *& furgent*, Gen. 41, 30. in paufa וָקָמוּ Jef. 49, 7. Inf. קוּם *Surgere*, Gen. 31, 35. Aff. בְּקוּמָהּ *Cum furgeret illa*, Gen. 19, 33. & בְּקֻמָהּ v. 35. Imp. קוּם *Surge*, Mich. 6, 1. & קֻם Jof. 7, 10. cum ה parag. קוּמָה Num. 10, 35. Pl. קוּמוּ *Surgite*, Gen. 19, 14. Fut. אָקוּם *Surgam*, Job. 7, 4. אָקֻם 1 Reg. 3, 21. m. תָּקוּם *Surges*, Lev. 19, 32. m. יָקוּם & יָקֻם *Surget*, Devt. 19, 15. Gen. 27, 31. conv. וַיָּקָם *& furrexit*, Gen. 4, 8. Pl. יָקוּמוּ *Surgent*, Ex. 33, 8. cum ן parag. יְקוּמוּן Devt. 33, 11. PIH. קוֹמֵם & קִיֵּם *Erexit*; *furgere fecit*, *excitavit*. Imp. cum Aff. קַיְּמֵנִי *Erige me*, Pf. 119, 28. Fut. אֲקוֹמֵם *Erigam*, Jef. 44, 26. Pl. in paufa יְקוֹמֵמוּ *Erigent*, i. e *reftaurabunt*, Jef. 61, 4. HIPH. הֵקִים & הֵקַם *Idem*. Præt. הֵקִים *Erexit*, Jof. 4, 9. 2 m. conv. וַהֲקֵמֹתָ *& eriges*, Ex. 26, 30. cum Aff. וַהֲקֵמֹתוֹ *& eriges eum*, 2 Reg. 9, 2. Pl. הֵקִימוּ *Erexerunt*, i. e. *exftruxerunt*, Jef. 23, 13. Part. מֵקִים *Excitans*, Hab. 1, 6. cum י parag. מְקִימִי Pf. 113, 7. Inf. הָקִים *Erigere*, Num. 9, 15. הָקֵם Devt. 22, 4. cum Aff. הֲקִימוֹ *Erigere eum*, Eccl. 4, 10. Imp. הָקֵם *Erige*, 2 Sam. 24, 18. & הָקִים, hinc הֲקִימֵנִי *Erige me*,

Pf. 41, 11. Pl. הָקִימוּ *Erigite*, i. e. *ftatuite* fc. cuftodes, Jer. 51, 12. Fut. יָקִים *Eriget*, Eccl. 4, 10. conv. וַיָּקֶם *& erexit*, Ex. 40, 18. cum Aff. וַיְקִימֵהוּ *& erexit illud*, Ex. 24, 26. Pl. יָקִימוּ *Erigent*, Num. 1, 51. cum ן parag. יְקִימוּן Job. 4, 4. HOPH. Præt. הוּקַם *Erectum, excitatum, fufcitatum eft*, Ex. 40, 17. II. *Stare; manere, ftabilem f. ftabile, ratum, firmum effe*. Præt. f. קָמָה Non *firmus fuit* animus, i. e. *perterritus eft*, Jof. 2, 11. *Stetit* v. g. oculus i. e. *caligavit*, 1 Sam. 4, 15. Pl. קַמְנוּ *Stetimus*, Pf. 20, 9. Inf. & Fut. pl. קוֹם יָקוּמוּ *Firma erunt*, Jer. 44, 29. Fut. conv. וַיָּקָם *& erat erunt*, fcil. quæ decernis, Job. 22, 28. PIH. קִיֵּם & קוֹמֵם *Statuit, ftabilivit, ftatum reddidit; ratum fecit, præftitit*. Præt. קִיַּם *Stabilivit*, Efth. 9, 31. Pl. קִיְּמוּ *Stabiliverunt*, ib. Inf. קַיֵּם *Stabilire*, Ruth. 4, 7. Fut. conv. cum ה parag. וָאֲקַיֵּמָה *& ratum feci*, Pf. 119, 106. HIPH. הֵקִים *Idem*. Præt. הֲקִמֹתִי *Stabilivi*, Gen. 9, 17. Part. מֵקִים *Ratum faciens*, Gen. 9, 9. Inf. הָקִים & הָקֵם *Ratum facere*, Devt. 8, 18. Jer. 44, 25. Imp. הָקֵם *Ratum fac*, 2 Sam. 7, 25. Fut. יָקִים & יָקֵם *Ratum faciet*, Devt. 27, 26. 1 Sam. 1, 23. cum Aff. יְקִימֶנָּה *Stabiliet illud*, Num. 23, 19. Pl. תְּקִימֶנָה *Ratum facitis*, Jer. 44, 25. HOPH. Præt. הוּקַם & הֻקַם *Stabilitum; ftabile, ratum, firmum factum eft*, Jer. 35, 14. 2 Sam. 23, 1. fcil. (Qui) *conftitutus eft* altus, unctus Dei Jacobi &c. III. *Infurgere contra aliquem, invadere aliquem hoftiliter*. Præt. conv. וְקָם *& infurget*, Jef. 31, 2. Part. pl. קָמִים *Infurgentes*, Pf. 3, 2. & קוֹמִים *Inimici, hoftes*, 2 Reg. 16, 7. Cum Aff. קָמֵיהֶם *Infurgentes in eos*, Ex. 32, 25. Fut. pl. cum ן parag. יְקוּמוּן *Infurgent*, 2 Sam. 22, 39. PIH. Fut. יְקוֹמֵם *Infurget*, Mich. 2, 8. HIPH. הֵקִים *Stare, refiftere fecit*, v. g. in bello contra hoftes. Præt. cum Aff. הֲקֵמֹתוֹ *Refiftere facis* h. e. adjuvas *eum*, Pf. 89, 44. HITHP. הִתְקוֹמֵם *Infurrexit contra aliquem, pugnavit, inimicatus eft, hoftem fe præbuit*. Part. cum Aff. מִתְקוֹמְמִי *Infurgens contra me*, Job. 27, 7. Pl. מִתְקוֹמְמִים *Inimici*, Pf. 17, 7. Fem. (ab altera forma) מִתְקוֹמְמָה Job. 20, 27. Absque מ præform. בִּתְקוֹמְמֶיךָ *Inimicis tuis*, Pf. 139, 21. IV. *Regnare, imperium habere*. Inf. בְּקוּם *quum regnant*, Prov. 28, 12. 28.

קָם CHALD. *Surrexit, ftetit*, Dan. 3, 24. Pl. קָמוּ *Surrexerunt*, Efr. 5, 2. Part. קָאֵם *Stans*, Dan. 2, 31. Pl. קָאֲמִין *Stantes*,

tu, sec. Chethibh Dan. 3, 3. sec. Keri קָיְמִין. Emph. קָאֲמַיָּא Dan. 7, 16. Imp. f. קוּמִי *Surge*, Dan. 7, 5. Fut. יְקוּם *Surget*, Dan. 7, 24. Pl. יְקוּמוּן & יְקָמוּן *Surgent*, Dan. 7, 17. 24. PAH. Inf. קַיָּמָה *Statuere*, Dan. 6, 8. APH. הֲקֵים *Erexit*, Dan. 3, 2. Cum Aff. הֲקִמֵהּ (a forma Hebr. הֵקִים) *Constituit eum*, Dan. 5, 11. & cum א præform. אֲקִימֵהּ Dan. 3, 1. 2 p. הֲקֵימְתָּ *Erexisti*, Dan. 3, 12. 1 p. הֲקֵימֶת *Erexi*, Dan. 3, 14. Pl. הֲקִימוּ *Statuerunt*, Esr. 6, 18. Part. מְהָקֵים *Constituens*, Dan. 2, 21. Inf. cum Aff. הֲקָמוּתֵהּ *Constituere eum*, Dan. 6, 4. Fut. יְקִים & יְהָקֵים *Constituit*, Dan. 4, 14. 6, 16. HOPH. Præt. f. הֳקִימַת *Stare facta est*, Dan. 7, 4.

קָמָה f. *Seges*, 2 Reg. 19, 26. cst. קָמַת Devt. 23, 26. Pl. קָמוֹת *Segetes*, Jud. 15, 5.

קִים m. *Subsistentia, substantia.* Aff. קִימָנוּ pro קִימֵנוּ *Substantia nostra*, Job. 22, 20.

קִימָה f. *Idem*, & *Surrectio.* Aff. קִימָתָם *Surrectio eorum*, Thr. 3, 63.

קְיָם m. CHALD. *Statutum*, Dan. 6, 8. 16.

קַיָּם m. CHALD. *Stabilis*, Dan. 6, 27. Fem. קַיָּמָה *Stabile*, Dan. 4, 23.

קוֹם m. *Statura, altitudo.* Cum ה parag. קוֹמָה sec. Cheth. Jer. 52, 21.

קוֹמָה f. *Idem*, Ez. 13, 18. cst. קוֹמַת 1 Reg. 7, 32. Aff. קוֹמָתָהּ *Altitudo ejus*, Gen. 6, 15.

קוֹמְמִיּוּת f. *Erectio*; vel Adverb. *Erecte*, Lev. 26, 13.

יְקוּם m. *Subsistens, substantia viva*, Gen. 7, 4. 23.

מָקוֹם m. *Locus*, Gen. 1, 9. cst. מְקוֹם ib. 12, 6. Aff. מְקוֹמִי *Locus meus*, Gen. 30, 25. Hinc

מְקוֹמוֹת pl. f. *Loca*, 2 Sam. 17, 12. Aff. מְקוֹמֹתֵיכֶם *Loca vestra*, Am. 4, 6.

תְּקוּמָה f. *Statio, stare, consistere*, Lev. 26, 37.

קִמּוֹשׂ & קִמּוֹשׁ m. *Carduus; Chamæleon*, cardui species, Hos. 9, 6. Jes. 34, 13. ab Ar. قمش Edit, quidquid inveniret, utut vilissimum esset. Al. Urtica; sed distinguitur diserte a חָרוּל Urtica, Prov. 24, 31. & cum spinis etiam in N. T. Tribulus conjungitur, Matth. 7, 16. Luc. 6, 44. Accedit, quod a LXX. inter ἄκανθα, germina spinosa referatur, Jes. 34, 13.

קִמְּשׂוֹן

קִמְּשׁוֹן m. unde Pl. קִמְּשׁוֹנִים *Cardui*, *Chamæleones*, Prov. 24, 31.

אַלְקוּם m. (quod a plerisque ad קום refertur; ſed pertinet potius ad לקם in forma אַפְקוּר, ſec. quam fem. quoque אַשְׁמוּרָה Cuſtodia dicitur, ab Ar. لقم Obſtruxit viam in ingreſſu ſuo, i. e. ne quis ſequi ſe & aggredi ut hoſtis poſſet; unde etiam مُلَقَّم & مُلَقَّمَة Incluſus, Ex. 39, 6. it. Conjunctio.) *Satellitium*, *cuſtodia corporis*, *præſidium*; ſcil. מֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ *Rex*, *cum quo ſatellitium eſt*, Prov. 30, 31. Al. Invictus.

I. קון (unde videtur eſſe Ar. كان pro كين Humilis fuit. VIII. Contriſtatus fuit; moeruit.) PIH. קוֹנֵן *Lamentatus eſt*. Præt. pl. conv. וְקוֹנְנוּ *& lamentabuntur*, Ez. 27, 32. Part. pl. f. מְקוֹנְנוֹת *Lamentantes*, Jer. 9, 16. Fut conv. וַיְקוֹנֵן *& lamentatus eſt*, 2 Chr. 35, 25. Pl. f. תְּקוֹנֵנָּה *Lamentabuntur*, Ez. 32, 16.

קִין m. unde Pl. קִינִים *Lamentationes*, Ez. 2, 10.

קִינָה f. *Lamentatio*, Ez 19, 14. Pl. קִינוֹת *Lamentationes*, Ez. 35, 25. Aff. קִינוֹתֵיהֶם *Lamentationes ſuæ*, 2 Chr. 35, 25.

II. קון. Ar. قان Cudit ferrum. Hinc

קַיִן m. *Haſta*. Aff. קֵינוֹ *Haſta ejus*, 2 Sam. 21, 16. Ar. قناة dicitur.

קוע. Ar. قوع Immiſit ſe. Hinc Inf. קוֹעַ Ez. 23, 23. Verte: Recenſendo, & dimittendo & קוֹעַ *immittendo* (in terram veſtram). Al. Nomen propr. Al. Princeps.

קוף (Affine verbo יקף vid. ibi) Circumivit, ambivit, circumdedit. Hinc

קוֹף m. *Simia* (dicta a circumeundo, vel ab Ar. قاف Secutus eſt veſtigia); unde Pl. קוֹפִים *Simiæ*, 1 Reg. 10, 22. 2 Chr. 9, 21. Bochartus comparat eas cum Cepho Plinii Hiſt. nat. l. 8. c. 19. LXX. vertunt πιθήκους ſ. κερκοπιθήκους, cercopithecos.

תְּקוּפָה f. *Revolutio; converſio*, *circumactio*, *circuitus*, *periodus*, v. g. anni, dierum, cœli. cſt. תְּקוּפַת Ex. 34, 22. Aff. תְּקוּפָתוֹ *Revolutio ejus*, Pſ. 19, 7. Pl. תְּקֻפוֹת *Revolutiones*, 1 Sam. 1, 20.

I. קוץ *Tædere*, *diſtædere*. Conv. cum קוט, quod vid. ſ. l. nec non per Meton. Conſeq. cum قاض Diſſolvit. Commutavit. Subſtituit rem rei. Præt. f. קָצָה *Tæduit eam*, Num. 21, 5

וַיָּקָץ

קַצְתִּי *Tædet me*, Gen. 27, 46. Part. קָץ *Pertæsus; cui aegre est*, Jes. 7, 16. Fut. conv. וָאָקֻץ *& tæduit me*, Lev. 20, 23. 2 p. תָּקֹץ *Fastidias*, Prov. 3, 11. Pl. conv. וַיָּקֻצוּ *& tæduit eos*, Ex. 1, 12. HIPH. הֵקִיץ *Tædio affecit, vexavit.* Fut. pl. cum Aff. נְקִיצֶנָּה *Vexabimus eam*, Jes. 7, 6. Al. Diruemus eam. Vid. signif. IV.

קוֹץ m. *Spina*; a tædio dicta, Jes. 32, 13. Pl. קוֹצִים *Spinæ*, Ex. 22, 5. Cst. קוֹצֵי Jud. 8, 7.

II. קוּץ Idem, quod Ar. قاظ *Aestivavit, æstatem exegit.* Hinc Præt. קָץ Jes. 18, 6.

קַיִץ m. Idem, quod Ar. قيظ & قيض *Aestas*, Jes. 28, 4. Aff. עַל־קֵיצֵךְ *de aestivis fructibus tuis*, per Meton. Jes. 16, 9.

III. קוּץ. Unde HIPH. הֵקִיץ Idem, quod Ar. يقظ *Experrectus est, evigilavit.* Præt. הֵקִיץ 2 Reg. 4, 31. הֱקִיצֹתִי *Evigilavi*, Ps. 3, 6. Inf. הָקִיץ *Evigilare*, Ps. 17, 15. Imp. cum ה parag. הָקִיצָה *Evigila*, Ps. 35, 23. Pl. הָקִיצוּ *Evigilate*, Jes. 26, 19. Fut. אָקִיץ *Evigilabo*, Prov. 23, 35. Pl. יָקִיצוּ *Evigilabunt*, Job. 14, 12.

IV. קוּץ Ar. قاض Diruit, dissolvit. Hinc HIPH. Fut. Pl. cum Aff. וּנְקִיצֶנָּה *& diruemus eam* Jes. 7, 6. sec. alios: Et vexabimus eam. Vid. signif. I.

קְוֻצּוֹת pl. f. *Capilli, cincinni*; puta, composite soluti, Haarloken. Cant. 5, 2. Syr. ܩܘܨܐ Idem. A quo prope etiam abest Ar. قُصّة Capilli frontis, antiæ. Aff. קְוֻצּוֹתָיו *Cincinni ejus*, ib. v. 12.

קוּק unde qs. קִיקָה ab Ar. قاء Vomuit; aut potius קִקָּה PIH. quadratum, Vomitum excitavit. Hinc

קִיקָיוֹן m. *Ricinus*; Græce & Ægyptiis Κίκι, alias, ut est apud Dioscoridem, κρότων appellatus; Arabibus vero قرعي (non אַלְקְרָוִי, ut Talmudici volunt), Medicis Kerva vel Cerva, palma Christi, cataputia major, regium granum; Germ. Römisch Hanf, Mollenkraut; vulgo Wunderbaum. Jon. 4, 6. 7. 9. 10. Dicitur arbuscula esse lata habens folia in modum pampini, mirumque in modum, si sementis jaciatur, brevi tempore in arborem exsurgere.

I. קוּר *Fodere, effodere.* Resp. Ar. قار Effossus, apertus, perforatus fuit. II. Effodit, eruit. Præt. קַרְתִּי *Fodi*, 2 Reg. 19, 24. HIPH. הֵקִיר & הֵקֵר *Manavit; eructavit*, qs. perforatam fecit

cit f. perforavit v. g. fcaturigo fontis terram. Præt. f. הֵקֵרָה *Eructavit*, Jer. 6, 7. Inf. הָקֵר *Ebullire*, ib.

מָקוֹר m. *Scaturigo, fons; profluvium*, Zach. 13, 1. Cft. מְקוֹר Lev. 20, 18. Aff. מְקוֹרְךָ *Fons tuus*, Prov. 5, 18.

II. קוּר. Ar. جار pro جير Calce obduxit. Sic etiam قار Obduxit, pec. pice. Hinc

קִיר m. *Paries, murus*, Lev. 1, 15.

קִירָה f. *Idem*; unde Pl. קִירוֹת *Parietes*, 1 Reg. 6, 5. de corde etiam Jer. 4, 19. Aff. קִירֹתָיו *Parietes ejus*, Ex. 30, 3.

III. קוּר. Ar. قار Ex infidiis & occulto captavit & captavit prædam. Hinc

קוּר m. *Tela*, qf. infidiæ *aranei*; unde Pl. Cft. קוּרֵי *Telæ*, Jef. 59, 5. Aff. קוּרֵיהֶם *Telæ eorum*, v. 6. Ar. etiam قُوارات dicuntur Foramina parva.

קוּשׁ ut יָקֹשׁ *Illaqueare*. Ar. قاس Incurvavit arcus more; Unde etiam قَوْس Arcus. Hinc Fut. pl. יְקֹשׁוּן *Tendiculas ponent*, Jef. 29, 21.

קַח Ez. 17, 5. vid. fub לקח.

קטב. Ar. قطب Secuit. Hinc

קֶטֶב m. (ut Ar. قَطْب Amputatio) *Succifio, excidium*; *lues, exitium*, Pf. 91, 6.

קֹטֶב m. *Excidium, exitium, fuccifio*. Aff. קָטָבְךָ cum Kamez in antepenult. (pro קֻטְבְךָ) *Exitium tuum*, Hof. 13, 14.

קָטַט (idem, quod קוּט) *Tædio affectus fuit; faftidivit; Faftidio fuit*. Conv. Ar. قطّ Sufficit, fatis eft; nec non كظّ Gravavit eum v. g. cibi nimia copia. Anxit, male habuit, preffit; unde etiam قِظّة Naufeativa fatietas. Fut. יָקֹט *Faftidiet*, Job. 8, 14. NIPH. Præt. pl. נָקֹטּוּ *Tædio afficientur*, Ez. 6, 9. וּנְקֹטֹתֶם Ez. 20, 43. vid. fub קוּט. Irregulariter legitur Sing. f. נָקְטָה pro נָקֹטָּה *Faftidio eft*, Job. 10, 1. Al. eft a נָקַט, quod vid. f. l.

קַט vid. fub קוּט.

קָטַל (Idem, quod Ar. قتل & Æthiop. *Katala*) *Occidit, interfecit, interemit, enecavit*. Conv. etiam Ar. قطل Amputavit.

rit. Percussit collum ejus. Fut. יִקְטֹל *Occidet*, Job. 24, 14. cum Aff. יִקְטְלֵנִי *Occidet me*, ib. 13, 15.

קְטַל CHALD. *Idem*. Part. act. קָטֵל *Occidens*, Dan. 5, 19. Part. pass. קְטִיל *Occisus*, ib. v. 30. Fem. קְטִילַת *Occisa*, ib. 7, 11. PAH. Præt. קַטֵּל *Interfecit*, Dan. 3, 22. Inf. קַטָּלָה *Interficere*, ib. 2, 14. ITHPEH. Inf. לְהִתְקְטָלָה *ad occidendum*, ib. 2, 13. ITHPA. Part. pl. מִתְקַטְּלִין *Interfecti*, ibid.

קֶטֶל m. Ar. قتل *Occisio*, *cædes*, Obad. v. 9.

קָטֹן *Minus*, *parum*; *parvus fuit*, ab Ar. قتن IV. Extenuato corpore fuit. Præt. קָטֹנְתִּי *Minor sum*, Gen. 32, 11. Fut. conv. וַתִּקְטַן *& parvum fuit*, 2 Sam. 7, 19. HIPH. Inf. הַקְטִין *Minuere*, Am. 8, 5.

קָטָן m. *Parvus*, *minor*, *minimus*: parvus mole aut ætate. 2 Sam. 9, 12. Aff. קְטַנָּם *Minimus eorum*, Jer. 6, 13. Pl. קְטַנִּים *Parvi*, 2 Reg. 2, 23. Cst. קְטַנֵּי Prov. 30, 24. Fem. קְטַנָּה *Parva*, Eccl. 9, 14. Pl. קְטַנּוֹת *Parvæ*, Ez. 16, 61.

קָטֹן m. *Idem*, 1 Sam. 22, 15. Cst. קְטֹן 2 Chr. 21, 17.

קָטֹן (pro קָטָן) m. *Idem*. Hinc cum Aff. קָטָנִּי (manente Kamez in antepenult.) *Minimus meus*, 2 Chr. 10, 10. & קָטָנִּי 1 Reg. 12, 10. Priori quoque Loco al. codd. habent קָטְנִּי; vid. Bibl. Halens. ad h. l.

קָטַף *Decerpsit* v. g. fructus, herbas. Ar. plane idem قطف Vindemiavit, decerpsit v. g. uvas. Præt. conv. וְקָטַפְתָּ *& decerpes*, Deut, 23, 26. Part. pl. קֹטְפִים *Decerpentes*, Job. 30, 4. Fut. אֶקְטֹף *Decerpam*, Ez. 17, 22. NIPH. Fut. יִקָּטֵף *Decerpitur*, Job. 8, 12.

I. קטר. Ar. قتر Redoluit, fragravit. II. Adolevit. Hinc PIH. קִטֵּר *Adolevit*, *suffivit*, *suffitum fecit*. Præt. pl. קִטְּרוּ *Adoleverunt*, 2 Reg. 23, 8. Part. pl. מְקַטְּרִים *Adolentes*, Jer. 44, 19. Fem. מְקַטְּרוֹת ib. v. 15. Inf. קַטֵּר *Adolere*, 1 Sam. 2, 16. Fut. יְקַטֵּר *Adolebat*, 2 Chr. 25, 14. Pl. conv. וַיְקַטְּרוּ *& adoleverunt*, sec. Keri 2 Chr. 34, 25. in pausa יְקַטֵּרוּ *Adolent*, Jer. 18, 15. PYH. Part. f. מְקֻטֶּרֶת *Suffumigata*, Cant. 3, 6. HIPH. הִקְטִיר *Adolevit*, Ex. 30, 7. Part. מַקְטִיר *Adolens*, 1 Reg. 3, 3. Pl. מַקְטִירִים *Adolentes*, 1 Chr. 6, 34. Inf. הַקְטִיר *Adolere*, Ex. 30, 20. Imp. הַקְטֵר *Adole*, 2 Reg. 16, 15. Fut. יַקְטִיר *Adolebit*, Lev. 4, 26. Pl. cum ן parag. יַקְטִירוּן

יַקְטִירוּן *Adolebant*, 1 Sam. 2, 15. HOPH. Part. מֻקְטָר *Suffimentum fit*, Mal. 1, 11. Fut. תָּקְטַר *Adolebitur*, Lev. 6, 15.

קְטֹרָה f. *Suffitus*, Devt. 33, 10.

קְטֹרֶת f. *Idem*, Ex. 30, 9. Aff. קְטָרְתִּי *Suffitus meus*, Ez. 16, 18.

קִטֵּר m. *Idem*, Jer. 44, 21.

קִיטוֹר m. *Fumus*, Gen. 19, 28. Pf. 148, 8.

מִקְטָר masc. *Thymiaterium, altare suffitorium*. Cft. מִקְטָר Ex. 30, 1.

מִקְטֶרֶת f. *Thuribulum*, 2 Chr. 26, 19. Aff. מִקְטַרְתּוֹ *Thuribulum ejus*, Ez. 8, 11.

מְקַטְּרוֹת f. pl. *Suffitoria, arae thurariae*, 2 Chr. 30, 14.

II. קטר Ar. قتر Angustus fuit. Hinc

קְטוּרָה f. (quasi קְצוּרָה; vid. קצר) unde Pl. קְטֻרוֹת *Parva, angusta*, fcil. atria, ut LXX. & Vulg. habent. Etiam Ar. dicitur قطيرة (fortasse pro قتيرة) Res parva, vilis. Ez. 46, 22. Al. Ligata.

III. קְטַר CHALD. Idem, quod Hebr. קָשַׁר Ligavit, colligavit. Conv. etiam Ar. قطر II. In feriem colligavit. Hinc

קִטְרִין m. pl. CHALD. *Nodi, vincula*, Dan. 5, 12. Cft. קִטְרֵי ib. v. 6.

קִיהּ Idem, quod קוא *Vomuit*. Hinc Imp. pl. קְיוּ *Vomite*, Jer. 25, 27. Vid. etiam קוא.

קַיִט m. CHALD. (Idem, quod Hebr. קַיִץ) *Aestas*, Dan. 2, 35. Vid. קיץ II.

קִים & קִימָה vid. fub קום.

קַיִן m. Hasta; vid. קין II.

קַיִץ m. Aestas; vid. קיץ II.

קִיקָיוֹן vid. קנה.

קִיקָיוֹן m. Ricinus; vid. קוק.

קִיר m. Paries; vid. קור.

קֹל m. Chald. Vox; vid. קול.

קַל m. Cito, levis; vid. קלל.

קִיתָרָא Κιθάρα; vox Graeca. Dan. 3, 5. 7. קִיתָרֹס Symbolum duarum lectionum; alterius קִתְרֹס Cathros, i. e. Citharae; alterius קִיתָרַס Citharas, κιθάρας, Citharae; vid. Hilleri Arcan. p. 233

I. קָלָה

I. קָלָה *Torrefecit, assavit.* Idem Ar. قلا Frixit, coxit in sartagine. Præt. cum Aff. קְלָם *Assavit eos*, Jer. 29, 22. Part. Pah. קָלוּי *Tostus*, Lev. 2, 14. NIPH. Part. נִקְלָה *Torrefacta*, Pf. 38, 8.

קָלִי m. *Tostum*; it. *Polenta ex frumentis tostis*, Lev. 23, 14. Semel קָלִיא 1 Sam. 17, 17.

II. קָלָה. Ar. قلا Fastidivit. Conv. etiam, قلّ, quod vid. in קָלַל. NIPH. נִקְלָה *Viluit, vilis redditus f. habitus fuit.* Præt. conv. וְנִקְלָה *& vilescet*, Devt. 25, 3. Part. נִקְלֶה *Vilis habitus*, Prov. 12, 9. HIPH. Part. מַקְלֶה *Vilipendens*, Devt. 27, 16.

קָלוֹן m. *Ignominia; vilipendium; opprobrium*, Pf. 83, 17. Cst. קְלוֹן Jes. 22, 18. Aff. קְלוֹנֵךְ *Ignominia tua*, Jer. 13, 26.

קִיקָלוֹן m. (compos. ex קִיא Vomitus, & קָלוֹן Ignominia) *Ignominia maxima*, q. d. digna, quæ evomatur, f. quæ vomitum ciere possit, Hab. 2, 16.

III. קָלָה. Ar. قلا Celeriter proripuit se. Hinc NIPH. Fut. pl. conv. וַיִּקָּלְהוּ *& celeriter educti, propere evocati sunt*, i. e. expediti in aciem, sec. Cheth. 2 Sam. 20, 14.

קלח. Ar. جلخ Implevit alveum; unde etiam جُلْواخ Alveus amplus; & fortasse quoque Rabb. קָלַח Effudit. Hinc

קַלַּחַת f. *Ahenum, olla, lebes*; qf. qui impleri alias solet, 1 Sam. 2, 14. Mich. 3, 3. Gr. Χαλκεῖον.

I. קלט. Ar. قلص Contracta, diminuta fuit res. Hinc

קָלוּט m. *Decurtatus, curtus, mancus aliquo membro*; it. *Contractus membro corporis*, Lev. 22, 23.

II. מִקְלָט m. *Receptus, refugium, asylum*, Num. 35, 6. Jos. 20, 2. Conv. Chald. קְלַט Recepit, continuit receptum; nec non Ar. قلط Fides. Securitas. Aff. מִקְלָטוֹ *Asylum suum*, Num. 35, 25.

I. קָלַל *Levis, tenuis; exiguus, imminutus fuit.* It. *Velox, celer, agilis fuit.* It. *Vilis, tenuis fuit f. habitus est.* Hinc Ar. قلّ Paucus, imminutus fuit; præsertim قُلْقُل Levis, agilis. Præt. קַלֹּתִי *Vilis fuisti*, Nah. 1, 14. Pl. קַלּוּ *Imminutæ sunt*; Gen. 8, 8. NIPH. נָקַל vel נָקֵל *Levis, leve fuit; Facilis, facile fuit; Vilis, vile fuit; viluit.* Præt. וְנָקַל *& vile habebitur*, 2 Reg. 3, 18. Sed נָקֵל Jes. 49, 6. וּנְקַלֹּתִי *& vilis habebor*, 2 Sam. 6, 22. Part. נָקֵל

נָקַל *Facilis*, Prov. 14, 6. Fem. נְקַלָּה *Leve*, Jer. 6, 14. Fut. conv. וָאֵקַל (pro וָאֵקַל) & *vilis habita sum*, Gen. 16, 5. וַתֵּקַל & *vilis habita est*, ib. v. 4. Pl. יֵקַלּוּ *Viles habebuntur*, 1 Sam. 2, 30. Sed regular. יִקַּלּוּ *Veloces reddentur*, Jes. 30, 16. HIPH. הֵקַל vel הֵקַל *Levavit*, *allevavit*; *levem*, *leve reddidit*; *exoneravit*, *minuit*; it. *Vilem*, *vile reddidit*, *vilipendit*. Præt. הֵקַל *Levius affecit* s. *afflixit*, Jes. 8, 23. Ab altera forma est cum Aff. הֱקִלֹּתַנִי *Vilipendisti me*, 2 Sam. 19, 44. Pl. הֵקַלּוּ *Vilipenderunt*, Ez. 22, 7. Inf. הָקֵל *Exonerare*, Jon. 1, 5. Imp. הָקֵל *Leva*, Ex. 18, 22. Fut. יָקֵל *Levabit*, 1 Sam. 6, 5.

קֹל m. *Levitas*, Germ. der Leichtsinn, Jer. 3, 9 Al. Vox, fama.

קַל m. *Levis*, *velox*, *celer*, Am. 2, 15. *Cito*, *velociter*, Jes. 5, 26. Pl. קַלִּים *Leves*, Thr. 4, 19. Fem. קַלָּה Jer. 2, 23.

נְקַלָּה f. *Levitas*. Hinc Adverb. cum עַל *Leviter*, Jer. 6, 14. 8. 11.

קְלֹקֵל m. *Vilissimus*, Num. 21, 5.

II. קָלַל PIH. (ab Ar. قلا pro قلو Deseruit, quod summopere detestabatur; seu قلى Odit, quam maxime abhorruit) *Exsecratus*, *detestatus est*; *Maledixit*. Præt. קִלֵּל 2 Sam. 19, 22. cum Aff. קִלְלַנִי *Exsecratus est me*, 1 Reg. 2, 8. Part. מְקַלֵּל *Exsecrans*, Lev. 24, 14. cum Aff. מְקַלֶּלְךָ *Exsecrans te*, Gen. 12. 3. in pausa מְקַלֶּלְךָ (absque Dag.) Eccl. 7, 21. מְקַלְלַוְנִי (a Sing. abs. מְקַלְלָה pro מְקַלָּה & hoc pro מְקַלָּה, Vav retento ad indicandam originem vocis a Rad. قلا s. قلو, non a قل) *Maledicens mihi*, Jer. 15, 10. Pl. מְקַלְלִים *Exsecrantes*, 1 Sam. 3, 13. Inf. קַלֵּל *Exsecrari*, Gen. 8, 21. cum Aff. קַלְלוֹ *Cum malediceret ei*, 2 Sam. 16, 7. קַלְלֶךָ *Exsecrari te*, Devt. 23, 5. Imp. קַלֵּל *Maledic*, 2 Sam. 16, 10. Fut. יְקַלֵּל *Exsecrabitur*, Lev. 20, 9. Aff. יְקַלֶּלְךָ *Exsecretur te*, Prov. 30, 10. Pl. יְקַלֵּלוּ *Maledicunt*, Ps. 62, 5. PYH קֻלַּל *Ei maledictum est*. Part. pl. cum Aff. מְקֻלָּלָיו *Maledicti ejus*, Ps. 37. 22. Fut. יְקֻלָּל *Maledictus erit*, Jes. 65, 20.

קְלָלָה f. *Maledictio*; *exsecratio*, Gen. 27, 12. Cst. קִלְלַת Prov. 26, 2. Aff. קִלְלָתְךָ *Maledictio tua*, Gen. 27, 13. Pl. קְלָלוֹת *Maledictiones*, Devt. 28, 15. 45.

III. קלל unde PIH. קִלְקַל (quod videtur significationem primam

mam & originariam habere a קָלַל Levis fuit, Ar. قَلَّ Paucus, imminutus fuit. Elevavit; atque hinc denotare) 1) Commovit, perinde ut Ar. قَلْقَلَ Idem; quo in fenfu occurrit Præt. קִלְקַל Ez. 21, 26. Germ. Er hat eine Bewegung gemacht mit den Pfeilen. Al. Terfit. Al. Jecit. Al. Diruit, deftruxit. Unde porro Hithpah. הִתְקַלְקֵל; vid. inferius. 2) Acuit, terfit, lævigavit, videl. commovendo f. agitando, ut Eccl. 10, 10. Unde

קָלָל m. Terfum, politum, nitidum, Ez. 1, 7. Dan. 10, 6.

הִתְקַלְקֵל HITHP. (quod fignif. habet a קִלְקַל Commovit) Commovit, velociter movit fe. Præt. pl. in paufa הִתְקַלְקָלוּ Velociter moverunt fe, Jer. 4, 24. Al. Deftructi funt.

קלס. PIH. קִלֵּס (quod videtur effe inverfum verbum Ar. نَقَسَ Arguit, vituperavit. III. Cognomine probrofo aut ridiculo excepit alterum; unde etiam نَقَّاس Qui conviciatur aut irridet. cf. 2 Reg. 2, 23.) Ludificavit, irrifit; Ironice laudavit. Inf. קַלֵּס Ludificare, Ez. 16, 31. HITHP. הִתְקַלֵּס Illufit, ludificavit, vel & laudando. Fut. יִתְקַלָּס Illudet, Hab. 1, 10. Pl. יִתְקַלְּסוּ Illudent, Ez. 22, 5. 2 Reg. 2, 23.

קֶלֶס m. Illufio, ludificatio, Jer. 20, 8. Pf. 44, 14.

קַלָּסָה f. Idem, Ez. 22, 4.

I. קלע. Ar. قَلَعَ Extraxit, evulfit; Loco dimovit v. g. vela navis; unde etiam & quidem a priori fignificatione قُلْع Pera, i. e. ex qua commeatus extrahitur; nec non a fignificatione altera قِلْع Velum navis. Hinc itaque effe videtur

1) קֶלַע m. (uti & Ar. مِقْلَاع) Funda, i. e. ex qua lapilli in hoftem extrahuntur, 1 Sam. 17, 50. in paufa קָלַע 1 Sam. 25, 29. Aff. קַלְעוֹ Funda ejus, 1 Sam. 17, 40. Pl. קְלָעִים Fundæ, 2 Chr. 26, 14. Hinc porro Verbum

קָלַע Funda lapidem mifit, f. torfit fundam. Part. קֹלֵעַ Torquens fundam, Jud. 20, 16. PIH. קִלַּע Idem, Fut. conv. וַיְקַלַּע & torfit fundam, 1 Sam. 17, 49. cum Aff. יְקַלְּעֶנָּה Funda projiciet eam, 1 Sam. 25, 29. Nec minus

קַלָּעִים pl. m. Funditores, 2 Reg. 3, 25.

2) קֶלַע m. Plaga aulæi, cortina, i. e. quæ veli inftar aut

januæ replicabatur. LXX. ἱστίον. Pl. קְלָעִים *Cortinæ*, Ex. 27, 9. 11. 12. 14. 15. Cst. קַלְעֵי Ex. 35, 17.

3) קֶלַע *Valva januæ*, i. e. quæ removeri & januæ in alteram eamque contiguam valvam ope cardinum replicari poterat. Plur. קְלָעִים *Valvæ*, 1 Reg. 6, 34.

II. קָלַע propr. Variegavit, qs. plicaturis & incisionibus aliquid distinctum fecit; hinc *Cælavit*, *sculpsit*, *incidit*, ut Ar. قلع I. IV. Evulsit. Lat. Cælavit. Præt. קָלַע 1 Reg. 6, 29.

מִקְלַעַת f. *Incisura*, *cælatura*, 1 Reg. 6, 18. Pl. מִקְלָעוֹת *Cælaturæ*, 1 Reg. 7, 31. Cst. מִקְלְעוֹת 1 Reg. 6, 29.

קִלְּשׁוֹן m. *Deus ligonis*. LXX. ὀδούς. Hinc שְׁלשׁ קִלְּשׁוֹן *Tridens*, 1 Sam. 13, 21. Videtur esse ab Ar. قلز Percussit terram, terræ infixit.

קֶמַח m. *Farina*, *alica*, Gen. 18, 6. Jes. 47, 2. Hinc قمح Manu prehendit alicam. VIII. Egregia farina fuit.

קָמַט *Constrinxit*, *vinxit*. Idem plane Ar. قمط Manus pedesve constrinxit captivum. Fut. conv. cum Aff. וַתִּקְמְטֵנִי *& constrinxisti me*; Job. 16, 8. Al. Corrugasti me; sed minus recte! Sermo enim est de judicio coram testibus contra Jobum a Deo habito. PYH. קֻמַּט *Vinctus*, *constrictus est*, Præt. pl. קֻמְּטוּ *Constricti sunt*, Job. 22, 16. Oratio concisa: J. e. *constricti & sublati sunt*. Al. Corrugati sunt; sed non sermo est de senescentibus, sed de sublatis ante tempus; LXX. συνελήφθησαν; Vulg. Sublati sunt, קָמַט possit etiam esse Ar. قبض Manu injecta comprehendit hominem; sustulit. Pass. Mortuus, qs. a fato comprehensus & sublatus est.

קָמַל vel קָמֵל *Marcuit*, *marcidus factus est*; *exaruit*; *languit*. Respondet Ar. قمل Nigricans (i. e. marcidus) apparuit v. g. carduus. IV. Gramina arida reddidit v. g. herba. Præt. קָמֵל Jes. 33, 9. Pl. קָמֵלוּ *Marcuerunt*, Jes. 19, 6. Al. Succisus est.

קָמַץ *Collegit in pugillnm*; *plenum pugillum cepit*; *pugno cepit*. Idem Ar. قمز Accepit extremis digitis. Præt. conv. וְקָמַץ *& pugno capiet*, Lev. 2, 2. 5, 12.

קֹמֶץ m. *Pugillus*. Aff. קֻמְצוֹ *Pugillus suus*, Lev. 2, 2. Plur. קְמָצִים *Pugilli*, Gen. 41, 47. Sic etiam Ar. قُمْزَة Manipulus.

קִימוֹשׁ & קִמּוֹשׁ vid. in קוּם.

קְנָא Chald. Emit; vid. קנה.

קָנָא. Æthiop. *Kania*, *Zelo affectus*, *zelotypus fuit*. *Invidit*, *aemulatus est*. Conv. etiam Ar. قنأ Valde rubuit, i. e. præ fervore ac zelo. Hinc Hebr. קָנָא PIH. Idem, quod Æthiop. Constr. cum ל in bono, cum ב vero in malo sensu. Part. קִנֵּאתִי *Zelo affectus sum*, Ps. 73, 3. Pl. cum Aff. קִנְאוּנִי (absque Dag.) *Ad zelum provocarunt me*, Devt. 32, 21. Part. מְקַנֵּא *Invidens*, Num. 11, 29. Inf. קַנֵּא (ad formam verborum לה) *Zelando*, 1 Reg. 19, 10. & קַנֵּא, unde cum Aff. בְּקַנְאוֹ (absque Dag.) *Cum zelaret*, Num. 25, 11. nec minus קַנְאַת; hinc cum Aff. קַנְאתוֹ *Zelare ejus*, 2 Sam. 21, 2. Fut. יְקַנֵּא *Invidebit*, Prov. 23, 17. Pl. וַיְקַנְאוּ & *inviderunt*, Gen. 26, 14. HIPH. הִקְנִיא *Ad zelotypiam commovit*, *provocavit*. Part. מַקְנֶה (qs. a קנה, pro מַקְנִיא) *Ad zelotypiam provocans*, Ez. 8, 3. Fut. cum Aff. אַקְנִיאֵם *Ad zelum provocabo eos*, Devt. 32, 21. Pl. cum Aff. יַקְנִיאוּהוּ *Ad zelum provocabant eum*, Ps. 78, 58.

קִנְאָה f. *Zelotypia*, *zelus*, *invidia*, *aemulatio*, Job. 5, 2. Cst. קִנְאַת Ps. 69, 10. Aff. קִנְאָתִי *Zelus meus*, Num. 25, 11. Pl. קְנָאוֹת *Aemulationes*, Num. 5, 15.

קַנָּא m. *Zelotes*, Ex. 20, 5. 34, 14.

קַנּוֹא m. *Idem*, Nah. 1, 2. Jos. 24, 19.

I. קָנָה *Comparavit*, *emit*, *acquisivit*, *possedit*; it. *Partu acquisivit*. Sic etiam Syr. ܩܢܐ Possedit, acquisivit; Æthiop. *Kanaja*, I. Dominatus est. IV. Subjecit, subdidit. V. Subjectus fuit. Serviit, operatus est; nec non Ar. قنى Acquisivit; possedit. Præt. cum Aff. קָנָנִי *Possedit me*, Prov. 8, 22. קָנִיתִי *Acquisivi*, Gen. 4, 1. Pl. קָנִינוּ *Comparavimus*, Neh. 5, 16. Part. קוֹנֵה *Possidens*, Prov. 15, 32. Cst. קֹנֵה Gen. 14, 19. Pl. cum Aff. קֹנֵיהֶן *Possessores earum*, Zach. 11, 5. Inf. abs. קָנֹה & קָנוֹ *Emendo*, Lev. 25, 14. 2 Sam. 24, 24. Cst. קְנֹה & קְנוֹת *Emere*, Prov. 16, 16. Imp. קְנֵה *Eme*, Gen. 47, 19. Fut. יִקְנֶה *Emet*, Lev. 22, 11. apoc. וַיִּקֶן & *emit*, Gen. 33, 19. Pl. יִקְנוּ *Ement*, Jer. 32, 44. NIPH. Præt. נִקְנָה *Acquisitus*, *emtus fuit*. Jer. 32, 43. Fut. pl. יִקָּנוּ *Ementur*, Jer. 32, 15. HIPH. *Subjecit*, *servire* s. *operari fecit*. Præt. cum Aff. הִקְנַנִי *Subjecit me sibi*, Zach. 13, 5. Al. Pascere fecit pecora.

קְנָא Chald. *Idem*. Fut. תִּקְנֵא *Emes*, Esr. 7, 17.

קִנְיָן m. *Res acquisita, possessio, acquisitio*, Ez. 38, 12. Gen. 34, 23. cst. קִנְיַן Lev. 22, 11. Aff. קִנְיָנוֹ *Possessio sua*, Gen. 31, 18. Pl. cum Aff. קִנְיָנֶיךָ *Possessiones* i. e. *bona tua*, Ps. 104, 24.

קוֹנֶה m. *Possessor, emtor*, Jes. 24, 2.

מִקְנֶה m. *Possessio*; in spec. *pecus, possessio pecuaria*, Ex. 12, 38. Jud. 6, 5. II. *Famulitium*, Gen. 33, 17. cst. מִקְנֵה Gen. 26, 14. Aff. מִקְנֵהוּ *Possessio pecuaria ejus*, Job. 1, 3. Pl. cum Aff. מִקְנֶיךָ *Pecora tua*, Jes. 30, 23.

מִקְנָה f. *Acquisitio, emtio; possessio*, Jer. 32, 11. cst. מִקְנַת Gen. 17, 27. Aff. מִקְנָתוֹ *Emtio* i. e. *pretium ejus*, Lev. 25, 16.

II. קָנֶה m. Ar. قَنَاةٌ f. *Canna; calamus, culmus*, Gen. 41, 22. *Arundo*, Jes. 42, 3. *Calamus odoratus*, Ez. 27, 19. *Calamus mensorius, scapus, statera*, Jes. 46, 6. cst. קְנֵה Ex. 30, 23. Ez. 42, 16. Aff. קָנָהּ *Scapus ejus*, Ex. 25, 31. Pl. קָנִים *Calami*, Ex. 25, 32. cst. קְנֵי ibid.

קָנָה f. *Idem; Lacertus, canna brachii*, Job. 31, 22. Pl. cum Aff. קְנוֹתָם *Calami eorum*, Ex. 25, 36.

קִנָּמוֹן m. (ab Ar. قَنَمَ Graviter oluit) *Cinnamomum, Agallochi lignum*, Ar. عُودٌ بَخُورٌ Michaëlis. Cant. 4, 14. cst. ante Makk. קִנְּמָן־ Ex. 30, 23.

קָנַן PIH. (fortasse ab Ar. قَانَ Collegit in unum, recte composuit, concinnavit, formavit, II. Struxit.) *Nidulatus est, nidificavit.* Præt. f. קִנְּנָה Jer. 34, 15. Pl. קִנְּנוּ *Nidificarunt*, Ez. 31, 6. Fut. f. תְּקַנֵּן *Nidificat*, Jer. 48, 28. Pl. in pausa יְקַנֵּנוּ *Nidificant*, Ps. 104, 17. PYH. Part. f. cum ׳ par. sec. Cheth. מְקֻנַּנְתְּי, sec. Keri מְקֻנֶּנֶת *Nidulata, nidulari facta*, Jer. 22, 23.

קֵן m. *Nidus*, Ps. 84, 4. cst. ante Makk. קַן־ Devt. 22, 6. Aff. קִנֶּךָ *Nidus tuus*, Num. 24, 21. Pl. קִנִּים *Cellulæ*, Gen. 6, 14.

קִנְצֵי vid. קֵץ.

קָסַם (ab Ar. قَسَمَ Divisit in partes rem, i. e. Dissecuit intestina animalium; hinc Hebr.) *Divinavit*, licito aut illicito modo, Part. קֹסֵם *Divinans*, Devt. 18, 10. Pl. קֹסְמִים *Divinatores*, ib. v. 14. Inf. cst. קְסֹם *Divinare*, Mich. 3, 6. ante Makk. קְסָם־ Ez. 21, 28. Imp. f. קָסֳמִי (a forma קְסֹם, non קְסֹם) *Divina*, 1 Sam. 28, 8. Fut. pl. יִקְסֹמוּ (in pausa) *Divinant*, Mich. 3, 11. conv. וַיִּקְסְמוּ

וַיִּקְסְמוּ & *divinarunt*, 2 Reg. 17, 17. 2 p. f. תִּקְסַמְנָה *Divinabitis*, Ez. 13, 23.

קֶסֶם m. *Divinatio*, *oraculum*, Ez. 21, 26. חַטַּאת־קֶסֶם *Divinatio superstitiosa*, 1 Sam. 15, 23. Pl. קְסָמִים *Divinationes*, Num. 22, 7.

מִקְסָם m. *Idem*. cft. מִקְסַם Ez. 12, 24. 13, 7.

כסס. Ar. قَسَّ Collegit; & قَصَّ Præscidit. Secuit, amputavit. Hinc Hebr. PIH. קוֹסֵס *Succidit* v. g. fructum. Fut. יְקוֹסֵס *Succidet*, Ez. 17, 9.

קֶסֶת f. (ab Ar. نَقَشَ Pinxit coloribus) *Atramentarium*, (scil. idem, quod Syr. ܩܣܛܐ Urceus, urna; vel Æthiop. *Kasuty*, Hydria) Ez. 9, 2. 3. 11.

קַעֲקַע m. Stigma; vid. in יָקַע II.

קער. Ar. قَعَرَ Profundus fuit; unde etiam nomen قَعْرَان Patina profundior. Hinc

קְעָרָה f. *Scutella*, *patina profundior*, Num. 7, 85. cft. קַעֲרַת ib. v. 13. Pl. קְעָרוֹת *Scutellæ*, Num. 4, 7. cft. קַעֲרֹת Num. 7, 84. Aff. קְעָרֹתָיו *Scutellæ ejus*, Ex. 25, 29.

קָפָא *Coagulatus*, *condensatus est*; *concrevit*. Resp. Arab. قَفَّ Contracta fuit res. Præt. pl. קָפְאוּ *Coagulatæ sunt*, Ex. 15, 8. Part. pl. קֹפְאִים *Condensati*, Zeph. 1, 12. Fut. pl. in pausa יִקְפָּאוּן *Condensabuntur*, sec. Cheth. Zach. 14, 6. HIPH. Fut. cum Aff. תַּקְפִּיאֵנִי *Coagulasti me*, Job. 10, 10.

קִפָּאוֹן m. *Concretio*, *densitas*, *congelatio*, sec. Keri Zach. 14, 6.

I. קפר. Ar. قَفَدَ Elaboravit, peregit. Hinc PIH. קִפֵּד *Pertexuit*, *absolvit*. Præt. קִפַּדְתִּי *Pertexui* sicut textor vitam meam, Jes. 38, 12. Al. Præcidit, abrupit.

קְפָד m. (formæ קְרָב) *Excidium*, qs. absolutio. Hinc cum ה parag. קְפָדָה Ez. 7, 25.

II. קפר. Syr. ܩܦܕ Horruit, ut pili metu eriguntur. Hinc

קִפֹּד m. Ar. قُنْفُذ *Erinaceus*, *ericius*, Jes. 14, 23. 34, 11. ab erectis pilis s. aculeis dictus. Al. aliud.

קָפַז Chald. it. Ar. قفز Infiliit, fubfiliit. Hinc

קִפֹּז m. Bocharto Serpens jaculus, acontias, i. e. qui mordeat profiliens & in altum faltet, Jef. 34, 15. ut Ar. قفازة Idem. Aliis vero e genere avium, quod vero fimilius, *Gavia* f. *larus*; Gr. καυήξ f. καύης, Germ. der Kybiz; avis aquatilis f. paluftris, fuper aquis fubfiliens, qf. der Wafferhüpfer.

I. קָפַץ *Occlufit*; *compreffit*, *conftrinxit*; *continuit*. Ar. قفص Pedibus conftrinxit quadrupedem. Præt. קָפַץ Pf. 77, 10. Fut. תִקְפֹּץ *Occludes*, Devt. 15, 7. Pl. יִקְפְּצוּ *Occludent*, Jef. 52, 15. NIPH. נִקְפַּץ *Conftrictus fuit* v. g. fepulcro. Fut. pl. יִקָּפֵצוּן *Conftringentur*, Job. 24, 24.

II. קָפַץ. Ar. قفط Infiliit. Hinc PIH. קִפֵּץ *Saliit*. Part. מְקַפֵּץ *Subfiliens*, Cant. 2, 8.

קָצַב *Præcidit*, *præfecuit*, *amputavit*; *totondit*. Plane idem Ar. قضب Abfcidit, refecuit, amputavit. Part. Pah. pl. f. קְצוּבוֹת *Oves tonfæ*, Cant. 4, 2. ut Ar. etiam قصوب Oves quædam, quæ tondentur. Al. *Æquales*; minus recte! Fut. conv. וַיִּקְצָב *& cecidit* v. g. ligna, 2 Reg. 6, 6.

קֶצֶב m. *Præcifio*, i. e. *altitudo definita*, qf. præfecta f. amputata, h. e. certa altitudinis menfura, 1 Reg. 7, 37. Plural. קִצְבֵי הָרִים *Juga* f. *cacumina* fcopulorum, Jon. 2, 7.

קָצָה *Scidit*, *fuccidit*, *præcidit*, *abfcidit*, *amputavit*, *decurtavit*, *detruncavit*; *exfcidit*. Conv. plane Ar. قصا Extremitate mutilavit. II. Præfcidit extremis partibus. IV. Longius removit, exterminavit. Inf. cft. קְצוֹת *Exfcindere*, Hab. 2, 10. ᵃקְצוֹ Hab. 2, vid. in קצץ. PIH. קִצָּה *Idem*. Part. מְקַצֶּה *Detruncans*, Prov. 26, 6. Inf. קַצּוֹת *Exfcindere*, 2 Reg. 10, 32. HIPH. הִקְצָה *Idem*; *abrafit*. Præt. pl. הִקְצוּ *Abraferunt*, Lev. 14, 41. Inf. הַקְצוֹת pro הִקְצוֹת *Abradere*, ib. v. 43.

קָצֶה m. *Finis*, *extremum*, *extremitas*, Ex. 26, 28. cft. קְצֵה Jof. 3, 15. Aff. קָצֵהוּ *Extremum ejus*, Ex. 19, 12.

קֵצֶה m. *Idem*, Jef. 2, 7.

קָצָה f. *Idem*, Ex. 37, 8. Pl. cft. קְצוֹת *Extremitates*, Ex. 28, 23. Aff. קְצוֹתָם *Extremitates eorum*, Pf. 19, 7. atque cum præf. מִקְצוֹתָם (pro מִקְּצוֹתָם) *ex finibus eorum*, Jud. 18, 2.

קָצִין

קָצֶו m. Sing. inusit. unde Pl. cst. קַצְוֵי *Extremitates*, Ps. 48, 11. Aff. قَصْو Extremitas.

קִצְוָה . Sing. inusit. unde Pl. קַצְוֹות *Extremitates*, Ps. 65, 9.

קָצָה f. unde Pl. cum Aff. קְצוֹתָו pro קְצוֹתָיו *Extremitates ejus*, Ex. 37, 8. 39, 4.

מִקְצֶה m. *Finis*, *extremitas*. cst. מִקְצֵה Gen. 8, 3. Pl. cum Aff. מִקְצֵיהֶם *Fines eorum*, Ez. 33, 2.

מְקָצַת pro מִקְצָאַת f. *Pars; finis*, Dan. 1, 2. Aff. מִקְצָתָם *Pars illorum*, ib. v. 5.

קְצָת f. Chald. *Pars*; *quidam*, *aliqui*; *finis*, Dan. 2, 42. 4, 26.

קִיצוֹן m. (a קצה) *Extremus*. Hinc Fem. קִיצוֹנָה *Extrema*, Ex. 26, 4. 10.

II. קָצָה. Ar. قَضَى Statuit. Imperavit, præcepit. Hinc

קָצִין m. *Dux*, *princeps*, Jes. 3, 6. cst. קְצִין ib. v. 7. Pl. cst. קְצִינֵי *Duces*, Mich. 3, 1. Aff. קְצִינַיִךְ *Duces tui*, Jes. 22, 3.

קֶצַח m. *Melanthion*, *nigella*, Jes. 28, 25. 27. Conv. Arab. قُزَح Aromata, quæ induntur cibo.

I. קָצַע *Abrasit*, *defricuit*; hinc *Tectorio nudavit* v. g. domum, parietem. Unde etiam Ar. قَصَعَ Unguibus defricuit. HIPH. הִקְצִיעַ *Idem*. Fut. יַקְצִעַ *Abradet*, Lev. 14, 41. Conv. etiam قَطَعَ Refectus, refectum fuit. IV. Amputavit.

קְצִיעוֹת f. pl. Idem, quod in Singul. Ar. قَصِيعَة *Casia*; LXX. κασία, Ps. 45, 9. Conv. etiam Ar. قَطِيع Quod de arbore resecatur.

II. מַקְצֻעוֹת f. *Regulæ* s. *normæ angulatæ*, Germ. Winkelmess, Jes. 44, 13. ab altera signif. verbi قَصَعَ Curvatus fuit; unde etiam قَصْع Arcuatio. Al. Dolabræ, scalpra.

מִקְצֹעַ m. *Angulus*, Neh. 3, 19. 20. qs. arcuatus s. recurvus. LXX. γωνία. Videtur angulus obtusior significari, isque, ut ex v. 24. colligere licet, introrsum recedens. Sic פִּנָּה esset Angulus extrorsum reflexus. Pl. cst. מִקְצֹעֵי *Anguli*, Ez. 46, 21. Fem. pl. מִקְצֹעוֹת *Anguli*, ib. v. 22. Aff. מִקְצֹעוֹתָיו *Anguli ejus*, Ez. 41, 22.

מְהֻקְצָעוֹת f. pl. Part. Pyh. *Anguli*. cſt. מִקְצְעוֹת Ex. 26, 23. 36, 28. Al. Exaſciata.

מְהֻקְצָעָה Part. Hoph. fem. cum ה charact. *Angulatum*, *angulare*. Pl. מְהֻקְצָעוֹת *Angulata*, Ez. 46, 22. Puncta, quæ l. c. ſuperne impoſita ſunt, Hillero de Arcano Keri p. 154. indicant, hanc vocem in altero Codice defuiſſe.

I. קָצַף *Iratus*, *indignatus fuit*; *Ira efferbuit*, *ſuccenſuit*. Hinc eſſe videtur Ar. قصف Vehemens ſono fuit, & fragore; comploſit manibus, intell. præ ira; unde etiam قصف Vir cito iraſcens. Nec procul abeſt قطب Accendit ira, irritavit. Præt. קָצַפְתִּי *Ira efferbui*, Jeſ. 47, 6. Part. קֹצֵף *Iraſcens*, Zach. 1, 15. Inf. cſt. קְצֹף *Ira effervescere*, Jeſ. 54, 9. Fut. אֶקְצֹף *Succenſebo*, Jeſ. 57, 17. HIPH. הִקְצִיף *Irritavit*. Præt. הִקְצַפְתָּ *Irritaſti*, Devt. 9, 7. Part. pl. מַקְצִיפִים *Irritantes*, ib. v. 22. Inf. הַקְצִיף *Irritare*, Zach. 8, 14. Fut. pl. conv. וַיַּקְצִיפוּ *& irritarunt*, Pſ. 106, 32. HITHP. Præt. conv. וְהִתְקַצָּף *& iratum ſe præbebit*, Jeſ. 8, 21.

קֶצֶף m. *Ira fervens*, *fervor*, Jer. 50, 13. Aff. קִצְפְּךָ *Ira tua*, Pſ. 102, 11. & קִצְפְּךָ Pſ. 38, 2.

קְצַף CHALD. *Efferbuit vehementer*, Dan. 2, 12.

קְצַף m. CHALD. *Ira*, Eſr. 7, 23.

II. קֶצֶף m. *Spuma*, Hoſ. 10, 7. videtur a Rad. venire, quæ conv. cum Ar. قطب Miſcuit v. g. vinum. Implevit vas; aut dicitur ab Effervescentia.

III. קְצָפָה f. (ab Ar. قطف Scabit, i. e. Decorticavit.) *Decorticatio*, Joël. 1, 7.

קָצַץ *Truncavit*, *amputavit*, *mutilavit extremas partes*. Idem Ar. قص Secuit, amputavit. Præt. conv. וְקַצֹּתָה *& amputabis*, Devt. 25, 12. Part. Pah. pl. cſt. קְצוּצֵי *Refectos*, Jer. 9, 25. vid. פאה. PIH. קִצֵּץ *Idem*, Pſ. 129, 4. & קִצַּץ 2 Reg. 18, 16. Fut. conv. וַיְקַצֵּץ *& abſcidit*, 2 Reg. 24, 13. Pl. וַיְקַצְּצוּ *& amputarunt*, Jud. 1, 6. PYH. Part. pl. מְקֻצָּצִים *Mutilati*, Jud. 1, 7.

קַצֵּץ CHALD. *Idem*. Hinc PAH. Imp. pl. קַצִּצוּ *Amputate*, Dan. 4, 11.

קֵץ m. *Finis*, *terminus*, *extremum*, Gen. 6, 13. Aff. קִצּוֹ & קִצֹּה *Finis ejus*, Jeſ. 37, 24. 2 Reg. 19, 23. Pl. cſt. קִנְצֵי pro קִצֵּי (more CHALD.) *Fines*, Job. 18, 2.

קָצָה

קָצָה m. cum ה parag. *Idem*, Jes. 2, 7. Nah. 2, 10. 3, 9. Vide etiam קצה I.

קָצַר 1) *Abbreviatus, decurtatus, imminutus fuit; breve, curtum fuit* vel *factum est*. 2) *Messuit, demessuit*. Idem Ar. قصر Abbreviavit, diminuit, præcidit. it. Intranf. Decurtatus fuit. Præt. קָצַר Jes. 28, 20. Pl. in paufa קָצָרוּ *Messuerunt*, Jer. 12, 13. Part. Ben. קֹצֵר *Messor*, Pf. 129, 7. Pah. pl. f. קְצֻרוֹת *Abbreviatæ*, i. e. *angustæ*, Ez. 42. 5. Inf. abf. קָצֹר *Abbreviando*, Jes. 50, 2. cft. קְצֹר *Metere*, Lev. 19, 9. Aff. בְּקֻצְרְכֶם *Quum metitis*, Lev. 23, 22. Imp. pl. קִצְרוּ *Metite*. Jes. 37, 30. Fut. תִּקְצֹר *Metes*, Lev. 25, 5. conv. וַתִּקְצַר *& abbreviata est* anima i. e. *tæduit* eos, Num. 21, 4. Pl. in paufa יִקְצֹרוּ *Metent*, Pf. 126, 5. f. תִּקְצֹרְנָה *Abbreviabuntur*, Prov. 10, 27. PIH. קִצַּר *Decurtavit*, Pf. 102, 24. HIPH. Præt. הִקְצַרְתָּ *Abbreviasti*, Pf. 89, 46.

קָצֵר m. *Brevis, curtus; præceps* v. g. ira, animo, diebus, manu &c. cft. קְצַר (qf. a קָצָר) Prov. 14, 17. Pl. קְצָרִים *Breves*. cft. קִצְרֵי 2 Reg. 19, 26.

קֹצֶר m. *Brevitas, imminutio; angustia*, Ex. 6, 9.

קָצִיר m. 1) *Messis, demessio*, Prov. 25, 13. Ruth. 1, 22. Jes. 17, 5. (Al. Messor.) cft. קְצִיר Ruth. 1, 22. Aff. קְצִירֵךְ *Messis tua*, Jes. 16, 9. 2) *Ramus*, i. e. qui amputari folet, Job. 14, 9. Aff. קְצִירוֹ *Ramus ejus*, Job. 18, 16. Pl. cum Aff. קְצִירֶיהָ *Ramos suos*, Pf. 80, 12. Ar. قصر Reliquiæ arborum.

I. קָרָא 1) *Vocavit, advocavit, arcessivit, convocavit, evocavit; invitavit*. Idem Ar. قرأ. Præt. קָרָא Lev. 9, 1. Pl. קְרָאתֶם *Vocavistis*, Jud. 14, 15. Part. Ben. קֹרֵא *Vocans*, Jes. 41. 4. Pah. קָרוּא *Invitatus*, Esth. 5, 12. Pl. קְרוּאִים *Invitati*, 1 Sam. 9, 22. & קְרֻאִם ib. v. 13. Aff. קְרֻאֶיהָ *Invitati ejus*, Prov. 9, 18. Inf. cft. קְרֹא *Vocare*, 1 Sam. 3, 6. & קְרֹאות Jud. 8, 1. Imp. קְרָא *Voca*, Devt. 31, 14. Pl. קִרְאוּ *Vocate*, Jud. 16, 25. Fem. קְרֶאןָ Ruth. 1, 20. apoc. קְרֶאןָ Ex. 2, 20. Fut. conv. וָאֶקְרָא *& vocavi*, Jes. 45, 4. cum ה parag. וָאֶקְרָאֶה 1 Sam. 28, 15. יִקְרָא *Vocabit*, Jes. 40, 26. cum Aff. יִקְרָאוֹ pro יִקְרָאוּ *Vocabit eum*, Jer. 23, 6. Pl. תִּקְרֶאנָה *Vocabitis*, Ruth. 1, 20. NIPH. נִקְרָא *Vocatus fuit*. Præt. נִקְרֵאתִי *Vocata sum*, Esth. 4, 11. Fut. יִקָּרֵא *Convocabitur*, Jes. 31, 4. 2) *Nominavit, vocavit, appellavit*, Gen. 1, 5. Sæpe

pe additur שֵׁם nomen, Ex. 35, 30. Præt. conv. וְקָרָאת *& vocabis*, Gen. 16, 11. Sed Jef. 7, 14. pro וְקָרְאָה *& vocabit*, ex CHALDAISMO. Part. קוֹרֵא *Nominans*, Jef. 45, 3. Inf. קְרֹא *Nominare*, Gen. 4, 26. Imp. קְרָא *Nomina*, Jef. 8, 4. Fut. conv. וָאֶקְרָא *& nominavi*, Jef. 45, 4. NIPH. נִקְרָא *Nominatus, vocatus, appellatus fuit*. Præt. נִקְרָא Devt. 28, 10. Part. pl. נִקְרָאִים *Appellati*, Jef. 48, 1. Fut. יִקָּרֵא *Appellabitur*, Jef. 4, 1. PYH. קֹרָא *Idem*, Jef. 48, 8. Part. cum Aff. מְקֹרָאִי *Vocate a me*, ib. v. 12. 3) *Clamavit, exclamavit*. Præt. וְקָרָא *& clamabit*, Jef. 6, 3. Part. קוֹרֵא *Clamans*, Jef. 40, 3. Inf. קְרֹא *Clamare*, i. e. *indicere* v. g. feſtum, Jef. 1, 13. Imp. קְרָא *Clama*, Job. 5, 1. Fut. conv. וַיִּקְרָא *& clamavit*, 1 Sam. 26, 14. 4) *Invocavit, adoravit, imploravit*. Idem etiam dicit Ar. قَرَأَ. Præt. pl. in pauſa קָרָאוּ *Invocant*, Jer. 10, 25. Part. pl. קֹרְאִים pro קוֹרְאִים *Invocantes*, Pſ. 99, 6. Inf. cum Aff. קָרְאִי *Invocare meum*, Pſ. 4. 2. Imp. pl. קִרְאוּ *Invocate*, 1 Reg. 18, 25. cum Aff. קְרָאֻהוּ *Invocate eum*, Jef. 55, 6. Fut. תִּקְרְאִי *Invocabis*, Jer. 3, 19. Pl. cum Aff. יִקְרָאֻנְנִי *Invocabunt me*, Prov. 1, 28. NIPH. נִקְרָא *Invocatus fuit*, 2 Chr. 6, 33. 5) *Legit*; quod idem dicit Ar قَرَأَ. Præt. conv. וְקָרָא *& leget*, Devt. 17, 19. Part. קוֹרֵא *Legens*, Hab. 2, 2. Inf. קְרֹא *Legere*, Jer. 36, 13. Imp. קְרָא *Lege*, Jef. 29, 11. cum Aff. קְרָאֶנָּה *Lege illud*, Jer. 36, 15. Pl. קִרְאוּ *Legite*, Jef. 34, 16. Fut. conv. וַיִּקְרָא *& legit*, Jer. 36, 15. NIPH. Præt. נִקְרָא *Lectus, lectum fuit*, Neh. 13, 1. Part. pl. נִקְרָאִים *Lecti*, Eſth. 6, 1. 6) *Prædicavit*. Fut. יִקְרָא *Prædicabit*, Prov. 20, 6. 27, 16.

קְרָא CHALD. 1) *Vocavit*. ITHPEH. Fut. יִתְקְרֵי *Vocetur*, Dan. 5, 12. 2) *Proclamavit*. Part. præſ. קָרֵא *Clamans*, Dan. 3, 4. 3) *Legit*. Part. præt. קְרֵי *Lectus*, Eſr. 4, 18. Inf. מִקְרָא *Legere*, Dan. 5, 8. Fut. אֶקְרָא *Legam*, ib. v. 17. יִקְרֵה *Leget*, ib. v. 7. Pl. יִקְרוֹן *Legent*, Dan. 5, 15.

קָרִיא m. unde Pl. cſt. קְרִיאֵי *Convocati*, Num. 26, 9. *Celebres*, c. 16, 2.

קְרִיאָה f. *Proclamatio, præconium, prædicatio*, Jon. 3, 2.

קֹרֵא m. *Gallinago*, 1 Sam. 26, 20. Al. Perdix. Ar. قَارِيَة Avis Ægyptia.

מִקְרָא m. 1) *Convocatio, indictio, conventus, coetus*, Jef. 1, 13.

1, 13. Pl. cft. מִקְרָאֵי *Convocationes*, Lev. 23, 2. Aff. מִקְרָאֶהָ (fine Jod multitud.) *Coetus ejus*, Jef. 4, 5. 2) *Lectio, lectura; Scriptura facra*, Neh. 8, 8.

II. קָרָא *Evenit, obvenit, occurrit, accidit;* pro קָרָה Præt. cum Aff. קְרָאַנִי *Occurrit mihi*, Job. 4, 14. 3 f. וְקָרָאת (pro וְקָרְאָה ex CHALDAISMO) *& obveniet*, Devt. 31, 29. Pl. cum Aff. קְרָאֻנִי *Acciderunt mihi*, Jer. 13, 22. Part. Ben. pl. f. cum Aff. קֹרְאוֹתַיִךְ *Accidentia tibi*, Jef. 51, 19. Fut. יִקְרָא *Eveniet*, Gen. 49, 1. NIPH. Præt. נִקְרָא *Obviam factus eft, apparuit*, Ex. 5, 3. Inf. נִקְרֹא *Occurrendo*, i. e. *forte*, 2 Sam. 1, 6. Fut. יִקָּרֵא *Occurret*, Devt. 22, 6. HIPH. Fut. conv. וַתַּקְרֵא *& fecifti, ut eveniret*, Jer. 32, 23.

קָרֵב & קָרַב *Appropinquavit, acceffit; proceffit; Propinquus fuit; Congreffus eft*. Sic etiam Ar. قَرُبَ Appropinquavit, acceffit; Propinquus, vicinus fuit. Præt. קָרַב *Congreffus eft*, eum muliere, Gen. 20, 4. Fem. קָרְבָה *Propinquus eft*, v. g. annus, Devt. 15, 9. in paufa קָרֵבָה Zeph. 3, 2. Inf. cft. קְרֹב *Appropinquare*, fcll. animo hoftili, Pf. 27, 2. cum ה parag. קָרְבָה Ex. 36, 2. cum Aff. קָרְבָתָם (mutato ה parag. in ת) *Accedere eorum*, Ex. 40, 32. קָרָבְכֶם (pro קָרָבְכֶם aut קָרְבְכֶם) *Accedere veftrum*, Devt. 20, 2. Imp. קְרַב *Accede*, 2 Sam. 20, 16. קְרַב־אֵלֶיךָ *Appropinqua ad te*, i. e. ad locum tuum, Jef. 65, 5. Cum ה parag. קָרְבָה (qf. a קְרֹב) Pf. 69, 19. Fut. יִקְרַב *Accedet*, Gen. 37, 18. Plur. וַתִּקְרַבְנָה (pro וַתִּקְרַבְנָה) *& accefferunt*, Ez. 37, 7. NIPH. נִקְרַב *Appropinquans, propinquus factus eft*, Ex. 22, 8. Pl. וְנִקְרַבְתֶּם *& accedatis*, Jof. 7, 14. PIH. קֵרֵב *Admovit, applicuit*, i. e. appropinquare fecit; it. *Appropinquavit*. Præt. קֵרַבְתִּי *Applicui*, Jef. 46, 13. Pl. קֵרְבוּ *Applicarunt*, Hof. 7, 6. *Appropinquarunt*, Ex. 36, 8. Imp. קָרֵב *Admove*, Ez. 37, 17. Pl. קָרְבוּ *Admovete* i. e. *afferte* fc. caufam, Jef. 41, 21. Fut. cum Aff. אֲקָרְבֶנּוּ *Accederem ad eum*, Job. 31, 37. תִּקְרַב *Appropinquare finis*, Pf. 65, 5. HIPH. הִקְרִיב *Appropinquare fecit, obtulit*. Præt. conv. וְהִקְרַבְתָּ *& offeres*, Ex. 29, 3. Pl. הִקְרִיבוּ *Obtulerunt*, Lev. 10, 19. Part. מַקְרִיב *Offerens*, Lev. 3, 1. Inf. הַקְרִיב *Offerre*, Lev. 7, 38. Imp. הַקְרֵב & הַקְרִיב *Offer*, Mal. 1, 8. Ex. 28, 1. Fut. conv. וַיַּקְרֵב *& appropinquare fecit*, i. e. *prope collocavit*, 2 Reg. 16, 14. Sed תַּקְרִיב *Appropinquat*, Jef. 26, 17.

קְרֵב CHALD. *Acceffit*, Dan. 3, 26. קִרְבֵת *Acceffi*, Dan. 7, 17. Pl.

Pl. קְרִבוּ *Accesserunt*, Dan. 3, 8. Inf. cum Aff. מִקְרְבֵהּ *Accedere ejus*, Dan. 6, 21. PAH. Fut. תְּקָרֵב *Offeres*, Esr. 7, 17. APH. Præt. pl. הַקְרִבוּ *Obtulerunt*, Esr. 6, 17. cum Aff. הַקְרְבוּהִי *Accedere fecerunt eum*, Dan. 7, 13. Part. pl. m. מְהַקְרְבִין *Offerentes*, Esr. 6, 10.

קָרֵב m. *Propinquus, appropinquans, accedens*, 1 Sam. 17, 41. Pl. קְרֵבִים *Propinqui*, Devt. 20, 3.

קָרוֹב m. *Propinquus, propinquum*; it. *Prope* (de loco & tempore) Gen. 45, 10. It. *Cognatus*, Ruth. 2, 20. Aff. קְרֹבוֹ *Cognatus suus*, Ex. 32, 27. Pl. קְרֹבִים *Propinqui*, Jes. 33, 13. Aff. קְרֹבַי *Propinqui mihi*, Lev. 10, 3. Fem. sing. קְרֹבָה *Propinqua*, Devt. 21, 3. Pl. קְרֹבוֹת *Propinquæ, propinqua*, Ez. 22, 5.

קֶרֶב m. *Medium, intimum. Venter, intestinum. Mens, cogitatio*; Ps. 64, 7. Aff. קִרְבּוֹ *Intestinum ejus*, Lev. 1, 9. קִרְבֶּנָה pro קִרְבָּן *Venter illarum*, Gen. 41, 21. Pl. cum Aff. קְרָבַי *Intima mea*, Ps. 103, 1.

קְרָב m. *Prælium, bellum, conflictus, aggressio*, Ps. 78, 9.

קְרָב m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 21.

קִרְבָה f. *Appropinquatio, accessus*; *Prælium*. Cst. קִרְבַת Jes. 58, 2. Pl. קְרָבוֹת *Prælia*, Ps. 68, 31.

קָרְבָּן m. *Oblatio*, Lev. 1, 20. Cst. קָרְבַּן Lev. 6, 13. Aff. קָרְבַּנְכֶם *Oblatio vestra*, Lev. 1, 2. Pl. cum Aff. קָרְבְּנֵיהֶם *Oblationes suas*, Lev. 7, 38.

קֻרְבָּן m. *Idem*. Cst. קֻרְבַּן Neh. 13, 31.

* קַרְדֹּם m. Ar. كَرْزِن *Securis magna*. Aff. קַרְדֻּמּוֹ *Securim suam*, 1 Sam. 13, 20. Pl. קַרְדֻּמִּים & קַרְדֻּמּוֹת *Secures*, 1 Sam. 13, 21. Ps. 74, 5. Radix esse videtur قَرَط Secuit in partes; ם vero esse ampliativum.

I. קָרָה aut קָרָא *Occurrit*; *obvenit, evenit, contigit*. Idem dicere videtur Ar. قَرَأ Appropinquavit; aut convenire etiam قَرَّ Stitit se. Præt. cum Aff. קָרְךָ *Contigit tibi*, Devt. 25, 18. קָרָהוּ *Contigit illi*, Esth. 4, 7. Part. pl. f. קֹרוֹת *Quæ evenerant*, Gen. 42, 29. Fut. יִקְרֶה *Eveniet*, Eccl. 2, 14. apoc. וַיִּקֶר *& accidit*, Ruth. 2, 3. cum Aff. יִקְרֵנִי *Eveniet mihi*, Eccl. 2, 15. יִקָּרְךָ (cum Dagesch. euphon.) *Eveniet tibi*, 1 Sam. 28, 10. Alia forma יִקְרָה Dan. 10, 14. Pl. תִּקְרֶינָה *Evenient*, Jes. 41, 22. NIPH. נִקְרָה *Incidit*,

cidit, *casu incidit*, Præt. נִקְרֵיתִי *Incidi*, 2 Sam. 1, 6. Fut. אֶקָּרֶה pro אֶקְּרָה *Obviam fiam*, Num. 23, 15. יִקָּרֶה *Obviam fiet*, Num. 23, 3. apoc. וַיִּקָּר *& obviam factus est*, ib. v. 16. PIH. קֵרָה *Occurrere fecit; contignavit, contabulavit*, qs. occurrere fecit contignationem. Præt. pl. cum Aff. קֵרוּהוּ *Contignarunt eum*, Neh. 3, 3. Part. מְקָרֶה *Contignans*, Ps. 104, 3. Inf. קָרוֹת *Contignare*, Neh. 2, 8. HIPH. הִקְרָה *Obvenire fecit*, Gen. 27, 20. Plur. conv. וְהִקְרִיתֶם *& occurrere facietis*, i. e. *feligetis*, Num. 35, 11. Imp. הַקְרֵה *Obvenire fac*, Gen. 24, 12.

קָרֶה m. *Accidens*, *casus*, *eventus*. Cft. קָרֶה Devt. 23, 11.

קְרִי m. *Idem*. In pausa קֶרִי Lev. 26, 24. Al. Adversus, contra.

קוֹרָה f. *Tignum*, *trabs*, 2 Reg. 6, 2. Synecd. *Tabulatum*, *tectum*. Aff. קֹרָתִי *Tectum meum*, Gen. 19, 8. Pl. קוֹרוֹת *Tigna*, Cant. 1, 17.

קְרָאָה f. *Occursus*. Cft. לִקְרַאת *In occursum*, *e regione*, *contra*, *ex adverso*, Gen. 15, 10. Aff. לִקְרָאתוֹ *In occursum ejus*, Num. 22, 36. לִקְרַאתְכֶם *Obviam vobis*, Devt. 1, 44.

מְקָרֶה m. *Contignatum*, *contignatio*, Eccl. 10, 18.

מִקְרֶה m. *Casus*, *eventus*, *accidens*, 1 Sam. 20, 26. Cft. מִקְרֵה Eccl. 2, 15. Aff. מִקְרֶהָ *Casus ejus*, Ruth. 2, 3.

II. קָרָה. Ar. [illegible] Hospitio excepit. IV. Hospitium quæsivit; cui etiam accedit قرّ Firmiter mansit, commoratus est in aliquo loco. Hinc

קֶרֶת f. (ad formam דֶּלֶת) *Urbs*, *oppidum*, *civitas*, i. e. ubi hospitium & firma mansio haberi potest. Job. 29, 7. Prov. 8, 3. Ar. قرّ Perpetua mansio; it. قرا Urbs.

קִרְיָה f. *Civitas*, Devt. 2, 36. Cft. קִרְיַת Ps. 48, 3. Ar. قرية Id.

קִרְיָא & קִרְיָה f. CHALD. *Idem*, Esr. 4, 15. 10. Emph. קִרְיְתָא ib. v. 12.

קָרַח *Glabravit se*, *calvitiem sibi induxit*. Resp. Ar. قرح Calvus fuit; cujus & sequentia optime conveniunt. Imp. f. קָרְחִי *Glabra te*, Mich. 1, 16. Fut. cum ה parag. יִקְרְחָה *Glabrabit se*, sec. Cheth. Lev. 21, 5. Sed sec. Keri Pl. יִקְרְחוּ *Glabrabunt se*, ib. NIPH. constr. cum ל. Fut. יִקָּרֵחַ *Calvitium obducetur ei*, Jer. 16, 6.

16, 6. HIPH. Præt. pl. conv. וְהִקְרִיחוּ *& calvitium fibi inducent*, Ez. 27, 31. HOPH. Part. רֹאשׁ מֻקְרָח *Caput decalvatum*, Ez. 29, 18.

קֵרֵחַ m. *Calvus, decalvatus*, Lev. 13, 40. 2 Reg. 2, 23. Ar. اقرع.

קָרַחַת f. Ar. قَرَعٌ & قَرَعَةٌ *Calvities*, forfan Occipitis; גַּבַּחַת vero Sincipitis. It. *Calvum, locus calvus*, Lev. 13, 42. Aff. קָרַחְתּוֹ *Calvities ejus*, ib. v. 43.

קָרְחָה f. *Idem*, Devt. 14, 1. Semel קָרְחָא Ez. 7, 31. Aff. קָרְחָתֵךְ *Calvitium tuum*, Mich. 1, 16.

קֶרַח m. *Glacies, gelu*; fortaffe ita dictum, quia terræ qf. calvitiem inducit, Gen. 31, 40. Jer. 36, 30. Cæterum etiam Ar. قَرْحَةٌ dicitur Hiems.

קֶרַח m. *Glacies*, vel *Grando*. Aff. קַרְחוֹ *Grando fua*, Pf. 147, 17.

קָרַם (Ar. قَرَمَ Ita refecuit particulam cutis aut pellis de cute animalis, ut, particula illa nihilominus reliquæ cuti appenfa, cutis fic fuper cute exifteret, eique qf. induceretur. Hinc) *Induxit cutem f. carnem, obduxit cute f. carne.* Præt. conv. וְקָרַמְתִּי *& inducam* (cutem), Ez. 37, 6. Fut. conv. וַיִּקְרַם *& obduxit*, Ez. 37, 8.

קֶרֶן f. Idem, quod Ar. قَرْنٌ 1) *Cornu*; (unde etiam Ar. قَرِنَ Magnis cornibus fuit) Dan. 8, 9. 2) *Vas ex cornu factum*, 1 Sam. 16, 13. 3) Metaph. *Robur*; quia cornua funt animalium robur, 1 Sam. 2, 10. 4) *Splendor, fulgor; radius fplendoris*; quia fere fpeciem cornu refert, Hab. 3, 4. 5) *Vertex capitis* (ut Ar. قَرْنٌ) Job. 16, 15. Aff. קַרְנוֹ *Cornu ejus*, Pf. 89, 25. Dual. קַרְנַיִם & קְרָנַיִם *Duo cornua*, Dan. 8, 3. Hab. 3, 4. Cft. קַרְנֵי Pf. 75, 11. Aff. קְרָנָיו & קַרְנָיו *Cornua fua f. ejus*, Dan. 8, 7. Gen. 22, 13. Pl. קְרָנוֹת *Cornua*, Zach. 2, 1. Cft. קַרְנוֹת Ez. 27, 15. Aff. קַרְנֹתָיו *Cornua ejus*, 1 Reg. 1, 50.

קֶרֶן f. CHALD, *Idem*, Dan. 7, 8. Emph. קַרְנָא Dan. 3, 5. Dual. קַרְנַיִן *Cornua*, etiam plura duobus, Dan. 7, 7. Emph. קַרְנַיָּא ib. v. 8.

קָרַן 1) *Splenduit, radiavit.* Cui fignif. accedit Ar. قَرْنٌ Radius

dius solis. Præt. קָרַן Ex. 34, 29. 30. 2) HIPH. הִקְרִין Cornua protulit. Part. מַקְרִין Cornua proferens, Ps. 69, 32.

קָרַס Incurvatus, comprimendo fractus s. debilitatus fuit. Ar. قَرَشَ Res fracta, haud divisa fuit. Præt. pl. קָרְסוּ Incurvati sunt, Jes. 46, 2. Part. קֹרֵס Incurvatus, ib. v. 1.

קֶרֶס m. Ansula, uncinus repandus: a forma reflexa dicta. Pl. קְרָסִים Ansulæ, Ex. 26, 33. Cst. קַרְסֵי ib. v. 6. Aff. קְרָסָיו Ansulæ ejus, Ex. 35, 11.

קַרְסֹל m. pro קַרְסֹר ob meliorem sonum, qs. Curvatura pedis, h. e. Talus, malleolus pedis; Syr. etiam ܩܘܪܣܠܐ Idem. Pl. cum Aff. קַרְסֻלָּי Tali i. e. pedes mei, 2 Sam. 22, 37.

קָרַע Laceravit, rupit, abrupit, abstraxit. Idem Ar. قَرَعَ Illud poenitens rei dilaceravit. Præt. f. in pausa קָרָעָה Laceravit, 2 Sam. 13, 19. Pl. קָרְעוּ Lacerarunt, Num. 14, 6. Metaph. Proscindunt verbis, Ps. 35, 15. Part. Ben. קֹרֵעַ Abrumpens, 1 Reg. 11, 31. Pah. קָרוּעַ Laceratus, 2 Sam. 15, 32. Pl. Cst. קְרוּעֵי Lacerati, Jes. 36, 22. Inf. abs. קָרֹעַ Abrumpendo, 1 Reg. 11, 11. Cst. קְרוֹעַ Eccl. 3, 7. cum Aff. קָרְעִי Lacerare meum, Esr. 9, 5. Imp. pl. קִרְעוּ Lacerate, Joel. 2, 13. Fut. cum Aff. אֶקְרָעֶנָּה Abrumpam illud, 1 Reg. 11, 12. יִקְרָעֶנָּה Lacerabit illud, Jer. 36, 23. NIPH. נִקְרַע Laceratus, fissus fuit. Præt. נִקְרָע (cum Kamez ob acc.) 1 Reg. 13, 3. Fut. יִקָּרֵעַ Laceretur, Ex. 28, 32. conv. וַיִּקָּרַע & abscissum est, 1 Sam. 15, 27.

קְרָעִים pl. m. Fragmenta, 1 Reg. 11, 30. Vestimenta lacera, Prov. 23, 21.

קַרְקַע m. Solum, pavimentum; fundus, 1 Reg. 6, 15. Am. 9, 3. Compos. ex قَرَّ In loco plano & æquabili accessit. Supposuit; & רָקַע Expandit. Ar. قَرَق Idem.

I. קָרַץ Compressit, compegit v. g. oculos, i. e. nictavit oculis; labia i. e. momordit labia; massam i. e. formavit eam. Part. קֹרֵץ בְּעֵינָו Nictans oculis, Prov. 6, 13. 10, 10. קֹרֵץ שְׂפָתָיו Mordens s. comprimens labia sua, Prov. 16, 30. Fut. pl. יִקְרְצוּ עָיִן Comprimunt oculum, i. e. nictant, Ps. 35, 19. PYH. Præt. קֹרַצְתִּי Compactus sum, sc. ut massa in formam aliquam, Job. 33,

6. Al. Excisus sum. Cov. Ar. قرص Compressit; it. concidit & extendit massam, i. e. formavit.

II. קרץ Secuit, dissecuit, concidit in partes. Ita Ar. قرض & قرط Secuit, dissecuit. Hinc

קֶרֶץ m. *Dissectio, concisio; mactatio*, Jer. 46, 20. Al. Exterminatio.

קְרַץ m. CHALD. *Obtrectatio; delatio, calumnia, criminatio, [illegible]*, qs. concisio. Conv. Ar. قارصة Dictum pungens lædensque. Pl. cum Aff. קַרְצוֹהִי *Obtrectationes ejus*, Dan. 6, 25. *Comedere obtrectationes*, Metaph. pro *Delectari obtrectationibus, obtrectare, calumniari*. Al. קֶרֶץ propr. est Frustum. Hinc: Comederunt frusta ejus, i. e. Calumniati sunt eum, Dan. 6, 25. cf. 3, 8. Storrii Observ. p. 4. 5.

I. קרר. Ar. قرّ Friguit, frigore affectus est. Hinc

קַר m. Ar. قرّ *Frigidus*. Cst. קַר sec. Cheth. Prov. 17, 27. Scil. וְקַר־רוּחַ (Chethibh) *& frigidus sermone*; sed (Keri) יְקַר־רוּחַ *Pretiosus* i. e. carus *sermone*. Coll. 1 Sam. 3, 1. Hillerus de Keri p. 84. Pl. קָרִים (cum Kamez impuro) *Frigidi*, Prov. 25, 25.

קֹר m. Ar. قُرّ *Frigus*, Gen. 8, 22.

קָרָה f. (formæ נִצָּה) Ar. قرّة *Frigus*, Nah. 3, 17. Aff. קָרָתוֹ *Frigus ejus*, Ps. 147, 17.

מְקֵרָה f. *Refrigerium*, Jud. 3, 20. 24. Ar. مقرّة Id.

יְקָרָה f. *Frigus*, Jod est præformativum. Hinc Pl. יְקָרוֹת *Frigora*, Zach. 14, 6.

II. קַרְקַר. Ar. قرقر Sonum edidit. Hinc Part. m. מְקַרְקַר *Sonum s. gemitum edens*, Jes. 22, 5. Al. Destruxit.

קַרְקַר m. *Ductor egregia voce præcinens*, i. e. *Dux* (ut Ar. قرقر) Num. 25, 17.

קֶרֶשׁ m. (ab Ar. قرش Scidit, incidit) *Asser, tabula*, Ex. 26, 18. Aff. קַרְשְׁךָ *Asser tuus*, Ez. 27, 6. Pl. קְרָשִׁים *Asseres*, Ex. 26, 15. Cst. קַרְשֵׁי ib. v. 17. Aff. קְרָשָׁיו *Asseres ejus*, Ex. 35, 11.

קִשֻּׁאִים m. pl. Idem, quod Ar. قثّا *Cucumeres*, Num. 11, 5.

מִקְשָׁה

מִקְשָׁה f. Ar. مقثاة Cucumerarium, Jef. 1, 8.

קָשַׁב *Attendit, intendit, intentus fuit, animadvertit.* Refp. Ar. قسب Deflexit, inclinavit; hinc oculos, aures, animum ad aliquid. Fut. pl. תִּקְשַׁבְנָה *Intentæ erunt*, Jef. 32, 3. HIPH. הִקְשִׁיב *Attendere fecit* v. g. aurem, i. e. *Aufcultavit*, Jer. 23, 18. Pl. הִקְשִׁיבוּ *Attenderunt*, Zach. 1, 4. Part. מַקְשִׁיב *Aufcultans*, Prov. 17, 4. Imp. f. הַקְשִׁיבִי *Profpecta*, Jef. 10, 30. Pl. הַקְשִׁיבוּ *Attendite*, Jef. 28, 24. Inf. הַקְשִׁיב *Aufcultare*, 1 Sam. 15, 22. Fut. conv. וַיַּקְשֵׁב *& aufcultavit*, Mal. 3, 16. Pl. נַקְשִׁיב *Attendemus*, Jer. 6, 17.

קֶשֶׁב m. *Attentio*, Jef. 21, 7. 1 Reg. 18, 29.

קַשּׁוּב m. unde Pl. f. קַשֻּׁבוֹת *Attentæ*, Pf. 130, 2. 2 Chr. 6, 40.

קַשֻּׁבֶת f. *Attenta, aufcultatrix*, Neh. 1, 6, 11.

I. קָשָׁה propr. Durus, craffus, folidus fuit. Hinc 1) *Durus, gravis, difficilis fuit* v. g. labor, res, negotium, verbum &c. 2) Metaph. *Durus, immitis, fævus, crudelis fuit.* Tranf. *Preffit, gravavit, aggravavit.* Idem dicit Ar. قسا Durus, craffus, i. e. folidus fuit. Metaph. Crudelis fuit. Præt. f. קָשְׁתָה *Dura fuit*, 1 Sam. 5, 7. in paufâ קָשָׁתָה Gen. 49, 7. Fut. יִקְשֶׁה *Durum erit*, Devt. 1, 17. apoc. וַיִּקֶשׁ *& grave fuit*, 2 Sam. 19, 44. NIPH. נִקְשֶׁה *Difficultatibus implicitus, gravatus fuit.* Part. נִקְשֶׁה *Difficultatibus preffus*, Jef. 8, 21. PIH. קִשָּׁה *Difficulter aliquid fecit.* Fut apoc. וַתְּקַשׁ *& difficulter fecit*, Gen. 35, 16. HIPH. הִקְשָׁה *Induravit; durum, difficilem reddidit.* It. *Durum, difficilem fe præbuit.* Præt. הִקְשָׁה Ex. 13, 15. 1 Reg. 12, 4. Part. מַקְשֶׁה *Indurans*, Prov. 28, 14. Inf. cum Aff. בְּהַקְשֹׁתָהּ *Cum premeretur difficultatibus*, Gen. 35, 17. Fut. apoc. וַיֶּקֶשׁ *& induravit*, 2 Chr. 36, 13. Pl. תַּקְשׁוּ *Induretis*, Devt. 10, 16.

קָשֶׁה m. *Durus, gravis, difficilis*; it. *Immitis*, 1 Sam. 25, 3. Cft. קְשֵׁה Ex. 32, 9. Pl. קָשִׁים *Duri*, 2 Sam. 3, 39. Cft. קְשֵׁי Ez. 2, 4. Fem. קָשָׁה *Dura*, Ex. 1, 14. Cft. קְשַׁת 1 Sam. 1, 15. Pl. קָשׁוֹת *Dura*, Gen. 42, 7.

קְשִׁי m. *Durities*, Devt. 9, 27.

II. קָשָׁה (Ar. قشا Decorticavit, dolavit; opere tornatili elaboravit) Fabrefecit v. g. dolando, malleando, tornando, etiam crifpando. Hinc

מִקְשָׁה m. *Tornatio, crispatio.* Hinc מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה *Coma arte crispata* i. e. *calamistrata*, Jes. 3, 24. Male Michaëlis מִקְשָׁה a نقش.

מִקְשָׁה f. *Fabrefactum; tornatile opus*, Ex. 25, 18. 31. 36. Jer. 10, 5. LXX. στερεὸν i. e. ex auro puro, Num. 8, 4.

III. מִקְשָׁה f. Cucumerarium, Jes. 1, 8. vid. supra post קִשֻּׁאִים

קשה. Ar. قشا Dolavit. Hinc.

קְשָׂה f. unde Pl. קְשׂוֹת *Scutellæ, phialæ, pateræ*; LXX. σπονδεῖα, vasa, quibus libatur. Cft. קְשׂוֹת Num. 4, 7. Aff. קְשׂוֹתָיו *Pateræ ejus*, Ex. 25, 29.

קְשָׂוֹת f. pl. *Idem*, Ex. 37, 16. 1 Chr. 28, 17.

קשח. Ar. قسح Durus fuit. Hinc HIPH. הִקְשִׁיחַ *Obduravit; it. duriter habuit.* Præt. הִקְשִׁיחַ Job. 39, 16. Fut. תַּקְשִׁיחַ *Indurabis*, Jes. 63, 17. Al. Oblitus est, q. f. idem esset, quod שׁכח.

קשט. Ar. قسط Justus, æquus fuit; justam mensuram tribuit. Hinc

קשט m. Ar. قسط *Veritas*, Prov. 22, 21. Legitur etiam קֹשֶׁט Ps. 60, 6.

קְשׁוֹט m. CHALD. *Idem*, Dan. 4, 34. 2, 47.

קשט. Ar. Idem verbum قسط Justam mensuram s. pondus tribuit; unde etiam قسط Trutina, statera, i. e. qua pondus explorari & justum alteri tribui potest. Hinc

קְשִׂיטָה f. propr. *Certum argenti infecti pondus*, vulgo *Nummus*, Gen. 33, 19. Jos. 24, 32. Job. 42, 11. Solebant autem prisci populi, ut & Judæi ante captivitatem Babylonicam, infecto adhuc argento in mercatura sua uti, quod quidem in certas pondere ad trutinam examinatas definitasque particulas sectum iis, quibuscum mercaturam faciebant, appendebant. Inde itaque non solum vocabula illa Hebr. שָׁקַל & שֶׁקֶל, Arabica item قسطاس Trutina, قسط Nummos justos probatosque reddidit, & قسطار Nummularius, sed Latina etiam Appendere, expendere &c. ortum traxere. cf. hic Ill. Michaëlis Mosaisches Recht, II. Band, §. 82. Quod LXX. Gen. 33, 19. verterint ἑκατὸν ἀμνῶν Bochartus conjicit, ק קְשִׂיטָה mutatum esse pronuntiando in ק שֵׂיֹת atque inde

inde ortam esse opinionem 100 ovium, qs. Judæi olim nummis imagine ovis signatis usi fuissent.

I. קָשַׁר 1) *Ligavit, alligavit; colligavit; devinxit.* Conv. Ar. قسر Invitum, per vim adegit ad aliquam rem, i. e. Constrinxit. Præt. conv. cum Aff. וּקְשַׁרְתָּם *& alligabis ea*, Devt. 6, 8. Part. Pah. f. קְשׁוּרָה *Alligata*, Gen. 44, 30. Imp. cum Aff. קָשְׁרֵם *Alliga ea*, Prov. 3, 3. Fut. תִּקְשֹׁר *Alligabis*, Jer. 51, 63. Hinc 2) *Combinavit, compegit.* PIH. Fut. תְּקַשֵּׁר *Compinges*, Job. 38, 31. 2 f. cum Aff. תְּקַשְּׁרֵים *Compinges eos*; Jes. 49, 18. PYH. Part. pl. f. מְקֻשָּׁרוֹת *Compacti & firmi corporis*, Gen. 30, 41. 3) *Conjuravit, conspiravit, ligam fecit.* Præt. קָשַׁר 1 Reg. 16, 16. Pl. קְשַׁרְתֶּם *Conspirastis*, 1 Sam. 22, 8. Part. Ben. pl. קֹשְׁרִים *Conspirantes*, 2 Chr. 33, 25. HITHP. Præt. pl. הִתְקַשְּׁרוּ *Conjuratos se præbuerunt*, 2 Chr. 24, 25. Part. pl. מִתְקַשְּׁרִים *Conjurati*, ib. v. 26. Fut. conv. וַיִּתְקַשֵּׁר *& ligam fecit*, 2 Reg. 9, 14. NIPH. Præt. f. נִקְשְׁרָה *Alligata est*, 1 Sam. 18, 1. Fut. conv. וַתִּקָּשֵׁר *& compacta est*, Neh. 3, 38.

קֶשֶׁר m. *Colligatio, conjuratio*, 2 Reg. 11, 14. Aff. קִשְׁרוֹ *Conjuratio ejus*, 1 Reg. 16, 20.

קִשֻּׁר m. und Pl. קִשֻּׁרִים *Ligamenta, ligacula, alligamenta, redimicula*, Jes. 3, 20. Aff. קִשֻּׁרֶיהָ *Ligamenta sua*, Jer. 2, 32.

II. קָשַׁר unde velut Part. Pah. pl. קְשֻׁרִים *Matutinæ* (al. Firmæ, q. d. compacti corporis) Gen. 30, 42. it. Part. PYH. מְקֻשָּׁרוֹת *Matutinæ*, ib. v. 41. forte hinc etiam Ar. قسورة Exordium diei. Al. Compactæ i. e. validæ; vid. קָשַׁר I. 2)

קשש. Ar. قش Fricuit manu. It. Aruit v. g. herba. Hinc esse videtur

קַשׁ m. pro קַשָּׁה Ar. قش *Stipula, stramen*, qs. Culmi aridi f. defricti. Ex. 5, 12. Mal. 3, 19. Unde porro

קוֹשֵׁשׁ *Collegit, collegit minutatim stipulas.* It. *Inquisivit, conquisivit, perscrutatus est*; (quod & Ar. قش dicit, scil. Collegit, unde potuit; a quo deinceps قشاش Collectanea nullius usus.) Imp. pl. קֹשּׁוּ (Al. sine Dagesch ob meliorem sonum) *Perscrutamini*, Zeph. 2, 1. Fut. pl. יְקֹשׁוּן (pro יְקֹשְׁשׁוּן) *Inquirunt*, Jes.

Jeſ. 29, 21. PIH. קִשֵּׁשׁ *Conquiſivit ſtipulam.* Præt. pl. conv. וְקִשְׁשׁוּ *& colligent*, Ex. 5, 7. Part. מְקֹשֵׁשׁ *Conquirens*, Num. 15, 32. 33. Fem. מְקֹשֶׁשֶׁת 1 Reg. 17, 10. 12. Inf. קֹשֵׁשׁ *Colligere*, Ex. 5, 12. HITHP. Imp. pl. הִתְקוֹשְׁשׁוּ *Perſcrutantes vos præbete*, i.e. *perſcrutamini vos*, Zeph. 2, 1.

קשש. Ar. قَضَّ Reſecuit. A duris ſiccisque partibus purgavit. It. Duras partes admixtas habuit; unde قَضَّاءُ Lorica clavis compacta, ceu partibus durioribus. Hinc

קַשְׂקַשִּׂים m. pl. *Squamæ*; v. g. *Lorica ſquamarum* ſ. *ſquamata*, 1 Sam. 17, 5.

קַשְׂקֶשֶׂת f. *Squama*, Lev. 11, 9. Pl. cum Aff. קַשְׂקְשֹׂתֶיךָ *Squamæ tuæ*, Ez. 29, 4.

קֶשֶׁת c. (a קָשָׁה Ar. قَسَا Induruit; ſeu قَاسَ Intendit arcus more; unde قَوْسٌ *Arcus*) 2 Sam. 1, 22. Aff. קַשְׁתִּי *Arcus meus*, i. e. *Iris*, Gen. 9, 13. קַשְׁתּוֹ *Arcus ſuus*, Gen. 49, 24. videl. יָשֵׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ *irruet in venam cordis arcus ejus*; ab Ar. وَثَبَ Irruit; & وَتِينٌ Vena cordis. Pl. קְשָׁתוֹת *Arcus*, Jeſ. 13, 18. Aff. קַשְּׁתוֹתֵיהֶם & קַשְּׁתוֹתָם *Arcus eorum*, Pſ. 37, 15. Neh. 4, 7.

קַשָּׁת m. *Sagittarius*, *jaculator*, Gen. 21, 20.

קִיתָרוֹס & קַתְרוֹס m, CHALD. *Cithara*, Dan. 3, 5. Ar. etiam قِيثَارَةٌ.

ר.

רָאָה *Vidit*; *prævidit*, *providit*; *adſpexit*, *diſpexit*, *inſpexit*, *inviſit*, *perſpexit*, *proſpexit*, *reſpexit*, *circumſpexit*, *contemplatus eſt*. It. *Senſit*, *expertus eſt*, *animadvertit*; *percepit*, *fruitus eſt*. *Vidit* aut *cum voluptate*, Pſ. 22, 8. aut *cum contemtione*, Job. 41, 26. Cant. 1, 6. Conv. Ar. رَأَى Vidit, Novit. Viſum eſt ipſi; Putavit eſſe. Præt. רָאָה Gen. 29, 32. Fem. רָאֲתָה Gen. 38, 14. in pauſa רָאָתָה Jeſ. 64, 3. Pl. רְאִיתֶם *Vidiſtis*, Gen. 45, 13. Part. רֹאָה *Videns*, Jer. 20, 12. Cſt. רֹאֵה Pſ. 64, 9. Aff. רֹאִי *Videns me*, Gen. 16, 13. & רֹאֵנִי (pro רֹאֵנִי, atque hoc pro רֹאֵנִי) Jeſ. 47, 10. Pl. רֹאִים *Videntes*, Ex. 20, 18. Fem. רֹאָה Prov. 20, 12. Pl. רֹאוֹת Gen. 45, 12. Inf. abſ. רָאֹה, רָאוֹ & רָאוֹת *Videndo*,

dendo, Ex. 3, 7. Gen. 26, 28. Jef. 42, 20. Cft. ראה & ראות *Videre,*
Gen. 48, 11. Ex. 10, 28. cum Aff. ראותך *Videre tuum*, ib. Imp.
ראה *Vide*, Gen. 27, 27. Pl. ראו *Videte*, Gen. 39, 14. Fut. אראה
Videbo, Gen. 21, 16. conv. ואראה *& vidi*, fec. Cheth. Jof. 7, 20.
fec. Keri Apoc. וארא ibid. ut Gen. 31, 10. Cum Aff. אראך *Refpi-
ciam te*, 2 Reg. 3, 14. 2 p. f. תראה *Videbis*, Ex. 6, 1. & תראה
ex CHALDAISMO Dan. 1, 13. apoc. תרא Prov. 23, 31. converf.
ותראה *& vidifti*, fec. Cheth. Jer. 3, 7. ותרא fec. Keri ibid. Pl.
נראה *videbimus*, Gen. 37, 20. apoc. נרא fec. Cheth. Jef. 41, 23.
תראינה *Videbunt*, 2 Reg. 22, 20. & תראינה (irreg.) Mich. 7, 10.
NIPH. נראה *Confpicuus, vifibilis factus eft; apparuit, viden-
dum fe exhibuit, oftendit fe; vifus, confpectus, oftenfus fuit,*
Præt. נראה Gen. 48, 3. Pl. נראו *Vifa funt*, Gen. 8, 5. Part. נראה
Vifus, Gen. 12, 7. Inf. הראה & הראות *Apparare*, 1 Sam. 3. 21.
Lev. 13, 14. Cum Præf. להראת & לראת 2 Sam. 17, 17. Jef. 1, 12.
Imp. הראה *Appare*, 1 Reg. 18, 1. Fut. אראה *Apparebo*, 1 Reg.
18, 1. Fut. אראה *Apparebo*, Lev. 16, 2. Apoc. ואֵרא *& apparui*,
Ex. 6, 3. Pl. יראו *Comparebunt*, Ex. 23, 15. PYH. Præt. pl. ראו
Vifa funt, Job. 33, 21. HIPH. הראה & הראה *Videre, fentire,
experiri, frui, adfpicere fecit; videndum exhibuit; oftendit,
oftentavit, monftravit, demonftravit.* Præt. הראה Gen 41, 28.
Aff. הראנו *Oftendit nobis*, Jud. 13, 23. הראך *Oftendit tibi*, Devt.
4, 36. Ab altera forma: הראני *Oftendit mihi*, 2 Sam. 15, 25. 2
p. f. הראית *Sentire fecifti*, Pf. 60, 5. 1 p. f. והראיתי *& oftendam*,
Nah. 3, 5. הראיתים *Oftendi eis*, Jef. 39, 4. Part. מראה *Oftendens*,
Ex. 25, 9. Inf. הראות *Oftendere*, Devt. 3, 24. cum Aff. הראותיך
(pro הראותך Ex. 9, 15.) *Oftendere tibi*, Ez. 40, 4. לראותכם (de-
fect. fine ה characterift.) *ad oftendendum vobis*, Devt. 1, 33.
Imp. cum Aff. הראני *Oftende mihi*, Ex. 33, 18. Fem. הראיני *Idem*,
Cant. 2. 14. Fut. יראה *Oftendet*, Jef. 30, 30. apoc. ויַרא *& often-
dit*, 2 Reg. 11, 4. HOPH. הראה *Oftenfus, monftratus, vifus eft,
factus fuit videre.* Præt. conv. והראה *& oftendetur*, Lev. 13, 49.
הראית *Videre factus es*, Ex. 26, 30. Part. מראה *Videre factus*,
Ex. 25, 40. HITHP התראה *Vidit mutuo, invicem.* Fut. pl. נתראה
Videamus nos invicem, 2 Reg. 14, 8. תתראו *Adfpicietis vos in-
vicem* Gen. 42, 1. conv. ויתראו *& viderunt fe invicem*, i. e. *præ-
lium commiferunt*, 2 Reg. 14, 11.

רָאִי Part. Pah. unde Pl. f. רָאוֹת *Spectabiles; dignæ visu*, Esth. 2, 9.

רֹאֶה m. *Propheta, vates; videns*, 1 Sam. 9, 9. It. *Visio, prophetia*, Jes. 28, 7.

רָאָה f. *Vultur*; LXX. γύψ. Deut. 14, 13. a visus acumine sic dicta. Al. Milvus, ut דָּאָה a Volando; male quidem! Al. Cornix.

רֵוָא m. CHALD. *Adspectus, forma*. Cum Aff. רֵוֵהּ *Adspectus ejus*, Dan. 2, 31.

רְאוּת f. *Adspectus, spectaculum*, Ez. 28, 17.

רֳאִי & רֹאִי m. *Id. quod videtur, visus, visio, adspectus, spectaculum; Speculum*, Job. 37, 18. Gen. 16, 13. רֹאִי Nah. 3, 6. Al. etiam Stercus.

רְאִית f. *Adspectus*, Eccl. 5, 10. Sec. Keri ראות *Idem.*

רְאִית f. pl. *Visiones, prophetiæ*, 2 Chr. 26, 5. In manuscripto Palatino legitur בִּירְאַת in timore.

מַרְאֶה m. *Adspectus, species, visio; visus; vultus*, Gen. 12, 11. Cst. מַרְאֵה Jes. 11, 3. Aff. מַרְאֵהוּ *Adspectus ejus*, Lev. 13, 4. 20. Pl. cst. מַרְאֵי *Adspectus*, Eccl. 11, 9. Aff. מַרְאֵיהֶם *Species eorum*, Ez. 1, 13.

מַרְאָה f. *Idem*, 1 Sam. 3, 15. Pl. מַרְאוֹת 1) *Visiones*, Ez. 1, 1. 2) *Specula*, Ex. 38, 8.

אֲרִי m. *Leo*, Prov. 22, 13. Pl. אֲרָיִים *Leones*, 1 Reg. 10, 20. Bocharto est pro רָאָה a רְאִי, quia Leo acerrimo sit visu. Possit vero etiam esse ab أرى Æestuavit exarsitque ira, ut leo a fremente sua ira denominetur.

אֲרָיוֹת Fem. sing. inus. Pl. אֲרָיוֹת *Leones* s. *leænæ*, 1 Reg. 10, 19.

אַרְיֵה m. *Leo*, Gen. 49, 9.

אַרְיֵה m. CHALD. *Idem*, Dan. 7, 4. אַרְיָא f. Pl. אַרְיָוָן, unde Stat. emphat. אַרְיָוָתָא *Leænæ*, Dan. 6, 23.

אֲרִיאֵל Ariel, nomen aræ Hierosolymitanæ; vid. in אָרָה.

אֲרִי m. unde כָּאֲרִי Ps. 22, 17. *ut præsepe* s. *falisca*; vid. in אָרָה.

אֶרְאֵל m. unde הֵן אֶרְאֶלָּם *Ecce, quod attinet ad robur illorum bellicum*, i. e. ad validissimos eorum, (ab Ar. أرل Incrementum cepit) Jes. 37, 7.

מַרְאָה

מַרְאָה f. (quod a nonnullis huc refertur, sed potius ad מרא Ar. مرأ Profecit mihi, juvit me cibus. Med. Kesr. Facilis digestu fuit cibus. Bene concoxit, digessitve cibum; unde etiam مَرِيء Oesophagus) *Ingluvies avis.* Aff. מֻרְאָתוֹ *Ingluvies ejus*, Lev. 1, 16.

רְאֵם m. (quod videtur esse ab Ar. رَأِمَ Propensiore affectu mater adhæsit pullo) Hinc etiam Ar. رِئْم ut & Syr. ܪܶܐܡܳܐ plerisque Unicornis, qs. a teneriore erga pullum affectu dictus, Num. 23, 22. Hoc vocabulo animal unicorne, non bicorne, quale genus est bovinum, atque, ut verisimillimum est, *Rhinocerotem* indigitari, documento est: 1) LXX illud constanter exponere per μονόκερωτα, unicornem. 2) Aquilam item illud Job. 39, 9. vertere ῥινόκερωτα. 3) nec minus Vulgatum istud interpretari modo unicornem modo Rhinocerotem. 4) Etiam Æthiopico interpreti esse Unicornem. 5) præcipue hoc vocabulo Devt. 33, 17. ut & Job. 39, 9-12. validum aliquod, procerum, ingens atque efferum animal indigitari, quod quidem e bovino, ne dicam, e dorcadum genere nullo modo esse possit. Superest igitur, esse Rhinocerotem, aut ejusmodi belluam unicornem, qualem aliquando in Arabia Petræa visam fuisse Breitenbachio, item Fabrio eorumque comitibus auctor est S R. Büschingius in Geogr. Asiæ p. m. 409. Quod contra hanc interpretationem objicitur: nullam adhuc ejusmodi bestiam in terrarum orbe compertam esse; deinde Devt. 33, 17. τῷ רְאֵם duo cornua tribui; id cum falsa subsumtione, tum maxime autem vana consequentia nititur. Scribitur etiam רְאֵים Ps. 92, 11. & רֵים Job. 39, 9. Pl. רְאֵמִים & רֵמִים *Rhinocerotes*, Ps. 29, 6. 22, 22. Michaëlis, Gazellarum albarum genus.

רֹאשׁ m. (Antique forsan רָאשׁ, ut Ar. رَأْس a Rad. رَأَسَ Præfuit, rexit) *Caput*, Gen. 3, 15. *Cacumen, vertex; Summitas, fastigium*, Gen. 47, 31. *Jugum montis*, Devt. 34, 1. Metaph. *Summus, Princeps, Præfectus*, Ex. 6, 14. *Summum, præstantissimum, potissimum*, Ex. 30, 12. *Summa*, Ps. 119, 160. *Primarius, a, um*, Ex. 12, 2. *Primum tempus, initium, principium*, Prov. 8, 23. Jes. 28, 1. Aff. רֹאשׁוֹ *Fastigium ejus*, Gen. 11, 4. Pl. רָאשִׁים *Capita*, Gen. 2, 10. a Sing. רָאשׁ. Cft. רָאשֵׁי Num.

Num. 36, 1. Aff. רָאשֵׁי Capita ejus, Jos. 24, 1. ראש Venenum; vid. sub רוש.

רֵאשׁ Emph. רֵאשָׁה pro רֵאשָׁא m. CHALD. *Idem*, Dan. 2, 38. Aff. רֵאשֵׁהּ *Caput ejus*, Dan. 7, 1. Pl. רָאשִׁין *Capita*, Dan. 7, 6. & רָאשִׁין unde cum Aff. רָאשֵׁיהֹם *Capita eorum*, Esr. 5. 10.

ראשָׁה f. *Caput, capitale, summum*, Zach. 4, 7.

ראשית f. *Initium, principium, primordium*, Jes. 46, 10. *Primum, præcipuum*, Am. 6, 6. *Primitivum, primitiæ*, Devt. 18. 4 Aff. רֵאשִׁיתָם *Primitiæ eorum*, Num. 18, 12. Legitur etiam רֵשִׁית Devt. 11, 12.

ראשה f. Sing. inusit. Unde Pl. cum Aff. מֵרַאשֹׁתֵיכֶם *Præ primordiis vestris*, Ez. 36, 11.

ראשון vel רִאשׁוֹן & רִישׁוֹן m. *Prior, primus; priscus, antiquus*, Jes. 41, 4. Job. 8. 8. 15, 7. *Principium*, Jer. 17, 12. Pl. ראשׁנים *Antiqui*, Devt. 19, 14. *Priora*, Lev. 26, 45.

ראשונה f. *Prior, prius; primus*, Gen. 38, 28. Pl. ראשנות *Priora*, Jes. 43, 18.

ראשׁנית f. *Prima*, Jer. 25, 1.

מַרְאָשָׁה f. unde Pl. cum Aff. מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם *Principatus vestri*, Jer. 13, 18.

רַאֲשָׁה f. unde Pl. רַאֲשׁוֹת *Cervicalia, pulvinaria*, qs. Capitalia. Cst. רַאֲשֹׁתָי 1 Sam. 26, 12.

מְרַאֲשָׁה f. unde Pl. cum Aff. מְרַאֲשֹׁתָיו *Cervicalia ejus*, 1 Sam. 26, 7. 16.

I. רָבַב ac potius רַב 1) *Multus, copiosus, multiplicatus fuit; Crevit, auctus fuit*. Accedit Ar. رَبَّ Auxit. Addidit. Præt. f. רַבָּה *Multa est*, Gen. 18, 20. Pl. רַבּוּ *Multi sunt*, Ps. 3, 2, Inf. רֹב *Multiplicari*, Gen. 6, 1. PYH. Part. f. pl. מְרֻבָּבוֹת *Myriadibus auctæ*, Ps. 144, 13. significatione a nomine petita.

רַב m. רַבָּה f. *Multus, numerosus; sufficiens*, Gen. 24, 25. 6, 5. Pl. m. רַבִּים *Multi*, Ps. 3, 2. f. רַבּוֹת *Multæ*, Prov. 19, 21. Fem. aliud רַבַּת *Multum*, Ps. 123, 4. *Multitudo*, 2 Chr. 30, 17. Cst. רַבַּת *Numerosa*, 1 Sam. 2, 5. Cum י parag. רַבָּתִי Thr. 1, 1. Tam masc. quam fem. sæpius adhibetur adverbialiter: *Multum, magna pars*, Ps. 62, 3.

רָב m. Part. Litigans, patorcinans, patronus; vid. in ריב.

רֹב m. *Multitudo; amplitudo; maxima pars*, Job. 32, 7. Aff. רֻבְּכֶם *Multitudo vestra*, Devt. 7, 7. Plur. cst. רֻבֵּי *Multitudines*, Hos. 8, 12. Ar. رُبّ & رَبّ Idem.

רָבִיב m. unde Pl. רְבִיבִים *Imbres, guttæ imbris copiosissimæ*, Jer. 3, 3.

רְבָבָה f. *Incrementum*, Ez. 16, 7. *Myrias*, Lev. 26, 8. Pl. רְבָבוֹת *Myriades*, 1 Sam. 18, 8. רְבָבוֹת Devt. 33, 2. & רִבְבוֹת (ad indicandam originem ex Kamez) Num. 10, 36. Aff. רִבְבֹתָיו *Myriades suæ*, 1 Sam. 18, 7. Ar. رِبَّة & رِبِّي Idem.

רִבּוֹת f. pl. *Myriades*, Neh 7, 71. it. רִבֹּאוֹת Esr. 2, 69. & רִבְּאוֹת Dan. 11, 12. Dual. רִבֹּתַיִם *Duæ myriades*, Ps. 68, 18.

רִבּוֹא & רִבּוֹ Neh. 7, 66. Jon. 4, 11. pro רִבּוֹת f. pl. *Myriades*.

רִבּוֹ f. pl. Chald. & רִבְּוָן Dan. 7, 10. ut & רִבְבָן vel רְבָבָן *Myriades*, ib.

אֲרֻבָּה f. pl. אֲרֻבּוֹת *Cataractæ, fenestræ*; it. *Fumaria, camini*; vid. in אָרַב.

2) רבב. Ar. رَبّ Dominus fuit, præfuit. Rexit; qs. Potestate, auctoritate auctus fuit. Hinc

רַב m. *Magister*, Prov. 26, 10. *Præfectus; Magnus*, pl. *Magnates*. 2 Reg. 25, 8. *Major*, Gen. 25, 23. Pl. רַבִּים *Magni*, Ps. 89, 51. Cst. רַבֵּי *Magnates*, Jer. 41, 1. Ar. رَبّ Dominus, Rex; Possessor.

רַב m. Chald. *Magister, Præfectus*, Dan. 4, 6. *Magnus*, Dan. 7, 20. Emphat. רַבָּא Esr. 5, 8. Fem. emph. רַבְּתָה *Magna*, Dan. 4, 27. Pl. geminat. m. רַבְרְבִין *Magnates*, Dan. 3, 33. Fem. רַבְרְבָן *Magnæ*, Dan. 7, 3. Emphat. רַבְרְבָתָא ib. 11.

רַבְרְבָן m. Chald. *Idem*. Pl. cum Aff. רַבְרְבָנַי *Magnates mei*, Dan. 4, 33.

II. רבב ac potius רָבַב *Jaculatus est; jecit*. Idem, quod רָבָה. Convenit etiam רָמָה Ar. رَمَى Jecit; jaculatus est, scil. ב cum מ, ceu ejusdem organi, commutato. Conferre etiam huc possis Ar. رَبَي Sustulit; i. e. jecit. Imminuit ex alto, sc. ut sagitta. Præt. Pl. רֹבּוּ (ut רַפּוּ) *Jaculati sunt*, Gen. 49, 23. sing. רָב *Jaculatus est*, Ps. 18, 15.

רַב m. Prov. 26, 10. nonnullis *Sagittarius, jaculator;* sed rectius; *Magister recte administrat* &c. Pl. רַבִּים recte *Sagittarii*, Jer. 50, 29. Aff. רַבָּיו *Jaculatores* (al. Jacula) *ejus*, Job. 16, 13.

רָבַד *Instravit; instruxit; adornavit.* Ar. ربد Substitit in loco. V. Obductus fuit. Per Heterosin pro Obduxit, instravit. Accedit etiam ربط Revinxit. VIII. Instruxit. Convenit cum רָפַד, quod vid. s. l. Præt. רָבַדְתִּי *Instravi*, Prov. 7, 16.

רָבִיד m. (ab Ar. ربط Ligavit, revinxit; unde etiam مربط Ligamentum) *Torques*, Ez. 16, 11. cst. רְבִיד Gen. 41, 42.

מַרְבַדִּים pl. m. *Cadurcæ ornatoriæ, lectisternia, tapetes lectorum*, Prov. 7, 16. 31, 22. Ar. etiam مربوط dicitur Alligatus, a, um.

I. רָבָה *Multus, magnus, major fuit; Auctus, multiplicatus fuit; crevit, major factus est.* Item plane Ar. ربا pro ربو Auctus, multiplicatus fuit. Accessione crevit. Intumuit, qs. major factus est. II & IV. Educavit, aluit. Præt. f. רָבְתָה *Magna facta est*, 1 Sam. 14, 30. רָבִיתָ *Magnus factus es*, Devt. 30, 16. Pl. רָבוּ *Multiplicati sunt*, Gen. 8, 17. Inf. cst. רְבוֹת *Multiplicari*, Ex. 11, 9. Imp. רְבֵה *Multiplicare*, Gen. 35, 11. Pl. רְבוּ *Multiplicamini*, Gen. 1, 22. Fut. יִרְבֶּה *Multiplicetur*, Devt. 8, 13. apoc. יֵרֶב Gen. 1, 22. 3 f. תִּרְבֶּה Devt. 7, 22. apoc. וַתֵּרֶב *& major fuit*, Gen. 43, 34. Pl. יִרְבּוּ *Multiplicentur*, Devt. 11, 21. cum ן parag. יִרְבְּיֻן & יִרְבּוּן *Augescent*, Ps. 139, 18. Devt. 8, 13. PIH. רִבָּה *Multiplicavit, auxit, crescere fecit; Educavit.* Præt. רִבִּיתָ *Auxisti*, Ps. 44, 13. רִבִּיתִי *Educavi*, Thr. 2, 22. Imp. רַבֵּה pro רַבֵּה *Multiplica*, Jud. 9, 29. HIPH. הִרְבָּה *Idem*, Devt. 1, 10. הִרְבִּיתָ *Multiplicasti*, Jes. 9, 2. Pl. הִרְבּוּ *Multiplicarunt*, 1 Chr. 23, 11. Part. מַרְבֶּה *Multiplicans*, Prov. 28, 8. cst. מַרְבֵּה Lev. 11, 42. Pl. מַרְבִּים *Multiplicantes*, Ex. 36, 5. Fem. מַרְבָּה Neh. 9, 37. Inf. הַרְבּוֹת *Multiplicare*, Devt. 17, 16. it. הַרְבֵּה *Multiplicari*, Ez. 21, 20 & הַרְבָּה Gen. 3, 16. Imp. הַרְבֵּה *Multiplica*, Ps. 51, 4. apoc. הֶרֶב Jud. 20, 38. Pl. הַרְבּוּ *Multiplicate*, Am. 4, 4. Fut אַרְבֶּה *Augebo*, Gen. 3, 16. יַרְבֶּה *Multiplicabit*, Ex. 30, 15. apoc. יֶרֶב Job. 34, 37. Pl. תַּרְבּוּ *Multiplicabitis*, 1 Sam. 2, 3.

רְבָה Chald. *Idem*, Dan. 4, 8. Fem. רְבַת *Aucta eſt*, ib. 19. רְבַת *Creviſti*, ib. PAH. רַבִּי *Magnificavit, auxit*, Dan. 2, 48.

רְבוּ f. Chald. pro רְבוּת *Amplitudo, magnificentia*, Dan. 4, 33. Emph. רְבוּתָא Dan. 5, 18. Aff. רְבוּתָךְ *Amplitudo tua*, Dan. 4, 19.

הַרְבֵּה Inf. HIPH. ut nomen ſeu ut adverbium uſurpatum, *Multum, plurimum, plus*, 2 Reg. 10, 18. ſemel הַרְבָּה Jer. 42, 2.

הַרְבִּית f. *Multiplicatio*, ſec. Cheth. 2 Sam. 14, 11. הַרְבַּת *Idem*, ſec. Keri. ib. qſ. in Regim. ab הַרְבָּה.

מַרְבֶּה m. Part. HIPH. *Multum; Amplitudo*, Jeſ. 33, 23.

מַרְבִּית f. 1) *Multitudo, pars magna*. Aff. מַרְבִּיתָם *Magna pars illorum*, 1 Chr. 12, 29. 2) *Fenus*, Lev. 25, 37. Ar. رِبا & رِبْيَةٌ Idem. 3) *Educatio, incrementum* vel *ſoboles*, 1 Sam. 2, 33. 4) *Amplitudo*, 2 Chr. 9, 6.

מַרְבָּה f. *Amplus, a, um*, Ez. 23, 32.

תַּרְבִּית f. *Fenus*, Lev. 25, 36. Ez. 18, 8.

תַּרְבּוּת f. 1) *Turba, multitudo*. 2) *Soboles, progenies, indoles*, Num. 32, 14. Ar. تُرْبِيَةٌ Natura, indoles.

אַרְבֶּה m. *Locuſta*, f. collect. *Locuſtæ*, dictæ a multiplicatione, propr. die Zugheuſchrecken. Ex. 10, 4. Ar. أُرْبِيان Locuſta marina.

II. רָבָה *Jecit, jaculatus eſt*. Ar. رَبا dicit ſuper re aliqua fuit. Hoc ſi tranſitive ſumatur, eſt ſuper rem aliquam jecit. Part. רֹבֶה m. *Jaculans, jaculator*, Gen. 21, 20.

רָבַךְ. Ar. رَبَكَ Commiſcuit, pec. Bene paravit juſculo confractum intritumve panem; unde رَبِيكَةٌ Cibarium pec. cum butyro coctum. Hinc HOPH. Part. f. מֻרְבֶּכֶת *Frigendo* vel *coquendo bullatum factum*; i. e. *ſuper igne paratum*, Lev. 6, 21. 1 Chr. 23, 29.

רֶבַע m. Ar. رُبْع *Quarta pars, quadrans*, 1 Sam. 9, 8. Pl. cum Aff. רִבְעָיו *Quadraturis ejus*, Ez. 43, 16. Hinc

1) רָבַע *Quadratus fuit* vel *factus eſt*. Part. *Pah.* רָבוּעַ *Quadratus*, Ex. 27, 1. Pl. רְבֻעִים *Quadrati*, 1 Reg. 7, 5. Fem. רְבֻעָה *Quadrata*, Ez. 41, 21. PYH. Part. מְרֻבָּע *Quadratum*, Ez. 45, 2. Fem.

a. Fem. מַרְבַּעַת *Quadrata*, Ez. 40, 47. Pl. מְרֻבָּעוֹת *Quadrata*, 1 Reg. 7, 31. Ar. ربع Quartus fuit.

רֹבַע m. *Quarta pars, quadrans*, 2 Reg. 6, 25. Ar. رُبع Id.

רְבִיעִי m. *Quartus, a, um*, Gen. 1, 19. Pl. רְבִיעִים *Quarti*, 2 Reg. 10, 30. Fem. רְבִיעִית *Quarta pars*, Ex. 29, 40. *Quarto*, Lev. 19, 24.

רְבִיעָי m. CHALD. *Idem*. Emph. רְבִיעָאָה *Quartus; quartum*, Dan. 2, 40. Fem. emph. רְבִיעָיְתָא *Quarta*, Dan. 7, 19.

רִבֵּעַ m. unde Pl. רִבֵּעִים *Quartani* f. *abnepotes*, i. e. quartæ generationis, Ex. 20, 5.

אַרְבַּע f. Arab. أربع *Quatuor*, Gen. 11, 16. אַרְבָּעָה m. Arab. أربعة *Idem*, Prov. 30, 18. & אַרְבַּעַת Num. 7, 7. unde cum Aff. אַרְבַּעְתָּם *Quatuor illi*, Ez. 1, 8. Dual. אַרְבַּעְתַּיִם *Quadruplum*, 2 Sam. 12, 6. Pl. אַרְבָּעִים *Quadraginta*, Deut. 29, 5.

אַרְבַּע f. CHALD. *Quatuor*, Dan. 7, 2. m. אַרְבְּעָה ib. 6.

2) רָבַע *Coivit, inivit*, propr. dicitur de quadrupedibus; q. quadrupes fc. animal affiliit. Conv. Ar. ربع Incurvavit fe fupra aliquid. IV. Multum coivit. Inf. cum Aff. לְרִבְעָהּ *ad ineundam eam*, Lev. 18, 23. at cum ה parag. רִבְעָה *Inire*, Lev. 20, 16. HIPH. הִרְבִּיעַ *Sivit coire*. Fut. תַרְבִּיעַ *Coire finas*, Lev. 19, 19.

3) רָבַע *Cubuit, recubuit*; etiam de Homine dicitur, licet Chaldaicum רְבַע, quod pro Hebraico רָבַץ (litera ע more Chaldæorum in ע mutato) dicitur, cujusque huc transfertur fignificatio, proprie de beftiis tantum ufurpetur. Hinc Inf. cum Aff. רִבְעִי *Cubare* f. *recubare meum*, Pf. 139, 3. Id cur KAL, LXX. σχοῖνόν μου, & Vulg. cum iftis Funiculum meum verterint, non liquet, nifi dicas, hanc fignificationem defumfiffe vel ab Ar. ربع Contorfit ex quatuor partibus funem, vel accepiffe illud pro رفعة quod dicit Funem compedi alligatum. Videas contra, annon רִבְעִי potius refpondeat Ar. مرباع Manfio; Status; Sedes, a rad. ربع II. Quadrata forma figuravit; ut Cubare f. recubare fit: Et pedes & manus humi protendere, prout Germani dicunt: Alle viere von fich ftrecken.

רָבַץ *Cubuit, decubuit, recubuit, fuccubuit; Jacuit*. Peculiariter

liariter dicitur de quadrupedibus, ut שָׁכַב de hominibus. *Ar.* idem ربض; pec. Complicatis pedibus pectori incubuit. Præt. רָבַץ Gen. 49, 9. Fem. רָבְצָה (in pausa) Ez. 19, 2. Pl. conv. וְרָבְצוּ *& recubabunt*, Jef. 17, 2. Part. רֹבֵץ *Recubans*, Ex. 23, 5. Pl. רֹבְצִים *Cubantes*, Gen. 29, 2. Fem. רֹבֶצֶת Gen. 49, 25. Fut. יִרְבַּץ *Cubabit*, Jef. 11, 6. Pl. יִרְבְּצוּ *Cubabunt*, Jef. 11, 7. HIPH. Part. מַרְבִּיץ *Cubare faciens*, Jef. 54, 11. Fut. cum Aff. יַרְבִּיצֵנִי *Cubare me facit*, Pf. 23, 2.

רֵבֶץ m. *Accubitus; cubile.* Metaph. *Requies*, Jef. 65, 10. Aff. רִבְצוֹ *Cubile fuum*, Jer. 50, 6. *Ar.* رِبْض, رَبَض & رَبْضَة Manfio, ubi pecudes quiefcunt; locus, ubi quis quiefcit.

מַרְבֵּץ m. *Cubile ovium*, Zeph. 2, 15. Arab. مَرْبِض plane Idem.

מִרְבָּץ m. *Idem.* Ar. مَرْبَض Id. cft. מִרְבַּץ Ez. 25, 5.

רבק. Ar. رَبَق Fune in collo firmiter alligavit; quemadmodum pecora, quæ faginantur, alligari folent. Hinc

מַרְבֵּק m. *Saginarium*, Am. 6, 4. Mal. 3, 20.

רגב; unde Pl. רְגָבִים (pro רְגָמִים, fcil. literis ב & מ ceu homogeneis inter fe permutatis. Ar. enim رجب dici pro رجم auctor eft Golius in Lex. p. 946. Quare cum رجم fignificet Fecit ftruxitque tumulum congeftis lapidibus, & رَجْم Sepulcrum, tumulus, cippus; Hebr. רְגָבִים funt) *Lapides, faxa, filices, glareæ*; ut LXX verterunt Κάχληκες & κύβος; Vulg. item Glareæ; ut fenfus fit: בְּצֶקֶת עָפָר לַמּוּצָק וּרְגָבִים יְדֻבָּקוּ *Cum funditur pulvis ad fufum* (intell. pluvia) *& lapides* (qf. luto f. cæmento) *conglutinantur*, Job. 38, 38. Cft. מָתְקוּ לוֹ רִגְבֵי נָחַל *Dulcefcunt ei* (i. e. honorifici ac placidi ei reddantur laudibus, quibus poft mortem effertur, fcil. impius) *filices torrentis* (i. e. tumulus lapidum, quibus fepulcrum ejus obftruitur atque contegitur) Job. 21, 33. Al. Glebæ, fiffuræ.

רָגַז *Contremuit, commotus fuit* ira f. pavore. Idem Arab. رَجَز Laboravit tremore femorum; nec non رجس Concuffum fuit cum valido fragore. Præt. f. רָגְזָה *Contremuit*, Jef. 14, 9. Pl. conv. וְרָגְזוּ *& contremifcent*, Devt. 2, 25. Imp. pl. רִגְזוּ *Commove-*

movemini ſc. ira, Pſ. 4, 5. Inf. cum ה parag. רָגְזָה *Contremiſcere* i. e. contremiſcite, Jeſ. 32, 11. Fut. יִרְגַּז *Commovebitur*, Am. 8, 8. Pl. יִרְגָּזוּן *Commovebuntur*, Joel. 2, 1. HIPH. הִרְגִּיז *Commotum reddidit*, *commovit*, *ad iram provocavit*, Jeſ. 23, 11. Part. מַרְגִּיז *Commovens*, Job. 9, 6. Pl. cſt. מַרְגִּזֵי *Commoventes*, Job. 12, 6. Inf. הַרְגִּיז pro הַרְגִּיז *Commovere*, Jer. 50, 34. Fut. אַרְגִּיז *Commovebo*, Jeſ. 13, 13. HITHP. הִתְרַגֵּז *Commotum ſe præbuit.* Inf. cum Aff. הִתְרַגֶּזְךָ *Commotionem* i. e. *inſolentiam tuam*, 2 Reg. 19, 27. 28.

רֹגֶז m. *Commotio*, Job. 3, 17. Aff. רָגְזֶךָ (in pauſa) *Commotio tua*, Jeſ. 14, 3.

רָגְזָה f. *Idem*, Ez. 12, 18.

רַגָּז m. *Commotus*, Devt. 28, 65.

רְגַז CHALD. unde APH. Præt. pl. הַרְגִּזוּ *Provocarunt ad iram*, Eſr. 5, 12.

רְגַז m. CHALD. *Ira*, *commotio*, Dan. 3, 13.

רֶגֶל c. Ar. رِجْل ut & مِرْكَل *Pes*, Ez. 1, 7. Aff. רַגְלוֹ *Pes ejus*, 2 Sam. 15. 18. Dual. רַגְלַיִם *Pedes*, Lev. 11, 42. cſt. רַגְלֵי Gen. 24, 32. Aff. רַגְלָיו *Pedes ejus*, Gen. 40, 10. Varii hujus vocabuli idiotiſmi leguntur, v. g. הֵסֵךְ אֶת־רַגְלָיו *Tegere pedes ſuos*, i. e. *exonerare alvum*, Jud. 3, 24. 1 Sam. 24, 3. Al. Mingere; al. Abſtergere anum. לְרֶגֶל 1) *Pro viribus gradiendi*, Gen. 33, 14. 2) לְרַגְלוֹ *Quocunque vadit*, Jeſ. 41, 2. לְרַגְלָהּ *Pone eam*, 1 Sam. 25, 42. 3) לְרַגְלָיו *Cum eo*, ſ. *a tergo ejus*, Hab. 3, 5. 4) לְרַגְלִי *Per curam meam*, Gen. 30, 30. הִשְׁקָה בְרַגְלוֹ *Irrigare pede ſuo*, i. e. perambulando, Devt. 11, 10. בְּרַגְלוֹ & בְּרַגְלָיו *Pedibus*, πεζῇ, 2 Sam. 15, 18. מִבֵּין רַגְלָיו *Satus ex eo*, Gen. 49, 10. Devt. 28, 57. מֵימֵי רַגְלַיִם *Urina*, 2 Reg. 18, 27.

רְגַל c. CHALD. *Pes*. Dual. רַגְלַיִן *Pedes*, *uterque pes*, Dan. 7, 4. Emphat. רַגְלַיָּא Dan. 2, 41. Aff. רַגְלוֹהִי *Pedes ejus*, ib. 33.

1) רגל. Ar. رَجِلَ Pedes fuit. IV. Peditem effecit, peditem eſſe juſſit; unde porro رَجْل & رَجِيل Vir iter habens acriter, fortis in itinere. Vir pedeſtri inceſſu validus. Sed & Hebr. HIPH. Præt. תִּרְגַּלְתִּי pro הִרְגַּלְתִּי *Præceſſorem* ſ. *ducem conſtitui* aliquem, Hoſ. 11, 3. Itaque illum locum ſic interpretarer: v. 1. Cum puer (adhuc)

(adhuc) esset Israël, diligebam illum, & ex Ægypto vocavi filium meum. v. 2. Vocarunt (Moses & Aaron) eos (Israëlitas); (sed) ita profecti sunt ab eis, ut Baalibus sacrificarent, & sculptilibus adolerent. v. 3. Etsi ego virum fortem in itinere praefessorem constitui Ephraimitis, (qui) sustulit eos in brachia sua; non tamen agnoverunt, me curasse eos.

רַגְלִי m. *Pedes; pedites*, Num. 11, 21. Pl. רַגְלִים *Pedites*, Jer. 12, 5.

רְגָלִים m. pl. *Vices;* a motu pedum, qui per vices moventur, dictae, Ex. 23, 14. Num. 22, 28.

מַרְגְּלָה f. *Locus pedum* s. πρὸς ποδῶν. Pl. cum Aff. מַרְגְּלוֹתָיו pro לְמַרְגְּלוֹתָיו *ad pedes ejus*, vel *ad stragulas pedales ejus*, Ruth. 3, 8. Dan. 10, 6.

2) רִגֵּל PIH. *Exploravit*; exploratores enim explorandi & indagandi gratia, quod volunt, discurrere a loco in locum solent. Part. pl. מְרַגְּלִים *Exploratores*, Gen. 42, 9. Inf. רַגֵּל *Explorare*, Jos. 14, 7. Imp. pl רַגְּלוּ *Explorate*, Jos. 7, 2.

3) רָגַל *Obtrectavit, detraxit, calumniatus est;* per Metonconseq. ab Explorando dictum. Praet. רָגַל Ps. 15, 3. PIH. רִגֵּל *Idem*. Fut. conv. וַיְרַגֵּל *& calumniatus est*, 2 Sam. 19, 27. Consonat etiam Ar. رجل Suxit. VIII. Vituperavit, dedecoravit. Calumniatores enim famam alterius qs. sugendo rodunt.

4) רֹגֵל m. 1 Sam. 17, 17. Jos. 15, 7. 18, 16. quod Targ. vertitur קַצְרָא i. e. *Fullo*, possit esse ab Ar. رجل VIII. In aheno similive olla coxit; aut dici a pannis pedibus calcandis. Al. Nom. propr.

I. רָגַם *Lapidavit, lapidibus obruit.* Idem plane Ar. رجم Lapidavit, obruit lapidibus. Praet. pl. conv. וְרָגְמוּ *& lapidabunt*, Ez. 16, 40. cum Aff. וּרְגָמֻהוּ *& lapidabunt eum*, Devt. 21, 21. Inf. abs. רָגוֹם *Lapidando*, Lev. 24, 16. cst. רְגוֹם Num. 14, 10. Fut. pl. יִרְגְּמוּ *Lapidabunt*, Lev. 24, 16.

מַרְגֵּמָה f. Ar. مرجمة *Cumulus* s. *acervus lapidum, cippus*, Prov. 26, 8. Al. Funda. Balista.

II. רגם. Ar. رجم etiam Apposito marmore ornavit. Hinc per Meton. signi, Nobilitate par fuit; unde porro

רִגְמָה f. *Nobilitas*; LXX. ἡγεμόνες, principes; Vulg. Duces. Aff. רִגְמָתָם *Nobilitas eorum*; i. e. *nobiles*, Pf. 68, 28. Al. Cœtus.

אַרְגָּמָן m. per Meton. fignati *Purpura*; qf. nota nobilium. Ex. 25, 4. Certe quidem LXX. fic conftanter fere hoc vocabulum exponunt.

רָגַן *Sufurravit; murmuravit, muffitavit.* Hinc fortaffe Ar. رجن VIII. Confufum, turbatum fuit negotium, q. d. interpellatum. Part. pl. רֹגְנִם *Murmurantes*, Jef. 29, 24. NIPH Part. נִרְגָּן *Murmurans factus*; *Obtrectator*; *delator*, Prov. 16, 28. Fut. pl. conv. וַיֵּרָגְנוּ *& inter fe murmurarunt*, Pf. 106, 25.

רגע. Ar. رجع propr. Iterum fecit, iteravit. Unde 1) Rediit, reverfus fuit; Receffit, retroceffit, deftitit a re. It. Reduxit, retractavit. 2) II. Reciprocavit vocem, iterum dixit. III. Iterata verba cum altero habuit. Hinc

1) רָגַע *Receffit*, i. e. *horruit*, *corrugata fuit* v. g. cutis, Job. 7, 5. Tranfit. *Reduxit*, *revocavit*, *retractavit*, v. g. mare, Job. 26, 12. Part. רֹגַע *Reducens*, Jef. 51, 15. Jer. 31, 35. HIPH. הִרְגִּיעַ *Reduxit*, *revocavit*; *reciprocavit vocem idem dicendo*; *fecit anteriores ac pofteriores pedes iterum tollere jumentum.* Inf. לְמַעַן הַרְגִּיעַ pro הַרְגִּיעַ *Ad revocandam* f. *reducendam* (terram f. incolas terræ) Jer. 50, 34. Fut. וּמִשְׁפָּטִי אַרְגִּיעַ *& jus meum revocabo* ad lucem populorum, Ef. 51, 4 Cum ה parag. עַד־אַרְגִּיעָה dum pedem iterum proferam, Prov. 12, 19. כִּי אַרְגִּיעָה אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלֶיהָ *Nam fubito repedare faciam*, (&) *recurrere*, i. e. *retrocedere faciam eum ab ea*, Jer. 49, 19. 50, 44. Al. Fidit, rupit. אַרְגִּיעַ Al. Momentum. Hinc porro

רֶגַע m. *Momentum*; propr. dum paffus fit, dum quis pedem iterum profert. Pf. 30, 6. Pl. רְגָעִים *Momenta*, Job. 7, 18. Ar. رَجْع dicitur Paffus, greffus, pedum jumenti anteriorum flexus ac reductus.

2) נִרְגַּע NIPH. *Quievit*, *requievit*; ab Ar. رجع Receffit, deftitit a re. Imp. f. הֵרָגְעִי *Quiefce*, *defifte*, Jer. 47, 6. HIPH. הִרְגִּיעַ 1) *Quievit*, *requievit.* Præt. f. הִרְגִּיעָה Jef. 34, 14. Fut. תַרְגִּיעַ *Quiefces*, Devt. 28, 65. 2) *Tranquillavit*, *quiefcere fecit.* Inf. cum Aff. הַרְגִּיעוֹ *Tranquillare eum*, Jer. 31, 2.

רָגֵעַ m. *Quietus*. Unde Pl. cft. רִגְעֵי *Quieti*, Pf. 35, 20.

מַרְגֵּעָה f. *Quies*, Jef. 28, 12.
מַרְגּוֹעַ m. *Idem*, Jer. 6, 6.
רָגַשׁ *Convenit cum ftrepitu, tumultuatus eft.* Idem fere Ar. رجس Coelum concuffum fuit cum valido fragore. Præt. pl. רָגְשׁוּ *Tumultuati funt*, Pf. 2, 1.
רְגַשׁ CHALD. *Idem.* APH. הַרְגִּישׁ *Commovit fe, convenit cum ftrepitu.* Præt. pl. הַרְגִּשׁוּ *Commoverunt fe cum ftrepitu*, Dan. 6, 7.
רֶגֶשׁ m. *Coetus ftrepens, ftrepitus*, Pf. 55, 15.
רִגְשָׁה f. *Congreffus, conventus.* cft. רִגְשַׁת Pf. 64, 3.
רָדַד *Inclinavit, inflexit*; hinc etiam *Subdidit, fubjecit.* Fere idem Ar. ردّ propr. Applicavit rem rei, aut perfonam perfonæ; hinc Rejecit in eum. Injecit veftimentum. Repulit, revocavit, reduxit. Præt. רַד Dies multum *inclinaverat*, Jud. 19, 11. Part. רוֹדֵד *Subjiciens; revocans; repellens*, Pf. 144, 2. Al. Extendens. Inf. לָרֹד *ad fubjiciendum*, Jef. 45, 1. NIPH. Fut. conv. וַיָּרֶד *& fuperinduxit, indidit* qf. inclinare fecit, 1 Reg. 6, 32.
רְדִיד m. LXX θέριστρον, veftis æftiva; hinc *Pallium, palla*; f. *Carbafus, peplum, velum muliebre*; ab Ar. ردّ Injecit veftimentum, aut ردى Amictum induit. II. Palla f. exteriore indumento induit; unde etiam رداء Veftis exterior, quæcunque ufurpari folita prodeunti foras. Aff. רְדִידִי *Peplum meum*, Cant. 5, 7. Plur. רְדִידִים *Pepla*, Jef. 3, 23.
מִרְדָּד m. Diductum, protenfum; pertinet ad ירד.
I. רָדָה *Dominatus eft; dominium, dominatum exercuit*, pec. ftrenuum. Refp. Ar. ردى Calcavit, i. e. fubjecit pedibus fuis; præcipue ردس Principatum obtinuit fuper alios ftrenuitate. Præt. pl. conv. וְרָדוּ *& dominabuntur*, Lev. 26, 17. רְדִיתֶם *Dominati eftis*, Ez. 34, 4. Part. רֹדֶה *Dominans*; Jef. 14, 6. cum Aff. רֹדָם *Dominans illis*, Pf. 68, 28. pro רֹדֵם Jef. 63, 11. Pl. רֹדִים *Dominantes*, 1 Reg. 5, 16. Inf. cft. רְדוֹת *Dominari*, Ez. 29, 15. Imp. רְדֵה *Dominare*, Pf. 110. 2. Pl. רְדוּ *Dominamini*, Gen. 1, 28. Fut. cum Aff. יִרְדֶּנּוּ *Dominabitur ei*, Lev. 25, 23. Apoc. יֵרְדְּ *Dominabitur*, Num. 24, 19. Pl. יִרְדּוּ *Dominentur*, Gen. 1, 26. PIH. רִדָּה *Subegit; poteftatem dedit in aliquem.* Fut. apoc. יֵרְדְּ *Subiget*,

Subiget, Jud. 5, 13. NIPH. הִרְדָּה *Fecit dominari in aliquem; fubegit.* àpoc. יַרְדְּ *Dominari faciet*, Jef. 41, 2. Occurrit præterea hoc fenfu Conj. KAL, præfertim Jer. 5, 31.

2) רָדָה *Poteftatem alicujus rei fecit fibi;* hinc *Cepit*, *fumfit;* unde etiam Ar. رَدَى III. Exegit, petiitve aliquid. V. Sumfit aliquid. Præt. רָדָה Jud. 14, 9. Inf. cum Aff רְדוֹתָהּ pro רְדֹתָהּ *Expugnare eam*, Devt. 20, 20. Fut. conv. וַיִּרְדֵּהוּ *& accepit illud*, ib.

רדם. Arab. رَدَم Obturavit. Implevit. Totum occupavit. NIPH. נִרְדַּם *Somno fopitus, fopore obrutus eft.* Præt. נִרְדַּמְתִּי *Somno fopitus fum*, Dan. 8, 18. Part. נִרְדָּם *Somno fopitus*, Prov. 10, 5. Fut. conv. וַיֵּרָדַם *& dormivit*, Jon. 1, 5.

תַּרְדֵּמָה f. *Sopor*, *fomnus profundus; Stupor*, Gen. 2, 21. cft. תַּרְדֵּמַת 1 Sam. 26, 12.

רָדַף Idem, quod & Ar. رَدِف *Secutus*, *infecutus*, *perfecutus*, *fectatus*, *infectatus eft.* Præt. רָדַף Jud. 4, 16. Pl. רָדְפוּ *Perfecuti funt*, Gen. 35, 5. Part. רֹדֵף *Perfequens*, Lev. 26, 17. Pl. רֹדְפִים *Perfequentes*, Jof. 2, 7. cum Aff. רֹדְפַי *Perfequentes me*, Pf. 7, 2. Inf. cft. רְדֹף *Perfequi*, Jof. 8, 16. Aff. רָדְפִי *Perfequi meum*, Pf. 38, 21. לִרְדָּפְךָ *ad perfequendum te*, 1 Sam. 25, 29. Pl. רִדְפוּ *Perfequimini*, Hof. 2, 5. Imp. רְדֹף *Perfequere*, Gen. 44, 4. cum Aff. רָדְפֵהוּ *Sectare eum*, Pf. 34, 15. Fut. אֶרְדּוֹף *Perfequar*, Pf. 18, 38. יִרְדֹּף *Perfequetur*, Devt. 19, 6. cum Aff. יִרְדָּפְךָ *Perfequetur te*, Ez. 35, 6. Pl. יִרְדְּפוּ *Pefequentur*, 2 Sam. 2, 28. in paufa יִרְדֹּפוּ Lev. 26, 8. NIPH. נִרְדָּף *Perfecutionem paffus eft.* Præt. pl. נִרְדָּפְנוּ *Perfecutionem paffi fumus*, Thr. 5, 5. Part. נִרְדָּף *Sequens*, *confecutio*, Eccl. 3, 15. PIH. Præt. f. וְרִדְּפָה *& infectabitur*, Hof. 2, 7. Part. מְרַדֵּף *Sectans*, Prov. 11, 19. Fut. יְרַדֵּף *Sectabitur*, Nah. 1, 8. יִרַדֵּף (forma compof. pro יִרְדֹּף) *Idem*, Pf. 7, 6. PYH. רֻדָּף *Perfecutionem paffus eft*, Jef. 17, 13. HIPH. הִרְדִּיף *Perfequendum curavit.* Præt. pl. הִרְדִּיפֻהוּ *Perfecuti funt eum*, Jud. 20, 43. HOPH. Part. מֻרְדָּף Jef. 14, 6. verte: *Imperitat vexari facto.*

רָהַב *Excitavit animum; animofus fuit*, *extulit fe.* Prope abeft Arab. رَهِب II. Prope fubfidentem f. labantem refocillavit. Præt. וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ *Expavefcet & efferet fe animus tuus*, Ef. 60, 5. Imp. רְהַב רֵעֶיךָ *Excita* (incita) *focios tuos*, Prov. 6, 3.

Fut

Fut. pl. יְרְהֲבוּ *Animose efferent se*, Ef. 3, 5. HIPH. הִרְהִיב *Animum addidit, instigavit; animosum fecit.* Præt. pl. cum Aff. הִרְהִיבֻנִי *Instigaverunt me*, Cant. 6, 5. Fut. cum Aff. תַּרְהִבֵנִי *Animum addis mihi*, Pf. 138, 3.

רַהַב m. 1) *Animus magnus, elatus, insolens, ferox.* עֹזְרֵי רָהַב *Adjuvantes* (i. e. instigantes) *animum elatum*, Job. 9, 13. Sic etiam Job. 26, 12. Pf. 89, 11. Jef. 30, 7. verte: רַהַב הֵם pro רַהְבָּם *Fortitudo animi eorum est* שָׁבֶת *manere.* 2) *Ægyptus*, Pf. 87, 4. Pl. רְהָבִים *Ferociæ, elationes animi*, Pf. 40, 5.

רֹהַב m. *Animus elatus.* Aff. רָהְבָּם *Animus elatus eorum*, Pf. 90, 10.

רָהָה *Animo cecidit, lapsus est; expavit;* ut Arab. etiam رهي Remiffo animo fecit quid. Debilis, languidus fuit. Hinc Fut. pl. אַל־תִּרְהוּ *Ne cadite animo*, Jef. 44, 8.

I. רהט. Syr. ܪܗܛ Cucurrit; ut Ar. etiam رهص Institit. Calcavit. Hinc

רָהִיט m. *Tigillum lacunarium, trabecula lacunaria, asser lacunarius.* Ital. Corrente. Germ. Querbalken oder Boden-Bretter; unde Pl. cum Aff. רָהִיטֵנוּ pro רְהִיטֵינוּ (præcedit enim קֹרוֹת etiam Plur.) *Tigilla nostra lacunaria*, i. e. quibus pedibus insistitur, aut quæ calcantur, Cant. 1, 17. Al. Ambulacrum. Al. Impluvium. Sec. Cheth. רָחִיטֵנוּ *Idem*, ib.

רַהַט m. unde Pl. רְהָטִים *Canales*, i. e. in quos aqua decurrit ad potum dandum ovibus, Gen. 30, 38. Ex. 2, 16. Metaph. *Plicæ*, Cant. 7, 6. Videl. *Sicut purpura, eaque regis religata* בָּרְהָטִים *in plicas.*

רֵוָא m. Chald. Adspectus; vid. in ראה.

רוּב & רִיב *Litigare, contendere, causam agere.* Ar. راب per Meton. causæ dicit Turbata, gravata fuit mens. Præt. רָב Jud. 11, 25. רַבְתָּ *Litigasti*, Thr. 3, 58. Pl. רָבוּ *Litigarunt*, Gen. 26, 22. Part. רָב *Litigans, patrocinans*, Jer. 51, 36. *Patronus*, Devt. 33, 7. Jef. 19, 20. Inf. רֹב *Contendendo*, Jud. 11, 25. Fut. תָּרוּב *Litiges*, sec. Cheth. Prov. 3, 30. HIPH. הֵרִיב *Idem.* Part. pl. cst. מְרִיבֵי *Litigantes*, Hof. 4, 4. cum Aff. מְרִיבָיו *Contendentes cum eo*, 1 Sam. 2, 10. Inf. לָרִיב pro לְהָרִיב *ad contendendum*, Jud. 21, 22. Fut. אָרִיב *Contendam*, Jef. 49, 25. תָּרִיב *Litiges*, Prov. 3, 30.

3, 30. cum Aff. תְּרִיבֶנּוּ *Litigabis cum eo*, Devt. 33, 8. יָרִיב & יָרֶב *Contendet*, Jud. 6, 31. conv. וַיָּרֶב *& contendit*, Gen. 31, 36. Pl. conv. וַיָּרִיבוּ *& litigarunt*, Gen. 26, 20. cum ן parag. יְרִיבוּן Jud. 8, 1. Ab altera forma KAL רִיב funt: Præt. רִיבוֹתָ *Litigasti*, Job. 33, 13. Inf. רִיב *Litigando*, Jer. 50, 34. Imp. רִיב *Litiga*, Prov. 25, 9. cum ה parag. רִיבָה Pf. 35, 1. Pl. רִיבוּ *Litigate*, Jef. 1, 17.

רִיב m. *Contentio, lis, rixa, caufa; controverfia*, Gen. 13, 7. Job. 33, 19. „*Et contentio offium ejus eft fortis.*" Defect. רִב Ex. 23, 2. Aff. רִיבָם *Rixa eorum*, Prov. 23, 11. Pl. cft. רִיבֵי *Lites*, Thr. 3, 58.

רִיבָה f. Sing. inufit. unde Plur. רִיבוֹת & רִבוֹת *Controverfiæ*, Devt. 17, 8. Job. 13, 6.

מְרִיבָה f. *Contentio*, Gen. 13, 8. cft. מְרִיבַת Num. 27, 14. Pl. מְרִיבוֹת *Contentiones*, Ez. 47, 19.

יָרֵב m. *Litigiofus, hoftilis*, Hof. 5, 13. Al. Nomen propr.

יָרִיב m. *Adverfarius*. Aff. יְרִיבֶךָ *Adverfarius tuus*, Jef. 49, 25. Pl. cum Aff. יְרִיבָי *Adverfarios meos*, Pf. 35, 1.

רוד *Ambulare, incedere; progredi, procedere; vagari; abire huc illuc, ultro citroque.* Ar. راد Idem; cui etiam convenit رودي Ambulavit huc illuc. Præt. רָד *Ambulavit, inceffit* cum Deo, Hof. 12, 1. Al. Dominatur; aliene! Pl. רַדְנוּ *Huc illuc abimus*, videl. quo nobis libet, fed non veniemus ad te, Jer. 2, 31. Al. item Dominamur. Fut. אָרִיד *Huc illuc divagor* in querimonia mea, Pf. 55, 3. Al. Plango; temere! כַּאֲשֶׁר תָּרִיד *Cum progreffus* i. e. tempore f. ætate *fueris*, Gen. 27, 40. Al. Plauxeris; inepte! Vulg. rectius, Tempus veniet.

מָרוּד m. *Exilium, exturbatio, jactatio*, LXX. ἀπωσμὸς, rejectio. Aff. מְרוּדִי *Exilium meum*, Thr. 3, 19. Pl. cum Aff. מְרוּדֶיהָ *Jactationes ejus*, Thr. 1, 7. Al. Planctus.

מְרוּדִים m. pl. *Exules, vagi*, Jef. 58, 7. Al. Deplorati.

רָוָה *Ubertim expletus, fatiatus eft potu; irriguus, irrigatus fuit; abundavit humore.* Ar. روي plane Idem. Præt. f. conv. וְרָוְתָה *& ubertim explebitur*, Jef. 46, 10. Fut. pl. cum ן parag. יִרְוְיֻן pro יִרְוּוּן *Inebriabuntur*, Pf. 36, 9. PIH. רִוָּה *Irrigavit; irrigavit fe*, i. e. *irrigatus, inebriatus eft*. Præt. f. רִוְּתָה *Irrigata eft*, Jef. 34, 5. Tranfit. רִוֵּיתִי *Inebriabo*, Jer. 31, 14. Imp. רַוֵּה *Irriga,*

Irriga, Pf. 65, 11. Fut. cum Aff. אֲרַיֶּךְ pro אֲרַוֶּךְ *Irrigabo te*, Jef. 16, 9. Pl. cum Aff. יְרַוֻּךְ *Irrigent te*, Prov. 5, 19. HIPH. הִרְוָה *Irrigavit*, Jef. 55, 10. 2 p. cum Aff. הִרְוִיתָנִי *Ubertim explevisti me*, Jef. 43, 24. Part. מַרְוֶה *Irrigans*, Prov. 11, 25.

רָוֶה m. *Irriguus*, Jef. 58, 11. Fem. רָוָה *Irrigua*, *ebria*, Devt. 29, 19. videl. *ita ut profanus & sceleratus probos & innocentes secum trahat in societatem malefactorum.* Locutio proverbialis a puellis saltatricibus desumta.

רְוָיָה f. *Abundantia*, *ubertas*; *exuberans*, Pf. 66, 12, 23, 5.

רִי (pro רְוִי) m. *Mador*, *irrigatio*, Job. 37, 11.

רָוַח *Spiravit*, *respiravit*. Resp. Ar. راح Ventus, aura flavit f. spiravit. Hinc constr. cum Dat. *Libere spirandi locus* f. *potestas est ei*. Præt. רָוַח 1 Sam. 16, 23. Fut. יִרְוַח *Spirabit*, Job. 32, 20. PYH. Part. pl. מְרֻוָּחִים *Spatiosa*, *ampla*, Jer. 22, 14.

רוּחַ fæpius f. 1) *Spiritus*, *halitus*, Gen. 6, 17. 2) *Ventus*, *aura*, *flatus*, Eccl. 1, 6. 3) *Plaga mundi*, unde ventus flat, Jer. 49, 32. 4) *Vespera*, ab Ar. راح Vespertino tempore aliquid fecit, Gen. 3, 8. 5) *Spiritus*, res incorporea, Jef. 31, 3. 6) *Animus*, Num. 14, 24. 7) *Mens*: *sensa animi*, Prov. 1, 23. Job. 6, 26. 8) *Spiritus Dei*, qui eft Deus, Job. 33, 4. Jef. 63, 10. 9) Metaph. דַּעַת רוּחַ *Sententia venti*, i. e. *vana*, Job. 15, 2. אִישׁ הָרוּחַ *Vir ventosus*, Hof. 9, 7. Aff. רוּחִי *Spiritus meus*, Job. 9, 18. Cum ה loc. רוּחָה *Versus ventum*, i. e. *extrorsum*, Jer. 52, 23.

רוּחַ c. Chald. *Idem* Dan. 4, 5. Emph. רוּחָא Dan. 2, 35. Aff. רוּחִי *Spiritus meus*, Dan. 7, 15. Pl. cft. רוּחֵי *Venti*, Dan. 7, 2.

רוּחָה f. Sing. inufit. Pl. רוּחוֹת *Plagæ mundi*, Ez. 42, 20. & רֻחוֹת Jer. 49, 36.

רֶוַח m. *Respiratio*, *laxamentum*; it. *Spatium*. Gr. διάστημα, Efth. 4, 14. Gen. 32, 16.

רְוָחָה f. *Idem*, Ex. 8, 11. Aff. רַוְחָתִי *Laxamentum meum*, Thr. 3, 56.

רַחַת f. *Vannus*, *ventilabrum*, Jef. 30, 24.

I. רוּם *Altum*, *elatum*, *excelsum esse*: *efferri*, *elevari*; *exaltari*, *extolli*; *efferre*, *extollere*, *attollere se*. Hinc Ar. رَيْم Gradus; eminentia; dignitas; præstantia. Præt. רָם Devt. 8, 14. Fem. רָמָה *Elata est*, Devt. 32, 27. pro quo רָאֲמָה Zach. 14, 10. Sic Part.

 pl. f.

pl. f. רָאמוֹת pro רָמוֹת *Elatæ*, Prov. 24, 7. videl. *Altiora sunt stulto judicia* &c. Al. Gluten sunt &c. ab Ar. رَاءَمَ Colla. gluten; perperam! Pl. רָמוּ *Elati sunt*, Job. 22, 12. Inf. רוּם & רֻם *Efferri*, Devt. 17, 20. Pf. 12, 9. it. רוּם unde cum Aff. רוּמָם *Extolli eorum*, Ez. 10, 17. Imp. cum ה parag. רוּמָה *Exaltare*, Pf. 57, 6. 12. Fut. אָרוּם *Exaltabor*, Pf. 46, 11. יָרוּם & יָרֻם *Exaltabitur*, Pf. 13, 3. 2 Sam. 22, 47. it. יָרֹם Num. 24, 7. unde וְיָרֹם & *altior erit*, Num. 24, 7. at cum ו conv. וַיָּרָם & *extulit se*, Ez. 10, 4. Pl. יָרוּמוּ *Extollent se*, Pf. 89, 17. cum ן parag. יְרֻמוּן Jes. 49, 11. PIH. רֹמֵם *Exaltavit, extulit, sustulit*. Præt. וְרֹמַמְתִּי *Exaltavi* i. e. *educavi liberos*, Jes. 23, 4. Pl. רֹמּוּ pro רֹמְמוּ *Exaltaverunt se*, Job. 24, 24. Part. מְרוֹמֵם *Exaltans*, 1 Sam. 2, 7. Inf. רוֹמֵם *Exaltare*, Esr. 9, 9. Imp. pl. רוֹמְמוּ *Exaltate*, Pf. 99, 5. Fut. cum Aff. אֲרוֹמִמְךָ *Extollam te*, Pf. 30, 2. in pausa אֲרוֹמְמֶךָּ Pf. 118, 28. 3 f. m. יְרוֹמֵם Hof. 11, 7. Simul (omnis) non *attollit se*. Pl. cum ה parag. נְרוֹמְמָה *Extollamus*, Pf. 34, 4. 3 p. f. תְּרוֹמַמְנָה *extollent se*, i. e. *exaltabuntur*, Pf. 75, 11. PYH. Præt. רוֹמַם (in pausa) *Exaltatus est*, Pf. 66, 17. Part. מְרוֹמָם irreg. *Exaltatum*, Neh. 9, 5. HIPH. הֵרִים vel הֵרִם *Elevavit, exaltavit, erexit, extulit; obtulit; sustulit; abstulit*. Præt. הֵרִים 1 Reg. 11, 27. 2 p. m. הֲרִימוֹתָ & הֲרֵמוֹתָ *Extulisti*, 2 Reg. 19, 22. Jes. 37, 23. Conv. וַהֲרֵמוֹתָ & *tolles*, Num. 31, 28. Pl. הֵרִימוּ *Obtulerunt*, Esr. 8, 25. 2 p. m. conv. וַהֲרֵמוֹתֶם & *tolletis*, Num. 18, 26. Part. מֵרִים *Extollens*, Pf. 3, 4. Pl. cst. מְרִימֵי *Attollentes*, Hof. 11, 4. Inf. הָרִים *Extollere*, 1 Chr. 25, 5. cum Aff. בַּהֲרִימְכֶם *Si elevatis*, Num. 18, 30. Imp. הָרֵם *Tolle*, Jes. 58, 1. Cum ה parag. הָרִימָה Pf. 74, 3. Pl. הָרִימוּ *Tollite*, Jes. 13, 2. Fut. יָרִים *Extollet*, Gen. 41, 44. & יָרֵם 1 Sam. 2, 10. Conv. וַיָּרֶם & *extulit*, Ex. 7, 20. cum Aff. וַיְרִמֶהָ & *erexit eum*, Gen. 31, 45. Pl. יָרִימוּ *Erigent se*, Pf. 66, 7. HOPH. Præt. הוּרַם *Exaltatus, elevatus est*, Ex. 29, 27. Fut. יוּרַם (in pausa) *Elevabitur*, Lev. 4, 10. HITHP. Fut. יִתְרוֹמָם *Elatum se præbebit*, Dan. 11, 36. אֲרוֹמֵם vid. רמם.

רֻם pro רוּם Chald. *Idem*, Dan. 5, 20. PAH. Part. מְרוֹמַם *Extollens*, Dan. 4, 34. APH. Part. מָרִים *Extollens*, Dan. 5, 19. ITHPAH. Præt. הִתְרוֹמַמְתָּ (cum præform. ה pro א) *Elatum te præbuisti*, Dan. 5, 23.

רַם

רָם m. *Elatus, celsus, excelsus; altus, procerus*, Devt. 1, 28. 27, 14. Jes. 6, 1. Pl. רָמִים *Excelsi*, Devt. 12, 2. Cft. רָמֵי Jes. 10, 33. Fem. רָמָה *Excelsa*, Ex. 14, 8. Plur. רָמוֹת *Excelsæ*, Prov. 6, 17.

רָמָה f. *Locus excelsus, editus; suggestum; excelsum.* Aff. רָמָתֵךְ *Excelsum tuum*, Ez. 16, 25. 31. Pl. cum Aff. רָמוֹתַיִךְ *Excelsa tua*, ib. v. 39.

רָמוּת f. *Altitudo, proceritas; præcellentia.* Aff. רָמוּתֶךָ *Altitudo tua*, Ez. 32, 5. Rectius Projectio; vid. רָמָה.

רִים m. *Idem*, Ps. 75, 7. Al. est Inf. Hiph.

רוֹם m. *Altitudo, altum, superbia; it. alte*, Hab. 3. 10.

רוֹמָה f. *Idem*, s. adverb. *Elate*, Mich. 2, 3.

רוֹמֵמָה f. *Celsa, erecta, exaltans se*, Ps. 118, 16. Plur. cst. רוֹמְמוֹת *Exaltationes*; Ps. 149, 6.

רוֹמֵמוּת f. *Exaltatio, erectio.* Aff. רוֹמַמְתֶּךָ *Exaltatio tua*, Jes. 33, 3.

רוּם m. *Elatio, altitudo*, Prov. 25, 3. it. רָם Jer. 48, 29.

רוּם m. CHALD. *Idem.* Aff. רוּמֵהּ *Altitudo ejus*, Esr. 6, 3. Dan. 3, 1.

מָרוֹם m. *Altior locus; altum, altitudo, excelsum, sublime, celsitudo*, Jes. 37, 23. Cft. מְרוֹם ib. 24. Pl. מְרוֹמִים *Loca alta*, Ps. 148, 1. Cft. מְרוֹמֵי Jud. 5, 18. Aff. מְרוֹמָיו *Loca alta ejus*, Job. 25, 2.

תְּרוּמָה f. *Oblatio*, qs. levatio s. sursum levatum donum. It. *Exactio*, Ex. 30, 13. Cft. תְּרוּמַת ib. v. 14. Aff. תְּרוּמָתִי *Oblatio mea*, Ex. 25, 2. Pl. תְּרוּמוֹת *Oblationes*, 2 Sam. 1, 21. Aff. תְּרוּמֹתֵינוּ *Oblationes nostræ*, Neh. 10, 31. אִישׁ תְּרוּמוֹת *Vir* (cupidus) *donorum*, Prov. 29, 4.

תְּרוּמִיָּה f. *Idem*, Ez. 48, 12.

II. רוּם. Ar. رَأَمَ Valide contorsit v. g. funem. Hinc

רָאמוֹת f. pl. *Sericæ, panni holoserici*, Job. 28, 18. Ez. 27, 16. Componitur enim Ez 27, 16. cum בּוּץ. Vulg. Syr. & Aq. Sericum. Al. Corallia; Al. Sandastri; al. Margaritæ.

רוּעַ *Malus fuit*; quæ inde derivari solent, vid s. רָעַע I.

I. רוּעַ *Terrore percelli, terreri, timere.* Conv. plane Ar. رَاعَ Terruit, timuit. Imp. pl. רֹעוּ pro רוֹעוּ *Terrore percellimini*, Jes. 8, 9. Rectius Congregamini, a رَاعَ pro رَعَى II. Convenit. Vid.

 I.

I. ריע. Inf. cum ה parag. רֹעָה pro רוּעָה *Terreri*, Jef. 24, 19. Aut duo hi modi qf. a רֵעַע formantur, fignificatione tamen a راع defumta. Hinc

2) הֵרִיעַ HIPH. propr. *Clamando terrorem bellicum excitare*; hinc in genere *Clanxit, jubilavit; barritum fecit; vociferatus eft* v. g. in bello, in victoria & triumpho, voce aut buccina: Germ. ein Kriegsgefchrei machen. Hinc Ar. روع Terror. Pugna. Conv. etiam رغا Vociferatus eft. Præt. pl. הֵרִיעוּ *Vociferati funt*, Jud. 15, 14. 2 p. m. conv. וַהֲרֵיעֹתֶם *& clangetis*, Jof. 6, 10. Part. pl. מְרִיעִים *Vociferantes*, Efr. 3, 13. Inf. הָרִיעַ *Clangere*, 2 Chr. 13, 12. Imp. f. הָרִיעִי *Jubila*, Zach. 9, 9. Pl. הָרִיעוּ *Clangite*; Jof. 6, 10. Fut יָרִיעַ *vociferabitur*, Pf. 41, 12. conv. וַיָּרַע pro וַיָּרִיעַ & *vociferatus eft*, Jof. 6, 20. Pl. נָרִיעַ *Jubilemus*, Pf. 95, 2. & cum ה parag. נָרִיעָה Pf. 95, 1. Quædam tanquam a רָעַע, ut הֵרֵעוּ *Vociferati funt*, 1 Sam. 17, 20. הֲרֵעֹתֶם *Vociferati eftis*, Num. 10, 9. PYH. Fut. יְרֹעַע *Jubilabitur*, Jef. 16, 10. HITHP. הִתְרֹעַע *Jubilavit*. Imp. f. הִתְרוֹעֲעִי *Jubila* fuper me, Pf. 60, 10. Fut. אֶתְרוֹעָע *Jubilabo*, Pf. 108, 10. Pl. יִתְרוֹעֲעוּ *Jubilabunt*, Pf. 65, 14.

רֵעַ m. *Clangor, vociferatio*, Mich. 4, 9. Aff. רֵעֹה pro רֵעוֹ *Vociferatio ejus*, Ex. 32, 17. Aliud רֵעַ Socius, vid. in רָצָה.

תְּרוּעָה f. *Clangor, jubilum*, (fractus fonus) Num. 10, 5. *Vociferatio*, 1 Sam. 4, 5. Cft. תְּרוּעַת Efr. 3, 13.

רוֹעַ vel רֹעַ m. Malitia; vid. in רעע.

רֵיעַ vel רֵעַ m. Amicus; vid. in רעה.

I. רוּף unde nonnullis PYH. Fut. pl. יְרוֹפָפוּ Job. 26, 11. *Concutiuntur, agitantur*; vid. in רפף.

II. רוּף fignificatione a Syr. ܪܦܣ petita Extudit; contudit, trituravit. Hinc

רִיפוֹת f. pl. Contufiones, contufa, i. e. *Fragmenta ftraminis*, & *Stramen* ipfum; ut Ar. رُفَة; nec non رُفَات (a رفت Comminuit) Idem. Ergo Prov. 27, 22. fic exponas licet: *Si trituraveris* (contuderis) *ftultum in area medium inter fragmenta ftraminis* (Germ. Häkerling, Brühts) *tribula, non recesfura tamen ab eo effet ftultitia ejus.* Sic etiam 2 Sam. 17, 19. *Et expandit fuper illud* (tegumentum) הָרִיפוֹת *fragmenta ftraminis.*

* תְּרוּפָה f. Sanatio; vid. in רפא.

I.

I. רוץ *Currere, accurrere, concurrere, decurrere, discurrere, excurrere, præcurrere.* Conv. Ar. رَضَ IV. Vehementer cucurrit. Præt. רָץ *Cucurrit*, Gen. 18, 7. Pl. רָצוּ *Cucurrerunt*, Jer. 23, 21. Part. רָץ *Currens, cursor*, Job. 9, 25. Pl. רָצִים *Cursores*, 2 Sam. 15, 1. it. הָרָצִין 2 Reg. 11, 13. Inf. רוּץ *Currere*, Pf. 19, 6. Imp. רוּץ *Curre*, 2 Sam. 18, 23. & רֻץ 1 Sam. 20, 36. Fut. אָרוּץ *Curram*, 2 Sam. 18, 23. & אָרֻץ Pf. 18, 30. Cum ה parag. אָרוּצָה & אָרֻצָה 2 Sam. 18, 19. 22. 3 p. m יָרוּץ & יָרֻץ *Curret*, Pf. 147, 15. Job. 16, 14. conv. וַיָּרָץ *& cucurrit*, Gen. 18, 2. & in pausa וַיָּרֹץ 2 Sam. 18, 21. Pl. ירוצו & יָרֻצוּ *Current*, Prov. 1, 16. Jes. 40, 31. cum ן parag. יְרוּצוּן & יְרֻצוּן Joel. 2, 4. Pf. 59, 5. PIH. רצץ *Discurrit*, Fut. pl. יְרֹצֵצוּ *Discurrent*, Nah. 2, 5. HIPH. הֵרִיץ *Currere, excurrere fecit*; it. *Cucurrit*. Imp. הָרֵץ *Curre*, 1 Sam. 17, 17. Fut. cum Aff. אֲרִיצֶנּוּ *Currere faciam eum*, sec. Keri Jer. 49, 19. Pl. conv. וַיָּרִיצוּ *& attulerunt*, 2 Chr. 35, 13. cum Aff. וַיְרִיצֻהוּ *& attulerunt eum*, Gen. 41, 14.

רָץ m. Cursor; vid. Verbum.

מֵרוֹץ m. *Cursus*, Eccl. 9, 11.

מְרוּצָה f. *Idem*. Cst. מְרוּצַת & מְרֻצַת 2 Sam. 18, 27. Aff. מְרוּצָתָם *Cursus eorum*, Jer. 23, 10. Pl. מְרֻצָתָם *Cursus fui*, sec. Cheth. Jer. 8, 6.

II. רוץ *Concutere, conterere.* Intransit. *Contritus est.* Conv. cum רָצַץ & Ar. رَضَّ Idem. Fut. יָרוּץ *Quassabit*, Jes. 42, 4. Fem. תָּרֻץ *Conteretur*, v. g. lecythus, Eccl. 12, 6. NIPH. נָרוֹץ *Disruptus fuit*, Eccl. 12, 6. Fut. תֵּרוֹץ *Disrumperis*, Ez. 29, 7. HIPH. הֵרִיץ *Confregit*. Fut. conv. וַתָּרֶץ *& confregit*, Jud. 9, 53.

מְרוּצָה f. *Concussio*, Jer. 22, 17. Al. rectius Iniquitas; vid. מרץ.

רוק. Unde HIPH. הֵרִיק *Evacuavit, exhausit, effudit; evaginavit, evaginare fecit; eduxit, ejecit; exseruit, protulit.* Resp. Ar. رَاقَ pro رَيِقَ Effusa fuit v. g. aqua. IV. Effudit. Præt. conv. וַהֲרִיקֹתִי *& effundam*, Mal. 3, 10. Pl. conv. וְהֵרִיקוּ *& evaginabunt*, Ez. 28, 7. Part. pl. מְרִיקִים *Effundentes*, Gen. 42, 35. Inf. הָרִיק *Evacuare*, Jes. 32, 6. Imp. הָרֵק *Profer*, Pf. 35, 3. Fut. אָרִיק *Evaginabo*, Ex. 15, 9. cum Aff. אֲרִיקֵם *Comminuam eos* (signific. petita a רקק) Pf. 18, 43. יָרִיק *Evacuabit*, Hab. 1, 17. Pl.

Pl. יָרִיקוּ *Expromont*, Jer. 48, 12. HOPH. הוּרַק *Evacuatus, transfusus est*, Jer. 48, 11. Fut. תּוּרַק *Effunditur*, Cant. 1, 3.

רֵק & רֵיק m. *Vacuus, inanis, evacuatus*. Metaph. *Vanus*, Gen. 37, 24. Pl. רֵקִים & רֵיקִים *Vacui*, 2 Chr. 13, 7. *Otiosi*, Prov. 12, 11. Fem. רֵקָה *Vacua*, Jes. 29, 8. Pl. רֵקוֹת *Vacuæ*, Gen. 41, 27. Ar. رَيِّق Idem.

רִק m. *Inanitas, inane*, Ps. 4, 3. *Frustra*, Ps. 73, 13.

רֵיקָם m. *Prorsus vacuus; immerito, inaniter*, Gen. 31, 42.

רור *Salivare, fluere*. Resp. Ar. رَيَّر IV. Fluidum fecit. Præt. רָר *Salivavit*, Lev. 15, 3.

רִיר m. *Saliva*. Ar. رِير Aqua manans ex ore infantis. Aff. רִירוֹ *Salivam suam*, 1 Sam. 21, 14. Hinc *Saliva ex ore hiante manans*, Job. 6, 6. Al. Albumen.

I. רוּשׁ *Pauperem esse vel fieri*. Convenire videtur cum Ar. رِشّ Pass. Effusus est; aut رَاثَ Segnis fuit, per Meton. antec. Præt. pl. רָשׁוּ *Pauperes facti sunt*, Ps. 34, 11. PIH. רִישֵׁשׁ *Depauperavit*. Fut. יְרֹשֵׁשׁ *Depauperabit*, Jer. 5, 17. PYH. רֻשַּׁשׁ *Depauperatus fuit*. Præt. pl. רֻשַּׁשְׁנוּ *Depauperati sumus*, Mal. 1, 4. Sed vid. רֹשׁשׁ. HITHP. Part. מִתְרוֹשֵׁשׁ *Pauperem se ostendens*, Prov. 13, 7.

רָשׁ & רָאשׁ m. *Pauper*, 1 Sam. 18, 23. Prov. 10, 4. Pl. רָשִׁים & רָאשִׁים *Pauperes*, Prov. 22, 7. 13, 23.

רֵישׁ & רֵאשׁ m. *Paupertas*, Prov. 13, 18. 30, 8. Aff. רֵישֶׁךָ & רֵאשֶׁךָ *Paupertas tua*, Prov. 24, 34. 6, 11,

רִישׁ m. *Idem*, Prov. 28, 19.

רִישׁוֹן m. Primus; vid. in ראשׁ.

II. רוּשׁ. Ar. رَأَس Debilitavit, elumbem eum fecit morbus. Hinc fortasse

רוֹשׁ & רֹאשׁ m. *Venenum, cicuta*, Devt. 32, 33. 29, 17. *Fel*, Ps. 69, 22.

רָז m. CHALD. *Secretum, arcanum*, Dan. 4, 6. (a רזז inusit. unde Syr. ܪܙ Celavit consilia, arcani fidem custodivit, nec non Ar. رَازَ II. Consilio solerti fuit; quibuscum convenit Syr. ܪܙ Arcanum fecit, secretum habuit. Aph. Celavit consilia; nec non Ar. رَزَّ Defixit rem in terra, i. e. occultavit; unde رُزُون Pl. fan. Mysteria.)

steria.) Emph. רָזָא aut רָזָה Dan. 2, 19. 18. Pl. רָזִין *Arcana*, Dan. 2, 28. Emph. רָזַיָּא v. 29.

רָזָה *Emaciavit; in gen. Diminuit, detrimento affecit*; ut Ar. رزي Diminuit. II. Detrimento affecit. Præt. רָזָה Zeph. 2, 11. NIPH. Fut. יֵרָזֶה *Diminuetur, attenuabitur*, Jes. 17, 4. Conv. etiam Ar. رزي Extenuatus, enervatus fuit.

רָזֶה m. *Macilentus*. Fem. רָזָה *Macilenta*, Num. 13, 21.

רָזִי m. *Macies, diminutio*, Jes. 24, 16. Ar. رزيئة Malum, infortunium; ærumna. Proinde exponas licet: רָזִי־לִי רָזִי־לִי *Male, immo pessime mecum agitur*. LXX. prorsus omiserunt. Chald. & plerique veterum cum eo: Secretum mihi, secretum mihi; q. esset רָז. Aliene! ob locum male intellectum. Etiam Ar. رزي dicitur Extenuatus, tritus. Suppone jam Hebr. esse substantivum; quænam ejus vis atque potestas esset?

רָזוֹן m. *Macies; diminutio*, Jes. 10, 16. Mich. 6, 10. Sed רָזוֹן Ps. 106, 15. videtur esse pro רָצוֹן Desiderium. Scil. *Et misit desiderium in animo eorum*; aut est *Beneficium cumulatum*, ab Ar. رزئ Obtinuit beneficium; it. contulit. רָזוֹן Princeps, Prov. 14, 28. vid. in רזן.

חֲזָה חָזָה f. Ilex; vid. חזה.

רזח Rad. inusit. fortasse per Metath. pro צָרַח Exclamavit, clamavit; unde Ar. مرزح Magna & vehementi voce præditus; nec non رزح Exaltio vocis s. ad fletum s. ad lætitiam. Hinc itaque

מַרְזֵחַ m. *Lessus, clamor luctus*; *luctus*, Jer. 16, 5. LXX. θίασος, coetus tripudiantium; sed sermo est de lugentibus.

מִרְזַח m. *Clamor ovantium, jubilatio* v. g. luxuriantium. Cst. מִרְזַח Am. 6, 7.

רָזַם *Cepit, accepit*; ut Ar. رزم, quod idem significat. Fut. pl. Quid sumit te cor tuum, & quid יִרְזְמוּן *carpiunt* oculi tui, i. e. quæ res occupavit te & sustentat cor tuum, quamque spem proposuisti tibi ante oculos, Job. 15, 12. LXX. ἐπήνεγκαν, intulerunt

lerunt f. fuſceperunt; idem. Sic reſpondet רָאשׁ יִקְהַת. Eodem etiam collimat Targ. מְרַמְזִין Innuentes, per Meton. conſeq. Al. Annuit, innuit; oſtendit.

רזן. Ar. رَزَنَ Conſtitit aliquo loco elatiori; unde رَزْن Locus elatior; nec non رَزَانَةٌ Honor. Hinc

רָזוֹן m. *Princeps*, *dominator*, *dominus*, *præfectus*, qſ. honoratus, ſuperior, Prov. 14, 28.

רֹזֵן m. *Idem*. Pl. רֹזְנִים *Principes*, Jud. 5, 3. Pſ. 2, 2.

רָחַב *Latus*, *dilatatus fuit*. Reſp. Ar. رَحُبَ & رَحِبَ Amplus, ſpatioſus fuit. Præt. וְרָחַב *& dilatabitur* v. g. cor, Jeſ. 60, 5. Fem. רָחֲבָה *Dilatata eſt*, Ez. 41, 7. NIPH. Part. נִרְחָב *Dilatatus*, Jeſ. 30, 23. HIPH. Præt. הִרְחִיב *Dilatavit*, Gen. 26, 22. Pl. הִרְחִיבוּ *Dilataverunt ſe*, Pſ. 25, 17. Part. מַרְחִיב *Dilatans*, Devt. 33, 20. Inf. הַרְחִיב *Dilatare*, Am. 1, 13. Imp. הַרְחֶב *Dilata*, Pſ. 81, 11. Fut. יַרְחִיב *Spatium facit*, Prov. 18, 16.

רָחָב m. 1) *Amplus*, *latus*, Job. 30, 14. Ar. رَحْب Idem. cſt. רְחַב Prov. 28, 25. רְחַב נֶפֶשׁ *Multa appetens*. רְחַב לֵבָב *Superbus*, Pſ. 101, 5. רְחַב יָדַיִם *Spatioſus*, Pſ. 104, 25. 2) *Amplitudo*, *latitudo*. cſt. רְחַב Prov. 21, 4. Arab. رِحَاب Idem. Pl. cſt. רַחֲבֵי 1) *Lati*, Jeſ. 33, 21. 2) *Latitudines*, Job. 38, 18.

רְחָבָה f. *Ampla*, *lata*; it. *Latitudo*, Pſ. 119, 96. cſt. רַחֲבַת Jeſ. 22, 18.

רֹחַב m. Ar. رُحْب *Amplitudo*, *latitudo*, Ex. 26, 16. Aff. רָחְבּוֹ *Latitudo ejus*, Ex. 25, 10.

רַחַב m. *Latitudo*, *vaſtitas*, Job. 36, 16.

רְחוֹב m. *Forum*; *ſpatioſus locus*; *platea*, 2 Chr. 32, 6. Ar. رَحَائِب Latifundia terræ. Aff. רְחֹבָהּ *Platea ejus*, Pſ. 55, 12.

רְחֹבוֹת f. pl. *Fora*; *areæ*; *plateæ*, Am. 5, 16. Aff. רְחֹבֹתֵינוּ *Plateæ noſtræ*, Thr. 4, 18.

מֶרְחָב m. *Latitudo*, *locus latus* ſ. *ſpatioſus*, Pſ. 31, 9. Plur. cſt. מֶרְחֲבֵי *Loca ſpatioſa*, Hab. 1, 6. Ar. مَرْحَب Amplitudo.

רחה. Ar. رَحَا Convertit rem; it. رَحِيَ Contorſit ſe in ſpiram. Hinc

רֵחַיִם

רֵחַיִם m. Dual. *Mola*, intell. utraque, Ex. 11, 5. Jer. 25, 10.
Ar. أرحاء Pl. Idem.

רַחַת f. Vannus; vid. רוח.

רחיט [illegible]o רָהִיט quod vid. f. l. Cant. 1, 17.

רָחֵל f. *Ovis*, *agna*, Jef. 53, 7. Ar. رخل, رخل & رخلة Idem. Pl. רְחֵלִים *Oves*, Gen. 32, 14. Aff. רְחֵלֶיךָ *Oves tuæ*, Gen. 31, 38.

רָחַם *Tenerrime*, *intime dilexit*; *mifertus fuit*. Arab. رحم Tenerrimo animo affectus fuit. Fut. cum Aff. אֶרְחָמְךָ *Tenerrime diligam te*, Pf. 18, 2. PIH. רִחַם *Mifertus eft*. Confir. cum Acc. & Part. עַל. Præt. רִחַם Pf. 103, 13. cum Aff. וְרִחַמְךָ *& mifereatur tui*, Devt. 13, 18. in paufa וְרִחֲמֶךָ Devt. 30, 3. Pl. conv. cum Aff. וְרִחֲמוּם *& mifereantur eorum*, 1 Reg. 8, 50. Part. מְרַחֵם *Miferans*, Jef. 49, 15. cum Aff. מְרַחֲמָם *Miferans eos*, Jef. 49, 10. Inf. רַחֵם *Mifereri*, Pf. 103, 13. cum Aff. רַחֶמְכֶם *Mifereri veftri*, Jef. 30, 18. Fut. אֲרַחֵם *Miferebor*, Ex. 33, 19. Pl. in paufa יְרַחֵמוּ *Miferebuntur*, Jef. 13, 18. PYH. רֻחַם *Ejus mifertum eft*. Præt. f. in paufa רֻחָמָה *Idem*, Hof. 1, 6. Fut. יְרֻחָם *Ejus miferebitur*, Hof. 14, 4. Ar. etiam رخم Mifertus fuit.

רָחָם Lev. 11, 18. & cum ה parag. רָחָמָה Devt. 14, 17. mafc. Ar. رخم Coll. & رخمة Unit. *Raham*, i. e. Avis e vulturum genere, corvi magnitudine, collo & corpore albo, extremis alarum nigra, foetentes tantum carnes vorans; avis, quæ pullos fuos, dum ipfi evolare queant, fuo ipfa fanguine, quem ex profciffa roftro ingluvie fua eliciat, alere dicitur; qf. Avis mifericors. Al. Merops. Al. Pica.

רַחֵם m. form. Inf. PIH. *Mifcratio*, *mifericordia*, Hab. 3, 2. Pl. רַחֲמִים *Miferationes*, *vifcera*, Devt. 13, 17. cft. רַחֲמֵי Prov. 12, 10. Aff. רַחֲמָו pro רַחֲמָיו *Miferationes ejus*, 2 Sam. 24, 14. Arab. رحم & رحم Idem.

רַחֲמִין m. pl. Chald. *Mifericordia*, Dan. 2, 18.

רַחוּם m. *Mifericors*, Ex. 34, 6 Ar. رحيم & راحم Idem.

רֶחֶם m. *Uterus*, *matrix*, *vulva*, Hof. 9, 14. Aff. רַחְמָהּ *Uterus*

rus ejus, Gen. 29, 31. Locutio proverbialis מֵרֶחֶם מִשְׁחָר *Ex utero auroræ*, i. e. *statim sub initium*; *Tuus* (enim) *est ros* (prolificus) *nativitatis* (f. progeniei) *tuæ*, Pf. 110, 3. Arab. رَحِم & رَحْم Uterus.

רַחַם m. *Idem*, Gen. 49, 25. Jef. 46, 3.

רַחַם f. *Puella*, Jud. 5, 30. Du. רַחֲמָתַיִם *Duæ puellæ*, ib.

רַחֲמָנִיָּה f. *Misericors*; unde Pl. רַחֲמָנִיּוֹת *Misericordes*, Thr. 4, 10. Ar. رَحْمٰن & رَحْمان Idem.

רָחַף *Movit*, *commovit se*. Refp. Ar. رَحَف Repfit. Præt. pl. רָחֲפוּ *Commota sunt*, Jer. 23, 9. PIH. רִחֵף *Idem*. Part. f. מְרַחֶפֶת *Movens se*, Gen. 1, 2. Fut. יְרַחֵף *Movet se*, Devt. 32, 11.

I. רָחַץ ut Ar. رَحَض *Lavit*, *lavit se*. Præt. רָחַץ Lev. 22, 6. Pl. רָחֲצוּ *Laverunt*, 1 Reg. 22, 38. Part. f. רֹחֶצֶת *Lavans se*, 2 Sam. 11, 2. Pl. רֹחֲצוֹת *Levantes se*, *loti*, Cant. 5, 12. Inf. רְחֹץ *Lavare*, Gen. 24, 32. cum ה parag. רָחְצָה Ex. 30, 18. Imp. רְחַץ *Lava*, 2 Sam. 11, 8. Pl. רַחֲצוּ *Lavate*, Gen. 18, 4. Fut. יִרְחַץ *Lavabit*, Pf. 58, 11. PYH. Præt. רֻחַץ *Lotus fuit*, Prov. 30, 12. HITHP. Præt. הִתְרָחַצְתִּי *Lotum me præbui*, *lavi me*, Job. 9, 30.

רַחַץ m. *Lotio*. Aff. רַחְצִי *Lotio mea*, Pf. 60, 10.

רַחְצָה f. *Lotio*, *lavacrum*, *ablutio*, Cant. 4, 2. 6, 6.

II. רְחַץ CHALD. *Confisus est*. Videtur significationem repetiisse ab Ar. رَخُص Remissior, facilis fuit. II. Levavit molestia. IV. Reputavit facilem. Hinc ITHPEH. Præt. pl. הִתְרְחִצוּ עֲלוֹהִי *Confisi sunt in eo*, i. e. levatos se reputarunt fuper eo, Dan. 3, 28.

רָחַק *Longe*, *procul abfuit*; *longinquus fuit*, *abfuit*; *longe abiit*, *recessit* f. *profectus est*. Refp. Æthiop. *Rachyha*, Idem; nec non, ut videtur, Ar. رَحِق propr. Abfuit; hinc Prope abfuit; Hebr. autem רָחַק Procul abfuit. Præt. רָחַק Jef. 59, 9. Pl. רָחֲקוּ *Procul recesserunt*, Prov. 19, 7. Inf. cft. רְחֹק *Longe abesse*, Pf. 103, 12. cum ה parag. רָחֳקָה Ez. 8, 6. Imp. f. רַחֲקִי *Longe recede*, Jef. 54, 14. Pl. רַחֲקוּ *Procul abeste*, Ez. 11, 15. Fut. יִרְחַק *Recedet*, Devt. 12, 21. & Keri Eccl. 12, 6. fed fec. Cheth. יֵרָחֵק Diffolvetur. Pl. יִרְחֲקוּ *Procul absunt*, Job. 5, 4. PIH. רִחַק *Procul amovit*, *elongavit*, Jef. 29, 13. Fut. pl. יְרַחֲקוּ *Procul amovebunt*, Ez. 43, 9. HIPH. הִרְחִיק *Procul amovit* f. *abegit*, Job. 19, 13.

Pl.

Pl. הִרְחִיקוּ *Procul abierunt*, Gen. 44, 4. Inf. הַרְחֵק *Recedendo*, Jof. 3, 16. cum Aff. הַרְחִיקָם *Procul abigere eos*, Joel. 4, 6. Imp. הַרְחֵק *Longe remove*, Prov. 4, 24. הַרְחֵק Job. 13, 21. cum Aff. הַרְחִיקֵהוּ *Procul remove eum*, Job. 11, 14. Fut. אַרְחִיק *Longiſſime auſugerem*, Pf. 55, 8. Pl. תַּרְחִיקוּ *Longe abeatis*, Ex. 8, 24.

רָחֵק m. *Longinquus*; unde Pl. cum Aff. רְחֵקֶיךָ *Qui recedunt a te*, Pf. 73, 27.

רָחוֹק m. *Longinquus, diſtans, diſſitus*, Prov. 15, 29. *Longum intervallum, diſtantia*, Jof. 3, 4. & Adverb. *Longe, procul*, Prov. 31, 10. Pl. רְחוֹקִים *Longinqui*, Jef. 33, 13. Fem. רְחוֹקָה *Longinqua*, Devt. 29, 22. Pl. רְחוֹקוֹת *Longinquæ*, Devt. 20, 15.

רַחִיק m. Chald. unde Pl. רַחִיקִין *Procul remoti*, Efr. 6, 6. Al. רְחִיקִין a Sing. רְחִיק.

מֶרְחָק m. *Longinquitas, diſtantia, remotio*, Jer. 4, 16. Pl. מֶרְחַקִּים (cum Dag. euphon.) *Loca diſſita*, Zach. 10, 9. cft. מֶרְחַקֵּי Jef. 8, 9.

מֶרְחָק m. unde Pl. מֶרְחַקִּים *Longinquitas*, Jer. 8, 19.

רָחַשׁ *Agitavit, movit*. Refp. Ar. رخش unde V. ترخّش Motus, agitatus fuit, & Subft. رخشة Motus, agitatio. Præt. רָחַשׁ *Agitat*, Pf. 45, 2. Al. Eructat.

מַרְחֶשֶׁת f. *Ahenum, cacabus*; in quo aqua ebulliendo movetur, Lev. 2, 7. 7, 9.

רַחַת f. Vannus; vid. רוח.

רָטֹב *Maduit, humidus fuit*. Plane idem Ar. رطب Humidus, recens fuit. Fut. pl. יִרְטָבוּ *Madent*, Job. 24, 8.

רָטֹב m. *Succoſus, humidus*, Job. 8, 16.

רֻטֲפַשׁ pro רָטֹב פָּשַׁ q. d. Humectatus fuit abundanter, fcil. *reviresſcens augetur*, Job. 33, 25.

רטה. Hinc derivant nonnulli יִרְטֵנִי quod effet ab Arab. رطا Velavit, texit; & diceretur: *Et ſuper* (i. e. in) *manibus impiorum contexit* (inclufit) *me*, Job. 16, 11. Sed videtur potius effe pro יִרְטֵנִי (ad formam יָבֵשׁ) a verbo יָרַט Ar. ورط Conjecit, præcipitem dedit v. g. in exitium, & fonare: *Et in manus impiorum conjecit me*.

רֶטֶט m. pro רֶתֶת *Tremor*, Jer. 49, 24. a verbo رتّ Tumultuatus est.

רִטְפַשׁ vid. post רטב.

רָטַשׁ PIH. *Contudit, pertudit, collisit;* unde Ar. رطس Percussio. Fut. תְּרַטֵּשׁ *Pertundes* lapidibus, aut alia re, 2 Reg. 8, 12. Pl. f. תְּרַטַּשְׁנָה *Pertundent*, Jes. 13, 18. PYH. רֻטַּשׁ *Pertusus est*. Præt. f. רֻטָּשָׁה (in pausa) *Allisa est*, Hos. 10, 14. Fut. pl. יְרֻטָּשׁוּ *Allidentur*, Jes. 13, 16. Nah. 3, 10.

ריח. Ar. رَيَّحَ Percepit odore suo rem. II. Odoratam reddidit rem. IV. Percepit, assecutus est odorem ex aliqua re. Hinc HIPH. הֵרִיחַ *Odoratus est, olfecit, sensit.* Constr. cum Acc. & Præf. בְּ. Inf. הָרִיחַ *Odorari*, Ex. 30, 38. cum Aff. הֲרִיחוֹ *Odorari ejus*, Jes. 11, 3. Fut. יָרִיחַ *Odorabitur*, Job. 39, 25. & יָרַח 1 Sam. 26, 19. Pl. cum ן parag. יְרִיחוּן *Odorantur*, Ps. 115, 6.

רֵיחַ m. *Odor, odoratus*, Cant. 4, 11. Aff. רֵיחֵנוּ *Odor noster*, Ex. 5, 21.

רֵיחַ m. CHALD. *Idem*, Dan. 3, 27.

רֵיחַ m. inus. unde quibusdam Pl. רֵיחִים Naves, Jes. 43, 14. sed rectius בָּרִיחִים Fugitivos; vid. ברח.

I. רִיעַ. Ar. راعَ pro رَوَعَ II. Convenit. Hinc Hebr. Imp. pl. רֹעוּ *Congregamini*, Jes. 8, 9. Al. Timete.

II. רִיעַ vel הֵרִיעַ Clanxit, vid. in רוע.

רִיק vel הֵרִיק, vid. in רוק.

רִיר Saliva; vid. in ריר.

רָכַב *Equitavit, equo insedit, vectus est.* Plane idem Ar. رَكِبَ Vectus fuit, inequitavit, insedit. Præt. רָכַב Esth. 6, 8. Pl. רָכְבוּ *Equitarunt*, 1 Sam. 30, 17. Part. רוֹכֵב vid. inter Nomina. Inf. רְכֹב *Equitare*, 2 Sam. 16, 2. Cum ה parag. לִרְכְּבָה *ad equitandum*, Ez. 27, 20. Al. est Nomen. Imp. רְכַב *Vehere*, Ps. 45, 5. Fut. יִרְכַּב *Equitabit*, Lev. 15, 9. Pl. נִרְכָּב *Equitabimus*, Jes. 30, 16. HIPH. הִרְכִּיב *Vehere vel vehi fecit, vexit, vehendum imposuit.* Præt. הִרְכַּבְתָּ *Vehifecisti*, Ps. 66, 12. Pl. cum Aff. וְהִרְכִּיבֻהוּ *& equitare facient eum*, Esth. 6, 9. Imp. הַרְכֵּב *Insidere fac*, 2 Reg. 13, 16. Fut. cum Aff. תַּרְכִּיבֵנִי *Equitare facies me*, Job. 30, 22. Pl. וַיַּרְכִּבוּ *& vexerunt*, 2 Sam. 6, 3.

רוֹכֵב m. Part. Ben. *Equitans*, *eques*, Num. 22, 22. Aff. רוֹכְבוֹ *Eques ejus*, Zach. 12, 4. Pl. רוֹכְבִים *Equitantes*, Jud. 12, 14. cft. רוֹכְבֵי Jud. 5, 10. Aff. רוֹכְבֵיהֶם *Infidentes ei*, Hagg. 2, 22. Fem. רוֹכֶבֶת *Equitans*, 1 Sam. 25, 20.

רֶכֶב m. 1) collect. *Currus*; *Carpentum*, *vehiculum*, 2 Sam. 10, 18. 2 Reg. 9, 21. 2) *Catillus molæ*, Devt. 24, 6. 3) *Equitatio*, Ef. 21, 7. Aff. רִכְבּוֹ *Currum fuum*, Ex. 14, 6. Pl. cft. רִכְבֵי *Currus*, Cant. 1, 9.

רְכוּב m. *Vehiculum*. Aff. רְכוּבוֹ *Vehiculum fuum*, Pf. 104, 3.

רַכָּב m. *Eques*, *auriga*, 2 Reg. 9, 17. Aff. רַכָּבוֹ *Auriga fuus*, 1 Reg. 22, 34.

מֶרְכָּב m. *Cui quis infidet*, *infefforium*, v. g. *currus*, *fedile*, *fagma*, *ephippium*, *ftratum equi*, Lev. 15, 9. מֶרְכָּבוֹ *Sedile ejus*, Cant. 3, 10. Ar. etiam مَرْكَب Vehiculum, currus, jumentum; navis; nec non مَرْكُوب Vehes, veha.

מֶרְכָּבָה & מִרְכָּבָה f. *Currus*: *Quadriga* i. e. quatuor equi; it. *Biga*, i. e. duorum equorum, 2 Chr. 1, 17. Pl. מַרְכָּבוֹת *Currus*, Joël. 2, 5. cft. מַרְכְּבוֹת Ex. 15, 4. Aff. מַרְכְּבוֹתֶיךָ *Currus tui*, Mich. 5, 10.

מֶרְכֶּבֶת & מִרְכֶּבֶת f. *Idem*, Gen. 41, 43. Aff. מֶרְכַּבְתּוֹ *Currum fuum*, Gen. 46, 29.

אַרְכֻּבָה f. CHALD. (per Metath. ab Hebr. בֶּרֶךְ) *Poples*; Synecd. *Genu*. Pl. cum Aff. אַרְכֻּבָּתֵהּ *Genua ejus*, Dan. 5, 6.

רָכַךְ *Mollis*, *emollitus fuit*. Idem plane, quod Ar. رَكَّ Tenuis, mollis fuit. Præt. רַךְ *Emollitum eft* fc. cor, 2 Reg. 22, 19. Pl. רַכּוּ *Mollia funt*, Pf. 55, 22. NIPH. Fut. אַל־יֵרַךְ *ne molefcat*, Devt. 20, 3. PYH. Præt. f. רֻכְּכָה *Emollitum eft*, Jef. 1, 6. HIPH. הֵרַךְ *Emollivit*, Job. 23, 16.

רֹךְ m. *Mollities*, *teneritudo*, Devt. 28, 56.

רַךְ m. *Mollis*, *tener*, Gen. 18, 7. ob acc. רָךְ 1 Chr. 22, 5. Pl. רַכִּים *Teneri*, Gen. 33, 13. Fem. רַכָּה *Tenera*, Prov. 25, 15. Pl. רַכּוֹת *Teneræ*, Gen. 29, 17.

מֹרֶךְ m. (ex מְרֻכָּךְ forfan natum) *Mollities*, Lev. 26, 36.

רכל. Ar. رَجِل Pedes fuit, iter habuit. Vid. fupra רגל. Nam

 رَكَل

ركل pro رجل dici, documento eſt, & مركل & مرجل denotare Pedem. Hinc itaque

I. רֹכֵל m. Partic. qſ. Iter faciens, peregrinans ſc. ad mercaturam faciendam, h. e. *Negotiator*, *mercator*; *aromatarius*, Cant. 3, 6. Pl. רֹכְלִים *Mercatores*, Ez. 17, 4. Cſt. רֹכְלֵי c. 27, 23. Aff. רֹכְלַיִךְ *Mercatores tui*, ib. v. 17.

רֹכֶלֶת f. *Mercatrix, negotiatrix;* Ez. 27, 3. Aff. רֹכַלְתֵּךְ *Mercatrix tua*, ib. v. 20.

רְכֻלָּה f. 1) *Mercatura*, *negotiatio*, *mercatus*. Aff. רְכֻלָּתְךָ *Mercatura tua*, Ez. 28, 16. 2) *Mercimonium*, ſ. *mercimonia*, Ez. 26, 12.

מַרְכֹּלֶת f. *Idem*. Aff. מַרְכֻלְתֵּךְ *Mercatura tua*, Ez. 27, 24.

2) Ar. etiam رجل dicit fuxit; unde Conj. VIII. Vituperavit, dedecoravit. Hinc

רָכִיל m. *Detractor*, & *Detractio*, *obtrectatio*, Lev. 19, 16. Ez. 22, 9.

I. רָכַס *Ligavit*, *alligavit*, *annexit*, *adſtrinxit*. Idem prorſus Ar. ركس Conſtrinxit. Fut. pl. יִרְכְּסוּ *Ligent*, Ex. 28, 28. 39, 21.

רֹכֶס m. ſing. inuſit. Pl. cſt. רֻכְסֵי *Conglomerationes*, i. e. *conſpirationes*, Pſ. 31, 21. Ita Coccejus; ſed rectius mihi videtur exponi מֵרֻכְסֵי אִישׁ LXX. ἀπὸ ταραχῶν ἀνθρώπων, *a ſubverſionibus hominum;* Germ. vor den Verſtörungen der Menſchen; a ſignif. ركس Invertit, ſubvertit; unde رُكْس Cum res ſusque deque vertitur. Al. Superbiæ.

II. רכס. Ar. ركض Ad terram impegit ſ. offendit pedes. Hinc

רֶכֶס m. ſing. inuſit. unde Pl. רְכָסִים *Offendicula*, *offenſiones terræ*, i. e. *loca ſalebroſa*, ubi facile quis pedes impingat, Jeſ. 40, 4. Al. Colliculi.

I. רָכַשׁ *Acquiſivit*, *comparavit*. Reſp. Ar. ركز Repoſuit. In mineris defixit aurum ſ. argentum Deus; unde ركاز Foſſilia terræ pec. pretioſiora. Opes, theſauri in terra reconditi. Præt. רָכַשׁ Gen. 31, 18. Pl. רָכְשׁוּ *Acquiſiverunt*, Gen. 46, 6.

רְכוּשׁ m. *Subſtantia; facultates*, i. e. acquiſitum, Num. 16, 32.

32. it. רְכֻשׁ Gen. 14, 11. Aff. רְכוּשׁוֹ & רְכֻשׁוֹ *Facultates ejus*, 2 Chr. 31, 3. Gen. 14, 12.

II. רכש. Ar. ركض Motitavit pedes. Impulit equum ad curſum; it. In curſum actus fuit. III. Certavit equi curſu; unde etiam ركاض Veles. Hinc

רֶכֶשׁ m. *Jumentum celere*, v. g. equus bellator, 1 Reg. 4, 28. Eſth. 8, 10. Al. Dromedarius; Mulus.

I. רָמָה Idem, quod Ar. رمى *Jecit, dejecit, projecit, jaculatus eſt.* Præt. רָמָה Ex. 15, 1. Part. Cſt. רֹמֵה *Jaculans*, Jer. 4, 29. Pl. Cſt. רֹמֵי *Jaculantes*, Pſ. 78, 9.

רְמָה & רְמֵי Chald. *Idem.* Præt. pl. רְמוֹ *Projecerunt*, Dan. 6, 17. Inf. מִרְמֵא *Projicere*, ib. v. 20. Ithpeh. Fut. יִתְרְמֵא *Projicietur*, Dan. 3, 6. Pl. תִּתְרְמוֹן *Projiciemini*, ib. v. 15.

רָמוּת f. *Projectio*, Aff. רָמוּתְךָ *Projectio tua*, Ez. 32, 5. Vid. etiam רום.

רָמָה f. *Projectio.* Cſt. רָמַת (manente Kamez, ut in priori) Jud. 15, 17. Al. Nom. propr. Loci.

II. רמה Ar. رمى IV. Dejecit de equo; ejecit. Feneravit. Labefecit, Num. 5, 22, Hinc Hebr. Pih. רִמָּה *Decepit, defraudavit, feſellit.* Præt. רִמָּה Prov. 26, 19. cum Aff. רִמָּנִי *Decepit me*, 1 Sam. 19, 27. רִמִּיתָנִי m. *Decepiſti me*, Gen. 29, 25. רִמִּיתִנִי f. *Idem*, 1 Sam. 19, 17. Pl. רִמִּיתֶם *Decepiſtis*, Joſ. 9, 22. Inf. cum Aff. רַמּוֹתַנִי pro רַמּוֹתֵנִי *Decipere me*, 1 Chr. 12, 17.

רְמִיָּה f. 1) *Falſa, doloſa*, Pſ. 120, 2. It. *Pigra, pigre*, Jer. 48, 10. 2) *Falſitas, fallacia, fraus, dolus: Pigritia*, Hoſ. 7, 16. Prov. 10, 4.

מִרְמָה f. *Fallacia, dolus, fraus*, Pſ. 5, 7. Pl. מִרְמוֹת *Fraudes, doli*, Pſ. 35, 20.

תָּרְמָה f. *Idem*, Jud. 9, 31.

תַּרְמִית f. *Idem*, Zeph. 3, 13. Aff. תַּרְמִיתָם *Dolus eorum*, Pſ. 119, 118.

רמח. Ar. رمح Confodit. Hinc

רֹמַח m. Idem, quod Ar. رمح *Spiculum, lancea, haſta*, Num. 25, 7. Pl. רְמָחִים *Haſtæ*, 1 Reg. 18, 28. Aff. רָמְחֵיהֶם *Lanceæ ſuæ*, Neh. 4, 13.

רמך. Ar. رمك IV. Minutum reddidit. X. Tenuis, gracilis medio corpore fuit. Hinc

רַמָּךְ f. Ar. رمكة *Equa vilioris generis.* Pl. *Filii* בְּנֵי הָרַמָּכִים *equarum*, i. e. *Muli*, Esth. 8, 10.

I. רָמַם *Prœaltus fuit* vel *factus est; Sublatus, elevatus est.* Conv. cum רום, & Ar. رمّ Addidit super illud; it. رمّ Instauravit domum; ædificavit. Præt. pl. רֹמּוּ *Longe supra sunt*, Job. 22, 12. Imp. pl. רֹמּוּ *Tollimini*, Job. 24, 24. NIPH. Imp. pl. הֵרֹמּוּ *Tollimini; recedite*, Num. 17, 10. Fut. pl. יֵרֹמּוּ *Attollebant se*, Ez. 10, 17. HITHP. Fut. אֵרוֹמָם pro אֶתְרוֹמָם *Elatum me præbebo*, Jes. 33, 10. Vel compos. est ex Fut. Niph. אֵרוֹם & Fut. Pühal. אֲרוֹמַם.

II. רמם. Ar. رمّ Computruit; fermentatione intumuit. Hinc

רִמָּה f. *Vermis, vermiculi;* i. e. quibus, quæ putruerunt, scatent, Ex. 16, 24. Hinc porro

רָמַם *Verminavit, vermiculatus fuit, cariosus fuit*, i. e. vermibus intumuit. Fut. conv. וַיָּרֻם *& verminavit*, Ex. 16, 20.

רִמּוֹן m. (Ar. رُمَّان Æthiop. *Romanus*) *Malogranatum; malus punica, & malum punicum*, Joel 1, 12. Aff. רִמֹּנִי *Malum punicum meum*, Cant. 8, 2. Pl. רִמֹּנִים *Mala punica*, Jer. 52, 23. Cst. רִמֹּנֵי Ex. 28, 33.

רָמַס Idem, quod sequens רָמַשׂ *Calcavit, conculcavit, proculcavit.* Conv. etiam, mutato מ in פ homogeneum, Ar. رفس Pedibus concussit. quassavit. Vide quoque רָפַס. Præt. conv. וְרָמַס *& proculcabit*, Mich. 5, 7. Part. רֹמֵס *Conculcans*, Jes. 16, 4. Inf. cst. רְמֹס *Calcare*, Jes 1, 12. Imp. f. רִמְסִי *Conculca*, Nah. 3, 14. Fut. cum Aff. אֶרְמְסֵם *Calcabo eos*, Jes. 63, 3. יִרְמֹס *Conculcabit*, Ps. 7, 6. Pl. תִּרְמְסוּ *Conculcatis*, Ez. 34, 18. NIPH. נִרְמַס *Conculcatus fuit.* Fut. pl. f. תֵּרָמַסְנָה *Conculcabuntur*, Jes. 28, 3.

מִרְמָס m. *Conculcatio, conculcatum*, Dan. 8, 13. it. מִרְמַס Jes. 10, 6. Cst. מִרְמַס Ex. 34, 19.

רָמַשׂ *Movit se, repsit; incessit, ingressus est.* Conv. cum רָפַשׂ; nec non cum Ar. رمش Vix potuit se movere; it. رمش Mobilis

lis fuit. Part. רֹמֵשׂ *Repens*, Gen. 7, 8. Fem. רֹמֶשֶׂת Gen. 1, 21. Fut. תִּרְמֹשׂ *Repit*, Gen. 9, 2.

רֶמֶשׂ m. *Quod se movet*, *curfitans*; *reptile*, Gen. 1, 24. 6, 7.

רָנָה *Sonuit*, Resp. Ar. رنا Exultavit, vocem exultationis edidit; unde etiam رَنَاء Sonus. Fut. f. תִּרְנֶה *Sonat*, Job. 39, 23.

רָנַן Idem, quod Ar. رنّ *Sonuit*, *clamavit*, *exclamavit*; *cecinit*, *cantavit*, *cantillavit*; it. *Laudavit*. Inf. defect. רֹן ante Makk. רָן־ *Cantare*, Job. 38, 7. Imp. f. רָנִּי *Jubila*, Jes. 12, 6. Pl. רָנּוּ *Jubilate*, Jes. 44, 23. Fut. יָרֹן (qs. a רון pro יָרוֹן *Jubilabit*, Prov. 29, 6. Fem. תָּרֹן *Idem*, Jes. 35, 6. Pl. תָּרֹנָּה *Clamant*, Prov. 1, 20. PIH. רִנֵּן *Cantavit*, Præt. pl. conv. וְרִנְּנוּ *& cantabunt*, Jer. 31, 12. Inf. רַנֵּן *Cantare*, Ps. 132, 16. Imp. pl. רַנְּנוּ *Cantate*, Ps. 33, 1. Fut. אֲרַנֵּן *Cantabo*, Ps. 59, 16. Pl. cum ה parag. נְרַנְּנָה *Cantabimus*, Ps. 20, 6. תְּרַנֵּנָּה *Cantabunt*, (pro תְּרַנֵּנָּה) Ps. 71, 23. PYH. יְרֻנַּן *Cantatum fuit*. Fut. יְרֻנַּן *Cantabitur*, Jes. 16, 10. HIPH. הִרְנִין *Cantavit*; Transit. *Exhilaravit*. Imp. pl. הַרְנִינוּ *Cantate*, Devt. 32, 43. Fut. תַּרְנִין *Exhilaras*, Ps. 65, 9. HITHP. Part. מִתְרוֹנֵן *Cantantem se exhibens*, Ps. 78, 65.

רֹן m. *Cantatio*, *acclamatio*. Pl. Cst. רָנֵּי *Acclamationes*, Ps. 32, 7.

רְנָנָה f. *Cantus*, *cantio*, *exultatio*, Job. 3, 7. Cst. רִנְנַת ib. 20, 5. Pl. רְנָנוֹת *Cantus*, Ps. 63, 6. Ar. رنين dicitur Clamor, gemitus; رنان Exclamatio.

רִנָּה f. *Cantus*, *cantio*; *clamor*, Ps. 42, 5. Aff. רִנָּתִי *Clamor*, *meus*, Ps. 17, 1. Ar. رنّة Idem.

רְנָנִים m. pl. *Struthiocameli*; ac potius *Struthiones feminæ*, Job. 39, 13. Sequuntur enim formæ verborum feminini generis. Cæterum רְנָנִים elliptice videtur dici pro בַּעֲלַת רְנָנִים i. e. Avis clamorum; ut absol. רְנָנִים potius Clamores dicat, ut Ar. رنين Clamor, quam Struthiones. Sensus igitur verborum est: *Ala struthionis* (feminæ) *exultans est*; *annon ala est ciconiæ & penna?* *attamen* &c.

רסן. Ar. رسن Ligavit. Hinc

רֶסֶן m. *Lupatum*, *frenum*, Ps. 32, 9. Aff. רִסְנוֹ *Frenum ejus*, Job. 41, 5. Metaph. *Regimen*, *gubernatio*, Job. 30, 11.

I. רָסַס *Consperfit, adsperfit.* Resp. Ar. رش quod idem dicit. Inf. defect. רֹס *Conspergere*, Ez. 46, 14.

רְסִיס m. unde Pl. רְסִיסִים *Guttæ, stillæ*, cst. רְסִיסֵי Cant. 5, 2. Ar. رشيش dicitur Adsperfio, irrigatio.

II. רסס. Conv. Ar. رض Quassavit, concussit, contrivit; fregit; nec minus رس Fodit. Hinc

רָסִיס m. unde Pl. רְסִיסִים *Rupturæ, scissuræ*, Am. 6, 11. Ar. رضيض dicitur Contusus, comminutus.

רַע Chald. *Infra, subtus*; sed semper præmissa servili litera: a רעה Ar. رعى Pavit, rexit, gubernavit; scil. sub potestate habuit. Hinc אֲרַע *Infra*, Dan. 2, 39. Targum. לְרַע Idem.

אַרְעִית f. *Infimum*, Dan. 6, 25.

אֲרַע vel אַרְעָא m. Chald. pro אֶרֶץ Terra; vid. אֶרֶץ.

רָעֵב *Esuriit*, Conv. Ar. رعب Expetivit cibum; nec non رغب Ampla ventris cavitate fuit. Gulosus, vorax fuit, i. e. sæpissime aut semper esuriit. Præt. רָעֵב Jes. 9, 19. Pl. רָעֵבוּ (in pausa) *Esuriverunt*, Ps. 34, 11. Fut. אֶרְעַב *Esuriam*, Ps. 50, 12. Pl. יִרְעָבוּ (in pausa) *Esurient*, Jes. 49, 10. HIPH. הִרְעִיב *Sivit, fecit, esurire.* Fut. יַרְעִיב *Esurire sinet*, Prov. 10, 3. conv. atque cum Aff. וַיַּרְעִבֶךָ *& esurire sivit te*, Devt. 8, 3.

רָעָב m. *Fames; annonæ caritas*, Gen. 12, 10. 2 Reg. 6, 25. Aff. רְעָבָם *Fames eorum*, Neh. 9, 15.

רָעֵב m. *Esuriens, famelicus*, 2 Sam. 17, 29. Pl. רְעֵבִים *Esurientes*, 2 Reg. 7, 12. Fem. רְעֵבָה *Famelica*, Prov. 27, 7.

רַעֲבוֹן m. *Fames; annonæ caritas*, Ps. 37, 19. Cst. רַעֲבוֹן *quod ad pellendam famem necesse est*, Gen. 42, 19. 33.

רָעַד *Tremuit.* Resp. Ar. رعد Terrorem incussit. IV. Pass. Tremuit. Fut. conv. וַתִּרְעָד *& tremuit*, Ps. 104, 32. HIPH. Part. מַרְעִיד *Tremens*, Dan. 10, 11. Pl. מַרְעִידִים *Trementes*, Esr. 10, 9.

רַעַד m. *Tremor*, Ex. 15, 15.

רְעָדָה f. *Idem*, Ps 48, 7. Jes. 33, 14.

I. רָעָה *Pavit, depavit; pavit se, pastus est.* It. *Rexit, gubernavit.* Conv. plane Ar. رعى Pavit v. g. gregem. Pastum ivit. Rexit. IV. Pavit gregem. Præt. conv. cum Aff. וּרְעִיתִים *& pascam eos,*

eos, Ez. 34, 13. Pl. רָעוּ *Depascunt*, Jer. 6, 3. Part. רֹעֶה m. *Pastor*, Ex. 3, 1. מֵרֹעֶה *Ut non essem pastor*, Jer. 17, 16. Cst. רֹעֵה Gen. 4, 2. Aff. רֹעִי *Pastor meus*, Ps. 23, 1. Sed cum י parag. רֹעִי *Pastor*, Jes. 38, 12. Pl. רֹעִים *Pastores*, Gen. 37, 13. Cst. רֹעֵי Gen. 13, 7. Aff. רֹעֵיהֶם *Pastores illorum*, Jer. 50, 6. Fem. רֹעָה *Pascens*, Gen. 29, 9. Pl. רֹעוֹת *Pascentes*, Job. 1, 14. Inf. cst. רְעוֹת *Pascere*, Gen. 37, 12. Imp. רְעֵה *Pascere* veritate s. fide, Ps. 37, 3. Pl. רְעוּ *Pascite*, Gen. 29, 7. Fut. יִרְעֶה *Pascet*, Jes. 40, 11. apoc. יֵרַע *Depascet*, Job. 20, 26. Sed וַיֵּרַע Gen. 21, 11. vid. in יָרַע II. Pl. יִרְעוּ *Pascent*, Ez. 34. 2. HIPH. Fut. conv. וַיַּרְעֵם *& pavit eos*, Ps. 78, 72.

רֵעָה m. Cogitatio; vid. רעה IV.

רְעִי m. *Pascuum*, 1 Reg. 5, 3. (al. c. 4, 23.)

רְעוּ f. pro רְעוּת *Idem*, Rhaga, urbs Mediæ.

מִרְעֶה m. *Idem*, Gen. 47, 4. Cst. מִרְעֵה Jes. 32, 14. Aff. מִרְעֵהוּ *Pascuum ejus*, Job. 39, 8. Pl. cum Aff. מִרְעֵיכֶם *Pascua vestra*, Ez. 34, 18. Ar. مَرْعًى Idem.

מַרְעִית f. *Idem*, Jer. 10, 21. Aff. מַרְעִיתוֹ *Pascuum ejus*, Ps. 95, 7.

II. רָעָה *Associavit sibi*; ab Ar. راع II. Convenit, congregavit; seu potius رعى Favit. Hinc KAL, Part. רֹעֶה *Associans sibi*, Prov. 28, 7. Ut & רֵעָה PIH. *Consociavit se; socium, amicum se præbuit*, Jud. 14, 20. Unde porro HITHP. Inf. לְהִתְרוֹעֵעַ pro לְהִתְרוֹעֵעַ (qs. a רעע) *Ad consociandum se*, Prov. 18, 24. Fut. apocr. אַל־תִּתְרַע *Ne associes te*, Prov. 22, 24.

רֵעֶה m. *Socius, amicus*, Prov. 27, 10. 2 Sam. 15, 37. Aff. רֵעֵהוּ *Socium suum*, Ps. 12, 3.

רֵעַ aut רַע, it. רֵיעַ m. (a راع) *Idem*, Hos. 3, 1. Ps. 15, 4. (ubi לְהָרַע pro לְרַע) Job. 6, 27. *Similis*, Job. 30, 29. Aff. רֵעִי *Amicus meus*, Job. 31, 9. רֵעֲךָ *Amicus tuus*, Lev. 19, 18. רֵעֵהוּ *Amicus suus*, Jer. 3, 20. רֵיעֲכֶם *Amicus vester*, Job. 6, 27. Pl. רֵעִים *Amici*, Jer. 3, 1. Cst. רֵעֵי Job 2, 11. Aff. רֵעָיו (sine י plural.) *Amici sui*, 1 Sam. 30, 26. רֵעֵיהֶם *Idem*, Ps. 28, 3.

רֵעָה f. *Amica*, Pl. cum Aff. רֵעֹתַי vel רֵעוֹתַי *Amicæ meæ*, sec. Keri Jud. 11, 37. רֵעוֹתֶיהָ *Amicæ ejus*, ib. v. 38.

רַעְיָה f. *Amica*, Aff. רַעְיָתִי *Amica mea*, Cant. 1, 9. Pl. cum Aff. רֵיעוֹתַי *Amicæ meæ*, sec. Cheth. Jud. 11, 37.

רְעוּת f. *Amica, proxima*, Aff. רְעוּתָהּ *Amica ejus*, Ex. 11, 2.

מֵרֵעַ m. *Amicus, socius, frater*. Aff. מֵרֵעֲךָ *Socius tuus*, Jud. 15, 2.

15, 2. מֵרֵעֵהוּ *Socius ejus*, Gen. 26, 26. Pl. מֵרֵעִים *Socii*, Jud. 14, 11. Aff. מֵרֵעֵהוּ (fine י plural.) *Socii ejus*, Prov. 19, 7.

III. רָעָה *Confregit, fregit, contrivit*; a רָצַץ f. רָעַע vid. רעע. Præt. pl. conv. וְרָעוּ *& confringent*, Jer. 11, 16. Part. רֹעֶה *Affligens*, Job. 24, 21. רֹעֶה vid. post. Fut. pl. יִרְעוּךְ *Frangent te*, Jer. 2, 16.

רֹעַ m. unde Fem. שֵׁן רֹעָה *Dens putridus*, i. e. fractus, Prov. 25, 19. Al. Malus

רְעוּת f. *Infractio*, v. g. spiritus, i. e. *defatigatio*, Eccl. 1, 14. 2, 11. 17. 26. 4, 4. 7. 6, 9. Al. Societas. Al. Depastio.

רַעְיוֹן m. *Idem*, Eccl. 1, 17. 2, 22. 4, 16.

רַעְיוֹן m. Chald. Cogitatio; vid. mox.

IV. רְעָה Chald. (pro Hebr. רָצָה Ar. رضى) Voluit; benevolus, bene animatus fuit. Hinc

רֵעַ m. Hebr. *Cogitatio, cura, consilium* (perinde ut Ar. روع & رَيْعٌ); unde cum Aff. רֵעִי *Cogitatio mea*, Pf. 139, 2. Pl. cum Aff. רֵעֶיךָ *Consilia tua*, ib. v. 17.

רְעוּת f. Chald. *Voluntas*, Efr. 5, 17.

רַעְיוֹן m. Chald. *Cogitatio*; unde Pl. cft. רַעְיוֹנֵי *Cogitationes*; Dan. 2, 30. Aff. רַעְיוֹנָךְ *Cogitationes tuæ*, ib. v. 29. רַעְיוֹנַי *Cogitationes meæ*, Dan. 7, 28.

רעל. Syr. ܢܥܠ Aph. Concussit. Tremuit. Sic etiam Ar. رعل IV. Inclinavit. Hinc HOPH. Præt. pl. in pausa וְהַבְּרוֹשִׁים הָרְעָלוּ *Hastæ agitatæ* f. *vibratæ sunt*, Nah. 2, 4.

רַעַל m. *Vacillatio, titubatio, tremor*. סַף־רַעַל *Pelvim titubationis*, i. e. *crapulæ*, Zach. 12, 2. *crapulæ*, Zach. 12, 2. Al. Venenum.

תַּרְעֵלָה f. *Vertigo, tibubatio; sopor, temulentia*, Pf. 60, 5. Jef. 51, 17.

רְעָלוֹת f. pl. *Monilia collaria*; fcil. pendula, Jef. 3, 19. Sic enim quoque Ar. رعلة Pars auris ovinæ refciffa & dependens dicitur; nimirum a dependentia tremula. LXX. etiam & Vulg. exponunt καθέματα, monilia. Al. Bracteolæ.

רָעַם *Commotus, concuffus eft*. Etiam Syr. dicit ܪܥܡ Idem; nec non Ar. رغم Faftidivit, abhorruit. It. Vim intulit, i. e. concuffit.

cussit. II. Dixit illum detestandum. III. Succensuit, iratus fuit. IV. Vexavit, contumelia affecit. V. Iratus fuit. Vociferatus est. Praet. pl. רָעֲמוּ *Concussi s. perculsi sunt* vultu cum horrore, Ez. 27, 35. Fut. יִרְעַם *Commoveatur* mare cum horrore & strepitu, Ps. 96, 11. HIPH. הִרְעִים 1) per Meton. conseq. *Intonuit*, propr. Detestatus est cum ira & murmure. Praet. הִרְעִים Ps. 29, 3. Fut. יַרְעֵם *Intonabit*, 1 Sam. 2, 10. 2) Inf. cum Aff. בַּעֲבוּר הַרְעִמָהּ *propterea quod vilem aestimaret eam*, 1 Sam. 1, 6. ab Ar. أرغم Vilem reddidit. Alia exemplaria scribunt הַרְעִמָּהּ Velut per Substantivum רַעַם, quod esset pro Ar. رغم Vilitas, abjectio, [ad formam כַּאַב] cum ה emphat. seq. Dagesch, nec non cum Dagesch in littera מ ad intendendam significationem vocis.

רַעַם m. 1) *Commotio, strepitus, tumultus*, Job. 39, 25. 2) *Tonitru*, Ps. 81, 8. Aff. רַעַמְךָ *Tonitru tuum*, Ps. 77, 19.

רַעְמָה f. *Fremitus, & hinnitus*, Job. 39, 19.

רען ab Ar رعى Increvit, germinavit; unde etiam ريعان Prima ac melior pars rei; it. Flos juventutis. Ab hoc igitur primo subsume esse רַעַן, quod diceretur Germen; deinde ab hoc posteriori verbum quadratum רַעֲנַן PIH. *Viruit, fronduit.* Praet. f. in pausa רַעֲנָנָה *Viruit*, Job. 15, 32.

רַעֲנָן m. *Virens, viridis*, Devt. 12, 2. Pl. רַעֲנַנִּים *Virentes*, Ps. 92, 15. Fem. רַעֲנָנָה *Viridis*, Cant. 1, 16.

רַעֲנַן m. CHALD. *Virens*, Dan. 4, 1.

I. רָעַע (quod convenit cum ירע, it. cum راع Terruit; unde רַע Malum, i. e. infortunium: nec non راغ Insidiatus fuit. Clam percussit & declinavit. III. Astutia, dolo usus fuit; unde רַע Malus, i. e, malignus) *Malus fuit* vel *visus fuit.* Dicitur de Malo culpae, Devt. 15, 9. & poenae, Prov. 24, 18. Inf. רֹעַ *Damnum patiendo*, Prov. 11, 15. cum ה parag. רֹעָה Jes. 24, 19. NIPH. Fut. יֵרוֹעַ pro יֵרֹעַ *Malus efficietur*, Prov. 13, 20. sed *Malo afficietur*, Prov. 11, 15. HIPH. הֵרַע *Malum fecit, male egit; nocuit, malo s. damno affecit, malum intulit s. induxit in aliquem.* Praet. הֵרַע Ex. 5, 23 & הֵרַע unde הֲרֵעֹתָ *Male fecisti*, Num. 11, 11. pl. in pausa הֵרֵעוּ *Male fecerunt*, Jer. 7, 26. Part. מֵרַע *Male agens*, Prov. 17, 4. & מֵרֵעַ unde Pl. מְרֵעִים *Male facientes*, Ps. 22, 17. Inf.

Inf. הָרַע *Male facere*, Gen. 31, 7. & הָרֵעַ Pf. 37, 8. cum Aff. בַּהֲרֵעוֹ pro בְּרָעֹה *Dum male faceret ille*, Ex. 32, 17. Fut. אָרַע *Male faciam*, 1 Sam. 26, 21. Pl. יָרֵעוּ *Male facient*, Prov. 4, 16. Nota autem רֹעוּ Jef. 8, 9. pro רוֹעוּ Congregamini; vid. in רוּעַ.

רַע vel רָע m. 1) *Malus*; adj. Gen. 6, 5. 2) immo fæpiffime fubftant. *Malum*, *infortunium*; *malitia*. Hinc non raro בְּרַע *Malus*, *mifer* &c. Ex. 5, 19. Pl. רָעִים *Mali*, Prov. 4, 14. Cf. רָעֵי Ez. 7, 24.

רֹעַ m. 1) *Malitia*, Devt. 28, 20. 2) *Malum*, i. e. malus ftatus f. conditio, Neh. 2, 2. Eccl. 7, 3.

רָעָה f. 1) *Mala*, Gen. 37, 20. 2) *Malum*, 1 Sam. 25, 26. Cf. רָעַת Gen. 6, 5. Aff. רָעָתֵךְ *Malitia tua*, Jer. 2, 19. & רָעָתְכִי more Chald. Jer. 11, 15. Pl. רָעוֹת *Malæ*, Gen. 28, 8. Aff. רָעוֹתֵיכֶם *Mala veftra*, 1 Sam. 10, 19.

מֵרַע pro מֵרֵעַ m. Part, Hiph. *Maleficus*, Prov. 17, 4. in paufa מֵרָע Dan. 11, 27. Pl. מְרֵעִים *Malefici*, Job. 8, 20.

II. רָעַע (Chald. רעע pro Hebr. רָצַץ f. Ar. رضّ Idem fignificante) *Fregit*, *confregit*, *contrivit*, *conquaffavit*, *comminuit*. Fut. תָּרַע pro תָּרֹעַ *Confringis*, Pf. 44, 5. cum Aff. תְּרֹעֵם *Confringes eos*, Pf. 2, 9. יָרֹעַ *Frangit*, Job. 34, 24. NIPH. Fut. יֵרוֹעַ *Confringetur*, Prov. 11, 15. HITHP. Præt. f. הִתְרֹעֲעָה *Confringe te*, Jef. 24, 19. Inf. הִתְרוֹעֵעַ *Confringentem fe præbere*, Prov. 18, 24.

רוֹעַ m. *Fractus*, Prov. 25, 19. Vid. etiam רעה III.

רְעַע Chald. *Idem*. Fut. תֵּרֹעַ *Franget*, Dan. 2, 40. PAH. Part. מְרָעַע *Confringens*, ib.

רָעַף (idem, quod trajectis literis עָרַף) *Stillavit*, *deftillavit*, *roravit*, *ftillas demifit*. Fut. pl. יִרְעֲפוּ *Stillabunt*, Prov. 3, 20. HIPH. Imp pl הַרְעִיפוּ *Deftillate*, Jef. 45, 8. Idem fere dicit Ar. رعف Humorem ejecit f. emifit; & رعف Effluxit fanguis.

רָעַץ (quod paulo minus eft, quam רָצַץ) *Commovit*, *conturbavit*; *contrivit*. Fut. תִּרְעַץ *Conterit*, Ex. 15, 6. Pl. conv. וַיִּרְעֲצוּ *& conturbarunt*, Jud. 10, 8. Ar. رعص Idem.

רָעַשׁ Idem, quod Ar. رعش *Movit*, *commovit fe*; *motus*, *commotus fuit*; *contremuit*, *concuffus fuit*. Præt. f. רָעֲשָׁה *Concuffa eft*, Jud. 5. 4. Pl. רָעֲשׁוּ *Concuffi funt*, Joel. 2, 10. Part. pl. רֹעֲשִׁים *Contremifcentes*, Jer. 4, 24. Fut. תִּרְעַשׁ *Commovebitur*, Jef. 13, 13. Pl. יִרְעֲשׁוּ *Commovebuntur*, Pf. 46, 4. NIPH. Præt. f.

f. נִרְעֲשָׁה *Commota eſt*, Jer. 50, 46. HIPH. הִרְעִישׁ *Commovit*, Præt. הִרְעַשְׁתָּה (cum ה parag.) *Commoviſti*, Pſ. 60, 4. Part. מַרְעִישׁ *Commovens*, Hagg. 2, 6. Fut. תַּרְעִישֶׁנּוּ *Commovebis eum*, Job. 39, 23.

רַעַשׁ m. *Commotio, concuſſio, tremor, vibratio*, Ez. 3, 13. 1 Reg. 15, 11.

רָפָא *Sanavit, curavit, medicatus eſt.* It. *Inſtauravit, reædificavit.* Conv. cum Ar. رفا Reparavit, reſarcivit v. g. veſtem, amicitiam, pacem, ergo etiam valetudinem; it. رفا Reſarcivit v. g. veſtem. III. Convaluit. Cſtr. cum Dat. & Acc. Præt. רָפָא Jeſ. 6, 10. 1 p. cum Aff. רְפָאתִים *Sanavi eos*, Hoſ. 11, 3. Part. רֹפֵא *Sanans; Medicus*, Pſ. 103, 3. Jer. 8, 22. Aff. רֹפְאֶךָ *Medicus tuus*, Ex. 15, 26. Pl. רֹפְאִים *Medici*, Gen. 50, 2. cſt. רֹפְאֵי Job. 13, 4. Inf. abſ. רָפוֹא *Sanando*, Jeſ. 19, 22. cſt. רְפוֹא *Sanare*, Eccl. 3, 3. Aff. רָפְאִי *Sanare meum*, Hoſ. 7, 1. Imp. רְפָא & רְפָה *Sana, repara*, Num. 12, 13. Pſ. 60, 4. cum ה parag. רְפָאָה Pſ. 41, 5. Aff. רְפָאֵנִי *Sana me*, Pſ. 6, 3. Fut. יִרְפָּא *Sanabit*, 2 Reg. 20, 8. Pl. תִּרְפֶּינָה pro תִּרְפֶּאנָה *Sanabunt*, Job. 5, 18. NIPH. נִרְפָּא v. g. לוֹ *Curatio facta eſt ei*, Jeſ. 53, 5. Fem. נִרְפָּתָה (qſ. a רפה) in pauſa, *Curata eſt*, Jer. 51, 9. Pl. conv. וְנִרְפְּאוּ (pro וְנִרְפְּאוּ ex SYRISMO) *& ſanæ erunt* ſc. aquæ, Ez. 47, 8. Inf. הֵרָפֵא & הֵרָפָה *Sanari*, Jer. 15, 18. 19, 11. Fut. אֵרָפֵא *Sanabor*, Jer. 17, 14. Pl. יֵרָפְאוּ *Sanabuntur*, Ez. 46, 11. & (qſ. a רפה) יֵרָפוּ 2 Reg. 2, 22. PIH. רִפֵּא *Sanavit, curavit, reſtauravit.* Præt. רִפֵּאתִי pro רִפֵּאתִי *Sanavi*, 2 Reg. 2, 21. Pl. רִפֵּאתֶם *Sanaviſtis*, Ez. 34, 4. רִפִּאנוּ *Sanavimus*, Jer. 51, 9. Inf. רַפֵּא pro רַפֵּא *Sanare*, Ex. 21, 19. Fut. יְרַפֵּא *Sanabit*, i. e. *ſanari curabit*, ib. conv. וַיְרַפֵּא *& reſtauravit*, 1 Reg. 18, 30. Pl. conv. וַיְרַפְּאוּ *& ſanaverunt*, Jer. 6, 14. & וַיְרַפּוּ Jer. 8, 11. HITHP. Inf. לְהִתְרַפֵּא *Ut ſanandum ſe curaret*, 2 Reg. 8, 29.

רְפוּאָה f. *Curatio, ſanatio; medicina, remedium.* Pl. רְפֻאוֹת *Curationes, remedia*, Jer. 30, 13. 46, 11. Ez. 30, 21.

רִפְאוּת f. *Sanitas*, Prov. 3, 8.

מַרְפֵּא & מַרְפֵּה m. *Idem*, & *medicina, curatio*, Prov. 4, 22. 6, 15. Jer. 8, 15.

תְּרוּפָה f. *Sanatio*, Ez. 47, 12.

רָפָא m. Mortuus; Gigas, vid. רפה.

רָפַד

רָפַד *Stravit, fubftravit.* Refp. Ar. رفد Suffulfit, fuftentavit. Fut. יִרְפַּד *Subfternit*, Job. 41, 22. PIH. רִפֵּד *Idem.* Præt. רִפַּדְתִּי *Stravi*, Job. 17, 13. Imp. pl. cum Aff. רַפְּדוּנִי *Suftentate me*, malis, Cant. 2, 5.

רְפִידָה f. *Stratum, folum.* Aff. רְפִידָתוֹ *Stratum ejus*, Cant. 3, 10.

רָפָה *Remiffus, negligens fuit, remifit.* Ar. رفا Remiffus fuit, remifit. Cftr. abf. & cum מִן. Præt. רָפָה *Remifit* fc. dies, Jud. 19, 9. Pl. רָפוּ *Remiffæ factæ funt* fc. manus, Jer. 6, 24. Fut. יִרְפֶּה *Remittit*, Jef. 5, 24. conv. וַיִּרֶף *& remifit*, Ex. 4, 26. Pl. תִּרְפֶּינָה *Remiffæ erunt*, Jef. 13, 7. NIPH. Part. pl. נִרְפִּים *Remiffi, defides*, Ex. 5, 8. PIH. רִפָּה *Remiffum, debile reddidit; debilitavit, deftituit*, Job. 12, 21. Part. מְרַפֵּא pro מְרַפֶּה *Remiffas faciens*, Jer. 38, 4. Pl. מְרַפִּים *Remiffas facientes*, Efr. 4, 4. Fut. pl. תְּרַפֶּינָה *Remittebant*, Ez. 1, 24. HIPH. הִרְפָּה *Deftitit, remifit; finivit, dimifit.* Imp. הַרְפֵּה *Sine*, 2 Reg. 4, 27. apoc. הֶרֶף Devt. 9, 14. Pl. הַרְפּוּ *Defiftite*, Pf. 46, 11. Fut. cum Aff. אַרְפְּךָ *Sinam te*, Jof. 1, 5. 2 p. m. apoc. תֶּרֶף *Defiftas*, Prov. 4, 13. HITHP. הִתְרַפָּה *Remiffe fe geffit.* Præt. הִתְרַפִּיתָ *Remiffum te geffifti*, Prov. 24, 10. Part. מִתְרַפֶּה *Remiffum fe gerens*, Prov. 18, 9. Pl. מִתְרַפִּים *Remiffos fe gerentes*, Jof. 18, 3.

רָפֶה m. *Remiffus; debilis; fegnis*, Num. 13, 18. cft. רְפֵה 2 Sam. 17, 2. Fem. pl. רָפוֹת *Remiffæ*, Jef. 35, 3.

רָפָא m. 1) *Mortuus*, qf. remiffus, quietus (cum א, ne habeatur pro feminino). Unde Pl. רְפָאִים *Mortui*, Jef. 26, 14. Job. 26, 5. הָרְפָאִים *Num mortui* gement &c. 2) *Locus mortuorum*, Prov. 9, 18. Sed

רָפָא m. (quod eft pro רבא ab Ar. ربا Auctus fuit, acceffione crevit; unde etiam ربا Exceffus, longitudo: vel a ربا Imminuit ex alto. Sublatus fuit; unde ربا Procerior) *Gigas*, 1 Chr. 20, 4. Scribitur etiam רָפָה 2 Sam. 21, 16. Pl. רְפָאִים *Gigantes*, Devt. 2, 11. Jef. 26, 19. LXX. ἀσεβεῖς.

רִפְיוֹן m. *Remiffio.* cft. רִפְיוֹן Jer. 47, 3.

מַרְפֵּא m. *Remiffio, lenitas*, Prov. 14, 30. 15, 4. Ecclef. 10, 4.

רָפַס *Conculcavit, conculcando turbavit.* Idem Ar. رفس Pedibus concuffit, quaffavit. Fut. conv. וַתִּרְפֹּשׂ *& conculcafti*, Ez. 32, 2.

32, 2. Pl. תִּרְפְּשׂוּן *Conculcatis*, Ez. 34, 18. NIPH. Part. נִרְפָּשׂ *Pedibus perturbatus*, Prov. 25, 25. HITHP. הִתְרַפֵּס *Subjectum*, qs. calcandum *se præbuit*. Part. מִתְרַפֵּס *Subjectum se præbens*, Ps. 68, 31. Imp. הִתְרַפֵּס *Humilia te*, Prov. 6, 3. Scribitur per שׂ & ס.

רְפַס Chald. *Idem*. Part. f. רָפְסָה *Conculcans*, Dan. 7, 7.

מִרְפָּס f. מִרְפַּשׂ m. *Pedibus conculcatum, conculcando perturbatum*; *conturbatio*. cst. מִרְפַּשׂ Ez. 34, 19. Ar. رفسة dicitur Percussio, quæ pedibus fit.

רַפְסֹד m. (comp. ex רָפַס Conculcatio, q. d. Stratum s. locus, qui pedibus calcatur; & רָפַד Lignum s. tignum, ut Ar. رافد Tigna tecti, aut روافد Ligna, quæ tectum fulciunt; q. d. Stratum lignorum colligatum) *Ratis*; unde Pl. f. רַפְסֹדוֹת *Rates*, 2 Chr. 2, 15. alias דֹּבְרוֹת 1 Reg. 5, 9. (al. 5, 23.)

רפף. Arab. رفّ Palpitavit. Hinc Hebr. PYH. Fut. pl. יְרוֹפָפוּ *Commoventur*, propr. nictant, Job. 26, 11.

רפק. Ar. رفق Cubitum habuit a latere distortum. VIII. Innixus fuit cubito, cervicali, cubitali; cum quo consonat Æthiop. *Rafaka* (רפק) Recubuit. Hinc Hebr. HITHP. הִתְרַפֵּק *Innixus fuit cubito super aliquo; recubuit*. Part. f. מִתְרַפֶּקֶת *Recumbens*, Cant. 8, 5. Al. Comitem se præbuit.

רפשׂ. Ar. رفش Comminuit, contudit; idem quod رفت; unde رفت Stramen, nec non مرفوت Comminutus. Hinc

רֶפֶשׁ m. *Quisquiliæ, paleæ; rejectamentum*, Jes. 57, 20. Videtur idem esse cum פֶּרֶשׁ, quod vid. s. L. Al. Coenum, lutum.

רֶפֶת f. רֶפֶת m. *Bovile, stabulum*; qs. stramentum, Germ. die Streue. Unde Pl. רְפָתִים *Bovilia*, Hab. 3, 17. Itaque idem, quod Ar. رفت Stabulum, ut est ap. Schindlerum ad h. v. a verbo رفت Fregit, comminuit; unde etiam رفت Stramen.

רָצָא unde nonnulli derivant רָצוֹא Inf. *Currendo*, vel potius *Currebant*, per Inf. historicum, Ez. 1, 14. pertinet ad רוץ Currere, cujus quidem est forma Infinitivi irregularis.

רצד. Ar. رصد Observavit intentis oculis, v. g. prædæ insidiando. Exspectavit. Hinc Hebr. PIH. רִצֵּד *Exspectavit, observavit*,

vit, spectavit. Fut. pl. תִּרְצְדוּן *Invidiose observatis*, Pf. 68, 17. Sic etiam LXX. ὑπολαμβάνεσθαι; Vulg. Suspicari. Al. Subsilire. Al. Humiliare se.

I. רָצָה *Voluit, bene voluit, benevolus fuit, benevole prosecutus fuit, benevole accepit, acceptavit; gratum, acceptum habuit; beneplacitum habuit in aliquo; delectatus fuit re aliqua; acquievit in re.* Ar. رَضِيَ plane Idem. Cæterum constr. cum Acc. & partic. בְּ; interdum cum עִם. Præt. רָצָה 1 Chr. 28, 4. cum Aff. רְצָם *Acceptos habuit eos*, Jer. 14, 10. 2 p. m. רָצִיתָ *Acceptum habuisti*, Pf. 85, 2. 1 p. conv. וְרָצָאתִי (pro וְרָצִיתִי) *& acceptas habebo*, Ez. 43, 27. Pl. רָצוּ *Acceptos habuerunt*, Pf. 102, 15. Part. Ben. רֹצֶה *Acceptum habens*, Pf. 149, 5. Pah. רָצוּי *Acceptus*, Esth. 10, 3. cft. רְצוּי Devt. 33, 24. Inf. cum Aff. בִּרְצוֹתִי *Cum delecter*, 1 Chr. 29, 3. Imp. רְצֵה *Placeat tibi*, Pf. 40, 14. Fut. תִּרְצֶה *Acceptum habebis*, Devt. 33, 11. Conv. וַתִּרֶץ *& consentiebas cum ipso*, Pf. 50, 18. Al. Currebas. Pl. יִרְצוּ *Acceptabunt*, Lev. 26, 41. *Approbant* ore suo, Pf. 49, 14. תִּרְצֶנָה pro תִּרְצֶינָה *Acceptas habeant*, fec. Cheth. Prov. 23, 26. fed fec. Keri תִּצֹּרְנָה Custodiant, a נצר. NIPH. נִרְצָה *Acceptus factus est*, Lev. 1, 4. Fut. יֵרָצֶה *Acceptabitur*, Lev. 7, 18. Pl. יֵרָצוּ *Acceptabuntur*, Lev. 22, 25. PIH. רִצָּה *Placavit* v. g. creditorem; *quæsivit bonam voluntatem.* Fut. pl. יְרַצּוּ *Quærent gratiam*, Job. 20, 10. HIPH. הִרְצָה *Acquievit.* Præt. f. conv. הִרְצָת pro וְהִרְצָאת *& acquiescet*, Lev. 26, 34. HITHP. הִתְרַצָּה *Gratum se fecit, reconciliavit sibi* (Deum). Fut. יִתְרַצֶּה *Reconciliabit sibi*, 1 Sam. 29, 4.

רָצוֹן m. *Gratia, benevolentia; studium, beneplacitum, voluntas, acceptatio; res accepta*, Pf. 145, 16. cft. רָצוֹן Prov. 14, 35. Aff. רְצוֹנְךָ *Gratia tua*, Pf. 30, 8. Ar. رِضْوَ Idem.

II. רָצָה *Absolvit, perfecit.* Resp. Ar. رصا inhæsit v. g. operi, rei; it. Firmum reddidit. Præt. f. רָצְתָה *Absolvit*, 2 Chr. 36, 21. Fut. יִרְצֶה *Absolvet*, Job 14, 6. Lev. 26, 34. 41. 42. 43. NIPH. Præt. נִרְצָה *Absoluta est* poena ejus, Jef. 40, 2.

רָצַח *Occidit*; dicitur tantum de homine. Conv. fere cum Ar. رَضَخَ Confregit, contudit. Præt. conv. cum Aff. וּרְצָחוֹ *& occidet eum*, Devt. 22, 26. Part. רֹצֵחַ *Occisor*, Num. 35, 30. Inf. רָצוֹחַ *Occidendo*, Jer. 7, 9. Fut. יִרְצַח *Occidet*, Num. 35, 30.

NIPH.

NIPH. Part. f. נִרְצָחָה *Occiſa*, Jud. 20, 4. Fut. אֵרָצֵחַ *Occidar*, Prov. 22, 13. PIH. רִצֵּחַ *Occidit*. Part. מְרַצֵּחַ *Occiſor*, 2 Reg. 6, 32. Pl. מְרַצְּחִים *Homicidæ*, Jeſ. 1, 21. Fut. pl. יְרַצְּחוּ *Occident*, Hoſ. 6, 9. in pauſa יְרַצֵּחוּ Pſ. 94, 6. 2 p. m. תְּרַצְּחוּ *Confringetis*, Pſ. 62, 4. Ita veteres omnes; aliis vero eſt PYH. Fut. pl. תְּרָצְּחוּ *Occidemini*; vitioſe!

רֶצַח m. *Occiſio*; *contuſio*, Ez. 21, 27.

רָצַע *Perforavit*. Idem prorſus Ar. رصع Confodit penetrante intus cuſpide. Præt. conv. וְרָצַע *& perforabit*, Ex. 21, 6.

מַרְצֵעַ m. *Subula*, Devt. 15, 17.

I. רָצַף *Stravit*. Idem dicit Arab. رصف Appoſuit invicem. Ordine junxit. It. Convenit, decuit; nec non رضف Plicavit v. g. pulvinar. Part. רָצוּף *Stratus*; *a*, *um*, Cant. 3, 10. Al. Exuſtum carbonibus.

רִצְפָּה f. *Pavimentum*, Ez. 42, 3. cſt. רִצְפַּת Eſth. 1, 6.

מַרְצֶפֶת f. *Idem*, 2 Reg. 16, 17.

II. רֶצֶף m. (ab Arab. رضف Uſſit, coxit ignito lapide; unde etiam رضّف Lapis ignitus) *Carbo*, *pruna*. Pl. רְצָפִים *Carbones*, 1 Reg. 19, 6.

רִצְפָּה f. *Idem*. Jeſ. 6, 6.

רָצַץ (Chald. רעע; Ar. رضّ) *Quaſſavit*, *conquaſſavit*; *colliſit*, *confregit*, *contrivit*; *concuſſit*. Præt. cum Aff. רַצּוֹתָנוּ *Contriviſti nos*, 1 Sam. 12, 4. רַצּוֹתִי *Contrivi*, ib. v. 3. Part. Ben. pl. f. רֹצְצוֹת *Conterentes*, Am. 4, 1. Pah. רָצוּץ *Fractus*, 2 Reg. 18, 21. cſt. רְצוּץ Hoſ. 5, 11. Pl. רְצוּצִים *Fracti*, Jeſ. 58, 6. Fut. יָרוּץ *Frangetur*, Jeſ. 42, 4. vid. רוץ II. Conv. וַיָּרָץ *& confregit*, 2 Reg. 23, 12. NIPH. Præt. conv. וְנָרוֹץ *& confringetur*, Eccl. 12, 6. Fut. תֵּרוֹץ *Confringeris*, Ez. 29, 7. PIH. רִצֵּץ vel רוֹצֵץ *Conquaſſavit*; *vexavit*. Præt. רִצַּץ Job. 20, 19. Fut. conv. וַיְרַצֵּץ *& vexavit*, 2 Chr. 16, 10. Pl. וַיְרֹצְצוּ *& vexarunt*, Jud. 10, 8. HITHP. הִתְרוֹצֵץ *Conquaſſatum ſe præbuit*. Fut. pl. conv. וַיִּתְרֹצְצוּ *& conquaſſarunt ſe invicem*, Gen. 25, 22.

רַץ m. *Fruſtum*. Pl. cſt. רַצֵּי *Fruſta*, Pſ. 68, 31.

רָקַב *Putridus fuit*, *putruit*, *computruit*. Hoc verbum Arabibus plane ignotum, atque extra uſum poſitum eſſe videtur, ni-

si a verbo قبر ortum traxisse dixeris; ut esset per Metath. قبر Pass. Sepultus i. e. putrefactus est. it. IV. qs. Sepelibilem fecit. Fut. יִרְקַב *Putrescet*, Jes. 40, 20. Prov. 10, 7.

רָקָב m. *Putredo*, Hab. 3, 16. cst. רְקַב Prov. 14, 30.

רִקָּבוֹן m. *Idem*, Job. 41, 18.

רָקַד *Saliit, subsiliit, saltavit præ lætitia.* Affine est Ar. رقد IX. Properanter incessit; unde etiam رقدان Assultus, exultatio præ alacritate. Præt. pl. רָקְדוּ *Subsilierunt*, Ps. 114, 4. Inf. cst. רְקוֹד *Subsiliendi*, Eccl. 3, 4. Fut. pl. תִּרְקְדוּ *Subsilietis*, Ps. 114, 6. PIH. רִקֵּד *Idem*. Part. מְרַקֵּד *Subsultans*, 1 Chr. 15, 29. Fut. pl. יְרַקְּדוּ *Subsultant*, Jes. 13, 21. in pausa יְרַקֵּדוּן Job. 21, 11. HIPH. הִרְקִיד *Subsultare fecit.* Fut. conv. cum Aff. וַיַּרְקִידֵם *& subsultare fecit eas*, Ps. 29, 6.

רָקַח *Condivit, confecit unguenta, miscuit condimenta.* Conv. videtur Ar. رقح II. Bene curavit. V. Mercaturam exercuit. Antiqui enim, præcipue qui versus Orientem incolebant, inprimis aromatibus mercaturam & quæstum faciebant. Part רֹקֵחַ *Unguentarius, apothecarius*, Ex. 30, 25. 35. Pl. cst. רֹקְחֵי *Unguenta facientes*, 1 Chr. 9, 30. Fut. יִרְקַח *Unguentum conficiet*, Ex. 30, 33. PYH. Part. pl. מְרֻקָּחִים *Unguenta confecta*, 2 Chr. 16, 14. HIPH. Imp. הַרְקַח *Confice condimentum*, Ez. 24, 10.

רֹקֵחַ m. Unguentarius; vid. in verbo.

רֹקַח m. *Unguentum, pigmentum*, Ex. 30, 25. 35.

רֶקַח m. *Conditura, condimentum*, Cant. 8, 2.

רַקָּח m. *Unguentarius, condimentarius; coctor aromatum, apothecarius.* Pl. רַקָּחִים *Unguentarii*, Neh. 3, 8.

רַקָּחָה f. *Unguentaria.* Pl. רַקָּחוֹת *Unguentariæ*, 2 Sam. 8, 13.

רִקּוּחַ m. *Decoctum; unguentum; pigmentum.* Pl. cum Aff. רִקֻּחַיִךְ *Unguenta tua*, Jes. 57, 9.

מֶרְקָח m. *Unguentatio, conditura; pigmentum*, Pl. מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים *Turriculæ i. e. pyxides unguentariæ*, Cant. 5, 13.

מֶרְקָחָה f. *Conditura*, Ez. 24, 10.

מִרְקַחַת f. *Coctio, conditura*, 1 Chr. 9, 30. Ex. 30, 25.

רָקַם Ar. رقم *Acu pixit; notavit*; unde etiam رقم Species pictæ vestis. Hebr. plane Idem, vulgo Recamavit. Hinc Part. רֹקֵם

רֹקֵם *Acu pictor*, Ex. 26, 36. 35, 35. PYH. Præt. רֻקַּמְתִּי *Opere Phrygionico confectus* i. e. *varie contextus sum*, Pf. 139, 15.

רִקְמָה f. *Opus acu pictum*, Jud. 5, 30. Du. רִקְמָתַיִם *Purpura utrinque picta*, ib. Pl. רְקָמוֹת *Vestes Phrygionicæ*, Pf. 45, 15.

רָקַע in gen. *Stipavit*, *continuavit* v. g. consuendo, paviendo, i. e. pede calcando. Hinc Ar. رقع Reparavit vestem assumento. It. Stipavit puteum. Hinc & Hebr. I) *Expandit*, *dispandit*; *extendit*, *diduxit*; *stipavit*, *pavivit*. Part. רֹקַע pro רֹקֵעַ *Expandens*, Jef. 42, 5. Fut. cum Aff. אֶרְקָעֵם *Paviam eos*, i. e. *calcabo eos*, 2 Sam. 22, 43. PIH. רִקַּע *Tundendo* f. *malleando diduxit*. Fut. cum Aff. יְרַקְּעֶנּוּ *Diducit illud*, Jef. 40, 19. Plur. conv. וַיְרַקְּעוּ *& diduxerunt*, Ex. 39, 3. PYH. רֻקַּע *Tundendo* f. *malleando diductum est*. Part. מְרֻקָּע *Diductum*, Jer. 10, 9. HIPH. הִרְקִיעַ *Dispandendo stipavit*. Fut. תַּרְקִיעַ *Stipabis*, Job. 37, 18.

רָקִיעַ m. *Expansum*, *diductum*, i. e. *Coelum*, Gen. 1, 6. ut & Ar. رقع , رقع , رقيع & الرقيعة Coelum. cft. רְקִיעַ Pf. 150, 1.

רִקֻּעַ m. *Diductum*, Pl. cft. רִקֻּעֵי *Diducta*, Num. 17, 3.

II. רָקַע *Plausit*; (si additum sit רֶגֶל) *supplosit*, *pavivit*. Inf. cum Aff. רַקְעֲךָ *Plaudere tuum*, pro רָקְעֲךָ Ez. 25, 6. Imp. רְקַע *Plaude*, Ez. 6, 11. Fut. cum Aff. אֶרְקָעֵם *Paviam eos*, 2 Sam. 22, 43.

I. רָקַק pro יָרַק *Spuit*, *despuit*, *exspuit*. Affine etiam est Ar. ريق aut راق Fluere visa fuit eminus apparens aqua; unde etiam ريق & ريقة Saliva, spuma oris. Fut. יָרֹק *Exspuerit*, Lev. 25, 8.

רֹק m. *Spuma*, *sputum oris*, Job. 30, 10. Aff. רֻקִּי *Sputum meum*, Job. 7, 19.

II. רָקַק *Attenuavit*; it. *Tenuis*, *tenue fuit*. Consonat Ar. رق Tenuis, mollis fuit. II. Attenuavit. Hoc verbum Hebr. insuetatum est; הֵרִיק enim vide in רוק. Inde vero est

רָקִיק m. *Laganum*, *placenta tenuis*, Ex. 29, 23. Pl. cft. רְקִיקֵי *Lagana*, ib. v. 2. Ar. رقاق Idem.

רַק m. רַקָּה f. *Tenuis*. Plur. רַקּוֹת *Tenues*, Gen. 41, 20. Al. Vacuæ.

רַק Partic. *Tantum*, *modo*, *solummodo*, Gen. 6, 5. Præterea

ea has subit significationes: 1) *Certe, omnino*, Devt. 4, 6. 2) *Forte, fortassis*, Gen. 20, 11. 3) *Inquam*, Jos. 6, 15. 4) *Præter, præterquam*, Gen. 14, 24. 5) *Quia, quandoquidem*, Jos. 1, 17. 6) *Quare*, Jos. 1, 7. 7) *Sed, veruntamen*, Gen. 24, 8. 8) *Tamen, attamen*, Gen. 47, 22. 9) *Valde, plurimum*, Jos. 6, 18. 10) *Saltem*, Jud. 3, 2.

רַקָּה f. Pars vultus humani inter oculos & aures; hinc 1) *Tempus, tempora*. Aff. רַקָּתוֹ *Tempus ejus*, Jud. 4, 21. 2) *Gena*, Cant. 4, 3.

רשה. Ar. رشا Superior fuit. Hinc

רִשְׁיוֹן m. *Facultas, potestas, licentia*, Esr. 3, 7.

רשם Chald. *Exaravit, consignavit.* Conv. plane Ar. رسم & رشم Scripsit, notavit. Signavit. Præt. רְשַׁם Dan. 6, 10. Part. Pell. רְשִׁים *Consignatum*, Dan. 4, 24. Fut. תִּרְשֻׁם *Consignabis*, Dan. 6, 9.

רָשׁוּם m. Hebr. Ar. رسم *Exaratum, decretum*, Dan. 10, 21.

רִשׁוֹן primus, vid. ראשׁ

רָשַׁע *Improbus fuit, improbe se gessit, improbe egit s. fecit*. Consentit Ar. رشع Magna aviditate & concupiscentia fuit. Cum amasiis scelestis assidue versatus est; unde etiam رشع Improbitas, malitia. Cfr. absol. & bis cum מִן Præt. רָשַׁעְתִּי *Improbus fui*, 2 Sam. 22, 22. Pl. רָשַׁעְנוּ *Improbi fuimus*, Dan. 9, 15. Fut. אֶרְשַׁע *Improbus*, i. e. *reus sum*, Job. 9, 29. HIPH. הִרְשִׁיעַ 1) *Improbum fecit, judicavit, pronuntiavit; improbavit, damnavit, condemnavit*. 2) *Improbus fuit*, 2 Chr. 20, 35. Præt. pl. conv. וְהִרְשִׁיעוּ & *condemnabunt*, Devt. 25, 1. Part. מַרְשִׁיעַ *Condemnans*, Prov. 17, 15. Pl. cst. מַרְשִׁיעֵי *Improbe agentes*, Dan. 11, 32. Inf. הַרְשִׁיעַ *Condemnare*, 1 Reg. 8, 32. Fut. יַרְשִׁיעַ *Ut improbos punivit*, 1 Sam. 14, 47. Job. 34, 29. Pl. יַרְשִׁיעוּ *Condemnant*, Ps. 94, 21. cum ן parag. יַרְשִׁיעֻן Ex. 22, 9.

רָשָׁע m. *Improbus, malus*, Gen. 18, 23. Pl. רְשָׁעִים *Improbi*, Ps. 1, 1. Cst. רִשְׁעֵי Ps. 75, 9. Fem. רְשָׁעָה *Improba*, Ez. 3, 18.

רֶשַׁע m. *Improbitas*, Ps. 5, 5. Aff. רִשְׁעוֹ *Improbitas ejus*, Devt. 9, 27.

רִשְׁעָה f. *Improbitas*, Jes. 9. 17. Cst. רִשְׁעַת Ez. 18, 20. Aff. רִשְׁעָתוֹ *Improbitas ejus*, Devt. 25, 2.

מִרְשַׁעַת f. *Improbe agens*, 2 Chr. 24, 7.

רֶשֶׁף m. (ab inusit. רשף, quod fortasse est Ar. رضف Ussit; unde etiam رَضْف Lapis ignitus) *Pruna ignita; scintilla.* Metaph. *Anthrax; inflammatio* s. *febris ardens*, Deut, 32, 24. בְּנֵי רֶשֶׁף *Scintillæ*, Job. 5, 7. Pl. רִשְׁפֵּים *Fulgetra* Ps. 78, 48. Cst. רִשְׁפֵי *Sagittæ*, Ps. 76, 4. Aff. רְשָׁפֶיהָ *Ardores ejus*, Cant. 8, 6. Ill. Michaëlis vertit Avis, aves; ab Ar. رسف Sublatus fuit in altum; v. c. *Alites arcus*, i. e. sagittæ alatæ, Ps. 76.

רשש (con. cum רוש) Depauperatus fuit. Hinc PYH. Præt. pl. רֻשַּׁשְׁנוּ *Depauperati sumus*, Mal. 1, 4.

רֶשֶׁת f. (a ירש Ar. ورث Possedit, tenuit) *Rete*, Ps. 57, 7. Aff. רִשְׁתּוֹ *Rete ejus*, Ps. 10, 9. Dictum a tenendo aut capiendo.

רתח. Syr. est ܪܬܚ Fervefecit, caluit, incaluit; non secus ac Samarit. רתע Caluit, incaluit. Hinc Hebr. PIH. רִתַּח *Fervefecit.* Imp. רַתַּח *Fervefac*, Ez. 24, 5. PYH. Præt. רֻתַּח *Effervefactus est.* Præt pl. רֻתְּחוּ *Effervefacti sunt*, Job. 30, 27. HIPH. Fut. יַרְתִּיחַ *Fervefacit*, Job. 41, 23.

רֶתַח m. Sing. inusit. Pl. cum Aff. רְתָחֶיהָ *Fervores ejus*, Ez. 24, 5.

רָתַם *Ligavit*. Ar. رتم Ligavit, obligavit. Imp. רְתֹם *Liga*, Mich. 1, 13.

רֹתֶם f. Ar. رَتَم & رَتَمَة *Genista*, sc. ad vincula apta, 1 Reg. 19, 4 5. Pl. רְתָמִים *Genistæ*, Ps. 120, 4. Al. Juniperus. Al. Quercus.

רתק. Ar. رتق dicitur Clausit, consuit, consolidavit. Hinc Hebr. NIPH. נִרְתַּק *Concatenatus fuit.* Fut. יֵרָתֵק Dum non concatenatus amplius sit, i. e. dum dissolvatur funis argenteus, sec. Keri Eccl. 12, 6 sed sec. Cheth. יֵרָחֵק Recedet. PYH. Præt. pl. רֻתְּקוּ *Constricti sunt catenis*, Nah. 3, 10.

רַתֻּקָה f. unde Pl. רַתֻּקוֹת *Catenæ*, Jes. 40, 19.

רַתּוֹק m. *Catena*, Ez. 7, 23.

רַתּוּקָה f. *Idem*, unde Pl. רַתּוּקוֹת *Catenæ*, sec. Keri 1 Reg. 6, 21. Cheth. רַתִּיקוֹת *Idem*, ib.

רְתֵת m. Idem, quod רֶטֶט *Tremor*, Hos. 13, 1. Vide itaque רֶטֶט.

I. ש tum Hebraice & Chaldaice sæpe cum ס, tum Arabibus etiam frequenter cum س, vel & cum ث permutatur.

II. ש 1. Chaldaice α) nonnunquam est ס, ut סְמַר pro שְׁמַר Custodivit; β) sæpius ת, ut תוּב pro שׁוּב Reverti; γ) sæpissime ד, ut דְחַלָא pro שְׁחֲלָה Timor; δ) semper ד, si est Pronomen relativum, ut הֲוָה pro שֶׁהָיָה Rui fuit.

2. Syriace α) etiam permutari sæpe cum ܣ, ut ܣܶܓܠܐ pro אֶשְׁכּוֹל Botrus; β) sæpius cum ܬ, ut ܬܒܰܪ pro שָׁבַר Fregit. γ) semper cum ܕ, si est Pronomen relativum, ut ܕܗܘܐ pro שֶׁהָיָה Qui fuit.

3. Arabice α) sæpe convertitur in س, سأل pro שָׁאַל Rogavit; β) sæpe etiam in ث; ut ثكل Orbatus fuit, pro שָׁכֹל; γ) nec non in ت, ut تبر pro שָׁבַר Fregit in partes.

4. Æthiopice prorsus ignoratur, substituto ei ש, ut Sabara pro שָׁבַר Fregit.

III. שׁ Hebraicum Præfixum, quod per Sægol sequ. Dagesch, ut שֶׁלִּי *Quæ mea*, rarius cum Patach sequ. Dagesch, ut שַׁקַּמְתִּי *Quæ surrexi*, Jud. 5, 7. & bis cum Scheva, ut שְׁהוּא (al. שֶׁהוּא) Eccl. 2, 22. שְׁהֵם Eccl. 3, 18. præfigitur, significat 1) *Qui, quæ, quod*, Interdum etiam: 2) *Ut*; 3) *Quod, quia, quandoquidem*; 3) *Nam.*

שָׁאַב Idem, quod שָׁאַף *Hausit.* Conv. etiam per Meton. conseq. Ar. سأب Sitim explevit potu; Affine etiam est قأب Pleno haustu bibit. Præt. pl. conv. וּשְׁאַבְתֶּם *& haurietis*, Jes. 12, 3. Part. שֹׁאֵב *Hauriens*, Devt. 29, 10. Pl. est. שֹׁאֲבֵי *Haurientes*, Jos. 9, 21. fem. שֹׁאֲבֹת Gen. 24, 11. Inf. est. שְׁאֹב *Haurire*, ib. v. 13. Imp. f. שַׁאֲבִי *Hauri*, Nah. 3, 14. Fut. אֶשְׁאַב *Hauriam*, Gen. 24, 19. Pl. conv. וַיִּשְׁאֲבוּ *& hauserunt*, 1 Sam. 7, 6.

מַשְׁאָב m. Ar. مسأب & سأب *Uter*; metaphorice *Haustrum.* Pl. מַשְׁאַבִּים *Haustra*, i. e. locus, ubi pueri & puellæ pecudibus aquam hauriebant, Jud 5, 11.

שָׁאַג *Rugiit*: quod leonum proprium est. Prope abest Ar. ثأج Vociferatum fuit v. g. pecus. Balavit ovis. Præt. שָׁאַג (irreg.) Am.

Am. 3, 8. Pl. שָׁאֲגוּ *Rugiverunt*, Pf. 74, 4. Part. שֹׁאֵג *Rugiens*, Pf. 22, 14. Pl. שֹׁאֲגִים *Rugientes*, Pf. 104, 21. Inf. abf. שָׁאֹג *Rugiendo*, Jer. 25, 30. Fut. יִשְׁאַג *Rugiet*, Job. 37, 4. Pl. יִשְׁאֲגוּ *Rugient*, Jer. 2, 15. in paufa יִשְׁאָגוּ Jer. 51, 38.

שְׁאָגָה f. *Rugitus*, Jef. 5, 29. Cft. שַׁאֲגַת Zach. 11, 3. Aff. שַׁאֲגָתוֹ *Rugitus ejus*, Ez. 19, 7. Pl. cum Aff. שַׁאֲגֹתָי *Rugitus, clamores mei*, Job. 3, 24.

שָׁאָה *Vaftatus eft* vel *fuit; tumultuatus fuit.* Conv. Ar. ثَأَى vel ثَيِيَ Disruptus, diffiffus fuit. Præt. pl. שָׁאוּ *Vaftatæ funt*, Jef. 6, 11. NIPH. נִשְׁאָה *Vaftatus; tumultuatus fuit.* Fut. תִּשָּׁאֶה *Vaftabitur*, Jef. 6, 11. Pl. cum ן parag. יִשָּׁאוּן *Tumultuantur*, Jef. 17, 12. HIPH. הִשְׁאָה *Vaftavit, deturbavit.* Inf. c. Præf. לְהַשְׁאוֹת *ad vaftandum*, Jef. 37, 26. pro quo לַהְשׁוֹת fec. Cheth. 2 Reg. 19, 25. fed Keri לְהַשְׁאוֹת. HITHP. הִשְׁתָּאָה vid. nr. II.

שאת f. pro שֵׁאת *Vaftatio*, Thr. 3, 47.

שיא vel שֵׁאָה m. unde Pl. cum Aff. מִשֹּׁאֵיהֶם *a vaftationibus eorum*, Pf. 35, 17.

שׁוֹאָה f. I. *Vaftatio, vaftitas, vaftum.* II. *Procella.* Pf. 35, 8. Job. 30, 3. Cft. שֹׁאַת Prov. 3, 25. Pro שׁוֹאָה fec. Cheth. eft שַׁאֲוָה Prov. 1, 27. Id.

מְשׁוֹאָה f. *Pervaftatum*, Job. 30, 3. Zeph. 1, 15.

שְׁאִיָּה f. *Vaftatio*, Jef. 24, 12.

מַשָּׁאוֹן m. *Vaftitas, folitudo vafta*, Prov. 26, 26.

שָׁאוֹן m. *Tumultuatio, tumultus, ftrepitus*, Pf. 40, 3. Cft. שְׁאוֹן Pf. 65, 8. Aff. שְׁאוֹנָהּ *Tumultuatio fua*, Jef. 5. 14.

שַׁאֲנָן m. *Idem.* Aff. שַׁאֲנַנְךָ *Tumultuatio tua*, 2 Reg. 19, 29. Aliud שַׁאֲנָן vide fub שאן.

מַשֻּׁאוֹת & מַשּׁוּאוֹת pl. f. *Ruinæ, vaftitas*, Pf. 73, 18. 74, 3. potius Remotiones; vid. נָשָׁא.

תְּשֻׁאָה f. unde Pl תְּשֻׁאוֹת *Strepitus, fragores*, Job. 36, 29. 39, 7. *Tumultus*, Jef. 22, 2. *Acclamationes*, Zach. 4, 7.

II. שאה Subito conturbatus, attonitus fuit. Prope accedit Ar. شاء Admiratus fuit. Hinc HITHP. הִשְׁתָּאָה *Stupefactum fe geffit; ftupuit, obftupuit.* Part. מִשְׁתָּאֵה pro מִשְׁתָּאָה *Stupens*, Gen. 24, 21.

שאה. Ar. شوي IV. Viliores pecudes fibi comparavit. Ab

שֶׂה m. *Agnus, hoedus; pecus*, propr. parva, Jer. 50, 17. Ar. شاة dicit oves. Cst. שֵׂה Devt. 14, 4. Aff. שֵׂיוֹ *Pecus ejus*, Devt. 22, 1. it. שֵׂיֵהוּ 1 Sam. 14, 34.

שְׁאָט m. Fastidium; vid. in שׁאט.

שָׁאֵל & שָׁאַל Idem, quod Ar. سأل Interrogavit, quæsivit; rogavit, petiit, oravit. V. Mendicavit. Itaque Hebr. 1) *Interrogavit; consuluit.* Præt. שָׁאַל Gen. 43, 7. Conv. cum Aff. וּשְׁאֵלְךָ *& interrogabit te*, Gen. 32, 18. שְׁאִלְתִּיהוּ *Interrogavi eum*, Jud 13, 6. Pl. שְׁאֶלְתֶּם *Interrogastis*, Job. 21, 29. Part. שֹׁאֵל *Interrogans*, Devt. 18, 11. Inf. שָׁאֹל *Interrogando*, 1 Sam. 22, 13. Imp. שְׁאַל *Interroga*, Devt. 32, 7. Pl. שַׁאֲלוּ *Interrogate*, Jer. 18, 13. Fut. conv. וַיִּשְׁאַל *& interrogavit*, 2 Reg. 8, 6. cum Aff. יִשְׁאָלְךָ *Interrogabit te*, Devt. 6, 20. Pl. conv. וַיִּשְׁאֲלוּ *& interrogarunt*, Gen. 26, 7. 2) *Petiit, precatus fuit, supplicavit.* Præt. שָׁאַל Jud. 5, 25. שָׁאַל sc. פִּיהָ Os illius, 1 Sam. 2, 20. Part. שֹׁאֵל *Petens*, Devt. 10, 12. Pl. שֹׁאֲלִים *Petentes*, 1 Sam. 8, 10. Fem. שֹׁאֶלֶת 1 Reg. 2, 20. Inf. cst. שְׁאֹל *Rogare*, 1 Sam. 12, 17. Imp. שְׁאַל *Pete*, Ps. 2, 8. cum ה parag. שְׁאָלָה Jes. 7, 11. Fem. שַׁאֲלִי 1 Reg. 2, 20. Pl. cum Aff. שְׁאָלוּנִי *Rogate me*, Jes. 45, 11. Fut. pl. cum Aff. יִשְׁאָלוּנִי *Supplicabunt mihi*, Ps. 35, 11. 3) *Commodato petiit*, Ex. 3, 22. 11, 2. 12, 35. 4) *Salutavit*, addito לְשָׁלוֹם & cum Dat. Personæ; it. *Optavit*, 1 Sam. 25, 5. Inf. Jer. 15, 5. Fut. 1 Reg. 19. 4 5) *Usui dedit* s. *commodato*, 1 Sam. 2, 20. Part. Pah. שָׁאוּל *Mutuo datus*, 2 Reg. 6, 5. *Oblatus* Deo, 1 Sam. 1, 28. NIPH. נִשְׁאַל *Postulatus fuit, petito donatus fuit;* it. *petens factus est; Petivit sibi.* Præt. נִשְׁאַל 1 Sam. 20, 6. 28. נִשְׁאַלְתִּי *Petito* (Judæorum) *donatus sum*, Neh. 13, 6. Inf. נִשְׁאֹל (irreg.) *Petendo*, 1 Sam. 20, 6. 28. PIH. שִׁאֵל 1) *Petiit; mendicavit.* Præt. Præt. pl. conv. וְשִׁאֲלוּ *& mendicabunt*, Ps. 109, 10. 2) *Consuluit.* Fut. pl. יְשָׁאֲלוּ *Consulebant*, 2 Sam. 20, 18. HIPH. הִשְׁאִיל *Utendum dedit, commodavit*, Præt. cum Aff. הִשְׁאִלְתִּהוּ *Commodavi eum*, 1 Sam. 1, 28. Fut. pl. conv. cum Aff. וַיַּשְׁאִלוּם *& mutuo dederunt illis*, Ex. 12, 36.

שְׁאֵל Chald. *Idem*, Dan. 2, 10. Præt. pl. שְׁאֵלְנָא *Interrogavimus*, Esr. 5, 9. Part. שָׁאֵל *Poscens*, Dan. 2, 11. Fut cum Aff. יִשְׁאֲלִנְכוֹן *Rogabit vos*, Esr. 7, 21.

שְׁאֵלָה f. *Petitio, petitum*; it. *Rogatio, interrogatio*, 1 Sam. 2, 20. Ar. سؤال Idem. Aff. שְׁאֵלָתִי *Petitio mea*, 1 Sam. 1, 27. שְׁאֵלָתֵךְ *Petitio tua*, Esth. 5, 6. pro quo שֵׁלָתֵךְ 1 Sam. 1, 17.

שְׁאֵלְתָא f. Chald. *Rogatio*, i. e. *decretum*, Dan. 4, 14.

שְׁאֵלָה vel שְׁאֵלַת f. *Petitio*. Aff. שֵׁאֲלָתִי *Petito mea*, Job. 6, 8.

שָׁאוּל m. *Utendum datus, dicatus*, 1 Sam. 1, 28.

שִׁילֹה m. pro שֵׁאִילוֹ (sic enim etiam שֵׁלָה dicitur pro שְׁאֵלָה Petitio) id est שָׁאִיל f. שָׁאִיל cum Aff. ה pro ו, *Expetitus ejus*, sc. ex interpretatione Paraphrastæ Chald. *Messias*. Gen. 49, 10. Certe enim 1) virum aliquem eximium hic aliquando venturum significari, evincit consecutio verborum; quia additur: ad eum fore congregationem populorum. 2) Non vero regem aliquem vel ex tribu Juda, vel ex tribu alia Israëlitica civilem aut politicum indigitari, indicant verba: tum recessurum esse sceptrum a Juda; nec non: ad istum populos (non populum) congregatum iri. 3) Tandem seriori tempore venturum istum Silo significari, argumento est, quod dicitur: tum recessurum esse sceptrum a Juda. Ergo nemo alius Schilo ille esse potest, nisi Messias. Hinc Vulg. illum interpretatur Mittendum, vel quia legit שִׁילֹח a verbo שלח, vel quia isto vocabulo Promissum i. e. Messiam indigitare voluit. vid. Hilleri Onomast. p. 431. 576.

מִשְׁאָלָה f. *Petitio*; hinc Pl. est. מִשְׁאָלוֹת *Petitiones*, Ps. 37, 4. Aff. מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ *Petitiones tuæ*, Ps. 20, 6.

שְׁאוֹל & שְׁאֹל m. interdum f. (ab Ar. سال Pendulus fuit; i. e. infra. Al. Postulatio s. postulatum, a שָׁאַל Postulavit; ut Germani etiam simili fere phrasi mortem nuncupant: Die Schuld der Natur. Al. qs. Insatiabilitas.) I. *Status*, it. *locus mortuorum*, isque tam piorum quam impiorum. Jes. 38, 18. Job. 26, 6. LXX. ᾅδης. II. *Sepulcrum*, 1 Sam. 2, 6. III. *Inferiores partes terræ*, vel & *maris*, Devt. 32, 22. Jon. 2, 3. IV. *Infernus, gehenna, status & locus damnatorum*, Prov. 9, 18. Cum ה locali שְׁאֹלָה *In sepulcrum*, Gen. 37, 35.

שְׁאֹל m. *Infernus*. Cum ה locali שְׁאָלָה *Infernum versus*, Jes. 7, 11. Al. est Imp. Kal. cum ה parag.

שאן. Hujus deperditæ Radicis superest Syr. ܫܰܝܶܢ Placavit, tranquillavit, Col. 1, 20. vel & Ar. نَشْيَن Levitas mentis. Sic

 etiam

etiam Hebr. PIH. שַׁאֲנַן *Tranquillus fuit, tranquille egit.* Præt. Jer. 48, 11. Prov. 1, 33. Pl. in pausa שַׁאֲנָנוּ *Tranquilli sunt,* Job. 3, 18.

שַׁאֲנָן m. *Tranquillus, securus, insolens,* Job. 12, 5. Jes. 33, 20. It. *Insolentia*, Germ. Uebermuth. Aff. שַׁאֲנַנְךָ *Insolentia tua,* 2 Reg. 19, 28. Pl. שַׁאֲנַנִּים *Securi*, Am. 6, 1. Pl. f. שַׁאֲנַנּוֹת *Securæ,* Jes. 32, 11. Aliud שַׁאֲנָן vid. in שׁאה.

שַׁלְאֲנָן m. (compos. ex שלה & שאן) *Idem*, Job. 21, 23.

שֹׁאסַיִךְ Direptores tui; vid. in שסס.

שָׁאַף *Hausit*, propr. aërem s. ventum. Conv. cum שאב; accedit etiam Arab. سَفَّ Deglutivit. Hinc *Anhelavit, adspiravit; anhelus captavit s. persecutus fuit, appetiit;* Metaph. *Absorpsit.* Præt. conv. וְשָׁאַף *& invadet*, imo potius *invadent*, Job. 5, 5. cum Aff. שְׁאָפַנִי *Persequitur me*, Ps. 56, 2. Pl. שָׁאֲפוּ *Anhelant*, ib. v. 3. Part. שׁוֹאֵף *Anhelans*, Eccl. 1, 5. Aff. שֹׁאֲפִי *Anhelans me*, Ps. 56, 4. Sed שֹׁאֲפִים Proterentes, vid. in שוף. Inf. שְׁאֹף *Anhelando*, Ez. 36, 3. Fut. יִשְׁאַף *Anhelat*, Job. 7, 2.

שָׁאַר *Reliquus fuit, superfuit.* Sic etiam Arab. سَأَرَ Idem. Præt. שָׁאַר *Supererst*, 1 Sam. 16, 11. NIPH. נִשְׁאַר *Reliquus, residuus fuit*, vel *factus est; relictus fuit, superstes mansit, remansit, superfuit.* Præt. נִשְׁאַר Gen. 47, 18 pro quo נאשאר Ez. 9, 8. Fem. נִשְׁאֲרָה *Relicta est*, Jos. 13, 1. Part. נִשְׁאָר *Reliquus factus*, Gen. 32, 8. Plur. נִשְׁאָרִים *Relicti*, Devt. 7, 20. Fem. נִשְׁאָרָה & נִשְׁאֶרֶת *Relicta*, 2 Reg. 19, 30. Ex. 10, 5. Pl. נִשְׁאָרוֹת *Relictæ*, Zach. 11, 9. Fut. יִשָּׁאֵר *Relinquetur*, Jes. 11, 11. Pl. תִּשָּׁאַרְנָה *Relinquentur*, Ex. 8, 9. HIPH. הִשְׁאִיר *Reliquit; reliquum, residuum, superstitem fecit.* Præt. הִשְׁאִיר Joel. 2, 14. Pl. הִשְׁאַרְנוּ *Reliquum fecimus*, Devt. 2, 34. Inf. הַשְׁאִיר Esr. 9, 8. it. הִשְׁאִיר Num. 21, 35. Devt. 28, 55. *Relinquere.* Fut. יַשְׁאִיר *Relinquet*, Devt. 28, 51. Plur. נַשְׁאֵר *Relinquemus*, 1 Sam. 14, 36. יַשְׁאִירוּ *Relinquent*, Num. 9, 12.

שְׁאָר m. *Reliquus; reliquum, residuum, reliquiæ*, Jes. 14, 22. cfr. item שְׁאָר Jes. 10, 19. Sic וּשְׁאָר רוּחַ לוֹ *& reliquiæ spiritus* i. e. juvenilis vigoris reliquiæ, *quæ ipsi erant* (Ar. سُؤْر est Juvenilis vigoris pars reliqua) Mal. 2, 15.

שְׁאָר m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 18. it. שְׁאָר Efr. 7, 18. Emph. שְׁאָרָא Dan. 7, 7. Ar. سَأْرٌ Idem.

שְׁאֵר m. Ar. سَائِرٌ I. *Reliquum*, Prov. 5, 11. II. *Caro*, qf. reliqua pars corporis, ib. hinc Synecd. *Alimentum*, *cibus*, Mich. 3, 3. III. *Propinquus*, *propinqua*, qf. reliquus familiæ (Arab. ثَائِرٌ Talione ulcifcens, fcil. cædem propinqui; hinc Propinquus, qf. reliquus familiæ) Num. 27, 11. Aff. שְׁאֵרָה *Propinquus ejus*, Ex. 21, 10.

שְׁאֵרִית f. *Refiduum*, *reliquiæ*, Efr. 9, 14. Contracte שֵׁרִית 1 Chr. 12, 38. Aff. שְׁאֵרִיתִי *Refiduum ejus*, Jef. 44, 17.

שַׁאֲרָה f. *Propinquitas; propinqua*, Lev. 18, 17.

מִשְׁאֶרֶת f. *Mactra*; quæ etiam inferviebat ad ea, quæ poft prandium fuperfuerunt, refervanda; ab הִשְׁאִיר Reliquit. Pl. cum Aff. מִשְׁאֲרוֹתֶיךָ *Mactræ tuæ*, Ex. 7, 28.

מִשְׁאֶרֶת f. *Idem*. Aff. מִשְׁאַרְתֶּךָ *Mactra tua*, Devt. 38, 5.

שאר. Ar. سَارَ dicit Efferbuit. Hinc

שְׂאֹר m. *Fermentum*, Ex. 12, 15. Devt. 16, 4.

I. **שבב.** Arab. شَبَّ dicit Accendit, fufcitavit ignem. Hinc PIH. Fut. תְּשׁוֹבֵב *Irafcebaris*, Pf. 60, 3. Al. Reducis, a שׁוּב.

שָׁבִיב m. *Scintilla*. cft. שְׁבִיב Job. 18, 5.

שְׁבִיבָא m. Chald. *Idem*, vel *Flamma ignis*, Dan. 3, 22. Pl. שְׁבִיבִין *Flammæ*, Dan. 7, 9.

II. שבב. Ar. سَبَّ Secuit, refecuit. Hinc

שְׁבָבִים m. *Fragmentum*. Pl. שְׁבָבִים *Ramenta*, Hof. 8, 6. Al. Expulfiones.

שׁוֹבָב vid. שׁוּב.

I. **שָׁבָה** *Captivum cepit*, *duxit*, *abduxit*, *deportavit*, *fecit; captum* f. *vinctum tenuit*, *detinuit*. Idem prorfus Ar. سَبَا Captivum cepit abduxitque. Præt. שָׁבָה Jer. 41, 14. Conv. cum Aff. וְשָׁבָם & *captivos abducet eos*, Jer. 43, 12. Pl. שָׁבוּ *Captivos abduxerunt*, Gen. 34, 29. Part. Ben. pl. שֹׁבִים *Captivos abducentes*, Jef. 14, 2. Aff. שׁוֹבֵינוּ *Captivos abducentes nos*, Pf. 137, 3. Pah. pl. שְׁבוּיִם *Captivi*, Jef. 61, 1. Fem. שְׁבוּיֹת *Captivæ*, Gen. 31, 26. Inf. cft. שְׁבוֹת *In captivitatem abducere*, Obad. v. 11. Imp. שְׁבֵה pro

pro שְׁבֵה *In captivitatem abduc*, Jud. 5, 12. Fut. conv. apoc. וַיִּשְׁבְּ *& in captivitatem abduxit*, Num. 21, 1. 3 f. cum Aff. תִּשְׁבֶּךָּ *Captivum tenebit te*, Num. 24, 22. Pl. conv. וַיִּשְׁבּוּ *& captivarunt*, Num. 31, 9. NIPH. Præt. נִשְׁבָּה *Captivus abductus est*, Gen. 14, 14. Pl. נִשְׁבּוּ *Captivi abducti sunt*, 1 Sam. 30, 3.

שְׁבִי m. & cum accentu שֶׁבִי *Captus, captum; captivitas, captiva turba, captivorum turba*, Jes. 49, 24. Num. 21, 2. Aff. שִׁבְיוֹ *Captiva turba ejus*, Devt. 21, 10. שִׁבְיֵךְ *Captiva turba tua*, Jud. 5, 12,

שִׁבְיָה f. *Captiva*, 2 Chr. 28, 5. Arab. سبي m. سبية f. Captivus, a.

שְׁבִית & שְׁבוּת f. *Captivitas*, Ps. 85, 2. 14, 7. Aff. שְׁבִיתְהֶן *Captivitas illarum*, Ez. 16, 53. שְׁבִיתְךָ *Captivitas tua*, Devt. 30, 3.

שְׁבִיָּה f. *Captiva*, Jes. 52, 2.

II. שְׁבוֹ m. LXX. ἀχάτης; Vulg. Achates; Targ. טַרְקְיָא, qs. Gemma plicata, ab Ar طرق Plica, ordo, series, linea; Arabs item Erpenianus سبج, quod Waltoniano est سبج. Dici autem Achates videtur שְׁבוֹ ob strias s. ductus, quos habet, discolores, ab Ar. سبا E loco in locum migravit, i. e. varius fuit; unde etiam أسابيّ Ductus s. striæ sanguinis fluentis. Ex. 28, 19. 39, 12. Puto eandem gemmam esse, ac *Sardonychem*, Apoc. 21, 20. Al. Chrysoberyllus.

שִׁיבָה f. vid. in שׁוּב.

I. שָׁבַח *Laude celebravit, laudavit.* Idem plane, quod Ar. سبح Laude veneratus est, sanctificavit Deum. II. Laudavit Deum. In KAL non legitur. PIH. שִׁבַּח *Idem.* Præt. שִׁבַּחְתִּי *Laudavi*, Eccl. 8, 15. Inf. שַׁבֵּחַ *Laudando*, sc. laudavi, Eccl. 4, 2. Imp. f. שַׁבְּחִי *Lauda*, Ps. 147, 12. Pl. שַׁבְּחוּהוּ *Laudate eum*, Ps. 117, 1. Fut. יְשַׁבַּח *Laudabit*, Ps. 145, 4. Pl. cum נ epenth. & Aff. יְשַׁבְּחוּנְךָ *Laudabunt te*, Ps. 63, 4. HITHP. Inf. הִשְׁתַּבֵּחַ *Laudantem se præbere*, i. e. *laudare*, Ps. 106, 47.

שַׁבַּח CHALD. *Idem.* Præt. שַׁבַּחְתָּ *Laudasti*, Dan. 5, 23. Pl. שַׁבַּחוּ *Laudarunt*, Dan. 5, 4. Part. מְשַׁבַּח *Laudans*, Dan. 2, 23.

שַׁבֵּחַ m. *Laudans, laudator*, Eccl. 4, 2. Aliis est Inf. Pih.

II.

II. שָׁבַח *Compescuit, repressit, sedavit.* Idem etiam Arab. سبح Recessit. Rejecit. Sedavit. Fut cum Aff. תְּשַׁבְּחֵם *Sedas eos*, Ps. 89, 10. HIPH. Part. מַשְׁבִּיחַ *Compescens*, Ps. 65, 8.

שׁבט. Ar. سبط Æquabilis; pendulus fuit. IV. Exporrectus fuit. Hinc

שֵׁבֶט c. 1) *Virga, baculus*; quia æquabilis & exporrectus est; Ex. 21, 20. Etiam *Pedum* vel *virga pastoris*, Mich. 7, 14. 2) *Pertica mensuræ*, Ps. 74, 2. 3) *Hastile, telum*, 2 Sam. 18, 14. 4) *Tribus* Israëlitica, Ar. سبط; fortasse ab ista causa inter tribum Leviticam & reliquas Israëliticas publice & virgarum ope acta, Num. 17. ita dicta, Devt. 18, 1. 5) *Sceptrum*, i. e. baculus, qu geritur a regnantibus, Gen. 49, 10. Hinc etiam *Sententia*, Jes. 1, 4. 6) *Virga* etiam s. *baculus omnis potestatem habentis*, Jes. 14, 5. Aff. שִׁבְטוֹ *Virgam suam*, Prov. 13, 24. Pl. שְׁבָטִים *Tribus*, Jos. 18, 2. cst. שִׁבְטֵי Jos. 4, 8. Aff. שְׁבָטָיו *Tribus ejus*, Ps. 105, 37.

שְׁבַט m., CHALD. *Idem.* Pl. cst. שִׁבְטֵי *Tribus*, Esr. 6, 17.

שְׁבָט m. *Schebhat*; nomen mensis undecimi anni ecclesiastici, partem maximam respondens Februario nostro, Zach. 1, 7. Ar. etiam شباط.

שׂבך vid. סבך.

I. שׁבל. Ar. سبل dicit Expandit, extenuavit. IV. Elevatus est. Unde etiam, ut in Hebr.

שֹׁבֶל m. Ar. سُبُل *Semita*, Jes. 47, 2. Al. quod rectius videtur, *Coma, cæsaries*, ut Ar. سَبَلَة Cæsaries.

שְׁבִיל m. Ar. سبيل *Via, semita.* Aff. שְׁבִילְךָ *Via tua*, Ps. 77, 20. Pl. cst. שְׁבִילֵי *Viæ*, Jer. 18, 15. ubi Cheth. שבולי *Idem.*

שִׁבֹּל m. *Spica*; ut Arab. سبل Idem; unde Pl. שִׁבֳּלִים *Spicæ*, Gen. 41, 5. 6. 7. 22.

שִׁבֹּלֶת f. סִבֹּלֶת (secundum pronuntiationem Ephraimitarum, Jud. 12, 6.) f. *Idem*, ut Ar. سُنبُلَة Spica tritici, Job. 24, 24. 2) *Flumen, fluentum*; ab eadem Rad. Ar. سبل Redundavit. IV. Manavit. VII. Effusus fuit. Ps. 69, 3. 16. Jes. 27, 12. Jud. 12, 6.

II.

II. שָׁבָל m. unde Pl. cft. שִׁבֲּלִי Termites v. g. olearum, Zach. 4, 12. fortaffe a Rad. شبل Crevit.

III. שַׁבְּלוּל m. (compof. ex בלול & יֹשֵׁב i. e. Sedens in cochlea; ut Bochartus explicat Hieroz. P. II. L. IV. c. 30.) *Cochlea, limax,* Pf. 58, 9.

שבס. Ar. شبث Arcte adhæfit. V. Implicitus fuit more ramorum; unde etiam شبث Aranea; nec non مُتَشَبِّث Conjunctum, implicitum more ramorum. Hinc

שְׁבִיסִים m. pl. *Veftes ocellatæ*, Jef. 3, 18. Al. Veftes fimbriatæ. Al. Fribulæ. Al. Rotulæ.

שֶׁבַע f. Idem, quod Syr. ܫܒܥ f. & Ar. سبع f. *Septem*, Gen. 5, 7. In conjunctione שְׁבַע 2 Reg. 16, 1.

שָׁבוּעַ m. Ar. سبوع *Septimana*, Dan. 9, 27. cft. שְׁבֻעַ Gen. 29, 27. Du. שְׁבֻעַיִם *Duæ feptimanæ*, Lev. 12, 5. Pl. שָׁבֻעִים (cum Kamez invariato) *Septimanæ*, Dan. 9, 25.

שְׁבוּעָה f. unde Pl. שָׁבֻעוֹת *Septimanæ*, Devt. 16, 16. cft. שְׁבֻעוֹת *Hebdomadum ftatutarum meffem* &c. Jer. 5, 24. Aff. שָׁבֻעֹתֵיכֶם (cum Kamez) *Septimanæ veftræ*, Num. 28, 26.

שְׁבוּעָה (qf. Part. Pah.) f. velut Unitas feptenarii; unde Plur. שָׁבֻעוֹת *Septem*, i. e. feptenarii unitates; Germ. 7 Tage nacheinander, Ez. 45, 21.

שִׁבְעָתָם (qf. a. שִׁבְעַת) *Septem illi*, 2 Sam. 21, 9. Chethib: שִׁבְעָתִים Id.

שְׁבִיעִי m. *Septimus*, Gen. 2, 2. Ar. سابع Idem.

שְׁבִיעִית f. *Septima*, Lev. 25, 4.

שִׁבְעָה m. Ar. سبعة *Septem; feptimus*, Gen. 7, 4. שִׁבְעָה שִׁבְעָה *Septena*, Gen. 7, 2. cft. שִׁבְעַת Gen. 7, 10. Du. שִׁבְעָתַיִם *Septies, feptuplum;* al. bis fepties, Gen. 4, 15. Jef. 30, 26. Prov. 6, 31.

שִׁבְעָה m. Chald. *Septem*, Dan. 4, 13. cft. שִׁבְעַת Efr. 7, 14.

שִׁבְעִים c. pl. *Septuaginta*, Gen. 8, 12.

שִׁבְעָנָה m. cum נ epenthet. pro שִׁבְעָה *Septem*, Job. 42, 13.

נִשְׁבַּע NIPH. *Jurans factus eft, juravit;* a שֶׁבַע dictum, quia, qui pacem inter fe aut foedus confirmare jurejurando volebant, feptemplicia olim fymbola ad id adhibere confueverant. cf. Gen.

Gen. 21, 28. Præt. נִשְׁבַּעְתִּי *Juravi*, 1 Sam. 3, 14. Pl. נִשְׁבְּעוּ *Juraverunt*, Gen. 21, 31. Part. נִשְׁבָּע *Jurans*, Jef. 65, 16. Pl. נִשְׁבָּעִים *Jurantes*, Jef. 48, 1. fem. נִשְׁבָּעוֹת Jef. 19, 18. Inf. הִשָּׁבֵעַ & הִשָּׁבֵעַ *Jurare*, Jer. 7, 9. Num. 30, 3. Imp. cum ה parag. הִשָּׁבְעָה *Jura*, Gen. 21, 23. Pl. הִשָּׁבְעוּ *Jurate*, Jof. 2, 12. Fut. אִשָּׁבֵעַ *Jurabo*, Gen. 21, 24. conv. וָאִשָּׁבַע *& juravi*, 1 Reg. 2, 8. 3 m. f. יִשָּׁבַע *Jurabit*, Lev. 5, 24. Pl. תִּשָּׁבְעוּ *Jurabitis*, Lev. 19, 12. HIPH. Præt. הִשְׁבִּיעַ *Adjuravit*, Ex. 13, 19. Part. cum Aff. מַשְׁבִּעֲךָ *Adjurans te*, 1 Reg. 22, 16. Inf. הַשְׁבִּיעַ & הַשְׁבֵּעַ *Adjurare*, 1 Sam. 14, 28. Ex. 13, 19. Fut. conv. וָאַשְׁבִּיעַ *& adjuravi*, Jer. 5, 7. וַיַּשְׁבַּע *& adjuravit*, Gen. 50, 25. Pl. תַּשְׁבִּיעוּ *Adjurabitis*, Jof. 23, 7.

שָׁבוּעַ unde Pl. m. conftr. שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת *Adjuratos juramentis ipfis effe*, i. e. Nabuchodonoforem & Zedekiam, Ez. 21, 23.

שְׁבוּעָה f. *Juramentum*, Neh. 6, 18. it. שְׁבֻעָה Gen. 26, 3. Cft. שְׁבוּעַת & שְׁבֻעַת Eccl. 8, 2. Zach. 8, 17. Aff. שְׁבוּעָתוֹ *Juramentum fuum*, Pf. 105, 9. Pl. שְׁבֻעוֹת *Juramenta*, Hab. 3, 9.

שָׂבַע vel שָׂבֵעַ *Satiatus, faturatus fuit, fatur fuit.* Idem etiam Ar. شبع Satur fuit. II. Saturavit. Præt. f. שָׂבְעָה pro שָׂבְעָה *Saturata es*, Ez. 16, 28. Pl. שָׂבְעוּ *Saturati funt*, Hof. 13, 6. in paufa שָׂבֵעוּ Jef. 9, 19. Inf. abf. שָׂבוֹעַ *Satiando fe*, 2 Chr. 31, 10. Cft. שְׂבֹעַ *Saturari*, Ex. 16, 8. Imp. שְׂבַע *Satiare*, Prov. 20, 13. Fut. אֶשְׂבַּע *Satiabor*, Prov. 30, 9. cum ה parag. אֶשְׂבְּעָה Pf. 17, 15. Pl. יִשְׂבְּעוּ *Satiabuntur*, Pf. 17, 14. PIH. שִׂבַּע *Saturavit*. Imp. cum Aff. שַׂבְּעֵנוּ *Satura nos*, Pf. 90, 14. Fut. pl. in paufa יְשַׂבֵּעוּ *Saturabunt*, Ez. 7, 19. HIPH. Præt. הִשְׂבִּיעַ, Pf. 107, 9. Part. מַשְׂבִּיעַ *Satians*, Pf. 145, 16. Inf. הַשְׂבִּיעַ *Satiare*, Job. 38, 27. Fut. אַשְׂבִּיעַ *Satiabo*, Pf. 132, 15.

שָׂבָע m. *Satietas, faturitas; abundantia*, Gen. 41, 29. Ar. شبع Idem.

שָׂבֵעַ m. *Satur*, Gen. 25, 8. Ar. شابع Idem. Cft. שְׂבַע Gen. 35, 29. Pl. שְׂבֵעִים *Saturi*, 1 Sam. 2, 5. Fem. שְׂבֵעָה *Satura*, Prov. 27, 7.

שֹׂבַע m. *Saturitas, plenitudo*, Ex. 16, 3. Aff. שָׂבְעֲךָ *Saturitas tua*, Devt. 23, 25.

שִׂבְעָה

שָׂבְעָה f. *Idem*, Jes. 56, 11. Aff. שָׂבְעָתֵךְ *Saturitas tua*, Ez. 16, 28.

שִׂבְעָה f. *Idem*. Cft. שִׂבְעַת Ez. 16, 49.

שבץ. Ar. شبص Implicitus fuit. V. Perplexis ramis spinisque fuit; uti etiam شبث V. Implicitus fuit more ramorum. Hinc PIH. שִׁבֵּץ *Capsellavit, strinxit; intertexuit, tessellavit*. Præt. conv. וְשִׁבַּצְתָּ & *intertexes*, Ex. 28, 39. PYH. שֻׁבַּץ *Inclusus, insitus, circumclausus fuit* valvulis s. denticulis aureis. Part. pl. מְשֻׁבָּצִים *Inclusi*, ib. v. 20.

שָׁבָץ m. *Inclusio, conclusio, angustia*, 2 Sam. 1, 9. coll. v. 6. Al. Tremor. Al. Tunica ocellata. Al Vertigo.

מִשְׁבְּצָה f. unde Pl. מִשְׁבְּצוֹת; *Ocellationes; denticuli*, Ps. 45, 14. Ez. 28, 11.

תַּשְׁבֵּץ m. *Opus ocellatum*, Ex. 28, 4.

שבק CHALD. *Reliquit, sivit, dimisit, remisit*. Conv. fere Ar. سبق Dedit. Inf. מִשְׁבַּק *Relinquere*, Dan. 4, 23. Imp. pl. שְׁבֻקוּ *Relinquite*, Dan. 4, 12. ITHPEH. Fut. תִּשְׁתְּבִק *Relinquetur*, Dan. 2, 44.

I. **שָׁבַר** *Fregit, perfregit, rupit*; it. *Posuit modum, terminum*, Job. 38, 10. Idem quoque Ar. ثبر ut Chald. תְּבַר & Syr. ܬܒܪ Fregit. Præt. שָׁבַר Jes. 14, 5. cum Aff. שְׁבָרֵךְ *Fregit te*, Ez. 27, 26. Pl. שָׁבְרוּ *Fregerunt*, Jer. 5, 5. Part. Ben. שֹׁבֵר *Frangens*, Ps. 29, 5. Pah. שָׁבוּר *Fractus*, Lev. 22, 22. Pl. Cft. שְׁבוּרֵי *Fracti*, Ps. 147, 3. Inf. cst. שְׁבֹר *Frangere*, Gen. 19, 9. cum Aff. שִׁבְרִי *Frangere meum*, Lev. 26, 26. Imp. שְׁבֹר *Frange*, Ps. 10, 15. cum Aff. שָׁבְרֵם *Frange eos*, Jer. 17, 18. Fut. אֶשְׁבּוֹר *Frangam*, Hos. 2, 20. Pl. תִּשְׁבְּרוּ *Frangetis*, Ex. 12, 46. in pausa תִּשְׁבֹּרוּ Lev. 11, 33. NIPH. Præt. נִשְׁבַּר *Fractus est; ruptus, laceratus est*, Ex. 22, 9. Pl. נִשְׁבְּרוּ *Fracti sunt*, 2 Chr. 14, 12. Part. נִשְׁבָּר *Fractus* Ps. 51, 19. Pl. נִשְׁבָּרִים *Fracti*, Jer. 2, 13. Cft. נִשְׁבְּרֵי Ps. 34, 19. Fem. נִשְׁבָּרָה & נִשְׁבֶּרֶת *Fracta*, Ps. 51, 19. Ez. 27, 34. Inf. הִשָּׁבֵר *Frangi*, Jon. 1, 4. Fut. תִּשָּׁבֵר & תִּשָּׁבֵר *Frangeris*, Ez. 29, 7. 32, 28. Pl. in pausa יִשָּׁבֵרוּ *Frangentur*, Dan. 11, 22. PIH. Præt. שִׁבֵּר & שִׁבַּר *Fregit, confregit*, Ex. 9, 25. Ps. 76, 4. Pl. שִׁבְּרוּ *Fregerunt*, 2 Reg. 11, 18. in pausa שִׁבֵּרוּ 2 Chr. 23, 17. Part. מְשַׁבֵּר *Con-*

Confringens, 1 Reg. 19, 11. Inf. שְׁבֹר *Frangendo*, Ex. 23, 24. Fut. אֶשְׁבֹּר *Frangam*, Jeſ. 45, 2. Pl. in pauſa תִּשְׁבֹּרוּ *Frangetis*; Devt. 7, 5. HIPH. הִשְׁבִּיר *Parere* vel *naſci fecit*, i. e. *rupit matricem*. Fut. אַשְׁבִּיר *Parere faciam*, Jeſ. 66, 9. HOPH. Præt. הָשְׁבַּרְתִּי *Fractus ſum animo*, Jer. 8, 21.

שֶׁבֶר & שֵׁבֶר m. *Fractio*; *fractura*; *contritio*, Am. 6, 6. Lev. 24, 20. Aff. שִׁבְרוֹ *Fractio ejus*, Jud. 7, 15. Pl. שְׁבָרִים *Contritiones*, Job. 41, 17. Aff. שְׁבָרֶיהָ *Fracturæ ejus*, Pſ. 60, 4. Ar. ثَبْر & ثُبُر Idem.

שִׁבָּרוֹן m. *Idem*, Jer. 17, 18. Cſt. שִׁבְּרוֹן Ez. 21, 11. pro שִׁבָּרוֹן.

מַשְׁבֵּר m. *Matrix*, *os matricis*, 2 Reg. 19, 3. Jeſ. 37, 3. Al. Partitudo.

מִשְׁבָּר m. I. *Partitudo*. Cſt. מִשְׁבַּר Hoſ. 13, 13. II. *Fluctus*, qſ. fractiones aquæ. Pl. cſt. מִשְׁבְּרֵי *Fluctus*, 2 Sam. 22, 5. Aff. מִשְׁבָּרֶיךָ *Fluctus tui*, Jon. 2, 4. Ar. مشبر Flumina alvo depreſſo.

II. שבר. Ar. سبر vel صبر Comportavit; congeſſit, collegit; unde etiam صبير Frumentum cribratum, & صُبْرَة Cumulus frumenti. Hinc

שֶׁבֶר m. *Annona*, *commeatus*; *alimentum*, *eſca*, Gen. 42, 19. *Frumentum*, Neh. 10, 32. Aff. שִׁבְרוֹ *Frumenti ejus*, Gen. 44, 2. Hinc etiam مَشابِر Horrea, in quibus ſemina venduntur. Hinc poſtmodum

שָׁבַר *Curavit victum ſibi* aut *aliis*; *vendidit* ſ. *emit*, *comparavit annonam*. Part. pl. שֹׁבְרִים *Ementes*, Gen. 47, 14. Inf. cſt. שְׁבֹר *Emere*, Gen. 41, 57. Imp. pl. שִׁבְרוּ *Emite*, Gen. 43, 2. Fut. conv. וַיִּשְׁבֹּר *& vendidit*, Gen. 41, 56. Pl. cum ה parag. נִשְׁבְּרָה *Ememus*, Gen. 43, 4. HIPH. הִשְׁבִּיר *Annonam* ſ. *victum vendidit*. Part. מַשְׁבִּיר *Vendens*, Gen. 42, 6. Fut. cum Aff. תַּשְׁבִּירֵנִי *Vendes mihi*, Devt. 2, 28. Pl. נַשְׁבִּיר *Vendemus*, Am. 8, 6.

III. שֶׁבֶר m. *Interpretatio* v. g. ſomnii; metaph. a שָׁבַר Fregit, qſ. Fractio nodi, aut ab Ar. ثَبَر Aperuit, q. d. Apertio abſtruſi. Aff. שִׁבְרוֹ *Interpretationem ejus*, Jud. 7, 15.

שָׂבַר *Conſideravit*, *contemplatus eſt*; *ſpectavit*, *inſpexit*. Idem etiam Ar. سبر Exploravit v. g. vulnus, qua eſſet profundi-

tate:

tate. Part. שֹׂבֵר *Confiderans*, Neh 2, 13. PIH. שִׂבֵּר *Spectavit intentis oculis*, *confideravit*, *profpectavit*; *exfpectavit*, *fperavit*. Præt. שִׂבַּרְתִּי *Exfpectavi*, Pf. 119, 166. Pl. שִׂבְּרוּ *Exfpectarunt*, Efth. 9, 1. Fut. pl. יְשַׂבֵּרוּ *Exfpectabunt*, Jef. 38, 18. in paufa יְשַׂבֵּרוּ Pf. 145, 15.

שֵׂבֶר m. *Profpectatio*, *exfpectatio*. Aff. שִׂבְרוֹ *Profpectatio ejus*, Pf. 146, 5.

שׂבשׂ Chald. *Implicuit*, *perplexum reddidit*, *perturbavit*. Refp. Ar. شبث Arcte adhæfit. V. Implicitus, involutus fuit more ramorum. Hinc ITHPAH. Part. pl. מִשְׁתַּבְּשִׁין *Attoniti*, *perturbati animo*, Dan. 5, 9. Adftipulatur etiam Ar. سبث Attonitus, dubius hæfit.

שֶׁבֶת m. (quod videtur effe Inf. Kal. verbi יָשַׁב Sedere) 1) *Sedes*; *folium*, *tribunal*, Am. 6, 3. 2) *Quies*, *ceffatio*; *Abolitio*, ut & Ar. سبت Idem. 2 Sam. 23, 7. Prov. 20, 3. Jef. 30, 7. Aff. שִׁבְתּוֹ *Ceffatio ejus*, Ex. 21, 19. Hinc

שָׁבַת *Quievit*, Gen. 2, 3. *Ceffavit*, *deftitit*, Jef. 14, 4. Idem Ar. سبت II. Remifit. Præt. שָׁבַת Gen. 2, 3. Pl. in paufa שָׁבָתוּ *Ceffarunt*, Thr. 5, 14. Fut. יִשְׁבֹּת *Ceffat*, Hof. 7, 4. Pl. יִשְׁבְּתוּ *Ceffabunt*, Jer. 31, 36. NIPH. Præt. נִשְׁבַּת *Ceffans factus eft*, Jef. 17, 3. Pl. conv. וְנִשְׁבְּתוּ & *ceffabunt*, Ez. 6, 6. HIPH. הִשְׁבִּית *Ceffare fecit*, *fivit*; *Abolevit*, *fuftulit*, *amovit*, *removit*. Præt. הִשְׁבַּתָּ 2 Reg. 23, 5. הִשְׁבַּתָּ pro הִשְׁבַּתְּ *Ceffare fecifti*, Pf. 89, 45. Pl. conv. וְהִשְׁבַּתֶּם & *quiefcere facietis*, Ex. 5, 5. Part. מַשְׁבִּית *Ceffare faciens*, Pf. 46, 10. Inf. לְהַשְׁבִּית *ad ceffare faciendum*, Pf. 8, 3. pro quo לַשְׁבִּית Am. 8, 4. Imp. pl. הַשְׁבִּיתוּ *Removete*, Jef. 30, 11. Fut. cum ה parag. אַשְׁבִּיתָה *Abolebo*, Devt. 32, 26. Plur. תַּשְׁבִּיתוּ *Abolebitis*, Ex. 12, 15.

שַׁבָּת c. pro שַׁבֶּתֶת I. *Ceffatio*, *requies*, *Sabbathum*, Jef. 56, 2. Ar. سبت Idem; unde سبت Obfervavit, celebravit fabbathum. Cft. שַׁבַּת Lev. 25, 6. Aff. שַׁבַּתּוֹ *Sabbathum fuum*, Num. 28, 10. שַׁבַּתְּכֶם *Sabbathum veftrum*, Lev. 23, 32. II. *Septimana*, Lev, 23, 11.

שַׁבָּתָה f. unde Pl. שַׁבָּתוֹת I. *Sabbatha*, Lev. 23, 15. Aff. שַׁבְּתוֹתֵיכֶם

שַׁבְּתֹתֵיכֶם *Sabbatha vestra*, Lev. 26, 35. II. *Septimanæ;* Cst. שַׁבְּתוֹת Lev. 25, 8.

שַׁבָּתוֹן m. *Quies, requies, cessatio, Sabbathum magnum*, i. e. in quod & festum incidat, Ex. 16, 23.

מִשְׁבָּת m. *Cessatio;* unde Pl. cum Aff. מִשְׁבַּתֶּהָ *Cessationes ejus*, Thr. 1, 7. Al. Sabbatha; aliene!

שְׂגָא CHALD. *Crevit; multiplicatus, auctus fuit* numero & statura. Conv. Ar. سجا II. Abundavit. Fut. יִשְׂגֵּא *Crescet*, Esr. 4, 22. Dan. 3, 31. Vide etiam Hebr. שׂגה.

שַׂגִּיא CHALD, m. I. *Abundans, amplus*, Dan. 2, 6. Pl. f. שַׂגִּיאָן *Permultæ*, ib. v. 48. II. *Vehementer*, Dan. 6, 24.

שָׂגַב *Exaltatus, elevatus, altus, editus; roboratus, robustus; munitus loco alto fuit.* Hinc videtur etiam Arab. esse شخب Columna; it. شجاب Lignum erectum Præt. f. שָׂגְבָה *Munita fuit*, Devt. 2, 36. Pl. שָׂגְבוּ *Elati sunt*, Job. 5, 11. NIPH. Præt. conv. וְנִשְׂגַּב *& editus erit*, Jes. 2, 11. Part. נִשְׂגָּב *Editus*, Jes. 12, 4. Fem. נִשְׂגָּבָה *Edita*, Prov. 18, 11. PIH. שִׂגֵּב *Extulit.* Fut. cum Aff. אֲשַׂגְּבֵהוּ *Exaltabo eum*, Ps. 91, 14. PYH. Fut. יְשֻׂגָּב *In edito loco collocatur*, Prov. 29, 25. HIPH. Fut יַשְׂגִּיב *Extollit*, Job. 36, 22. Secundum alios significatio hujus verbi potius assignatur Robotatus, robustus fuit; cui quidem conveniret cum Ar. شجب Firmavit.

מִשְׂגָּב m. *Locus editus, munitio, arx edita*, Ps. 9, 10. Cst. מִשְׂגַּב Jes. 25, 12. Aff. מִשְׂגַּבִּי *Locus editus meus*, Ps. 59, 10.

שָׁגַג *Erravit*, ignoranter vel imprudenter. Conv. cum שָׁגָה Arabice esse videtur ثَكَّ Dementer se gessit. Præt. שָׁגַג (irreg.) Lev. 5, 18. Part. שֹׁגֵג *Errans*, Ps. 119, 67. Fem. שֹׁגֶגֶת Num. 15, 28.

שַׁג m. unde בְּשַׁגָּם *de dementia eorum*, Gen. 6, 3. Ita secundum nonnullos; sed rectius ut LXX. διὰ τὸ ἔιναι αὐτοὺς, propterea, quod etiam &c.

שְׁגָגָה f. *Error;* peccatum ex ignorantia aut imprudentia, Num. 15, 28. Aff. שִׁגְגָתוֹ *Error ejus*, Lev. 5, 18.

מְשׁוּגָה f. *Error* (potius ab obsol. שׁוּג) Job. 19, 4.

שְׁגִיאָה f. Idem; vid. שׁגה.

I. שָׁגָה *Erravit, aberravit.* Conv. cum שׁגג; nec non cum Ar-

Ar. شغى vel شغا Transit. Profligavit; distraxit. Præt. שָׁגִיתִי *Erravi*, Job. 6, 24. Plur. שָׁגוּ *Errarunt*, Jes. 28, 7. Part. שֹׁגֶה *Errans*, Prov. 20, 1. Plur. שֹׁגִים *Errantes*, Ps. 119, 21. Inf. cst. שְׁגוֹת *Errare*, Prov. 19, 27. Fut. יִשְׁגֶּה *Errabit*, Prov. 5, 23. Plur. יִשְׁגּוּ *Errabunt*, Lev. 4, 13. HIPH. Part. מַשְׁגֶּה *Errantem faciens*, Job. 12. 16. Fut. cum Aff. תַּשְׁגֵּנִי *Errare sinas me*, Ps. 119, 10.

שְׁגִיאָה f. pro שְׁגִיָּה; unde Pl. שְׁגִיאוֹת *Errores*, Ps. 19, 13.

שִׁגָּיוֹן m. *Oberratio*, *abstractio*, Ps. 7, 1. i. e. Hymnus exilii. Rectius, Carmen exhilarans; vid. II. שָׁגָה.

שִׁגְיוֹנָה f. *Idem*; vid. II. שָׁגָה.

מִשְׁגֶּה m. *Error*, Gen. 43, 12.

II. שָׁגָה *Delectatus fuit*. Conspirat fere Ar. شجا Lætitiam attulit. IV. Exhilaravit. KAL, Fut. תִּשְׁגֶּה *Delecteris*, Prov. 5, 19. 20.

שִׁגָּיוֹן m. *Carmen exhilarationis*, Ps. 7, 1.

שִׁגְיוֹנָה f. Idem; unde Pl. שִׁגְיוֹנוֹת *Carmina exhilarationis*, Hab. 3, 1. coll. 18.

שָׂגָה vel שָׂגָא *Crevit; multiplicatus, auctus fuit*. Idem Ar. سجا II. Abundavit. Fut. יִשְׂגֶּה vel יִשְׂגֶּא *Augebitur*, Job. 8, 7. 11. PIH. שִׂגְשֵׂג *Crescere fecit*; sed hoc pertineret potius ad שׂגשׂ. Fut. f. תְּשַׂגְשֵׂגִי *Crescere facies*, Jes. 17, 11. HIPH. הִשְׂגָּה *Auxit*, *multiplicavit*, *amplificavit*. Præt. pl. הִשְׂגּוּ *Crescere fecerunt*, Ps. 73, 12. Part. מַשְׂגִּיא *Augens*, Job. 12, 23. Fut. תַּשְׂגִּיא *Augebis*, Job. 36, 24.

שַׂגִּיא m. *Amplus*, Job. 36, 26. c. 37, 23.

שָׁגַח. Ar. سجح Convertit ad aliquem. Hinc HIPH. הִשְׁגִּיחַ *Prospexit*, *respexit*, *consideravit*, i. e. convertit se aut oculos ad aliquem. Præt. הִשְׁגִּיחַ Ps. 33, 14. Part. מַשְׁגִּיחַ *Prospiciens*, Cant. 2, 9. Fut. pl. יַשְׁגִּיחוּ *Prospicient*, Jes. 14, 16.

שָׁגַל *Vitiavit*, *violavit mulierem*; verbum, pro quo ceu pronuntiatu postea turpi facto Masorethæ substituerunt verbum honestius שָׁכַב. Responderunt Ar. رجل Jecit genituram in uterum; & سجل Coivit. Fut. cum Aff. & נ epenthet. יִשְׁגָּלֶנָּה *Vitiabit eam*, Deut. 28, 30. NIPH. Fut. pl. f. תִּשָּׁגַלְנָה *Vitiabuntur*, Jes. 13, 16. PYH. Præt. f. שֻׁגַּלְתְּ *Concubitu vitiata es*, Jer. 3, 2.

שֵׁגָל f. *Conjux regis*, *Augusta*, Ps. 45, 10.

שְׁגַל f. Chald. *Idem*. Pl. cum Aff. שֵׁגְלָתֵהּ *Conjuges, uxores ejus*, Dan. 5, 2.

שגע. PYH. Part. מְשֻׁגָּע *Amens, demens, insanus, furiosus*, Devt. 28, 34. Pl. מְשֻׁגָּעִים *Amentes*, 1 Sam. 21, 16. Huic resp. Ar. مشتجع Furens, demens cum furore. HITHP. Part. מִשְׁתַּגֵּעַ *Insanum f. amentem se fingens f. præbens*, 1 Sam. 21, 15. Inf. הִשְׁתַּגֵּעַ *Insanum se gerere*, ib. v. 16.

שִׁגָּעוֹן m. *Amentia*, Devt. 28, 28. Zach. 12, 4.

שגר. Ar. شجر Aperuit v. g. os, matricem &c. cui convenit fere شرج Crevit. Erupit; unde etiam شرج Fetura. Hinc itaque

שֶׁגֶר m. *Fetus*, pec. boum. cft. שְׁגַר Devt. 7, 13.

שְׁגַר m. *Idem*, Ex. 13, 12.

שַׁד m. Mamma; vid. in שדה.

שָׁדַד *Vastavit, destruxit*, pec. hostiliter f. ut hostis. Resp. Ar. شدّ Impetum fecit in hostem, invasit hostis. VIII. Hostis fuit, hostiliter egit; cui conv. etiam شذّ Nocuit, male fecit. Detrimentum attulit. Præt. pl. conv. וְשָׁדְדוּ & *vastabunt*, Ez. 32, 12. Defect. cum Aff. שַׁדּוּנִי *Devastarunt me*, Pf. 17, 9. Part. Ben. שׁוֹדֵד *Vastans; vastator*, Jef. 21, 2. Pl. שׁוֹדְדִים *Vastatores*, Jer. 12, 12. cft. שׁוֹדְדֵי Obad. v. 5. Pah. שָׁדוּד *Vastatus*, Jud. 5, 27. Fem. שְׁדוּדָה *Vastata*, Pf. 137, 8. Inf. abf. שָׁדוֹד *Vastando*, Mich. 2, 4. cft. שְׁדוֹד *Vastare*, Jer. 47, 7. Imp. pl. שָׁדְדוּ (Schoddu) *Vastate*, Jer. 49, 28. Fut. cum Aff. יְשָׁדֵּם (Jeschoddem) *Vastabit eos*, Prov. 11, 3. aut יְשָׁדְדֵם Jer. 5, 6. NIPH. נִשַּׁד *Vastatus est*. Præt. pl. נְשַׁדֻּנוּ pro נִשְׁדַּדְנוּ *Vastati sumus*, Mich. 2, 4. PIH. שִׁדֵּד & שׁוֹדֵד *Destruxit, vastavit, devastavit*. Part. מְשַׁדֶּד *Devastans*, Prov. 19, 26. Fut. תְּשַׁדֵּד *Destruas*, Prov. 24, 15. Altera forma יְשׁוֹדֵד *Vastabit*, Hof. 10, 2. PYH. שֻׁדַּד *Vastatus est*, Jef. 15, 1. Fem. שֻׁדְּדָה *Vastata est*, Jer. 4, 20. & שֻׁדָּדָה Nah. 3, 7. in paufa שֻׁדָּדָה Jer. 48, 1. Pl. שֻׁדַּדְנוּ *Vastati sumus*, Jer. 4, 13. HOPH. Fut. תּוּשַׁד *Vastaberis*, Jef. 33, 1. יוּשַׁד pro יוּשַּׁד *Vastabitur*, Hof. 10, 14. Vid. etiam שׁוּד.

שֹׁד m. 1) *Vastatio, vastitas, calamitas*, Jef. 13, 6. vid. etiam שדה. 2) *Vastator*, Jef. 16, 4.

II. שָׂרָה f. Pl. שָׂרוֹת recte Coccejo *Uxor & pellices*, Eccl. 2, 8. minime autem a שַׁד Mamma, sed a سدّ Occlusit, intell. Occlusam & occlusas; aut a شذّ Separatus, seorsim ab aliis vixit; intell. Separatas, scil. in adyto illo muliebri حرم dicto. Al. Instrumenta musica; al. Curvus; al. Scyphos, f. Pincernas. Cæterum primam expositionem Coccejanam probat, quod, si ab ea discederetur, præcipuum voluptatis genus, quo quidem Salomo oblectabatur, silentio prætermissum esset.

שַׁדַּי m. Omnipotens; vid. in שָׁדַד.

שָׂרַד PIH. *Occavit*. Ar. videtur esse سدّ Concinnavit. Bene direxit, atque instituit. Fut. יְשַׂדֵּד *Occabit*, Job. 39, 10. Hos. 10, 11.

שֹׂד m. unde Pl. שֹׂדִים *Occationes*, Gen. 14, 3.

שרה. Ar. ثدا Rigavit, madefecit. Hinc

שַׁד m. Chald. תַּד; Syr. ܬܕܐ; Ar. ثدي *Mamma, uber*; qs. rigans infantes s. lactentes, Thr. 4, 3. Du. שָׁדַיִם *Ubera*, Gen. 49, 25. cst. שְׁדֵי Cant. 8, 1. Aff. שָׁדַי *Mammæ meæ*, Cant. 1, 13. שְׁדֵיהֶן *Mammæ earum*, Ez. 23, 3.

שֹׁד m. *Idem*, Jes. 60, 16. Job. 24, 9.

שְׁדֵמָה f. (compos. ut Hillerus vult, ex שְׁדֵי Ubera, & אֲדָמָה Terra, i. e. Ubera terræ) *Ager*, *arvum* ante sementem aut segetem. Hinc veteris Jes. 37, 27. *Et erunt herba agri & viride gramen* (facile exarescens); *foenum hortense*, & שְׁדֵמָה *ager ante segetem* (i. e antequam sementis in ea fiat, q. d. vacuus s. exustus uredine שְׁדֵפָה coll. 2 Reg. 19, 16.) Pl. שְׁדֵמוֹת *Agri*, Hab. 3, 17. cst. שַׁדְמוֹת Devt. 32, 32. Sed Jes. 16, 8. ante שַׁדְמוֹת intellige שָׂדֶה Ager.

אֶשֶׁד m. pro אֲשֵׁדָה *Locus eminens*, *collis*; *decursus*, Num 21, 15. a سدي I & V. Adscendit; cui convenit etiam ثندوة Terra prominens, qs. Mammæ similis.

אֲשֵׁדָה f. *Idem*; unde Pl. אֲשֵׁדוֹת *Colles*, Jos. 10, 40. cst. אַשְׁדּוֹת Devt. 3, 17.

שָׂרַי m. pl. (formæ הָרֵי Montes, ut אֲדֹנַי sc. Plurale honor

a

a שַׁד Ar. شد Robur f. robuftus; hinc) *Robuftiffimus*, i. e. *Omnipotens*, Gen. 17, 1.

שָׂדֶה m. propr. & generaliter fignificat Quodvis folum extra urbes, oppida & domos, a سدا aut ثدا Rore adfperfa fuit & maduit terra. IV. Libere, fine paftore, dimifit pecudes f. pecora. Defignat igitur 1) *Quemvis campum fub dio*, Gen. 25, 27. Mich. 4, 10. 2) *Campum, qui colitur*; atque ita *Terram, quam quisque exercet*, aut *cujus dominus eft*, Lev. 19, 19. 3) *Arvum* f. *terram, quæ aratur*; *agrum*, Ex. 22, 4. cft. שְׂדֵה Gen. 36, 35. Aff. שָׂדֵהוּ *Ager ejus*, Gen. 23, 9. Pl. שָׂדוֹת *Agri*; unde Pl. cft. שְׂדֵי Jef. 32, 12. Aff. שָׂדְךָ *Agri tui*, 1 Reg. 2, 26.

שָׂדָי Pf. 96, 12. eft Sing. cum י parag. aut ה radicali in י converfo, *Ager*.

שָׂדַי f. *Idem*; unde Pl. שָׂדוֹת *Agri*, Ex. 8, 9. cft. שְׂדוֹת Neh. 12, 29. Aff. שְׂדֹתָם & שְׂדוֹתֵיהֶם *Agri illorum*, Neh. 5, 11. 11, 25.

שׁדף. Ar. اسدف Obfcurus, tenebrofus, niger fuit. Hinc Part. Pah. pl. f. שְׁדוּפוֹת *Aduftæ, uredine tactæ*, Gen. 41, 27. & שְׁדוּפֹת ib. v. 6.

שִׁדָּפוֹן m *Aduftio, uredo fegetum*, 1 Reg. 8, 37. Am. 4, 9.

שְׁדֵפָה f. *Herba* f. *feges aufta*, 2 Reg. 19, 26.

שדר Chald. Ar. تشدّر Accinxit fe ad pugnam. Infremuit. Difperfa fuit multitudo. It. Agilis, feftinus fuit. Hinc ITHPAH. Part. מִשְׁתַּדַּר *Satagens, ftudiofe operam dans*, Dan. 6, 15.

אֶשְׁתַּדּוּר m. Chald *Confpiratio, rebellio*, Efr. 4, 15. 19.

שְׂדֵרָה f. vid. in סדר.

שֶׂה vid. in שאה.

שהד. Ar. شهد & شهّد Teftatus fuit. Hinc

שָׂהֵד m. (formæ חֵלֶק) *Teftis, teftificator*. Aff. שָׂהֲדִי (cum Kamez impuro) *Teftis meus*, Job 16, 19. Al. שָׂהֲדִי qf. a שָׂהַד.

שָׂהֲדוּתָא f. Chald. *Teftimonium*, Gen. 31, 47.

שֹׁהַם m. *Beryllus*, f. *hyacinthus veterum*; cœrulei at dilutioris gemma coloris, Gen 2, 12. Ex. 25, 7. Job. 28, 16. &c. Sic interpretes vertunt tantum non omnes. vid. Hilleri fyntagm. hermenevt. p. 70—76. Aliis Onyx, Sardonyx. Hinc deinceps fecundam eundem

שָׁמַיִם pro שְׁהָמַיִם m. Dual. *Coelum* f. *coeli*, i. e. duo hyacinthini f. coerulei coloris hemiſphæria; utrumque vero a سهم Palluit. Sed vide שָׁמַיִם in שָׁמָה.

שׁהַר vid. in סהר.

שׁוא. Ar. سا Male fecit. Vitiofus, corruptus fuit. IV. Corrupit, depravavit. Hinc

שָׁוְא m. pro שָׁוְא *Vanitas, vanum; falſitas; mendacium*, Job. 15, 31. Adverb. cum ל v. g. לַשָּׁוְא *Fruſtra, in vanum*, Ex. 20, 7. Eodem ſenſu legitur לַשָּׁוְא Pſ. 24, 4. Hiller de Arcano &c. p. 176. Arab. سوء & سوأ Malum dicit, & Corruptionem, quod fere idem. Legitur etiam שָׁו Job 15, 31.

שׁוּב. I. Intranſit. *Verti, converti* f. *convertere ſe, reverti, redire; recedere, avertere ſe*, ut Jer. 8, 4. Conv. Arab. ثاب Convertit ſe, converſus eſt; prope etiam ساب Libere cucurrit, quo voluit. VII. Rediit. II. Adverbialiter adhibitum *Rurſus, rurſum, denuo, identidem*, Gen. 30, 31. Præt. שָׁב Gen. 18, 33. Fem. שָׁבָה *Reverſa eſt*, Ruth. 1, 15. & שָׁבַת (ex Chaldaismo) Ez. 46, 17. Pl. שָׁבוּ *Reverſi ſunt*, Jof. 2, 22. Part. Ben. שָׁב *Revertens*, Jeſ. 6, 10. Pl. שָׁבִים *Revertentes*, 1 Sam. 7, 3. cſt. שָׁבֵי Jeſ. 59, 20. Aff. שָׁבֶיהָ *Revertentes ejus*, Jeſ. 1, 27. Pah. pl. cſt. שׁוּבֵי *Reverſi*, Mich. 2, 8. Inf. שׁוּב *Revertendo*, Jer. 42, 10. שׁוּב Ez. 18, 26. cum Aff. בְּשׁוּבִי *cum reducam*, Jer. 31, 23. *cum redibo*, Jud. 8, 9. Imp. שׁוּב & שֻׁב *Redi*, Gen. 31, 13. Ex. 4, 19. cum ה parag. שׁוּבָה & שֻׁבָה *Redi*, Pſ. 6, 5. 2 Sam. 15, 27. cum Aff. שׁוּבֵנוּ *Reduc nos*, Pſ. 85, 5. Pl. f. שֹׁבְנָה *Revertimini*, Ruth. 1, 8. שֻׁבוּ m. *Idem*, Job. 6, 29. Fut. 2 p. m. תָּשׁוּב *Reverteris*, Gen. 3, 19. וְתָשֹׁב & *rurſus*, Job. 10, 16. qſ. a שׁבב, ficque pluries. 3 p. m. יָשׁוּב *Avertet ſe*; it. *Redibit*, Jer. 8, 4. & יָשֹׁב Pſ. 146, 4. it. יָשֹׁב Num. 25, 4. Converſ. וַיָּשָׁב & תָּשׁוּב ſec. Keri & Cheth. & *reverſus eſt*, Ez. 18, 28. ſed in pauſa וַיָּשֹׁב 2 Sam. 3, 16. Pl. נָשׁוּב *Revertemur*, Ex. 24, 14. Cum ה parag. נָשׁוּבָה & נָשֻׁבָה Gen. 22, 5. Jer. 46, 16. Cum ו converſ. וַנָּשָׁב & וַנָּשׁוּב & *reverſi ſumus*, ſec. Keri & Cheth. Neh. 4, 9. 3 pl. m. יָשׁוּבוּ & יָשֻׁבוּ *Revertentur*, Gen. 15, 16. Jud. 2, 19. cum ן parag. יְשׁוּבוּן & יְשֻׁבוּן Job. 36, 10. Pſ. 104, 9. Fem. תְּשׁוּבֶנָה & תְּשֻׁבֶן *Revertentur*, Ez. 35, 9. 16, 55. it. תְּשֻׁבֶינָה Ez. 16, 55. PIH. שׁוֹבֵב *Reverti fecit, convertit; reſtituit, reduxit; avertit, pervertit*. Aliis etiam Fregit, confregit, v. c.

v. c. Jes. 66, 15. Præt. f. cum Aff. שׁוֹבְבַתְךָ *Avertit te*, Jes. 47, 10. Conv. וְשׁוֹבַבְתִּי *& reducam*, Jer. 50, 19. Part. מְשׁוֹבֵב *Restituens*, Jes. 58, 12. Inf. שׁוֹבֵב *Restituere*, Jes. 49, 5. Fut. יְשׁוֹבֵב *Restituet* i. e. *recreabit* animum, Ps. 23, 3. PYH. שׁוֹבַב *Aversus est*. Al. etiam Contractus est. Præt. f. שׁוֹבְבָה *Aversa est*, Jer. 8, 5. Part. f. מְשׁוֹבֶבֶת *Reducta*, Ez. 38, 8. HIPH. הֵשִׁיב *Reduxit*, *retulit*, *reportavit*; *reposuit*; *reddidit*, *restituit*, *rependit*; *repulit*; *respondit*; *convertit*, *avertit*. Præt. הֵשִׁיב *Reduxit*, Gen. 14, 16. cum Aff. הֱשִׁיבַנִי *Reduxit me*, Ruth. 1, 21. atque conv. וְהֵשִׁיבַנִי *& reducet me*, 2 Sam. 15, 25. it. וַהֲשִׁיבְךָ *& reducet te*, Gen. 40, 13. 2 p. m. הֲשִׁיבוֹתָ *Convertisti te*, Ps. 85, 4. Conv. וַהֲשֵׁבֹתָ *& reduces*, Devt. 4, 39. atque cum Aff. וַהֲשֵׁיבֹתָם *& reduces eos*, 2 Chr. 6, 25. Pl. הֵשִׁיבוּ *Reduxerunt*, 1 Sam. 6, 17. 2 p. m. הֲשֵׁבֹתֶם *Reddidistis*, 1 Sam. 6, 8. conv. וַהֲשֵׁיבֹתֶם *& reddetis*, ib. v. 7. Part. מֵשִׁיב *Restituens*, Ruth. 4, 15. Pl. מְשִׁיבִים *Reducentes*, Jud. 11, 9. cst. מְשִׁיבֵי *Respondentes*, Prov. 26, 16. Fem. cst. מְשִׁיבַת *Restituens*, Ps. 19, 8. Inf. הָשִׁיב *Respondere*, Prov. 22, 21. הָשִׁיב *Reducendo*, Gen. 24, 5. Imp. הָשֵׁב *Redde*, 2 Sam. 15, 25. הָשֵׁב Jes. 42, 22. Cum ה parag. הָשִׁיבָה Jud. 11, 13. Pl. הָשִׁיבוּ *Reducite in animum*, i. e. *Recordamini* Jes. 46, 8. Fut. אָשִׁיב *Reducam*, Gen. 24, 5. 2 p. m. תָּשִׁיב & תָּשֵׁב *Reduces*, Gen. 24, 6. 8. retracto accentu תָּשֶׁב 1 Reg. 2, 20. Pl. f. תְּשִׁבְנָה *Restituent*, Job. 20, 10. HOPH. Præt. הוּשַׁב *Redditus*, *restitutus*, *reductus est*, Gen. 42, 28. Part. מוּשָׁב *Redditum*, Gen. 43, 12. Pl. מוּשָׁבִים *Restituta*, Jer. 27, 15. Fut. conv. וַיּוּשַׁב *& reductus est*, Ex. 10, 8. III. Transit. etiam in KAL, *Restituit*, *reduxit* v. g. in statum pristinum, in terram suam &c. *convertit*, *reddidit*; præcipue cum שְׁבוּת Captivitas. Præt. Job. 42, 10. Inf. Jes. 52, 8. Imp. Ps. 85, 5.

שִׁיבָה f. *Conversio*, *reductio*, *reditus*. Cst. שִׁיבַת Ps. 126, 1. Al. Captivitas, a שׁבה.

שׁוּבָה f. *Conversio*, *resipiscentia*, Jes. 30, 15.

שׁוֹבָב m. *Aversus*; *Apostata*, Jes. 57, 17. Pl. שׁוֹבָבִים *Apostatæ*, Jer. 3, 14. Fem. שׁוֹבֵבָה *Aversa*, Jer. 8, 5.

שׁוֹבֵבָה f. *Aversa*, Jer. 31, 22. 49, 4.

מְשׁוּבָה & מְשֻׁבָה f. *Recessio*, *aversio*, *conversio*. Semper in sensu malo, Jer. 8, 5. It. *Aversa*, *rebellis*, Jer. 3, 6. 18. 11. 12.

cst. מְשׁוּבַת Prov. 1, 32. Aff. מְשׁוּבָתִי *Aversio mea*, Hos. 11, 7. Pl. cum Aff. מְשׁוּבוֹתֵיהֶם *Aversiones eorum*, Jer. 5, 6.

תְּשׁוּבָה f. I. *Reversio, conversio, poenitentia.* cst. תְּשׁוּבַת 2 Sam. 11, 1. Aff. תְּשֻׁבָתוֹ *Reversio ejus*, 1 Sam. 7, 17. II. *Responsio.* Pl. תְּשֻׁבוֹת *Responsiones*, Job. 34, 36. Aff. תְּשׁוּבֹתֵיכֶם *Responsiones vestræ*, Job. 21, 34.

שׂוּב *Canescere.* Idem prorsus Ar. شاب pro شيب. Præt. שַׂבְתִּי *Incanui*, 1 Sam. 12, 2. Part. שָׂב *Canus*, Job. 13, 10.

שָׂב m. CHALD. *Canus, senex.* Pl. cst. שָׂבֵי *Senes*, Esr. 5, 5. Emph. שָׂבַיָּא Esr. 5, 9.

שֵׂיב m. Ar. شيب *Canities*; Meton. *Senectus.* Aff. שֵׂיבוֹ *Senectus ejus*, 1 Reg. 14, 4.

שֵׂיבָה f. Ar. شيبة *Idem*, Gen. 15, 15. Lev. 19, 32. cst. שֵׂיבַת Gen. 44, 31. Aff. שֵׂיבָתוֹ *Canities ejus*, 1 Reg. 2, 9.

שׂוּג vid. סוג.

מְשׁוּגָה f. (qf. a שׁוּג pro שָׁגַג, quod vide f. l.) *Error.* Aff. מְשׁוּגָתִי *Error meus*, Job. 19, 4.

שׁוּד (Affine verbo שָׁדַד) *Vastavit, destruxit.* Prope etiam accedit Ar. شاد Periit. KAL, Fut. יָשׁוּד *Vastabit*, Ps. 91, 6.

שֵׁד m. *Dæmon*, qf. Vastator. Pl. שֵׁדִים *Dæmones*, Ps. 106, 37.

שֹׁד vid. שדד.

שׂוּד *Linere, oblinere.* Idem prorsus Ar. شاد pro شيد Gypso aut calce oblevit, obduxit. KAL, Præt. conv. וְשַׂדְתָּ & *obduces*, Devt. 27, 2. 4.

שִׂיד m. *Calx, gypsum*, Jes. 33, 12. Am. 2, 1. Arab. شيد Idem.

שָׁוָה *Æqualis; æquatus, adæquatus, assimilatus fuit. Utile fuit, profuit, convenit, expedivit.* Idem dicit Arab. سوا Æquatum fuit. II. Æquavit, æquabile fecit. III. Æqualis fuit. Præt. שָׁוָה Job. 33, 27. Part. שׁוֶֹה *Conveniens*, Esth. 3, 8. Fut. תִּשְׁוֶה *Æqualis fias*, Prov. 26, 4. Pl. יִשְׁווּ *Æquabuntur*, Prov. 3, 15. NIPH. & HITHP. נִשְׁתָּוֶה *Æquabilem se præbuit*, Prov. 27, 15. PIH. שִׁוָּה 1) *Æquavit*, Jes. 28, 25. 2) *Posuit*, qf. ordine & congruenter, *composuit, disposuit, proposuit*; ex signif. Chaldaica. Præt. שִׁוִּיתִי *Composui*, Ps. 16, 8. Jes. 38, 13. Part. מְשַׁוֶּה *Disponens*, 2 Sam. 22, 34. Fut. תְּשַׁוֶּה *Pones*, Ps. 21, 6. HIPH. Fut.

Fut. אַשְׁוֶה *Æquabo*, Thr. 2, 13. Plur. תַּשְׁווּ *Æquabitis*, Jes. 46, 5.

שְׁוֵי Chald. PAH, *Posuit, applicuit*, Dan. 5, 21. ITHPAH. Fut. יִשְׁתַּוֵּה *Ponatur*, Dan. 3, 29. Sic etiam Ar. سوى III. Posuit.

שָׁוֵה m. *Planities*. cst. שָׁוֵה Gen. 14, 5.

נִשְׁתְּוָן m. Chald. vid. נשתו.

שׁוּחַ. Idem, quod Ar. ساخ Descendit, submersus fuit. V. Subsedit in fundo. Præt. f. שָׁחָה *Inclinata est* v. g. domus, Prov. 2, 18. Fut. תָּשׁוּחַ *Deprimitur*, Thr. 3, 20.

שׁוּחָה f. *Fossa, fovea*, Ps. 57, 7. Pl. שׁוּחוֹת *Foveæ*, Ps. 119, 85.

שִׁיחָה f. *Idem*; & *depressio*, Jer. 2, 6. Prov. 22, 14.

שְׁחוּת f. *Idem*, Ps. 94, 13. Aff. שַׁחֲתָם *Fovea ipsorum*, Ez. 19, 4.

I. שׂוּחַ In genere denotat Animum, curam & cogitationem, etiam oculos & loquelam in aliqua re intendere, ut Ar. شاح Diligentiam, studium posuit in re. Hinc I. *Avide prospeculatus est*; cui conv. Ar. شوح Avidus fuit. Inf. שׂוּחַ *Speculari*, Gen. 24, 63. II. *Accurate & diligenter meditatus est*; PIH. שׂוֹחֵחַ (quod esse etiam possit a שׂחח, Ar. شحّ III. Tenaciter aliquid cogitavit; unde شحشح Assiduus, incumbens rei). Fut. אֲשׂוֹחֵחַ *Meditabor*, Ps. 143, 5. HIPH. הֵשִׂיחַ *Idem*. Inf. לָשִׂיחַ pro לְהָשִׂיחַ *ad meditandum*, Ps. 119, 148. Fut. אָשִׂיחַ & cum ה parag. אָשִׂיחָה *Meditabor*, Ps. 119, 78. 48. III. *Accurate & diligenter prolocutus est aliquid*, s. *disseruit de aliqua re*. PIH. שׂוֹחֵחַ (ad quod prope accedit Ar. شحا Aperuit os suum, sc. de re gravi.) Fut. יְשׂוֹחֵחַ *Proloquetur*, Jes. 53, 8. HIPH. הֵשִׂיחַ *Idem*. Imp. שִׂיחַ (pro הָשִׂיחַ) *Loquere*, Job. 12, 8. Pl. שִׂיחוּ *Loquimini*, Ps. 105, 2. Fut. cum ה parag. אָשִׂיחָה *Loquar*, Job. 7, 11. Cum Aff. תְּשִׂיחֶךָ *Loquetur tecum*, Prov. 6, 22. Pl. יָשִׂיחוּ *Loquentur*, Ps. 69, 13.

שֵׂחַ m. *Meditatio; sermo*. Aff. שֵׂחוֹ *Sermo ejus*, Am. 4, 13.

שִׂיחַ m. *Meditatio, cura, sollicitudo*, 1 Reg. 18, 27. Aff. שִׂיחִי *Sollicitudo mea*, Job. 9, 29. It. *Sermo, colloquium; querela, oratio querula*, 2 Reg. 9, 11. Etiam *Nugæ*, Prov. 23, 29.

שִׂיחָה f. *Idem*, Job. 15, 4. Aff. שִׂיחָתִי *Meditatio mea*, Ps. 119, 97.

II.

II. שִׂיחַ m. (ab Ar. شاح Produxit; & Syr. ܫܘܚ Germinavit, Matth. 13, 5.) *Virgultum*, Gen. 2, 5. Pl. שִׂיחִים *Virgulta*, Job. 30, 7. Ar. شيح ein ſehr bitteres Kraut, das die Kameelen gern freſſen, Michaëlis.

I. שׁוּט vel שׁוּט *Itare, circumire, obire, peragrare, percurrere, diſcurrere.* Cui reſp. Ar. شاط Circumiit v. g. equus; unde etiam شوط Circumcurſus. Diu duravit (longinquum fuit) iter. Præt. pl. שָׁטוּ *Cucurrerunt*, Num. 11, 8. Inf. שׁוּט *obire*, Job. 1, 7. & שׁוּט ib. 2, 2. Imp. שׁוּט *Obi*, 2 Sam. 24, 2. Fut. pl. conv. וַיָּשֻׁטוּ *& obiverunt*, ib. v. 8. PIH. שׁוֹטֵט *Diſcurrit, peragravit, obiit.* Part. pl. m מְשׁוֹטְטִים *Peragrantes*, Zach. 4, 10. f. מְשׁוֹטְטוֹת 2 Chr. 16, 9. Imp. pl. שׁוֹטְטוּ *Peragrate*, Jer. 5, 1. Fut. pl. יְשֹׁטְטוּ *Obibunt*, Am. 8, 12. HITHP. Imp. pl. f הִתְשׁוֹטַטְנָה (pro הִשְׁתּוֹטַטְנָה ad vitandam κακοφωνίαν) *Diſcurrentes vos præbete*, Jer. 49, 3.

II. שׁוּט (ſignificatione a nomine deſumta) *Flagellavit; vexavit.* Idem prorſus Ar. ساط Scutica percuſſit. Inf. שׁוּט *Flagellare*, de lingua, i. e. *calumniari*, Job. 5, 21.

שׁוֹט & שֹׁט m. *Flagellum, ſcutica;* forſitan a circum agendo dicta. Jeſ. 28, 15. Job. 9, 23. Pl. שׁוֹטִים *Flagella*, 1 Reg. 12, 11.

שֹׁטֵט m. *Idem*, Joſ. 23, 13. Al. Infinit.

III. שׁוּט *Sprevit, contemſit.* Hinc Ar. سطا Vile prædicavit. It. Cum vi inſultavit. Al. Diripuit, depopulatus eſt. Part. שָׁאט pro שָׁט; unde Pl. שָׁאטִים *Contemnentes; inſultantes*, Ez. 28, 24. & שָׁטִים c. 27, 26. Fem. שָׁאטוֹת *Inſultantes*, Ez. 16, 57.

שְׁאָט & שְׁאָט m. *Contemtus;* propr. Gaudium de alienis malis, Gr. ἐπιχαιρεκακία, Ez. 25, 15. 36, 5. Aff. שָׁאטֵךְ *Contemtus tuus*, Ez. 25, 6.

IV. שׁוּט Arab. ساط Commiſcuit pec. liquidiora; unde etiam مسوط Rudicula f. ſpatha lignea. Hinc

שַׁיִט m. *Remus*, Jeſ. 33, 21.

שַׁט m. *Remex.* Plur. שָׁטִים *Remiges*, Ez. 27, 8. & שָׁאטִים c. 28, 24.

מָשׁוֹט m. *Remus*, Ez. 27, 29.

מָשׁוֹט

מְשׁוֹטַיִךְ m. *Idem;* unde Pl. cum Aff. מְשׁוֹטַיִךְ (cum Dagesch euphon. quod amant sibilantes) *Remi tui*, Ez. 27, 6.

שׂוּט (Idem, quod שָׂטָה & Ar. شطّ Distitit, longius remotus fuit) *Declinavit.* Part. pl. cst. שָׂטֵי *Declinantes*, Ps. 40, 5.

שֵׂט m. *Idem.* Pl. שֵׂטִים *Declinationes, scelera*, Hos. 5, 2. סֵטִים Ps. 101, 3.

שׂוּךְ *Sepire, obsepire.* Idem prorsus Ar. شاك Spinis sepivit. Præt. שַׂכְתָּ *Sepsisti*, Job. 1, 10. Part. שָׂךְ *Obsepiens*, Hos. 2, 8. PIH. סִכֵּךְ *Idem*; vid. in סכך.

שׂוֹךְ m. *Ramus*; ad sepes adhiberi solitus. Aff. שׂוֹכֹה pro שׂוֹכוֹ *Ramum suum*, Jud. 9, 49.

שׂוֹכָה f. *Ramus*, cst. שׂוֹכַת Jud. 9, 48.

מְשׂוּכָה & מְסוּכָה f. *Sepimentum* pec. spinosum, Mich. 7, 4. cst. מְשֻׂכַת Prov. 15, 19. Aff. מְשׂוּכָתוֹ *Sepimentum ejus*, Jes. 5, 5.

שִׂכִּים pl. m. Vepres; vid in שׂכך.

שׁוּל m. *Fimbria;* aut potius *Ora vestis;* ab Ar. شال Traxit; cui accedit ذال Traxit caudam, laciniam s. syrma vestis, a ذَيْل Lacinia, cauda, syrma s. fimbria vestis. Hinc Plur. cst. שׁוּלֵי *Oræ*, Ex. 28, 34. Aff. שׁוּלַיִךְ *Fimbriæ tuæ*, Jer. 13, 22.

שׁוּם m. Idem, quod Ar. ثُوم *Allium.* Pl. שׁוּמִים *Allia*, Num. 11, 5.

שׁוּם m. Chald. Nomen; vid. שֵׁם.

שׂוּם *Ponere, ap-com-dis-im-inter-pro-reponere; Constituere, collocare, dare.* In quibusdam exemplaribus scribitur etiam cum Schin dextro puncto שׁוּם. Convenit fere Ar. سام Stabilivit. It. Imposuit v. g. notam, signum, pretium rei. Præt. שָׂם Gen. 21, 14. Ps. 50, 23. cum Aff. שָׂמוֹ & שָׂמָהוּ *Posuit eum*, Ps. 81, 6. Ez. 7, 20. שָׂמַנִי *Posuit me*, Gen. 45, 9. שָׂמְךָ *Posuit te*, Ex. 2, 14. Fem. שָׂמָה 1 Sam 19, 13. Pl. שָׂמוּ *Posuerunt*, Gen. 40, 15. Part. Ben. שָׂם *Ponens*, Ps. 66, 9. Pl. שָׂמִים *Ponentes*, Jes. 5, 20. Pah. f. שׂוּמָה *Positum*, 2 Sam. 13, 32. Inf. שׂוּם *Attendendo*, Neh. 8, 8. שׂוּם *Ponere*, Gen. 45, 7. cum Aff. שׂוּמוֹ & שׂוּמוֹ *Ponere ejus*, Prov. 8, 29. Num. 24, 23. Fut. יָשׂוּם *Ponit*, Ex. 4, 11. וַיִּשֶׂם (formæ וַיִּצֶר Gen. 2, 7. potius a יָשַׂם quam a שׂוּם, scil. ab Ar. وسم Compactus fuit, i. e. conditus s. compositus) *Et positus est*, Gen.

Gen. 50, 26. HIPH. הֵשִׂים *Posuit* v. g. rem s. aliquem in loco, aliquem cui, sibi liberos, in gentem aliquem, culpam s. vitium in quem, castra, faciem; cum לֵב *Posuit animum ad quid*, i. e. *animadvertit, constituit, decrevit quid.* Part. מֵשִׂים *Animadvertens*, Job. 4, 20. Inf. שִׂים pro הָשִׂים *Ponere*, 2Sam. 14, 7. Job. 20, 4. Imp. שִׂים *Pone*, Gen. 24, 2. cum ה parag. שִׂימָה Pf. 56, 9. Fem. הָשִׂימִי Ez. 21, 21. & שִׂימִי Jer. 31, 21. Plur. שִׂימוּ *Apponite*, Gen. 43, 31. Fut. יָשִׂים & יָשֵׂם *Ponet*, Gen. 30, 42. Job. 23. 6. it. יָשֵׂם 1 Sam. 22, 15. conv. וַיָּשֶׂם *& posuit*, Gen. 2, 8. Pl. תְּשִׂימוּ *Ponetis*, Gen. 32, 16. cum ן parag. תְּשִׂימוּן Job. 18, 2. HOPH. הוּשַׂם *Positus fuit.* Fut. וַיּוּשַׂם (cum Kamez irreg.) *& appositum est*, Gen. 24, 33. Nota: שׂוּם אַף s. ב עַל dicit *Concipere iram in aliquem*, Job. 36, 13. שׂוּם רָעָה עַל *Concipere malum contra aliquem*, Pf. 109, 5.

שׂוּם Chald. *Idem.* Præt. שָׂם Dan. 6, 14. it. שִׂים Dan. 3, 29. שָׂמֶת *Posui*, Esr. 6, 12. Pl. שָׂמוּ *Posuerunt*, Dan. 3, 12. Imp. pl. שִׂימוּ *Ponite*, Esr. 4, 21. ITHPEH. Part. מִתְּשָׂם *Appositus*, Esr. 5, 8. Fut. יִתְּשָׂם *Ponetur*, Esr. 4, 21. Pl. יִתְּשָׂמוּן *Ponentur*, Dan. 2, 5. Pass. Peh. f. שֻׂמַת *Positus est*, Dan. 6, 18.

שׂוּמָה f. *Propositum*, sec. Keri 2 Sam. 13, 32. Cheth. שִׂימַת vide in verbo.

תְּשׂוּמֶת f. *Depositum*, Lev. 5, 21. Al. Societas, consociatio, sc. commercii.

I. שׁוּע *Vociferari.* Resp. Ar. شاع pro شيع II. Exclamavit. III. Vocavit. Imp. pl. שֹׁעוּ pro שׁוּעוּ nonnullis *Vociferamini;* sed rectius *Titubate* (vid. שָׁעַע I.) Jes. 29, 9. Inf. שַׁוַּע *Vociferari*, Ez. 23, 23. PIH. שִׁוַּע *Idem.* Præt. שִׁוַּעְתִּי *Vociferatus sum*, Pf. 88, 14. Part. מְשַׁוֵּעַ *Vociferans*, Pf. 72, 12. Inf. cum Aff. בְּשַׁוְּעוֹ *Cum clamaret*, Pf. 22, 25. Fut. אֲשַׁוַּע *Vociferabor*, Pf. 18, 7. cum ה parag. אֲשַׁוֵּעָה Pf. 119, 147. Plur. יְשַׁוְּעוּ *Clamabunt*, Pf. 18, 42. Nota: hoc verbum præcipue denotat clamorem ejus, qui in summo periculo opem alterius implorat. Hinc etiam شاع V. Vocatus est nomine adjutoris; nec non مُشايِع Adjutor.

שׁוּעַ m. *Vociferatio, imploratio opis s. auxilii*, Jes. 22, 5. Possit etiam esse Infinit. verbi.

שֶׁוַע m. *Idem*, Job. 30, 24. immo potius Salus, pro יֵשׁוּעַ

שׁוּע

שֶׁוַע m. *Idem.* Aff. שַׁוְעִי *Vociferatio mea*, Pf. 5, 3.

שַׁוְעָה f. *Idem.* Cft. שַׁוְעַת 1 Sam. 5, 12. Aff. שַׁוְעָתִי *Vociferatio mea*, Thr. 3, 56.

II. שׁוּעַ. Ar. ساغ I. Licitum ei fuit, quod fecit. II. Præbuit. Conceffit, dedit. Permifit; unde etiam تَسْوِيغ Donum. Hinc

שׁוּעַ m. *Munus*, *donum*. Aff. שׁוּעֲךָ *Munus tuum* (num æftimabit?) Job. 36, 19. Al. Clamor. Al. Salus.

שׁוֹעַ m. *Munificus*, *liberalis*, Job. 34, 19. Jef. 32, 5.

III. שׁוּעַ Ar. ساع II. Luto palea mifto oblevit; unde etiam سياع Lutum paleâ miftum. Hinc HIPH. הָשַׁע *Illevit*, *oblevit*, *incruftavit*. Imp. הָשַׁע *Obline*, Jef. 6, 10. Sed הָשַׁע Averte, defifte à me, Pf. 39, 14. vid. שׁעה.

תְּשׁוּעָה f. Salus; vide ישׁע.

I. שׁוּף *Conterere*; *perforare*. Refpondet Ar. ساف pro سيف J. Enfe percuffit; perdidit. IV. Perforavit; hinc generaliter Difperdidit. Fut. cum Aff. יְשׁוּפְךָ *Conteret tibi caput*; LXX. τηρήσει; puto fphalma librariorum effe pro τρήσει, terebrabit, Gen. 3, 15. Part. pl. m. שֹׁאֲפִים *Conterentes*, Am. 8, 4.

II. שׁוּף *Irruere in quem*, *obruere*. Conv. Ar. ساف pro سوف Propius acceffit ad aliquem, i. e. irruit. Hinc Fut cum Aff. יְשׁוּפֵנִי *Irruit in me*, Job. 9, 17. חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי *Tenebræ irruant in me*, f. *obruant me*, Pf. 139, 11. Michaëlis vertit: Etiam tenebræ fulgentem me reddunt, a verbo illo Ar. شاف Polivit; unde شياف Fulgens, nitens nummus. Al. Conterere.

יָשְׁפֵה (al. יָשְׁפֶה) m. (quod tamen potius a שׁפה deducendum, Trivit, attrivit; q. fit Fut. Hoph. i. e. facile terendus) veteribus *Chryfoprafus*, recentioribus vero *Chryfolithus*; Ar. يشف. Ea enim gemmarum omnium facillime atteri poteft. Ex. 28, 20. 39, 13. Targ. dicitur פַּנְטִירִי i. e. Gemma pantherina, fc. quæ colore fuo in auro viridante eoque admodum perfpicuo proxime ad Pantheram difcolorem accedat. LXX. item eam vertunt ὀνύχιον f. ὀνύχιν, onychem, quæ verfio non minus, cum Onyx Chryfolithi & Jafpidis colorem habeat, noftram interpretationem confirmat. Al. eft Jafpis. Vid. Hilleri fyntagm. hermenevt. p. 76 feqq.

I. שׁוּק. Ar. شاق Defiderio affecit res. It. Concupivit. II. Defiderio accendit. V. & VIII. Defideravit, concupivit. Hinc PIH. שׁוֹקֵק

שׁוֹקֵק *Concupiscere fecit*. Fut. conv. cum Aff. וַתְּשֹׁקְקֶהָ *& concupiscere fecisti eam*, Pf. 65, 10.

שׁוֹקֵקָה f. *Appetens*, Jes. 29, 8.

תְּשׁוּקָה f. Ar. شوق *Appetitus*, *desiderium*, *propensio animi in rem*, Aff. תְּשׁוּקָתֵךְ *Desiderium tuum*, Gen. 3, 16. תְּשׁוּקָתוֹ *Desiderium ejus*, Cant. 7, 11.

II. שׁוּק. Ar. ساق Propulit. Egit. Abduxit. II. Bene propulit. IV. Propellere jussit. V. Mercatui operam dedit, i. e. Terras obiit. VII. Fluxit. Progressus fuit. Hinc HIPH. הֵשִׁיק *Exundavit*, *redundavit*, *effluxit*, qs. Propulit. Præt. הֵשִׁיקוּ *Exundarunt*, Joël. 2, 24. 4, 13.

שׁוּק m. *Platea*, *forum*, *vicus*, Eccl. 12, 4. Prov. 7, 8. Pl. שְׁוָקִים *Plateæ*, Cant. 3, 2. Ar. سوق Id.

III. שׁוּק. Æthiop. *Sawaka*, Suffulsit, sustentavit. Munivit domum fulcris tanquam cruribus. Hinc

שָׁק m. CHALD. Ar. ساق *Crus*. *Pl.* cum Aff. שָׁקוֹהִי *Crura ejus*, Dan. 2, 33.

שׁוֹק m. Ar. سوق *Crus*, *femur*; qs. Sustentaculum corporis; Ex. 29, 22. Du. שׁוֹקַיִם *Vtrumque crus*, Devt. 28, 35. Cst. שׁוֹקֵי Pf. 147, 10. Aff. שׁוֹקָיו *Crura ejus*, Cant. 5, 15.

I. שׁוּר *Canere*, *cantare*. Hinc Arab. superest سورة Canticum. Præt. שָׁר *Cecinit*, Pf. 7, 1. Part. שָׁר *Canens*, Prov. 25, 20. Pl. שָׁרִים *Cantores*, 2 Sam. 19, 36. Pf. 87, 7. fem. שָׁרוֹת *Cantatrices*, Eccl. 2, 8. cum Aff. שָׁרוֹתַיִךְ *Decantantes te*; sed vide nr. III. Ez. 27, 25. PIH. שׁוֹרֵר *Idem*. Part. מְשׁוֹרֵר *Cantator*, 1 Chr. 20, 21. f. מְשֹׁרְרוֹת *Cantatrices*, Neh. 6, 67. Fut. יְשׁוֹרֵר *Cantabit*, Zeph. 2, 14. HIPH. הֵשִׁיר *Idem*. Inf. לָשִׁיר pro לְהָשִׁיר *ad canendum*, 1 Sam. 18, 6. Imp. pl. שִׁירוּ *Canite*, Pf. 33, 3. Fut. אָשִׁיר *Canam*, Pf. 59, 17. cum ה parag. אָשִׁירָה Ex. 15, 1. 3 f. conv. וַתָּשַׁר *& cecinit*, Jud. 5, 1. Pl. נָשִׁיר *Canemus*, Pf. 137, 4. HOPH. Fut. יוּשַׁר *Canetur*, Jes. 26, 1.

שִׁיר m. *Canticum*, *carmen*, Cant. 1, 1. Aff. שִׁירוֹ & שִׁירָה *Canticum ejus*, 1 Reg. 4, 32. Pf. 42, 9. Pl. שִׁירִים *Cantica*, Cant. 1, 1. Aff. שִׁירֵיכֶם *Cantica vestra*, Am. 8, 10.

שִׁירָה f. *Idem*, Ex. 15, 1. Cst. שִׁירַת Jes. 5, 1. Pl. שִׁירוֹת *Cantica*, Am. 8, 3.

II.

II. שׁוּר *Cernere, contemplari.* Conv. cum תּוּר Exploravit; nec non cum Ar. ثار Intendit visum in rem. Imp. שׁוּר *Contemplare,* Job. 35, 5. Fut. אֲשׁוּר *Contemplabor,* Hos. 13, 7. Al. Insidiabor. 2 m. cum Aff. תְּשׁוּרֶנּוּ *Vides eum,* Job. 35, 14. f. תָּשׁוּרִי *Contempleris,* Cant. 4, 8. PIH. Præt. pl. שֹׁרְרוּ *Contemplati sunt,* Job. 36, 24.

שׁוּר m. Ar. سور *Murus;* a speculatoribus dictus in eo constitutis, aut ab Ar. سار Adscendit. Ps. 18, 30. Gen. 49, 6.

שׁוּרָה f. *Idem;* unde Pl. שׁוּרוֹת *Trapeta.* Aff. שׁוּרֹתָם *Trapeta eorum,* Job. 24, 11.

שָׁרָה f. pro Ar. سورة Unde Pl. cum Aff. בְּשָׁרוֹתֶיהָ Adscendite *in lineas lapidum,* i. e. *in maceries ejus,* Jer. 5, 10.

שׁוּר m. Chald. *Murus.* Pl. emph. שׁוּרַיָּא & שׁוּרַיָּה *Muri,* Esr. 4, 13. 16.

III. שׁוּר Idem, quod Ar. سار Incedere; Proficisci; ambulare. Hinc Part. pl. f. שָׁרֹתַיִךְ *Accedentes ad te,* Ez. 27, 25. Al. Munera tua. Fut. יָשֹׁר pro יָשׁוּר *Incedet,* Job. 33, 27. Fem. conv. וַתָּשֻׁרִי *& accessisti,* Jes. 57, 9. Hinc

תְּשׁוּרָה f. *Penus; commeatus,* 1 Sam. 9, 7. Vide. *Et non est penus offerendum viro Dei.* Al. Munus, donum.

IV. שׁוּר. Ar. ساور Assiliit, insiliit; impetum fecit. Vehementius efferbuit ira. Hinc PIH. Part. שׁוֹרֵר pro מְשׁוֹרֵר *Inimicus,* i. e. qui impetum in nos facit; unde Pl. cum Aff. שׁוֹרְרָי *Inimici mei,* Ps. 5, 9. 27, 11.

שׁוּר m. Ar. سوّار *Inimicus, insultator;* unde Pl. cum Aff. בְּשׁוּרָי *Inimicis meis,* Ps. 92, 12.

שׁוֹר m. *Bos,* aut *vacca;* (ab impetu, quem facere solent, dicti, cujus causa etiam Ar. dicitur ثور Bos, it. Insultus, impetus; & ثورة Vacca, a ثار Assiliit, impetum fecit) Ex. 34, 19. Aff. שׁוֹרוֹ *Bovem ejus,* Ex. 20, 17. Pl. שְׁוָרִים *Boves,* Hos. 12, 12.

שֵׁרוֹת f. pl. *Armillæ,* Jes. 3, 19. Ar. سوار Idem. Unde hæ dicantur, difficile est conjectu.

I. שׂוּר vel סוּר *Principatum tenuit, gessit, exercuit; Principem egit.* Conv. cum שָׂרָה & שָׂרַר; nec non cum Ar. سر Liberalis,

beralis, generofus fuit, V. Præ fe nobilitatem tulit. VIII. Delegit meliores homines; unde etiam سَرِيّ Princeps; nec minus cum سَرَّ III. Certavit de Dominio, & fuperior evafit; unde سَرْأَر Dominium. Fut. יָשֹׂר *Principatum geffit* fc. canendo, i. e. *Præcinuit*, 1 Chr. 15, 22. conv. וַיָּשַׂר *& principatum tenuit*, Hof. 12, 5. Vid. etiam שׂוּר. PIH. Præt. שׂוֹרֵר *Principatum tenuit*, Efth. 1, 22. HIPH. Præt. pl. הֵשִׂירוּ *Principem elegerunt*, Hof. 8, 4. Sed Fut. conv. וַיָּשַׂר *& diffecuit*, 1 Chr. 20, 3. Vid. נשר. HITHP. הִשְׂתָּרֵר *Dominatus fuit; Principem egit*. Inf. הִשְׂתָּרֵר *Dominari*, Num. 16, 13. Fut. תִּשְׂתָּרֵר *Dominaberis*, ib.

שַׂר vel שָׂר m. I. *Princeps, præfectus*, 1 Sam. 22, 2. Ex. 2, 14. Cft. שַׂר Gen. 39, 21. II. *Imperator, dux* v. g. exercitus, 1 Sam. 26, 5. Aff. שַׂרְכֶם *Princeps vefter*, Dan. 10, 21. Pl. שָׂרִים *Principes, duces*, 2 Sam. 19, 7. & שָׂרֵי Jud. 5, 15. Cft. שָׂרֵי Num. 23, 6. Aff. שָׂרֵיהֶם *Principes eorum*, Jef. 3, 4. Ar. سَرِيّ Id.

שָׂרָה f. *Princeps femina*. Cum י parag. שָׂרָתִי Thr. 1, 1. Pl. שָׂרוֹת *Principes*, 1 Reg. 11, 3. Aff. שָׂרוֹתֵיהֶם *Principes eorum*, Jef. 49, 23.

שׂוֹרָה f. *Principale*, v. g. triticum, Jef. 28, 25. Quod Rabb. דִּשׂוֹרָה, fecale, Roken.

מִשְׂרָה f. Principatus; vid. in שׂרה.

II. שׁוּר. Ar. تَارَ Iteravit, pec. bibere; unde تَوْرٌ Vas, ex quo bibitur aqua. Hinc

מְשׂוּרָה f. *Menfura*, fed aridorum & liquidorum, 1 Chr. 23, 29. Fortaffe eft, quæ Ar. dicitur تَوْرٌ Amphora. Michaëlis, Divifio; nefcio unde?

שׁוֹשָׁן m. Lilium; vid. f. l.

שַׁשׁ m. Marmor; vid. שַׁיִשׁ.

שֵׁשׁ m. Byffus; vid. f. l.

שֵׁשׁ f. Sex; vid. f. l.

שׂוּשׂ vel שִׂישׂ *Gaudere, lætari*, Conv. Ar. شاء pro شوو Gavifus, admiratus eft; it. وَشَّ Lætus fuit. Præt. שָׂשׂ *Lætatus eft*, Devt. 28, 63. Pl. שָׂשׂוּ *Gavifi funt*, Thr. 1, 21. Part. שָׂשׂ *Lætus;*

Lætus; immo potius *Conturbatus* a شاش Conturbavit, fcil. *Obvium habuisti conturbatum*, Jef. 64, 4. fed Pf. 119, 162. *Lætus*. Inf. שׂוֹשׂ *Lætando*, Jef. 61, 10. שׂוּשׂ *Lætari*, Devt. 30, 9. Fut. pl. cum Aff. יְשֻׂשׂוּם pro יָשִׂישׂוּ עֲלֵיהֶם *Gaudebunt illis*, Jef. 35, 1. HIPH. הֵשִׂישׂ *Gavisus est*. Imp. f. שִׂישִׂי pro הָשִׂישִׂי *Gaude*, Thr. 4, 21. Pl. שִׂישׂוּ *Gaudete*, Jef. 65, 18. Fut. יָשִׂישׂ *Lætatur*, quantum poteft, Job. 39, 21. Pl. נָשִׂישׂ Num vero *gaudebimus*, o virga filii mei, quæ fpernis omnes cæteras arbores? Ez. 21, 15.

שָׂשׂוֹן m. *Gaudium*, Jef. 35, 10. Cft. שָׂשׂוֹן Pf. 51, 14. qf. a שׂוּשׂ.

מָשׂוֹשׂ m. *Idem*, Jef. 32, 13. Cft. מְשׂוֹשׂ Jef. 8, 6. Aff. מְשׂוֹשִׂי *Gaudium meum*, Jer. 49, 25. 2) *Fructus*, *lucrum*, per Meton. Job. 8, 19.

I. שׁוּת *Ponere*, propr. arte, cura & ordine; *disponere*, *reponere*, *apponere*, *imponere*, *deponere*. It. *Ponere exercitum*, *castra*, *bellum* &c. *contra aliquem*. Conv. cum שָׁתַת Pofuit; unde etiam Ar. ستّ f. ستّ Nates; nec non ستا IV. Staminibus pofitis aptavit telam, a ستا Stamen telæ. Præt. שָׁת Gen. 4, 25. שָׁתָה Pf. 8, 7. vid. שׁתת. Pl. שָׁתוּ *Posuerunt*, Ex. 33, 4. Inf. שׁוּת *Ponendo*, Jef. 22, 7. HIPH. הֵשִׁית *Posuit*. Inf. לָשִׁית pro לְהָשִׁית *ad ponendum*, Job. 30, 1. Imp. שִׁית *Pone*, Prov. 27, 23. וְשִׁית *& pone* a me fc. impetum, fec. Keri Job. 10, 20. Cheth. יָשִׁית *Deponat* f. *ponat*. Cum ה parag. שִׁיתָה Pf. 9, 21. Cum Aff. שִׁיתֵמוֹ *Pone eos*, Pf. 83, 12. Fut. אָשִׁית *Ponam*, Pf. 12, 6. יָשִׁית *Ponet*, Gen. 46, 4. it. יָשֵׁת Job. 9, 33. & retracto accentu יָשֶׁת Pf. 18, 12. Conv. וַיָּשֶׁת *& posuit*, Gen. 48, 14. Pl. יָשִׁיתוּ *Ponunt*, Pf. 17, 11. HOPH. Fut. יוּשַׁת *Ponetur*, Ex. 21, 30.

שַׁת m. unde Fem. שָׁתָה (ad formam קָמָה) atque inde Pl. fem. שָׁתוֹת (at pro שָׁתִים i. e. in genere mafcul. pofitus) *Fundæ* f. *retia*, fcil. difpofita ad capiendos pifces. Cum Aff. *Et erunt* שָׁתֹתֶיהָ *fundæ ejus* (i. e. Ægypti) *attritæ*, Jef. 19, 10. 2) *Fundamenta*; metaph. *Statuta*, *leges*, qf. pro cancellis pofitæ, Pf. 11, 3.

שֵׁת m. *Nates*; qf. Pofitivum, Jef. 20, 4. Pl. cum Aff. שְׁתוֹתֵיהֶם (formæ שְׁמוֹתֵיהֶם) *Nates ipsorum*, 2 Sam. 10, 4.

II. שִׁית m. *Ornatus*, *ornamentum*, Pf. 73, 6. Prov. 7, 10,

LXX. περιβάλλεσθαι; ἱμάτιον. Convenire huic videtur Ar. زين Ornavit ſponſam.

III. שַׁיִת m. *Vepretum*, *vepres*, Jeſ. 7, 23. 27, 4. fortaſſe a rad. Ar. شاط Illiſa, infixa fuit in manum v. g. feſtuca. Aff. שִׁיתוֹ *Vepres ejus*, Jeſ. 10, 17.

שֵׁת Chald. Sex; vid. ſ. l.

שֵׁיזִיב Chald. PAH. Syr. ܫܰܘܙܶܒ *Eripuit*, *liberavit*. Conv. etiam Ar. شذب Abſtraxit; ſejunxit, ſeparavit. Præt. שֵׁיזִיב Dan. 6, 28. Part. מְשֵׁיזִב *Liberans*, Dan. 6, 28. Inf. cum Aff. שֵׁיזָבוּתֵהּ *Liberare eum*, ib. v. 15. Fut. יְשֵׁיזִב *Liberabit*, Dan. 3, 17. cum Aff. יְשֵׁיזְבִנָּךְ *Liberet te*, Dan. 6, 17.

שָׁזַף *Conſpicatus*, *contuitus eſt*; quod convenire videtur cum Ar. اسدف Videre fecit. Illuminavit. Præt. f. cum Aff. שֶׁזָּפַתְנִי *Conſpicata eſt me*, Cant. 1, 6. שְׁזָפַתּוּ pro שְׁזָפַתְהוּ *Conſpicata eſt eum*, Job. 20, 9. 28, 7.

שזר. Ar. شزر II & IV. Contorſit funem. Hinc HOPH. Part. מָשְׁזָר *Contortum*, *conduplicatum*, Ex. 26, 1. 39, 24.

שָׁחַד *Donavit*, *muneratus eſt*, *munus exhibuit*. Reſp. Ar. شكد Dedit, præbuit. Imp. pl. שִׁחֲדוּ *Donate*, Job. 6, 22. Fut. f. conv. וַתִּשְׁחֲדִי & *donaviſti*, Ez. 16, 33.

שֹׁחַד m. Ar. شكد *Munus*, Devt. 10, 17. Pſ. 15, 5. pec. quo corrumpitur judex.

I. שָׁחָה *Abjecit*, *proſtravit*, *depreſſit*, *inclinavit*; *humiliavit*, *incurvavit ſe*. Confine eſt Ar. سخا Dejecit, deorſum jecit. KAL, Præt. שָׁחָה 3. f. f. *Inclinat*, Prov. 2, 18. Sed vid. שוח. Imp. f. שְׁחִי *Incurva te*, Jeſ. 51, 23. HIPH. Fut. cum Aff. יַשְׁחֶנָּה *Deprimit illud*, Prov. 12, 25. HITHP. Præt. הִשְׁתַּחֲוָה (cum ו pro ה radicali) *Incurvatum ſe præbuit*, Ez. 46, 2. Pl. הִשְׁתַּחֲווּ *Adorarunt*, Jer. 8, 2. מִשְׁתַּחֲוִיתֶם pro הִשְׁתַּחֲוִיתֶם (Ex. 24. 1.) *Incurvant ſe*, Ez. 8, 16. Inf. הִשְׁתַּחֲוֹת *Incurvare ſe*, Gen. 37, 10. Imp. f. הִשְׁתַּחֲוִי *Incurva te*, Pſ. 45, 12. Pl. הִשְׁתַּחֲווּ *Incurvate vos*, Pſ. 29, 2. Fut. יִשְׁתַּחֲוֶה *Incurvabit ſe*, Eſth. 3, 2. apoc. וַיִּשְׁתַּחוּ pro וַיִּשְׁתַּחֲוֶה & *incurvavit ſe*, Gen. 18, 2. Plur. יִשְׁתַּחֲווּ *incurvabunt ſe*, Pſ. 66, 4. Conv. etiam cum שחח.

הִשְׁתַּחֲוָיָה f. *Incurvatio.* Aff. הִשְׁתַּחֲוָיָתִי *Incurvatio mea*, 2 Reg. 5, 18.

II. שָׁחָה. Ar. شحا Aperuit os suum; unde etiam شحو Puteus amplus, latus. Hinc

שְׁחוּת f. *Fossa, fovea.* Aff. שְׁחוּתוֹ *Fovea sua*, Prov. 28, 10.

שְׁחִית f. potius שְׁחִיתָה f. Corruptio; vid. שחת.

שָׂחָה *Natavit.* Conv. fere Ar. ساح Immersus fuit. Part. שׂחֶה *Natans*, Jes. 25, 11. Inf. שְׂחוֹת *Natare*, ib. HIPH. Fut. אַשְׂחֶה *Natare facio*, Ps. 6, 7.

שָׂחוּ m. *Natatio*, Ez. 47, 5. pro שָׂחוּ.

שָׁחַח (Affine verbo שָׁחָה; nec non Ar. شخّ Dejecit, deorsum jecit) *Depressus, dejectus; curvatus, incurvatus est.* Præt. שַׁח Jes. 2, 11. Fem. שָׁחָה Ps. 44, 26. שַׁחוֹתִי defect. *Depressus sum*, Ps. 35, 14. Pl. שַׁחוּ *Depressi sunt*, Job. 9, 13. & defect. שַׁחוּ Prov. 14, 19. Inf. cst. שְׁחוֹחַ *Deprimi*, Jes. 60, 14. Al. est nomen, Incurvatio. Fut. יָשֹׁחַ *Incurvatus erit*, Ps. 10, 10. Pl. יָשֹׁחוּ *Incurvant se*, Job. 38, 40. NIPH. נָשַׁח *Incurvatus factus est.* Fut. conv. וַיִּשַּׁח *& depressus est*, Jes. 2, 9. Pl. יִשַּׁחוּ *Deprimentur*, Eccl. 12, 4. HIPH. Præt. הֵשַׁח (cum Patach propter ח) *Depressit*, Jes. 25, 12. HITHP. הִשְׁתּוֹחַח *Depressum se præbuit.* Fut. תִּשְׁתּוֹחֲחִי *Deprimit se*, Ps. 42, 7. fem. תִּשְׁתּוֹחֲחִי ib. v. 10.

שַׁח m. *Depressus, humilis, demissus*, Job. 22, 29.

שׁוּחָה & שִׁיחָה f. Fovea; vid. שׁוּח.

שָׁחַט *Mactavit, jugulavit.* Plane idem Ar. سحط Mactavit. Præt. שָׁחַט Lev. 1, 5. cum Aff. וְשָׁחַט *& mactabit eum*, Lev. 3, 2. Pl. שָׁחֲטוּ *Jugularunt*, 2 Reg. 25, 7. Part. Ben. שׁוֹחֵט *Jugulans*, Jes. 66, 3. Pl. cst. שֹׁחֲטֵי *Jugulantes*, Jes. 57, 5. Part. Pah. f. שְׁחוּטָה & שְׁחֻטָה *Jugulata*, Lev. 14, 51. 6. Inf. abs. שָׁחֹט *Jugulando*, Jes. 22, 13. Cst. שְׁחֹט *Jugulare*, Gen. 22, 10. cum ה parag. שַׁחֲטָה Hos. 5, 2. cum Aff. שַׁחֲטָם *Jugulare eorum*, Ez. 23, 39. Imp. pl. שַׁחֲטוּ *Jugulate*, Ex. 12, 21. Fut. יִשְׁחַט *Jugulabit*, Lev. 4, 33. Pl. יִשְׁחֲטוּ *Jugulabunt*, Lev. 6, 25. in pausa יִשְׁחָטוּ Ez. 40, 41. cum Aff. וַיִּשְׁחָטוּם *& jugularunt eos*, 2 Reg. 10, 14. NIPH. נִשְׁחַט *Jugulatus fuit.* Fut. יִשָּׁחֵט *Jugulabitur*, Num. 11, 22.

שְׁחִיטָה f. *Jugulatio, mactatio.* Cft. שְׁחִיטַת 2 Chr. 30, 17.
שְׁחָטָה f. Idem; vid. in verbo.
שָׁחוּט m. Expanfus; vid. שׁמה.

שחט *Expreffit;* propr. Succum ex uvis. Fut. conv. וָאֶשְׂחַט *& expreffi*, Gen. 40, 11. Refp. Ar. شخط Diluit; qf. fluidum fecit.

שַׁחַל m. *Leo* (ab Ar. سحل Sonum in pectore reciprocavit, fcil. Rugiit; unde etiam سحال Rugitus) Prov. 26, 13. Bocharto Leo niger, pro שָׁחֹר.

שְׁחֵלֶת f. *Bdellium*, Plinio & Damocrati onyx dictum, propterea quod onychi perquam fimile eft, Ex. 30, 34. Certe enim non poteft non Gummi odoriferum effe, quia 1) in talium numero refertur; 2) quia jam tum parabile effe debebat; 3) quia Radix hujus vocis سحل Effudit, profudit, flevit v. g. oculus; it. Derafit, abrafit; שְׁחֵלֶת ejusmodi innuit effe fuccum aut liquorem, qui ex arbore aut frutice deftillans abradatur; 4) quia LXX. illam ὄνυχα vertunt, at nullum gummi odoriferum magis colorem ac fpeciem onychis refert, quam Bdellium. vid. Bocharti Hieroz. P. I. p. 717. & P. II. p. 807.

שחן Ar. سخن ut Chald. שְׁחַן Caluit, incaluit; unde etiam سخونة Febris calida f. ardens. Hinc

שְׁחִין m. *Inflammatio* v. g. cutis &c. Ex. 9, 9. Jef. 38, 21.

שחס Verbum obfoletum, olim fortaffe defignans Procrevit, excrevit v. g. in culmos & ariftas, in arborem proceram; unde شخسام Procerus. Hinc

שָׁחִיס m. Idem, quod trajectis litteris סָחִישׁ *Sponte nafcens,* Jef. 37, 30.

שחף. Ar. سخف Tenuis ac macer evafit, pec. ex fame. Hinc

שַׁחֶפֶת f. *Tabes, phthifis,* Lev. 26, 16. Devt. 28, 22. Ar. سخافة Tenuitas, macies.

שַׁחַף m. LXX. λάρος, *larus* f. *cepphus;* avis immunda, Lev. 11, 16. Devt. 14, 15. forte a tenuitate dicta. Al. Cuculus. Al. Æzalon.

שְׂחִיף m. (me quidem judice) *Tectorium oftiorum* f. *liminum*

num, v. g. ligneum. Cft. שְׂחִיף Ez. 41, 16. ab Ar. سكف Oftio limen fuperius f. poftes confecit; unde etiam أُسْكُفَّة Limen portæ.

שׁחץ. Ar. شخص Corpore magno fuit; unde

שַׁחַץ m. *Corpus magnum, procerum;* hinc בְּנֵי שַׁחַץ *Magnæ feræ*, f. *belluæ*, Job. 28, 8. 41, 26. Al. Ferocia; fuperbia.

שָׁחַק *Attenuavit, comminuit, contrivit, contudit.* Idem Ar. سحق Comminuit in pulverem. Præt. conv. וְשָׁחַקְתָּ *& comminues*, Ex. 30, 36. Pl. שָׁחֲקוּ *Comminuerunt*, Job. 14, 18. Fut. cum Aff. אֶשְׁחָקֵם *Comminuam illos*, Pf. 18, 43.

שַׁחַק m. I. *Pulvis tenuiffimus, minutiffimus*, Jef. 40, 15. Ar. سحيق Idem. II. *Nubes* pec. tenuis; ut Ar. سَحْق; a tenuitate dicta, quia ceu pulvis tenuiffimus in aëre pendere & agitari videtur; Pf. 89, 38. Pl. עָבֵי שְׁחָקִים *Collectiones nubium*; *nubes condenfatæ*, Pf. 18, 12. Ar. مساحيق Pl. Nubes.

שָׂחַק Idem, quod צָחַק *Lufit, rifit, derifit, irrifit.* Arab. ضحك plane idem, Rifit, irrifit. KAL, Præt. שָׂחַק Job. 29, 9. Pl. שָׂחֲקוּ *Riferunt*, Job. 30, 1. Inf. cft. שְׂחֹק *Ludere*, Jud. 16, 27. Fut. אֶשְׂחַק *Ridebo*, Job. 29, 24. Pl. in paufa יִשְׂחָקוּ *Ridebunt*, Pf. 52, 8. PIH. שִׂחֵק *Idem.* Præt. conv. וְשִׂחַקְתִּי *& ludam*, 2 Sam. 6, 21. Part. מְשַׂחֵק *Ludens*, 1 Chr. 15, 29. Pl. מְשַׂחֲקִים *Ludentes*, 2 Sam. 6, 5. Fem. מְשַׂחֶקֶת Prov. 8, 30. Pl. מְשַׂחֲקוֹת 1 Sam. 18, 7. Inf. שַׂחֵק *Ludere*, Pf. 104, 26. Fut. יְשַׂחֵק *Ludet*, Jud. 16, 25. Pl. יְשַׂחֲקוּ *Ludent*, 2 Sam. 2, 14. HIPH. הִשְׂחִיק *Excitavit rifum.* Part. pl. מַשְׂחִיקִים *Excitantes rifum*, 2 Chr. 30, 10.

שְׂחוֹק Inf. Kal. *Ludere, lufus, rifus, derifio*, Job. 8, 21. Thr. 3, 14. Ar ضُحْك Idem.

מִשְׂחָק m. *Lufus, rifus*, Hab. 1, 10.

שָׁחַר 1) *Niger fuit, niger factus eft.* (Refpondet Ar. سحر propr. Clam, occulte, in tenebris aliquid fecit. Hinc Fafcinavit, incantavit. Remotus fuit. II. Fefellit. IV. Multo mane, diluculo fuit, venit, ivit, fecit. Unde etiam سَحَر Tempus antelucanum; extrema pars noctis; it. سُحْرَة Aurora, qf. mixtura lucis & tene-

brarum,

brarum; nec non (سحر Multo mane, ante auroram.) Præt. שָׁחַר *Nigra facta est* v. g. cutis, Job. 30, 30. 2) *Quæsivit diligenter*, qs. primo mane & summo cum studio. Part. Ben. שֹׁחֵר *Diligenter quærens*, Prov. 11, 27. PIH. שִׁחֵר *Sedulo, studiose, tempestive quæsivit, pervestigavit.* Præt. cum Aff. שִׁחֲרוֹ *Tempestive quærit ei*, Prov. 13, 24. 2 m. conv. וְשִׁחֲרְתַּנִי *& quæres me studiose*, Job. 7, 21. Part. pl. cst. מְשַׁחֲרֵי *Studiose quærentes*, Job. 24, 5. Inf. שַׁחֵר *Studiose quærere*, Prov. 7, 15. Fut. cum Aff. אֲשַׁחֲרֶךָּ *Quæram te*, Jes. 26, 9. Plur. cum Aff. & Nun epenth. יְשַׁחֲרֻנְנִי *Quærunt me studiose*, Prov. 1, 28.

שָׁחֹר m. *Niger, nigrum, nigricans*, Lev. 13, 31. Pl. שְׁחֹרִים *Nigri*, Zach. 6, 2. 6. Fem. שְׁחוֹרָה *Nigra*, Cant. 1, 5. Pl. שְׁחֹרוֹת *Nigræ*, Cant. 5, 11.

שְׁחוֹר m. *Nigredo*, Thr. 4, 8.

שַׁחַר m. 1) *Aurora, diluculum; crepusculum*, Am. 4, 13. 2) *Ortus* v. g. mali. Aff. שַׁחְרָהּ *Ortus ejus*, Jes. 47, 11. Vid. etiam paulo inferius.

מִשְׁחָר m. *Aurora*, Ps. 110, 3. vid. רֶחֶם.

שְׁחַרְחֹרֶת f. *Subnigra*, Cant. 1, 6.

שַׁחֲרוּת f. propr. *Aurora*; metaph. *Juventus*, qs. Tempus vitæ humanæ matutinum; Targ. עֲלֵמוּת Juventus, Eccl. 11, 10. Ar. etiam سُحْرَةٌ dicitur Pars superior rei.

חֲשֵׁרָה f. sec. alios pro שַׁחֲרָה Nigredo; sed vide חשר.

II. שחר. Arab. سخر Ludibrio habuit, illusit; unde etiam سُخْرَةٌ Illusio. Hinc

שַׁחַר m *Illusio*, Jes. 8, 20. אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שַׁחַר *Cui* (i. e. verbo Dei) *non est illusio.* Al. Fascinatio.

שָׁחַת PIH. *Corrupit, perdidit, peremit; interfecit.* Consonat plane etiam Ar. سحت Perdidit, eradicavit. IV. Exstirpavit. Præt. שִׁחֵת Ex. 32, 7. שִׁחַתָּ pro שִׁחַתָּה *Perdidisti*, Jes. 14, 20. Pl. שִׁחֲתוּ *Perdiderunt*, 2 Reg. 18, 12. in pausa שִׁחֵתוּ Hos. 9, 9. שִׁחַתֶּם *Perdidistis*, Mal. 2, 8. Inf. שַׁחֵת *Perdere*, Gen. 13, 10. cum Aff. שַׁחֶתְכֶם *Perdere vos*, Ez. 5, 16. שַׁחֲתָהּ *Perdere eam*, Ez. 22, 30. Imp. pl. in pausa שַׁחֵתוּ *Perdite*, Jer. 5, 10. NIPH. נִשְׁחַת *Corruptus est*, Jer. 13, 7. Fem. in pausa נִשְׁחָתָה Gen. 6, 12. Part. pl. f. נִשְׁחָתוֹת

נִשְׁחָתוֹת Corruptæ, Ez. 20, 44. Fut. תִּשָּׁחֵת Perdatur, Ex. 8, 24. HIPH. Præt. הִשְׁחִית Corrupit, Gen. 6, 12. Conv. וְהִשְׁחַתִּי pro הִשְׁחַתִּי & perdam, Jer. 51, 20. Pl. וְהִשְׁחַתֶּם & perdite agetis, i. e. corrumpetis sc. viam, Devt. 4, 25. Part. מַשְׁחִית Perdens, perditor, Gen. 19, 14. Pl. מַשְׁחִתִים Perdentes, Jes. 1, 4. Inf. הַשְׁחִית Perdere, Devt 31, 29. Fut. תַּשְׁחִית Perdes, Gen. 18, 28. & תַּשְׁחֵת Devt. 9, 26. quo respici credibile est in titulis Psalmorum 57, 1. 58, 1. 59, 1. 75, 1. Pl. תַּשְׁחִיתוּן Perdite agetis, Devt. 4, 16. HOPH. Part. מָשְׁחָת Corruptus, Prov. 25, 26. Fem. מָשְׁחַת pro מָשְׁחֶתֶת Corruptum, Mal. 1, 14.

שַׁחַת m Corruptio. Aff. שַׁחֶתְךָ Perditio tua, Hos. 13, 9.

שְׁחוּת m. Idem. Aff. שְׁחוּתוֹ Perditio sua, Prov. 28, 10. Vid. etiam II. שחה.

שְׁחִיתָה f. CHALD. Corruptum, Dan. 2, 9. It. Corruptela, Dan. 6, 5.

שְׁחִיתוֹת pl. f. Corruptiones. Aff. שְׁחִיתוֹתָם Corruptiones eorum, Thr. 4, 20. Ps. 107, 20.

שַׁחַת m. Corruptio, fovea, Ps. 30, 10. Ps. 16, 10. Al. etiam Rete.

מַשְׁחִית vel מַשְׁחֵת m. 1) Corrumpens, perdens, 1 Sam. 13, 17. Sic בְּעַל פֶּלִי אִישׁ מַשְׁחִית Homo ad perditionem telum noxium habens, Prov. 18, 9. 2) Corruptio, perditio; internecio; exitium, Ez. 21, 36. Aff. מַשְׁחִתוֹ Perditionis suæ, Ez. 9, 1.

מָשְׁחָת m. Corruptum. Aff. מָשְׁחָתָם Corruptum eorum, Lev. 22, 25. Al. Castratum.

מִשְׁחַת m. Corruptus, corruptum, Jes. 52, 14. Sic etiam Arab. مسحة Res corruptæ.

שְׁטָה vid. שטט.

שָׂטָה (Affine verbo שוט) Declinavit, erravit, deflexit, avertit se, recessit. Conv. etiam cum Ar. شطي Vacillavit v. g. equus; it. شطّ Distitit. Præsertim idem dicit Syr. ܣܛܐ Declinavit, avertit se, 1 Tim. 5, 6. Præt. f. שָׂטִית Declinasti, Num. 5, 19. Imp. שְׂטֵה Declina, Prov. 4, 15. Fut. apoc. יֵשְׂטְ Declinet, Prov. 7, 25. Fem. תִּשְׂטֶה Declinabit, Num. 5, 12.

שֵׂטִים & שָׂטִים vid. שוט.

שָׁטַח Idem, quod Ar. سطح *Expandit, extendit, exporrexit.* Præt. pl. cum Aff. וּשְׁטָחוּם *& expandent ea*, Jer. 8, 2. Part. שֹׁטֵחַ *Expandens*, Job. 12, 23. Inf. abf. שָׁטוֹחַ *Expandendo*, Num. 11, 32. Fut. conv. וַיִּשְׁטַח *& expandit*, 2 Sam. 17, 19. Pl. conv. וַיִּשְׁטְחוּ *& expanderunt*, Num. 11, 32. PIH. Præt. שִׁטַּחְתִּי *Expandi*, Pf. 88, 10.

שָׁחוּט m. pro שָׁטוּחַ *Expanfus, diductus, extenfus*, 2 Chr. 9, 15. Jer. 9, 8. ubi שׁוֹחֵט pro שָׁחַט aut שָׁחוּט Lingua *extenfa*, i. e. *acuta*.

מִשְׁטָח m. *Expanfio.* cft. Ez. 26, 5.

מִשְׁטוֹחַ m. *Idem*, Ez. 47, 10.

שטט. Arab. شط Verbum obfoletum; unde adhuc fupereft شطاط Durities. Hinc

שִׁט m. unde Pl. שִׁטִּים Ar. سَنْط *Acacia f. fpina Arabica*; lignum duriffimum. Ex. 25, 5. 36, 36.

שִׁטָּה f. *Idem*, Ef. 41, 19.

שָׂטַם *Infenfus, infeftus fuit, infeftavit.* Prope accedit Ar. تَشَيْطَمْ Aggreffus fuit alterum; nec non شتم Contumelia affecit. Fut. conv. וַיִּשְׂטֹם *& infeftavit*, Gen. 27, 41. cum Aff. וַיִּשְׂטְמֵנִי *& infeftavit me*, Job. 16, 9. Pl. cum Aff. יִשְׂטְמוּנִי *Odio profequentur me*, Pf. 55, 4.

מַשְׂטֵמָה f. *Odium, infeftatio*, Hof. 9, 7. 8.

שָׂטַן *Adverfatus fuit, odio habuit.* Idem plane Ar. شطن Pervicax, adverfatus fuit. Part. pl. cft. שֹׂטְנַי *Adverfarii*, Pf. 71, 13. Aff. שֹׂטְנַי *Adverfarii mei*, Pf. 109, 29. Inf. cum Aff. שִׂטְנוֹ *Adverfari illi*, Zach. 3, 1. Fut. pl. cum Aff. יִשְׂטְנוּנִי *Adverfantur mihi*, Pf. 38, 21.

שָׂטָן m. *Satan*, Σατανᾶς, *Adverfarius*, Ar. شَيْطَان. Job. 1, 6. Num. 22, 32.

שִׂטְנָה f. *Adverfatio, accufatio*, Efr. 4, 6.

שָׁטַף *Lavit, merfit, inundavit, exundavit, diffluxit.* Conv. Ar. شطف Lavit; nec non شطب Paff. Se diffudit. VII. Fluxit v. g. aqua. Hinc Hebr. per Metaph. quoque *Impetuofus fuit*; *Ruit*, Jer. 8, 6. Præt. שָׁטַף *Lavit, immerfit*, Lev. 18, 11. *Inunda-*

Inundavit, Jef. 8, 8. Fem. cum Aff. שְׁטָפַתְנִי *Inundavit me*, Pf. 69, 3. Pl. cum Aff. שְׁטָפוּנוּ *Inundarunt nos*, Pf. 124, 4. Part. שֹׁטֵף *Ruens*, Ier. 8, 6. Pl. שֹׁטְפִים *Inundantes*, Jef. 28, 2. Fut. conv. וָאֶשְׁטֹף & *lavi*, Ez. 16, 9. Pl. יִשְׁטְפוּ *Inundent*, Jef. 43, 2. NIPH. נִשְׁטַף *Ablutus; inundatus, immerfus fuit*. Fut. יִשָּׁטֵף *Immergetur*, Lev. 15, 12. Pl. יִשָּׁטְפוּ *Inundabuntur*, Dan. 11, 22. PYH. שֻׁטַּף *Immerfus fuit*, Lev. 6. 21.

שֶׁטֶף vel שֵׁטֶף m. *Immerfio*, Pf. 32, 6. Nah. 1, 8.

שׁטר. Ar. سطر Delineavit, fcripfit; unde etiam سيطر Præfuit, ut infpector rei. Recto ordine conftituit. Hinc

שֹׁטֵר Part. m *Gubernator, infpector, exfecutor; lictor; præfectus*, Prov. 6, 7. Plur. שֹׁטְרִים *Præfecti*, Devt. 1, 15. cft. שֹׁטְרֵי Jof. 1, 10. Aff. שֹׁטְרָיו *Præfecti ejus*, Ex. 5, 6. Ar. مُسَيْطِر Idem.

שְׂטַר m. CHALD. *Latus unum* f. *tractus rei* (ut Arab. شطر Idem, a Rad. شطر III. Dimidiavit) Dan. 7, 5. Al. Dominatus. Keri שְׁטַר *Idem*.

מִשְׁטָר m. *Gubernatio, dominatio, præfectura*. Aff. מִשְׁטָרוֹ *Præfectura ejus*, Job. 38, 33.

שׁיה. Ar. شيي Voluit; placatus eft. Hinc

שַׁי m. *Munus*, quo quis placatur, Pf. 68, 30. 76, 12. Jef. 18, 7.

שִׂיג m. Apprehenfio, negotium; vid. נשג.

שִׂיחַ m. Frutex; vid. שׂוח.

שִׁילֹה vid. שאל.

שַׁיִן m. *Urina;* videtur effe ab Ar. ثني Avertit. Separavit. IV. Ejecit; qf. dicas Excretio. Hinc Pl. cum Aff. שֵׁינֵיהֶם *Urinam fuam*, 2 Reg. 18, 27. Loco vocabuli hujus, quod pofteriori tempore obfcoeni ufus exftitit, Maforethæ in lectione marginali fubftituerunt מֵימֵי רַגְלֵיהֶם i. e. aquas pedum fuorum. Cæterum Arab. hinc quoque profectum eft مثانة Veficæ urinariæ lapis. Hinc porro

מַשְׁתִּין m. Part. HIPH. *Mingens*, 1 Sam. 25, 22. 34. 1 Reg. 14, 10.

שַׁיצִיא CHALD. PAH. *Perfectus*, *absolutus*; *exstructus est*. Dicitur de templo Dei Esr. 6, 15. & videtur esse pro שֵׁיצִיא. Resp. Ar. شان II. In altum extulit structuram, i. e. exstruxit.

שֵׂרוֹת f. pl. Armillæ; vid. IV. שׁוּר.

שַׁיִשׁ m. Syr. ܫܝܫܐ *Marmor*, 1 Chr. 29, 2. שֵׁשׁ contracte *Idem*, Esth. 1, 6. Ar. videtur esse زيزي Grossior, durior pars terræ.

שַׁיִת m. Vepres; vid. שׁוּת.

שָׁכַב *Jacuit*, *cubuit*, *accubuit*, *concubuit*, *decubuit*, *incubuit*; *occubuit*, *recubuit*. Proxime convenit Ar. سكب Effudit; i. e. effusus fuit v. c. in terram, lectum; unde forsan porro Dormivit; it. Mortuus est; nec non أنْرَكب Conjecit, demisit se in locum depressum; unde etiam زَرَّكب Concubitus. Præt. שָׁכַב *Concubuit*, Gen. 26, 10. Pl. שָׁכְבוּ *Jacuerunt*, Ez. 32, 21. Part. שֹׁכֵב *Dormiens*, Lev. 14, 47. Pl. שֹׁכְבִים *Jacentes*, 1 Sam. 26, 6. Fem. שֹׁכֶבֶת *Cubans*, Ruth. 3, 8. Inf. abs. שָׁכֹב *Concumbendo*, Lev. 15, 24. cst. שְׁכַב unde cum Aff. שָׁכְבוֹ *Recumbere ejus*, Ruth. 3, 4. & שְׁכַב *Occumbere*, 2 Reg. 14, 22. unde cum Aff. שָׁכְבָהּ *Decumbere ejus*, Gen. 19, 33. Imp. שְׁכַב *Cuba*, 1 Sam. 3, 5. cum ה parag. שִׁכְבָה Gen. 39, 12. Fut. יִשְׁכַּב *Concumbet*, Gen. 30, 15. cum Aff. יִשְׁכָּבֶנָּה *Concumbet cum illa*, sec. Keri Devt. 28, 30. Pl. תִּשְׁכָּבוּן *Cubabitis*, Ps. 68. 14. NIPH. נִשְׁכַּב *Compressa*, *vitiata fuit*. Fut. pl. f. תִּשָּׁכַבְנָה *Vitiabuntur*, Zach. 14, 2. PYH. Præt. f. שֻׁגַּלְתְּ *Compressa es*, Jer. 3, 2. HIPH. הִשְׁכִּיב *Cubantem fecit*; *cubare* s. *jacere fecit*. Præt. cum Aff. וְהִשְׁכַּבְתִּים & *cubare faciam illos*, Hos. 2, 20. Inf. הַשְׁכֵּב *Cubare facere*, 2 Sam. 8, 2. Fut. יַשְׁכִּיב *Cubare faciet*, Job. 38, 37. Al. Effundet, ex signif. Arab. HOPH. Præt. הָשְׁכַּב & הָשְׁכָּב *Prostratus est*, Ez. 32, 32. Part. מֻשְׁכָּב *Prostratus*, 2 Reg. 4, 32. Imp. cum ה parag. הָשְׁכְּבָה *Prosternitor*, Ez. 32, 19.

שְׁכָבָה aut שִׁכְבָה f. *Cubatio*, *stratum*. cst. שִׁכְבַת Ex. 16, 13. *Concubitus*, Lev. 15, 17.

שְׁכֹבֶת f. *Concubitus*. Aff. שְׁכָבְתּוֹ *Concubitus suus*, Lev. 20, 15.

מִשְׁכָּב m. *Cubile*, *cubatus*, 2 Sam. 17, 28. 2 Sam. 4, 5. *Concubitus*, Num. 31, 18. cst. מִשְׁכַּב Lev. 15, 26. Aff. מִשְׁכָּבוֹ *Cubile suum*, 2 Sam. 11, 13. Pl. cst. מִשְׁכְּבֵי *Cubilia*, Gen. 49, 4.

מִשְׁכָּב

מִשְׁכַּב m. Chald. *Idem.* Aff. מִשְׁכְּבָךְ *Cubile tuum*, Dan. 2, 28.

מִשְׁכָּבָה f. *Idem.* Pl. cum Aff. מִשְׁכְּבוֹתָם *Cubilia sua*, Jes. 57, 2.

שכה (Idem, quod סָכָה; Conv. etiam cum Ar. ذكى Excitati acrisque ingenii ac judicii fuit; unde etiam ذكاء Acumen ingenii mentisque; it. Solertia. Hinc

שֶׂכְוִי m. *Intelligentia, mens*, Job. 38, 36. Al. Gallus gallinaceus.

שְׂכִיָּה f. *Imago, effigies, pictura, spectaculum.* Plur. שְׂכִיּוֹת *Imagines*, Jes. 2, 16.

מַשְׂכִּית f. *Imago, figura, effigies, pictura;* it. *Imaginatio, cogitatio*, Lev. 26, 1. Aff. מַשְׂכִּיתוֹ *Imago sua*, Ez. 8, 12. Plur. מַשְׂכִּיּוֹת *Cogitationes, imagines*, Ps. 73, 7. Prov. 25, 11. Aff. מַשְׂכִּיֹּתָם *Imagines eorum*, Num. 33, 52.

I. שָׁכַח & שָׁכֵחַ *Oblitus fuit.* Hinc videtur esse Ar. سامح II. Condonavit. IV. Idem. Præt. שָׁכַח Ps. 9, 13. cum Aff. שְׁכֵחָנִי (a שָׁכֵחַ) *Oblitus est mei*, Jes. 49, 14. Fem. שָׁכְחָה *Oblita est*, Hos. 2, 15. in pausa שָׁכֵחָה Prov. 2, 17. Pl. שָׁכְחוּ *Obliti sunt*, Ps. 106, 13. cum Aff. שְׁכֵחוּךְ *Obliti sunt tui*, Jer. 30, 14. שְׁכַחֲנוּךְ *Obliti sumus tui*, Ps. 44, 18. Part. pl. cst. שֹׁכְחֵי *Obliviscentes*, Ps. 50, 22. Inf. abs. שָׁכוֹחַ *Obliviscendo*, Devt. 8, 19. Imp. f. שִׁכְחִי *Obliviscere*, Ps. 45, 11. Fut. תִּשְׁכַּח *Obliviscetur*, Jes. 49, 15. Pl. תִּשְׁכַּחְנָה *Obliviscentur*, ib. NIPH. Præt. נִשְׁכַּח *Oblivioni traditus est*, Eccl. 9, 5. Pl. נִשְׁכְּחוּ *Oblivioni traditæ sunt*, Jes. 65, 17. Part. נִשְׁכָּח *Oblivioni traditus*, Eccl. 2, 16. Pl. נִשְׁכָּחִים *Oblivioni traditi*, Job. 28, 4. Fem. נִשְׁכָּחָה *Oblivioni tradita*, Jes. 23, 16. & נִשְׁכַּחַת pro נִשְׁכָּחָה ib. v. 13. Al. est Præt. pro נִשְׁכְּחָה. Fut. יִשָּׁכַח *Oblivioni tradetur*, Ps. 9, 19. f. תִּשָּׁכַח Jer. 20, 11. PIH. Præt. שִׁכַּח *Fecit oblivioni tradi*, Thr. 2, 6. HIPH. Inf. הַשְׁכִּיחַ *Facere oblivisci*, Jer. 23, 27. HITHP. Fut. pl. יִשְׁתַּכְּחוּ *Oblivioni tradentur*, Eccl. 8, 10.

שָׁכֵחַ m. *Oblitus.* Pl. שְׁכֵחִים *Obliti*, Jes. 65, 11. cst. שִׁכְחֵי Ps. 9, 18.

II. שְׁכַח Chald. *Invenit.* Idem Syr. ܫܟܚ. Quin convenit etiam Ar. شاكه Mutuo convenit. ITHP. הִשְׁתְּכַח *Inventus est*, Esr. 6, 2. f. הִשְׁתְּכַחַת *Inventa est*, Dan. 5, 11. 2 p. הִשְׁתְּכַחַתְּ *Inventus*

הַשְׂכֵּל & הַשְׂכִּיל m. *Intelligentia*, Prov. 1, 3. Eſt Infin. Hiph. nominaſcens.

מַשְׂכִּיל m. *Intelligens, prudens;* it. *Intelligentia;* it. *Erudiens*, Pſ. 47, 8.

שַׁכְלֵל Chald. in Pah. *Perfecit, abſolvit;* ab Hebr. כָּלַל. Præt. cum Aff. שַׁכְלְלָהּ *Perfecit eam*, Eſr. 5, 11. Pl. שַׁכְלִלוּ *Perfecerunt*, Eſr. 6, 14. 4, 12. Inf. שַׁכְלָלָה *Perficere*, Eſr. 5, 3. Ithp. Fut. pl. יִשְׁתַּכְלְלוּן *Perficiantur*, Eſr. 4, 16.

שַׂכִּין m. Culter; vid. in סכן.

I. שְׁכֶם m. *Humerus, dorſum*, Gen. 9, 23. Aff. שִׁכְמוֹ *Dorſum ſuum*, Gen. 49, 15. Hinc Æthiop. *Sacama*, Bajulavit. IV. Onus humeris impoſuit.

שִׁכְמָה f. *Idem*, Job. 31, 22.

II. שְׁכֶם m. *Portio, pars; donum, merces*, Gen. 48, 22. Hinc Ar. شَكَمَ Remuneratus fuit, donum pro dono, præmium, mercedem largiens; unde porro شُكْمٌ Præbitio rei.

III. שְׁכֶם m. *Meta*, qſ. directio ſ. ductus viæ, Pſ. 21, 13. ab Ar. وَشَكَمَ Inſtitit, inhæſit viæ; unde etiam وَشْكَمٌ Medium viæ; it. وُشْكُمٌ Ductus ſ. directio viæ, i. e. meta.

IV. שכם. Unde Hiph. הִשְׁכִּים (addito ſ. ſubintellecto בַּבֹּקֶר) *Mane, mature egit; Prævertit; Matutino tempore ſ. mane ſ. diluculo paratus ſ. expeditus fuit.* Reſp. Ar. تَشَكَّمَ Properavit; unde etiam تَشَكُّمٌ Properantia. Præt. הִשְׁכִּים Job. 1, 5. Pl. conv. וְהִשְׁכַּמְתֶּם *& mane ſurgetis*, Gen. 19, 9. Part. מַשְׁכִּים (quod interdum adverbialiter pro *Mane* alii verbo jungitur) *Mane ſurgens*, Hoſ. 6, 5. Pl. cſt. מַשְׁכִּימֵי *Mane ſurgentes*, Pſ. 127, 2. Inf. הַשְׁכֵּם & הַשְׁכִּים *Mane ſurgendo*, 1 Sam. 17, 16. Prov. 27, 14. Irreg. אַשְׁכֵּים Jer. 25, 3. Imp. הַשְׁכֵּם *Mane ſurge*, 1 Sam. 29, 10. Fut. conv. וַיַּשְׁכֵּם *& mane ſurrexit*, Jud. 7, 1. Pl. נַשְׁכִּימָה *Mane ſurgemus*, Cant. 7, 13.

שָׁכֵן & שָׁכַן 1) *Recubuit, procubuit*, i. e. quietis cauſa; reſp. Ar. سَكَنَ Quietus, ſedatus fuit. Quievit. Præt. שָׁכַן Ex. 40, 35. שָׁכֵן Deut. 33, 20. Part. pl. cſt. שֹׁכְנֵי *Recumbentes*, Jeſ. 26, 19. Fut. יִשְׁכֹּן *Recumbet*, Pſ. 16, 9. Pl. יִשְׁכְּנוּ *Recumbent*, Nah. 3, 18. Hiph. הִשְׁכִּין *Procumbere, recumbere, reſidere fecit.* Præt. conv. וְהִשְׁכַּנְתִּי *& reſidere*

dere faciam, Ez. 32, 4. Fut. יַשְׁכֵּב *Procumbere faciat*, Pf. 7, 6. Pl. conv. וַיַּשְׁכִּבוּ *& residere fecerunt*, Jof. 18, 1. 2) *Habitavit, inhabitavit; degit; manfit, commoratus fuit*; ut & Ar. سكن Habitavit domum, Corani Sur. 2, 37. Præt. שָׁכַן Jof. 22, 19. Pl. שָׁכְנוּ *Inhabitarunt*, Pf. 68, 7. Part. Ben. שֹׁכֵן *Habitans*, Gen. 14, 13. cum י parag. שֹׁכְנִי Devt. 33, 16. Pl. שֹׁכְנִים *Habitantes*, Jer. 25, 24. cum Aff. שֹׁכְנֵיהֶם *Inhabitantes eas*, Job. 26, 5. Fem. שֹׁכַנְתְּ pro שֹׁכֶנֶת fec. Keri Jer. 51, 13. Cheth. cum י parag. שֹׁכַנְתִּי. Pah. pl. cft. שְׁכוּנֵי *Habitantes facti*, i. e. *collocati*, Jud. 8, 11. Inf. cft. שְׁכֹן *Habitare*, Num. 9, 22. cum Aff. לְשָׁכְנִי *ut habitem*, Ex. 29, 46. לְשִׁכְנוֹ *ut habitet*, Devt. 12, 5. Imp. שְׁכֹן *Habita*, Gen. 26, 2. Pl. שִׁכְנוּ *Habitate*, Jer. 48, 28. Fut. אֶשְׁכּוֹן *Habitabo*, Jef. 57, 15. cum ה parag. אֶשְׁכֳּנָה Pf. 139, 9. in paufa אֶשְׁכֹּנָה Pf. 55, 7. Pl. f. תִּשְׁכֹּנָּה *Habitabunt*, Ez. 17, 23. PIH. שִׁכֵּן *Habitare fecit, habitandum dedit, collocavit*; Gr. σκηνόω Præt. שִׁכֵּן Pf. 78, 60. Inf. שַׁכֵּן *Habitare facere*, Devt. 12, 11. Fut. אֲשַׁכְּנָה *Habitare faciam*, Jer. 7, 3. HIPH. הִשְׁכִּין *Remanere, habitare fecit*, Ez. 32, 4. Fut. תַּשְׁכֵּן *Habitare facias*, Job. 11, 14.

שְׁכַן CHALD. *Idem*. Fut. pl. f. יִשְׁכְּנָן *Habitabant*, Dan. 4, 18. PAH. Præt. שַׁכִּן *Habitare fecit*, Efr. 6, 12.

שָׁכֵן m. *Habitans, habitator; vicinus*, Prov. 27, 10. Cft. שְׁכַן Hof. 10, 5. Aff. שְׁכֵנוֹ *Vicinus ejus*, Ex. 12, 4. It. *Recumbens*, Jef. 33, 24. Pl. cum Aff. שְׁכֵנַיִךְ *Vicini tui*, Ez. 16, 26. & ex CHALDAISMO שְׁכֵנַיְכִי fec. Cheth. 2 Reg. 4, 3.

שֶׁכֶן m. *Habitaculum*. Aff. שִׁכְנוֹ *Habitaculum ejus*, Devt. 12, 5. Al. eft ab Inf. שְׁכֹן.

שְׁכֵנָה & שְׁכֶנֶת f. *Vicina*. Ab hoc cum Aff. שְׁכֶנְתָּהּ *Vicina sua*, Ex. 3, 22. Ab illo Pl. שְׁכֵנוֹת *Vicinæ*, Ruth. 4, 17. Ar. سكنة Id.

מִשְׁכָּן m. *Habitatio, habitaculum; tabernaculum*, Ex. 25, 9. Cft. מִשְׁכַּן Num. 1, 53. Aff. מִשְׁכָּנוֹ *Habitaculum ejus*, Jof. 22, 29. Pl. cft. מִשְׁכְּנֵי *Habitacula*, Pf. 46, 5. Aff. מִשְׁכְּנֹתֵיהֶם *Habitacula sua*, Ez. 25, 4. Ar. سكن & سكن Idem.

מִשְׁכַּן m. CHALD. *Idem*. Aff. מִשְׁכְּנֵהּ *Habitaculum ejus*, Efr. 7, 15.

מִשְׁכָּנָה f. *Idem;* unde Pl. מִשְׁכָּנוֹת *Habitacula*, Hab. 1, 6. Cst. מִשְׁכְּנוֹת Cant. 1, 8. Aff. מִשְׁכְּנוֹתָיו *Habitacula sua*, Ps. 78, 28.

שָׁכֵן vid. סָכַן.

שָׁכַר *Inebriatus fuit; Ebrius factus est.* Idem Ar. سكر Ebrius fuit. IV. Inebriavit. Sæpe hoc verbum quamcunque repletionem indicat, quæ vel vino vel cibo, ira vel amore fit. Præt. pl. שָׁכְרוּ *Inebriati sunt*, Jes. 29, 9. Imp. pl. שִׁכְרוּ *Inebriamini*, Cant. 5, 1. Fut. conv. וַיִּשְׁכַּר *& inebriatus est*, Gen. 9, 21. Pl. cum ן parag. in pausa יִשְׁכָּרוּן *Inebriabuntur*, Jes. 49, 26. PIH. שִׁכֵּר *Inebriavit.* Part. f. מְשַׁכֶּרֶת *Inebrians*, Jer. 51, 7. Inf. שַׁכֵּר *Inebriare*, Hab. 2, 15. Fut. cum Aff. אֲשַׁכְּרֵם *Inebriabo eos*, Jes. 63, 6. HIPH. הִשְׁכִּיר *Idem.* Præt. conv. וְהִשְׁכַּרְתִּי *& inebriabo*, Jer. 51, 57. Imp. pl. cum Aff. הַשְׁכִּירֻהוּ *Inebriate eum*, Jer. 48, 26. Fut. אַשְׁכִּיר *Inebriabo*, Devt. 32, 42. HITHP. Fut. cum ן parag. תִּשְׁתַּכָּרִין *Inebriatam te exhibebis*, 1 Sam. 1, 14.

שֵׁכָר m. *Potus inebrians;* Lat. SICERA, Num. 28, 7.

שְׁכֻרָה f. *Ebria*, Part. Pah. Cst. שְׁכֻרַת Jes. 51, 21.

שִׁכָּרוֹן m. *Ebrietas*, Ez. 23, 33.

שִׁכּוֹר m. *Inebriatus, bene potus*, 1 Sam. 25, 36. Pl. שִׁכּוֹרִים *Inebriati*, Joël. 1, 5. Cst. שִׁכּוֹרֵי Jes. 28, 1. Fem. שִׁכֹּרָה *Inebriata*, 1 Sam. 1, 13.

שְׂכָרָה f. *Inebriatio*, Hagg. 1, 6.

שָׂכַר *Mercede conduxit, mercedem dedit.* Scribitur etiam סָכַר. Fere idem dicit Ar. شكر Mercedem donavit. Præt. שָׂכַר 2 Reg. 7, 6. cum Aff. שְׂכָרוֹ *Mercede conduxit eum*, Neh. 6, 12. Part. Ben. שׂוֹכֵר *Mercede conducens*, Prov. 26, 10. videl. *Sed conducens stultum* (idem est) *ac conducens prætereuntes* i. e. vagabundos. Pl. שֹׂכְרִים *Mercede conducentes*, 2 Chr. 24, 12. it. סֹכְרִים Esr. 4, 5. Pah. שָׂכוּר *Mercede conductus*, Neh. 7, 13. Inf. abs. שָׂכֹר *Mercede conducendo*, Gen. 30, 16. Cst. שְׂכֹר *Mercede conducere*, 1 Chr. 19, 7. Fut. conv. וַיִּשְׂכֹּר *& mercede conduxit*, Jud. 9, 4. Pl. יִשְׂכְּרוּ *Mercede conducent*, Jes. 46, 6. NIPH. Præt. pl. נִשְׂכָּרוּ (in pausa) *Conducti sunt*, 1 Sam. 2, 5. HITHP. Part. מִשְׂתַּכֵּר *Mercede donatum se exhibens, operam suam mercede locans*, Hagg. 1, 6.

שָׂכָר m. *Merces*, *lucrum*, Num. 18, 31. Cfr. שְׂכַר Zach. 8, 10. Aff. שְׂכָרוֹ *Mercedem ſuam*, Devt. 24, 15. Ar. شكر Idem.

שָׂכִיר m. *Mercede conductus*, *mercenarius*, Ex. 22, 14. Cfr. שְׂכִיר Lev. 25, 53. Aff. שְׂכִירְךָ *Mercenarius tuus*, Lev. 25, 6. Pl. cum Aff. שְׂכִירֶיהָ *Mercenarii ejus*, Jer. 46, 21. Fem. שְׂכִירָה *Mercenaria* v. g. manus, Jeſ. 7, 20.

שֶׂכֶר m. 1) *Merces*, Prov. 11, 18. 2) *Excipulus*, Jeſ. 19, 10. Vid. סכר.

מַשְׂכֹּרֶת f. *Idem*. Aff. מַשְׂכֻּרְתִּי *Merces mea*, Gen. 31, 7. 41.

אֶשְׂכָּר (pronuntiatione Arabica, quippe Arabiæ incolis affignatum, pro eo, quod Hebr. ſonaret אֶשְׂכַּר) m. *Merces*, *donarium*, a Rad. شكر Pſ. 72, 10. Ez. 27, 15. LXX. δῶρον, μισθός. Aliis Munus ex Saccaro; aliene!

שֶׁל Partic. pro אֲשֶׁר & לְ. Conjunctim ponitur ut Præf. מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה *Lectus*, *qui eſt Salomonis*, Cant. 3, 7. Sic etiam כַּרְמִי שֶׁלִּי *Vinea mea*, Cant. 1, 6. Separatim legitur cum בְּ e. g. בְּשֶׁל אֲשֶׁר *Propter quod*, vel *quamvis*, Eccl. 8, 17. בְּשֶׁלִּי *Propter me*, Jon. 1, 12. בְּשֶׁלְּמִי *Propter quem*, v. 7. שַׁלָּמָה *Propter quid?* Cant. 1, 7. מִשֶּׁלָּנוּ *Quis ex nobis*, 2 Reg. 6, 11.

שַׁלְאֲנָן vid. in שאן & V. שלה.

שלב. Ar. ثلب Fiſſus, ruptus fuit. Hinc PYH. Part. pl. f. מְשֻׁלָּבֹת *Graduum inſtar junctæ* una alteri ſcil. duæ oræ cujuslibet aſſeris, Germ. zwey Fälze an einem jeglichen Brett, daſs ſie geſtäffelt an einander gefügt werden konnten, Ex. 26, 17. 36, 22.

שְׁלַבִּים m. pl. *Gradus*; *limbi*; *prominentiæ gradatæ*, 1 Reg. 7, 28.

שֶׁלֶג m. Idem, quod Ar. ثلج *Nix*, Ex. 4, 6. Pſ. 147, 16. Hinc

הִשְׁלִיג HIPH. *Niveus*, *inſtar nivis albus factus eſt*. Fut. תַּשְׁלֵג *Inſtar nivis albeſcet*, Pſ. 68, 15.

I. שָׁלָה *Tranquillus*, *pacificus*, *quietus fuit*, *quievit*; it. *Fortunatus fuit*. (Hinc fortaſſe שָׁלֹם Pax, proſperitas; vid. שָׁלוֹם.) Idem etiam Ar. سلا med. Keſrata, 1) Tranquillo, contento animo fuit. 2) Liquavit v. g. butyrum, ſcil. ut non turbatum amplius eſſet. Præt. שָׁלַוְתִּי *Tranquillus fui*, Job. 3, 26. Pl.

שְׁחִיטָה f. *Jugulatio, mactatio.* Cft. שְׁחִיטַת 2 Chr. 30, 17.
שְׁחָטָה f. Idem; vid. in verbo.
שָׁחוּט m. Expanſus; vid. שטח.

שחט *Expreſſit;* propr. Succum ex uvis. Fut. conv. וָאֶשְׂחַט *& expreſſi*, Gen. 40, 11. Reſp. Ar. شحط Diluit; qſ. fluidum fecit.

שַׁחַל m. *Leo* (ab Ar. سحل Sonum in pectore reciprocavit, ſcil. Rugiit; unde etiam سحال Rugitus) Prov. 26, 13. Bocharto Leo niger, pro שָׁחֹר.

שְׁחֵלֶת f. *Bdellium*, Plinio & Damocrati onyx dictum, propterea quod onychi perquam ſimile eſt, Ex. 30, 34. Certe enim non poteſt non Gummi odoriferum eſſe, quia 1) in talium numero refertur; 2) quia jam tum parabile eſſe debebat; 3) quia Radix hujus vocis سحل Effudit, profudit, flevit v. g. oculus; it. Deraſit, abraſit; שְׁחֵלֶת ejusmodi innuit eſſe ſuccum aut liquorem, qui ex arbore aut frutice deſtillans abradatur; 4) quia LXX. illam ὄνυχα vertunt, at nullum gummi odoriferum magis colorem ac ſpeciem onychis refert, quam Bdellium. vid. Bocharti Hieroz. P. I. p. 717. & P. II. p. 807.

שחן Ar. سخن ut Chald. שְׁחַן Caluit, incaluit; unde etiam سخونة Febris calida ſ. ardens. Hinc
שְׁחִין m. *Inflammatio* v. g. cutis &c. Ex. 9, 9. Jeſ 38, 21.

שחס Verbum obſoletum, olim fortaſſe deſignans Procrevit, excrevit v. g. in culmos & ariſtas, in arborem proceram; unde شخسام Procerus. Hinc
שָׁחִיס m. Idem, quod trajectis litteris סָחִישׁ *Sponte naſcens,* Jeſ. 37, 30.

שחף Ar. سخف Tenuis ac macer evaſit, pec. ex fame. Hinc
שַׁחֶפֶת f. *Tabes, phthiſis*, Lev. 26, 16. Devt. 28, 22. Ar. سخفة Tenuitas, macies.
שַׁחַף m. LXX. λάρος, *larus* ſ. *cepphus;* avis immunda, Lev. 11, 16. Devt. 14, 15. forte a tenuitate dicta. Al. Cuculus. Al. Æzalon.
שַׂחִיף m. (me quidem judice) *Tectorium oſtiorum* ſ. *liminum*

num, v. g. ligneum. Cft. שָׂחִיף Ez. 41, 16. ab Ar. سكف Oftio limen fuperius f. poftes confecit; unde etiam أُسْكُفَّة Limen portæ.

שחץ. Ar. شخص Corpore magno fuit; unde

שַׁחַץ m. *Corpus magnum, procerum;* hinc בְּנֵי שַׁחַץ *Magnæ feræ*, f. *belluæ*, Job. 28, 8. 41, 26. Al. Ferocia; fuperbia.

שָׁחַק *Attenuavit, comminuit, contrivit, contudit.* Idem Ar. سحق Comminuit in pulverem. Præt. conv. וְשָׁחַקְתָּ & *comminues*, Ex. 30, 36. Pl. שָׁחֲקוּ *Comminuerunt*, Job. 14, 18. Fut. cum Aff. אֶשְׁחָקֵם *Comminuam illos*, Pf. 18, 43.

שַׁחַק m. I. *Pulvis tenuiffimus, minutiffimus*, Jef. 40, 15. Ar. سحيق Idem. II. *Nubes* pec. tenuis; ut Ar. سحق; a tenuitate dicta, quia ceu pulvis tenuiffimus in aëre pendere & agitari videtur; Pf. 89, 38. Pl. עָבֵי שְׁחָקִים *Collectiones nubium; nubes condenfatæ*, Pf. 18, 12. Ar. مساحيق Pl. Nubes.

שָׂחַק Idem, quod צָחַק *Lufit, rifit, derifit, irrifit.* Arab. ضحك plane idem, Rifit, irrifit. KAL, Præt. שָׂחֲקוּ Job. 29, 9. Pl. שָׂחֲקוּ *Riferunt*, Job. 30, 1. Inf. cft. שָׂחֹק *Ludere*, Jud. 16, 27. Fut. אֶשְׂחַק *Ridebo*, Job. 29, 24. Pl. in paufa יִשְׂחָקוּ *Ridebunt*, Pf. 52, 8. PIH. שִׂחֵק *Idem*. Præt. conv. וְשִׂחַקְתִּי & *ludam*, 2 Sam. 6, 21. Part. מְשַׂחֵק *Ludens*, 1 Chr. 15, 29. Pl. מְשַׂחֲקִים *Ludentes*, 2 Sam. 6, 5. Fem. מְשַׂחֶקֶת Prov. 8, 30. Pl. מְשַׂחֲקוֹת 1 Sam. 18, 7. Inf. שַׂחֵק *Ludere*, Pf. 104, 26. Fut. יְשַׂחֵק *Ludet*, Jud. 16, 25. Pl. יְשַׂחֲקוּ *Ludent*, 2 Sam. 2, 14. HIPH. הִשְׂחִיק *Excitavit rifum*. Part. pl. מַשְׂחִיקִים *Excitantes rifum*, 2 Chr. 30, 10.

שְׂחֹק Inf. Kal. *Ludere, lufus, rifus, derifio*, Job. 8, 21. Thr. 3, 14. Ar ضحك Idem.

מִשְׂחָק m. *Lufus, rifus*, Hab. 1, 10.

שָׁחַר 1) *Niger fuit, niger factus eft.* (Refpondet Ar. سحر propr. Clam, occulte, in tenebris aliquid fecit. Hinc Fafcinavit, incantavit. Remotus fuit. II. Fefellit. IV. Multo mane, diluculo fuit, venit, ivit, fecit. Unde etiam سحر Tempus antelucanum; extrema pars noctis; it. سُحْرَة Aurora, qf. mixtura lucis & tenebrarum,

brarum; nec non [سحر Multo mane, ante auroram.) Præt. שָׁחַר *Nigra facta est* v. g. cutis, Job. 30, 30. 2) *Quæsivit diligenter*, qs. primo mane & summo cum studio. Part. Ben. שֹׁחֵר *Diligenter quærens*, Prov. 11, 27. PIH. שִׁחֵר *Sedulo, studiose, tempestive quæsivit, pervestigavit.* Præt. cum Aff. שִׁחֲרוֹ *Tempestive quærit ei*, Prov. 13, 24. 2 m. conv. וְשִׁחַרְתַּנִי *& quæres me studiose*, Job. 7, 21. Part. pl. cst. מְשַׁחֲרֵי *Studiose quærentes*, Job. 24, 5. Inf. שַׁחֵר *Studiose quærere*, Prov. 7, 15. Fut. cum Aff. אֲשַׁחֲרֶךָּ *Quæram te*, Jes. 26, 9. Plur. cum Aff. & Nun epenth. יְשַׁחֲרֻנְנִי *Quærunt me studiose*, Prov. 1, 28.

שָׁחֹר m. *Niger, nigrum, nigricans*, Lev. 13, 31. Pl. שְׁחֹרִים *Nigri*. Zach. 6, 2. 6. Fem. שְׁחוֹרָה *Nigra*, Cant. 1, 5. Pl. שְׁחֹרוֹת *Nigræ*, Cant. 5, 11.

שְׁחוֹר m. *Nigredo*, Thr. 4, 8.

שַׁחַר m. 1) *Aurora, diluculum; crepusculum*, Am. 4, 13. 2) *Ortus* v. g. mali. Aff. שַׁחְרָהּ *Ortus ejus*, Jes. 47, 11. Vid. etiam paulo inferius.

מִשְׁחָר m. *Aurora*, Ps. 110, 3. vid. רֶחֶם.

שְׁחַרְחֹרֶת f. *Subnigra*, Cant. 1, 6.

שַׁחֲרוּת f. propr. *Aurora*; metaph. *Juventus*, qs. Tempus vitæ humanæ matutinum; Targ. עוּלֵימוּת Juventus, Eccl. 11, 10. Ar. etiam سحرة dicitur Pars superior rei.

חֲשֵׁרָה f. sec. alios pro שְׁחֵרָה Nigredo; sed vide חשר.

II. שָׁחַר. Arab. سخر Ludibrio habuit, illusit; unde etiam سخرة Illusio. Hinc

שַׁחַר m *Illusio*, Jes. 8, 20. אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר *Cui* (i. e. verbo Dei) *non est illusio.* Al. Fascinatio.

שָׁחַת PIH. *Corrupit, perdidit, peremit; interfecit.* Consonat plane etiam Ar. سحت Perdidit, eradicavit, IV. Exstirpavit. Præt. שִׁחֵת Ex. 32, 7. שִׁחַתְּ pro שִׁחַתָּה *Perdidisti*, Jes. 14, 20. Pl. שִׁחֲתוּ *Perdiderunt*, 2 Reg. 18, 12. in pausa שִׁחֵתוּ Hos. 9, 9. שִׁחַתֶּם *Perdidistis*, Mal. 2, 8. Inf. שַׁחֵת *Perdere*, Gen. 13, 10. cum Aff. שַׁחֶתְכֶם *Perdere vos*, Ez. 5, 16. שַׁחֲתָהּ *Perdere eam*, Ez. 22, 30. Imp. pl. in pausa שַׁחֵתוּ *Perdite*, Jer. 5, 10. NIPH. נִשְׁחַת *Corruptus est*, Jer. 13, 7. Fem. in pausa נִשְׁחָתָה Gen. 6, 12. Part. pl. f. נִשְׁחָתוֹת

נִשְׁחָתוֹת *Corruptæ*, Ez. 20, 44. Fut. תִּשָּׁחֵת *Perdatur*, Ex. 8, 24. HIPH. Præt. הִשְׁחִית *Corrupit*, Gen. 6, 12. Conv. וְהִשְׁחַתִּי pro וְהִשְׁחַתִּי *& perdam*, Jer. 51, 20. Pl. וְהִשְׁחַתֶּם *& perdite agetis*, i. e. corrumpetis sc. viam, Devt. 4, 25. Part. מַשְׁחִית *Perdens*, *perditor*, Gen. 19, 14. Pl. מַשְׁחִתִים *Perdentes*, Jes. 1, 4. Inf. הַשְׁחִית *Perdere*, Devt 31, 29. Fut. תַּשְׁחִית *Perdes*, Gen. 18, 28. & תַּשְׁחֵת Devt. 9, 26. quo respici credibile est in titulis Psalmorum 57, 1. 58, 1. 59, 1. 75, 1. Pl. תַּשְׁחִיתוּן *Perdite agetis*, Devt. 4, 16. HOPH. Part. מָשְׁחָת *Corruptus*, Prov. 25, 26. Fem. מָשְׁחַת pro מָשְׁחָתָה *Corruptum*, Mal. 1, 14.

שַׁחַת m. *Corruptio*. Aff. שַׁחְתְּךָ *Perditio tua*, Hos. 13, 9.

שְׁחוּת m. *Idem*. Aff. שְׁחוּתוֹ *Perditio sua*, Prov. 28, 10. Vid. etiam II. שחת.

שְׁחִיתָה f. CHALD. *Corruptum*, Dan. 2, 9. It. *Corruptela*, Dan. 6, 5.

שְׁחִיתוֹת pl. f. *Corruptiones*. Aff. שְׁחִיתוֹתָם *Corruptiones eorum*, Thr. 4, 20. Ps. 107, 20.

שַׁחַת m. *Corruptio*, *fovea*, Ps. 30, 10. Ps. 16, 10. Al. etiam Rete.

מַשְׁחִית vel מַשְׁחִת m. 1) *Corrumpens*, *perdens*, 1 Sam. 13, 17. Sic בַּעַל s. אִישׁ מַשְׁחִית *Homo ad perditionem telum noxium habens*, Prov. 18, 9. 2) *Corruptio*, *perditio*; *internecio*; *exitium*, Ez. 21, 36. Aff. מַשְׁחֵתוֹ *Perditionis suæ*, Ez. 9, 1.

מָשְׁחָת m. *Corruptum*. Aff. מָשְׁחָתָם *Corruptum eorum*, Lev. 22, 25. Al. Castratum.

מִשְׁחַת m. *Corruptus*, *corruptum*, Jes. 52, 14. Sic etiam Arab. مسحة Res corruptæ.

שִׁטָּה vid. שטט.

שָׂטָה (Affine verbo שׁוּט) *Declinavit*, *erravit*, *deflexit*, *avertit se*, *recessit*. Conv. etiam cum Ar. شطي Vacillavit v. g. equus; it. شطّ Distitit. Præsertim idem dicit Syr. ܣܛܐ Declinavit, avertit se, 1 Tim. 5, 6. Præt. f. שָׂטִית *Declinasti*, Num. 5, 19. Imp. שְׂטֵה *Declina*, Prov. 4, 15. Fut. apoc. יֵשְׂטְ *Declinet*, Prov. 7, 25. Fem. תִשְׂטֶה *Declinabit*, Num. 5, 12.

שֵׂטִים & שָׂטִים vid. שׂוּט.

שָׁטַח Idem, quod Ar. سطح *Expandit, extendit, exporrexit.* Præt. pl. cum Aff. וּשְׁטָחוּם & *expandent ea*, Jer. 8, 2. Part. שֹׁטֵחַ *Expandens*, Job. 12, 23. Inf. abf. שָׁטוֹחַ *Expandendo*, Num. 11, 32. Fut. conv. וַתִּשְׁטַח & *expandit*, 2 Sam. 17, 19. Pl. conv. וַיִּשְׁטְחוּ & *expanderunt*, Num. 11, 32. PIH. Præt. שִׁטַּחְתִּי *Expandi*, Pf. 88, 10.

שָׁחוּט m. pro שָׁטוּחַ *Expanfus, diductus, extenfus*, 2 Chr. 9, 15. Jer. 9, 8. ubi שָׁחוּט pro שָׁחֵט aut שָׁחוּט Lingua *extenfa*, i. e. *acuta*.

מִשְׁטָח m. *Expanfio.* cft. Ez. 26, 5.

מִשְׁטוֹחַ m. *Idem*, Ez. 47, 10.

שטט. Arab. سطّ Verbum obfoletum; unde adhuc fupereft سُطُط Durities. Hinc

שִׁט m. unde Pl. שִׁטִּים Ar. سَنْط *Acacia* f. *fpina Arabica*; lignum duriffimum. Ex. 25, 5. 36, 36.

שִׁטָּה f. *Idem*, Ef. 41, 19.

שָׂטַם *Infenfus, infeftus fuit, infeftavit.* Prope accedit Ar. تَشَيْطَم Aggreffus fuit alterum; nec non شتم Contumelia affecit. Fut. conv. וַיִּשְׂטֹם & *infeftavit*, Gen. 27, 41. cum Aff. וַיִּשְׂטְמֵנִי & *infeftavit me*, Job. 16, 9. Pl. cum Aff. יִשְׂטְמוּנִי *Odio profequentur me*, Pf. 55, 4.

מַשְׂטֵמָה f. *Odium, infeftatio*, Hof. 9, 7. 8.

שָׂטַן *Adverfatus fuit, odio habuit.* Idem plane Ar. شطن Pervicax, adverfatus fuit. Part. pl. cft. שֹׂטְנֵי *Adverfarii*, Pf. 71, 13. Aff. שֹׂטְנַי *Adverfarii mei*, Pf. 109, 29. Inf. cum Aff. שִׂטְנוֹ *Adverfari illi*, Zach. 3, 1. Fut. pl. cum Aff. יִשְׂטְנוּנִי *Adverfantur mihi*, Pf. 38, 21.

שָׂטָן m. *Satan*, Σατανᾶς, *Adverfarius*, Ar. شَيْطَان. Job. 1, 6. Num. 22, 32.

שִׂטְנָה f. *Adverfatio, accufatio*, Efr. 4, 6.

שָׁטַף *Lavit, merfit, inundavit, exundavit, diffluxit.* Conv. Ar. شطف Lavit; nec non شطب Paff. Se diffudit. VII. Fluxit v. g. aqua. Hinc Hebr. per Metaph. quoque *Impetuofus fuit*; *Ruit*, Jer. 8, 6. Præt. שָׁטַף *Lavit, immerfit*, Lev. 15, 11. *Inunda-*

Inundavit, Jes. 8, 8. Fem. cum Aff. שְׁטָפַתְנִי *Inundavit me*, Ps. 69, 3. Pl. cum Aff. שְׁטָפוּנוּ *Inundarunt nos*, Ps. 124, 4. Part. שֹׁטֵף *Ruens*, Jer. 8, 6. Pl. שֹׁטְפִים *Inundantes*, Jes. 28, 2. Fut. conv. וָאֶשְׁטֹף *& lavi*, Ez. 16, 9. Pl. יִשְׁטְפוּ *Inundent*, Jes. 43, 2. NIPH. נִשְׁטַף *Ablutus; inundatus, immersus fuit*. Fut. יִשָּׁטֵף *Immergetur*, Lev. 15, 12. Pl. יִשָּׁטְפוּ *Inundabuntur*, Dan. 11, 22. PYH. שֻׁטַּף *Immersus fuit*, Lev. 6. 21.

שֶׁטֶף vel שֵׁטֶף m. *Immersio*, Ps. 32, 6. Nah. 1, 8.

שטר. Ar. سطر Delineavit, scripsit; unde etiam سيطر Præfuit, ut inspector rei. Recto ordine constituit. Hinc

שׁוֹטֵר Part. m *Gubernator, inspector, executor; lictor; præfectus*, Prov. 6, 7. Plur. שֹׁטְרִים *Præfecti*, Deut. 1, 15. cst. שֹׁטְרֵי Jos. 1, 10. Aff. שֹׁטְרָיו *Præfecti ejus*, Ex. 5, 6. Ar. مسيطر Idem.

שְׁטַר m. Chald. *Latus unum s. tractus rei* (ut Arab. شطر Idem, a Rad. شطر III. Dimidiavit) Dan. 7, 5. Al. Dominatus. Keri שְׁטַר *Idem*.

מִשְׁטָר m. *Gubernatio, dominatio, præfectura*. Aff. מִשְׁטָרוֹ *Præfectura ejus*, Job. 38, 33.

שיה. Ar. شيي Voluit; placatus est. Hinc

שַׁי m. *Munus*, quo quis placatur, Ps. 68, 30. 76, 12. Jes. 18, 7.

שִׂיג m. Apprehensio, negotium; vid. נשג.

שִׂיחַ m. Frutex; vid. שוח.

שִׁילֹה vid. שאל.

שַׁיִן m. *Urina*; videtur esse ab Ar. ثني Avertit. Separavit. IV. Ejecit; qs. dicas Excretio. Hinc Pl. cum Aff. שֵׁינֵיהֶם *Urinam suam*, 2 Reg. 18, 27. Loco vocabuli hujus, quod posteriori tempore obscoeni usus extitit, Masorethæ in lectione marginali substituerunt מֵימֵי רַגְלֵיהֶם i. e. aquas pedum suorum. Cæterum Arab. hinc quoque profectum est مثانة Vesicæ urinariæ lapis. Hinc porro

מַשְׁתִּין m. Part. HIPH. *Mingens*, 1 Sam. 25, 22. 34. 1 Reg. 14, 10.

שיציא

Digitized by Google

שֵׁיצִיא CHALD. PAH. *Perfectus, absolutus; exstructus est.* Dicitur de templo Dei Esr. 6, 15. & videtur esse pro יְצִיא. Resp. Ar. شان II. In altum extulit structuram, i. e. exstruxit.

שֵׁרוֹת f. pl. Armillæ; vid. IV. שׁוּר.

שַׁיִשׁ m. Syr. ܫܝܫܐ *Marmor*, 1 Chr. 29, 2. שֵׁשׁ contracte *Idem*, Esth. 1, 6. Ar. videtur esse شيرى Grossior, durior pars terræ.

שִׁית m. Vepres; vid. שׁוּת.

שָׁכַב *Jacuit, cubuit, accubuit, concubuit, decubuit, incubuit; occubuit, recubuit.* Proxime convenit Ar. سكب Effudit; i. e. effusus fuit v. c. in terram, lectum; unde forsan porro Dormivit; it. Mortuus est; nec non أنكب Conjecit, demisit se in locum depressum; unde etiam تكب Concubitus. Præt. שָׁכַב *Concubuit*, Gen. 26, 10. Pl. שָׁכְבוּ *Jacuerunt*, Ez. 32, 21. Part. שֹׁכֵב *Dormiens*, Lev. 14, 47. Pl. שֹׁכְבִים *Jacentes*, 1 Sam. 26, 6. Fem. שֹׁכֶבֶת *Cubans*, Ruth. 3, 8. Inf. abs. שָׁכֹב *Concumbendo*, Lev. 15, 24. cst. שְׁכַב unde cum Aff. שָׁכְבוֹ *Recumbere ejus*, Ruth. 3, 4. & שְׁכַב *Occumbere*, 2 Reg. 14, 22. unde cum Aff. שִׁכְבָהּ *Decumbere ejus*, Gen. 19, 33. Imp. שְׁכַב *Cuba*, 1 Sam. 3, 5. cum ה parag. שִׁכְבָה Gen. 39, 12. Fut. יִשְׁכַּב *Concumbet*, Gen. 30, 15. cum Aff. יִשְׁכָּבֶנָּה *Concumbet cum illa*, sec. Keri Devt. 28, 30. Pl. תִּשְׁכָּבוּן *Cubabitis*, Ps. 68. 14. NIPH. נִשְׁכַּב *Compressa, vitiata fuit.* Fut. pl. f. תִּשָּׁכַבְנָה *Vitiabuntur*, Zach. 14, 2. PYH. Præt. f. שֻׁכַּבְתְּ *Compressa es*, Jer. 3, 2. HIPH. הִשְׁכִּיב *Cubantem fecit; cubare s. jacere fecit.* Præt. cum Aff. וְהִשְׁכַּבְתִּים *& cubare faciam illos*, Hos. 2, 20. Inf. הַשְׁכֵּב *Cubare facere*, 2 Sam. 8, 2. Fut. יַשְׁכִּיב *Cubare faciet*, Job. 38, 37. Al. Effundet, ex signif. Arab. HOPH. Præt. הָשְׁכַּב & הֻשְׁכַּב *Prostratus est*, Ez. 32, 32. Part. מֻשְׁכָּב *Prostratus*, 2 Reg. 4, 32. Imp. cum ה parag. הָשְׁכְּבָה *Prosternitor*, Ez. 32, 19.

שְׁכָבָה aut **שִׁכְבָה** f. *Cubatio, stratum.* cst. **שִׁכְבַת** Ex. 16, 13. *Concubitus*, Lev. 15, 17.

שְׁכֹבֶת f. *Concubitus.* Aff. שְׁכָבְתּוֹ *Concubitus suus*, Lev. 20, 15.

מִשְׁכָּב m. *Cubile, cubatus*, 2 Sam. 17, 28. 2 Sam. 4, 5. *Concubitus*, Num. 31, 18. cst. מִשְׁכַּב Lev. 15, 26. Aff. מִשְׁכָּבוֹ *Cubile suum*, 2 Sam. 11, 13. Pl. cst. מִשְׁכְּבֵי *Cubilia*, Gen. 49, 4.

מִשְׁכָּב

מִשְׁכַּב m. Chald. *Idem.* Aff. מִשְׁכְּבָךְ *Cubile tuum*, Dan. 2, 28.
מִשְׁכָּבָה f. *Idem.* Pl. cum Aff. מִשְׁכְּבוֹתָם *Cubilia sua*, Jes. 57, 2.

שׂכה (Idem, quod סָכָה; Conv. etiam cum Ar. ذكي Excitati acrisque ingenii ac judicii fuit; unde etiam ذكاء Acumen ingenii mentisque; it. Solertia. Hinc

שֶׂכְוִי m. *Intelligentia, mens*, Job. 38, 36. Al. Gallus gallinaceus.

שְׂכִיָּה f. *Imago, effigies, pictura, spectaculum.* Plur. שְׂכִיּוֹת *Imagines*, Jes. 2, 16.

מַשְׂכִּית f. *Imago, figura, effigies, pictura;* It. *Imaginatio, cogitatio*, Lev. 26, 1. Aff. מַשְׂכִּיתוֹ *Imago sua*, Ez. 8, 12. Plur. מַשְׂכִּיּוֹת *Cogitationes, imagines*, Ps. 73, 7. Prov. 25, 11. Aff. מַשְׂכִּיֹּתָם *Imagines eorum*, Num. 33, 52.

I. שָׁכַח & שָׁכֵחַ *Oblitus fuit.* Hinc videtur esse Ar. سجح II. Condonavit. IV. Idem. Præt. שָׁכַח Ps. 9, 13. cum Aff. שְׁכֵחָנִי (a שָׁכֵחַ) *Oblitus est mei*, Jes. 49, 14. Fem. שָׁכְחָה *Oblita est*, Hos. 2, 15. in pausa שָׁכֵחָה Prov. 2, 17. Pl. שָׁכְחוּ *Obliti sunt*, Ps. 106, 13. cum Aff. שְׁכֵחוּךְ *Obliti sunt tui*, Jer. 30, 14. שְׁכַחֲנוּךָ *Obliti sumus tui*, Ps. 44, 18. Part. pl. cst. שֹׁכְחֵי *Obliviscentes*, Ps. 50, 22. Inf. abs. שָׁכוֹחַ *Obliviscendo*, Devt. 8, 19. Imp. f. שִׁכְחִי *Obliviscere*, Ps. 45, 11. Fut. תִּשְׁכַּח *Obliviscetur*, Jes. 49, 15. Pl. תִּשְׁכַּחְנָה *Obliviscentur*, ib. NIPH. Præt. נִשְׁכַּח *Oblivioni traditus est*, Eccl. 9, 5. Pl. נִשְׁכְּחוּ *Oblivioni traditæ sunt*, Jes. 65, 17. Part. נִשְׁכָּח *Oblivioni traditus*, Eccl. 2, 16. Pl. נִשְׁכָּחִים *Oblivioni traditi*, Job. 28, 4. Fem. נִשְׁכָּחָה *Oblivioni tradita*, Jes. 23, 16. & נִשְׁכַּחַת pro נִשְׁכַּחַת ib. v. 13. Al. est Præt. pro נִשְׁכְּחָה. Fut. יִשָּׁכַח *Oblivioni tradetur*, Ps. 9, 19. f. תִּשָּׁכַח Jer. 20, 11. PIH. Præt. שִׁכַּח *Fecit oblivioni tradi*, Thr. 2, 6. HIPH. Inf. הַשְׁכִּיחַ *Facere oblivisci*, Jer. 23, 27. HITHP. Fut. pl. יִשְׁתַּכְּחוּ *Oblivioni tradentur*, Eccl. 8, 10.

שָׁכֵחַ m. *Oblitus.* Pl. שְׁכֵחִים *Obliti*, Jes. 65, 11. cst. שִׁכְחֵי Ps. 9, 18.

II. שְׁכַח Chald. *Invenit.* Idem Syr. ܫܟܚ. Quin convenit etiam Ar. شاكه Mutuo convenit. ITHP. הִשְׁתְּכַח *Inventus est*, Esr. 6, 2. f. הִשְׁתְּכַחַת *Inventa est*, Dan. 5, 11. 2 p. הִשְׁתְּכַחַתְּ *Inventus*

ventus es, ib. v. 27. APH. הַשְׁכַּח *Invenit.* Præt. הַשְׁכַּחַת pro הַשְׁכְּחֵת *Inveni*, Dan. 2, 25. Plur. הַשְׁכַּחוּ *Invenerunt*, Dan. 6, 12. Inf. הַשְׁכָּחָה *Invenire*, Dan. 6, 5. Fut. תְּהַשְׁכַּח *Invenies*, Esr. 4, 15. Pl. נְהַשְׁכַּח *Inveniemus*, Dan. 6, 6.

שָׁכַךְ *Remisit, inclinavit, quievit; quietus, sedatus fuit;* Germ. sich legen, sezen. Respondet Ar. شَكَّ Inclinavit. Præt. f. שָׁכָכָה *Sedata est*, Esth. 7, 10. Inf. שֹׁךְ *Sedari*, Esth. 2, 1. Cum Patach כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים *quemadmodum inclinant se* (incumbunt terræ) *aucupes*, Jer. 5, 26. Fut. pl. conv. וַיָּשֹׁכּוּ *& remiserunt*, Gen. 8, א׳. HIPH. הֵשַׁךְ *Remittere* aut *cessare fecit.* Præt. conv. וַהֲשִׁכֹּתִי *& sedabo*, Num. 17, 20.

שָׁכַךְ (Affine verbo שׂוּךְ) *Sepsit, obsepsit.* Resp. etiam Ar. شاك II. Spinis munivit; obsepivit. It. Panoplia indutus fuit. Præt. conv. וְשַׂכֹּתִי *& protegam te*, Ex. 33, 22. Vid. etiam סכך.

שֹׂךְ m. *Sepimentum, locus circumseptus*, i. e. *Tugurium, tabernaculum.* Aff. שֻׂכּוֹ *Tugurium ejus*, Thr. 2, 6. Ar. شَوْكٌ Spina, Collect. Vid. etiam סך.

שִׂכִּים pl. m. (a Sing. שֵׂךְ) *Spinæ, vepres*, Num. 33, 55.

שַׂכִּין m. sing. Culter; vid. סכן.

שֻׂכָּה f. unde Pl. שֻׂכּוֹת *Sudes*, aut potius *Cuspides, tela acuminata*, Job. 40, 31. ut Ar. شَوْكَةٌ Telum missile.

מְשׂוּכָה f. Sepes; vid. שׂוּךְ.

שָׁכֹל vel שָׁכַל Idem, quod Ar. ثَكِلَ *Orbus, orbatus fuit.* Præt. כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי *Si necesse sit, me liberis orbari, orbabor*, (i. e. patienter feram) Gen. 43, 14. cf. Esth. 14, 16. Part. Pah. f. שְׁכוּלָה *Orbata*, Jes. 49, 21. Fut. אֶשְׁכַּל *Orbabor*, Gen. 27, 45. PIH. שִׁכֵּל *Orbavit*; it. *Abortivit.* Præt. f. שִׁכְּלָה *Orbavit*, 1 Sam. 15, 33. conv. cum Aff. וְשִׁכְּלַתָּה *& orbabit eam*, Ez. 14, 15. Plur. in pausa שִׁכֵּלוּ *Abortiverunt*, Gen. 31, 38. Conv. cum Aff. וְשִׁכְּלֻךְ *& orbabunt te*, Ez. 5, 17. Part. f. מְשַׁכֵּלָה *Abortiens*, Ex. 23, 26. & מְשַׁכָּלֶת 2 Reg. 2, 19. Inf. cum Aff. שַׁכְּלָם *Orbare eos*, Ez. 36, 12. Fut. f. תְשַׁכְּלִי *Orbabis*, sec. Keri ib. v. 14. HIPH. Part. מַשְׁכִּיל *Abortiens*, Hos. 9, 14. *Orbans*, Jer. 50, 9.

שְׁכוֹל Inf. Kal, *Orbitas*, Jes. 47, 8.

שַׁכּוּל

שַׁכּוּל m. *Orbus, orbatus*, 2 Sam. 17, 8.

שַׁכֻּלָה f. *Orbata*, Cant 4, 2. Pl. שַׁכֻּלוֹת *Orbatæ*, Jer. 18, 21.

שִׁכּוּל m. *Orbitas*. Pl. cum Aff. שִׁכֻּלַיִךְ *Orbitates tuæ*, Jes. 49, 20.

II. אֶשְׁכֹּל m. *Racemus*, *botrus*, propr. Ramulus, unde acini s. baccæ dependent, Num. 13, 23. 24. אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר *Racemus cypri*; al. Fructus cypri; al. Radices cypri βότρυος, Cant. 1. 14. vid. אֶשְׁכָּלָה.

אַשְׁכּלָה f. *Idem*; unde Pl. אַשְׁכְּלוֹת *Racemi*, Cant. 7, 8.

אֶשְׁכָּלָה f. *Idem*; unde Pl. cst. אַשְׁכְּלוֹת *Racemi*, Cant. 7, 9.

אֶשְׁכָּלָה f. *Idem*; unde Pl. cum Aff. אַשְׁכְּלֹתֶיהָ *Racemi ejus*, Gen. 40, 10. Rad. est Ar. شكل Ligavit; innodavit; quia racemi acinos habent inter se colligatos.

שָׂכַל *Aptus, dexter, solers fuit*. Ar. fere idem dicit شكل Decenti habitu, adspectu & fastuosa gratia fuit. II. Congruenter fecit. III. Congruit, convenit, decuit. IV. Apprehensione, imaginatione cognovit. KAL, Præt. שָׂכַל *Aptus, dexter, solers fuit*, 1 Sam. 18, 30. PIH. שִׂכֵּל *Intelligenter, apte, convenienter, decenter fecit, composuit* &c. Gen. 48, 14. HIPH. הִשְׂכִּיל *Intellexit*; *intelligentiam adhibuit, consecutus est*; *intelligentia imbutus, intelligens factus fuit*; *Animadvertit*, *attendit*. It. *Intelligentia imbuit*, *erudiit*, *instruxit*, *informavit*. It. *Secundatus*, *prosperatus fuit*; & *Secundavit*, 1 Reg. 2, 3. Præt. הִשְׂכִּיל *Erudivit*, 1 Chr. 28, 19. Pl. הִשְׂכִּילוּ *Prudenter egerunt*, Jer. 10, 21. Part. מַשְׂכִּיל *Prudenter agens*, 1 Sam. 18, 14. Pl. מַשְׂכִּילִים *Informantes*, i. e. *doctores*, Dan. 12, 3. *Intelligentes*, Dan. 1, 4. Inf. לְהַשְׂכִּיל *ad intelligendum* s. *intelligentiam*, Gen. 3, 6. הַשְׂכֵּל Jer. 9, 23. Imp. pl. הַשְׂכִּילוּ *Sapite*, Ps. 2, 10. Fut. cum ה parag. אַשְׂכִּילָה *Prudenter agam*, Ps. 101, 2. Pl. יַשְׂכִּילוּ *Intelligant*, Devt. 32, 29.

שְׂכַל CHALD. *Idem*. ITHP. Part. מִשְׂתַּכַּל *Attendens*, Dan. 7, 8.

שֶׂכֶל vel שֵׂכֶל m. *Intellectus*, *intelligentia*, *mens*; *intentio*, 1 Sam. 25, 3. *Studium*, Ps. 111, 10. *Prudentia*, Prov. 13, 15. *Successus prosper*, Prov. 3, 4. Aff. שִׂכְלוֹ *Prudentia sua*, Prov. 12, 8.

שָׂכְלְתָנוּ f. CHALD. pro שָׂכְלְתָנוּת *Intelligentia*, Dan. 5, 11.

שִׂכְלוּת f. *Prudentia*, Eccl. 1, 17. Vid. סִכְלוּת.

הִשְׂכִּיל

הַשְׂכִּיל & הַשְׂכֵּל m. *Intelligentia*, Prov. 1, 3. Est Infin. Hiph. nominascens.

מַשְׂכִּיל m. *Intelligens, prudens*; it. *Intelligentia*; it. *Erudiens*, Ps. 47, 8.

שַׁכְלֵל Chald. in Pah. *Perfecit, absolvit*; ab Hebr. כָּלַל. Præt. cum Aff. שַׁכְלְלַהּ *Perfecit eam*, Esr. 5, 11. Pl. שַׁכְלִלוּ *Perfecerunt*, Esr. 6, 14. 4, 12. Inf. שַׁכְלָלָה *Perficere*, Esr. 5, 3. ITHP. Fut. pl. יִשְׁתַּכְלְלוּן *Perficiantur*, Esr. 4, 16.

שַׂכִּין m. Culter; vid. in סכן.

I. שְׁכֶם m. *Humerus, dorsum*, Gen. 9, 23. Aff. שִׁכְמוֹ *Dorsum suum*, Gen. 49, 15. Hinc Æthiop. *Sacama*, Bajulavit. IV. Onus humeris imposuit.

שִׁכְמָה f. *Idem*, Job. 31, 22.

II. שְׁכֶם m. *Portio, pars; donum, merces*, Gen. 48, 22. Hinc Ar. شكم Remuneratus fuit, donum pro dono, præmium, mercedem largiens; unde porro شُكْم Præbitio rei.

III. שְׁכֶם m. *Meta*, qs. directio s. ductus viæ, Ps. 21, 13. ab Ar. ثكم Institit, inhæsit viæ; unde etiam ثكم Medium viæ; it. ثُكْم Ductus s. directio viæ, i. e. meta.

IV. שכם. Unde HIPH. הִשְׁכִּים (addito s. subintellecto בַּבֹּקֶר) *Mane, mature egit; Prævertit; Matutino tempore s. mane s. diluculo paratus s. expeditus fuit.* Resp. Ar. تنجم Properavit; unde etiam تُنْجُم Properantia. Præt. הִשְׁכִּים Job. 1, 5. Pl. conv. וְהִשְׁכַּמְתֶּם *& mane surgetis*, Gen. 19, 9. Part. מַשְׁכִּים (quod interdum adverbialiter pro *Mane* alii verbo jungitur) *Mane surgens*, Hos. 6, 5. Pl. cst. מַשְׁכִּימֵי *Mane surgentes*, Ps. 127, 2. Inf. הַשְׁכֵּם & הַשְׁכִּים *Mane surgendo*, 1 Sam. 17, 16. Prov. 27, 14. Irreg. אַשְׁכִּים Jer. 25, 3. Imp. הַשְׁכֵּם *Mane surge*, 1 Sam. 29, 10. Fut. conv. וַיַּשְׁכֵּם *& mane surrexit*, Jud. 7, 1. Pl. נַשְׁכִּימָה *Mane surgemus*, Cant. 7, 13.

שָׁכַן & שָׁכֵן 1) *Recubuit, procubuit*, i. e. quietis causa; resp. Ar. سكن Quietus, sedatus fuit. Quievit. Præt. שָׁכַן Ex. 40, 35. שָׁכֵן Deut. 33, 20. Part. pl. cst. שֹׁכְנֵי *Recumbentes*, Jes. 26, 19. Fut. יִשְׁכֹּן *Recumbet*, Ps. 16, 9. Pl. יִשְׁכְּנוּ *Recumbent*, Nah. 3, 18. HIPH. הִשְׁכִּין *Procumbere, recumbere, residere fecit.* Præt. conv. וְהִשְׁכַּנְתִּי *& residere*

dere faciam, Ez. 32, 4. Fut. יַשְׁכֵּן *Procumbere faciat*, Pf. 7, 6. Pl. conv. וַיַּשְׁכִּינוּ *& residere fecerunt*, Jof. 18, 1. 2) *Habitavit*, *inhabitavit*; *degit*; *mansit*, *commoratus fuit*; ut & Ar. سكن Habitavit domum, Corani Sur. 2, 37. Præt. שָׁכַן Jof. 22, 19. Pl. שָׁכְנוּ *Inhabitarunt*, Pf. 68, 7. Part. Ben. שֹׁכֵן *Habitans*, Gen. 14, 13. cum י parag. שֹׁכְנִי Devt. 33, 16. Pl. שֹׁכְנִים *Habitantes*, Jer. 25, 24. cum Aff. שֹׁכְנֵיהֶם *Inhabitantes eas*, Job. 26, 5. Fem. שֹׁכֶנֶת pro שֹׁכֶנֶת fec. Keri Jer. 51, 13. Cheth. cum י parag. שֹׁכַנְתִּי. Pah. pl. cft. שְׁכוּנֵי *Habitantes facti*, i. e. *collocati*, Jud. 8, 11. Inf. cft. שְׁכֹן *Habitare*, Num. 9, 22. cum Aff. לְשָׁכְנִי *ut habitem*, Ex. 29, 46. לְשִׁכְנוֹ *ut habitet*, Devt. 12, 5. Imp. שְׁכֹן *Habita*, Gen. 26, 2. Pl. שִׁכְנוּ *Habitate*, Jer. 48, 28. Fut. אֶשְׁכּוֹן *Habitabo*, Jef. 57, 15. cum ה parag. אֶשְׁכְּנָה Pf. 139, 9. in paufa אֶשְׁכֹּנָה Pf. 55, 7. Pl. f. תִּשְׁכֹּנָּה *Habitabunt*, Ez. 17, 23. PIH. שִׁכֵּן *Habitare fecit*, *habitandum dedit*, *collocavit*; Gr. σκηνόω Præt. שִׁכֵּן Pf. 78, 60. Inf. שַׁכֵּן *Habitare facere*, Devt. 12, 11. Fut. אֲשַׁכְּנָה *Habitare faciam*, Jer. 7, 3. HIPH. הִשְׁכִּין *Remanere*, *habitare fecit*, Ez. 32, 4. Fut. תַּשְׁכֵּן *Habitare facias*, Job. 11, 14.

שְׁכַן CHALD. *Idem*. Fut. pl. f. יִשְׁכְּנָן *Habitabant*, Dan. 4, 18. PAH. Præt. שַׁכִּן *Habitare fecit*, Efr. 6, 12.

שָׁכֵן m. *Habitans*, *habitator*; *vicinus*, Prov. 27, 10. Cft. שְׁכַן Hof. 10, 5. Aff. שְׁכֵנוֹ *Vicinus ejus*, Ex. 12, 4. It. *Recumbens*, Jef. 33, 24. Pl. cum Aff. שְׁכֵנַיִךְ *Vicini tui*, Ez. 16, 26. & ex CHALDAISMO שְׁכֵנָיְכִי fec. Cheth. 2 Reg. 4, 3.

שֶׁכֶן m. *Habitaculum*. Aff. שִׁכְנוֹ *Habitaculum ejus*, Devt. 12, 5. Al. eft ab Inf. שְׁכֹן.

שְׁכֵנָה & שְׁכֶנֶת f. *Vicina*. Ab hoc cum Aff. שְׁכֶנְתָּהּ *Vicina fua*, Ex. 3, 22. Ab illo Pl. שְׁכֵנוֹת *Vicinæ*, Ruth. 4, 17. Ar. سكنة Id.

מִשְׁכָּן m. *Habitatio*, *habitaculum*; *tabernaculum*, Ex. 25, 9. Cft. מִשְׁכַּן Num. 1, 53. Aff. מִשְׁכָּנוֹ *Habitaculum ejus*, Jof. 22, 29. Pl. cft. מִשְׁכְּנֵי *Habitacula*, Pf. 46, 5. Aff. מִשְׁכְּנֵיהֶם *Habitacula fua*, Ez. 25, 4. Ar. مسكن & مسكن Idem.

מִשְׁכַּן m. CHALD. *Idem*. Aff. מִשְׁכְּנֵהּ *Habitaculum ejus*, Efr. 7, 15.

מִשְׁכָּנָה f. *Idem;* unde Pl. מִשְׁכָּנוֹת *Habitacula*, Hab. 1, 6. Cft. מִשְׁכְּנוֹת Cant. 1, 8. Aff. מִשְׁכְּנוֹתָיו *Habitacula sua*, Pf. 78, 28.

שָׁכֵן vid. סָכַן.

שָׁכַר *Inebriatus fuit; Ebrius factus est.* Idem Ar. سكر Ebrius fuit. IV. Inebriavit. Sæpe hoc verbum quamcunque repletionem indicat, quæ vel vino vel cibo, ira vel amore fit. Præt. pl. שָׁכְרוּ *Inebriati funt*, Jef. 29, 9. Imp. pl. שִׁכְרוּ *Inebriamini*, Cant. 5, 1. Fut. conv. וַיִּשְׁכַּר *& inebriatus eft*, Gen. 9, 21. Pl. cum ן parag. in paufa יִשְׁכָּרוּן *Inebriabuntur*, Jef. 49, 26. PIH. שִׁכֵּר *Inebriavit.* Part. f. מְשַׁכֶּרֶת *Inebrians*, Jer. 51, 7. Inf. שַׁכֵּר *Inebriare*, Hab. 2, 15. Fut. cum Aff. אֲשַׁכְּרֵם *Inebriabo eos*, Jef. 63, 6. HIPH. הִשְׁכִּיר *Idem.* Præt. conv. וְהִשְׁכַּרְתִּי *& inebriabo*, Jer. 51, 57. Imp. pl. cum Aff. הַשְׁכִּירֻהוּ *Inebriate eum*, Jer. 48, 26. Fut. אַשְׁכִּיר *Inebriabo*, Devt. 32, 42. HITHP. Fut. cum ן parag. תִּשְׁתַּכָּרִין *Inebriatam te exhibebis*, 1 Sam. 1, 14.

שֵׁכָר m. *Potus inebrians;* Lat. SICERA, Num. 28, 7.

שִׁכְרָה f. *Ebria*, Part. Pah. Cft. שְׁכֻרַת Jef. 51, 21.

שִׁכָּרוֹן m. *Ebrietas*, Ez. 23, 33.

שִׁכּוֹר m. *Inebriatus, bene potus*, 1 Sam. 25, 36. Pl. שִׁכּוֹרִים *Inebriati*, Joël. 1, 5. Cft. שִׁכּוֹרֵי Jef. 28, 1. Fem. שִׁכֹּרָה *Inebriata*, 1 Sam. 1, 13.

שִׁכְרָה f. *Inebriatio*, Hagg. 1, 6.

שָׂכַר *Mercede conduxit, mercedem dedit.* Scribitur etiam סָכַר. Fere idem dicit Ar. شكر Mercedem donavit. Præt. שָׂכַר 2 Reg. 7, 6. cum Aff. שְׂכָרוֹ *Mercede conduxit eum*, Neh. 6, 12. Part. Ben. שֹׂכֵר *Mercede conducens*, Prov. 26, 10. videl. *Sed conducens ftultum* (idem eft) *ac conducens prætereuntes* i. e. vagabundos. Pl. שֹׂכְרִים *Mercede conducentes*, 2 Chr. 24, 12. it. סֹכְרִים Efr. 4, 5. Pah. שָׂכוּר *Mercede conductus*, Neh. 7, 13. Inf. abf. שָׂכֹר *Mercede conducendo*, Gen. 30, 16. Cft. שְׂכֹר *Mercede conducere*, 1 Chr. 19, 7. Fut. conv. וַיִּשְׂכֹּר *& mercede conduxit*, Jud. 9, 4. Pl. יִשְׂכְּרוּ *Mercede conducent*, Jef. 46, 6. NIPH. Præt. pl. נִשְׂכָּרוּ (in paufa) *Conducti funt*, 1 Sam. 2, 5. HITHP. Part. מִשְׂתַּכֵּר *Mercede donatum fe exhibens, operam fuam mercede locans*, Hagg. 1, 6.

שָׂכָר

שָׂכָר m. *Merces, lucrum*, Num. 18, 31. Cft. מְכַר Zach. 8, 10. Aff. שְׂכָרוֹ *Mercedem fuam*, Devt. 24, 15. Ar. شكر Idem.

שָׂכִיר m. *Mercede conductus, mercenarius*, Ex. 22, 14. Cft. שֹׂכֵר Lev. 25, 53. Aff. שְׂכִירְךָ *Mercenarius tuus*, Lev. 25, 6. Pl. cum Aff. שְׂכִירֶיהָ *Mercenarii ejus*, Jer. 46, 21. Fem. שְׂכִירָה *Mercenaria* v. g. manus, Jef. 7, 20.

שֶׂכֶר m. 1) *Merces*, Prov. 11, 18. 2) *Excipulus*, Jef. 19, 10. Vid. סכר.

מַשְׂכֹּרֶת f. *Idem*. Aff. מַשְׂכֻּרְתִּי *Merces mea*, Gen. 31, 7. 41.

אֶשְׁכָּר (pronuntiatione Arabica, quippe Arabiæ incolis affignatum, pro eo, quod Hebr. fonaret אֶשְׂכָּר) m. *Merces, donarium*, a Rad. شكر Pf. 72, 10. Ez. 27, 15. LXX. δῶρα, μισθός. Aliis Munus ex Saccaro; aliene!

שֶׁל Partic. pro אֲשֶׁר & לְ. Conjunctim ponitur ut Præf. מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה *Lectus, qui eft Salomonis*, Cant. 3, 7. Sic etiam כַּרְמִי שֶׁלִּי *Vinea mea*, Cant. 1, 6. Separatim legitur cum בְּ e. g. בְּשֶׁל אֲשֶׁר *Propter quod*, vel *quamvis*, Eccl. 8, 17. בְּשֶׁלִּי *Propter me*, Jon. 1, 12. בְּשֶׁלְּמִי *Propter quem*, v. 7. שַׁלָּמָה *Propter quid?* Cant. 1, 7. מִשֶּׁלָּנוּ *Quis ex nobis*, 2 Reg. 6, 11.

שַׁלְאֲנָן vid. in שאן & V. שלה.

שלב. Ar. ثلب Fiffus, ruptus fuit. Hinc PYH. Part. pl. f. מְשֻׁלָּבֹת *Graduum inftar junctæ* una alteri fcil. duæ oræ cujuslibet afferis, Germ. zwey Fälze an einem jeglichen Brett, dafs fie geftäffelt an einander gefügt werden konnten, Ex. 26, 17. 36, 22.

שְׁלַבִּים m. pl. *Gradus; limbi; prominentiæ gradatæ*, 1 Reg. 7, 28.

שֶׁלֶג m. Idem, quod Ar. ثلج *Nix*, Ex. 4, 6. Pf. 147, 16. Hinc

הִשְׁלִיג HIPH. *Niveus, inftar nivis albus factus eft*. Fut. תַּשְׁלֵג *Inftar nivis albefcet*, Pf. 68, 15.

I. שָׁלָה *Tranquillus, pacificus, quietus fuit, quievit*; it. *Fortunatus fuit*. (Hinc fortaffe שָׁלוֹם Pax, profperitas; vid. שלום.) Idem etiam Ar. سلا med. Kefrata, 1) Tranquillo, contento animo fuit. 2) Liquavit v. g. butyrum, fcil. ut non turbatum amplius effet. Præt. שָׁלַוְתִּי *Tranquillus fui*, Job. 3, 26. Pl.

שָׁלוּ *Tranquilli funt*, Thr. 1, 5. Fut. pl. in paufa יִשְׁלָיוּ *Tranquilla funt*, Pf. 122, 6. NIPH. & HIPH. vid. infra.

שָׁלֵו & שָׁלֵיו m. *Tranquillus*; it. *felix, fortunatus*, Job. 16, 12. 21, 23. Fem. שְׁלֵוָה *Tranquilla*, Zach. 7, 7.

שָׁלוּ m. *Tranquillitas*. Aff. בְּשַׁלְוִי *In tranquillitate mea*, Pf. 30, 7. Al. Infin. a שָׁלָו. Pl. cft. שַׁלְוֵי *Tranquillitates*, Pf. 73, 12.

שַׁלְוָה f. *Tranquillitas; profperitas*, Pf. 122, 7. Cft. שַׁלְוַת Prov. 1, 32. Pl. cum Aff. שַׁלְוֹתַיִךְ *Tranquillitates tuæ*, Jer. 22, 21.

שְׁלֵה m. CHALD. *Tranquillus*, Dan. 4, 1.

שְׁלֵיו m. HEBR. *Idem*, Jer. 49, 31.

שְׁלֵוָה f. CHALD. *Tranquillitas*. Aff. שְׁלֵוְתָךְ *Tranquillitas tua*, Dan. 4, 24.

שְׁלִי m. *Tranquillitas, fecuritas*. In paufa שֶׁלִי 2 Sam. 3, 27. Al. Dolus.

II. שִׁלְיָה f. *Secundina, fecundæ*. Aff. שִׁלְיָתָהּ *Secundina ejus*, Devt. 28, 57. Conv. Ar. سلا Idem; unde quoque سلا Liberata fuit a fecundinis.

III. שָׁלָה; unde NIPH. נִשְׁלָה *Erravit*. Fut. pl. תִּשָּׁלוּ *Errabitis*, 2 Chr. 29, 11. HIPH. הִשְׁלָה *Errare fecit; fefellit*. Fut. תַּשְׁלֶה *Fallas*, 2 Reg. 4, 28. Fortaffe affine eft Ar. ضل aut زل Lapfus eft, erravit.

שָׁלָה vel שָׁלוּ f. CHALD. *Error, defectus*; Dan. 3, 29. 6, 5.

שַׁל m. *Imprudentia, incuria, inadvertentia; error*, 2 Sam. 6, 7.

IV. שָׁלָה. Ar. شلا Suftulit. Hinc KAL, Fut. apoc. יֵשֶׁל *Tollet*, v. g. Deus animam ejus, Job. 27, 8. Al. Errare fecit. Al. pro יֵשַׁל a נָשַׁל Decutiet; vid. f. l.

V. שַׁלְאֲנָן m. *Tranquilliffimus*, Job. 21, 23. Compof. ex שָׁלֵו & שַׁאֲנָן *tranquillus*.

שׁלה. Ar. سلا in IV. Conj. Pinguis fuit. Hinc

שְׂלָו vel שְׂלָו & שְׂלָיו m. Ar. سلوى *Coturnix*, Ex. 16, 13. Num. 11, 32. Pf. 105, 40. Pl. שַׂלְוִים *Coturnices*, Num. 11, 31.

שָׁלַח *Mifit, ablegavit*, Pf. 105, 26. *Emifit, dimifit*, Gen. 42, 4. *Extendit* v. g. manum, Ex. 22, 7. *Immifit, præmifit, remifit, transmifit*. Hinc etiam Ar. سليح Nuntius; & سليحين Legatus,

Legatus. Præt. שָׁלַח Jud. 11, 28. cum Aff. שְׁלָחָם *Misit eos*, Ez. 13, 6. Pl. שָׁלְחוּ *Miserunt*, Esth. 9, 10. Part. Ben. שֹׁלֵחַ *Mittens*, Ex. 9, 14. cum Aff. שֹׁלֵחֲךָ *Mittens te*, 1 Sam. 21, 3. Plur. שֹׁלְחִים *Mittentes*, Jer. 42, 6. Pah. שָׁלוּחַ *Missus*, 1 Reg. 14, 6. Fem. שְׁלוּחָה *Missa*, Gen. 32, 18. שְׁלֻחָה Gen. 49, 21. Inf. abs. שָׁלוֹחַ *Mittendo*, Num. 22, 37. cst. שְׁלֹחַ *Mittere*, Num. 22, 15. cum Aff. שָׁלְחִי *Mittere me*, Num. 32, 8. it. שְׁלֹחַ Jes. 58, 9. Imp. שְׁלַח *Mitte*, Ex. 4, 4. cum ה parag. שִׁלְחָה Gen. 43, 8. cum Aff. שְׁלָחֵנִי *Mitte me*, Jes. 6, 8. Pl. שִׁלְחוּ *Mittite*, Gen. 42, 16. Fut. תִּשְׁלַח *Mittes*, Gen. 22, 12. pro quo תִּשְׁלַחְנָה Obad. 13. Sic in 3 f. f. pro תִּשְׁלַח est תִּשְׁלַחְנָה *Extendit* sc. manum, Jud. 5, 26. Pl. תִּשְׁלַחְנָה *Mittebatis*, Ez. 23, 40. NIPH. נִשְׁלַח *Missus fuit.* Inf. irreg. נִשְׁלֹחַ *Mittendo*, Esth. 3, 13. PIH. שִׁלַּח & שִׁלֵּחַ *Dimisit, emisit, extendit; immisit; ejecit, expulit.* Præt. שִׁלַּח Ex. 9, 7. cum Aff. שִׁלַּחֲךָ *Dimisit te*, 1 Sam. 20, 22. שִׁלְּחוֹ *Dimisit eum*, 2 Sam. 3, 22. & sine Dag. שִׁלְחוֹ 1 Chr. 8, 8. Al. est a Nomine שִׁלֻּחַ Dimisso. Fem. שִׁלְּחָה Prov. 31, 19. & sine Dag. שִׁלְחָה Ez. 17, 7. Pl. שִׁלְּחוּ & שִׁלְחוּ *Miserunt*, Jud. 1, 8. Ps. 74, 7. in pausa שִׁלֵּחוּ Jud. 1, 25. Part. מְשַׁלֵּחַ *Immittens* sc. lites, Prov. 6, 19. Pl. מְשַׁלְּחִים *Mittentes*, 1 Sam. 6, 3. Inf. שַׁלֵּחַ & שַׁלַּח *Mittere*, Devt. 22, 7. *Dimittere*, Mal. 2, 16. Imp. שַׁלַּח *Mitte*, Ex. 4, 23. Fem. cum Aff. שַׁלְּחִנִי pro שַׁלְּחִינִי *Dimitte me*, 1 Sam. 19, 17. Pl. שַׁלְּחוּ *Dimittite*, 1 Sam. 5, 11. Fut. אֲשַׁלַּח & אֲשַׁלֵּחַ *Mittam*, Gen. 38, 17. Ex. 5, 2. cum ה parag. אֲשַׁלְּחָה Ex. 8, 4. cum Aff. אֲשַׁלֵּחֲךָ *Mittam te*, Gen. 31, 27. atque cum נ Epenth. אֲשַׁלְּחֶךָּ 2 Sam. 11, 12. Plur. f. תְּשַׁלַּחְנָה *Emittunt*, Job. 39, 3. PYH. שֻׁלַּח *Missus, emissus, dimissus fuit*, Obad. v. 1. Pl. שֻׁלְּחוּ *Dimissi sunt*, Gen. 44, 3. Part. מְשֻׁלָּח *Dimissus*, Jes. 16, 2. Fut. יְשֻׁלַּח *Immittetur*, Prov. 17, 11. HIPH. הִשְׁלִיחַ *Immisit.* Præt. conv. וְהִשְׁלַחְתִּי *& immittam*, Lev. 26, 22. Part. מַשְׁלִיחַ *Immittens*, Ex. 8, 17. Inf. הַשְׁלִיחַ *Immittere*, 2 Reg. 15, 37.

שָׁלוּחַ m. *Emissus*; unde Fem. שְׁלוּחָה *Propago.* Pl. cum Aff. שְׁלוּחוֹתֶיהָ *Propagines ejus*, Jes. 16, 8.

שֶׁלַח m. *Emissio aquarum*, Neh. 3, 15. *Telum missile*, 2 Chr. 32, 5. *Gladius evaginatus*, Joel. 2, 8. *Propago*; unde Plur. cum Aff. שְׁלָחַיִךְ *Propagines tuæ*, Cant. 4, 13. Not. Neh. 4, 17. אִישׁ

(מֵימָה pro הַמַּיִם) אִישׁ שִׁלְחוֹ הַמָּיִם *Cuique missile suum erat ad aquam.*

שֻׁלְחָן m. *Mensa*, i. e. in qua offeruntur edulia, Ez. 23, 41. cst. שֻׁלְחַן Num. 4, 7. Aff. שֻׁלְחָנוֹ *Mensa ejus*, 1 Reg. 10, 5.

שֻׁלְחָנָה f. *Idem*; unde Plur. שֻׁלְחָנוֹת *Mensæ*, 2 Chr. 4, 8. cst. שֻׁלְחֲנוֹת 1 Chr. 28, 16.

שִׁלּוּחַ m. unde Pl. שִׁלּוּחִים 1) *Dimissiones*. Aff. שִׁלּוּחֶיהָ *Dimissiones ejus*, Ex. 18, 2. 2) *Dos*, i. e. elocatio, 1 Reg. 9, 16. 3) *Munus, donum*; a transmittendo, Mich. 1, 14.

מִשְׁלָח m. *Emissio* v. g. manus, i. e. *extensio*, Devt. 12, 7. bovis in locum pascuum, Jes. 7, 25. cst. מִשְׁלַח ib.

מִשְׁלֹחַ m. *Missio* v. g. manuum in aliquam rem, i. e. *molitio, inceptum*, Jes. 11, 14. unius partis ad alteram, Esth. 9, 19.

מִשְׁלַחַת f. 1) *Idem*, Ps. 78, 49. 2) *Dimissio*, Eccl. 8, 8.

שְׁלַח Chald. *Misit*, Dan. 3, 28. Præt. pl. שְׁלַחוּ *Miserunt*, Esr. 4, 11. Part. Peh. שְׁלִיחַ *Missus*, Esr. 7, 14. Dan. 5, 24. Fut. יִשְׁלַח *Mittet*, Esr. 5, 17.

שָׁלַט *Dominatus fuit, Dominium exercuit, Dominium habuit.* Idem etiam Arab. سلط vel سلط Potens fuit. II. Dominum præfecit cum absoluta potestate. V. Dominatus fuit. Præt. שָׁלַט Eccl. 8, 9. Pl. שָׁלְטוּ *Dominati sunt*, Neh. 5, 15. Inf. cst. שְׁלֹט *Dominari*, Esth. 9, 1. Fut. יִשְׁלַט *Dominabitur*, Eccl. 2, 19. Pl. יִשְׁלְטוּ *Diminarentur*, Est. 9, 1. HIPH. הִשְׁלִיט *Dominari fecit vel sivit; copiam s. potestatem fecit.* Præt. conv. cum Aff. וְהִשְׁלִיטוֹ *& dominari faciet eum*, Eccl. 5, 18. Fut. תַּשְׁלֶט *Dominari sinas*, Ps. 119, 133.

שְׁלֵט Chald. *Idem*, Dan. 3, 27. Præt. pl. שְׁלִטוּ *Dominati sunt*, Dan. 6, 25. Fut. יִשְׁלַט *Dominabitur*, Dan. 5, 7. APH. Præt. cum Aff. הַשְׁלְטָךְ *Dominatorem constituit te*, Dan. 2, 38.

שָׁלְטָן m. Chald. 1) *Dominium, dominatus*, Dan. 6, 27. Emph. שָׁלְטָנָא Dan. 7, 27. cst. שָׁלְטָן Dan. 7, 14. Aff. שָׁלְטָנֵהּ *Dominatus ejus*, ib. 2) *Dominator.* Plur. emph. שָׁלְטָנַיָּא *Dominatores*, Dan. 7, 27.

שִׁלְטוֹן m. *Dominatio, imperium*, Eccl. 8, 4.

שִׁלְטוֹן m. Chald. *Dominator.* Pl. cst. שִׁלְטֹנֵי *Dominatores*, Dan. 3, 2.

שָׁלִיט

שַׁלִּיט m. *Dominator, dominus, poteſtatem habens*, Gen. 42, 6. Pl. שַׁלִּיטִים *Dominatores*, Eccl. 7, 19.

שַׁלִּיט m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 10. Emph. שַׁלִּיטָא Dan. 2, 15. Pl. שַׁלִּיטִין *Dominatores*, Eſr. 4, 20.

שַׁלֶּטֶת f. *Dominatrix*, Ez. 16, 30.

שֶׁלֶט m. unde Pl. שְׁלָטִים *Sagittæ longæ*, (ut Ar. سلط a سلط Longus fuit; unde سلط Longus) 2 Reg. 11, 10. cſt. שִׁלְטֵי 2 Sam. 8, 7. Aff. שִׁלְטֵיהֶם *Sagittas ſuas*, Ez. 27, 11.

שָׁלַךְ. Ar. سلك Immiſit. Detruſit. Hinc HIPH. הִשְׁלִיךְ *Jecit, abjecit, projecit, conjecit, injecit, dejecit.* Præt. הִשְׁלִיךְ Num. 35, 20. Pl. conv. cum ה parag. וְהִשְׁלַכְתֶּנָה *& abjicietis* ſc. vos, i. e. abjiciemini, Am. 4, 3. Part. מַשְׁלִיךְ *Projiciens*, Pſ. 147, 17. Pl. cſt. מַשְׁלִיכֵי *Projicientes*, Jeſ. 19, 8. Inf. הַשְׁלִיךְ *Projicere*, Eccl. 3, 5. Imp. הַשְׁלֵךְ *Projice*, Ex. 7, 9. cum Aff. הַשְׁלִיכֵהוּ *Projice eum*, Ex. 4, 3. Plur. הַשְׁלִיכוּ *Projicite*, Gen. 37, 22. Fut. אַשְׁלִיךְ *Projiciam*, Pſ. 60, 10. Pl. יַשְׁלִיכוּ *Projicient*, Ez. 7, 19. HOPH. הָשְׁלַךְ & הֻשְׁלַךְ *Projectus, abjectus, dejectus fuit.* Præt. הָשְׁלַךְ Dan. 8, 11. הָשְׁלַכְתִּי *Projectus ſum*, Pſ. 22, 11. Part. מֻשְׁלָךְ *Projectus*, 2 Sam. 20, 21. Plur. מֻשְׁלָכִים *Projecti*, Jer. 14, 16. Fem. מֻשְׁלֶכֶת *Projecta, um*, 1 Reg. 13, 24. Fut. conv. וַתֻּשְׁלְכִי *& projecta es*, Ez. 16, 5. Pl. in pauſa יֻשְׁלָכוּ *Projicientur*, Jeſ. 34, 3.

שָׁלָךְ m. *Catarrhactes, haliæetus;* ſic dictus, quia cum impetu ſe ad capiendos piſces ex alto in aquam dejicit, Lev. 11, 17. Devt. 14, 17. Al. Mergus.

שַׁלֶּכֶת f. *Via aggeſta, ſtrata; agger*, i. e. qui projectis terra & lapidibus ſternitur, Jeſ. 6, 13. Rectius *Glans decidua*, Michaëlis. 1 Chr. 26, 16. Ar. etiam dicitur مسلك Via, tractus, quo quis incedit.

שָׁרַל *Spoliavit, prædatus, deprædatus eſt.* It. *Detraxit.* Idem Ar. سل Surripuit, ſubtraxit furto. It Extraxit rem ex medio alterius. Præt. שָׁלַל Ez. 29, 19. 2 p. m. defect. שַׁלּוֹתָ *Spoliaſti*, Hab. 2, 8. Pl. conv. וְשָׁלְלוּ *& ſpoliabunt*, Ez. 26, 12. Part. pl. שֹׁלְלִים *Spoliantes*, Zach. 2, 12. cum Aff. שֹׁולְלֶיהָ *Spoliantes eam*, Jer. 50, 10. Inf. שָׁלֹל *Spoliare*, Jeſ. 10, 6. & שֹׁל *Detrahendo ſ. dimittendo*, Ruth. 2, 17. Fut. pl. תָּשֹׁלּוּ *Extrahetis*, Ruth. 2, 17. 3 m. cum Aff. יְשָׁלּוּךָ *Spoliabunt te*, Hab. 2, 8.

HITHP. Præt. pl. אֶשְׁתּוֹלְלוּ pro הִשְׁתּוֹלְלוּ *Prædæ se exposuerunt, præda facti sunt*, Pf. 76, 6. Part. מִשְׁתּוֹלֵל *Prædæ se exponens*, Jef. 59, 15.

שָׁלָל m. *Præda, spolium*, Gen. 49, 27. cft. שְׁלַל Devt. 20, 14. Aff. שְׁלָלָהּ *Præda ejus*, ib. שְׁלַלְכֶם *Præda vestra*, Jef. 33, 4.

שׁוֹלָל m. pro מְשׁוֹלָל *Spoliatus*, Mich. 1, 8. It. *Spoliatio, præda*, Job. 12, 17.

שָׁלֵם (a שָׁלוֹם Pax) 1. *Pacem habuit, coluit; pace fruitus est; pacem, salutem precatus est*, i. e. *Salutavit*. It. *Absolvit, perfecit; Rependit.* Conv. cum Ar. سلم Salutem, pacemve impertivit; salutavit: it. Absolvit; & سلم Salvus & incolumis fuit. KAL, Part. cum Aff. שׁוֹלְמִי *Absolvens in me* malum; Al. Pacem habens mecum; Pf. 7, 5. Imp. שְׁלַם *Pacem habe*, Job. 22, 21. Fut. conv. וַיִּשְׁלָם *& pacem habuit*, i. e. salvus fuit, Job. 9, 4. HIPH. הִשְׁלִים *Pacem fecit*. Præt. f. הִשְׁלִימָה Jof. 10, 4. Pl. הִשְׁלִמוּ *Pacem fecerunt*, ib. v. 1. Fut. conv. וַיַּשְׁלֵם *& pacem iniit*, 1 Reg. 22, 45. Plur. וַיַּשְׁלִימוּ *& pacem inierunt*, 2 Sam. 10, 19. HOPH. Præt. f. הָשְׁלְמָה *Pacata reddetur*, Job. 5, 23. 2) *Confummatum, integrum factum est.* KAL, Præt. pl. conv. וְשָׁלְמוּ *& confummabuntur*, Jef. 60, 20. Fut conv. וַתִּשְׁלַם *& confummatum est*, 1 Reg. 7, 51. PIH. שִׁלֵּם & שִׁלַּם *Absolvit, perfecit, complevit, integravit*, Job. 8, 6. 1 Reg. 9, 25. It. *Solvit, persolvit, reddidit, rependit, retribuit, compensavit*, Lev. 5, 24. Præt. pl. וְשִׁלְּמוּ *& persolvent*, Jef. 19, 21. Part. מְשַׁלֵּם *Retribuens*, Pf. 31, 24. Pl. מְשַׁלְּמִים *Retribuentes*, Joel. 4, 4. cft. מְשַׁלְּמֵי Pf. 38, 21. Inf. שַׁלֵּם *Retribuere*, Ex. 21, 36. cum Aff. שַׁלְּמִי *Retribuere meum*, Pf. 61, 9. Imp. שַׁלֵּם *Perfolve*, Pf. 50, 14. Pl. שַׁלְּמוּ *Persolvite*, Pf. 76, 12. Fut. אֲשַׁלֵּם *Retribuam*, Devt. 32, 41. cum ה parag. אֲשַׁלְּמָה Prov. 20, 22. in pausa אֲשַׁלֵּמָה Jon. 2, 10. 3 m. cum Aff. יְשַׁלֶּמְךָ *Perfolvet tibi*, 1 Sam. 24, 19. Pl. נְשַׁלְּמָה *Rependemus*, Hof. 14, 3. PYH. שֻׁלַּם *Perfectum; perfecte retributum est.* Part. מְשֻׁלָּם *Perfectus*, Jef. 42, 19. Fut. יְשֻׁלַּם *Perfolvetur*, Pf. 65, 2. HIPH. הִשְׁלִים *Absolvit, perfecit.* Fut. יַשְׁלִים *Perficiet*, Jef. 44, 26. 28.

שָׁלֵם m *Pacificus; incolumis, perfectus, absolutus, integer, completus*, 1 Reg. 8, 61. 11, 4. 15, 14. 2 Reg. 20, 3. Pl. שְׁלֵמִים *Pacifici*, Gen. 34, 21. *Integri*, Nah. 1, 12. Fem. שְׁלֵמָה *Integrum*,

v. g.

v. g. pondus, Devt. 25, 15. Plur. שְׁלֵמוֹת Lapides *non dolati*, Devt. 27, 6.

שָׁלוּם m. *Pacatus; pacificus;* unde Plur. cft. שְׁלֻמֵי *Pacifici*, 2 Sam. 20, 19.

שָׁלוֹם m. *Pax; prosperitas, salus, incolumitas; integritas*, 2 Reg. 20, 19. cft. שְׁלוֹם Gen. 37, 14. AT. שְׁלֹמְךָ *Pax tua*, Jes. 38, 22. Pl. שְׁלוֹמִים qſ. Vniverſitates, ſ. potius adverbialiter *Integre, universe omnes* ſ. *omnia*, v. g. לִשְׁלוֹמִים *Omnibus*, Pſ. 69, 23. It. *Pacifici;* unde cum Aff. שְׁלֹמָיו *Pacifici ejus*, Pſ. 55, 21. & Jer. 13, 19. ubi urbs Hieroſolymorum ea denominatione deſignari videtur, videl. *Captiva deportabitur Juda tota, captiva deportabitur* (urbs) *pacificorum* i. e. Hieroſolymorum.

שֶׁלֶם m. *Sacrificium eucharisticum* ſ. *pacificum*, intell. quod pro pace & incolumitate offerebatur Deo, Am. 5, 22. Pl. שְׁלָמִים *Sacrificia eucharistica*, Ex. 24, 5 cft. שַׁלְמֵי Lev. 10, 14. Aff. שְׁלָמֶיךָ *Sacrificia eucharistica tua*, Ex. 20, 24.

שַׁלְמַן m. *Talio*, Hoſ. 10, 14. Al. Nomen proprium.

שִׁלְמוֹן m. unde Pl. שַׁלְמֹנִים *Retributiones*, Jeſ. 1, 23.

שִׁלֵּם m. *Retributio, retributum*, Devt. 32, 35.

שִׁלּוּם m. *Idem*, Mich. 7, 3. & שִׁלֻּם Hoſ. 9, 7. Pl. שִׁלּוּמִים *Retributiones*, Jeſ. 34, 8.

שִׁלֻּמָה f. unde cft. שִׁלֻּמַת *Retributio*, Pſ. 91, 8.

שְׁלִים Pehil, Chald. *Perfectum, absolutum*, Eſr. 5, 16. Aph. Præt. cum Aff. הַשְׁלְמַהּ *Perfecit eam*, Dan. 5, 26. Imp. הַשְׁלֵם *Perfice, absolve*, Eſr. 7, 19.

שְׁלָם m. Chald. *Pax*, Eſr. 4, 17. Emph. שְׁלָמָא Eſr. 5, 7. Aff. שְׁלָמְכוֹן *Pax vestra*, Dan. 3, 31.

שַׂלְמָה f. Veſtis; vid. in שמל.

שָׁלַף *Eduxit, extraxit; strinxit.* It. *Excrevit.* Hinc Ar. مُشْلِف Emittens v. g. hordeum culmos, excreſcens in folliculos. Præt. שָׁלַף *Excrevit* v. g. gramen, Pſ. 129, 6. Præt. Ben. שֹׁלֵף *Stringens* v. g. gladium, Jud. 8, 10. Pl. cft. שֹׁלְפֵי *Stringentes*, Jud. 20, 25. Pah. f. שְׁלוּפָה & שְׁלֻפָה *Strictus*, v. g. gladius, Num. 22, 23. 31. Imp. שְׁלֹף *Stringe*, Jud. 9, 54. Fut. conv. וַיִּשְׁלֹף & *extraxit* v. g. calceum, Ruth. 4, 8.

שְׁלשׁ f. *Tres*, Ar. ثلث Idem, Devt. 19, 2. cft. שָׁלשׁ Lev. 25, 21. Ante Makk. -שְׁלשׁ Ex. 21, 11. Mafc. שְׁלשָׁה *Tres, tria*, Ex. 25, 32.

שְׁלשֶׁת c. *Tres*, Gen. 7, 13. 30, 36. Aff. שְׁלָשְׁתְּכֶם *Tres vos*, Num. 12, 4.

שְׁלשִׁים c. *Triginta*, Gen. 5, 16. Ar. ثلثون.

שָׁלִישׁ m. 1) *Tribunus, Dux*, 2 Reg. 7, 2. 2) *Triens, triental*, Jef. 40, 12. Aff. שָׁלִשׁוֹ *Tribuno fuo*, 2 Reg. 9, 25. Pl. שָׁלִשִׁים *Tribuni*, Ex. 14, 7. 2 Sam. 23, 13. Aff. שָׁלִשָׁיו *Duces ejus*, Ex. 15, 4. It. *Pandura*, inftrumentum muficum trium chordarum, 1 Sam. 18, 6. It. fubintellecto דְּבָרִים *Verba principalia*, Prov. 22, 20. Al. Tertiata; al. Triplicia.

שָׁלִישִׁי m. *Primarius tribunorum*, 2 Sam. 23, 8. 18.

שְׁלִישִׁי m. *Tertius*, Gen. 1, 13. Ar. ثالث Idem. Pl. שְׁלִשִׁים *Tertiani*, Gen. 6, 16.

שְׁלִישִׁית f. *Tertia* v. g. die, 1 Sam. 20, 5. vice, Ez. 21, 19. ubi cum ה parag. שְׁלִישִׁתָה. It. *Tertia pars*; unde cum Aff. שְׁלִשִׁתֵךְ pro שְׁלִשִׁתֵךְ *Tertia pars tui*, Ez. 5, 12. Ar. ثلاثة Idem.

שְׁלִישִׁיָּה f. *Tertia pars*, Jef. 19, 24. *Trima* v. g. vitula, Jer. 48, 34.

שִׁלְשׁוֹם m. *Dies tertius; nudius tertius*, 1 Chr. 11, 2. Synecd. *Antea*, Gen. 31, 2.

שִׁלֵּשׁ PIH. *Tertio fecit*, 1 Reg. 18, 34. It. *Tripartitus fuit; triplicavit*. Præt. conv. וְשִׁלַּשְׁתָּ & *in tres partes divides*, Devt. 19, 3. Imp. pl. in paufa שַׁלֵּשׁוּ *Tertio facite*, 1 Reg. 18, 34. Fut. pl. conv. in paufa וַיְשַׁלֵּשׁוּ & *tertio fecerunt*, ib. PYH. Part. מְשֻׁלָּשׁ m. *Triplicatus, um*; it. *Triennis, e*, Eccl, 4, 12. Fem. מְשֻׁלֶּשֶׁת *Triennis*, Gen. 15, 9. pl. מְשֻׁלָּשׁוֹת *Triplicata*, Ez. 42, 6. Ar. ثلث Tertiavit.

שִׁלֵּשׁ m. unde Pl. שִׁלֵּשִׁים *Tertiani, tertiæ generationis nepotes, Abnepotes*, Ex. 34, 7.

מְשֻׁלָּשׁ m. *Trias*, Gen. 38, 24.

שָׁם Partic. Ibi, vid. in שָׁמַם.

שֵׁם m. Nomen; vid. in יָשַׁם.

שׁוּם m. Chald. Nomen; vid. ibid.

שְׂמֹאל & שְׂמֹאול m. *Siniftra manus, pars* vel *latus finiftrum*,

strum, Gen. 24, 49. Num. 20, 17. Ar. شمال Sinistra manus. Aff. שְׂמֹאלוֹ *Sinistra ejus*, Gen. 48, 14.

שְׂמָאלִי m. *Sinister, lævus*, 1 Reg. 7, 21. Fem. שְׂמָאלִית *Sinistra, um*, Lev. 14, 15.

הִשְׂמְאִיל HIPH. *Sinistravit, sinistram petiit; ad sinistram divertit, flexit, egit*. Part. pl. m. מַשְׂמְאִלִים pro מַשְׂמְאִילִים *Læva jacientes*, v. g. lapides, 1 Chr. 12, 2. Inf. הַשְׂמִיל (excluso א) *Sinistrum latus petere*, 2 Sam. 14, 19. Imp. f. הַשְׂמִילִי *Ad sinistrum latus flecte*, Ez. 21, 21. Fut. cum ה parag. אַשְׂמְאִילָה *Ad sinistrum latus deflectam*, Gen. 13, 9. Pl. תַּשְׂמְאִילוּ *Ad sinistrum latus deflectetis*, Jes. 30, 21. Ar. شمل Clausit illi latus sinistrum.

I. שָׁמַד Perdidit, exstirpavit, exterminavit, aboluit. Conv. Ar. سمد II. Depilavit, abrasit. Hinc Hebr. NIPH. נִשְׁמַד *Perditus, profligatus est*. Præt. conv. וְנִשְׁמַדְתִּי *& perdar*, Gen. 34, 30. Pl. נִשְׁמַדְנוּ *Perditi sumus*, 2 Sam. 21, 5. Inf. הִשָּׁמֵד *Perdendo*, Devt. 4, 26. cum Aff. הִשָּׁמֶדְךָ *Perdi te*, Devt. 28, 20. in pausa הִשָּׁמְדָךְ ib. v. 24. Fut. יִשָּׁמֵד *Perdetur*, Prov. 14, 11. Pl. in pausa תִּשָּׁמֵדוּן *Perdemini*, Devt. 4, 26. HIPH. הִשְׁמִיד *Perditum fecit; perdidit*. Præt. conv. וְהִשְׁמַדְתִּי *& perdam*, Lev. 26, 30. Pl. הִשְׁמִידוּ *Perdiderunt*, Ps. 106, 34. Inf. הַשְׁמִיד, הַשְׁמֵד, הַשְׁמֵד & הַשְׁמִיד *Perdere*, Devt. 28, 63. Jos. 14, 23. Am. 9, 8. cum præf. ל, לַשְׁמִיד pro לְהַשְׁמִיד (Devt. 9, 8.) *ad perdendum*, Jes. 23, 11. it. הַשְׁמִיד unde cum Aff. הַשְׁמִידָם *Perdere eorum*, Jos. 11, 14. Imp. הַשְׁמֵד *Perde*, Devt. 33, 27. Fut. יַשְׁמִיד *Perdet*, Ps. 145, 20. Pl. cum ה parag. נַשְׁמִידָה *Perdemus*, 2 Sam. 14, 7.

שְׁמַד CHALD. Idem; unde APH. Inf. הַשְׁמָדָה *Disperdendo*, Dan. 7, 26.

II. שׁמד Ar. سمد Pinguis fuit. Hinc HIHP. הִשְׁמִיד *Pinguem fecit, conservavit*. Fut. אַשְׁמִיד *Pingues servabo*, Ez. 34, 16. quod etiam confirmat Syr. ܣܡܕ Delinivit. Al. legunt אַשְׁמִיר, præter rem!

I. שָׁמֵם; unde Inf. PIH. שַׁמּוֹת *Desolare*, Ez. 36, 3. Part. f. מְשַׁמָּה *Stupidum, desolatum præbens; desolatio, stupor*, Ez. 5, 15. Pl. מְשַׁמּוֹת *Vastitates*, Jes. 15, 6. Conv. Ar. سم Sustulit, læsit; nec non سمه Obstupuit; attonitus, perculsus fuit.

II.

II. שָׁמָה. Ar. سما pro سمى Altus fuit. Hinc

שָׁמַיִם Pl. m. *Coelum* s. *coeli*, Gen. 1, 1. Cum ה locali הַשָּׁמַיְמָה *Coelum versus*, Gen. 15, 5. Cst. שְׁמֵי Devt. 10, 14. Aff. שָׁמֶיךָ *Coelum tuum*, Devt. 28, 23. שְׁמֵיכֶם *Coelum vestrum*, Lev. 26, 19.

שְׁמַיָּא m. Pl. CHALD. *Idem*, Dan. 4, 23. Ar. سما Idem.

שָׂמַח & שָׂמֵחַ *Lætatus*, *lætus*, *hilaris fuit.* Idem Ar. سمح Gavisus est. Præt. שָׂמֵחַ Ex. 4, 14. Pl. שָׂמְחוּ *Lætati sunt*, Pf. 35, 15. in pausa שָׂמֵחוּ Neh. 12, 43. Inf. cst. שְׂמֹחַ *Lætari*, Ez. 35, 14. Imp. m. שְׂמַח *Lætare*, Devt. 33, 18. Fem. שִׂמְחִי Zach. 2, 14. in pausa שְׂמָחִי Joel. 2, 21. Pl. שִׂמְחוּ *Lætamini*, Jud. 9, 19. Fut. יִשְׂמַח *Lætabitur*, Pf. 14, 7. Pl. יִשְׂמְחוּ *Lætabuntur*, Pf. 35, 19. in pausa יִשְׂמָחוּ Neh. 12; 43. PIH. Præt. שִׂמַּח *Lætitia affecit*, *exhilaravit*, Devt. 24, 5. cum Aff. שִׂמְּחוֹ *Exhilaravit eum*, Jer. 20, 15. Pl. cum Aff. שִׂמְּחוּךָ *Exhilararunt te*, Pf. 45, 9. Part. מְשַׂמֵּחַ *Exhilarans*, Jud. 9, 13. Pl. cst. מְשַׂמְּחֵי *Exhilarantes*, Pf. 19, 9. Inf. שַׂמֵּחַ *Exhilarando*, Jer. 20, 15. Imp. שַׂמֵּחַ & שַׂמַּח *Exhilara*, Pf. 86, 4. Prov. 27, 11. Fut. יְשַׂמַּח *Exhilarabit*, Pf. 104, 15. cum Aff. יְשַׂמְּחֶנָּה *Exhilarabit illud*, Prov. 12, 25. Pl. יְשַׂמְּחוּ *Exhilarabunt*, Pf. 46, 5. HIPH. Præt. הִשְׂמַחְתָּ *Exhilarasti*, Pf. 89, 43.

שָׂמֵחַ m. *Lætus*, *hilaris*, Prov. 15, 13. Pl. שְׂמֵחִים *Læti*, 1 Reg. 1, 45. Cst. שְׂמֵחֵי & שִׂמְחֵי Pf. 35, 26. Jef. 24, 7. Fem. שְׂמֵחָה *Læta* Pf. 113, 9.

שִׂמְחָה f. *Lætitia*, *gaudium*, Pf. 4, 8. Cst. שִׂמְחַת Pf. 43, 4. Aff. שִׂמְחָתִי *Gaudium meum*, Pf. 137, 6. Pl. שְׂמָחוֹת *Gaudia*, Pf. 16, 11.

שָׁמַט *Intermisit*, *omisit*, *cessavit*, *destitit.* It. *Demisit*, *dimisit.* Conv. Ar. سمط Conticuit. Sufpendit. II. Demisit, dimisit, i. e. labi sivit. Præt. conv. וְשָׁמַטְתָּה *& intermittes*, Jer. 17, 4. Pl. שָׁמְטוּ *Demiserunt*, 2 Sam. 6, 6. Inf. שָׁמוֹט *Remittendo*, Dan. 15, 2. Imp. pl. cum Aff. שִׁמְטוּהָ *Demittite eam*, 2 Reg. 9, 33. Fut. cum Aff. תִּשְׁמְטֶנָּה *Omittes eam*, Ex. 23, 11. Pl. cum Aff. וַיִּשְׁמְטוּהָ *& demiserunt eam*, 2 Reg. 9, 33. NIPH. Præt. pl. נִשְׁמְטוּ *Demissi*, *dejecti sunt*, Pf. 141, 6. HIPH. Fut. תַּשְׁמֵט *Intermittet*, Devt. 15, 3.

שְׁמִטָּה

שְׁמִטָּה f. *Intermiſſio, dimiſſio libera debiti ſ. mutui; dimiſſio terræ*, Devt. 15, 1. 31, 10. ab Ar. سمط Dimiſit debitorem.

שְׁמִיכָה f. vid. in סמך.

שְׂמֹאל & הֵימִיל vid. poſt שֵׁם.

שׂמל. Ar. شمل Circumdedit, cinxit. IV. Amicivit. Hinc

שִׂמְלָה f. Ar. شملة & شملة *Veſtis, veſtimentum, pallium*, Jeſ. 3, 6. 7. Cſt. שִׂמְלַת Devt. 22, 5. Aff. שִׂמְלָתְךָ *Veſtis tua*, Devt. 8, 4. Pl. שְׂמָלוֹת *Veſtes*, Devt. 45, 22. Aff. שִׂמְלֹתָו *Veſtes ſuas*, 2 Sam. 12, 20. Scribitur etiam trajectis litteris.

שַׂלְמָה f. *Idem*, Ex. 22, 8. Cſt. שַׂלְמַת Ex. 22, 25. Aff. שַׂלְמָתוֹ *Pallium ſuum*, Devt. 24, 13. Pl. שַׂלְמוֹת *Veſtes*, Joſ. 9, 5. Aff. שַׂלְמוֹתַי *Veſtes meæ*, Job. 9, 31.

I. שָׁמֵם & שָׁמַם 1. *Deſolavit, devaſtavit.* 2. *Deſolatus, devaſtatus eſt.* Conv. huic verbo Ar. سلم II. Excurſionem fecit in hoſtem; hinc etiam Damnum & noxam attulit. Præt. שָׁמֵם Thr. 5, 18. Pl. in pauſa שָׁמֵמּוּ *Deſolati ſunt*, ſec. Keri Ez. 35, 12. Part. pl. f. שׁוֹמֵמוֹת *Deſolatæ*, Jeſ. 61, 4. NIPH. נָשַׁם *Deſolatus factus eſt.* Præt. f. נָשַׁמָּה *Deſolata eſt*, Jer. 12, 11. Pl. נָשַׁמּוּ *Deſolati ſunt*, Jeſ. 33, 8. Part. f. נְשַׁמָּה *Deſolata*, Pſ. 69, 26. Pl. נְשַׁמּוֹת *Deſolatæ*, Jeſ. 54, 3. Fut. יִשֹּׁם pro יִשָּׁם *Deſolabitur*, 1 Reg. 9, 8. PIH. שׁוֹמֵם *Deſolavit*, & *Deſolatus fuit.* Part. מְשׁוֹמֵם *Devaſtatus*, Dan. 9, 27. HIPH. הֵשַׁם & הֵשַׁם *Deſolavit*, *deſolatum reddidit.* Præt. הֲשִׁמּוֹתָ *Deſolaſti*, Job. 16, 7. Conv. וַהֲשִׁמֹּתִיהוּ (qſ. a שׁוּם) *& deſolabo eum* לְאוֹת *ut ſit exemplum*, Ez. 14, 8. Pl. הֵשַׁמּוּ *Deſolarunt*, Pſ. 79, 7. Fut. יָשִׁים pro יַשִּׁים cum Dag. euphon. *Deſolabit*, Jer. 49, 20. Conv. atque cum Aff. וַיְשִׁמֵּם *& deſolavit eos*, 1 Sam. 5, 6. Pl. conv. וַנַּשִּׁים *& deſolavimus*, Num. 21, 30. HOPH. Inf. cum Aff. הָשַׁמָּה pro הוּשַׁמָּה *Deſolari ſ. deſolationis ejus*, 2 Chr. 36, 21. Cum præf. בָּהָשַּׁמָּה pro בָּהָשַׁמָּה aut בְּהוּשַׁמָּה *Dum vaſtata erit*, Lev. 26, 43. תִּשּׁוֹמֵם *Deſolatum te præbebis*, eſt forma compoſ. ex NIPH. & PIH. Al. eſt HITHP. pro תִּתְשׁוֹמֵם. Eccl. 7, 17.

שָׁמֵם m. *Deſolatus*, Dan. 9, 17. Fem. שְׁמֵמָה *Deſolata*, Jer. 12, 11. aut potius eſt Verbum.

שׁוֹמֵם m. Part. KAL, *Deſolatus*, *deſolatum*, Dan. 8, 13. 12, 11.

12, 11. Pl. שוֹמְמִים *Defolati*, Thr. 1, 16. & שֹׁמֵמִין ib. v. 4. Fem. שׁוֹמֵמָה *Defolata*, Jef. 54, 1. Pl. שׁוֹמֵמוֹת *Defolatæ*, Jef. 49, 8. Cft. שׁוֹמְמוֹת Jef. 61, 4. Aff. שׁוֹמְמֹתֵינוּ *Defolata noftra*, Dan. 9, 18.

שְׁמָמָה f. *Defolatio*, Jef. 62, 4. Pl. cft. שִׁמְמוֹת *Defolationes*, Jer. 51, 26.

שִׁמְמָה f. *Idem*, Ez. 35, 7. Pl. שְׁמָמוֹת *Defolationes*, ib. v. 9.

שַׁמָּה f. *Defolatio*, Pf. 73, 19. Pl. שַׁמּוֹת *Defolationes*, Pf. 46, 9.

שִׁמָּמוֹן m. *Idem*, Ez. 12, 19.

מְשַׁמָּה f. vid. שִׁמָּה.

II. שָׁמֵם & שָׁמַם *Obftupuit; attonitus, admiratus fuit.* Refp. Ar. سهم Obftupuit, attonitus fuit. Præt. pl. שָׁמְמוּ *Obftupuerunt*, Jef. 52, 14. Part. שׁוֹמֵם *Attonitus*, Dan. 9, 27. Al. Defolatus. Imp. pl. שֹׁמּוּ *Obftupefcite*, Jer. 2, 12. Fut. pl. יִשֹּׁמּוּ *Obftupefcent*, Job. 17, 9. NIPH. נָשַׁם *Obftupefactus eft*. Præt. pl. conv. וְנָשַׁמּוּ *& obftupefcent*, Jer. 4, 9. Imp. שׁוֹם *Obftupefce*, Jer. 2, 12. Fut. אֶשּׁוֹם *Obftupefactus fum*, Jef. 42, 14. PIH. Part. מְשׁוֹמֵם *Stupens*, Efr. 9, 3. HIPH. הֵשַׁם *Stupuit*. Part. integr. מַשְׁמִים *Stupens*, Ez. 3, 15. Inf. הַשְׁמֵם *Obftupefcendo*, Mich. 6, 13. Imp. pl. הָשַׁמּוּ *Obftupefcite*, Job. 21, 5. HITHP. Fut. conv. וָאֶשְׁתּוֹמֵם *& attonitus eram*, Dan. 8, 17.

שְׁמַם CHALD. *Idem;* unde ITHP. Præt. אֶשְׁתּוֹמַם *Stupuit*, Dan. 4, 16. Al. eft 1 p. fing. Futuri.

שַׁמָּה f. *Stupor*, *res ftupenda*, Jer. 5, 30. 8, 21.

מְשַׁמָּה f. *Idem*, Ez. 6, 14. Pl. מְשַׁמּוֹת *Res ftupendæ*, Jef. 15, 6. Vid. etiam I. שׁמה.

שִׁמָּמוֹן m. *Stupor*, Ez. 4, 16.

III. שמם Ar. ثَمَّ Firmavit, ftabilivit. Hinc

שָׁם m. propr. Firmatum, ftabilitum alicubi; hinc Partic. 1) *Ibi*, *illic*, *ifthic*, Jer. 2, 6. 2) *Hic*, Num. 32, 26. 3) *Illuc*, *ifthuc*, *eo*, Devt. 1, 37. 4) *Huc*, 2 Reg. 19, 32. 5) *Quare*, *itaque*, Pf. 14, 5. 6) *Tunc*, Eccl. 3, 17. 7) *Eft*, Eccl. 3, 17. Jef. 48, 16. Cum ה parag. שָׁמָּה, quod etiam interdum Locale effe poffit, *Ibi*, Gen. 23, 13. *Eo*, Gen. 19, 20. Cum Præf. מִשָּׁם *Inde*, Gen. 2, 10. Cum Pron. אֲשֶׁר v. g. אֲשֶׁר שָׁם *Ubi*, Gen. 13, 3.

אֲשֶׁר

שָׁמָּה אֲשֶׁר *Idem*, Ex. 29, 42. אֲשֶׁר אִשָּׁם *Unde*, Gen. 3, 23. Ar. ثَمَّ dicit etiam Isthic, illic, ibi; Tum, deinde; Etiam.

שׁמם. Ar. سَمَّ Veneno sustulit; unde etiam سُمّ Venenum. Hinc

שְׂמָמִית (al. שְׂמָמִית) f. *Stellio venenata*, Prov. 30, 28. LXX. καταλχβώτης Idem. Al. Araneus; al. Simius.

שָׁמַן *Pinguis, impinguatus, saginatus fuit.* Plane idem Ar. سمن Pinguis, obesus fuit. II & IV. Pinguefecit. Præt. שָׁמַנְתָּ *Pinguefactus es*, Devt. 32, 15. Pl. שָׁמְנוּ *Pinguefacti sunt*, Jer. 5, 28. Fut. conv. וַיִּשְׁמַן *& pinguis factus est*, Devt. 32, 15. HIPH. הִשְׁמִין *Impinguavit; pinguescere fecit.* Imp. הַשְׁמֵן *Impingua*, Jes. 6, 10. Fut. pl. conv. וַיַּשְׁמִינוּ *& pinguefacti sunt*, Neh. 9, 25.

שָׁמֵן m. *Pinguis, pinguefactus*, Ez. 34, 14. Metaph. *Robustus; opulentus*, Jud. 3, 29. Fem. שְׁמֵנָה *Pinguis*, Neh. 9, 25.

שֶׁמֶן m. *Pinguedo; oleum, unguentum*, Gen. 28, 18. *Obesitas*, Jes. 10, 27. Aff. שַׁמְנִי *Oleum meum*, Hos. 2, 7. Pl. שְׁמָנִים *Pinguedines*, Jes. 25, 6. Aff. שְׁמָנֶיךָ *Unguenta tua*, Cant. 1, 3.

אַשְׁמַנִּים pl. m. *Pingues, obesi*, Jes. 59, 10. Al. Loca desolata.

מַשְׁמַנִּים pl. m. *Idem*, Neh. 8, 10.

מִשְׁמָן m. *Pinguis, pingue.* Cst. מִשְׁמַן Jes. 17, 4. Pl. cst. מִשְׁמַנֵּי *Pinguia, pinguedines*, Gen. 27, 28. Aff. מִשְׁמַנָּיו *Pinguedines ejus*, Jes. 10, 16.

שְׁמוֹנֶה f. שְׁמֹנָה m. Idem, quod Ar. ثمان *Octo;* unde ثمن Octavus fuit; Gen. 5, 4. Num. 29, 29. שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה *Octodecim*, Jud. 3, 14. אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה *Quadraginta octo*, Jos. 21, 39. Cst. שְׁמֹנַת Gen. 17, 12. Pl. שְׁמֹנִים *Octoginta*, Gen. 16, 16. Arab. ثمانون Idem. It. *Octogesimus*, 1 Reg. 6, 1.

שְׁמִינִי m. *Octavus*, Lev. 23, 39. Fem. שְׁמִינִית *Octava*, Lev. 25, 22. It. *Instrumentum musicum octo chordarum*, 1 Chr. 15, 21. Ar. ثامن m. ثامنة f. Octavus, a.

שָׁמַע & שָׁמֵעַ Idem, quod Ar. سمع *Audivit; exaudivit; attendit; auscultavit.* It. *Obedivit, dicto audiens fuit, obtempera-*

peravit. Præt. שָׁמַע Gen. 16, 11. שָׁמֵעַ Pſ. 22, 25. 2 p. f. שָׁמַעַתְּ *Audiviſti*, pro שָׁמַעַתְּ 1 Reg. 1, 11. Pl. שָׁמְעוּ *Audiverunt*, Gen. 43, 25. in pauſa שָׁמֵעוּ Jud. 2, 17. Part. שֹׁמֵעַ *Audiens*, Gen. 42, 23. Aff. שֹׁמְעוֹ *Audiens illud*, 1 Sam. 3, 11. Pl. שֹׁמְעִים *Audientes*, Lev. 24, 14. Cſt. שֹׁמְעֵי Ez. 13, 19. Aff. שֹׁמְעָיו *Audientes illud*, ſec. Cheth. 2 Reg. 21, 12. ſed ſec. Keri Sing. שֹׁמְעָהּ *Audiens illud*. Fem. שֹׁמַעַת Gen. 18, 10. Inf. שָׁמוֹעַ *Audiendo*, Jeſ. 6, 9. Cſt. שְׁמוֹעַ *Audire*, Jeſ. 28, 12. cum Aff. שָׁמְעֲךָ *Audire tuum*, 2 Sam. 5, 23. Imp. שְׁמַע *Audi*, Gen. 21, 12. irreg. שְׁמָע Ez. 40, 4. Cum ה parag. שִׁמְעָה Pſ. 17, 1. in pauſa שְׁמָעָה Dan. 9, 19. Pl. שִׁמְעוּ Gen. 37, 5. in pauſa שְׁמָעוּ Jeſ. 42, 18. cum Aff. שְׁמָעוּנִי *Audite me*, Gen. 23, 8. Fem. שְׁמַעְנָה Jeſ. 32, 9. & שְׁמַעַן Gen. 4, 23. Fut. תִּשְׁמַע *Audies*, Dev. 28, 49. Pl. נִשְׁמַע *Audiemus*, Ex. 24, 7. תִּשְׁמְעוּ *Audietis*, Gen. 34, 17. in pauſa תִּשְׁמָעוּ Devt. 13, 4. Cum ן parag. תִּשְׁמְעוּן Devt. 7, 12. in pauſa תִּשְׁמָעוּן Devt. 1, 17. NIPH. Præt. נִשְׁמַע *Auditus eſt*, Jeſ. 15, 4. Pl. נִשְׁמְעוּ *Audita ſunt*, Dan. 10, 12. Part. pl. m. נִשְׁמָעִים *Audita*, Eccl. 9, 16. Fem. ſing. נִשְׁמַעַת *Audita*, Jer. 51, 47. Inf. הִשָּׁמַע *Audiri*, Eſth. 2, 8. Fut. יִשָּׁמַע *Audietur*, 1 Sam. 1, 13. Pl. יִשָּׁמְעוּ *Audientur*, Pſ. 18, 45. PIH. שִׁמַּע *Audiri fecit*, *promulgavit*. Fut. conv. וַיְשַׁמַּע & *promulgavit*, 1 Sam. 15, 4. HIPH. הִשְׁמִיעַ *Audire* vel *audiri fecit*; *ſonuit*, *ſonum edidit*; *Pronuntiavit*, *promulgavit*. Præt. הִשְׁמִיעַ Jeſ. 45, 21, Pl. הִשְׁמִיעוּ *Ediderunt* clamorem, Jer. 48, 4. Part. מַשְׁמִיעַ *Sonum edens*, 1 Chr. 16, 5. Pl. מַשְׁמִיעִים *Sonum edentes*, 1 Chr. 15, 16. Inf. לְהַשְׁמִיעַ *ad perſonandum*, Jeſ. 58, 4. pro eo eſt לַשְׁמִיעַ Pſ. 26, 7. Imp. cum Aff. הַשְׁמִיעֵנִי *Fac me audire*, Pſ. 143, 8. Pl. הַשְׁמִיעוּ *Audire facite*, Jer. 51, 27. Fut. תַּשְׁמַע *Audire facies*, Jud. 18, 25. cum Aff. תַּשְׁמִיעֵנִי *Audire facies me*, Pſ. 51, 10.

שְׁמַע Chald. *Idem*, Dan. 6, 15. שִׁמְעֵת *Audivi*, Dan. 5, 14. Part. pl. שָׁמְעִין *Audientes*, Dan. 3, 7. Fut. יִשְׁמַע *Audiet*, Dan. 3, 10. Pl. תִּשְׁמְעוּן *Audietis*, ib. v. 5. ITHP. Fut. pl. יִשְׁתַּמְעוּן *Auſcultabunt*, Dan. 7, 27.

שֵׁמַע & שֹׁמַע m. *Auditio*, *rumor*, *fama*; *ſermo*, *nuncium*, *ſonus*, Hoſ. 7, 12. in pauſa שֵׁמַע Pſ. 150, 5. Aff. שִׁמְעֲךָ *Fama tua*, Num. 14, 15.

שֵׁמַע m. *Idem*; unde cum Aff. שִׁמְעוֹ *Fama ejus*, Jer. 6, 24.
שְׁמוּעָה f. *Rumor, fama, sermo; nuncium*, Jer. 51, 46. Cft. שְׁמֻעָה 2 Sam. 4, 4. Aff. שְׁמֻעָתֵנוּ *Nuncium nostrum*, Jes. 53, 1. Pl. שְׁמֻעוֹת *Rumores*, Dan. 11, 44.
שְׁמָעָה f. *Idem*. Aff. שְׁמָעָתוֹ *Auditio ejus*, Jes. 30, 19.
הַשְׁמָעוּת f. *Auditus*, Ez. 24, 26.
מִשְׁמָע m. *Auditus, auditio*. Cft. מִשְׁמַע Jes. 11, 3.
מִשְׁמַעַת f. *Auscultatio, obedientia*. Aff. מִשְׁמַעְתְּךָ *Auscultatio tua*, 1 Sam. 22, 14. מִשְׁמַעְתָּם *Obedientia illorum*, Jes 11, 14.

שֶׁמֶץ m. propr. Sermo raptim prolatus; ab Ar. شمص Propulit, abegit jumentum agili impulsu. VII. Propere locutus est. Hinc *Pauxillum, minimum, tantillum; susurrus*, Job. 4, 12. 26, 14. Loco posteriori in codd. quibusdam est שֵׁמֶץ.
שִׁמְצָה f. *Idem*; it. *Detractio, infamia*, Ex. 32, 25.
I. שָׁמַר *Custodivit, servavit, asservavit, conservavit, observavit, reservavit; Cavit*. Conv. Ar. شمر II. Studiosus fuit; nec non سمر Vigilavit. Præt. cum Aff. שְׁמָרָהּ (sine Mappik) *Servavit eam*, Am. 1, 11. Pl. שָׁמְרוּ *Observarunt*, Ps. 78, 10. Part. Ben. שֹׁמֵר *Custodiens; custos*, 1 Sam. 17, 20. *Vigil*, Jes. 21, 11. cum Aff. שֹׁמְרֶךָ *Custodiens te*, Ps. 121, 3. Pl. שֹׁמְרִים *Custodientes*, Num. 3, 38. Cft. שֹׁמְרֵי ib. v. 28. Pah. שָׁמוּר *Reservatus*, Eccl. 5, 12. Fem. שְׁמוּרָה *Servata*, 2 Sam. 23, 5. Inf. abs. שָׁמוֹר *Observando*, Devt. 5, 12. cst. שְׁמֹר *Observare*, 2 Sam. 11, 16. cum Aff. שָׁמְרְךָ *Custodire te*, Ex. 23, 20. שָׁמְרָם *Custodire eos*, Jos. 10, 18. Imp. שְׁמֹר *Observa*, Job. 2, 6. cum ה parag. שָׁמְרָה Ps. 25, 20. Aff. שָׁמְרֵנִי *Custodi me*, Ps. 16, 1. Pl. שִׁמְרוּ *Observate*, Jes. 56, 1. Fut. אֶשְׁמֹר *Custodiam*, Gen. 30, 31. Ante Makk. אֶשְׁמָר Ps. 89, 29. Cum ה parag. אֶשְׁמְרָה Ps. 39, 2. in pausa אֶשְׁמֹרָה Ps. 59, 10. 3 m. f. יִשְׁמֹר *Custodiet*, 1 Sam. 2, 9. cum Aff. יִשְׁמָרְךָ *Custodiet te*, Ps. 121, 7. & cum נ epenth. יִשְׁמְרֶךָּ Prov. 4, 6. 3 f. f. cum Aff. תִּשְׁמְרֵם pro תִּשְׁמוּרֵם *Servat ea*, Prov. 14, 3. Pl. תִּשְׁמְרוּ *Observabitis*, Gen. 17, 10. NIPH. נִשְׁמַר *Custoditus, servatus, conservatus fuit; observavit se; cavit sibi*. Præt. נִשְׁמַר *Cavit sibi*, 2 Sam. 20, 10. Pl. נִשְׁמְרוּ *Caverunt sibi*, 1 Sam. 21, 5. Imp. הִשָּׁמֵר *Cave tibi*, Jes. 7, 4. retracto accentu הִשָּׁמֶר Ex. 10, 28. Pl. הִשָּׁמְרוּ *Cavete vobis*, Ex. 19, 12. in pausa הִשָּׁמֵרוּ

 Jer.

Jer. 9, 3. Fut. f. תִּשָּׁמֵר *Cavebit sibi*, Jud. 13, 13. Pl. in pausa תִּשָּׁמֵרוּ *Cavebitis vobis*, Ex. 23, 13. PIH. שִׁמֵּר *Observavit; custodivit*. Part. pl. m. מְשַׁמְּרִים *Observantes*, Jon. 2, 9. Fut. יְשַׁמְּשֵׁר in Nom. propr. יַשְׁמְשְׁרַי 1 Chr. 8, 26. HITHP. Fut. conv. וָאֶשְׁתַּמֵּר *& cavi mihi*, Pf. 18, 24. cum ה par. וָאֶשְׁתַּמְּרָה *& cautum me gessi*, 2 Sam. 22, 24. יִשְׁתַּמֵּר *Diligenter observat*, Mich. 6, 16.

שָׁמְרָה f. *Custodia*, Pf. 141, 3.

שְׁמֻרוֹת f. pl. *Vigiliæ*, Pf. 77, 5. *Tenuisti oculos meos* שְׁמֻרוֹת pro בְּשְׁמֻרוֹת *in vigiliis*.

שִׁמּוּר m. unde Pl. שִׁמֻּרִים *Observationes*, Ex. 12, 42.

אַשְׁמוּרָה f. *Vigilia noctis*, Pf. 90, 4. Scil. nox in 4 dividebatur vigilias æquales, quarum quælibet 3 horis constabat. conf. Matth. 14, 25. Marc. 6, 48. Luc. 12, 38. Aliis erant tres. Pl. אַשְׁמֻרוֹת *Vigiliæ*, Thr. 2, 19.

אַשְׁמֹרֶת f. *Idem*, Ex. 14, 24.

מִשְׁמָר m. *Custodia, carcer*; it. *Observatio*, Ez. 38, 7; *Statio, excubiæ*, Neh. 4, 3. Cft. מִשְׁמַר Gen. 40, 3. Aff. מִשְׁמָרוֹ *Statio sua*, Neh. 7, 3. Pl. cum Aff. מִשְׁמָרָיו *Custodiæ ejus*, Neh. 13, 14.

מִשְׁמֶרֶת f. *Observatio*, Lev. 8, 35. *Statio*, Jes. 21, 8. Aff. מִשְׁמַרְתּוֹ *Custodiam suam*, Num. 3, 7. Pl. מִשְׁמָרוֹת *Custodiæ*, Neh. 13, 30. Cft. מִשְׁמְרוֹת *Excubiæ*, Neh. 7, 3. Aff. מִשְׁמְרֹתָם *Stationes eorum*, Num. 8, 26.

II. שָׁמִיר m. I. *Sentis, vepres*, Jes. 5, 6. c. 7, 23. ab Ar. سمر Fecit sagittam, cuspidem. II. *Adamas* non limatus fere coloris fusci, Zach. 7, 12. ab Ar. سمر Fusco colore fuit; unde سامور Adamas.

III. שְׁמָרִים m. pl. in genere Id, quod post percolationem aut agitationem utris in utre remanet. Hinc *Grumæ lactis*, i. e. *Butyrum*; ut Ar. ثمير Jes. 25, 6. *Fæces vini*, Pf. 75, 9 Jer. 48, 11. Soph. 1, 12. Aff. שְׁמָרָיו *Fæces suæ*, Jer. 48, 11. שִׁמְרֵיהֶם *Idem*, Soph. 1, 12. Ab Ar. ثمر Spumam s. butyrum emisit, grumas habuit v. g. lactarius uter.

שֶׁמֶשׁ c. Idem cum Ar. شمس *Sol*, Neh. 7, 3. Aff. שִׁמְשֵׁךְ *Sol tuus*, Jes. 60, 20.

שְׁמַיָּא m. CHALD. Emph. *Coelum*, Dan. 6, 15.

שִׁמְשָׁה f. Idem, quod Ar. شمسة *Simulacrum solis*, h. e. *Globus solaris*. Pl. cum Aff. שִׁמְשׁוֹתַיִךְ *Soles tui*, Jes 54, 12. Al. Fenestra.

שַׁמֵּשׁ PAH. CHALD. *Ministravit*; a Sole seu die dictum, quia sacrorum ministri suo quisque stato die ministrare constituti erant; unde etiam Ar. a شمس Sole, dicitur شماس Minister sacrorum. Fut. pl. cum Aff. יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ *Ministrant illi*, Dan. 7, 10.

שָׁנָא *Iteravit; mutatus est*. Idem Ar. ثنى Duplicavit Secundus fuit. II. Geminavit. Fut. יִשְׁנֶא *Mutatur*, Thr 4, 1. PIH. שִׁנָּא *Mutavit*, 2 Reg. 25, 29. PYH. Fut. יְשֻׁנֶּא *Duplicetur*, Eccl. 8, 1. Affine est verbo שָׁנָה, quod vide s. l.

שִׁנְאָן m. *Iteratio*, Ps. 68, 18. Ar. ثنى Idem. אַלְפֵי שִׁנְאָן *Millia duplicationis* i. e. *duplicata*. Al. Currus falcati, collective.

שֵׁנָא m. Somnus; vid. in ישן.

שָׂנֵא Idem, quod Ar. شنأ & شني *Odit*, *odio habuit*, *odio prosecutus fuit*. Præt. cum Aff. שְׂנֵאָהּ *Odit eam*, 2 Sam. 13, 15. שָׂנֵאתָ *Odio habes*, Ps. 5, 6. cum Aff. שְׂנֵאתַנִי *Odisti me*, Jud. 14, 16. Pl. שָׂנְאוּ *Oderunt*, Prov. 1, 29. cum Aff. שְׂנֵאוּנִי *Oderunt me*, Ps. 25, 19. Part. Ben. שֹׂנֵא *Odio habens*, *osor*, Devt. 4, 42. Aff. שֹׂנַאֲךָ *Osor tuus*, Ex. 23, 5. Pl. cst. שֹׂנְאֵי *Osores*, Ps. 34, 22. Fem. pl. cum Aff. שֹׂנְאוֹתַיִךְ *Inimicæ tuæ*, Ez. 16, 27. Pah. pl. cst. שְׂנֻאֵי *Exosi*, sec. Keri 2 Sam. 5, 8. Fem. f. שְׂנוּאָה Uxor *minus grata*, Devt. 21, 15. Inf. abs. שָׂנֹא *Odio habendo*, Jud. 15, 2. Cst. שְׂנֹא & שִׂנְאַת *Odisse*, Gen. 37, 8. Prov. 8, 13. Imp. pl. שִׂנְאוּ *Odio habete*, Ps. 97, 10. Fut. אֶשְׂנָא *Odio habebo*, Ps. 139, 21. Pl. יִשְׂנְאוּ *Odio habent*, Prov. 1, 22. NIPH. נִשְׂנָא *Odio habitus est*, *exosus fuit*. Fut. יִשָּׂנֵא *Odio habetur*, Prov. 14, 17. PIH. שִׂנֵּא *Odit*. Part. cum Aff. מְשַׂנְאִי (sine Dag.) *Osor meus*, Ps. 55, 13. Pl. cst. מְשַׂנְאֵי *Osores*, Ps. 81, 16.

שְׂנָא CHALD. *Idem*. Part. pl. cum Aff. לְשָׂנְאָיךְ vel לְשָׂנְאָךְ *Osoribus tuis*, Dan. 4, 16.

שְׂנִיאָה f. *Exosa*, vel *minus grata*, Devt. 21, 15.

שִׂנְאָה f. *Odium*, Pf. 139, 22. Cft. שִׂנְאַת Pf. 25, 19. Aff. שִׂנְאָתוֹ *Odium ejus*, Devt. 9, 28. שִׂנְאָתְךָ pro שִׂנְאָתְךָ *Odium tuum*, Ez. 35, 11.

אֶשְׁנָב m. *Spiratorium*; *feneſtra*, *æſtuarium*, i. e. per quod aër infunditur; ab Ar. شنب Frigida fuit dies. Jud 5, 28. אֶשְׁנַבִּי *Feneſtra mea*, Prov. 7, 6. Contra חַלּוֹן eſt Feneſtra, per quam lumen infunditur.

שָׁנָה Idem, quod Ar. ثنى aut ثنا, nec non Hebr. שָׁנָא *Iteravit*, *ſecundo fecit*; it. *Mutatus eſt*; *diſcrepat a ſe ipſo*. Præt. שָׁנָה *Iteravit*, 2 Sam. 20, 10. שָׁנִיתִי *Mutatus ſum*, Mal. 3, 6. Part. שׁוֹנֶה *Iterans*, Prov. 17, 9. Pl. שׁוֹנִים *Diſcrepantes a ſe*, Eſth. 1, 7. fem. שׁוֹנוֹת Eſth. 3, 8. Imp. pl. שְׁנוּ *Iterate*, 1 Reg. 18, 34. Fut. אֶשְׁנֶה *Iterabo*, 1 Sam. 26, 8. יִשְׁנֶא pro יִשְׁנֶה *Mutatur*, Thr. 4, 1. Pl. יִשְׁנוּ *Iterabunt*, Job. 29, 22. NIPH. Inf. הִשָּׁנוֹת *Iterari*, Gen. 41, 32. PIH. שִׁנָּה & שִׁנָּא *Mutavit*, Jer. 52, 33. 2 Reg. 25, 29. Part. מְשַׁנֶּה *Mutans*, Job. 14, 20. Inf. שַׁנּוֹת *Mutare*, Jer. 2, 36. Fut. יְשַׁנֶּה *Mutet*, Prov. 31, 5. conv. וַיְשַׁנּוֹ (cum Suff. pleonaſt.) & *mutavit*, 1 Sam. 21, 14. PYH. Fut. יְשֻׁנֶּא pro יְשֻׁנֶּה *Mutabitur*, Eccl. 8, 1. HITHP. Præt. conv. וְהִשְׁתַּנִּית & *mutatam te præbebis*, i. e. *mutabis habitum*, 1 Reg. 14, 2.

שְׁנָא, שְׁנָה Chald. *Mutatus fuit*. Præt. pl. שְׁנוֹ *Mutata ſunt*, Dan. 3, 27. Part. pl. m. שָׁנַיִן *Mutati*, Dan. 5, 9. Fem. f. שָׁנְיָא *Diverſa*, Dan. 7, 19. pl. שָׁנְיָן *Diverſæ*, Dan. 7, 3. Fut. יִשְׁנֵא *Diverſus erit*, Dan. 7, 24. PAH. שַׁנִּי *Mutavit* Præt. pl. שַׁנִּיו *Mutarunt*, Dan. 3, 28. Part. f. מְשַׁנְּיָה pro מְשַׁנְּיָה *Mutata*, Dan. 7, 7. Fut. pl. יְשַׁנּוֹן imperf. *Mutabitur*. Dan. 4, 13. APH. Part. מְהַשְׁנֵא *Mutans*, Dan. 2, 21. Inf. הַשְׁנָיָה & הַשְׁנָיָה *Mutare*, Eſr. 6, 12. Dan. 6, 9. Fut. יְהַשְׁנֵא *Mutabit*, Eſr. 6, 11. ITHP. Præt. אֶשְׁתַּנִּי *Immutatus fuit*, ſec. Keri Dan. 3, 19. ſed plur. אֶשְׁתַּנּוֹ ſec. Cheth. Fut. יִשְׁתַּנֵּא *Mutabitur*, Dan. 2, 9. Pl. יִשְׁתַּנּוֹן *Mutabuntur*, Dan. 7, 28.

שָׁנָה f. *Annus*; qſ. temporis mutatio, Devt. 14, 22. Ar. سنة Idem, a سنا V. Mutatus fuit. בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה *Omnibus & ſingulis annis*, Eſth. 9, 21. שָׁנָה לְשָׁנָה *Quotannis*, Devt. 15, 20. שָׁנָה

שָׁנָה

שָׁנָה *Idem*, Devt. 14, 22. Cst. שְׁנַת Gen. 41, 50. Jer. 32, 1. Aff. שְׁנָתוֹ *Annus ſuus*, Lev. 12, 6. Du. שְׁנָתַיִם *Duo anni*, *biennium*, Gen. 11, 10. Pl. שָׁנוֹת *Anni*. Cst. שְׁנוֹת Prov. 4, 10. Aff. שְׁנוֹתֶיךָ *Anni tui*, Ez. 22, 4.

שָׁנִים pl. m. *Anni*, Mal. 3, 4. Cst. שְׁנֵי Gen. 41, 30. Aff. שָׁנָיו *Anni ejus*, Lev. 25, 52. שְׁנֵיהֶם *Anni eorum*, Job. 36, 11.

שְׁנָה f. Chald. *Annus*. Cst. שְׁנַת Dan. 7, 1. Pl. m. שְׁנִין *Anni*, Esr. 5, 11.

שָׁנִי m. *Bis tinctum*, *dibaphum*, Ex. 25, 36. Conjungitur etiam cum תולעת; ſicque a LXX redditur κόκκον διπλοῦν, Coccineum dibaphum, ib. v. 4. Eſt vero κόκκινον rubrum igneum. Cſt. שְׁנִי Lev. 14, 4. 6. Pl. שָׁנִים *Dibapha*, Prov. 31, 21. Jeſ. 1, 18.

שֵׁנִי m. *Secundus*; *alter*, Gen. 1, 8. Eccl. 4, 10. Pl. שְׁנִיִּים *Secundi*, *ſecundani*, Gen. 6, 16.

שֵׁנִית f. *Secunda*, Gen. 4, 19. It. *Secundo*, *iterum*, 2 Sam. 14, 29. 16, 19.

שְׁנַיִם Du. m. Ar. إِثْنَانِ *Duo*, Gen. 6, 19. שְׁנַיִם שְׁנַיִם *Bini*, *bina*, 1 Chr. 26, 17. Gen. 7, 9. Cſt. שְׁנֵי Num. 7, 3. nec non שְׁנַיִם, v. g. שְׁנַיִם עָשָׂר & שְׁנֵי עָשָׂר *Duodecim*, Gen. 17, 20. *Duodecimus*, Ez. 32, 1. Aff. שְׁנֵיהֶם *Duo illi*, Gen. 21, 31.

שְׁתַּיִם Du. f. *Duæ*; vid. in אשה.

שִׁנְאָן m. Iteratio; vid. שנא.

מִשְׁנֶה m. I. *Iteratio*; hinc *Alterum tantum*, Gen. 43, 12. *Altera* ſ. *repetita actio*, v. g. fractio, Jer. 17, 18. vulgo *Copia*, i. e. exemplum deſcriptum legis, Devt. 17, 18. *Talio* v. g. pravitatis, Jer. 16, 18. II. *Secundus*, *alter*, i. e. qui vel quod ſequitur poſt primum; hinc *Secundus* ſ. *alter a* Rege, 1 Sam. 23, 17. a Magiſtratu primario, Neh. 11, 9. a primogenito, 1 Sam. 17, 13. 1 Chr. 15, 18. a primaria re, v. g. a bobus ſ. pecudibus primariis, 1 Sam. 15, 9. a patinis primariis, Eſr. 1, 10. a curru Regis primario, Gen. 41, 43. a prima & ſuperiore urbis parte, 2 Reg. 22, 14. Cſt. מִשְׁנֵה Devt. 17, 18. Aff. מִשְׁנֵהוּ *Secundus ab eo*, 1 Sam. 17, 13. Pl. מִשְׁנִים *Secundi*, Eſr. 1, 10.

שֶׁנְהַבִּים m. Dens Elephanti; vid. שנן.

שָׁנַן *Acuit*, *exacuit*; *acuminavit*. Idem ſctl. quod Ar. سَنَّ Acuit, polivit. Præt. שַׁנּוֹתִי *Acui*, Devt. 32, 41. Pl. שָׁנְנוּ *Exacuerunt*,

cuerunt, Pſ. 64, 4. Part. Pah. שָׁנוּן *Acutus*, Prov. 25, 18. Pl. שְׁנוּנִים *Acuti*, Pſ. 45, 6. PIH. שִׁנֵּן *Acuit; inculcavit* Præt. conv. cum Aff. וְשִׁנַּנְתָּם *& inculcabis ea*, Devt. 6, 7. HITHP. הִשְׁתּוֹנֵן *Acuminavit ſe ipſum*, i. e. *dolores ſibi concitavit*. Fut. אֶשְׁתּוֹנָן *Dolores mihi concitabam*, Pſ. 73, 21.

שְׁנִינָה f. *Acutum*, *mordax* ſcil. *dictum*, Devt. 28, 37. Al. Proverbium; fabula.

שֵׁן c. Ar. سن *Dens*, Ex. 21, 14. *Scopulus acutus*, 1 Sam. 14, 4. *Acumen*, v. g. petræ, Job. 39, 28. Aff. שִׁנּוֹ *Dens ſuus*, Ex. 21, 27. Du. שִׁנַּיִם *Dentes*, Gen. 49, 12. Cſt. שִׁנֵּי Pſ. 3, 8. Aff. שִׁנָּיו *Dentes ejus*, Prov. 30, 14.

שִׁנַּיִן c. Dual. CHALD. *Dentes*, Dan. 7, 7.

שֶׁנְהַבִּים *Dens elephanti*, LXX. ὀδόντων ἐλεφαντίνων, 1 Reg. 10, 22. 2 Chr. 9, 21. Recte Matth. Hillero compoſitum ex שֵׁן Dens, & הַבִּים pro הַבְהִים Ar. بهم & بهيمة Beſtiæ, Syntagm. Herm. p. 237.

שִׁנֵּס PIH. *Succinxit*, *accinxit*; qſ. adhærere fecit. Fut. conv. וַיְשַׁנֵּס *& accinxit*, 1 Reg. 18, 46. Conv. cum Ar. شنص Adhæſit. Implexus fuit.

שָׁסָה (Idem, quod שָׁסַס) *Diripuit*, *deprædatus eſt*; *laceravit*. Conv. etiam cum Ar. شس Exaruit; conſciſſus fuit; unde شس Sciſſio. Herba conſciſſa. Præt. pl. שָׁסוּ *Diripuerunt*, Pſ. 44, 11. Part. Ben. cum Aff. שׁוֹסֵהוּ *Diripiens eum*, 1 Sam. 14, 48. Pl. שֹׁסִים *Diripientes*, Jud. 2, 14. cum Aff. שׁוֹסֵינוּ *Diripientes nos*, Jeſ. 17, 14. Pah. שָׁסוּי *Direptus*, Jeſ. 42, 22. Fut. יִשְׁסֶה *Diripiet*, Hoſ. 13, 15. PIH. שׁוֹשָׂה (Irregulare) *Diripuit*. Præt. שׁוֹשֵׂיתִי *Diripui*, Jeſ. 10, 13.

שָׁסַס Idem, quod שָׁסָה; vid. retro. Præt. pl. cum Aff. שַׁסֻּהוּ *Diripuerunt eum*, Pſ. 89, 42. Part. pl. cum Aff. שֹׁאסַיִךְ (ex SYRISMO pro שֹׁסַיִךְ) *Diripientes te*, Jer. 30, 16. Fut. pl. conv. וַיָּשֹׁסּוּ *& diripuerunt*, Jud. 2, 14. NIPH. נָשַׁס *Direptus fuit*. Præt. pl. conv. וְנָשַׁסּוּ *& diripientur*, Zach. 14, 2. Fut. pl. יִשַּׁסּוּ *Diripientur*, Jeſ. 13, 16.

מְשִׁסָּה f. *Direptio*, *dilaceratio*, Jer. 30, 16. & מְשׁוּסָּה ſec. Cheth. Jeſ. 42, 24. Pl. מְשִׁסּוֹת *Direptiones*, Hab. 2, 7.

שָׁסַע

שָׁסַע *Diffidit in duas partes*, v. g. ungulam. Conv. Arab. شسع Longius diftitit; & شسع Primores dentes habuit diftantiores. Part. Ben. שֹׁסַע pro שֹׁסֵעַ *Findens* ungulam, Lev. 11, 7. Fem. שֹׁסַעַת ib. v. 3. Pah. f. שְׁסוּעָה *Fiſſa*, Devt. 14, 7. PIH. שִׁסַּע & שִׁסֵּעַ *Fidit, diffidit*; it. *Difcidit, dilaniavit*; *laceravit*. Præt. שִׁסַּע Lev. 1, 17. Inf. שַׁסַּע *Difcindere*, Jud. 14, 6. Fut. conv. וַיְשַׁסַּע & *diftare fecit* i. e. *avulfit*, 1 Sam. 24, 8. cum Aff. וַיְשַׁסְּעֵהוּ & *diripuit eum*, Jud. 14, 6.

שֶׁסַע m. *Fiſſura*, *fiſſio*, Lev. 11, 3. Devt. 14, 6.

שִׁסֵּף PIH. *Dilaniavit, diffecuit*. Hinc Ar. شسيف Confciffus. Fut. conv. וַיְשַׁסֵּף & *diffecuit*, 1 Sam. 15, 33.

I. שָׁעָה 1) *Refpexit*, *adfpexit*; *attendit*, *intuitus eft*. Conv. cum Ar. سعى Propofuit, intendit; cum deliberatione egit. 2) Conftr. cum מִן f. מֵעַל *Avertit fe*; *deftitit*, *defiit*. Præt. שָׁעָה *Refpexit cum oblectatione*, Gen. 4, 5. Pl. שָׁעוּ *Refpexerunt*, Jef. 31, 1. Imp. שְׁעֵה *Refpice* ab illo, Job. 14, 6. Pl. שְׁעוּ *Defiftite*, Jef. 22, 4. Fut. תִּשְׁעֶה *Refpicies*, Job. 7, 19. יִשְׁעֶה *Refpiciet*, Jef. 17, 7. apoc. וַיִּשַׁע & *refpexit cum oblectatione*, Gen. 4, 4. Plur. יִשְׁעוּ *Refpiciant*, Ex. 5, 9. HIPH. הִשְׁעָה *Avertit oculos*, *avertit fe*, *deftitit ab aliquo*. Imp. הָשַׁע *Defifte*, Pf. 39, 14. HITHP. הִשְׁתָּעָה *Huc illuc circumfpicientem fe præbuit*. Fut. pl. נִשְׁתָּעָה *Circumfpiciemus*, Jef. 41, 23.

מִשְׁעָה m. *Adfpectus*, pec. jucundus. Aff. מִשְׁעִי *Adfpectus meus*, Ez. 16, 4. Al. Linimen.

II. שָׁעָה. Arab. إشتغى Sollicitus fuit. Unde HITHP. הִשְׁתָּעָה *Sollicitum fe præbuit*. Fut. apoc. תִּשְׁתָּע Ne *follicitus efto*, Jef. 41, 10. Vid. etiam שָׁעַע.

III. שָׁעָה *Oblectavit fe*, *oblectatus eft* in re aliqua. Sic conftr. cum Præf. בְּ. Prope abeft Ar. Nomen ساغية (ab obfol. fortaffe verbo سغى) Voluptuofa confuetudo. Fut. אֶשְׁעָה *Oblectabor*, Pf. 119, 117. pro אֶשְׁעֶה. PIH. שִׁעֲשַׁע *Oblectavit*; it. *Oblectavit fe*, *oblectatus eft*. Præt. conv. וְשִׁעֲשַׁע & *oblectabit fe*, Jef. 11, 8. שִׁעֲשָׁעְתִּי *Oblectavi me*, Pf. 119, 70. Fut. pl. יְשַׁעַשְׁעוּ *Oblectant*, Pf. 94, 19. PYH. שֻׁעֲשַׁע *Oblectatus fuit*. Fut. pl. in paufa תְּשֻׁעֳשָׁעוּ *Oblectabimini*, Jef. 66, 12. HITHP. הִשְׁתַּעֲשְׁעָה *Oblectavit fe*.

Imp. pl. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ *Oblectamini*, Jes. 29, 9. Sed. vid. שעע I. Fut. אֶשְׁתַּעֲשָׁע *Oblectabo me*, Ps. 119, 16.

שַׁעֲשׁוּעִים pl. m. *Oblectamenta, deliciæ; oblectationes*, Prov. 8, 30. Aff. שַׁעֲשֻׁעָיו *Oblectationes ejus*, Jes. 5, 7. שַׁעֲשֻׁעָי *Deliciæ meæ*, Ps. 119, 24.

IV. שָׁעָה *Illitus, oblitus; obductus est;* a Chald. שעע Levit calce, cæmento obduxit; nec non ab Ar. ساع II. Luto polea misto oblevit parietem. Hinc aliis Fut. pl. תִּשְׁעֶינָה *Obducti erunt*, Jes. 32, 3. aliis vero Respicient, a Signif. I. 1). HIPH. Imp. הָשַׁע Obline, Jes. 6, 10. vid. שעע II.

V. שָׁעָה f. Chald. *Hora*, Dan. 4, 16. Emph. שַׁעֲתָא Dan. 3, 15. & שַׁעְתָּא Dan. 3, 6. Idem etiam Ar. ساعة Tempus præsens. Momentum. Hora.

שעט. Ar. شعث Tumultuatus est; unde شعث Tumultus. Hinc

שַׁעֲטָה f. *Strepitus, sonitus*. cst. שַׁעֲטַת Jer. 47, 3. Ἅπ. λεγ.

שַׁעַטְנֵז m. alias בֶּגֶד כִּלְאַיִם *Textum ex lana & lino, textum alteratum*, Lev. 19, 19. Devt. 22, 11. Forstero est vocabulum Ægyptiacum Schontnes. Dixeris fere esse compos. ex Ar. شعط Alteratum, corruptum fuit, & نص Complexus pilorum intell. laneorum; q. d. Textum laneum filis lineis alteratum, i. e. Textum heterogeneum, a نص Imposuit alii aliud.

I. שעל. Arab. شغل Implet intermedium. Implet spatium. Hinc

שֹׁעַל m. *Pugillus;* pugillus enim est, qui volam manus implet. Aff. שָׁעֳלוֹ *Pugillus suus*, Jes. 40, 12. Plur. שְׁעָלִים *Pugilli*, 1 Reg. 20, 10. Al. Semitæ. cst. שַׁעֲלֵי Ez. 13, 19.

מִשְׁעוֹל m. *Via interjacens*, v. g. inter duas macerias vinearum, Num. 22, 24.

II. שׁוּעָל m. Idem, quod Ar. ثعال *Vulpes;* Turcis & Persis Schagal. Neh. 3, 35. Pl. שֻׁעָלִים *Vulpes*, Jud. 15, 4. Thr. 5, 18. Ez. 13, 4.

שען Kal inusit. NIPH. נִשְׁעַן *Nixus, innixus est, incubuit.* Videtur esse Ar. ضغن Proclivis fuit. VIII. In ulnas accepit. Præt. נִשְׁעַן Num. 21, 15. Plur. נִשְׁעַנּוּ *Innixi sumus*, 2 Chr. 13, 18. it. נִשְׁעָנּוּ 2 Chr. 14, 11. Part. נִשְׁעָן *Innixus*, 2 Sam. 1, 6. Inf. הִשָּׁעֵן *Inniti*,

Inniti, Jes. 10, 20. cum Aff. הִשָּׁעֶנְךָ *Inniti tuum*, 2 Chr. 17, 7. הִשָּׁעֲנָם *Inniti eorum*, Ez. 29, 7. Imp. pl. הִשָּׁעֲנוּ *Innitimini, recumbite*, Gen. 18, 4. Fut. תִּשָּׁעֵן *Innitaris*, Prov. 3, 5. Pl. in pausa יִשָּׁעֵנוּ *Innituntur*, Jes. 31, 1.

מַשְׁעֵן m. & מַשְׁעֵנָה f. *Fulcrum; scipio, baculus*, Jes. 3, 1.

מִשְׁעָן m. *Idem*, 2 Sam. 22, 19. cst. מִשְׁעַן Jes. 3, 1.

מִשְׁעֶנֶת f. *Scipio, pedum*, 2 Reg. 18, 21. Aff. מִשְׁעַנְתִּי *Baculus meus*, 2 Reg. 4, 29. Pl. cum Aff. מִשְׁעֲנוֹתָם (qs. a Sing. מִשְׁעָנָה) *Baculi sui*, Num. 21, 18.

I. שָׁעַע. Ar. تَعْتَعَ Titubavit. KAL, Imp. pl. שֹׁעוּ *Titubate*, præcipue in sermone, Jes. 29, 9. HITHP. Imp. pl. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ *Trementes vos præbete* in sermone, ibid. Sic Vulg. Fluctuate & vacillate. Al. Vociferamini. Al. Reprimite vos. Al. Oblectamini.

II. שָׁעַע. Chald. & Syr. Oblevit. Sic etiam Ar. سَعَّ Perfudit pinguedine. Hinc HIPH. Imp. הָשַׁע (pro הָשֵׁעַ, ob litteram ע) *Illine, obline*, Jes. 6, 10. Al. Averte.

III. שָׁעַע. Ar. شَغَّ Immisit, infudit. Hinc Inf. שׁוֹעַ *Immittendo*, Ez. 23, 23.

שְׂעִפִּים pl. m. Cogitationes; vid. סָעִיף.

I. שָׁעַר *Existimavit, cogitavit*. Sic etiam Ar. سَعَرَ Existimavit, percepit, intellexit. Præt. כִּי כְּמוֹ שָׁעַר בְּנַפְשׁוֹ כֶּן־הוּא *Nam ut cogitat in corde suo, sic ipse est*; intell. non ut verba ejus sonant, Prov. 23, 7.

II. שָׁעַר. Ar. سَعَرَ II. Pretium constituit annonæ, similiumve rerum; unde etiam سِعْر Taxa. Hinc

שַׁעַר m. *Æstimatio; mensura*; unde Pl. שְׁעָרִים *Mensuræ*, Gen. 26, 12.

III. שָׁעַר. Arab. ثَغَرَ Aperuit; unde etiam مَثْغُورَة Perrupta moenia. Hinc

שַׁעַר m. *Porta; forum*, Gen. 22, 17. Erant enim apud portas fora, in quibus tum res venales æstimabantur, tum conventus etiam rerum judicandarum habebantur. Cum ה loc. שַׁעְרָה *Ad portam*, Devt. 22, 15. Plur. שְׁעָרִים *Portæ*, Ps. 24, 9. cst. שַׁעֲרֵי 1 Sam. 17, 52. Aff. שְׁעָרֶיךָ *Portæ tuæ*, Ex. 20, 10. שַׁעֲרֵיהֶם *Portæ eorum*, Ez. 21, 20.

שוֹעֵר m. *Janitor*, 2 Reg. 7, 10. Pl. שׁוֹעֲרִים *Janitores*, 2 Chr. 34, 13. cft. שׁוֹעֲרֵי 2 Chr. 23, 4.

IV. שׁער. Ar. شعر IV. Affecit metu. Hinc

שֹׁעָר m. *Horrendus*; unde Pl. שֹׁעָרִים *Horrendi*, Jer. 29, 17.

שַׁעֲרוּרָה f. *Res horrenda*, Jer. 5, 30.

שַׁעֲרוּרִיָּה f. *Idem*, Hof. 6, 10.

שַׁעֲרֻרִית f. *Idem*, Jer. 18, 13.

שָׂעַר *Horruit, exhorruit; horripilavit, pilofus fuit.* Idem Ar. شعر Multis crinibus præditus fuit. II. Pilofus, crinitus evafit. Præt. pl. שָׂעֲרוּ *Horruerunt*, Ez. 27, 35. cum Aff. שְׂעָרוּם *Horruerunt eos*, Devt. 32, 17. Imp. pl. שַׂעֲרוּ *Horrefcite*, Jer. 2, 12. Fut. pl. יִשְׂעֲרוּ *Horrebunt*, Ez. 32, 10. Sed יִשְׂעָרֶנּוּ vid. in סער.

שָׂעִיר m. I. *Pilofus, hirfutus*, Gen. 27, 11. II. Meton. *Hircus*, Lev. 4, 24. *Dæmon filveftris*, Lev. 17, 7. cft. שָׂעִיר Gen. 37, 31. Pl. שְׂעִירִים *Hirci*, Lev. 16, 7. *Dæmones filveftres*, Lev. 17, 7. Jef. 13, 21. Al. Scopes, Germ. Steineulen. Metaph. *Imbres tenues*, i. e. qui capillorum inftar decidunt, Devt. 32, 2.

שְׂעִירָה f. I. *Hirfuta*. II. *Capra*; cft. שְׂעִירַת Lev. 4, 28. Plur. שְׂעִירוֹת *Hirfutæ*, Gen. 27, 23.

שֵׂעָר m. Arab. شعرة *Pilus, capillus*, Lev. 13, 10. cft. שְׂעַר Num. 6, 18. Aff. שְׂעָרָהּ *Capillus ejus*, Lev. 13, 20. & fine Mappik, ib. v. 4.

שְׂעַר m. CHALD. *Idem*, Dan. 3, 27.

שַׂעַר m. *Horror, horripilatio*, Job. 18, 20. *Capillus, pilus*, Jef. 7, 20. Aff. שַׂעְרֵךְ *Capillus tuus*, Cant. 4, 1. Not. שַׂעַר Turbo, procella; vid. in סער. Ibi vide etiam שְׂעָרָה f. Procella.

שַׂעֲרָה f. *Pilus, capillus*, Jud. 20, 16. cft. שַׂעֲרַת Job. 4, 15. Aff. שַׂעֲרָתוֹ *Capillus ejus*, 1 Reg. 1, 52. Plur. שַׂעֲרוֹת *Capilli*, Pf. 40, 13.

שְׂעוֹר m. *Hordeum*; fic dictum, quia pilofum; unde Pl. שְׂעֹרִים *Hordea*, Num. 5, 15.

שְׂעֹרָה f. *Idem*, Devt. 8, 8. Job. 31, 40.

שַׁעֲשֻׁעַ vid. in שָׁעָה.

שָׁפָה *Eminuit; eminens, editus, excelfus fuit.* Idem Arab. شفا Eminuit, apparuit. NIPH. נִשְׁפָּה *Eminens factus eft.* Part. נִשְׁפֶּה

נִשְׁפֶּה *Editus*, Jes. 13, 2. PYH. Præt. pl. conv. וְשֻׁפּוּ *& prominebunt*, Job. 33, 21. Al. Conterentur.

שְׁפִי m. *Prominentia*, *locus eminentior*, *clivus*; ob acc. שֶׁפִי Num. 23, 3. & sec. Cheth. Job. 33, 21. Pl. שְׁפָיִים & שְׁפָיִם *Loca eminentia*, Jer. 3, 2. 21.

שְׁפוֹת f. pl. *Casei*; a prominentia dicti. cft. שְׁפוֹת 2 Sam. 17, 29.

שפה. Arab. شفا Imminuit; unde اشفى Qui labiis semper dissitis est. Hinc

שָׂפָה f. Ar. شفة *Labium*, propr. Oris; ita dictum, quia ori imminet. Ps. 22, 8. Hinc 1) *Dialectus*, Gen. 11, 1. 2) *Labrum*, h. e. *fimbria*, Ex. 28, 32. 3) *Ora*, i. e. *extremitas* v. g. cortinæ, Ex. 26, 4. 4) *Littus maris*, Gen. 22, 17. *ripa amnis*, Gen. 41, 3. cft. שְׂפַת Jes. 19, 18. Aff. שְׂפָתוֹ *Ora ejus*, Ex. 28, 26. Du. שְׂפָתַיִם *Ambo labia*, Ex. 6, 12. cft. שִׂפְתֵי Ps. 17, 1. Aff. שְׂפָתָיו *Labia ejus*, Prov. 16, 27.

שְׂפָתוֹת pl. f. *Labia*. cft. שִׂפְתוֹת Eccl. 10, 12. Aff. שִׂפְתוֹתֶיךָ *Labia tua*, Ps. 45, 3.

שָׂפָם m. *Mystax*; qs. Augmentum labiorum, aut quod labiis imminet, Lev. 13, 45. Ez. 24, 22. Al. pro שְׂפָתָם Labium eorum; aliene! Aff. שְׂפָמוֹ *Mystacem suam*, 2 Sam. 19, 25.

שפח. Ar. سفح Auxit. Solus erat & alium adjunxit. Sequentem habuit pullum feta camela; unde شفح Quod cum alio sociatum est. Hinc

שִׁפְחָה f. *Ancilla*, *famula*, i. e. quæ alii feminæ ceu heræ adjuncta est. Moris enim erat apud veteres, filiabus, simulac eas collocaverant, ancillas dare, ut familiam inciperent constituere, Gen. 29, 24. 16, 1. cft. שִׁפְחַת ib. v. 8. Aff. שִׁפְחָתְךָ *Ancilla tua*, 1 Sam. 25, 27. Plur. שְׁפָחוֹת *Ancillæ*, Gen. 12, 16. Aff. שִׁפְחֹתֶךָ (sine י multitud.) *Ancillarum tuarum*, Ruth. 2, 13.

מִשְׁפָּחָה f. *Familia*, Jos. 7, 14. *Genus*, *natio*, Zach. 14, 18. i. e. ubi plures in una domo sociati sunt inter se. cft. מִשְׁפַּחַת Zach. 12, 12. Aff. מִשְׁפַּחְתּוֹ *Familia ejus*, Jud. 1, 25. Pl. מִשְׁפָּחוֹת *Familiæ*, Zach. 12, 12. cft. מִשְׁפְּחוֹת Ps. 22, 28. Aff. מִשְׁפְּחוֹתָו *Familiæ suæ*, 1 Sam. 10, 21.

שָׂפָה vid. in ספה.

שָׁפַט

שָׁפַט (Idem, quod שׁבט obſol. Affine eſt etiam Ar. ثبت Certus fuit ſermo. II. Stabilivit. III. Certo cognovit.) *Judicavit, judicium exercuit, judicem egit; jus dixit, ſententiam tulit.* Præt. שָׁפַט Jud. 16, 31. Pl. שָׁפְטוּ *Judicaverunt*, 2 Reg. 23, 22. in pauſa שָׁפָטוּ Jer. 5, 28. Part. m. שֹׁפֵט *Judicans, judex*, 1 Sam. 3, 13. Inf. abſ. שָׁפוֹט *Judicando*, Gen. 19, 19. cſt. שְׁפֹט *Judicare*, Ex. 18, 13. cum Aff. שָׁפְטֵנוּ *Judicare noſtrum*, 1 Sam. 8, 5. Imp. שְׁפֹט *Judica*, Prov. 31, 9. cum ה parag. שָׁפְטָה Thr. 3, 59. Plur. שִׁפְטוּ *Judicate*, Pſ. 82, 3. in pauſa שְׁפֹטוּ Zach 7, 9. Fut. יִשְׁפֹּט *Judicabit*, Gen. 16, 5. Pl. יִשְׁפְּטוּ *Judicabunt*, Gen. 31, 53. irreg. יִשְׁפּוּטוּ Ex. 18, 26. in pauſa יִשְׁפֹּטוּ Jeſ. 1, 23. HIPH. נִשְׁפַּט *Judicatus fuit, judicium ſubiit, in jus venit; contendit, diſceptans factus eſt.* Præt. נִשְׁפַּט Jeſ. 66, 16. Part. נִשְׁפָּט *Diſceptans*, Prov. 29, 9. Inf. הִשָּׁפֵט *Diſceptare*, 2 Chr. 22, 8. Fut. אִשָּׁפֵט *Diſceptabo*, Ez. 20, 36. Pl. cum ה parag. נִשָּׁפְטָה *Diſceptabimus*, Jeſ. 43, 26. PIH. שֹׁופֵט irreg. pro שִׁפֵּט *Judicavit*. Præt. f. שׁוֹפְטָה Jud. 4, 4. Part. cum Aff. מְשֹׁפְטִי *Judex meus*, Job. 9, 15.

שָׁפֵט m. CHALD. *Judicans, judex*. Pl. שָׁפְטִין *Judices*, Eſr. 7, 25.

שְׁפוֹט m. unde Pl. שְׁפוּטִים *Res judicatæ, judicia*, Ez. 23, 10.

שֹׁפֵט m. *Judex*, Pſ. 75, 8. Aff. שֹׁפְטֵנוּ *Judex noſter*, Jeſ. 33, 22. Pl. שֹׁפְטִים *Judices*, Jud. 2, 16. cſt. שֹׁפְטֵי Pſ. 2, 10. Aff. שֹׁפְטָיו *Judices ejus*, Jeſ. 8, 33.

שֶׁפֶט m. *Jus, lis, judicium*, ſec. Cheth. Ez. 44, 24. Plur. שְׁפָטִים *Judicia*, Ex. 12, 12. Aff. שְׁפָטַי *Judicia mea*, Ez. 14, 21.

שְׁפוֹט Inf. Kal, *Judicium, vindicta*, 2 Chr. 20, 9.

מִשְׁפָּט m. *Judicium, jus, cauſa*. Metaph. *Ratio, mos, ritus, modus, conſuetudo*, Gen. 40, 13. cſt. מִשְׁפַּט 1 Sam. 8, 9. Aff. מִשְׁפָּטוֹ *Judicium ejus*, Jer. 30, 18. Plur. מִשְׁפָּטִים *Judicia*, Jer. 4, 12. cſt. מִשְׁפְּטֵי Pſ. 105, 5. Aff. מִשְׁפָּטֶיךָ *Judicia tua*, Pſ. 119, 137. מִשְׁפְּטֵיהֶם *Judicia eorum*, Ez. 23, 24.

שָׁפַךְ Idem, quod Ar. سفك *Fudit, effudit, profudit* v. g. ſanguinem, lacrimas, vinum, animam. KAL, Præt. שָׁפָךְ (in pauſa) Lev. 17, 4. Fem. cum Aff. שְׁפָכַתְהוּ *Effudit eum*, Ez. 24, 7. Pl. שָׁפְכוּ *Effuderunt*, Pſ. 79, 3. Part. Ben. שֹׁפֵךְ *Effundens*, Gen. 9, 6. Pl. שֹׁפְכִים *Effundentes*, Thr. 4, 13. Fem. שֹׁפֶכֶת Ez. 22, 3. Plur. שֹׁפְכוֹת Prov. 6, 17. Pah. שָׁפוּךְ *Effuſus*, Pſ. 79, 10. Fem. שְׁפוּכָה

שְׁפוּכָה *Effuſa*, Ez. 20, 33. Inf. שָׁפֹךְ *Effundere*, 1 Reg. 18, 28. cum Aff. שָׁפְכְּךָ *Effundere tuum*, Ez. 9, 8. Imp. שְׁפֹךְ *Effunde*, Jer. 6, 11. Pl. שִׁפְכוּ *Effundite*, Pſ. 62, 9. Fut. conv. וָאֶשְׁפֹּךְ *& effudi*, 1 Sam. 1, 15. Pl. תִּשְׁפְּכוּ *Effundetis*, Gen. 37, 22. NIPH. Præt. נִשְׁפַּךְ *Effuſus eſt*, Thr. 2, 11. Inf. הִשָּׁפֵךְ *Effundi*, Ez. 16, 36. Fut. יִשָּׁפֵךְ *Effundetur*, Gen. 9, 6. PYH. Præt. שֻׁפַּךְ *Idem*, Num. 35, 33. Pl. שֻׁפְּכוּ *Effuſi ſunt* v. g. greſſus, i. e. *declinant*, ſec. Keri Pſ. 73, 2. HITHP. הִשְׁתַּפֵּךְ *Effuſum ſe præbuit*. Inf. הִשְׁתַּפֵּךְ *Effundere ſe*, Thr. 2, 12. Fut. תִּשְׁתַּפֵּךְ *Effundit ſe*, Job. 30, 16. Pl. תִּשְׁתַּפֵּכְנָה *Effundunt ſe*, i. e. *disjiciuntur* v. g. lapides, Thr. 4, 1.

שֶׁפֶךְ m. Ar. سفك *Effuſio*, *effuſum*, Lev. 4, 12.

שָׁפְכָה f. *Virilitas*, *virilia*. כְּרוּת שָׁפְכָה *Exſectus teſticulis*, Devt. 23, 2.

שָׁפֵל & שָׁפַל *Humilis*, *humile fuit*; *demiſſus*, *ſubmiſſus*, *dejectus*, *depreſſus fuit*; *depreſſus*, *humiliatus fuit*. Dicitur tum de ſtatu, tum de animo. Sic etiam Ar. سفل Inferus, inferior loco fuit, etiam Ordine & dignitate; vilis & ignobilis fuit. KAL, Præt. conv. וְשָׁפֵל *& deprimetur*, Jeſ. 2, 17. וְשָׁפַלְתְּ *& humiliaberis*, Jeſ. 29, 4. Inf. cſt. שְׁפַל *Demitti* v. g. vocem, Eccl. 12, 4. Fut. conv. וַיִּשְׁפַּל *& humiliatus eſt*, Jeſ. 5, 15. Pl. in pauſa יִשְׁפָּלוּ *Humiliabuntur*, Jeſ. 10, 33. HIPH. הִשְׁפִּיל *Humiliavit*, *demiſit*, *dejecit*, *depreſſit*; it. *Demiſſus fuit*. Præt. Jeſ. 25, 11. Pl. הִשְׁפִּילוּ *Humiliant ſe*, Job. 22, 29. Part. מַשְׁפִּיל *Humilians*, Pſ. 147, 6. cum י parag. מַשְׁפִּילִי Pſ. 113, 6. Imp. cum Aff. הַשְׁפִּילֵהוּ *Humilia eum*, Job. 40, 11. Pl. הַשְׁפִּילוּ *Humiliate vos*, Jer. 13, 18. Inf. הַשְׁפִּיל *Humiliando*, Ez. 21, 31. Fut. אַשְׁפִּיל *Humiliabo*, Jeſ. 13, 11.

שְׁפֵל Chald. *Idem*. APH. Præt. הַשְׁפֵּלְתְּ *Humiliaſti*, Dan. 5, 22. Part. מַשְׁפִּיל *Humilians*, ib. v. 19. Inf. הַשְׁפָּלָה *Humiliare*, Dan. 4, 34. Fut. יְהַשְׁפִּל *Humiliabit*, Dan. 7, 24.

שָׁפָל m. *Humilis*, *demiſſus*, *ſubmiſſus*, *abjectus*, *dejectus*, 2 Sam. 6, 22. cſt. שְׁפַל Jeſ. 57, 15. Pl. שְׁפָלִים *Humiles*, Job. 5, 11. Fem. שְׁפָלָה *Humilis*, *depreſſa*, Ez. 17, 14. cſt. שִׁפְלַת Ez. 17, 6.

שְׁפַל m. Chald. *Idem*. cſt. שְׁפַל Dan. 4, 14.

שֵׁפֶל m. *Humilis*; unde Fem. שִׁפְלָה *Humile*, *depreſſum*; *plani-*

planities, Jos. 9, 1. Aff. שְׁפֵלָתוֹ *Planities ejus*, sec. Keri Jos. 11, 16.

שֵׁפֶל m. *Depressio, abjectio, humile*, Eccl. 10, 6. Aff. שִׁפְלֵנוּ *Depressio nostra*, Ps. 136, 23.

שִׁפְלָה f. *Depressio*, Jes. 32, 19.

שִׁפְלוּת f. *Demissio* v. g. manuum, Eccl. 10, 18.

שָׂפָם m. Mystax; vid. in שׂפה.

שפן. Ar. سفن Decorticavit, arrosit. Hinc

שָׁפָן m. Ar. سفن vulgo *Cuniculus*; unde etiam Hispaniam dici Bochartus autumat, propterea quod cuniculis abundet. Lev. 11, 5. Devt. 14, 6. Bocharto nihilominus videtur esse Arctomys s. Choerogryllius, majoris muris genus in Palæstina, Ægypto & Lybia frequens; Arabibus Aljarbuo. Plur. שְׁפַנִּים vulgo *Cuniculi*, Ps. 104, 18. Prov. 30, 26.

שְׂפוּן m. unde שְׂפוּנֵי pl. m. cst. *Rasa* v. g. abditorum sabuli, i. e. Sabulum, quod abrasa a vento terra in littore maris detegitur, & ad vitrum conficiendum adhibetur, Devt. 33, 19. Ill. Michaelis in Histor. vitri apud Ebr. §. 5. derivat a verbo سفن Verrit, abstulit pulverem ventus de facie terræ. Aliis simpliciter sunt Recondita (i. e. thesauri) abditorum sabulo; scil. שְׂפֻנֵי pro צְפֻנֵי.

שפע. Ar. شفع Auxit. Hinc

שֶׁפַע m. *Abundantia, multitudo* v. g. marium, i. e. mercimonia navibus advecta, Devt. 33, 19. militum, 2 Reg. 9, 17. camelorum, Jes. 60, 6. aquarum, Job. 22, 11. 38, 34.

שִׁפְעָה f. *Idem*. cst. שִׁפְעַת Ez. 26, 10.

שפף. Ar. شقّ Pupugit; & Syr. ܫܦ Scalpsit. *Pah*. Reptavit. Hinc

שְׁפִיפֹן m. *Cerastes, hæmorrhois*, Gen. 49, 17. Al. Serpens jaculus.

I. שָׂפַק & סָפַק (Idem, quod Arab. سفق & صفق Percussit volam ad volam. Complosit manus; idque vel præ gaudio & admiratione, vel præ dolore & indignatione) *Collisit; applausit; explosit; complosit*; it. *Evacuavit se vomitu; Agitatus, volutatus fuit*. Præt. סָפַקְתִּי *Plausi*, Jer. 31, 19. Pl. סָפְקוּ *Plauserunt*, Thr. 2, 15. Imp. סְפֹק *Plaude*, Ez. 21, 17. Fut. יִשְׂפֹּק & יִסְפֹּק

שָׂפַק *Plaudet*, Job. 27, 23. 34, 37. HIPH. Fut. pl. יַשְׂפִּיקוּ *Applaudunt* in natis peregrinorum, i. e. *gaudent* de &c. Jes. 2, 6.

II. שׂפק. Ar. شغق Doluit, Golius. Hinc

שֶׂפֶק m. *Dolor, malum*, Job. 36, 18. Al. Obduratio.

I. שָׁפַר Idem, quod Ar. سفر *Pulcher, formosus, decorus, elegans fuit*. Præt. f. שָׁפְרָה *Pulchra est*, Ps. 16, 6. PIH. שִׁפֵּר *Pulchrum effecit, ornavit*. Præt. cum ה parag. שִׁפְרָה (sine Dag.) Job. 26, 13. Al. est Nomen, Pulcritudo.

שְׁפַר Chald. *Idem*, Dan. 3, 32. Fut. יִשְׁפַּר *Pulcher erit*, Dan. 4, 24.

שָׁפִיר m. *Locus elegans*, Mich. 1, 11.

שֶׁפֶר m. *Elegantia*, Gen. 49, 21.

שִׁפְרָה f. *Idem*, Job. 26, 13. videl. *Per spiritum ejus coelum* (est) *pulcritudo* s. *aulæum*.

שַׁפִּיר m. Chald. *Pulcher*, Dan. 4, 9.

II. שׁפר. Ar. شفر VI. Invicem appropinquarunt in proelio. Hinc

שׁוֹפָר m. Ar. شبور *Buccina*, i. e. qua sonante propius acceditur ad proelium, Ex. 19, 16. 19. cft. שׁוֹפָר Lev. 25, 9.

שׁוֹפָרוֹת f. pl. *Buccinæ*, Jud. 7, 20. cft. שׁוֹפְרוֹת Jos. 6, 4. Aff. שׁוֹפְרוֹתֵיהֶם *Tubæ illorum*, Jud. 7, 8.

III. שׁפר. Ar. شبر Spithamis dimensus fuit. Hinc

שַׁפְרִיר m. *Tentorium, tabernaculum*; a dimensione dictum, Aff. שַׁפְרִירוֹ *Tentorium suum*, sec. Keri Jer. 43, 10. שַׁפְרוּרוֹ sec. Cheth. *Idem*, ib. Fabro, Stratum tentorii coriaceum.

IV. שׁפר. Syr. ܫܦܪ Præclarus fuit, placuit. Affine fortasse Ar. سفر Pulcher, formosus fuit. Hinc

שְׁפַרְפָּרָא f. Chald. *Aurora*, Dan. 6, 20. Inde fortasse etiam Ar. سفر Illuxit aurora.

V. אֶשְׁפָּר m. (ab Ar. سفر Abiit ad iter; unde سُفْرَة Cibus viatoris, commeatus viæ) *Portio carnis assæ*, 2 Sam. 6, 19. 1 Chr. 16, 3. qs. אֵשׁ פַּר.

שָׁפַת *Posuit, apposuit, collocavit*. (Hoc verbum videtur sonuisse alias שָׁפָה; unde Chaldaice adhuc superest in הֲפָה Posuit, dispofuit;

diſpoſuit; nec minus Ar. in ثفا IV. Tripodem aptavit ollæ, i. e. ſuppoſuit.) Imp. שְׁפֹת *Appone*, 2 Reg. 4, 38. Fut. תִּשְׁפֹּת *Pones*, Jeſ. 26, 12. cum Aff. תִּשְׁפְּתֵנִי *Ponis me*, Pſ. 22, 16.

אַשְׁפָּה f. unde Pl. אַשְׁפּוֹת *Sterquilinium*, 1 Sam. 2, 8. & cum Articulo per Craſin הַשְּׁפוֹת pro הָאַשְׁפּוֹת Neh. 3, 13. Rad. Ar. ثفا Repulit. Hinc propr. Rejectamentum, expurgamentum.

אַשְׁפַּתָּה f. qſ. a שָׁפַת; unde Pl. אַשְׁפַּתּוֹת *Sterquilinia*, Thr. 4, 5.

שְׁפַתַּיִם Dual. m. *Limbus duplicatus*, i. e. intra quem aliquid in menſa aut ara reponitur, ne decidat, Ez. 40, 43. Item *Termini ſ. cancelli utrinque poſiti*, Pſ. 68, 14. Affine Ar. شفا Abegit. IV. Pervenit ad oram rei; unde etiam شفًا Du. Extremitas ſ. ora cujusque rei. Al. Uncini; chytropodes; duo lapides focarii &c.

מִשְׁפְּתַיִם Du. m. *Termini ſ. cancelli* aut *ſepta binaria ratione utrinque poſita*, Gen. 49, 14. Jud. 5, 16.

שֶׁצֶף m. *Vehementia*, ab Ar. شظف Durus fuit; unde etiam شظف Durus, vehemens. Jeſ. 54, 8. Al. Momentum; parum, modicum.

שַׂק m. Saccus; vid. שקק.

I. שָׁקַד *Excubias egit, advigilavit; ſedulus, aſſiduus fuit; ſedulo inſtitit; feſtinavit, maturavit.* Sic etiam Ar. شغد Inſomnis fuit. Præt. שָׁקַד Pſ. 127, 1. שָׁקַדְתִּי *Vigilavi*, Pſ. 102, 8. Part. שֹׁקֵד *Vigilans*, Jer. 1, 12. Pl. cſt. שֹׁקְדֵי *Vigilantes*, Jeſ. 29, 20. Inf. cſt. שְׁקֹד *Excubias agere*, Prov. 8, 34. Imp. pl. שִׁקְדוּ *Vigilate*, Eſr. 8, 29. Fut. אֶשְׁקֹד *Vigilabo*, Job. 31, 28. יִשְׁקוֹד *Feſtinat*, Job. 21, 32.

II. שָׁקֵד (Rad. obſol. videtur ſignificaſſe Multo lacte & adipe præditum fuit; unde nomen ſuperſtes شغدة Multo lacte & adipe prædictum jumentum) *Amygdala & amygdalum*, fructus & arbor, Eccl. 12, 5. Pl. שְׁקֵדִים *Amygdala*, Gen. 43, 11. Syr. ܫܓܕܐ Idem.

מְשֻׁקָּדִים pl. m. *Amygdalati*, i. e. *amygdalinæ formæ* v. g. calices, Ex. 35, 34. 37, 19.

שקר

שקר. Ar. شغر Infomnis fuit. Hinc NIPH. נִשְׂקַד *Infomne factum eft* jugum delictorum meorum per manum ejus, i. e. poena delictorum meorum evigilavit, nec unquam minuitur aut mitefcit, Thr. 1, 14. Al. Compactum eft; nefcio, unde?

שקה. Ar. سقى Rigavit, potum præbuit. Hinc NIPH. נִשְׁקָה *Adaquatus, irrigatus fuit.* Præt. conv. וְנִשְׁקָה *& irrigabitur*, fec. Cheth. Am. 8, 8. fed וְנִשְׁקְעָה Keri, vid. שׁקע. PYH. שֻׁקָּה *Irrigatus fuit.* Fut. יְשֻׁקֶּה *Irrigabitur*, Job. 21, 24. HIPH. הִשְׁקָה *Bibendum dedit, propinavit, potavit; rigavit, irrigavit.* Præt. f. in paufa הִשְׁקָתָה *Potavit*, Gen. 24, 46. Conv. וְהִשְׁקִיתָ *& irrigabis*, Jer. 35, 2. וְהִשְׁקֵיתִי *& potabo*, Ez. 32, 6. cum Aff. וְהִשְׁקִיתִים *& potabo illos*, Jer. 9, 14. Pl. conv. וְהִשְׁקוּ *& adaquabunt*, Gen. 29, 3. Part. מַשְׁקֶה *Irrigans*, Pf. 104, 13. Inf. הַשְׁקוֹת *Irrigare*, Gen. 2, 10. Imp. cum Aff. הַשְׁקֵהוּ *Bibendum da illi*, Prov. 25, 21. Fem. הַשְׁקִינִי *Bibendum da mihi*, Gen. 24, 43. Fut. אַשְׁקֶה *Potabo*, Gen. 24, 14. cum Aff. אַשְׁקְךָ *Bibendum dabo tibi*, Cant. 8, 2. יַשְׁקֶה *Potabit*, Num. 5, 26. apoc. וַיַּשְׁק *& potavit*, Gen. 29, 10. Pl. יַשְׁקוּ *Potabunt*, Pf. 104, 11.

שֹׁקֶת f. *Aqualiculus, canalis, aquarium*, Gen. 24, 20. Pl. cft. irreg. שִׁקֲתוֹת *Canales*, Gen. 30, 38.

שִׁקּוּי m. *Potus, irrigatio*, Prov. 3, 8. Pl. cum Aff. שִׁקּוּיָי *Potiones meas*, Hof. 2, 7. & שִׁקֻּוַי Pf. 102, 10.

מֶשֶׁק m. pro מַשְׁקֶה *Potatio.* בֶּן־מֶשֶׁק Filius potationis i. e. potum præbens; rectius Filius poffeffionis, i. e. heres; vid. משק, Gen. 15, 2. Al. Difcurfitatio, obitio.

מַשְׁקֶה m. I. *Potum præbens, pincerna, pocillator*, Gen. 40, 5. cft. מַשְׁקֵה ib. v. 1. Aff. מַשְׁקֵהוּ *Pincerna ejus*, Gen. 40, 13. II. *Potus*, Lev. 11, 34. III. *Irriguus*, Gen. 13, 10. Cft. מַשְׁקֵה Ez. 45, 15. Pl. מַשְׁקִים *Pincernæ*, Gen. 40, 2. שַׂר מַשְׁקִים *Præfectus a poculis*, ibid. Aff. מַשְׁקָיו *Pincernæ ejus*, 1 Reg. 10, 5.

שִׁקְמִים pl. m. *Sycomori*; tam arbores, quam fructus, Jef. 9, 9. Am. 7, 14. Ar. شبقموررن; Syr. ܫܩܡܐ.

שִׁקְמוֹת f. pl. *Idem.* Aff. שִׁקְמוֹתָם *Sycomori eorum*, Pf. 78, 47.

שָׁקַט Idem, quod Ar. سكت *Quievit, requievit; quietus, tranquillus fuit.* Præt. שָׁקַטְתִּי *Quietus fui*, Job. 3, 25. Part.

 שֹׁקֵט

שָׁקֵט *Quietus*, Jud. 18, 7. Pl. שְׁקֵטִים *Quieti*, Ez. 38, 11. Fem. שֹׁקֶטֶת *Quieta*, Zach. 1, 11. Fut. אֶשְׁקוֹט *Quiescam*, Jes. 62, 1. Cum ה parag. אֶשְׁקְטָה sec. Keri Jes. 18, 4. Chethib אֶשְׁקוֹטָה Id. 2 s. f. in pausa תִּשְׁקֹטִי *Quiesces*, Jer. 47, 6. HIPH. הִשְׁקִיט *Quiescere fecit, sedavit*; it. *Quietus fuit*. Inf. הַשְׁקֵט *Quietum esse*, Jes. 57, 20. הַשְׁקִיט *Sedare*, Ps. 94, 13. Imp. הַשְׁקֵט *Quietus esto*, Jes. 7, 4. Fut. יַשְׁקִיט *Quiescere facit*, Prov. 15, 18.

שֶׁקֶט m. *Quies*, 1 Chr. 22, 9. Ar. سكن Id.

הַשְׁקֵט Inf. Hiph. *Tranquillitas*, Jes. 32, 17.

שָׁקַל *Pendit, appendit, expendit, libravit, trutinavit, ponderavit*. Idem Ar. ثقل Gravitatem rei exploravit. Præt. שָׁקַל 2 Sam. 14, 26. Part. שֹׁקֵל *Appendens*, 2 Sam. 18, 12. Inf. abs. שָׁקוֹל *Appendendo*, Job. 6, 2. Cst. שְׁקוֹל *Appendere*, Esth. 4, 7. Fut. conv. וָאֶשְׁקוֹל *& appendi*, Jer. 32, 10. cum ה parag. וָאֶשְׁקְלָה *& appendam*, Esr. 8, 26. it. וָאֶשְׁקֲלָה Jer. 32, 9. Pl. תִּשְׁקְלוּ *Appenditis*, Jes. 55, 2. in pausa תִּשְׁקֹלוּ Esr. 8, 29. NIPH. Præt. נִשְׁקַל *Appensus, um fuit*, Esr. 8, 33. Fut. יִשָּׁקֵל *Appendetur*, Job. 6, 2.

שֶׁקֶל m. *Pondus; siclus*, Ex. 30, 13. Siclus autem comprehendit 20 Geras; & 20 Geræ pendent apud nos 20 dimidios bacos, apud Athenienses 4 drachmas, pondere unicam argenti. Siclum autem sanctuarii non differre a Politico docet Hottingerus ad Goodwini Mosen & Aharonem p. 970. Pl. שְׁקָלִים *Sicli*, Ex. 21, 32. 1 Sam. 17, 5. Cst. שִׁקְלֵי 1 Chr. 21, 25.

מִשְׁקָל m. *Pondus*, Ez. 5, 1. Cst. מִשְׁקַל 1 Reg. 10, 14. Aff. מִשְׁקָלוֹ *Pondus ejus*, Gen. 24, 22.

מִשְׁקוֹל m. *Idem*, Ez. 4, 10.

מִשְׁקֹלֶת f. *Perpendiculum, libella*, 2 Reg. 21, 13.

מִשְׁקֶלֶת f. *Idem*, Jes. 28, 17.

שִׁקְמִים vid. שִׁקְמָה.

שָׁקַע *Submersus, in profundum demersus, depressus fuit*. Prope accedit Ar. سقع Abiit nescio quo; nec non صقع Sol ad occasum inclinavit. Præt. f. conv. וְשָׁקְעָה *& submergetur*, Am. 9, 5. Fut. תִּשְׁקַע *In profundum deprimetur*, Jer. 51, 64. NIPH. נִשְׁקַע *Submersus est*. Præt. f. conv. וְנִשְׁקְעָה *& submergetur*, sec. Keri Am. 8, 8. HIPH. הִשְׁקִיעַ *Descendere fecit in fundum*. Fut.

אַשְׁקִיעַ

אַשְׁקִיעַ *Descendere faciam*, Ez. 32, 14. תַּשְׁקִיעַ *Demerges*, Job. 40, 25. Al. Ligabis.

מִשְׁקָע m. *Aqua*, quæ fæces deorsum depulit, i. e. *limpida, pura*. Cft. מִשְׁקַע Ez. 34, 18.

שְׁקַעֲרוּרוֹת f. pl. *Lacunæ, cavitates*, Lev. 14, 37. Compos. esse videtur ex שָׁקַע Desedit, & قعر Profundus fuit.

שקף Græce Σκοπίω Ar. سقف Episcopum i. e. prospicientem fecit. Hinc NIPH. נִשְׁקַף *Spectans factus est; Spectavit, prospectavit, prospexit*. Præt. נִשְׁקַפְתִּי *Prospectavi*, Prov. 7, 6. Part. m. נִשְׁקָף *Prospectans*, Num. 23, 28. cum ה parag. נִשְׁקָפָה Num. 21, 20. Fem. נִשְׁקָפָה Cant. 6, 10. HIPH. Præt. הִשְׁקִיף *Prospexit*, Ps. 14, 2. Imp. cum ה parag. הַשְׁקִיפָה *Prospice*, Devt. 26, 15. Fut. יַשְׁקִיף *Prospiciet*, Thr. 3, 50. pl. conv. וַיַּשְׁקִיפוּ & *prospexerunt*, Gen. 18, 16.

שְׁקוּף m. unde Pl. שְׁקֻפִים *Prospectui accommodatæ* v. g. חַלּוֹנִים Fenestræ, intrinsecus apertæ & extrinsecus clausæ; qs. Jalousie-Gitter, 1 Reg. 6, 4. 7, 4.

שֶׁקֶף m. *Prospectus*, 1 Reg. 7, 5.

מַשְׁקוֹף m. *Superliminare, prospectui patens*, Ex. 12, 7.

שקץ. Ar. سقط Poenituit, desperavit. IV. Abortum passa fuit mulier, unde etiam سقط Ignominia. Hinc PIH. שִׁקֵּץ *Abominatus, detestatus est*, Ps. 22, 25. Inf. שַׁקֵּץ *Detestando*, Devt. 7, 26. Fut. cum Aff. תְּשַׁקְּצֶנּוּ *Detestaberis illud*, ibid. Pl. תְּשַׁקְּצוּ *Detestabimini*, Lev. 11, 13. in pausa תְּשַׁקֵּצוּ ib. v. 11.

שֶׁקֶץ m. *Abominabile; abominatio*, Lev. 7, 21. 11, 10.

שִׁקֻּץ & שִׁקּוּץ m. *Abominandum, detestandum; abominatio*, Dan. 11, 31. 1 Reg. 11, 5. Pl. שִׁקּוּצִים *Abominationes*, Hos. 9, 10. שִׁקֻּצִים 2 Reg. 23, 24. Cft. שִׁקּוּצֵי Ez. 20, 7. Aff. שִׁקּוּצַיִךְ *Abominationes tuæ*, Jer. 4, 1.

I. שקק *Cucurrit, discurrit; appetivit, desideravit*, Conv. Ar. شقّ Discessit inde; nec non ساق Propulit, impulit. Stimulavit. Part. שׁוֹקֵק *Discursitans*, Jes. 33, 4. i. e. in præda obiens. Fem. שׁוֹקֵקָה Jes. 29, 8. Fut. pl. יָשֹׁקּוּ *Discurrent*, Joël. 2, 9. HITHP. הִשְׁתַּקְשֵׁק *Discursitavit*. Fut. pl. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן *Discursitant*, Nah. 2, 5.

מַשָּׁק m. *Discursio*, sc. locustarum. Cft. מַשַּׁק Jes. 33, 4.

II. שקק Significatione a שָׁקָה Ar. سقى desumta, Rigavit. Hinc PIH. Fut. cum Aff. וַתְּשֹׁקְקֶהָ *& rigas eam*, Ps. 65, 10. Al. Desiderio exples eam. Al. Obis eam.

שְׁוָקִים Plateæ; vid. in שׁוק.

מַשְׁקֶ vid. in שׁקה.

תְּשׁוּקָה vid. in שׁוק.

שקק. Ar. شقّ Fudit, laceravit; unde etiam شقّ Fissura, hiatus. Hinc

שַׂק m. I. *Saccus, cilicium*, i. e. pannus, ex quo sacci fieri solent. Gen. 42, 25. Pl. שַׂקִּים *Sacci*, Jos. 9, 4. Aff. שַׂקֵּיהֶם *Saccos suos*, Gen. 42, 35. II. *Vestis lacera, scissa*, Gen. 37, 34. 2 Reg. 6, 30. Plur. 2 Reg. 19, 2.

שָׁקַר *Mentitus est; fallaciter, perfide, dolose egit, fefellit, fallax fuit; Prævaricatus est.* Accedit Syr. ܫܩܪ Idem; ut & Ar. سقر Alteravit colore. Fut. תִשְׁקֹר *Mentieris*, Gen. 21, 23. PIH. שִׁקֵּר *Mendaciter egit*. Præt. pl. שִׁקַּרְנוּ *Mendaciter egimus*, Ps. 44, 18. Fut. אֲשַׁקֵּר *Mendaciter agam*, Ps. 89, 34. Pl. in pausa יְשַׁקֵּרוּ *Mendaciter agent*, Jes. 63. 8.

שֶׁקֶר m. *Mendacium, falsitas*. It. *Falso, mendaciter*. Prov. 17, 4. Ps. 119, 86. Cum Præf. לַשָּׁקֶר & בַּשֶּׁקֶר *Falso*, Lev. 5, 24. Jer. 3, 10. Pl. שְׁקָרִים *Mendacia*, Ps. 101, 7. Aff. שִׁקְרֵיהֶם *Mendacia sua*, Jer. 23, 32.

שׂקר PIH. *Nictavit* v. g. oculis. Part. pl. f. מְשַׂקְּרוֹת *Nictantes*, Jes. 3, 16. LXX. ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, nutibus oculorum. Hinc etiam Ar. شقر Rei plurima repetitio; & تشقّر Vacillatio; ultro citroque moveri.

שְׁרָא CHALD. (Ar. سرا Transivit) I. *Solvit*; Gr. καταλύω. Part. Peh. pl. m. שָׁרַיִן *Solutos*, Dan. 3, 25. Inf. מִשְׁרֵא *Solvere*, Dan. 5, 16. PAH. Part. מְשָׁרֵא *Solutus*, s. *solutio*, Dan. 5, 12. ITHP. Part. pl. מִשְׁתָּרַיִן *Dissoluta*, ib. v. 6. II. *Habitavit*. Part. Peh. שָׁרֵא *Habitans*, Dan. 2, 22. III. *Coepit, incepit*. PAH. Præt. pl. שָׁרִיו *Inceperunt*, Esr. 5, 2. quod fortasse est Ar. ضرا Instituit.

שרב. Ar. ضرب IV. Incendit; cui convenit ضرم Arsit. Efferbuit. II & IV. Accendit. Accedit Syr. ܫܪܒ Aruit. Hinc

שָׁרָב

שָׁרָב m. *Aestus*, Jes. 49, 10. It. *Torridus*, *aridus locus*, Jes. 35, 7.

שַׁרְבִיט m. *Sceptrum*, Esth. 5, 2. Est vero Hebr. שֵׁבֶט, inserto ר more Chaldæorum, ut כֻּרְסֵא loco כִּסֵּא. Affine est Gr. σκῆπτρον. Hinc fortasse etiam Ar. سَرْبَطَ Oblongus fuit.

שָׂרַג PYH. *Perplexus*, *implicatus fuit*, ab Ar. شَرَجَ Constrinxit, clausit, pec. laqueolis invicem insertis. Fut. pl. in pausa יְשֹׂרָגוּ *Implexi sunt*, Job. 40, 17. HITHP. הִשְׂתָּרֵג *Consertum*, *implexum se præbuit*. Fut. pl. יִשְׂתָּרְגוּ *Implicant se*, Thr. 1, 14.

שָׂרִיג m. *Palmes*, *surculus*, *propago*; *ramus*. Pl. שָׂרִיגִים (cum Kamez immutab.) *Palmites*, Gen. 40, 10. 12. Aff. שָׂרִיגֶיהָ *Palmites ejus*, Joël. 1, 7.

I. שָׂרַד *Superstes fuit*. Idem Ar. شَرَدَ Effugit a gladio. Præt. pl. שָׂרְדוּ *Superstites fuerunt*, Jos. 10, 20.

שָׂרִיד m. *Superstes*, *residuus*, Num. 21, 35. Pl. שְׂרִידִים *Superstites*, Joël. 2, 2. Cst. שְׂרִידֵי Jer. 31, 2. Aff. שְׂרִידָיו *Residui ejus*, Job. 27, 15.

II. שׂרד. Ar. شَرَطَ Conditionem præfinivit. IV. Signavit. Hinc

שֶׂרֶד m. *Amussis* rubrica aut glutine sutorio tincta, Jes. 44, 13. LXX. κόλλα, glutine. Amussis Ar. alias dicitur شَرِيطَة.

III. שׂרד. Ar. سَرَدَ Consuit; contexuit. Hinc

שְׂרָד m. *Acus sutorum* vel *ephippiariorum*; unde בִּגְדֵי הַשְּׂרָד 1) *Vestes communis suturæ Levitarum*, i. e. quibus a Sacerdotibus distinguebantur, Ex. 35, 19. 39, 1. 41. 2) *Vestes*, *quibus* ut velis *arca*, *altare*, *mensa* &c. *tegebantur*. Al. Vestes ministerii.

שֵׁרוֹת Armillæ; vid. שׁוּר IV.

I. שָׁרָה *Solvit*, *dissolvit*. Chald. שְׁרָא Solvit; venit habitatum; habitavit. Ar. سَرَا & سَرِيَ Subiit. Supellectilem supra dorsum cameli conjecit. Transivit. Fut. apoc. וָאֵשֶׁר *& habitavi*, Ez. 3, 15. ubi Keri habet וָאֵשֵׁב *Idem*. Cum Aff. יִשְׁרֵהוּ *Dissolvit illud*, i. e. tonitru, Job. 37, 3. PIH. Præt, cum Aff. שֵׁרִיתִךָ *Solverem te*, Jer. 15, 11. Al. pro שְׁאֵרִיתְךָ Reliquias tibi facerem. Cheth. שְׁרוּתְךָ Solutio tua.

II. שֵׁרוֹת f. pl. *Catenulæ armillares*, Jes. 3, 19. ut videtur ab

ab Ar. سار Lororum forma insignivit texendo pannum. Vid. etiam שור IV.

III. שִׁרְיָה f. (fortasse ab Ar. شري Coruscavit) *Lorica*, Job. 41, 18. Alias Ar. سرن & زرن Lorica.

שִׁרְיָן m. *Idem*, Jes. 59, 17.

שִׁרְיוֹן m. *Idem*, 1 Sam. 17, 38. Pl. שִׁרְיֹנִים *Loricæ*, Neh. 4, 10.

שִׁרְיֹנָה f. *Idem*; unde Pl. שִׁרְיֹנוֹת *Loricæ*, 2 Chr. 26, 14.

IV. שרה. Ar. ثري Humidus fuit. II. Humectavit. IV. Madefecit. Hinc etiam ثري Humor, mador. Unde

מִשְׂרָה f. *Humor*, *mador* v. g. uvarum. Cft. משרת Num. 6, 3.

שָׁרוֹן m. Nomen proprium loci, *Saron*, Jes. 33, 9. immo Planitiei.

שָׂרָה *Principem se gessit*, *principis more egit*, *de principatu contendit*. Sic etiam Ar. سرا Liberalis, generosus fuit. V. Præ se nobilitatem tulit; unde etiam سري Princeps; nec non سر III. Certavit de Dominio, & superior evasit; unde سرام Dominium. Præt. שָׂרָה Hos. 12, 3. שָׂרִיתָ *De principatu contendisti*, Gen. 32, 29.

מִשְׂרָה f. *Principatus*; *præcellentia*, Jes. 9, 5.

שַׂר Princeps; vid. שׂרר.

שָׂרָה vid. סרח.

שׂרט *Cecidit*, *incidit*; *laceravit*. Sic non minus Ar. شرط Fissura incidit; it. شرط Incidit. Inf. שָׂרוֹט *Lacerando*, Zach. 12, 3. Fut. pl. יִשְׂרְטוּ *Incident*, Lev. 21, 5. NIPH. נִשְׂרַט *Cæsus*, *laceratus fuit*. Fut. pl. יִשָּׂרֵטוּ *Lacerabuntur*, Zach. 12, 3.

שֶׂרֶט m. *Cæsura*, *incisio*, Lev. 19, 28.

שָׂרֶטֶת f. *Incisio*, Lev. 21, 5.

שׂרך. Ar. شرك Socius, consors fuit. III. Idem. IV. Socium, participem fecit. Hinc PIH. שֵׂרֵךְ *Implicuit*. Part. f. מְשָׂרֶכֶת *Implicans*, Jer. 2, 23.

שְׂרוֹךְ m. Ar. شراك *Corrigia*, Gen. 14, 23. Jes. 5, 27.

I. שָׂרַע (quod videtur esse Ar. زرع Longius excrevit) *Redundavit*. Part. Pah. שָׂרוּעַ *Redundans* v. g. membris, Lev. 21, 18.

18. HITHP. הִשְׂתָּרַע *Abundantem ſe præbuit.* Inf. הִשְׂתָּרֵעַ *Abundare*, Jeſ. 28, 20.

II. שַׂרְעַף m. quod videtur compoſitum eſſe ex שרע Ar. شرع Supervenit importunus, & סְעִף vel שְׂעִף Cogitatio, qſ. Cogitatio aut ſollicitudo ſuperveniens ſ. ſuccurrens. Hinc Plur. cum Aff. שַׂרְעַפַּי *Cogitationes aut ſollicitudines ſupervenientes mihi*, Pſ. 94, 19. 139, 23. Vel dicitur inſerto ר pro סְעִפִּים Cogitationes, ut שַׁרְבִיט pro שֵׁבֶט Sceptrum, & כַּרְסֵא pro כִּסֵּא Solium.

שָׂרַף *Uſſit, combuſſit, exuſſit, incendit, cremavit, concremavit.* Prope accedit Ar. ضرب Incendit; & ضرم Arſit. II & IV. Accendit. Præt. שָׂרַף Lev. 8, 17. Fem. cum Aff. שְׂרָפָתַם *Combuſſit eos*, Jeſ. 47, 14. Pl. שָׂרַפְנוּ *Combuſſimus*, 1 Sam. 30, 14. Part. Ben. שֹׂרֵף *Comburens*, Lev. 16, 28. Plur. שֹׂרְפִים *Comburentes*, Num. 17, 4. Pah. f. שְׂרוּפָה & שְׂרֻפָה *Combuſta*, 1 Sam. 30, 3. Pſ. 80, 17. Plur. שְׂרוּפוֹת & שְׂרֻפוֹת *Combuſtæ*, Neh. 3, 34. Jeſ. 1, 7. Inf. abſ. שָׂרֹף *Comburendo*, 2 Sam. 23, 7. cſt. שְׂרֹף *Comburere*, Jer. 7, 31. Aff. שָׂרְפוֹ *Cumburere eum*, Jud. 9, 52. Fut. conv. וַיִּשְׂרֹף *& combuſſit*, Ex. 32, 20. Pl. נִשְׂרֹף *Comburemus*, Jud. 12, 1. cum ה parag. נִשְׂרְפָה Gen. 11, 3. NIPH. Fut. יִשָּׂרֵף *Comburetur*, Lev. 4, 12. Pl. יִשָּׂרְפוּ *Comburentur*, 2 Sam. 23, 7. Fem. תִּשָּׂרַפְנָה Prov. 6, 27. PYH. שֹׂרַף *Exuſtus eſt*, Lev. 10, 16.

שָׂרָף m. cum נָחָשׁ & abſolute I. *Serpens igneus*; *Preſter*, *Cherſydrus*; a colore igneo dictus, Num. 21, 8. Devt. 8, 15. Plur. שְׂרָפִים *Preſteres*, Num. 21, 6. II. *Angelus*, ab adſpectus ſplendore dictus. Pl. שְׂרָפִים *Angeli*, Jeſ. 6, 2. 6. Aliis ab Ar. شرف Nobilis fuit. cf. etiam 2 Cor. 11, 14.

שְׂרֵפָה f. *Exuſtum, excoctum, incendium, crematio*, Gen. 11, 3. Devt. 29, 23. Lev. 10, 6. cſt. שְׂרֵפַת 2 Chr. 21, 19.

מִשְׂרָפָה f. *Crematio, exuſtio, combuſtio.* Plur. cſt. מִשְׂרְפוֹת *Cremationes*, Jer. 34, 5. *Salinæ*, Joſ. 11, 8. 13, 6. Vid. Am. 2, 1.

1. שָׁרַץ *Repſit, reptavit.* Hinc Ar. سرطان Inceſſus more cancri, i. e. Reptatio. Part. שֹׁרֵץ *Reptans*, Lev. 11, 29. Fem. שֹׁרֶצֶת ib. v. 46. Fut. יִשְׁרֹץ *Reptat*, Ez. 47, 9.

שֶׁרֶץ m. *Reptile*; *animantia reptilia*, Gen. 1, 20. Lev. 5, 2. 11, 10. 20.

2. שָׁרַץ *Abunde progenuit* f. *produxit*, *verminavit.* Hinc Æthiop. *Saraza* vel *Sarazza*, Germinavit. IV. Produxit. Præt. שָׁרַץ Pf. 105, 30. Pl. שָׁרְצוּ *Abunde progenuerunt*, Gen. 1, 21. c. 8, 17. Imp. pl. שִׁרְצוּ *Abunde producite*, Gen. 9, 7. Fut. pl. יִשְׁרְצוּ *Abunde producant*, Gen. 1, 20. conv. וַיִּשְׁרְצוּ *& abunde produxerunt*, Ex. 1, 7.

שָׁרַק 1) *Sibilavit.* Præt. pl. שָׁרְקוּ *Sibilarunt*, Thr. 2, 15. Fut. יִשְׁרֹק *Sibilabit*, Job. 27, 23. 2) *Sibilando advocavit.* Hinc per Metath. Arab. سخر Subfannavit. Præt. conv. וְשָׁרַק *& fibilo vocabit*, Jef. 5, 26. Fut. cum ה parag. אֶשְׁרְקָה *Sibilans congregabo*, Zach. 10, 8. Syr. ܫܪܩ vero Sibilavit.

שְׁרֵק m. unde שְׁרֵקָה f. *Sibilus*, *exfibilatio*, Jer. 51, 37.

שָׁרִיק m. unde Plur. f. שְׁרִיקוֹת & שְׁרִקוֹת *Sibili*, Jer. 18, 16. Jud. 5, 16.

מַשְׁרוֹקִיתָא f. Chald. *Fiftula*, Dan. 3, 5.

שרק. Arab. شرق Ortus fuit v. g. Sol. Rubuit. Hinc videtur effe

שֹׂרֵק m. Ar. شريق *Vitis generofa*, *felecta*; uvarum punicantium, Jef. 5, 2. Jer. 2, 21. Al. uvarum fine vinaceis. cf. etiam Gen. 49, 11.

שָׂרוּק m. unde Plur. cum Aff. שְׂרוּקֶּיהָ *Vites ejus felectiffimas*, Jef. 16, 8.

שֹׂרֵקָה f. (a mafc. שֹׂרֵק) *Vitis generofa uvarum punicantium*, Gen. 49, 11.

שָׂרוֹק m. *Punicans*, *fpadicei* f. *phoenicei coloris*, i. e. ex rubro nigricans; unde Pl. שְׂרֻקִּים *Punicantes* v. g. equi, Zach. 1, 8.

שָׂרִיק m. unde Pl. f. per Synthefin cum mafc. פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת *Linum pectinatum*; LXX. λίνον σχιστόν, linum fiffum, Jef. 19, 9. a Chald. סְרַק Pectere; ut & ab Ar. شرق Fidit. V. Fiffus fuit.

I. שָׁרַר Ar. سر IV. Divulgavit, aperuit. Hinc Fut. יָשֹׁר *Divulgabit*, Job. 33, 27.

II. שרר. Ar. شر Malus, improbus fuit; unde etiam شرة Malitia. Hinc

שְׁרִירוּת f. *Improbitas*, Devt. 29, 19. Pf. 81, 13. Jer. 3, 17. Al. Firma cogitatio, i. e. pertinacia. Al. Contemplatio.

שֹׁרֵר

שׁוֹרֵר m. Inimicus; vid. שׁוּר IV.

III. שׁרר. Ar. سر Clam habuit, celavit, texit, abdidit; unde porro (a nomine سُرّة Umbilicus) Refecuit infanti partem umbilico nexam; nec non a ſignif. Celavit سِرّ Arcanum, ſecretum. Hinc

שֹׁר m. *Umbilicus*. Aff. שָׁרְּךָ (Scharræcha) *Umbilicus tuus*, Prov. 3, 8. f. שָׁרֵּךְ Ez. 16, 4. Al. efferunt per Kamezchat. qſ. a שֹׁר.

שָׁרִיר m. *Idem*. Pl. cſt. שְׁרִירֵי (Plur. pro Sing.) *Umbilicus*, Job. 40, 16.

שֹׁרֶר m. *Idem*. Aff. שָׁרְרֵךְ (Schorrech) *Umbilicus tuus*, Cant. 7, 3.

שָׂרַר (Affine verbis שָׂרָה & שׂוּר; conven. etiam Arab. سر III. Certavit de Dominio ſuperiorque evaſit.) *Principatum tenuit, prævaluit*. Part. שׂוֹרֵר *Principatum tenens*, Eſth. 1, 22. Fut. conv. וַיָּשַׂר *& principatum tenuit*, Jud. 9, 22. Pl. יָשֹׂרוּ *Principatum tenebunt*, Prov. 8, 16. HITHP. Inf. הִשְׂתָּרֵר *Principem ſe gerendo*, Num. 16, 13. Fut. תִּשְׂתָּרֵר *Principem te geris*, ibid.

I. שֹׁרֶשׁ m. *Radix*. Metaph. *Origo, fons*; qſ. a quadrato שְׁרַשְׁרַשׁ (formæ קָדְקֹד) & per hoc ab Ar. سر Celavit, texit, abdidit. Radices enim qſ. in terra celantur ſ. latent. Hinc etiam Ar. سرس Radix, origo. Devt. 29, 18. Prov. 12, 3. Aff. שָׁרְשָׁם *Radix eorum*, Jud. 5, 14. Pl. cſt. שָׁרְשֵׁי *Radices*, Job. 13, 27.

שֹׁרֶשׁ m. (cum Kamez impuro) *Idem*. Hinc Plur. cum Aff. שָׁרָשָׁיו *Radices ejus*, Job. 18, 16. Ez. 17, 6.

שֵׁרֵשׁ, שֹׁרֵשׁ & שֹׁרַשׁ PIH. *Radices egit, radicatus eſt*. It. *Eradicavit*. Præt. שֹׁרֵשׁ *Radices egit*, Jeſ. 40, 24. Pl. in pauſa שֹׁרָשׁוּ *Radices egerunt*, Jer. 12, 2. A forma שֵׁרֵשׁ eſt Præt. cum Aff. וְשֵׁרֶשְׁךָ *& eradicabit te*, Pſ. 52, 7. Fut. תְּשָׁרֵשׁ *Eradicabit*, Job. 31, 12. PYH. Fut. pl. in pauſa יְשֹׁרָשׁוּ *Eradicentur*, Job. 31, 8. HIPH. הִשְׁרִישׁ *Radices egit*. Part. מַשְׁרִישׁ *Radices agens*, Job. 5, 3. Fut. יַשְׁרֵשׁ *Radicari faciet*, Jeſ. 27, 6. 2 p. m. conv. וַתַּשְׁרֵשׁ *& radicari feciſti*, Pſ. 80, 10.

שֹׁרֶשׁ m. CHALD. *Radix*. Pl. cum Aff. שָׁרְשׁוֹהִי *Radices ejus*, Dan. 4, 12.

שְׁרֹשִׁי f. CHALD. *Exilium*, *eradicatio*, Efr. 7,26. pro שְׁרוֹשׁוּ.

II. שרשׁ. Arab. per Metaplasmum ר ב in ل سل Extraxit rem e medio alterius; unde etiam in forma quadrata سلسلة pl. سلاسل Catena; ut Chald. שַׁלְשְׁלָן Catenæ. Hinc

שַׁרְשָׁה f. unde Pl. שַׁרְשׁוֹת *Catenæ*, Ex. 28, 22.

שַׁרְשְׁרָה f. unde Pl. שַׁרְשְׁרוֹת *Catenæ*, Ex. 28, 14.

שֵׁרֵת PIH. *Ministravit*; *dominio alterius subjectus fuit.* Conv. cum Ar. شرط Certa conditione egit. IV. Conditioni, legi adſtrinxit. V. Promtum ſe oſtendit ad faciendum aliquid; unde etiam شرط Satellites. Cſt. cum Accuſ. Præt. שֵׁרֵת Num. 8, 26. Pl. conv. וְשֵׁרְתוּ *& miniſtrabunt*, Num. 3, 6. Part. מְשָׁרֵת *Miniſtrans*; *miniſter*, Joſ. 1, 1. Aff מְשָׁרְתוֹ *Miniſter ejus*, Ex. 24, 13. Plur. מְשָׁרְתִים *Miniſtri*, 1 Chr. 6, 17. Fem. מְשָׁרֶתֶת pro מְשָׁרַת *Miniſtrans*, 1 Reg. 1, 15. Inf. שָׁרֵת *Miniſtrare*, Ex. 25, 43. & retr. acc. שָׁרֵת Devt. 17, 12. cum Aff. שָׁרְתוֹ *Miniſtrare illi*, Devt. 10, 8. Fut. conv. וַיְשָׁרֶת *& miniſtravit*, Gen. 39, 4. Plur. יְשָׁרְתוּ *Miniſtrabunt*, Num. 3, 31. cum Aff. יְשָׁרְתוּךָ *Miniſtrabunt tibi*, Num. 18, 2. f. יְשָׁרְתוּנֶךָ cum נ epenth. pro יְשָׁרְתוּךָ Jeſ. 60, 10.

שָׁרֵת Inf. *Miniſterium*, Num. 4, 12.

מַשְׂרֵת m. *Sartago*, 2 Sam. 13, 9. Hinc Ar. ثرثم Reliquiæ cibi in ſcutella.

I. שֵׁשׁ f. Arab. ست pro سدس *Sex*, Ex. 21, 2. שֵׁשׁ פְּעָמִים *Sexies*, 2 Reg. 13, 19. Maſc. שִׁשָּׁה *Sex*, Ar. ستة Gen. 30, 20. Conſtr. שֵׁשֶׁת m. Ex. 16, 26. Pl. שִׁשִּׁים Arab. ستون *Sexaginta*, Num. 7, 88.

שִׁשִּׁי m. Ar. سادس *Sextus*, Gen. 30, 19. Fem. שִׁשִּׁית Ar. سادسة c. g. *Sexta*; it. *Sexta pars*, *ſextarius*, Ex. 26, 9. Ez. 4, 11.

שִׁשָּׁה f. שִׁשֵּׁא PIH. Ar. سدس *Sextavit*; *ſex poenis affecit.* Præt.

Præt. conv. cum Aff. וְשִׁשֵּׁאתִיךָ *& fex poenis te afficiam*, Ez. 39, 2. Pl. conv. וְשִׁשִּׁיתֶם *& fextam partem offeretis*, Ez. 45, 13.

II. שֵׁשׁ m. LXX. *βύσσος*; Forftero, quod probabiliffimum, vox Ægyptiaca compofita ex *Sche* Arbor, *n* nota adjectivi & *es* Lana, q. d. Lana arborea; alias etiam בוץ; hinc *Goffypium arboreum*; Ar. كتّان Ex. 25, 4. 26, 1. 35, 6. Legitur etiam שֵׁשִׁי cum י parag. Ez. 16, 13.

שַׁיִשׁ Marmor; vid. שַׁיִשׁ.

שׁוּשַׁן m. Ar. سُوسن & سَوْسَن 1) *Lilium*, *iris*, 1 Reg. 7, 22. Pl. שׁוֹשַׁנִּים *Lilia*, Cant. 5, 13. 6, 2. Vox videtur effe a verbo ساس Rexit; unde سائِس Rector; qf. Rex florum. Al. quod fex foliis conftet. Al. Rofa. 2) Plur. *Inftrumentum muficum* formam liliorum olim referens, Pf. 45, 1. 69, 1. Al. Sex chordarum.

שׁוֹשַׁנָּה f. *Idem*, Hof. 14, 6. cft. שׁוֹשַׁנַּת Cant. 2, 1.

שׁשַׁן m. *Idem*, 1 Reg. 7, 19. ubi tamen שׁוּשַׁן. cft. שׁוּשַׁן Pf. 60, 1.

שָׁשַׁר m. (fortaffe pro שָׁרְשַׁר ab Ar. شَرْشَر Fidit. Concidit in partes) *Minium*; alias Ar. زُنجفر Cinnabaris nativa f. mineralis, Jer. 22, 14. Ez. 23, 14.

שֵׁשִׁי vid. שׂסה.

שֵׁת & שִׁת Chald. Hebr. שֵׁשׁ *Sex*, Dan. 3, 1. Efr. 6, 15. Pl. שִׁתִּין *Sexaginta*, Dan. 3, 1.

שָׁתָה *Bibit*, *ebibit*, *combibit*, *compotavit*, *convivatus eft*. Accedit Æthiop. *Sathyja*, Bibit. Præt. שָׁתָה Ex. 34, 28. Plur. שָׁתִינוּ *Bibimus*, Thr. 5, 4. Part. שֹׁתֶה *Bibens*, Prov. 26, 6. Pl. שֹׁתִים *Bibentes*, 1 Sam. 30, 13. cft. שׁוֹתֵי Pf. 69, 13. Aff. שֹׁתֶיהָ *Bibentes eam*, Jef. 24, 9. Fem. שֹׁתָה Job. 6, 4. Inf. abf. שָׁתֹה & שָׁתוֹ *Bibendo*, 1 Sam. 1, 9. Hagg. 1, 6. it. שָׁתוֹת Jef. 22, 13. cft. שְׁתוֹת & שְׁתוֹ *Bibere*, Gen. 24, 19. Prov. 31, 4. Imp. שְׁתֵה *Bibe*, Gen. 24, 14. Pl. שְׁתוּ *Bibite*, Prov. 9, 5. Fut. יִשְׁתֶּה *Bibet*, Gen. 44, 5. apoc. וַיֵּשְׁתְּ *& bibit*, Gen. 9, 21. Sic etiam in 1 perf. וָאֵשְׁתְּ *& bibi*, Gen. 24, 46. in 2 perf. תֵּשְׁתְּ *Bibes*, Lev. 10, 9. Pl. יִשְׁתּוּ *Bibent*, Pf. 75, 9. cum ן parag. in paufa יִשְׁתָּיוּן Pf. 78, 44. NIPH. נִשְׁתָּה *Bibitum eft*. Fut. יִשָּׁתֶה *Bibetur*, Lev. 11, 34.

שֶׁת m. *Bibitio, potatio*; v. g. filii potationis i. e. temulentiæ, q. d. Moabitæ cum Ammonitis, Num. 24, 17. vid. Hilleri Syntagm. Herm. p. 247 feqq.

שְׁתִי m. *Compotatio*; *Ingurgitatio*, Eccl. 10, 17. Aliam fignificationem vide mox.

שְׁתִיָּה f. *Potus, potio*, Efth. 1, 8.

מִשְׁתֶּה m. *Convivium*, Gen. 19, 3. *Potus, potio*, Efr. 3, 7. cft. מִשְׁתֵּה Efth. 5, 6. Pl. cum Aff. מִשְׁתָּיו *Potiones ejus*, Dan. 1, 8. מִשְׁתֵּיהֶם *Potiones eorum*, Jef. 5, 12.

שְׁתָה Chald. *Bibit, potavit.* Part. שָׁתֵה *Bibens*, Dan. 5, 1. Pl. שָׁתַיִן *Bibentes*, ib. v. 23. Fut. pl. יִשְׁתּוֹן *Bibent*, ib. v. 2. Aph. Præt. pl. אִשְׁתִּיו *Biberunt*, ib. v. 4.

מִשְׁתֵּה m. Chald. *Potus, convivium*, Emph. מִשְׁתְּיָא Dan. 5, 10.

שְׁתִי (al. שֵׁתִי) m. *Stamen telæ*, Lev. 13, 52. a Rad. obfol. Conv. Ar. سَتَا Idem; unde أَسْتَى Telam texuit. Sic etiam Syr. ܫܬܝܐ dicitur Textura.

שָׁתַל *Plantavit.* Ar. videtur effe سَطَّنَ Firmavit in terra. Præt. conv. וְשָׁתַלְתִּי & *plantabo*, Ez. 17, 22. Part. Pah. שָׁתוּל *Plantata* v. g. arbor, Pf. 1, 3. Pl. שְׁתוּלִים *Plantati*, Pf. 92, 14. Fem. שְׁתוּלָה Ez. 17, 8. Fut. cum Aff. אֶשְׁתְּלֶנּוּ *Plantabo eum*, Ez, 17, 23.

שָׁתִיל m. *Plantatus, plantatum, planta.* Plur. cft. שְׁתִלֵי *Plantæ*, Pf. 128, 3.

שתם unde Part. Pah. cft. שְׁתֻם הָעָיִן *Acutus vifu*; fecundum fignificationem Arab. nominis سَطَّام Acutiores hominum. Num. 24, 3. 15.

שָׂתַם Ar. سَطَم *Occlufit, obturavit*; vid. סתם.

שתן unde מַשְׁתִּין Mingens; vid. שִׁין.

שתק Idem, quod Syr. ܫܬܩ *Sedatus, tranquillatus eft.* Fut. יִשְׁתֹּק *Sedabitur*, Prov. 26, 20. Jon. 1, 11. Plur. in paufa יִשְׁתֹּקוּ *Sedabantur*, Pf. 107, 30. Conv. cum verbo שָׁקַט & Arab. سَكَنَ Quievit.

שתר vid. כתר.

שָׁתַת (Affine verbo שׁוּת) *Posuit; dispositus est.* Hinc etiam Ar. شَتّ Firmitas. Præt. שַׁתָּה pro שַׁתְּ *Posuisti*, Pf. 8, 7. Pl. שָׁתוּ *Posuerunt*, Pf. 73, 9. HIPH. הֵשִׁית *Imposuit.* Fut. תָּשֵׁת *Impones*, i. e. *imputabis* v. g. peccatum, Num. 12, 11. יָשֵׁת *Ponit*, Pf. 18, 12.

שְׁתוֹת f. pl. Ar. سَتّ, سَتّ & سَتَّة fing. *Nates, podex.* Aff. שְׁתוֹתֵיהֶם *Nates eorum*, 2 Sam. 10, 4.

שֵׁת m. *Idem*, Jef. 20, 4.

שָׁתַת. Idem, quod Arab. شَتّ Segregatus, diftinctus fuit. Hinc NIPH. Præt. f. נִשַּׁתָּה Lingua eorum *diftincta eft*, i. e. *dehifcit* ariditate, Jef. 41, 17. Al. Exaruit; defecit.

ת

תָּא m. *Conclave, thalamus*, 1 Reg. 14, 28. Cui conven. Ar. تَوَى Thalami; ut videtur a rad. أَتَى Congreffus eft cum uxore. Pl. m. תָּאִים *Conclavia*, Ez. 40, 7. cft. תָּאֵי ib. v. 10. Aff. תָּאָיו *Conclavia ejus*, ib. v. 21. Fem. תָּאוֹת ib. v. 12.

תָּאַב *Defideravit.* Hinc etiam Ar. مَثَاب Carus. Præt. תָּאַבְתִּי *Defideravi*, Pf. 119, 40. PIH. תִּאֵב (per Antiphrafin, aut pro תִּעֵב) *Deteftatus eft.* Part. מְתָאֵב *Deteftans*, Am. 6, 8.

תַּאֲבָה f. *Defiderium*, Pf. 119, 20.

I. **תָּאָה** *Determinavit, definivit, defignavit.* Hinc Arab. تَوِي Signum. PIH. תִּאָה *Definivit.* Fut. pl. תְּתָאוּ *Definietis*, Num. 34, 7. HITHP. הִתְאַוָּה (compof. ex תָּאָה & תָּוָה) *Defignavit.* Præt. pl. הִתְאַוִּיתֶם *Defignaviftis*, ib. v. 10. Al. Habitaviftis, ab אָוָה Ar. أَوَى Se recepit commorandi & quiefcendi ergo.

תָּו m. *Signum, fignatura*, Ez. 9, 4. 6. Aff. תָּוִי *Signum meum*, Job. 31, 35.

תָּוָה PIH. *Signavit; defignavit, defcripfit, circumfcripfit, definivit.* Fut. apoc. וַיְתָו (pro וַיְתָּו) *& defcripfit*, 1 Sam. 21, 14. HIPH. הִתְוָה *Idem.* Præt. conv. וְהִתְוִיתָ *& fignabis*, Ez. 9, 4. Sed הִתְווּ pl. *Exacerbarunt*, a Syr. ܬܘܐ Aph. Dolere fecit, i. e. Contriftavit, Pf. 78, 41.

תְּאָוָה f. *Finis, terminus*, juxta quosdam. cft. תַּאֲוַת Gen. 49, 26. Vide etiam אוה.

II. תוֹא & תְּאוֹ m. *Oryx;* animal in caprearum aut cervorum genere, Latinis Subulo, a cornibus fubulis fimilibus dictus, Arabibus Gazella, Devt. 14, 5. Jef. 51, 20.

תָּאַם Ar. تَأَمَ Gemellus fuit. Hinc Part. pl. m. תֹּאֲמִים *Gemelli*, Ex. 26, 24. HIPH. Part. pl. f. מַתְאִימוֹת *Gemelliparæ*, Cant. 6, 6.

תְּאֹמִים m. pl. *Gemelli*. cft. תָּאֳמֵי Cant. 7, 4. Ar. تَوْأَم Didymus; Dual. تَوْأَمَان. Plur. تَوَائِم.

תְּאוֹמִים m. pl. *Idem*, Gen. 38, 27. & תּוֹמִים Gen. 25, 24. cft. תְּאוֹמֵי Cant. 4, 5.

תָּמִים m. pl. pro תְּאֹמִים *Gemini, gemelli*, Ex. 26, 24.

תְּאֵן m. *Ficus;* arbor & fructus. Pl. תְּאֵנִים f. *Ficus*, Jer. 8, 13. cft. תְּאֵנֵי Jer. 24, 2. Aff. תְּאֵנֵיכֶם *Ficus vestræ*, Am. 4, 9. Ar. تِين coll. & تِينَة unit. Ficus.

תְּאֵנָה f. *Idem*, Gen. 3, 7. Aff. תְּאֵנָתוֹ *Ficus ejus* vel *fua*, Jef. 36, 16.

תְּאֵנִים vid. אין.

תַּאֲנִיָּה & תֹּאֲנָה vid. in אנה.

תָּאַר (Affine verbo תור) *Definitus, delineatus, defcriptus; formatus fuit.* Prope abeft Ar. تَأَرَ IV. Protendit, intendit vifum in aliquid. Illud contemplari incepit. Præt. תָּאַר Jof. 15, 9. 11. PIH. Fut. cum Aff. יְתָאֲרֵהוּ *Format illud*, Jef. 44, 13. ubi al. codd. יְתָאֳרֵהוּ quæ forma a תֹּאַר effičta effe videtur. PYH. part. מְתֹאָר *Qui defcribitur*, Jof. 19, 13.

תֹּאַר m. *Species, forma*, Gen. 29, 17. Aff. תָּאֳרוֹ *Forma ejus*, 1 Sam. 28, 14. & תָּאֲרוֹ Jef. 52, 14.

תֵּבָה vid. in תוב.

תֵּבֵל m. (pro תְּיֻבַל [formæ תְּשֻׁבָץ] a יבל, Hiph. הוֹבִיל Attulit, produxit; propius vero a יְבוּל Proventus terræ) propr. Solum frugiferum, i. e. *Terra habitabilis;* LXX. οἰκουμένη, Pf. 9, 9. Jef. 24, 4. vid. יבל.

תֶּבֶל vid. בלל.

תֶּבֶן

תֶּבֶן m. Ar. تُبْن & تِبْن *Stramen*, quod in orientali terra triturando in paleas conteritur; LXX. ἄχυρον, Gen. 24, 25. Hinc Ar. تَبَن Stramine nutrivit animal.

מַתְבֵּן m. *Idem*, Jes. 25, 10.

תְּבַר Chald. *Fregit*. Hebr. שָׁבַר. Hinc Part. Peh. f. תְּבִירָה *Fractum*, *fragile*, Dan. 2, 42.

תְּדִירָה Chald. *Semper*, Dan. 6, 17. 21. ab Hebr. דּוֹר Generatio; Ar. تَوْر Tempus, a تار Conversus fuit.

תהה. Chald. תְּהָה Stupuit. Unde Ar. تَهِي Vacuus. Hinc

תֹּהוּ m. *Res inanis*, *stupenda*; *inanitas*; *res informis*, Gen. 1, 2. It. *Frustra*, Jes. 45, 18. לְתֹהוּ *Idem*, Jes. 49, 4.

תהם. Arab. تَهِم Intensus fuit. Ferbuit æstus; unde etiam تِهامَة Regio propinqua mari. Hinc

תְּהוֹם f. *Mare*, *oceanus*, *abyssus*, Gen. 1, 2. Job. 28, 14. Pl. תְּהֹמוֹת *Maria*, *abyssi*, Ex. 15, 5.

תוֹא vid. תאה.

תוב Chald. Hebr. שׁוּב *Reverti*, *redire*. Fut. יְתוּב *Redibat*, Dan. 4, 33. APH. הֲתִיב *Retulit*; *respondit*, Dan. 2, 14. Pl. cum Aff. הֲתִיבוּנָא *Responderunt mihi*, Esr. 5, 11. Inf. cum Aff. הֲתָבוּתָךְ *Respondere tibi*, Dan. 3, 16. Fut. pl. יְתִיבוּן *Reddebant*, Esr. 5, 5. it. יְהָתִיבוּן Esr. 6, 5.

תֵּבָה f. Arab. تابوت *Arca*, Gen. 6, 14. cst. תֵּבַת Ex. 2, 3. a תוב verbo Hebr. obsoleto.

תְּוַהּ Chald. *Expavit*, *contremuit*. Sic quoque Ar. تاه Mente turbatus, attonitus fuit. II. Attonitum reddidit. Dan. 3, 24.

תָּוָה Signavit; vid. in תאה.

תוך. Ar. fortasse تاج Coronatus, i. e. in medio fuit, s. cinctus, circumdatus est medius; ג enim & ך ceu unius organi facile inter se permutantur. Hinc

תָּוֶךְ m. *Medium*, Gen. 15, 10. cst. תּוֹךְ Ex. 14, 23. Aff. תּוֹכֹה pro תּוֹכוֹ *Medium illius*, Ez. 48, 8. תּוֹכְהֶנָה pro תּוֹכָן *Medium illarum*, Ez. 16, 53. תּוֹכֵךְ f. *Medium tui*, Ez. 5, 8. & cum י parag. תּוֹכֵכִי Ps. 116, 19. Unde porro quibusdam

תְּכָה

תָּכָה PYH. Medius pervasit, pertransivit, Devt. 33, 3. Sed vide חכה.

תָּוֶךְ m. *Medius*, Ex. 26, 28. Fem. תִּיכוֹנָה *Media*, Jud. 7, 19. Pl. תִּיכוֹנֹת *Mediæ, a*, Ez. 42, 5. 6.

תּוּם (Affine verbo חָמַם Ar. تَمَّ, quæ vid. f. l.) *Absolutus, completus, perfectus; consumtus fuit.* It. *Perfecit.* Præt. pl. תַּמְנוּ *Perfecimus*, Pf. 64, 7. *Consumti sumus*, Thr. 3, 22. NIPH. Fut. יִתּוֹם *Consumetur, finietur*, Ez. 47, 12. Fem. תִּתֹּם pro תָּתוֹם *Absumatur*, Ez. 24, 11. conv. וַיִּתֹּם & *absolutus est*, Gen. 47, 18. HIPH. הֵתֵם *Absolvit.* Inf. cum Aff. הֲתִמְּךָ *Absolvere tuum*, Jef. 33, 1.

תָּם m. *Integer, perfectus*, Gen. 25, 27.

תּוֹף vid. תָּפַף.

I. תּוּר *Explorare, scrutari, delineare.* Idem fere etiam Ar. تار Circumivit. Intendit visum in aliquid. It. Fecit vice post vicem. Præt. תַּרְתִּי *Exploravi*, Eccl. 2, 3. Pl. תָּרוּ *Explorarunt*, Num. 13, 32. Part. pl. תָּרִים *Explorantes*, Num. 14, 6. & אֲתָרִים Num. 21, 1. Inf. תּוּר *Explorare*, Num. 10, 33. Pl. יָתֻרוּ *Explorent*, Num. 13, 2. HIPH. Fut. pl. conv. וַיָּתִירוּ & *explorari fecerunt* f. *explorarunt*, Jud. 1, 23.

תּוֹר m. *Terminus; ordo; ratio;* ab exploratione dictum; Esth. 2, 12. Pl. תּוֹרִים *Ordines*; al. Torques; Cant. 1, 10. Cft. תּוֹרֵי v. 11. Convenit cum טוּר, quod vide f. l.

תּוֹרָה f. quod a nonnullis huc refertur, est potius Doctrina, lex; itaque vide sub ירה.

תּוֹר m. CHALD. Ταῦρος, *Bos.* Pl. תּוֹרִין *Boves*, Dan. 4, 22. Est Hebr. שׁוֹר.

יְתוּר m. (tanquam a יתר) *Exploratio*, Job. 39, 8. Aliis rectius Eminentia, a יתר. Vid. ibi.

II. תּוֹר m. Ar. تُرْتُور *Turtur;* nomen a sono factum, Lev. 12, 6. Aff. תּוֹרְךָ *Turtur tuus*, Pf. 74, 19. Pl. תּוֹרִים *Turtures*, Lev. 5, 7. 14, 22. 30.

תּוּז. Ar. convenit تاز V. Dimotus fuit. Hinc Hebr. HIPH. Præt. הֵתַז *Abscidit;* LXX. ἀποκόψει, Jef. 18, 5.

תחר a Syr. ܬܚܪ unde ܐܬܚܪ Certavit; repugnavit. Ar. per Methathesin حظر Prohibuit, seclusit. Hinc

תַּחְרָא

תַּחְרָא & תַּחֲרָא f. Ar. حظرة *Lorica*, i. e. qua gladius & sagittæ hostium prohibentur, aut secluduntur, Ex. 28, 32. 39, 23.

תַּחֲרָה PIH. *Loricam induit.* Unde Part. מְתַחֲרָה *Lorica indutus*, Jer. 22, 15. Fut. תְּתַחֲרֶה *Loricam indues*, i. e. *pugnabis*, Jer. 12, 5.

תַּחַשׁ m. Ar. تُخَسٌ, LXX. ὑάκινθος, *Delphinus.* Al. Phoca, quam vero Arabes identidem Delphinum vocant; ein Seehund. Al. Taxus, Melis. Num. 4, 6. Pl. תְּחָשִׁים *Delphini*, Ex. 25, 5.

תחת. Aethiop. *Thachata*, Humilis, abjectus, novissimus fuit. IV. *Athychata*, Submisit, depressit, humiliavit se; unde etiam Ar. تَحْتُ Quod inferius est. Hinc

תַּחַת Ar. تَحْتُ *Inferius, inferior locus.* It. *Sub*, Jer. 38, 12. Interdum etiam 1) *A, ab*, Num. 5, 20. 2) *Apud, prope*, Lev. 22, 27. 3) *Contra*, Ez. 23, 5. 4) *Eo, quod; propterea quod*, Jes. 60, 15. 5) *In* cum Ablat. Jos. 4, 9. 6) *Infra*, Ex. 24, 4. 7) *Inter*, Jes. 10, 4. 8) *Loco, in loco*, Gen. 2, 21. 9) *Per*, Ps. 10, 7. 10) *Post*, 1 Reg. 1, 30. 11) *Pro, vice*, Gen. 4, 25. 12) *Propter*, 1 Sam. 2, 20. Hinc cum Partic. תַּחַת אֲשֶׁר *Propterea quod*, Devt. 28, 47. תַּחַת כִּי *Idem*, Devt. 4, 37. תַּחַת מָה *Propter quid*, Jer. 5, 19. Cum Præf. אֶל־תַּחַת *Sub, subter*, Jer. 3, 6. מִתַּחַת *Ab inferiori loco; infra, sub*, Gen. 1, 7. Job. 18, 16. Cum Aff. תַּחְתָּם pro בְּתַחְתָּם *In loco suo*, Jos. 5, 8. Plur. תַּחְתָּיו pro בְּתַחְתָּיו *Idem*, 2 Sam. 2, 23. מִתַּחְתָּיו *A loco suo*, Ex. 10, 23. תַּחְתֶּיהָ *Sub ipsa*, Jos. 7, 21.

תְּחֹת CHALD. *Idem.* Pl. cum Aff. מִן־תְּחֹתוֹהִי *A loco suo*, Dan. 4, 11.

תְּחוֹת CHALD. *Sub.* מִן־תְּחוֹת & fine מִן *Sub*, Jer. 10, 11. Dan. 7, 26. Pl. cum Aff. תְּחוֹתוֹהִי *Sub ea*, Dan. 4, 9.

תַּחְתִּי m. *Inferior.* Pl. תַּחְתִּיִּים *Inferiora*, Gen. 6, 16. Fem. תַּחְתִּיָּה *Imum, inferius*, Ps. 86, 13. & תַּחְתִּית *Infimum, inferius; infimus locus*, Job. 41, 15. Pl. תַּחְתִּיּוֹת *Inferiora*, Jos. 15, 19. Metaph. *Uterus*, Ps. 139, 15.

תַּחְתּוֹן m. *Inferior*, Jos. 18, 13. Cum ה parag. תַּחְתּוֹנָה *Versus infimum*, Ez. 40, 19. Fem. תַּחְתֹּנָה *Inferior, us*, 1 Reg. 6, 6. Pl. תַּחְתֹּנוֹת *Inferiora*, Ez. 42, 5.

תחז vid. אחז.

תַּיִשׁ m. Ar. تيس *Hircus*, Prov. 30, 31. Pl. תְּיָשִׁים *Hirci*, Gen. 30, 35.

תִּכָּה PYH. *Factus est, ut recumberet* v. g. ad pedes doctoris. Hinc Pl. תֻּכּוּ *Facti sunt recumbere*, Devt. 33, 3. Quod confirmat Ar. تكي aut تكأ unde IV. أتكأ Fecit recumbere. Al. est a תּוֹךְ.

I. תכך. Ar. تكّ & تكتك Conculcavit, fregit; contrivit; Germ. dixeris Untertreten, supplantavit. Unde Syr. ܬܟ Læsit, damno affecit. Hinc

תֹּךְ vel תֹּךְ m. *Fraus, dolus, fallacia*, qua q. qu's alium supplantat, Ps. 72, 14. 55, 12.

II. תכך. Ar. تكك dicuntur Ligacula, fasciæ; sine dubio mediate a تاج Coronatus, cinctus aliqua re fuit; unde etiam تاج Corona; tiara, fascia, qua caput cingitur. Hinc

תְּכָכִים pl. m. *Fasciæ, diademata, coronæ*. Inde אִישׁ תְּכָכִים *Vir fasciarum*, i. e. *dives*; divites enim & nobiles in orientis partibus præcipue in diadematibus aut fasciis capitis conditionis vel status honorem ponebant olim, & adhuc dum ponunt, Prov. 29, 3. Al. Fraudes. Al. Mediocris fortunæ.

III. תֻּכִּיִּים pl m. CHALD. טַוְסִין i. e. *Pavones*, qs. Coronati, a Chald. תָּגָא, Ar. تاج Corona; vel dicitur, ut Bochartus vult, pro כּוּתִיִּים q.d. Aves Persicæ. Cuth enim est Pe sis. 1 Reg. 10, 22. it. תּוּכִּיִּים 2 Chr. 9, 21.

תכל. וַתְּכַל דָּוִד לָצֵאת supple Anima: *Et cessavit anima Davidis exire*, 2 Sam. 13, 39.

תְּכֵלֶת f. *Luteus*; ab Ar. سكلة Lutum splendens, Ex. 26, 36. Aben Esra de hoc vocabulo ita: Est lana tincta sanguine חַלְזוֹן Chalson, cujus color flavus est. Et R. Sol. ex Magistris dicit יָרֹק Flavum. Ar. autem حلزون dicitur Limax, cochlea, purpura. Ex. 26, 4. 31. Al. תְּכֵלֶת est Coeruleum.

תָּכַן (Affine verbo תָּקַן & Ar. تقن IV. Bene, solide tractavit negotium; unde متقون Aptatus, aptus. Compositus, decens; nec non إتقان Aptatio, compositio.) *Libravit, expendit*;

dit; perpendit; per Meton. antec. i. e. ut negotium ſolerter ac ſolide conficiatur. Part. תֹּכֵן *Librans, perpendens*, Prov. 16, 2. NIPH. נִתְכַּן *Libratum, expenſum, perpenſum fuit*; ſcil. ut pulchre & tempore ſuo res conficiatur. Præt. pl. נִתְכְּנוּ *Perpenſa ſunt*, 1 Sam. 2, 3. Fut. יִתָּכֵן *Perpendetur*, Ez. 18, 29. Pl. יִתָּכְנוּ *Perpendentur*, ib. in pauſa יִתָּכֵנוּ ib. v. 25. PIH. תִּכֵּן *Aptavit, direxit; appendit, expendit, libravit*, Jeſ. 40, 12. תִּכַּנְתִּי *Libravi*, Pſ. 75, 4. PYH. Part. מְתֻכָּן *Appenſa* v. g. pecunia, 2 Reg. 12, 12.

תֹּכֶן m. *Summa, menſura, numerus, modus*, Ez. 45, 11. Ex. 5, 18.

תָּכְנִית f. *Idem*, Ez. 28, 12.

תְּכוּנָה f. vid. in כון.

מַתְכֹּנֶת f. *Summa, menſura, modus; diſpoſitio; forma*, Ex. 5, 8. Aff. מַתְכֻּנְתּוֹ *Menſura ejus*, 2 Chr. 24, 13.

תָּלָא (Idem, quod תָּלָה) *Suſpendit;* unde Præt. pl. תָּלאוּ *Suſpenderunt*, & cum Aff. תְּלָאוּם *Suſpenderunt eos*, ſec. Keri 2 Sam. 21, 12. Part. Pah. pl. תְּלוּאִים f. תְּלֻאִים *Suſpenſi*, Hoſ. 11, 7. Devt. 28, 66. Vid. etiam תלה.

מַתְּלָאָה f. vid. in לאה.

תְּלַג m. CHALD. Idem, quod Hebr. שֶׁלֶג & Ar. ثلج *Nix*, Dan. 7, 9.

תָּלָה *Suſpendit, appendit.* Ar. تلا Idem, ſcil. Demiſit, ut penderet deorſum, v. g. demiſit funem in puteo. IV. Fecit, ut ſtillaret, i. e. ſuſpendit. Præt. תָּלָה Gen. 40, 22. Pl. תָּלוּ *Suſpenderunt*, Eſth. 8, 7. cum Aff. תְּלוּם *Suſpenderunt eos*, ſec. Cheth. 2 Sam. 21, 12. Part. Ben. תֹּלֶה *Suſpendens*, Job. 26, 7. Pah. תָּלוּי *Suſpenſus*, Devt. 21, 23. Pl. תְּלוּיִם *Suſpenſi*, Joſ. 10, 26. it. תְּלוּאִים *Propenſi ſunt* v. g. ad rebellionem, Hoſ. 11, 7. Inf. cſt. תְּלוֹת *Suſpendere*, Eſth. 6, 4. Imp. pl. cum Aff. תְּלֻהוּ *Suſpendite eum*, Eſth. 7, 9. Fut. conv. cum Aff. וַיִּתְלֵם *& ſuſpendit eos*, Joſ. 10, 26. Pl. יִתְלוּ *Suſpendent*, Eſth. 5, 14. NIPH Præt. pl. נִתְלוּ *Suſpenſi ſunt*, Thr. 5, 12. Fut. pl. conv. וַיִּתָּלוּ *& ſuſpenſi ſunt*, Eſth. 2, 23. PIH. Præt. pl. תִּלּוּ *Suſpenderunt*, Ez. 27, 10.

תְּלִי m. *Gladius*, a ſuſpenſione dictus. Aff. תֶּלְיְךָ *Gladius*

tuus,

tuus, Gen. 27, 3. LXX. σκεῦος; Chald. סַיְפָא Ar. سيف Gladius. Al. Pharetra.

תֶּלֶם m. Ar. تلم *Porca*, *sulcus terræ*; Synecd. *Aratio*, Job. 39, 10. Pl. cst. תַּלְמֵי *Sulci*, Hos. 10, 4. Aff. תְּלָמֶיהָ *Sulci ejus*, Pf. 65, 11. Conv. Ar. ثلم Fregit, rupit.

·תָּלַל Idem, quod סָלַל *Aggeravit*, *aggessit*, *accumulavit*. Ferme id. Ar. تل Stravit humi (unde etiam تل Collis). V. Vinxit, manu duxit; i. e. abduxit. Part. Pah. תָּלוּל *Aggestus*, Ez. 17, 22.

תֵּל m. Ar. تل *Tumulus*, *acervus*, *agger*, Devt. 13, 16. Aff תִּלָּהּ *Tumulus suus*, Jer. 30, 18.

תּוֹלָלִים pl. m. *Abducentes*. Aff. תּוֹלָלֵינוּ *Abducentes nos*, Pf. 137, 3.

תַּלְתַּלִּים pl. m. *Crispaturæ capillorum*, Cant. 5, 11. qs. Cumuli capillorum.

תַּלְפִּיּוֹת pl. f. *Moles pinnarum*; compos. ex תֵּל Agger, i. e. moles in colle exstructa; & פִּיּוֹת Ora, i. e. prospectus f. pinnæ, qs. Erkerburg. Cant. 4, 4. coll. Neh. 3, 19. 25. Al. Armaria.

I. תלע. Ar. تلع Extulit se. Caput exseruit extra rem, in qua fuit. Hinc

תּוֹלָע m. *Vermis*, *qui se extra grana cocci effert*, *vermis coccineus*. It. *Quivis vermis*, Devt. 28, 39. *Coccineum*, Thr. 4, 5. Jes. 1, 18. Pl. תּוֹלָעִים *Vermes*, Ex. 16, 20. Hinc porro

מְתֻלָּעִים pl. m. *Coccinati*, *purpurati*, *coccino induti*, Nah. 2, 4.

תּוֹלֵעָה f. *Vermis coccineus*, Jes. 14, 11. Job. 25, 6.

תּוֹלַעַת f. *Idem*, Jes. 41, 14. It. absol. *Vermis*, Devt. 28, 39. Aff. תּוֹלַעְתָּם *Vermis eorum*, Jes. 66, 24.

II. מְתַלְּעוֹת pl. f. *Dentes incisores*, Joel. 1, 6. Aff. מְתַלְּעֹתָיו *Dentes incisores ejus*, Prov. 30, 14. Dici videntur pro

מַלְתָּעוֹת f. pl. *Idem*. Cst. מַלְתְּעוֹת Pf. 58, 7. ab Ar. لتع Momordit.

תְּלָת f. Chald. Hebr. שָׁלוֹשׁ *Tres*, Dan. 7, 5. Emph. תְּלָתָא & תְּלָתָה *Tres*, *tria*, Esr. 6, 4. Dan. 6, 11. *Tertius*, Esr. 6, 15. cum Aff. תְּלָתְהוֹן (pro תְּלָתְהוֹן) *Tres illi*, Dan. 3, 23. Pl. תְּלָתִין *Triginta*, Dan. 6, 8.

תְּלִיתָאָה ,תְּלִתָא ,תְּלִתַי Chald. *Tertius*, Dan. 5, 7. 16. Fem. תְּלִיתָאָה vel תְּלִיתָיָא *Tertium*, Dan. 2, 39.

תַּמָּה ,תַּם Chald. (Hebr. שָׁם) *Illic*, *ibi*, Esr. 5, 17. 6, 12. מִן־תַּמָּה *Inde*, Esr. 6, 6.

תָּמִיד (quod venire videtur ab Ar. ماد aut مادى Protendit. VI. Tempus protraxit. Perseveravit; unde etiam Nom. تمادى Perseverantia; quod ipsum esse videtur תָּמִיד) m. *Jugis*, *juge*; *perpetuitas*. Sic נֵר תָּמִיד *Lucerna perpetuitatis*, Ex. 27, 20. עֹלַת תָּמִיד *Holocaustum perpetuitatis*, ib. 29, 42. Adverbialiter *Jugiter*, Devt. 11, 12.

תָּמַהּ *Miratus*, *admiratus fuit*, *obstupuit*. Idem Ar. سه Obstupuit, attonitus fuit. Præt. pl. in pausa תָּמָהוּ *Obstupuerunt*, Pſ. 48, 6. Imp. pl. in pausa תְּמָהוּ *Obstupescite*, Jeſ. 29, 9. Fut. תִּתְמַהּ *Miraberis*, Eccl. 5, 7. Pl. יִתְמְהוּ *Obstupescent*, Job. 26, 11. in pausa יִתְמָהוּ Jeſ. 13, 8. HITHP. הִתַּמַּהּ *Admiratus fuit*. Imp. pl. הִתַּמְּהוּ *Miramini*, Hab. 1, 5.

תִּמָּהוֹן m. *Stupor*, *admiratio*, Zach. 12, 4. Cft. תמהון (ſine Dag.) Devt. 28, 28.

תְּמַהִין pl. m. Chald. *Mirabilia*, Dan. 6, 28. Emph. תְּמַהַיָּא Dan. 3, 32. Aff. תְּמָהוֹהִי *Mirabilia ejus*, ib. v. 33.

תמח vid. in מחה.

תָּמַךְ Idem, quod סָמַךְ *Sustentavit*, *apprehendit*, *sustinuit*. A quo prope abest Ar. شمخ Altus fuit. Præt. תָּמַכְתָּ *Sustentavisti*, Pſ. 41, 13. תְּמַכְתִּיךָ *Sustentavi te*, Jeſ. 41, 10. Pl. תָּמְכוּ *Sustentarunt*, Ex. 17, 12. Part. תֹּמֵךְ *Sustentans*, Am. 1, 5. pro quo תּוֹמִיךְ Pſ. 16, 5. Michaëlis præter rem תֻּמֶּיךָ Urim & Thummim tuum. Pl. cum Aff. תֹּמְכֶיהָ *Apprehendentes eam*, Prov. 3, 18. Inf. abſ. תָּמוֹךְ *Sustentando*, Pſ. 17, 5. Cſt. תְּמֹךְ *Apprehendere*, Jeſ. 33, 15. Fut. יִתְמֹךְ *Apprehendat*, Prov. 4, 4. Pl. יִתְמְכוּ *Apprehendant*, Prov. 28, 17. in pausa יִתְמֹכוּ Job. 36, 17. NIPH. Fut. יִתָּמֵךְ *Tenebitur*, Prov. 5, 22.

תּוֹמִיךְ m. *Sustentatio*, Pſ. 16, 5. Al. Part. Ben. Vid. in verbo.

תְּמוֹל *Heri*, Ex. 5, 8. Aeth. *Thymalymy*, Idem. It. *Ante*, *antea*, 2 Sam. 3, 17.

אֶתְמוֹל m. *Idem*, 2 Sam. 5, 2. & אֶתְמוּל Mich. 2, 8. & אִתְמוֹל 1 Sam. 10, 11.

תָּמַם Idem, quod Ar. تَمَّ *Absolvit, perfecit, complevit; integer, perfectus, absolutus, completus fuit.* It. *Integre consumtus, absumtus fuit; defecit.* Præt. תַּם *Defecit*, Gen. 47, 18. & sec. Keri Jer. 6, 29. Pl. תַּמּוּ *Consumti sunt*, Devt. 2, 16. Inf. תֹּם *Finiri*, Lev. 25, 29. cum Aff. תֻּמִּי *Consumere meum*, Jer. 27, 8. NIPH. Fut. אֵיתָם (ad formam אֵקַל Gen. 16, 5.) pro אֶתַּם *Integer ero*, Pf. 19, 14. Pl. יִתַּמּוּ *Conficientur*, Num. 14, 35. pro quo יִתַּמּוּ *Consummabuntur*, Devt. 34, 8. in pausa יִתַּמּוּ (a Sing. יִתַּם) Pf. 102, 28. HIPH. הֵתַם *Absumsit, absolvit.* Præt. conv. וַהֲתִמּוֹתִי & *absumam*, Ez. 22, 15. Inf. הָתֵם *Consumendo*, Ez. 24, 10 Fut תָּתֵם *Integras facis*, i. e. pronuntias, Job. 22, 3. יַתֵּם *Compleat*, 2 Reg. 22, 4. HITHP. Fut. תִּתַּמָּם pro תִּתְתַּמָּם *Integerrime agentem te exhibes*, Pf. 18, 26.

תָּמִים m. *Perfectus, integer; integritas, sinceritas*, Gen. 6, 9 Cst. תְּמִים Job. 36, 4. תְּמִים דֵּעִים *Perfectus cognitione*, ib. 37, 16. Pl. תְּמִימִים & תְּמִמִים *Integri*, Prov. 1, 12. Ex. 29, 1. Cst. תְּמִימֵי Pf. 119, 1. Fem. תְּמִימָה *Integra, um*, Pf. 19, 8. Pl. תְּמִימֹת *Integræ*, Lev. 23, 15.

תֹּם m. *Integritas*, Pf. 25, 21. *Integer*, Prov. 10, 29. Semel plene תּוֹם Prov. 10, 9. Ante Makkaph. תָּם־ Gen. 20, 5. Aff. תֻּמּוֹ *Integritas ejus*, Job. 21, 23.

תֻּמָּה f. *Idem.* Cst. תֻּמַּת Prov. 11, 3. Aff. תֻּמָּתוֹ *Integritas sua*, Job. 2, 3.

תָּם m. *Integer, inculpatus*, Gen. 25, 27.

תַּמָּה f. *Integra.* Aff. תַּמָּתִי *Integra mea*, Cant. 5, 2.

תְּאֹמִים m. pl. Gemelli; vid. in תאם.

תֻּמִּים pl. m. Perfectiones; vid. אוּרִים.

מְתֹם m. *Perfectio, integritas, sanitas*, Jes. 1, 6. Pf. 38, 4. 8. Vide etiam מתח.

תְּמַהּ Chald. vid. supra תְּמַהּ.

תָּמַר. Ar. تَمَّرَ Dactylos tulit. Hine

תָּמָר m. *Palma*, Pf. 92, 13. Pl. תְּמָרִים *Palmæ*, Ex. 15, 27.

תֹּמֶר m. *Idem*, Jer. 10, 5.

תִּמֹּר m. *Idem.* Pl. תִּמֹּרִים *Palmæ*, Ez. 41, 18. Aff. תִּמֹּרָיו *Palmæ ejus*, Ez. 40, 22.

תִּמֹּרָה (In aliis exemplaribus תִּמֹרָה) f. *Idem*, Ex. 41, 18. 19. Pl. תִּמֹּרוֹת *Palmæ*, 1 Reg. 6, 29.

תִּמֲרוֹת pl. f. *Columnæ fumi* ad formam palmæ assurgentes. Cft. תִּמֲרוֹת & תִּימְרוֹת Joël. 3, 3. Cant. 3, 6.

תַּמְרוּרִים pl. m. *Signa doloris amari*, Jer. 31, 21. Vid. in מרר. Al. Pyramides.

תָּנָה *Mercede conduxit, pactus est; mercedem dedit, rependit, solvit; donavit.* Prope abest Ar. ثنى IV. Acceptum illi tulit. Laudibus s. gratiarum actione celebravit. It. Syr. ܬܢܐ Pah. ܬܢܝ Renarravit, repetiit. Fut. pl. יִתְנוּ *Donant*, Hos. 8, 10. PIH. תִּנָּה *Laude s. gratiarum actione celebravit; Narravit.* Inf. תַּנּוֹת *Laude celebrare*, Jud. 11, 40. Fut. pl. יְתַנּוּ *Celebrent*, Jud. 5, 11. HIPH. Præt. pl. הִתְנוּ *Mercede conduxerunt*, Hos. 8, 9.

אֶתְנָה f. *Merces*, Hos. 2, 14.

אֶתְנָן m. *Merces*, pec. *meretricia*, Ez. 16, 31. 34. 41. Cft. אֶתְנַן Mich. 1, 7. Aff. אֶתְנַנָּהּ *Merces ejus*, Jes. 23, 18. Pl. cum Aff. אֶתְנַנֶּיהָ *Mercedes ejus*, Mich. 1, 7.

תִּנְיָן (ab Hebr. שָׁנָה Iteravit; quod vid. s. l.) m. CHALD. *Secundus.* Fem. תִּנְיָנָה *Secunda, um*, Dan. 7, 5.

תִּנְיָנוּת f. CHALD. *Iteratio; secundo*, Dan. 2, 7.

תְּנוּךְ m. *Auricula exterior;* qs. punctum auris, ab Ar. تنكة Punctum; LXX. λοβὸς, ima auris pars & carnosa; Syr. ܬܢܘܟܐ Idem. Ex. 29, 20. Lev. 8, 23. 24. 14, 14. 17. 25. 28.

תנן. Ar. ثانّ Comparavit inter se. Hinc

תַּן m. Ar. تنّ *Draco, balæna, cetus, serpens;* pec. *Thunnus.* General. *Omnis bellua major in mari.* Unde Pl. תַּנִּים *Dracones*, Jer. 9, 10. Etiam תַּנִּין Thr. 4, 3.

תַּנּוֹת f. pl. *Dracones*, Mal. 1, 3. Al. Habitacula.

תַּנִּין m. *Cetus, balæna, draco, serpens magnus*, Job. 7, 12. Ar. تنّين Idem. Michaëlis, Hydra, sidus australe in coelo, Jes. 27, 1. Legitur etiam sing. תַּנִּים, aut est Pluralis comparationis, Ez. 29, 3. 32, 2. Pl. תַּנִּינִם *Dracones*, Ps. 148, 7. Devt. 32, 33.

תַּנּוּר m. Ar. تنّور *Fornax, furnus*, Lev. 2, 4. Pl. תַּנּוּרִים *Fornaces*, Neh. 3, 11. Aff. תַּנּוּרֶיךָ *Fornaces tui*, Ex. 8, 3. Chald.

אַתּוּן נוּרָא Idem, Dan. 3, 6. 11. unde etiam תַּנּוּר profectum ac compositum esse videtur.

תעב. Ar. تعب Defatigatus fuit. Male habuit; unde نَعْب

Deformis, turpis, obscoenus. NIPH. Præt. נִתְעַב *Abominandum factum vel visum fuit*, 1 Chr. 21, 6. Part. נִתְעָב *Abominabilis visus*, Jes. 14, 19. PIH. תִּעֵב *Abominatus est; abominandum reddidit s. declaravit; abhorruit.* Præt. pl. cum Aff. תִּעֲבוּנִי *Abominati sunt me*, Job. 9, 31. Part. מְתָעֵב *Abominans*, Jes. 49, 7. Pl. מְתָעֲבִים *Abominantes*, Mich. 3, 9. Inf. תַּעֵב *Abominando*, Devt. 7, 26. Fut. conv. cum ה parag. & in pausa וָאֲתָעֲבָה *& abominatus sum*, Ps. 119. 163. 3 f. m. תְּתַעֵב *Abominaberis*, Devt. 23, 8. Fem. תְּתָעֵב *Idem*, Ez. 16, 25. יְתָעֵב (Dagesch compensato) *Abominatur*, Ps. 5, 7. sic etiam in Pl. יְתָעֵבוּ *Abominantur*, Am. 5, 10. HIPH. הִתְעִיב *Abominabile fecit.* Præt. הִתְעַבְתְּ *Abominabile fecisti*, Ez. 16, 52. Pl. הִתְעִיבוּ *Abominabile fecerunt*, Ps. 53, 2. Fut. conv. וַיַּתְעֵב *& abominabile fecit*, 1 Reg. 21, 26.

תּוֹעֵבָה f. *Abominatio*, Gen. 43, 32. Cst. תּוֹעֲבַת Gen. 46, 34. Plur. תּוֹעֵבוֹת *Abominabilia*, Lev. 18, 26. Cst. תּוֹעֲבוֹת 2 Reg. 16, 3. Aff. תּוֹעֲבֹתָם *Abominabilia sua*, Devt. 20, 18.

מְתָעֵב m. Part. *Abominans*, Jes. 49, 7. al. Abominabilis. Vid. & verbum.

נִתְעָב m. Part. *Abominabile*, Job. 15, 16.

תָּעָה (Idem, quod טָעָה & Ar. طغى Erravit, vagatus est; ad quod accedit تعى Præteriit) *Erravit, vagatus est.* Præt. תָּעִיתִי *Erravi*, Ps. 119, 110. Pl. תָּעוּ *Erraverunt*, Ps. 58, 4. Part. תֹּעָה *Errans*, Gen. 37. 15. Pl. cst. תֹּעֵי *Errantes*, Ps. 95, 10. Inf. cst. תְּעוֹת *Errare*, Ez. 44, 10. Fut. apoc. תֵּתַע *Erres*, Prov. 7, 25. Pl. יִתְעוּ *Errant*, Job. 39, 3. NIPH. Præt. נִתְעָה *Errare factus, seductus est*, Job. 15, 31. Pl. נִתְעוּ Job. 4, 10. vid. נתע. Inf. הִתָּעוֹת *Seduci*, Jes. 19, 13. PIH. Part. מְתַעְתֵּעַ *In errorem inducens, seducens*, Gen. 27, 12. est qs. a תעע. HIPH. הִתְעָה *Errantem fecit, seduxit, in errorem induxit*, Hos. 4, 12. Pl. הִתְעוּ *Seduxerunt*, Gen. 20, 13. הִתְעֵיתֶם *Seduxistis*, sec. Keri Jer. 42, 20. Part. מַתְעֶה *Seducens*, Prov. 10, 17. Pl. מַתְעִים *Seducentes*, Jes. 9, 15. Fut. cum Aff. תַּתְעֵנוּ *Errare sinis nos*, Jes. 63, 17. Conv. atque apoc. וַיֶּתַע *& seduxit*, 2 Chr. 33, 9. Pl. conv. וַיַּתְעוּ *& seduxerunt*, Jer.

Jer. 23, 13. HITHP. Part. pl. מִתְעָתְעִים *Qui errantes se fecerunt*, 2 Chr. 36, 16.

תּוֹעָה f. *Error*, Jes. 32, 6. Neh. 4, 2.

תַּעְתֻּעַ m. *Error; seductio gravis.* Pl. תַּעְתֻּעִים *Errores*, Jer. 10, 15. 51, 18.

תַּעַר m. (ab Hebr. עָרָה Pih. Nudavit; quod vid. f. I.) I. *Novacula*; quia ea caput capillis nudatur, Jer. 36, 23. II. *Vagina*; (ab eodem, seu ab Ar غار Depressus fuit in cavitate sua) cum Aff. תַּעְרֵךְ *Vagina tua*, Jer. 47, 6.

תַּפּוּחַ m. Malus; malum f. pomum, Joel. 1, 12. vid. נפח.

תפל. Ar. تغل Foetuit. Detestatus est & abjecit; unde etiam تغل Sputum. Hinc

תָּפֵל m. *Insulsum, insipidum*, Job. 6. 6. *Inconditum*, Ez. 13, 10. 15.

תִּפְלָה f. *Insulsitas; fatuitas*, Jer. 23, 13. *Transgressio, detestandum*, Job. 1, 22. 24, 12.

תֻּפִינֵי m. pl. Comminutiones; vid. post אפה.

תָּפַף *Pulsavit, tympanizavit.* Idem Arab. دق Pulsavit. Part. f. pl. תּוֹפְפוֹת *Tympanistriæ*, Ps. 68, 26. PIH. Part. f. pl. מְתוֹפְפוֹת *Idem*, ac potius *Percutientes* pectora sua, Nah. 2, 8.

תֹּף m. Ar. دف *Tympanum*, Ps. 81, 2. Pl. תֻּפִּים *Tympana*, Jes. 24, 8. Aff. תֻּפֶּיךָ *Tympana tua*, Ez. 28, 13.

תֹּפֶת f. 1) *Tympanismus, tympanizatio*, pro תֹּפֶפֶת, i. e. De cujus infortunio gaudent ac tripudiant, Job. 17, 6. Hinc LXX. γέλως, risus. 2) Locus prope Hierosolymam *Ge ben Hinnom*, scil. ubi inter cremandum olim infantes Baali tympana pulsabantur, ne eorum ploratus audiretur, 2 Reg. 23, 10. Jer. 7, 31. Cum ה parag. תָּפְתָּה *ad Tophet*, Jes. 30, 33.

תִּפְתָּיֵא Pl. m. Janitores, Dan. 3, 2. Sic communiter; sed vid. IV. פתה.

תָּפַר *Consuit, concinnavit.* Idem, quod טָפַל. Conv. etiam Ar. تغر IV. Confecit, constrinxit, aptavit v. g. ephippium. Præt. תָּפַרְתִּי *Consui*, Job. 16, 15. Inf. cst. תְּפוֹר *Consuere*, Eccl. 3, 7. Fut. pl. conv. וַיִּתְפְּרוּ *& consuerunt*, Gen. 3, 7. PIH. Part. pl. f. מְתַפְּרוֹת *Consuentes*, Ez. 13, 18.

תָּפַשׂ (quod videtur esse Arab. ثَفِسَ Detinuit aliquo loco. Tenuit) *Prehendit, apprehendit, tractavit; cepit, occupavit.* Præt. תָּפַשׂ 2 Reg. 14, 7. cum Aff. וּתְפָשָׂהּ *& prehendet eam*, Devt. 22, 28. Plur. תְּפַשְׂתֶּם *Cepistis*, Jer. 40, 10. Part. Ben. תּוֹפֵשׂ *Prehendens*, Gen. 4, 21. cum י parag. תֹּפְשִׂי Jer. 49, 16. Plur. cst. תּוֹפְשֵׂי *Tractantes*, Num. 31, 27. Pah. תָּפוּשׂ *Captus*, i. e. *obductus*, eingefasset, Hab. 2, 19. Inf. abs. תָּפֹשׂ *Capiendo*, Jer. 34, 3. cst. תְּפֹשׂ *Capere*, Ez. 14, 4. cum Aff. תָּפְשָׂם *Capere eos*, 1 Sam. 23, 26. Imp. pl. תִּפְשׂוּ *Capite*, 1 Reg. 18, 40. cum Aff. תִּפְשׂוּהוּ & תִּפְשׂוּהוּ *Capite eum*, Ps. 71, 11. 1 Reg. 13, 4. Fut. יִתְפֹּשׂ *Prehendet*, Jes. 3, 6. Pl. cum Aff. נִתְפְּשֵׂם *Capiamus eos*, 2 Reg. 7, 12. NIPH. Præt. נִתְפַּשׂ *Captus est*, Ez. 19, 4. Plur. in pausa נִתְפָּשׂוּ *Capti sunt*, Jer. 51, 32. Inf. הִתָּפֵשׂ *Capi*, Ez. 21, 28. Fut. תִּתָּפֵשׂ *Capieris*, Jer. 34, 3. Pl. in pausa תִּתָּפֵשׂוּ *Capiemini*, Ez. 21, 29. PiH. Fut. יְתַפֵּשׂ *Prehendet* manibus, Prov. 30, 28.

תְּקַל Chald. (Idem, quod Hebr. שָׁקַל, quod vid. s. l.) *Ponderavit, appendit;* vel *Appensum est*, Dan. 5, 25. Præt. Peh. תְּקִלְתָּא *Appensus es*, ib. v. 27.

תָּקַן (Idem, quod תָּכַן; quod vid. s. l.) *Ordinatus, directus, correctus fuit.* Oppositum est מְעֻוָּת Contortum. Inf. cst. תְּקֹן *Corrigi*, Eccl. 1, 15. PIH. Præt. תִּקֵּן *Ordinavit, correxit*, Eccl. 12, 9. Inf. תַּקֵּן *Corrigere*, Eccl. 7, 13.

תְּקַן Chald. *Idem;* unde HOPH. Præt. הָתְקְנַת pro הָתְקְנֵת *Directus, confirmatus fui*, Dan. 4, 33.

I. תָּקַע *Fixit, pepigit* v. g. tentorium, paxillum. Conv. Ar. وقع Adhæsit, inhæsit terræ; nec non Æthiop. *Tagya* (טגע), Infimus, compactus fuit, adhæsit. Præt. תָּקַע Gen. 31, 25. Conv. cum Affix. וּתְקַעְתִּיו *& figam eum*, Jes. 22, 23. Pl. תָּקְעוּ *Suffixerunt*, i. e. *suspenderunt*, 1 Sam. 31. 10. Part. Pah. f. תְּקוּעָה *Infixus* v. g. clavus, Jes. 22, 25. Fut. conv. וַיִּתְקָעֵהוּ *& illisit eum*, Ex. 10, 19.

II. תָּקַע Ar. طقّ Sonuit, strepitum, fragorem edidit; reddidit sonum; unde Æthiop. *Mathikyy* (מתקע), Tuba, buccina. Hinc Hebr.

1) תָּקַע *Clanxit*, cum nomine שׁוֹפָר buccina. Præt. conv. וְתָקַעְתִּי *& clangam*, Jud. 7, 18. Pl. תָּקְעוּ *Clanxerunt*, Ez. 7, 14. Part.

Part. תּוֹקֵעַ *Clangens*, 2 Reg. 11, 14. Pl. cſt. תֹּקְעֵי *Clangentes*, ſec. Keri Joſ. 6, 9. Inf. abſ. תָּקוֹעַ *Clangendo*, Joſ. 6, 13. cſt. תְּקוֹעַ *Clangere*, Jud. 7, 20. Imp. pl. תִּקְעוּ *Clangite*, Jer. 4, 5. Fut. יִתְקַע *Clanget*, Zach. 9, 14. Pl. יִתְקְעוּ *Clangent*, Num. 10, 6. in pauſa יִתְקָעוּ ib. v. 4. NIPH. Fut. יִתָּקַע *Clangetur*, Jeſ. 27, 13.

תָּקוֹעַ Inf. Kal, *Claſſicum*, Ez. 7, 14.

תֵּקַע m. *Clangor*, Pſ. 150, 3.

2) תָּקַע *Plauſit, comploſit*, cum nomine Manus, i. e. Manibus ſtrepitum ſ. ſonum edidit; Meton. *Fidejuſſit, ſpopondit*. Præt. תָּקַעְתָּ *Comploſiſti*, Prov. 6, 1. Part. תֹּקֵעַ *Complodens*, Prov. 17, 18. Pl. תֹּקְעִים *Complodentes*, Prov. 11, 15. Imp. pl. תִּקְעוּ *Plaudite*, Pſ. 47, 2. NIPH. Fut. יִתָּקַע *Complodet*, Job. 17, 3.

תָּקַף *Prævaluit; fortis, valens, robuſtus fuit*. Conv. Ar. ثقف Vicit; potitus, dominatus eſt. II. Expugnavit illum. Fut. cum Aff. תִּתְקְפֵהוּ *Prævales eo*, Job. 14, 20. יִתְקְפוֹ *Prævalet eo*, Eccl. 4, 12.

תְּקֵף Chald. *Roboratus fuit*. Præt. תְּקֵף *Roborata fuit*, Dan. 4, 8. Fem. תִּקְפַת *Roboratus eſt*, Dan. 5, 20. 2 p. תְּקֵפְתְּ *Roboratus es*, Dan. 4, 19. PAH. Inf. תַּקָּפָה *Roborare*, Dan. 6, 8.

תֹּקֶף m. *Robur*, Dan. 11, 17. Aff. תָּקְפּוֹ *Robur ejus*, Eſth. 10, 2.

תָּקְפָּא m. Chald. *Idem*, Dan. 2, 37.

תְּקֹף m. Chald. *Idem*, Dan. 4, 27. Al. תְּקֹף & תְּקָף.

תַּקִּיף m. *Potens, valens*, Eccl. 6, 10.

תַּקִּיף m. Chald. unde Pl. תַּקִּיפִין *Fortia*, Dan. 3, 33. Fem. תַּקִּיפָה & תַּקִּיפָא *Durum, forte*, Dan. 2, 40. 42.

תַּרְגֵּם Chald. Ar. تَرْجَمَ Interpretatus fuit. Expoſuit, i. e. de lingua in linguam tranſtulit. PYH. Part. מְתֻרְגָּם *Expoſitum*, Eſr. 4, 7.

תִּרְזָה f. *Ilex*, Jeſ. 44, 14. ab Ar. تَرِزَ Durus fuit. Riguit. Al. Fagus.

תְּרֵין Dual. m. Chald. *Duo*. cſt. תְּרֵי Dan. 4, 26.

תֹּרֶן m. *Malus*, arbor navis; pro תֹּארֶן ab אֹרֶן; LXX. ἱςὸς, Jeſ. 30, 17. Michaelis, Pharus. Aff. תָּרְנָם *Malum ſuum*, Jeſ. 33, 23.

תְּרַע m. Chald. Hebr. שַׁעַר *Porta, janua*, Dan. 2, 49. 3. 26. Etiam Ar. تُرْعَة dicit Oſtium.

תַּרְעִין

תַּרָעִין pl. m. CHALD. *Janitores.* Emph. תַּרָעַיָּא Efr. 7, 24.

תְּרָפִים m. pl. *Imagines;* ill. Michaelis Sileni. Aliis Serapides voce Ægyptiaca, Gen. 31, 19. 1 Sam. 19, 13. Dicitur fortaffe dialecto Syriaca pro שְׂרָפִים fcil. Imagines pro angelis Diisque cultæ & confultæ. Hinc fortaffe Gr. Θεραπίνω, colo Deos.

תַּרְשִׁישׁ m. Hillero compof. ex תֹּאַר fpecies, & שַׁיִשׁ marmoris; Chald. כְּרוּם יַמָּא Color maris, i. e. Jafpis cryftallizufa, coloris fcil. commoti furentisque maris, Cant. 5, 14. Dan. 10, 6. Rectius, ut videtur, *Chryfoprafus.* It. Nomen filii Javan, a quo fortaffe Tarfus aut Tarteffus, Gen. 10, 4. It. Nomen Hifpaniæ, Ez. 27, 12.

תִּרְשָׁתָא m. CHALD. Cognomen Nehemiæ, i. e. Judex, cenfor; forfan a Perfica lingua تُرُش Aufterus, acer. Efr. 2, 63. Neh. 7, 65. 70. 8, 9. 10, 2.

תַּרְתֵּין CHALD. Dual. *Duæ*, Dan. 6, 1. *Secundus, a*, Efr. 4, 24.

תֵּשַׁע f. Arab. تُسْع *Novem*, Lev. 25, 8. cft. תְּשַׁע Gen. 5, 5. Mafc. תִּשְׁעָה Ar. تُسْعَة *Idem*, Num. 1, 23. It. *Nonus*, Lev. 23, 32. cft. תְּשַׁעַת Jof. 14, 2. Pl. תִּשְׁעִים *Nonaginta*, Gen. 5, 9.

תְּשִׁיעִי m. *Nonus*, Num. 7, 60. F. תְּשִׁיעִית *Nona*, Lev. 25, 22.

תִּשְׁרִי m. Syriace ܬܫܪܝ Ar. تشرين Menfis Hebræorum Syrorumque *Thifri*, Hebræorum quidem ratione anni ecclefiaftici feptimus, ratione politici primus f. initium anni, uti adhucdum; refpondens maximam partem noftro Octobri; Paraphr. Chald. habet, 1 Reg. 8, 2. Rad. eft Syr. ܫܪܐ Pah. Incepit; q. d. Inchoativus fc. anni.

תּוֹתָח m. *Balifta;* aut potius *Fuftis;* ab Ar. وتخ Percuffit fufte; unde etiam ميتخة Fuftis. Job. 41, 20.

Pf. CXIX, 105.

נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃

TUBINGÆ, Typis Schrammianis.

INDEX LATINUS

VOCUM HEBRAICARUM.

Not. Littera *p*, ubi numeris præmittitur, indicat, non quidem latinam vocem ipſam ibi reperiri, ſed hebraicam tamen, quæ illi reſpondeat.

A.

Æftus

Ardea.

B.

Creare

D.

plicere

Faba

F.

Frons,

G.

Gens

H.

*) *Nominum, quae* locum *indicant, plurima incipiunt a littera praepofitiva* מ.

M.

*) *Menses nostros* Januarium, Februarium, rel. *Hebraice appellaveris* Mensem primum, secundum, *& sic porro.*

N.

O.

ob-

P.

in

Digitized by Google

San-

Trans-

In

In fine Indicis hæc fere monenda putavi Tironem, eo usurum:

---

1) frustra hic quæri Substantiva quædam verbalia abstracta, in aliis fortasse Indicibus allata. Ea vero non morabuntur Juvenem, qui didicerit, Infinitivos Verborum loco Substantivorum verbalium adhiberi, ita quidem, ut Infinitivi Conjugationum activarum vicem Substantivorum, quæ Actionem aut Statum indicent, sustineant; ea vero, quæ Passionem significent, Infinitivis Conjugationum passivarum exprimantur. V. c. *in lustratione ejus* sc. regis, i. e. *cum* rex *lustraret*, בְּפָקְדוֹ; *in lustratione ejus* sc. populi, i. e. *cum* populus *lustraretur*, בְּהִפָּקְדוֹ. *in adscensu ejus*, i. e. *dum* adscendit, בַּעֲלוֹתוֹ.

2) neque hic inveniri Substantiva quædam Actorem significantia. Talia vero redduntur Participiis, quæ dicuntur, Benoni. V. c. *Interfector*, רֹצֵחַ.

3) Adjectiva, quæ pauciora habet lingua Hebraica, exprimuntur a) vel Genitivis Substantivorum, v. c. *arbor frugifera*, עֵץ פְּרִי; vel Participiis verborum, v. c. *vitis frugifera*, גֶּפֶן פֹּרִיָּה *malum pertinax*, עֲנִי מוֹרֶה, *liber apertus*, סֵפֶר פָּתוּחַ; c) vel Nominibus abstractis, v. c. *est terribilis*, הוּא פַּחַד; d) vel Præfixo quodam Substantivis præmisso; de quo vid. Schroederi Syntax. Nomin. reg. 18. 19. In universum vero huc conferendæ sunt S. R. Storrii Observ. ad Anal. & Synt. hebr. p. 231 — 246.

4) Adverbia denique Hebræi solent *περιφράζειν* a) per Substantiva cum Præpositione ב conjuncta, v. c. *currit, celeriter*, רָץ בִּמְהֵרָה; quod Præfixum ב sæpius omittitur. b) bene multa Adverbia circumscribuntur etiam Verbis quibusdam. Talia sunt: *bene*, v. c. *bene* vidisti, הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת Jer. 1,12. vid. Lex. p. 280. *certo*, *profecto*, v. c. *certo* moriere, מוֹת תָּמוּת Gen. 2, 17. *profecto* dilaniatus

tus eſt, טָרֹף טֹרַף Gen. 37, 33. *cito*, *celeriter*, v. c. *cito* obliti ſunt, מִהֲרוּ שָׁכְחוּ Pſ. 106, 13. *continuo*, v. c. *continuo* morum cenſorem aget, יִשְׁפֹּט שָׁפוֹט Gen. 19, 9. *humiliter*, v. c. *humiliter* ſedete, הַשְׁפִּילוּ שֵׁבוּ Jer. 13, 18. *inſipienter*, v. c. *inſipienter* egiſti, הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ Gen. 31, 28. *iterum*, *rurſus*, v. c. *iterum* videbis, תָּשׁוּב תִּרְאֶה Ez. 8, 6. v. Lex. p. 744. *magis magisque*, v. c. *magis magisque* invaluit ſonus tubæ, וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק Ex. 19, 19. *magnifice*, v. c. *magnifice* egit, הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת Pſ. 126, 2. *mane*, *mature*, v. c. *mane* ſurgentes מַשְׁכִּימֵי קוּם Pſ. 127, 2. v. Lex. p. 768. *mane veſperi*, v. c. acceſſit Philiſthæus *mane & veſperi*, וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב 1 Sam. 17, 16. *multum*, *parum*, v. c. *multum*, *parum* colligens, מַרְבֶּה (לִלְקֹט) מַמְעִיט Ex. 16, 17. Ita etiam Adjectivum *multus* circumſcribitur, v. c. ne *multa* loquamini, אַל־תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ 1 Sam. 2, 3. *plane*, *prorſus*, v. c. priusquam *plane* elocutus eſſem, טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר Gen. 24, 45. *perfecte*, v. c. *perfecte*, fideliſſime adhæſit Domino, מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה (לָלֶכֶת *ellipt.*) Devt. 1, 36. *porro*, *amplius*, v. c. *porro* exiit, הוֹסִיף לָצֵאת 1 Reg. 24, 7. *procul*; v. c. *procul* diſcedere, הַרְחֵיק לָלֶכֶת Ex. 8, 24. *profunde*, v. c. *profunde* corruperunt, הֶעְמִיקוּ שִׁחֵתוּ Hoſ. 9, 9. *prope*, v. c. *prope* acceſſerunt, קָרְבוּ לָבוֹא Ex. 36, 8. *prope* acceſſit, הִקְרִיב לָבוֹא Gen. 12, 11. *prudenter*, v. c. *prudenter* loqui הַשְׂכִּיל לְדַבֵּר. *retrorſum*, v. c. *retrorſum* ite, פְּנוּ וּסְעוּ Num. 14, 25. *ſæpe*, v. c. *ſæpe* revocavit iram, הִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ Pſ. 78, 38. *ſero*, v. c. *ſero* quieſcentes, מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת Pſ. 127, 2. *ſenſim*, v. c. *ſenſim* profectus eſt, וַיִּסַּע הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ Gen. 12, 9. *temere*, v. c. *temere* loquitur, תְּמַהֵר לְדַבֵּר Jeſ. 32, 4. *viciſſim*, v. c. *viciſſim* conſolaris me, תִּסֹּב תְּנַחֲמֵנִי Pſ. 71, 21. Sic Adv. *Antea*, *prius* redduntur verbo קָדַם, & *Forte* verbo קָרָה Lexic. p. 669. cf. Schroederi Synt. Verb. reg. 63. & S. R. Storrii Obſerv. p. 308-326.

IN-

INDEX
VOCUM CHALDAICARUM.

A.

B.

 Bra-

O.

P.

Q.

R.

S.

T.

EMENDANDA.

Not. *Errores admissos esse, dolemus quam maxime, eorumque veniam, ut a peritis aequisque rerum judicibus nos impetraturos esse speramus, ita rogamus quam studiosissime. In tanta enim & litterarum praesertim hebraicarum exilitate & punctorum multitudine non potest non fieri, quin quaedam vel intentissimam oculorum aciem effugiant. Nec tamen nulla emendata forte fuissent, si per locorum distantiam licuisset, specimina typographica omnia, antequam repurgarentur, inspicere. Exhibemus igitur Indicem emendandorum, ex quo corrigi possint, quae errata sunt, levioribus tamen L. B. relictis.*

P. 2. lin. 13 fin. *lege*: Gen. 9, 23. P. 3. l. 9. אֲבִיּוֹנָה l. 29. עִיר P. 4. l. 2. Esr. 10, 13. *loco:* Ez. 15, 13. lin. 21. אֲבֻטֶּם P. 6. l. 4 fin. *Exercitus*. CONF. Dan. &c. P. 7. l. 34. יְאַרְמוֹ l. 4. Devt. 28, 39. lin. 10. *obolus* P. 8. l. 11. אֲדָמָה P. 9. l. 13. אֲוּרְנָא P. 10. l. 23. Hos. 8, 9. P. 11. l. 7. Job. 21, 28. P. 13. l. 6 fin. Gen. 16, 2. P. 14. l. 8. post *accidit* adde: Michaëlis. l. 21. הָאִיצוּ P. 15. l. 9. post Es. 24, 15. adde: Sed vide post אֻרִים. Ibid. l. 24. 25. leg. *Etiam rigatione aggravat nubem, & dispergit nubem pluvia sua.* P. 16. l. 4 fin. (ויג) P. 18. l. 4 fin. אַחִים l. 2 fin. lege: אַחִים Gen. 13, 18. Hinc c. Aff. אַחַי P. 20. l. 4. Num. 31, 30. P. 21. l. 28. אַחֲרֵי Ibid. אֲחַרָין lin. ult. Esth. 8, 9. P. 22. l. 12 fin. *mystae* P. 27. l. 19. הָאֲכַל lin. 20. אֹכֵל lin. penult. Dan. 4, 30. Pag. 30. lin. 18. אָלָה Pag. 32. lin. 9. Jud. 6, 15. lin. 15. אֲלָפִים lin. 26. Prov. 22, 25. P. 34. l. 4. Ez. 21, 26. lin. 19. Ex. 26, 16. P. 36. l. 3. אֱמֶת l. 4. Gen. 24, 48. lin. 19. post *Lutherus* adde: vertisset. P. 45. l. 5. Gen. 27, 36. *loco:* Num. 11, 17. P. 46. l. 12. Job. 38, 40. P. 48. l. 12. post *ejus* adde: Zeph. 2, 14. P. 50. l. 17. Gen. 27, 29. P. 55. l. 3. Num. 22, 33. P. 57. l. 19. Jes. 34, 3. P. 61. l. 7. יְבַהֲלֻנִי P. 63. l. 10. post 62. adde: Michaelis. l. ult. *Confusus* P. 64. l. 20. Dan. 11, 37. lin. 4 fin. Jes. 1, 3. P. 67. l. 4. בֹּשֶׁת lin. 9 fin. Ex. 8, 17. lin. 13. *grossiore* P. 70. l. 2. נִבְחָר P. 74. l. 4. כִּבְכוּרָה P. 75. l. 14 fin. pone Comma post *Senex* P. 80. l. 10. בִּקְּרוּ P. 83. l. 10. *Terrebis me* P. 85. l. 3. בַּצֹּרֶת P. 88. l. 9. יְבָרְאוּן P. 91. l. 19. *Fut.* P. 92. l. 10 fin. نرق P. 98. l. 1. *Vindicent*

lin.

lin. 9. הָםּ P. 99. lin. 14. גַּבְּה P. 100. lin. 3 fin. *Gibbositates* P. 107. l. 20. עוּר Pag. 111. l. 13 fin. גִּישׁ l. 5 fin. גִּזְבָּר Pag. 112. l. 15. جَزَّ Pag. 124. l. 4. יְגַעְשׁוּ Pag. 130. l. 14. בֵּן lin. 16. נִדְבָּכִין Pag. 133. ante l. 1. adde: דַּבְרִין m. pl. Chald. vid. p. 154. Pag. 135. lin. 12 & 13. *Liquescere* lin. 15. הָגָה Pag. 139. l. 11. הַדּוּשׁ Pag. 142. lin. 21. הַכֵּר lin. 23. *memorabiles* lin. 5 fin. דָּלָה דַּלָּה Pag. 143. lin. 15. דָּלִית lin. 19. דַּלְּהוּ lin. 20. uti*mini* Pag. 144. lin. 11 fin. הָלֹךְ Pag. 146. l. 9. 10. Ez. 24, 17. lin. 18. וַיְּדַם Pag. 148. l. 11. אֲנַקְקֵם lin. 28. Jes. 13, 15. lin. 3 fin. הַדְּקִים P. 149. l. 25. Jes. 48, 17. Pag. 150. l. 4. Jer. 15, 7. lin. 8. unciæ lin. 8 fin. *palpavit* Pag. 155. l. 2. יְהַמָּם P. 156. l. 11. הָוַת Sic etiam lin. 17. P. 158. lin. 5 fin. Devt. 23, 9. P. 159. l. 8. 9. Num. 13, 33. lin. 23. 24. ge-neral*ius* P. 160. l. 18. דַּלְּכָה lin. ult. הִתְהַלֵּךְ P. 166. l. 3. הִנְנוּ Pag. 169. lin. penult. הוֹרַת P. 173. lin. 8 fin. dele τὸ Comma post *Peccatores* P. 180. l. 11 fin. הַזְּרֵמֶן P. 186. l. 4. [illegible] P. 189. l. 9. נַחְבָּא P. 191. l. 2. *usu* lin. 12. *Oppigneratus est* lin. 17. *Pignerare* Pag. 193. l. 11 fin. וַחֲנִיתָם P. 196. l. 17. חָדָשֵׁיכֶם P. 202. lin. 5. כִּי Pag. 203. l. 17. חֵזָה P. 205. l. 7 fin. חַטָּאָה P. 210. lin. 17. حلا Pag. 212. l. 26. *idem* quod P. 215. l. 6. בַּתְּחִלָּה P. 216. l. 14. תַּחֲלֻפֹתַי Pag. 219. l. 1. خلق P. 220. lin. 14. loco poster. חֲמוּדוֹת P. 222. lin. 15. חָמָס P. 224. l. 6. חֲמַרְמְרָה lin. 11. חֲמָרִים P. 225. l. 12 fin. חָנָה P. 231. l. 10 fin. cst. חָסֵר P. 232. l. 17. נֶחְפָּזוּ P. 239. l. 11. חֵרָא Pag. 243. lin. 3. خرق P. 244. l. 6. הַחֲרָם P. 246. l. 4 fin. *Acini.* P. 247. l. 9. וַיֵּחַר P. 255. l. 4. חֹתֵן P. 256. l. 11. חֵתַת lin. 17. חִתָּה P. 259. l. 3 fin. הֲטִילֵנִי P. 261. l. 17. טִינָא P. 262. l. 7. טָמֵא P. 270. lin. 4. יָבָם P. 271. l. 9 fin. loco priori יְגִיעָךְ P. 279. l. 25. הִתְיַחֵשׂ lin. ult. loco poster. מֵיטִבֵי P. 283. l. 9. loco prior. לְכִי lin. 13. *eduxit* Pag. 284. l. 6. *fortasse* P. 286. l. 17. יָנִיק lin. 23. תְּוֹסֵד P. 292. l. 17. יַעְרַת P. 294. l. 5 cst. צֵאת *Exire* &c. P. 298. l. 21. *ussit* Pag. 305. lin. 8. יָרֹק P. 306. lin. 16. יוֹשֵׁב P. 314. lin. 13. pone Comma post *Perturbatus* P. 315. l. 7. *Aggrava te* P. 321. l. 1. כִּי P. 323. l. 25. מְכוֹנֶיהָ P. 324. lin. 12. כִּיר, loco scil. poster. Pag. 332. lin. 23. עֲפַת Pag. 334. lin. 14. calorem Pag. 335 fin. lin. 8. humili*atione* Pag. 336. lin. 7. fin. congregavit P. 340. lin. 15. בְּעֵם P. 344. lin. 19. וְאֶפְרָח P. 350. lin. 5. 6. *Scriptura* Dei P. 351. lin. 22. *Part.* Pah.

P. 355. l. 21. *dicitur* P. 359. lin. 9. *Adhæsivus* P. 364. lin. 4 fin. Ante *Cum Aff.* adde: *Plur.* Pag. 366. lin. 8. לֵילְיָא P. 371. lin. 2. מְלָשְׁנִי lin. 11. לְשָׁכוֹת lin. 22. *Vestiarium* lin. 24. exutæ Pag. 374. lin. 14. מַדָּיו P. 375. lin. 21. gutturalem, loco scil. priori. P. 376. lin. 9. הִתְמַהְמְהוּ P. 380. l. 12 fin. مبتن pro مبتن P. 382. lin. 19. لصلوة Pag. 383. l. 26. מַחֲקָה P. 384. lin. 9 fin. מִי lin. 4 fin. Ex*suxit* totum P. 385. lin. 14. *Mercatura* P. 386. l. 9 fin. *Incorruptibile* lin. 4 fin. ab initio dele τὸ I. lin. penult. נִמְלָח Pag. 387. lin. 11. Asphaltiten P. 388. lin. 4 fin. מַלְכוּת P. 390. lin. 13. *Tum*, *tum* P. 392. lin. 11. *Donum* P. 394. lin. 10 & 14. *vacillavit*-*vacillare* P. 396. lin. 11. אַמְצָא P. 399. lin. 3. מוֹרְגִים P. 402. lin. ult. dele τὸ Comma post *Herbæ* P. 403. lin. 10 fin. מִשְּׁח P. 404. lin. 8 fin. *Dominium* P. 405. lin. 2. post *Constitues* adde: *eum*. lin. 15. del. τὸ Comma post *Consimilis* P. 406. lin. 17. וַיְמַשֵּׁשׁ P. 408. lin. 9. נ׳אוֹרוֹת P. 410. lin. 12. *Vaticinandum* P. 412. lin. penult. dele τὸ; post: Sæpius. P. 413. lin. ult. הִגַּד P. 415. lin. 5 fin. וְנַעַ P. 417. lin. 16. dele τὸ Comma post *protractus* P. 421. lin. 4. rationem illius iniit. P. 425. lin. 19. לָנוּחַ P. 427. lin. 2. Perfice P. 430. lin. 16. *Effervescere* P. 433. lin. 3 fin. נֶחְלוֹ P. 435. lin. 7. לְנַחֵם P. 439. lin. 12. הוּפַל P. 440. lin. 9. dele מְפָרְא lin. 10. adde: it. מַפְּרָא Thr. 3, 12. P. 442. lin. 28. نجبرح P. 445. l. 19. نقاوة

P. 448. lin. 4. וַיִּסֹּךְ P. 449. lin. 16. pro: v. g. lege: v. g. Sic etiam p. 450. lin. 12. p. 460. penult. p. 467. lin. 31. p. 483. lin. 22. p. 508. lin. 5. P. 450. lin. 17. *ferro*: P. 451. lin. 3 fin. post *sum* adde: Ps. 109, 23. P. 452. lin. 8. נֵעַר P. 453. lin. 3. וְּפוּחַ P. 454. lin. ult. pro נמל leg. נְפַל P. 455. lin. 18. نغض lin. penult. منغض P. 456. lin. 7. lege: (*pro* נֶשֶׁף &c. lin. 12. pone Comma post *Ipse*, it. post *Ego* lin. 8 fin. נֶפֶשׁ P. 457. lin. 11. תִּגְלֶה lin. 21. *præpositi*

P. 459. lin. 23. הִצִּלָנוּ lin. 28. לְהַצָּלָה P. 460. lin. 21. نقض P. 462. lin. 3. נְקֻדִּים lin. 14. וַיִּקֹּב P. 465. lin. 3 fin. קַרְנַיָּא P. 466. lin. 18. נְשָׂא lin 20. NIPH. lin. 4 fin. منتسا P. 467. lin. 17. הִשִּׂיא Ibid. *Curavit* lin. 23. אֶשָּׂא lin. 32. נִשָּׂא ibid. *gratum fecit*. P. 469. lin. 14. נְשׂוּאֹת P. 470. lin. 13. הִשִּׁיג lin. penult. יַשִּׁה P. 471. lin. 1. pone Comma post *Feminæ*. lin. 4. אֲנָשִׁים bis. lin. 5. נָשִׁי lin. 11. נשה P. 472. lin. 14. نشل P. 473. lin. 3. dele τὸ Comma post *acri*. ibid.

ibid. בְּתָא lin. 23. יְנַשּׁוּף ibid. *Noctua* lin. 28. نشق lin. penult. חָשׁוּר אֶשָּׁק P. 474. lin. 1. נָשִׁיק lin. 7. יַשִּׁק lin. 20. הַשִּׁיק lin. 30. lin. 32. מַשּׁוֹר lin. penult. נְשָׁה P. 475. lin. 4. נְשִׁיתָה ibid. *facta est* P. 476. lin. 6. תְּתַּה P. 477. lin. 1. לְנַתוּץ P. 478. lin. 6. אַתְרוּ lin. 6 fin. בְּסַאסְאָה P. 479. lin. 5 & 4 fin. *Circum-ire* lin. 4. *Circumite* lin. 3. lege: ib. v. 4. 3 pl. &c. P. 480. lin 21. 11. *Vicinus* P. 481. lin. 15 & 16. leg. 2 Sam. 18, 9. lin. 4 fin. סֵבֶל P. 482. lin. 4. מְסוּבְלִין lin. 10. סְבַר P. 484. lin. 8. aut lin. 13. II. סדר P. 485. lin. 2. post *aversus est* adde: Ps. 53, 4. lin. 9. circumvallare lin. 6 fin. נָסַךְ P. 486. lin. 9. ساس ibid. pro arbitrio lin. 10. سايس P. 487. lin. 8. pone Comma post *Esavo* P. 488. lin. 17. יְסוּרוּ בִי lin. 20. شتيتن lin. 24. شتن lin. penult. סוּחָה P. 489. lin. 6. סְחָבָה lin. 10. סחה lin. 11. וְסֵחֵיתִי lin. 3 fin. סְחִרָיָה P. 490. lin. 20. post *Conj.* adde IV. P. 491. lin. 3. תְּשׂוֹכֵנִי lin. 24. *Aedificium rectum* lin. 29. מוּסָךְ P. 493. lin. 4 fin. سلّ P. 497. lin. 3. loco priori סֶמֶל lin. 3 fin. סְנִירִים P. 499. lin. 1. *opposita* lin. 4 fin. سعتر P. 501. lin. 2. Cervicalia lin. 2 fin. סַף P. 502. lin. 26. سعتر P. 503. lin. 9. سغور Scriba. P. 504. lin. 27. ضرية P. 505 lin. 6. סרה lin. 21. סָרַח lin. 22. סרך P. 507. lin. 19. *Absconsio* lin. 22. סָתַר lin. 27. עָב P. 508. lin. 6. עָבַד lin. 8 fin. *Servus* P. 509. lin. 4. *Servitium* lin. 16. leg. *qs. a masc.* עָבָה P. 510. lin. 7. *Transgressus* lin. 21. לְפָנַי P. 511. lin. 14 fin. *transitur* P. 512. lin. 1. עֲבָרוֹת lin. 12 fin. וַיַּעֲבֵר P. 514. lin. 6. pone Comma post *Sphæra*. P. 515. lin. 2. ejusmodi lin. 10. עַד P. 516. lin. 22. עַד־מָה f. עַד־מֶה P. 518. lin. 10. יַעְדֵּר lin. 10 fin. غيابة lin. 9 fin. הֶעְדָּן P. 519. lin. 18. post מוֹעֲדָה adde: Prov. 25, 19. P. 520. lin 11 fin. דָעֵו P. 521. lin. 8. *in injustitia* lin. 8 fin. מְעוֹנִים lin. 11 fin. ante מְעוֹן adde: CST. P. 523. lin. 11. ἅμαξα lin. 15. *angustia* lin. 6 fin. *Expergiscar* P. 526. lin. 3. loco poster. הָעֵנָה lin. 23. מְעוֹנֵן lin. 27. מְעֻנִּים P. 529. lin. 9. Mulctralia P. 530. lin. 21. aliter P. 531. lin. 4. post *evectus* adde: *est*. P. 532. lin. 2. עֲיֵי P. 533. lin. 6. עָרַי ibid. עֲרִידָם P. 534. lin 6. יַעְכֹּר P. 536. lin. 12. lege: Pl. עוֹלוֹת &c. P. 537. lin. 6. dele τὸ Comma post *sursum* lin. 23. חֶעֱלַת. P. 538. lin. 4. غطل lin. 8 fin. *debilitavit* ibid. *Inflixit* P. 540. lin. 11. *Abscondes te* P. 542. lin. 12. *sanguisuga* P. 543. lin. 10 fin. *falsus* P. 545. lin. 2. post *Imposita* pone Comma. P. 549. lin.

6. *fui*

6. *fui* pro *fuit* P. 550. lin. 4. loc. poster. מַעֲנִיתָם P. 551. lin. 21. עַם *loco* עִם P. 553. lin. 19. עֲצַבֵּיהֶם P. 554. lin. 4. עֵץ פְּרִי lin. 9. צַעֲצֻעִים ibid. עֲצֻעֲצִים lin. 20. indigitatur P. 555. lin. 27. *Clausit* lin. 29. *constringens* P. 556. lin. 9. נֶעְצָר P. 559. lin. 14. נֶעְקָשׁ P. 563. lin. 9. מַעֲרָה P. 565. lin. 21. עֲרֵמִים P. 566. lin. 13. 14. cœ-*lis* lin. 11 fin. הֶעָרִיץ P. 567. lin. 21. עָרָה P. 571. lin. 16. מַעְשַׂר lin. 17. loco Lev. 27, 31. leg. Neh. 12, 44. lin. penult. *fit* P. 572. lin. 7. עֶשְׁתֹּנוֹת P. 573. lin. 8. יֶעְתַּק lin. 21. *&* pro *ex* P. 574. lin. 14. *obvio* P. 575. lin. 3. post פְּאָה adde: *scil. cum Dagesch in* א P. 576. lin. 8. פֹּארֹתָיו P. 578. lin. 8. pone Punctum post *plerique.* P. 579. lin. 9. יָפִיחַ lin. 3 fin. exponendum P. 580. lin. 18. תְּפוּצָה P. 581. ult. וּפָשׁוּ P. 582. lin. 6 fin. פַּחַד P. 584. lin. 11. aut lin. 20. לֹא פָטַר P. 587. ult. פְּלִיטֵי P. 588. lin. 9. *rotundus* lin. 27. post *Judices* pone Comma. P. 595. lin. 18. פְּצַמְקָה P. 597. lin. 9 fin. פְּקֻחָה P. 599. lin. 2. gra*na* lin. 19. loc. prior. יִתְפָּרְדוּ P. 600. l. 4. *Fecundavit me* lin. 5. וְהִפְרֵתִי P. 601. lin. 6. פַּרְזֶל lin. 16. *florere faciam* P. 602. lin. 14. κατακετασμα lin. 25. Dev*t.* lin. 28. Præt. lin. 33. *diffissa* P. 603. lin. 13 fin. אֵיב P. 604. lin. 1. *Perrumpamus* P. 606. lin. 12 fin. פְּרָעָה lin. 9 fin. *Expandere* P. 607. lin. 8 fin. Des*uper* lin. 7 fin. loc. poster. פְּשַׂעַת P. 610. lin. 8 fin. Fem. *pro* Fut. P. 611. lin. 21. פִּתְחוֹן P. 615. lin. 11. אֶצְבַּעַת lin. 7 fin. מְצַד P. 616. lin. 4 fin. *Fulgens* P. 617. lin. 19. post *it* pone Punctum. lin. 23. יָצוּר P. 624. lin. 11. *Risus* Ibid. צְחֹק P. 627. lin. 10. *Fem.* P. 629. lin. 3. ξηρως lin. 15. *summus* P. 632. lin. 4. צְעִרִים P. 633. lin. 10. HIPH. P. 639. lin. 11. צָלֹר lin. ult. קֻבָּה P. 640. lin. 10. post *Fornix* pone Comma. P. 641. lin. 5. וַיִּקְבַּע lin. 18. לְקִבְצִי P. 643. lin. 5 fin. suos P. 646. lin. 7. loc. post. יִתְקַדְּשׁוּ lin. 24. מִקְדָּשׁ P. 647. lin. 17. קְהִלָּה P. 648. lin. 3. post *Dialecto* pone Comma. lin. 6 fin. *Funiculus* P. 650. lin. 10. *&* RATA *erunt* P. 653. lin. 3. וַיִּקְצוּ P. 660. lin. 11. *Dens* P. 661. lin. 12 fin. قنا P. 671. ult. יִקְרַח P. 673. lin. 7. קַרְסֻיו P. 678. lin. 10 fin. *invisit* P. 679. lin. 14. *Apparere* lin. 17. 18. dele: Fut. — 1 Reg. 18, 1. P. 680. lin. 6. dic*tus* P. 682. lin. ult. patrocinans P. 683. lin. 7. ante רְבָבוֹת adde: *Cst.* P. 690. lin. 10. וַיֵּרָגְנוּ P. 691. lin. 16. HIPH. P. 692. l. 1. HIPH. lin. 13 fin. *Persequentur* P. 696. l. 16. תְּרוֹמֲמֵנָה P. 697. lin. 12 fin. תְּרוֹמְמוּתֵינוּ P. 698. lin. 12. וַיָּרַע lin. 21. תְּרוּעָה P. 699.

EMENDANDA.

699. lin. 15. וַיָּרִיצֻו lin. 20. sec. Cheth. P. 701. lin. 10 fin. Exal*ta*-tio lin. 3 fin. *capiunt* P. 704. lin. 1. מְרַחֵם P. 706. lin. 12. הֲרִיחַ P. 708. lin. 14 fin. מְרַכְּסֵי P. 710. lin. 11. dele Punctum post *Pühal.* lin. 21. רִמּוֹנֵי lin. 24. וְרָמַם P. 712. lin. 16 fin. dele *τὸ* Comma post *fecit* P. 713. lin. 16 fin. Fut. apoc. lin 10. רַעַה P. 714. lin. 19. בְּעֵינֵי lin. 26. loc. poster. dele: *Crapulæ*, *Zach. 12, 2.* P. 719. lin. 10. רָפַד P. 720. lin. 18. תִּצַּרְנָה P. 723. lin. 10 fin. רֹק P. 724. lin. 12 fin. וְהִרְשִׁיעוּ P. 726. lin. 6. Qui fuit P. 727. lin. 16. מִשְּׂאֵיהֶם lin. 23. מִשָּׁאוֹן P. 729. lin. 5. *Petit*io P. 734. lin. 10. *Fib*ulæ P. 735. lin. 16 fin. שְׂבֵעוּ P. 737. lin. 6. loc. prior. יְשַׁבֵּר P. 739. lin. 11 fin. מִשְׂגַּבִּי P. 740. penult. *vitiata es* P. 741. lin. 1. שֵׁגָל lin. 4 fin. loco prior. יוֹצֵר P. 742. lin. 5. Cur*r*us lin. 22. *verteris* P. 743. lin. 15. שְׂדוֹתֵיהֶם lin. ult. *fecundum* P. 745. lin. 14. הֲשִׁבֹּתֶם P. 748. lin. 3. Kameele lin. 18. circumagendo P. 749. lin. 6. leg. *it. cum* ס, סַטִּים P. 751. lin. 15. 16. *Dis-perdidit* P. 753. lin. 10 fin. שׁוּר P. 754. lin. 3 fin. loc. post. שׂוֹשׂ P. 755. lin. 5. הַשִּׁישִׁי P. 764. lin. 8. שְׁכַב P. 765. lin. 19. שִׁכְחִי P. 771. lin. 14. שֶׁל *pro* לְשׁ P. 772. lin. 19. תְּשִׁלָה lin. 5 fin. dele: *vel* שְׁלוּ P. 773. lin. 10. תְּשַׁלַּחְנָה lin. 16. Dimi*ſſio* P. 774. lin 3 fin. שִׁלְטוֹן P. 777. lin. 1. שְׁלֵמוּת P. 781. lin. 9. dele *τὸ* Punctum post *litteris.* P. 783. lin. 1. אֲשֶׁר מִשָּׁם P. 784. lin. 20. שִׁמְעַ P. 787. lin. 13. אַלְפֵי שִׁנְאָן lin. 19. שְׂנֵאתַנִי P. 790. lin. 15. בְּהֵימ P. 792. lin. 7. *palea* lin. 2. אֶשְׁתַּעֲשַׁע lin. 17. שַׁעֲטֹנֵז P. 793. lin. 15. הַשַּׁע loco prior. P. 796. lin. 11. NIPH. P. 798. lin. 6. שִׁפְלוּת P. 800. lin. 7. אַשְׁפַּתָּה lin. 11 fin. שְׁקֵדִי lin. 5 fin. præd*it*um P. 801. lin. 1. נִשְׁקַד P. 803. lin. 14 fin. שִׁקֵּץ P. 808. ult. שְׁרִירוּת P. 809. lin. 18. שֹׁרֶשׁ P. 816. lin. 17. אֲחֵרִים lin. ult. Me*t*athesin P. 824. lin. 9 fin. leg. Job. 38, 41. lin. ult. וַיִּתַּע P. 826. lin. 9 fin. Infi*x*us.

IN INDICE VOCUM HEBRAICARUM.

Plag. *Ggg* p. 2. col. 2. l. 18. lege: Apsis. v. *Absis.* P. 3. col. 2. lin. 27. *Aſſ*umere P. 4. col. 1. lin. 3. Atteri senio P. 6. col. 1. lin. 18. Canĕre Ibid. col. 2. lin. 17 & 14 fin. *cf.* P. 8. col 1. lin. 26. 27. Circum- vallare P. 9. col. 2. lin. 9 fin. pone Comma post *animo* P. 15. col. 2. lin. 8. *de fluviis* P. 16. col. 2. lin. 18 fin. pone Comma post *captivitatem.*

Digitized by Google

EMENDANDA.

Plag. *Hhh* pag. 3. col. 1. lin. 12. de re lin. 28. Distincte col. 2. l. 28. אִישׁ מַכְאֹבוֹת P. 4. col. 1. lin. 13. Dorcas P. 6. col. 2. lin. 3 fin. *succedere* P. 10. col. 2. lin. 8. Fletus P. 12. col. 1. lin. 9. חֹשֶׁךְ P. 13. col. 1. lin. 10 fin. *mensura* lin. ult. Grandia facere.

Plag. *Iii* p. 1. col. 2. lin. 19 fin. Indumentum P. 2. col. 1. lin. 2. Inferne Ibid. col. 2. lin. 2. pone Comma post *censum* P. 4. col. 1. lin. 10. פָּנִים P. 5. col. 2. lin. 12 fin. פִּנָּה P. 8. col. 1. lin. 2. anfractuosa Ibid. lin. 10 fin. se dare P. 9. col. 2. lin. 9 fin. נָקָר P. 10. col. 2. lin. 14 fin. dele τὸ Punctum post *bis*. P. 13. col. 2. lin. 17 fin. עַד לֹא P. 15. col. 2. lin. 13 fin. עַיִן רֹאִי.

Plag. *Kkk* p. 4. col. 1. lin. 17. עָרְפּוֹ P. 6. col. 1. lin. 5. pone Punctum post *bis*. P. 7. col. 1. lin. 7. אִישׁ מִדָּה lin. 16. deprehendi f. videri P. 11. col. 2. lin. 20. quietum P. 14. col. 2. lin. 12. peragere P. 15. col. 1. lin. 5. Rubore P. 16. col. 1. lin. 19 & 20. dele verba: Satio. v. *Sementis*.

Plag. *Lll* p. 1. col. 2. lin. 5 fin. afficere P. 3. col. 2. l. 11 fin. Stamen telæ P. 4. col. 1. lin. 14. אִשָּׁה P. 5. col. 2. lin. 25. inire P. 6. col. 1. lin. 5 fin. ante *affectus* adde: tabe P. 7. col. 2. l. 8 fin. ex lana P. 8. col. 2. lin. 18 fin. Tollere Ibid. col. 2. lin. 17. תָּם בֵּיד P. 9. col. 1. lin. 9 fin. Triumvir Ib. col. 2. lin. 9. cum — tum P. 10. col. 1. lin. 2. in tuto Ib. lin. 6. Typus *pro*: Tympus Ib. lin. 2 & 1 fin. אִישׁ אֶל־אָחִיו P. 12. col. 2. lin. 9. ocellatæ Ib. lin. 28. aperire P. 13. col. 2. lin. 21. לֹא בֵיד P. 15. lin. 5 fin. dele τὸ Comma post *currit* P. 16. lin. 10. pone Comma post *mane*.

AD-

ADDENDA.

Adde p. 246. inter lin. 24 & 25. V. חֲרַץ m. CHALD. *Lumbus*. Aff. חַרְצֵהּ *Lumbus ejus*, Dan. 5, 6.

P. 277, inter lin. 17. & 18. יוֹם m. CHALD. *Dies*, Esr. 6, 15. Emph. יוֹמָא Dan. 6, 11. Pl. יוֹמִין *Dies*, Dan. 6. 13. Emph. יוֹמַיָּא Dan. 2, 28. Cft. יוֹמֵי & יְמֵי Dan. 5, 11. Esr. 4, 7. Pl. fem. יוֹמָת Esr. 4, 15.

P. 328. l. 3 fin. כַּכְּרִין m. pl. CHALD. *Talenta*, Esr. 7, 22.

P. 338. inter l. 13 & 14. כָּסַל Verbum denominativum, *Stultus*, *stolidus evasit*. Hinc KAL, Fut. pl. יִכְסְלוּ *Stultique evadent*, Jer. 12, 8.

P. 344. lin. 7. כְּרָה CHALD. *Idem*. Hinc ITHPEH. Præt. f. אֶתְכְּרִיַּת *Transfixus*, *transfossus est*, Dan. 7, 15.

P. 374. l. 3. מַגַּר PAH. CHALD. *Idem*. Fut. יְמַגַּר *Dejiciet*, Esr. 6, 12.

P. 399. post lin. 16. מָרָדָא f. CHALD. *Rebellis*, Esr. 4, 15. Emph. מָרָדְתָּא ib. 12.

P. 403. l. 12. dele: vid. מור, & adde: ab Ar. مار Leniter defluxit.

P. 420. post lin. 14. נֵדֶה m. *Merces meretricia*, Ez. 16, 33.

P. 424. post lin. 29. נוד CHALD. *Idem*. Hinc Fut. תְּנֻד *Migret*, Dan. 4, 11.

P. 474. post lin. 9. נְשִׁיקָה f. *Osculum*. Hinc Pl. נְשִׁיקוֹת *Oscula*, Prov. 27, 6.

P. 481.

ADDENDA.

P. 481. l. 22. סְבַךְ m. *Perplexitas.* Ante Makk. -סְבָךְ Pſ. 74, 5.

P. 527. l. 3. עִזִּין m. pl. CHALD. *Capræ*, Eſr. 6, 17.

P. 551. l. 19. עֲנָשׁ m. CHALD. *Mulcta*, Eſr. 7, 26.

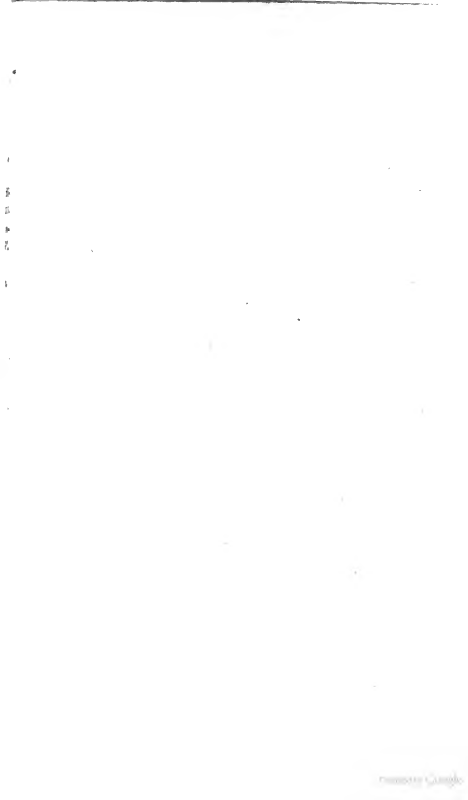
P. 553. l. 3. עֲצִיב CHALD. Part. Peh. *Dolens*, *triſtis*, Dan. 6, 21.

P. 574. l. 13. עֶת m. CHALD. *Idem*, Eſr. 4, 17. Pro eo dicitur עֶנֶת (τῷ Dageſch in ת latente per נ reſoluto) Eſr. 4, 10. 11.

P. 733. l. 21. שְׂבָכָה (pro סְבָכָה) f. *Opus reticulatum; cancelli*, *clathri*, 1 Reg. 7, 17. 2 Reg. 1, 2. Ar. شبكة Idem. Pl. שְׂבָכוֹת *Coronæ columnarum*, 1 Reg. 7, 41.

In *Indice vocum Hebraicarum* inſeratur ſuo loco: *Pavones* 818.

A01 1472120

Digitized by Google

